

Giới thiệu Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi

Truyện Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi là truyện xuyên không đặc sắc với những tình tiết cổ điển nhưng vẫn gây ra rất nhiều bất ngờ với bạn đọc.

Nàng xuyên qua thành tiểu thư đài các của Quý phủ, tại đây nàng phải chứng kiến những trái ngang mà người đời chẳng thể nào biết.

Thân phận yếu đuối nhưng nàng bắt buộc phải vượt qua những khó khăn ấy để đi tìm những lời giải cho mình.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Sinh hạ nữ nhi

Đêm khuya tịch mịch, bầu trời u ám, mưa to như muốn long trời nổ đất, bên ngoài tiếng sấm không ngừng lớn.

Mưa to tí tách thanh thúy rơi trên mái ngói, phát ra tiếng vang leng keng, bóng đêm cô tịch làm cho người ta khó chịu.

Trong một gian phòng cách ly riêng biệt ở Quý phủ vật thấp sáng duy nhất chỉ vờn vện một ngọn đèn nhỏ.

Một cái thiếu phụ ngồi dựa lưng vào đầu giường, sắc mặt có chút tái nhợt. Tuy là gương mặt tái nhợt không có chút máu, nhưng dung nhan này vẫn là thập phần diễm lệ.

Bên cạnh thiếu phụ còn có một nữ nhân tuổi tác không khác biệt là mấy, trên tay của nàng vẫn là đang ôm một tiểu hài tử vừa nãy mới được sinh ra.

"Thanh Vị đem đứa nhỏ ôm đến cho ta"

Thanh Vị lệ rơi đầy mặt: "Phu nhân, người vẫn là đừng nhìn đứa nhỏ này, đứa nhỏ này là một nữ nhi, lão gia căn bản sẽ không để ý đến nó"

Thiếu phụ nghe vậy, ánh mắt sắc bén nhìn Thanh Vị liếc mắt một cái: "Nói bậy! Chẳng lẽ bởi vì hán không thêm để ý, ta có thể không để ý đến hài tử của chính mình sao? Người nghĩ ta thân lại là một dạng như thế nào?"

"Phu nhân, là nô tỳ nói sai. Người đừng nóng giận, người vừa mới sinh hạ nhị tiểu thư, phải nghỉ ngơi thật nhiều mới được".

Thanh Vị không thấy nàng sinh khí, vội giải thích nhận sai, ôm tiểu hài tử hướng tới đầu giường.

Phượng Thiên Sương nhìn thoáng qua gương mặt đang ngủ của tiểu hài tử kia, không khỏi nảy sinh cảm xúc, nàng chưa từng nghĩ tới, từ ngày nhập Quý gia đến nay lại rơi vào tình cảnh nông nổi này. Cũng chỉ tại cha nàng vì gia tộc tư lợi nên mới phải hy sinh chính nàng.

Biết rõ Quý Đông Minh đối với nàng căn bản không có nửa điểm tình cảm, còn giám phái nàng đến Quý gia, hán nguyện ý lập nàng làm chính phi, cũng chỉ là đều do hoàng thượng tác động.

Ánh mắt từ từ thu hồi khỏi tiểu hài tử trước mắt, Phượng Thiên Sương nhìn lướt qua trong phòng, nhỏ giọng hỏi: "Thanh Vị, Như Yên đâu?"

"Phu nhân. Bà đỡ đã muốn hướng lão gia báo tin, nếu lão gia biết đứa nhỏ này chỉ là một cái tiểu nữ nhi, sợ là bây giờ đã tới nơi, người xem..."

Phượng Thiên Sương cười lạnh một tiếng, khinh thường chứa trong lời nói: "Hán đến hay không đến, cùng ta có quan hệ gì đâu? Đi đem Như Yên gọi tới, ta có việc phân phó nàng".

Hạ thân bên dưới bỗng truyền đến một trận đau đớn kịch liệt

Mùi máu tanh xộc vào mũi

Phượng Thiên Sương xuất thân từ Phượng gia, mà Phượng gia vốn dĩ đều là người hành nghề thái y, nàng mặc dù đã sớm thành thạo các loại dược liệu, nhưng thân là một nữ nhân lại không thể học y

Hạ thân bên dưới không ngừng chảy máu, nàng so với ai khác đều rõ ràng, sợ là nàng đã sớm băng huyết, cho dù lúc này là thái y đương triều tới chữa trị cho nàng, nàng cũng không có cách nào giữ được tánh mạng.

"Đúng vậy, nô tỳ liền đi gọi đại tiểu thư đến đây"

Thanh Vị đặt tiểu hài tử cạnh Phượng Thiên Sương, sau đó vội vàng bước ra ngoài, mở cửa phòng, liền thấy một tiểu nữ nhân đứng ngay bên ngoài cửa.

Đại tiểu thư chính là mới có sáu tuổi, bóng dáng nhỏ nhỏ một mình một chỗ đứng ở bên ngoài, trong lòng ngực tựa hồ còn ôm cái gì, bởi vì bên ngoài bóng đêm thâm trầm nên vẫn là không nhìn thấy rõ lắm.

Vừa nghe đến cánh cửa có tiếng vang, khuôn mặt nhỏ nhắn xác định phương hướng, lập tức quay đầu nhìn Thanh Vi, kinh hi kêu: "Thanh mẹ, nương tỉnh rồi sao?"

"Đại tiểu thư, người mau một chút vào đi! Phu nhân nhân có việc tìm người!"

Thanh Vi đau lòng lôi kéo nàng vào trong phòng, lúc này phát hiện áo của nàng đều bị mưa làm ẩm ướt, đau lòng không thôi: "Đại tiểu thư, người đây đã đứng ở ngoài cửa bao lâu, như thế nào không đi thay bộ quần áo khô? Nếu mà để như vậy bị phong hàn thì thế nào?"

"Hừ, Thanh mẹ, người nhỏ một chút, đừng cho nương nghe thấy, không lát nữa nương lại trách ta ham chơi, người yên tâm, ta không sao đâu!"

Quý Như Yên đích thực chính là hình dạng của một tiểu hài tử, nhưng gương mặt lúc này lại thập phần thành thực

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Hậu sản rong huyết

"Như Yên, người đã đến rồi? Mau tới đây."

Phượng Thiên Surong nhìn thấy trước mặt có hình dáng của một tiểu hài tử đang chạy lại phía mình lớn tiếng gọi, nàng hiện tại chỉ cảm thấy toàn thân vô lực, đã cảm thấy thời gian của mình sắp hết.

Vừa thấy được Quý Như Yên đích thân chạy đến bên giường, vẻ mặt cao hứng nhìn tiểu hài tử nhỏ nhắn trước mặt: "Nương, đây là muội muội sao? Muội muội bộ dạng thật đáng yêu! Nương, người vất vả rồi! Ta mang đến canh gà, đó là ta lặng lẽ nói đầu bếp làm cho, nương, người mau lúc còn nóng đem canh uống vào"

Vừa nói, một bên đem trong lòng ngực ra một cái chén nhỏ, đưa tới trước mặt Phượng Thiên Surong.

Đưa tay tiếp nhận chén nhỏ vẫn còn ấm nóng, chắc hẳn cái nha đầu ngốc này vẫn luôn đem chén nhỏ giữ ấm ở trong ngực.

Ánh mắt lập tức liền đỏ, đứa bé này đúng là thập phần có hiếu.

Phượng Thiên Surong hít hít cái mũi, trầm giọng phân phó nói: "Như Yên, nghe kỹ những điều nương nói. Nếu nương đi rồi, về sau người phải hảo hảo chiếu cố mình và muội muội, tên của muội muội sẽ là do người tự mình đặt, phụ thân người chắc là sẽ không để ý tới. Còn có chính là...Khụ khụ...Nương biết người thông minh, cũng biết từ nhỏ nhu thuận, nhưng là người hiện tại tuổi còn quá nhỏ, việc gì cũng không được xuất đầu, biết không? Phải đem tính mạng mình đặt lên đầu!"

Quý Như Yên trong lòng cả kinh, trong lòng dâng lên một cỗ không rõ cảm giác, vì cái gì nàng vừa mới chạy đến, nương trên mặt không có nửa điểm vui mừng, theo như lời nói này lại cảm thấy như là đang ủy thác?

Không đúng, nhất định làm sao có vấn đề!

Khẽ cử động cái mũi người người, rốt cục làm cho nàng hiểu ra được vấn đề, bên trong phòng đã có mùi máu tươi nồng nặc

"Nương, người làm sao vậy? Có phải hay không thân thể không được thoải mái?"

Trong lòng bỗng hiện lên ý nghĩ, đích thị là mùi máu tươi, không phải là hậu sản rong huyết ỉ?

Quý Như Yên trong gương mặt nhỏ nhắn lập tức trở lên tái nhợt!

Làm sao có thể?

Như thế nào chính là hậu sản rong huyết!

Lòng tràn đầy mang theo sợ hãi, thân thể nhỏ nhỏ trực tiếp nhảy dựng lên, đối với Phượng Thiên Surong nói: "Nương, người ở chỗ này chờ ta! Ta lập tức đi tìm người cứu, phụ thân là thái y, trong hoàng cung tiện tay lấy ra một chút kỳ dược, chỉ cần vận dụng này đó, nương nhất định cứu được!"

Vừa nói, thân ảnh nhỏ nhỏ định hướng ra ngoài

"Nhur Yên, người đừng đi..."

Phượng Thiên Sương thấy nàng xúc động định chạy ra ngoài, khó thở không trôi, thân mình đã là chống đỡ lâu như vậy cũng đã không thể chống đỡ được nữa rồi, yếu ớt bất tỉnh đi ở trên giường

"Phu nhân! Phu nhân! Người làm sao vậy?"

Thanh Vị chưa kịp đỡ nàng, đã thấy nàng ngã xuống, sợ tới mức nhanh chóng kêu lên

Đứa trẻ vừa lúc này còn ngủ say, lúc này đã oa oa khóc lớn.

Đêm, thâm thúy mà thê lương...

Mưa lớn giảm dần, giọt mưa lớn rơi xuống lún sâu vào bùn đất, trực tiếp tạo thành một vũng nước lớn, bọt nước đều là bắn lên đọng ở trên lá

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Kiếp trước pháp y

Một mạch chạy tới chính phủ, còn chưa có kịp đi vào, liền thấy ở ngoài phủ có hai nha hoàn canh giữ.

Nàng nhận ra được một nha hoàn ở trước mặt, nha hoàn này tên gọi là Yến Tuyết, là nha hoàn thân tín bên cạnh Kỳ di nương.

Quý phủ có rất nhiều di nương, Quý Đông Minh lại làm ra chuyện, cách hai ba tháng, lại nạp vào hai ba người thị thiếp.

Kỳ di nương nay tuy thân phận chỉ là một thị thiếp, nhưng lại được phụ thân vô cùng sủng ái, nếu đắc tội với nàng e rằng...

Hơn nữa, Kỳ di nương cũng đang mang thai, nàng là cùng mẫu thân mang thai cùng nhau, bất quá kém mười ngày mà thôi.

Yến Tuyết lúc này từ bên trong đi ra, cái kia chắc chắn di nương cùng phụ thân đang ở trong viện làm chuyện mờ ám.

Quý Như Yên vừa định chạy vào, lại bị Yến Tuyết cản lại, ánh mắt châm chọc mang ý cười: "Đại tiểu thư! Đã trễ thế này, người như thế nào còn chạy đến Hoa Hào viện?"

"Tránh ra!"

Quý Như Yên tâm tư lúc này như muốn giết người, nàng kia chỉ là một cái tiểu nô tỳ nhỏ nhoi, dựa vào đầu lại tỏ ra khinh bỉ mình, giám ngăn cản nàng! Thật sự đáng giận!

"Đại tiểu thư lão gia cùng phu nhân đã nghỉ ngơi. Người có chuyện gì, vẫn là ngày mai đến đi"

Yến Tuyết trước mắt cũng không coi đại tiểu thư là cái gì, nghĩ tới một phần cũng không có gì là tôn kính cả, ánh mắt cũng là trên cao nhìn xuống một kẻ hèn mọn!

Nghĩ đại tiểu thư thân phận tôn quý sao?

Trong Quý phủ này, đại phu nhân cùng đại tiểu thư tồn tại trong phủ cũng không có tác dụng gì!

Từ khi đại phu nhân mang thai nhị tiểu thư đến nay, lão gia một bước cũng không bước vào phòng của đại phu nhân.

Huống chi lão gia lúc này luôn muốn có một đứa con nối dõi tông đường Quý gia, ở trong phủ lúc này không ai là không biết đại phu nhân lại hạ sinh một cái tiểu nữ nhân, lão gia căn bản lại càng thêm chán ghét nàng hơn.

Hôm nay lão gia còn cố ý, đến chiếu cố Kỳ di nương ở Hoa Hòa viện.

Hiện tại toàn bộ Quý phủ, cho dù là đại thẩm phụ trách may mặc trong phủ cũng biết, Kỳ phu nhân chính là người hiện giờ được lão gia sủng ái nhất.

"Người tránh ra! Ta có việc muốn tìm phụ thân, người bất quá chỉ là một cái tiểu nha hoàn không có tư cách nói chuyện cùng với ta, nếu còn không mau tránh ra đừng trách ta vô tình!"

Quý Như Yên trên đầu dính hạt châu nhỏ, đôi mắt hồ phách mở to nhìn chằm chằm nhìn Yến Tuyết, tuy rằng thân thể này mới chỉ là có sáu tuổi, nhưng tâm hồn của nàng cũng sớm ba mươi tuổi rồi

Linh hồn nàng xuyên qua, ở trong bụng Phụng Thiên Sương chín tháng mười ngày mà sinh ra, mặc dù không được phụ thân yêu thương, cũng không có nghĩa là nàng sinh ra đã yếu đuối nhu nhược làm cho một cái tiểu nha hoàn khi dễ nàng.

Kiếp trước của nàng chính là làm nghề pháp y, nàng là đầu tư tay xem xét các thi thể.

Nghề pháp y, chính là mỗi ngày đối mặt với tử thi, có thể nói nàng cùng người chết có thể giao tiếp, nếu hỏi nàng người này như thế nào mà chết, phân tích thi thể này đó đối với nàng thực am hiểu.

Nếu bảo nàng ở cô đại cứu người, không có các phương tiện máy móc hiện đại hỗ trợ, nàng như thế nào cứu? Phải như thế nào cứu?

Lúc nàng ba tuổi, luôn bí mật đọc những thứ sách mà mẫu thân mang tới, cuốn sách đó nói rất nhiều về loại thảo dược, làm cho nàng mở mang tri thức. Đáng tiếc nàng chỉ có lý luận tri thức, lại không thể thực hành cứu người.

Hậu sản rong huyết, nếu ở hiện đại trong bệnh viện đích thị là không đáng kể chút nào, chỉ cần phẫu thuật, là có thể đem người cứu lại được.

Nhưng đây chính là cổ đại lạc hậu, chỉ có thể dựa vào thảo dược, châm cứu còn những thứ khác thì không thể.

Những thảo dược nàng đã sớm quen thuộc, nhưng chính là không có phụ thân cho phép, nàng không thể đến lấy thuốc, càng không thể giúp nương phôi được cứu người được.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Đùng chỗ này cản mắt ta

Nha hoàn Yên Tuyết bị nàng trừng mắt, hoảng sợ. Ánh mắt này của đại tiểu thư như là diêm vương muốn lấy mạng theo sát khí nhìn thẳng nàng. Đem Yên Tuyết ngốc lảng ở nơi đó, nửa ngày không kịp phản ứng.

Ngay tại lúc Yên Tuyết ngây ngốc đứng đó, không để ý tới nàng còn đang sững sờ, liền chạy ngay vào theo hướng Hoa Hào viện, rốt cục cũng đến được phòng nơi phụ thân đang nghỉ ngơi.

Nàng bây giờ không có quan tâm thứ gì, lớn tiếng hô: "Phụ thân! Mẫu thân hậu sản rong huyết, người nhanh đi cứu nương! Phụ thân! Người mau đứng lên!"

Một tiếng đón một tiếng, không gian gián đoạn.

Căn phòng một mảng tối đen như mực bây giờ đèn đã được tắt sáng, nhưng đứng đợi một lúc vẫn là không có người đi ra.

Quý Như Yên ánh mắt thương tâm nhìn chằm chằm căn phòng, ở bên ngoài tiếp tục kêu: "Phụ thân, người cứu cứu nương được không? Phụ thân, nữ nhi van cầu người!".

Phía bên trong lúc này cũng có tiếng mở cửa.

Trong phòng có một nữ nhân mang thai, diện mạo bình thường, đôi mắt lộ ra thâm trầm tinh quang: "Dã nha đầu nguoi, không nên ở trong này khóc than khóc quỷ, còn không mau cắt đi, đừng ở chỗ này cản mắt ta! Cũng đừng ở chỗ này nháo lão gia nghỉ ngơi! Yên Tuyết! Yên Tuyết! Nha đầu đáng chết này không biết chạy đi đâu!"

Kỳ phu nhân đứng xoa xoa bụng, mười phần hét lớn nha hoàn của nàng.

Bên ngoài Yên Tuyết còn đang sững sờ rốt cục cũng phục hồi tinh thần tỉnh lại, chạy nhanh vào trong viện, thờ hồn hèn đáp: "Kỳ phu nhân, nô tỳ ở đây!"

"Vừa mới ở nơi nào, còn không mau đem dã nha đầu này tống đi, nếu để lão gia thức dậy, cẩn thận da thịt của nguoi!"

Kỳ phu nhân ánh mắt trắng dã liếc một cái, tức giận quát lớn.

"Phu nhân nô tỳ lập tức đem đại tiểu thư đuổi đi".

Yên tuyết vội hạ thất lưng, gật đầu nói. Bất chấp mưa to mau chóng kéo Quý Như Yên rời khỏi Hoa Hòa viện.

Quý Như Yên không có ý rời đi!

Mẫu thân còn đang chờ cứu mạng, phụ thân như thế nào có thể an ổn ngủ được?

Tuy rằng bị Yến Tuyết kéo ra ngoài, thân thể nhỏ bé không thể chống lại thân thể khỏe mạnh kia, nàng không cam lòng kêu to.

"Phụ thân! Người sao có thể yên ổn ngủ được, mẫu thân vì người mang thai không màng nguy hiểm, hiện giờ sinh ra muội muội đang hậu sản rong huyết, người sẽ không phải nhẫn tâm không để ý đến an nguy của người đi? Chẳng lẽ người không sợ báo ứng?"

Tiếng khóc của tiểu nữ nhi tê tâm liệt phế.

Chính là trời rất có mắt, ngay ở lúc nàng hét lên, trên bầu trời u ám vang lên một tiếng sấm lớn, trực tiếp đem thanh âm của nàng áp đi.

Kỳ phu nhân cũng không biết có phải hay không bị giật mình, bất thành linh ngã xuống, hạ thân nước ối cũng trào ra, theo phía dưới chân nàng một chất lỏng ấm nóng chảy xuống, nàng cảm thấy toàn thân vô lực, xoa xoa bụng lớn, rên rỉ kêu đau.

Bên trong phòng tỷ nữ cũng mau chóng chạy ra đỡ nàng dậy, rồi sau đó hoảng sợ chạy vào trong phòng đánh thức Quý Đông Minh tỉnh dậy.

"Lão gia! Không tốt!"

"Kỳ phu nhân vỡ nước ối, sợ là phải sinh!"

Một thanh âm nam nhân tức giận hét lớn: "Cái gì, còn không mau gọi bà đỡ tới đây! Mau! Ngọc Kỳ nàng đừng sợ, bà đỡ lập tức sẽ đến, có ta ở đây, nàng đừng lo lắng!"

Nghe thấy thanh âm, Quý Như Yên căn bản lúc này còn trần ngập hi vọng, nhưng bây giờ bị mưa cuốn tới khiến cho không còn chút hi vọng nào.

Phụ thân!

Cự nhiên vẫn tỉnh táo

Nàng cầu xin hấn cứu mẫu thân, hấn đều nghe rành mạch, nhưng lại như trước không để tâm, còn cùng đỡ Kỳ phu nhân đi vào trong.

Người này, thật sự là phụ thân ruột của nàng sao?

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Lên làm chính thể

Như thế nào lại bạc tình bạc nghĩa?

Nương như thế nào lại lấy một nam tử vô tình này!

Này tiểu thiếp vừa mới vỡ nước ối, cho dù chờ đứa nhỏ đi ra, cũng phía ít nhất một canh giờ. Tình huống này so với mẫu thân còn đang ở bên cạnh diêm vương, cái nào trọng yếu cái nào không trọng yếu, chẳng lẽ cũng phân chia không rõ sao?

Trên khuôn mặt nhỏ bé nước mắt cùng nước mưa xen lẫn cùng nhau.

Nàng bây giờ hoàn toàn hiểu được vì sao mẫu thân không cho nàng đi tìm phụ thân.

Bởi vì mẫu thân so với ai khác đều rõ ràng, sống hay chết của nàng ở Quý phủ không ai quan tâm, lại càng không có ai hảo tâm cứu giúp!

Cho dù Phụng Thiên Sương là chính thê của Quý Đông Minh, ngay cả đối đáp cũng không bằng một cái nha hoàn trong phủ.

Nàng cứ như vậy bị Yến Tuyết đuổi ra khỏi Hoa Hào viện.

Quý Như Yên không để tâm mình phải chịu ủy khuất, mau chóng tới chỗ mẫu thân ở Thiên Sương viện.

Một bước vào trong phòng, nàng nhảy bén cảm giác được mẫu thân không ổn, im lặng nằm ở trên giường, không biết có phải là đã muốn ly khai, toàn bộ trong phòng trừ bỏ muội muội kia oa oa khóc lớn, còn có Thanh mệ ở một bên hầu hạ.

Bước chân nhanh chóng bước tới đầu giường, Quý Như Yên nhận không được khóc lớn: "Nương! Nương! Như Yên vô dụng không có cách nào cứu người. Nương..."

Trên giường Phụng Thiên Sương chậm rãi mở hai mắt, trên gương mặt lộ ra nụ cười yêu thương: "Như Yên, đáp ứng nương, về sau chiếu cố bản thân

mình thật tốt, cũng đem muội muội hảo hảo chăm sóc. Nếu trong phủ bị ủy khuất, hãy đến Mân Thanh trấn, tìm cứu cứu Phụng Thiên Hữu, biết không?".

"Nương..."

Quý Như Yên nghẹn ngào nói không ra lời.

Phụng Thiên Sương nhìn sang bên cạnh: "Thanh Vĩ, ta sinh Như Yên được nửa năm, ngươi mới nhập phủ chiếu cố ta. Mặc dù ngươi là nô tỳ, nhưng ta vẫn coi ngươi như người một nhà, vẫn chưa từng đối xử không tốt với ngươi. Nếu như ta đi rồi, ngươi có thể thay ta chiếu cố tỳ muội các nàng được không?. Ta là sợ các nàng bị nhóm người kia khi dễ. Một khi Quý phủ không còn dung chứa các nàng, ngươi lập tức mang các nàng đi Mân Thanh trấn, đừng làm cho các nàng bị nửa phần ủy khuất!".

Thanh Vĩ tay vẫn ôm nhị tiểu thư, hai mắt đầm lệ mông lung, ngữ khí kiên định đáp: "Phu nhân. Thanh Vĩ nếu không phải năm ấy người chiếu cố ta, thì ta đã sớm đi gặp diêm vương lâu rồi, căn bản vẫn không thể sống tốt đến tận ngày hôm nay!. Người yên tâm Thanh Vĩ lấy tính mạng của mình ra thế, chắc chắn bảo hộ đại tiểu thư cùng nhị tiểu thư thật tốt, không làm cho phu nhân thất vọng!"

"Hảo, hảo..."

Phụng Thiên Sương vui mừng gật đầu, nàng đưa tay lên, muốn chạm đến trên mặt Như Yên, nhưng vừa đưa đến một nửa cũng là không chịu được nữa liền rơi xuống.

Nàng năm nay mới hai mươi ba tuổi, bởi vì hậu sản đại rong huyết, hương tiêu ngọc vẫn!

Quý Như Yên thất thanh khóc lớn, ôm thi thể của mẫu thân mình thê lương khóc.

Hoa Hào viện lúc này lại đang vui mừng, cùng Thiên Sương viện thê lương.

Kỳ phu nhân sinh ra một nam hài tử mập mạp.

Đứa con này hẳn đã chờ rất lâu, đến bây giờ ra đời cũng không làm cho hẳn thất vọng khiến cho Quý Đông Minh cười không ngớt, lại đem Kỳ phu nhân lập công lớn nhất vì Quý gia hạ sinh nối dõi tôn đường, thật là một nữ nhân tốt!.

Nam hài tử được Quý Đông Minh đặt tên Quý Diệc Mặc, Kỳ phu nhân cũng sáng khoái mà đồng ý.

Lúc này có người thông báo Phụng Thiên Sương đã chết

Quý Đông Minh không có phản qua tâm, còn nói quần gia tùy tiện an bài.

Hơn nữa còn nói một trăm ngày sau sẽ làm tiệc cho Quý Diệc Mặc.

Chính thê vừa mới mất, tiểu thiếp lại ở một trăm ngày sau, có thể quang minh chính đại bước lên vị trí cao quý kia, phỏng chừng chỉ có Kỳ phu nhân mới có thể cười được.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Tính kế

Mưa càng ngày càng lớn, không có nửa điểm muốn dừng.

Làm cho Ti U Quốc đã như muốn ngập lụt.

Mọi nơi đều đang lâm vào tình trạng chống cứu thiên tai.

Cũng bởi vậy một số người mắc bệnh, một trận đại ôn dịch cũng vì thế mà kéo đến.

Thân là thái y đương triều, Quý Đông Minh bị hoàng thượng hạ chỉ trong vòng một tháng phải tìm ra phương thuốc đẩy lùi ôn dịch, nếu không sẽ bị chịu hình phạt.

Chuyện này làm cho Quý Đông Minh vô cùng tức giận, Phụng Thiên Sương đích tử, vốn nàng đã chết, hẳn còn cho là mình có thể tự do, không cần ngày nào cũng phải đối mặt với nương tử lạnh băng này.

Lại không thể nghĩ rằng, trời đột nhiên giáng xuống thiên tai, còn có cả đại ôn dịch, hẳn có thể không tức giận sao?

Trải qua sáu mươi ngày, ôn dịch rất cực cũng có thể khống chế được.

Mà Phụng Thiên Sương chết, cũng chỉ tìm qua loa một địa phương hẻo lánh để an táng.

Sáu mươi ngày trôi qua, Kỳ phu nhân ở cứ được bốn mươi ngày, còn lại hai mươi ngày, nàng có thể dùng hết thầy biện pháp, làm khó để đại tiểu thư cùng nhị tiểu thư trong Thiên Sương viện.

Cứ cho là Phụng Thiên Sương kia đã chết, nhưng các nàng vẫn là thân phận con của chính thể sinh ra, điều này không thể không khẳng định được.

Ngày hôm sau Kỳ phu nhân tỉnh dậy rất sớm, bởi vì hôm nay tú nương sẽ mang đến xiêm y cho nàng cùng hải tử. Nàng sẽ ở tiệc rượu trăm ngày mừng của tiểu hải tử, mặc vào hồng y chính thể nghênh đón tân khách.

Cái kia, từ bây giờ nàng sẽ không phải là một tiểu thiếp nhỏ bé nữa, sẽ được cùng Quý Đông Minh danh chính ngôn thuận trở thành chính thể Quý phu nhân.

Nàng Quách Ngọc Kỳ cuối cùng cũng có thể ngồi lên vị trí chính thể, về sau sẽ không để cho người ta khi dễ mình chỉ là một cái thể thiếp!

Mà con của mình, cũng như thế trở thành con vợ cả đại công tử, mà không phải là con của thiếp thất!

Nghĩ đến đây, mặt nàng hướng lên trời, cười đắc ý lúm đồng tiền in sâu ở hai bên má.

Tú nương đến nói rất nhiều lời hay, làm cho Kỳ phu nhân vì vậy mà cao hứng, trọng thưởng bạc, vô cùng cao hứng mà rời đi.

Kỳ phu nhân ngồi ở vị trí chủ vị, nha hoàn Yến Tuyết cầm chén trà thơm, nịnh hót nói: "Phu nhân, thỉnh dùng trà"

Tiếp nhận chén trà, nàng cũng không có uống ngay, ngược lại liếc nhìn Yến Tuyết: "Gần đây Thiên Sương viện có phát sinh chuyện gì không?"

"Phu nhân yên tâm, các nàng đều là rất an phận. Trừ bỏ ngày con tiện nhận Phụng Thiên Sương đưa tang các nàng không có ra khỏi Sương viện".

Yến Tuyết biết chủ tử cùng người đàn bà Phụng Thiên Sương kia như nước với lửa, cho dù là Phụng Thiên Sương đã chết, cũng không nuốt xuống được nỗi căm hận.

Kỳ phu nhân cười lạnh, tay cầm chén trà vẫn còn nóng, trực tiếp hất ở trên người Yến Tuyết: "Ngu ngốc! Các nàng không bước ra ngoài, người sẽ không có biện pháp ép các nàng đi ra sao?. Người còn muốn ta ngay tại thời điểm này còn muốn nhìn thấy hai đả nha đầu kia sao?"

Ba____

Chén vỡ tan tành, âm thanh của chén sứ thanh thúy phát ra.

Nước nóng của trà, làm cho tay bé nhỏ của Yến Tuyết bị bỏng một mảng lớn.

Yến Tuyết ngay cả hừ cũng không dám hừ một tiếng, bùm một tiếng quý xuống trước mặt nàng: "Phu nhân, người đừng lo nô tỳ sẽ xử lý thật thỏa đáng việc này, chỉ là cần có một chút thời gian".

Kỳ phu nhân cả giận nói: "Thời gian? Người còn muốn thời gian! Mười ngày? Năm tháng?"

"Không! Nô tỳ chỉ cần năm ngày, nếu là năm ngày các nàng còn ở lại sương viện, nô tỳ tùy phu nhân trách phạt, không một câu oán hận!"

Yến Tuyết nói kinh hãi, nhưng vẫn là trấn tĩnh trả lời.

Kỳ phu nhân đầu tiên sững sốt, theo sau chính là nở nụ cười: "Năm ngày? Người nha đầu kia có thể nghĩ ra cái ý kiến gì hay? Đứng dậy đáp lời đi!"

"Đúng vậy!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Nguyên nhân dẫn đến cái chết rất kì lạ

Yến Tuyết đứng lên, thấp giọng nói kế hoạch của chính mình.

Kỳ phu nhân nghe xong vui mừng không thôi: "Hảo, vậy người cứ thế mà làm. Việc này nếu làm tốt người là có công lớn nhất, ngày sau ta sẽ chiêu cố

ngươi hôn sự thật tốt, cho ngươi đến khi về già còn có chỗ nương tựa, Nếu như làm không xong vậy đem ngươi bán đến thanh lâu tiếp khách!"

"Nô tỳ nguyện vì phu nhân hết sức, không giám để phu nhân thất vọng!".

Yến Tuyết thay đổi sắc mặt đáp.

Trong lòng chợt dạ: Đại tiểu thư, nhị tiểu thư! Vì tương lai của nô tỳ, chỉ có thể xin lỗi hai người, dù sao đối với các người mà nói, cũng chỉ là rời đi kinh thành, chỉ cần không xuất hiện ở kinh thành, phu nhân cũng sẽ không tức giận chuyện của các người nữa.

...

Trong Thiên Sương viện lúc này, Quý Như Yên kinh ngạc cầm một cuốn sách, ánh mắt mặc dù là nhìn chăm chăm vào cuốn sách, nhưng tâm hồn lúc này đã sớm bước vào cõi tiên.

Từ ngày mẫu thân qua đời, nàng cũng Thanh mẹ dọn dẹp lại phòng cự nhiên có một ít được trợ sản, nàng nắm thử một chút, thành phần trong thang thuốc đích thị là như vậy.

Được đều có không sai, mẫu thân sinh đúng thời điểm, còn có dấu hiệu xuất huyết.

Bà đỡ sử dụng thăng cư đại bổ thang, khứ hoàng liên, gia địa du thán, ô tặc cố, hoàng kỳ, bạch thuật, trần bì, nhân sâm, chích thảo, thăng ma, đương quy, thực địa hoàng, mạch đông, xuyên khung, bạch chỉ, hoàng liên, hắc giới tuệ.

Những thứ này đều là dùng cho bổ khí cố trùng, nhiếp huyết chỉ băng.

Được đích thị là không sai, chỉ là phân lượng làm lỗi.

Vốn là nhiếp huyết chỉ băng, không được dùng quá lượng, một khi quá lượng, sinh hạ tiểu hài tử, sẽ tạo ra cho sản phụ xuất huyết nhiều, căn bản là không giữ được máu.

Xem ra mẫu thân chết, cũng không phải là ngoài ý muốn, mà là có người cố ý hãm hại.

Bà đỡ này là thân tín chắc chắn không phải, bởi vì lúc trước sinh nàng ra cũng là bà đỡ này,

Chính là, thăng cư đại bổ thang là ai đưa cho bà đỡ?

Đang suy nghĩ sâu xa, Thanh Vị trên tay ôm muội muội, thần sắc kích động, vội vàng đi đến trước mặt nàng: "Đại tiểu thư Yến Tuyết nô tỳ của Kỳ phu nhân đang đi đến đây".

Quý Như Yên mi mắt khẽ động, xem ra, mình là muốn sống yên ổn cũng không có khả năng.

Mấy ngày nay Kỳ phu nhân luôn nhắm vào Thiên Sương viện, chuyện cũ vẫn là không thể bỏ qua.

Nàng biết Kỳ phu nhân hiện tại chính là kế nhiệm vị trí chính thê, tuy nói là kế nhiệm, nhưng sau này cũng phải gọi nàng ta một tiếng mẫu thân,

Nàng cũng không thể không nghi ngờ Kỳ phu nhân, Kỳ phu nhân cùng nương phát sinh xung đột, huống chi nàng lại sinh hạ nam hài tử nối dõi tông đường, nàng muốn làm cho rõ, rốt cục Kỳ phu nhân cùng với cái chết của mẫu thân có liên quan.

"Nàng tới làm cái gì?".

Thanh Vị lắc đầu: "Nô tỳ không biết"

"Vậy để cho nàng vào đi".

Quý Như Yên thân thể nhỏ nhỏ ngồi xuống ghế, nàng tuy bây giờ chỉ có sáu tuổi, trí tuệ cũng không phải chỉ có sáu tuổi.

Thanh mẹ luôn là vẫn đơn thuần trung thành với mẫu thân, nếu không phải vì thế mẫu thân đã không vì nàng sớm không cần bú sữa mẹ đã đem Thanh Vị đuổi đi

Hiện tại muội muội mới sinh ra, Thanh mẹ ở bên cạnh chiếu cố quả thực là rất tốt.

Chính là mẫu thân người đi rồi, trong khoảng thời gian ngắn, cũng không có ai cho muội muội bú sữa.

Nghĩ muốn tìm bà vú, không có ngân nượng trong tay, như thế nào có thể mời được bà vú

Còn nữa, không có Kỳ phu nhân đồng ý, nàng một cái tiểu hài tử sáu tuổi, cũng không có cách nào cùng Kỳ di nương cường thế đối nghịch.

Mấy ngày nay cũng chỉ có thể là cho muội muội ăn cháo loãng, trước bổ sung khiến nàng không bị đói.

Lại đem tất cả đồ trang sức của mẫu thân, toàn bộ đưa cho đầu bếp đổi một chút sữa dê về, muối muối cũng chỉ có thể coi là không đổi không thể nói là đã lo.

Quý Như Yên trong lòng so với người khác đều rõ ràng, nàng không thể tìm sữa cho muối muối nữa, sợ là thật sự quản không nổi, cháo loãng dinh dưỡng căn bản vẫn là không đủ.

Cho nên, hiện tại muối muối sinh ra được hai tháng, so với sinh ra lúc đầu còn muốn gầy hơn, sợ là thật sự chịu không nổi

Phụ thân luôn lo chuyện thái y viện, căn bản cũng không ở phủ nhiều, trên dưới Quý phủ đều là Kỳ phu nhân quản, nàng dù có tiền muốn tìm vú em giúp muối muối cũng là không thể làm gì được

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Rời đi Quý phủ

Yến Tuyết một thân xiêm y xinh đẹp, đi đến Sương viện, trên mặt mang ý cười: "Nô tỳ Yến Tuyết tham kiến đại tiểu thư, đại tiểu thư mạnh khỏe!"

"Người tới Thiên Sương Viện có việc gì không?"

Quý Như Yên hỏi thẳng

Kỳ phu nhân trước nay chưa bao giờ phái người đến Thiên Sương viện, đột nhiên bây giờ lại có nha hoàn thân tín đến đây, tuyệt đối là chồn đến nhà gà chúc tết không có hảo tâm tốt đẹp gì!

Yến Tuyết mỉm cười: "Đại tiểu thư, Thiên Sương phu nhân đã qua đời, mà hôm nay chủ tử của ta lại lên làm chính thể. Hồng việc cùng tang lễ chạm vào nhau, các người ở Thiên Sương viện tựa hồ có chút không ổn. Hiện tại chủ tử thông cảm các người, an bài các người đi ra bên ngoài thôn trang ở một thời gian, mong rằng đại tiểu thư đừng cự tuyệt mới tốt".

A!

Tôi nhanh thật, nhanh như vậy muốn nàng phải rời nơi này sao?

Quý Như Yên ra về khò đại hỏi: "Kia Kỳ di nương muốn chúng ta đi nơi nào?"

"Mân Thanh trấn. Thiên Sương phu nhân lúc trước nhập Quý phủ, trong tay vẫn là có mấy hiệu thuốc bắc, chính là những năm gần đây lỗ lỗ rất nhiều. Đại tiểu thư đi hiệu thuốc bắc kia tiếp quản, ít nhất cũng không cho người cùng nhị tiểu thư đối bụng đâu".

Yến Tuyết trong lời nói, ám chỉ nếu không mau chóng rời đi Mân Thanh trấn, nhị tiểu thư vẫn sẽ bị đối.

Quý Như Yên nắm tay nắm chặt. Cự nhiên muốn lấy muối muối uy hiếp nàng!.

Nàng bây giờ đúng là không có cách nào cấp muối muối ấm no, nếu ở lại Thiên Sương viện cũng không có cách nào giải quyết. Ở trong này chịu khổ, chẳng thả đi Mân Thanh trấn, có lẽ còn có một đường sinh cơ!

Mẫu thân cũng đã từng nói qua, nếu thực sự chịu không nổi, phải đến Mân Thanh trấn tìm cứu cứu Phượng Thiên Hữu.

Chính là cứu cứu sẽ giúp nàng cùng muối muối sao?

Ở thời đại này, nữ nhân đi ra ngoài lấy chồng, cũng như bát nước đã hắt đi.

Cho dù khổ nạn, hoặc là chết đều cùng không dây dưa quan hệ.

Quý Như Yên gật đầu: "Kỳ di nương đối đãi ta cùng muối muối thật tốt, không biết Kỳ di nương khi nào thì an bài chúng ta đi Mân Thanh trấn?"

"Nếu đại tiểu thư chuẩn bị xong, ngay bên ngoài đã có sẵn kiệu chờ ở ngoài phủ"

Yến Tuyết vốn còn tưởng rằng đại tiểu thư nhất định sẽ nháo, không đáp ứng, lại thật không ngờ nàng cự nhiên như vậy mà sáng khoái đồng ý!

Thanh Vị nghe thấy lời nói, cả kinh: "Chúng ta còn phải thu dọn đồ đạc, lập tức rời đi bây giờ vậy không có thu thập được a"

Yến Tuyết nghe vậy thu lại gương mặt đang cười: "Ta đây cho các người nửa canh giờ thu dọn đồ đạc, xe ngựa đã ở ngoài cửa. Đừng có muốn kéo dài thời gian nữa!".

"Được!"

Thanh Vĩ vội gạt đầu, tiến đi thu dọn đồ đạc.

Mấy mấn hiện tại đang là mùa hè, quần áo mang theo cũng không nhiều, Quý Như Yên thừa dịp mọi người không chú ý, liền lấy đi mấy tấm chi phiếu của mẫu thân, còn có khế đất mấy cửa hàng, lặng lẽ đặt ở trong ngực mình.

Ngân phiếu kia mỗi tờ ít nhất đều là một trăm lượng.

Khế đất cửa hàng kia, về sau sẽ cùng mình và muội muội nương tựa, không thể cho người khác phát hiện được.

Nàng trước nay không có giám sử dụng ngân phiếu, đó là bởi vì không muốn cho nữ đầu bếp trong trù phòng biết mình có tiền, không làm cho mấy nữ nhân đó cứ nhìn thấy nàng sẽ như quý hút máu quần quýt lấy. Mẫu thân được gả vào Quý phủ của hồi môn có giá trị, đã sớm bị Quý Đông Minh tiếp nhận chương quản,

Muốn từ nam nhân keo kiệt đó đào ra, chỉ sợ là không có khả năng.

Hiện giờ rời khỏi Thiên Sương viện, đi đến Mân Thanh trấn, nếu như trên người không có tiền, chỉ sợ cái gì cũng làm không được.

Rời đi Quý phủ lúc xế chiều, Kỳ phu nhân nghe được Yên Tuyệt báo tin, lòng tràn đầy vui mừng, xiêm y xinh đẹp đi ra ngoài cửa phủ, giả bộ mẫu thân thân thiết vô cùng từ biệt bọn họ, cốt chỉ làm cho hạ nhân trong phủ xem.

Đưa cho Quý Như Yên cùng tiểu muội muội hai cái li xì, còn giả bộ che mặt rơi lệ, chúc các nàng thuận buồm xuôi gió.

Dưới sự thúc dục của Kỳ phu nhân sai phu cũng không giám trạm trễ, quất roi vào mông ngựa, nhanh nhanh đưa nhị vị tiểu thư đến Mân Thanh trấn, hoàn thành nhiệm vụ của mình,

Xe ngựa đi nhanh kinh thành cũng từ từ ở sau lưng nàng ly khai càng xa

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Gặp được sơn tặc

Ngồi không ở trên xe ngựa, Quý Như Yên mở li xì ra xem, phát hiện bên trong chỉ vẹn vẹn có hai miếng bạc vụn.

Quý Như Yên châm biến nghĩ.

Kỳ phu nhân quả thật là hào phóng nha.

"Thanh mẹ, từ kinh thành đến Mân Thanh trấn phải bao lâu thời gian a?".

Thanh Vĩ cẩn thận ôm nhị tiểu thư vẫn còn đang ngủ say, nghĩ nghĩ: "Không lâu, đi một ngày đường, nếu tính thời điểm này xế chiều có thể đến"

Mới trời xế chiều đến?

Hiện tại chính là đang lúc hoàng hôn, đây chẳng phải, phải ngủ lại bên ngoài một đêm sao?

Điều này sao có thể?

Nếu Kỳ phu nhân sau lưng có tính toán, các này chẳng phải là sẽ gặp nguy hiểm sao!

Đang nghĩ ngợi, xe ngựa đột nhiên dừng lại, xa phu bên ngoài kinh hoảng loạn nói: "Các vị đại gia, xin các người đều thương xót ta, chúng ta đều là người nghèo gia..."

Lời nói còn chưa xong, liền bùng một tiếng từ trên xe ngựa ngã xuống đất, mệnh tang Hoàng Tuyền.

Quý Như Yên xóc lên cửa kiệu, thấy rõ số người ở phía ngoài tuy rằng không nhiều lắm, nhưng đã sớm đem xe ngựa vây chặt như nêm cối.

Tự cảm thấy cả kinh, biến cố quả thực đến nhanh quá đi?

Thủ đoạn này đích thị là do Kỳ phu nhân mới có thể làm, thật đúng là tàn nhẫn, các nàng chính là vừa đi ra khỏi kinh thành, lập tức liền bị sơn tặc chặn

đường?

Xem ra đám người kia tuyệt đối không phải chỉ muốn cướp tiền, mà là e rằng muốn giết chết nàng!

Chết tiệt!

Vào giờ khắc này, Quý Như Yên thật sự hận không thể mang ak47, trực tiếp đem mấy tên hỗn đản nơi đây đập chết!

Thanh Vĩ ngồi ở trong xe ngựa, một tay ôm nhị tiêu thư, một tay mang hành lý, vẻ mặt hoảng sợ: "Đại tiểu thư, chúng ta nên làm cái gì bây giờ a? Những người này đều là sơn tặc giết người không đền mạng a!".

A, thật sự là sơn tặc sao?

Nàng xem không hẳn là như vậy!

Nếu như quả thực là sơn tặc, không nên có la gan lớn như vậy ở trước mặt thiên tử giết người? Đây chính là kinh thành, do Triệu Duẩn phủ trông nom, vùng này có sơn tặc lui tới, không nghĩ tới đại nhân lại chịu mất đi chức quan sao?

Hơn nữa sơn tặc từ trước đến nay, không giết người chỉ cướp của.

Những người này làm sao có thể là sơn tặc, lần đầu gặp gỡ, liền trực tiếp diệt người diệt khẩu, làm sao có thể chỉ cần của?

Bọn họ căn bản là nghe theo lời của Kỳ phu nhân, phải lấy đi tính mạng của các nàng!

Nếu không như thế nào lại trùng hợp như vậy, các nàng vừa ra khỏi cửa ngõ môn, sau đó liền gặp gỡ "Sơn tặc"?

"Thanh mẹ người ôm muội muội ở trong xe đừng ra ngoài!"

Quý Như Yên phân phó sau đó xốc mình, đi tới trước mặt người đang đứng chặn xe ngựa kia, dựa vào xe cùng địch nhân đối mặt, bình tĩnh chất vấn nói: "Các người có biết ta là ai không?"

Mặc kệ đối phương có phải hay không là đến lấy mạng nàng, nhưng nàng trước vẫn muốn đem thân phận của mình nói rõ, một khi đối phương vẫn là khinh thường ý của nàng, kia chỉ có thể những người này chính là Kỳ phu nhân phải tới!

Bọn đại hán đầu tiên là cùng nàng mặt đối mặt, theo sau cười ha ha đi đến.

Một cái đại hán trên mặt đầy râu, một đôi mắt ở trên người của nàng đảo quanh: "Tiểu nha đầu này thật sự là đáng yêu nha, cứ nhiên muốn nói cho ta biết thân phận! Các huynh đệ, các người nói tiểu nha đầu này bán đi thanh lâu, có thể có bao nhiêu bạc a?"

"Lão đại, nha đầu này nhìn qua là một tiểu mỹ nhân, nhất định có thể được giá tốt!"

Bên cạnh lập tức các tiểu đệ đều phụ họa

"Hảo, liền theo ý của người, đem tiểu nha đầu này bán vào thanh lâu đi!"

Tên đại hán trên mặt đầy râu cao hứng không thôi.

Quý Như Yên nghe vậy, đôi mi thanh tú nhăn lại, khuôn mặt xinh đẹp không có nửa điểm kinh hoàng.

Mắt to đen nhánh im lặng nhìn chằm chằm trước mặt bọn đại hán.

Biểu hiện của nàng lúc này so với tuổi tác thập phần không tương xứng.

Đứa nhỏ sáu tuổi, nghe đến mấy cái này đáng lẽ ra phải không thôi sợ hãi cùng run rẩy mới đúng.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Giết người như cắt cây cỏ

Một nam hài mười một tuổi ở trên sườn núi ánh mắt đánh giá tiểu nữ nhân trước mặt kia, một thân y phục dài màu đen bằng gấm, tinh xảo đích mặc ngọc, trên mặt mang mặt nạ quý màu sắc rực rỡ, mặt nạ chỉ lộ ra một đôi mắt to.

Phía sau hắn, còn có hai người, một nữ hài và một nam hài. Bọn họ tuổi tác cũng là xấp xỉ nhau.

Nam hài anh tuấn phong lưu, y phục màu trắng, trong tay cầm duy nhất một thanh trường kiếm, trên mu bàn tay còn có một hình vẽ. Cô gái một thân sa y màu tím, hình vẽ ở trên ngực, cùng nam hài áo trắng trên mu bàn tay hình xăm giống nhau như đúc.

Đồ dạng như là từ thanh mạn đăng cuốn hai chữ, hình xăm không lon được làm rất tinh tế, nên nhìn mãi vẫn là không nhìn ra được chữ gì

Bạch y nam hài từ nhìn tình huống ở dưới sườn núi: "Chủ tử có cần đi xem sao không?"

"Không! Người không cần đi, Âm Nô, người đi!"

Mang theo mặt lạ trên mặt, hắc y nam từ lạnh nhạt phản phó nói, ánh mắt vẫn nhìn xuống chỗ xe ngựa Quý Như Yên đứng

Biểu hiện của tiểu cô nương này, thật sự là ngoài suy nghĩ của hắn, khiến hắn thập phần thú vị.

Gặp chuyện tâm không hoảng ý không loạn, kiêu ngạo một mình đứng ở trên xe ngựa!

Tuy chỉ là một cái tiểu hài tử, nhưng trên người lại phát ra khí thế vương giả, tiểu cô nương này lớn lên, nhất định xứng với hắn!

"Tuân lệnh chủ tử"

Âm Nô lĩnh mệnh, mặt không chút đổi sắc, lắc mình theo sườn núi nhảy xuống, trong chớp lát không thấy bóng dáng, quả thật hảo khinh công.

Một khắc trước, mười đại hán còn cười ha ha, tiếp theo một khắc, lại cảm giác trời đất quay cuồng, chỉ có thể nhìn thấy cỏ cùng thân mình chia lìa, thẳng tắp rơi xuống đất.

Quý Như Yên nhìn tiểu nữ nhân xiêm y màu tím kia khuôn mặt nhỏ xinh, trong tay cầm theo một cây đao, xoay tròn đứng lên, trực tiếp trước mắt nàng lấy xuống mười đầu của lũ "Sơn tặc"

Thân không đầu còn đứng thẳng một chỗ, đầu rơi xuống đất, máu văng tung tóe.

Nơi nơi đều là máu tươi như một đóa hoa nở rộ. Tại đây một mảnh máu đầy ở dưới đất, có một tiểu nữ nhân tay cầm trường đao đứng một chỗ.

Quý Như Yên trước tiếp xúc với rất nhiều thi thể trên người dính toàn máu, không ngờ bây giờ lại có thể chứng kiến cảnh ác liệt như vậy, tâm trạng nói không thành lời, chỉ có một cảm giác gọi là hưng phấn.

Âm tử cô nương này đích thực chính là thần tượng của ta a!

Rất cường đại!

Cho nên, lúc này có thể nói, hai mắt phóng tinh quang cũng không đủ!

Lúc này ở trong kiệu Thanh mệ nghe được bọn đại hán im bất, mà chỉ có một tiếng cười, tò mò nhô đầu ra xem, kết quả thấy được một màn thị huyết này, sợ hãi hét lên một tiếng, gục ngay ở trên xe ngựa, hôn mê.

Quý Như Yên chạy nhanh mở lên cửa kiệu, nhìn thoáng qua muội muội, phát hiện muội muội vẫn đang ngủ yên, đối với sự việc chung quanh không phát sinh điều gì.

Ngắm thờ một hồi, quay đầu muốn kiểm ám tử cô nương, lại phát hiện không thấy bóng dáng nàng đâu.

Không khỏi thất vọng, vội vàng ngẩng đầu nhìn bốn phía, lại nhìn thấy trên triền núi chỗ đứng ba người.

Âm tử cô nương ở đó cùng một nam tư bạch y đứng phía sau một hắc y nam tử, sắc mặt không có biểu hiện gì, đối với nàng cũng không có nửa điểm phản ứng

Bất quá, Quý Như Yên lúc này nhìn hắc y nam tử đeo mặt nạ lạ trên mặt kia

Hắc y nam tử khoe miệng nhếch lên: "Đi, đều cùng ta đi nhìn một cái!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Lấy thân báo đáp, như thế nào?

Ba người hướng Quý Như Yên đứng ở nơi xe ngựa mà phi xuống. Hắc y nam từ nâng lên đôi mắt, đánh giá tiểu cô nương trước mặt.

Tuổi tuy là không lớn, nhưng ánh mắt là vô cùng kiêu ngạo, khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo trắng hồng, ngũ quan rõ ràng, lớn lên như thế nào cũng là một nữ nhân tuyệt sắc.

Để cho người khác có thể quên, là cặp mắt to màu hổ phách kia, không hề sợ hãi, cùng hắn nhìn thẳng.

"Cám ơn các người vừa mới xuất thủ, Quý Như Yên ta vô cùng cảm kích, nếu như sau này các người có việc cần đến ta, chỉ cần có thể làm được, ta chắc chắn toàn lực đi làm".

Quý Như Yên nhìn ba người trước mặt so với nàng chỉ hơn có vài tuổi, nhưng là nếu hôm nay không phải bọn họ xuất thủ cứu giúp, nàng cũng đã sớm chôn xác nơi đây, muội muội cùng Thanh mẹ càng không thể bình yên vô sự.

Hắc y nam từ nhíu mày nói: "Cho dù ta cho người lấy thân báo đáp, người cũng nguyện ý?"

Quý Như Yên mỉm cười, không sợ hãi nói: "Có gì không thể? công tử khí độ bất phàm, đi theo công tử, tương lai cuộc sống sẽ được bảo đảm, đây chính là điều tốt."

"Làm cần! nhà của chủ tử, sao có thể để người thấp hèn như người đến được?"

Tiểu nam nhân đằng sau tiến lên một bước khiển trách nói, trừng mắt nhìn Quý Như Yên liếc một cái, tiểu cô nương này thật đúng là to gan lớn mật, cư nhiên là muốn đánh chủ ý lên người chủ tử của hắn!

Quả thực tội không thể tha thứ!

Định tức giận thay chủ tử, lại bị chủ tử liếc một cái băng lãnh, nam hài chỉ có thể là lùi ra phía sau một bước, không dám hé răng.

Ai hắn trời không sợ đất không sợ, vẫn là chỉ sợ chủ tử.

Hắc y nam từ khước môi gọn lên: "Nói ta bảo hộ một tiểu nữ nhân, người như thế nào có thể lấy thân báo đáp?"

Quý Như Yên khí phách đáp lại, nàng vẻ mặt quật cường, ngũ khí kiên định, như là hạ lời thách với nam nhân trước mặt:

"Ta bây giờ không có thể lấy thân báo đáp, nhưng đợi ta mười năm sau có thể"

Có ý tứ!

Hắc y nam từ cười mở miệng ha ha đứng lên, đợi sau khi thành thân hắn nói tiếp: "Hảo! Ta liền cho người thời gian mười năm. Nếu như mười năm sau, người vẫn bảo hộ được năng lực chính mình, ta liền cho người lấy thân báo đáp ân cứu mạng này. Ám nô người hộ tống nàng đi đến nơi nàng cần đến! Hộ tống xong trở về đây cùng chúng ta hội hợp".

"Tuân lệnh chủ tử".

Hắc y nam từ cùng bạch y nam từ xoay người rời đi, bọn họ rời đi với tốc độ rất chậm, sau đó Quý Như Yên mâu trung lộ ra suy nghĩ sâu xa.

Cách ăn mặc của hắc y nam từ, cùng Ti U Quốc rất khác nhau, đó là người dị quốc sao?

Nàng biết được đại lục có mười sáu quốc gia, nhưng lại không biết rõ cách ăn mặc này rốt cục là người của quốc gia nào.

"Bây giờ đến nơi nào?"

Ám Nô sắc mặt như sương

Đối mặt với Ám Nô mặt lạnh, Quý Như Yên lại coi như hảo hữu đối đáp: "Đã làm phiền người, ta muốn đến Mân Thanh trấn".

"Đi vào!"

Ý tứ trong lời nói là, nói Quý Như Yên đi vào trong xe ngựa ngồi, nàng sẽ ở ngoài không chế xe ngựa.

Quý Như Yên đem mình ngồi ở bên ngoài xe ngựa sau đó dùng ống tay áo của mình xoa xoa địa phương bên cạnh, cười hô: "Ám Nô tỷ tỷ, chúng ta cùng nhau ngồi đi".

Ám Nô nhíu mày nhưng không có nói gì nữa.

Xe ngựa tiếp tục chuyển bánh, Thanh mẹ cùng muội muội ở trong xe ngựa vẫn là đang mê man,

Xe ngựa chạy rất mau, nhưng Ám Nô không chế lại có vẻ rất vững vàng.

Quý Như Yên đánh giá Âm Nô, suy tư nửa ngày, mới hỏi nói: "Âm Nô tỷ tỷ, chủ tử của ngươi là ai a?".

"Chủ tử chính là chủ tử".

"Vậy hần tên gọi là gì?".

"..."

Quý Như Yên thấy vậy biết Âm Nô không muốn cùng với mình đàm đạo về hắc y nam tử kia, đành phải thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Hình xăm chữ “Quý hoàng”

Mặt trời lặn, bóng chiều thẳng vào trên người các nàng, Quý Như Yên trong xe ngựa lấy ra bình nước làm bằng da, đưa tới trước mặt Âm Nô: "Âm Nô tỷ tỷ, uống nước đi".

"Không cần"

Âm Nô vẫn là một bộ mặt lạnh như băng, dường như không thích tiếp xúc với người ngoài.

Quý Như Yên đành phải tìm đề tài tiếp tục nói: "Âm Nô tỷ tỷ, hình xăm ở trên ngực tỷ là cái gì?".

Âm Nô quay đầu nhìn nàng một cái, do dự một lúc, mới sâu kín đáp: "Quý Hoàng"

Âm Nô từ lúc còn nhỏ đến nay luôn luôn ở trong tổng bộ Quý Hoàng, học tập kỹ xảo giết người, sư phụ luôn nói nàng cả đời phải nghe theo, bảo vệ chủ tử.

Toàn bộ người trong giáo phái vì giáo chủ công hiến, Quý Hoàng cũng chính là giáo chủ mà cả đời này nàng phải tuân theo.

Chủ tử bảo nàng phải sống, nàng liền không được chết. Chủ tử bảo nàng chết nàng không thể không chết.

Quý Như Yên đầu tiên là ngẩn ra, theo sau đó đem hai chữ này ghi tạc trong lòng.

Quý hoàng...

Một ngày nào đó nàng sẽ biết, này đại biểu cho cái gì.

Buổi trưa hôm sau, đám người Quý Như Yên cuối cùng cũng đến Mân Thanh trấn, Thanh Vị cuối cùng cũng tỉnh lại, sau mới biết được Âm Nô chính là người đã xuất thủ cứu giúp, đối với Âm Nô luôn nói không ngớt lời cảm tạ, không sai biệt cho lắm muốn đem Âm Nô trở thành bồ tát sống.

Rõ ràng chỉ là một tiểu cô nương mười một tuổi, lại có thể giết người không run tay. Quý Như Yên trong lòng thầm nghĩ, Âm Nô nhất định từ nhỏ đã bị bắt đến giáo phái huấn luyện sát thủ.

Mấy canh giờ ở chung, nàng phát hiện Âm Nô khi nào cũng đều là lạnh lùng, cảnh giác. Đối với nàng cũng Thanh Vị chưa bao giờ chủ động nói chuyện, cũng là khi đáp khi không đáp. Cá tính thập phần cổ quái, ngữ điệu cũng là ngàn năm không thay đổi, dường như là không có cảm xúc.

Thanh mẹ cùng nàng cuối cùng cũng đến Phụng Thiên phủ.

Phụng Thiên phủ đối với mẫu thân Phụng Thiên Sương chính là nhà mẹ đẻ.

Hiện giờ Phụng Thiên Hữu chính là gia chủ của Phụng Thiên phủ, toàn bộ Mân Thanh trấn này cũng có thể nói là địa bàn của hắn.

Phụng Thiên Sương, có một ca ca, năm đệ đệ.

Mẫu thân cũng cứu cứu Phụng Thiên Hữu chính là con vợ cả thân sinh

Còn lại năm đệ đệ là do thứ thiếp sinh ra, tuy rằng cùng ở trong Phụng Thiên phủ, nhưng đều là ngoại thân phận của chính mình, nên đối với Phụng Thiên Hữu luôn là e sợ vài phần.

Thanh Vị vốn là người ở Mân Thanh trấn, sau lại là vì Phụng Thiên Sương ở bên ngoài sinh đại tiểu thư, Phụng Thiên Hữu an bài cho nàng đến Quý phủ để chiếu cố.

Thanh Vị còn chưa xuống khỏi xe ngựa, từ bên trong phủ đã chạy ra một gã sai vặt. Khuôn mặt tươi cười nói: "Đại ca ta từ Quý phủ ở kinh thành đến, vị này chính là con gái của đại tiểu thư Phụng Thiên Sương Quý Như Yên, muốn tìm Phụng lão gia có việc".

Gã sai vặt nghe vậy, khuôn mặt lúc trước kiêu ngạo, bây giờ bày ra một vẻ nịnh nọt nói: "Xin chờ một lát, tiểu nhân liền lập tức đi thông báo với lão gia".

Ám Nô thấy thế, liền đối với Quý Như Yên nói: "Cáo từ!".

Quý Như Yên gật đầu: "Đi đường cẩn thận!"

Nhìn theo Ám Nô một mình rời đi, đột nhiên nhớ tới trên người nàng không có bạc, lại chạy đuổi theo nàng. Từ trong lòng ngực móc ra một thỏi mười hai đỉnh bạc, đây chính là số bạc duy nhất nàng có, còn lại chỉ toàn là ngân phiếu, trực tiếp nhét vào trong tay Ám Nô.

"Ám Nô trở lại kinh thành cũng cần thời gian, ngươi tìm một chỗ mà nghỉ ngơi, sáng mai ta sẽ đưa tới một con ngựa để ngươi an toàn trở lại chỗ chủ tử".

Ám Nô ánh mắt có chút ngạc nhiên, nàng từ trước đến giờ ở trong Quý Hoàng đều là không có ai quan tâm đến, nay vị tiểu cô nương này lại đối với nàng quan tâm sống chết. Làm cho nàng quả thật có chút xúc động.

"Ta sẽ đến khách điểm phía trước nghỉ lại một buổi tối, nếu có việc gì, cứ đến tìm ta".

Dứt lời Ám Nô cầm bạc liền đi.

Cá tính lạnh khốc, làm cho trên khuôn mặt của Quý Như Yên dâng lên một nụ cười, Ám Nô bóng dáng đã không còn thấy đâu, lúc này nàng mới lên tiếng: "Hào!".

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Vào Phụng Thiên Phủ

Từ trong Phụng Thiên Phủ gã sai vặt đi ra, khuôn mặt tươi cười đón đả: "Lão gia cho mời, đại tiểu thư mời theo nô tài".

Quý Như Yên gật đầu, sau đó theo gã sai vặt đi vào trong phủ.

Phụng Thiên phủ rất lớn, non bộ, trúc lâm, ngư trì, hoa viên, cái gì cũng có.

Hành lang thật dài, một màu đỏ, có một tượng đá đứng sừng sững ở bên cửa.

Sườn núi một màu đỏ thẫm, ở giữa còn có một đường đi tới, có thể nhìn thấy ở chỗ đó có rất nhiều tỷ nữ, đều là cúi đầu, có lẽ tỷ nữ đều được huấn luyện rất tốt, không bởi vì nàng là người xa lạ mà ngẩng đầu lên xem. Tất cả đều là thần sắc đậm nhạt, ánh mắt nhìn chăm chăm dưới chân, không dám ngó nghiêng lung tung.

Đi theo gã sai vặt vào trong sảnh chính.

Sảnh chính ngồi ở vị trí giữa là hai người, một tiểu hài nam chừng mười tuổi, cùng một nữ hài xinh đẹp, hai bên cạnh còn có hai tiểu hài đồng một nam một nữ.

Tiểu hài nam cùng nàng tuổi tác không khác biệt, còn bé gái kia khoảng chừng là mới hai tuổi. Đang dùng ánh mắt đẹp như sao kia nhìn chăm chăm nàng.

Hai bên vị trí đàn hương y, đều ngồi một đám nam nữ già trẻ, nhìn Quý Như Yên ánh mắt hèn mọn đánh giá.

Quý Như Yên không biết những người đó là ai, nhưng cũng đoán ra những người đó ít nhiều cũng có địa vị trong Phụng phủ.

Ngồi ở trên cao nhất chính là cửu cửu Phụng Thiên Hữu cùng cửu mẫu Trầm Lệ Quyên.

Bên cạnh kia chắc chắn chính là biểu ca Phụng Từ Ân cùng biểu muội Phụng Y Diễm.

Mà ở hai bên người đó chắc hẳn là các cửu cửu cùng chúng thiếp thất của bọn họ.

Thanh Vị vừa thấy Phụng Thiên Hữu, tuy rằng trên tay ôm đứa nhỏ, nhưng nàng cũng quỳ xuống trước mặt của hắn, thanh âm nghẹn ngào: "Phụng lão gia, Thanh Vị đã phụ lời nhờ vả của người, không thể chiếu cố tốt Phụng tiểu thư, xin lão gia trừng phạt".

Cửu mẫu Trầm Lệ Quyên khản trương đi đến đỡ nàng đứng dậy: "Mau đứng lên, đứa nhỏ nhỏ như vậy, ngươi sao có thể ôm cùng quỳ xuống".

Cửu mẫu Trầm Lệ Quyên mau chóng đem đứa nhỏ bé qua, vẻ mặt yêu thương cùng luyến tiếc, ở kinh thành Quý phủ phát sinh ra chuyện, nàng cũng có nghe qua.

Những năm gần đây, nàng luôn tự trách bản thân mình, mỗi khi nghĩ tới Phượng Thiên Surong, trong lòng lại đau nhói.

Ôm trong tay đứa nhỏ gầy gò, Trầm Lệ Quyên đau lòng không thôi. Mắt phượng đã sớm có dòng nước chảy ra, nếu như vì ở tại thời điểm này không thích hợp, nàng đã sớm khóc thật lớn.

Phượng Thiên Hữu cùng Phượng Thiên Surong gương mặt không khác biệt là mấy, chỉ là ánh mắt kia của hắn có phần âm ngoan hơn mà thôi.

Thanh Vị tự động nhận tội, quỳ trên mặt đất.

Hắn lạnh khốc nhìn qua Thanh Vị, cũng không có nói nàng đứng dậy, ngược lại còn quay đầu nhìn về phía Quý Như Yên.

"Như Yên, ngươi không biết cứu cứu sao?"

Một thanh âm trầm khàn vang lên giữa chính sảnh im ắng, thân thể nhỏ bé của Quý Như Yên chậm chậm tiến lên hai bước, rất quy củ hành lễ với Phượng Thiên Hữu: "Như Yên gặp qua cửu cửu, cửu cửu mạnh khỏe!".

"Vài năm không thấy ngươi, ngươi trở mã càng thêm xinh đẹp."

Phượng Thiên Hữu vừa lòng nhìn nàng, đứa nhỏ này quả thực rất đặc biệt, nhỏ như vậy ở trước mặt nhiều người lại không cảm thấy sợ hãi, làm lễ gặp mặt cũng nửa điểm không kém.

"Cửu cửu quá khen rồi! Mẫu thân năm đó mới là tao nhã khuynh thành nữ tử, ta đây sao có thể xứng đáng với hai từ ngày càng xinh đẹp kia. Mẫu thân mọi ngôn ngữ cử chỉ, đối với ta đều là học hỏi theo người mà thôi".

Quý Như Yên không kiêu ngạo, không siểm nịnh đáp

Phượng Thiên Hữu gật đầu: "Đã không còn sớm, cửu mẫu đã sớm an bài chỗ ở cho các ngươi, các ngươi trước đi nghỉ ngơi đã. Có chuyện gì buổi tối cùng nhau nói chuyện".

"Đúng vậy".

Lúc này cửu mẫu Trầm Lệ Quyên ánh mắt từ ái, đặt ở trên người Quý Như Yên.

"Đến, đi theo cửu mẫu. Ta đều an bài tốt cho các ngươi, các ngươi vẫn là ở tại Tuyệt Surong viện nơi mẫu thân ngươi trước đây ở đi".

"Phiền toái cửu mẫu".

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Tam cửu gây khó dễ

Ban đêm, ngân đầu tháng thượng.

Dùng qua bữa tối, đều tự tan đi.

Phượng Thiên Hữu gọi Quý Như Yên vào thư phòng.

Thư phòng bài trí, ba mặt tường đều là giá sách, nơi đó đều là sách thuốc, được lý dịch điển tập.

Trong thư phòng, có một nam hài, người này chính là biểu ca, Phượng Từ Ân.

Chỉ thấy hắn một thân xiêm y lam nhạt, tuy rằng so với Quý Như Yên lớn hơn một tuổi, nhưng thân thể lại rất cao lớn, ước chừng cao hơn nàng một cái đầu.

Phượng Từ Ân có chút ngạc nhiên nhìn nàng, trong tay nắm một quyển sách, quay đầu nhìn về phía cha, nghi hoặc khó hiểu.

Thư phòng của cha, chưa bao giờ cho nữ nhân tiến vào.

Như thế nào biểu muội Quý Như Yên này lại ở đây?.

Phượng Thiên Hữu ngồi ở trên ghế, nhìn thoáng qua Quý Như Yên, phát hiện nàng vẫn là im nặng trầm mặc cùng trấn tĩnh, căn bản không giống như một tiểu hài tử sáu tuổi.

"Như Yên, ngươi có biết một năm Phượng Thiên phủ phải nuôi bao nhiêu người?".

"Không biết".

Phượng Thiên Hữu híp con ngươi, cuối cùng vẫn là trầm giọng nói: "Người cùng muội muội của ngươi đến ở tại Phượng Thiên phủ, cứ cứ có thể thu nhận ngươi, cho ngươi một cái nơi cư trú. Nhưng thế gian này, không có ai ăn cơm không phải trả tiền. Muội muội ngươi còn nhỏ không thể làm gì, nhưng ngươi đã sáu tuổi, cũng có thể tự chiều cô mình, cứ cứ muốn ngươi đi hiệu thuốc bắc hỗ trợ, ngươi có đồng ý hay không?".

"Hào. Chỉ cần cứ cứ có thể cho muội muội một nơi cư trú tốt, Như Yên nguyện chịu một nhọc!. Như Yên có một điều thỉnh cầu, cầu xin cứ cứ đồng ý."

"Ngươi nói, chỉ cần cứ cứ có thể làm được, liền đáp ứng ngươi".

Phượng Thiên Hữu có chút ngạc nhiên, tiểu hài tử sáu tuổi này, muốn hướng hắn đưa ra thỉnh cầu gì?

"Muội muội sinh ra tại thời điểm, mẫu thân chưa kịp đặt tên. Phụ thân không để ý đến muội muội sống chết ra sao. Mẫu thân trước khi chết nói ta cho muội muội một cái tên, nhưng là Như Yên muốn cho muội muội theo họ mẹ, sau đó nhập tịch Phượng gia. Cứ cứ, ngươi xem có được không?".

"Không được! Ta kiên quyết phản đối!".

Ngoài cửa, truyền đến tiếng gầm lên giận dữ.

Theo sau thanh âm, liền thấy một nam tử đi vào, hẳn chính là tam cửu Phượng Thiên Hạo.

Hắn cũng chỉ là thiếp thất sinh ra, nhưng cũng có một thân phận, không thể khuất phục Phượng Thiên Hữu nắm trong tay thiên hạ. Vốn nghĩ đến muốn thăm dò đại ca, nhìn xem đại ca đối xử với đứa con của nhị tỷ như thế nào an bài, lại thật không ngờ vừa mới đi tới cửa, liền nghe được lời nói như vậy!.

Hắn há có thể không giận?.

Phượng Thiên Hữu nhíu mày, nhìn Phượng Thiên Hạo thản nhiên nói: "Ngươi vì cái gì phản đối?"

Phượng Thiên Hạo hừ một tiếng: "Đại ca, nhị tỷ là được gả ra ngoài, tức là người ngoài, như thế nào có thể cho đứa nhỏ kia nhập hộ tịch của Phượng gia. Tất cả đồ đạc của nàng, cha khi còn sống đã sớm đưa hết cho nàng làm của hồi môn. Hiện nay Quý phủ không muốn thu nhận hai cái tiểu nữ hài này, đó là chuyện của Quý phủ!. Chúng ta như thế nào có thể quản chuyện này đâu?. Chẳng lẽ đại ca muốn cùng với Quý phủ quan hệ đi vào bế tắc sao?".

Phượng Thiên Hạo chỉ trích, đôi mắt Phượng Thiên Hữu chỉ là cười lạnh.

"Sự tình không có nghiêm trọng như vậy, theo như lời nói của người, ta sẽ cùng Quý Đông Minh đàm đạo này đó sao, là tự hắn muốn đem cái thiếp thất lên làm chính thất, ngươi cho rằng Quý Đông Minh cùng Phượng gia còn có thể qua lại sao?. Tuy rằng Phượng gia chuyên doanh hiệu thuốc bắc. Nhưng là, mấy năm qua, Quý Đông Minh không hề đến Phượng gia lấy thuốc. Thái y viên cùng với Phượng gia đã vạch rõ ranh giới. Chỉ cần hắn không hài lòng Phượng gia, tùy thời điểm có thể kiếm nơi khác hợp tác".

Phượng Thiên Hữu rành rọt từng chữ giải thích, làm cho Phượng Thiên Hạo một câu đều không nói lên lời.

Phượng Thiên Hạo oán hận trừng mắt liếc nhìn Quý Như Yên một cái, tức giận nói: "Đại ca chú ý, muốn nữ nhi của nhị tỷ nhập hộ Phượng gia?".

"Có gì không thể?".

Phượng Thiên Hạo đột nhiên thay đổi chủ ý đồng ý: "Hào! Nàng có thể nhập hộ, nhưng là nàng không thể đối với Phượng gia có bất kì gia sản nào!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Ra nhập Phượng gia

Phượng Thiên Hữu nhíu mày, không nói lời nào, ngược lại nhìn về phía Quý Như Yên.

Quý Như Yên đôi mắt trong suốt nhìn hấn, một chút liên hiểu được ý tứ của hấn.

Tam cữu Phụng Thiên Hạo đã sớm có chủ ý, đại cữu Phụng Thiên Hữu cũng đã biết lâu, cho nên mới có màn kia.

Một khi đã như vậy, nếu là mình không nhắc tới vấn đề này, sợ là vấn đề nhập gia kia của muội muội sẽ không thể giải quyết.

Phụ thân Quý Đông Minh không cho muội muội nhập gia, cái này chẳng qua là không muốn nhận người thân.

Mẫu thân sắp chết có nói nàng chiếu cố bản thân cùng muội muội thật tốt, nàng cũng đã đáp ứng mẫu thân, chắc chắn sẽ làm cho muội muội hảo tốt.

Nàng Quý Như Yên ngay từ đầu đối với gia sản của Phụng gia đã không có hứng thú.

Tiếng nói trẻ con hợp thời vang lên: "Tam cữu, người có thể yên tâm. Ta cam đoan muội muội nếu như nhập gia Phụng gia, sẽ không cầu gia sản gì, điểm này ta có thể viết xuống khế ước. Làm như vậy, không biết tam cữu có thể hay không yên tâm?".

Quý Như Yên tựa tiểu phi tiểu, làm cho Phụng Thiên Hạo sửng sốt một hồi, bởi vì hấn không nghĩ đứa nhỏ sáu tuổi kia, cự nhiên có thể nghĩ đến việc lập khế ước.

Sắc mặt khó chịu, hấn đường đường là một cái đại nam nhân, mà ngay cả một cái trẻ con cũng không tha, nếu là truyền đi ra ngoài, hấn liệu có thể sống yên ổn tại Ti U quốc sao?

"Quên đi, không cần lập khế ước. Đại ca, nếu nàng không phân chia gia sản, việc này theo người làm chủ đi! Ta không có việc gì liên đi trước!"

Nói xong, không đợi Phụng Thiên Hữu đáp lời, hấn đã muốn phẩy tay áo bỏ đi.

Phụng Thiên Hạo xuất hiện như một trận cuồng phong, tùy tiện nhào loạn một hồi, cuối cùng cũng đi rồi.

Trong thư phòng, Phụng Thiên Hữu đột nhiên cất tiếng cười to đứng dậy, Quý Như Yên biểu hiện như vậy, thật sự làm cho hấn thập phần vui mừng.

Muội muội a, người sinh ra một cái hảo nữ nhân!

Người yên tâm đi, cho dù đại ca dốc hết tài lực, đại ca chắc chắn không để cho nàng phải chịu ủy khuất đâu.

Trong tiếng cười còn có đau xót.

Năm đó Phụng Thiên Sương sớm đã có người trong lòng, nếu không phải vì phụ thân nịnh bợ thái y viện, làm cho nàng cùng Quý Đông Minh thành thân, làm cho muội muội vì đó u buồn, đối với Quý Đông Minh không lạnh không đậm, sau lại không biết ai nói cho Quý Đông Minh, muội muội sớm có người thương.

Nhất thời làm cho Quý Đông Minh nảy sinh cảm giác chính mình bị nàng cho đội mũ xanh, ngay trong lúc đó, nấp năm tiểu thiếp vào Quý phủ.

Từ đó Phụng Thiên Sương liền mất đi sự sủng ái của phu quân.

"Đại cữu, muội muội tên Phụng Như Tuyết. Mọi thủ tục nhập gia, liền làm phiên đại cữu!"

Phụng Thiên Hữu nghe thấy lời nói của Quý Như Yên liền gật gật đầu: "Hảo, ngày mai ta liền xử lý tốt việc này".

"Cha, người thật sự phái Như Yên biểu muội đi hiệu thuốc bắc sao?"

Phụng Từ Ân đứng ở một bên, lúc này mới lên tiếng nói.

Phụng Thiên Hữu ngưng cười, gật đầu: "Đúng vậy! Từ Ân ngày mai Như Yên bắt đầu cùng người đến hiệu thuốc học tập, nhớ kĩ! Được có thể giúp người, cũng có thể hại người! Các người ngày mai bắt đầu đến hiệu thuốc học tập bảo được, có cái gì không hiểu có thể hỏi thầy thuốc! Một tháng sau, ta sẽ kiểm tra các người tên thảo dược và công hiệu của nó, nếu đáp không được các người liền tiếp tục ở phía sau đại đường làm thuốc đồng!"

"Vâng!"

Phụng Từ Ân rung mình một cái, trong lòng thầm kêu khổ, cha như thế nào lại rút ngắn thời gian kiểm tra? Tháng trước còn nói cho hấn ba tháng thời gian đâu?.

Chẳng lẽ chỉ vì Như Yên biểu muội đến đây, cho nên mới... Ánh mắt dừng ở trên người Quý Như Yên, Phụng Từ Ân dờ khóc dờ cười.

"Cữu cữu, ta muốn đi ra ngoài một chút, có thể chứ?"

Quý Như Yên không để ý đến Phụng Từ Ân, hướng Phụng Thiên Hữu dò hỏi.

Phụng Thiên Hữu không có hỏi cái gì nhiều: "Đi thôi, Từ Ân, người cũng bồi Như Yên đi dạo Mân Thanh trấn, nàng cần cái gì, người liền mua cho nàng, sau khi trở về trưởng phòng kết toán".

"Được".

Phượng Từ Ân gật đầu đáp ứng, đem cuốn sách ở trong tay để lại chỗ cũ.

Hai cái bóng dáng nhỏ bé, song song ly khai rời khỏi thư phòng.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Biểu ca hảo khó chơi

Phượng Thiên Hữu nhìn bóng dáng của Quý Như Yên rời khỏi, trong lòng hình thành một ý tưởng, đời nay muội muội phải chịu nhiều ủy khuất, hẳn có thể bồi thường cho muội muội bằng cách chiếu cố thật tốt hai đứa con của nàng.

Quý Đông Minh!

Tuy rằng người hiện tại vinh hoa quyền quý, liền đã muốn đá văng Phượng gia ta, đừng mơ tưởng!

Thiên hạ không có chuyện dễ dàng như vậy, các người khiến Sương nhi chịu khổ bao nhiêu, Phượng gia ta liền hưởng các người bồi thường bấy nhiêu.

....

Rời khỏi Phượng Thiên Phủ, Quý Như Yên liền muốn tìm đến Ám Nô, bất kể như thế nào, mình đến được Mân Thanh trấn đều là hắc y nam tử đeo mặt nạ kia phân phó tương trợ, nếu bằng không các nàng không có cách nào thuận lợi đến Mân Thanh trấn được.

Kỳ phu nhân đúng là tâm ngoan thủ lạt, thế nhưng lại thuê sát thủ, muốn giết đi nàng cùng tiểu muội muội.

Nay nàng có cơ hội sống sót, sớm muộn gì cũng có một ngày nàng trở về đòi lại cả vốn lẫn lời.

Phượng Từ Ân năm nay bảy tuổi, một thân xiêm y màu lam như nước, tinh thần sáng khoái, hẳn đối với Quý Như Yên không có bất kỳ cảm thù gì.

Ở Phượng Thiên phủ cũng không có người nào cùng hắn lứa tuổi xấp xỉ nhau.

Hiện giờ khó mới tìm được một cái biểu muội cùng lứa tuổi này, hẳn vô cùng cao hứng!

Toàn bộ Phượng Thiên phủ cũng chỉ có hai đứa nhỏ, chính là hắn cùng muội Phượng Y Diễm.

Đã thành thân chỉ có tam cậu Phượng Thiên Hạo, còn có tứ cậu Phượng Thiên Dật.

Ngũ cậu Phượng Thiên Dĩnh, lục cậu Phượng Thiên Thái hai người đều là cùng tuổi, năm nay cũng vừa mới trưởng thành, bọn họ còn chưa muốn bàn đến chuyện hôn nhân đại sự đâu.

Dự tính là năm nay sẽ có việc hôn sự, về phần thất cậu Phượng Thiên Hoảng, chỉ mới có mười ba tuổi, sinh ra đã là một thân ốm yếu, thường ngày căn bản là không ra ngoài gặp gỡ mọi người.

"Như Yên biểu muội, người muốn đi đâu, ta đưa người đi!"

Phượng Từ Ân giống như tiểu đại nhân, xưng phong nhận việc dẫn nàng đi thăm quan.

Thấy hắn ở trước mặt bộ dáng đảm đương mọi việc, làm cho Quý Như Yên buồn cười.

Chỉ có nàng mới biết, kỳ thật lòng của nàng căn bản không còn là một đứa nhỏ sáu tuổi, nàng hiện tại nói như thế nào cũng là một cái ba mươi đích lão bà.

"Không có, ta đã có chủ ý, muốn đến khách điểm phía trước gặp bằng hữu, người ở chỗ này chờ ta một lúc, có được không?"

Quý Như Yên hướng hắn mỉm cười, đưa ra yêu cầu của mình.

Phượng Từ Ân đầu tiên đứng ngăn ra, sau đó đầu nhỏ lay động lắc lắc: "Điều này sao có thể được, cha nói ta đi theo người, vạn nhất người xảy ra chuyện gì, cha và nương khẳng định sẽ hối lộ da ta a!"

Quý Như Yên thật muốn trợn trắng mắt, nhưng cũng nhận thức được, tiểu quý này hảo khó chơi.

Nàng nảy ra một ý hay: "Vậy người ở cửa khách điểm chờ ta, ta cam đoan một khắc sẽ quay lại. Sau đó người liền mang ta đi mua vài thứ, như vậy có thể?".

Phượng Từ Ân thấy nàng nói như vậy, cũng không có cũng nàng tranh chấp, đành phải gật gật đầu: "Hảo, ta ở đây chờ người".

Quý Như Yên lúc này thở dài một hơi, tiểu thí hài này quả thật khó tách ra a.

Lúc này, nàng cũng quên, chính mình so với Phượng Từ Ân nhỏ hơn một tuổi.

Nếu nói Phượng Từ Ân là tiểu thí hài, nàng kia chẳng phải là biểu muội của tiểu thí hài sao

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Tín vật Hỏa Phượng Hoàng

Đi lên lầu hai của khách điểm, Quý Như Yên rất thuận lợi tìm ra Âm Nô.

Âm Nô đem nàng nghênh đón đi vào trong phòng: "Âm Nô, người có thể trở về với chủ tử. Ta thực cảm ơn hần lúc này đây ra tay tương trợ, sau này nếu có việc gì cần ta, chỉ cần nói một câu, cho dù là xông pha khói lửa, ta Quý Như Yên cũng sẽ hỗ trợ hần".

"Hảo".

Âm Nô chính là thân nhân nhìn nàng một cái, trong mắt lóe sáng, nàng thế nhưng lại mong chờ, tiểu cô nương sáu tuổi này sẽ mang đến cho chủ tử chuyện tốt gì.

Nàng chỉ là một ám vệ.

Chủ tử phân phó chuyện, nàng chỉ để ý hoàn thành tốt.

Cho nên Quý Như Yên trong lời nói, cũng không thấy nàng nửa điểm nịnh nọt chủ tử.

Quý Như Yên lấy ra một khối ngọc màu đỏ như lửa trên cổ, trên khối ngọc chính là trạm trở phượng hoàng tinh xảo, nhìn gần như là muốn đem người trước mặt thiêu đốt.

"Đây là tín vật, về sau cần ta hỗ trợ, chỉ cần đưa ra Hỏa Phượng Hoàng này đến tìm ta. Cũng đã không còn sớm, Âm Nô người hảo nghỉ ngơi, sau này còn gặp lại!".

Dứt lời, không đợi Âm Nô nói cái gì, Quý Như Yên đã xoay người rời đi.

Âm Nô nhìn bóng dáng Quý Như Yên, khuôn mặt đậm mạc lộ ra tia nghi hoặc, vì cái gì trên người tiểu cô nương này cùng với chủ tử lại có lực uy hiếp giống nhau đến vậy?.

Dưới lầu Phượng Từ Ân, luôn đứng lẳng lặng chờ nàng, vừa thấy Quý Như Yên đi ra. hần lập tức nghênh đón: "Như Yên biểu muội, người đã lo xong việc".

Quý Như Yên thân nhiên cười: "Từ Ân biểu ca, có thể mang ta đi đến chỗ thỉnh bà vú không?".

"Người phải thỉnh bà vú?".

"Ân".

"Quý phủ có bà vú a. Vì cái gì muốn tìm bà vú nữa?".

"Kia dù sao cũng là Phượng gia mời đến, không phải là chính mình mời, ta trước sau vẫn là không yên tâm".

"Người nói cũng đúng".

Dưới sự hướng dẫn của Phượng Từ Ân, hai người rất nhanh đi đến đầu phố, Quý Như Yên nhìn nhìn những người nơi này, phụ nữ đều là ở trong gia đình gánh vác kẻ sinh nhai, cho nên tự nguyện đi làm bà vú cho các thủ phủ.

Quý Như Yên nhìn qua rất nhiều người, cuối cùng cũng chọn được một phụ nhân khoảng ba mươi tuổi.

Nàng chú ý chọn người này, chính là cảm thấy ánh mắt nhu hòa của một người mẹ, không giống với những người khác, thậm chí trên mặt còn có chút bi thương.

Tuy rằng không biết đã trải qua chuyện gì, nhưng người như vậy, cũng có thể an tâm dao muội muội lại được.

Tiến lên trước mặt vị phu nhân kia nói chuyện một chút, biết tên của nàng gọi là Yến Nương.

Nói đến chuyện giá cả, Yến Nương cũng không có đòi hỏi gì nhiều, chỉ cần một chỗ nương thân, đối với điểm này Quý Như Yên không nói hai lời trực tiếp gật đầu đồng ý.

Cho dù là ở Phụng Thiên phủ, nàng cũng không thể tin tưởng bất kì bà vú nào, ai cũng thế tiến đến hãm hại muội muội Phụng Như Tuyết.

Nàng hiện giờ còn nhỏ, thể lực không có để bảo hộ tốt muội muội, điều có thể làm bây giờ chính là giảm bớt tổn thương đối với muội muội.

Đem Yến Nương rời đi, cùng trở về Phụng Thiên Phủ, phía chân trời đã là tối đen như mực.

Trong Tuyết Sương viện của Phụng Thiên phủ, đèn đuốc sáng trưng.

Quý Như Yên tiến vào sân, nhưng lại thấy có mấy hạ nhân đang bận việc trong phủ.

Vừa thấy nàng cùng Phụng Từ Ân, lập tức xoay người hành lễ: "Gặp qua đại thiếu gia cùng đại tiểu thư".

Phụng Từ Ân nâng cằm, đạm thanh phân phó: "Miễn lễ".

Quý Như Yên chỉ cảm thấy buồn cười, xem ra Phụng Từ Ân này nghịch ngợm cũng chỉ dám ở bên ngoài biểu hiện. Một hồi đến Phụng Thiên phủ lại giả bộ thành một tiểu tử lãnh đạm

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Bà vú chi tranh

Đi vào trong phòng Quý Như Yên vừa lúc nghe được muội muội Phụng Như Tuyết oa oa khóc lớn, mặc kệ là ai ôm nàng, nàng vẫn như trước lớn tiếng khóc

Thanh Vị thập phần đau đầu, vừa thấy được Quý Như Yên, vội chạy nhanh tới trước mặt nàng: "Đại tiểu thư, nhị tiểu thư khóc cái không ngừng, này cần phải làm sao bây giờ a?"

"Nàng đây là đói bụng"

Quý Như Yên đưa tay sờ sờ gương mặt nhỏ nhắn của nàng, một cổ đau lòng ập tới, nếu không phải phụ thân nhấn tâm, muội muội sao phải vừa sinh ra đã không có cái ăn, làm cho hiền tại gầy yếu vô cùng

Chỉ mong sau này không có bệnh tật gì, nếu không nàng nhất định sẽ không bỏ qua cho bất kì kẻ nào trong Quý phủ

"Đại phu nhân vừa mới có phải hai bà vú đếnm chính là nhị tiểu thư vẫn không uống, chỉ khóc nháo"

Thanh Vị giải thích, nàng cũng không biết rõ, vì cái gì nhị tiểu thư đói bụng lại nhất định không chịu uống sữa?

Trước kia là không có bà vú, bây giờ chính là có đến hai người, nhị tiểu thư lại khóc nháo không thôi, chuyện này là sao?

Quý Như Yên cười khò, cho tới nay, muội muội đều là ăn cháo loãng

Đột nhiên có nhũ mẫu, tự nhiên sẽ kháng cự

Mà việc nàng có thể làm bây giờ, chính là nói Yến Nương đến phòng vắt ra sữa sau đó hòa chung với cháo, trước hết để cho muội muội thích ứng, về sau liền sẽ cho nàng uống sữa của Yến Nương

Biện pháp này của nàng, tự nhiên làm cho muội muội không khóc nháo uống xuống chén cháo cùng sữa kia

Thanh Vị ngạc nhiên nhìn một màn trước mắt, vẫn là không thể lý giải, nhưng vẫn là cười nói: "Xem ra, vẫn là đại tiểu thư có biện pháp"

"Yên mẹ, hai ngày tiếp hãy dùng cách của ta, chậm rãi bớt đi lượng cháo loãng. Về sau có thể trực tiếp cho nhị tiểu thư ụ nãi"

Quý Như Yên phân phó nói

"Hào"

Yến Nương cung kính gật đầu

"Yên mẹ, Thanh mẹ, các người mang muối muối đi tắm rửa nghỉ ngơi đi, ta còn có việc đi ra ngoài, một lúc sẽ trở lại"

"Dạ"

Thanh Vị ngạc nhiên nhìn Yến Nương, theo sau cùng vui mừng, có một bằng hữu cùng nàng chiếu cố nhị tiểu thư, cũng để cho mình nghỉ ngơi một chút

Như thế nào lại có thể không vui được?

Quý Như Yên nhìn hai bà vú ở trong phòng còn đang ngây ngốc, ôn hòa cười nói: "Hại vị, có thể theo ta đến gặp đại cữu mẫu được không?"

"Nô tỳ được đại phu nhân phân phó tới chiếu cố nhị tiểu thư!"

Hai bà vú trầm miệng một lời

Chính là, trong ánh mắt các nàng có đi, vừa mới nhìn về Yến Nương, hận không thể cướp lấy

Này hau cái bà vú, nếu không phải dụng tâm kín đáo, thì phải là có mục đích riêng

Người như vậy, nàng sao có thể giữ ở bên người?

Huống chi, ngày mai nàng sẽ phải theo biểu ca Phụng Từ Ân cùng nhau đến hiệu thuốc bắc học tập, cũng không có khả năng suốt ngày nhìn chăm chăm Tuyết Sương viện

Quý Như Yên thấy thế cười lạnh: "Xem ra, hai vị đây chính là khinh thường ta!"

"Nô tỳ không dám!"

Hai bà vú nhanh chóng cúi đầu, không dám nhiều lời

"Một khi đã như vậy, tốt nhất theo ta đến gặp đại cữu mẫu đi!"

Dứt lời, không đợi hai người đáp lời, Quý Như Yên đã muốn xoay người rời đi, Phụng Từ Ân thấy thế nhanh chóng đuổi theo: "Như Yên biểu muội, như thế nào không chờ ta một chút"

Đi đến chỗ đại cữu mẫu, Quý Như Yên hướng cữu mẫu Trầm Lệ Quyên nói ra thỉnh cầu của mình, vốn tưởng còn muốn phải một phen vỗ mồm, lại thật không ngờ đại cữu mẫu không nói hai lời, liền đồng ý ngay lập tức

Kể từ đó, nàng cũng không quá lo lắng cho Tuyết Sương viện sẽ phát sinh ra chuyện gì

Xử lý xong mọi chuyện, đã là đêm khuya. Quý Như Yên lúc này mới mệt mỏi đi về Tuyết Sương viện, rửa mặt qua loa, nằm ở trên giường, nhanh chóng nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Tỏa sáng

Bình minh vừa lên, Thanh mẹ liền gọi nàng thức dậy, đổi qua xiêm y, để cho tiện, nàng trực tiếp đem tóc dài của mình quấn trên đỉnh đầu, giống như một cái tiểu nam đồng.

Vừa mới ra khỏi Tuyết Sương viện, liền nhìn thấy biểu ca Phụng Từ Ân đứng ở đó chờ mình.

"Biểu ca mạnh khỏe!".

"Như Yên đi thôi, chúng ta cùng đến hiệu thuốc bắc Phụng gia".

"Được".

Hai người một trước một sau ly khai khỏi Phụng hương phủ, lập tức hướng hiệu thuốc bắc Phụng gia mà đến.

Hơn nữa từ Phụng gia đến hiệu thuốc bắc cũng không xa.

Bước chân chậm đi đến hiệu thuốc bắc, phía trên trời kia mặt trời đỏ rực dần dần hiện ra, đại môn của hiệu thuốc bắc đã có rất nhiều đội ngũ xếp hàng dài ở đó.

Phụng Từ Ân dẫn Quý Như Yên đi vào phía sau hiệu thuốc bắc, rồi chỉ vào một lão nhân năm mươi tuổi giới thiệu nói: "Như Yên, vị này chính là chính là Lý sư phụ của chúng ta".

"Lý sư phụ mạng khỏe, về sau làm phiền người".

Lý sư phụ bộ mặt hiền lành, cừu cừu Phụng Thiên Hữu hôm qua cũng đã nói qua, Lý sư phụ này đối với Quý Như Yên cũng không có gì là kinh hãi.

"Hào, hảo! Các người trước đèn cầm gói dược liệu kia, đem đến đặt ở trong nôi".

"Vâng, sư phụ".

Phụng Từ Ân là người đầu tiên đi đến cái bàn, cầm lấy gói dược liệu, rồi bỏ vào trong nôi.

Hướng Quý Như Yên nói: "Gói dược này, đều là phải hai chén nước, một gói dược, còn phải cho thêm hoa thược dược, mới có thể chế thành một thang".

Quý Như Yên gật đầu, cũng không có hỏi thêm cái gì nhiều.

Làm một lúc Phụng Từ Ân liền đo cho Quý Như Yên một cái bánh bao: "Bây giờ chính là giờ ăn sáng, không cần phải gấp, việc để đó lát làm sau cũng được".

"Cám ơn".

Quý Như Yên tiếp nhận bánh bao, cái miệng nhỏ nhắn cắn một miếng, một bên cắn, một bên nhìn lò chế thuốc, thuốc này mà nói, ít nhất cũng phải có hai trăm loại dược nhỏ, các loại dược nhỏ còn chứa khoảng mười loại nữa.

Ăn xong bánh bao, Lý sư phụ đột nhiên nhìn Quý Như Yên, sau đó đưa cho nàng một quyển thảo dược đích thi tập: "Như Yên, đây là sách nhập môn dược thi tập, người lấy về xem, bảy ngày sau ta liền kiểm tra người".

Quý Như Yên nhìn thoáng qua quyển dược tập mỉm cười: "Lý sư phụ, quyển sách này ta đã sớm thực bối vu tâm, không cần nhìn lại, ngay bây giờ có thể kiểm tra luôn".

"Thực bối vu tâm?".

Lý sư phụ có chút kinh ngạc nhìn Quý Như Yên, đứa nhỏ này nói chuyện ngữ khí thật lớn, nhưng nhìn qua biểu tình kia lại làm cho người nghe không có cảm giác là nàng nói mạnh miệng.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Thiên phú kinh người

Để kiểm tra thực hư trong lời nói của nàng, Lý sư phụ liền đến trên bàn mở ra một bao dược: "Người đã thực bối vu tâm, vậy người liền ở nơi này nói cho ta biết trong đây chứa những loại dược nào?"

Quý Như Yên đi đến chỗ bao dược nhìn nhìn, sau đó một bên chỉ vào dược liệu, một bên giải thích nói: "Đây là nhân sâm, hoàng kỳ, đương quy, thực địa, kê huyết đằng, dâm dương hoắc, ba kích thiên, đỗ trọng, cốt toái bổ, nhục thung dung đẳng, một số dược liệu dùng trong phong thấp cùng phong hàn. Tùy theo loại bệnh mà phối dược cho chính xác".

Lý sư phụ trước mắt chỉ nhìn thấy một cái tiểu hài tử sáu tuổi, cự nhiên thật sự có thể đem tất những dược này nói ra, cảm thấy thất kinh, liền hỏi: "Kia bệnh sợ lạnh làm như thế nào".

"Bệnh sợ lạnh, dùng cây kim ngân đẳng, thanh phong đẳng, hải đồng bì, tần dao, ngư tử, hoàng bách, đan bì"

"Vậy bệnh nóng trong?"

"Bệnh nóng trong, dùng đào nhân, hồng hoa, tam thất, đan tham, bồ hoàng, huyết kiệt".

Nghe đến đó Lý sư phụ không ngừng kinh hãi

Phượng Từ Ân ở bên cạnh nghe, trực tiếp cứng lưỡi!

Trời biết!

Hắn mấy ngày hôm nay cũng mới tiếp xúc thi tập được, chính là như thế nào Như Yên biểu muội có thể lĩnh hội nhanh đến vậy!

Lý sư phụ nhìn Quý Như Yên trong lòng mừng rỡ không thôi: "Hảo! Rất tốt, người đã biết chữ sao".

"Đúng vậy, mẫu thân ở thời điểm đã dạy Như Yên đọc viết."

Quý Như Yên nói láo không chớp mắt.

Kỳ thật Phượng Thiên Sương đúng là đã dạy nàng tập viết.

Nhưng lại cho nàng đọc sách rất ít, cũng bởi vì ngay tại thời điểm kia, Phượng Thiên Sương luôn luôn lãnh đạm, thường xuyên chính mình ngồi trong phòng một mình đánh đàn, sau này Quý Như Yên chính mình đi tìm kiếm của hồi môn của nàng mới phát hiện ra thảo dược đích thi tập này, Phượng Thiên Sương cũng không nghĩ nhiều, chính là cảm thấy tiểu hài tử bốn tuổi thì có thể biết cái gì, cũng mặc cho Quý Như Yên hồ nháo.

Chữ của Ti U quốc, có phần giống với hiện đại, đối với Quý Như Yên mà nói, tuy rằng nhìn có chút khó hiểu, nhưng dù gì phần lớn cũng có thể đem luận ra được.

Những năm gần đây, có một số từ ngữ không hiểu, đều có hỏi qua mẫu thân, mẫu thân Phượng Thiên Sương chính là một thể hệ tài nữ, đối với nàng luôn tinh thông mọi thứ, cũng chiều cố giúp nàng không ít.

Lý sư phụ nghe vậy, nhìn nàng một cái: "Người cùng lão phu đến".

"Được".

Quý Như Yên lẳng lặng đi theo phía sau Lý sư phụ, vào đến một gian phòng nhỏ, trong phòng quét tước rất sạch sẽ, bài trí cũng rất đơn giản, chỉ có một cái bàn, hai cái ghế, một giường, cùng một cái tủ.

Lý sư phụ đi tới tủ treo quần áo, sau đó lấy ra một quyển sách rất dày, đưa tới trước mặt Quý Như Yên: "Đưa nhỏ, sách này người trước lấy xem, khi nào xem xong, đến chỗ lão phu kiểm tra"

"Được".

Quý Như Yên tiếp nhận quyển sách, nhìn lướt qua, lại phát hiện quyển sách này không phải là quyển mới, mà là rất cũ nát, trọng yếu chính là đều viết bằng tay.

Lý sư phụ trong mắt chứa đầy kỳ vọng, làm cho Quý Như Yên hiểu được, có lẽ đây chính là cuốn sách do Lý sư phụ cả đời làm nghề y, ghi chép lại.

Tiếp nhận sách thuốc, cầm lấy thực cẩn thận.

"Người đi ra ngoài nhìn được, có cái gì không hiểu, liền tới tìm ta".

"Được".

Quý Như Yên không nói nhiều lời, nhu thuận ly khai khỏi phòng

Ngay tại thời điểm nàng rời khỏi phòng, Lý sư phụ nhin không được khoe miệng nhếch lên, chỉ mong đứa nhỏ này thực sự có chút thiên phú, sẽ không cảm thấy có lỗi với sư thúc, cuối cùng cũng tìm được một cái đồ đệ tốt, không làm cho y thuật của người bị thất truyền.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Huynh muội tình thâm

Ở hiệu thuốc bác Phụng gia học tập, cả ngày đều là ở đằng sau hậu đường ngồi chế được, chỉ cần phải chú ý độ cháy, thời gian còn lại đều là tự mình an bài.

Mỗi ngày đều tiếp xúc sự khác nhau của được liệu, phân loại thảo dược, cũng làm cho Quý Như Yên mở mang đầu óc.

Nàng trước kia, chỉ có thể ở trong sách, nhìn hình vẽ được liệu, hiện giờ cũng có thể ở bên ngoài chân thật nhìn qua, còn có thể ngửi thấy mùi vị, nếm qua hương vị,

Mấy ngày nay, biểu ca Phụng Từ Ân đều là nhìn nàng ánh mắt ai oán

Chính là, Quý Như Yên đối với ánh mắt của hắn, trực tiếp không để ý tới.

Nàng bây giờ, cũng không có nhiều thời rảnh rỗi để giải quyết chuyện nhàm chán đó, cái nàng cần bây giờ chính là ngày càng trở nên mạnh mẽ, để trước tự chiếu cố mình.

Học y chính là vì cứu người, trọng yếu nhất chính là bảo vệ chính mình.

Nàng cũng không quên, tính mạng của mình là do ai cứu.

Hắc y nam tử đeo mặt nạ tên "Quý Hoàng" kia, sau này mình cần hướng hắn báo đáp.

Hiện tại chính mình chỉ có sáu tuổi, năng lực làm chuyện cũng quá ít, chỉ có thể chính mình tận lực học tập y thuật, lớn lên quay trở về Quý phủ, tra tìm năm đó ai đã hại chết mẫu thân.

Nhìn xem là người nào dễ tiện, dám đối mẫu thân của nàng dùng thủ đoạn tàn nhẫn!.

Tuy rằng nói, trong lòng đã có người hoài nghi, nhưng vẫn là chưa có chứng cứ.

"Như Yên, người vì cái gì luôn phải xem xét lại được liệu, ta xem như vậy vẫn là không có sai sót đâu?"

"Biểu ca, học y là vì cứu người, chứ không phải hại nhân. Cho dù người có thể đúng bệnh khai phương thuốc, nếu như lấy thuốc không đúng, rất có thể vì một vị thuốc, đem người bệnh hại chết, như vậy hậu quả, không phải người và ta có thể gánh vác được hết đâu".

Quý Như Yên thân nhiên trả lời, trong tay không quên cầm được liệu, đặt ở mũi ngửi ngửi.

Cử chỉ của nàng thật thành thực mà tao nhã, rất chuyên nghiệp.

Phụng Từ Ân suy sụp đứng ở bên cạnh của nàng, hữu khí vô lực nói: "Người là không biết, ta mấy ngày nay xác thực đều là chăm chỉ luyện tập, mặc dù có thể nói hết được tên thuốc, những vẫn là không xác định được ra là dạng được gì".

Quý Như Yên nghe vậy, xì một tiếng bật cười: "Biểu ca, người là muốn ta dạy cho người, vậy người nói thẳng thì tốt rồi, như thế nào còn phải quanh co lòng vòng?"

Phụng Từ Ân gãi cái đầu, vẻ mặt xấu hổ: "Ách... Ta đây là sợ người chậm chễ! Ta biết mấy ngày trước sư phụ có đưa người một quyển sách, cũng làm cho người phải học thuộc, nghe Thanh mẹ nói mấy ngày nay người đều là vẫn đọc sách đến đêm khuya mới nghỉ ngơi, sợ người là không có thời gian dạy cho ta".

Nghe vậy Quý Như Yên mỉm cười: "Ta và người đều là huynh muội, không cần khách khí như vậy, người đã là ham học hỏi như vậy, vậy người liền nói cho ta biết cái gì là chỉ có thể nhận biết được danh, không thể nhận dạng thảo dược".

"Ân, ta muốn biết, tam thất cùng điền thất có phải cùng dạng dược?"

Quý Như Yên đối với vấn đề này, đôi mắt hồ phách mở to, chậm rãi nói: "Tam thất cùng điền thất đều là cùng loại dược, tam thất chính là tên thường gọi, còn điền thất chính là biệt danh, Nhân chi phân tam thất, vì thất phiến, cố xưng là tam thất, lại danh điền thất, vô cùng giá trị, ở thời cổ cũng xưng chiêu tham, huyết tham, nhân tham tam thất, điền tam thất, sơn thất, tam thất tham đẳng".

Nàng một bên giải thích, một bên đem tam thất đưa tới trước mặt Phụng Từ Ân

Phụng Từ Ân tiếp nhận tam thất trong tay nàng, nàng lại chỉ chỗ tam thất đã được nghiền thành bột phấn: "Biểu ca, người có thể thử bột tam thất này, xem hương vị của nó thế nào".

"Có thể thử sao? Thuốc này không có độc chứ?"

Phụng Từ Ân bộ dáng ngốc nghếch nhìn nàng

"Yên tâm đi, sẽ không đem người độc chết".

"Được, vậy ta liền thử xem".

Phượng Từ Ân vươn ngón tay, dính bột tam thất kia nháp vào miệng, nhất thời cảm thấy được mùi vị ngọt ngọt.

Này qua một lúc lại cảm thấy thập phần thần kì.

"Như Yên, tam thất này ăn thật ngon".

"Tam thất này có được tính, tin tưởng điểm này người có thể nói cho ta nghe".

Phượng Từ Ân liên tục gặt đầu, chậm rãi nói: "Cái này ta biết, gốc của cây chính là nơi có giá trị cao nhất, tam thất càng tồn tại bao lâu thì giá trị càng cao. Chủ yếu là dùng chữa bệnh thiên về huyết áp, huyết chi. Hàng thuốc đông y tam thất có thể nghiền ra thành dạng bột, dược này dùng giá trị nhất chính là tam thất đã được để đúng ba năm, chủ yếu dùng cho xuất huyết não. Đất thổ nhượng dùng để trồng tam thất, phải là đất có độ chua vừa phải, tính lạnh. Công dụng thông khí, tiêu sưng, có thể trị kết lỵ, đi tả, viêm thanh quản, làm giảm tổn hại, giảm đau đốn sưng đỏ".

"Biểu cả, lời nói của người một chữ cũng không sai, vậy người còn muốn biết được gì nữa hay là không?".

"Phục linh!".

"Được!".

Quý Như Yên nói ra dược danh, đem dược liệu cho hắn, có thể thử được đều cho hắn thử, đôi khi học bằng cách nhớ đều là vô ích, đích thân thử qua hương vị trí nhớ mới có thể khắc sâu.

Huynh muội hai người bọn họ cùng nhau học tập, ngay tại hôm nay, tình cảm bắt đầu trở nên vững chắc hơn,

Từ đó về sau, phía sau hậu đường của hiệu thuốc bắc Phượng gia, thường xuyên nghe được giọng nói của hai người đang nói chuyện, một cái hỏi một cái đáp, rất có không khí học tập

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Quái lão nhân đầu bạc

Nửa tháng qua đi, Quý Như Yên cuối cùng cũng xem xong được cuốn sách Lý sư phụ đưa cho, hai tay đem cuốn sách nhẹ nhàng đặt ở trên bàn, cung kính nói: "Lý sư phụ, người cấp Như Yên xem sách, Như Yên đã xem xong rồi".

"Hảo, hôm nay người không cần xem dược, người cùng lão phu đi ra ngoài".

"Được".

Quý Như Yên không hỏi nhiều, chính là theo ngay phía sau Lý sư phụ rời đi.

Lúc này đây, Lý sư phụ mang theo nàng ly khai khỏi hiệu thuốc bắc Phượng gia, hai người không nói gì đi bộ đến một cái núi cao

Ngọn núi này, cũng có thể nói là nổi danh nhất Mân Thanh trấn: Phượng Minh Sơn

Núi này chính một ngọn núi rất cao, hơn nữa sương mù dày đặc, nếu tùy tiện xông vào, chắc chắn là bị lạc phương hướng, có thể chết trong Phượng Minh Sơn này.

Bởi vậy ngọn núi còn tên gọi khác là: QuỷHồn Sơn

Quý Như Yên vừa đến Mân Thanh Trấn, cũng không biết Lý sư phụ mang nàng đến địa phương nào, nàng đối với Lý sư phụ là thập phần tín nhiệm,

Bởi vì Lý sư phụ đã đem tâm huyết của ông cho nàng, nên làm cho nàng cảm thấy thái độ làm người của ông rất bằng phẳng,

Lúc này thời điểm cũng là gần buổi trưa, mặt trời ở giữa chính ngọ. Phượng Minh Sơn càng thêm hiện rõ trước mắt.

Đi qua rất nhiều sơn đạo, cuối cùng cũng đến một chỗ đơn sơ ngôi nhà đều được dựng lên bằng trúc

Ở nhà trúc có ba pho tượng, đều là đặt cùng một chỗ, bên ngoài phơi vài cái giá thảo dược

Trong nhà có một cái lão nhân đầu tóc đã bạc, lão nhân đó chính là quay lưng về phía hai người các nàng, rất cẩn thận xem thuốc ở trên từng cái giá.

"Sư bá, ta dẫn người đến".

Lão nhân tóc bạc nghe vậy, quay đầu thoáng nhìn qua Quý Như Yên, nhất thời chửi ầm lên: "Ngươi, này hỗn tiểu tử! Có phải hay không muốn tức chết ta, cự nhiên mang đến cho ta một cái tiểu oa nhi tức chết lão tử! Ta nói ngươi tìm cho ta một cái người có thiên phú, có tư chất để làm đồ đệ! Không phải nói ngươi tìm cái tiểu oa nhi này!"

Tiếng quát lớn làm cho Quý Như Yên có phần hơi sững sốt, trong lòng thầm than: Lão nhân này nhìn qua cũng là tám mươi tuổi, tính tình cự nhiên còn nóng nảy như vậy, chẳng lẽ không sợ đột nhiên khó thở công tâm sao?.

Lý sư phụ dở khóc dở cười, vội vàng giải thích: "Sư bá, người trước hết nghe ta giải thích. Như Yên đứa nhỏ này, chính là cháu gái của lão gia, hiện tại đang làm được đồng ở hiệu thuốc, chính là chỉ trong nửa tháng thời gian, nàng đã xem xong cuốn sách của Lý gia do chính ta tự tay ghi chép. Đứa nhỏ này rất có thiên phú, nếu không sư bá có thể trực tiếp kiểm tra nàng, nếu cảm thấy không được, ta liền mang nàng trở về".

Quái lão nhân nhìn lướt qua Quý Như Yên, đột nhiên nói một câu: "Oa nhi này nhìn qua phong thái cũng tốt, ngươi đi về trước đi, tối hãy quay trở lại đón oa nhi này!".

"Vâng, sư bá",

Lý sư phụ cung kính chấp hai tay ở phía trước, cúi thấp người, sau đó quay sang nói với Quý Như Yên: "Như Yên a, đây là sư bá của ta, đừng gây chuyện với ông ta, buổi tối, ta sẽ đón ngươi quay trở về hiệu thuốc bắc".

"Được".

Quý Như Yên đối với quái lão nhân kia cũng có phần tò mò.

Rõ ràng là một cái lão nhân tóc bạc, nhưng như thế nào lại giống như một đứa trẻ a?".

Đội Lý sư phụ đi rồi, Quý Như Yên lẳng lặng nhìn lão quái nhân, cũng không hỏi một câu, im lặng đứng ở một bên, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng không có một chút kinh hoàng gì.

Ngược lại quái lão nhân, cự nhiên đi vòng quanh nàng hai vòng, một bên đi, một bên liên tục gật đầu: "Oa nhi, ngươi cốt cách không tồi, là một thân luyện võ kỳ tài!".

Quý Như Yên không có nói gì, nàng căn bản chưa từng luyện võ, kiếp trước của nàng chính là pháp y rất được nhiều người biết đến siêu cấp tinh anh, nhưng đánh nhau đối với nàng quả thật là không mấy yêu thích

Quái lão nhân căn bản không cần nàng trả lời, lập tức hỏi: "Oa nhi, ngươi vì sao phải học y?".

"Tự bảo vệ mình".

"A?".

Quái lão nhân không ngờ nàng cự nhiên lại trả lời như vậy, bởi vì thầy thuốc chính là cứu người, nếu hỏi mọi người vấn đề này, chắc chắn mọi người đều sẽ nói là cứu người, đem mình như muốn trở thành quan thể âm bồ tát, cứu khổ cứu nạn.

Chỉ riêng nàng, đơn giản ba chữ: bảo vệ mình!.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Lửa cháy nhận chủ

Quái lão nhân vui vẻ nở nụ cười, từ trong ngực lấy ra một khối ngọc bội màu trắng, đưa tới trước mặt nàng: "Hào! Đây là ngọc bội, chỉ cần nó có thể nhận thức được ngươi, cái kia lão phu liền truyền dạy y thuật cho ngươi. Nếu như là không thể, lão phu chỉ có thể truyền dạy võ công cho ngươi".

Ngọc bội cũng có thể nhận thức sao?.

Quý Như Yên nhìn qua quái lão nhân, lão nhân này không phải mắc bệnh thần kinh đi?.

Tiếp nhận ngọc bội kia, lại phát hiện ngọc bội vào tay ấm nóng, trên miếng ngọc bội còn có chạm trổ, chính là một ngọn lửa, thật phần thần kỳ.

"Muốn cho ngọc nhận chủ, người chính mình đem máu cho nó uống".

Quái lão nhân đưa nàng một con dao nhỏ, ý bảo nàng dùng dao cắt tay mình.

Quý Như Yên tiếp nhận dao nhỏ, không chút do dự rạch một đường trên tay trái của mình, máu liền chảy xuống miếng ngọc bội kia.

Ngọc bội kia không lớn, chỉ nhỏ cỡ chưa bằng lòng bàn tay, giọt máu kia ở phía trên ngọc bội, lại chảy xuống một bên, cũng không cùng ngọc bội có bất kì dấu vết gì.

Quái lão nhân trong lòng không khỏi thở dài một hơi, xem ra, chính mình một thân y thuật, thật sự không có người để truyền thừa.

Giọt máu thứ hai lại vô tình chảy xuống ngọc bội

Lúc này hình trên ngọc bội lửa đỏ quang mang, như là muốn tự mình phát ra ngoài.

Mà Quý Như Yên chỉ cảm thấy trong lòng bàn tay truyền đến cảm giác nóng cực điểm, như là lửa cháy ở trên tay, thập phần đau đớn.

"Tê ____".

Loại cảm giác này, làm cho nàng nhịn không được hít một hơi!.

Quái lão nhân kinh hi dị thường, chạy nhanh ra nói: "Đừng kháng cự!".

Quý Như Yên bất đắc dĩ đứng yên, ở địa phương cổ quái này, nàng cũng không muốn chết đi như vậy, chỉ có thể nghe theo lời của quái lão nhân, đè xuống đau đớn, tùy ý để cho dòng lửa nóng kia, đi hết mọi kinh mạch trong cơ thể của nàng.

Lúc mới bắt đầu, đau đớn như muốn lăn lộn xuống đất, nhưng bởi vì nàng từ trước kiên cường, cứng rắn, lên mới có thể không chế khó chịu đứng thẳng như vậy được.

Một canh giờ qua đi, Quý Như Yên chỉ cảm thấy toàn thân suy yếu vô lực, y phục trên người đã sớm bị mồ hôi làm cho ướt nhẹp.

Hiện giờ nàng so với từ trong nước bước ra không có gì khác biệt là mấy, nói nàng là ướt sũng căn bản chẳng có gì lạ.

Quái lão nhân vui vẻ vô cùng, thái độ đối đãi với nàng cũng thay đổi, trực tiếp thay đổi một cái ba trăm sáu mươi độ, khiến cho nàng hoàn toàn không thể thích ứng hết được.

Nguyên bản, nàng vừa mới thấy hân thời điểm lúc này, có thể cảm giác được hân đối với người ngoài phi thường chán ghét,

Hiện tại, cự nhiên không còn mặt lạnh, mà là thay vào đó là gương mặt tươi cười, tự mình rót cho nàng một chén trà ấm, đưa tới trước mặt nàng, lấy lòng hỏi: "Nha đầu thực ngoan a, về sau tánh mạng của lão phu toàn bộ liền nhờ vào ngươi! Ngươi cũng không thể không để ý đến lão phu a!".

Những lời của lão quái nhân nói không đầu không đuôi, làm cho Quý Như Yên không hiểu hân rốt cục là làm sao?

Thấy nàng một vẻ mặt mờ mịt, quái lão nhân cũng là cái người thông minh, chạy nhanh nắm lấy tay nàng, sau đó chỉ chỗ nàng vừa mới cắt, nhìn thấy trên vết cắt lúc này đã thấy không còn dấu vết, ngược lại lại thấy một ngọn lửa đỏ tươi đang ở trên đó.

Ngọn lửa nhỏ màu đỏ này, cùng với lửa trên miếng ngọc bội kia thập phần giống nhau. Chỉ chênh lệch kích thước không đáng là bao.

"Đây là cái gì?".

Quý Như Yên ngạc nhiên không thôi hỏi, này chuyện gì xảy ra?.

Quái lão nhân nói: "Ngốc oa nhi, đây là lửa cháy không gian. Nếu không có là người hữu duyên, thì không thể cùng nó hợp thành một thể, về sau lửa cháy không gian đó, có thể cùng ngươi sử dụng. Tuy rằng nói là lửa cháy không gian nhưng chỉ có thể cho ngươi được liệu, nhưng đối với thầy thuốc mà nói, lại vô cùng có ích. Nếu như không có lửa cháy nhận chủ, ta một thân y thuật liền không thể truyền cho người khác! Ngươi hiện tại phải cùng ta lập lời thề: Y thuật chỉ có thể trên người của ngươi mà thôi, ngươi tuyệt đối không thể tái thu đồ đệ, nếu không toàn thân đứt gân mạch mà chết!".

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Bái sư cũng đừng bái ta!

Nàng Quý Như Yên, sẽ là đệ tử cuối cùng, bởi vì lửa cháy không gian đã muốn nhận thức nàng, nàng không thể đem y thuật truyền thụ cho bất luận kẻ nào.

Này có gì không thể?.

Nàng cũng không phải là cái gì người tốt, vì cái gì phải thu nhận đệ tử?.

Vì thế, trực tiếp giờ lên tay trái: "Ta, Quý Như Yên thề với trời, sau này tuyệt không thu nhận đệ tử, nếu như vi phạm lời thề, toàn bộ gân mạch bị gãy mà chết, hồn phi phách tán! Mãi mãi không thể đầu thai!".

Lão nhân thấy nàng đưa ra lời thề như vậy, cũng cảm thấy hoảng sợ: "Oa nhi, tại sao có thể đưa ra lời thề nghiêm trọng đến như vậy, mãi mãi không thể đầu thai, cái này..."

"Sư phụ, xin nhận của đồ nhi một lạy!".

Quý Như Yên không để ý đến lời nói của hắn, mà bùm một cái quỳ ở trước mặt hắn, ngoan ngoãn hành lễ.

Thấy nàng dập đầu hành lễ, quái lão nhân tốc độ nhanh vô cùng, chạy đến phía nàng: "Nha đầu chết tiết kia! Sư phụ của ngươi không phải là ta, ngươi đây muốn hại chết ta sao?".

"..."

Quý Như Yên nhìn hắn khó hiểu, không biết ông ta làm sư phụ, vậy phải bái ai làm sư phụ đây?

Quái lão nhân bảo nàng đứng dậy: "Ta không phải là sư phụ của ngươi, sư phụ của ngươi là sư huynh của ta. Ta chỉ biết võ công, y thuật cũng không biết nhiều, ngươi nếu muốn học y thuật, phải tiến vào lửa cháy không gian, nơi đó có sư tổ lão nhân gia ông ta đã nhiều năm tâm huyết".

"Ta đây nên như thế nào tiến vào lửa cháy không gian?".

"Dùng ý niệm của ngươi, chỉ cần nghĩ muốn vào, liền có thể vào được, cũng có thể tùy thời đi ra. Nhưng là ngàn vạn lần đừng cho ai biết ngươi có lửa cháy không gian! Ngươi biết rằng, thất phu vô tội, hoài vách có tội!".

Quý Như Yên gật đầu: "Được, Như Yên đã biết".

"Hôm nay thời điểm không còn sớm, ngươi đi trước rửa mặt, phía sau núi có một ôn tuyền, lát nữa Tiểu Lý tới đón ngươi, ngươi ngàn vạn không thể tiết lộ hôm nay đã xảy ra chuyện gì. Hiểu chưa?".

"Đã rõ"

"Đi thôi".

Quý Như Yên nhìn thoáng qua quái lão nhân, cũng không có nhiều lời, xoay người hướng chỗ ôn tuyền mà đến.

Vừa mới phát sinh ra sự việc quá mức kinh người, nàng cũng cần thời gian ổn định lại mọi thứ.

Mặc kệ nói như thế nào, nàng hiện giờ, vẫn chỉ là một cái hài tử sáu tuổi.

Nhưng là tuy rằng kiếp trước của nàng, xuất sắc khoa y thuật, cũng không sống quá hai mươi tuổi. Ở đời chính là vì quá giỏi giang, cho nên bị ám sát cũng chẳng có gì lạ.

Cả đời này, nàng phải có y thuật thật cao minh để bảo vệ mình, về phương diện võ công cần phải hảo hảo suy nghĩ một chút mới được.

Kiếp này, nàng Quý Như Yên, nhất định phải trở thành một người năng lực cường đại, không để cho người nhìn nàng khinh thị mà phải thập phần e dè nhìn nàng!

Phía sau ngọn núi chính là ôn tuyền, nước suối bốn phía, chỉ có hòn đá nhô lên có thể đi

Quý Như Yên đi đến ôn tuyền, cởi bỏ y phục, tiếp nhận nước suối ấm áp, hưởng thụ cảm giác sáng khoái này

Trong lòng bàn tay trái có một ngọn lửa, xinh đẹp vô cùng

Nàng không biết tay trái của mình sẽ phát sinh ra điều gì, nhưng nàng biết, cái sư huynh của lão quái nhân kia nhất định có thể giải thích rõ ràng cho nàng.

Hiện giờ ngọc bội đã nhận thức nàng làm chủ nhân, cũng có nghĩa lửa cháy không gian sẽ do nàng toàn quyền sử dụng!

Bởi vì việc lửa cháy nhận chủ đã tiêu phí rất nhiều thời gian của nàng, nên nàng không thể ở lại chỗ này lâu hơn được nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Thai độc

Từ Phụng Minh Sơn trở về, cũng đã gần tối.

Trên đường, Lý sư phụ nhìn qua Quý Như Yên: "Như Yên, sư bá có bằng lòng nhận ngươi làm đồ đệ?".

"Lý sư phụ, hần không có thu ta làm đồ đệ".

"Sư bá cự nhiên không thu ngươi làm đồ đệ?".

Quý Như Yên đối với y thuật thật có thiên phú a, như thế nào lại không thu nhận nàng làm đồ đệ?

Nhưng, nếu không thu Quý Như Yên làm đồ đệ, vì cái gì ngày mai muốn cho nàng đến Phụng Minh Sơn?

Quý Như Yên thấy Lý sư phụ sắc mặt nghi hoặc, cũng không có nhiều lời, liền trầm mặc không thôi.

Đôi khi, không giải thích sẽ làm người ta tin tưởng, lúc này giải thích còn không bằng trầm mặc.

Về đến Phụng Thiên phủ, liền nhìn thấy bên ngoài cửa có biểu ca Phụng Từ Ân đang đứng chờ nàng

Chỉ thấy Phụng Từ Ân gương mặt lo lắng, nhìn xung quanh, như là có việc gì rất gấp,

Quý Như Yên xuất hiện, Phụng Từ Ân liền lôi kéo tay nàng: "Như Yên biểu muội, ngươi cuối cùng cũng đã trở lại, ta vừa mới tìm ngươi, đều tìm không thấy. Ngươi nếu chậm một chút trở về, sợ là phụ thân hội lột da ta a!".

"Từ Ân biểu ca, có chuyện gì sao? Đại cữu cữu tìm ta?".

Vừa thấy bộ dạng của hần, Quý Như Yên trong lòng dâng lên một cỗ bất an,

"Phụ thân tìm ngươi, nhưng cũng là bởi vì Như Tuyết biểu muội hôm nay đột nhiên nôn mửa không thôi đã thỉnh qua nhiều đại phu, cũng không có cách nào tra ra bệnh! Ngươi vẫn là mau một chút đi xem".

Phụng Từ Ân vẫn chưa nói xong, Quý Như Yên liền hướng Tuyết Sương viện mà chạy.

Lý sư phụ nghe vậy, cũng đi theo Phụng Từ Ân ở phía sau, cùng nhau đi vào Phụng Thiên phủ.

Trong Tuyết Sương viện, Phụng Thiên Hữu mất lạnh trùng trùng nhìn hai nô tỳ.

"Các ngươi như thế nào chiếu cố chủ tử? Nếu như Như Tuyết có chuyện gì, lão phu liền bắt các ngươi phải đền mạng!".

Hần tức giận, nhìn hai nữ nhân khiếp sợ quỳ trên mặt đất cầu xin tha thứ.

Phụng Thiên Hữu tức giận đến trợn trắng mắt: "Cầu xin tha thứ có tác dụng gì, hiện giờ các ngươi mau nói thành thật Như Tuyết hôm nay ăn cái gì, tại sao lại như vậy?.. Thầy thuốc cũng nhìn không ra rốt cục bị làm sao, nếu các ngươi không thành thật, liền kéo hai ngươi ra ngoài đánh hai mươi đại bản!"

Hai mươi đại bản?

Này đánh xuống, còn có thể giữ được tính mạng sao?

Thanh Vĩ lúc này nhìn đại phu nhân Trầm Lệ Quyên đang ôm nhũ tiểu thư trong ngực, đau lòng rót nước mát,

Yến Nương cũng ở bên khóc không thành tiếng: "Lão gia tha mạng a! Nô tỳ cũng không biết, có thể hay không nhũ tiểu thư uống không quen sữa của nô tỳ, mới khiến cho nôn mửa cùng đi tả a?"

Thanh Vĩ lắc lắc đầu ở bên giải thích: "Sẽ không phải như vậy, đêm qua ngươi cũng đem sữa hòa lẫn cùng với cháo, nhũ tiểu thư ăn cũng không giống dạng này a!"

Đại phu nhân Trầm Lệ Quyên truy vấn nói: "Nhũ tiểu thư, sao có thể như vậy?"

Nhũ tiểu thư khác thường, nàng thật là trầm tư không gì lý giải, hiện giờ nhũ tiểu thư hô hấp yếu ớt, thật sự làm cho nàng thập phần lo lắng.

Vạn nhất, nhũ tiểu thư...

Không, sẽ không!

Nhất định sẽ không!,

Hai người lúc này như kiến bò trên chảo lửa, tìm không thấy đường ra.

Quý Như Yên về tới Tuyết Sương viện,

Vừa vào đến nơi, nàng liền tức tốc phi ngay về hướng đại phụ nhân Trầm Lệ Quyên, nhìn trong lòng ngực nàng, muội muội thần sắc tái nhợt, mặt không chút máu.

Xoay người nhìn về phía sau, phát hiện Lý sư phụ cũng đi theo, vì thế chạy nhanh hướng Lý sư phụ cầu cứu: "Lý sư phụ, người kiến thức rộng rãi, giúp muội muội của ta nhìn xem đây là sao vậy?".

Lý sư phụ thấy vậy, bước nhanh tiến đến phía Phụng Như Tuyết chẩn bệnh

Lý sư phụ nhíu mày, hé ra nét mặt già nua hết sức khó coi, thanh âm có chút phát run: "Như thế nào chính là thai độc?"

"Thai độc?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Diễm Tông

"Đúng vậy, chính là thai độc. Cái gọi là thai độc, là bởi vì cơ thể mẹ ở thời điểm có thai liền trúng kịch độc, độc tố cũng bởi vậy mà lưu lại trong cơ thể thai nhi, hình thành thai độc".

Lý sư phụ lời nói rõ ràng giải thích: "Này thai độc, lão phu cũng bất lực".

Phụng Thiên Hữu ở một bên nghe Lý sư phụ nói xong, mầu quang trở lên thập phần tàn nhẫn, giờ phút này nếu Quý Đông Minh ở trước mặt hắn, chỉ sợ sẽ bị Phụng Thiên Hữu không chút do dự, gươm dao lên giết.

Quý Đông Minh nam nhân này, cự nhiên còn hạ độc, muốn muội muội Phụng Thiên Sương chết đi!.

Nói như vậy, vào ngày Phụng Thiên Sương chết, cũng không phải là hậu sản rong huyết, mà là bị người ta hạ độc!

Đáng giận!

Quý Đông Minh đây là khi dễ Phụng phủ đang dần đi xuống dốc, căn bản không có cơ hội đứng lên, cho nên mới nhân thời cơ hãm hại Thiên Sương, chính là muốn đem Phụng gia đá văng ra sao?.

Hào Quý Đông Minh!

Thật không nghĩ tới người lại bạc tình bạc nghĩa như vậy. Phụng phủ từ nay cùng với Quý Đông Minh tuyệt đối không bỏ qua!.

Quý Như Yên đầu tiên ngăn ra, sau đó truy vấn nói: "Lý sư phụ, vậy người có thể nhìn ra thai độc là cái dạng độc gì không?"

Lý sư phụ thấp giọng nói: "Ta học nghệ chưa tinh, nhìn đoán không ra đây là cái gì thai độc. Nhưng là sư bá, ông ta nhất định biết được".

Quý Như Yên nghe vậy, trước mắt sáng ngời, ý của Lý sư phụ, nghĩa là quái lão nhân kia có thể cứu muội muội.

Một khi đã như vậy, nàng còn chờ gì?

Lập tức hướng Phụng Thiên Hữu nói: "Đại cứu cứu, giúp ta chuẩn bị một xe ngựa, ta muốn lập tức cùng Lý sư phụ đến Phụng Minh Sơn!".

Phụng Thiên Hữu còn không kịp trả lời, cửu mẫu Trầm Lệ Quyên đã bị kinh hách không nhẹ: "Yên Nhi! Người nói cái gì, đây chính là Quý Hồn Sơn! Hiện giờ đã là đêm, người chỉ là một cái hài tử sáu tuổi, nếu là xảy ra chuyện gì, người làm cho cửu mẫu như thế nào hướng mẫu thân của người nói chuyện?"

Lý sư phụ thấy thế, vội vàng hướng Phụng Thiên Hữu giải thích: "Lão gia, sư bá của ta đang ở Phụng Minh Sơn, ông ta là không định lưu lại lâu. Nếu thật sự muốn cứu tính mạng nhị tiểu thư, e là trên đời chỉ có sư bá tôi mới có thể. Bởi vì sư bá của ta chính là thừa hưởng ___ Diễm Tông".

Phụng Thiên Hữu lúc trước là vẻ mặt kháng cự, cũng không muốn làm cho Quý Như Yên phải mạo hiểm, kết quả vừa nghe đến hai chữ "Diễm Tông",

mây nhú chặt đã buông lỏng, vừa mừng vừa sợ: "Lý sư phụ, lời nói của người là thật?"

"Lão phu thái độ làm người như thế nào, lão gia chẳng lẽ không biết sao? Lão phu vô năng, vẫn là cái ngoại môn đệ tử trên danh nghĩa, hiện giờ mấy chục tập y quyền, lại ngay cả điểm tông đích đệ tử cũng không tính là..."

Lý sư phụ vừa nói vừa chua xót không thôi.

Muốn trách thì trách chính mình thiên phú không đủ, không có biện pháp làm đồ đệ của ông ta

Phượng Thiên Hữu một bên hướng Phượng Từ Ân nói: "Từ Ân, người lập tức nói quản gia chuẩn bị xe ngựa cho các nàng, đưa các nàng đến Phượng Minh Sơn!"

"Lão gia, người điên rồi sao?"

Phượng đại phu nhân Trần Lệ Quyên kinh hoàng cản lại.

Phượng Thiên Hữu hướng nàng ánh mắt kiên quyết: "Lệ Quyên, người trước đừng nói gì, vì phu một hồi lại giải thích cho người".

Trần Lệ Quyên trầm mặc không nói, ở Phượng Thiên phủ Phượng Thiên Hữu vĩnh viễn là lớn nhất, mà hấn ghét nhất chính là người khác không nghe lời hấn.

Cho dù chính mình là có bao nhiêu lo lắng cho Quý Như Yên, cũng chỉ có thể đem điều đó nuốt vào trong bụng.

Phượng Thiên Hữu hướng Lý sư phụ nói: "Lý sư phụ, an nguy của Như Yên liền dao cho người".

Lý sư phụ lập tức hướng Phượng Thiên Hữu chấp tay hứa hẹn: "Lão gia, người yên tâm, trừ phi ta chết, nếu không chắc chắn đem các nàng bảo hộ an toàn trở về".

"Hào, việc này nên không chậm trễ, các người hiện tại nên xuất phát. Tình trạng của Như Tuyết cũng không tốt, các người nhanh một chút liền đi, miễn cho đứa nhỏ này phải chịu đau đớn".

"Vâng, lão gia".

Lý sư phụ ôm Phượng Như Tuyết, Quý Như Yên phía sau đi theo, ở phía ngoài đã có xe ngựa chờ sẵn, ba người tiến vào xe ngựa. Thẳng tiến đến Phượng Minh Sơn.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Thiếu món nợ ân tình

Phượng Minh Sơn chính Qùy Hồn Sơn, lúc này màn đêm đã buông xuống, sao trời một cái cũng không có, rừng cây đều che khuất cả bầu trời, gió thổi vu vù, nơi đây chỉ duy nhất một ngọn núi, khiến cho nó càng trở nên âm trầm quỷ dị.

Đoàn người Quý Như Yên trên xe ngựa, tiến vào Phượng Minh Sơn

Vừa mới đến chân núi, Lý sư phụ liền phân phó mọi người xuống xe ngựa, nói sai phu trở về Phượng Thiên phủ trước.

Quý Như Yên biết, Lý sư phụ chính là sợ lão quái nhân kia, bởi vì ông ta chính là không muốn có người ngoài xâm phạm. Chọc giận lão quái nhân, ông ta vạn nhất không chữa trị cho muội muội, vậy có phải mất nhiều hơn được rồi.

"Như Yên, cẩn thận dưới chân, đừng ngã sắp xuống".

Lý sư phụ một bên nhìn phía trước, một bên hướng Quý Như Yên phân phó.

Thanh âm trẻ con của Quý Như Yên vang lên: "Lý sư phụ, người không cần lo lắng cho ta, vẫn là trước đi tìm lão nhân tiên sinh kia đi".

Cách đó không xa chính là nhà trúc, ở đó chỉ có duy nhất một ngọn đèn mờ mờ nhạt

Lúc này nhìn phía trước có ánh đèn, khiến cho Lý sư phụ thậm thò phào nhẹ nhõm

"Yên tâm, phía trước còn có ánh đèn, sư bá ông ta nhất định chưa rời đi".

"VẬY TỐT QUÁ, LÝ SỰ PHỤ CHÚNG TA MAU NHANH MỘT CHÚT ĐẾN".

"HẢO, NGƯỜI ĐUỔI KỊP TA"

"YÊN TÂM, TA THEO KỊP"

MỘT LỚN MỘT NHỎ, BƯỚC NHANH HƯỚNG NHÀ TRÚC KIA.

Chỉ còn ba bước là có thể đi vào nhà trúc, trong phòng lúc này lại truyền ra một thanh âm tức giận: "Người tới là người nào! Lại dám xông vào địa bàn của lão phu?".

"Sư bá, là ta!".

Lý sự phụ vội giải thích, hẳn khá rõ năng lực của sư bá.

Hơn nữa sư bá luôn gây cho người ta cảm giác bí hiểm, xưa nay luôn thích trò chơi nhân gian, tới vô ảnh đi vô tung.

"Tiểu Lý tử?".

Quái lão nhân nghi hoặc không thôi, từ trong phòng đi ra: "Người buổi tối không ở nhà oa nhi ngốc kia, chạy tới nơi thâm sơn cùng cốc này làm gì?"

"Sư bá, đứa trẻ này trúng thai độc, cầu người cứu mạng!".

Lý thầy thuốc nhanh chóng mang đứa trẻ trong ngực đưa tới trước mặt ông ta.

Quái lão nhân cau mày, nghiêm trang khiển trách: "Tiểu Lý tử, người là biết điều cấm kỵ của ta, như thế nào đêm nay lại như vậy lỗ mãng xông vào?".

"Sư bá... Ta..."

Lý sự phụ sắc mặt khó xử, không biết như thế nào mở miệng

Phượng Thiên Hữu đối với hắn có ân, bây giờ chính là thời điểm báo ân cho hắn

Đang hết sức khó chịu, Quý Như Yên lúc này mới mở miệng, thanh âm có vẻ lạnh lùng: "Người ý là, không cứu muội muội của ta sao?".

Quái lão nhân lúc này mới phát hiện ra sự tồn tại của Quý Như Yên, kinh ngạc không thôi: "Đứa trẻ này, chính là muội muội của người?".

"Không thể giả được!".

Quái lão nhân đuôi mày hân hoan, sáng khoái đáp: "Hảo! Ta cứu! Bất qua người phải thiếu ta một món nợ ân tình".

"Được!".

Quý Như Yên biết, trên đời này, nợ tiền thì dễ dàng, còn nợ ân tình thì rất khó khăn, nhưng vì muội muội, nàng sẽ đáp ứng.

"Hảo!"

Quái lão nhân tiếp nhận đứa trẻ trong lòng ngực của Lý sự phụ, rồi quay lại nói với hắn: "Tiểu Lý tử, người trước trở về! Sáng mai hãy tới đón bọn họ!".

"Này!".

Lý sự phụ không biết là nên đi hay ở, nếu lúc này trở về, Phượng Thiên Hữu tìm hắn kiếm người, hắn nên giải thích như thế nào đây?

Quái lão nhân liếc hắn một cái: "Như thế nào? Lão phu nói người còn không nghe?".

"Sư bá! Lời nói của người ta như thế nào không nghe theo!".

"Vậy người còn ở chỗ này làm gì? Còn không mau trở về".

Lý sự phụ đành phải thỏa hiệp: "Kia, Như Yên cùng nhị tiểu thư liền dao cho sư bá, Tiểu Lý sáng mai tới đón người".

"Mau chút!".

Quái lão nhân không chút khách khí, bỏ lại hai chữ, rồi xoay người dẫn Quý Như Yên vào trong nhà trúc

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Sư huynh, thực chân chó

Lúc này đây, quái lão nhân dẫn nàng vào gian nhà trúc.

Trong nhà trúc, chỉ thấp duy nhất một ngọn đèn, mờ mịt vô cùng.

Quái lão nhân trước đem Phụng Như Tuyết đặt ở trên chiếc giường, sau đó xoay người vào phòng cầm ra thêm hai ngọn đèn

Ba ngọn đèn nhất thời sáng cùng một lúc, làm cho ngôi nhà trúc nhất thời sáng bừng,

Quái lão nhân chăm chú nhìn đứa trẻ, lúc sau nhẹ nhàng thở một hơi: "Oa nhi, ngươi nhất định phải cứu nàng?".

"Cứu! Dù phải trả bao nhiêu tiền, cũng phải cứu!".

Quý Như Yên kiên quyết nói.

"Ngươi có biết, nàng là trứng thai độc gì không?".

"Không biết"

"Túy Diêm Hoàng".

"Đây là cái gì?"

"Thiên hạ đệ nhất kịch độc, không màu không vị, trứng loại độc này, cũng không lập tức phát tác, mà chậm rãi ăn mòn kinh mạch. Vì vậy, xem như kịch độc phát tác rất chậm, bình thường mười năm mới phát tác".

Quý Như Yên sùng sốt một hồi: "Mười năm? Ý của ngươi là, mẹ ta đã trúng độc đã mười năm?".

Quái lão nhân liếc nàng một cái, thân nhiên trả lời: "Không! Phải nói là năm năm!"

"Năm năm? Vừa mới không phải muội muội phát độc sao?".

"Mọi việc đều có ngoài ý muốn, ví dụ như, chết vì sinh hạ. Như vậy, kịch độc sẽ nhanh chóng phát tác.

Nói như vậy, nương năm năm trước, đã trúng Túy Diêm Hoàng?

Quái lão nhân đi đến chỗ tủ quần áo, lấy ra một lọ thuốc, nói: "Nữ nhân trong khi mang thai, kịch độc trong cơ thể sẽ bị thai nhi hấp thụ, vì vậy muội muội của ngươi, ngay khi từ trong bụng mẹ đã trúng Túy Diêm Hoàng. Muốn giải kịch độc trong cơ thể, ta đây thật không thể làm được!".

Quý Như Yên kinh hãi: "Vậy ý của ngươi là, muội muội không thể cứu".

"Có thể nói như vậy".

Quý Như Yên nghe vậy, đôi tay nhỏ bé gặt gao nắm lại, trời mới biết nàng lúc này muốn tra ra là ai hạ độc mẫu thân.

Người nào nội tâm ngoan độc, dùng loại độc này hại người?

Hơn nữa nương ở Quý phủ mỗi ngày đều luôn ở trong viện, không đi ra ngoài, như thế nào có thể cùng người ngoài gây thù chuốc oán.

Người hãm hại nương, đích thực là không muốn cho nương một con đường sống!

Nếu nói ai có khả năng hạ độc cao nhất, chỉ có thể chính là Kỳ di nương!.

Nương vừa mới chết không lâu, nàng liền lập tức được lên làm chính thể, nếu nói Kỳ di nương không có nửa điểm hiềm nghi, đánh chết nàng cũng không tin.

Môi dưới bị nàng cắn nát, máu theo cằm chảy xuống, miệng truyền đến mùi máu tanh, nhưng lại làm cho nàng không có cảm giác đau đớn.

Quái lão nhân đem viên thuốc hòa trong nước, đút cho Như Tuyết ăn, sắc mặt liền trở lại hồng hào, lúc này mới phát hiện Quý Như Yên khác thường.

Thấy trên khoe miệng của nàng chảy máu, còn tưởng rằng nàng làm sao, liền chạy nhanh đến bên người nàng: "Oa nhi, ngươi cũng, đừng dọa sư huynh nha! Ngươi đừng vội, tuy rằng nói không có biện pháp giải hết độc trên người muội muội ngươi, nhưng ta cũng không nói nàng không thể sống a".

Quý Như Yên giật mình: "Ý của ngươi là, muối muối vẫn có thể sống"

Quái lão nhân gật đầu, nghiêm túc nói: "Đúng vậy! Nhưng phải chăm sóc thật tỉ mỉ, không có một chút sơ sót nếu không hậu quả thực không thể tưởng tượng nổi!".

Quý Như Yên bình tĩnh nhìn quái lão nhân một lúc nói: "Ta có một thỉnh cầu muốn nhờ ngươi"

"Chuyện gì".

"Muối muối của ta, về sau có thể ở bên ngươi, cầu ngươi chiếu cố nàng, có thể chứ?".

Quái lão nhân sững sốt, theo sau tựa tiểu phi tiểu: "Nói, ngươi không gọi ta một tiếng sư huynh sao?"

"Ta không biết ngươi họ gì, tên gì, như thế nào gọi?".

Quái lão nhân rất nhanh tự giới thiệu: "Ta gọi là Sở Lam Thiên!".

"Sở sư huynh, ta gọi là Quý Như Yên, nếu Sở sư huynh đáp ứng thỉnh cầu của ta Như Yên về sau chắc chắn đáp ứng điều kiện gì sư huynh đưa ra!"

"Điều kiện gì đều được?".

"Đúng vậy!".

"Tuyệt không đổi ý?".

"Tuyệt không đổi ý!"

Sở Lam Thiên thực chân chó cười xấu xa: "Thành giao! Về sau muối muối của ngươi liền đi theo sư huynh ta đi!".

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Tiểu thiên thế giới

Nghe thấy Sở Lam Thiên đáp ứng rồi, tảng đá lớn trong lòng Quý Như Yên coi như đã được gỡ xuống, theo sau truy vấn nói: "Sở sư huynh, không biết độc trong cơ thể Tuyệt Nhi, muốn như thế nào không chế?".

"Thực ra mà nói, Túy Diễm Hoàng bởi vì từ trong bào thai đi ra, cũng trở thành căn bệnh bẩm sinh. Như vậy nếu như nàng không không chế tốt, nhất định sống không được đến sáu tuổi. Hiện giờ chỉ còn cách, muốn loại bỏ độc tố trong cơ thể, chỉ có thể cho nàng dùng được mà sống. Tuy nói là được ba phần độc, nhưng lúc này trong cơ thể của nàng đã có độc sẵn, cũng có thể lấy độc trị độc".

Quý Như Yên gật đầu, tỏ vẻ như hiểu biết những lời của hắn nói.

Sở Lam Thiên ở phía sau đột nhiên nói: "Tiểu sư muội, tuy rằng nói ta không có cách nào chữa khỏi cho sư muội của ngươi, nhưng nói không chừng sư phụ để lại trên người muội ngọn lửa không gian, biết đâu còn có biện pháp? Ngươi sao không đi vào không gian xem điển tích, nhìn xem Túy Diễm Hoàng có hay không có biện pháp giải được?".

Đúng vậy!

Nàng có lửa cháy không gian chuyện này nàng đã quên

"Hào, ta đây liền đi tìm"

Quý Như Yên đưa lên tay trái, trong đầu ý niệm muốn tiến vào không gian.

Đại lão truyền đến ngắt đích trận cảm, mà ngay cả Sở Lam Thiên đứng ở bên cạnh cũng bị liên lụy, cùng nhau tiến nhập vào lửa cháy không gian.

Một lớn một nhỏ, song song ngã ngồi trên thảm cỏ xanh biếc,

Bọn họ sau khi bị hút vào mới đánh giá chung quanh.

Ở nơi này, chỉ có trời xanh mây trắng, không có mặt trời, toàn bộ đều là ánh sáng.

Trước mắt bọn họ, chính là một mảng lớn thảm thực vật xanh biếc, Quý Như Yên kinh ngạc không thôi.

Đây chính là một thảm nhân sâm lớn a, hơn nữa xem cách nhân sâm mọc, sợ là đã ngoài ngàn năm.

Bởi vì kinh ngạc, quay đầu xem mọi khung cảnh, xa xa còn có vài ngọn núi cao.

Đồng dạng gieo trồng, đủ kiểu thảo dược, xem cách mọc cũng đều là lâu năm,

Sở Lam Thiên tròn mắt há mồm, hận không thể thổi bay râu, trùng hai mắt thật to, nhìn trước mắt hết thấy, thì thảo nói: "Đây là... Trong truyền thuyết đích tiểu thiên thể giới sao?. Quả thật là không tin nổi!

"Cái gì là tiểu thiên thể giới?"

"Tiểu thiên thể giới, cũng chính là đem một thể giới bày ra tại một không gian khác".

Quý Như Yên đầu tiên ngăn người, theo sau hiểu rõ: "Sở sư huynh, ý của ngươi là, lửa cháy không gian đưa chúng ta đến thể giới khác?"

Sở Lam Thiên gật đầu: "Đúng, hơn nữa tại đây cái tiểu thể giới, ngươi chính là chúa tể a, nói cách khác những thứ ở trong này đều thuộc về ngươi"

"Nơi này như thế nào lại trồng nhiều dược liệu như vậy?"

Quý Như Yên có chút khó hiểu, cho dù là tiểu thiên thể giới, chính là loại nhân sâm này nói như thế nào cũng đã ngàn năm rồi, thời gian dài như vậy, sẽ không chết héo sao?

"Ta nghĩ, đây là sư phụ lưu lại cho ngươi. Bất quá dược liệu trân quý đối với muội muội ngươi là một chuyện tốt, nàng trong mình có thai độc trong nhiều năm cần rất nhiều dược liệu".

Sở Lam Thiên thu lại thần sắc hâm mộ, chuyển biến lạnh nhạt.

Tuy nói rằng tiểu thiên thể giới thực hiếm lạ, nhưng đối với hắn mà nói, đây chính là di ngôn của sư phụ, hắn coi như là đã làm được. Rốt cục tìm được chủ nhân của ngọc bội, ngày sau, cho dù hắn chết, cũng có thể hướng sư phụ lão nhân gia ông ta đòi một cái công đạo.

Sở Lam Thiên biết chính là, ngọc này không phải sư phụ hắn truyền lại, mà là diễm tông tối cao cơ mật, lại duy nhất vật truyền thừa.

Chỉ có được liệt diễm không gian đích nhận, mới có thể là chủ nhân của Diễm Tông.

Việc này nói ra cũng thật dài dòng, mấy trăm năm nay Diễm Tông tôn chủ, đều trong một đêm đổi chủ, mà ngọc bội cũng sẽ không biết tung tích, vì thế lửa cháy ngọc cũng ngay tại Diễm Tông trở thành điều không biết tung tích,

Mà đến ngay cả Sở Lam Thiên, cũng không biết lửa cháy không gian cường đại đến như vậy.

Hoàn thành nhiệm vụ lúc này, hắn cũng tự nhiên mừng rỡ phấn khởi.

"Đi, chúng ta vẫn là đi đến ngọn núi kia, nhìn xem hay không có lưu lại diễm tích có liên quan đến cách giải dược Tủy Diễm Hoàng".

"Hảo".

Nàng chính là ý niệm vừa đồng lòng, nhưng lại hội mang theo Sở Lam Thiên cùng nhau rời đi, trong chớp mắt đi ra xa ở ngàn dặm tòa thành, ở trước mắt chính là một tòa thành lớn nhưng xung quanh vẫn là vắng lặng

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Giải dược không trọn vẹn

"Ngạo Thế Bảo?"

Quý Như Yên liếc mắt đánh giá tảng đá bên cạnh tòa thành

Sở Lam Thiên có chút kinh ngạc: "Nội lực thật thâm hậu! Đã luyện đến nội lực hóa thành kiếm khí! Trực tiếp hướng nên tảng đá viết ra!"

Quý Như Yên hoảng sợ, nội lực hóa kiếm khí?

Cái này chắc chắn nội lực rất cường đại?

Trước kia nàng ở trên ti vi có xem cánh hoa có thể biến thành lưỡi dao sắc bén, vẫn nghĩ đó chỉ là hư ảo dọa người, chính là không ngờ tới, ở thời đại này lại có cao thủ thực sự như vậy.

"Sở sư huynh người nói là thật sao?"

"Lão phu tập võ mấy chục năm, sao có thể nhìn nhầm được!"

"..."

Quý Như Yên trầm mặc, nàng vẫn là không biết nên nói cái gì.

Nàng cùng Sở Lam Thiên đi vào Ngạo Thế Bảo, bài trí bên trong thập phần cổ điển, hơn nữa bốn phía thập phần sạch sẽ, hoa viên, núi giả, nước chảy, cái ao, cái gì cũng đều có.

Mỗi cái phòng ở trước cửa, đều có một tấm ván gỗ, ý bảo phòng là địa phương nào.

Một đường đi tới, có rất nhiều phòng, phòng luyện đan, nơi cất dược, luyện công phòng, bế quan thất, phòng chơi cờ, phòng luyện khí, ôn tri...

Từng phòng đều lớn vô cùng, thậm chí có phòng lớn đến cực đại.

Đi hồi lâu, vẫn không tìm thấy điển tịch phòng, Quý Như Yên chân như muốn mềm nhũn ra.

"Phòng điển tịch, rốt cuộc là ở đâu?"

Sở Lam Thiên cũng giống như Quý Như Yên, nơi này giống như là một cái mê cung vậy, có nhiều phòng, nhưng phòng bọn họ tìm vẫn là không thấy có.

Quý Như Yên xoa xoa mồ hôi trên trán: "Nhất định phải tìm được"

Đi một hồi, đột nhiên xuất hiện trước mặt bọn họ một thêm đá.

Ở thêm đá dựng một cái mộc bài _____ Bí Tịch Đường!

"Tìm được rồi! Nơi chúng ta muốn tìm, hẳn là cái Bí Tịch Đường này"

"Đi chúng ta cùng đi xem".

Dọc theo thêm đá một đường đi lên, ước chừng khoảng một trăm bậc

Bước hết một trăm bậc đá, trước mặt hiện ra một khoảng sân rộng lớn, bên trong bày ra rất nhiều sách, bọn họ nơi này hận không thể liền một lúc xem hết chỗ sách này được

Một loạt giá sách được sắp xếp theo trình tự, từng cái giá sách đều là cao hai thước.

Cái gì mà bí tịch võ công, cái gì mà luyện đan bí tịch, luyện khí bí tịch...

Cái gì cũng đều có cả!

Quý Như Yên cẩn cẩn mĩ mĩ dưới: "Chúng ta phải tại đây, xem mấy vạn quyển sách này để tìm kiếm ra phương pháp sao?"

"Sợ chỉ có thể là như thế!"

Sở Lam Thiên ngay cả tròng mắt khí lực còn không có, thậm chí muốn hôn mê quá đi.

Hai người đang trong lòng than thầm, đột nhiên một quyển sách cũ nát, giống như một con hồ điệp, hướng Quý Như Yên đáp tới.

Trôi nổi ở trước mặt của nàng

Quý Như Yên nghi hoặc không thôi, nhớ tới chính mình chính là chúa tể ở đây, nàng liền không có cái gì phải khiếp sợ.

Thân thủ tiếp nhận, lật lên xem, vừa lúc nhìn thấy có tin tức liên quan đến Túy Diễm Hoàng

Túy Diễm Hoàng: Loại độc này vô sắc vô vị, nếu nam tử trúng độc này, mười năm chết, nữ tử trúng loại độc này, nếu như đang mang thai, sau khi sinh xong sản tử liền ngay lập tức chết. Nếu hài đồng trúng loại độc này, sống không quá hai mươi tuổi, nếu là từ trong bụng mẹ đã trúng độc, liền không sống được quá sáu tuổi.

Giải pháp: Nếu như đã trưởng thành chỉ cần kiếm một cái bồ đề quả, dụ hồn thảo, hoàn hồn đan. Hải đồng cần tham oa quả, chiêu hồn hoa, thần đan. Trẻ sơ sinh mỗi năm dùng bất đồng dược, vân dùng tới hai mươi tuổi mới có thể mang độc tố từ thai độc loại bỏ hoàn toàn. Một tháng dùng một lần, một năm dùng mười hai lần,

Tới hai tuổi dùng thiên hương tục mệnh: kéo dài tính mạng, ba bốn tuổi dùng thần đan, năm sáu tuổi dùng nước Quan Âm

bảy tám tuổi dùng linh đan, chín mười tuổi dùng Ngọc Tuyền Quỳnh Tương, mười một mười hai tuổi dùng thái cực tiên đan, mười ba mười bốn tuổi dùng bồ đề thủy lộ, mười lăm đến mười sáu tuổi dùng thiên tiên ngọc lộ, mười bảy tới mười tám,...

Như thế nào đến chỗ trọng yếu, liền không có!

Quý Như Yên đến cuối cùng trực tiếp mắng ra miệng

Bởi vì Tuyết Nhi già được, kết quả giải được này không trọn vẹn!

Này phải làm sao bây giờ?.

Chết tiệt, chẳng lẽ hai vị thuốc cuối cùng muốn làm cho Tuyết Nhi thử nghiệm sao?

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Thiên Hương Tục Mệnh - kéo dài tính mạng

Sở Lam Thiên ở bên nhìn thấy bí tịch không trọn vẹn, thấp phần bình tĩnh nói: "Tiểu sư muội, người cũng đừng có gấp, ít nhất muội muội người hiện tại không phải là có thuốc cứu chữa sao, đây hẳn là chuyện tốt."

"Đúng vậy chuyện tốt, nhưng là còn hai vị thuốc cuối cùng...".

"Từ từ sẽ có, bí tịch đường lớn như vậy, người còn sợ không tìm thấy hai vị thuốc còn lại sao?"

Điều này cũng đúng, nơi này hơn mười vạn quyển sách, nếu thực phải tìm ra hai vị thuốc cuối cùng kia, chỉ là tốn chút thời gian mà thôi.

Quý Như Yên bình ổn trở lại, trong lòng thâm tức giận: "Chúng ta hiện tại đi đến phòng cất giấu đan dược nhìn xem, có hay không Thiên Hương Tục Mệnh: kéo dài tính mạng".

"Đi thôi".

Đem quyển bí tịch không trọn vẹn cầm trong tay, hai người rời khỏi bí tịch đường, hướng nơi cất giấu đan dược mà đi,

Đi vào nơi cất giấu đan dược, ở trong có một đàn hương dược để trên một cái giá.

Từng tủ thuốc đựng dược đều được gán danh

Hai người cầm trên tay cuốn bí tịch không trọn vẹn lần lần tìm kiếm

Thiên Hương Tục Mệnh: kéo dài tính mạng, Quan Âm Thủy, còn linh đan, Ngọc Tuyền Quỳnh Hương, Thái Cực tiên đan, Bồ Đề Thủy Lộ, Thiên Tiên Ngọc Lộ,...

Lục tung cả phòng cuối cùng cũng tìm về được mấy loại đan dược

Chính là có vài loại dược số lượng không nhiều.

Nhất là ba dạng Thái Cực tiên đan, Bồ Tát Thủy Lộ, Thiên Tiên Ngọc Lộ

Sở Lam Thiên nhìn tiểu sư muội: "Tiểu sư muội huynh tính có năm loại dược, hẳn là còn đủ cho Tuyết Nhi dùng, nhưng ba loại dược sau, căn bản là không đủ".

"Chúng ta trước đi ra ngoài rồi nói!"

Quý Như Yên híp hai mắt, cầm lấy số dược vừa tìm được, cùng Sở Lam Thiên đi ra khỏi lửa cháy không gian

Hai người trở về nhà trúc, thấy trong phòng Tuyết Nhi vẫn là đang ngủ, sau khi Sở Lam Thiên chế dược cho uống, thần sắc lúc này thấp phần hồng hào,

Quý Như Yên quay lại nhìn Sở Lam Thiên: "Sở sư huynh, ta nghĩ muốn cho Tuyết Nhi cùng ở trong lửa cháy không gian, ngươi xem có thể chứ?".

"Không gian chính là của ngươi, ngươi muốn như nào đều được"

"Chính là, sư huynh a, ta muốn huynh cùng với Tuyết Nhi ở trong đó"

Sở Lam Thiên đầu tiên sững sờ, theo sau do dự: "Tuyết Nhi trúng độc, cần kỳ được chữa trị. Hiện giờ ngươi còn nhỏ, nếu không ngươi cũng cùng chúng ta tiến vào lửa cháy không gian, ở trong đó vài năm, làm cho sư huynh dạy võ công cho ngươi, ngày sau ngươi xuất môn ra bên ngoài, ta cùng Tuyết Nhi cũng không cần lo lắng cho an nguy của ngươi".

Quý Như Yên gật gật đầu: "Hảo. Nhưng ta muốn ngươi trước cùng đại cữu nói một tiếng. Tốt nhất là Sở sư huynh người ra mặt, nói phải truyền thụ võ công cho ta".

"Không thành vấn đề".

Hai người thương lượng xong, sắc trời cũng đã gần sáng

Vào lúc này ở bên nhà trúc, Sở Lam Thiên nghe thấy bên ngoài có tiếng vang truyền đến: "Xem ra, Tiểu Lý Tử không nghe lời ta, cự nhiên dám dẫn người ngoài đến!"

Sở Lam Thiên mở cửa phòng, bên ngoài thấy ba người đang đứng, cữu cữu Phượng Thiên Hữu, phu nhân Trầm Lệ Quyên cùng với Lý sư phụ.

Ba người thần sắc đều là vô cùng lo lắng, có thể nhìn ra được bọn họ thật sự lo lắng cho Quý Như Yên cùng Phượng Như Tuyết

Vừa mở cửa, cữu cữu Phượng Thiên Hữu liền tiến lên dò hỏi: "Lão tiên sinh không biết Như Tuyết sao rồi?".

Sở Lam Thiên mỉm cười: "Yên tâm đi, tạm thời không chế được độc tố. Nhưng trong cơ thể vẫn còn lại thai độc, còn cần phải vài năm thời gian. Hiện giờ lão phu phải ra ngoài tìm kiếm dược liệu, không biết ngươi có đồng ý hay không cho tỷ muội bọn chúng cùng lão phu rời khỏi Mân Thanh trấn?. Còn nữa, Như Yên đứa nhỏ này luyện võ rất có thiên phú, lão phu muốn truyền cho nàng Diễm Tông tâm pháp. Nhưng có điều chắc chắn phải mấy năm sau mới có thể cùng các ngươi hội ngộ, ngươi là thấy như thế nào?".

Phượng Thiên Hữu suy tư một chút, rồi gật đầu: "Hảo, Như Yên cùng Như Tuyết an nguy liền dao cho tiên sinh"

"Yên tâm lão phu chắc chắn để nàng nguyên vẹn trở về Phượng Thiên phủ".

"Làm phiền lão tiên sinh lo lắng!".

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Ta là người Mẹ gia

Mười năm sau

Thanh loan đại lục, một cảnh tượng khác thường xuất hiện.

Một cô nương xiêm y màu lục, kiều nhan lạnh khốc, bên người còn có một bạch mao vượn người thật lớn.

Cô gái chỉ cao đến ngực nó.

Bạch mao vượn người một bộ dáng khá lớn, lại khỏe mạnh vô cùng, ước chừng cao ba thước.

Lục y cô nương này, chính là Quý Như Yên.

Mười năm thời gian, nàng đã trải qua rất nhiều chuyện, đầu tiên là khổ luyện võ công, tìm kiếm chung quanh luyện chế đan dược, tuy nói lửa cháy không gian có rất nhiều dược châu quý, nhưng không có nghĩa là mọi thứ đều có.

Vì thế, gần đây hai năm thời gian, nàng ở trên đại lục, càng như cái dân du cư, rừng rậm, sông băng, núi lửa, địa phương nào nàng cũng đã từng đến.

Gần đây, nàng nghe Độc quốc xuất hiện Băng Hỏa Song Nghi, liền vội vã đến ngay Độc quốc

Nay vừa mới đến kinh thành Độc quốc - Độc Hiết thành.

Độc Hiết thành, đúng là kỳ danh, nổi tiếng toàn bộ Thanh Loan đại lục

Mười năm nay, Phụng gia càng ngày càng phát triển, ở toàn bộ Thanh Loan đại lục có mười sáu quốc gia đều có chi nhánh của Phụng gia. Buôn bán phát đạt, Phụng Từ Ân chính thức đối với Phụng gia tiếp nhận gia chủ.

Quý Như Yên đi vào tiệm thuốc Phụng gia, vừa mới bước vào tiệm thuốc, chợt nghe giọng nam nhân quát mắng: "Các người như thế nào, ngay cả bản lĩnh của thầy thuốc cũng không có? Còn không biết xấu hổ xưng Thanh Loan đại lục nhất y quán!"

Nhìn theo tiếng hét, Quý Như Yên sững sờ một hồi.

Bởi vì nam tử này, một thân bạch y, phong lưu anh tuấn, trong tay cầm một thanh trường kiếm, mu bàn tay có một hình xăm.

Nam nhân này đúng là mười năm trước ở kinh thành, nàng đã từng gặp qua.

Hắn tên họ là gì, nàng căn bản là đều không rõ

Chỉ duy nhất biết, nam nhân này cùng "Quý Hoàng" nhất định có quan hệ, hơn nữa cũng với Âm Nô tuyệt đối là quen biết!

Đứng ở trước bạch y nam tử, chính là biểu ca Phụng Từ Ân

Mười năm thời gian, giấy lát trôi qua.

Phụng Từ Ân đã bỏ đi tính trẻ con, cách ăn mặc cùng làm việc đã rất thành thực.

"Công tử, ta thật sự bất lực, nếu không ngại đợi một chút, ta đi mời kinh thành thánh thủ đến, như thế nào?"

Bạch y nam tử tức giận đập bàn đứng lên, sắc mặt giận dữ, trừng mắt: "Đủ rồi! Các người đây là đem bổn đại gia làm thành ngọc tử sao? Nói đợi nửa tháng, kết quả đều là cái lang băm! Còn muốn ta chờ đến khi nào. Chủ tử của ta chính là không thể chờ được nữa! Nếu chủ tử của ta vạn nhất xảy ra điều gì, đừng trách ta đem Phụng gia của các người lập tức san bằng!"

Nha nha nha!

Khẩu khí thật lớn a!

Bất quá, nếu là lấy "Quý Hoàng" thế lực đó mà nói, quả thật có thể được.

Mấy năm nay đi khắp mọi nơi, đối với "Quý Hoàng" này, nàng là đã từng biết qua.

"Quý Hoàng" tổng bộ không biết ở đâu, thần bí mà lợi hại, thường xuyên cướp của người giàu chia cho người nghèo, một khi biết có tham quan tồn tại, liền làm cho người đó chết không có chỗ chôn, thân gia đều không thấy.

Quý Như Yên nhíu mày, nhẹ giọng nói: "Công tử chớ nóng giận, để cho ta theo người cùng đi, đến chỗ chủ tử ngại xem bệnh".

Thanh âm của nàng thanh thúy mà dễ nghe khiến cho tất cả những người có mặt tại nơi này, nhất loạt quay đầu.

Quay người liền thấy một cái nữ tử thanh lệ động lòng người.

Tuy nói là cô gái này đáng vẻ thập phần nhẹ nhàng khoan thai, nhưng cả người lại phát ra khí thế bức người lạnh khốc cao quý.

Đôi mắt màu hổ phách kia cũng là không mang một tia tình cảm gì nhìn hắn.

Nữ tử này, cự nhiên không sợ hắn?"

Tại đâu Độc Hiết thành, có ai chưa từng nghe danh hắc Mễ gia".

Hắn cười xùy một tiếng: "Người biết ta là ai không, ta chính là người Mễ gia".

Quý Như Yên gật đầu: "Mễ gia đúng không, người liền dẫn ta đi gặp chủ tử của ngại xem bệnh. Nếu trị không được liền tùy ý ngại xử phạt".

"Người đồng ý?"

Bạch y nam tử liếc nàng một cái, vẻ mặt không tin

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Người xem thượng mắt

Lúc này ở phía sau, Phụng Từ Ân ánh mắt kinh ngạc: "Như Yên? Người khi nào đến Độc Hiết thành, như thế nào không nói cho ta một tiếng, để ta đón người?".

Quý Như Yên hướng hân mỉm cười như gió xuân thoảng qua: "Biết ca, chúng ta lát gặp. Ta trước đi thay người giải quyết phiền toái".

Phụng Từ Ân vội vàng kéo Như Yên vào một góc, đề thấp tiếng nói: "Như Yên! Người phải cẩn thận, Lý sư phụ cũng đã đi xem bệnh cho chủ tử của hân, cuối cùng vẫn là vô dược khả trị".

"Biết ca, người yên tâm đi. Nói không chừng, bệnh tình của chủ tử hân, ta có thể xem qua".

Quý Như Yên lạnh nhạt nói, cũng không có gì sợ hãi.

Bạch y nam tử là người luyện võ công, huynh muội bọn họ nói cái gì, đều được hân nghe không sót một chữ nào.

Chủ tử của mình, tình huống đã muốn không thể kéo dài. Nói không chừng cô nương này có thể cứu chủ tử, cũng không chừng...".

Nghĩ đến đây, bạch y nam tử hạ quyết tâm, quát: "Hảo, người hiện tại cùng bọn đại gia đi thôi!".

Cáo biệt Phụng Từ Ân, nói hân ở lại tiệm thuốc chờ nàng, lúc này mới cùng bạch y nam tử ly khai khỏi hiệu thuốc bắc.

Vừa ra khỏi cửa, bạch y nam tử liền thấy một cái bóng trắng chặn đường của hân, kia chính là một con bạch mao vượn người đang ở trước mặt hân trừng mắt, khiến hân không khỏi giật mình!

"Đây, chính vượn người".

Bạch y nam tử kinh ngạc không thôi, bạch mao vượn người này chính là có linh tính, tuy rằng không thể cùng người ta giao tiếp, nhưng có thể nghe được lời chủ nhân mình.

Quý Như Yên thấy giọng nói kinh ngạc của hân, ở bên lạnh nhạt cười: "Mẽ công tử, đây chính là sủng vật của tiểu nữ, người xem rất thuận mắt sao?"

"Phi! Người Mẽ gia như thế nào coi trọng một con cầm thú? Người đừng ở đó nói hươu nói vượn!".

Bạch y công tử trừng mắt nhìn nàng: "Ít nói lời vô nghĩa đi, mau nhanh theo ta! Nếu trị hoãn chủ tử của ta phát bệnh, Mẽ gia ta liền đem người khám thành hai nửa!".

Quý Như Yên chỉ là mỉm cười, đối với nam tử này là giận nham cuồng ngữ, nàng vẫn là không sợ không giận.

Ngược lại là bạch mao vượn người cũng không thuận, giơ lên nắm tay, hướng bạch y nam tử đánh tới.

Quý Như Yên tay mắt nhanh lẹ, một bên ra tay ngăn lại, một bên quát: "Viên Viên, dừng tay!".

Bạch mao vượn người bị nàng cản lại, thân thể cao lớn lui về sau hai ba bước mới đứng vững.

Nó thấy chủ nhân ra tay, màu quang mang theo tức giận, nhưng cũng ngoan ngoãn cúi đầu, tiêu sái hướng đến phía nàng, ra sức cọ cọ vào mặt nàng để lấy lòng.

Quý Như Yên biết nó là đang muốn gì, dù sao nó đi theo mình cũng đã năm năm. Nhiều ít cũng có thể đoán được trong lòng nó muốn gì, đơn giản chính là nam tử trước mắt này đối với nàng quá mức phi lễ, cho nên nó mới tức giận.

"Không có việc gì, về sau đừng xúc động, bằng không, không để cho người ăn tây hồng".

Vừa nói đến tây hồng, bạch mao vượn người càng thêm chân chó, thần sắc đích thực là lấy lòng nàng.

Bạch y nam tử bị dọa đến hồn vừa mới quay trở lại xác. Cô nương kia không phải nhanh tay cản lại bạch mao vượn người, chỉ sợ hân đã....

Mang cô nương này đi gặp chủ tử, nếu nàng đối chủ tử bất lợi, chính mình thật có thể bảo hộ chủ tử sao?

Hân hiện giờ có chút do dự

"Mẽ đại gia, thỉnh dẫn đường."

Quý Như Yên an ủi bạch mao vượn người xong, liền yếu ớt hướng hân cười nói

Bạch y nam tử xem xét nàng một cái, ý muốn cự tuyệt, thì ở phía sau Quý Như Yên vang lên một thanh âm dồn dập

"Mẽ, người như thế nào còn ở đây? Ta cho người tìm đại phu đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Tướng quân phủ

Quý Như Yên quay đầu, thấy chính là tử sắc sa y cô nương, nàng da thịt trắng tuyết, chính là trên người lại mang theo cổ sát khí vô địch.

Ở trên cổ áo, chính là hờ ra, nhìn thấy ở trên ngực nàng đích hình xăm độc nhất vô nhị.

Nhìn đến cô nương này, Quý Như Yên có điểm mừng rỡ: "Ám Nô".

Mà Ám Nô nghe đến người gọi tên mình, thanh âm rất êm tai, như chim hoàng anh xuất cốc vô cùng dễ nghe, lại như chuông bạc tao nhã. Ám Nô không khỏi ngạc nhiên quay đầu hướng phía thanh âm vừa phát ra thì nhìn thấy một cái nữ tử tuyệt sắc, làm cho người ta bất giác say mê.

Đôi mắt phượng tình tế đánh giá, nhìn qua có chút quen thuộc, kí ức năm đó liền hiện lên: "Quý đại tiểu thư?"

"Không nghĩ tới Ám Nô cô nương còn nhận ra ta, ta thật vui mừng nha". Quý Như Yên lộ ra khuôn mặt tươi cười, đây chính là nụ cười chân thành đích thực.

Nàng là thật cao hứng, năm đó Ám Nô một tay cầm đại đao, đem đầu mười tên thổ phi chém xuống, làm cho nàng cùng muội muội có thể sống sót. Đương nhiên nàng vẫn là phải cảm kích cái người đã hạ lệnh cho Ám Nô kia.

Cũng chính là ___ Quý Hoàng

"Người như thế nào ở chỗ này?"

Ám Nô thu hồi biểu tình giật mình, lạnh nhạt mà kính cẩn hỏi

Từ mười năm trước, chủ tử nhận của Quý Như Yên ngọc bội Huyết Phượng Hoàng, sau đó lại cho nàng âm thầm tương trợ Quý đại tiểu thư. Ngay cả Độc quốc xuất hiện Băng Hỏa Song Nghi cũng là do nàng âm thầm thả ra tin tức, làm cho Quý Như Yên biết được.

Chính là thật không ngờ, chủ tử lại tiến vào động Băng Hỏa Song Nghi kia, còn bị trọng thương, hiện tại ở trong phủ đứng dậy không được, vẫn là chủ ý của nàng muốn cho Như Yên biết.

Bạch y công tử ngẩn người, nhìn hai người các nàng, vẫn là không nhớ lục y cô nương trước mặt là ai.

Như thế nào Ám Nô cùng Quý đại tiểu thư lại quen biết?

Bất quá, các nàng quen biết nhau cũng tốt, nói như vậy người này hội sẽ không thương tổn chủ tử nhà mình đi

"Ta là đến tìm kiếm một thứ, không nghĩ tới vừa đến Độc quốc Độc Hiết thành này lại gặp biểu ca ở hiệu thuốc bắc, lại liền thấy Mẽ công tử đây tìm đại phu, liền cùng hắn đến chữa trị cho chủ tử của hắn. Người là cùng Mẽ công tử đây quen nhau sao?"

Ám Nô nghe vậy trừng mắt nhìn hắn một cái

Hắn thất đúng cái gì cũng đều không biết

Quý đại tiểu thư hắn cũng dám hướng nàng quát?

Nếu làm cho chủ tử biết, không chừng dễ lộ da hắn

Ám Nô hướng Quý Như Yên thần nhiên gật đầu nói: "Quý đại tiểu thư..."

Quý Như Yên đánh gãy lời của nàng, nghiêm trang nói: "Đừng xưng hô như vậy, nếu coi ta là bằng hữu, liền gọi ta là Như Yên đi. Mau dẫn đường đi, không phải nói chủ tử nhà người bệnh sao?"

Ám Nô cũng không từ chối, hiện nay cũng không phải là lúc dây dưa xưng hô, chủ tử còn đang ở trong phủ chờ người đến cứu

"Hảo, Như Yên cô nương, thỉnh!".

Ba người đi bộ, phía sau chính là bạch mao vượn người

Trang viện hiện ra, cánh cửa cũ kỹ, biểu hiện nơi này chính là đã có trăm năm lịch sử.

Trên cánh cửa có một tấm gỗ lớn ____ Tướng quân phủ

Lúc này là đầu hạ, sau cánh cửa chính là một hồ nước, mà hồ nước ở hai bên bờ gieo trồng rất nhiều liễu thụ

Cành liễu màu xanh nhạt, theo gió nhẹ phát phơ ở giữa không trung lay động, như thơ như họa

Xa xa có rất nhiều đá giả, kiến trúc phong cảnh thập phần khí phách mà cứng rắn, quả là khí thế của một tướng quân phủ.

Mới vừa bước vào nhà đá này, liền ngửi thấy mùi thuốc đông y nồng đậm. Ngửi được mùi Quý Như Yên liền biện bạch ra được thành phần của thuốc.

Bạch phấn điệp, từ cô điệp?

Như thế nào vận dụng hai dược liệu tính cực hàn này?

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Bệnh lên đơn

Cau mỳ, Quý Như Yên đi vào trong phòng.

Trong phòng bài trí thập phần gọn gàng, một bàn vài cái ghế, còn có một giường, không có người bệnh nằm trên giường, mà chính là một mỹ nhân nằm trên giường.

Nàng tiến đến gần nhìn mỹ nhân nằm trên giường kia, không phải là một nữ nhân mà chính là nam nhân, Quý Như Yên sững sốt, trong đầu liền hiện ra hai từ: Yêu nghiệt

Đúng vậy, nam tử mặc dù nhắm chặt hai mắt, nằm ở trên giường, mặc y phục màu đen mỏng manh

Nam tử trước mặt vẻ mặt hoàn mỹ không tì vết, ngũ quan tinh xảo đang nằm nghiêng, tuấn lãng, mang theo vài phần khó chịu, tuy là hôn mê nhưng trên gương mặt vẫn là tron bóng như cũ, lông mi rung động, vẫn có thể tưởng tượng ra cặp mắt kia mở ra như thế nào sẽ là phong hoa tuyệt đại.

"Đã trở lại?"

Thanh âm nhẹ ra vài tia khăn khăn, mở ra mâu quang sâu thẳm tối đen, quay đầu nhìn về phía cửa

Quý Như Yên lúc này mới thấy, hắn đeo mặt nạ quý một nửa gương mặt

Đây chính là lần đầu tiên, bọn họ gặp nhau sau mười năm xa cách.

Mà Quý Như Yên cũng không ngờ tới bọn họ lại gặp nhau trong hoàn cảnh này.

"Người cảm thấy như thế nào?"

Quý Như Yên có chút ngần người hỏi.

Hắn nhíu mày, khóe miệng hơi nhếch lên trên, trêu tức nói: "Người chính là Thanh Loan đại lục xuất quỷ nhập thần đích thần y, người nhìn không ra ta hiện tại thế nào sao?"

Quý Như Yên thấy hắn có thể nói giỡn được, chứng minh hắn vẫn còn có thể nhận thức được.

Đi đến nơi hắn đang nằm "Đưa tay của người ra".

Hắn không có cự tuyệt, thập phần phối hợp đưa tay của mình ra, tay nhỏ của nàng đưa lên tay của hắn

Cổ tay lúc này truyền đến một cảm giác lạnh lẽo, bàn tay bạch ngọc của nàng nhẹ nhàng đặt lên mạnh tượng của hắn

Chính là lúc này nàng đột nhiên giật mình tại chỗ.

Có chút không dám tin, hần trúng độc đã được một thời gian, đã sớm tổn hại tâm kinh, điều này cũng có thể giải thích, vì sao hần lại dùng bạch phấn điệp và từ cô điệp kia

Quý Như Yên thu hồi tầm tay của mình, hỏi: "Người trong cơ thể bệnh lên đơn là như thế nào tới? Là chính người dùng đan dược sao?"

"Người cảm thấy được bản công tử cần phục vụ đan dược sao?"

Hần không đáp hồi lại

Quý Như Yên nghiêm mặt: "Ta không có ở đây nói giỡn với người, nếu như người vẫn còn sức cùng ta trêu đùa, kia tốt nhất lên là dừng dừng nữa, nếu không người đây đem chính bản thân mình hủy hoại".

Hần chẳng hề để ý cười lạnh, màu quang hiện lên một tia sát ý: "Có phải người liền nói, bản công tử không sống được một năm".

Quý Như Yên không có trả lời

Quả thật, loại bệnh lên đơn này, nàng không nắm chắc cách giải

Thậm chí loại bệnh lên đơn này cực kì cổ quái, tuy rằng sẽ không lập tức lấy đi tính mạng của hần, nhưng lại ở trong cơ thể hần phá hư tâm kinh, làm hần từ từ trở thành phế nhân.

"Người liền nói cho ta, người có biện pháp sao?"

Hần lười biếng nằm quay người lại, lạnh nhạt nói.

Quý Như Yên liếc hần một cái: "Người yên tâm, chỉ cần có ta ở đây, người muốn chết, cũng không chết được".

"A! Người cũng dám cùng diêm vương cướp người?"

"Có gì không thể? Lúc trước người cứu tính mạng của ta, lúc đó cũng chẳng phải cùng diêm vương cướp người rồi sao?"

Hần phớt lờ bật cười: "Này, tính chất căn bản không giống nhau, một cái là thổ phỉ, một cái là bệnh nguy kịch, như thế nào có thể đánh đồng?"

Quý Như Yên không có trả lời, ngược lại đi đến phía bàn, sau đó cầm lấy bút lông, phát tay viết lên thuốc giải, rồi giao cho Mễ công tử

"Mễ công tử, phiền toái người đi hiệu thuốc bắc một chuyến. Đem số dược này mang về, sau đó chuẩn bị cho ta một thùng lớn. Cho chủ tử người ngâm mình trong đó. Ban đêm, người liền đến hiệu thuốc bắc Phụng gia tìm ta".

Mễ công tử nhìn chủ tử, không thấy thần sắc chủ tử có cái gì thay đổi

Liền chạy nhanh đến tiếp nhận tờ giấy: "Dược"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Thành thân?

Phụng gia hiệu thuốc bắc

Phụng Từ Ân lúc này mới khăn chương hướng Quý Như Yên nói: "Như Yên, người như thế nào đến Độc Hiết thành cũng không cho ta biết a?"

"Ta cũng chỉ là có chuyện mới đến đây, hơn nữa ta cũng không biết biểu ca người sẽ ở nơi này. Cứu cứu cùng cứu mẫu có khôe không a?"

Quý Như Yên không chút để ý ngồi một bên, tự mình rót chén trà, nhẹ nhấp lên

Phụng Từ Ân đầu tiên là sừng sốt, theo sau hỏi: "Người không có nhận được tin tức gì của phụ thân sao?"

"Tin tức gì?"

Quý Như Yên mờ mịt không biết

"Ta còn tưởng người đã biết, không nghĩ cự nhiên người lại không biết gì cả?"

Phượng Từ Ân vò đầu

Quý Như Yên thấy thế, mỉm cười: "Nói ta nghe một chút, rốt cục phát sinh chuyện gì? Cự nhiên làm biểu ca luôn trăm ỏn của ta cấp thành như vậy?"

"Như Yên! Ta là đang lo lắng cho muội, muội còn có tâm tình trêu ghẹo ta sao?. Muội chính là không lâu sẽ thành thân!"

"Thành thân?"

"Đúng vậy! Phụ thân Quý Đông Minh đưa thư an bài cho muội một hôn sự, muốn muội làm kế thất của tam vương gia. Đại hôn chính là ba tháng sau"

"Kế thất?"

Quý Như Yên đặt chén trà xuống bàn, hít lại phượng mâu

Quý Đông Minh, quả thật là hảo phụ thân a

Từ năm sáu tuổi, nàng bị chính tiểu thiếp Kỳ di nương đuổi đi, như thế nào phụ thân lại vẫn còn nhớ đến sự tồn tại của nàng?

Lúc này lại hảo tâm cấp cho nàng một hôn sự tốt a

"Tam vương gia là người như thế nào?"

"Chính là một ngốc tử. Bởi vì chính thất ở sáu tháng trước bị hấn đánh chết, hiện tại mọi nữ nhân trong kinh thành đều không dám gả cho hấn. Hoàng thượng liền giận dữ, phái quan tử phẩm trở lên tham dự cung yến mang theo nữ quyến. Sau lại là Quách Ngọc Kỳ tiện nhân kia ở trước mặt hoàng hậu nói sẽ lo việc hôn nhân này".

"Nguyên lại là nàng giờ trò quỷ a?"

Quý Như Yên cười lạnh một tiếng, nàng đã nói, chuyện tốt sẽ không cứ như vậy dâng cho nàng.

"Như Yên, người thật sự phải về kinh thành sao?"

"Vì cái gì không trở về?"

"Nếu trở về, người liền phải ngay lập tức gả cho tam vương gia?"

"Ai nói phải gả cho tam vương gia!"

Nghe được lời nói bất mãn của nàng, Phượng Từ Ân tâm tình treo cao, lúc này mới hạ xuống, chỉ cần biểu muội không lấy tam vương gia kia, hấn vẫn là có cơ hội

Những năm gần đây, biểu muội hành tung bất định, xuất quỷ nhập thần, từ trước đến nay đều chỉ có nàng liên hệ bọn họ

Nếu không phải việc quá mức đột nhiên, phụ thân cũng không có nói cả Phượng gia đề ý hành tung của nàng.

Quý Như Yên đứng lên, trầm giọng phân phó: "Đúng rồi, ta mấy ngày nay có việc cần lo liệu. Người trở về nói cho đại cữu, ta nhiều lắm mười năm ngày sau trở về Mân Thanh trấn. Ta cũng sẽ nói Sở sư huynh mang Như Tuyết trở về Phượng Thiên phủ, nói cữu mẫu phiền người quét tước lại Tuyết Sương viện một chút".

Phượng Từ Ân gật đầu: "Hảo, ta liền truyền tin trở về. Như Yên, chủ tử người Mễ công tử kia, có khả năng chữa khỏi bệnh cho hấn hay không?"

"Chỉ có ba phần cơ hội".

"Người phải cứu hấn?"

"Phải cứu!".

Quý Như Yên ngữ khí thập phần kiên định.

Cái nam tử kia lớn lên yêu nghiệt, năm đó nếu không phải hấn tương trợ, mình và muội muội sao có thể sống đến bây giờ?

Hiện giờ hấn có bệnh, nàng sao lại có thể thấy chết mà không cứu được!

Huống chi, cũng không phải ngay cả một tia cơ hội không có.

Chỉ cần có một đường sống, nàng đều đem hết toàn lực đem hấn cứu sống! Nàng hiện tại đã có thể bảo vệ được năng lực của mình, cho dù hấn hướng nàng nói lấy thân báo đáp ân tình, nàng cũng không nói hai lời đồng ý.

Phượng Từ Ân há miệng thở dốc, muốn nói lại thôi,

"Biểu ca có chuyện muốn nói?".

"Như Yên, hấn ở trong giang hồ, thân phận vẫn là vô cùng thần bí, ngươi vẫn là...".

Quý Như Yên lẳng lặng nhìn hấn, không nói gì thêm, chính là xoay người ly khai rời khỏi phòng.

Ra tới cửa phòng, âm thanh trong trẻo mà lạnh lùng vang lên: "Mặc kệ hấn là ai, ta chỉ biết, hấn đã từng cứu ta".

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Độc được người cũng dám ăn sao?

Rời đi hiệu thuốc bắc Phuong gia, Quý Như Yên một mạch đi đến rượu trang

Thuê một gian phòng thượng đẳng, nói tiểu nhị đưa tới một cái bàn ăn, ở trong phòng nàng âm thầm bày ra một cái trận pháp, chìa ra bàn tay trái, ý niệm vừa động, sư huynh Sở Lam Thiên hiện ra ngay trước mắt nàng.

Sở Lam Thiên tay trái cầm được chung, tay phải cầm thạch chùy.

Nhìn dáng vẻ của hấn không khác với một tên khất cái là mấy, mặt đen, y phục trên người rách tung tóe.

Quý Như Yên có chút kinh ngạc thất kinh: "Sư huynh, ngươi sao lại như vậy?. Ta nhớ rõ trong tiểu thiên thể giới không có mỏ than nha, ngươi như thế nào đem mình biến thành cái bộ dạng này?"

Sở Lam Thiên tức giận liếc nàng một cái: "Ngươi tự nhiên gọi ta tới nơi này, ngươi không biết ta đang ở luyện đan sao?".

Quý Như Yên lười biếng ngồi ở một bên, nhỏ giọng nói: "Đem ngươi gọi đến, đương nhiên là có việc muốn nhờ, ngươi trước không phải là luyện ra được mấy trăm viên đan sao?. Toàn bộ đem cho ta.".

"Ngươi muốn trăm viên đan để làm chi? Đây chính là thiên hạ kịch độc, không phải là giải dược gì. Độc được người cũng dám ăn sao?".

"Ai nói ta muốn ăn"

"Vậy ngươi đưa ta tới để làm chi?".

"Cứu người".

Sở Lam Thiên lập tức hứng thú, đem vật cầm trong tay để lên bàn, đặt móng xuống ghế ngồi đối diện nàng, bị kích động truy vấn hỏi: "Ôi uy! Lão nhân ta không nghe nhầm chứ, ngươi tà y lại còn nói muốn cứu người? Nói nghe một chút cứu người nào? Cự nhiên muốn dùng trăm độc đan?".

Quý Như Yên nhìn người trước mặt giống như lão ngoan đồng: "Sư huynh, lúc trước ta ở trong phủ, bị di nương trục xuất ra đến Mân Thanh trấn, giữa đường chính là gặp sơn tặc được hấn ra tay cứu giúp. Hiện giờ hấn bệnh lên đơn, ta muốn cứu hấn là bởi vì ta có nguyên tắc của ta".

Sở Lam Thiên lúc này mới giật mình gật đầu, vuốt râu sớm bị dính bụi than, híp mắt nói: "Ta biết trước nay ngươi đều có thù báo thù, có ân báo ân. Nhưng là ngươi cũng biết trăm đan kia chính là chế từ trăm loại hỗn thảo mà thành, đến ta đều không có giải dược, ngươi nếu đưa cho ân nhân của ngươi ăn, ngươi không sợ hấn sẽ đi đòi nhà ma sao?".

"Vậy ngươi có biện pháp giúp hấn giải bệnh lên đơn sao?".

"Ngay cả ngươi đều vô kế khả thi, ta làm sao có thể có biện pháp? Huống chi ta am hiểu chính là luyện đan cùng võ công, y thuật của ngươi so với ta giỏi hơn, những năm gần đây ngươi có thể cứu được các căn bệnh kì quái đều làm cho ta mở mạng nhân giới, chẳng lẽ ân nhân kia của ngươi hấn đã bị hư tổn tâm mạch sao?"

"Đúng vậy, đã muốn vào tâm mạch, hơn nữa bệnh này hết sức quý dị, nếu như không tiếp tục dùng hấn hội sẽ mất mạng, nhưng nếu tiếp tục dùng hấn sẽ trở thành một phế nhân".

Quý Như Yên nói xong điều này, màu quang trở lên thập phần lạnh lùng.

Sở Lam Thiên trầm mặc hồi lâu, hai người vẫn là không có nói gì.

Ngay lúc này ở phía sau thanh âm thanh thúy vang lên: "Tỷ tỷ, người vì cái gì không tiến vào xem Tuyết Nhi a?"

Quý Như Yên nghe vậy liền cùng Sở Lam thiên tiến vào tiểu thiên thế giới

Ở trong không gian, Ngao Thế Bảo, một tiểu cô nương mười tuổi, sa váy dài màu tím, lộ ra hai cánh tay non nớt. Dưới ánh mặt trời chiếu hạ, toát ra tinh toái quang mang, khuôn mặt nhỏ nhắn mang ý cười

"Tỷ tỷ, Viên Viên đâu, người ta muốn nó?"

Quý Như Yên bật cười: "Người nghĩ là muốn nó, hay là muốn tìm nó bắt nạt đây?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Tuyết Nhi thay đổi sắc mặt

Phượng Như Tuyết sắc mặt nhất quỷ, yếu yếu thấp giọng trả lời: "Đều có..."

Quý Như Yên than nhẹ: "Tuyết Nhi, Viên Viên tuy nói là thú, nhưng là nó chính là nghe lời tỷ tỷ bảo vệ người. Người là nên xem nó làm bằng hữu, thiết tình tiếp đãi".

Phượng Như Tuyết vội vàng biện bạch: "Tỷ tỷ, ta là coi Viên Viên như bằng hữu, ta mỗi ngày đều cấp nó ăn thịt"

"..."

Quý Như Yên không nói gì chỉ nhìn lên trời

Bạch mao vượn người chính là linh thú ăn chay, cấp nó ăn thịt, Viên Viên làm sao có thể ăn?

Cũng khó trách, Viên Viên mỗi lần nhìn thấy Tuyết Nhi liền bày ra gương mặt đau khổ.

Không thể nê hà lác đầu, nghĩ tới lời nói nói với biểu ca hôm nay tại hiệu thuốc bắc: "Tuyết Nhi, người có nhớ kiểu điểm biểu tỷ?".

"Nhớ a. Kiểu điểm biểu tỷ lần trước nói nếu ta làm tốt, liền cho ta quần áo a"

Phượng Như Tuyết hưng phấn không thôi, khuôn mặt nhỏ nhắn nở ra ửng đỏ

Quý Như Yên thấy nàng có chút kích động, trừng mắt liếc nàng một cái: "Tuyết Nhi không chế tốt cảm xúc của người, đừng quá kích động. Như vậy đi, vài ngày nữa ta sẽ nói sư huynh đưa người về Mân Thanh trấn, người trở về trước Phượng Thiên phủ, ta xử lý xong việc sẽ về sau, có thể chứ?".

Phượng Như Tuyết ngẩn ram theo sau lác lác đầu, tiến lên ôm nàng: "Không cần! Không cần! Người ta không muốn cùng tỷ tỷ tách ra!".

Tuyết Nhi kẻ cặn nàng, nhưng thật ra làm cho Quý Như Yên có phần ngạc nhiên.

Nàng sinh ra đã là một cô nhi

Cả đời nàng, theo mẫu thân Phượng Thiên Sương từ trong bụng mà đi ra, nàng thật tâm nghĩ muốn hướng mẫu thân hảo, mẫu thân cũng đối đãi với nàng thập thân thập ái, tuy rằng mẫu thân đối với mọi chuyện đều không quan tâm, đối với người ngoài cũng là thập phần không nhiệt tình, nhưng lại làm cho nàng có thể cảm giác được mẫu thân đối nàng rất quan tâm

Sau khi mẫu thân qua đời, nàng từ trước đến nay đều là sống cùng với muội muội gây yếu nhiều bệnh.

Tuyết Nhi sinh ra liền mang theo thai độc, mười năm gần đây, có thể nói Quý Như Yên hao hết tâm lực, mới có thể để nàng sống tốt đến tận bây giờ. Nhưng là, đối với Tuyết Nhi nàng căn bản là không thể chịu nổi muội muội có bất kì tổn thương nào.

Quý Như Yên ôm trong tay muội muội gầy gò, nhẹ nhàng khuyên nhủ: "Tuyết Nhi, không phải thực thích kiểu điểm biểu tỷ sao? Hơn nữa tỷ tỷ thật là có việc phải làm, không thể cùng người đến Phượng Thiên phủ. Đợi ta nhiều nhất mười năm ngày nữa, sẽ trở về cùng với người, được không?".

Phượng Như Tuyết nhếch đôi môi, đáng thương mở to đôi mắt đã sớm ướt át. Bày ra một bộ dạng giống như là bị người ta vứt bỏ, thiếu chút nữa là làm cho Quý Như Yên đau hàng.

Tuyết Nhi nhìn qua diện mạo chính là thập phần đáng yêu, nếu giả bộ là một dạng đáng thương bác ái, nàng đứng thứ hai, tuyệt đối không có ai dám

nhận thứ nhất.

Quý Như Yên hít một hơi, xem ra nàng phải hạ quyết tâm mới được.

"Ta đây sẽ nói Viên Viên đi cùng ngươi".

Phượng Như Tuyết ánh mắt lập tức sáng ngời, trong mắt ướt át tức khắc không thấy đau, ngược lại là bày ra một bộ biểu tình mừng rỡ.

Sở Lam Thiên ở bên ngoài xấu xa nói: "Tiểu sư muội, ngươi cho Viên Viên đi bên cạnh Tuyết Nhi, không sợ bạch mao vượn người biến thành quang mao vượn người sao?".

Quý Như Yên liếc mắt nhìn cái người đang bỏ đá xuống giếng kia, tức giận nói: "Tuyết Nhi, nếu để cho ta phát hiện Viên Viên trở thành quang mao vượn người, ta đây sẽ khiến ngươi trở thành một tiểu nha đầu trọc đầu!".

"A! Đừng cho Tuyết Nhi trở thành đầu trọc! Tỷ tỷ không được làm như vậy! Người ta sẽ thật biết điều!".

Phượng Như Tuyết liên tục kêu thảm thiết, đầu nhỏ cũng hướng trước ngực nàng cọt tới.

Quý Như Yên đối với muội muội này, thật đúng là đau đầu vô cùng, khuyên nhủ: "Vậy ngươi cũng đừng đối với Viên Viên quá mức, nếu để ta phát hiện ngươi tra tấn nó, ngươi có biết hậu quả thế nào chưa! Nó chính là linh thú bảo vệ ngươi, biết không?".

"Ngô...".

Phượng Như Yên lay động cái miệng nhỏ, hữu khí vô lực lên tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thái Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Lấy độc trị độc

Quý Như Yên một mình đi đến tướng quân phủ.

Cùng lúc đó, Sở Lam Ngàn mang theo Phượng Như Tuyết rời đi Độc Hiết thành, trở về Mân Thanh trấn.

Vừa mới đi đến cửa tướng quân phủ, đang tính gõ cửa, thì đại môn lúc này "Chi nha" một tiếng mở ra, người mở cửa cự nhiên là Âm Nô.

Âm Nô vừa thấy nàng, bộ mặt thống khổ vừa lúc nãy, lại như ánh mặt trời vui mừng không thôi: "Quý cô nương! Ngươi rốt cục cũng đến đây, chủ tử của ta vừa nôn ra máu đen, hiện tại đang là hôn mê bất tỉnh!".

"Đi, chúng ta mau vào".

Theo Âm Nô bước đi, Quý Như Yên đi vào căn phòng kia.

Trên giường, hắc sắc mặt tái nhợt, môi là xám trắng, ấn đường đã hiện ra một màu hắc ti.

Độc tổ đã muốn đi vào tâm kinh, hắc môi có trạng thái như vậy, đã ít nhất một tháng hắc không dùng đan dược, là người nào không cho hắc dùng?".

Cho nên, hắc môi có thể đau đớn như vậy.

Mễ Nhĩ bồi ở bên giường hắc, thấy hắc vẫn là như trước hôn mê bất tỉnh, buồn bực bất an đi tới đi lui, cuối cùng hai tay nắm chặt: "Không được! Ta tuyệt đối không thể để cho chủ tử gặp chuyện không may, mặc kệ sau này chủ tử muốn hay không giết ta, ít nhất ta cũng phải làm cho chủ tử tỉnh lại! Người đâu, đem đan dược đến đây!".

Hắc vừa dứt lời, Âm Nô đã muốn vọt lên, trên tay nắm đại đao, kẻ ở trên cổ hắc, lạnh giọng nói: "Mễ! Ngươi chớ có thay chủ tử làm loạn, nếu không ta hiện tại liền giết ngươi".

Mễ Nhĩ cười xùy một tiếng: "Chết? Người Mễ gia khi nào thì sợ chết! Chi cần chủ tử tỉnh lại, chủ tử muốn ta chết, ta sẽ tự chết, cũng tuyệt không cần làm bẩn tay ngươi!".

Hai người còn đang tranh giành, Quý Như Yên đã tiến lên, đem đan dược đưa cho hắc ăn, sau đó nàng nâng hắc dậy, đối diện người nàng.

Bằng vào mười năm tu luyện, trực tiếp thúc giục độc đan.

Những năm gần đây, Quý Như Yên không chỉ biết đến tiểu thiên thế giới mà nàng còn biết đến bí mật hấp thụ lửa cháy thấu thị công năng, điều này ngay cả sư huynh Sở Lam Phong cũng không biết đến

Đương nhiên thấu thị công năng này không phải ngay từ đầu đã có

Mà là nàng nội công đúng thời điểm, liền chậm rãi bày biện ra trước mắt.

Tay trái của nàng hiện giờ chỉ cần động vào thân thể nào đó, liền có thể cảm thấy hết thảy.

Như là hiện giờ, nàng đều có thể cảm nhận được người ngồi trước mặt kia đang rơi vào tình huống gì.

Mười năm trước, ngay cả một lần sinh bệnh cũng đều không có, mà Sở Lam Ngàn cũng không có hoài nghi

Bởi vì trong tiểu thiên thế giới đều là kỳ trân dược liệu, người bình thường dùng, tự nhiên có thể dưỡng thân kéo dài tuổi thọ, Quý Như Yên lại chính là người tập võ công, lại cùng Sở Lam Thiên tình thông đan dược ở trong tiểu thiên thế giới, nàng sao có thể dễ dàng nhiễm bệnh được.

Độc đan đi vào cơ thể hần, hần liền run rẩy mà tỉnh dậy, cuối cùng mở hai mắt, trực tiếp phun ra máu đen, hai mắt vô thần chuẩn bị nhắm nghiền.

Quý Như Yên lại tiếp tục ụ hần uống độc đan

Tiếp nhận độc đan, hần cảm nhận như là đang uống nước suối tháng sáu, khiến hần thập phần kinh hi.

Mễ Nhị liền đi lên: "Quý đại tiểu thư, chủ tử thế nào rồi? Hần vừa mới cho ra rất nhiều máu!".

"Yên tâm đi, hần là không chết được. Ta đã nói có ta ở đây, cho dù là diêm vương cũng phải tránh xa ba dặm! Đây chính là dược đủ dùng ba ngày, ta hiện giờ cần có việc phải đi. Nếu muốn tìm ta có thể đến Phụng Thiên phủ, mặc dù ta không ở đó, nhưng cửu cửu Phụng Thiên Hữu sẽ nói cho ta biết. Cáo từ!".

Mễ Nhị tiếp nhận đan dược, sắc mặt có chút nghi hoặc, hần cảm thấy Quý Như Yên rất quen, nhưng nghĩ mãi vẫn là không ra đã gặp ở nơi nào.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Thất hoàng tử điện hạ

Ám Nô sau khi tiễn Quý Như Yên ra khỏi phủ, xoay người trở lại phòng, lại phát hiện chủ tử đã tỉnh lại.

Mà Mễ Nhị cũng đang đứng một bên, hồi báo lại những chuyện vừa xảy ra, chủ tử vẫn là như trước đeo mặt nạ quý trên mặt, đôi mắt phượng mâu bán kiếm, vẻ mặt như có điều suy nghĩ

Mễ Nhị liếc mắt xem xét chủ tử, cẩn thận nói: "Chủ tử, nô tài có một nghi vấn, không biết có là nên nói hay không?".

"Nói!".

"Nô tài cảm thấy, Quý Như Yên ba chữ kia là rất quen, nhưng chính đột nhiên vẫn là nhớ không ra".

Hần liếc mắt nhìn Mễ Nhị một cái, cười yếu ớt: "Ngươi vẫn chưa nghĩ ra?".

Mễ Nhị nghe vậy, lập tức bày ra gương mặt nhần nhó như trái mướp đắng: "Chủ tử, nô tài đây không phải là không nghĩ tới thôi..."

"Ám Nô, ngươi tới nói!"

"Vâng". Ám Nô mặt không thay đổi lên tiếng: "Quý Như Yên, là chủ tử mười năm trước ở Ti U quốc cứu khỏi bọn sơn tặc".

Được lời nói của Ám Nô thức tỉnh, Mễ Nhị cuối cùng cũng nhớ ra, đột nhiên trừng lớn hai mắt: "Chủ tử, nàng kia không phải mười năm trước muốn làm phu nhân sao? Đây..."

Hần gương mặt nhợt nhạt cười: "Mười năm hẹn ước, cũng đã đủ để thử thách bản lĩnh của nàng. Người có thể ở bên cạnh ta, nếu như không có bản lĩnh, có thể sống sót sao?".

Ám Nô ở bên lắng nghe, trên mặt vẫn không có biểu cảm, chính là hai tay đã có chút run rẩy.

Nguyên lại, chủ tử ở mười năm trước đã coi trọng Quý Như Yên.

Những năm gần đây, chủ tử vẫn là âm thầm phái người truy tìm tung tích của nàng, để biết được nàng ở thời điểm đó đang làm gì, tuy không để cho ai giúp nàng, nhưng lại luôn cô ý để những loại thảo dược nàng cần ở một chỗ, sau đó tiết lộ cho nàng.

Đột nhiên tay áo của nàng bị kéo mạnh một chút, ngẩng đầu vừa lúc thấy Mễ Nhĩ: "Ám Nô! Ngươi đang làm cái gì đó? Chủ tử là đang cùng ngươi nói chuyện!".

Ám Nô liền quỳ xuống: "Nô tỳ đáng chết! Thịnh chủ tử trách phạt!".

Hắn liếc nhìn nàng một cái: "Ngươi liền thả ra Băng Hòa Song Nghi, việc này liền làm cho thỏa đáng!".

"Nô tỳ đã sớm an bài thỏa đáng, Quý đại tiểu thư chắc chắn sẽ tìm được vị trí kia".

"Tốt lắm!".

"Chủ tử, mật báo từ Ti U quốc truyền tin, nghe nói Quý đại tiểu thư được an bài một hôn sự, ba tháng sau sẽ thành thân cùng tam vương gia".

"A?".

Hắn màu quang phút chốc trở lên âm trầm lạnh lẽo, trên người tản ra sát khí bức người.

Sát khí như muốn giết người nhìn hai người trước mặt, làm cho Ám Nô cùng Mễ Nhĩ hô hấp cũng cảm thấy khó khăn.

Thật lâu sau hắn mới thu lại sát khí.

"Một khi đã như vậy, ta liền đến Ti U quốc, chắc chắn có trò hay, chúng ta cũng nên chuẩn bị một chút. Ám Nô, ngươi lập tức đến Ti U quốc chờ lệnh, ta ở chỗ này an bài xong, liền cùng ngươi hội hợp".

"Vâng, Ám Nô lập tức xuất phát".

Ám Nô lĩnh mệnh xoay người rồi đi.

Nàng vừa rồi đi, hắn liền bỏ mặt nạ xuống, dung nhan tuyệt sắc vô song, gương mặt âm nhu ngũ khí cao ngạo, hướng Mễ Nhĩ phân phó: "Mễ Nhĩ, ngươi theo bốn hoàng tử vào cung!".

"Vâng, thất hoàng tử điện hạ!".

Mễ Nhĩ cũng tùy theo tình huống mà đổi cách xưng hô, đến nay chính là ám hiệu, vào thời điểm mang theo mặt nạ, chủ tử chính là trong chốn giang hồ tức Quý Hoàng, nếu tháo bỏ mặt nạ thì đó chính là thất hoàng tử Độc quốc,

Thất hoàng tử chính là do Vân quý phi hạ sinh, đối với Vân lão tướng quân chính là ngoại tôn. Vào năm thất hoàng tử ba tuổi, Vân quý phi phạm tội, bị hoàng thượng hạ chỉ không được ra khỏi hoàng cung còn cần mỗi ngày sao chép kinh phạt.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Hạnh hoa băng hỏa nhân

Lại nói Quý Như Yên sau khi rời đi khỏi tướng quân phủ, nàng trực tiếp dựa theo tin tức, đi đến một ngọn núi.

Trước mặt là một tòa thâm sơn, thâm sơn này ở Độc quốc chính là nổi tiếng. Nếu như đi vào thi hội đều sẽ không có kết cục tốt.

Người khác có lẽ nghe đến đây đều là run sợ không thôi, nhưng Quý Như Yên vẫn là không có kiêng kị gì.

Đương nhiên không phải nói là nàng không sợ chết, ngược lại nàng thực sự quý giá tính mạng của mình, nhất là lúc này đây, đã trải qua cái chết một lần.

Mặc kệ nói như thế nào, năm đó mẫu thân Phụng Thiên Sương mang thai lần thứ hai, nàng mười tuổi, cũng chính là chứng kiến cảnh mẫu thân vì sinh muội muội mà chết, sau này nàng mới biết cái chết của mẫu thân chắc chắn có người động tay vào.

Sư huynh Sở Lam Thiên từng nói cho nàng, mẫu thân bởi vì trúng độc, mới có thể bị chết sớm như vậy, người này cũng nhất định phải tìm ra, đem nàng ngàn đao chém xuống, mới có thể hiển tể cho mẫu thân.

Trong sơn động, đều là tối đen như mực.

Thứ trúc là một loại có chứa chất gây nghiện, một khi bị nó đâm bị thương, kia ít nhất phải vài canh giờ vẫn chưa tỉnh lại. Lại nói tại đây hội rất nhiều dã thú, nếu như vận khí không tốt có thể trong lúc bị hôn mê, liền gặp thú dữ ăn thịt người.

Quý Như Yên đã chuẩn bị kĩ càng, một thân võ trang, trên khuôn mặt cũng đều bịt kín một tầng sa dày.

Đừng xem thường trên người nàng một bộ võ trang, nếu để người am hiểu nhìn thấy, nói không chừng liền tiến lên cướp của nàng.

Đơn giản bộ quần áo cùng sa che mặt kia, nếu là những kim loại khó tìm, li lợm vô cùng

Mặc trên người y phục bảo hộ, nàng không kiêng nể gì hướng nên phía trước

Ba ba ba ____

Một đồng thanh trúc bị nàng chặt xuống ở hai bên, Quý Như Yên hướng đường nhỏ phía trước đi ra.

Trong không khí đột nhiên có một mùi thơm, Quý Như Yên cười nhạt, cuối cùng cũng tìm được!

Băng Hỏa Song Nghi đích thực là tồn tại. chính là bảo hộ một loại nghịch thiên mọc ra từ tiên thảo.

Nếu không, gốc cây tiên thảo như thế nào hội sinh trưởng được đến thời kỳ nở hoa đâu?.

May mắn nàng hôm nay tìm tới, bằng không, bỏ lỡ thời kì nở hoa, tiên thảo sẽ trưởng thành, cực kì có linh tính, muốn ngắt nó liền cảm thấy ngày càng khó khăn.

Quý Như Yên hướng Băng Thảo Song Nghi bay tới, thân ảnh ở giữa không trung thoáng cái liền không thấy bóng dáng.

Băng Thảo Song Nghi chính là mọc ở giữa một tảng đá rất nhỏ. Một bên là lửa, một bên là nước, tạo thành một đồ án đích thái cực

Lửa, nhiệt độ rất cao, vật gì đụng đến, đều hóa thành tro.

Mà băng chính là rơi xuống đều đông lạnh hóa đá.

Nước lửa vốn tương khắc. Không nghĩ tiên thảo lại có thể sinh trưởng trong môi trường như vậy

Lúc này Băng Hỏa Song Nghi đang từ từ nở hoa, trong không khí tràn ngập một mùi hương độc đáo.

Quý Như Yên nhìn roi ở trong tay, khẽ cắn môi: "Thực xin lỗi, chỉ có thể hy sinh người!".

Dứt lời, nàng liền phi thân thẳng đến đó!

Tốc độ nhanh vô cùng, roi hướng Băng Hỏa Song Nghi.

Quý Như Yên nhanh tay lẹ mắt, vươn tay trái, trực tiếp mở ra trong tay không gian, mang theo hỏa băng nhân hoa tiến vào không gian, nhanh chóng đem hoa ở trong không gian đó.

Cấp cho nó một chút tiên huyền, hỏa băng nhân hoa lúc này mới tiếp tục li khai.

Lá cây ở một bên dài ra, quấn quanh hoa, giữ chặt xuống đất, sau đó cũng từ từ thu lại

Quý Như Yên hiểu ý cười, vỗ vỗ tay, rút cục thành công!: "Ta đánh! Người cũng quá lợi hại đi, cự nhiên lại đem hai ta chỉ thủ đều cấp lộng phá da!".

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Người không phải là người

Xử lý tốt vết thương trên tay, nhất thời không thể chuyển biến tốt đẹp ngay được, chỉ có thể dùng băng gạc quấn chặt lại, qua loa vết thương, nàng liền cùng biểu ca Phụng Từ Ân cùng nhau rời khỏi Độc quốc.

Nàng chân trước vừa li khai khỏi Độc quốc, sau lưng thất hoàng tử điện hạ liền cầm theo thánh chỉ, đi ra khỏi hoàng cung, trên mặt mang theo ý cười.

Tì U quốc, bốn đại gia tới đây!

....

Mân Thanh trấn

Phượng Thiên Hữu nhận được thư tín của Quý Đông Minh, ở trong thư phòng xem, xem xong, tức giận đến thẳng chụp cái bàn, chửi ầm lên: "Quý Đông Minh, ngươi không phải là người! Ngươi chính là nhất lang tâm cầu phế! Sưng muội gả cho ngươi, vốn là chuyện không may, ngươi cự nhiên còn có thể làm ra được chuyện này!".

Mắng xong một lúc, còn không nguôi giận, cầm lấy trên bàn chén trà hung hăng đập xuống mặt đất.

Cách cách ____

Chén trà bị vỡ thành nhiều mảnh nhỏ, rụng ròi ròi xuống đất.

Trong thư phòng có tiếng động, dẫn tới Lý Hường ở bên ngoài chú ý: "Lão gia, người sao vậy?".

"Lý Hường! Ngươi vào đây!"

"Vâng!"

Lý Hường nhanh đẩy cửa tiến vào, cúi đầu ở một bên

Phượng Thiên Hữu cũng không còn trẻ, trên đầu ít nhiều đều có tóc bạc. Đề nói nam nhân bốn mươi tuổi mới là lúc có mị lực nhất.

Khí thế tức giận của hắn lúc này đã thu lại rất nhiều: "Lý Hường, báo tin cho các hiệu thuốc, lập tức tìm kiếm Quý Như Yên, làm cho nàng trong vòng mười ngày, phải trở về Phượng Thiên phủ!".

"Vâng, tiểu nhân liền đi thông báo".

Lý Hường sau khi rời đi, Phượng Thiên Hữu liền hướng ra phía ngoài nhìn, cười lạnh nói: "Quý Đông Minh, mười năm qua Phượng gia không còn yếu đuối nữa! Ngươi nếu dám động tới phần mộ của Sưng muội, lão phu thật muốn xem có hay không phần mộ của tổ tiên Quý gia có thể được nguyên vẹn!".

"Cha, cha!",

Cũng không lâu lắm, liền gặp được người tới.

Quay mặt về phía nữ tử hấp tấp kia, Phượng Thiên Hữu chỉ cảm thấy đau đầu vạn phần: "Y Diễm, ngươi là nữ nhân, cả ngày ở trong phủ chạy nhảy, còn ra thể thống gì nữa? Ngươi cũng đến tuổi phải thành thân, nên hảo hảo ở trong phủ, đừng ngày nào cũng rời đi, đến cái bóng cũng chưa ai thấy!".

Phượng Y Diễm tiến lên lôi kéo ống tay áo của hắn: "Phụ thân, ngươi hôm nay sao vậy! Trước kia ta như vậy, ngươi cũng có nói cái gì đâu!".

"Trước kia ngươi vẫn còn nhỏ, hiện giờ ngươi cũng đã lớn rồi!".

"Ca ca không phải đều là như vậy sao? Người cho ca ca đi ra bên ngoài làm việc, ta như thế nào lại không được? Hơn nữa, ta chỉ là ở trên trần đi dạo mà thôi".

Phượng Thiên Hữu nghe vậy, lông mày dựng thẳng thành bát tự: "Phượng Y Diễm! Ngươi cũng biết nam nữ khác biệt, ca ca của ngươi chính là nam tử, lại là đích tôn của Phượng gia. Phượng gia tương lai đều là phải một mình hắn gánh chịu. Ngươi chỉ là nữ nhân, cuối cùng cũng đều phải lập gia đình!"

"Ai nói ta phải lập gia đình? Ta không lập gia đình!"

"Ai nói ngươi không thành thân!"

"Ta không thành thân! Ta sẽ không thành thân! Cha chuyện này đừng ở đây! Ta không muốn cùng người cãi nhau, ta tới tìm người chính là muốn nói Như Tuyết muội là trở lại. Nàng là theo Sở đại phu trở về".

Dứt lời Phượng Y Diễm liền xoay người chạy thoát, không cho Phượng Thiên Hữu cơ hội mở miệng

Đứa nhỏ này...

Tính cách như vậy, tương lai lập gia đình, chính là một mối a

Phượng Thiên Hữu lắc đầu, xoay người hướng đại sảnh đi đến, mười năm thời gian, hắn chỉ gặp qua đứa nhỏ Phượng Như Tuyết này lúc nhỏ

Hiện tại mười năm quá khứ qua đi, đứa nhỏ này cũng đã mười một tuổi.

Chương 43: Phụng Như Tuyết trở về

Trong đại thánh đường của Phụng Thiên phủ, có một già một trẻ lặng lẽ đứng ở đó, không nói chuyện với nhau.

Phụng Như Tuyết tuổi còn nhỏ, một thân trắng thuần, khuôn mặt cùng với Phụng Thiên Sương đã chết không khác biệt là mấy.

Chính lúc này lại có chút mệt mỏi, cả ngày hôm nay nàng đã đi vòng quanh Mân Thanh trấn, tuy rằng là vẫn được nghỉ ngơi, nhưng nàng ngay từ lúc còn trong bụng mẹ đã gầy yếu, hằng năm vẫn đều là đúng giờ uống thuốc mới có thể sống đến nay.

"Tuyết Nhi?"

Phụng Thiên Hữu vội vàng hướng bọn họ đi đến, vừa thấy được tiểu oa nhi trước mặt kia, không cầm được nước mắt, lệ lăn xuống má.

Những năm gần đây, hán mỗi khi nghĩ tới Sương muội lại đau lòng không thôi.

Phụng Như Tuyết xoay người, hướng hán hành lễ, âm thanh trẻ con mang theo trầm ổn: "Đại cữu cữu mạnh khỏe, Như Tuyết cấp đại cữu cữu thỉnh an".

"Mau mau đứng lên, ngươi không được khỏe".

"Tạ ơn đại cữu".

Phụng Như Tuyết mặt giãn ra cười vui.

Hạ nhân trong phủ dâng lên chén trà nhỏ, Phụng Thiên Hữu đối với Sở Lam Thiên cảm kích không thôi: "Sở lão tiên sinh, cảm ơn ngày những năm gần đây vẫn chiếu cố Tuyết Nhi, nếu có cái gì cần, chỉ cần nói với lão phu, lão phu liền sẽ sắp xếp ổn thỏa cho người".

Sở Lam Thiên nắm lấy chén trà, mỉm cười: "Ngươi chớ khách khí, lão phu vốn mẹ góa con côi, có thể chiếu cố Tuyết Nhi đứa nhỏ này, cũng là hữu duyên, tự nhiên hội tâm tận lực, không cầu gì hồi báo".

Hán ngoài miệng trả lời như vậy, nhưng trong lòng chính là lại cười như nở hoa, bởi vì hán cũng không ít bóc lột tiểu nha đầu Quý Như Yên kia ở trong tiểu thiên thế giới đâu.

Hán say mê võ thuật, ở tiểu thiên thế giới cũng có thể củng cố công lực của mình, hán còn mê luyện đan, vì thế mười năm nay, cuối cùng cũng đột phá được cảnh giới

Về phần Quý Như Yên...

Vừa nghĩ tới nàng, Sở Lam Thiên nhện không được bĩu môi, nàng chính là võ học cổ quái.

Tuổi tuy còn nhỏ, đã là một tuyệt đỉnh cao thủ.

Nếu nàng không nói cho người khác biết, không cùng người động thủ, chính là sẽ không ai phát hiện nàng có bao nhiêu khủng bố.

Phụng Thiên Hữu thấy thế, đối với Sở Lam Thiên muôn phần kính nể: "Sở lão, người như vậy đối đãi với người Phụng gia, mà không cần hồi báo, điều này nếu truyền ra ngoài, lão phu không biết nên ăn nói như thế nào a".

"Như vậy a..." Sở Lam Thiên trầm tư một chút cuối cùng mở miệng nói: "Không biết Phụng gia có hay không có trần châu".

"Không thành vấn đề!".

Phụng Thiên Hữu không nói hai lời, trực tiếp gật đầu đáp ứng.

Hiện tại lấy tài phú của Phụng gia mà nói có thể ngồi vững ở vị trí phú hào của Ti U quốc.

Phụng Thiên Hữu không thấy phát hiện thân ảnh của Quý Như Yên liền hướng Sở Lam Thiên nghi hoặc: "Sở lão tiên sinh, Yên Nhi không có đến cùng người sao?".

Sở Lam Thiên mỉm cười: "mọi người cứ yên tâm đi, nàng đang ở cùng Quý công tử. Nói mấy ngày nữa liền trở về, chắc chắn trở về hội ngộ cùng người".

"Còn mấy ngày nữa mới trở về"

Phượng Thiên Hữu có chút đau đầu, nói như vậy Quý Đông Minh có thể hay không đừng đến phần mộ của Sương muội?

Sở Lam Thiên căn bản là không muốn xen vào chuyện của người khác, nhưng là thấy Phượng Thiên Hữu buồn rầu như vậy, liền hỏi: "Có chuyện gì phát sinh sao?"

"Không có chuyện gì. Sở lão tiên sinh hôm nay ở lại Đồng Hoa Viện đi".

"Được, chỉ cần có chỗ che mưa che nắng là được rồi!"

Phượng đại phu nhân Trầm Lệ Quyên thích hợp đi đến, nhẹ giọng nói: "Lão gia, thức ăn đã chuẩn bị tốt, Sở lão tiên sinh cùng Tuyết Nhi đi đường mệt mỏi, cũng là nên dùng bữa".

"Hảo, kia liền cùng nhau dùng bữa đi!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Hồng y vệ

Phượng Như Tuyết về tới Mân Thanh trấn, mà lúc này Quý Như Yên cũng vừa về tới biên cảnh của Ti U quốc

Biên cảnh so với lúc trước binh lính có phần nhiều hơn, mọi người tiến vào đều bị kiểm tra kỹ lưỡng, nếu không phải là người của bốn quốc, thì tuyệt đối không được tiến vào.

Phượng Từ Ân luôn luôn phải đi ra khỏi quốc nên liền rất hiểu rõ quy tắc này nọ, cái gọi là kiểm tra này chính là cho bọn binh lính một ít tiền.

Đối với hắn mà nói, năng động cho bọn binh lính một ít tiền, chính là liền không vấn đề gì.

Vì vậy bọn họ một đường liền không gặp trở ngại

Trên xe ngựa, Quý Như Yên đang ngồi dựa vào nghỉ ngơi.

"Từ Ân biểu ca, ta xem ngươi là tiến bộ không ít, giúp đỡ đại cữu cữu mọi chuyện, còn làm cho Quý gia ngày càng phát triển".

Phượng Từ Ân nụ cười như ánh mặt trời: "Yên Nhi, không được giấu cọt ta. Ta biết ta không có như ngươi từ nhỏ đã thông minh. Nếu không phải ngươi lúc trước hỗ trợ, Phượng gia còn có ngày này sao?"

Quý Như Yên ngáp một cái: "Ta đây chỉ là nói ra vài đề xuất, thực hiện vẫn là các ngươi làm".

"Yên Nhi, việc hôn sự của tam vương gia, ngươi định như thế nào?"

"Lương phan bãi!"

"Chính là..."

"Ta có chút mệt mỏi, tới Mân Thanh trấn ngươi gọi ta đây".

Quý Như Yên nói xong, mặc kệ hắn bất mãn, liền nhắm mắt ngủ mê man.

Trời mới biết nàng vì lấy Băng hỏa song nghi kia, mà dẫn đến hai tay đau nhức, toàn thân vô cùng mệt mỏi!

Lòng bàn tay đã sớm bị bỏng cùng tổn thương do giá rét.

Cho dù là đã dùng qua nước suối tiên trong tiểu thiên thế giới kia, cũng không có biện pháp lập tức hồi phục

Trở về đã là ba ngày hơn, miệng vết thương trên tay cũng đã đóng vảy.

Phượng Từ Ân nhìn nàng đã là muốn ngủ say, muốn quay lại nói chuyện với nàng, nhưng cũng chỉ là mang lời nói nuốt xuống.

Ai..

Nàng luôn là như thế, làm cho hắn không biết lên làm như thế nào.

Xe ngựa trực tiếp tiến về phía trước chạy đi, trong xe ngựa đều là im lặng, chỉ có tiếng bánh xe trên mặt đất.

Xa xa có một thân ảnh cười ngửa, hướng đến trước xe ngựa của Phụng Từ Ân mà lao đến. Người trên xe ngựa bước xuống, cung kính hướng hắn nói: "Thiếu chủ, lão gia có lệnh, phải tất cả mọi người tìm ra tung tích của đại tiểu thư Quý Như Yên, làm cho nàng ba ngày, liền có mặt tại Mân Thanh trấn!"

Phụng Từ Ân sững sốt: "Phát sinh chuyện gì sao? Cự nhiên phải cả các người xuất động".

Người đang đứng trước mặt Phụng Từ Ân chính là hồng y vệ của Phụng Thiên phủ, cũng có thể nói đây chính là người mang những tin tức khẩn cấp.

"Thuộc hạ không biết".

Bọn họ trong thời điểm đang nói chuyện, Quý Như Yên đã muốn cướp ngựa của hồng y thị vệ, mau chóng hướng về phía Mân Thanh trấn

"Như Yên, chờ ta một chút!".

Phụng Từ Ân gấp đến độ hô to

Đáng tiếc, lục y nữ tử trước mặt một lời cũng không đáp lại.

"Vì cái gì, người luôn nhìn không tới ta...".

Phụng Từ Ân nhìn bóng dáng đã sớm mờ nhạt, âm thầm không thôi.

Trời xanh mây trắng đều biết lòng ta, vì sao người không nhìn không hỏi?.

Từ Ân biểu ca đối với nàng vô cùng ái mộ

Nếu nàng biết hắn như vậy, nàng nhất định sẽ nói rõ ràng cho hắn biết, bọn họ không có khả năng!

Nàng kiếp trước là pháp y, biết rõ họ hàng gần lập gia đình, sẽ đem lại hậu hại thương tổn khôn lường.

Roi ngựa ở trong tay nàng, không ngừng quơ, giờ khắc này nàng nghĩ, cừu cừu chưa bao giờ động đến hồng y vệ, huống hồ mục đích hồng y vệ lại chính là tìm nàng trở lại Mân thanh trấn!

Nếu như nói là chuyện cùng tam vương gia thành thân, nàng đã sớm biết, vì sao còn cần để hồng y vệ tìm nàng?

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Lấy mộ phần? Có thể!

Chỉ có thể là việc cùng tam vương thành thân đã có biến, đại cừu cừu không có biện pháp xử lý, nên gọi nàng trở về!.

Một khi đã như vậy, nàng liền phải mau chóng trở về hội họp, cũng đã lâu nàng chưa có gặp qua mọi người.

Hai ngày không ngủ, Quý Như Yên cười thiên lý mã, lấy tốc độ nhanh nhất chạy về Mân Thanh trấn.

Tới Phụng Thiên phủ cũng đã là nửa đêm, nàng không quan tâm, lập tức hướng phía cánh cửa kia mà đập tới.

Bởi vì tiếng gõ cửa có chút dồn dập, người gác đêm cũng mau chóng chạy ra mở cửa, vừa thấy nàng, liền mau chóng dẫn đến thư phòng gặp Phụng Thiên Hữu.

Phụng Thiên Hữu đêm đã khuya, nhưng vẫn chưa ngủ, trong thư phòng có ngọn đèn yếu ớt.

Quý Như Yên dáng vẻ phong trần, mặt mũi tiến về phía hắn, hắn thân thủ vỗ vỗ vai của nàng: "Hào hài tử! Người đã trở lại".

"Đại cừu cừu, người như vậy vội vã tìm ta trở về, là có chuyện gì sao?".

"Đến, trước uống một ngụm trà rồi nói sau".

Phụng Thiên Hữu không có vội vã nói, mà ngược lại đưa tới cho nàng chén trà, sau đó nói toàn bộ binh lính canh phòng bên ngoài lui ra.

Xem ý tứ của hần, chính là không muốn cho ai biết chuyện này.

Quý Như Yên mày kiếm khẽ nhủ, tỏ vẻ suy nghĩ, nâng lên chung trà, một hơi uống cạn sạch

"Yên Nhi ngơoi đối với hôn sự của tam vương gia, có ý kiến gì hay không?"

"Ta sẽ không thành thân!"

"Nhưng đối phương chính là con của hoàng thượng, nếu như con xử lý không tốt, hội sẽ gặp rất nhiều phiền toái". Phụng Thiên Hữu lo lắng nhìn nàng, ý tứ hiểu được, nàng hiện giờ là không phải chỉ một mình,

Bởi vì nàng hiện giờ cùng với Phụng Thiên phủ hệ cùng một chỗ, một khi nàng phạm vào sai phạm, như vậy hoàng thượng tuyệt đối sẽ hạ chỉ đem Phụng Thiên phủ cùng nàng cùng nhau luận tội chết

Quý Như Yên gật đầu: "Đại cữu cữu yên tâm, việc nay ta đã sớm có sắp xếp. Tuyết Nhi cùng Sở Lam Ngân đều đã ở tạm Phụng Thiên phủ, đợi ta sau khi xử lý chuyện ở kinh thành xong, sẽ trở về hội ngộ Tuyết Nhi tại Mân Thanh trấn."

Phụng Thiên Hữu cười khổ: "Hải tử ngọc, người là sợ đại cữu bị liên lụy sao? Đại cữu không sợ khổ, chỉ sợ ủy khuất người!"

"Đại cữu cữu, hiện tại Yên Nhi trưởng thành rồi, ai có thể ủy khuất ta được?". Quý Như Yên đứng trước mặt hần, cười duyên hỏi lại.

Thấy nàng là đang khoe khoang đáng vẻ, Phụng Thiên Hữu vừa bực mình, vừa buồn cười: "Còn có một việc, Quý Đông Minh có đưa ta bức thư, ở trên bàn, người liên lấy xem đi".

Thư?.

Là Quý Đông Minh, kẻ bạc tình bạc nghĩa kia viết tới?

Quý Như Yên đi đến trước bàn, cầm lấy phong thư lên xem

Xem xong, nàng liền cười lạnh ra tiếng: "Hần phải muốn lấy mộ phần a? Có thể!"

Phụng Thiên Hữu ngăn ra: "Yên Nhi, người..."

"Đại cữu cữu, người hần viết cho hần một phong thư. Nói với hần, ai dám đụng đến mộ phần mẫu thân ta, cho dù là hoàng thượng, ta cũng làm cho hần chết không được từ tế, nghiền xương thành tro".

Quý Như Yên trong lời nói đều là ngừ khí cường đại

Nàng đã sớm không phải là tiểu hài tử sáu tuổi kia, cũng không phải là tiểu nha đầu người khác có thể khi dễ

Mẫu thân chết, muội muội trúng thai độc, nàng sẽ trở lại kinh thành, hảo hảo báo đáp Quý phủ.

Quý phủ thiếu nợ mẫu thân, nàng cũng sẽ không thể không đi đòi nợ

"Đại cữu cữu, những năm gần đây, nói người để ý đến cửa hàng ở kinh thành của Quý gia, như thế nào rồi?"

Phụng Thiên Hữu có một chút kinh hãi từ trước mắt kia, rồi tâm cảm lại vui mừng, đứa nhỏ này rốt cục cũng có thể tự mình đứng lên

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Thất hoàng tử muốn tới!

Nghe được câu hỏi của nàng, chính mình đi tới giá sách, từ trên cao lấy xuống một cái hộp nhỏ, đưa đến trước mặt nàng.

"Những đồ này đều là của hồi môn của Surong Nhi ở Quý phủ, vị trí khế đất cửa hàng đều ở bên trong. Còn có ngân phiếu cữu cữu đã thu lại, tùy thời có thể thu về".

Quý Như Yên cười tiến lên phía trước ôm hần: "Đại cữu cữu, người đối với Yên Nhi thật tốt, cả đời này có người che chở, thật sự cảm thấy hạnh phúc".

"Đứa ngọc, người chính là huyết mạch Phụng gia, ta có thể đối với người không để ý sao?"

Quý Như Yên ôm hân, tiếp tục nói: "Đại cữu cữu, ta ngày mai tới kinh thành. Ở trong khoảng thời gian này, thỉnh cầu người chiếu cố tốt Tuyết Nhi, nếu như nàng không có gì thoải mái, liền cho người tới tìm ta. Còn có ai tìm tới, mặc kệ nói như thế nào, người hãy nói Tuyết Nhi chính là người của Phụng gia, cùng Quý phủ không có nửa điểm liên quan!".

Phụng Thiên Hữu nhẹ nhàng vỗ vai nàng: "Yên tâm đi, ta biết nói thế nào. Nhưng người thật sự phải một mình đi tới kinh thành sao? Nếu không chờ biểu ca người trở về, hân liền cùng người vào kinh thành, không phải càng tốt sao?".

"Không cần, ta một mình có thể đi được! Chẳng lẽ cữu cữu không tin tưởng ta sao?".

Quý Như Yên buông lỏng hân ra, sau đó từ trong ngực lấy ra bình thuốc nhỏ: "Đây là ta vì đại cữu cữu luyện chế vài viên linh đan, người nhất định phải ba ngày dùng một lần, không cần qua tay người khác. Đại cữu cữu nhất định vì Phụng gia sống đến trăm tuổi, Tuyết Nhi còn cần người chiếu cố, người lại phải sống đến khi Tuyết Nhi xuất giá".

"Hảo! Người nói cái gì! tất cả đều nghe theo người".

"Đại cữu cữu thật tốt!".

Hai người nói chuyện một lúc, sau đó Phụng Thiên Hữu cũng biết một chút kế hoạch của Quý Như Yên, lúc này Phụng Thiên Hữu mới bớt lo lắng, tâm tình cuối cùng thả lỏng, dặn dò nàng mọi chuyện phải cẩn thận

Nghỉ ngơi hai canh giờ, Quý Như Yên lại rời đi. Nàng hướng phía kinh thành của Ti U quốc ____ Thịnh Kinh.

Thịnh Kinh chính là kinh thành của Ti U quốc

Cũng là kinh thành lớn nhất từ đại quốc gia, văn võ bá quan đều có chỗ ở, đều ở ngay dưới chân thiên tử.

Thanh Loan đại lục có mười sáu cái tiểu quốc, bốn đại quốc. Luận giàu có, Ti U quốc đứng thứ nhất. Luận binh lực chí cường, Độc quốc không ai giám thất lễ. Luận tài nguyên, chỉ có thể nói đến Kỳ Thiên quốc.

Hôm nay kinh thành lại có vẻ thập phần náo nhiệt, người người lưu rú nói.

"Nha, các người có nghe qua? Độc quốc thất hoàng tử, muốn đến kinh thành của chúng ta!".

"Thật vậy chăng?".

"Đương nhiên rồi, chủ tử nhà ta chính là quan đại thần trong triều. Việc này còn có thể sai sao?".

"Kia thất hoàng tử đến quốc gia ta làm cái gì?".

"Cầu hôn! Ở quốc gia của chúng ta đem thất hoàng phi trở về".

"Cầu hôn? Kia cô nương nhà nào có cơ hội a?"

"Cái này muốn xem cô nương nhà nào, liền vào cung xem yến hội đi!".

"..."

Bên tai nghe mấy tin tức, Quý Như Yên lười biếng không có hứng thú phản ứng, tìm một khách điểm gần Quý phủ ngồi xuống nghỉ ngơi. Ở tại nơi này ngủ một đêm, lúc này mới hồi phục lại tinh thần".

Đại cữu cữu cho nàng cái hộp gấm kia, nàng toàn bộ đều hiểu rõ, của hồi môn của mẫu thân, như thế nào có thể cấp cho Quý gia kia.

Tuyết Nhi sau này gặp gỡ phu quân, nàng tự nhiên cũng phải có chuẩn bị của hồi môn cho nàng a

Phụng Thiên phủ chắc là sẽ không vì Tuyết Nhi đưa ra nửa phần đồ cưới đâu!.

Càng nghĩ, cảm thấy được việc đầu tiên phải làm chính là quay trở về Quý phủ, hảo hảo nhìn qua một chút đội cầu nam nữ kia

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Trở về Quý phủ

Mười năm thời gian, Quý phủ vẫn là như trước, ngay ngắn, xinh đẹp.

Đứng ở đại môn Quý phủ, Quý Như Yên cảm thấy nơi này so với sáu năm về trước vẫn không thay đổi, vẫn là ghê tởm như vậy.

Trước cửa xuất hiện gã sai vặt, hần nhìn thấy nàng có vẻ rất tức tối: "Không nên đứng ở nơi này. Ngươi mau cút đi! Quý phủ không phải là nơi ngươi muốn đến thì đến".

Gã sai vặt trong lời nói, ngập tràn hèn mọn.

Quý Như Yên hừ lạnh một tiếng, hướng hần ban một cái tát!

Gã sai vặt bị đánh liên tức giận, nổi trận nổi đình: "Ngươi là ai, cự nhiên dám đánh ta? Ngươi đâu! Đem tiện nhân không biết tốt xấu này đánh cho ta!".

"Dạ".

Ngay sau đó có hai tên sai vặt liền chạy lên, dương nắm tay nhằm về phía Quý Như Yên.

Nàng ngay cả mí mắt cũng không động một chút, chờ bọn hần tiến đến nàng đứng thời điểm, lúc này mới hướng về phía trước nhảy lên, phần thưởng cho những kẻ không biết điều này, chính là một cước!

Một cước của nàng rất khủng khiếp, làm cho hai gã sai vặt bay về hướng cánh cửa, khiến cho cánh cửa bị va chạm mạnh "Bang" một cái rung động.

Một tá ngã nhào, dẫn tới một đám người trong phủ giờ nắm đám đi ra.

Lần này là hơn mười người trong tay cầm gậy guộc đi ra, mỗi đòn phát ra đều có ác ý đánh vào nàng.

Quý Như Yên ở giữa đám người, ngay cả quần áo của nàng bọn chúng cũng không động được tới, ngược lại bọn hần một đám người ngã xuống,

Quý Như Yên lạnh lùng đứng tại chỗ nói: "Nguyên lai Quý phủ chính là nuôi một đám phế vật!".

Dứt lời, nàng xoay người hướng bên trong đi đến!.

Nàng kiêu ngạo cuồng vọng, làm cho bọn gã sai vặt nén tức giận!

Vương Tiểu Lục gãi gãi cái gáy: "Nữ nhân này là đầu óc có bệnh sao? Đánh chúng ta, cự nhiên không lý khai, còn hướng trong phủ tiến vào"

Triệu thúc lập tức hướng hần đánh một chưởng: "Ngươi cái đồ ngu ngốc này! Nhìn đoán không ra, nàng là tới Quý phủ phá hoại sao? Ngươi còn đứng đó, còn không mau đến báo với phu nhân?".

"Triệu thúc, ngài đừng nóng giận, tiểu nhân liền đi".

Vương Tiểu Lục vội vã đi vào bên trong, còn Triệu thúc liền đi ra ngoài, hần muốn tìm lão gia trở về

Dù sao trong phủ có một nữ nhân đến phá hoại, lão gia cần phải biết điều này.

Quý Như Yên ngồi trong đại đường Quý phủ, nhìn bốn phía hết thấy, trong lòng thầm khen: Hảo một cái Quý phủ! Quả nhiên xa hoa vô cùng, dùng vàng bạc để nạm thành đồ đạc. Còn không sợ kẻ trộm thương nhớ sao?.

Bất quá, Quý phủ như thế nào có tiền, cùng nàng cũng không quan hệ

Nàng lúc này đây trở về Quý phủ, cũng không phải để giải quyết vụ thành thân kia, mà là để giải quyết Quý Đông Minh.

Nếu thực sự muốn tìm cho nàng một hôn ước, cũng nên tìm một cái gia đình bình thường a

Mà không phải cái ngốc tử vương gia kia, còn có khuynh hướng bạo lực

Hơn nữa, nàng Quý Như Yên chọn nam nhân, khi nào thì đến phiên hần Quý Đông Minh quản?

Hần cũng có tư cách này sao?.

Quý Như Yên lẳng lẳng ngồi ở trong đại đường, bên xa nghe thấy âm thanh của nữ nhân bén nhọn hùng hùng hổ hổ: "Là người nào có mặt không trông, dám can đảm đến Quý phủ nháo loạn?".

Một nữ nhân, thân mặc trường bào một màu đậm bạch, trên đầu búi cao lơ đãng còn có châm cài bằng ngọc khắc hoa rất tỉ mỉ, trên tay cầm theo một chuỗi ngọc phật xa hoa.

Nàng nhìn người trước mặt, liền đánh giá ra được hai chữ: Mập ra.

Quý Như Yên khỏe miệng mang theo cười nhạo: "Kỳ di nương, uy phong thật lớn a! Xem ra mười năm không thấy người có phần mập ra không ít, lúc này cự nhiên ngay cả thất lưng cũng nhìn không thấy".

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Khí phách trở về 1

Quách Ngọc Kỳ đã muốn mười năm chưa từng nghe qua người khác kêu mình là di nương, nàng cũng làm cho chính mình càng thêm cường đại, muốn cho mọi người trong phủ đối đãi với mình như đại phu nhân Quý phủ.

Ở thế giới của nàng, Phụng Thiên Suông tồn tại, trực tiếp phải hủy diệt

Nghe thấy người khác gọi mình là Kỳ di nương, làm cho khuôn mặt của nàng từ hồng biến thành tím, đều là cấp khí ra tới.

Có một người nàng không có biện pháp uốn nắn được, bởi vì gọi Kỳ di nương, trong Quý phủ chỉ có con của Phụng Thiên Suông kia

Sự tồn tại của nàng, tuy có trong gia phả Quý phủ, nếu so với năm đó thân phận chính mình còn có phần cao hơn rất nhiều

Nuốt trong bụng con tức, Quách Ngọc Kỳ gương mặt tươi cười tiếp đón nói: "Yên Nhi đã trở về sao, như thế nào không có thông báo một tiếng? Để cho ta chuẩn bị chỗ ở cho người a!".

Quý Như Yên mang theo gương mặt cười khinh bỉ: "Kỳ di nương nếu thật sự như lời nói, có lòng tốt hoan nghênh ta trở về, thì phải sớm mấy năm trước đến Phụng phủ đón ta trở về a".

"..."

Một câu này của nàng, khiến cho Quách Ngọc Kỳ nói không ra lời

Trời mới biết nàng không phải người đến Phụng phủ mời, hướng chỉ, năm đó nàng dùng tiền thuê người trong giang hồ giết người diệt khẩu, lại không nghĩ rằng chuyện này không hoàn thành, này toàn bộ những người có liên quan đã bị nàng sai giết sạch sẽ.

Cho dù Quý Đông Minh hỏi đến tin tức của Quý Như Yên, nàng cũng chỉ là nói quanh co, đứa nhỏ đó đã đi đến Mân Thanh trấn ở trong Phụng phủ.

May mắn, nàng đã phái người đi Phụng phủ tìm hiểu một chút, phát hiện Quý Như Yên đã ở lại Phụng phủ một thời gian ngắn. Biết được Phụng Thiên phủ đang che chở nàng, Quách Ngọc Kỳ cũng sẽ không một lần nữa mạnh động thuê thích khách đến giết nàng.

Không nghĩ rằng, nàng lúc trước nhất thời không để tâm, đổi lại hôm nay nhận được sự sỉ nhục lớn đến như vậy!

Điều này làm cho Quách Ngọc Kỳ nghiêng răng nghiêng lợi, tuy là rất rất tức giận, nhưng vẫn phải đem cục tức này nuốt xuống bụng "Yên Nhi nói có lý, đúng là ta lo liệu không ổn, ta là nên sớm cho người đón bọn người trở về".

"Nực cười! Cổ nai nai ta chưa bao giờ ở trong Quý phủ yên ổn một ngày, người cho người đến đón ta, cảm tình này của người có quý mới tin".

Quý Như Yên châm biếm, nàng đối với Quách Ngọc Kỳ này cũng không phải là hảo cảm gì, nàng cũng không quên mười năm trước, nữ nhân này đối với nàng như thế nào.

Bị Quý Như Yên lạnh lùng mỉa mai, Quách Ngọc Kỳ rốt cục cũng nhịn không nổi nữa, phát điên hét lớn: "Quý Như Yên! Người đừng ở nơi này làm càn! Ta hiện giờ chính là đại phu nhân, không bao giờ... là cái gì di nương nữa, ta coi người là đại tiểu thư mới xưng hô một tiếng Yên Nhi, bằng không..."

Quý Như Yên ngồi ở trên ghế, lười biếng nhìn về phía trước mặt, cười yếu ớt đánh gãy lời của nàng, ngữ khí cực kỳ sắc nhọn: "Bằng không thì thế nào? Đánh ta một bạt tai sao? Đến, hướng ta đánh!".

"Người thật sự cho là ta không dám đánh người sao? Yên Tuyết, đến đánh cho ta!".

Quách Ngọc Kỳ muốn giận điên lên, lệnh cho tâm phúc bên cạnh đánh người.

Mười năm thời gian, làm cho một cái hoa cúc khuê nữ biến thành đại phu nhân, có thể nghĩ, phu nhân này cũng không phải cái gì hảo a

Người khác không biết lai lịch của đại tiểu thư, cũng không có nghĩa là Yên Tuyết không biết

Yên Tuyết đương nhiên chính là người đến Thiên Suông viện thỉnh đại tiểu thư rồi đi

Làm cho đại tiểu thư rời đi kinh thành sẽ mất mạng cũng chính là ngoan kế của nàng

Cho nên nói, Yến Tuyết đối với mệnh lệnh của đại phu nhân lúc này là không dám không nghe theo, hiện tại có thể nói nàng cùng Vương Tiểu Lực đã kết là vợ chồng, hôn sự này cũng chính là do lão gia cùng đại phu nhân cấp, tâm phúc của hai người lớn nhất phủ kết làm phu thê, cùng hưởng thụ sự đãi ngộ trong Quý phủ

Tuy Quách Ngọc Kỳ tính nết thất thường

Có lúc không tốt, nhưng phần thưởng đối với hạ nhân, cũng là thập phần hào phóng.

Bằng không Yến Tuyết như thế nào lại có thể vì nàng bán mạng đến tận hôm nay đâu?

Yến Tuyết đi đến trước mặt Quý Như Yên: "Đại tiểu thư, đặc tội!".

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Khí phách trở về 2

Nha đầu Yến Tuyết kia tay vừa mới giờ lên, Quý Như Yên đã muốn một cái phi chân đá qua.

A__

Yến Tuyết té ngã trên mặt đất, đau đớn trực tiếp ngất đi

Quý Như Yên phượng mâu sắc giọng nhìn Quách Ngọc Kỳ: "Nàng là cái thứ gì, có tư cách đánh ta sao? Còn nữa, ngươi là cái hạng gì, cự nhiên dám sai người đánh ta, ý muốn xem thường bản tiểu thư sao, Kỳ di nương ta xem ngươi là lá gan không nhỏ a!".

Quách Ngọc Kỳ tức giận đến cả người phát run: "Ngươi, ngươi đây là làm phản sao?".

"Làm phản? Không, không, ta chỉ là theo ý muốn của phụ thân, trở về Quý phủ thôi. Làm sao vậy? Xem ý tứ của Kỳ phu nhân là không muốn ta trở về Quý phủ a!".

Quý Như Yên đứng lên, vẻ mặt vô tội: "Một khi đã như vậy, ta đây cũng là nên đi. Ngươi thay ta nói với phụ thân, việc thành thân với tam vương gia. Chỉ sợ là chính nữ nhân của Kỳ di nương thay ta gả đi a!".

Quách Ngọc Kỳ thất kinh: "Như thế nào có thể! Như Thi năm nay mới có tám tuổi...".

Đáng tiếc, lời nói của nàng cũng không thành công làm cho Quý Như Yên dừng chân

Đối với Quý Như Yên mà nói, nàng hôm nay trở về Quý phủ, tuy nói không có khả năng dễ dàng rời đi, nhưng là vẫn muốn ra oai phủ đầu.

Nàng muốn cho nhóm tiểu thiếp trong phủ đều mở to con mắt, đừng nghĩ đến trêu chọc nàng, nếu không nàng sẽ không chút khách sáo sửa chữa bọn họ.

Làm cho các nàng thấy nàng đều phải bỏ chạy rất xa.

Quý Như Yên li khai khỏi đại sảnh, nàng hướng sau viện mà đi tới, Thiên Sương viện

Đó là nơi ở của mẫu thân khi còn tại thế, cũng chính là chứa đựng thời thơ ấu của nàng.

Xa cách mười năm, nàng một lần cũng không quay trở lại nơi đây, hiện giờ đã trở lại, hôm nay nhất định phải ở tại Thiên Sương viện.

Ở trong viện, làm cho nàng tự nhiên nhớ tới mẫu thân

Thiên Sương viện hơn mười năm quá khứ, bởi vì không ai ở, huống chi Quách Ngọc Kỳ có phản phò, tiểu viện này từ nay không cần người khác đến quét dọn, hiện giờ giống như một cái sân bỏ hoang.

Khoảng sân bên ngoài thoáng mát rộng rãi, tiến vào, đã ngửi thấy mùi cây khô mục nát

Sân ngoài gieo trồng liễu thụ, sớm đã chết héo, dưới chân tường đều là rêu xanh

Vườn hoa lúc trước đã sớm chết héo, chỉ còn lại cỏ dại phát triển, cỏ dại độ cao đều đến thất lưng.

Cửa sổ trong phòng đều rách tung tóe, nếu thật muốn hình dung, kia chỉ có thể là một cái phế tích.

So với phế tích còn tốt hơn một chút, chính là nóc nhà còn có ngói che đi.

Quý Như Yên môi nhếch lên, đột nhiên nở nụ cười

Nơi này, nếu để Sở sư huynh đến ở, phòng chừng cũng muốn phá nát tất cả mà rời đi

Tuy nói Sở sư huynh yêu cầu về nơi ở không cao, nhưng là nơi đây quỹ cũng không buồn tới, hẳn sao có thể tới đây được

Đứng ở trong sân, Quý Như Yên nhìn chung quanh, phía sân truyền đến một giọng nam: "Như Yên"

Xoay người vừa thấy, đứng là Quý Đông Minh

Quý Đông Minh lúc này chính trực trung tuổi, mặc quan phục của thái y viện, phía sau còn có gã sai vặt đi theo. nhìn dáng vẻ của hắn, phòng chừng là vội vàng từ thái y viện trở về gấp

"Phụ thân mạnh khỏe!".

Quý Như Yên đứng tại chỗ, chính là hướng hắn gật gật đầu, ý là chính mình đã hành lễ

Quay mặt về phía nữ nhân, thời điểm này, Quý Đông Minh có một loại ảo giác, hẳn nghĩ Thiên Sương đã trở lại

Phượng Thiên Sương cũng là rất thích mặc lục y

Chính là sau này, nàng liền không thường xuyên xuất hiện trước mặt người khác

Quý Đông Minh thấy thái độ của nàng như vậy nhũ nhũ mỳ: "Nếu đã trở lại, kia liền hảo hảo nghỉ ngơi, nương của ngươi đã thay ngươi an bài tốt chỗ ở".

"Nương ta? Phụ thân ý là, mẫu thân từ địa phủ đi lên an bài chỗ ở cho ta sao?". Quý Như Yên yếu ớt cười khanh khách

Quý Đông Minh mặt mày biến sắc, mở miệng khiển trách: "Làm càn! Ta nói chính là Kỳ di nương!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Khí phách trở về 3

"Nguyên lai là Kỳ di nương a, phụ thân là truyền đạt sai lầm rồi".

Quý Như Yên khuôn mặt như cũ không đổi sắc đáp, đột nhiên giọng tay lên: "Phụ thân ta muốn ở tại Thiên Sương viện. Không biết phụ thân có thể sai gia nhân đến sửa sang lại Thiên Sương viện này một chút không?".

Quý Đông Minh nhìn Thiên Sương viện lúc này, trong lòng đột nhiên dâng nên cổ ảo não. Lúc nghe nàng nhắc tới, nàng sẽ ở nơi này, trong lòng căm tức không thôi: "Kỳ di nương đã an bài tốt cho ngươi tại Đông Hoa viện, ngươi ở tại địa phương có người chết này làm cái gì?".

Quý Như Yên hừ lạnh một tiếng: "Địa phương người chết? Quả thật nương đã muốn sớm qua đời, nhưng ta thấy nơi này mới cho ta cảm giác gia đình. Mười năm trước, không ai quan tâm đến sống chết của ta, hiện giờ ta trở lại, ta tự nhiên phải hảo hảo đứng ở nơi trước kia nương còn sống".

Lời của nàng có ý tứ vô cùng, khiến cho Quý Đông Minh cảm thấy khó chịu

Quý Đông Minh cũng không phải người ngu ngốc, tự nhiên sẽ nghe ra ý tứ trong lời nói của nàng.

Mười năm trước, chính mình cũng chưa từng hỏi qua nữ nhi này

Hiện giờ muốn cho nàng cũng tam vương gia, là vì muốn cho nàng đoạn đường phía trước không phải lo lắng chuyện giàu nghèo.

"Thôi, nếu như ngươi muốn ở đây, vậy ta sẽ nói Kỳ di nương của ngươi hảo hảo tu sửa lại Thiên Sương viện, ngươi trước đến ở Đông Hoa viện vài ngày đi".

"Được, đều nghe theo phụ thân".

Quý Như Yên mỉm cười đáp

Buổi tối, Quý Như Yên không cùng Quý Đông Minh dùng bữa, ngược lại lại cho người đưa cơm đến Đông Hoa viện.

Đông Hoa viện đối với Quý phủ mà nói là nơi gần nơi Quý Đông Minh ở nhất, là một nơi rất tốt.

Những đồ bày biện trong Đông Hoa viện này đều là những đồ rất mới

Xem ra những thứ này hết thấy, đều là Quý Đông Minh vì nàng mà bồi thường nên mới nói với Quách Ngọc Kỳ đặt mua hết lại.

Đối với những vật ngoài thân này Quý Như Yên không một chút nào để trong mắt cả

Nàng lần này trở về kinh thành, cũng không phải muốn cùng Quý phủ ở chung một chỗ, mà chính là đòi lại tất cả những thứ thuộc về mình.

Bóng đêm sáng tỏ, Quý Như Yên ngồi dựa vào cửa sổ của Đông Hoa viện, nhìn trăng lưỡi liềm

Trong lòng có một tính toán mới, đại cữu cữu Phụng Thiên Hữu đã cấp nàng khế ước đất, là thực thích hợp nàng trực tiếp đem những gì vốn thuộc về mẫu thân từ từ thu lại

Một khi đã như vậy, ngày mai lúc sáng sớm, nàng liền sẽ đi làm.

...

Xa xa Hoa viện

Quách Ngọc Kỳ suýt mướt hương Quý Đông Minh cáo trạng: "Lão gia! Người xem đại tiểu thư mới đến, liền bày ra sắc mặt, còn làm trò hèn hạ, trước mặt dám gọi ta là Kỳ di nương, đây không phải là gián tiếp đánh vào mặt của ta sao?"

Quý Đông Minh nghe vậy, có chút không kiên nhẫn: "Đứa nhỏ này từ lúc còn nhỏ, đã gọi người là Kỳ di nương, nàng cũng không có gọi sai. Hơn nữa người chính là kẻ thất, như thế nào gọi người một tiếng mẫu thân được? Chờ vài ngày nữa sẽ làm cho nàng thay đổi cách gọi".

Chờ Quý Như Yên thay đổi?

Quách Ngọc Kỳ có suy nghĩ, cho dù nàng đã chết, nàng cũng không có thể nghe được xú nha đâu kia gọi nàng một tiếng mẫu thân đâu

Nữ nhi của Phụng Thiên Surong kia, chắc chắn sẽ lại là một tiện nhân!

Huống chi khi Phụng Thiên Surong còn sống nàng đã cũng nàng ta đấu đá không ít chuyện, hiện tại Phụng Thiên Surong đã chết, kết quả bây giờ chính con gái của nàng ta Quý Như Yên trở về!"

Hơn nữa Quý Như Yên vừa tới liền không để mặt mũi cho nàng, loại sự tình này, nàng làm sao có thể vờ như không thấy?

Quách Ngọc Kỳ cắn cắn môi dưới, tiếp tục châm ngòi nói: "Lão gia, điều này người không hiểu. Nàng trước mặt người khác gọi ta một tiếng Kỳ di nương, kia không chỉ là làm xấu mặt của ta, mà cũng làm cho lão gia thật mất mặt nha. Trước mặt người khác nàng không kính trọng, sẽ làm cho người ngoài dị nghị".

"Vậy ý của người là như thế nào?"

Quách Ngọc Kỳ híp lại hai mắt: "Ta cảm thấy nên cho đại tiểu thư hảo hảo học lễ nghi, như vậy lúc thành thân cùng tam vương gia, hành vi cùng cử chỉ trăm ngàn lần cũng không thể sai lầm a. Nếu như chọc giận tam vương gia, Quý phủ chúng ta như thế nào có thể yên ổn?"

Quý Đông Minh nghĩ nghĩ nàng nói cũng đúng.

Tam vương gia tính cách tàn bạo vô lý, nếu thật sự tìm tới Quý phủ phiền toái, kia thật đúng là đau đầu!.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Khí phách trở về 4

Vì thế gật gật đầu, Quý Đông Minh phân phó nói: "Người xem rồi an bài đi, Thiên Surong viện kia cũng mau chóng tu sửa, đứa nhỏ kia nói muốn ở Thiên Surong viện, cũng đừng làm trái ý nàng. Ba tháng nữa đứa nhỏ này cũng đã phải xuất giá, đồ cưới của nàng, người cũng sửa sang hảo hảo một chút, đây

cũng là bồi thường cho nàng".

"Được".

Đồ cưới?

Hừ!

Chỉ bằng nàng đối với mình không tôn trọng, Quách Ngọc Kỳ sao lại cho nàng đồ cưới tốt?

Ngày hôm sau, sắc trời vô cùng xấu, trời nổi lên mưa bụi

Quý Như Yên cầm trên tay cây dù, tính toán đi đến nơi có cửa hàng của mẫu thân giải quyết một chút. Tốt xấu gì khế ước cũng ở trong tay mình, Quý phủ như thế nào có thể đối nàng gây phiền toái?

Nàng vừa mới chuẩn bị xuất môn, Quách Ngọc Kỳ nghe được tin tức liền đến, ngăn cản đường đi của nàng

"Đại tiểu thư muốn đi đâu a? Tiểu thư khuê nữ không được tùy ý xuất đầu lộ diện, miễn cho người ngoài nhìn thấy, không phải sao?"

"Kỳ di nương nói rất đúng, bằng không trên đời này cũng sẽ không nhiều ra người giống như Kỳ di nương, không phải sao?"

Quý Như Yên thời điểm trở về Quý phủ, liền đối với bất kì người nào trong Quý phủ, đều hỏi thăm rõ ràng lai lịch. Quách Ngọc Kỳ kia cũng coi như là hoàng hoa khuê nữ, chẳng qua nàng cũng chỉ là thứ nữ của quan thuộc hàng bát phẩm mà thôi, sao có thể được Quý Đông Minh coi trọng, nên đã cố ý ở trên đường tạo ra tình huống gặp Quý Đông Minh, sau đó liền quyền rũ hắn.

Sau này Quách Ngọc Kỳ lấy thân phận là thê thiếp chính thức được bước vào Quý phủ.

Đối với nhân phẩm của nữ nhân này, thẳng thắn mà nói, nếu không phải phụ thân làm quan trong triều, chỉ dựa vào nàng không biết xấu hổ, liền đủ để cho người ta đưa nàng cho vào lồng heo dìm xuống sông

Quách Ngọc Kỳ trừng mắt nhìn Quý Như Yên, hàng động năm đó của chính mình đúng là làm cho người ta xem thường, nhưng là nàng hiện giờ ở trong Quý phủ cũng là chính thất phu nhân

Ngay cả khi nàng chỉ là một kẻ thất, bất kể như thế nào nàng cũng thuộc hàng trưởng bối, nàng dù đối với Quý Như Yên là mẹ kế, dù thế nào cũng phải hướng nàng gọi một tiếng mẫu thân mới phải.

Chính là, từ Quý Như Yên mở miệng gọi nàng một tiếng Kỳ di nương, ngậm miệng Kỳ di nương, nàng làm sao có thể không buồn bực, có thể không tức giận được đây?

"Quý Như Yên! Người như vậy chính là không tôn trọng ta, người xác định người sau này có được yên ổn không?"

Quý Như Yên thân nhiên đưa ánh mắt quét trên người nàng ta một hồi: "Mặc kệ ta như thế nào yên ổn, người cũng không thể không dưới ta được. Nếu như không còn việc gì, thứ cho ta không thể cùng di nương ở đây trò chuyện".

Dứt lời, cầm lấy dù trên tay, Quý Như Yên liền đi ra ngoài.

Đem Quách Ngọc Kỳ ném ở nơi đó, lúc này mới bình tĩnh.

Đi ra khỏi Quý phủ, Quý Như Yên đến chính là cửa hàng của Phụng Thiên Sương.

Trong đó có hai cửa hàng, vì ở trung tâm của kinh thành ồn ào náo nhiệt, nên việc làm ăn vô cùng phát triển.

Bởi vì Phụng Thiên Sương ban đầu đã đề nghị, đem hiệu thuốc bắc biến thành hiệu may y phục, khiến cho nơi này náo nhiệt thịnh vượng vô cùng

Cửa hàng hiện giờ đều là do Quách Ngọc Kỳ quản lý, tự nhiên cũng chính Quách Ngọc Kỳ trở thành bà chủ

Đối với Quách Ngọc Kỳ làm bà chủ, Quý Như Yên cũng không có nửa phần sợ hãi, không phải chỉ là thứ nữ của hàng quan bát phẩm thôi sao?

Như thế nào có thể làm Quý Như Yên sợ nàng?

Thu lại chiếc dù, Quý Như Yên mang theo hai nam tử trung niên, cùng nhau đi vào cửa hàng, cửa hàng lúc này đều bày ra những thứ thịnh hành nhất hiện nay

Lầu hai trong sương phòng, cũng có nhiều tiểu thư đang lựa chọn trang phục

Chường quầy ở quầy hàng, cầm bàn tính, ba ba ba tính tính toán toán đến vang dội

Quý Như Yên thấy thế, đi đến một bên ghé dựa, ngồi xuống, hai trung niên nam tử đứng ở hai bên đằng sau nàng, ba người đôi mắt tự nhiên dừng lại ở

trên người chàng quỳ.

Chàng quỳ kêu Quách Từ Đệ, hẳn đối với Quách Ngọc Kỳ chính là bà con xa biểu đệ, bởi vì học mà không vào, sau lại không có việc gì, Quách Ngọc Kỳ thấy hẳn tính toán sổ sách coi như rõ ràng, liền cho hắn đến đây hỗ trợ

Hắn ở đây cũng đã được mười năm

Quách đệ từ thấy Quý Như Yên, cảm thấy trầm xuống, đại tiểu thư trước mặt, chỉ sợ là đến gây khó dễ đi?

Đôi lại gương mặt tươi cười, hắn cung kích dò hỏi: "Không biết vị tiểu thư này muốn mua cái gì?".

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Khí phách trở về 5

"Cô nãi nãi ta không tới mua đồ, ta là tới lấy đồ".

Quý Như Yên lạnh lùng đáp một câu

Lấy đồ?

Nơi này có cái gì lấy?

Quách Từ Đệ sững sốt một chút, theo sau tiện đà cười hỏi: "Tiểu thư ở trong cửa hàng muốn chọn ra vài bộ đồ mới sao? Không biết có thể đưa ra đơn đặt hàng trong tay không, tiểu nhân lập tức cho người mang tới!".

Quý Như Yên trong lòng ngực xuất ra khế đất, sau đó phóng ở trước mặt của hắn: "Thấy rõ ràng, đừng nói cô nãi nãi không cho người cơ hội nhìn".

Quách Từ Đệ thấy nàng thái độ cao ngạo, vốn là có chút không mừng, người tới là khách không mời, lúc này mới tiến lên nhìn thoáng qua.

Này vừa thấy, nhất thời mồ hôi đã ướt đầm!

Khế đất?

Hơn nữa còn cùng lúc hai khế đất cửa hàng, những năm gần đây, biểu tỷ cũng thường cùng hắn nói sự việc này

Nói là ở trong Quý phủ, đảo lộn toàn bộ Thiên Sương viện, đều là không tìm được khế đất này, làm cho nàng vô cùng tức giận

Hiện giờ khế đất xuất hiện, cùng là cùng nữ nhân trước mặt này ở cùng một chỗ

Việc này như thế nào không làm cho Quách Từ Đệ bất ngờ?

"Không biết tiểu thư mang theo khế đất này, là có mục đích gì?".

Quý Như Yên thoáng nhìn Quách Từ Đệ, đem ánh mắt của hắn nhét vào đáy mắt, trong lòng hắn muốn cái gì, nàng cũng có thể nhắm mắt đoán ra được

Khế đất xuất hiện, làm cho Quách Từ Đệ nổi lên lòng tham, phỏng chừng muốn cướp đi tất cả

Chỉ tiếc, nàng không phải là một nữ tử vô năng yếu đuối

Hướng một nam tử trung niên bên người vẫy vẫy tay, ý bảo hắn tiến lên nói chuyện

Lúc đó một nam tử tiến lên chấp tay: "Chàng quỳ, tại hạ là tri phủ Mạc Viêm Hoa từ Thịnh kinh đi theo đại tiểu thư, để xác định khế ước này đích thực là thật".

Mạc Viêm Hoa cách nói năng bất phàm, câu từ rõ ràng, làm cho người trước mặt không nói lên lời sợ hãi không thôi

Quách Từ Đệ co quắp khoe miệng, hắn thường ngày chỉ nhận thức qua các tiểu thư đến mua y phục, lại chưa bao giờ cùng quan phủ nói chuyện, lúc này tự nhiên xuất hiện quan phủ, làm cho hắn sợ tới mức không nhẹ

"Đại nhân này là có ý gì?".

Mạc Viêm Hoa đối với Phụng Thiên phủ là vô cùng biết ơn, nếu không có Phụng Thiên Hữu chống đỡ, chi sợ hấn cũng không thể ngồi vững trên chiếc ghế này đến bây giờ

Vì vậy, hấn đối với Phụng Thiên phủ vô cùng biết ơn, tất nhiên không dám quên ơn này

Gặp Quách Tử Đệ không lâu, Mạc Viêm Hoa hừ lạnh một tiếng: "Bản quan nói không đủ rõ ràng sao? Hai cửa hàng này đều là thuộc về đại tiểu thư, các người chính là chiếm lấy cửa hàng của đại tiểu thư, còn có gì muốn nói?"

"Đại nhân oan uổng a! Đây rõ ràng chính là cửa hàng của biểu tỷ ta, như thế nào lại trở thành cửa hàng của nàng rồi?"

Quách Tử Đệ chạy nhanh biện bạch, nếu làm cho Quách Ngọc Kỳ biết hấn không giữ được cửa hàng này, không chừng sẽ lộ da hấn!

Huống chi, hai cửa hàng làm ăn rất tốt, hấn cũng ít nhiều kiếm được một ít, đột nhiên bây giờ phải dâng thứ này cho người khác, hấn làm sao mà cam tâm tình nguyện đây!

Quý Như Yên ngồi ở ghế trên, đột nhiên mở miệng: "Khế đất làm chứng, như thế nào chứng minh cửa hàng này là của biểu tỷ người, mà không phải là ta đây?"

"Đây..."

Quách Tử Đệ lời nói nghẹn lại

Quả thật, không có khế đất, dựa vào cái gì nói cửa hàng này của Quách Ngọc Kỳ?

Huống chi người nắm giữ cửa hàng này chính là Phụng Thiên Surong, điểm này Quách Tử Đệ cũng không phải không rõ ràng. Quách Tử Đệ phút chốc nhớ tới cái gì, như là thấy quý, chỉ vào Quý Như Yên kêu to: "Người là Quý Như Yên?"

Quý Như Yên đối với hấn kêu to, chính là nhú mày không nói

Quách Tử Đệ con mắt nhanh như chớp dịch chuyển, vậy phải làm sao bây giờ?

Quý Như Yên đã trở lại, cửa hàng nay vốn là đồ cưới của Phụng Thiên Surong, cho dù Quý Như Yên xuất giá, đồ cưới của Phụng Thiên Surong cũng chính là đi theo Quý Như Yên

Chính là, hiện tại miếng mỡ đã ở trong miệng, như thế nào Quách Tử Đệ lại chịu nhả ra?

Vì thế hấn hướng Quý Như Yên nói: "Quý đại tiểu thư, tuy nói người có khế đất, nhưng cửa hàng này chung quy là do biểu tỷ ta xử lý, người nếu muốn lấy cửa hàng về, cũng nên là nói với biểu tỷ ta một tiếng đi"

"Nực cười! Quý Như Yên ta cũng cần cùng người khác thương lượng sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Khí phách trở về 6

Quách Tử Đệ bị nàng nói như vậy khiến cho hấn không biết nói gì hơn

"Quách chương quý, ta khuyên người vẫn là hảo hảo mang sổ sách ra đây. Bằng không ta cũng chỉ còn cách nói với Mạc đại nhân đây, thay ta nói vài lời công bằng lên cấp trên đại nhân. Đến lúc đó, thể diện của Quách gia các người, ta thật không đảm bảo nha".

Quý Như Yên thân nhiên nói, lời nói này của nàng làm cho Quách Tử Đệ cũng không có biện pháp, chỉ có thể cúi thấp đầu, nói người đi lấy sổ sách đến

Đương nhiên, thời điểm phân phó hạ nhân, hấn cũng đã dùng biện pháp trao đổi ánh mắt, làm cho hạ nhân đi Quý phủ, tìm Quách Ngọc Kỳ

Chỉ cần Quách Ngọc Kỳ đến đây, Quý Như Yên muốn lấy lại cửa hàng, cũng không có khả năng

Có đôi khi, sổ sách tính như thế nào cho thật thỏa đáng lại không có biện pháp

Tỷ như lúc này Quách Tử Đệ ở trước mặt Quý Như Yên. Hấn như thế nào lại có thể lừa gạt Quý Như Yên đây?

Quý Như Yên phút chốc đứng lên, lạnh giọng nói: "Nếu như việc này để cho Kỳ di nương biết, ta đây sẽ hướng chương quý trình bày thật rõ ràng. Làm cho chương quý đến ngục giam ngao du một chuyến, như vậy thật sự là tốt lắm a"

"..."

Quách Tử Đệ sắc mặt tái nhợt, nhìn nàng, một câu cũng không nói lên lời

Đưa sổ sách cho một người trung niên xem

Hắn gọi là Lý Mặc, chính là Lý thầy thuốc

Bởi vì đại ca Lý Hưởng ở trong Phụng Thiên phủ chính là thủ hạ làm việc, sau này được trọng dụng, làm cho hắn quản lý chuyện phòng the, biết Quý Như Yên trở về Thịnh kinh đã sắp xếp mọi việc ổn thỏa cùng nàng quay trở về.

Lý Mặc nhìn một trang của quyển sách: "Bẩm đại tiểu thư, một năm thu về mười sáu vạn bạc trắng, trong đó mười vạn bạc trắng đều được đưa về Quý phủ, còn lại sáu vạn không biết đã đi đâu, cần thời gian điều tra làm rõ".

Quách Tử Đệ vừa nghe, hai chân trực tiếp mềm nhũn, té trên mặt đất, hai mắt vô thần

Không tiền đồ gì đó!

Quý Như Yên đột nhiên cười yếu ớt: "Nói vậy sáu vạn bạc trắng kia không cánh mà bay, Quách chương quỹ không biết số bạc này đã đi đâu. Xem ra ngươi cũng dùng thủ đoạn không tồi, cự nhiên rất cam đảm nuốt sáu vạn bạc trắng kia, nếu để Kỳ di nương biết việc này, không biết nàng có đối với ngươi thủ hạ lưu tình hay không?"

"Đại tiểu thư tha mạng a! Tiểu nhân về sau nhất định làm theo mệnh lệnh của đại tiểu thư, tuyệt không dám nửa điều làm trái! Đại tiểu thư, van cầu ngươi cho tiểu nhân một cơ hội!"

Quách Tử Đệ quỳ ở trước mặt nàng, liên tục dập đầu!

Hắn thực sự bồi thường không được số bạc này

Hàng năm tham ô số bạc này, hắn đã lên mua nhà, cùng đưa vào kỹ viện, hắn làm sao có thể biến mấy thứ kia thành bạc trắng nữa a?

Nghĩ đến đây, Quách Tử Đệ lại khóc không ra nước mắt

Quý Như Yên híp híp mắt lại: "Ngươi ngay cả với thân nhân đằng sau lưng cũng có thể đâm một dao, ta cùng ngươi không nửa điểm quan hệ, ai có thể đảm bảo ngươi sau này không có đâm ta một nhát?"

"Kia... Chúng ta lấy giấy bút làm giao dịch"

"Giao dịch?"

"Đúng vậy, ta cho ngươi biết một bí mật, ngươi tha ta một mạng!"

Quách Tử Đệ dường như bất cứ giá nào

Quý Như Yên xem xét hắn liếc một cái: "Ta là muốn xem bí mật này của ngươi có đáng giá đổi một mạng với bản cô nương hay là không".

"Đại tiểu thư, ngươi là có thể yên tâm, bí mật này của ta đối với đại tiểu thư đảm bảo là rất có giá trị". Quách Tử Đệ bộ dáng như trong lòng đã có dự tính, nhưng thật ra làm cho Quý Như Yên có chút ngoài ý muốn

"Một khi đã như vậy, vậy ngươi nói ta nghe một chút"

Quý Như Yên ý bảo hắn có thể nói

Quách Tử Đệ lại do dự nhìn hai bên, sau đó đến bên tai của nàng, thì thầm vài câu

Nói xong, Quý Như Yên đồng tử co lại, lớn tiếng chất vấn: "Quách Tử Đệ, ngươi

nói chính là thật?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Khí phách trở về 7

"Đại tiểu thư thông minh, tiểu nhân sao dám ở trước mặt người ăn nói bậy bạ? Việc này, nếu không tin, đại tiểu thư có thể đi hỏi bà đỡ, tôi Quách Tử Đệ quyết không dám nói bậy!"

Quách tử đệ xác thực nói

Quý Như Yên sắc mặt lạnh lẽo, nàng nghĩ như thế nào cũng không ra, chính mình lúc sinh ra, lại phát sinh ra nhiều chuyện đến như vậy

Vừa mới Quách Tử Đệ nói rất đúng, nàng căn bản không phải là cốt nhục của Quý Đông Minh!

Bởi vì Phụng Thiên Suong vào thời điểm nhập Quý phủ, bảy tháng sau liền sinh hạ nàng

Này nghĩa là, thời điểm Phụng Thiên Suong gả cho Quý Đông Minh đã không còn trong sạch

Đương nhiên, có một số phụ nữ thể chất căn bản không được tốt, có thể sinh non, nhưng là lúc bà mẹ lại nói cho Quách Tử Đệ rằng, đứa trẻ Phụng Thiên Suong sinh ra là đủ tháng!

Nói như vậy, Quý Như Yên rất có thể không phải là nữ nhi của Quý Đông Minh

Quách Tử Đệ biết việc này, vậy có nghĩa Quách Ngọc Kỳ cũng biết, Quý Đông Minh kia liệu có biết hay là không?

Quý Như Yên nhìn thoáng qua Quách Tử Đệ: "Người nói là bí mật, Kỳ di nương cũng đều biết không phải sao? Này tính bí mật gì đâu!"

Quách Tử Đệ liên tục xua tay: "Đại tiểu thư, việc này biểu tỷ tôi tuyệt đối không biết! Nếu không, với tính cách của nàng, đã sớm báo cho Quý Đông Minh biết rồi, Quý Đông Minh nếu như là biết việc này người cũng mầu thân của người như thế nào có tên trong Quý gia đâu?"

Có tên trong Quý gia?

Nàng thật sự cũng không cần đến việc này!

Coi như mình không phải là con của Quý Đông Minh, nhưng cái kia Tuyết Nhi được tính là gì?

Lúc trước nương ở thời điểm sinh hạ Tuyết Nhi, Quý Đông Minh lại chết ở đâu vậy?

Quý Như Yên khinh thường cười nhạo: "Việc này ta đã biết, có thể không đưa người đi gặp quan sai, nhưng người như thế nào trả lại số bạc kia đây?".

"Đại tiểu thư..."

Quách Tử Đệ vẻ mặt cầu xin, hẳn thật không biết giải quyết việc số bạc kia sao cho ổn thỏa

Quý Như Yên thấy hắn bộ dạng túng quẫn, ngược lại hướng hắn chỉ ra biện pháp: "Nếu không có bạc, vậy người đi tìm Kỳ di nương, nói cửa hàng có chuyện cần dùng cần có hai mươi vạn lượng, như vậy ta sẽ tha cho người, tuyệt không truy cứu, như thế nào?".

"Thật sự?".

Quách Tử Đệ vừa nghe có đường sống, trước mắt sáng ngời, trong lòng đã sớm có sẵn kế hoạch

"Ta tuyệt đối nói là làm, nhưng là ta chỉ cho người thời gian một tháng"

"Hảo! Một lời đã định"

Quách Tử Đệ lập tức đồng ý

Ở Quý phủ lúc này, Quách Ngọc Kỳ còn đang ung dung hưởng dụng nước trà thơm, căn bản không biết tới cuộc nói chuyện của hai người kia, cửa hàng đã sắp đến lúc muốn đổi chủ, nhưng lại xem thường lang sói đang nhìn mình chăm chăm, chuẩn bị phải phun ra bạc

Quý Như Yên đem toàn bộ chuyện của cửa hàng cho Lý Mặc: "Mặc thúc, chuyện của cửa hàng, phiền toái người"

"Đại tiểu thư yên tâm, ta nhất định sẽ không để cho người thất vọng"

"Hảo, nơi này liền giao lại cho người, ta có chuyện đi trước"

"Cung tiễn đại tiểu thư"

Rời đi khỏi cửa hàng, Mặc Viêm Hoa hướng nàng hỏi báo chuyện mấy ngày hôm nay phát sinh ở kinh thành

Nghe tới chuyện Độc quốc thất hoàng tử điện hạ, tháng sau sẽ tới Thịnh kinh, Quý Như Yên có chút hồ nghi: "Đường đường một quốc gia hoàng tử điện hạ, như thế nào lại đến Thịnh kinh?"

"Theo tin tức đáng tin cậy, thất hoàng tử điện hạ đến Thịnh kinh là để tuyển thê"

"Tuyển thê? Hắn ở Độc quốc tìm không được thê từ sao?"

Mạc Viêm Hoa cười khổ: "Đại tiểu thư, thất hoàng tử điện hạ này chính là đoạn tụ, như thế nào cưới vợ đây?"

Đoạn tụ...

Quý Như Yên bật cười: "Nếu hắn đã đoạn tụ, vì sao còn đến quốc gia ta tuyển thê?"

"Việc này, không rõ ràng lắm, nghe nói đồng hành cùng thất hoàng tử điện hạ, còn có quốc sư Độc quốc Tích Tiểu Mộng"

Quý Như Yên gật đầu, tỏ vẻ tự mình biết nói

"Tam vương gia bình thường thích đến nơi nào, người đã an bài tốt chưa?"

"Bẩm, đã tốt"

"Kia ngày mai hành động đi!"

Mạc Viêm Hoa trang nghiêm nói: "Vâng!"

Thịnh kinh cũng sớm đến ngày phải bắt đầu thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Khuynh thành quốc sư 1

Xử lý tốt mọi chuyện, sắc trời cũng bắt đầu tối sầm

Quý Như Yên nói với Mạc Viêm Hoa trở về trước, chính mình lúc này chậm rãi tiêu sái tiến về Quý phủ

Quách Ngọc Kỳ hướng nàng làm khó dễ, nàng căn bản không để trong mắt

Nhưng nàng lại có một loại nghi hoặc, Quách Ngọc Kỳ vụng về ngu ngốc, nàng ta làm sao có thể hướng mẫu thân hạ độc?

Vẫn là nói, nàng không nên trông mặt mà bắt hình dong

Bất kể như thế nào, nàng nhất định phải bắt được hung thủ đã hạ độc mẫu thân!

Phía sau truyền đến tiếng vỗ ngựa dồn dập

Rồi sau đó, lập tức xuất hiện một nam nhân, cầm trong tay roi ngựa, miệng hét lớn: "Tránh ra, tránh ra, tất cả đều tránh bổn đại gia ra"

Thái độ kiêu ngạo, thật đúng cho người ta cảm thấy ghét không thôi

Quý Như Yên là người lười phản ứng, nàng cứ đứng nguyên tại đó

Quý Như Yên vốn định dùng nội lực đích thời điểm, lại không nghĩ rằng mình lúc này đã sớm rơi vào lòng ngực của một người nào đó, trong lòng ngực truyền đến một mùi thơm nhàn nhạt, chỉ thấy hắn thân mặc một bộ trường bào màu lam sạch sẽ, bên hông cột một thất lưng màu nâu to bản, đầu tóc phiêu dật, có một đôi đồng tử trong suốt như hồ nước, khỏe môi hơi nhếch, có vẻ như bốn cột

Dáng người thon dài mà hoàn mỹ, quả nhiên đại biểu cho một nhân tài, tao nhã

Con ngựa bị nam tử một cước đá phi ra ngoài, trên thân ngựa vị đại gia lúc này cũng rơi trên mặt đất, ngã cái gục rất chặt vật

Bình tĩnh xem cái gã kia ngã thành cái dạng gì, Quý Như Yên không khỏi có chút đau đầu

Người vừa ngã kia, chính là Thịnh kinh nổi tiếng ăn chơi trác táng Yên Vương thế tử ____ Phù Nhạc Thánh

Phù Nhạc Thánh lúc ngã từ trên ngựa xuống, không có phòng bị, hoa mắt chóng mặt, da thịt trên người cũng bị sứt sạt không kém, đau đớn toàn thân, nghẹn một bụng tức

"Là người nào, làm bôn đại gia ngã ngựa?"

"Là ta"

Nam tử ôm Quý Như Yên, lúc này buông nạng xuống, trong tay cầm một cây quạt phe phẩy, tiến lên đối mặt với Phù Nhạc Thánh

Phù Nhạc Thánh thấy hần ngũ khí bức người, liền hỏi một câu: "Người là ai? Đại gia ta như thế nào chưa bao giờ gặp qua người?"

"Bôn vương Thiên Độc quốc thất hoàng tử điện hạ___ Lạc Thuần Thần"

Lạc Thuần Thần mở ra cây quạt, không nóng không lạnh giới thiệu bản thân mình

Phù Nhạc Thánh cười ha ha, phút chốc thu lại tiếng cười: "Người lừa gạt ai đó? Bản thể từ nghe tin tức, thất hoàng tử điện hạ như thế nào cũng phải một tháng sau mới tới Thịnh kinh, người cự nhiên dám giả mạo Thiên Độc quốc thất điện hạ, đại gia nhìn người đây là muốn chết! Người đã muốn chết, như vậy bôn đại gia ta liền thành toàn cho người!"

Dứt lời, vọt lên, hai tay nắm thành quyền, ra oai tiến về phía trước

Nhìn Phù Nhạc Thánh ra tay, cũng không khó nhìn xem công phu quyền cước của hắn như thế nào

Nếu muốn đánh trúng gương mặt yêu nghiệt kia, thật không có khả năng

Lạc Thuần Thần thấy thế cũng không có động thủ, ngược lại người đứng bên cạnh hắn, chính là một chiêu, liền ngăn lại động tác của Phù Nhạc Thánh

Một chiêu này, chính là cách không điểm huyệt

Làm cho Phù Nhạc Thánh giật mình, hai tay còn làm ra động tác chặn đánh

Đột nhiên bị người như vậy ám toán, Phù Nhạc Thánh tuy là tức giận, nhưng vẫn là hoảng sợ nhiều hơn

Bởi vì, có thể một chiêu chế trụ hắn, người này so với hắn còn cường đại hơn rất nhiều

Hắn hướng người kia nhìn lại trầm giọng hỏi: "Người là ai?"

Chỉ thấy người đó một thân thực cảm trường bào, bên hông cột một đai lưng màu tím hoan văn tinh xảo, một đầu tóc đen rậm rạp, đôi đồng tử trong suốt sáng ngời, thân hình nhỏ nhắn, người này quả nhiên tướng mạo xinh đẹp

Nhìn thấy tuyệt sắc trước mặt, Phù Nhạc Thánh trong lòng đoán được người này không phải là Thiên Độc quốc khuynh thành quốc sư đi?

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Khuynh thành quốc sư 2

"Yến vương thế tử, vị này thật sự là thất hoàng tử điện hạ của Thiên Độc quốc chúng ta. Tại hà là Thiên Độc quốc quốc sư___ Tích Tiểu Mộng. Nếu người như vậy vẫn còn hoài nghi, có thể cùng chúng ta đi đến gặp mặt thánh thượng, không phải là rõ ràng sao?"

Tích Tiểu Mộng thanh âm thực ôn hòa, tuy giọng nói thấp phần mê người, nhưng lại có sự chân thật đáng tin đến bá đạo.

Phù Nhạc Thánh trong lòng lúc này đã tin tưởng tám phần, lúc này nói: "Hảo, bản thể từ cùng các người vào cung!"

Lạc Thuần Thần hướng hắn đánh giá cao thấp một chút, đôi mắt tối lại, làm cho Phù Nhạc Thánh da gà nổi lên toàn bộ!

Hắn cũng không quên, vị thất hoàng tử điện hạ này là một nam nhân đoạn tụ!

Phù Nhạc Thánh nghĩ đến đây, đã cảm thấy phi thường ghê tởm.

Hai cái đại nam nhân, làm như thế này sẽ làm cho người khác hiểu nhầm là hoa tuyền nguyệt hạ chuyện a!

Lạc Thuần Thần hướng hần cười yếu ớt: "Thế tử diện mạo không tồi, võ công thực ra cũng bình thường, nếu có cơ hội có thể cùng Mộng cô luận bàn".

Mộng cô?

Phù Nhạc Thánh lúc này trừng lớn đôi mắt, nhìn về phía Tích Tiểu Mộng, hần rõ ràng chính là nam nhân, như thế nào có thể gọi nam nhân bằng cái tên Mộng cô kia?

Tích Tiểu Mộng che miệng khẽ cười: "Hoàng tử diện hạ quá khen, Yến vương diện hạ thân thù bất phạm, như thế nào lại chịu so tài thấp kém với ta đâu?".

"Là như vậy sao? Kia có cơ hội, cho bốn vương xem các người tỷ thí đi".

"Chỉ cần hoàng tử diện hạ muốn nhìn, thần nguyện tận lực làm cho hoàng tử diện hạ vừa lòng".

"Mộng cô thực ngoan...".

"..."

Hai người đứng một chỗ đối thoại rất tự nhiên, giống như kiểu nơi này chỉ có hai người họ vậy

Quý Như Yên đứng sau bọn họ, chỉ cảm thấy gió lạnh từng trận!

Lão thiên gia!

Nguyên lai thất hoàng tử diện hạ quả thực là một nam nhân đoạn tụ, chính là hần không phải Thiên Độc quốc phế vật thất hoàng tử diện hạ sao?

Phế vật hoàng tử, vì cái gì lại được quốc sư Tích Tiểu Mộng coi trọng, còn coi hần chính là chủ tử, cung kính đối đãi?

Điểm này, nàng thật không thể lý giải được

Bất quá, việc này cũng không liên quan đến nàng, việc cần làm bây giờ, chính là chạy nhanh quay trở lại Quý phủ, an bài ổn thỏa

Quý Như Yên muốn rời đi không một tiếng động, cũng không nghĩ tại thời điểm đó Tích Tiểu Mộng lại gọi nàng lại: "Vị tiểu thư này là muốn im lặng rời đi sao? Xem ra thất hoàng tử diện hạ không màng nguy hiểm cứu người, ngay cả tiểu thư cũng là xem thường ngài ấy đi!"

Hào người mang tên Tích Tiểu Mộng kia!

Lão nương như thế nào đắc tội người sao?

Cái gì là xem thường? Lão nương có yêu cầu chủ tử nhà người cứu ta sao?

Quý Như Yên hướng Tích Tiểu Mộng đảo mắt một cái, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Thực ngưng ngưng, Bồn cô nương cũng không có mở miệng kêu cứu, nói một câu khó nghe thất hoàng tử diện hạ chính là bắt chó đi cày___xen vào việc của người khác. Nay chuyện cứu người, bồn cô nương thật không dám lĩnh chuyện này! Cáo từ!"

Dứt lời, Quý Như Yên quay đầu bước đi!

Hiện tại nàng là muốn tránh xa ba đại nhân vật kia càng sớm càng tốt, tuyệt không muốn dây dưa

"Từ từ!"

Tích Tiểu Mộng lắc mình, liền đứng trước mặt nàng, động tác trong nháy mắt, làm cho Quý Như Yên híp lại đôi mắt, khiến nàng không thể tưởng tượng được chính là, ái nam ái nữ quốc sư này, cự nhiên là một tuyệt đỉnh cao thủ!

Thanh Loan đại lục, tuyệt đỉnh cao thủ tồn tại, không vượt quá mười người

Hơn nữa có tuyệt đỉnh cao thủ tồn tại, bình thường đều là đại quốc. Thiên Độc quốc xét về binh lực chính là cường thịnh nhất, cao thủ trước mặt này lại nhận thức một cái phế vật là chủ tử. Việc này không phải chính là quốc sư đây hết mực cung chiêu thất điện hạ sao?

Quý Như Yên mắt lạnh chống đỡ, nhìn Tích Tiểu Mộng: "Quốc sư còn có chuyện gì?"

"Thứ lỗi cho lời nói của ta, để tạ lỗi ta mời người uống chén rượu như thế nào?"

"Người mời, bồn cô nương sẽ đi sao?"

Tích Tiểu Mộng mỉm cười: "Đương nhiên không phải, ta hướng cô nương bồi tội, chính là cô nương như vậy thanh ngạo, không biết ta đây phải như thế nào, mới có thể làm cho cô nương nguôi giận?"

Quý Như Yên phút chốc bật cười, tiếng cười như chuông bạc truyền ra: "Muốn ta nguoi giận cũng được, liền cho ta mười vạn lượng bạc, ta đây liền không tức giận".

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Khuynh thành quốc sư 3

"Mười vạn lượng bạc không tính là cái gì, bốn quốc sư tùy thời có thể cho nguoi. Bất quá, cô nương có thể làm cho ta không mất mặt, hướng cô nương bồi tội được không?".

Tích Tiểu Mộng tựa tiểu phi tiểu nói

Quý Như Yên nhú mày: "Nói miệng không bằng chứng, người liền đưa ra ngân lượng cho thỏa đáng".

"Thất hoàng tử điện hạ, người xem..."

Tích Tiểu Mộng vào lúc này, chuyển hướng đến Lạc Thuần Thần hỏi ý kiến của hắn

Lạc Thuần Thần cười nhạt: "Nguoi tự lo liệu là được"

Không phải mười vạn lượng bạc thôi sao?

Hắn thật đúng không để ở trong mắt, chính là hắn có chút ngạc nhiên, Quý Như Yên phải lấy mười vạn lượng bạc làm cái gì đây?

Theo hắn biết, Phụng Thiên phủ cũng không phải là thiếu tiền

Hơn nữa Phụng gia hiệu thuốc bắc mở không được bao lâu đã trở thành tiệm thuốc nổi tiếng của Thanh Loan đại lục

Tuy nói là như vậy, nhưng nếu không có quyền lực bảo hộ, Phụng Thiên phủ sớm muộn gì cũng sẽ bị bệ hạ Ti U quốc sát hại

Quý Như Yên xuất quỷ nhập thần, cho dù là mình có lưu ý năng, cũng rất khó theo dõi được tung tích của nàng.

Tích Tiểu Mộng được sự đồng ý của Lạc Thuần Thần từ trong ngực lấy ra một miếng ngọc bội: "Cô nương, đây chính là ngọc bội của ta, chỉ cần có miếng ngọc bội này, là có thể ở Thanh Loan đại lục trao đổi ngân phiếu".

Quý Như Yên xem xét miếng ngọc bội kia một cách kỹ lưỡng, không chút khách khí nhận miếng ngọc bội kia

"Hảo! Bốn cô nương liền cùng người uống một ly"

Bốn người tiến thẳng đến tửu lầu trước mặt, gọi một bình Quế Hoa Nhưỡng, cùng vài đồ nhắm

Lúc này Phù Nhạc Thánh hồ nghi nhìn thoáng qua Quý Như Yên, đột nhiên hỏi một câu: "Cô nương, nguoi cùng Phụng Thiên Sương là có quan hệ như thế nào?"

Quý Như Yên liếc nhìn hắn: "Rất trọng yếu sao?"

"Đương nhiên!"

Phù Nhạc Thánh khẩn trương nhìn nàng

"Úc!" Chỉ thấy nàng nói một câu: "Ta không nói cho nguoi"

"Nguoi___"

Phù Nhạc Thánh tức giận nhưng cũng không thể phát tác, bởi vì ở trong này, hắn không thể khi dễ nữ tử

Nếu đổi lại bình thường, hắn đã sớm xông lên cấp nàng hai cái tát, xem đối phương có hay không còn dám đối hắn vô lễ

Quý Như Yên thân nhiên nhìn về phía ba người họ, bản thân tự mình bưng chén rượu, đưa tới trước ngực: "Ta Quý Như Yên. Hôm nay may mắn gặp được Thiên Độc quốc thất hoàng tử điện hạ, cùng khuynh thành quốc sư, là vinh hạnh của ta, ta kính các nguoi một ly"

Dứt lời, nàng nâng đầu uống cạn chén rượu

Nàng hào khí sáng khoải, trái ngược với Tích Tiểu Mộng lúc này đang chuyên tâm ăn uống.

Chỉ thấy gương mặt hân khuynh thành mang ý cười: "Quý cô nương khách khí, chúng ta có thể quen biết, chính gọi là hữu duyên thiên lý năng tương ngộ, không phải sao?"

Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ?

Nàng cũng không phải tìm tới bọn họ, gặp gỡ mấy người này!

Quý Như Yên xem thường, tức giận: "Rượu đã uống, ngọc ta cũng đã nhận, ta còn việc phải làm, thứ cho ta không thể phụng bồi".

"Dừng lại".

Lạc Thuần Thần lúc này toát ra hai chữ, đối với nàng cũng không có chứa nhiều khó dễ

Hắn ngữ khí bình tĩnh, làm cho Quý Như Yên trong đầu hiện lên một tia quen thuộc, tựa hồ hắn đối với nàng có rất nhiều quan tâm

Nhìn hắn một lượt, Quý Như Yên đột nhiên lấy từ trong ngực ra một lọ dược, đặt ở trước mặt Lạc Thuần Thần: "Đây chính là dưỡng sinh đan do ta tự mình luyện chế, đan dược có thể cường thân kiện thể. Ta xem điện hạ thân thể có một chút ốm bệnh nhẹ, mong thất hoàng tử có thể an khang, cáo từ!".

Dứt lời, nàng trực tiếp đứng dậy đi

Nhìn Quý Như Yên rời đi, Phù Nhạc Thánh lúc này mới kịp phản ứng, vô tri vô giác phát ra một câu: "Nàng là Quý Như Yên? Chính là kẻ thất của tam vương huynh sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Khuynh thành quốc sư 4

Lạc Thuần Thần nghe vậy, chính là tựa tiểu phi tiểu

Ngược lại Tích Tiểu Mộng lúc này lại nhủ mảy, người khác có thể không biết mục đích của họ đến nơi này, nhưng hắn làm sao có thể không biết

Thất hoàng tử điện hạ cố ý hướng hoàng thượng cầu thánh chỉ, phải đến Tì U quốc thú hoàng phi, ý nghĩa này của thất hoàng tử điện hạ chính là cùng Tì U quốc nâng cao thể lực

Đương nhiên, Quý Như Yên tuy nói là nữ nhi của thái y viện, nếu muốn đưa nàng lên vị trí hoàng phi, bối cảnh kia của Quý Như Yên như thế nào có thể

Nhưng là, thất hoàng tử điện hạ cố ý đến Tì U quốc, thú hoàng phi là một chuyện, mặt khác còn có chuyện phải rõ ràng, rằng hắn trong cơ thể còn có độc

Phù Nhạc Thánh trầm mặc không lên tiếng, uống một chén rượu, đối với hai mỹ nam tử trước mặt, hắn là không dám nửa điểm thái độ vượt qua

Không vì cái gì khác, người ta là một cái Thiên Độc quốc thất hoàng tử điện hạ, một cái là khuynh thành quốc sư

Nếu chọc giận hai người kia, khiến hai nước phân chiến, hắn Phù Nhạc Thánh sẽ bị người đời mắng chửi

Khả năng nhất chính là hoàng đế bá bá sẽ lôi hắn ra cửa ngõ môn, trăm đầu trước thị chúng

Nghĩ đến hậu quả, Phù Nhạc Thánh nhìn không được một cái rét run

Ai ai cũng đều mong muốn sống tốt, không ai là muốn tìm đến cái chết a

Cái đó gọi là, chết từ tế không bằng lại sống!

Một chút rượu cùng thức ăn, Lạc Thuần Thần hướng Tích Tiểu Mộng liếc hắn một cái, ý bảo hắn làm việc

Tích Tiểu Mộng đi tới trước mặt Phù Nhạc Thánh, tiếng nói mê mê: "Yến Vương thế tử, không biết có thể cùng chúng ta vào diện kiến thánh thượng? Cũng tốt làm cho thánh thượng hướng thất hoàng tử điện hạ an bài chỗ ở, tránh để thất lễ a!"

"Được. Thỉnh!".

Phù Nhạc Thánh không dám thoái thác, chạy nhanh như mạng theo hai củ khoai lang bóng tiến vào cung

Tiến cung, thánh thượng Ti U quốc Phù Ngao Thiên tỏ vẻ hoan nghênh, cấp hai người bọn họ ở tại Dư Hành cung

Đối với việc hai nước kết thông gia, thánh thượng Phù Ngao Thiên tất nhiên là đáp ứng cả hai tay

Hai nước có thể bớt căng thẳng, đối với dân chúng mà nói, đều là chuyện tốt

Một khi đánh giặc, hao tổn tài của, khổ không thể tả

An bài tốt hai vị khách quý này, thánh thượng Phù Ngao Thiên hướng Phù Nhạc Thánh hỏi: "Nhạc Thánh a, ngươi như thế nào cùng thất hoàng tử ở một chỗ"

"Thánh thượng bá bá. Tiểu chất thừa không nhận thức bọn họ còn hơn. Nhất là vị khuynh thành pháp sư kia, tuyệt đối là một vị tuyệt đỉnh cao thủ!"

"Hắn là tuyệt đỉnh cao thủ?"

Phù Nhạc Thánh liên tục gật đầu: "Thánh thượng bá bá, tiểu chất trăm triệu lần không dám lừa gạt người. Tiểu chất cùng hắn thử qua một chiêu, hắn liền một chiêu chế trụ được tiểu chất, làm cho tiểu chất không biết nên xử lý như thế nào a"

Phù Ngao Thiên tuổi đã trung niên, sợi tóc cũng đen trắng lẫn lộn, mặc lên mình hoàng kim long bào, càng làm cho hắn có vẻ thành thực mà uy nghiêm

Bản lĩnh của Phù Nhạc Thánh, Phù Nhạc Thiên không phải là không hiểu biết

Phù Nhạc Thánh xem như là dòng họ vương thân lý, rất có tiền đồ

Hắn võ nghệ không tính là đứng đầu, nhưng ở đại nội thị vệ tuyệt đối được xem là tuyệt đỉnh cao thủ

Khuynh thành quốc sư Tích Tiểu Mộng, chính là một chiêu đem Phù Nhạc Thánh chế trụ, Tích Tiểu Mộng kia chỉ có thể nói là một người vô cùng sâu hiểm

Hắn trầm tư một chút: "Vậy ngươi nói, bọn họ lần này tiến Thịnh kinh thật là vì tuyên hoàng phi sao?"

Phù Nhạc Thánh cười khò: "Thánh thượng bá bá, người nói tiểu chất ra chiến trường còn hơn, mấy chuyện như thế này làm sao tiểu chất có thể lý giải đây. Mọi chuyện tiểu chất thực không hiểu. Bất quá hôm nay gặp bọn họ tại thời điểm, khuynh thành quốc sư còn giao cho nữ nhi của thái y viện tức Quý Như Yên ngọc ấn"

"Cái gì?"

Phù Ngao Thiên kinh ngạc không thôi, khuynh thành quốc sư giao ngọc ấn kia cho Quý Như Yên, tương đương chính là dao cho nàng ta binh quyền!

Chẳng lẽ, Quý thái y cùng Thiên Độc quốc tư thông bán nước sao!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Khuynh thành quốc sư 5

Nghĩ đến đây Phù Ngao Thiên đã không thể ngồi yên

Bởi vì Quý thái y là người đứng đầu thái y viện, hơn nữa chính là chủ quản các cung các viện đảm nhận tính mạng mỗi người

Cái này gọi là, thầy thuốc có thể cứu người, cũng có thể giết người trong vô hình!

Huống chi chính mình gần đây thường xuyên hoa mắt chóng mặt, cũng là từ Quý Đông Minh mà ra

Chính mình có bệnh, có thể hay không cùng hắn có liên quan?

Khả năng Quý thái y cùng Thiên Độc quốc tư thông bán nước là rất cao

Phù Ngao Thiên sắc mặt ngưng trọng: "Tiểu An Từ, truyền chỉ Quý Đông Minh lập tức đến gặp trẫm!"

"Dạ!"

Phía sau hẳn một tiểu thái giám lập tức lĩnh chỉ đi ra ngoài cung

Mà Yên Vương thế tử Phù Nhạc Thánh lúc này tiếp tục ở lại trong cung, cùng Phù Ngao Thiên nói đến việc phòng bị

Nói gì thì nói khuynh thành quốc sư Tích Tiểu Mộng thân thủ lợi hại như vậy, nếu trong hoàng cung không có phòng bị, hẳn tuyệt đối không có biện pháp ngủ ngon giấc a

...

Ở Quý phủ Quý Như Yên lúc này cũng không biết việc mình vừa mới làm, lại có thể làm cho Quý Đông Minh phiền toái lớn đến như vậy

Câu nói gần vua như gần cọp, nhất là tâm tư thánh thượng, không phải bất luận kẻ nào cũng có thể tùy ý phỏng đoán

Bất quá, cho dù Quý Như Yên có biết, nàng cũng sẽ chỉ khoanh tay đứng nhìn

Bởi vì không hay ho chính là Quý Đông Minh, cũng không phải nàng, nàng có ngại chuyện gì đâu?

Vừa mới trở lại Đông Hoa Viện, dùng một ít điểm tâm, liền nghe được thanh âm tranh cãi trong viện truyền ra

Thanh âm tranh cãi càng lúc càng gần, Quý Như Yên nâng lên đôi mắt, phát hiện là một nam một nữ tiểu thí hải

Sở dĩ bọn họ là tiểu thí hải, bởi vì hai người này đều là do Quách Ngọc Kỳ sinh

Nam chính là Quý Diệc Mặc đích nam đinh, người nữ kia chính là Quý Như Thi

Quý Diệc Mặc cùng Phượng Như Tuyết giống nhau, đều là cùng năm sinh, năm nay tròn mười tuổi, mà Quý Như Thi kia chính là chín tuổi

Hai cái tiểu thí hải xông vào Đông Hoa viện, chống nạnh ngẩng đầu, đối với Quý Như Yên liếc nhìn quát mắng: "Ngươi là cái gì vậy! Cự nhiên dám khi dễ mẹ ta, ta xem là ngươi muốn chết! Mau đến, đem nàng đánh cho bốn thiếu gia đánh đi ra!"

"Ca! Phải là đánh ra đi!"

Quý Như Thi ở bên xen mồm nói

Quý Diệc Mặc cũng hắc hắc, vội vàng gạt đầu: "Muội muội nói rất đúng! Các người đều đứng đó làm cái gì, không nghe bốn thiếu gia nói gì sao? Các người không nghe lời ta, ta đây phải quay lại nói với nương!"

Đi theo hai vị tiểu chủ tử chính là một nhóm phụ nữ đã lớn tuổi, một đám người xem ta, ta xem ngươi

Mấy người này dù sao ở trong phủ cũng đã hầu hạ một thời gian dài

Tam thiếu gia cùng tứ tiểu thư chưa từng gặp qua đại tiểu thư hội khẩu xuất cuồng ngôn cũng không có gì gọi là kì quái

Nhưng là, trong phủ đều biết đến thân phận của đại tiểu thư ra sao, chỉ sợ tam thiếu gia cùng tứ tiểu thư cũng không đối với đại tiểu thư tôn quý gì

Mẫu thân của đại tiểu thư, chính là được lão gia nâng lên làm chính thất, đại tiểu thư vừa sinh ra đã được là trưởng nữ, nay thân phận đều là tài trí hơn người

Tam thiếu gia sinh ra tại thời điểm cố đại phu nhân Phượng Thiên Sương ra đời. Đương nhiệm đại phu nhân chính là Quách Ngọc Kỳ, năm đó chỉ là một cái tiểu thiếp nhỏ nhoi. Nói cách khác tam thiếu gia chỉ là con của kẻ thất

Nói trắng ra, tam thiếu gia cùng tứ tiểu thư đứng trước mặt nàng ra oai một chút cũng là không có tư cách

Thứ tự tôn ti trật tự, ở Ti U quốc cũng là đã được xác minh

Cho dù bây giờ Quách Ngọc Kỳ từ từ di nương chính thức lên làm đại phu nhân, nhưng tốt xấu gì cũng chỉ là từ một cái di nương, không phải là cái chủ tử chính thức

Quý Như Yên lạnh nhạt, quét mắt liếc nhìn mọi người một cái lạnh giọng nói: "Khi nào thì, Đông Hoa viện để cho bọn ngươi tùy tiện xông vào? Còn có không biết trời cao đất rộng, ở trong này dám phát ngôn bừa bãi!"

Nàng vừa mở miệng, lập tức làm cho mọi người ở đây im bật

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Sự kiện cái tát 1

Có lẽ Quý Như Yên một hơi dài nói ra làm cho người ta phải khúat phục, vì vậy mọi người ở đây đều chỉ là dám đứng một chỗ hít một hơi, nửa điểm thanh âm cũng không dám gây ra sức ép

Quý Như Yên chậm rãi đứng lên, mười sáu tuổi đã có vóc dáng động lòng người, nàng đứng ở trong nhóm người nơi này đây đều là cao hơn một cái đầu

Ở thời đại này nữ tử có chiều cao một mét sáu là không người nào có thể đạt tới

Có lẽ là bởi vì phần lớn đều là ít ra ngoài, mỗi ngày đều bị ép buộc ở trong phòng sống một mình, cơ hội xuất môn đi ra ngoài cũng rất ít, đừng nói là đến chuyện không vận động

Bị Quý Như Yên quát, Quý Diệc Mặc cùng Quý Như Thi chỉ còn biết ngó ngán tại chỗ

Quý Diệc Mặc phục hồi tinh thần, khuôn mặt nhỏ nhắn vẻ giận dữ: "Người tính cái gì vậy, cự nhiên dám đối với bản thiếu gia hô to gọi nhỏ! Có tin là bản thiếu gia vả nát miệng của người ra không!"

Ba_____

Một thanh âm vang lên, Quý Diệc Mặc trên khuôn mặt đã chịu đựng một cái tát

Ai cũng đều không rõ là ai đánh Quý Diệc Mặc, chính là vị tiểu tử tông gia cũng mặc kệ là ai

Khóe lớn la hét, nói là Quý Như Yên ra tay đánh

Vì thế, nhóm người ở đây đều đi đến đòi công bằng cho tam thiếu gia

Quý Như Thi còn lại là nhìn Quý Như Yên liếc mắt một cái: "Người cự nhiên là dám đánh đại ca của ta, người là không muốn sống nữa sao?".

Quý Như Yên lạnh nhạt liếc mắt nhìn nàng một cái: "Người là con mắt nào nhìn thấy ta đánh hắn?".

"Hừ! Chính là người ra tay đánh!"

Quý Như Thi trợn mắt nói dối, khẳng khẳng định Quý Như Yên hạ thủ

A!

Quý gia quả nhiên hảo!

Quách Ngọc Kỳ cũng thật sự giỏi, hai cái tiểu nữ oa này, cũng có thể bị nàng dưỡng đến như vậy, tính tình không biết trời cao đất rộng!

Quý Như Yên cười lạnh một tiếng, không có hé răng

Một cái tát kia, đúng là chính mình ra tay

Đó chính là dùng nội lực cách không đánh người, võ công này ở Thanh Loan đại lục mà nói, kia đều là kiến thức cơ bản

Có thiên phú người tập võ, đây tuyệt đối là tài trí hơn người

Mà cao thủ tập hợp nhiều nhất chính là ở Thiên Độc quốc

Ti U quốc tuy là giàu có, nhưng cao thủ lại không nhiều lắm, mà lần này Thiên Độc quốc thất hoàng tử điện hạ đến tuyên hoàng phi, Ti U quốc không dám cự tuyệt, liền có thể thấy được địa vị của Thiên Độc quốc so với các quốc gia khác đều là lớn hơn

Khóe mắt liếc nhìn qua đại sảnh, phát hiện thiếu một cái nha đầu

Quý Như Yên đều biết, phỏng chừng lát nữa chắc chắn sẽ có trò hay diễn ra

Quả nhiên, bên ngoài kéo đến một đám người

Đám người đứng ở Đông Hoa viện lúc này đều tản ra hai bên, để cho Quách Ngọc Kỳ thấy được Quý Diệc Mặc còn đang khóc nháo ở dưới mặt đất, đau lòng không thôi, tròn mắt đều bốc hỏa

"Là người nào to gan lớn mật dám khi dễ con của ta?"

Mọi người noi đây đều lao xao, chạy nhanh đến chỗ Quý Diệc Mặc đỡ hấn đứng dậy, hào thanh hống lên

Quý Như Thi thấy mẫu thân đã đến, vội chạy đến cáo trạng: "Nương! Chính là nàng, nàng đánh đại ca! Nương phải làm chủ cho đại ca!"

Quách Ngọc Kỳ nghe vậy, trợn mắt trừng Quý Như Yên: "Ngươi vì cái gì muốn đánh con ta?"

Quý Như Yên cười yếu ớt: "Ai thấy ta đánh hấn?"

Một câu hỏi của nàng, đều làm cho đám người đứng ở đây im lặng

Bởi vậy, làm cho Quách Ngọc Kỳ sững sốt một hồi, nhìn lại về phía con gái mình, trong lòng liền không vui

Nữ nhi Quý Như Thi là do chính mình sinh ra. Đối với lời nói của chính con gái mình nàng không thể không tin tưởng

Lúc này Quý Diệc Mặc đứng lên, tức giận nhìn Quý Như Yên: "Ngươi có hay không ra tay, trong lòng của ngươi chính là đều biết rõ".

Quý Như Yên mỉm cười: "Biết! Chính là ta đánh"

Biểu tình thản nhiên, bình tĩnh thừa nhận

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Sự kiện cái tát 2

Nàng thừa nhận, đối lại Quách Ngọc Kỳ là tức giận đến phát điên!

Quý Diệc Mặc từ nhỏ đến lớn, nàng cũng không lỡ đánh hấn lấy một cái

Chính là lại bị Quý Như Yên tiện nhân kia ra tay đánh đập, Quách Ngọc Kỳ há có thể không giận?

Lúc này đã muốn lửa giận công tâm, âm thanh liên tục chửi rủa: "Ngươi dựa vào cái gì đánh con ta! Người đâu, đến và miêng nàng cho ta!"

Người ở phía sau liền lĩnh mệnh, phải tiến đến đánh Quý Như Yên bạt tai

Quý Như Yên đứng ở nơi đó, cũng không nhúc nhích, lạnh giọng quát: "Ai dám đánh ta, ta liền cho người đó biết tay"

Lời của nàng nói cực kì tàn nhẫn

Làm cho mấy người kia không dám cử động

Quý Như Yên nhìn Quách Ngọc Kỳ: "Kỳ di nương, ta là để cho ngươi một ít mặt mũi mới gọi ngươi là Kỳ di nương đó! Ngươi đừng mượn cớ này lên mặt, nếu không đừng trách ta đối ngươi không khách khí! Ta chính là trưởng nữ của Quý phủ, giáo huấn thứ đệ, có gì không thể?. Huống chi, ngươi lấy thân phận gì để giáo huấn ta? Ngươi chỉ là một cái di nương mà thôi!"

Quách Ngọc Kỳ thấy vậy tức giận không thôi, ngay cả đứng cũng không vững, lui về phía sau hai bước

Một người đằng sau kịp thời đỡ nàng lại, sắc mặt lúc này là vô cùng bất mãn: "Đại tiểu thư, ngươi nói lời này đã sai lầm rồi. Hiện giờ ta chính là kẻ thất, danh phận cũng là kẻ mẫu của ngươi, theo lý mà nói ngươi cũng nên gọi ta một tiếng phu nhân mới đúng. Như thế nào còn gọi là di nương đâu?"

"Kẻ mẫu sao? Nực cười, ta là chưa có tham gia nghi thức đón dâu của phụ thân, cũng chưa có cái gì phụng trà kẻ mẫu, ngươi không thể coi là kẻ mẫu được! Huống chi mẫu thân của ta cũng là chỉ có một người!"

Quý Như Yên lạnh giọng đáp, làm cho Quách Ngọc Kỳ phản bác không được nửa câu

Không biết nên trả lời như thế nào mới đúng, chuyện năm đó đối với Quý Như Yên cũng chỉ coi là chuyện không rõ ràng

Vốn thể gia vọng tộc thứ kẻ thất, nếu trong nhà có đứa con của chính thất trước kia, cần phải có đứa con trong ngày đón dâu phụng trà, mới có thể thừa nhận kẻ thất tồn tại, nếu như không có chén trà kia, thì kẻ thất ở trước mặt người đó cũng chỉ có thể coi là di nương mà thôi

Năm đó Quách Ngọc Kỳ vì quá chán ghét Phụng Thiên Sương, Phụng Thiên Sương nói là đã chết, nhưng nàng là nhìn đứa con do tiện nhân kia sinh ra sẽ là không vừa mắt, ở ngày đứa con chưa đầy trăm ngày, liền làm cho Yến Tuyết đuổi các nàng ra khỏi Quý phủ

Sau còn cho sát thủ lấy đi tính mạng các nàng, nhưng kết cục lại không thể ngờ rằng, các nàng vẫn còn sống, còn sát thủ thì không thấy tin tức đâu

Năm đó ngoài cửa thành hơn mười cỗ thi thể còn khiến cho Phụng Thiên phủ khiếp sợ, còn tại trong phủ lập án, chính là tra xét tuổi tác, nhưng một chút tin tức cũng không có, vì thế không thể đưa lên bàn xử án được

Bởi vì kinh thành Thuận Thiên Phủ Dẫn, Quách Ngọc Kỳ cũng không có dám một lần nữa phái sát thủ đến giết Quý Như Yên cùng đứa trẻ kia, huống chi đã bỏ lỡ một cơ hội tốt, nghĩ muốn thì cơ hội cũng không còn

Lúc này Quách Ngọc Kỳ hối hận không thôi, sớm biết như vậy đã không đưa các nàng ra ngoài

Dù muốn đi, kia cũng phải làm cho Quý Như Yên phụng trà mình mới có thể rời đi

Nghĩ đến đây, Quách Ngọc Kỳ liền tức giận trừng mắt nhìn Yến Tuyết một cái

Nàng nhất định sẽ cùng tiện nhân này tính toán một chút

Hít một hơi thật sâu, Quách Ngọc Kỳ cũng không có một lần nữa nói với nàng chuyện xưng hô kia, ngược lại hỏi Quý Như Yên: "Ngươi vì cái gì động thủ đánh Diệc Mặc?"

"Hắn không để bề trên trong mắt, nói năng không lễ phép, ta tự nhiên phải đánh"

Quý Như Yên vừa dứt lời, một khắc Quý Diệc Mặc lại chửi ầm lên: "Người này thấp hèn bại hoại! Nương hôm nay ngươi phải thay ta giáo huấn nàng!"

Ba ba -- lúc này Quý Diệc Mặc hai bên má đều sưng lên, khóe miệng còn có máu chảy ra

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Sự kiện cái tát 3

Mọi người vẫn là giống nhau, không có nhìn đến Quý Như Yên ra tay

Chính là Quý Như Yên lại đứng ở đó ánh mắt sắc bén, cả người tản ra khí thế không dễ chọc: "Nếu để cho ta một lần nữa nghe thấy cái miệng không sạch sẽ của ngươi chửi bậy, ta liền đánh chết ngươi cũng không đủ! Cái gì gọi là thấp hèn bại hoại? Ngươi đây là nói phụ thân ngươi thấp hèn bại hoại sao? Như vậy nương ngươi chính là cầu tiện nhân, ngươi là do cầu tiện nhân sinh thành!"

Một câu này của Quý Như Yên liền đem toàn bộ người Quý gia mắng vào

Nếu là Quý Đông Minh nghe thấy lời nói này, không biết có tức giận trực tiếp đem nàng đuổi ra khỏi phủ hay không?

Quách Ngọc Kỳ bị Quý Như Yên si nhục như vậy cũng không biết nói như thế nào, rồi lại không cam lòng đứa con của mình bị bắt nạt như vậy, lúc này phân phó người đi mời lão gia tới

Quý Đông Minh vừa mới trở về từ thái y viện, mới rời ra được quan phục, liền có người đi đến tiền viện tìm hắn, nói là phu nhân cho mời hắn vào Đông Hoa viện

Bước ở trên đường, Quý Đông Minh đã được nô tài nói qua toàn bộ chân tướng, đi tới Đông Hoa viện, không đợi Quách Ngọc Kỳ cho hắn ánh mắt ủy khuất, liền trực tiếp mở miệng khiển trách: "Ngươi nếu như trông coi hậu viện không tốt như lời nói, về sau liền không cần làm đi! Lại có hai người nữa, rảnh rồi chạy đến Đông Hoa viện làm gì, có thời gian thì đi học tập thi thư ngũ kinh? Đến chỗ Yên Nhi quấy rối làm cái gì? Đây là muốn làm phản hết sao?"

Vài câu chất vấn, đem ủy khuất của Quách Ngọc Kỳ lại một lần nữa nuốt trở vào trong bụng

Quý Đông Minh tính cách đột nhiên chuyển biến, làm cho nàng sững sờ không thôi, ủy khuất lại không biết hướng ai có thể nói

Quý Đông Minh thấy nàng còn sững sờ ở một chỗ, lúc này cấp nàng một cái tát liền hét lớn: "Còn đứng mãi ở chỗ này làm cái gì, nếu còn quấy rối Yên Nhi nghỉ ngơi, ta liền không tha cho các ngươi!"

Dứt lời, lập tức Quách Ngọc Kỳ và đoàn người đều ly khai khỏi Đông Hoa viện

Quý Như Yên mặt lạnh nhìn biểu hiện của Quý Đông Minh, cảm thấy khinh thường

Nàng mới không tin Quý Đông Minh lại là người hiểu chuyện như vậy, hẳn làm như vậy chắc chắn chính là vì chuyện thành thân với tam vương gia kia, nếu là ở đại hôn gặp phải phiền toái, hẳn chính là người gánh chịu không nổi

Huống chi, việc hôn nhân này có thành hay không, hoàn toàn cũng là không phải do hắn quyết định

Hiện giờ thánh thượng Phù Ngao Thiên đã ngoài năm mươi, cũng nên thoái vị nhường cho người hiền, hiện tại chư vị hoàng tử đứng là đang náo động không ngừng

Tất cả thái tử đều không có cơ hội sẽ lên làm vua, bởi vì đương nhiệm hoàng hậu không phải mẹ ruột của bọn họ, hoàng hậu chính là sinh ra lục hoàng tử, đương nhiên cơ hội lục hoàng tử sẽ là người ngồi lên ngai vàng nhiều hơn mọi người

Vì vậy, ai có thể kể vị, việc này hết thấy cũng còn chưa biết rõ

Mà tam vương gia chính là người ở bên cạnh lục hoàng tử, Quý Đông Minh lúc này đem nàng gả cho tam vương gia, nhất định là vì lấy lòng lục hoàng tử, mới làm lên quyết định này

Đông Hoa viện ở trong chớp mắt, liền không còn bóng người

Khôi phục lại không khí yên tĩnh, Quý Đông Minh thay đổi sắc mặt: "Như Yên, mặc dù ngươi là trưởng nữ của Quý phủ, đệ đệ cùng muội muội có phạm vào sai lầm, ngươi cũng là nên để cho mẫu thân ngươi giáo huấn bọn họ, ngươi động thủ đánh bọn họ như vậy, chung quy đối với ngươi rất là mất thanh danh a"

Quý Như Yên cười nhạt: "Mẫu thân ở dưới cừu tuyền, ý của phụ thân chính là ta đem muội muội cùng đệ đệ giết đi sao, việc này làm sao có thể?"

Một câu nói của nàng làm cho Quý Đông Minh tím mặt: "Quý Như Yên! Ngươi này là nói cái gì! Ta có nói như vậy sao? Ngươi đây là đang nguyên rủa đệ đệ cùng muội muội chết sao!"

Quý Như Yên cười lạnh, tiện đà đáp: "Ta đã sớm nói, ta chỉ có một mẫu thân, mà mẫu thân của ta đã sớm đi về cõi tiên. Rõ ràng chính phụ thân nói để cho mẫu thân giáo dục đệ đệ cùng muội muội, tại sao lại nói ta nguyên rủa bọn họ chết sớm chứ? Ta đây chỉ là nghe theo lời phụ thân mà thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Nữ tử nguy hiểm 1

Quý Đông Minh nghe vậy, tức đến muốn chết!

Kiếp trước, hắn là thiếu nợ nàng cái gì sao?

Như thế nào liền sinh ra một nữ nhân ngỗ nghịch như vậy, những câu nói của nàng như là hàm răng sắc nhọn cắn xé hắn

Hít một hơi thật sâu, Quý Đông Minh lúc này không muốn cùng Quý Như Yên trở mặt, thánh thượng Phù Ngao Thiên buổi trưa đã triệu kiến hắn, nghiêm mặt hỏi hắn mấy vấn đề, trong giọng nói đều đối với hắn nghi ngờ

Gặp mặt tại thời điểm, lo lắng cùng đề phòng hắn, khiến cho hắn bất an không thôi

Lúc này trở về Quý phủ, muốn yên tĩnh một chút, nhưng hậu viện lại tranh cãi ầm ĩ không thôi

Hơn nữa hắn vừa mới phải ở trước mặt mọi người bảo hộ Quý Như Yên, đó là bởi vì Yến vương thế tử Phù Nhạc Thánh nói Quý Như Yên cùng với thất hoàng tử của Thiên Độc quốc có quen biết

Điều này khiến cho Quý Đông Minh sợ tới mức hai chân đứng không vững

Hắn chính xác là muốn vinh hoa phú quý, nhưng không muốn đến nỗi phải mất đi tính mạng

Tội đồ phản quốc, hắn gánh không có nổi

Toàn bộ Quý gia cũng không thể chịu được điều này, nếu bởi vì quan hệ của Quý Như Yên, mà liên lụy đến Quý gia, toàn gia bị tru di cửu tộc, Quý Đông Minh thật không có mặt mũi nào đi gặp mặt tổ tiên

Quý Đông Minh áp chế lửa giận trong lòng, nhìn thoáng qua Quý Như Yên: "Ta hỏi ngươi, ngươi như thế nào cùng thất hoàng tử điện hạ Thiên Độc

quốc thông đồng?"

"Thông đồng? Phụ thân lời này cũng không thể nói lung tung, hiện giờ ta chính là chuẩn bị trở thành tam vương phi, nếu như ở trong đại hôn liền truyền ra tin ta cùng thất hoàng tử điện hạ như vậy, phụ thân đây là không muốn giữ thể diện cho Quý gia sao?"

Quý Như Yên lùi lùi biếng hải lại

Quý Đông Minh khuôn mặt lập tức kéo dài, trở thành một màu đen: "Nếu không phải thông đồng, tại sao thánh thượng lại biết ngươi cùng bọn chúng quen biết! Hôm nay, quốc sư Tích Tiểu Mộng có phải hai không là giao cho ngươi ngọc ấn? Ngươi đem ngọc ấn giao ra đây, ta sẽ coi như chuyện này không phát sinh qua!"

Nguyên lai ở trước mặt Quách Ngọc Kỳ che chở mình thì ra là muốn lấy ngọc ấn

Quý Như Yên cười lạnh, đứng lên, từng bước tiêu sái bước đến phía cửa sổ: "Ngọc ấn ta sẽ không giao cho phụ thân, đây chính là mười vạn lượng bạc. Còn có, một khi lấy được bạc ta liền sẽ trả cho chủ nhân của nó"

"Ngu xuẩn! Ngươi cũng biết ngọc ấn kia có tác dụng..."

Quý Đông Minh lời còn chưa nói hết, đã bị Quý Như Yên cắt lời: "Ngọc ấn có tác dụng gì, đối với ta không cần biết, ta chỉ biết nó có thể đổi bạc"

"Ngươi rốt cuộc là không chịu giao ra!"

Quý Đông Minh tức giận như muốn bốc hỏa, hấn từ trước đến nay cũng không phải là người có thể kiềm chế tốt

Nếu không phải cảm thấy Quý Như Yên đối với mình còn có giá trị, thì hấn đã sớm xông lên đánh người.

Điều mà hấn không biết chính là, chỉ bằng thân hình mập mạp kia, muốn đụng tới ống tay của Quý Như Yên cũng không thể

Quý Như Yên hướng hấn mỉm cười, chắc chắn nói: "Không giao!"

"Người đâu! Đem Quý Như Yên trói lại cho lão phu!"

Quý Đông Minh thét ra một tiếng ra lệnh, từ Quý phủ vài tên ám vệ xông ra

Tổng cộng sáu hắc y nhân, ánh mắt sát khí nhìn chằm chằm Quý Như Yên, hành động nhanh chóng bao vây nàng

Quý Đông Minh vừa thấy nàng bị bao vây, sắc mặt như trước không thay đổi: "Đem lục soát, phải tìm ra bằng được ngọc ấn!"

Sáu ám vệ đối với mệnh lệnh của chủ tử nhất mực tuân theo

Chỉ là bọn hấn vừa muốn ra tay, Quý Như Yên từ bên hông gỡ xuống Yêu Trụ Từ, sau đó hướng bọn họ trực diện mà đánh

Đối với một cái nữ nhi yếu đuối, bọn họ vốn là khinh thường, Quý Như Yên thế nhưng lại ra tay không có nửa điểm thương hại

Yêu Trụ Từ chính là một tứ giác hình thoi rất bén nhọn, xẹt qua cổ sáu gã ám vệ, máu hướng về phía trước phun ra tung tóe, toàn bộ phòng lúc này đều như bị máu bao phủ

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Nữ tử nguy hiểm 2

Đứng ở giữa căn phòng huyết nhiễm đỏ đỏ là Quý Như Yên, một thân xiêm y màu xanh tươi mát, ánh mắt sắc bén như lưỡi dao nhìn Quý Đông Minh, lời nói lạnh như băng: "Phụ thân quả nhiên là một người cha tốt, cự nhiên làm cho sáu cái hắc y nhân đến lục soát thân thể của nữ nhi! Không biết phụ thân có hay không muốn giống như bọn họ?"

Quý Đông Minh lúc này nói không lên lời, hấn đã sớm bị hù chết

Chưa bao giờ biết nữ nhi của mình khi nào thành một cái sát nhân cuồng ma!

Chỉ trong một chiêu, liền đem sáu ám vệ giết trước mặt của hấn

Hấn chính là nhìn thấy tay nàng mới vừa giờ giờ lên, lại làm cho ám vệ mình huấn luyện mấy chục năm chết ở trong tay của nàng, nàng làm sao có thể là

nữ tử nhu nhược, căn bản là một cái nữ tử nguy hiểm!

"Ngươi....Ngươi muốn làm gì?"

Quý Đông Minh sợ tới mức hai chân không đứng được thẳng, hần trước kia sai ám vệ giết người, đều không có cảm giác sợ hãi như vậy

Chính là hôm nay đứng ở trước mặt nàng, hần cự nhiên có một loại cảm giác, nếu là mình chọc giận nàng, căn bản sẽ không có con đường sống!

Nàng là có sát ý, hướng chính hần đánh úp lại, áp lực cực lớn, khiến cho thân thể của Quý Đông Minh lúc này suy yếu như lá liễu

Quý Như Yên nhìn Yêu Trụ Từ ánh mắt thương thức, cười lạnh nói: "Không phải nữ nhi muốn làm gì, mà là phụ thân muốn làm gì? Ta đã sớm nói ngọc ẩn không thể giao cho ngươi, ngươi lại nói ám vệ đến lục soát ta. Quý Như Yên ta nếu là muốn người khác cũng đừng mơ lấy được, nếu vẫn còn có giả tâm chiếm lấy, cuối cùng chỉ có một kết cục. Không biết phụ thân đại nhân, có muốn biến thành như bọn họ hay không?"

Quý Đông Minh liếc nhìn sáu thi thể dưới mặt đất, sợ tới mức hồn phi phách tán, trực tiếp ngất đi

Thấy hần hôn mê, Quý Như Yên hừ lạnh một tiếng: "Kẻ bất lực!"

May mắn hiện tại Quý Đông Minh đã ngất đi, nếu như hần còn nghe thấy được mấy câu nói của nàng, khẳng định chắc chắn tức giận học máu mà chết

Lướt qua Quý Đông Minh trên mặt đất, Quý Như Yên cũng không muốn ở lại Đông Hoa viện

Quý phủ thật đúng là cùng nàng không hợp, nàng trước vẫn là nên đi lo liệu chuyện quan trọng trước

Thiên Sương Viện trước không ai động, nàng đến đây tra xét lại một lần, nhìn xem có để lại dấu tích gì hay không, mẫu thân trúng phải Tủy Diễm Vương, tuy rằng thời kỳ ủ bệnh rất dài, nhưng nàng vẫn là muốn tra xét xem mẫu thân vì sao mà chết

Thiên Sương Viện cảnh vật hoang phế lại bại, làm cho nàng tâm sinh chua xót

Nhìn qua căn phòng trước kia mẫu thân ở, phát hiện trong phòng lộn xộn rối tung, như thể người muốn tìm một vật

Nàng biết, ngày mình cùng muội muội rời đi Quý phủ, với tính cách của Quách Ngọc Kỳ nhất định sẽ đến Thiên Sương viện tìm kiếm khế đất, cũng chính là muốn chiếm được đồ cưới của mẫu thân

Lúc này nàng trở về Thịnh kinh, nàng phải làm vài chuyện

Một là thu hồi của hồi môn của mẫu thân, hai là tra ra Tủy Diễm Vương là do ai hạ độc, thứ ba là giải trừ hôn sự cùng tam vương gia

Đang suy nghĩ, đột nhiên nghe được tiếng vang ở phía sau

Miệng nàng gọi nên một tia tà nịnh đích ý cười: "An Huyền, ngươi đã đến?"

"Tỷ tỷ, ngươi như thế nào đến Thịnh kinh lại không cho ta biết?"

Một nam tử khí thế ngang nhiên, đứng ở đằng sau nàng, diện mạo hần có chút âm nhu, hần chẳng qua cũng chỉ là đứa nhỏ mười ba tuổi, nhưng ánh mắt lại ngoan độc cùng nghiêm túc

Nếu Quý Đông Minh nghe thấy lời nói này, tất nhiên sẽ nhận ra người này chính là công công được thánh thượng Phủ Ngao Thiên sủng ái nhất____Tiểu An Tử, hần là thường thay thánh thượng xử lý rất nhiều việc

Quý Như Yên xoay người nhìn hần, lộ ra ý cười, đó chính là nụ cười phát ra từ nội tâm

"Ngươi ở Thịnh kinh có tốt?"

"Tỷ tỷ yên tâm, hiện giờ ta đã là Trường An hậu, đã có năng lực bảo hộ tỷ tỷ"

"Chỉ cần ngươi mạnh khỏe, là ta an tâm rồi. Làm sao ngươi biết ta đến Thịnh kinh?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Nữ tử nguy hiểm 3

An Huyền nhìn nàng: "Yến vương thế tử Phù Nhạc Thánh tiến cung gặp thánh thượng, lúc sau thánh thượng liền truyền Quý Đông Minh tiến cung"

Quý Như Yên giật mình, khó trách Quý Đông Minh lại hỏi nàng chuyện ngọc ấn

Phòng chừng chính là Yến vương thế tử Phù Nhạc Thánh kia lắm miệng!

Nàng bộ dạng khinh thường, An Huyền nhìn bộ dạng của nàng, cảm thấy có so đo: "Tỷ tỷ, muốn hay không ta giải quyết tốt chuyện Yến vương thế tử?"

Xi_____

Quý Như Yên đột nhiên nở nụ cười: "Ngươi đưa nhỏ này, như thế nào lại muốn giết người đây? Ở kinh thành hai năm nay, vẫn không thay đổi sao?"

"Ta chỉ có một người tỷ tỷ, nếu có người chọc tỷ tỷ không vui, ta liền dạy cho hắn sống không bằng chết, lột da hắn, hủy đi gân cốt!"

Ngữ khí lộ ra sát khí

An Huyền tính đứng lên, nhưng thật ra sáu năm trước nàng ở tại một cái thôn trang nhỏ, hảo tâm cứu về một người, ngày đó hắn cả người đầy vết thương bầm thui, nếu không phải hắn vẫn còn một tia sống sót, Quý Như Yên cũng sẽ không cứu hắn

Chính là lúc ấy, nàng đem An Huyền cứu về rồi

Cũng là không có cách giúp hắn trở về nguyên vẹn, cái kia đã bị người khác cắt đi

Cũng bởi vì mất máu quá nhiều, thiếu chút nữa liền chết đi, nếu không có Quý Như Yên cứu hắn, hắn cũng không sống đến hiện tại

Sáu năm kia. Đại sư huynh Sở Lam Thiên đáng thương hắn, dạy cho hắn võ công để cho hắn phòng thân. Ai ngờ tiểu tử này lại là nhân tài võ nghệ, tuổi còn nhỏ như vậy, cũng đã sớm đạt đến cao thủ cảnh giới, tuy nói là không đến được cảnh giới như Quý Như Yên, nhưng nếu ai chọc phải hắn, hắn đích xác có thể chỉ trong một cái nháy mắt giết chết người đó

Vì thế An Huyền đối với Quý Như Yên rất sùng bái, coi nàng như tỷ tỷ ruột của mình

Hai năm trước, dựa vào hỗ trợ của Phụng Thiên Hữu, thuận lợi tiến cung làm công công, với cố gắng của chính mình, đã được thánh thượng Phù Ngao Thiên coi trọng

Đồn đại, An Huyền chính là sủng nhi của thánh thượng

Cũng bởi vì hắn có thể leo lên giường của thánh thượng, chiếm được tín nhiệm của thánh thượng, vì thế đã được ban thưởng cho Trường An Hậu

Ở Thịnh Kinh Trường An Hậu có thể nói là danh tiếng vang xa, đơn giản là hắn tâm ngoan thủ lạt, hắn ra tay chinh đốn cả đại thần trong triều không kể người nhà của họ, đều là gà chó không tha, khiến cho cả một phủ đều là huyết đỏ lan tràn

Ở bên ngoài, Trường An Hậu gây ra mọi chuyện, mọi người đều không giám công khai nghị luận, một khi bị hắn phát hiện, lập tức sẽ bị chết không có chỗ chôn

Hắn cứ như vậy điên cuồng ngang ngược, nhưng thánh thượng lại không thêm đề ý đến, lại càng coi trọng hắn hơn

Nếu không phải thánh thượng lúc này muốn nghỉ ngơi tại tam cung, hắn cũng không thể ly khai khỏi hoàng cung

Bên ngoài đồn đại, chủ tử thủ đoạn ác độc, dù sao cũng chỉ là một tiểu thí hài mười ba tuổi

Điểm này phòng chừng rất nhiều người không thể tin, tiểu thí hài này lớn lên, lại cứ mi thanh mục tú, tuy nói khuôn mặt ôn nhu, những vẫn là có nét tà mị không nói lên lời

Quý Như Yên đột nhiên chuyển đề tài, nhân nhạ phân phó: "An Huyền, giúp ta làm một chuyện. Ba ngày sau làm cho tam vương gia chết bất đắc kỳ tử"

"Được!"

"Từ từ, chuyện này cũng không cần ngươi nhúng tay, miễn cho người ngoài hoài nghi ngươi. Ngươi chỉ cần an bài cho Hồng Y vệ của Phụng gia tiến vào là được rồi"

An Huyền sùng sốt đáp: "Ta đã biết"

Ánh mắt lại lóe lên, hắn làm sao có thể không nhúng tay vào đây?

Muốn kết hôn với tỷ tỷ của hắn, cũng phải nhìn tỷ tỷ hắn có đồng ý không đã!

Nếu lại cóc ghè muốn ăn thịt thiên nga, vậy hắn cũng không ngại khiến người kia sống không bằng chết!

"Người ở trong cung, có thể tìm kiếm được Túc Diễm Hoàng?"

"Có một chút tin tức, nhưng không biết là thực hay giả, tỷ tỷ cho ta một ít thời gian"

"Àn. Thời điểm cũng không còn sớm, người hồi cung sớm đi, có chuyện gì đến bên ngoài thành tìm ta, địa chỉ người cũng đã biết"

"Ta hiểu được, tỷ tỷ, Quý Đông Minh kia người có cần ta động thủ không?"

Quý Như Yên nhìn thấu oán khí trong lòng hắn, thân thủ vỗ nhẹ bờ vai của hắn, thấp giọng an ủi: "Người yên tâm, tỷ tỷ ta không phải là người nhân từ, mềm lòng với người khác, người chỉ cần hoàn thành tốt chuyện ta giao người là được rồi"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Tâm sinh một kế

Hào hoa viện

Quách Ngọc Kỳ dẫn theo nữ nhi của chính mình, đưa con Quý Diệc Mặc kia vẫn là khóc nháo không ngừng, bị đánh thành như cái đầu heo

Quách Ngọc Kỳ lấy đến thuốc mỡ, nước mắt như hạt châu nhỏ chảy xuống: "Hào người Quý Như Yên! Cự nhiên đối với con ta ra tay mạnh như vậy, đừng trách về sau ta không khách khí!"

Vừa nói, đôi mắt vừa hằn lên tia ngoan độc

Nha đầu Yến Tuyết đứng một bên hầu hạ, thấy chủ tử khuôn mặt nhăn nhó, trong tay bưng chén trà, nhất thời không biết có hay không là nên tiến lên

Hiện giờ phu nhân tâm tình không tốt, nàng nếu tiến lên, nhất định sẽ bị phu nhân đánh chửi

Yến Tuyết nghĩ đến đã mười năm trải qua, càng nghĩ càng thêm tức giận

Đại phu nhân đã bày ra rất nhiều mưu kế, làm rất nhiều chuyện xấu, nhưng lại không ngờ rằng phu nhân lại dẫu lão già, quan hệ với người chăn ngựa

Một gã sai vặt trông coi chuồng ngựa, nàng làm sao có thể để ý đây?

Chính là chướng mắt cũng không có khả năng

Phụ mẫu, huynh đệ tỷ muội của nàng, còn ở Quách gia làm nô tài, một khi nàng đối với chủ tử có dụng tâm khác thường, phu nhân chắc chắn sẽ không bỏ qua cho nàng

Nghĩ đến đây, Yến Tuyết trong lòng đánh một mình chịu khổ sở

Nhất là mười năm nay, nàng sinh liên tiếp ba cái đứa nhỏ, đều là nha đầu phiến tử

Người chăn ngựa đối với nàng không hài lòng, quyền đâm cước đá, nói nàng sinh không ra đứa con lạn hóa

"Trà đâu?!"

Quách Ngọc Kỳ lớn tiếng, đem Yến Tuyết quay trở lại

Vừa nhắc, liền thấy ánh mắt ngập hỏa tức giận, Yến Tuyết vội chạy nhanh đem chén trà trong tay vẫn còn nóng, ôn nhu nói: "Phu nhân, thỉnh dùng trà!"

Quách Ngọc Kỳ vừa thấy được nàng, tiếp nhận chén trà, liền hướng Yến Tuyết đập tới tấp

"Đều là chủ ý của tiện nhân này, nếu không phải người năm đó đem nàng tống đến Phụng hoàng phủ, làm cho nàng chưa dâng trà cho ta, ta sao lại bị xú nha đầu kia gọi một tiếng di nương chứ!"

Chẳng phân biệt được thị phi hắc bạch đã đổ ập xuống những tiếng chửi rủa thậm tệ, Yến Tuyết va vào bình sứ, bị thương không nhẹ, huyết đỏ lan tràn trên mặt đất, chính là nàng không đủ can đảm, dám ở trước mặt Quách Ngọc Kỳ biểu hiện một chút bất mãn gì

Đôi mắt Quách Ngọc Kỳ phần nộ cùng không cam lòng, tâm sinh một kế, chạy nhanh trên mặt đất: "Phu nhân xin bớt giận! Nô tỳ có một chủ ý"

"Chủ ý gì?"

Quách Ngọc Kỳ liếc mắt một cái, nha đầu theo nàng xuất giá đến nay, luôn ở bên cạnh nàng, nhưng thật ra cũng có nhiều chủ ý hữu dụng, chủ ý của nàng nhất định nhiều

Nếu không nàng cũng sẽ không lưu lại nha đầu kia lâu như vậy, còn cho nàng lập gia đình với người ở trong phủ, để hầu hạ chính mình

Yến Tuyết cúi đầu đáp: "Lúc trước phu nhân chính là đưa đại tiểu thư đến Phụng phủ dưỡng thân mà thôi, nếu đại tiểu thư trở lại, đại tiểu thư đối với phu nhân bất mãn. Nhưng là lão phu nhân đối với nàng hết sức hài lòng, nếu như phu nhân mời được lão phu nhân đến đây giáo huấn tiểu thư, người không phải đã lấy lại được mặt mũi sao?"

"Lão phu nhân?"

Đúng vậy!

Nàng như thế nào đã quên lão phu nhân?

Quách Ngọc Kỳ cười lớn tiếng, ôm lấy con của mình, trấn an nói: "Mặc nhi, người đừng khóc, chúng ta thỉnh nãi nãi đến, làm cho người hết giận"

Quý Diệc Mặc trước mắt sáng ngời: "Nãi nãi, bà nội đến chắc chắn sẽ giáo huấn tốt con tiện nhân kia sao?"

"Nãi nãi của người cung chiều người như vậy, chắc chắn sẽ đến!"

Quý Diệc Mặc lau một phen nước mắt, ngoan thanh thét to: "Ta đây phải cho nàng sống không bằng chết!"

"Hảo! Người chính là tâm can của mẫu thân mà!"

Quách Ngọc Kỳ ôm Quý Diệc Mặc trấn an hẳn, Quý Như Thi ngồi một bên ánh mắt lại nhất mực hàm mộ đại ca, trong lòng đổ kị đến phát cuồng!

Dựa vào cái gì, mẫu thân bất công như vậy!

Nàng cũng là do mẫu thân sinh ra, vì cái gì nàng cùng ca ca ở trước mặt mẹ cùng một lúc, như thế nào trong mắt của mẹ cũng chỉ tồn tại có mỗi mình ca ca

Nắm tay nho nhỏ nắm chặt, ánh mắt cô độc chảy xuống một dòng lệ nóng, không dám ngừng đầu

Mà ở một bên, Yến Tuyết lại phát hiện, tứ tiểu thư đối với đại phu nhân bất mãn, Yến Tuyết cũng tính toán không báo cho đại phu nhân biết, khoe miệng gọi lên ý tứ hàm xúc không rõ

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Khóc lóc kể lể

Hôm sau, sắc trời trong sáng

Mà Quách Ngọc Kỳ còn lại phân phó quản gia, nói Triệu thúc tiến đến Quý gia mời lão phu nhân

Lão phu nhân chính là mẫu thân của Quý Đông Minh, lão phu nhân họ Trương, hiện giờ nàng chính là ở lại nhà của đứa con cả Quý Đông Thiên, Quý Đông Thiên chính là hết ăn lại nằm, thích dạo chơi kỹ viện

Nếu không phải có lão phu nhân Trương thị quản thúc mọi người, chỉ sợ Quý gia đã sớm bị Quý Đông Thiên phá hủy

Ăn ở của Quý Đông Thiên, đều là do Quý Đông Minh tiếp tế

Triệu thúc đến mời, làm cho phu nhân Trương thị ý thức được vấn đề nghiêm trọng, không nói hai lời, dặn Quý Đông Thiên chiếu cố thật tốt trong nhà, liền đi theo Triệu thúc đến Quý phủ

Tiến đến Quý phủ, Quách Ngọc Kỳ liền cung kính nghênh đón, khóc sụt sùi ở trước mặt lão phu nhân Trương thị

Quách Ngọc Kỳ khóc lóc kể lể, nói Quý Như Yên tùy tiện cùng vô lễ, càng khóc lóc kể lể nói bản thân ở trong Quý phủ không có địa vị gì

Lão phu nhân Trương thị nghe vậy, lại nhủ mày, tâm sinh tức giận

Quách Ngọc Kỳ gặp lão phu nhân Trương thị nức nở nói: "Lão phu nhân, người cũng biết. Lúc trước lão gia cho ta thành kẻ thất. Vừa lúc Mặc Nhi một trăm ngày đại lễ, lão gia chính là nghĩ có thể song hỷ kỳ môn, không nghĩ lại dính điểm uế khí. Tỳ tỳ qua đời, Yên Nhi cùng Tuyết Nhi mỗi ngày đều một thân tang sự, hồng việc cùng tang sự chạm vào nhau, nếu ảnh hưởng đến tiền đồ của lão gia, chúng ta không có thể đảm đương tốt mọi việc a? Vì thế ta đây mới thay lão gia làm chủ, làm cho người ta hộ tống hai người đi đến thôn trang giữ đạo hiếu ba năm, chính là hai người họ không có đến thôn trang, ngược lại lại đi đến nơi của Phụng Thiên Hữu..."

"Cái gì? Cự nhiên lại có chuyện này?"

Lão phu nhân Trương thị sùng sốt, nửa ngày cũng không có phản ứng

Bởi vì trong trí nhớ của nàng, nghĩ đến Quý Như Yên kia vẫn là ở thôn trang, lại không ngờ tiến đến Phụng Thiên phủ

"Lão phu nhân, hiện tại Quý Như Yên đối với ta phi thường bất mãn, cho rằng thiếp thân muốn đuổi nàng ra khỏi phủ, đối thiếp thân luôn gọi là di nương, gia hữu gia quy, cũng không tới phiên nàng làm cân bừa bãi!"

"Lão phu nhân ____"

Quách Ngọc Kỳ ngoài miệng ủy khuất kêu, chính là đáy mắt có ý cười

"Được rồi được rồi, người đừng có khóc nháo, dầu gì cũng là phu nhân quan tứ phẩm, như thế nào tựa như cái thôn phụ đâu? Người phải người đem Yên Nhi gọi tới, lão thân đích thân dạy nàng chút quy củ, hảo hảo làm cho nàng phụng trà người là được".

Quách Ngọc Kỳ cầm khăn tay trong tay, hướng trên mặt lau: "Ai! Các người còn ngây ngốc ở đây làm cái gì, còn không mau đi thỉnh đại tiểu thư đến đây?"

"Được, nô tỳ liền đi ngay"

Yến Tuyết một bên đáp lời, xoay người đi ra ngoài

Chính là, Yến Tuyết nụ cười khinh thường, cũng không ai thấy

Yến Tuyết mười năm ở trong Quý phủ cũng coi như kiến thức không ít, nàng trong lòng cho rằng đại tiểu thư rất không dễ khuất phục

Phu nhân cùng lão phu nhân chen ép đại tiểu thư ai áp đảo ai còn không biết đâu?

Một khi đã như vậy, nàng liền hảo hảo xem phu nhân như thế nào nuốt trôi cục tức này đây!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Không có cửa đâu

Yến Tuyết bước nhanh đi tới Đông Hoa viện, nói Quý Như Yên tiến tới Hào Hoa viện

Trên đường, Quý Như Yên không nói một lời, chỉ nhìn đồng nhìn tây

Nhìn đại tiểu thư hết sức bình tĩnh, Yến Tuyết hiện lên một ý niệm trong đầu, vì thế ở bên cạnh cố ý nhắc nhở: "Đại tiểu thư, lão phu nhân đã tới"

Quý Như Yên nhú mi cong vút: "Lão phu nhân?"

"Đúng như vậy"

"Người tới làm cái gì"

"Nô tỳ không biết"

Quý Như Yên cười lạnh: "Yến Tuyết người đừng có ở trước mặt ta đùa giỡn, người tưởng ta không biết là người cùng Kỳ di nương đang tính kế ta sao, lão phu nhân vì cái gì lại đến, vì sao mới đến lại triệu kiến ta, người sao lại có thể không biết?"

Nàng cũng không quên Yến Tuyết này là nha đầu lợi hại, Quách Ngọc Kỳ ở trong mắt Quý Như Yên thật đúng là không có phân lượng.

Lại có nữ nhân này chính là một nhân vật rất vụng về, nếu không có Yến Tuyết ở bên người hầu hạ, bằng vào Quách Ngọc Kỳ có thể hoàn thành mọi chuyện sao, thật đúng là sẽ không có biện pháp ở Quý phủ sống yên ổn.

Bởi vì, trong Quý phủ Kiều đi nương cũng không phải là người ngồi không!

"Yên Nhi"

Xa xa một người vội vàng hướng các nàng đi tới, một thân tơ lụa đỏ tươi, eo thon, nhìn qua có vẻ thập phần xinh đẹp

Thân phận Kiều đi nương ở Quý phủ cũng không phải thấp, bởi vì Quý Đông Minh đã phải đi thuyền trăm dặm, dùng vạn bạc trắng để làm sính lễ cưới nàng

Nếu không có bản quốc thanh quan thì không thể được làm chính thất, Quách Ngọc Kỳ kia sao có thể lên làm kế thất

Kiều đi nương thấy được Quý Như Yên, lập tức mỉm cười nói: "Yên Nhi khi nào hồi phủ, cũng không đến chỗ ta một chút?"

Gặp ánh mắt của Kiều đi nương, Quý Như Yên biết nàng chính là có chuyện muốn nói với mình

Hiểu rõ được tâm ý đó, nàng liền hướng Yên Tuyết nói: "Ngươi về Hào Hoa viện trước đi, ta đến chỗ Kiều đi nương một chút, thuận tiện nhìn xem ngũ đệ cùng lục đệ như thế nào rồi"

Yên Tuyết cảm thấy giật mình, kinh ngạc nói: "Đại tiểu thư, điều này sao có thể? Lão phu nhân còn đang chờ ở đó"

Quý Như Yên cười lạnh: "Ngươi trở về nói với cái lão phu nhân kia, bỏ mấy cái sĩ diện ở trước mặt phụ thân đi, nếu muốn ở trước mặt ta ra về, thật đúng là nực cười, không có cửa đâu!"

Cái gì lão phu nhân!

Phi!

Lão phu nhân lúc trước chính là không thích nương, mới có thể an bài cho Quách Ngọc Kỳ cùng Quý Đông Minh quen biết, bằng không nàng ta làm sao có thể thuận lợi tiến vào Quý phủ, khiến cho nương ở trong Quý phủ trừ bỏ Thiên Sương viện, nơi khác đều không đến!

Nói trắng ra là, Quách Ngọc Kỳ cùng lão phu nhân Trương thị có mối quan hệ thân thích cũng không biết rõ chính xác là như thế nào, nàng cũng nghe qua Quách Ngọc Kỳ gọi lão phu nhân một tiếng di mẫu

Liếc qua khuôn mặt xanh trắng của Yên Tuyết, Quý Như Yên hướng Kiều đi nương gật gật đầu: "Kiều đi nương, ngươi dẫn ta đến Thủy Tiên các đi"

"Đại tiểu thư, thỉnh!"

Kiều đi nương cười đến quỷ dị

Yên Tuyết tro mắt nhìn Quý Như Yên cùng Kiều phu nhân ly khai, lúc này thầm nghĩ nàng không có khả năng hoàn thành công việc của đại phu nhân giao cho

Lúc này trong đầu có một suy nghĩ, nàng lẽ ra không nên ở trước mặt đại tiểu thư nhắc đến lão phu nhân

Nàng có phải hay không thông minh hóa ngu ngốc?

Nghĩ đến đây, Yên Tuyết không khỏi cắn cắn môi, rồi lại không thể không đi Hào Hoa viện

Trở lại Hào Hoa Viện, Yên Tuyết cũng không cần thêm mắm thêm muối, trực tiếp nói ra câu kia của Quý Như Yên, liền đem Lão phu nhân Trương thị tức đến cả người run rẩy

Lão phu nhân giận đến đỏ mặt tía tai, một tay vỗ lên trên bàn, đứng lên: "Phản, phản rồi! Cự nhiên dám có can đảm xưng ta là lão bà? Nàng đây là làm sao học được thứ bừa bãi này, là ai cho nàng cuồng vọng như vậy! Ngươi, đi tiền viện đem lão gia gọi tới! Ta thật muốn hỏi Đông Nhi, nhà này rốt cuộc còn có gia pháp hay không!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Bị dọa đến tiểu ra quần

Lão phu nhân Trương thị lúc này một đầu phát hỏa

Quản gia Triệu thúc vội vàng tiến vào: "Lão phu nhân, đại phu nhân, lão gia đêm qua sau khi trở về, liền nôn mửa, lúc này cũng chưa tỉnh lại, cả người đều phát sốt!"

Nghe vậy, lão phu nhân Trương thị dưới chân mềm nhũn: "Minh Nhi sức khỏe trước nay đều hảo, như thế nào lại bị bệnh đây?"

"Này, lão nô cũng không biết"

Triệu thúc trong đầu cũng hiện lên suy nghĩ, lão gia không biết khi nào về tới thư phòng, đợi đến khi hần tỉnh lại vừa sợ lại vừa lo. đem hết thức ăn trong bụng nôn ra. Toàn thân sau lại phát run, mồ hôi toát ra như tắm, hiện tại sốt cao, cả người đều nói mê sảng

Nói cái gì không muốn bị hần giết...

Quách Ngọc Kỳ hỏi Triệu thúc cái gì cũng không biết, nhất thời liền nổi giận: "Vậy ngươi còn đứng ở chỗ này làm cái gì, còn không chạy nhanh đến Lý phủ, thỉnh Lý đại nhân đến chẩn bệnh cho lão gia xem?"

"Đúng vậy, lão nô liền đi ngay!"

Triệu thúc sau khi rời đi, lão phu nhân Trương thị cùng Quách Ngọc Kỳ còn lại hoang mang rối loạn cùng khản trương chạy tới tiền viện, chiếu cố Quý Đông Minh

Quý Đông Minh trở lại thư phòng nằm, cũng không phải Quý Như Yên tự mình lo liệu

Mà là do An Huyền giúp đỡ, còn có sáu thi thể kia đều mang ra ngoài, đi đến bãi tha ma cho cầu ăn

An Huyền trong tay có thể lực Huyền thị bộ tộc, ước chừng có hơn năm mươi người

Tuy nói hơn năm mươi người là không nhiều, nhưng mỗi người đều là tâm ngoan thủ lạt, giết người không chớp mắt, đích xác là một ác nhân

An Huyền một tiếng phân phó, Đông Hoa viện lập tức sạch sẽ, chính là chỉ trong một khắc đồng hồ, trên mặt đất máu tươi cũng là chưa từng có

Quý Đông Minh bị nâng đến thư phòng, An Huyền cũng không phải người tốt, lợi dụng hần lúc hôn mê, ban thưởng cho hần hai cái đại bạt tai, nếu không phải Quý Như Yên nói hần dừng lại, chỉ sợ An Huyền đã sớm cho hần thành cái đầu heo

Vì vậy lão phu nhân Trương thị cùng Quách Ngọc Kỳ đi tiền viện nhìn Quý Đông Minh, phát hiện mặt hần cực kì sưng đỏ, nhìn rõ nét in hình ngón tay, hai người đều sùng sốt

Mà Quý Đông Minh lúc này thì thảo nói: "Không nên...Không nên..."

Âm thanh mang theo sự sợ hãi, toàn thân phát run, tựa hồ đã bị gặp phải chuyện gì rất kinh hãi, đến cả đại tiểu tiện đều không khống chế được

Trong phòng tràn ngập mùi hôi thối, Quách Ngọc Kỳ cau mày, chạy nhanh đến phân phó người hầu hạ Quý Đông Minh

Lúc này các nàng đều đem chuyện Quý Như Yên gạt sang một bên, ngược lại lo lắng cho Quý Đông Minh

Nửa canh giờ sau, Triệu thúc cũng đem Lý thái y mời đến

Bắt mạch cho Quý Đông Minh, một lát sau nhìn chăm chăm Quý Đông Minh, sau đó có ý suy nghĩ

"Lý thái y, lão gia ta thế nào? Hần tại sao lại như vậy?"

Lý thái y thu tay về, từ trong hòm thuốc lấy ra một cái ngân châm, sau đó nhàn nhạt nói: "Quý đại nhân chính là chấn kinh quá độ, làm cho thân thể nóng lên, chỉ cần đem độc trong cơ thể lấy gia, tĩnh dưỡng ba ngày có thể hồi phục"

"Vậy ngươi còn đứng ở đó làm cái gì, mau giúp lão gia chữa trị đi!"

Quách Ngọc Kỳ không chút khách khí phân phó, giống như cao cao tại thượng

Lý thái y híp mắt một chút, tuy nói trong lòng có oán khí, nhưng vẫn phải nhất mực nghe theo

Huống hồ Quý Đông Minh bệnh tình cũng không phải là nặng, nếu hần không làm, đắc tội với Quý Đông Minh, sợ là ngày sau ở thái y viện cũng không góc đầu lên được

Chính là, trên mặt Quý Đông Minh có dấu tay, đây là người nào gây nên?

Bị đánh đến như vậy, sợ là phải vài ngày mới có thể dịu bớt!

"Phu nhân yên tâm, ta liền châm cứu cho Quý đại nhân".

Chương 70: Song sinh thứ đệ

Thủy Tiên Các

Quý Như Yên nhìn nơi đây sắp xếp rất có ý thơ, chung quanh cũng không phải vật gì có giá trị lắm, nhìn có vẻ rất yên tĩnh

Quý Như Yên mỉm cười: "Kiều di nương, nơi này của ngươi chính là nhất thanh bất biến nha"

Kiều di nương yếu ớt cười, tự mình đi pha một ly trà, sau đó hướng Quý Như Yên rót một chén: "Nơi đây của ta cũng không phải là cái gì hảo cả, ngươi cũng không phải không biết. Nhiều năm nay Yên Nhi còn không biết sao?"

"Kỳ thật, qua nhiều năm như vậy, ta còn thiếu Kiều di nương một câu cảm ơn. Đương nhiên nếu không phải có Kiều di nương hỗ trợ, ta cũng không có biện pháp mạng canh gà đến cho mẫu thân ngày đó"

Kiều di nương lộ vẻ mặt khổ sở: "Yên Nhi, ngươi đừng có khách khí như vậy, ta cũng chỉ là thuận tay làm. Nhiều năm nay ta đều có khuyên lão gia, muốn lão gia phải người đi đón ngươi trở về, chính là..."

Quý Đông Minh sẽ đem nàng trở về sao?

Phòng chường nàng chết, hóa thành tro, Quý Đông Minh cũng sẽ không nhớ ra nàng

Nếu không phải lúc này đây, bởi vì nàng vẫn còn giá trị lợi dụng, hẳn cũng không đồng ý với Quách Ngọc Kỳ mời nàng về để thành thân với tam vương gia

Quý Như Yên bưng chén trà, nhấp một hơi: "Kiều di nương hôm nay tìm ta, chính là có chuyện gì sao?"

Kiều di nương khó xử nhìn nàng một cái, căn cứ môi dưới, không biết nên mở miệng như thế nào mới tốt

Chính ở phía sau, trong phòng truyền ra hai tiếng đồng âm của nam đồng: "Di nương! Di nương!"

Ngay sau đó, ngoài cửa tiến vào hai cái tiểu nam đồng giống y hệt nhau, cùng với Kiều di nương có tám phần tương tự, nhìn qua cũng đều là tuấn tú khôi ngô

"Văn Nhi, Vũ Nhi?"

Kiều di nương mừng rỡ, không để ý đến Quý Như Yên, chạy tới, trực tiếp ôm hai người kia lên, khóc lớn

Nàng tự trách mình, cho dù là sinh ra hai song sinh Quý Diệc Văn cùng Quý Diệc Vũ, nàng cũng không thể tự mình nuôi dưỡng

Ba ngày nay, hai đứa con này chỉ có thể ở trước mặt mình hai canh giờ

Bởi vì Quách Ngọc Kỳ bây giờ chính là nữ chủ nhân của Quý phủ, thành ra hài tử trong phủ đều phải gọi nàng là mẫu thân

Chỉ tiếc Quách Ngọc Kỳ trong mắt chỉ có Quý Diệc Mặc, sao có thể để ý đến hài tử của nàng?

Tuy nói không được đối với thâm thiết phân biệt quá mức rõ ràng, nhưng Quách Ngọc Kỳ kia cũng là nghĩ ra biện pháp để cho nàng cùng hài tử của mình gặp nhau trong chốc lát

Thậm chí hiện tại hai đứa trẻ chưa có đủ sáu tuổi, cũng đã thỉnh Lý phu tử đến nhà dạy

Cứ như vậy, Kiều di nương cùng hai người con thời gian gặp mặt càng ít, biến thành bảy ngày mới có thể gặp một lần

Quý Diệc Văn cùng Quý Diệc Vũ vừa thấy được Kiều di nương, đồng thời khóc lóc vang dội

Quý Như Yên nhú mày, đặt chén trà trong tay lên trên mặt bàn

Đội một khác, mẫu tử ba người họ vẫn khóc lóc thê lương, làm cho Quý Như Yên có chút không nói được gì

Nàng chưa bao giờ cho rằng, khóc có thể giải quyết được vấn đề, bất quá năm đó Kiều di nương từng tương trợ chính mình, đối với nàng ấy nàng thiêu nọ một ân tình, nàng chung quay là vẫn muốn trả hết

Vì thế, ngón trở nhẹ nhàng lay động trên mặt bàn, sâu kín hỏi: "Kiều di nương, ngươi còn muốn cùng đệ đệ khóc bao lâu?"

Nàng vừa mở miệng, Quý Diệc Văn cùng Quý Diệc Vũ nhất loạt quay lại nhìn nàng, hai đôi mắt mở to, ngây thơ nhìn nàng, nhưng khuôn mặt lại mang theo một chút kinh hoàng

Kiều di nương lúc này mới thu hồi chính mình, không chế lại cảm xúc, lôi kéo hai người con trai tiến lên, quỳ ở dưới trước mặt Quý Như Yên, nghẹn ngào không thôi: "Yên Nhi, mạng này của ta không đáng giá, ta chỉ cầu xin ngươi, giúp hài tử của ta, đừng để chúng bị người ngoài hãm hại! Ta lúc trước sinh ra hai đứa con này, trên mình cũng đã bị tổn thương, sau này không có khả năng sinh con nữa..."

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Bỏ đi tiện tịch

Quý Như Yên nhú mày, ra vẻ không rõ: "Kiều di nương đây là ý gì?"

"Ta muốn tự mình nuôi nấng Văn Nhi cùng Vũ Nhi"

Kiều di nương bộ dạng yếu đuối, khóc đến lệ hoa đái vũ, làm cho người ta cảm nhận được đây chính là một nữ nhân đáng thương

Đáng tiếc, Quý Như Yên không phải nam nhân, nàng là một nữ nhân

"Kiều di nương cùng với phụ thân chính là phu thê, có thể nói là hồng nhan tri kỷ, hướng chi, ngươi đã vì phụ thân sinh được hai đứa con trai, người ở trong lòng phụ thân như thế nào cũng có địa vị. Chuyện này, người cũng có thể hướng phụ thân đưa ra đề nghị"

Kiều di nương lau đi nước mắt, nghiêm mặt trả lời: "Yên Nhi, ngươi nghĩ rằng ta chưa có từng thử qua sao? Mỗi khi ta mở miệng, không được vài ngày, Đông viện kia sẽ có bước phát triển mới ngay, lập tức mạng Văn ca cùng Vũ ca đi"

Quý Như Yên liếc mắt thật sâu nhìn nàng một cái, cuối cùng cảm thán một hơi: "Chỉ có một cái điều kiện này sao?"

Kiều di nương mâu quang lưu chuyển, tiện dãi nói: "Có thể bỏ đi của ta tiện tịch không?"

Quý Như Yên đứng lên, đi ra ngoài, thân nhiên nói với Kiều di nương: "Xong xuôi hai việc này, từ nay về sau, ta liền không nợ di nương cái gì"

Kiều di nương nhìn bóng lưng của nàng dần khuất xa, cự nhiên cảm thấy chính mình tựa hồ tính toán sai lầm rồi

Quý Diệc Văn cùng Quý Diệc Vũ mỗi người lôi kéo một bên Kiều di nương: "Nương, nàng là ai?"

Kiều di nương thu hồi suy nghĩ, vuốt đầu hai con trai mình: "Kia chính là đại tỷ, về sau các ngươi phải hướng nàng gọi một tiếng đại tỷ, biết không?"

"Úc"

Quý Diệc Văn cùng Quý Diệc Vũ cái hiểu cái không gật gật đầu

Ly khai Thủy Tiên các, Quý Như Yên đột nhiên cảm thấy khó chịu

Lúc trước ở Quý phủ, Kiều di nương có thể nói chính là người tốt nhất ở trong Quý phủ này

Chính là, nàng trở lại đã nhiều ngày, Kiều di nương bây giờ mới tới tìm nàng

Nguyên nhân, đó là cảm thấy được nàng hiện tại có bản lĩnh, mới có thể chọn thời điểm đến tìm mình, sau đó đem điều mình cần ra nói

Tâm tư của Kiều di nương, nàng không cần đoán cũng biết

Phòng chừng mười năm thời gian, nhiều ít cũng làm cho Kiều di nương không hài lòng với thân phận di nương của mình

Nàng chính là suy nghĩ sẽ lên làm kế thất của Quý phủ, chính là bị Quách Ngọc Kỳ đè nặng, không thể bay lên, hai nữ nhân ở hậu viện, đầu đến người chết ta sống, bây giờ có nhiều đứa nhỏ, càng đầu lại càng hăng

Quý Như Yên suy nghĩ một cái, hai mắt to sáng ngời đích híp lại, muốn bỏ đi tiện tịch sao?

Ti U quốc có quy định: Tiện tịch không thể làm chính thất

Nếu như có người vi phạm, tru di cửu tộc

Cho nên, ngay cả Quý Đông Minh có yêu Kiều di nương như thế nào, cũng không thể lập làm làm chính thê

Bất quá, hiện giờ nàng trở về Quý phủ, như thế nào cũng muốn cùng Quý phủ tạo một ít việc vui đi

Không phải chỉ là bỏ đi tiệc tịch của Kiều di nương thôi sao?

Đối với nàng, quả thực không khó

Thân thủ từ bên đai lưng lấy ra ngọc ấn của khuyh thành quốc sư, Quý Như Yên cười đến quý dị

Ly khai Quý phủ, nàng trực tiếp đi Yến vương phủ

Người nàng muốn tìm chính là Yến vương thế tử ____ Phù Nhạc Thánh

Trong Yến vương phủ lúc này, Phù Nhạc Thánh đang nhàn nhã thưởng thức trà Ngưu Âm, nghe thấy quản gia nói có người đến gặp, khiến hắn sợ tới mức phun hết trà trong miệng ra ngoài!

"Cái gì, người tới là ai?"

"Cô nương kia nói nàng là Quý Như Yên"

Phù Nhạc Thánh sắc mặt biến xấu, nàng như thế nào lại đến tìm hắn?

Cho dù là muốn tìm, cũng phải tìm tam vương gia mới đúng a!

Nếu nàng đã biết tam vương gia kia tính tình như thế nào, không chừng đến hỏi mình trước một chút!

Suy nghĩ này của mình, Phù Nhạc Thánh thấy da đầu của hắn run lên, cầm nắm tay, cuối cùng đứng dậy: "Không cần theo ta, ta sẽ tự đi gặp nàng!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Quảng cái ngã gục

Phù Nhạc Thánh vừa ra đến Yến vương phủ, liền nhìn thấy Quý Như Yên

Hắn bây giờ mới có thời gian đánh giá kĩ nàng, chỉ thấy nàng da thịt trắng như ngọc, duyên dáng yêu kiều đứng ở nơi đó, một thân xiêm y màu xanh nhạt, đứng đó nhìn hắn cười yếu ớt

Vừa thấy nàng phong kinhh vân đậm cười, liền làm cho hắn bức bối, nghĩ muốn học mẫu

Đi đến trước mặt Quý Như Yên tức giận nói: "Ngươi tìm ta có chuyện gì? Ta không nhớ cùng ngươi trước kia có mắc nợ!"

Quý Như Yên đối mặt với hắn ngữ khí nửa phần không hồn giận: "Thế tử mạnh khỏe, ta đến muốn nhờ thế tử giúp ta một chuyện, không biết thế tử có thể hay không tương trợ?"

Phù Nhạc Thánh khoe miệng dật dật, cũng không có từ chối ngay, ngược lại nhìn chăm chăm nàng nửa ngày: "Ngươi như thế nào, biết ta có thể giúp được?"

Quý Như Yên xòe ra bàn tay, trên bàn tay chính là ngọc ấn

Vừa thấy ngọc ấn, Phù Nhạc Thánh sắc mặt lập tức thay đổi

Nhìn Quý Như Yên, cũng trở nên oán hận, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Ngươi rốt cuộc muốn thế nào?"

"Không muốn thế nào, chỉ là muốn ngươi giúp Kiều Hương bỏ đi tiện tịch, làm cho nàng quay trở về làm dân thường"

"Kiều Hương" Phù Nhạc Thánh sững sờ một hồi, nửa ngày không kịp phản ứng: "Là ai vậy?"

Thấy hắn căn bản không biết, Quý Như Yên cũng là hảo tâm nhắc nhở hắn: "Chính là thiếp thất của Quý Đông Minh, tức Kiều di nương của ta"

Phù Nhạc Thánh lúc này mới giật mình, hiểu được, sau đó lại là khuôn mặt khó hiểu: "Tiện dân chính là tiện dân, vì cái gì phải bỏ đi tiện tịch của nàng? Vẫn là nói, người rốt cuộc có tính toán gì?"

Quý Như Yên nghe vậy, thu lại nụ cười yếu ớt trên mặt, đôi mắt hung hãn như mũi dao cắm vào tim của hắn, lạnh lùng nói: "Người vẫn là không muốn giúp ta?"

Phù Nhạc Thành thấy nàng ngữ khí không tốt, cảm thấy không thể chấp nhận, hắn đường đường chính là Yên vương thế tử, cho tới bây giờ, cũng không có ai dám uy hiếp hắn!

Ngày hôm qua cũng bởi vì nàng, hắn bị Thiên Độc quốc khuyênh thành quốc sư ra tay một chút, hôm nay nàng đến Yên vương phủ tìm hắn, cự nhiên còn dám làm như vậy?

Phù Nhạc Thánh hừ lạnh một tiếng: "Bản thế tử sẽ không giúp người! Người cho dù sắp trở thành tam vương phi, kia cũng chỉ là kẻ thất, đều không phải là chính thất, đứng ở trước mặt bản thái tử chính là không có một phân giá trị!"

Một nam một nữ sắc mặt khó coi, đứng ở bên ngoài cửa Yên phủ

May mắn nơi này không có mấy người qua lại, nếu không sẽ cảm thấy được không khí ở đây vô cùng không bình thường

Quý Như Yên thu hồi ngọc ấn, thản nhiên nói một câu: "Thế tử nếu không giúp, cô nãi nãi liền đi tìm khuyênh thành quốc sư Tích Tiểu Mộng, tin tưởng lấy mười vạn đại quân, muốn bỏ đi một cái tiện tịch, là việc quá là dễ dàng đi"

Dứt lời, nàng xoay người lập tức bước đi

Phù Nhạc Thánh nghe vậy mặt đều đen!

Chết tiệt, nàng cự nhiên dám uy hiếp hắn?

Nếu hắn không làm, nàng liền đem ngọc ấn kia đổi lấy một cái tiện tịch, như vậy sao được?

Ngọc ấn kia đối với thánh thượng mà nói là vô cùng muốn sở hữu

Hôm qua nói Quý Đông Minh dùng quý kẻ lấy ngọc ấn, không ngờ hắn lại cáo bệnh!

Điểm này, là hắn nghe được tin tức từ ám vệ hắn sắp xếp trong Quý phủ

"Gượng đã!"

Phù Nhạc Thánh gọi nàng, lại không ngờ rằng Quý Như Yên cự nhiên làm như không nghe được thanh âm của hắn, tiếp tục tiến về phía trước

Thấy được bộ dạng của nàng lúc này, Phù Nhạc Thánh tức giận đuổi theo, nghĩ muốn dùng thân thủ bắt lấy bà vai nàng, khiến nàng dừng lại

Tay hắn vừa mới đưa lên, chính là ở trong nháy mắt đó, như bị cái gì hút ở phía trước, ngay sau đó cả người đều đứng không vững, quỵ rạp ở dưới mặt đất

Bịch____

Đường đường là thế tử gia, cự nhiên bị quang cái ngã gục!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Số tiền phi nghĩa

Một chiều bị quật ngã, Phù Nhạc Thánh căn bản không có phòng bị Quý Như Yên

Nhân nào kim tinh chiếu về phía nàng, hơn nửa ngày mới thu về

Toàn thân truyền đến cảm nhận sâu sắc, Phù Nhạc Thánh trừng mắt nhìn Quý Như Yên hung hăng trách cứ: "Người cự nhiên dám ra tay với bản thế tử!"

Quý Như Yên nhếch mi: "Xin hỏi thế tử gia, mắt cậu nào của người, nhìn được cổ nãi nãi ra tay?"

Thanh âm không cao không thấp, nhưng cũng lộ ra khinh thường đối với hắn

Mà sắc mặt lạnh lùng ý ghét bỏ: "Thế tử gia, đường này cũng không phải là Yên vương phủ sở hữu, cố nài nài tiêu sai bước trên đường, làm sao biết được thế tử gia liền bay đến phía trước ta quỳ xuống đằng trước đâu?"

"Quý Như Yên! Ngươi __"

Phù Nhạc Thánh tức giận đến muốn học máu, vì không tìm được chứng cứ chứng minh nàng đối với hắn hạ thủ

Nàng rõ ràng là mảnh mai mềm yếu, chính là vừa đối với mình động thủ sao?

Phù Nhạc Thánh tại thời điểm này không có lời để nói, Quý Như Yên lắc mình một cái đến trước mặt hắn, từ trên cao nhìn xuống: "Nghĩ muốn đánh ta, kiếp sau đi!"

Dứt lời, thân mình đứng thẳng, tiến về phía trước

Phù Nhạc Thánh lúc này cảm thấy thật lạnh lẽo!

Ngoài miệng không chế không được, quát lớn: "Ngươi chờ một chút, ta đáp ứng ngươi!"

Lời vừa ra khỏi miệng, Phù Nhạc Thánh đã nghĩ muốn tự tát vào mặt của chính mình

Chính là, lúc này, nàng mạnh hấn yếu, hắn không thể để ngọc ấn kia rơi vào tay Tích Tiểu Mộng một lần nữa

Cho nên hắn nhanh chóng từ trên mặt đất đứng lên, chỉnh lại sắc mặt: "Ta có thể giúp ngươi bỏ đi tiện tịch cho Kiều Hương kia, đến lúc đó chúng ta một tay giao hộ tịch, một tay giao ngọc ấn"

"Hào!"

Phù Nhạc Thánh khẽ cắn môi, đáp ứng nàng

Nhìn Quý Như Yên rời đi, hắn cũng không nhàn rỗi, chạy nhanh vào trong phủ chuẩn bị hộ tịch của Kiều Hương

Công việc chuẩn bị hộ tịch này, người bình thường giải quyết cũng phải chờ một tháng, mặc dù Yên vương thế tử Phù Nhạc Thánh có muốn đi nữa cũng phải đợi ít nhất hai canh giờ

Hai canh giờ này, Quý Như Yên có thể làm rất nhiều việc

Thí dụ như đi đình Phong Tiễn lấy mười vạn ngân phiếu

Sau đó làm cho An Huyền thông báo tin tức về quốc sư và thất hoàng tử

Quý Như Yên đợi thất hoàng tử Lạc Thuần Thần cùng quốc sư Tích Tiểu Mộng đã một khắc chung

Trên mặt bàn lúc này bày toàn là đồ ăn tinh xảo

Quý Như Yên cười cười: "Ta chính là rất có lộc ăn nha, thất hoàng tử điện hạ cùng quốc sư coi tiền như cỏ rác, ta hôm nay phải hảo hảo ăn một bữa thật ngon mới được"

Một câu này của Quý Như Yên làm cho khóe miệng Tích Tiểu Mộng trừu rút

Quý Như Yên này thật đúng là không buông tha người a

Rõ ràng chính là chiếm tiện nghi, còn nói bọn họ coi tiền như cỏ rác

Lạc Thuần Thần nhìn thoáng qua thức ăn trên mặt bàn, ánh mắt lóe sáng, đột nhiên nói: "Thường cho ngươi chút đồ ăn này, ta cũng cảm thấy chúng không thuận mắt, ngươi vẫn lên là không cần khách khí"

Tích Tiểu Mộng nghe thấy lời của hắn, lộ tức hướng Quý Như Yên nâng cao tâm trạng

Thất hoàng tử đối với người ngoài đều là lạnh lùng mà tiếp xúc, mặc kệ là ai, hắn đều xưng bổn vương, mà đối với Quý Như Yên, tại mọi thời điểm đều là xưng ta

Đây chính là nâng lên thân phận của Quý Như Yên sao?

Tích Tiểu Mộng nghĩ đến đây, cảm thấy trầm xuống, điện hạ là xem trọng nàng sao?

Ánh mắt nhìn Quý Như Yên, Tích Tiểu Mộng suy nghĩ, yên lặng mà theo dõi biến chuyển

Quý Như Yên nhún nhún vai, thản nhiên nói: "Ghê tởm, vậy cũng chỉ có chính mình động thủ, còn no áo ấm"

Lời nói này chính là ngầm muốn Lạc Thuần Thần chính mình động thủ, nếu không sẽ không ăn

Lạc Thuần Thần nở nụ cười: "Mộng cô!"

Tích Tiểu Mộng khoe miệng trầu rút, hần biết điện hạ không hài lòng!

"Điện hạ, thần liền đi làm"

Đội Tích Tiểu Mộng rời đi, Quý Như Yên sắc mặt như trước lạnh nhạt, nhìn lướt qua Lạc Thuần Thần: "Điện hạ lấy cớ đuổi quốc sư đi sao, có việc muốn cùng ta nói?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Hãm hại hần

"Người quả nhiên thông minh, không hổ là người ta yêu thích"

Lạc Thuần Thần môi mỏng khẽ mím, tiện đà nói: "Dược người cho ta, còn không?"

Quý Như Yên nhú mày: "Đưa tay của người"

Lạc Thuần Thần đưa tay của mình ở trước mặt của nàng, Quý Như Yên đưa tay bắt mạch của hần, qua hai ba khắc đồng hồ mới thu hồi

Cảm giác lúc này kinh ngạc không thôi, người này, cự nhiên trúng hỗn độc?

Tình huống của hần là tùy thời muốn chết, chỉ dựa vào chính mình dưỡng sinh đan, căn bản không có khả năng giải trừ độc trong người!

Mây liễu, mi cong, khuôn mặt nhăn lại, Quý Như Yên suy nghĩ phải cứu hần, cũng không phải là không có cách chữa, chính là cần có thời gian cùng tâm lực

Phòng chùng còn cần dùng cả nội lực cùng châm cứu, mới có thể cứu hần một mạng

Cái giá này quá lớn!

Huống chi, nàng hiện tại không có thời gian quan tâm đến sống chết của hần

Từ trong lòng ngực lấy ra một lọ thuốc, đặt ở trên mặt bàn: "Đây là tặc mệnh kéo dài tánh mạng đan, nếu người kiên trì uống trong một năm, ta nghĩ ta sẽ có biện pháp chữa khỏi cho người. Chính là hiện tại, thật xin lỗi, ta bất lực, bởi vì ta còn có chuyện của mình. Tặc mệnh này có thể giúp người áp chế hỗn độc trong người. Dược này chính là có đủ mười hai viên, đủ để người kiên trì trong một năm"

Nàng không biết người trước mặt chính là ân nhân cứu mạng mình. Nàng đúng là từng có thời gian ở Thiên Độc quốc Độc Hiết thành tại tướng quân phủ nhìn thấy Quý Hoàng, nếu nàng biết người đó chính là Quý Hoàng, cho dù buông trong tay mọi thứ, nàng cũng nhất định sẽ cứu hần

Lạc Thuần Thần trong cơ thể có hỗn độc, nuốt vào trăm độc đan nàng cấp, kết quả giải trừ được bệnh lên đơn, nhưng cũng để lại trong cơ thể hỗn độc sắp xếp không được

Lạc Thuần Thần không chút khách khí nhận lọ dược: "Không biết ta có thể giúp Như Yên cô nương chuyện gì không?"

Quý Như Yên đầu tiên là ngăn ra, theo sau là mỉm cười: "Điện hạ khách khí, chỉ là sợ phiền đến điện hạ mà thôi"

"Người đối với ta có ân, người cứ nói, chỉ cần ta có thể làm được, ta sẽ thay người làm thật tốt"

Quý Như Yên thu hồi ý cười: "Lời này của điện hạ là thật sao?"

"Tuyệt không nuốt lời"

"Tạm thời chưa nghĩ ra, đợi đến khi nghĩ ra, ta nói cho điện hạ biết, như thế nào?"

"Có thể!"

Hai người vừa mới thỏa thuận xong, Tích Tiểu Mộng liền đưa tới mấy món ăn sáng đến

Quý Như Yên nhìn nhìn kia xanh xao, liền biết Lạc Thuần Thần nhìn đám đồ ăn kia rất chướng mắt

Đồ ăn kia, nhìn qua cũng chính là tay nghề của ngự trù

"Xem ra hôm nay ta thực có lộc ăn, tự nhiên có thể thưởng thức mỹ vị do chính quốc sư tự mình bê lên"

Nghe được lời của nàng, vẻ mặt nhăn nhó như trái mướp đắng, sau đó hướng nàng cười cười, đem thức ăn đặt lên trên bàn: "Như Yên cô nương, thỉnh dùng!"

Tích Tiểu Mộng đột nhiên siểm nịnh, làm cho Lạc Thuần Thần nhú nhú mày

Bất quá, xem khuôn mặt kia của Quý Như Yên dường như rất là vừa lòng, Lạc Thuần Thần quyết định tạm thời buông tha hắn

Yến vương thế tử Phù Nhạc Thánh lúc này đột nhiên xuất hiện, lúc cánh cửa mở ra, nhìn đến người bên trong, tròn tròn mắt

Nửa ngày cũng không nói lên lời, cảm thấy hoàn toàn lạnh lẽo!

Hắn bị Quý Như Yên lừa đùa giỡn!

Ngọc ấn kia căn bản sẽ không giao cho hắn!

Nay, chính là đang bàn kế hãm hại hắn!

Quý Như Yên căn bản không tính toán giao ngọc ấn cho hắn!

Phù Nhạc Thánh lúc này mới hiểu được, trong tay hắn chính là đang cầm hộ tịch, lúc này đang đứng ở cửa, đi không được mà tiến cũng không xong!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Bị đùa giỡn, cũng phải cười!

Quý Như Yên tựa tiểu phi tiểu nhìn hắn, thấy hắn đứng ở một chỗ ảo não, cảm thấy thực sự rất thích thú

Vì thế, nàng cũng không sợ chết trâu tức hắn: "Thế tử như thế nào đứng ở nơi đó? Là ghét bỏ cùng chúng ta dùng bữa sao?"

"Như thế nào lại như vậy! Có thể cùng thất hoàng tử điện hạ và quốc sư cùng nhau dùng bữa, chính là vinh hạnh của ta!"

Phù Nhạc Thánh nghiêng răng nghiêng lợi trừng mắt liếc nhìn nàng một cái

Hắn biết hắn chính là bị đùa giỡn, nhưng là đối với những người không dễ trêu chọc kia, hắn cũng phải mỉm cười hòa ái

Hôm nay hắn chính là trước mặt những người kia, cùng lắm là bán cho nàng một cái mặt mũi

Ngày sau, hắn nhất định sẽ trả lại cho nàng thứ mà nàng hôm nay đã giành cho hắn

Phù Nhạc Thánh nghĩ như thế nào cũng không nghĩ tới, Hắn nếu nhìn thấy Quý Như Yên ngày nào, thì ngày đó liền bị nàng chinh đến thê thảm! Một lần lại một lần, hắn đều thất bại, làm cho hắn trở thành trợ thủ đắc lực của Quý Như Yên

Đi vào trong phòng, chân vừa mới đặt tới ghế, thời điểm đang muốn ngồi xuống, Quý Như Yên lại mở miệng: "Không biết chuyện tiểu nữ nhờ thế tử gia, thế tử gia đã lo liệu ôn hòa hay chưa?"

Ba____

Mặt bàn phát ra một tiếng vang, Quý Như Yên cầm văn thư kia, cẩn thận lật xem, xác định Kiều di nương được bỏ đi hộ tịch, không có để lại sơ sót gì, vừa lòng nhận lấy

"Tạ ơn thế tử gia!"

Lúc này trong lòng ngực lấy ra ngọc ấn, sau đó đối với Tích Tiểu Mộng nói: "Tích quốc sư, đây là ngọc ấn của ngươi, ta đã lấy được mười vạn lượng

bạc, ngọc ẩn cũng phải trả lại cho chủ của nó. Còn có một số chuyện, ta muốn cùng Tích quốc sư thương lượng, ngọc ẩn này chính là được thế tử gia nhìn trúng, muốn có được, không biết Tích quốc sư ý là như thế nào?"

Đơn giản vài câu, nàng đem chuyện này cấp một cái công đạo

Tích Tiểu Mộng vốn là nam sinh nữ tương, lúc này nghe nói như vậy, cười lạnh một tiếng: "Nguyên lai là được thế tử gia coi trọng, ngọc ẩn này chính là tín vật có thể điều động mười vạn đại quân Thiên Độc quốc, không biết vật được thế tử coi trọng lại chính là ngọc ẩn này!"

Tích Tiểu Mộng vừa nói lời này, Phù Nhạc Thánh sợ tới mức thiếu chút nữa quỵ rạp trên mặt đất

Hắn cuối cùng cũng biết sự lợi hại của Quý Như Yên, nữ nhân này quả thật ngoan độc!

Cự nhiên ra chiều này với hắn!

Này chính là đem quan hệ hai nước ra mà động đến, một khi xử lý không tốt, hai nước khai chiến cũng chính là do mình gây ra

Phù Nhạc Thánh nhanh chóng đối với Tích Tiểu Mộng cười làm lành: "Quốc sư ngài hiểu lầm ta chỉ là thấy ngọc ẩn này rất đẹp, muốn mượn để xem, sau đó nói với hạ nhân làm cho ta một cái. Ta làm sao lại có ý muốn tín vật quan trọng kia của người đâu?"

"Thật vậy sao? Làm ngọc ẩn, sau đó cầm ngọc ẩn đi điều động mười vạn quân binh kia của ta?"

"Quốc sư bớt giận, ta trăm triệu lần không có loại suy nghĩ này, nếu là như vậy, thiên lôi ngay lúc này đây đánh xuống!"

Phù Nhạc Thánh biết Tích Tiểu Mộng trong lòng đã có nghi ngờ, kế tiếp hắn cùng với thánh thượng nhất định phải cẩn trọng hành động

Chính là, cũng không biết có phải hay không lão thiên gia thấy Phù Nhạc Thánh không vừa mắt, lời nói của hắn vừa kết thúc, thời gian liền rất đúng trên không trung lúc này một đạo sấm trực tiếp đánh tới

Tiếng sấm này vừa phát ra, đem Phù Nhạc Thánh sợ đến không nhẹ

Quý Như Yên lúc này ở bên che miệng cười, như thế nào cũng đều không dấu diếm

Này gọi là cái gì?

Lời thề vừa phát ra, tiếng sấm lập tức đánh tới, lời thề của hắn trăm triệu lần chính là không thể tin tưởng được

Trùng hợp như vậy, phỏng chừng cũng chỉ là mèo mù bắt được chuột chết

Lạc Thuần Thần ở bên xem xét liếc mắt nhìn Phù Nhạc Thánh, thân nhiên hỏi: "Thế tử, ngày đó cùng bốn vương phát sinh việc xung đột, chính là trong lòng còn có oán hận sao?"

"Không dám, không dám!"

"Không dám? Cũng chính là có đi! Nếu là có oán hận, thế tử có thể nói ra, bốn vương liền hướng ngươi bồi thường. Muốn chuyện gì bốn vương cũng có thể thành toàn cho ngươi!"

"Điện hạ nói quá lời, ta thật không có oán hận nào!"

Phù Nhạc Thánh lúc này, nghĩ muốn gấp trở ngại hôn mê cho qua đi

Vì cái gì mỗi lời hắn nói ra, đều bị người khác nói thành ý khác?

Rõ ràng hắn đối với Thiên Độc quốc thất hoàng tử điện hạ cùng khuynh thành quốc sư xưa nay đều kỵ như rắn rết, hận không muốn gặp lại, chính là Quý Như Yên nữ nhân kia, cư nhiên đem bọn họ hội cùng một chỗ!

Nghĩ đến đây, Phù Nhạc Thánh đối với Quý Như Yên oán khí ngày càng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Vân Ti Cẩm

Lạc Thuần Thần nhìn thoáng qua Phù Nhạc Thánh, gặp ánh mắt của hắn liếc về Quý Như Yên

Cảm thấy rất bức bối nói: "Thế từ đây là thích Quý Như Yên cô nương sao?"

Phù Nhạc Thánh sợ tới mức hai chân nhũn ra, thiếu chút nữa từ trên ghế ngã xuống

"Điện hạ, lời này cũng không nói lung tung! Như Yên cô nương chính là kế thất của tam vương huynh, ta cũng không thể phá hủy thanh danh của nàng"

Một câu nói xong, đã thấy ba người trong phòng, sắc mặt vô cùng đen

Nhất là Quý Như Yên đôi mắt sáng ngời, ánh mắt như lưỡi đao sắc bén, hận không thể đem hắc giết ngay tại chỗ!

Quý Như Yên mâu quang chợt hiện: "Xem ra, thế tử gia đối với hôn sự của ta rất xem trọng a"

Phù Nhạc Thánh nhìn nàng một cái: "Không phải là chỉ mình ta coi trọng, mà là người trong kinh thành cũng đều rất coi trọng. Hơn nữa đây dù sao cũng là do đích thân thái hậu nương nương hạ chỉ, người cảm thấy người vẫn là khuê nữ chưa xuất giá sao?"

"Quả thật, ý chỉ đã hạ, nhưng thế sự không có gì là tuyệt đối. Cho nên, người cũng đừng có mở miệng nói ta chính là kế thất của tam vương gia"

Quý Như Yên thân nhiên bưng chén rượu trên mặt bàn, nhấp nhẹ một hơi

Nếu như không có gì ngoài ý muốn, ngày mai chắc chắn sẽ có trò hay để xem. Tam vương gia muốn thành thân cùng nàng, chỉ sợ con đường này căn bản không có đường về

Tất cả khôi phục bình tĩnh, đều là bình thản ngồi ăn, cũng không có một thanh âm gì phát ra

Thẳng đến lúc trăng ở giữa trời sao, sáng tỏ vô cùng, Quý Như Yên lúc này mới đứng dậy cáo từ

...

Ở thời điểm Quý Như Yên bốn người bọn họ dùng bữa, Quý phủ cũng có một người tới

Ai mà không biết, hôm trước Quý Như Yên đi cửa hàng gặp Quách Từ Đệ

Quách Từ Đệ đã đáp ứng nàng phải lấy được của Quách Ngọc Kỳ hai mươi vạn lượng bạc, Quý Như Yên mới có thể đổi hãn chuyện xưa không truy cứu

Chính là, số bạc lớn như vậy, muốn làm cho Quách Ngọc Kỳ đưa ra, cũng có chút khó khăn

Vì vậy, Quách Từ Đệ ở nhà suy nghĩ một ngày một đêm, cuối cùng cầm trong tay sổ sách đi tới Quý phủ

Quách Từ Đệ là biểu đệ của Quách Ngọc Kỳ, hai người từ nhỏ giao tình rất tốt, nếu không phải Quách Ngọc Kỳ coi trọng Quý Đông Minh, Quách Từ Đệ ở bên bày ra mưu kế, nàng cũng không có biện pháp thuận lợi tiến vào Quý phủ là Quý thiếp

Quách Từ Đệ đến, quản gia Triệu thúc mang theo hãn đến Hào Hoa viện

Quý Đông Minh vẫn đang ngủ say, Lý thái y đến chăm cứu, kê thuốc an thần, liền rời đi Quý phủ

Lão phu nhân Trương thị không yên lòng con của mình, vì thế tự mình ở bên coi chừng

Quách Ngọc Kỳ tiến đến Hòa Hoa viện nghỉ ngơi, mới vừa dùng bữa tối, liền thấy được Quách Từ Đệ, có chút ngoài ý muốn: "Sao người lại tới đây?"

Quách Từ Đệ nhăn châu xoay động, khuôn mặt lập tức tươi cười: "Biểu tỷ, ta đây có đại sự tìm người thương lượng"

Nói xong, ý bảo nàng đem tất cả nha hoàn bên trong đuổi ra ngoài

Thấy hãn thần thần bí bí, Quách Ngọc Kỳ cũng chợt nghe theo lời hãn, đem tất cả nha hoàn đuổi ra ngoài

Ngồi ở giữa phòng, nâng lên chung trà, không chút để ý hỏi: "Nói đi, có chuyện gì?"

"Biểu tỷ, người xem một chút thu chi ba tháng nay, hiện tại Vân Ti Cẩm đặc biệt hảo bán, tuy nói giá hàng cao, nhưng là Thịnh kinh này thế gia vọng tộc không ít. Nếu như ta tiến đến Xuyên Đô thành nhập một số hàng lớn của Vân Ti Cẩm về Thịnh kinh, nhất định có thể thu về vô số lợi nhuận!"

Quách Từ Đệ chạy nhanh đem sổ sách cầm trong tay đưa cho nàng xem, thanh âm cũng dè dặt nói

Quách Ngọc Kỳ lật qua sổ sách, quả thật y như lời của Quách Từ Đệ nói

Vì thế gật gù đầu: "Vậy người tính toán phải nhập bao nhiêu?"

"Nhập ba mươi vạn hàng!"

Quách Ngọc Kỳ tay vừa nâng lên chén trà đột nhiên dừng lại, không khỏi run lên một cái, tròng mắt cứng lười, vẻ mặt không tin tưởng nhìn Quách Tử Đệ, thanh âm không tự giác cất cao rất nhiều: "Cái gì? Ba mươi vạn!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Ba mươi vạn

Quách Tử Đệ thấy nàng bộ dáng cả kinh, chạy nhanh tiến lên che miệng của nàng: "Biểu tỷ! Người đây là muốn làm cái gì! Ta tới tìm người, chính là không muốn làm cho tin tức này bị người khác nghe thấy được".

"Người là muốn giết người a! Ba mươi vạn nhiều như vậy sao?"

Quách Ngọc Kỳ liếc mắt hần một cái, căn bản không có nghĩ cần nhiều bạc đến như vậy

Tuy rằng nói cửa hàng mỗi năm đều cho nàng rất nhiều lợi nhuận, nhưng là Quý phủ trăm người từ trên xuống dưới, đều cần bạc để sinh sống a!

Mà số bạc bây giờ nàng có cũng chỉ còn có bốn mươi vạn lượng bạc

Đột nhiên muốn cho nàng xuất ra ba mươi vạn lượng bạc, đánh chết nàng cũng không làm

Quách Tử Đệ thấy nàng thần sắc không có giận tím mặt, ngược lại chính là liếc mắt một cái

Lập tức tâm sinh vui sướng, biểu tỷ này từ nhỏ đã có sở thích cất giấu vàng bạc!

Ba mươi vạn, xem biểu tình kia của nàng, chắc chắn có!

Vì thế, Quách Tử Đệ lại khuyên bảo: "Biểu tỷ, ba mươi vạn này chính là tiền đầu tư mà thôi, ta cam đoan, người nhất định còn kiếm được nhiều hơn ba mươi vạn này"

"Làm sao có thể?"

Quách Ngọc Kỳ vẻ mặt không tin tưởng

Quách Tử Đệ lại tiếp tục khuyên như: "Vì cái gì không thể? Biểu tỷ chẳng lẽ người đã quên, năm nay chính là năm tuyển tú, tháng mười này chính là thời gian tuyển tú, Thịnh kinh nhóm đại tiểu thư kia đều muốn chiếm được lòng thánh thượng! Nếu như chúng ta có Vân Ti Cẩm trong tay, người sợ còn không bán được sao?"

Đúng vậy!

Tháng mười chính là tháng tuyển tú!

Bây giờ mới chính là tháng tư, nếu Quách Tử Đệ đi đến Xuyên Đô thành rồi trở về, vừa lúc mới là tháng tám, trong tay có Vân Ti Cẩm ngay lúc này trực tiếp có thể tiêu thụ ra ngoài

Ở Thịnh kinh giá cả của Vân Ty Cẩm chính là mười lượng bạc một thước

Bình thường cửa hàng nhập chính là bốn đến năm lượng bạc một thước, nếu tiến đến Xuyên Đô thành vào lúc này khẳng định có thể ép giá

Nghĩ đến lợi ích trong lời nói, Quách Ngọc Kỳ có chút không bình tĩnh

Thấy nàng nhếch miệng, Quách Tử Đệ sinh khí, dậm chân: "Biểu tỷ! Đây chính là đỉnh bạc trắng bóng nha, người thật sự muốn để cho người khác kiếm sao? Giá cả của Vân Ty Cẩm, người cũng là biết đến, nếu chúng ta vẫn còn lo lắng, ta chỉ sợ sẽ bị người khác cướp mất. Đến lúc đó chúng ta chậm một bước, muốn chọn màu sắc hoa văn tốt một chút đều không có khả năng!"

Quách Ngọc Kỳ xem xét liếc hần một cái: "Vậy người tính toán khi nào khởi hành?"

"Chỉ cần biểu tỷ xuất bạc, ta có thể đêm nay liền xuất phát!"

"Ngày mai đi, ngày mai người cùng ta đến Đình Phong Ngân lấy bạc, sau đó người sẽ cùng Triệu thúc đến Xuyên Đô thành"

Nghe được Triệu thúc sẽ cùng mình đến Xuyên Đô thành, Quách Tử Đề lập tức tâm sinh bất mãn, nhưng trên mặt vẫn là cười: "Hào!"

Quách Ngọc Kỳ không có ý muốn giữ hấn ở lại, bàn lại vài ba câu, lập tức liền đuổi hấn đi

Quách Tử Đề cầm sổ sách ra phủ, mới ra khỏi cửa đại môn, hấn ánh mắt oán hận liền phun một bãi nước miếng trước cánh cửa nước sơn màu đỏ kia: "Tiện nhân chính là đa nghi! Cự nhiên phái người đến giám thị ta! Hừ, ta thật muốn nhìn, lão già kia như thế nào có thể giám sát ta!"

Vội vàng trở về cửa hàng, cùng Lý Mặc thương lượng một chút

Ban đêm, Lý Mặc liền dễ dàng vào được Đông Hoa viện, thông báo cho Quý Như Yên biết việc này

Quý Như Yên nghe vậy, không thể tưởng tượng được, Quách Tử Đề này thật sự là rất xảo quyệt

Nàng chính là chỉ cần hấn lấy hai mươi lượng mà thôi, không ngờ hấn lại có bản lĩnh móc ra từ Quách Ngọc Kỳ ba mươi lượng

Một khi bạc đã tự đến cửa, nàng như thế nào không nhận lấy đây!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Tham kiến thiếu chủ

Vì thế, Quý Như Yên cười cười: "Đem ba mươi lượng kia nhận lấy, sau đó cho hấn hai vạn hai ngàn phiếu, làm cho hấn không được xuất hiện ở Thịnh kinh! Còn có nói cho hấn biết mấy căn nhà kia, toàn bộ thuộc về ta. Bằng không ta cũng chỉ có thể cùng với hấn đi đến quan phủ nói chuyện"

"Dạ, đại tiểu thư!"

Lý Mặc lĩnh mệnh rồi đi

Hai vạn hai ngàn phiếu kia, nếu rời đi Thịnh kinh đến một thị trấn nhỏ, tuyệt đối có thể sống phóng túng cả đời cũng không phải lo nghĩ

Vừa nghĩ tới Quách Ngọc Kỳ bị Quách Tử Đề lừa một số tiền lớn đến như vậy, Quý Như Yên tâm tình liền trở lên vui sướng

Bóng đen lác mình tiến vào, đây chính là sư gia của Thuận Thiên phủ Mạc Viêm Hoa: "Đại tiểu thư! Mọi chuyện đều an bài thỏa đáng, ngày mai có thể động thủ!"

"Kia ngày mai liền hảo hảo cấp tam vương gia một kinh hi"

"Dạ!"

Mạc Viêm Hoa nhìn Quý Như Yên lãnh diễm tuyệt sắc, một lúc sau mới lên tiếng: "Đại tiểu thư, người còn muốn tiếp tục ở nơi này sao?"

"Đương nhiên, ta không ở nơi này, nghỉ ngơi đâu!"

"..."

"Người đi về trước đi"

"Dạ"

Nhìn Mạc Viêm Hoa rời đi, Quý Như Yên cầm trong tay văn thư đến Thủy Tiên Các

Chuyện muốn làm nàng cũng đã làm, về phần có thể hay không làm cho hai tiểu đệ kia ở bên người Kiều di nương, kia chính là không phải việc có thể không chê được

Hơn nữa nàng hiện tại cũng không có thời gian trông nom việc này

Đem văn thư kia giao cho Kiều di nương, Quý Như Yên liền xoay người rồi đi

Kiều di nương vừa nhìn thấy túi văn thư kia, vui quá mà khóc, phát hiện mình tha thiết ao ước hộ tịch kia, vô cùng kích động, vội tìm chỗ cất giấu thật kỹ, lúc này mới thật sự yên tâm

Từ nay về sau, nàng không còn phải là tiện dân!

Nói cách khác, chỉ cần Quý Đông Minh trong lòng có nàng, nàng muốn giẫm lên Quách Ngọc Kỳ, đó là việc vô cùng dễ dàng!

Đột nhiên nghĩ đến Quý Như Yên, Kiều di nương híp lại hai mi mắt, Yên Nhi thật sự là lợi hại

Nàng chính là buổi sang mới đề cập đến việc này, buổi tối liền cảm kết quả trở về đưa cho nàng!

Nói như vậy năng lực của Yên Nhi thật lớn!

Có lẽ, nàng còn có thể lợi dụng Yên Nhi làm một số chuyện tốt cho mình

Nghĩ đến đây, Kiều di nương khoe miệng liền lộ ra ý cười

Quý Như Yên ly khai khỏi Thủy Tiên Các, nàng cũng không biết Kiều di nương đem chủ ý đánh lên trên người của nàng, cho dù là biết, nàng cũng không để cho Kiều di nương dễ dàng làm được đâu

Huống chi nàng thiếu Kiều di nương một cái ân tình

Trải qua chuyện hôm nay, nàng cũng trả hết nợ

Nếu như Kiều di nương can đảm đối với nàng gây khó dễ, vậy cũng đừng trách nàng không nể tình xưa nghĩa cũ

Quay về Đông Hoa viện, trên đường đi qua một đình nhỏ

Trong đình nhỏ truyền đến một tiếng đàn, Quý Như Yên liền nghỉ chân tại hòn đá nhỏ trên đường kia, cách hồ nước nhìn đến phía đình các

Tiếng đàn u buồn, giọng thấp cùng âm cao chuyển đến giống như nước, âm kỹ thấp phần cao siêu

Nghe thấy thanh âm này, Quý Như Yên có chút ngoài ý muốn, tại Quý phủ này, cự nhiên còn có một nhân vật lợi hại đến như vậy

Nhân vật?

Bất quá, tiếng đàn lại càng ngày càng tiến gần đến nàng

Vì thế Quý Như Yên cũng liền hướng phía đình viện đi đến, liền phát hiện người kia cùng mẫu thân Phượng Thiên Sương có ba phần giống nhau

Nữ nhân kia vừa nhìn thấy Quý Như Yên, cự nhiên quỳ gối, cứng rắn nói một câu: "Nô tỳ Lanh Liên tham kiến thiếu chủ!"

Quý Như Yên sững sốt, thiếu chủ?

Nàng cũng không phải là cái gì thiếu chủ!

Nhú nhú mày cũng không có gọi nữ nhân kia đứng dậy, ngược lại là đứng ở tại chỗ: "Người là ai?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Cút!

Lanh Liên đối với Quý Như Yên vô cùng lạnh lùng, ánh mắt hiện lên tia thương cảm "Nô tỳ ở năm thiếu chủ ba tuổi rồi đi, không biết thiếu chủ còn nhớ, ta chính là Liên đi!"

Quý Như Yên trí nhớ từ trước đến nay cũng không tồi, vừa nghe Lanh Liên này nhắc lại, nàng lập tức nhớ ra rồi

Đúng vậy, ở năm nàng ba tuổi, đúng là có một nha hoàn đã rời đi

Mà nha hoàn kia không gọi là Lanh Liên, mà kêu là Ý Liên, đó là nha hoàn đi theo bên người nàng, đối đãi với nàng vô cùng tốt. Sau lại Lanh Liên đột nhiên chết, thời điểm xuất tin người chết, nàng trực tiếp bị hỏa thiêu, người đều đốt thành thây khô

Quý Như Yên cau mày: "Người không phải đã chết rồi sao?"

"Thiếu chủ, có điều không biết, năm đó phu nhân làm cho nô tỳ về bảo hộ chủ công, nô tỳ bắt đắc dĩ chỉ có thể là cùng phu nhân diễn một tuồng kịch, lấy thân phận cái chết rồi đi Quý phủ, mới có thể trở lại Dị quốc"

Dị quốc?

Quý Như Yên trong lòng cả kinh, quốc gia này cùng với Tì U quốc không giống nhau

Kỳ Thiên quốc chính là nơi man di, có tên là Dị quốc chẳng qua là do Thanh Loan đại lục cấp cho một cái xưng hô. Nơi đây nghe nói chính là nơi cướp bóc giết người

Mười năm nay đi khắp Thanh Loan đại lục, nàng ngay cả nghĩ cũng không có bước vào Dị quốc, chính là không muốn gây chuyện sinh sự

Lại thật bất ngờ, nàng không tìm đến, nhưng chính nó lại tìm đến nàng

Quý Như Yên đối với Lãnh Liên vẫn không có nửa điểm hòa nhã: "Nếu đã già chết để rồi đi, cần gì phải trở về?"

"Nô tỳ là nghênh đón thiếu chủ quay trở lại bên chủ công"

"Nực cười! Ta họ Quý, vì cái gì phải rời đi cùng với ngươi?"

Nàng mặc kệ Lãnh Liên có phải hay không là người Dị quốc, Quý Như Yên đối với cái người gọi là chủ công kia nửa điểm không có hứng thú

Nếu thật sự người đó là cha của nàng, nàng chỉ có thể làm một việc, chính là đưa hắn đến gặp diêm vương

Một nam nhân làm cho một nữ nhân mang thai, sau đó lại không cưới nàng, còn muốn nữ nhân của mình gả cho nam nhân khác!

Nam nhân này thật không xứng cho nàng gọi một tiếng cha đâu!

Lại có, biết rõ mẫu thân đã chết, hắn cũng không có phải người đến đón nàng

Như thế nào, lúc này lại đột nhiên muốn nàng quay trở về?

Nếu nói không có âm mưu, có đem đầu nàng lấy, nàng cũng không tin!

"Thiếu chủ..."

Lãnh Liên sốt ruột không thôi

Quý Như Yên liếc nàng một cái, đôi mắt u lãnh, lạnh giọng chặt đứt lời của nàng: "Cút! Đừng tái xuất hiện ở trước mặt ta! Nếu không, ta không đảm bảo mạng sống của ngươi được an toàn đâu!"

"Thiếu chủ... Ân!"

Lãnh Liên không dám tin nhìn Quý Như Yên, nàng không có nhìn thấy Quý Như Yên ra tay.

Nhưng chính là lúc này trên cánh tay của nàng có một lá cây, theo lá cây chảy xuống huyết đỏ

Trong lòng hoảng sợ, thiếu chủ khi nào trở nên lợi hại như vậy?

Ra tay căn bản không để người ta nhìn thấy rõ động tác, Lãnh Liên sợ hãi không thôi, quay mặt về nhìn thiếu chủ, không biết vì cái gì nàng cảm thấy trên người thiếu chủ tồn tại tính cách của chủ công, khinh thị trong lòng cũng tự nhiên buông xuống

Quý Như Yên nhìn lướt qua Lãnh Liên đang quỳ trên mặt đất: "Lập tức rời đi Quý phủ, về sau chớ có tái xuất hiện ở trước mặt của ta, nếu không nghe lời khuyên, tự nhận lấy hậu quả!"

Dứt lời, nàng lập tức xoay người đi, quay về hướng Đông Hoa viện

Mọi chuyện đêm nay Quý Như Yên cũng không đề ý đến

Về phần Lãnh Liên vào bằng cách nào, can đảm dám dùng tiếng đàn đưa nàng đến, Quý Như Yên cũng lười hỏi thăm

Ít nhất nàng biết, Lãnh Liên hiện giờ không dám thương tổn nàng

Hôm sau, trên không trung bay mấy đám bạch vân, trời xanh mây trắng

Ngồi ở trên nhuyễn tháp, cầm trong tay rượu ngon, Quý Như Yên tinh tế thưởng thức

Miệng cười yếu ớt, nếu như không có chuyện gì xảy ra, hôm nay chính là có trò hay để xem, không biết tam vương gia có thích đại lễ nàng chuẩn bị cho hắn hay không?

Chương 80: Người chẵn ngựa chết

Ti U quốc tam vương gia Phù Nguyên Hạo, là một ngốc tử vương gia

Tính tình tàn bạo không chịu nổi, vui đá người, giận đánh người, hấn thú về chính thất phu nhân, cũng chỉ là một tiểu nữ nhân có sáu tuổi, vẫn sống sờ sờ, lại bị tam vương gia Phù Nguyên Hạo đánh chết

Bởi vì tiểu nữ nhân kia là nữ nhi của quan cứu phẩm, thánh thượng Phù Ngao Thiên lập tức trấn an người kia, thăng chức cho người đó lên hàng quan thất phẩm, lúc này mới có thể đem chuyện áp chế xuống

Chính là, việc tàn bạo như vậy, chỉ trong một đêm truyền khắp toàn bộ Thịnh kinh

Làm cho ác danh của Phù Nguyên Hạo truyền xa ngàn dặm, thời điểm hấn muốn tái thú, kinh thành lại không ai dám can đảm đem nữ nhi của mình đưa đến phủ đệ của tam vương gia

Vì thế, thánh thượng Phù Ngao Thiên vô cùng tức giận, tính toán ở thời điểm tuyển tú chọn cho hấn một nữ nhân tốt lên làm kế thất, lại không nghĩ rằng phu nhân của Quý Đông Minh Quách Ngọc Kỳ kia lại vào cung cầu kiến hoàng hậu, hưởng hoàng hậu đưa ra việc hôn nhân, làm cho Quý Như Yên trở thành kế thất của tam vương gia

Có Quách Ngọc Kỳ sau lưng thúc đẩy, lại có thể giải quyết được phiền não của thánh thượng, hoàng hậu tự nhiên cũng đồng ý

....

Hạo vương phủ

....

Phù Nguyên Hạo trong tay cầm roi ngựa, hung hăng đánh xuống một nam tử gầy yếu

"Cầu nô tài! Ngựa mà bản vương thích nhất như thế nào lại chết, nhất định là người đánh chết nó! Bản vương bắt người phải đền mạng!"

Vừa nói, một tay cầm roi ngựa lại dùng hết sức đánh xuống

Nam tử gầy yếu gương mặt phần nộ: "Vương gia! Con ngựa kia là do vương gia tự tay đánh chết, như thế nào lại có thể nói là nô tài đây?"

"Ai nha! Mạnh miệng có phải hay không, cự nhiên còn dám cãi lại bản vương! Bản vương hôm nay liền đánh chết người, xem người như thế nào còn có thể mở miệng!"

Nói xong Phù Nguyên Hạo liền tiến lên bắt lấy nam tử kia, ba ba ba đánh xuống mười mấy cái tát

Đánh đến trên gương mặt nam tử kia đều xưng lên, miệng ứa ra máu, răng cũng là bị đánh bay vài cái

"Vương gia.... Thật không phải nô tài làm..."

Nam tử vẫn như trước, không cầu tha thứ, tiếp tục làm sáng tỏ trong sạch của mình

"Còn tranh luận! Bản vương hôm nay liền đánh chết cầu nô tài người! Đánh chết người!"

Nói xong, Phù Nguyên Hạo nắm tay hướng người chẵn ngựa đánh tới

"Không phải nô tài làm!"

Hạo vương mặc dù ngốc, nhưng đối với võ nghệ rất có thiên phú, tập võ vài năm, không tính là vũ kỹ cao, nhưng thể chất so với người bình thường cường tráng hơn vài phần

Người chẵn ngựa vẫn kiên quyết làm sáng tỏ sự việc, nhưng cũng không làm cho Hạo vương tha thứ, ngược lại làm cho Hạo vương lửa giận ngút trời

Xuống tay vô cùng độc ác

Đúng vậy, đối với người bình thường, chắc chắn sẽ bỏ qua cho hấn

Đáng tiếc, người trước mặt hắn đây, cũng không phải là người bình thường, mà là một cái ngốc tử vương gia

Huống chi còn có khuynh hướng bạo lực, lúc trước nếu không phải người chăn ngựa tham tiền lương cao, hắn cũng sẽ không đến Hạo vương phủ làm việc

Vốn tưởng rằng ở vương phủ làm người chăn ngựa, sẽ không phát sinh ra chuyện gì, cũng không nghĩ tới hôm qua Hạo vương tự tay đánh chết hảo mã, hôm nay lại tìm đến hắn gây khó dễ

Oan khuất này, thật sự không có chỗ để tố cáo!

Hạo vương đối với người chăn ngựa quyền đầm cước đá, một bên thống hận, một bên giống to: "Bỏn vương đánh chết cầu nô tài nhà ngươi! Cự nhiên dám chống đối bỏn vương, bỏn vương thấy ngươi sinh mệnh quá dài! Đánh chết ngươi!"

Người chăn ngựa giống như một bao cát, bị Hạo vương đánh đến mặt mũi bầm dập, đánh thêm vài cái nữa dường như mới có thể làm cho hắn bớt giận

Thẳng đến khi hắn không còn thở, Hạo vương vẫn như trước không dừng tay, tiếp tục đối với người chăn ngựa đánh chửi

Người chăn ngựa chết, cực kỳ thảm thiết!

Mặt đất tràn đầy huyết đỏ, tại chuồng ngựa này mùi máu cực kỳ nồng đậm

Trong chuồng mấy con ngựa có chút bất an cứ đi qua đi lại, mà phía sau Hạo vương mấy thị vệ cũng không có tiến tới ngăn cản, cơ hồ cứ nửa tháng, sẽ có người chết ở trong tay Hạo vương

Thịnh kinh nhưng năm gần đây, ác danh của Hạo vương chính là ngày càng lan xa!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Trò hay diễn ra

Người chăn ngựa chết, đối với Hạo vương mà nói, căn bản là việc nhỏ

Hắn quay sang bọn thị vệ nói: "Đem cầu nô tài này kéo ra ngoài!"

Bọn thị vệ tuy rằng không có trả lời, trầm mặc nâng người chăn ngựa đã chết kia rời đi

Gã sai vật từ xa liền chạy đến chỗ Hạo vương: "Vương gia, người hôm nay không phải là đi đưa ngựa sao?"

"Đúng vậy! Còn không mau chuẩn bị cho ta một con ngựa tốt đem đến đây!"

Hạo vương miệng hét lớn

Một con ngựa được dắt đến, Hạo vương hai ngày trước nhìn thấy bộ hình cụ tra khảo phạm nhân, thập phần cảm thấy hứng thú, liền yêu cầu vị công tử kia tặng cho hắn, vị công tử kia nói, chỉ cần đưa ngựa thắng hắn. Bộ hình cụ kia liền tặng cho mình

Phù Nguyên Hạo hiện tại chỉ cần nghĩ đến bộ hình cụ đó, liền cảm thấy hưng phấn không thôi

Một khi hình cụ đến tay, hắn có thể đem thứ kia hào hào sử dụng, đem những nô tài trái ý hắn tra tấn một phen

Mười dặm bên ngoài Thịnh kinh

Một nam tử mặc trường sam màu lửa đỏ đứng ở đó, phía sau còn có một con bạch mã đang gặm cỏ

Nam tử này đeo mặt nạ, hắn chính là hồng y vệ do Phượng gia bồi dưỡng

Tuy nói là Phượng gia bồi dưỡng, nhưng hắn chính là chỉ nghe theo lời của Quý Như Yên

Nam tử này là một trong bát sát tinh___Khôi Tinh

Khôi Tinh lạnh lùng nhìn Hạo vương, khóe miệng nâng lên ý cười mặt lạnh, đợi Hạo vương tiếng đến một khoảng cách nhất định, Khôi Tinh liền bay thẳng về phía trước

Bên hông rút ra nhuyễn kiếm chém tới, lưỡi kiếm kia chính là mỏng như cánh ve, cắt qua cổ của Hạo vương

Trúng động mạch chủ huyết đỏ phun ra

Cho dù như thế nào, Khôi Tinh cũng chưa có vừa ý, một chưởng đánh ra trên ngực của Hạo vương

Nội lực vô cùng thâm hậu, trong một giây giết chết Hạo vương

Hạo vương bùm một tiếng, liền té trên mặt đất, hai mắt trừng lớn, chính là chết không nhắm mắt

Hắn vừa chết, bọn thị vệ phía sau vừa sợ vừa giận

Sợ chính là, Hạo vương cự nhiên bị người giết chết

Còn giận, bọn họ chính là thị vệ của Hạo vương, chủ tử đã chết, cũng không tránh được cảnh phải chôn cùng!

Bọn họ vừa mới rút đao, Khôi Tinh cũng đồng thời động thủ, chỉ thấy thân ảnh của hắn vô cùng quỷ mị, đem kiếm cắm ở trên ngực mười thị vệ kia. Một kiếm này, chính là lập tức mất mạng

Giải Quyết xong đám thị vệ, Khôi Tinh thân thủ đặt lên khoe miệng một lá liễu, thổi ra một thanh âm

Lập tức liền hiện ra hơn mười người mặc y phục màu cam, Khôi Tinh không cùng bọn họ vô nghĩa, trực tiếp liền phân phó: "Lập tức đem hiện trường xử lý tốt, nhất định phải làm cho Hạo vương chết bất đắc kỳ tử! Sau đó đem tin tức này truyền ra!"

"Dạ!"

Đoàn người hành động nhanh chóng, chẳng mấy chốc đã xong

Khôi Tinh sau khi phân phó, liền cười bạch mã, hướng Thịnh kinh mà đến, vào trong thành, đến một cái biệt viện, thay một thân y phục màu đen

Buổi trưa canh ba, Quý Như Yên đứng hẹn tới, Khôi Tinh vừa thấy được Quý Như Yên, cung kính chạy đến nói: "Khôi Tinh tham kiến đại tiểu thư!"

"Sự tình như thế nào rồi?"

"Chuyện đại tiểu thư phân phó, đã xử lý tốt"

"Hảo, mấy ngày kế tiếp, ngươi liền ở Thịnh kinh chờ lệnh của ta. Còn có truyền tin tức nói Tuế Tinh, Trần Tinh cùng Thất Sát đến Thịnh kinh, những người khác ở lại chờ mệnh!"

"Dạ"

Khôi Tinh lĩnh mệnh nói

Quý Như Yên suy tư một chút: "Hạo vương vừa chết, Phượng Thiên phủ chắc chắn sẽ gặp nguy, ngươi hãy sắp xếp người đến bảo vệ một chút, cần phải đảm bảo an toàn cho Tuyết Nhi"

"Đại tiểu thư yên tâm, nô tài đã phái Thập Tứ, Hỏa Tinh phụ trách an nguy của Phượng Thiên phủ, thời khắc tất yếu có thể hộ tống bọn họ rời khỏi Mân Thanh trấn"

"Ân, việc này liền giao cho ngươi, ta còn việc phải làm, ngươi ở đây hảo hảo nghỉ ngơi đi"

"Dạ"

Quý Như Yên phân phó xong, liền xoay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Thái tử Phù Nguyên Dương

Hạo vương tuy rằng đã chết, nhưng chính là hôn sự của nàng như trước vẫn tồn tại, nàng là muốn nhìn xem Quý Đông Minh có hay không muốn nàng gả cho người chết!

Nếu Quý Đông Minh vẫn cứ như vậy tham vinh hoa phú quý, vậy đừng trách nàng sẽ chuẩn bị cho hấn một cái đại lễ đầu

Tin tức Hạo vương ở trong vương phủ chết bất đắc kỳ tử, chỉ trong vài canh giờ ngắn ngủi truyền ra toàn bộ Thịnh kinh

Mà ở trong hoàng cung lúc này, hoàng hậu nương nương ngoài mặt thì khóc lóc thảm thiết, nhưng trong lòng lại thầm thở dài một hơi

Ngốc tử này cuối cùng đã chết, bằng không với tính khí kia của hấn, không chừng lại gây ra thêm tai họa nữa

Nhưng chung quy lại Hạo vương cũng là con của đương kim thánh thượng, cho dù không phải là do chính nàng sinh ra, nhưng cũng là một hoàng tử

Hạo vương tuy nói là ngốc tử, nhưng thân phận lại vô cùng tôn quý, dù gì cũng là một hoàng tử, lại đột nhiên chết bất đắc kỳ tử ở trong vương phủ, chuyện này cũng không thể cho qua

Thánh thượng Phù Ngao Thiên lập tức hạ chỉ, làm cho thái tử Phù Nguyên Dương đi đến Hạo vương phủ, tra khảo nô tài ở đó

Thái tử đi vào Hạo vương phủ cũng mang theo hình quan đến theo

Hình quan khám nghiệm tử thi xong, liền đi ra báo cáo

"Bẩm thái tử điện hạ, Hạo vương gia chết chính là tâm mạch bị đứt đoạn. Hạ quan có thể kết luận, người ra tay với Hạo vương chính là một cao thủ, chỉ trong một chiêu liền lấy đi mạng sống"

"Cao thủ?"

Thái tử Phù Nguyên Dương có chút sững sốt, liền suy nghĩ một chút

Thái tử còn đang suy nghĩ, nội thị giám chạy chậm đến trước mặt của hấn nói: "Điện hạ, Trường An Hậu gia đến"

Thái tử lúc này mới hoàn hồn, vội vàng phân phó: "Mau mau cho mời!"

An Huyền một thân măng bào, tuy nói mới chỉ có mười ba tuổi, nhưng hấn thân cao chính là một thước bảy

Khuôn mặt âm tà, ánh mắt kia thu hút mọi người, chính là không thể lý giải được

An Huyền vừa xuất hiện, thái tử Phù Nguyên Dương nhìn ánh mắt của hấn, tự nhiên cũng nổi lên sắc tâm, hận không thể đem An Huyền kia kéo lên giường, hảo hảo vui thích một lần

Chính là, thái tử Phù Nguyên Dương chỉ có sắc tâm nhưng không có can đảm dám làm

Bởi vì, hấn biết rõ, An Huyền chính là nanh vuốt của phụ hoàng

Hấn đối với An Huyền, chỉ có thể lấy lòng, tuyệt không thể đắc tội

Nếu không, An Huyền một khi ở trước mặt phụ hoàng nói xấu hấn, hấn tuyệt chịu không nổi!

An Huyền quét mắt liếc thái tử một cái, cảm thấy khinh thường, nhưng vẫn như trước hành lễ: "Nô tài tham kiến thái tử điện hạ, thái tử thiên tuế thiên thiên tuế!"

"An Huyền công công mau đứng lên"

Thái tử Phù Nguyên Dương đứng lên, thân thủ giúp đỡ An Huyền đứng dậy

Đương nhiên, thời điểm giúp đỡ An Huyền đứng dậy, chính là trắng trợn vuốt ve bàn tay nhỏ bé nhu nhược kia

An Huyền hạ mi mắt, trong lòng thầm hạ quyết định, sớm muộn gì cũng có ngày hấn chặt đứt hai tay của thái tử này!

Dám can đảm ăn đậu hũ của hấn, quả thực chính là không muốn sống!

An Huyền sửa sang lại thần sắc, hướng thái tử Phù Nguyên Dương mỉm cười, không dấu vết rút tay mình về: "Thái tử điện hạ, thánh thượng phái nô tài đến xem xét tình huống, không biết lý do Hạo vương gia chết đã điều tra xong chưa?"

"Hình quan vừa mới nói, tam hoàng đệ tâm mạch đứt đoạn, chính là do cao thủ dùng một chiêu trí mạng"

Vừa nói đến nguyên nhân cái chết của Hạo vương, thái tử Phù Nguyên Dương lại vô cùng nghiêm trọng

"Cao thủ?"

"Đúng vậy, bốn vương đoán, có phải hay không là tam hoàng đệ đắc tội người trong giang hồ?"

An Huyền trong lòng biết rõ, Hạo vương chết, chính là kiệt tác của tỷ tỷ

Nhưng trên mặt cũng là dấu điểm: "Nếu việc này không thể truy cứu, ý điện hạ, định xử lý như thế nào?"

"Bốn vương tính toán sẽ bẩm báo chi tiết cho phụ hoàng"

An Huyền lắc lắc đầu: "Điện hạ này không ổn"

"Làm sao không ổn?"

Thái tử Phù Nguyên Dương hiểu được An Huyền chính là tâm phúc của phụ hoàng, thấy hắn nói không ổn, vội chạy nhanh đến thỉnh giáo

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Nàng xứng sao?

An Huyền ý bảo hắn đi theo mình đến một góc, xác định bốn phía không người, An Huyền mới lên tiếng: "Điện hạ có điều không biết, hiện giờ thánh thượng đối với cái chết của Hạo vương là vô cùng tức giận. Một khi điện hạ bẩm báo chi tiết, Hạo vương chính là do cao thủ giết hại, thánh thượng sẽ nghĩ có người vào hoàng cung ám toán! Người cũng biết thánh thượng đối với an nguy là vô cùng nhạy cảm, bằng không cũng sẽ không làm cho Yến vương mấy ngày nay đến hoàng cung canh giữ đâu!"

Thái tử Phù Nguyên Dương cũng không phải đứa ngốc, lập tức liền phản ứng kịp thời: "An Hậu Gia ý là, trực tiếp lấy có khác?"

"Hạo vương gia không phải hôm nay nói đưa ngựa sao? Ở trên lưng ngựa ngã xuống làm cho..."

Kế tiếp trong lời nói, An Huyền cũng không nói nữa

Nếu như thái tử điện hạ ngay cả điểm này không nghĩ ra, vậy vị trí thái tử kia cũng ngồi không lâu đâu

Được An Huyền nhắc nhở, thái tử Phù Nguyên Dương cũng lập tức hiểu ngay

"Đa tạ An Hậu Gia hôm nay tương trợ, bốn vương ngày sau sẽ ổn thỏa báo đáp An Hậu Gia!"

"Điện hạ khách khí rồi!"

Khi đêm đến thái tử Phù Nguyên Dương lập tức tiến cung

Hắn hồi báo, làm cho thánh thượng Phù Ngao Thiên đại khái hiểu được Phù Nguyên Hạo chết như thế nào

Chính là, đứa con trai này vốn là ngọc tử. Sau vì trấn an mẫu thân của Hạo vương là Tuyết quý nhân, lúc này mới cấp cho hắn một cái vương phủ, làm cho hắn rời cung mà sinh sống

Không ai ngờ, Hạo vương lại chết vì ngã ngựa

Thánh thượng Phù Ngao Thiên lúc này hạ chỉ, hậu táng thật tốt cho Phù Nguyên Hạo, mẫu thân chính là Tuyết quý nhân được tấn phong làm Tuyết phi, cho phép Tĩnh Nhân công chúa quay trở lại bên người giáo dưỡng

...

Từ Dương cung

Tuyết phi nghe được tin tức con trai đã chết, im lặng giống như không có phát sinh việc gì

Thánh thượng hạ ý chỉ, nàng cũng là an phận tiếp chỉ, bình thường làm cái gì, bây giờ liền làm cái đó

Tỳ nữ Quỳnh Hoa trên tay cầm một chén tổ yến đi vào: "Nương nương, tổ yến hôm nay hảo ngon"

"Đặt ở trên bàn đi"

"Dạ"

Tuyết phi đột nhiên nói: "Tĩnh Nhân công chúa đâu?"

"Theo như lời của nương nương, công chúa đi đến nơi Uyển quý phi rồi"

"Nếu công chúa trở lại, nói nàng đến gặp ta"

"Dạ"

Quỳnh Hoa vội vàng gật đầu

Vừa dứt lời, ngoài cửa liền vang lên một thanh âm dễ nghe: "Mẫu phi, người tìm ta sao?"

Ngay sau đó một nữ tử mặc cung trang tiến đến, nàng trên mặt mang theo nét trẻ con, tóc tương đối dài

Tĩnh Nhân công chúa liền chủ động tiến đến lôi kéo Tuyết phi, cực kỳ quyến luyến nàng

"Quỳnh Hoa, người trước ra ngoài cửa coi chừng, bốn cung cùng công chúa có chuyện cần nói"

"Nô tỳ tuân mệnh"

Quỳnh Hoa lui ra, Tuyết phi hướng Tĩnh Nhân công chúa nói: "Nguyên Hạo chết, người nghĩ như thế nào?"

Tĩnh Nhân công chúa mâu quang u tối, đề thấp tiếng nói: "Mẫu phi, xin thứ cho nữ nhân bất kính nói một câu, tam ca đã chết, đối với mẫu phi là chuyện tốt. Người bây giờ đã được phong phi vị, hơn nữa tam ca là một gốc tử, ngày sau sẽ chẳng có tiền đồ gì, mẫu phi bây giờ còn có thất ca, về sau có thể chuyển tâm vì thất ca trù tính hết thảy"

Tuyết phi thật sâu nhìn nàng một cái, nàng thật không ngờ, nữ nhi của mình chỉ là một tiểu nha đầu, nhưng đối với chuyện này phân tích rất đúng

Hoàng cung từ trước đến nay không có hạng người lương thiện

Nhân tử với địch, chính là đối với mình tàn nhẫn

Tuyết phi ở thâm cung nhiều năm, tự nhiên cũng hiểu rõ đạo lý này

"Người xem, vị hôn thê của Hạo Nhi, là nữ nhi của Quý thái y, nên xử lý như thế nào?"

Tĩnh Nhân công chúa khinh thường xùy cười một tiếng: "Mẫu phi, thân phận của nàng thấp hèn như vậy, có thể xứng đôi với thất ca sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Phong vân quỷ bí

Tuyết phi bụng chén tỏ yến trên mặt bàn, nhấp nhẹ một hơi, thân nhiên nói: "Quý thái y đối với chúng ta mà nói, ở thâm cung sinh tồn là thập phần trọng yếu"

Tĩnh Nhân công chúa lắc lắc đầu, kiên trì nói: "Như thế nào là trọng yếu, cũng không thể hủy đi tiền đồ của thất ca ca! Mẫu phi, thất ca hiện giờ nắm trong tay binh quyền! Cho nên phải chọn một nữ nhân thích hợp để gả cho thất ca, tốt nhất phải là dòng dõi tướng quân. Như vậy mới có thể vì thất ca cống hiến!"

"Vậy ý của người là?"

"Nam cung phủ Nam Cung Diễm"

"Đây chẳng phải là cháu ruột của lão tướng quân sao?"

"Đúng vậy!"

"Nàng sẽ cam nguyện để chúng ta lợi dụng sao?"

"Mẫu phi yên tâm, sau khi chuyện này thành công, nàng chính là hoàng hậu, nàng như thế nào không nguyện ý đây? Huống chi Nam Cung phủ hoàn cảnh hiện tại so với trước kia vô cùng thê thảm. Bị phụ hoàng kiêng kị, bắt đắ dĩ phải giao ra binh quyền để bảo toàn tính mạng."

Tuyết phi mỉm cười: "Xem ra, thất ca có ngời tương trợ, nhất định đạt được việc lớn"

"Mẫu phi quá khen"

"Uyển quý phi nơi đó thế nào?"

Tĩnh Nhân công chúa cười lạnh: "Mẫu phi người có thể yên tâm, chỉ ba tháng nữa, thập hoàng tử cùng thập ngũ hoàng tử sẽ cùng đi bồi tam ca. Mà ngay cả Uyển quý phi cũng không ngoại lệ!"

"Như vậy, mẫu thân liền ở Tử Dương cung chờ tin tức tốt lành của ngời!"

Tuyết phi cười tươi như hoa

Mà Tĩnh Nhân công chúa lại vô cùng đắc ý, mẹ con các nàng đối với Uyển phi là vô cùng thống hận

Nếu không có Uyển quý phi, mẹ con các nàng cũng không bị chia lìa

Cũng bởi vì Uyển quý phi không có nữ nhi, sinh hạ hai nam tử. Vào thời điểm sinh thần Uyển quý phi, nói Tĩnh Nhân công chúa thập phần đáng yêu, nếu là con gái của nàng thì tốt biết mấy

Thánh thượng Phù Ngao Thiên vì muốn làm nàng vui, liền hạ thánh chỉ đem Tĩnh Nhân công chúa đến Thục Dược cung nuôi dưỡng

Ngày đó Tuyết phi không có địa vị, chỉ là một cái quý nhân nho nhỏ, không có đủ thế lực để phản đối chuyện này

Nếu không phải lần này Hạo vương chết, chỉ sợ Tĩnh Nhân công chúa cũng phải mất thời gian dài mới có thể trở về bên nàng

Ngay cả như vậy, Uyển quý phi như trước vẫn đối đãi với Tĩnh Nhân công chúa vô cùng tốt, coi nàng như con ruột của mình, thường thường vẫn gọi nàng đến cung chơi đùa

Tĩnh Nhân công chúa đối với Uyển quý phi vô cùng thống hận, đã sớm cùng Tuyết phi bày ra âm mưu, hạ châm độc đối với ba mẫu tử các nàng, độc này cũng sớm đã được một năm

Chỉ còn ba tháng nữa, Uyển quý phi cùng thập hoàng tử và thập ngũ hoàng tử sẽ mất mạng!

Nghĩ đến đây, Tĩnh Nhân công chúa cười rộ lên vui vẻ

Hạo vương chết, Quý Đông Minh đối với tin tức này vô cùng kinh hách, ngay cả bệnh tình cũng không để tâm đến

Xem ra, hần sờ không được tới chân lục hoàng tử rồi

Nghĩ đến đây, tâm tình của hần không được tốt cho lắm

Đối với Quý Như Yên kia là không muốn gặp, sợ vừa thấy nàng, sẽ lập tức nghĩ đến cảnh ma nữ cuồng sát, cũng sẽ không chút do dự mà giết chết hần

"Triệu thúc!"

Quý Đông Minh hô một tiếng

Ngoài cửa lập tức chạy đến gã sai vặt Vương Tiểu Lực: "Lão gia! Triệu thúc hôm nay bởi phu nhân ra ngoài phủ, người có chuyện gì cần phân phó, tiểu nhân sẽ lập tức đi làm cho ngời!"

Quý Đông Minh thấy người chặn ngựa, cũng không có nói nhiều: "Đi rót cho ta chén trà đến đây!"

Wang Xiao Li vội vàng đi đến trên bàn rót chén trà đưa đến trước mặt Quý Đông Minh

Quý Đông Minh uống xong trà, đầu óc cũng tỉnh táo hơn nửa phần, Hạo vương chết, không biết hôn sự của Quý Như Yên giải quyết ra sao

Hần là rất muốn đuổi nữ nhân kia ra ngoài. Lúc trước hần không biết là nàng lợi hại như vậy, hiện tại chính là cảm thấy vô cùng bức bối

Mà biện pháp duy nhất chính là phải đi đến chỗ thánh thượng chỉ hôn, làm cho nàng lập tức rời đi Quý phủ

Nghĩ đến đây, Quý Đông Minh vội nói: "Chuẩn bị quan phục cho ta"

Wang Xiao Li chuẩn bị quan phục sau đó đi lấy xe ngựa, hai người hấp tấp tiến vào cung.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Vào cung cầu kiến

Chính Dương điện

Thánh thượng Phù Ngao Thiên đang ở cùng Yến vương thế tử Phù Nhạc Thánh dùng bữa, từ sau khi Hạo vương chết, Phù Nhạc Thánh cả ngày đều không có trở về phủ đệ của mình

Lão thiên gia biết hẳn đối với thánh thượng bá bá có nhiều bất mãn như thế nào, từ ngày Thiên Độc quốc thất hoàng tử điện hạ tới, khuynh thành quốc sư Tích Tiểu Mộng thân thủ lại vô cùng tốt, làm cho thánh thượng bá bá đem hẳn buộc lại hoàng cung, giữ lại bên người

Hiện tại Hạo vương chết, kết quả thánh thượng bá bá cũng không buông tha hẳn, làm cho hẳn đến cung hộ giá

Nhìn trên mặt bàn thức ăn vô cùng bắt mắt, Phù Nhạc Thánh một chút tâm tư cũng là không muốn ăn

"Nhạc Thánh, ngươi làm sao vậy?"

"Thánh thượng bá bá, người suốt ngày ở cùng tiểu chất, không thấy chán sao?"

"Như thế nào, ngươi là chán ở cùng với ta sao?"

Phù Nhạc thánh khuôn mặt nhăn nhó, bày tỏ nỗi niềm của chính mình: "Thánh thượng bá bá người cũng không phải là kiều mỵ nỷ nhân, người làm cho tiểu chất đối với người mỗi ngày ở chung sớm tối, như thế nào tiểu chất có thể vui vẻ được đây?"

"Ngươi tiểu tử thú này! Đã coi trọng cô nương nhà ai? Nói ra cô vương sẽ chỉ hôn cho ngươi!"

Phù Ngao Thiên hạ chiếc đũa hừ lạnh nói

Hắn càng nói, Phù Nhạc Thánh lại xua tay liên tục: "Đừng! Thánh thượng bá bá người xem tiểu chất không vừa mắt a! Người thật sự xem ta không vừa mắt, có thể điều ta đến biên quan trấn thủ! Đừng bắt ta phải thành thân!"

"Cút đi! Cô vương thấy ngươi liền no rồi!"

Phù Ngao Thiên cung chiều trừng mắt liếc hẳn một cái

Phù Nhạc Thánh vừa nghe vậy, trước mắt sáng ngời, vui vẻ rạo rực nói: "Thánh thượng bá bá thật sự cho tiểu chất đi sao?"

Bị hẳn hỏi như vậy, Phù Ngao Thiên cũng không biết nên trả lời như thế nào

Nói thật, hẳn thật không muốn tiểu chất này rời đi, dù sao người hẳn tín nhiệm cũng không có nhiều

Tuy nói nhi tử không ít, chính là không biết vì cái gì hẳn liền đối với tiểu chất này thập phần vừa ý, có lẽ bởi vì hẳn không màng thế sự, đối với quyền vị không tham lam

Thời điểm hai người đang trừng mắt nhìn nhau, An Huyền lúc này mới tiến vào: "Khởi bẩm thánh thượng. Quý thái y ở bên ngoài cầu kiến"

Phù Ngao Thiên nhíu mày Quý Đông Minh hiện tại cầu kiến, khẳng định không có chuyện gì tốt

Liền không muốn gặp: "Nói hẳn cô vương không rảnh!"

"Dạ"

An Huyền nhíu mày, đang định xoay người

"An công công, chờ đã!"

Phù Nhạc Thánh biết Quý Đông Minh chính là phụ thân của Quý Như Yên, nghĩ đến hôm trước ở trước mặt Quý Như Yên mất mặt, hẳn hận không thể quát cho nàng một trận cho hả giận đâu!

Vì thế, ý xấu nảy ra, lập tức nói: "Thánh thượng bá bá, nếu Quý đại nhân có việc cầu kiến, người như thế nào có thể từ chối?"

Phù Ngao Thiên quét mắt nhìn hẳn một cái, biết tiểu chất khẳng định có chủ ý khác, vì thế gật gật đầu: "Tiểu An Tử, cho hẳn vào!"

"Nô tài tuân mệnh!"

An Huyền lập tức xoay người đi ra, đem Quý Đông Minh tiến vào

Quý Đông Minh vừa thấy được Phù Ngạo Thiên hai đầu gối quỳ xuống: "Thần Quý Đông Minh tham kiến thánh thượng, thánh thượng thiên tuế thiên tuế"

Phù Ngạo Thiên liếc hẩn một cái, không để hẩn đứng lên, ngược lại nói: "Chuyện gì mà đêm khuya vẫn muốn gặp trẫm?"

"Thần là vì hôn sự của tiểu nữ mà tới, Hạo vương điện hạ đã qua đời, không biết tiểu nữ..."

Phù Ngạo Thiên lúc này mới nhớ tới, cự nhiên còn có việc này!

Hẩn đều đã quên

Nếu Quý Đông Minh không nhắc nhở, hẩn phỏng chừng sẽ không có để ý đến việc này

Lúc trước còn tưởng rằng Quý Đông Minh có thể lấy được ngọc ấn từ tay Quý Như Yên, lại không nghĩ rằng hẩn lại cáo bệnh ở nhà vài ngày

Lúc này hết bệnh rồi, lại đến bàn chuyện hôn sự của nữ nhi, hẩn vẫn còn muốn trèo cao sao!

Phù Ngạo Thiên đột nhiên hướng Quý Đông Minh nở nụ cười: "Ái khanh muốn xử lý như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Phong vị quận chúa

Quý Đông Minh chấp tay, tiện đà nói: "Thần chỉ biết lấy gà theo gà lấy chó theo chó. Tuy nói Hạo vương gia đã qua đời, nhưng tiểu nữ Quý Như Yên quả thật cùng vương gia trước đây có hôn ước, thần muốn cho tiểu nữ ra nhập Hạo phủ, vì Hạo vương tức trực bên linh cửu. Không biết chủ ý của thánh thượng như thế nào?"

Vì tam hoàng huynh tức trực bên linh cửu?

Phù Nhạc Thánh vừa nghe lời này, nhất thời cảm thấy Quý Đông Minh là một tiểu nhân bỉ ổi

Rột cuộc đây có phải là phụ thân của Quý Như Yên hay không?

Cự nhiên đẩy nữ nhi vào hố lửa?

Nếu như Quý Như Yên thật sự vào Hạo vương phủ, tuy nói rằng tam hoàng huynh đã qua đời, nhưng nếu vào Hạo phủ, như vậy Quý Như Yên cũng phải thủ tiết suốt đời a!

Phải có ý chí sắt đá mới có thể làm ra được chuyện như vậy!

Giờ khắc này, hẩn cùng thánh thượng Phù Ngạo Thiên có suy nghĩ giống nhau, hẩn cũng thật không ngờ, Quý Đông Minh lại đưa ra yêu cầu như vậy. Ánh mắt thâm thúy đảo qua Quý Đông Minh, cảm thấy âm thầm đề phòng, đối với người ra tay ngoan độc ngay cả với cốt nhục của mình, người như vậy mà nổi lên dị tâm, chỉ sợ đối với mình bất lợi

Xem ra, thái y viện cũng nên phải có một lần thanh tẩy

"Người thực muốn làm như vậy?"

"Thần theo thánh thượng làm chủ!"

Phù Thiên Hạo cười hắc hắc, lão từ chờ chính là câu này!

"Hảo! Trẫm liền làm chủ cho người, Quý Như Yên phong vị quận chúa, đợi ngày sau trẫm tìm được người thích hợp, chắc chắn sẽ vì nàng mà tự mình từ hôn!"

Dứt lời, lập tức dặn An Huyền, làm cho hẩn đi đến Quý phủ truyền khẩu dụ cho Quý Như Yên, thuận tiện cũng đem Quý Đông Minh đuổi đi

Đáng thương Quý Đông Minh muốn tính kế Quý Như Yên, lại không nghĩ rằng thánh thượng vì che chở nàng, phong nàng làm quận chúa!

Càng không nghĩ rằng, thánh thượng còn đem hôn sự của Quý Như Yên nắm trong tay, hẳn tuy là phụ thân của Quý Như Yên cũng không có thể xen vào!

Rời khỏi hoàng cung, vô cùng tức giận, giận đến mức không khống chế được

Mà ở Chính Dương điện Phù Nhạc Thánh có chút ngoài ý muốn: "Thánh thượng bá bá, người như thế nào phong Quý Như Yên làm quận chúa? Đây là muốn cho nàng quy về nhà ai?"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên quét mắt nhìn hắn một cái: "Nếu người đã đặt ra câu hỏi này, vậy làm cho nàng về nhà người, về sau nàng chính là nghĩa muội của người! Việc này, ngày mai người dẫn nàng đến Yên vương phủ hoàn thành nghi thức tế lễ, sau đó ở trên ngọc điệp của Yên vương phủ ghi lại tên của nàng!"

"A?"

Phù Nhạc Thánh có cảm giác chính là tự đem đá đè lên chân mình

Hắn chính là nhiều chuyện

Đêm nay, hắn lẽ ra không nên để Quý Đông Minh vào, kết quả hắn thù còn chưa báo, ngược lại xú nha đầu kia lại trở thành nghĩa muội của hắn!

Nghĩa muội, nghĩa muội, Hừ!

Chờ xú nha đầu kia vào Yên vương phủ, xem hắn chinh nàng như thế nào!

Phù Ngao Thiên buồn cười nhìn hắn, nhìn sắc mặt của tiểu chất lúc xanh lúc trắng, trêu tức nói: "Như thế nào, tiểu tử người không vui?"

"Tiểu chất nào dám!"

Hai mắt quật cường rõ ràng mang theo ý không phục, rồi lại phải ngoài miệng nói phục

Phù Ngao Thiên bắt đầu dĩ lạc đầu: "Nhạc Thánh à, cô vương phong vị cho nàng làm quận chúa là có nguyên nhân. Người đừng quên, nha đầu này tốt xấu gì cũng cùng Thiên Độc quốc thất hoàng tử điện hạ và khuynh thành quốc sư có qua lại. Bọn họ qua lại có mục đích gì cô vương cũng không quan tâm. Nhưng nếu nha đầu kia cùng thất hoàng tử có tư tình. Ta đây cũng có thể vì nha đầu kia tử hôn! Người cũng biết thất hoàng tử đến Thịnh kinh có mục đích gì. Cho dù thất hoàng tử kia cùng với quốc chủ Thiên Độc quốc không mấy sủng ái, nhưng hắn có thể cùng quốc sư giao hảo, ta cũng sẽ không chậm trễ nắm bắt giao tình này"

"Tiểu chất đã hiểu, chất tử liền trở về Yên vương phủ, làm cho phụ vương an bài tốt, ngày mai làm cho Quý Như Yên nhập vương phủ"

"Được"

Nhìn theo Phù Nhạc Thánh rời đi, Phù Ngao Thiên ánh mắt trở lên thâm trầm

Thái y viện, hắn cũng nên tự tay tẩy trừ, tránh để lại hậu họa sau này!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Sống không bằng chết

Thiên Sương viện

Quách Ngọc Kỳ cho hạ nhân tu sửa lại vài ngày, cuối cùng hôm nay cũng đã xong

Vì thế Quách Ngọc Kỳ phân phó Yến Tuyết, làm cho nàng dẫn Quý Như Yên đến Thiên Sương viện

Một lần nữa trở lại Thiên Sương viện, đình viện rách nát kia, đã được thu dọn lại thập phần sạch sẽ

Bàn ghế cũng được bài trí lại lần nữa

Trên mặt bàn kia, không có một vật nào đặt nên

Chính là, nàng nhớ lại trên mặt bàn kia lúc trước còn có để một thất huyền cầm

Mẫu thân yêu thích nhất là đánh đàn, thậm chí mỗi ngày đều bỏ ra ba canh giờ để chơi cầm

Tiếng đàn tuy tha lương nhưng lại thập phần dễ nghe

Đáng tiếc nàng không có cái loại thiên phú này, nhưng đối với Tuyết Nhi mà nói lại vô cùng thích thú

Xem ra nàng phải tìm một hảo cầm, sau đó đưa đến cho Khôi Tinh làm cho hẳn chuyển đến Tuyết Nhi. Đờ phải làm cho nàng nhớ tới mình

Nghĩ đến đây, khóe miệng không khỏi hiện lên ý cười

Thời điểm Quý Đông Minh trở về, trực tiếp nói Vương Tiểu Lực đến Thiên Sương viện dẫn Quý Như Yên đến tiền thính tiếp chi

Quý Như Yên nghe vậy, có chút ngoài ý muốn, tiếp chi?

Một bên nghi hoặc, một bên tiêu sái đến tiền thính, cùng An Huyền liếc mắt nhìn nhau một cái

An Huyền nâng cao thanh âm: "Quý Như Yên tiếp chi!"

"Tiểu nữ tiếp chi!"

Thường ngày nàng sẽ không quỳ lạy, nhưng ở chỗ này đông người nàng chỉ có thể hành lễ, tránh để người ta bắt được sơ hở của nàng: "Phụng truyền khẩu dụ thánh thượng, phong Quý Như Yên làm quận chúa, hôn sự ngày sau sẽ do thánh thượng tứ hôn!"

"Tiểu nữ tạ ơn ân điểm của thánh thượng!"

Quý Như Yên hướng An Huyền hành lễ một chút

Đợi đến lúc đứng dậy, An Huyền nhanh chóng chạy đến đỡ nàng: "Như Yên cô nương phúc khí lớn, được thánh thượng coi trọng"

"Hậu Gia quá khen, Thiên Sương viện đã chuẩn bị trà ngon, không biết Hậu Gia có thể theo tiểu nữ đến đó một lúc?"

Quý Như Yên hướng hẳn liếc một cái

"Kia ta liền quấy rầy!"

An Huyền mỉm cười, theo nàng đến Thiên Sương viện

Mà Quý Đông Minh lúc này vô cùng tức giận, xoay người hướng thư phòng bước tới

Vừa tới thư phòng, Quách Ngọc Kỳ ở phía sau tiến vào: "Lão gia, thánh thượng như thế nào lại phong nha đầu chết tiết kia làm quận chúa?"

Vừa nói xong câu này, Quý Đông Minh liền một bụng khí, rõ ràng kết quả hẳn muốn không phải là thế

Ai biết, nàng đột nhiên lại được phong quận chúa!

Hắn hôm nay đáng lẽ không nên tiến cung!

Nghe được Quách Ngọc Kỳ nói, trong lòng hắn cũng tìm được chỗ phát tiết, liền dương tay đánh Quách Ngọc Kỳ một bạt tai, quát mắng: "Cái gì nha đầu chết tiết, ngươi tốt nhất miệng nên sạch sẽ một chút, nếu còn có suy nghĩ đó trong đầu, ta cũng không giữ được ngươi! Hiện tại nàng chính là quận chúa! Thân phận của ngươi là gì?"

"Lão gia..."

"Còn không mau cút đi! Nữ tặc nhân gia, ngươi biết cái gì!"

Quách Ngọc Kỳ thấy sắc mặt của hắn so với đáy nồi còn muốn đen hơn, sợ tới mức chạy nhanh ra ngoài

Chính là, chẳng hiểu tại sao bị hắn đánh như vậy, Quách Ngọc Kỳ liền oán hận Quý Như Yên không thôi

Từ khi cái tiện nha đầu kia trở lại, thái độ của lão gia đối với nàng cũng không như lúc trước

Xem ra, nàng cũng lên phải hảo hảo trù tính một chút

Bằng không, thân phận đại phu nhân Quý phủ có lẽ cũng bị cướp mất

Trong Thiên Sương viện, Quý Như Yên nghe An Huyền hồi báo, cuối cùng cũng biết thân phận quận chúa như nào tới

Cười lạnh một tiếng: "Xem ra, lão nhân kia chính là tự bê đá đập vào chân mình"

An Huyền ánh mắt tràn đầy sát khí: "Tỷ tỷ, muốn hay không ta động thủ chinh hấn?"

Quý Như Yên lắc lắc đầu: "Không, làm cho hấn chết, như vậy là giải thoát cho hấn rồi. Ta muốn chính là, làm cho hấn sống không bằng chết!".

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Yên vương

"Một người như vậy, cự nhiên muốn cho tỷ tỷ lấy người chết, cho dù là lăng trì hấn, ta cũng chưa hết giận!"

An Huyền cầm nắm tay, nếu không phải Quý Như Yên ngăn cản hấn, hấn khẳng định sẽ lột da róc xương Quý Đông Minh. Đem hình cụ đến sử dụng trên người Quý Đông Minh hấn mới có thể nguôi giận!

Quý Như Yên bình tĩnh đứng ở sân, đưa lưng về phía An Huyền, sâu kín nói: "Lăng trì hấn, vậy là quá tiện nghi cho hấn rồi"

Nàng không có khả năng sẽ cho hấn chết dễ dàng như vậy

Quý Đông Minh quan tâm nhất chính là quyền vị

Nàng cần phải làm cho hấn mất quyền vị, từng bước từng bước tiêu sái làm cho hấn toàn thân bầm rập

"Tỷ tỷ, nếu người cần tới ta, nhất định phải nói với ta. Đừng vì an nguy của ta mà không nói"

An Huyền đáng thương nhìn nàng, ánh mắt lộ ra tia chờ đợi

Quý Như Yên thân thủ vô vô bờ vai của hấn: "Đứa ngốc, nếu ta thật muốn giấu người, làm cho Hạo vương chết sẽ không nói với người, càng không làm cho người cùng Khôi Tinh hợp tác. Hiện giờ thân phận của người là Trưởng An Hậu, lại không giống với ta, ta không thể ở trước mặt người khác làm bại lộ mối quan hệ của ta cùng người"

"Tỷ tỷ yên tâm, mạng của ta là do tỷ tỷ cứu, cho dù phải mất mạng, ta cũng nhất định sẽ bảo hộ tỷ tỷ, không để cho tỷ tỷ bị thương!"

"Thời gian cũng không còn sớm, người cũng nên hồi cung phụng mệnh đi"

"Ân. Đúng rồi tỷ tỷ, tuy nói thánh thượng phong người làm quận chúa, nhưng quận chúa cũng cần nhận thức nghĩa phụ. Mà quận chúa chính là nữ nhi của vương gia. Đương kim thánh thượng chỉ có một huynh đệ, đó là Yên vương. Nếu đoán không sai, ngày mai sẽ có người đón tỷ đến Yên vương phủ. Nhận Yên vương làm nghĩa phụ!"

Quý Như Yên đầu tiên sững sốt, sau đó là gật gật đầu: "Ta đã biết"

Nhìn theo An Huyền rời đi, Quý Như Yên hiện lên suy nghĩ sâu xa

Nhận Yên vương làm nghĩa phụ sao?

Nàng không biết đây là chuyện tốt gì, tối thiểu, một khi Yên vương tồn tại, chuyện chính mình cần làm kia, cũng liền tránh đi Yên vương, miễn để hành động của nàng liên lụy đến người khác

Vừa nghĩ tới Yên vương thế tử Phù Nhạc Thánh kia, Quý Như Yên không khỏi nở nụ cười

Hài tử kia, thật đúng là đáng yêu

Phóng chừng ngày mai Yên vương phủ, chắc chắn sẽ rất náo nhiệt nha

Một đêm yên tĩnh, mộng đẹp vì thế mà miên man

Thời điểm thức dậy, Quách Ngọc Kỳ dẫn Lãnh Liên vào Thiên Sương viện: "Yên Nhi thật đúng là ngủ ngon, hiện tại đã là giờ tỵ a!"

Quý Như Yên thân nhiên nhìn lướt qua Lãnh Liên: "Kỳ đi nương sáng sớm đến Thiên Sương viện có chuyện gì sao?"

"Yên vương thế tử đã ở bên ngoài chờ, nói đến đón Yên Nhi đến Yên vương phủ, nhập vương phủ ngọc điệp"

Quách Ngọc Kỳ vừa nói, cảm thấy đồ kỳ đến phát cuồng!

Vì cái gì tất cả chuyện tốt, đều rơi ở trên người nữ nhân này, đều là nha đầu chết tiệt kia dành lấy

"Úc!"

Quý Như Yên trên đầu chỉ cài một cây trâm ngọc bích đang lay động động, ngoài ra không còn trang sức khác

Ngay cả hoa tai, cũng không mang một đôi

Cách ăn mặc đơn giản, y phục màu lục làm cho khí chất của nàng tươi mát mà sạch sẽ, khiến người ta không khỏi sinh ra hảo cảm

Chính là trông mắt kia lạnh như băng, lại tản ra hơi thở lạnh lùng

Quách Ngọc Kỳ thấy nàng như vậy thật tốt, hơi hốt, bên người không có lấy một nha hoàn, không giống quận chúa gì cả. Chỉ về phía Lãnh Liên nói: "Nha hoàn này chính là đến Thiên Sương viện chiếu cố người, ngày sau liền đi theo người".

Quý Như Yên mỉm cười, nhìn Lãnh Liên một chút nói: "Đa tạ Kỳ di nương, chính là ta không thiếu người chiếu cố"

Quách Ngọc Kỳ nghe vậy nóng nảy: "Điều này sao có thể? Người chính là đại tiểu thư Quý phủ, bên người không có một nha hoàn khi xuất môn, này là còn ra thể thống gì nữa?"

"Nha hoàn sao? Không nhọc Kỳ di nương lo lắng, ta sẽ tự mình chọn lấy một người, sau đó cùng ta hồi phủ"

Dứt lời, Quý Như Yên rời đi, không có để ý tới nàng

Đề lại Quách Ngọc Kỳ ở nơi đó khuôn mặt méo mó, hận không thể đem Quý Như Yên đẩy ngã xuống mặt đất, hung hăng cào nát khuôn mặt khuyên thành kia!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Từ đường vương phủ

Quý Như Yên đi ra tiền đình, liền thấy được Yến vương thế tử Phù Nhạc Thánh đứng ở đó

Chỉ thấy hắn thân trường sam màu lam, cầm bào cao quý hoa lệ, càng làm cho hắn khí chất thêm xuất chúng

Phù Nhạc Thánh thấy được Quý Như Yên, nhũn mảy, không có hảo ý nở nụ cười: "Như Yên quận chúa, thỉnh!"

"Thế tử khách khí rồi, thỉnh!"

Quý Như Yên còn tưởng tiểu tử này sẽ gây khó dễ cho nàng một chút, đem nàng khinh thị, nàng sẽ không quan tâm đến hoàn cảnh, trực tiếp treo hắn lên cây, hung hăng đánh vài cái

Hai người tâm tư bất đồng, khuôn mặt bất hòa đi lên xe ngựa, đến Yến vương phủ

Bọn hạ nhân Yến vương phủ đã bố trí tốt hương án, lại chuẩn bị tốt lễ tế tổ gì đó

Phù Nhạc Thánh đến, lập tức có hạ nhân đến bẩm báo: "Thế tử gia, giờ lành đã đến!"

"Đã biết, đi thỉnh phụ vương đến chủ trì"

"Dạ, nô tài đi ngay"

Phù Nhạc Thánh nhìn Quý Như Yên: "Đi thôi, bản thế tử mang người đến từ đường, phụ vương đã sớm ở đó"

"Làm phiền thế tử gia"

Quý Như Yên bình thần trả lời một câu, hai người một trước một sau hướng từ đường đi đến

Thấy hắn bộ dạng lúc thì nhăn nhó lúc lại cười cười, Quý Như Yên tức giận trừng mắt liếc hắn một cái, thực là một hài tử khuôn mặt thay đổi cực kỳ nhanh

Không phải đang nghĩ biện pháp gây sức ép cho nàng chứ?

Suy nghĩ lâu như vậy, cự nhiên còn không tìm được biện pháp sao?

Đi tòi từ đường, Quý Như Yên liếc một cái thấy được ở giữa từ đường có một người, chỉ thấy hần một thân mặc bào màu trắng có thêu chỉ vàng, khoảng bốn mươi tuổi

Tuy nói đã là trung niên, là bởi vì chăm sóc rất tốt, nhìn qua chỉ mới ngoài ba mươi

Yến vương cùng thánh thượng Phù Ngao Thiên chính là huynh đệ ruột thịt. Năm đó Phù Ngao Thiên vì muốn leo lên hoàng vị, đem huynh đệ chém giết, chỉ để lại đệ đệ Phù Ngao Ngạn này

Đệ đệ này lại không can thiệp triều chính, luôn tỏ ra bất cần đời. Mỗi ngày đều ở trong vương phủ, hoặc là đi rất xa

Bởi vì Yến vương Phù Ngao Ngạn không màng thế sự, cũng làm cho thánh thượng Phù Ngao Thiên đối hần thập phần tốt

Đệ đệ này hiện tại ở Thịnh kinh, chỉ cần hần nhân chán, sẽ hạ chỉ cho Yến vương vào cung làm bạn

"Tiểu nữ tham kiến Yến vương, vương gia cát tường!"

Yến vương xem xét liếc Quý Như Yên một cái, giật mình trong nửa ngày

Giống!

Rất giống, ngày hôm qua Nhạc Thánh hài từ kia nói, Quý Như Yên phải nhận mình làm nghĩa phụ, hần là không có bất kỳ hứng thú gì

Chính là hiện tại nhìn thấy Quý Như Yên, Yến vương lại có loại kích động nói không nên lời

Cái cô nương này, nhìn như thế nào cũng giống nữ nhân năm đó cứu tính mạng của mình?

"Phụ vương! Người làm sao vậy? Như Yên còn đang hướng người vẫn an"

Phù Nhạc Thánh lay động khừu tay chạm vào Yến vương, thấy Yến vương ánh mắt lộ ra thần sắc mê man, vội nhắc nhở hần

Yến vương lúc này mới khôi phục lại tinh thần: "Miễn lễ"

Quý Như Yên gặp ánh mắt khác thường của hần, lại không lên tiếng, chỉ dựa theo nghi thức tế lễ vương phủ ngọc điệp, hướng từ đường tổ tông dâng lên tam trụ hương, lúc này nghi thức mới hoàn tất

Yến vương ôn nhu hướng Quý Như Yên cười nói: "Hài tử, về sau Yến vương phủ chính là nhà của ngươi, bốn vương đã an bài tốt chỗ ở cho ngươi, về sau ngươi liền ở Phi Liễu các"

Nghe vậy, Phù Nhạc Thánh giật mình không nhỏ, tròng lớn hai mắt, vẻ mặt không thể tin nổi nhìn Yến vương

"Phụ vương, điều này sao có thể, kia..."

Hần còn chưa nói xong, Yến vương đã ngắt lời của hần, khiển trách: "Bản vương làm việc, còn cần tiểu tử ngươi ở bên cạnh khoa tay múa chân sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Phi Liễu các

Phù Nhạc Thánh bị lão tử nhà mình mắng một câu, nhất thời một câu cũng không nói ra được

Lão thiên gia biết Phi Liễu các trong lòng lão tử nhà mình quan trọng như thế nào. Đây chính là nơi mà người trong vương phủ không dám tùy tiện bước vào

Cho dù là chính hần, nếu như không được phụ thân chấp thuận, tuyệt đối không được bước vào nửa bước

Chính là, hôm nay phụ vương lần đầu tiên nhìn thấy Quý Như Yên, lại đem Phi Liễu cấp cho nàng ở?

Phản ứng của Phù Nhạc Thánh, Quý Như Yên toàn bộ đều thu vào trong đáy mắt, hướng Yên vương thi lễ: "Như Yên tạ ơn nghĩa phụ, chính là Như Yên vẫn quen ở tại Quý phủ, ngày sau nếu có thời gian rảnh rỗi, sẽ đến Yên vương phủ trò chuyện cùng nghĩa phụ"

Nàng cự tuyệt, cũng không làm cho Yên vương tức giận

Ngược lại làm hắn vui vẻ không thôi: "Hảo, về sau Yên Nhi nếu có việc gì, có thể đến tìm nghĩa phụ, nghĩa phụ sẽ an bài người thỏa đáng"

Lời hứa hẹn này, giống như chùy ngàn cân giáng xuống, khiến mọi người phản ứng không kịp

"Ta nghĩa phụ ưu ái"

Quý Như Yên tuy rằng biết Yên vương đối với mình vô cùng đặc biệt, nhưng nàng cũng không có miệt mài theo đuổi, bởi vì nàng đối với thân phận quận chúa này, thực không có hứng thú

Đối với hành động dị thường của vương gia, cũng không để ở trong lòng

Sau khi hoàn thành lễ nghi, Yên vương muốn Quý Như Yên đến Phi Liễu các nhìn xem, nói nếu không hài lòng, có thể chỉnh sửa lại một chút

Chính là, thời điểm Quý Như Yên thấy Phi Liễu các khiếp sợ không thôi

Bởi vì nơi này cự nhiên bài trí y hệt Tuyết Sương viện ở Phượng Thiên phủ

Hơn nữa, trên bức tường kia còn treo một bức tranh vẽ một nữ nhân

Quý Như Yên liếc nhìn nữ nhân trong tranh, lại một lần nữa hoảng sợ, xoay người về phía Yên vương, thanh âm không hề ôn hòa, ngược lại chính là vô cùng sắc bén: "Vương gia là như thế nào nhận thức mẫu thân của ta?"

"Người quả nhiên là nữ nhi của Tuyết Sương!"

Như dự đoán, Yên vương đối với nàng mừng rỡ, gặt gao nắm lấy hai bả vai của nàng

Tuyết Sương?

Đây không phải là tên của mẫu thân

Mẫu thân gọi là Phượng Thiên Sương. Chẳng lẽ trước đây mẫu thân cùng vương gia quen biết?

Chuyện của thế hệ trước, Quý Như Yên hoàn toàn không biết gì cả, càng không biết mẫu thân cùng vương gia có quen biết

Yên vương phút chốc buông nàng ra, tự nhiên nói: "Tuyết Sương thích nhất đoạn trường tương tư, hơn nữa tiếng đàn của nàng có thể đã động lòng người, nàng luôn mặc một thân bạch y. Chữ viết vô cùng đẹp, người xem, năm đó nàng còn đưa ta tự họa"

Theo hướng chỉ của hắn, Quý Như Yên thấy một bức tranh khác

Bức tranh vẽ chính là ngao mai sắc đỏ, giấy vẽ chính xác là giấy tuyên thành

Bên cạnh còn có chữ nhỏ, tuy nhỏ nhưng có vẻ rất hữu lực

"Nhất thụ mai hoa ngao thị sương, phân phương hương khí ức nhân gian!"

Quý Như Yên thời điểm nhìn đến nét chữ kia, trong lòng đã khẳng định, Yên vương là cùng mẫu thân quen biết

Bởi vì nàng đã quá quen thuộc với nét chữ của mẫu thân

Ngày đó Phượng Thiên Sương chính là đệ nhất tài tử của Ti U quốc

Danh tiếng vô cùng vang dội, nhưng bởi vì phụ gia là thương nhân, thân phận đương nhiên sẽ bị coi là thấp hèn

Hơn nữa buôn bán không tốt, bắt buộc đi đem nàng gả cho Quý Đông Minh, muốn tranh thủ địa vị của hắn, bàn bạc một số giao dịch

Xuất giá ngắn ngủi bảy năm, liền hương tiêu ngọc vẫn

Yên vương yêu quý nhìn bức tranh trong phòng, nói: "Yên Nhi, mẫu thân người, hiện giờ thế nào?"

Quý Như Yên không đành lòng lừa gạt hắn, gặt được nhất thời, lại không giấu được cả đời. Chỉ có thể là ăn ngay nói thật: "Mẫu thân mười năm trước đã chết"

Yên vương cả kinh lùi lại vài bước, trong lòng buồn rầu: "Đã chết? Tại sao có thể như vậy? Như thế nào... Bù Khê nói hảo hảo chiếu cố nàng, như thế

nào có thể..."

Nói còn chưa hoàn, một ngum máu tươi liền phủ tới, cả người té xỉu trên mặt đất

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Họ Bùi, hoàng thất?

Quý Như Yên chạy nhanh tiến tới giúp đỡ Yên vương, để hắn nằm ở trên giường, bắt mạch cho hắn, phát hiện hắn chính là lừa gạt công tâm, mới có thể dẫn đến thổ huyết

Rót một chén nước, giúp hắn uống xuống, Yên vương lúc này mới chậm rãi tỉnh lại

Yên vương vừa tỉnh, bắt lấy tay nàng: "Yên Nhi! Người dẫn ta đi tìm phụ thân người, ta hỏi hắn, hắn như thế nào bảo hộ Tuyết Sương? Lúc trước nếu không phải hắn luôn miệng nói sẽ bảo hộ nàng, không để cho nàng chịu nửa điểm ủy khuất, Tuyết Sương lại là ái mộ hắn, huống chi lúc ấy nàng còn hoài thai người! Nếu không phải như vậy, bốn vương như thế nào cam nguyện buông tay đâu?"

Quý Như Yên hít lại hai mắt, quả nhiên lời nói của Quách Tử Đệ là đúng, nàng chính xác không phải cốt nhục của Quý Đông Minh

Mâu quang lưu chuyển, thần nhiên nói: "Vương gia, mẫu thân ta gọi là Phụng Thiên Sương, không phải là cô nương Tuyết Sương trong lòng của người"

"Phụng Thiên Sương?"

"Đúng vậy"

"Người vừa mới còn nói..."

Biết nghi ngờ của hắn, Quý Như Yên mỉm cười, không sợ hãi đáp: "Vừa mới là Yên Nhi hoa mắt, cho nên mới có thể nói như vậy. Như Yên làm vương gia hiểu lầm, mong vương gia thứ tội"

Vừa nói, nàng quỳ xuống tạ tội

Yên vương ánh mắt âm trầm nhìn phía dưới, hướng phía nàng khoát khoát tay: "Không liên quan đến người, là ta đã kích động"

"Vương gia thân thể không tốt, vẫn là trước hảo hảo nghỉ ngơi, Yên Nhi còn có việc, phải đi trước, liền không quấy rầy vương gia nghỉ ngơi"

"Khoan đã!"

"Vương gia còn có gì phân phó!"

Yên vương nhìn nàng một cái thật sâu: "Nhân tiện người cũng lên gọi ta một tiếng nghĩa phụ đi, nếu để người ngoài nghe được, sợ là sẽ đối với người gây bất lợi"

"Tạ ơn nghĩa phụ nhắc nhở, Yên Nhi nhớ kỹ"

Bái biệt Yên vương, Quý Như Yên đi đến phía nam một cái biệt viện

Trong biệt viện, Mị Tĩnh nhìn thấy nàng, lập tức tiến lên hành lễ: "Mị Tĩnh tham kiến đại tiểu thư!"

"Lập tức truyền tin, làm cho Dao Quang cùng Linh Tĩnh lấy tốc độ nhanh nhất đến Thịnh kinh! Ta ở Quý phủ chờ các nàng"

"Dạ, ta liền đi"

Chờ Mị Tĩnh viết xong thư, dùng bồ câu truyền đi tin tức, Quý Như Yên rốt cuộc cũng quyết định điều tra sự việc năm đó

Mẫu thân như thế nào trên người lại trúng Tủy Diễm Hoàng, đến nay vẫn chưa rõ xuất xứ

"Mị Tĩnh, người đi điều tra hai người là Yên vương cùng Bùi Khê. Nhớ kỹ, là bí mật điều tra, có tin tức gì lập tức báo cho ta biết!"

"Bùi?" Mị Tĩnh đầu tiên là ngần ra, theo sau kịp phản ứng: "Đại tiểu thư, họ Bùi không phải là họ ở Ti U quốc, đây chính là họ hoàng thất ở Dị quốc "

"Ta biết, cho nên ta muốn người đến Dị quốc một chuyến, tra xét xem Yên vương cùng Bùi Khê có quan hệ như thế nào"

"Thuộc hạ đã hiểu, thuộc hạ liền xuất phát"

Quý Như Yên gật gù đầu, chuyện năm đó, nàng nhất định phải điều tra rõ ràng, như thế nào nương cùng Yến vương lại quen biết, rồi lại không dùng tên thật để nói cho Yến vương, ngược lại lại dùng tên Tuyết Sương?

Còn Bùi Khê là phụ thân của nàng sao?

A!

Nếu như thật sự là phụ thân của nàng, nàng thật muốn hỏi vì sao lại không để ý đến mẫu thân của nàng!

Cho dù là mẫu thân mất đi đã được vài năm, cũng không có động tĩnh gì!

Chỉ dựa vào điểm này, nàng quả quyết sẽ không nhận thức hần!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Bách Bảo Trai

Phân phó xong mọi chuyện, Quý Như Yên liền xoay người hướng đường phố Thịnh kinh gây náo nhiệt

Lúc trước tiệm thuốc bắc bị Quách Ngọc Kỳ biến thành cửa hàng may mặc, mặc dù là kiếm được không ít, nhưng nàng vẫn muốn mở rộng khách điểm, hiện giờ Lý Mặc tiếp nhận công việc cũng đã được vài ngày, nàng cũng nên đến để xem qua

Hiệu may gần nhất đang là thanh lý các loại vải dệt cùng quần áo, đều rất đông vui nhộn nhịp, nhiều người đến xem

Lý Mặc vừa thấy được nàng, liền cung kính tiến lên: "Đại tiểu thư, lão nô đã theo phân phó của người, đều thanh lý toàn bộ"

"Tốt lắm, đem hai cửa hàng này hợp làm một, cứ theo kế hoạch mà tiến hành. Nhớ kỹ sau này Bách Bảo Trai khai trương, sẽ đều do Lý thúc người phụ trách"

"Lão nô nhất định không phụ lòng mong đợi của đại tiểu thư, nhất định quản lý tốt Bách Bảo Trai"

"Ân, sổ sách mang đến cho ta xem"

"Dạ"

Phía sau cửa hàng còn có một tiểu viện nho nhỏ, cũng không lớn lắm, chỉ có ba phòng ở

Trong đó một gian là trưởng phòng, một gian là phòng bếp, còn có một gian chính là nơi Lý Mặc ở

Trưởng phòng thu dọn thập phần sạch sẽ, Quý Như Yên cũng không lãng phí thời gian, lấy tốc độ nhanh nhất nhìn quyển sách, phát hiện có vài chỗ không ổn, sau đó hướng Lý Mặc cùng hần thương lượng một chút cách sửa đổi

Lý Mặc ở một bên nhất nhất gật đầu, phân phó của Quý Như Yên cũng không khác là mấy so với suy nghĩ của hần. Quý Như Yên lúc này lên tiếng: "Lý thúc, từ viện này, một khi sửa sang xong, người vẫn là đem tẩu tử đón đến đây. Vợ chồng hai người chia lìa nhau không tốt, ngày sau từ viện này sẽ là nơi hai người dưỡng già"

Lý Mặc kích động không thôi, lệ vương đầy mặt, thanh âm run rẩy: "Đại tiểu thư, người nói này là thật sao?"

Quý Như Yên mỉm cười: "Lý thúc, ta khi nào thì nói không giữ lời đâu?"

Lý Mặc bùm một tiếng quỳ trên mặt đất, lấy tốc độ nhanh nhất dập đầu ba cái: "Đại tiểu thư, lão nô như thế nào có thể để người coi trọng! Ngày sau chỉ có thể làm trâu làm ngựa báo đáp ân tình này!"

"Lý thúc, mau mau đứng dậy! Chuyện trước kia người làm cho ta, ta đều nhớ rõ. Biệt viện này chính là tâm ý của ta, lúc trước nếu không phải Lý thúc người đưa ra đề nghị, muội muội như thế nào có thể sống sót đến ngày hôm nay. Lý Hường đại thúc là tâm phúc của đại cửu cữu. Nguyên bản người có thể ở Mân Thanh trấn an nhàn mà sống, nếu không phải bởi vì chuyện của ta, người như thế nào phải theo ta đến đây chịu khổ"

Lý Mặc lắc lắc đầu: "Đại tiểu thư có điều không biết, tuy nói đại ca chính là song sinh huynh đệ cùng với ta, nhưng lại không vừa ý ta, nếu không phải ta tính toán sổ sách tốt lão gia cũng sẽ không trọng dụng ta. Đại ca chính là tâm ngoan thủ lạt, từng nhiều lần muốn mạng của ta, rồi đi Mân Thanh trấn chính

là ý nguyện của ta, đều không phải là Phụng lão gia an bài"

Quý Như Yên lúc này mới hiểu biết được một số chuyện, cũng không nhiều lời

Kỳ thật so với Lý Hương, nàng cũng muốn dùng Lý Mặc hơn

Ít nhất Lý Mặc tính cách rất bình ổn, một khi đã nhận định ai là chủ tử, tuyệt đối sẽ trung thành với người đó

Mà Lý Hương người kia có mức theo đuổi quyền lợi, luôn thích ở trước mặt đại cửu biểu hiện mình, người kia một khi nổi lên dị tâm, thập phần đáng sợ

Vì vậy, nàng tuy rằng đến Thịnh kinh, nhưng là cũng phải người đến Mân Thanh trấn bảo hộ

Tin tưởng có Tuế Tinh cùng Trần Tinh hai người họ nhất định sẽ bảo hộ được an toàn Tuyết Nhi cùng đại cửu cửu

Về phần những người khác nàng sẽ không quan tâm

"Lý thúc, ba mươi vạn ngân phiếu kia đã tới tay?"

Lý Mặc vừa nói vừa cười: "Đại tiểu thư yên tâm, ngân phiếu đã được chuyển đến. Chính là lần này Quách Tử Đệ muốn đi Xuyên Đô thành, quản gia Triệu thúc của Quý phủ cũng đi theo. Cho nên lão nô đã lên làm chủ, trực tiếp đem người kia đánh gãy xù, sau đó để tại trong rương, làm cho Quách Tử Đệ mang theo hân đến địa phương không người rồi ném xuống đó"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Trò hay diễn ra

Nghe được Lý Mặc nói chuyện này, Quý Như Yên tựa tiểu phi tiểu nhìn thoáng qua hắn: "Lý thúc nầy năm nay cũng học được chút thủ đoạn nga"

"Chỉ cần đại tiểu thư không trách, lão nô liền sẽ thay người quyết định tốt mọi chuyện"

Quý Như Yên nở nụ cười đứng lên, nhìn ra phía cửa sổ, mặt trời đã ngã về phía tây, không trung kết thành màu đỏ

"Đại tiểu thư, người cũng nên hồi phủ đi"

"Ân, có chuyện gì sai người đến phủ tìm ta"

"Lão nô biết"

Phân phó xong xuôi, Quý Như Yên lúc này mới yên tâm rời đi cửa hàng, không lâu sau nơi này sẽ biến thành Bách Bảo Trai

Lúc trước Quý Đông Minh cùng Quách Ngọc Kỳ thiếu nàng, nàng hôm nay sẽ phải đòi lại về hết

Thời điểm trở lại Quý phủ, lại phát hiện ở cửa lớn có một gã sai vặt đang lôi kéo một nữ nhân

Mà nữ nhân bị đánh đập kia chính xác là nha hoàn thân cận của Quách Ngọc Kỳ___Yến Tuyết

Yến Tuyết té ở trên mặt đất, gã sai vặt vẫn liều mạng hướng trên bụng nàng đá tới, oán hận quát lớn: "Người sinh ra một đứa con bệnh tật, lão gia ta đi tìm hoan vui như thế nào ngươi còn không biết điều đến chọc giận ta? A! Nếu như ngươi có bản lĩnh liền đi sinh cho ta một đứa con trai đi! Ngươi tốt nhất là nên an phận một chút, còn không đừng trách ta hù ngươi!"

Quý Như Yên nghe vậy, nhìn lướt qua gã sai vặt kia

Phát hiện gã sai vặt này thời điểm lúc nàng đến Quý phủ, mồm miệng có không sạch sẽ

Hắn gọi là cái gì Vương?

Trong thời gian ngắn, nàng cũng không thể nhớ ra được

Yến Tuyết té đau trên mặt đất, bị đánh đến nỗi khóe miệng vương đầy máu tươi, nàng lại lớn tiếng quát: "Vương Tiểu Lực! Ngươi nói muốn hù ta? Ta đây liền chống mắt lên xem ngươi như thế nào hù ta. Ta sống không tốt ngươi cũng đừng mong sống khá giả! Ngươi mỗi tháng đều cầm tiền bạc đi chỗ hồ ly tinh kia, ta đây đều nhìn, chính là ngươi lại muốn đón nàng trở về, ta sống chết không đồng ý!"

Vương Tiểu Lực phì một tiếng, phun nước miếng trước mặt Yến Tuyết, cười nhạt: "Không đồng ý? Ngươi có tư cách không đồng ý sao? Mai Nhi hiện tại mang thai, ngươi biết không? Đó là đứa con của Vương Tiểu Lực ta! Ngươi nếu không thức thời, liền rút đi!"

"Ngươi chết cũng không hết tội! Vương Tiểu Lực ngươi không phải là người!"

"Nực cười, Ta như thế nào không phải người? Nhà này ta làm chủ, nam nhân ba vợ bốn nàng hầu là chuyện bình thường, huống chi ta cũng chỉ là đưa nàng vào làm thiếp, ngươi như vậy đã không muốn sống, nếu như ngươi thực sự không muốn sống, ta đây sẽ vì ngươi chuẩn bị một cỗ hảo quan tài!"

Nói còn chưa hoàn, Vương Tiểu Lực lại tiếp tục đập một cước vào người Yến Tuyết: "Ta cảnh cáo ngươi, còn lảm nhảm nữa, ta hôm nay sẽ để ngươi ngủ ngoài đường! Đừng tưởng rằng lão gia ta hay nói giỡn, lão gia ta hôm nay nói được thì sẽ làm được!"

"Ồ.."

Yến Tuyết chỉ cảm thấy bụng truyền đến cảm giác đau đớn, càng lúc càng rõ rệt

Mấy năm nay, cuộc sống gia đình nàng không mấy tốt đẹp, vốn tưởng rằng chính là nàng sinh ra đứa nhỏ trong người có bệnh, hẳn lại sẽ qua đi, lại thật không ngờ hôm nay bởi vì hồ ly tinh kia mà chuyện lại trở nên như vậy

Nàng so với ai khác đều hiểu rõ, nữ nhân kia mang thai là có thật, nhưng là Vương Tiểu Lực cũng chưa bao giờ đề cập đến chuyện đón hồ ly tinh kia trở về

Lần này đối đãi với nàng như vậy, đơn giản bởi vì nàng dung mạo đã bị hủy

Nguyên nhân cũng chính là mấy hôm trước phu nhân phát giận, dùng chén trà đập trên mặt của nàng, cho nên nàng mới bị Vương Tiểu Lực ghét bỏ!

Yến Tuyết thập phần không cam lòng, vì cái gì nàng bị cấp cho người chăn ngựa, còn phải chứng kiến cảnh hắn có thể thiếp bên ngoài

Bất quá, người nàng hận nhất chính là Quách Ngọc Kỳ!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Không thể lại có con

Nếu không phải bị Quách Ngọc Kỳ hủy đi khuôn mặt, nàng cũng sẽ không bị Vương Tiểu Lực ghét bỏ

Quy rập trên mặt đất, Yến Tuyết hai mắt như đao nhìn chăm chăm bóng dáng Vương Tiểu Lực ngày càng xa

Quý Như Yên căn bản không nghĩ đến xem vào chuyện của người khác, nhưng nhìn xuống dưới hạ thân của Yến Tuyết không ngừng chảy máu, ánh mắt âm u, cuối cùng vẫn tiến lên chỗ nàng nói: "Nếu ngươi không cầm máu kịp thời, nam nhân kia hôm nay sẽ chuẩn bị cho ngươi một cỗ hảo quan tài!"

Yến Tuyết lạnh lùng nhìn nàng, chỉ cảm thấy vô cùng xấu hổ, thấp giọng nói: "Đại tiểu thư..."

"Có thể đứng lên?"

Yến Tuyết cứng rắn, cố gắng đứng dậy

Quý Như Yên nhìn lướt qua nàng, âm thầm đánh giá, nha hoàn này cự nhiên không đơn giản

Ấn nhẫn năng lực kia là thập phần cường đại, khó trách có thể trở thành quân sư của Quách Ngọc Kỳ ngu xuẩn kia

Chính là, nàng hiện tại cần một quân cơ, tốt nhất là làm cho Yến Tuyết này tự tay giải quyết chủ tử kia đi

Yến Tuyết vừa đứng lên, cảm giác hạ thân như bị giao cắt, làm cho sắc mặt của nàng chỗ nên trắng bệch

"Nếu như có thể đi, liền đi theo ta"

Mang Yến Tuyết đi đến hiệu thuốc bắc gần nhất, thầy thuốc hướng nàng chẩn bệnh, sắc mặt ngưng trọng, không biết có nên nói hay không

Quý Như Yên ánh mắt sắc lạnh, trong lòng biết tình huống của Yến Tuyết, nhất định chuẩn đoán của nàng cùng thầy thuốc là hoàn toàn giống nhau

Yến Tuyết suy yếu hỏi: "Đại phu, ta đây là làm sao vậy?"

"Vị phu nhân này, ngàn vạn lần đừng quá thương tâm. Người là đang có thai nhưng từ cung lại bị đánh nghiêm trọng, sợ là ngày sau không thể lại có con"

"Cái gì?"

Đại phu trong lời nói, giống như một tiếng sấm

Yến Tuyết đại lão trông rỗng, nàng cự nhiên lại mang thai?

Hơn nữa đứa bé này, chính là bị phụ thân nó tiễn đi

Yến Tuyết chỉ cảm thấy mấy chục năm ủy khuất nhẫn nhịn, vào lúc này liền bùng nổ

Năm đó nàng vì cái gì lại muốn làm nha hoàn của phu nhân, còn muốn vì nàng bày mưu hiến kế, kết quả làm cho mình thành thân cùng với người chán ngửa

Nói là coi trọng nàng, nhưng thực ra là giày vò nàng!

Quách Ngọc Kỳ a Quách Ngọc Kỳ là người hủy đi ta a!

Nghĩ đến đây Yến Tuyết lại phá nên tiếng cười, vẻ mặt điên cuồng: "Ha ha ha..."

Đại phu nhanh chóng khuyên nhủ nàng: "Vị phu nhân này, người không thể quá thương tâm a, thân thể này của người căn bản đã mang bệnh, nếu không hảo hảo điều dưỡng, ngày sau không thể khá lên được!"

"Có bệnh? A, bệnh này của ta sớm đã có! Ta còn phải sợ sao!"

Yến Tuyết kêu to, nước mắt lúc này lại rơi xuống

Về mặt hối hận, gương mặt lúc này tiêu tụy vô cùng, hơn nữa bộ dạng lúc này còn bị đánh đến bầm dập, càng làm cho người ta cảm thấy sợ hãi

Thầy thuốc thấy nàng vẻ mặt có chút không đúng, liền mau chóng đứng dậy cáo từ, để lại không gian cho Yến Tuyết cùng Quý Như Yên

Quý Như Yên nhìn lướt qua Yến Tuyết đang nằm trên giường, lạnh nhạt bưng nên chén trà, loại trà này không phải trà ngon, chỉ là một lục trà bình thường

Một hơi đón một hơi

Yến Tuyết liếc mắt nhìn trong phòng thấy Quý Như Yên vẫn tồn tại, bất chấp trên người đau xót, lăn xuống giường, đi tới trước mặt nàng, lôi kéo váy của nàng, khóc lóc kể lể: "Đại tiểu thư, cầu xin người giúp nô tỳ! Nô tỳ nguyện làm trâu làm ngựa báo đáp người!"

"Giúp người? Mạng sống của ta cũng khó bảo toàn, như thế nào có thể giúp người?"

Quý Như Yên như trước bất vi sở động, thản nhiên trước vấn đề của Yến Tuyết

Yến Tuyết biết. Đại tiểu thư chính là bức mình, thái độ của đại tiểu thư đối với phu nhân nàng không phải không biết, chính là luôn luôn đề phòng, lại thật không ngờ, đại tiểu thư lúc này lại bắt nàng phải chọn lựa

Vừa nghĩ tới mười năm nay phải chịu ủy khuất, nàng cũng không chút do dự hướng Quý Như Yên nói: "Chỉ cần đại tiểu thư để nô tỳ an toàn, nô tỳ bảo đảm sẽ làm cho ý nguyện của đại tiểu thư được hoàn thành".

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thái Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 95: Đạt được ý nguyện sao?

"Đạt được ý nguyện sao? Người có biết ý nguyện của ta là gì không?"

Yến Tuyết sùng sốt, hỏi ngược lại: "Đại tiểu thư không phải là muốn mạng của đại phu nhân sao?"

Quý Như Yên lắc lắc đầu, đem chén trà trong tay đưa tới trước mặt nàng, sâu kín nói: "Biết không? Trà ngon chính là cần uống thử một hơi, mới có thể cảm nhận được hương vị tinh khiết cùng thơm ngon. Mà giày vò một người, cũng cần phải từng chút từng chút một, mới có thể đạt tới cực điểm. Giết một người, là việc dễ dàng, nhưng như thế nào làm cho một người đang sống hận không thể chết được mới là ..."

Nói đến đây, Quý Như Yên liền đứng lên vòng qua Yên Tuyết đưa lưng về phía nàng tiện đà nói: "Người là một người thông minh, hôm nay tiền chuẩn bệnh ta sẽ giúp người thanh toán. Mà người nghĩ muốn ta giúp người, như vậy phải làm theo lời của ta, sau này mọi chuyện thành công, ngày sau ta sẽ cho người một tiểu viện, cho người an hưởng tuổi già"

Nói xong Quý Như Yên ly khai y quán, hỏi Quý phủ

Để lại một mình Yên Tuyết, Yên Tuyết hạ con mắt, suy nghĩ chột ánh lên

Lời nói của đại tiểu thư nàng đều hiểu

Nhưng là chưa từng nghĩ đến, đại tiểu thư lại là người tàn nhẫn như vậy

Nàng đây là muốn đem đại phu nhân giày vò đến sống không bằng chết, một khi đã như vậy, thật đúng là hợp với ý mình

Phu nhân mười năm nay, cũng đã thiếu của nàng rất nhiều

Nếu không phải phu nhân chỉ định phu quân cho mình, nàng cũng sẽ không có khổ sở như thế này, lại như thế nào sinh non, ngày sau căn bản không thể mang thai

Nói cách khác, nàng về sau sẽ bị người đòi mạng nhiều, không thể có con

Nghĩ đến đây, Yên Tuyết hận không thể uống máu của Quách Ngọc Kỳ

Nàng hầu hạ Quách Ngọc Kỳ từ lúc, nàng ta còn là tiểu thư khuê nữ, đến Quý thiếp, hiện tại chính là đại phu nhân. Nàng ta nếu không có nàng bên cạnh như thế nào có thể trèo lên được vị trí kia

Nhưng là hiện giờ Quách Ngọc Kỳ đối với nàng bạc tình bạc nghĩa, vậy cũng đừng trách nàng không nghĩ đến tình xưa!

"Quách Ngọc Kỳ người chờ đó cho ta, chờ ta từ từ hủy hoại người!"

Yên Tuyết nắm tay thật chặt, móng tay cắm sâu vào da thịt, khiến cho lòng bàn tay chảy ra chút huyết đỏ, nhưng bất quá nàng cũng không cảm thấy đau

Thân thể tuy đau, nhưng vết thương trong lòng còn đau hơn gấp bội

Mà Yên Tuyết biết, nam nhân Vương Tiểu Lực kia ban đêm sẽ đón tiểu tam vào phủ

Cả nhà của Vương Tiểu Lực đều ở trong Quý phủ, đương nhiên hắn sẽ đón tiện nhân kia đến đó

Bởi vì Vương Tiểu Lực là người chăn ngựa của Quý Đông Minh, cũng được Quý Đông Minh tín nhiệm, Quý Đông Minh có một gian đất trống, vì vậy xây cho Vương Tiểu Lực một biệt viện nho nhỏ, làm cho gia đình hắn đến ở

Cha của Vương Tiểu Lực đã mất, nhưng vẫn còn một lão nương Hồ thị, Hồ thị vốn là trọng nam khinh nữ, tuy nói Yên Tuyết dung mạo cũng không tệ, nhưng là mười năm vẫn chưa lưu lại cho nhà họ vương một nam hài nào, cũng dần dần đối với nàng thái độ không vừa mắt, sau đó là đánh chửi thâm tệ

Yên Tuyết kéo thân thể đau nhức về tới tiểu viện, Hồ thị liền hướng phía lưng nàng cầm chổi đánh xuống: "Người cái đồ đẻ tiện! Như thế nào muốn như vậy mới về, còn không đi thổi lửa nấu cơm, người đây là muốn cho con ta chết đói sao! Mai Nhi đã vào cửa, người phải hầu hạ nàng thật tốt, chớ làm kinh ngạc đến tôn tử của ta, người nếu can đảm làm cho nàng không hài lòng, lão nương liền đánh chết người!"

Yên Tuyết oán hận trừng lớn mắt nhìn Hồ thị, trái lại lớn tiếng quát: "Cái gì tôn tử! Ta trong bụng có đứa nhỏ, cũng chính là tôn tử của người, nay đã bị Vương Tiểu Lực đánh đến đã không còn!"

Hồ thị tròn tròn mắt, như thế nào cũng không suy nghĩ đến, Yên Tuyết hiện giờ hai mươi tám tuổi, cự nhiên còn có thể hoài thai?

Chính là nàng vừa mới nói cái gì?

Tôn tử, cự nhiên bị đứa con của mình cấp đánh đã không còn?

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Hưu thư

Yên Tuyết không để ý đến Hồ thị vẫn đang ngốc lảng tại chỗ, lập tức đi vào trong phòng, liền thấy trên giường của mình, cự nhiên có một nữ nhân đang

nằm

Mai Nhi kia diện mạo vô cùng bình thường, cũng có chút đặc biệt, đặc biệt chính là trong vài dặm sẽ không tìm được ra người có cái làn da ngăm đen như nàng

Lúc này Vương Tiểu Lực trong tay cầm một bát thuốc, hướng nàng một bên hầu hạ rất ân cần

Yến Tuyết đột nhiên xông vào, làm cho Mai Nhi đầu tiên là cả kinh, theo sau đó là đưa tay lên che miệng cười: "Tỷ tỷ đây là làm sao vậy? Mặt mũi sưng thành bộ dạng kia, là bị người đánh đập sao?"

Vương Tiểu Lực liếc Yến Tuyết một cái, tức giận nói: "Đã trở lại liền nhanh đi làm thức ăn, nhà họ Vương chúng ta đều không dưỡng phế vật!"

Yến Tuyết cười lạnh một tiếng, đôi mắt nam nữ này, còn dám khi dễ nàng sao?

"Ta trở về, cũng không phải làm nô tỳ cho các người. Vương Tiểu Lực người đem ta hưu đi, ta cam nguyện đem vị trí này nhường lại, từ nay về sau chúng ta đường ai lối đi!"

Vương Tiểu Lực nguyên bản chỉ là hù dọa nữ nhân chưa ngoa kia, lại không nghĩ rằng nàng cự nhiên có lá gan khiêu khích hắn

Tức giận đến muốn xông lên đánh nàng: "Người là cái hạng gì, cho dù là quý xuống van xin ta, ta đây cũng không có cần đâu!"

"Hưu thư đưa cho ta, ta lập tức đi"

Yến Tuyết không có để ý hắn đang hồ ngôn loạn ngữ, trực tiếp nói ra thứ mình muốn

Vương Tiểu Lực nở nụ cười: "Người nói đùa, lão gia liền đùa sao? Như vậy lão gia ta chẳng phải thật mất mặt sao?"

Yến Tuyết thấy hắn bộ dạng vô lại, tức giận đem chổi ném lên người hắn, chạy vào trong phòng, trong tay lúc này đã cầm một con dao

Con dao vừa đưa ra, Vương Tiểu Lực sợ tới mức đem Mai Nhi ôm ở trước người: "Người đàn bà điên này, còn không mau bỏ dao xuống! Nương, nương! Người ở đâu, còn không mau tới. Yến Tuyết này muốn giết ta a!"

Yến Tuyết liếc Hồ thị một cái: "Mẫu thân! Hôm nay ta chính là cuối cùng gọi người như vậy, nếu hắn đem hồ ly tinh kia đón vào được, ta đây cũng nên rời đi! Ta chỉ cần hưu thư, từ nay về sau, ta cùng nhà họ Vương các người không có bất cứ quan hệ nào!"

Hồ thị nghe vậy, cũng biết nàng vì sao tức giận

Vừa nàng mới nói nàng có thai, sợ rằng đứa nhỏ trong bụng kia cũng đã đem xóa sạch, hiện giờ chính là nản lòng thoái chí, đối với đứa con của mình chính là oán hận vô cùng, nếu như vẫn muốn Yến Tuyết lưu lại trong nhà này, ngày sau chỉ sợ cũng không được sống yên ổn

Ý niệm trong đầu vừa chợt lóe, nàng liền biết nên làm như thế nào

Hồ thị hướng Yến Tuyết nói: "Hảo! Người yên tâm, lão thân sẽ cho người một hưu thư, về sau người cùng nhà họ Vương không liên quan, nhưng là ba nữ nhân kia, người cũng nhất định phải mang đi! Nếu không, đừng mơ tưởng có được hưu thư!"

Yến Tuyết nhìn Hồ thị, cảm thấy hiểu được này là có ý gì

Hồ thị đây là làm cho nàng biết khó mà lui!

Hồ thị tự cho mình là đúng, nhưng đáng tiếc Yến Tuyết từ trước đến nay quyết định chuyện gì sẽ không sửa đổi

Giờ phút này không chút do dự gật đầu: "Hảo Đại Nha, Nhị Nha, Tam Nha ta đều mang đi! Người cũng phải trong hưu thư ghi lại rõ ràng, ba cái nha đầu này đều thuộc về ta!"

Vương Tiểu Lực một bên không đồng ý: "Nương, bọn nha đầu như thế nào có thể..."

"Câm miệng! Người biết cái gì!"

Hồ thị cắt đứt lời Vương Tiểu Lực, sau đó đưa gia giấy mực, để cho Vương Tiểu Lực hạ xuống hưu thư: "Nhanh một chút viết xong, sau đó đưa bốn người các nàng đuổi đi!"

Vương Tiểu Lực từ trước đến nay Hồ thị nói gì nghe nấy, Hồ thị lúc này vô cùng tức giận, đành phải nhanh chóng viết xuống hưu thư

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Bốn người các nàng bị đuổi đi

Yến Tuyết mang theo ba cái nha đầu, quần áo cũng không có mang theo, lập tức sải bước rời khỏi nhà họ Vương

Yến Tuyết trong người còn có mười lượng bạc tiền riêng

Mười lượng bạc không tính là nhiều, nhưng ít nhất trong một tháng, cũng sẽ không phải để mẹ con các nàng lưu lạc thành khát cái

Tìm một phòng ở, Yến Tuyết thuê phòng này trong một tháng, một tháng này cũng tốn của nàng năm lượng bạc. An bài tốt chỗ ở cho nữ nhi, đưa cho Đại Nha năm lượng bạc còn lại, làm cho nàng chiều cổ đắm đuối muội, sau đó Yến Tuyết quay trở về Quý phủ, thay lại y phục đi đến hầu hạ Quách Ngọc Kỳ

Hào Hoa viện Quách Ngọc Kỳ đang nằm ở trên nhuyễn tháp, miễn cưỡng hưởng thụ luồng gió mát của nha hoàn bên người đang quạt

Thời tiết tháng bảy, cho dù là ban đêm, cũng thập phần nóng nực

"Nô tỳ thỉnh an đại phu nhân"

Yến Tuyết chỉnh sửa quần áo, hướng Quách Ngọc Kỳ quỳ xuống

Quách Ngọc Kỳ không có mở mắt, chỉ lười biếng hỏi: "Ngươi không phải là trở về rồi sao? Như thế nào lại quay trở lại?"

"Nô tỳ đột nhiên nhớ ra một chuyện, quên bẩm báo với đại phu nhân"

"Chuyện gì?"

"Lão phu nhân nói sẽ ở lại Quý phủ vài ngày, lão gia đã an bài tốt cho lão phu nhân ở Trán Cúc đường. Đại phu nhân sáng sớm ngày mai nên là dẫn chư vị đi nương đến thỉnh an lão phu nhân"

Quách Ngọc Kỳ lúc này mới nhớ tới, lão phu nhân Trương thị vẫn còn ở Quý phủ

Đều do nàng hôm nay cùng Quách Tử Đệ đến lấy ba mươi vạn lượng bạc kia, trong lòng vô cùng bất ổn, mới không để ý đến việc này. Mau chóng liền ngồi dậy: "Đi, cùng ta đến chỗ lão phu nhân, lão phu nhân đề ý nhất là quy củ, nếu lúc này ta không đi ăn cần hỏi han, không chừng ngày mai chắc chắn sẽ lớn chuyện"

Yến Tuyết mâu quang vi thiểm: "Đại phu nhân coi trọng nô tỳ, nô tỳ hẳn là vì đại phu nhân cống hiến, nhưng nô tỳ hiện tại dung nhan bị thương, không dám đi đến trước mặt lão phu nhân"

Quách Ngọc Kỳ nghe vậy, lúc này mới ngẩng đầu nhìn Yến Tuyết, vừa thấy gương mặt sưng nên như cái đầu heo, ngay cả bộ dạng đều không nhận ra. Nếu không phải đã quen thuộc, Quách

Ngọc Kỳ đã sớm kêu lên!

"Là ai? Cự nhiên đem nguoi đánh thành cái dạng này? Chẳng lẽ không biết nguoi là người của ta sao!"

Yến Tuyết trong lòng cười lạnh, nếu thật sự quan tâm nàng, năm đó sẽ không hội đối đãi nàng như vậy!

Nhưng trên mặt lúc này bày ra uy khuất, đem chuyện ngày hôm nay nói ra, cự nhiên cũng thêm mắm thêm muối, đem Vương Tiểu Lực nói đến không đáng một đồng

Quách Ngọc Kỳ trước mặt người khác phi thường tốt, luôn luôn là bao che khuyết điểm cho hạ nhân. Nhưng mà đằng sau lưng, cho dù đánh chết một nô tỳ cũng sẽ không có nửa phần đau lòng.

Nghe được Yến Tuyết nói như vậy, còn đưa hưu thư cho Quách Ngọc Kỳ xem, mặt nàng biến sắc, so với đất nòi còn muốn đen hơn!

"Hảo cho Vương Tiểu Lực! Không phải chỉ là một người chăn ngựa nhỏ nhoi sao? Cự nhiên dám đánh người của ta, còn cho nguoi ủy khuất như vậy, vì hấn mang thai nguy hiểm, hấn lại nhân tâm đem nguoi đánh đến sinh non, gã sai vật này đúng là vô pháp vô thiên! Yến Tuyết nguoi yên tâm, ta chắc chắn sẽ làm chủ cho nguoi"

Quách Ngọc Kỳ tức giận đập bàn đứng lên, hận không thể đem Vương Tiểu Lực kia kéo tới trước mặt, đánh ba mươi đại bản, mới có thể hả giận!

Yến Tuyết cười lạnh: "Nô tỳ vốn là bạc mệnh, không đáng để phu nhân vì nô tỳ xuất đầu. Phu nhân trước vẫn là đi tới Trán Cúc đường thỉnh an lão phu nhân đi"

"Ngươi trước hảo hảo dưỡng thương, đợi lão phu nhân rồi đi Quý phủ, việc này tính sau"

"Dạ"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98: Quạt nan đả cầu

Hôm sau Quách Ngọc Kỳ dẫn theo chư vị di nương, tiến Cúc Trán đường thỉnh an lão phu nhân Trương thị

Theo sau còn có các thiếu gia và các tiểu thư

Chính là hôm nay, lại thiếu một mình Quý Như Yên

Lão phu nhân Trương thị hai ngày hôm nay bởi vì Quý Đông Minh thân thể không được khỏe, nên nàng cũng phải chiều cổ con mình, không có thời gian để ý đến Quý Như Yên

Hôm nay hậu viện thế thiếp, tôn nhi cùng cháu gái đều tới thỉnh an nàng, nhưng Quý Như Yên lại không có mặt.

Đây gọi là cái gì? Có phải hay không là không để nàng vào trong mắt. Nghĩ đến đây nàng cảm thấy vô cùng tức giận

"Yên Nhi đâu?"

Lão phu nhân Trương thị cau mày, sâu kín hỏi một tiếng

Chư vị di nương đều sững sốt, theo sau đó là trầm mặc không nói gì

Đối với nhóm di nương mà nói, đại tiểu thư đang ở đâu đối với các nàng mà nói căn bản không liên quan, huống chi tự gây ra xung đột lẫn nhau các nàng cũng không có lợi ích gì

Nhưng thật ra người cảm thấy vui mừng nhất ở đây phải kể đến Quách Ngọc Kỳ, lão phu nhân cuối cùng cũng nhắc đến xú nha đầu kia

Quách Ngọc Kỳ ở bên kính cẩn nói: "Lão phu nhân, sợ là Yên Nhi còn chưa có thức dậy đâu"

"Đã là giờ nào rồi? Còn muốn ngủ! Bích Lam, đi gọi nàng thức dậy!"

"Dạ, lão phu nhân"

Bích Lam ở bên lên tiếng, nàng chính là nha hoàn bên người lão phu nhân Trương thị, từ nhỏ đã cùng lão phu nhân lớn lên, hiện tại chính là nha hoàn được người vô cùng tín nhiệm, cho dù Quách Ngọc Kỳ thấy nàng, cũng phải kiêng kỵ ba phần, không dám đối với nàng gây khó dễ

Bích Lam theo chỉ thị của lão phu nhân, tiến đến Thiên Sương viện

Quý Như Yên hiện tại vẫn đang ngủ, nhưng giấc ngủ của nàng từ trước đến nay cũng không sâu, thời điểm ở ngoài có người tiến vào, nàng đương nhiên biết

Nàng so với ai khác đều rõ ràng chính là đạo lý, giả bất thiện, thiện giả bất lai

Biết rõ có người tiến vào, nàng vẫn như trước lười biếng nằm ở trên giường. Đến khi xác định người đó tiến về phía mình, nàng mới lên tiếng: "Cầu nô tài to gan, cự nhiên dám xông vào viện của ta?"

Bích Lam từ trước đến nay tình tình ương ngạnh, vốn là nàng muốn nhéo lỗ tai của đại tiểu thư đến trước mặt lão phu nhân. Nhưng đột nhiên trên giường có tiếng nói, khiến nàng có chút giật mình

"Nếu đại tiểu thư đã thức dậy, vậy nên liền đến Trán Cúc đường thỉnh an lão phu nhân đi!"

Quý Như Yên từ trên giường ngồi dậy, ánh mắt sắc bén chiếu về phía Bích Lam: "Lão phu nhân, người kia cùng ta có quan hệ sao?"

Bích Lam tức giận, chỉ thẳng trước mặt Quý Như Yên quát lớn: "Đại tiểu thư! Người là đại nghịch bất đạo!"

Quý Như Yên cầm trong tay quạt nan, không lưu tình, trực tiếp hướng Bích Lam tặng một bạt tai, Thiên Sương viện lúc này vang lên một thanh âm vô cùng thanh thúy

Quý Như Yên đứng lên, từ trên cao nhìn xuống Bích Lam, lạnh giọng nói: "Đại nghịch bất đạo sao? Ta đây muốn hỏi ngươi như thế nào gọi là đại nghịch bất đạo? Ngươi chỉ là một nô tỳ nhỏ nhỏ, dám chỉ thẳng vào chủ tử mà quát lớn? Ai cho ngươi cái quyền lợi này?"

"Ngươi cứ nhiên dấm đánh ta?"

Bích Lam vẻ mặt không thể tin được, như thế nào cũng thật không ngờ, đại tiểu thư cự nhiên dám động thủ đánh nàng

Nàng đi theo lão phu nhân, lão phu nhân từ trước đến nay đều đối đãi nàng như tỷ muội, chưa bao giờ đánh chửi nàng một câu, chính là hôm nay, Quý Như Yên kia cự nhiên dám đánh nàng một bạt tai

Nàng bị đại tiểu thư đánh!

Bích Lam nghĩ đến đây cả người tức giận run rẩy không thôi

"Ngươi là nô tỳ, như thế nào dám xưng ta cùng với ta? Vẫn là nói Quý phủ đều không có quy củ đi?"

Quý Như Yên thu hồi quạt nan, nàng lại tiếp tục đánh, cũng không biết cái gì gọi là thủ hạ lưu tình!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Loạn côn đánh chết

Bằng không, trên mặt lão bà kia, như thế nào có thể in rõ ràng dấu quạt nan đâu?

Lão bà này, nàng đương nhiên biết

Ở thời điểm mẫu thân còn sống, đã không ít lần trước mặt lão phu nhân nói bậy về mẫu thân!

Thậm chí, lão bà này cùng tiện nhân Quách Ngọc Kỳ kia, còn cùng nhau lấy lòng lão phu nhân, làm hạ thấp đi thân phận của mẫu thân

Mà lão phu nhân kia đối với mẫu thân đã sớm chẳng quan tâm!

Chính mình bị Quách Ngọc Kỳ đuổi ra khỏi phủ, mấy chục năm nay lão phu nhân như thế nào hiểu được quy củ, vẫn có thể nhớ rõ ràng nàng là cháu gái sao?

Nực cười!

Nàng Quý Như Yên từ trước đến nay có ân báo ân, có cừu tất báo!

Nàng không đi tìm lão phu nhân kia tính toán, đã là nể tình, nếu không biết sống chết đến đây, nếu nàng còn tái khách khí nữa, vậy không phải để cho người ngoài khi dễ Quý Như Yên nàng sao?

Một bên cảm thấy áo choàng, Quý Như Yên động tác chậm rãi, nhìn Bích Lam đã bị đánh đến nổi khuôn mặt không nhận ra, tựa tiểu phi tiểu nói một câu: "Dẫn đường đi!"

Trần Cúc đường, mọi người đều đang chờ xem kịch vui

Chính là, thời điểm Bích Lam xuất hiện trên mặt còn có dấu vết, Bích Lam vừa thấy lão phu nhân lập tức khóc oa oa, tổ cáo nói: "Lão phu nhân, người làm chủ cho nô tỳ a! Nô tỳ hảo tâm đến Thiên Sương viện thỉnh đại tiểu thư, kết quả lại bị đại tiểu thư đánh!"

"Cái gì?"

Lão phu nhân Trương thị vừa sợ vừa giận, đối với người vừa bước vào kia lửa giận ngút trời: "Ngỗ nghịch, Bích ma ma như thế nào có thể đánh được?"

Quý Như Yên lạnh lạnh nhìn thoáng qua lão phu nhân Trương thị, cười lạnh một tiếng: "Như thế nào không thể đánh? Nàng nhiều nhất chỉ là một cái nô tỳ, dám phạm thượng ta, ta là chỉ dạy cho nàng quy củ, ở trước chủ tử dám xưng ta, bản quận chúa như thế nào không thể giáo huấn?"

Một câu nói này khiến cho lão phu nhân không nói lên lời

Đúng vậy!

Yên Nhi, hiện tại đã là quận chúa, lại là nghĩa nữ của Yên vương, chính là đích thân thánh thượng truyền khẩu dụ

Nếu như ở bên ngoài, đám người các nàng đều phải hướng Yên Nhi mà hành lễ

Kiều di nương là người sáng suốt, tự nhiên cũng biết nên phải làm cái gì

"Kiều Hương thỉnh an quận chúa, quận chúa cát tường!"

"Kiều di nương miễn lễ"

Quý Như Yên nhìn lướt qua nàng, người đối với nàng mỉm cười, nàng tự nhiên cũng phải cấp cho di nương một ít mặt mũi

Có Kiều di nương đi đầu, trong phủ nhóm di nương, đã đồng loạt đứng dậy, hướng Quý Như Yên hành lễ: "Chúng ta hướng Như Yên quận chúa thỉnh an, quận chúa cát tường!"

"Đều miễn lễ!"

Đoàn người ở thời điểm ngồi xuống, Quý Như Yên lại hướng Bích Lam nâng cằm: "Bích ma ma, vừa thấy lão phu nhân, liền không coi bản quận chúa ra gì, lão phu nhân là nên phạt như thế nào đây?"

"..."

Bích Lam hạ mi mắt, hận ý tận trời, rồi lại không thể không nhẫn nhịn, chỉ có thể ở trước mặt Quý Như Yên không nói lời nào

Quý Như Yên hừ lạnh một tiếng, thực nghĩ không nói lời nào, ta liền không có biện pháp sao?

Nực cười!

"Bích ma ma, ngươi có biết tội có ngươi là gì không?"

"Ta vô tội!:"

Bích Lam nhiều năm qua chưa từng bề mặt như hôm nay, dám làm cho nàng ở trước đông đảo mọi người bị mất mặt, nàng hận không thể đem Quý Như Yên hung hăng đánh chết

Bích Lam hận ý, Quý Như Yên là đều thấy cả

Chính là, hôm nay tính mạng của nàng, Quý Như Yên cũng không muốn tha

Thần nhiên từng chữ từng chữ một nói: "Chưa có lệnh của chủ tử, tự ý xông vào phòng, đây là tội thứ nhất. Phạm thượng, ở trước mặt chủ tử dám xưng ta, đây là tội thứ hai. Đã phạm sai lầm còn không chịu hối cải đây tính là tội thứ ba. Bằng đây tội, nên là lôi ra ngoài, loạn côn đánh chết cũng không đủ!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Nhìn người không vừa mắt

Loạn trượng đánh chết?

Mọi người sắc mặt đều thay đổi, không nghĩ tới đại tiểu thư có thể nói ra như vậy

Bởi vì Bích Lam chính là người của lão phu nhân, nếu thật sự đánh chết, cũng phải có lão phu nhân đồng ý mới được

Lão phu nhân Trương thị tức giận, đập bàn nói: "Làm càn! Nhà nay khi nào đến phiên ngươi quản! Dám ở đây hồ ngôn loạn ngữ!"

Quý Như Yên cười nhẹ: "Quả thật nhà này không phải ta làm chủ, nếu là ta, trước hết sẽ dạy cho các nô tài hảo hảo học quy củ, cái gì là chủ tử, cái gì là nô tài! Miễn cho không hiểu rõ giữa nô tài và chủ tử có sự khác nhau, lão phu nhân, người nói có đúng không?"

Lời nói này ý nói lão phu nhân không biết dạy dỗ hạ nhân, đem nô tài cùng chủ tử cùng đẳng cấp, mới có thể làm cho Bích Lam như vậy, không để chủ tử vào trong mắt

Một câu này phát ra, làm cho lão phu nhân giận đến đỏ bừng mặt mày, dương tay chỉ thẳng vào Quý Như Yên, lớn tiếng kêu: "Hảo! Ăn nói rất khôn khéo. Người đầu đánh cho ta! Người kiêu ngạo cùng vô lý kia sao có thể làm trưởng nữ của nhị lang! Kỳ Nhi, ngươi thân là mẫu thân của nàng, như thế nào không biết dạy dỗ, tùy ý để nữ nhân này bắt nạt lần tới trên đầu ngươi sao?"

"Lão phu nhân, người đây là có điều không biết, hiện giờ Yên Nhi chính là do đích thân thánh thượng phong Như Yên quận chúa, ta chỉ là một phu nhân của thái y, như thế nào có thể dám cùng quận chúa động thủ a?"

Quách Ngọc Kỳ là vui mừng khi người khác gặp chuyện, chỉ cần lão phu nhân hạ quyết tâm giáo huấn Như Yên, nàng kia chắc chắn sẽ hảo hảo trợ giúp

Lão phu nhân Trương thị trợn trừng mắt: "Cho dù là quân chúa thì như thế nào? Nàng như trước vẫn là người của Quý gia, không để trường bối trong mắt, kiêu ngạo vô lý, cho dù là thánh thượng triệu kiến, lão thân đây cũng có thể giải thích ổn thỏa!"

Quý Như Yên không hề sợ hãi, ngược lại khề nở nụ cười: "Lão phu nhân, người gần đây thân thể không khỏe, chính là đang uống thuốc sao?"

"Làm sao người biết?"

Mấy ngày nay, lão phu nhân Trương thị đúng là không được khỏe, cũng là làm cho Bích Lam đi mua thuốc cho mình, nhưng là luôn không có chuyển biến gì!

Quý Như Yên lạnh lạnh quét nàng một cái: "Đó là lão phu nhân người già rồi, luôn làm việc hồ đồ như vậy, đến lão thiên gia cũng nhìn người không vừa mắt, tự nhiên cũng khiến cho người hảo hảo chịu đựng nỗi đau khổ này!"

"Người___"

Lão phu nhân Trương thị tức giận hai mắt trừng lớn, toàn thân run rẩy, hô hấp khó khăn, cự nhiên lúc này ngắt đi

Quý Như Yên lại không buông tha nàng, nói thêm: "Nếu là Quý phủ không chào đón ta, ta đây sẽ rời đi! Quý gia các người ngày sau cũng đừng tìm ta! Nếu không đừng trách ta không nói tình cảm, đối với nhà họ Quý các người đuổi cùng giết tận!"

Lời vừa nói ra khỏi miệng, mọi người đều trấn kinh không thôi

Quách Ngọc Kỳ ôm lão phu nhân đã hôn mê bất tỉnh, há mồm kêu khóc: "Gia môn bất hạnh! Gia môn bất hạnh a! Như thế nào người xem thường người đã sinh dưỡng người!"

Quý Như Yên liếc mắt nhìn Quách Ngọc Kỳ: "Quách Ngọc Kỳ! Miệng của người tốt nhất là sạch sẽ một chút cho cô nãi nãi! Quý phủ như thế nào dưỡng qua ta? Năm đó Quý Như Yên, ở ngoài cửa thành Thịnh kinh đã bị giết chết từ lâu rồi!"

Lời của nàng, làm cho Quách Ngọc Kỳ giật mình, ánh mắt hé lên tia hoảng loạn không thôi!

Không!

Quý Như Yên làm sao có khả năng biết sát thủ chính là do nàng phái đến

Nhưng là, nhìn Quý Như Yên hơi thờ lạnh lùng, ánh mắt như đao nhìn mình chằm chằm, Quách Ngọc Kỳ một câu cũng không nói lên lời

Quý Như Yên thời điểm rời đi, có nhìn quá Yến Tuyết một cái

Yến Tuyết lại hướng nàng gật đầu, Quý Như Yên bí hiểm cười, chậm rãi ly khai khỏi Trán Cúc đường

Nàng vừa ly khai, toàn bộ Trán Cúc đường cũng liên loạn hết cả lên

Một nhóm đi thỉnh đại phu, một số khác lại hợp lực đưa lão phu nhân trở về phòng

Mà Quách Ngọc Kỳ vẫn ngồi dưới đất, rõ ràng thời tiết nóng nực, nhưng là lại có cảm giác rét lạnh

Quý Như Yên trở về là muốn lấy mạng của nàng sao?

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Oan gia

Quý Như Yên đem Trán Cúc đường một phen hỗn loạn, tâm tình vô cùng khoái trá rời đi

Vừa ra khỏi đại môn Quý phủ, liền gặp được Dao Quang và Linh Tinh, các nàng một thân nông thôn nữ tử, có vẻ thập phần tươi trẻ

Linh Tinh vừa thấy được Quý Như Yên, lập tức liền đi lên: "Tiểu thư, tâm tình người hôm nay có vẻ rất tốt nga!"

Dao Quang tức giận trừng mắt liếc nàng một cái: "Linh Tinh, như thế nào có thể ở trước mặt đại tiểu thư không biết lớn nhỏ như vậy?"

"Ta làm sao không biết lớn nhỏ, không phải ta vừa gặp đều gọi tiểu thư sao?"

"Ta nói rất đúng, cử chỉ của ngươi giống như cấp ba cầu nha!" (là chó nhặt đó ạ)

"Từ Dao Quang! Ngươi hôm nay không bị đánh liền không được tự nhiên có đúng không! Một khi đã như vậy lão nương liền thành toàn cho ngươi!"

"Ta sợ ngươi a! Ngươi chính là một tiểu thí hài còn chưa có được gã đi, liền học người ta nói lão nương? Ngươi không thấy xấu hổ a!"

"Dao Quang tiếp chiêu!"

"Hắc hắc! Đến, chúng ta nửa năm không gặp, làm cho tỷ tỷ nhìn xem ngươi có tiến bộ hay không?"

"..."

"..."

Hai nữ tử này thật ra không coi ai ra gì

Một thân ảnh mơ hồ, một chưởng đánh sắc bén, đều vô cùng tương xứng

Quý Như Yên thấy các nàng vừa gặp mặt đã bắt đầu động thủ, không khỏi giật giật khóe miệng, đem các nàng trở lại Thịnh kinh, là chuyện tốt hay xấu đây?

Có chút đau đầu, vuốt ve cái chán, hữu khí vô lực nói: "Tốt lắm, các ngươi từ lúc quen biết đã bắt đầu, vừa mới gặp mặt liền động thủ, không cảm thấy mệt sao?"

Dao Quang thu hồi thân ảnh giống như quỷ mị kia, quỳ một gối xuống trước mặt Quý Như Yên: "Tiểu thư thứ tội, Dao Quang biết tội, thỉnh tiểu thư trách phạt!"

Linh Tinh thấy thế cũng nhanh chóng đi đến một bên thỉnh tội

Quý Như Yên thờ dài một tiếng: "Đứng lên đi, đi theo ta"

Quý Như Yên đi đến hướng đông của Thịnh kinh, nàng đã mua một ngôi nhà ở trong rừng này ở, cũng không muốn ở lại Quý phủ nữa, Thiên Sương viện nàng cũng đã tra xét vài lần, đều tra không ra được nửa điểm manh mối của Túy Diễm Hoàng

Mười năm thời gian, nàng biết cho dù có chứng cứ gì, cũng đã sớm biến mất không thấy

Huống chi Thiên Sương viện còn bị trùng tu, nàng đối với người trong Quý phủ thật không có hảo cảm gì

Nàng đến Thịnh kinh cũng không phải là nhận thân nhân, mà là bởi vì tìm kiếm người sau lưng hạ độc mẫu thân

Tòa nhà ở thành đông, tắc đất tắc vàng, giá cả vô cùng xa xỉ

Dao Quang nhìn ngôi nhà này, có chút ngoài ý muốn: "Tiểu thư, chúng ta hiện tại phải ở lại nơi này sao?"

"Đương nhiên"

"Nhưng nhà này chính là tiểu viện của Quách Tử Đệ nha, hiện tại ở lại nơi này, không sợ Quý phủ đồ mất đến đòi lại sao?"

Linh Tinh liếc mắt nhìn Dao Quang: "Dao Quang tỷ, ngươi chính là người thông minh nhất bát sát tinh, chỉ bằng thủ đoạn của mấy người kia, có thể trong tay của tỷ chiếm tiện nghi sao?"

"Linh Tinh ngươi tốt nhất lên suy nghĩ một chút trước khi nói, ta không ngại đả thông hai lỗ tai của ngươi đâu!"

"Ngươi dám?"

"Ta có dám hay không, ngươi không phải biết rõ sao?"

Linh Tinh thấy thế, đột nhiên không nói được gì, lập tức chuyển hướng đến Quý Như Yên, ủy khuất rung rung nước mắt: "Tiểu thư... Dao Quang lại khi dễ ta!"

Dao Quang ở bên cười âm hiểm: "Tiểu thư, nha đầu kia hướng người dùng khổ nhục kế!"

Quý Như Yên nhìn bọn họ, liền cảm thấy hai bên tai lưu nhú không dứt, hận không thể đem lỗ tai cắt đi, hai người kia không biết có phải kiếp trước là oan gia hay không, kiếp này liền nhìn nhau không vừa mắt

Hít một hơi thật sâu, Quý Như Yên trầm giọng quát: "Ta cho các người đến Thịnh kinh là để làm việc, không phải để các người cãi nhau. Nếu còn không nghiêm túc liền trở về La Sát cốc hảo hảo luyện tập đi!"

Linh Tinh cùng Dao Quang vẻ mặt lập tức trầm lại, song song bước đến trước mặt nàng, cung kính đáp: "Thuộc hạ biết tội, thỉnh chủ tử bớt giận!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Mượn đao giết người

Quý Như Yên quét mắt liếc các nàng một cái, lạnh giọng nói: "Nhiệm vụ Thịnh kinh, chỉ cho phép thành công, không được thất bại! Nếu như bởi vì các người là nguyên nhân làm cho thất bại, vậy đừng trách ta đây không nói tình cảm, các người liền trở về La Sát cốc mười năm hai mươi năm cũng đừng nghĩ trở ra"

Linh Tinh cùng Dao Quang nghe vậy liếc mắt nhìn nhau một cái, trong mắt đều là sợ hãi, các nàng từng trong La Sát cốc ngây ngốc một năm mới trở ra, một năm kia đối với các nàng mà nói tuyệt đối là ác mộng

Trong nhà, đồ đạc hết thảy đều được chuẩn bị đầy đủ

Quý Như Yên trước đi lên lầu tắm rửa, thay một thân bạch y, không làm kiểu tóc nữ tử mà ngược lại là một bộ dạng nam tử

Mang mặt nạ màu bạc thần bí, nàng biến đổi hoàn toàn, Dao Quang thông minh lanh lợi, cầm một chén trà ngon đến trước mặt nàng: "Tiểu thư, mới vừa có một bức thư từ trong cung chuyên tới!"

"Đưa ta"

"Dạ"

Quý Như Yên tiếp nhận bức thư, nhìn thoáng qua trên bức thư chính là vẽ một đốm lửa, lập tức hiểu được chủ nhân của bức thư này chính là An Huyền

Nhìn trên giấy, chỉ đơn giản vài chữ

Quý Như Yên khước miệng co rút, cảm thấy buồn cười, xem ra chủ tử của Quý Đông Minh cũng thật nhiều. Một khi đã như vậy, mượn đao giết người cũng không tồi đi

"Dao Quang lát nữa theo ta đến Ngọc gia"

"Dạ"

Dao Quang trầm ồm lên tiếng

Linh Tinh đứng ở ngoài cửa, tuy rằng có chút bất mãn Quý Như Yên vì sao không mang nàng theo, nhưng cũng không dám nhiều lời, yên lặng làm chuyện của mình

"Linh Tinh, người đến giám thị Quý phủ, có gì không ổn, liền báo cho ta!"

Linh Tinh trước mắt sáng ngời, vỗ vỗ ngực cam đoan: "Tiểu thư yên tâm, nô tỳ nhất định hoàn thành nhiệm vụ!"

"Hết thảy cẩn thận! Thuận tiện giúp ta đem ngân phiếu này cấp cho Yên Tuyết, về sau nàng có chuyện gì cần hỗ trợ, người liền xem lo liệu. Mấy ngày này, ta sẽ không trở về, nhanh nhất cũng mười ngày sau"

"Nô tỳ đã biết!"

Ngân phiếu trong tay chính là một ngàn hai, Linh Tinh thu hồi ngân phiếu, lĩnh mệnh xoay người rời đi

Quý Như Yên chỉnh trang lại y phục, sau đó liền nói Dao Quang lấy đến hai con ngựa. Hai người cưỡi ngựa đi ra khỏi cửa thành đến một cái thành nhỏ bên cạnh __Mạch thành

Mạch thành chính là địa bàn của Ngọc gia

Cũng chính là nhà mẹ đẻ của Uyển quý phi được đương kim thánh thượng cưng chiều. Ngọc gia có sản nghiệp lương thực lớn nhất cả giang sơn, là thần tử được thánh thượng nể trọng nhất

Quý Như Yên biết được tin tức, Uyển quý phi, thập hoàng tử cùng thập ngũ hoàng tử đều trúng độc

Mà Quý Như Yên đến Ngọc gia chính là muốn đề cho Ngọc gia thiếu mình một món nợ ân tình, nói cho Ngọc gia bọn họ biết ba người kia đều trúng độc, sau đó mượn thế lực Ngọc gia, buộc Quý Đông Minh hai bàn tay trắng

Bởi vì nữ tử xuất môn không tiện, cho nên nàng mới một thân nam trang như vậy

Mà trước kia nàng cũng nữ phần nam trang đi lại trong giang hồ, mặt nạ màu bạc kia chính là cách ngụy trang tốt nhất

Ngân Diện công tử là cách xưng hô của nàng ở Ti U quốc

Lai lịch không rõ ràng, lại có xuất quỷ nhập thần, chỗ ở không cố định, cho dù biết Ngân Diện công tử y thuật lợi hại, muốn gặp mặt cũng không có biện pháp, nếu như hữu duyên gặp được có thể cứu sống, còn vô duyên kia chỉ có thể đành ngồi...Chờ chết!

Lần này đến Mạch thành, Quý Như Yên muốn dùng thân phận Ngân Diện công tử, làm cho Uyển quý phi vì mình làm việc

Mượn đao giết người, thủ đoạn như vậy cũng không tồi

Quý Như Yên gọi lên nét cười âm tà, cười ngửa, phi nhanh đến trước Mạch thành

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 103: Mạch thành Ngọc phủ

Mạch thành, cùng Thịnh kinh là láng giềng, các phương diện đối với Thịnh kinh đều không có kém là mấy

Thậm chí có rất nhiều quý tộc lựa chọn ở lại Mạch thành, nguyên nhân chính là Mạch thành ít người hoàng tộc, mặc kệ làm việc buôn bán, đều có thể ít gặp phiền toái hơn

Miễn cho đắc tội với hoàng thân quốc thích, lại bị xếp vào sổ đen

Quý Như Yên cũng không có làm ăn buôn bán gì, nhưng là Phượng Thiên phủ ở Mạch thành cũng là có chi nhánh

Nàng tới Mạch thành cũng đã là đêm khuya

Đêm khuya, cửa đại môn đã đóng

Đối với tường cao mười thước, Quý Như Yên cùng Dao Quang không để trong mắt, đem con ngựa bỏ lại phía sau, hai người thi triển khinh công, binh lính bảo hộ tường thành cũng không có phát hiện, hơn nữa đêm có trộm vào thành cự nhiên còn không biết

Quý Như Yên tiến tới Mạch thành, địa phương lớn nhất kia chính là ___Ngọc phủ

Ngọc phủ bởi vì có Uyển quý phi, coi như là hoàng thân quốc thích, Ngọc gia chính là quản việc đề điều, hơn nữa đệ đệ của Uyển quý phi chính là tướng quân, nhiều năm nghỉ chân lại biên quan, một năm chỉ có về một lần

Ngọc phủ được thánh thượng coi trọng, nhưng thập phần an phận, cho nên được hậu đãi rất nhiều

Hiện giờ Ngọc phủ nắm quyền chính là phụ thân của Uyển quý phi ___Ngọc Tiểu Cương

Quý Như Yên mang theo Dao Quang, hai người một trước một sau tiến vào Ngọc phủ, bằng vào bản đồ An Huyền đưa cho, nàng mới có thể thuận lợi tiến vào thư phòng

Nhìn thấy trong thư phòng Ngọc phủ đèn vẫn sáng, nàng liền thân thủ gõ cửa

Ngọc Tiểu Cương cả kinh nói: "Ai!"

"Ngân Diện công tử!"

Quý Như Yên âm thanh trầm xuống, như thế nào nghe cũng giống thanh âm của nam tử, thập phần có từ tính. Đương nhiên âm thanh như vậy, nàng

chính là đã ăn một loại dược, dược này hiệu cũng chỉ trong mười ngày, cho nên mười ngày sau nàng phải rời Mạch thành, trở lại Thịnh kinh

Để tránh Quý Đông Minh lại lục soát không tìm thấy nàng

Nàng không sợ Quý Đông Minh tìm nàng, sợ nhất chính là kinh động người trong cung, nhất là Phù Nhạc Thánh

E sợ là thế tử gia lại bắt nhầm người thiên hạ, ở trong tay nàng chịu thiệt vài lần, hẳn là quả quyết sẽ không bỏ qua cho nàng lần này

Ngọc Cương mới vừa nghe tên này, chạy nhanh ra mở cửa phòng, vừa thấy người đứng ngoài cửa, hẳn liền kích động chấp tay: "Ngân Diện công tử, người như thế nào đến Mạch thành?"

"Ngọc lão gia, có thể cùng người tiến vào thư phòng nói chuyện không?"

"Đúng vậy ta hồ đồ, mời vào, mời vào!"

Ngọc Tiểu Cương cung kính mời nàng vào

Quý Như Yên thấy Ngọc Tiểu Cương, cũng trong nháy mắt thất thần, bởi vì người này cự nhiên là người quen biết cũ!

Từng nhận dược của nàng, chạy tới biên quan, vô tình cứu uy vũ tướng quân Ngọc Tiểu Long

Nghe nói Ngọc Tiểu Cương cùng Ngọc Tiểu Long cùng nhau đến biên quan, trên đường bị người ám sát, cuối cùng bị trọng thương, ám sát kia chính là địch độc, nếu không gặp Quý Như Yên, thuận tay cứu giúp. Bằng không Ngọc Long kia đã sớm đi châu diêm vương

Đi vào trong phòng, Ngọc Tiểu Cương đứng một bên nói: "Ngân Diện công tử, mời ngồi"

Quý Như Yên quét mắt nhìn hẳn một cái, thấy hẳn cự nhiên còn nhận ra dược nàng, nếu là đã quen biết, kia chuyện tiếp theo, cũng liền dễ dàng

"Ngọc lão gia, ta có chuyện, không biết có nên nói hay không?"

"Người cứ nói. Chỉ cần Ngọc Tiểu Cương ta có thể làm, chắc chắn sẽ tương trợ Ngân Diện công tử"

"Tốt lắm, vậy thỉnh Ngọc lão gia mời Uyển quý phi, thập hoàng tử, thập ngũ hoàng tử quay trở về Mạch thành một chuyến đi!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104: Mạn Thảo chi độc

Ngọc Tiểu Cương ngạc nhiên: "Ngân Diện công tử vì sao muốn gặp nữ nhi cùng ngoại tôn của ta?"

Quý Như Yên cười nói: "Ngọc lão gia, người có biết ta am hiểu nhất là cái gì không?"

"Ngân Diện công tử y thuật, chính là độc bộ thiên hạ"

"Cái kia người còn nghi ngờ thứ gì?"

Ngọc Tiểu Cương là một người thông minh, lúc này hiểu được lời nói của nàng, cảm thấy trầm xuống, nữ nhi ở trong cung, sợ là...

Bằng không Ngân Diện công tử sao lại tiến đến Mạch thành tìm kiếm chính mình đây?

Ngọc Tiểu Cương lập tức chấp tay: "Lão phu đã biết, xin Ngân Diện công tử ở lại Ngọc phủ chờ hai ngày, có thể hay không?"

"Có thể, nhưng không được tiết lộ tin tức của bản công tử ra ngoài. Ngọc lão gia, đối với yêu cầu của bản công tử không biết thế nào?"

"Công tử yên tâm, lão phu sẽ không tiết lộ. Cũng đã muộn, thỉnh công tử đến nghỉ ngơi, lão phu đã sớm an bài ổn thỏa!"

"Làm phiền Ngọc lão gia"

"Không dám"

Ngọc Tiểu Cương vừa mới an bài ổn thỏa chỗ ở, nghe nói Phong viện, chính là nơi cấm địa của Ngọc phủ, đây chính là nơi trước kia Uyển quý phi ở, hiện giờ Ngân Diện công tử ở chỗ này, thứ nhất chính là không để người khác biết, thứ hai cũng là đợi đến khi Uyển quý phi trở về hảo hảo an bài chỗ

cho Uyển quý phi chuẩn bệnh

Ngọc Tiểu Cương không nói hai lời, chính là hai ngày sau Uyển quý phi cũng xuất cung

Mà Ngọc Tiểu Cương dâng lên tấu sớ nói: Lão phu bệnh nặng trong người, chỉ sợ không còn ở lại nhân gian lâu được nữa, muốn cùng nữ nhân hội ngộ, xin thánh thượng đồng ý

Thánh thượng vốn là lấy hiếu trị quốc, cũng không có thể nói không cho Uyển quý phi trở về hiếu thuận lão nhân

Bất đắc dĩ, liền phê chuẩn cho Uyển quý phi cùng hai thái tử trở về

Kết quả làm cho ba người các nàng vội vàng từ Thịnh kinh trở về Mạch thành

Bởi vì nàng vội vàng rời đi, nên cũng không quá phô trương

Vốn là bí mật mà đi, nhưng là trên đường quay trở về Mạch thành, Uyển quý phi vẫn là bị ám sát

Nếu như không phải Quý Như Yên nhắc nhở Ngọc lão gia đi đón người, còn nói Dao Quang đi cùng, chỉ sợ Uyển quý phi cùng hai vị hoàng tử đã mệnh tang hoàng tuyền

Đón trở về được Uyển quý phi, sợi tóc hỗn độn, sắc mặt sợ tới mức trắng bệch, nàng nghĩ như thế nào cũng thật không ngờ, chính mình đã là âm thầm rời cung trở về nhà, như thế nào vẫn còn bị ám sát

Nàng không thể không hoài nghi, bên người có phải hay không xuất hiện nội giám

Hai vị hoàng tử bởi vì chống lại sát thủ nên bản thân cũng bị thương, đã trở lại được Ngọc phủ, coi như cũng là may mắn, Quý Như Yên kiểm tra bọn hắn một chút, phát hiện trên người vết thương cũng không quá nghiêm trọng

Nghiêm trọng chính là bên trong cơ thể bọn họ có độc

Đánh giá độc tố phân lượng cũng không thấp, ước chừng đã được ba bốn năm

Híp lại hai mi mắt, Quý Như Yên cảm ngân châm, cấp hai vị hoàng tử chữa trị, chế trụ độc tố không phát tác

Uyển quý phi được hạ nhân đỡ lấy, nửa mặt chài đầu, một lúc mới đi ra

Vừa thấy Quý Như Yên lập tức tiến lên: "Công tử, không biết hài nhi của ta có sao không?"

"Quý phi nương nương yên tâm, hoàng tử ngoại thương không việc gì, chính là..."

"Là sao vậy?"

"Hai vị hoàng tử trong cơ thể có độc, hơn nữa đã được ba bốn năm, nếu như nói thẳng, chỉ còn sống được ba tháng thời gian nữa mà thôi"

Uyển quý phi khiếp sợ vạn phần, thanh âm cũng tự giác nâng cao: "Trúng độc?"

"Đúng vậy"

"Không có khả năng! Trong hoàng cung, thức ăn đều chính ta chưởng quản, như thế nào có cơ hội trúng độc đâu?"

Quý Như Yên mỉm cười: "Hứa thi hậu hại nhân chi tâm bất khả hữu, phòng nhân chi tâm khước bất khả vô. Nếu quý phi nương nương đối với việc mình tự mình chưởng quản thức ăn có phần nắm chắc, vậy chính là sơ hở cho kẻ hạ độc rồi, nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn nhất. Độc này danh Mạn Thảo, là một loại thông thường của độc thảo, nhưng bởi vì ngân châm thử không ra độc tố, hơn nữa ít ăn cũng không gây ra trúng độc. Chỉ có mỗi ngày đều ăn, mới có thể tích lũy độc tố bên trong. Người thật sự đoán không ra ai hạ độc thủ sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Như thế nào lại chính là nàng?

Uyển quý phi trước mắt sáng ngời, theo sau gương mặt có chút khó coi: "Như thế nào chính là nàng?"

Nàng đương nhiên chính là chi Tĩnh Nhân công chúa

Tĩnh Nhân công chúa từ bốn năm trước đã ở lại trong Thục Dược cung, mà nàng mỗi ngày đều cấp các hoàng tử uống trà hạnh nhân, liền ngay cả mình mỗi ngày đều uống. Nghĩ đến đây, nàng vội vàng kéo lấy tay Quý Như Yên: "Thĩnh công tử chuẩn bệnh cho ta, ta đây liền đổi công tử vô cùng cảm kích!"

Quý Như Yên thân thủ đưa tay ra bắt lấy mạch của nàng, lạnh nhạt nói một tiếng: "Quý phi nương nương, nếu không mau chữa trị, người cùng hoàng tử chỉ sợ còn sống được bất quá ba tháng"

Uyển quý phi bị dọa đến sắc mặt trắng bệch, càng không biết như thế nào trả lời

Lòng nàng đã muốn rối loạn, nàng bây giờ mới biết, nữ tử ở bên cạnh mình kia ngoan độc, vô cùng đáng sợ, tuy nói tuổi còn nhỏ, nhưng lại tâm ngoan thủ lạt

Việc mình rời cung quay trở lại Mạch thành cũng chỉ có Tĩnh Nhân công chúa mới biết, nàng trở về Mạch thành, ngay cả thánh thượng đều vì mình lấy cớ, nói nàng đi thay dân cầu phúc

Nếu như không phải Tĩnh Nhân công chúa, thì là ai đây?

Nghĩ đến đây, Uyển quý phi đáy lòng lại thật lạnh!

"Công tử, độc của ta có thể giải hay không? Ta chết không sao, nhưng hài tử của ta, bọn chúng vẫn còn trẻ..."

Uyển quý phi vừa nói, một bên liền quỳ xuống

Mà ngay cả Ngọc Tiểu Cương ở bên cạnh cũng quỳ xuống theo, thanh âm vô cùng sợ hãi: "Ngân Diện công tử, cầu người ra tay cứu giúp, về sau nếu công tử có việc cần nhờ, lão phu quyết không từ nan"

Quý Như Yên từ trên cao nhìn xuống hai bọn họ, kỳ thất lúc nàng đến Mạch thành đã là muốn xuất thủ cứu giúp

Chính là, nếu như đáp ứng quá nhanh, không lấy ưu đãi, cũng không phải là thiệt thòi cho nàng rồi sao?

Vì thế, Quý Như Yên trầm ngâm một hồi, lúc này mới chậm rãi nói: "Ta có thể cứu quý phi nương nương cùng hai vị hoàng tử, nhưng ta là có một yêu cầu"

"Người nói, chỉ cần ta đây còn sống nhất định sẽ làm cho người!"

"Thứ nhất, không được tiết lộ tin tức ta ở Mạch thành. Thứ hai, cho dù Uyển quý phi cùng nhị vị hoàng tử đã giải được độc, các người hồi cung cũng phải làm như không phát sinh chuyện gì. Thứ ba ta muốn Uyển quý phi nhắm vào thái y viện!"

Uyển quý phi đầu tiên là ngần ra, theo sau gật đầu: "Hai điều trước ta có thể làm được, chính là điều thứ ba có chút không rõ"

Quý Như Yên mỉm cười xem thường, tức giận nói: "Quý phi nương nương, người trong người có độc, đã là được bốn năm, nếu ta đoán không lầm, mỗi tháng sẽ có thái y vào cung bắt mạch chuẩn bình an. Nếu như trong cơ thể có độc, vì cái gì thái y còn không nói cho người? Kia chỉ có một nguyên nhân, chính là thái y viện cùng với Tĩnh Nhân công chúa thông đồng muốn lấy mạng của mẫu tử các người!"

Uyển quý phi lúc này giật mình, có chút xấu hổ: "Xem ra, ta thực không thích hợp ở hoàng cung sinh sống!"

"Quý phi nương nương nói quá lời, cuộc sống trong cung, từ trước đến nay chính là kẻ sống người chết, đừng tưởng rằng chính mình luôn ở trong Thục Dược cung, liền có thể bình an. Người phải biết có người có thể tìm cách mượn đao giết người. Hai tay hoàn toàn không dính máu tươi cũng không thể coi là người sạch sẽ đâu!"

Quý Như Yên nâng hai người bọn họ dậy khuyên nhủ

Uyển quý phi khinh tán một hơi: "Đúng vậy, là ta sai lầm rồi, cuộc sống quá mức an nhàn, làm cho ta quên hoàng cung chính là nơi ăn tươi nuốt sống. Hôm nay nếu không phải Ngân Diện công tử nhắc nhở, ta đây chỉ sợ đã vì ngu ngốc mà mất mạng. Ba yêu cầu của công tử ta sẽ hảo hảo thực hiện!"

Quý Như Yên khoát tay áo: "Nếu Uyển quý phi đáp ứng rồi, kia ta liền giúp các người trị liệu"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Hoàng tử Nguyên Tuấn 1

Hôm sau, trời xanh mây trắng

Quý Như Yên bên trong Phong viện vừa mới thay thập hoàng tử Nguyên Tuấn giải độc. Thập hoàng tử Nguyên Tuấn năm nay mười sáu tuổi, cùng nàng số tuổi bằng nhau. Bởi vì văn võ song toàn, nên lớn lên thập phần tuấn mỹ, hấn so với Uyển quý phi diện mạo giống nhau tám phần, khí chất ôn nhuận như ngọc. Thật dễ dàng làm cho người ta tâm sinh hảo cảm

Nguyên Tuấn thời điểm mở hai mắt, liền thấy một nam tử mang mặt nạ màu bạc ngồi ở bên cạnh mình, làm cho hắn có chút ngoài ý muốn: "Người là ai?"

Quý Như Yên hướng hắn gật gật đầu: "Thập hoàng tử đã tỉnh? Dao Quang người đi thông báo cho Ngọc lão gia cùng Uyển quý phi đi"

"Nô tỳ liền đi ngay"

Dao Quang một bên đang chuẩn bị ngân châm, nghe được Quý Như Yên phân phó liền lĩnh mệnh rời đi

Ngọc lão gia và Uyển quý phi nghe được tin tức này, chạy nhanh hướng Phong viện mà đến

Uyển quý phi thấy được Nguyên Tuấn, hé ra khuôn mặt vui mừng, hai nàng nước mắt chảy xuống: "Tuấn Nhi, người rốt cuộc đã tỉnh! Người thấy như thế nào?"

"Mẫu phi, nhi thần không có việc gì, người đừng quá lo lắng"

Nguyên Tuấn thập phần hiếu thuận, bất chấp chính mình trên người có ngoại thương, liền đứng dậy đỡ Uyển quý phi ngồi bên cạnh

Nguyên Tuấn ánh mắt quét qua phòng, liền phát hiện còn thiếu đệ đệ: "Mẫu thân, Dịch Nhi đâu?"

"Hắn ở bên cạnh, còn chưa có tỉnh!"

Hải tử rốt cuộc tỉnh lại, còn giúp đỡ chính mình, điều này làm cho Uyển quý phi vui đến nổi lệ vương đầy mắt

Nguyên Tuấn lo lắng không thôi: "Kia ngoại công đã thỉnh đại phu đến xem, đại phu nói đệ đệ như thế nào?"

Ngọc Tiểu Cương lúc này lên tiếng: "Người cứ yên tâm, có Ngân Diện công tử ở đây, sẽ không xảy ra chuyện gì"

Nguyên Tuấn ngẩn ra, nhìn đến người xa lạ trong phòng kia, một thân bạch y, vóc người cũng không cao, nhưng lại có khí chất vô cùng kiêu ngạo xuất trần, hơn nữa còn mang theo mặt nạ màu bạc, lại càng thêm thần bí mười phần

Ngân Diện công tử đích danh, hắn cũng đã từng nghe qua

Hắn chính là được cứu cửu nói qua, Ngân Diện công tử này chính là ân nhân cứu mạng của cửu cửu

Không nghĩ tới, hắn cự nhiên có thể nhìn thấy nhân vật thần bí này ở Mạch thành

"Người chính là Ngân Diện công tử?"

Nguyên Tuấn nhìn thẳng Quý Như Yên, có chút không dám tin

Quý Như Yên thân nhiên liếc hắn một cái: "Tại hạ là Ngân Diện công tử, không biết thập hoàng tử có gì chỉ bảo?"

Nguyên Tuấn đi ở trước mặt nàng, ngoài dự đoán quỳ ở trước mặt: "Nguyên Tuấn tạ ơn công tử đã cứu mạng, ta hiện giờ không quyền cao chức trọng, nhưng nếu sau này công tử cần ta, ta quyết không từ"

Quý Như Yên lắc mình một cái, tránh được hắn quỳ lạy: "Thập hoàng tử khách khí, đại phu sao có thể thấy chết mà không cứu"

Kỳ thật thời điểm nói ra lời này, Dao Quang một bên giật giật khóe miệng, tiểu thư lời này cũng có thể nói ra, thật đúng là không biết mất mặt

Người nào không biết, ở La Sát cốc, mãnh thú người thấy hơi thở của tiểu thư, đều tránh xa ngàn dặm

Nếu như nói tiểu thư là người tốt, kia chính là Thanh Loan đại lục này không có người tốt tồn tại đâu!

Đương nhiên những lời này Dao Quang cũng chỉ là dám suy nghĩ ở trong lòng, không dám ngu muội mà nói ra

Quý Như Yên ý bảo Dao Quang theo nàng ra ngoài: "Ngọc lão gia, Uyển quý phi, thập hoàng tử, ta còn có việc liền không ở đây quấy rầy các người, có chuyện gì, đợi sau khi thập ngũ hoàng tử tỉnh lại, hãy đến tìm ta

"Phiền toái công tử, lão phu tiễn người"

Ngọc Tiểu Cương cung kính mà đuổi theo phía sau nàng, đưa nàng tới hậu viện

Hậu viện này có hai căn phòng, vốn là nơi giành cho hạ nhân, nhưng bởi vì nơi này hẻo lánh, hơn nữa phong cảnh lại rất đẹp, Quý Như Yên lựa chọn nơi này, miễn cho người khác phát hiện được tung tích của nàng

Về tới hậu viện, Quý Như Yên ngồi xuống một bên, Dao Quang một bên rót trà đưa đến trước mặt nàng: "Tiểu thư, thỉnh uống trà"

"Dao Quang, ngươi cảm thấy thập hoàng tử thế nào?"

"Ân?" Dao Quang sừng sốt một hồi, hơn nửa ngày mới phục hồi tinh thần: "Tiểu thư muốn hỏi đến thập hoàng tử sao? Về bối cảnh của hắn, thuộc hạ đã điều tra qua"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Hoàng tử Nguyên Tuấn 2

"Nói nghe một chút"

Quý Như Yên trong tay tiếp nhận chung trà, lặng lẽ nhấp một hơi

Dao Quang không dám làm trái, mau chóng nói tin tức mà mình đã điều tra về thập hoàng tử cho Quý Như Yên biết

"Thập hoàng tử Nguyên Tuấn, là do Uyển quý phi sinh hạ, năm mười sáu tuổi đã được chỉ hôn, chính là nữ nhi của Định quốc công Hường Y Trữ. Thập hoàng tử mặc dù không chức quyền, nhưng là được văn võ bá quan coi trọng, khen ngợi như nước. Hơn nữa thập hoàng tử cùng Yên vương thế tử gia quan hệ vô cùng tốt, hiện tại chính là được thánh thượng để ở trong mắt"

Nghe xong Dao Quang nói lời này, Quý Như Yên cảm thấy trầm xuống, nguyên nhân không tha chính là thập hoàng tử cùng Yên vương thế tử quan hệ tốt?

Vạn nhất thập hoàng tử tiết lộ hành tung của nàng, không chừng hội gặp phong ba

Ban ngày tuy nói là bình an vô sự, nhưng đến buổi tối, Ngọc phù tiếp đón một vị khách quý

Cự nhiên người này Ngọc phù đặc biệt không nổi

Bởi vì, hắn chính là Yên vương thế tử Phù Nhạc Thánh

Phù Nhạc Thánh như ngồi trên đồng lừa đến Ngọc phù, gặp được thập hoàng tử Nguyên Tuấn, thấy hắn vẫn mạnh khỏe, tâm tình lúc này mới hạ xuống

Phía trên đại đường, Phù Nhạc Thánh khuôn mặt lo lắng: "Nguyên Tuấn về sau ngươi đi đâu, vẫn là an bài nội thị vệ đi theo, bằng không an toàn của ngươi thật sự làm người ta lo lắng"

"Làm cho đường huynh lo lắng, là Nguyên Tuấn không phải"

Thập hoàng tử bình tĩnh như nước trà lời, cũng không bởi vì lần này bị ám sát mà có phản thất thố

Quý Như Yên ngồi một bên nhìn, càng phát hiện ra thập hoàng tử này nội tâm giấu rất kỹ

Phù Nhạc Thánh thấy trên đại đường một nam tử mang mặt nạ bạc, có chút ngoài ý muốn: "Vị này là?"

Quý Như Yên liếc hắn một cái, Phù Nhạc Thánh đúng là bất chớ đi cày, thích xen vào chuyện người khác, chính mình ngồi chỗ này còn e ngại hắn không được?

Ngọc Tiểu Cương thấy thế, chạy nhanh đứng dậy nói: "Thế tử gia, vị này chính là Ngân Diện công tử, là do hắn xuất thủ cứu giúp, để cho Quý phi nương nương cùng hai vị hoàng tử thoát khỏi an nguy"

Phù Nhạc Thánh gật gật đầu, liền đối Quý Như Yên nói: "Nếu là ân nhân, kia sao có thể nhận ra người, có thể đem mặt nạ tháo xuống đi!"

Quý Như Yên nghe vậy hừ lạnh một tiếng, muốn tháo xuống được mặt nạ của nàng sao?

Kiếp sau đi!

Phù Nhạc Thánh này trời sinh liền cùng nàng có cừ oán đúng không?

Nếu đường lớn hần không đi, vậy cũng đừng trách nàng không để cho hần tình cảm

Nhất thời, ngừng khi bức người hướng Phù Nhạc Thánh, thanh âm trầm thấp mà uy nghiêm: "Bản công tử làm việc, còn không phiền đến người khác khoa tay múa chân"

Bởi vì nàng tức giận, cũng làm cho Dao Quang đứng dậy hộ chủ

"Thình thễ từ từ trọng, đối với công tử nhà ta vô lễ, đừng trách nô tỳ phạm thượng!"

Dao Quang nhìn thẳng hần, trong ánh mắt không có nửa điểm e ngại

Phù Nhạc Thánh thấy một cái nô tỳ nhỏ nhỏ cũng hướng hần gây uy hiếp, giận tím mặt, chụp bàn đứng dậy

"Hạo một cái phạm thượng! Bản thể từ muốn nhìn ngươi có năng lực gì nói ra câu này!"

Nói xong, hần thân thủ đã hướng Dao Quang phóng tới

Dao Quang còn lại nhẹ nhàng hướng người hần lướt qua, sử dụng Tứ Lưỡng Bát Thiên Cân, đánh xuống quyền cước kia của hần, thân ảnh quỷ mỵ lướt qua phía sau Phù Nhạc Thánh, nhắc chân liền hướng lưng hần đạp vào

Một cước này, Dao Quang tuyệt đối cũng không lưu tình

Thất hoàng tử Nguyên Tuấn thấy thế hô lớn: "Đường huynh, cẩn thận phía sau!"

Đáng tiếc, nhắc nhở chậm, bởi vì lúc này Phù Nhạc Thánh đã bị đá bay ra ngoài

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108: Thu làm thiếp thất

Đồng____

Âm thanh vật nặng rơi xuống đất, Phù Nhạc Thánh bị rơi xuống đất lục phủ ngũ tạng như muốn rời vị trí, trọng yếu chính là hần cảm thấy mặt mũi của mình đều mất hết. Phải biết rằng hần đường đường là Yên vương thế tử, cự nhiên lại bị một nô tỳ không danh không phận đá văng ra ngoài, mặt mũi của hần chính là để đâu đây?

Ngọc Tiểu Cương thấy vậy chính là vô cùng khó xử. Ngân Diện công tử hần không dám khiếm nhã mà Yên vương thế tử hần đồng dạng cũng không thể đắc tội

Vì thế hần chỉ có thể chạy nhanh ra bên ngoài, nâng Phù Nhạc Thánh còn đang quỳ rạp xuống đất kia

Phù Nhạc Thánh trên mặt nhiễm bùn đất, bộ dạng nhìn thế nào cũng không thể nhìn cười

Quý Như Yên thấy hần ăn ngại, không khỏi nháy mắt một cái, cũng may bên ngoài chính là bùn đất, nếu như nát đá hoa cương chỉ sợ mặt mũi của hần đã đứt đoạn!

Nhìn thoáng qua Dao Quang, đã thấy nàng đứng trở về bên cạnh mình, im lặng không nói gì

Quý Như Yên không khỏi giật giật khóe miệng, cái gì gọi là phúc hắc?

Dao Quang nhà nàng đánh người xong, tầm mắt còn không thèm nhìn đến, làm ra bộ dạng như không có việc gì

Bất quá Dao Quang cũng coi như là thủ hạ lưu tình, nếu không Phù Nhạc Thánh xương cũng phải gãy đến mấy cái

Phù Nhạc Thánh được Ngọc Tiểu Cương đỡ lên, Thất hoàng tử Nguyên Tuấn tiến đến quan tâm hỏi: "Đường huynh, người có chỗ nào không khỏe? Muốn hay không triệu đại phu đến xem?"

"Cái gì mà đại phu! Không phải nói Ngân Diện công tử rất lợi hại sao? Làm cho hần cấp bản thể từ chữa trị!"

Phù Nhạc Thánh một bụng khí phát ở trên người Quý Như Yên

Quý Như Yên hạo hạo liếc hần một cái: "Yên vương thế tử, ngươi xác định muốn bỏn công tử

thay người chữa trị sao? Sẽ không sợ bốn công tử hại người lệch miệng chột mắt?"

Một câu này, khiến cho Phù Nhạc Thánh nói không ra lời!

Quý Như Yên nói câu này, hẳn thật có chết cũng không muốn cho Ngân Diện công tử xem bệnh đâu!

Bên người ngay cả một nô tỳ võ công cũng cao như vậy, nếu Ngân Diện công tử này muốn đối mình gây bất lợi, vậy hẳn oan khuất đến tìm ai đây?

Thập hoàng tử Nguyên Tuấn thấy thế, ôn hòa hướng Quý Như Yên nói: "Ngân Diện công tử, không biết có thể cùng ta đàm đạo chút chuyện không?"

"Chuyện gì?"

"Thỉnh đi theo ta"

Nguyên Tuấn vừa nói, một bên nhìn nàng, trong ánh mắt có loại cầu xin

Quý Như Yên biết thập hoàng tử không đơn giản, không nghĩ quá nhiều liền đứng dậy đi theo hắn

Ngoài phòng hành lang dài màu đỏ, Quý Như Yên bước đi, phía sau còn có Dao Quang, ba người một trước một sau bước đến

Theo hành lang hướng ra không xa phía ngoài, phía trước chính là non giả có nuôi một đắp bạch cáp (bò câu), đám bạch cáp ở giữa mặt trời thán nhiên bay lượn

Thập hoàng tử Nguyên Tuấn ánh mắt xẹt qua Dao Quang, sau đó hướng Ngân Diện công tử chấp tay nói: "Nguyên Tuấn có một thỉnh cầu, không biết công tử có thể đáp ứng?"

Quý Như Yên cảnh giác nhìn hắn: "Này phải xem thỉnh cầu của hoàng tử là gì đã?"

"Ta thích Dao Quang cô nương, muốn Dao Quang cô nương là thiếp thất, không biết Ngân Diện công tử ý như thế nào?"

Nguyên Tuấn nhìn chằm chằm Dao Quang, nhưng là nói với Quý Như Yên

Dao Quang nghe vậy thanh sắc bất động, vẫn như trước đứng ở đằng sau Quý Như Yên như không có việc gì, đối với lời nói của Nguyên Tuấn thờ ơ

Quý Như Yên cười lạnh, cái gì gọi là xem thường lang sói, chính là người trước mắt này đây!

Hào tâm cứu hắn một mạng, hắn còn muốn thu Dao Quang làm thiếp?

Người bên cạnh Quý Như Yên nàng, như thế nào có thể chỉ là thiếp thất đây

Hào một cái Nguyên Tuấn, nếu không chinh cho hắn chết đi sống lại, nàng Quý Như Yên như thế nào xứng với danh tự đạo quá lai tử!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109: Ngậm lại miệng của người

Quý Như Yên mỉm cười, thanh âm trầm thấp, ánh mắt híp lại: "Không biết thập hoàng tử tại sao lại thích Dao Quang đây?"

Thập hoàng tử Nguyên Tuấn thấy được sự hi vọng, mỉm cười nói: "Dao Quang cô nương tính tình ôn hòa hiền hậu, võ công lại cao siêu, làm cho ta thập phần yêu quý"

Tính tình ôn hòa hiền hậu?

Dao Quang cùng thập hoàng tử mới nhận thức nhau được hai ngày, hai người căn bản không nói chuyện với nhau quá một câu, vì sao biết Dao Quang tính tình ôn hòa hiền hậu? Quả thực chính là bậy bạ!

Võ công cao siêu?

Nguyên lại thích Dao Quang vì võ công a!

Nói cách khác chính là muốn Dao Quang làm quân cờ cho hắn sao?

Quý Như Yên lúc này cười, trên người sát khí càng sâu, cũng không có áp chế xuống, ánh mắt lạnh lạnh nhìn thập hoàng tử Nguyên Tuấn: "Thập hoàng tử, bản công tử gọi ngươi một tiếng thập hoàng tử, đó là để lại mặt mũi cho ngươi. Bản công tử xuất thủ cứu tính mạng ngươi cũng là bởi vì ta cùng Ngọc lão gia hữu duyên, không thể không xuất thủ cứu giúp. Mà ngươi lúc này lấy thân phận gì ở trước mặt bản công tử, muốn ngươi bên cạnh ta? Ngươi đường đường là một hoàng tử, tâm thư nhưng lại xấu xa như vậy!"

Nói xong lời này, thập hoàng tử Nguyên Tuấn sắc mặt lúc xanh lúc trắng

Hắn từ trước đến nay đối với người ngoài đều thể hiện hào khí tao nhã, không thể ngờ hôm nay ở trước mặt Ngân Diện công tử lại bị nghe những lời khó nghe như vậy, cảm nắm tay, cuối cùng buông lỏng: "Ngân Diện công tử, người hiểu lầm, ta là thực thích Dao Quang..."

"Ngâm lại miệng câu của ngươi! Nếu thật sự thích một người, sẽ làm cho người đó trở thành thiếp thất sao? Người lời này nếu nói ở Thịnh kinh chắc chắn sẽ làm cho nữ nhân vì ngươi mà đông đảo chạy đến. Nhưng là người bên cạnh Ngân Diện công tử ta đây, như thế nào có thể làm thiếp thất! Thập hoàng tử, vẫn là chính ngươi giữ lại mặt mũi đi! Bản công tử còn có việc, thứ không phụng bồi!"

Dứt lời, Quý Như Yên không chút lưu tình xoay người, mang theo Dao Quang đi qua trước mặt hắn

Nàng thật sự chịu không nổi con người dối trá kia, nếu không phải có việc cùng Ngọc gia thương lượng, hơn nữa thập hoàng tử này còn có chút giá trị lợi dụng, nàng sớm đã một cước đem thập hoàng tử đá bay, đánh cho một trận mới hết giận!

Trúng thối!

Hắn có chút nhan sắc, liền nghĩ mình là cao cao tại thượng sao?

Chính là thập hoàng tử cự nhiên dám nói Dao Quang làm thiếp thất của hắn?

Con mẹ nó thiếp thất!

Người bên cạnh Quý Như Yên nàng, như thế nào có thể chỉ làm thiếp thất!

Nghĩ đến đây tâm tình của Quý Như Yên lại càng tức giận

Dao Quang ở bên hầu hạ, cũng không dám thở gấp một tiếng

"Dao Quang"

"Tiểu thư, có thuộc hạ"

"Ngươi thích thập hoàng tử?"

Dao Quang nghe vậy, lập tức lắc đầu: "Không thích!"

Quý Như Yên sâu kín nhìn nàng, tiện đà hỏi: "Vậy ngươi có muốn làm thiếp thất của hắn?"

"Thuộc hạ thà chết cũng không làm!"

"Coi như ngươi cũng có một đôi mắt tình tường, nếu ngươi nói thích hắn, bọn tiểu thư liền khoét mắt của ngươi! Dù sao nam nhân kia cũng là có mắt không trông, vô dụng, ngươi nói có phải không?"

Dao Quang nuốt một ngụm nước bọt, ở bên cười lạnh nói: "Tiểu thư nói rất đúng"

"Ngươi trước đi nghỉ ngơi, nếu Ngọc lão gia tới tìm ta, liền nói ta không tiếp khách"

"Dạ"

Dao Quang trong lòng còn sợ hãi lui ra ngoài, cẩn thận đóng lại cửa, nàng lúc này mới thở dài một hơi

Khí phách của tiểu thư, thật đúng làm cho người ta sợ đến đổ mồ hôi hột

Trước kia nàng cùng Linh Tinh bởi vì khờ dại, dễ dàng tin tưởng người khác, cũng đã bị tiểu thư chính đến chết đi sống lại, chỉ cần phạm sai lầm liền đã bị đưa đến La Sát cốc tập luyện nửa năm

Chậm rãi nàng cũng hiểu được tiểu thư là thực tâm

Có đôi khi, tiểu thư đối với nàng hung bạo, đó cũng chính là quan tâm đến ý nàng

Nghĩ đến đây, Dao Quang trong lòng liền tràn đầy cảm kích

Chương 110: Đưa người đi gặp phạt tổ

Nàng từ nhỏ chính là cô nhị, là tiểu thư đem nàng trở về, cho nàng ăn, cho nàng mặc, còn làm cho nàng biết võ nghệ. Khi đó nàng liền âm thầm thề, về sau phải bảo vệ tiểu thư, không để tiểu thư bị thương, cho nên đã liều mạng học võ công, thứ nàng am hiểu nhất chính là khinh công. Lúc trước vì học khinh công nàng cũng đau đớn không ít

Nàng liều mạng như vậy là muốn có thể bảo hộ tiểu thư

Chính là, nàng càng học lại phát hiện tiểu thư mọi phương diện so với nàng còn lợi hại hơn. Điều này làm cho Dao Quang nội tâm thật buồn bực. Chỉ có thể đi đằng sau bước chân của tiểu thư

Ngẩng đầu nhìn thời tiết, phát hiện đã là buổi trưa, vừa mới tiểu thư ăn một bụng đại khí, cái gì cũng chưa ăn, liền mau chóng chạy tới lấy thức ăn về cho nàng

Vì thế Dao Quang liền đi theo hướng phòng bếp

Thời điểm nàng đi tới phòng bếp liền tình cờ gặp được thập hoàng tử Nguyên Tuấn

Dao Quang ánh mắt sáng lạnh xẹt qua nhìn hắn, Nguyên Tuấn đúng là da cẩu dày, tiểu thư đã nói rõ như vậy hắn còn chưa hiểu tiếng người sao?

Thập hoàng tử Nguyên Tuấn vừa thấy được Dao Quang liền đi đến trước mặt nàng, tình ý thật sâu xa nói: "Dao Quang cô nương, ta là thật tâm thích người, chỉ cần người nguyện ý, ta lập tức đem người hồi phủ"

Dao Quang cười lạnh, liếc hắn một cái: "Thập hoàng tử, mời người nhường đường"

"Dao Quang cô nương, người không hiểu ta thật tâm thích người sao? Ta cũng muốn thú người làm chính phi, nhưng là phụ hoàng đã chỉ hôn, cho dù là ta muốn, ta đây cũng bất lực. Như vậy được không, ta hứa sẽ đưa người làm sủng phi, như thế nào?"

Thập hoàng tử Nguyên Tuấn tiếp tục quần quýt lấy Dao Quang, kỳ thật hắn có quyết định của chính mình, Dao Quang võ công cao như vậy, nếu như hắn lợi dụng nàng, chắc chắn sẽ có thể loại đi rất nhiều người

Hắn cũng là động tâm với nàng, nhưng chính là khâm phục nàng trong một chiêu đã đánh bại Phù Nhạc Thánh

Chỉ bằng điểm này, hắn không thể không động tâm được

Phù Nhạc Thánh vũ kỹ cao bao nhiêu, trong lòng Nguyên Tuấn hiểu rõ. Cũng rõ ràng Phù Nhạc Thánh ở trước mặt phụ hoàng lấy lòng như thế nào. Nếu như hắn có thể có Dao Quang bên người, tất nhiên cũng có thể bảo hộ tính mạng của chính mình

Đáng giận chính là Ngân Điện công tử kia, cự nhiên không chịu để Dao Quang theo hắn! Đợi một ngày hắn có trong tay thiên hạ, sớm muộn hắn cũng là cho Ngân Điện công tử kia chết không có chỗ chôn!

Nguyên Tuấn thật sự che dấu rất khá, chính là Dao Quang cũng không phải là ngốc lảng

Tuy nói rằng thập hoàng tử hiện ra bộ dạng chân thành, nhưng ánh mắt kia chính là xẹt qua lãnh ý

Ngoài miệng thì nói ngọt ngào, đáy lòng thì tràn đầy việc xấu!

Dao Quang sắc mặt thay đổi, lạnh lùng nhìn thập hoàng tử Nguyên Tuấn: "Thập hoàng tử, nhường đường!"

"Dao Quang..."

"Người nghe không hiểu tiếng người sao? Mời nhường đường!"

Thập hoàng tử Nguyên Tuấn che dấu tính cách nhiều năm, rốt cuộc cũng bị bức ra: "Người cái tiện nhân này, không biết xấu hổ sao? Vẫn là nói, người là vì Ngân Điện công tử kia cự tuyệt bốn hoàng tử sao?"

Dao Quang lắc mình một cái đã nhanh tiến đến bên cạnh hắn, trên tay cầm chùy thủ, lạnh lẽo đặt ở trên cổ thập hoàng tử Nguyên Tuấn. Thanh âm như hàn băng: "Người nếu tái phạm một câu về công tử, ta không ngại đưa người đi gặp phạt tổ!"

"Người dám!"

Thập hoàng tử Nguyên Tuấn vừa sợ lại vừa lo, nhưng ngoài miệng vẫn cố kêu gào

Dao Quang mỉm cười, trên tay chùy thủ trực tiếp xẹt qua cổ hắn, chỉ cảm thấy trên da một trận đau đớn, theo sau đó chính là mùi máu tươi nồng đậm: "Thập hoàng tử có thể thử xem, vẫn là lời nói của hoàng tử nhanh hay là chùy thủ của ta mau!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 111: Tức giận đến mặt mũi không còn

Thập hoàng tử Nguyên Tuấn nghĩ như thế nào cũng thật không ngờ, tiện tỳ trước mặt cự nhiên lại dám to gan lớn mật như vậy

Ra tay làm bị thương trên cổ mình, ngay cả nháy mắt cũng không chớp một cái

Đột nhiên hắn cảm thấy lúc này mình đã làm một chuyện ngu xuẩn

Dao Quang này, có được cũng không phải chuyện tốt, nhất là không coi thân phận thập hoàng tử trong mắt

Nguyên Tuấn nhìn Dao Quang, sắc mặt hết sức khó coi, rồi lại không thể nói cái gì nữa, để tránh trực giận tiểu sát tinh này!

Nàng xuống tay tàn nhẫn, nếu như chính mình tiếp tục nói chuyện, không chừng nữ nhân kia liền thật sự đưa hắn đi gặp phạt tử

Dao Quang thấy hắn mất lộ vẻ sợ hãi, vẻ mặt lại có vẻ tức giận, nàng nhẹ giọng nói: "Thập hoàng tử, đây là phòng bếp không phải là nơi thân phận cao quý như ngươi bước vào, mời ngươi rời đi!"

Dứt lời Dao Quang lúc này mới thu hồi chùy thủ, sau đó xoay người hướng phòng bếp

Bóng dáng nàng xoay người đi, dừng ở trong mắt thập hoàng tử

Nguyên Tuấn đối với Dao Quang không biết tốt xấu, tức giận đến nổi mặt mũi không còn!

Nhưng người để cho hắn tức giận, không phải Dao Quang mà chính là Ngân Diện công tử

Chính là, thập hoàng tử Nguyên Tuấn cũng không biết Ngân Diện công tử là một nữ tử, nếu như đã biết, không biết có phải hắn lại chân chó đi lấy lòng không?

Sự việc này, Dao Quang không nhắc tới cho Quý Như Yên biết

Ba ngày qua đi, Quý Như Yên cũng không có muốn ở lại Ngọc phủ nữa

Việc giải độc, nàng cũng đã làm xong

Kế tiếp, Uyển quý phi đã kích thái y viện, nàng cũng phải quay về Thịnh kinh xem kịch vui

Cáo biệt Ngọc lão gia, Quý Như Yên cùng Dao Quang không một tiếng động rời khỏi Mạch thành

...

Quý phủ

Hào Hoa viện Quách Ngọc Kỳ trong lòng bất ổn

Bởi vì đã năm ngày, nàng không có bất cứ tin tức gì của quân gia Triệu thúc, điều này làm cho nàng thập phần lo lắng

Yến Tuyết lặng lẽ đứng ở một bên, nhìn thấy Quách Ngọc Kỳ bộ dạng lo lắng, nhưng cũng không muốn hỏi đến

Từ lúc nàng và Vương Tiểu Lực cách ly, đại phu nhân nói muốn giáo huấn hắn, tới rồi cuối cùng chỉ là kêu Vương Tiểu Lực đến trước mặt, răn dạy một chút, đánh phạt đều không có.

Thậm chí nhạo một câu với Quý Đông Minh cũng không

Quách Ngọc Kỳ lấy lòng Quý Đông Minh mà trực tiếp buông tha Vương Tiểu Lực

Đối mặt với chủ tử như vậy, Yến Tuyết cảm thấy mình chính là mất mùa mới có thể vì Quách Ngọc Kỳ bán mạng

Cho dù là cuộc sống gia đình thì như thế nào?

Hiện giờ nàng đều là tự chiêu cố, phụ thân mẫu thân huynh đệ tỷ muội đâu?

Nực cười!

Yến Tuyết đứng một bên nhìn Quách Ngọc Kỳ, chỉ cảm thấy nữ tử này ngu xuẩn như trư (heo đó), nếu không phải nàng bày ra kế sách, Quý Đông Minh sao có thể còn đến Hào Hoa viện?

Mấy ngày nay Quý Đông Minh căn bản là không đến Hào Hoa viện

Cơ hồ hàng đêm đều ở lại Thủy Tiên các, chính là Quách Ngọc Kỳ không biết vì cái gì không ăn dấm chua. Nếu là như trước, nàng đã sớm hướng Thủy Tiên các, hướng Kiều Ngọc mắng hồ ly tinh, ti tiện

Quách Ngọc Kỳ đi tới đi lui ở trong phòng, đột nhiên nói một câu : "Yến Tuyết!"

"Có nô tỳ!"

Yến Tuyết chạy nhanh đến bẩm báo

"Người đi tiền viện nhìn xem, Triệu thúc đã về chưa?"

"Dạ!"

Yến Tuyết ra hậu viện, hướng tiền viện, hỏi thăm mấy gã sai vặt một chút, phát hiện Triệu thúc cự nhiên bảy ngày không có ở Quý phủ!

Phát hiện chuyện này, Yến Tuyết mâu quang lưu chuyển, Quách Ngọc Kỳ coi trọng Triệu thúc như vậy, chính là làm cho Triệu thúc đi làm việc lớn gì sao?

Bạn đang đọc truyện *Thân Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Quách Ngọc Kỳ lo lắng

Nghe được tin tức, Yến Tuyết liền chạy về Hào Hoa viện bẩm báo cho Quách Ngọc Kỳ

Quách Ngọc Kỳ nghe vậy lại đứng ngồi không yên, phát phát tay: "Yến Tuyết, ngươi hiện giờ đi đến nhà của Quách Tử Đệ, nói hẩn đến gặp ta!"

"Dạ"

Yến Tuyết đi đến thân thủ gõ cửa, phát hiện người mở cửa chính là người trước kia cho mình một ngàn hai ngàn phiếu

Nữ tử một thân y phục màu tím, tuổi bất quá chỉ mười ba mười bốn, nàng vừa thấy được Yến Tuyết có chút giật mình: "Ngươi làm sao tìm được đến nơi này?"

"Nơi này không phải là nhà của Quách Tử Đệ sao?"

Linh Tinh nở nụ cười: "Trước kia chính là như vậy, nhưng bây giờ là nhà của ta"

"Cái kia, đa tạ người đã cấp ngân phiếu"

"Ngươi đừng khách khí, đó là đại tiểu thư nhà ta nói cho ngươi, ta tự nhiên phải làm theo"

Yến Tuyết ngăn ra: "Tiểu thư nhà ngươi?"

Linh Tinh nhanh chóng che miệng, thật là xong rồi, nàng lại còn nói ra đại tiểu thư

Đều do nàng nói không suy nghĩ, bất quá lời nói phát ra muốn rút lại cũng không kịp rồi

"Yến Tuyết ngươi tới đây có chuyện gì?"

Một thanh âm khàn khàn, theo sau Yến Tuyết truyền đến

Người tới chính là Quý Như Yên cùng Dao Quang, lúc này Quý Như Yên đã khôi phục lại cách ăn mặc của nữ tử, nhưng thanh âm lại chưa khôi phục lại như ban đầu bởi vì vấn đề được hiệu. Nhưng thật ra không phải là thanh âm trầm thấp của nam tử, nghe giống như là cổ họng không thoải mái

Yến Tuyết vừa thấy được Quý Như Yên, mau chóng đi đến trước mặt nàng quỳ xuống: "Nô tỳ Yến Tuyết bái kiến đại tiểu thư. đại tiểu thư mạnh khỏe!"

"Miễn lễ! Nói đi người như thế nào đến đây"

"Đại phu nhân nói ta đến nơi này tìm Quách Tử Đệ"

Quý Như Yên nghe vậy, khoe miệng vẽ lên ý cười, mới có bảy ngày, Quách Ngọc Kỳ đã ngồi không yên rồi!

Nói vậy Triệu thúc cũng không có kết cục gì hay, với tính cách của Quách Tử Đệ hẳn tuyệt đối sẽ không xuất hiện trước mặt Quách Ngọc Kỳ

Dù sao, người lừa gạt ba mươi vạn lượng kia của Quách Ngọc Kỳ cũng là Quách Tử Đệ

Mà đối với nàng, ba mươi vạn lượng này thật không dễ trong mắt

Nàng còn muốn cấp muối muối một son trang, coi như đó là đồ cưới của muối muối đi

Quý Như Yên ý bảo Như Tuyết theo mình tiến vào, làm cho Linh Tinh cấp Yến Tuyết một chén trà, chậm rãi nói: "Yến Tuyết, nơi này bây giờ thuộc về ta, người trở về Quý phủ sẽ hỏi báo thế nào?"

Yến Tuyết là người thông minh, mỉm cười đáp: "Nô tỳ sẽ nói không tìm thấy Quách Tử Đệ, nhà đã bị người khác mua"

"Nếu hỏi là ai mua?"

"Người của Yến vương phủ!"

Quý Như Yên gật đầu: "Thông minh! Yến Tuyết, ân oán của ta cùng Kỳ di nương, người trong lòng đã biết rõ, chỉ cần người thay ta làm việc, sau này chuyện hoàn thành, ta sẽ cho người tự do, khế ước bán mình của người ta sẽ trả"

"Đại tiểu thư, lời này là thật sao?"

Yến Tuyết trước mắt sáng ngời, trong lòng đầy kinh hi

Quý Như Yên gật gù: "Ta khi nào đã lừa gạt người?"

Yến Tuyết quỳ trên mặt đất, trung thành nói: "Đại tiểu thư, nô tỳ về sau sẽ làm theo ý đại tiểu thư, nếu như có trái lệnh, nhất định chết không được từ tế!"

Quý Như Yên không có nói nàng đứng dậy, lúc này hỏi một câu: "Yến Tuyết, người có nghe nói qua Túy Diễm Hoàng chưa?"

Yến Tuyết vẻ mặt mờ mịt lắc lắc đầu: "Nô tỳ chưa từng nghe nói qua"

Gặp sắc mặt của nàng không khác thường, Quý Như Yên biết nàng không nói sai, vì thế khoát khoát tay áo: "Người đứng lên đi, người trở về nói Quách Ngọc Kỳ, hôm nay có người tận mắt thấy Quách Tử Đệ ra khỏi Thịnh kinh"

"Nô tỳ tuân mệnh!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Đến cửa hàng sinh sự

Yến Tuyết quay trở lại Hào Hoa viện bẩm báo, nghe xong điều này Quách Ngọc Kỳ sắc mặt vô cùng khó coi

Nàng bây giờ chỉ muốn tất cả đều không phải sự thật

Nàng không thể nghĩ ra điều gì, một khoản tiền lớn như vậy, nàng như thế nào kiếm lại được?

Ba mươi vạn bạc trắng..

Quách Ngọc Kỳ nghĩ mãi không thông, vì cái gì Quách Tử Đệ lừa bạc của nàng, hơn nữa Triệu thúc cùng mình đi lấy ngân phiếu, sau đó cùng Quách Tử Đệ rời đi

Tại sao lại có người tận mắt thấy Quách Tử Đệ hôm nay rời khỏi Thịnh kinh?

Triệu thúc kia đã đi đâu?

Chẳng lẽ là giết người diệt khẩu?

Nghĩ đến đây, Quách Ngọc Kỳ tâm tư thật lạnh!

Nếu thật sự Quách Tử Đệ mang theo số tiền lớn cao chạy xa bay, nàng lại không thể lộ liễu đi tìm hắn gây phiền toái, cục tức này chỉ có thể giữ trong bụng a!

Nghĩ đến đây, Quách Ngọc Kỳ tràn đầy kinh hoàng, cảm thấy lúc này trước vẫn là đi đến cửa hiệu, đem ngân lượng bốn tháng nay thu vào rồi tính sau. Đến lúc Quý Đông Minh phát hiện thiếu nhiều bạc như vậy, không sớm lột da của nàng mới lạ!

"Yến Tuyết, nói Kiều Tử đến đây, ta muốn đi dạo phố"

"Dạ, đại phu nhân"

Yến Tuyết mặc dù là cúi đầu, nhưng khóe miệng lại nhếch lên nụ cười mặt lạnh

Chỉ sợ đại phu nhân hoàn toàn không biết, sau lưng mình đã sớm có nhiều đao kiếm vây quanh

Thằng thần mà nói, thủ đoạn này của đại tiểu thư, ngay cả nàng cũng cảm thấy sợ hãi

Hoàn toàn là bắt tri bắt giác lâm vào khổ cảnh, sau đó bắt vào lưới

Yến Tuyết có chút vui sướng khi chứng kiến người gặp họa, rất muốn nhìn xem kết cục của Quách Ngọc Kỳ. Không biết đại tiểu thư khi nào thì thu lưới?

Thịnh kinh đường phố náo nhiệt, Quách Ngọc Kỳ đi tới cửa hàng thu bạc, không nghĩ rằng nơi này đã sớm bị phá bỏ. Nhất thời chỉ cảm thấy trời đất xoay chuyển

Yến Tuyết thấy thế, vội vàng đỡ nàng, giả ý hỏi: "Đại phu nhân, người sao vậy?"

Quách Ngọc Kỳ đã sớm mất đi lý trí, tiến vào trong, thất thanh chói tai mắng người: "Chuyện này là sao, cửa hàng của ta như thế nào bị các người hủy đi! Các người thật to gan, không biết đây là cửa hàng của ta sao?"

Tiếng hét chói tai của nàng, đưa tới rất nhiều người vây xem

Mà hai cửa hàng lúc này đang có người thi công, bọn họ được thuê đến để sửa thông hai vách tường, đột nhiên thấy một nữ tử xông vào rống to. Trong khoảng thời gian ngắn liền dừng lại động tác

Một thân thanh sam trung niên nam tử Lý Mặc từ sau đi ra, đối với Quách Ngọc Kỳ lễ nghi vô cùng tốt: "Vị phu nhân này, hai cửa hàng này chính là của ta. Cái gì là cửa hàng của người?"

Quách Ngọc Kỳ đánh mất lý tính chửi ầm lên, mọi lễ nghi nhiều năm tu dưỡng liền bỏ qua một bên

Giống như người đàn bà chanh chua mắng to, xoa thắt lưng, ngon tay chỉ thẳng đến trước mặt Lý Mặc: "Nói láo! Đây chính là cửa hàng của ta, các người cớ nhiên còn dám phá hủy cửa hàng của ta, mau đưa cho ta tiền bồi thường! Nếu không lão nương ngay bây giờ liền đi báo quan!"

Lời nói này, làm cho mọi người đều nghĩ cửa hàng nay đích thị là của nàng

Nàng như vậy phát cuồng, có thể làm cho mọi người không tin sao?

Lý Mặc lạnh lùng cười: "Vị phu nhân này, nếu như thật sự muốn gặp quan, lão phu đương nhiên phụng bồi! Xin phu nhân đừng ở trong này gây nháo loạn, đây chính là cửa hàng của chủ tử ta, khế đất cái gì cũng có, tùy thời có thể ở trước mặt quan phủ trình ra!"

Vừa nói đến khế đất, Quách Ngọc Kỳ như bị một gáo nước lạnh dội lên đầu

Chính là nàng không có khế đất trong tay, người này nghiễm nhiên có sao?

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 114: Xuất ra khế đất

Hai cửa hàng này quả thật không phải của nàng, mà là đồ cưới của Phụng Thiên Sương

Sau này Phụng Thiên Sương ở trong phủ bị thất sủng, nàng tự nguyện đem đồ cưới của mình đưa ra, Quý Đông Minh lại cho nàng trông quản mọi chuyện, như vậy hai cửa hàng này nghiêm nhiên là do nàng bảo quản luôn, đây cũng là nơi phát ra chỉ tiêu chủ yếu trong Quý phủ

Nếu là thật sự đổi chủ, Quý Đông Minh hội sẽ đánh chết nàng!

Nghĩ đến đây, Quách Ngọc Kỳ chỉ cảm thấy cả người rơi trong hầm băng

Lý Mặc lãnh mất thấy Quách Ngọc Kỳ, hẳn nhận được tin tức của Dao Quang, nói hẳn đề phòng Quách Ngọc Kỳ sẽ đến sinh sự, hiện giờ có tiểu thư chống lưng ở phía sau, hẳn lại sợ phu nhân này sao!

"Vị phu nhân này, người đã nói cửa hàng kia là của người, kia mời người xuất ra khế đất, chỉ cần xác minh cửa hàng của người, lão phu tự nhiên sẽ không đứng ở nơi này, mà sẽ đi tìm cái người bán hàng kia"

"Cái gì, người bán cửa hàng?"

Lý Mặc trong lời nói, giống như tiếng sấm đánh xuống dưới, làm cho Quách Ngọc Kỳ khiếp sợ vạn phần

"Đổi phương ra giá hai vạn bạc"

Giá của cửa hàng này chính là vô cùng rẻ, như bán củ cải trắng ở giữa ruộng vậy

Phải biết rằng, đường phố náo nhiệt ở Thịnh kinh này, hơn nữa người giàu rất nhiều, nếu không phải như vậy, hai cửa hàng này sao có thể đảm bảo chỉ tiêu của Quý phủ

Quách Ngọc Kỳ máu nóng sôi sục, nguyên bản vừa nảy đáng về còn kiêu ngạo, lúc này đã bị Lý Mặc cấp thời không thấy tâm hơi

Nàng không cam lòng hỏi: "Là ai bán?"

"Người đó gọi Quách Từ Đệ, cũng chính là đã có khế ước cùng cháu ta!"

Thời điểm Lý Mặc nói, tất nhiên cũng không sợ Quách Ngọc Kỳ càn quấy

Kỳ thật Quách gia ở Thịnh kinh cũng không tính là quan lớn gì, nhưng dù gì, cũng là quan thất phẩm, hơn nữa Quách Ngọc Kỳ cũng chỉ là thân phận thứ xuất, hiện giờ có thể leo lên giường của Quý Đông Minh, lại có thể trở thành kẻ thất của hắn, hưởng dụng danh phận tôn quý đại phu nhân của quan tứ phẩm, nàng sẽ không thể làm cho danh dự của Quý Đông Minh bị hư tổn

Yến Tuyết thấy sắc mặt của Quách Ngọc Kỳ lúc xanh lúc đỏ, liền biết nàng trong lòng thập phần khổ sở, mà chính mình còn ngoan ngoãn đứng phía sau Quách Ngọc Kỳ hai thước, cùng nàng phân chia rõ giới tuyến

Cứ như vậy, Quách Ngọc Kỳ liền bị cô lập ở một chỗ, mọi người vây quanh xem

Lý Mặc đợi một lúc, phát hiện Quách Ngọc Kỳ vẫn đứng đó lẳng lặng không nói lời nào, mà cửa hàng đang thi công, hẳn cũng không muốn bị đình trệ, vì thế phân phó nói: "Vị phu nhân này, nhìn người cũng là có thân phận, nếu còn tái đứng tại nơi này sinh sự, lão phu cũng mặc kệ thân phận của người, trực tiếp lôi người đi gặp quan phủ!"

"Khoan đã! Người nói bán hai vạn bạc, theo ta biết, Quách Từ Đệ không có khế đất trong tay, người làm sao có được khế đất!"

Lý Mặc nhìn Quách Ngọc Kỳ cười lạnh, đại tiểu thư nói quả không sai, nữ nhân này thật sự xuẩn ngốc như trư

Lý Mặc thần nhiên nói: "Nếu phu nhân nói Quách Từ Đệ không có khế đất, kia phu nhân có khế đất sao? Nếu không khế đất, vậy người ở trong này kêu gào cái gì?"

Bị hắn đã kích như vậy, Quách Ngọc Kỳ đánh mất lý tính: "Ta vì sao không thể âm ỉ? Đây là tài sản của Quý phủ, vì cái gì có thể bị một họ Quách bán đi?"

"Phu nhân, người bớt nói nhảm đi, chỉ cần người đưa ra khế đất, chúng ta đi đến quan phủ đối chiếu, thì mọi chuyện sẽ nhanh chóng rõ ràng!"

Nói đi nói lại, vẫn là khế đất!

Muốn cho Quách Ngọc Kỳ buông tha hai cửa hàng này làm sao có thể dễ dàng?

Nơi sản sinh vàng bạc, nàng há có thể trơ mắt nhìn nó bay đi!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Chế nhạo mất mặt

Quách Ngọc Kỳ trợn mắt nhìn Lý Mặc: "Làm càn, hai cửa hàng này chính là đồ cưới của đại tỷ! Há có thể chỉ dựa vào câu nói của người liên làm gia chủ? Đại tỷ qua đời hơn mười năm, những năm gần đây, người nào không biết hai cửa hàng này là do ta quản lý?"

Lý Mặc đột nhiên nở nụ cười, liền hướng mọi người nói: "Các vị ở đây làm chủ, vị phu nhân này nói cửa hàng là của nàng, lại không lấy ra khế đất, sau đó còn nói cửa hàng này là đồ cưới của đại tỷ, các người nói đây không phải là trăm ngàn chỗ hở sao?"

Lúc này, trong đám người, tự nhiên cũng có người sáng suốt

Có một người cười nhạo: "Theo ta thấy, có người gặp cửa hàng này buôn bán trên đoạn đường tốt, đồ mất, vì thế, muốn đến đoạt. Mọi người nói có đúng không? Nếu thật sự có khế đất, liền có thể trực tiếp cầm bảo Thuận Thiên phủ Dẫn, đại nhân có thể thay nàng làm chủ, nàng sao cứ phải ở trong này nháo sự, đây không phải là bỏ qua khi dễ người sao?"

"Người nói có lý, theo ta thấy người này cũng không phải tốt. Người nhìn nàng xem mặt tam giác (không hiểu luôn), mặt cũng khó coi, dáng người lại giống viên cầu, cũng không biết là phu nhân nhà ai, cự nhiên ăn thành cái bộ dạng này!"

"Ài? Các người không biết sai? Nàng chính là đại phu nhân Quý phủ! Cũng chính là thứ nữ Quách gia, mệnh tốt được Quý thái y nạp làm thiếp, sau này Quý phu nhân chết đi, liền được thăng vị làm kế thất"

"Cũng không biết Quý phu nhân chết, có phải hay không là liên quan đến nàng"

Lúc này có một phu nhân liếc mắt nhìn Quách Ngọc Kỳ: "Mặc kệ là có chuyện gì, dù sao nàng cũng là không biết xấu hổ, ta là thấy rõ ràng nàng không mặt mũi đến cửa hàng nhà người ta nháo sự, thật đúng là làm mất thể diện quan gia phu nhân mà! Ta muốn làm cho lão gia nhà ta trước đại điện nói cho Quý thái y biết! Hẳn như thế nào quản giáo thể thất, lại làm ra một việc thất lễ như thế này! Tiểu Thủy, chúng ta đi!"

Quách Ngọc Kỳ không biết có phải hay không lời nói của vị phu nhân kia là thật, bất chấp mọi người nói gì, liền vội vàng đuổi theo vị phu nhân kia: "Trần phu nhân! Xin dừng bước! Là hiểu lầm a"

Đáng tiếc vị Trần phu nhân kia không để ý đến Quách Ngọc Kỳ, đã lên kiệu được người ta khiêng đi

Quách Ngọc Kỳ gấp đến độ vội vàng chạy theo

Trò hay kết thúc, đám người cũng dần ly khai

Quý Như Yên đang đứng cách đó không xa, ở trên lầu các mà ưu nhã thưởng trà, mọi chuyện nàng đều chứng kiến hết thấy

Sơ sơ nghe được thanh âm của vị phu nhân kia, theo tiếng nhìn đến, phát hiện một nữ nhân ba mươi tuổi, tóc vấn ti mĩ, thân thể gầy yếu, bước đi có thể nhìn ra nàng có chút không khỏe

Dao Quang ở một bên hầu hạ: "Tiểu thư, người kia chính là phu nhân của Trần đại nhân. Nói Trần đại nhân này chỉ cưới một người, hai người thành thân đã nhiều năm, cũng không nghe ra tin tức Trần phu nhân có thai"

"Nàng tên gọi là gì?"

Quý Như Yên cảm thấy hứng thú hỏi một câu

Thấy sắc mặt của nàng, Dao Quang nhanh chóng đáp lời: "Trần phu nhân tên gọi Mạc Ly Nhược"

Quý Như Yên cười sáng lạn như hoa, vui mừng nói: "Tốt lắm! Nếu thật sự nàng có thể khơi mào Trần đại nhân trên điện hướng Quý Đông Minh nói chuyện, ta đây liền đưa một phần đại lễ cho nàng!"

Thấy tiểu thư cười như vậy, Dao Quang một bên giật giật khóe miệng, chỉ sợ là Quý phủ lại một phen đau đầu

Đột nhiên nghĩ đến chuyện hôm qua Dao Quang khó hiểu: "Tiểu thư, vì cái gì ngày hôm qua người ở lại tam lý môn? Nơi đó cũng không phải là nhà chúng ta mua ở Thịnh kinh?"

Quý Như Yên tựa tiểu phi tiểu nhìn nàng một cái: "Nơi đó chính là tài sản của chúng ta! Bỏn tiểu thư như thế nào cự tuyệt!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: Âm Nô xuất hiện

Nói là tài sản của mình, sự thật chính là Quách Từ Đệ tham ô bạc của cửa hàng, tiêu xài hoang phí mua về

Bất quá Quách Từ Đệ hiện giờ không ở Thịnh kinh, muốn hấn dao ra khế nhà này mới có thể để cho hắn tự do

Quách Từ Đệ có nhà che dấu, tiểu viện phía đông kia cũng không đến ở, miễn cho người trong Quý phủ biết, rồi phát sinh ra nhiều chuyện

Vì vậy, nàng thời điểm rời đi Thịnh kinh, làm cho Linh Tinh ở lại nơi đó, cốt chính là ôm cây đợi thỏ

Hiện giờ, chẳng phải thỏ đã xuất hiện rồi sao!

Kế tiếp, ngẫm lại phải như thế nào làm cho con thỏ tự muốn chết!

Quý Như Yên ánh mắt nhìn nên không trung hướng đám bạch vân (mây trắng) kia, thân nhiên tràn đầy ý cười

"Tiểu thư, vậy người có quay về Quý phủ không?"

Dao Quang ở bên dò hỏi, dù sao tiểu thư rời đi Quý phủ đã được tám ngày, nếu không trở về, xác định sẽ không có việc gì sao?

Quý Như Yên lắc lắc đầu: "Không cần đi trở về, ở Quý phủ ta không tìm thấy gì có liên quan đến Túc Diêm Hoàng, hiện tại chỉ có thể chờ tin tức của Khôi Tinh"

Tính toán lộ trình đi đường, chắc hẳn Khôi Tinh cũng đã đến được Dị quốc

Dao Quang thấy nàng sắc mặt ngưng trọng, ở bên khuyên nhủ: "Tiểu thư đừng lo lắng, chỉ cần chúng ta kiên nhẫn điều tra, nhất định có thể tra lại dấu vết năm đó! Hung thủ hại đại phu nhân, chắc chắn sẽ xuất hiện"

Quý Như Yên gật gật đầu: "Cho nên ta ở tam lý môn ngoại liền phóng ra tin tức này. Nếu như năm đó hung thủ kia không vừa mắt mẫu thân của ta, chắc chắn hội cũng sẽ không thích ta"

"Nô tỳ đã biết"

Dao Quang nhu thuận gật đầu

Quý Như Yên đứng lên, ý bảo nàng cùng nhau rời đi: "Đi thôi, chúng ta nên đi đến chỗ Linh Tinh hội họp, tin tưởng buổi tối Quý phủ sẽ có tuồng hay. Nếu là không tự mình đi nhìn một cái, thật đáng tiếc nha!"

"Tiểu thư người cũng thật không ngoan!"

"Không ngoan sao?"

Quý Như Yên nở nụ cười xấu xa, ý cười nhanh chóng hiện lên trong mắt

Khuôn mặt khuyển thành kia, trong nháy mắt càng có vẻ lay động lòng người

Dao Quang kinh ngạc nhìn nàng, thì thào tự nói: "Tiểu thư, hảo mỹ"

Quý Như Yên nghe vậy, mặt liền kéo xuống dưới, đen như đáy nồi

Kỳ thật, nàng đối với khuôn mặt của mình cũng không có cảm giác quá lớn, đối với son hoa bột nước thật sự không có hứng thú

Mới ra từ lâu, phát hiện một người, Quý Như Yên sững sờ: "Âm Nô, người như thế nào ở Thịnh kinh?"

Âm Nô kỳ thật đã sớm biết vị trí của Quý Như Yên, nhưng vẫn là chờ ở dưới lầu, bởi vì nàng phụng chỉ chủ tử, tiến đến gặp Quý Như Yên

"Như Yên cô nương, chủ tử muốn hẹn người tối nay giờ tỵ ở dưới chân núi Hương Sơn"

Ám Nô đối với Quý Như Yên ôn cung có lễ

Giờ tỵ?

Nàng kia trước trở về Quý phủ xem trò hay, sau đó lại đi Hương Sơn, thời gian phỏng chừng cũng vừa kịp

Quý Như Yên gật gù: "Hảo, ta đã biết"

"Như Yên cô nương, Ám Nô cáo lui!"

Ám Nô xoay người rời đi, bước chân của nàng không nhanh, nhưng thân ảnh ở giữa đường phố rất nhanh biến mất không thấy

Dao Quang ở bên nhìn chủ tử cùng nữ nhân kia nói chuyện, nàng cảm thấy nghi hoặc, nhìn nhìn tiểu thư, lại phát hiện tiểu thư không muốn cùng nàng giải thích. Dao Quang liền áp chế nghi hoặc trong lòng, im lặng đi theo Quý Như Yên trở về Quý phủ

Lần này trở về Quý phủ, Quý Như Yên trực tiếp vào Thiên Sương viện, đem một ít vật phẩm thu thập sửa sang lại cho tốt, đêm nay tưởng trình diễn xong, liền làm cho Dao Quang đem đồ vật này thu về đông trạch

Thần ca chuẩn bị lên sân

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Phu thê cường nháo 1

Quách Ngọc Kỳ tự biết mình đã gây ra đại họa, liền mau chóng trở về Quý phủ

Hồi phủ xong, bất chấp lão phu nhân Trương thị trong người có hay không được khỏe, mau chóng cấp Bích Lam mười lượng bạc, làm cho Bích Lam khuyên lão phu nhân rời khỏi nơi này

Kỳ thật Bích Lam cũng là lo cho chính mình, ngày đó nếu không phải lão phu nhân ngăn cản, nói không chừng mình đã đi đời dưới loạn côn kia. Lão phu nhân đối với mình chính là lá bài hộ thân, Bích Lam tự nhiên cũng không hy vọng lão phu nhân ở trong Quý phủ xảy ra chuyện gì

Vì thế Bích Lam liền mau chóng khuyên lão phu nhân ly khai khỏi Quý phủ

Đem người thanh thân rời đi Quý phủ, Quách Ngọc Kỳ lúc này mới dám thở một hơi, Yên Tuyết nâng lên cho nàng một chén trà, trầm mặc không hề rằng

"Yên Tuyết người nói lão gia sau khi trở về, hội có tức giận hay không?"

Quách Ngọc Kỳ cầm trong tay chén trà nóng, nhưng trong lòng lúc này lại có cảm giác rét lạnh

Nàng thật sự sợ hãi, sợ dĩ muốn đuổi lão phu nhân đi trước, chính là không muốn làm cho lão phu nhân biết mình hướng lão gia bôi đen, mặc kệ lúc trước người với mình có phải thân thích hay không, khẳng định lão phu nhân cũng hướng nàng giáo huấn, nếu có ảnh hưởng đến quan vị của lão gia, khẳng định lão phu nhân sẽ khiến Quý Đông Minh hưu mình

Đến lúc đó nàng làm sao còn đường sống đây?

Yên Tuyết thờ ơ lạnh nhạt cười lạnh: Quách Ngọc Kỳ! Người cũng có hôm nay a!

Nhưng trên mặt lại kính cẩn làm cho người ta không chọn ra lỗi nào: "Phu nhân yên tâm, cho dù Trần phu nhân trở về tìm đại nhân cáo trạng, nhanh nhất cũng phải ngày mai mới có thể hồi tấu thánh thượng"

"Thật vậy chăng? Chính là vì sao ta cảm thấy trong lòng bất an!"

Yên Tuyết thân nhiên nhìn nàng một cái, không nghĩ muốn đề cập tới vấn đề này, vì thế nhắc nhở nàng: "Đại phu nhân, sắc trời không còn sớm. Lão gia cũng sắp trở lại, bữa tối vẫn còn chưa có người an bài..."

Nghe Yên Tuyết nhắc nhở, Quách Ngọc Kỳ mới kích động đứng lên, phân phó nói: "Mau! Nhanh đi an bài, đều làm những món lão gia thích nhất!"

"Dạ"

Yến Tuyết lui ra ngoài, khước miệng gọi lên ý cười khinh thường

Kỳ thật những năm gần đây, Quách Ngọc Kỳ thường xuyên làm ra việc ngu xuẩn, nếu như không phải có Yến Tuyết ở bên cạnh hỗ trợ, Quách Ngọc Kỳ sớm đã bị Quý Đông Minh đuổi đi

Bất quá, việc này Yến Tuyết cũng không muốn ra tay đâu, Quách Ngọc Kỳ chính là tự đào một cái hố lớn, tự tạo cho mình đường chết mà!

Phải nói Quách Ngọc Kỳ hôm nay vận khí vô cùng xấu. Bằng không như thế nào năm bữa nửa tháng không ra khỏi Quý phủ, hôm nay lại gặp ngay Trần phu nhân đâu?

Sắc trời đã không còn sớm, vốn Quý Đông Minh giờ thân đã trở về, nhưng chính là cứng rắn kéo dài đến giờ tuất một khắc mới hồi phủ

Quan phục cũng chưa có kịp thay, hấp tấp đi thẳng đến Hào Hoa viện

Quách Ngọc Kỳ vừa mới rửa mặt chải đầu, y phục ăn mặc tươm tất, thấy được Quý Đông Minh đã bắt an, gương mặt tươi cười hướng hân: "Lão gia, người đã trở lại!"

Quý Đông Minh hai mắt sung huyết, hướng về phía khuôn mặt tươi cười kia, đưa tay cấp Quách Ngọc Kỳ một cái tát

Cái tát này đánh ra không chút lưu tình, thẳng đánh cho Quách Ngọc Kỳ đứng không vững, lao đảo té trên mặt đất, ủy khuất vạn phần: "Lão gia, người vì sao đánh Kỳ Nhi a?"

Quý Đông Minh vừa nghe lời này, tức giận đến chỗ nằng quát lớn: "Ngươi tiện nhân này! Ngươi nói, hôm nay ngươi đã gây ra việc ngu xuẩn gì?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Phu thê cường nháo 2

Quách Ngọc Kỳ nghe vậy, tâm tình đột nhiên nhảy loạn, kinh hãi không dám liếc Quý Đông Minh một cái. Ngoài miệng vẫn là có chết không nhận: "Lão gia, Kỳ Nhi hôm nay không có ra khỏi phủ. Không tin, lão gia có thể hỏi Yến Tuyết!"

Quách Ngọc Kỳ vẫn là có chút thông minh, hiểu được kế sách dẫn họa đến người khác

Chính là lúc này Quý Đông Minh lại một lần nữa tin lời nàng sao?

Vốn giờ thân có thể rời đi thái y viện, kết quả Trường An Hậu đến nói thánh thượng truyền gặp

Kể từ đó, hân liền lâm nguy

Thánh thượng đang ở trong ngự thư phòng, lại nhìn thấy Trần đại nhân đang đứng cạnh, ánh mắt như là đao kiếm hướng hân cái nhìn sắc bén

Quý Đông Minh trong lòng biết là không tốt, vừa thấy thánh thượng, đã bị người mắng cho chết khiếp

Giáo huấn hai canh giờ, mới cho hân rời đi

Dọc đường trở về, Quý Đông Minh lòng như lửa đốt, tuy rằng nói hai cửa hàng kia không còn, nhưng hân cũng biết nói nặng nhẹ. Cửa hàng bị bán liền thôi đi, nhưng Quách Ngọc Kỳ kia lại tìm đến gây sự, làm tổn hại đến danh dự cùng quan vị của hân

Cửa hàng cùng quan vị cái nào quan trọng hơn?

Chỉ cần không phải gốc tử, đều biết quan vị quan trọng hơn

Chính là Quách Ngọc Kỳ vẫn làm ra chuyện ngu ngốc này

Quý Đông Minh oán hận trừng mắt nhìn Quách Ngọc Kỳ: "Yến Tuyết là người của ngươi, ngươi cảm thấy ta cần hỏi nàng sao? Quách Ngọc Kỳ a Quách Ngọc Kỳ ngươi bình thường ngực lớn gốc nghếch ta còn chưa tính! Nếu lần này ngươi không xử lý cho tốt, ngươi xem ta như thế nào giết chết ngươi!"

Quách Ngọc Kỳ biết chuyện hôm nay đã bị Quý Đông Minh phát hiện

Chính là nàng cũng không phải sinh sự không đâu a, nghĩ đến đây Quách Ngọc Kỳ không cam lòng: "Lão gia, hai cửa hàng kia căn bản là của chúng ta, dựa vào cái gì để cho người khác?"

"Người chính là ngu xuẩn, người nói hai cửa hàng kia là của chúng ta, người có chứng cứ sao?"

"Kia chính là đồ cưới của Phụng Thiên Sương, lão gia cũng biết!"

Quý Đông Minh nghe vậy, lại càng tức giận, một cước đạp lên người nàng, chỉ thẳng vào Quách Ngọc Kỳ mắng to: "Đúng vậy, ta biết. Thì làm sao? Qua nhiều năm như vậy, người có khế đất của hai cửa hàng kia sao? Cho dù là đồ cưới của Phụng Thiên Sương, cũng cùng Quý gia không có quan hệ nào, đồ cưới của nàng sớm muộn gì cũng phải cấp Quý Như Yên làm đồ cưới! Điều này người chẳng lẽ không biết?"

"Chính là, chi tiêu của Quý phủ chúng ta, đều trông cậy vào hai cửa hàng kia a"

Quách Ngọc Kỳ phản bác nói

Thấy nàng bộ dạng không biết hối lỗi, Quý Đông Minh hoàn toàn tức giận: "Nào của người bị trư ăn hết rồi sao? Ta phải nói như thế nào người mới hiểu? Hay thật muốn nói ta mất đi chức quan, người mới vui vẻ?"

"Mất đi chức quan?"

Quách Ngọc Kỳ ngốc lảng tại chỗ, thật không ngờ việc này nghiêm trọng đến như vậy

Quý Đông Minh hé ra nét mặt già nua tức giận đến đỏ lên, đối nàng quát lớn: "Từ hôm nay trở đi, người cấm rời khỏi Hào Hoa viện! Không được phép của ta, người không được đi ra! Mọi chuyện trong phủ sẽ do Kiều Ngọc xử lý"

"Không được!"

Quách Ngọc Kỳ lập tức thét chói tai phản đối, lão gia làm như vậy, chính là cho Kiều Ngọc tiện nhân kia dẫm lên đầu của mình, điều này sao có thể?

"Quách Ngọc Kỳ! Người nghe rõ cho ta, Quý phủ này không phải là của người, đây là phủ đệ của lão tử, lão tử ở trong này chính là trời! Chỉ dựa vào chuyện hôm nay người gây ra cho lão tử, lão tử cho dù bỏ người cũng không đủ! Nếu còn dám gây nháo loạn một lần nữa, lão tử liền cho người một hưu thư, người mau chóng cút ra khỏi Quý phủ!"

Quý Đông Minh nhìn lướt qua nàng đang nằm trên mặt đất, trong con người xẹt qua tia chán ghét, phẩy tay áo rời đi

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Phu thê cường nháo 3

"Lão gia! Lão gia!"

Quách Ngọc Kỳ quỳ rạp trên mặt đất, vội vàng gọi Quý Đông Minh

Đáng tiếc, Quý Đông Minh vốn là người vô tình ích kỷ, như thế nào lại nghe lời của nàng?

Quách Ngọc Kỳ hiện giờ đã sớm biến dạng, khuôn mặt giống như đầu heo vậy, hoàng cung ngày sau sẽ có cung yển, nói nàng như thế nào ra ngoài đây?

Nàng sinh đứa nhỏ, Kiều Ngọc kia cũng sinh đứa nhỏ, nhưng đáng người của Kiều Ngọc lại vô cùng mỹ lệ, như vậy hẳn chắc chắn sẽ chán ghét nàng

Có lẽ, vị trí phu nhân này, cũng đã đến thời điểm phải thay rồi!

Ở trên nóc nhà, Quý Như Yên cùng Dao Quang, đang nhàn nhã nhìn trò khôi hài trong phòng kia, cười đến thập phần sung sướng

Dao Quang khẽ cười: "Tiểu thư, xem ra lần này Quý Đông Minh thật sự tức giận"

Quý Như Yên liếc mắt nhìn đến Hào Hoa viện, lạnh lùng cười: "Tức giận? Ta muốn không phải là tức giận, mà chính là nhìn xem Quý Đông Minh kia có bao nhiêu yêu thương với Quách Ngọc Kỳ! Lúc trước vì Quách Ngọc Kỳ này, ngay cả sự sống của mẫu thân cũng không quan tâm. Nếu Quách Ngọc Kỳ đã phạm phải sai lầm lớn này, Quý Đông Minh sẽ như thế nào đối đãi nàng đây?"

Dao Quang nghe vậy, chỉ thấy trong lòng nổi lên một cỗ lãnh ý không rõ

Nàng như nào cũng không ngờ tiểu thư tâm tư lại xấu xa đến như vậy đâu hắc hắc!

Quý Như Yên đứng lên, ngẩng đầu nhìn ngân nguyệt trên bầu trời kia: "Người đem đồ đã chuẩn bị về tiểu viện phía đông đi, ta còn có chút việc cần xử

lý, có chuyện gì người cùng Linh Tinh chờ ta ở tam lý môn"

"Nô tỳ đã hiểu"

...

Hương Sơn

Là nơi ở Thịnh kinh được nhiều người đến ngắm phong cảnh nhất, vì nơi đây hội đầy đủ phong diệp cùng hoàng diệp ngân hạnh

Vừa đến mùa thu, khắp núi biến thành màu hồng, như lửa nhìn hết sức mỹ lệ, làm cho người ta như đặt mình trong sắc đỏ của hải dương

Tới mùa đông sẽ trở thành một mảnh hải dương vàng óng ánh, ngân diệp ở tháng mười một sẽ biến thành hoàng diệp

Hai loại thực vật này làm cho Hương Sơn không giống như những nơi khác

Hơn nữa Hương Sơn còn có một miếu chùa, đó chính là Kính An Tự do hoàng thất xây lên

Kính An Tự có từ thời Tần đế đăng cơ, sau đó đưa nhóm phi tử quý phi đã được lão hoàng đế thị tẩm qua đến đây tu hành, lấy mỹ danh là vì quốc cầu phúc. Mà ngày cả chưa từng được thị tẩm nhưng đã được chỉ hôn, cũng không tránh nổi điều này

Quý Như Yên dùng khinh công hướng Hương Sơn bay tới. Đến Phong Diệp đình, Quý Như Yên ngẩng đầu nhìn ngân nguyệt, phát hiện một khác đồng hồ nữa mới tới giờ hẹn

Không phải nàng không nghĩ tới kỳ mã, mà là từ Thịnh kinh đến Hương Sơn đi ngựa cũng phải hai canh giờ mới đến, mà nàng còn muốn ở Hào Hoa viện xem kịch hay. Xem xong chính là không dám nghỉ liền dùng nội công hùng hậu vội vàng chạy đến

Thật vất vả mới trở về được một chút khí lực, nàng liền hướng Phong Diệp đình mà đi đến

"Không thể tin được, người vẫn còn khí lực. Vừa mới tại sao không có trực tiếp đi lên đình, ngược lại lại ngồi dưới chân núi?"

Một giọng nam truyền tới, Quý Như Yên phát hiện Phong Diệp đình sớm đã có người, mà người kia chính là tà mỵ Quỷ Hoàng, trước sau như một mang theo mặt nạ dọa người

Quý Như Yên hướng hắn cười cười: "Không phải vì không muốn đến, mà là một đường khinh công tới nơi này phát hiện một đến muộn nằm úp sấp. Nói đi, người tìm ta có chuyện gì không?"

Hắn hai mắt sáng như sao trên trời, nhìn chăm chăm nàng, cười đến khuynh đảo chứng sinh: "Tìm người đến, đương nhiên muốn hỏi người một chút chuyện, ước định mười năm kia, người nói cùng ta lấy thân báo đáp, còn hữu hiệu hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Hương Sơn ước định 1

Mười năm ước định...

Mà khi nhớ lại, làm cho Quý Như Yên gọi lên ý cười ôn nhu, thật sâu nhìn hắn một cái, trịnh trọng gật đầu: "Hữu hiệu! Nhưng ta hiện tại không thể cùng người đi, ta còn có chút việc phải làm, cho ta một năm, có thể chứ?"

"Một năm?"

"Đúng vậy"

"Cho ta một lý do"

"Tìm kẻ giết mẫu thân!"

Hắn thật sâu nhìn nàng một cái, nhẹ giọng hỏi: "Mười năm nay, người là đều vì việc này? Vất vả cho người"

Nghe được câu hỏi của hắn, Quý Như Yên có chút sững sốt, hô hấp dồn dập, hai mắt cũng chảy ra dòng nước trong suốt. Hắn nói lời này, làm cho nàng mấy năm nay chịu khổ, đều cảm thấy xứng đáng

Từ khi mẫu thân chết, nàng ở thế giới này thập phần cô độc, thậm chí là lãnh tình

Chưa từng có người hỏi qua mình có mệt mỏi hay không, có khổ tâm hay không, mà ngay cả tên sư huynh hỗn đản Sở Lam Thiên, cũng chỉ bóc lột nàng trong không gian kia

Nam tử trước mắt này, hiện giờ chính là lần thứ ba gặp mặt, lại nói ra điều này, làm cho nàng cảm thấy dị thường khó chịu

Trước mặt người khác, nàng có vẻ cường thế không thể trái nghịch, mà trên thực tế nàng chỉ là nữ tử nho nhỏ, cũng muốn có một bờ vai có thể cho nàng dựa vào, có thể cho nàng nghỉ ngơi một chút

Chính là muội muội Phụng Như Tuyết trong người có thai độc, làm cho nàng không thể dừng lại nghỉ ngơi

Nếu không phải là ở Thiên Độc quốc lấy được gốc cây hạnh hòa băng nhân kia, làm sao muội muội có được dùng

Đột nhiên nghĩ đến hạnh hòa băng nhân, Quý Như Yên phút chốc sùng sốt: "Ta đến Thiên Độc quốc kia một lần, là do người thả ra tin tức hạnh hòa băng nhân kia?"

Quý Hoàng bật cười: "Xem ra, người cũng không ngu ngốc"

Quả nhiên là hần

Nói như vậy, những năm gần đây, hần đều biết mình đi tìm kỳ thảo dị được?

Quý Hoàng thấy nàng ánh mắt nghi hoặc vẫn dừng lại ở trên người mình, hần cũng không muốn giải thích cái gì, chỉ nói là: "Người nói cho người thời gian một năm, ta đây liền đồng ý, một năm sau ta sẽ lấy người"

"Hào!"

"Cần ta hỗ trợ, liền đi trà lâu Phụng Minh Hạng tìm Ám Nô, trà lâu đó chính là căn cứ của ta"

Lời vừa nói ra, Mễ Nhĩ từ một nơi bí mật gần đó, hần nắm chắc nắm tay, chủ tử cự nhiên đem nơi trọng yếu nói cho nàng!

Vạn nhất Quý Như Yên kia bán đứng chủ tử, chủ tử sẽ vô cùng nguy hiểm

Quý Như Yên không có phát hiện Quý Hoàng khác thường, nhưng nghe được thanh âm ô ô hít thở cách đó không xa

Nàng biết rõ ràng, người kia chính là ám vệ của Quý Hoàng, nếu đoán không sai hần chắc chắn là Mễ Nhĩ công tử đi

Nàng yếu ớt cười nói: "Tuy rằng người nói có thể đến nơi đó tìm người, nhưng Phụng Minh Hạng ta nghĩ không có cơ hội đến a"

Không phải nàng tự cao tự đại, mà là Quý Đông Minh cùng Quách Ngọc Kỳ căn bản không có đủ thông minh cùng nàng đấu, phá hủy hai người bọn họ chẳng qua là một phần nhỏ trong kế hoạch, quan trọng là.... Nàng muốn tìm ra hung thủ đã hạ độc mẫu thân

Mỵ Tinh đi đến Dị quốc nhanh nhất cũng phải hai tháng nữa mới trở lại

Hai tháng này việc nàng có thể làm chính là cấp Quý Đông Minh cùng Quách Ngọc Kỳ một cái hậu lễ

Hậu lễ này đã sớm mở màn, kế tiếp khẳng định Quý phủ sẽ thập phần náo nhiệt

Quý Hoàng đứng lên, lấy ra bên hông ngọc trụ tử

Ánh sáng của ngân nguyệt làm cho nàng nhìn thấy rõ ràng ngọc trụ tử kia, trong lòng vừa mừng vừa sợ. Bởi vì ngọc trụ đó chính là tín vật mình đưa cho hần mười năm trước

Ngọn lửa ngọc kia vẫn như trước mê hoặc đồ tươi, trong phút chốc nhớ ra cái gì đó, hướng hần nói: "Đem lửa ngọc đưa cho ta một chút, ta cho nó thêm một đồ vật"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Hương Sơn ước định 2

"Thêm một thứ?"

Hắn có chút khó hiểu, nhưng vẫn là đưa lửa ngọc cho nàng

Quý Như Yên tiếp nhận lửa ngọc, đem nó đặt ở trong lòng bàn tay trái, tay phải liền hiện lên bức họa trên lửa ngọc

Chỉ thấy đầu ngón tay mảnh khảnh của nàng mang theo màu vàng quang mang, tại ngọc lửa kia có khắc bức họa phù trận, kích hoạt phù trận kia toàn bộ toát ra màu vàng quang mang

Tại Phong Diệp đình thập phần chói mắt, Quý Hoàng coi như kiến thức rộng rãi, nhưng vẫn là kinh hô ra tiếng: "Đây là phù trận?"

Quý Như Yên thờ một hơi, xoa xoa mồ hôi trên trán, kỳ thật nàng cũng không am hiểu chế tác phù trận, nhưng là vì báo đáp ơn cứu mạng, nàng liền miễn cưỡng chính mình làm một lần

"Đây là bảo mệnh kiếm trận, nếu như ngươi gặp nguy hiểm, trước tìm nơi chạy trốn, đem lửa ngọc này bót nát, vạn kiếm tề cũng sẽ phát động, mượn cơ hội này ngươi có thể đào tẩu"

"Ngươi như thế nào hiểu được chế phù?"

Quý Hoàng có chút ngoài ý muốn nhìn nàng, dù sao vật như vậy tồn tại, khắp đại lục mà nói chính là nghịch thiên

Hắn lại không biết Quý Như Yên có nghịch thiên không gian trong tay

Chỉ cần lửa cháy không gian nhận nàng, nàng chính là chủ tể trong đó

Quý Như Yên mỉm cười, nhẹ nhàng nói ra hai chữ: "Bí mật!"

Quý Hoàng nghe vậy bật cười: "Ngươi có thể bỏ ta đi tham quan Hương Sơn này một chút không?"

"Có phải buổi tối người không ngủ được, liền chạy tới nơi này?"

Quý Như Yên trừng mắt nhìn hắn, hắn thật là rảnh rỗi làm cho nàng một phen hoảng loạn a

Quý Hoàng buồn cười nhìn nàng: "Kỳ thật muốn ngươi xem độc trong cơ thể ta như thế nào, bằng không ta cũng không ngần ngại xa xôi đến nơi này tìm kiếm, qua đêm nay, ta cũng còn việc phải lo liệu"

Quý Như Yên lúc này giật mình, không chút khách khí nói: "Vườn móng vuốt của ngươi ra!"

Bất mạch một lúc phát hiện độc tố trong cơ thể biến thành hỗn độc, không khỏi vui mừng: "Rất tốt, bệnh lên đơn đã biến thành hỗn độc!"

Trong tay liền đưa ra một bình ngọc, đặt ở trên tay hắn

"Hỗn độc ta không am hiểu, nhưng ta có thể cho sư huynh giúp ngươi chế tạo độc đan, mà bán bình huyết này chính là do hắn thí nghiệm được. Vài tháng nữa thuốc giải sẽ được tạo ra, nếu như ngươi không còn ở Thịnh kinh ta sẽ đem đến trà lầu Phụng Minh Hạng"

"Àn, cảm ơn"

"Chúng ta còn cần nói cảm ơn sao?"

Quý Như Yên ngẩng đầu nhìn hắn hỏi ngược lại

Quý Hoàng thấy được trong mắt kia tràn đầy tình ý, trầm mặc không nói gì

Hắn đột nhiên cảm thấy được, chính mình đêm nay hẹn gặp nàng, cùng nàng nói chuyện, có phải sai lầm?

Tâm tình có chút bối rối, vội vàng cho Quý Như Yên rời đi, Quý Hoàng tháo xuống mặt nạ, lộ ra khuôn mặt tuấn tú tà khí mê người, Mễ Nhĩ cũng hợp thời đứng phía sau hắn: "Điện hạ"

"Mễ, nếu nàng ở cùng ta, nàng có thể sống sao?"

Mễ cười khổ: "Điện hạ, hoàng cung là nơi ăn tươi nuốt sống, người lựa chọn Như Yên cô nương, không những vì nàng thông minh, còn có trong tay y thuật, cho dù không thể hỗ trợ điện hạ, ít nhất cũng có thể tự bảo vệ mình. Vừa thấy Như Yên cô nương dùng khinh công bay nhanh đến chân núi, nô tài đoán võ công của nàng so với nô tài không hề thấp. Điện hạ còn cần vì nàng lo lắng sao?"

Lạc Thuần Thần cười khổ: "Đúng vậy a, nàng có năng lực tự bảo vệ mình. Chính là địa vị của ta ở Thiên Độc quốc, giống như đám lầy, nàng có thể sống bao lâu?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Kiều di nương được sủng ái

Lại nói Quý Đông Minh tràn đầy lửa giận ly khai khỏi Hào Hoa viện, hướng Thủy Tiên các đi tới

Kiều di nương mấy ngày nay thập phần thư thái, nguyên nhân chính là từ khi đại tiểu thư kia đưa cho nàng tiền tị, nàng liền quán quýt lấy Quý Đông Minh, làm cho Quý Đông Minh tự mình ra mặt, đem hai đứa con của nàng đến Thủy Tiên các tự mình cấp đường

Tự nhiên, chuyện tiền tị kia, cũng là cho Quý Đông Minh biết rõ

Quý Đông Minh không biết việc này là do ai lo liệu cho nàng, nhưng Kiều di nương không còn là tiện dân, hẳn đương nhiên cũng cao hứng

Tiến đến Thủy Tiên các, liền thấy hai đứa con trai Quý Diệc Văn cùng Quý Diệc Võ đang học bài, mà Kiều di nương ở một bên giám sát, tiếng trẻ con cùng thanh âm kia khiến cho hắn có một phen tư vị

Quý Đông Minh vốn ôm lửa giận mà đến, lúc này thấy một màn này, đột nhiên cảm thấy hết sức cảm động

Bởi vì, mỗi khi bước vào Thủy Tiên các Kiều di nương lại cho hắn cảm giác thập phần ám áp

Kiều di nương vừa nhắc tay cầm cuốn thi thư liền thấy được Quý Đông Minh: "Lão gia, người đã trở lại?"

"Ân vừa trở về, Diệc Văn cùng Diệc Võ có chăm chỉ đọc sách?"

"Lão gia yên tâm, bọn chúng còn được Liễu tiên sinh khích lệ"

"Thật sự?"

"Thiếp thân không dám nói dối lão gia, lão gia nếu không tin, ngày mai có thể hỏi Liễu tiên sinh"

Kiều di nương vừa cười vừa tiến tới hai hài nhi kia: "Đứa nhỏ, hướng phụ thân hỏi thăm sức khỏe!"

Quý Diệc Văn cùng Quý Diệc Võ hướng Quý Đông Minh gật đầu, vui vẻ nói một tiếng: "Phụ thân mạnh khỏe!"

Quý Đông Minh cũng tươi cười trở về: "Hảo! Hảo, các người đã ăn tối chưa?"

Kiều di nương ngăn ra, nàng nghe thấy thanh âm khác thường, nhưng vẫn là cười nói: "Thiếp thân chưa có dùng bữa, bọn nhỏ cũng vừa mới ăn xong, hiện tại cũng vừa dạy xong thi thư, chốc lát còn phải bồi bài tập do Liễu tiên sinh dao cho, vẫn chút thời điểm, lại cho bọn nhỏ ăn khuya"

"Hảo"

Kiều di nương ôn hòa phân phó nha hoàn phía sau: "Hong Ngọc, đem các thiếu gia về phòng, sau đó nói phòng bếp mang thức ăn lên"

"Nô tỳ liền đi làm"

Quý Diệc Văn cùng Quý Diệc Võ không ở trước mặt, Quý Đông Minh khuôn mặt tươi cười liền không thấy

Kiều di nương rót cho hắn một chén trà: "Lão gia, người có chuyện phiền lòng sao?"

"Ngọc Nhi, hộ tịch của người là ai giúp người sửa đổi?"

Quý Đông Minh trong lòng có chờ đợi, nếu là người kia ở trước mặt thánh thượng nói cho hắn vài câu, có lẽ thánh thượng sẽ không giáng chức hắn

Kiều di nương nghe vậy, cẩn thận đáp: "Lão gia, người này là bằng hữu của thiếp thân, nàng phải mất nhiều sức lực mới có thể chuẩn bị giúp thiếp. Lão gia như thế nào đột nhiên hỏi việc này?"

Vừa nói đến việc này, Quý Đông Minh lại dừng dừng tức giận: "Hôm nay, tiện nhân Quách Ngọc Kỳ kia bên ngoài gây tai họa cho ta, hiện giờ chuyện đến tai thánh thượng, thánh thượng nói nếu không để cho người một cái công đạo, người liền giáng chức của ta!"

"Lão gia trước đừng nóng giận, chuyện này thiếp thân chỉ có thể làm hết sức, không có thể đảm bảo vị bằng hữu kia sẽ giúp lão gia"

"Có thể hẹn gặp hắn không?"

"Này sợ là không thể..."

Kiều đi nương khó xử nhìn hán một cái, thật sự không thể làm cho hán biết chính đại tiểu thư đã thay mình sửa hộ tịch

Kỳ thật năng lực của đại tiểu thư nàng cũng hiểu rõ, đại tiểu thư vừa mới trở về, trong tay không quyền không thế cũng có thể sửa cho nàng hộ tịch, chỉ trong vài ngày đại tiểu thư lại trở thành quận chúa!

Nói cách khác, đại tiểu thư bây giờ chính là chiếc bánh thơm, tốt nhất chính là làm cho đại tiểu thư vui, kia tự nhiên mình muốn cái gì còn không dễ dàng sao?

Quý Đông Minh thấy thế cũng hiểu được vị kia có chút chức vị

Vừa vận nhà hoàn Hồng Ngọc đem thức ăn đặt ở trên bàn: "Lão gia, Kiêu phu nhân, bữa tối đã làm xong"

Quý Đông Minh liền đổi đề tài: "Tốt lắm, tốt lắm trước không nói chuyện này, dùng bữa tối đi!"

"Hảo thiệp thân hầu hạ lão gia dùng bữa"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 123: Kiêu đi nương đến thăm

Hôm sau Kiêu đi nương mang theo nha hoàn Hồng Ngọc đi đến tam lý môn

Quý Như Yên thấy Kiêu đi nương đến cũng không phải ngoài ý muốn

Bởi vì Kiêu Ngọc chính là tuyệt đối thông minh, người này giỏi về tâm kế, thậm chí có thể vì thứ nàng muốn, tuyệt không từ thủ đoạn

Huống hồ, Quý Như Yên ở tiểu viện này, là không cho ai biết, Kiêu Ngọc này lại biết rõ

Quý Như Yên lạnh lùng nhìn Kiêu đi nương cầm vài cái lễ hap tới, tựa tiểu phi tiểu nói: "Kiêu đi nương, người như thế nào cao hứng tới tìm ta a?"

"Đại tiểu thư, người nói lời này cũng thật xa lạ, nói như thế nào người cũng là con của chính thất, chuyện trước kia cũng chỉ là quá khứ, đại tiểu thư người vẫn là nên trở về, bằng không truyện này mà truyền ra ngoài thật sự không hay nha"

"Kiêu đi nương nói lời này thật buồn cười, ta hiện giờ còn có thêm danh khắc phụ, còn có việc gì so với điều này còn tệ hơn sao?"

Quý Như Yên lười biếng ngồi trên ghế, tay cầm chén trà thưởng thức

Kiêu đi nương nghe vậy, sắc mặt cũng không thay đổi, vẫn như trước mang ý cười: "Đại tiểu thư, Hạo vương gia chết căn bản không liên quan đến người, người việc gì phải canh cánh trong lòng?"

Hắc!

Xem ra là muốn đi vào vấn đề chính rồi đó, Quý Như Yên cũng không muốn cùng nàng dong dài, theo lời của nàng đề hỏi: "Đúng vậy! Quả thật không thể trách ta, kia Kiêu đi nương cho rằng là nên trách ai đây?"

"Tất nhiên chính là nên trách Kỳ phu nhân, đại tiểu thư người nói đúng không? Lúc trước hôn sự của đại tiểu thư và Hạo vương chính là do Kỳ phu nhân vì lấy lòng hoàng hậu mà đặt ra hôn sự. Kết quả chính là không những không thành mà còn hại chết Hạo vương gia, việc này tất nhiên phải do nàng chịu trách nhiệm rồi!"

Kiêu đi nương nói chuyện thanh âm nhẹ nhàng ôn nhu, lời nói bên trong có chứa ẩn ý

Đối với người như vậy, Quý Như Yên vẫn không thể không nói bội phục

Quả nhiên, Kiêu đi nương cùng Kỳ đi nương hai người đấu đá nhau, đương nhiên không phải vì muốn ngang hàng nhau

Quý Như Yên đặt chén trà trên tay xuống: "Người hôm nay tới là muốn cùng ta đối phó Kỳ đi nương?"

"Đại tiểu thư hiểu lầm, ta chỉ có một yêu cầu, xin tiểu thư hãy hỗ trợ"

"Chuyện gì?"

"Có thể tha thứ chuyện Kỳ di nương hôm qua ở cửa hàng tranh cãi àm?"

Quý Như Yên liếc nàng một cái, cười khẩy: "Ta nghĩ hôm nay con gió nào thổi nguoi tới, nguyên lại vì chuyện này!"

Kỳ di nương biết nàng tức giận, vội vàng giải thích: "Ta đúng là vì chuyện này mới tới, lão gia dù sao cũng là phụ thân của người, nếu như hấn bị giáng chức, người ở kinh thành muốn tái tìm kiếm một vị hôn phu tốt, chuyện này e rằng hơi khó!"

A, Kiều di nương này lại dám lấy hôn sự của nàng ra uy hiếp?

Nực cười!

Quý Như Yên liên tục cười lạnh, cầm chén trà trên bàn ném xuống đất: "Đủ rồi! Nguoi đừng ở trước mặt ta diễn bộ dạng hiền đức! Kiều Ngọc ta đồng ý giúp nguoi chuyển hộ tịch, không có nghĩa ta sẽ bằng lòng giúp nguoi mọi chuyện! Nếu nguoi cảm thấy ta vẫn là nữ hài sáu tuổi, thì ta khuyên nguoi tốt nhất lên trở về Quý phủ làm một di nương cho tốt. Về phần hôn sự của ta, thánh thượng sớm đã có khẩu dụ, cũng không cần nguoi ở đây nói hươu nói vượn!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Cút! Lập tức cút cho ta!

Đối với Quý Như Yên tức giận đầy mình, Kiều di nương vẫn như trước lạnh nhạt: "Đại tiểu thư, một khi lão gia đã không còn làm quan, người cho dù muốn kiều ngao, cũng sẽ theo nữ nhi quan gia mà lưu lạc thành một dân nữ bình thường. Huống chi, hai cửa hàng kia cũng không phải là do người mua về sao? Nếu ta đem chuyện này nói với lão gia, người đoán có phải hay không lão gia sẽ đối với người càng thêm tức giận?"

"Vậy vì sao nguoi không nói?"

Quý Như Yên cũng không xúc động, hỏi ngược lại

"Đó là bởi vì, nếu như ta nói, kia tất nhiên sẽ quấy rầy kế hoạch của đại tiểu thư nguoi không phải sao?" Kiều di nương liếc mắt xem xét nhìn Quý Như Yên một cái

Quý Như Yên nở nụ cười, chính là nụ cười này làm cho Dao Quang cùng Linh Tinh hai mắt nhìn nhau. Bởi vì đại tiểu thư bộ dáng này thực đáng sợ

Thời điểm tiểu thư tức giận, có thể mắng chửi hoặc đập vỡ đồ vật này nọ, kia đại biểu không phải rất tức giận, vẫn còn có cơ hội dập hỏa

Nhưng nếu một khi sinh khí quá lớn... Kia sẽ là lộ ra bộ dạng tươi cười như bây giờ

Cười không ngừng khiến cho người trước mặt rợn tóc gáy, không biết như thế nào chống đỡ

"Kiều di nương, cửa ở nơi nào nguoi cũng biết, thứ cho bọn tiểu thư không tiễn!"

Dứt lời Quý Như Yên xoay người rồi đi

Kiều di nương vừa thấy nàng đi, trong lòng nóng nảy: "Đại tiểu thư, người thật sự muốn cho lão gia biết chuyện của người sao?"

Quý Như Yên hừ lạnh, không hề để ý tới nữ nhân tự cho mình là thông minh kia

Đúng vậy, hai cửa hàng kia chính là do nàng mua lại, nhưng khế đất lại do chính tên Lý Mặc làm chủ!

Dám nói rõ việc này cho Quý Đông Minh, nàng thật muốn nhìn một chút Quý Đông Minh có thể hay không vì không có chứng cứ mà hướng nữ nhân này trở mặt đâu!

Thấy Quý Như Yên vẫn là không dừng bước, Kiều di nương lại đuổi theo đi đến giữ chặt nàng

Chính là, nàng sẽ có cơ hội như vậy sao?

Dao Quang cùng Linh Tinh quả quyết không cho nàng cơ hội như vậy, Linh Tinh tuổi còn nhỏ giọng nói vô cùng ngọt: "Vị Kiều di nương này, tiểu thư nhà chúng ta lúc này không tiện tiếp khách, thỉnh!"

Kiều di nương chỉ cảm thấy mình không nhận được nữa, nhưng đối với Quý Như Yên vẫn là phải nhẫn nhịn, vì vậy khuôn mặt xám xịt lỵ khai khỏi nơi này

Dao Quang rót cho nàng một chén trà hoa mai, đưa tới trước mặt Quý Như Yên: "Tiểu thư, Kiều di nương đã trở về"

"Dao Quang, người tiến cung một chuyến, nói cho An Huyền ở trước mặt thánh thượng nói vài câu, làm cho Quý Đông Minh bị giáo huấn! Ta thật muốn nhìn, Quý Đông Minh bộ dạng sẽ trở thành như thế nào?"

"Dạ"

Dao Quang sợ hãi lui ra ngoài, lúc này tim vẫn còn đập thình thịch

Nội lực của tiểu thư ngày càng lợi hại, chỉ sợ không bao lâu nữa một ly nước ấm cũng bị đại tiểu thư biến thành khối băng

Bất quá, Kiều di nương hôm nay cũng không biết tốt xấu đi!

Ăn gan hùm, cự nhiên dám uy hiếp tiểu thư!

Một khi đã như vậy, tối nay nàng sẽ cấp cho Kiều di nương này một giáo huấn

Quý Như Yên ở trong phòng hưởng dụng chén trà hoa mai kia, liền đi ra cửa

Nàng phải đi Yến vương phủ, nàng từ trước không nghĩ sẽ ở tại Yến vương phủ nhưng đây sẽ coi như là một con đường tốt, với tính khí kia của An Huyền, nhất định sẽ làm cho Quý Đông Minh vô cùng thê thảm

Như vậy, nàng còn cần Yến vương bảo hộ, cũng thuận tiện từ miệng Yến vương moi ra một ít tin tức về chuyện năm đó, so với ở nơi này chờ tin tức của Mị Tinh thì việc này có vẻ khả thi hơn nhiều

Quý Như Yên vừa tiến Yến vương phủ, liền nghe thấy một giọng nam tê tâm liệt phế tru lên, so với vang đến tận mây xanh cũng không đủ a

Ngay sau đó là tiếng mắng liên tiếp: "Các người đều là một đám lang băm, giằng co lâu như vậy, cự nhiên còn không có biện pháp chữa khỏi! Cút! Lập tức cút ra ngoài cho ta!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Hủy dung

Nghe thấy âm thanh gầm rú này, Quý Như Yên cũng nghe ra được, đó chính là thanh âm của Yến vương thế tử Phù Nhạc Thánh

Không nghĩ tới, tiểu tử này lại trở về nhanh như vậy

Nói như vậy, đoàn người Uyển quý phi cũng đã hồi cung

Quý Như Yên đi vào, trong phòng hạ nhân, lập tức liền hô to thỉnh an: "Nô tài tham kiến quận chúa, quận chúa kim an!"

Phù Nhạc Thánh uốn éo đầu lưỡi, hần hiện tại không muốn gặp Quý Như Yên, nhưng bây giờ đây nàng lại từ mò đến phủ

"Người tới đây làm gì?"

Quý Như Yên liếc mắt một cái liền biết hần vì cái gì phát giận, nguyên nhân chính là thế tử gia bình thường tuần suất vô song tự nhiên khuôn mặt lại bị hủy dung

Hơn nữa, bị hủy không ít

Nhìn vết thương kia, nhất định là do Dao Quang động thủ

Dao Quang là không có đánh bị thương hần, nhưng lại vô tình hủy đi tướng mạo của hần a

Vết thương kia phỏng chừng là do hòn đá sắc nhọn gây ra, trực tiếp làm bị thương gương mặt hần, sau đó liền để lại sẹo

Quý Như Yên giả ý lấy một vật từ trong tay áo, kỳ thật chính là từ trong lửa cháy không gian lấy ra một cái bình nho nhỏ, đặt ở trên bàn: "Vết thương trên mặt của người, dùng thứ này, chỉ cần ba ngày, sẽ hồi phục như cũ

Dứt lời, xoay người hướng một hạ nhân hỏi: "Vương gia có ở nhà không?"

"Bẩm quận chúa. Vương gia đang ở thư phòng!"

"Đến ta đi gặp vương gia, ta có chuyện quan trọng cần nói với người"

"Dạ, quận chúa thỉnh theo nô tài"

Nô tài kia dẫn Quý Như Yên đi gặp Yên vương

Lưu lại thể tử Phù Nhạc Thánh nhìn chăm chăm bình nhỏ trước mặt, suy nghĩ vòng vo, Quý Như Yên lại có hảo tâm như vậy sao?

Cự nhiên đưa thuốc cho hắn, thuốc này không có độc chứ, sẽ có hay không đem hắn biến thành người quái dị?

Cầm thuốc mở ở trên bàn, Phù Nhạc Thánh như một trận gió phi thẳng về phòng của mình, mở bình nhỏ ra, phát hiện bên trong là nước màu xanh lam, cũng không giống với màu lam bình thường

Lấy cái ngân châm thử thử, phát hiện không đổi thành màu đen, lúc này hắn mới dám dùng

Thanh Phong Trai, Yên vương đang cầm bút lông trong tay vẽ tranh, hạ nhân hồi báo có Như Yên quận chúa đến thăm, liền cao hứng không thôi: "Như Yên đến sao? Mau, mau để cho nàng vào"

Quý Như Yên vừa thấy hắn, vội vàng hành lễ: "Như Yên gặp qua nghĩa phụ, nghĩ phụ mạnh khỏe"

Yên vương hướng nàng vẫy vẫy tay, trên mặt đầy ý cười: "Về sau gặp ta, không cần phải hành lễ, người mau tới đây xem, đây là bức tranh mới của ta, người xem có chỗ nào không ổn, ta sẽ sửa"

"Dạ"

Lướt qua bàn, thấy trên bức tranh vẽ một nữ tử, nữ tử đó không ai khác chính là Phượng Thiên Sương

Bức tranh vẽ Phượng Thiên Sương đang gảy đàn, thần sắc vô cùng cao ngạo

Quý Như Yên nhìn bức tranh này, trong lòng trầm nghĩ, quan hệ của Yên vương cùng mẫu thân nhất định là vô cùng thân thiết!

Nếu không, vì cái gì mẫu thân qua đời nhiều năm như vậy, Yên vương lại chỉ có thể dựa vào trí nhớ ngày xưa vẽ ra bức tranh như vậy đâu?

Cho dù Yên vương không biết Tuyết Sương cùng mẫu thân Phượng Thiên Sương là một người, nhưng hắn nhất định là rất yêu Tuyết Sương kia

Yên vương thấy nàng sững sốt vài giây, vội vàng truy vấn: "Như Yên, người cảm thấy rất đẹp sao?"

"Nghĩa phụ tài vẽ tranh rất cao, bức họa này người trong tranh giống như sống lại vậy"

Yên vương nghe vậy, cao hứng phân phó hạ nhân: "Hảo! Song Phúc, đem tranh này hong khô, rồi đặt ở Phi Liễu các"

"Dạ"

Yên vương lúc này mới rảnh tay, quay sang hỏi Quý Như Yên: "Người hôm nay như thế nào tới tìm ta? Có chuyện gì sao?"

Quý Như Yên cười khổ: "Nghĩa phụ, Như Yên sợ là phải ở Quý phủ quấy rầy một thời gian!"

"Phát sinh chuyện gì sao?"

Quý Như Yên biểu tình thập phần vô tội, thưa dạ đáp một câu: "Ta rời nhà đi ra ngoài"

"A?"

Yên vương trừng lớn mắt, một bộ dạng bất khả tư nghị, sau một lúc nói không ra lời

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Người là nữ nhi của ta

"Nghĩa phụ..."

Quý Như Yên ở một bên khẽ gọi một tiếng

Thanh âm của nàng, đem Yến vương sắc mặt dị thường khóe nói: "Vì cái gì? Có phải Quý Đông Minh đối với ngươi không tốt? Nếu là như vậy, vậy ngươi ngày sau liền ở lại Yến phủ đi, ngươi là nghĩa nữ của bốn vương, người nào dám can đảm khi dễ ngươi!"

Thắng thần mà nói, Yến vương phản ứng như vậy, Quý Như Yên cũng không nghĩ tới

"Nghĩa phụ người nghe ta nói, sự tình là như vậy..."

Quý Như Yên một bên nắm chặt tay Yến vương, làm cho hắn ngồi xuống ghế, sau đó đem chuyện của mình từ nhỏ đều kể hết cho Yến vương, đương nhiên chuyện mẫu thân chết vì Túy Diêm Hoàng cũng không giấu diếm

Yến vương nghe nàng nói chuyện, trong lòng dâng lên cảm xúc thương xót

Yến vương càng nhìn nàng càng thấy giống Tuyết Sương, trong lòng xúc động, không tự chủ được nói: "Như Yên, ngươi có bằng lòng làm nữ nhi của ta không, ta cam đoan nhất định sẽ không để ai khi dễ ngươi!"

"Nghĩa phụ, ta hiện tại không phải là nghĩa nữ của người sao?"

Quý Như Yên khoe miệng nở ra tươi cười

Yến vương cười ha ha: "Đúng! Ngươi hiện tại chính là nữ nhi của ta! Như Yên ngươi yên tâm, từ nay về sau, nếu như Quý phủ muốn khi dễ ngươi, phải hỏi qua ta có đồng ý hay không đã!"

Quý Như Yên nghịch ngợm hướng hắn nói: "Kia nghĩa phụ hiện tại có hay không thu lưu Quý Như Yên?"

Yến vương liếc mắt nhìn nàng một cái: "Ngươi đứa nhỏ này, sao lại nói như vậy? Cái gì thu lưu, lời nói này nói ra không phải là khó nghe sao? Ngươi hãy nghe cho kỹ, Yến vương phủ về sau liền là nhà của ngươi, tùy thời hoan nghênh ngươi. Ngươi bây giờ liền ở tại Phi Liễu các đi"

"Nghĩa phụ! Làm như vậy không được, Phi Liễu Các kia chính là địa phương ngươi thích nhất, Như Yên không dám mạo phạm"

"Đứa nhỏ, ta cũng không gạt ngươi, chính bởi vì ngươi cùng Tuyết Sương diện mạo giống nhau, ta mới để ngươi ở tại Phi Liễu các. Ngươi là nghĩa nữ duy nhất của ta, ta sao lại cho ngươi ủy khuất? Trong vương phủ, mọi người đều biết Phi Liễu Các chính là nơi quan trọng, ngươi ở trong đó chắc chắn sẽ không ai dám khi dễ ngươi!"

"Kia... Như Yên tạ ơn nghĩa phụ!"

Quý Như Yên cảm kích hướng hắn nói lời cảm tạ, không hiểu sao trên người Yến vương nàng lại có cảm giác thương yêu thật tâm

Đột nhiên trong lòng cảm thấy một loại cảm giác, nếu như mẫu thân lúc trước gả cho Yến vương, có lẽ hai người sẽ thập phần hạnh phúc

Yến vương tâm tư ngay thẳng, mặc dù trong triều không có chức quan gì, chính là chỉ hư danh là một vương gia

Nhưng trong mắt Quý Như Yên, Yến vương là một người thông minh, nếu như là một vị hoàng đế, chắc chắn sẽ là một vị hoàng đế tốt

Yến vương dường như nhớ tới chuyện gì: "Đúng rồi, mười ngày nữa, sẽ là tết trung nguyên, thánh thượng thiết đãi cung yến, nhất định sẽ cho mời ta cùng Nhạc Thánh vào cung tham dự, đến lúc đó ngươi cùng ta vào cung tham dự cung yến"

"Tết trung nguyên sao?"

Quý Như Yên hai mắt hí lại, mười ngày sau, Quý Đông Minh cũng nên phải có kết cục đi

"Như Yên, ngươi có muốn đi không?"

Yến vương hai mắt chờ mong nhìn nàng

"Hào, Như Yên nghe theo nghĩa phụ an bài"

Quý Như Yên sáng khoái đáp ứng, tham ra cung yến, nàng cũng muốn nhìn xem một chút Uyển quý phi có thủ đoạn hay không, có thể đem Quý Đông Minh chen ép như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 127: Lão phụ kì quái

Yến vương hiểu ý cười: "Vậy ngươi đi đến Phi Liễu Các nhìn xem thiếu cái gì hay không, ta sẽ nói hạ nhân mua về cho ngươi. Đúng rồi, ngươi hôm nay nếu rảnh liền đi Cẩm Tú phường nói tú nương đưa ngươi một bộ y phục mặc đi cung yến. Tránh để thất lễ trước mắt thánh thượng"

Quý Như Yên gật gù đầu, từ thư phòng theo gã sai vặt bước ra ngoài

Vừa ly khai khỏi thư phòng không bao lâu, Quý Như Yên lại nhìn thấy thế tử Phù Nhạc Thánh

Phù Nhạc Thánh nhìn thấy nàng, sắc mặt không tốt nói: "Ngươi tìm phụ vương có chuyện gì?"

"Ta muốn ở lại Yến vương phủ một thời gian"

"Cái gì?"

Phù Nhạc Thánh chỉ hận mình không thể nghe lầm, nàng có làm hay không? Đây chính là địa bàn của hắn, há có thể nàng đến xâm chiếm địa bàn của mình!

Hơn nữa, từ lúc Quý Như Yên tới, hắn thấy phụ vương đối đãi với nàng vô cùng tốt

Chẳng những đem Phi Liễu các cho nàng ở lại, cự nhiên đem nàng trở thành giống như trân bảo cung chiều

Nàng đến như vậy, hắn ở trong mắt phụ vương thất sủng rồi a!

"Ngươi ở trong Quý phủ êm đẹp sống không được sao, chạy tới vương phủ của ta làm gì?"

Quý Như Yên nhú mày, muốn chọc tức hắn, liền phun ra ba chữ: "Đả kích ngươi"

"Quý Như Yên!"

Người nào đó đã phát điên

"Chuyện gì?"

Mỗ nữ lười biếng trả lời một câu

"Ngươi cắt khỏi vương phủ của ta!"

Mỗ nam rút gào

"Cút sao? Như Yên không biết như thế nào cút. Nếu không, thế tử ca ca ngươi cắt một cái cho ta nhìn? Tôi sẽ học để làm xem, được không?"

Mỗ nữ vẻ mặt vô tội, cười như hoa đào xán lạn

"Ngươi! ____"

Người nào đó tức giận đến ngay cả đến hô hấp cũng không được, tức đến muốn thổ huyết

"Thế tử ca ca, ngươi tiếp tục hít sâu, ta còn phải đến Cẩm Tú phường, không rảnh cùng ngươi đùa giỡn nga!"

Mỗ nữ nghênh ngang mà đi

...

Cẩm Tú phường

Là y phường nổi danh Thịnh kinh, bởi vì lão bản nơi đây chính là từ trong cung mà ra, là người được thái hậu ân điểm, đặc biệt mở cho y phường tại Thịnh kinh này. Hơn nữa chỉ cấp y phục cho người trong hoàng tộc, người ngoài muốn mặc y phục nơi này, căn bản là không có khả năng

Quý Như Yên trở về tam lý môn, đem Linh Tinh cùng Dao Quang đến Cẩm Tú phường

Đi đến Cẩm Tú phường, trong phường chỉ có một lão phụ trông coi

"Xin hỏi, phường chủ ở nơi nào?"

Linh Tinh đứng ở bên quầy, tiến lên lễ phép hỏi

Lão phụ nhắc tay, thân nhiên nói: "Tiểu thư nhà ngươi là ai?"

Linh Tinh vừa định mở miệng, Quý Như Yên ở bên liền cắt lời: "Yến vương phủ"

Lão phụ nhìn theo phía thanh âm kia, thời điểm vừa nhìn thấy Quý Như Yên, sắc mặt kinh hãi, nhưng nhiều năm ở trong cung, thần sắc kinh ngạc kia tất nhiên che dấu tốt được

Lão phụ đi ra khỏi quầy, hành lễ cung kính hỏi: "Như Yên quận chúa cát tường"

Quý Như Yên đem nạng để trong lòng, trong lòng có chút khó hiểu, nạng chính là lần đầu tiên nhìn thấy lão phụ này: "Phường chủ khách khí, xin đứng lên, không biết phường chủ xưng hô là gì?"

"Nô gia họ Mạnh"

"Mạnh phường chủ, nghĩa phụ nói ta đến nơi này lấy một bộ y phục để đi cung yến"

"Quận chúa, nơi này vừa mới có một bộ y phục rất thích hợp với quận chúa. Quận chúa có muốn vào xem?"

"Kia, liền làm phiền Mạnh phường chủ"

Quý Như Yên sờ đi đáp ứng nạng, đó là bởi vì cảm thấy được, một khi hai người ở chung, Mạnh phường chủ tất nhiên sẽ cùng nạng nói chuyện

Tính cảnh giác liền nổi lên, ý bảo Linh Tinh cùng Dao Quang ở bên ngoài chờ, một mình cùng Mạnh phường chủ đi vào bên trong

Mạnh phường chủ cầm một bộ xiêm y màu hải lam, hai tay đưa trước mặt nạng: "Quận chúa, cần ta giúp người thử y phục không?"

"Hào"

Nạng thật muốn nhìn Mạnh phường chủ này, có điều gì muốn nói!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 128: Trường An Hậu bị thương

Thời điểm phường chủ giúp nạng mặc y phục, Quý Như Yên rõ ràng nghe được phía sau có âm thanh hô hấp

Mạnh phường chủ này, nhất định có vấn đề!

Quý Như Yên thanh sắc bất động nói: "Mạnh phường chủ, ngươi trước kia đã gặp qua ta sao? Vì sao muốn ta đến nơi này? Còn có không thôi nhìn chăm chăm ta"

Mạnh phường chủ trên mặt mang ý cười: "Ta là cảm thấy quận chúa quốc sắc thiên hương, làm cho lão nô trước mắt sáng ngời"

"Mạnh phường chủ quá khen rồi, ta bất quá là một nữ tử bình thường, sao nhận nổi câu quốc sắc thiên hương này?"

"Như Yên quận chúa khiêm tốn"

Quý Như Yên biết Mạnh phường chủ không đơn giản, biết mình phát hiện nạng khác thường, cũng vẫn có thể cực kỳ đưa lời nịnh hót mình, khôn khéo như vậy, thật không hổ là tú nương tử trong cung ra!

Bất quá, ngày còn dài

Một ngày nào đó, nạng nhất định sẽ biết được vì sao Mạnh phường chủ bộ dạng như thấy quỷ gặp nạng

Cầm y phục Quý Như Yên ly khai khỏi Cẩm Tú phường

Mạnh phường chủ nhìn đoàn người Quý Như Yên rời đi, trong lòng vẫn chưa thôi hốt hoảng, quá giống!

Nếu hiện tại không phải ban ngày, nạng chắc chắn sẽ tưởng nữ tử kia là quỷ!

Nghĩ đến đây, Mạnh phùng chủ cảm thấy toàn thân lãnh ý mười phần

Lúc này Mạnh phùng chủ chuyển giao mọi chuyện cho quân sự, chính mình rời đi từ lối cửa sau

Nàng rời đi, Quý Như Yên đương nhiên biết

"Dao Quang, người đuổi theo nàng! Nhìn xem nàng đi gặp ai!"

"Dạ"

Dao Quang lập tức lĩnh mệnh rời đi

Quý Như Yên nghĩ nghĩ: "Linh Tinh, nói An Huyền đến gặp ta"

"Dạ"

Ban đêm, trăng sáng ở giữa trời

Phi Liễu Các Yến vương phủ

Quý Như yên ngồi ở một bên, ăn tiểu thực do Yến vương mang tới, mới vừa ăn được mấy khối, Dao Quang cũng đã trở lại: "Tiểu thư, Mạnh phùng chủ đi Kính An Tự ở Hương Sơn, đi vào đó hai canh giờ, bởi vì Kính An Tự có rất nhiều ám vệ vũ kỹ cao ở ngoài, nên thuộc hạ không thể thấy nàng gặp được ai. Thuộc hạ vô năng, thỉnh tiểu thư trách phạt"

"Kính An Tự?"

"Đúng vậy"

Quý Như Yên hướng nàng khoát khoát tay áo: "Người trước đi nghỉ ngơi, việc này ta đã có sắp xếp"

Đuổi Dao Quang đi xuống, ngoài cửa một đạo thân ảnh liền xông vào

"Tỷ tỷ, người tìm ta có chuyện gì?"

An Huyền tiến vào, sắc mặt có chút tái nhợt, đều là cố sức, nếu không phải Linh Tinh truyền đến tin tức, nói tỷ tỷ muốn gặp hắn, hắn bắt chập trên người bị thương, tùy ý băng bó đến gặp Quý Như Yên

Mũi truyền đến mùi máu tươi, một thân ảnh hắc y An Huyền đứng ở cạnh cửa sổ, Quý Như Yên cau mày nhìn hắn: "Người bị thương?"

"Không có gì đáng ngại"

"Trước đem sự việc người như thế nào bị thương nói cho ta biết"

"Tỷ tỷ..."

"Nói! Là ai làm bị thương người?"

"Ta..."

An Huyền khó xử nhìn nàng, định nói nhưng lại thôi, quỳ ở trước mặt nàng thỉnh tội

Thấy hắn bộ dạng quật cường lại ủy khuất, Quý Như Yên lại đau lòng, đứa nhỏ này luôn làm cho nàng không thể không quan tâm, thật dài hít một hơi: "Đứng lên đi, ta trước đem miệng vết thương băng bó lại cho người đã"

"Không cần, ta hồi phủ sẽ làm cho hạ nhân băng bó..."

An Huyền còn chưa nói hết, liền bị Quý Như Yên cắt lời, nghiêm túc quát: "Nếu người tái cự tuyệt, kia về sau không cần đến gặp ta nữa!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Quý phủ cho mời

"Hảo tỷ tỷ, là tai sai rồi"

An Huyền gương mặt nhẵn lại, bắt đầu dĩ cời ra y phục của mình

Hắn toàn bộ phía lưng bị người dùng kiếm đâm bị thương, vết thương kia thập phần nghiêm trọng, nếu không phải An Huyền đã cầm máu trước, chỉ sợ hắn đã chết vì mất máu quá nhiều

Quý Như Yên giật mình không thôi: "An Huyền! Là ai đã thương ngươi, như thế nào bị thương nghiêm trọng như vậy?"

"..."

An Huyền mím môi mỏng không nói

Quý Như Yên thấy thế, biết hắn gặp nạn không nói, đau lòng một bên thoa được cho hắn, cũng không nhẫn tâm ép buộc hắn, đợi băng bó vết thương thật tốt, nàng mới nhẹ giọng nói: "Nếu ngươi không có cách trực tiếp lấy tánh mạng của người kia, thì hãy dùng mưu kế, ngươi đã quên lời của ta nói trước kia rồi sao? Ngươi là người thông minh. Cần phải biết thế nào để tìm ra được nanh vuốt của hắn"

An Huyền thật sâu nhìn nàng một cái: "Tỷ tỷ, ta tìm không được nanh vuốt của hắn, nanh vuốt của hắn quá thần bí!"

Quý Như Yên lạnh lùng cười: "Thần bí sao? Chưa hẳn, chỉ cần bọn họ có liên hệ, nhất định có thể tìm được. Nếu trong khoảng thời gian ngắn tìm không được, vậy ngươi liền chủ động phóng ra nhiều bẫy nhỏ, tổng có thể làm cho nanh vuốt sau lưng hắn xuất hiện"

"Đúng vậy là do An Huyền vô dụng..."

"An Huyền! ngươi đừng nói như vậy, ngươi đã làm rất tốt, đừng nghĩ cùng địch nhân đồng quy vô tận, đó là hạnh vi ngu xuẩn, chết từ thế không bằng lại sống, chỉ cần sống hết thấy đều có hi vọng. Nếu là đã chết, kia nói cái gì cũng là vô nghĩa"

An Huyền gật gật đầu, mặc vào y phục: "Tỷ tỷ, ngươi hôm nay gọi ta đến có chuyện gì không?"

"Phường chúa Cẩm Tú phường, ngươi có biết?"

"Cũng không có quen thuộc, chính là nghe qua danh của nàng, là tú nương trong cung, sau được thái hậu ân điểm cho mở một Cẩm Tú phường. Nàng ta đắc tội tỷ tỷ?"

"Không có, vậy ngươi đi trước điều tra nàng, ta muốn biết tất cả mọi việc nàng trước đây ở trong cung"

"Hảo!"

Quý Như Yên từ trong lòng ngực lấy ra một viên thuốc đưa cho hắn: "Dùng trước được này, nội thương trước kia của ngươi, đều đã hồi phục như cũ, La Sát công của ngươi đã luyện tới tầng thứ bảy, muốn đột phá cần phải có cơ hội"

"Yên tâm, ta chắc chắn sẽ thành công"

"Ân, ngươi trước quay về Hậu phủ, có chuyện gì ta sẽ nói Linh Tinh tới tìm"

An Huyền rời đi, Quý Như Yên đang định thổi tắt đèn đi ngủ, thì nghe được đằng xa có tiếng bước chân

Dao Quang vội vàng đứng ở ngoài cửa nói: "Tiểu thư, Quý phủ có một gã sai vặt đến, nói là lão gia thỉnh tiểu thư hồi phủ"

Quý Như Yên nhú nhú mày, xem ra Kiều di nương thao tác cũng thật nhanh nhẹn, mới như vậy đã nhện không được

Một khi đã như vậy, nàng xem Quý Đông Minh có thể đối với nàng như thế nào

Mặc lại y phục, bước ra ngoài, khoe miệng mang theo cười lạnh: "Chúng ta quay về Quý phủ xem xét một chút, như vậy cũng tốt, không phải sao?"

Vừa ly khai khỏi Phi Liễu các, tiến vào đại đường vương phủ, lại phát hiện Yến vương ở đó: "Như Yên, ngươi phải rời đi sao?"

"Nghĩa phụ, nữ nhân tối nay trở về cùng phụ thân nói chuyện, một canh giờ sau sẽ trở về"

Yến vương nghe vậy, nỗi sợ hãi liền buông xuống, hắn sợ nữ nhi này một đi sẽ không trở lại nữa

"Hảo, hảo, Nhạc Thánh, ngươi bồi Như Yên đến Quý phủ, nếu như Quý Đông Minh không thả ngươi, vậy ngươi cũng đừng khách khí! Biết không? Nhất định không để cho Như Yên mất một sợi lông nào, nếu không trở lại, bản vương liền lột ra ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 130: Hai trăm vạn

Phù Nhạc Thánh trừu rút khóe miệng: "Phụ vương, người cũng quá bắt công đi! Như Yên là nữ nhi của người, ta không phải là nhi tử của người sao?"

Yến vương liếc hắt một cái: "Không nên nói nhiều điều vô nghĩa như vậy! Nhanh đi theo đi, nhớ kĩ đi sớm về sớm!"

"Dạ, phụ vương"

Phù Nhạc Thánh bắt đầu đi gặt đầu, hắt đối với Quý Như Yên này cũng nói không rõ cảm giác gì, bắt quá nàng hôm nay cho mình một lọ dược, hơn nữa thật sự rất hữu hiệu, hắt liền cố mà đi theo nàng làm việc này

...

Đại đường Quý phủ, Quý Đông Minh được Kiều di nương cho biết chân tướng của mọi chuyện, như thế nào cũng thật không ngờ, hai cửa hàng kia là do Quý Như Yên lấy về

Nữ nhân này, thật đúng là không để hắt trong mắt, nếu như không cho nàng giáo huấn, không biết còn có thể gây ra họa gì nữa

Không phải là chuyện hai cửa hàng bị lấy đi, mà như thế nào lại nháo đến Trần đại nhân biết?

Hơn nữa, đây chính là chuyện trong nhà, vì cái gì ở trước mặt thánh thượng nói ra?

Vì thế, sau khi biết việc này, hắt lập tức sai người đến Yến phủ tìm Quý Như Yên

Đợi một canh giờ, cuối cùng cũng gặp được cái nữ nhân xuất quỷ nhập thần kia

Hai người trạm mặt nhau, Quý Đông Minh liền hé ra gương mặt tức giận quát: "Quý Như Yên, ngươi quỳ xuống cho ta!"

Thanh âm vô cùng vang dội, không đem Quý Như Yên hoảng sợ, ngược lại người hoảng sợ chính là Phù Nhạc Thánh

Phù Nhạc Thánh không hồn giằng đứng trước mặt của Quý Như Yên, xoa xoa thất lưng, giáo huấn nói: "Ta nói này Quý thái y, ngươi đây là có chuyện gì sao? Có chuyện gì mà không thể hảo hảo bàn bạc? Quý Như Yên hiện tại thân phận không giống như trước kia, ngươi không hiểu lý lẽ tự nhiên đến vương phủ ta đòi người, vừa trở lại liền bắt nàng quỳ, này trước tiên phải nói ra nguyên do mới có thể phạt a!"

Quý Đông Minh vừa thấy được Phù Nhạc Thánh, chỉ cảm thấy có một hòn đá cứng rắn đang cản trước mặt

Cự nhiên sát tinh này cũng tới!

Hơn nữa, sát tinh này còn thay Quý Như Yên ra mặt

Quý Đông Minh liền cười: "Thế tử có điều không biết, đứa nhỏ này làm việc quá mức hồ nháo, lão phu không thể không giáo huấn..."

Hắt lời nói còn chưa nói hết, Quý Như Yên liền đánh gãy lời của hắt: "Phụ thân nói nghe một chút, ta làm cái chuyện hồ nháo gì?

Mọi người còn đang nói chuyện, nàng đã tùy tiện ngồi ở trên ghế, phía sau còn có Dao Quang đang đứng

Quý Đông Minh thấy nàng bộ dạng không biết sửa sai, liền nhanh chóng tức giận chạy đến: "Ngươi còn không biết xấu hổ? Ta hỏi ngươi, cửa hàng ở Thịnh kinh có phải là do ngươi thu mua hay không?"

"Đúng như vậy thì như thế nào?"

"Ngươi cái hỗn trưởng này! Ngươi đây là muốn làm cái gì? Đều là ngươi một nhà, ngươi không lên gây sức ép đến"

Quý Như Yên giơ tay, thân nhiên hỏi ngược lại: "Dừng lại! Cái gì gọi là ngươi một nhà? Phụ thân nói như vậy nghĩa là đồ cưới của mẫu thân chính là của người?"

Quý Đông Minh nghe vậy biết mình nói sai, vội vàng sửa: "Không phải, nhưng bây giờ chính là do đại phu nhân Quách thị quản lý. Ngươi cho dù muốn lấy về, cũng phải đợi thời điểm ngươi xuất giá, ta cũng sẽ đem hai cửa hàng này trao cho ngươi!"

"Phụ thân lời này là nói thật sao?"

"Đương nhiên"

"Nguyên lai hai cửa hàng này lại phải đợi thời điểm lúc ta thành thân, mới có thể cho ta a? Một khi đã như vậy, phụ thân đem số bạc kiếm được trước kia

của hai cửa hàng, đều giao cho ta đi. Ta là nghe Quách Tử Đệ kia nói qua, hai cửa hàng kia hàng năm đều kiếm ra được hai mươi vạn lượng, ta rồi đi Thịnh kinh chính là đã... được mười năm, kia thỉnh phụ thân trước liền giao hai trăm vạn cho ta. Cũng biểu hiện thành ý của phụ thân đối với nữ nhi vô cùng yêu thương, càng có thể chứng minh Quý phủ không tham lam hưởng dụng không đồ cưới của mẫu thân"

"Cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 131: Bỏ đá xuống giếng

Hai trăm vạn?

Quý Đông Minh lập tức há hốc mồm

Hắn không biết hai cửa hàng kia một năm thu được bao nhiêu, nhưng Quách Ngọc Kỳ nói hai cửa hàng kia chính là kiếm được không ít. Nhưng là ngay bây giờ muốn hắn lấy ra hai trăm vạn lượng, hắn thật sự không biết có hay không

Huống chi, hắn hôm nay gọi nàng trở về, là muốn đem bất bình trong lòng nói ra, chính là việc hoàng thượng giáo huấn hắn

Ai ngờ, nha đầu chết tiệt kia, một hồi đến liền thuyết giáo, làm cho hắn ngu ngốc lâm vào

Phù Nhạc Thánh ở giữa gật đầu, thập phần tán thành lời nói của Quý Như Yên, Quý Đông Minh không thể không kiên trì nói: "Đây là việc nhỏ, ta gọi người trở về, là muốn nói cho người biết chuyện trong nhà, không cần thiết phải nháo đến thánh thượng, ảnh hưởng đến quan vị của phụ thân, người hiểu chưa?"

Quý Như Yên gật gật đầu, thập phần tán thành, cười đến sáng lạn: "Phụ thân nói rất đúng, kia nếu là chuyện trong nhà. Chỉ cần phụ thân khi nào đem hai trăm vạn cho ta, ta liền chạy đến gặp Trần đại nhân một chuyến, nói Trần đại nhân đừng truy cứu việc này, như thế nào? Thậm chí có thể ở trước mặt thánh thượng nói tốt vài câu!"

"Thật sự?"

"Mười ngày sau là tết trung nguyên, thánh thượng có mời Yến vương phủ, Yến vương nghĩa phụ nói, làm cho ta cùng thế tử ca ca cùng nhau đến, phụ thân nếu không tin có thể hỏi thế tử ca ca đi!"

Quý Như Yên trực tiếp đem bì cầu (bóng cao su) đá cho Phù Nhạc Thánh

Phù Nhạc Thánh trừng mắt nhìn nàng, nữ nhân này thật đúng là quỷ áp bức!

Mọi chuyện đều có thể xả trên người hắn

Quý Đông Minh mong chờ nhìn Phù Nhạc Thánh, thấy hắn gật gật đầu, lúc này mới yên tâm

Quý Như Yên thấy Quý Đông Minh còn có thể yên tâm, tiện đà bổ sung thêm một câu: "Phụ thân, hai trăm vạn bạc kia, ta chính là mười ngày phải có nga. Bằng không tết trung nguyên, cung yến bắt đầu, thánh thượng đến lúc đó xử lý việc này như nào, khả năng không thể xoay chuyển được nữa!"

"Mười ngày?"

"Ân"

Quý Đông Minh khê khê cắn môi: "Hảo, nội trong mười ngày ta liền mang đến cho người hai trăm vạn"

"Nữ nhi liền ở trong Yến vương phủ chờ!"

Quý Như Yên nụ cười quý dị, đứng lên, sau đó nói với Phù Nhạc Thánh: "Thế tử ca ca, người đi sao?"

"Vô nghĩa!"

Phù Nhạc Thánh thở phì phì, một mình tiến lên phía trước

Rời đi Quý phủ, ba người liền nhanh chóng hướng Yến vương phủ mà đi tới

Phù Nhạc Thánh xem xét nhìn Quý Như Yên: "Người khẩu vị thật không vừa. Cự nhiên đòi cha người hai trăm vạn"

"Người cảm thấy quá ít?"

"Đương nhiên không phải! Ta thật không nghĩ ra, người cần nhiều bạc như vậy để làm gì?"

Quý Như Yên nghe vậy nở nụ cười: "Tự nhiên muốn cho người nào đó tâm thực đau a"

"Ách.."

Nha đầu kia quá phúc hắc!

Nghĩ nghĩ một chút Phù Nhạc Thánh quay sang nói với Quý Như Yên: "Ta trước nói cho người biết một chuyện, chức vị viện phán kia của Quý Đông Minh không đảm bảo, thánh thượng bá bá nghĩ muốn động hấn, cho dù người có thay Quý Đông Minh nói tốt vài câu, cũng là không thể thay đổi được kết quả a"

Quý Như Yên ngắt ra: "Ai nói ta muốn vào cung thay hấn nói ngọt?"

"Người vừa mới nói..."

"Ngu ngốc a! Lời nói cho có lệ người cũng tin?"

"Dựa vào cái gì. Người đã nhận tiền của người ta, còn không làm chuyện này sao?"

Quý Như Yên lãnh lạnh quét mắt nhìn hấn một cái: "Hiện tại mới biết được?"

Phù Nhạc Thánh chỉ cảm thấy được Quý Đông Minh thật sự rất bi ai, như thế nào sinh ra được một cái nữ nhân lòng lang dạ sói a?

Nha đầu chết tiệt kia công phu sư tử ngoạn, chỉ hai trăm vạn, cho dù đem cả gia sản cho nàng, nàng cự nhiên cũng sẽ không vào cung thay hấn nói ngọt

Quý Như Yên nhìn thấy Phù Nhạc Thánh ánh mắt ngây ngốc, không khỏi nở nụ cười: "Yên tâm, chuyện của Trần đại nhân, ta còn phải xem xét!"

"Ta còn tưởng rằng người hỏi phủ, là muốn đổi Quý Đông Minh bỏ đá xuống giếng"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 132: Người có đưa hay không

Đối mặt với sự hoài nghi của Phù Nhạc Thánh, Quý Như Yên chỉ cười không nói

Bởi vì mục đích thật sự của nàng quay trở về Quý phủ là bỏ đá xuống giếng

Bạc đã thu, chuyện tiếp nên làm như thế nào, cũng phải lo liệu một chút...

Nàng là muốn chữa trị bệnh cho Trần phu nhân, đến lúc đó làm cho Trần đại nhân thiếu nàng một món nợ ân tình

Đoàn người Quý Như Yên rời đi, Quý Đông Minh liền vội chạy vào Hào Hoa viện

Trong Hào Hoa viện, bởi vì Quý Đông Minh trước đối với Quách Ngọc Kỳ vô tình vô nghĩa, đang thương tâm không thôi, hai ngày không thấy, nàng lúc này thật giống như một oán phụ. Hai mắt đỏ bừng, sưng lên giống như quả hạch đào

Quý Đông Minh vừa thấy nàng, liền mở miệng hỏi: "Trong trường phòng có thể lấy ra hai trăm vạn hay không?"

Quách Ngọc Kỳ run sợ một chút: "Lão gia hỏi cái này làm gì?"

"Người chỉ cần trả lời ta, rốt cuộc có hay không?"

Quý Đông Minh tức giận trừng mắt nhìn nàng, nữ nhân này, không nên hỏi nhiều điều vô nghĩa như vậy

Quách Ngọc Kỳ thấy hấn thái độ mãnh liệt như vậy, hỏa lớn bốc cháy, trực tiếp trả lời một câu: "Không có!"

"Không có?"

Quý Đông Minh không tin: "Cửa hàng kia nghe nói hàng năm có thể kiếm được hai mươi vạn, số bạc đó đi đâu hết rồi?"

Quách Ngọc Kỳ nghe vậy nóng nảy: "Làm sao có hai mươi vạn, hàng năm chỉ có mười vạn!"

Quý Đông Minh nhìn nàng, cười lạnh một tiếng: "Tốt lắm, nếu hàng năm có mười vạn. Kia hiện tại không tính việc Phụng Thiên Sương nhập phủ một năm, một năm sau ngươi liền lên làm kế thất, đồ cưới của nàng cũng giao cho ngươi xử lý. Tính cũng đã được mười sáu năm, mỗi năm một vạn, mười sáu năm mười sáu vạn. Hơn nữa mười mấy năm qua ta còn có bổng lộc, như thế nào cũng phải hơn hai mươi vạn, lại có Quý gia cũng là thương được, đại ca ngươi cũng không phải đi theo con đường làm quan, hẳn là theo thương, hàng năm đều phải hồi khấu ta dâng lên thánh thượng, mười năm nay cũng có mấy trăm vạn đi! Ngươi nói, trưởng phòng ngay cả hai trăm vạn cũng không có sao?"

Quách Ngọc Kỳ nóng nảy: "Lão gia, trong phủ mỗi ngày đều phải tiêu dùng, người như thế nào không tính vào sao?"

"Trong phủ chi tiêu? Một ngày đến hay không năm mươi lạng bạc? Đem chìa khóa trưởng phòng giao ra đây!"

"Không! Ta không thể cho ngươi!"

Quý Đông Minh thấy nàng mãnh liệt đứng lên, cũng không muốn cùng nàng xé rách mặt, đành phải hòa hoãn ngữ khí: "Ngươi không giao ra chìa khóa cũng được, kia liền đưa cho ta hai trăm vạn lượng"

"Lão gia, trưởng phòng thật sự không có nhiều bạc như vậy a"

Quách Ngọc Kỳ khóc không ra nước mắt, từ lúc Phụng Thiên Sương qua đời, đồ cưới của nàng đều bỏ vào hầu bao của Quách Ngọc Kỳ

Hơn nữa, đại ca của nàng chín năm trước, liền không có cấp cho Quý phủ hồi khấu, điểm này nàng cũng không dám cùng Quý Đông Minh nói rõ

Quý Đông Minh thanh âm lạnh lại: "Ta cuối cùng hỏi ngươi, ngươi rốt cuộc có cho hay không?"

"Lão gia nghe ta nói a, trưởng phòng thật không có..."

Ba ba ____

Hai cái tát hướng thẳng trên mặt Quách Ngọc Kỳ, Quý Đông Minh tức giận đến muốn bốc hỏa: "Ngươi cái xuẩn phụ này! Ngươi đây là muốn tức chết ta có phải hay không? Hảo, chìa khóa ngươi không giao, lão phu ngày mai hướng đại môn trưởng phòng đập tung!"

"Lão gia, không cần a!"

Quách Ngọc Kỳ kinh hãi, tuyệt đối không thể để Quý Đông Minh đến trưởng phòng, một khi hắn tra ra chuyện trưởng mất trước kia, tất nhiên sẽ phát hiện mẫu gia căn bản không có hồi khấu

Chuyện này một khi bộc phát ra, nàng thật sự sợ a

Nhất là biểu đệ Quách Tử Đệ còn lừa của nàng ba mươi vạn lượng, đến nay không có bất cứ tin tức gì

Quý Đông Minh đột nhiên nhìn Quách Ngọc Kỳ nghi hoặc nói: "Triệu thúc đi đâu rồi? Ngày đó ta nói có chuyện tìm hắn, hiện tại nửa tháng cũng không có gặp rồi"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Chết không tử tế

Nhắc tới Triệu thúc, Quách Ngọc Kỳ chợt dạ không trôi: "Ta...Ta làm sao biết được?"

"Ngươi không biết? Quách Ngọc Kỳ, ngươi còn nói không biết sao? Một người sống theo ngươi ra cửa, ngươi còn dám ở trước mặt đại lão gia nói dối sao?"

Quý Đông Minh bốc đại hỏa, Quách Ngọc Kỳ này thật sự càng ngày càng to gan lớn mật, không chừng đằng sau lưng hắn giờ trò không ít, hiện tại càng nghĩ lại càng cảm thấy kì quái: "Ngươi nói thực ra, ngươi làm cho Triệu thúc đi làm cái gì?"

"Không, không có gì"

"Quách Ngọc Kỳ! Ngươi tốt nhất lúc ta còn chưa nổi nóng, liền mau chóng nói ra, nếu không ta liền lấy gia pháp hầu hạ ngươi!"

"Không, người không thể đối với ta như vậy..."

Quý Đông Minh cười khẩy: "Không thể đối với người như vậy? Nực cười, ta xem người chính là ngựa da! Người tới a, đem người này lôi đến từ đường cho ta, sau đó gọi tất cả mọi người đến từ đường!"

"Dạ, lão gia"

Vương Tiểu Lực hiện tại đã thăng chức, tuy nói rằng vẫn là gã chăn ngựa, nhưng bởi vì Triệu thúc mấy ngày này không có ở đây, hắn liền trở thành người hầu hạ thân cận bên Quý Đông Minh

Từ lúc đại tiểu thư trở về, lão gia sắc mặt liền hết sức khó coi, hắn ở một bên ngay cả thở mạnh cũng không dám

Vương Tiểu Lực làm việc hết sức nhanh nhẹn, chỉ trong chốc lát mọi người đều có mặt ở từ đường

Giữa từ đường, Quách Ngọc Kỳ thần sắc kinh sợ, nhìn Quý Đông Minh bộ dạng muốn ở trước mọi người thăm vấn nàng, nàng không khỏi chột dạ, ánh mắt luôn luôn liếc về phía Yến Tuyết, muốn Yến Tuyết giúp mình

Nhưng nghĩ lại, Yến Tuyết cũng không biết chính nàng đã lấy đi bốn mươi vạn lượng bạc

Một khi lão gia biết việc này, nàng nhất định sẽ bị đánh chết

Kỳ thật, Quách Ngọc Kỳ sớm hay muộn nói chuyện này, cuối cùng cũng bị Quý Đông Minh điều tra ra

Bởi vì đại môn của trưởng phòng đã bị người ta đập nát, mà người dẫn đầu phá cửa kia, cự nhiên chính là Kiều di nương

Kiều di nương cuối cùng cũng có một cơ hội tốt để giẫm lên Quách Ngọc Kỳ, nàng làm sao lại không nắm chắc cơ hội này đây!

Nàng là nhìn đã hiểu ngay, lão gia có tâm sát nhắc nàng lên vị trí kia, nếu như nàng không nắm chắc cơ hội này, ngày sau muốn tái hạ Quách Ngọc Kỳ sợ là có chút khó khăn

Hành động của Kiều di nương có thể nói là sét đánh không kịp bịt tai, lấy tốc độ nhanh nhất tiến đến xem sổ sách

Mỗi khắc Quý Đông Minh ngồi ở trên bàn, làm cho Quách Ngọc Kỳ sợ hãi chờ đợi không thôi

Kiều di nương cầm sổ sách xem xét, liền thấy càng xem càng tức giận

Cuối cùng tới rồi, Quý Đông minh trực tiếp ném sổ sách ở trước mặt Quách Ngọc Kỳ: "Nói, Quách gia đưa hồi khẩu cho thánh thượng chạy đi đâu rồi?"

Đối mặt với cơn giận dữ của Quý Đông Minh, Quách Ngọc Kỳ e ngại không nói ra lời, thật sự là không biết nên trả lời như thế nào

Kiều di nương thấy thế, liền tục cười lạnh: "Tỷ tỷ, bạc vào trong trưởng phòng, người đây là trung gian kiếm lời túi tiền riêng sao?"

"Kiều Ngọc, người cầm miệng!"

Quách Ngọc Kỳ vừa thấy nàng nói chuyện, thẹn quá hóa giận

Quý Đông Minh thấy nữ nhân này cự nhiên còn dám hung hăng, tiến đến đá một cước thẳng trước ngực của Quách Ngọc Kỳ

"Quách Ngọc Kỳ, người nói bạc kia chạy đi đâu rồi?"

Quách Ngọc kỳ bị hắn đối xử như vậy, tính tình cũng phát hỏa: "Không có, đại ca từ chín năm về trước không có đưa ra bạc!"

"Cái gì?"

Quý Đông Minh tức giận liền đạp vào người nàng mấy cái: "Việc này, người như thế nào không nói sớm, hiện giờ mới nói, người đây là lừa gạt ta sao?"

"Ta nếu lừa gạt người, ta chết không được tử thế!"

Quách Ngọc Kỳ một bên che chở chính mình, một bên hét chói tai

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Bức về nhà mẹ đẻ

Toàn bộ từ đường cảm như hén, một đám người đều vây quanh xem trò vui, mà lỗi lầm do Quách Ngọc Kỳ gây ra là tránh không nổi, nàng liền bị Quý Đông Minh nổi cơn điên đánh đến

Đánh hơn nửa ngày, Quý Đông Minh mới oán hận nói: "Người hiện tại lập tức trở về Quách phủ, nói với Quách Lập Đức phải đưa ra số bạc hồi khấu chín năm nay, nếu không có, người cũng không cần trở về!"

"Không, ta không đi. Lão gia, đại ca ta nhất định sẽ không đưa cho ta a..."

"Không đưa cho người? Hừ, vậy người cũng không cần ở lại Quý phủ! Người nghe cho ra, hôm nay ta sẽ cho người hưu thư, cắt ra ngoài cho ta!"

Quý Đông Minh tức giận nghiêng răng nghiêng lợi, hấn cho đến hôm nay mới hối hận, vì cái gì cho nữ nhân ngu xuẩn như vậy nên làm kẻ thất, quả thực chính là làm cho hấn mất mặt a!

Quách Ngọc Kỳ nghe vậy, quỳ xuống trước mặt, lời kéo y phục của hấn, đau khổ cầu xin: "Lão gia, lão gia người đừng hưu ta, ta đi, ta đi có được không?"

"Vậy người còn ở mãi chỗ này làm cái gì?"

"Ta đây liền đi"

Quách Ngọc Kỳ thất tha thất thểu ly khai khỏi từ đường, nàng rời đi, Vương Tiểu Lực nhanh chóng đẩy một nữ nhân đến trước mặt Quý Đông Minh, nữ nhân kia liền hướng hấn hành lễ: "Nô tỳ Dư thị cấp lão gia thỉnh an, cầu lão gia làm chủ cho nô tỳ"

Quý Đông Minh nhìn lướt qua nữ nhân kia, chỉ thấy nàng có chút quen thuộc: "Người là vợ của Triệu thúc?"

"Dạ đúng vậy"

"Triệu thúc đã bao lâu không trở về?"

"Bẩm lão gia, lão Triệu đã nửa tháng nay chưa có về nhà. Nô tỳ nhớ rằng lúc lão Triệu ra cửa còn thu thập hành trang"

Quý Đông Minh ngăn ra: "Thu thập hành trang?"

"Đúng vậy, lão Triệu nói phu nhân điều hấn đến Xuyên Đô thành cùng Quách Từ Đệ, nhưng không biết vì sao lâu như vậy, mà không có tin tức gì. Nô tỳ đã muốn đến gặp phu nhân nhưng đều bị người cự tuyệt. Cầu lão gia làm chủ cho nô tỳ"

Cùng Quách Từ Đệ đến Xuyên Đô thành?

Quách Ngọc Kỳ này rốt cuộc đã gạt hấn làm những chuyện gì, Quý Đông Minh trong lòng tràn đầy nghi hoặc

Kiều di nương ở bên nghe, nàng vốn là thông minh, hơn nữa còn có sổ sách thiếu bạc, nàng cũng can đảm phỏng đoán, đi đến bên người Quý Đông Minh nói: "Lão gia, người nói có phải hay không tỳ tỷ cấp một số bạc lớn cho Quách Từ Đệ?"

"Có chuyện này sao?"

"Có hay không chuyện này, lão gia chỉ cần đến Đình Phong Ngân hỏi thẳng là biết không phải sao?"

Quý Đông Minh gật gù đầu: "Sắc trời đã không còn sớm, vậy ngày mai người liền theo ta một chuyến đến Đình Phong Ngân"

"Dạ"

Từ đường lúc này lập tức đều giải tán, ai làm việc của người đẩy

Hôm sau, Quý Đông Minh đến thái y viện một lúc, rồi quay trở lại Quý phủ, mang theo Kiều di nương đến Đình Phong Ngân

Phải mất sức chín trâu mới có thể đem trường quầy của Đình Phong Ngân nói ra sự thật

Tiền chương quầy kia nhận của Quý Đông Minh mười lượng vàng, rồi mới nói: "Quý phu nhân mười ngày trước đến Đình Phong Ngân lấy ba mươi vạn lượng ngân phiếu, đi cùng với phu nhân còn có hai nam tử. Trong đó một người thoạt nhìn năm mươi tuổi, một người chỉ chừng ba mươi"

Ba mươi vạn lượng!

Quý Đông Minh biết chuyện này, tức giận đến cả người run rẩy, hảo một cái Quách Ngọc Kỳ!

Những năm gần đây, hấn chưa từng bạc đãi nàng một hào... Cự nhiên người này sau lưng hấn, lại dám lấy tiền làm của riêng của mình

"Tiễn chương quý, không biết phu nhân ở đây còn bao nhiêu ngân lượng?"

"Còn có mười vạn"

"Có thể lấy ra cho ta không?"

"Này, chuyện này khó a.."

Tiến chương quý khó xử nhìn hấn mà nói.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Đỉnh Phong Ngân

Quý Đông Minh đề xuống lừa giận ôn hòa nói: "Ta là nam nhân của nàng, luật lệ của Ti U quốc có nói, nữ tử khi nhập nam gia, tài sản của nàng đều thuộc về nam gia. Trừ bỏ đồ cưới của nhà ngoại, bạc nàng có trong Đỉnh Phong Ngân này cũng không phải đồ cưới của nàng"

Tiến chương quý mâu quang lóe sáng, do dự một chút, mới lên tiếng: "Ta có thể đem bạc của nàng gia cho người, nhưng cần Quý đại nhân làm một chút việc, chứng minh bạc của nàng là do người lấy"

"Không thành vấn đề!"

Quý Đông Minh gật gật đầu đồng ý, làm theo ý của Tiến chương quý

Sau khi làm xong mọi việc thật thỏa đáng, Quý Đông Minh cùng Kiều di nương mang theo mười vạn hai ngàn phiếu, rời khỏi Đỉnh Phong Ngân

Tiến chương quý nhìn tờ giấy trong tay Quý Đông Minh vừa đưa, cười lạnh liên tục

Sau đó hấn đi đến sau hậu viện của Đỉnh Phong Ngân, bẩm báo với nữ tử đang ngồi ở đó: "Tiểu thư, Quý Đông Minh đã lấy mười vạn hai ngàn phiếu kia cầm đi rồi"

"Tốt lắm, tháng này tiền thưởng của ngươi tăng lên gấp hai!"

"Tạ ơn tiểu thư!"

Tiến chương quý cười đùa lui xuống

Quý Như Yên ngồi ở bên cửa sổ, nhìn xuống phong cảnh dưới lầu. Tiến chương quý kia đúng là do nàng an bài

Cho dù là đánh chết Quý Đông Minh, hấn cũng không thể tương tượng được, chủ tử của Đỉnh Phong Ngân chính là Quý Như Yên

Khóe miệng gợi lên ý cười, nếu Quý Đông Minh đã cố gắng như vậy, nàng kia cũng phải nhanh chóng đến gặp Trần đại nhân một chuyến, cũng tốt, làm cho chuyện này càng thêm phần kịch không phải sao?

Lập tức đứng lên, Dao Quang tiến vào giúp nàng thay y phục nam trang

Lúc này tuần mỷ thiếu niên lập tức xuất hiện, Ngân Diện công tử, tới vô ảnh đi vô tung

Dao Quang cùng Quý Như Yên xuất hiện ở trên đường phố

Thượng Quan Nhai, chính là nơi ở của tất cả quan viên của Thịnh kinh

Thượng là chỉ phẩm chất cao thượng, thái độ làm người thanh bạch, thượng quan ý chỉ một khi đã làm quan cần phải nào sao cho dân chúng ngưỡng mộ

Thượng Quan Nhai này có tới một trăm bảy mươi hào môn bài, Dao Quang tiến nên gõ cửa một đại môn

Người mở cánh cửa chính là nữ nhân ngày đó __ Tiểu Thúy, Tiểu Thúy nhìn ra phía ngoài có một nam tử, sừng sốt một chút: "Các người là..."

Dao Quang ở bên giới thiệu nói: "Vị tỷ tỷ này, đây là công tử nhà ta, công tử nhà ta có lễ vật quý muốn tặng Trần phu nhân, không biết Trần phu nhân có muốn gặp công tử nhà ta hay không?"

"Lẽ vật? Thật không tiện a, lão gia có lệnh, Trần phủ không nhận bất cứ lễ vật nào của người ngoài, tỷ tỷ cùng công tử mời về cho!"

Tiểu Thúy phụng phịu cự tuyệt

Trần đại nhân này quả nhiên là một vị quan thanh liêm, ngay cả nha hoàn trong phủ cũng quản giáo nghiêm ngặt

Quý Như Yên cười nói: "Vị tỷ tỷ này, ta đưa lễ vật cũng không phải để hối lộ lão gia nhà ngươi, mà bởi vì nghe nói Trần phủ nhân trong người có bệnh, tiểu sinh có biết một số y thuật, liền xung phong muốn thử xem, nếu tiểu sinh không thể chữa khỏi cho Trần phủ nhân, tỷ tỷ lúc đó đuổi ta đi cũng chưa muộn!"

"Ngươi thực biết?"

Quý Như Yên thấy nàng hoài nghi, cũng không giận, ngược lại quay lại nói với Tiểu Thúy: "Vị tỷ tỷ này, có cần phải đưa lễ tai cho tiểu sinh nói vài câu về bệnh tình của ngươi không?"

Tiểu Thúy thấy vị công tử này thanh âm dễ nghe, chính là mang theo một mặt nạ màu bạc, trong lòng vừa động, làm theo như lời Quý Như Yên, thân thể nhích lại về hướng nàng

Quý Như Yên bám vào lễ tai của nàng, nhẹ giọng nói: "Tỷ tỷ gần đây đối với chuyện phòng the hữu tâm vô lực, thường xuyên có cảm giác lạnh chân tay. Đó là bởi vì tỷ tỷ thận hư, cần bồi bổ"

Vừa nói xong, Tiểu Thúy chỉ cảm thấy gương mặt dường như bị hỏa thiêu, ửng đỏ một mảnh

Liếc mắt nhìn Quý Như Yên, tức giận oán trách nói: "Chờ một chút! Ta đi xin chỉ thị của phu nhân!"

Đại môn ầm một tiếng, Tiểu Thúy mau chóng đóng cửa lại

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 136: Cung hàn chi chứng

Dao Quang ở bên nhìn thoáng qua Quý Như Yên, dờ khóc dờ cười: "Công tử, người đối với tỷ tỷ kia như vậy, nàng vạn nhất thẹn quá hóa giận thì làm sao bây giờ?"

"Nàng thực có thể thẹn quá hóa giận sao?"

"Này thật không có"

"Kia không phải được?"

Quý Như Yên cười đến vô tâm vô phế, làm Dao Quang không nói gì nhìn lên trời

Đợi một khắc đồng hồ, Tiểu Thúy lại mở ra cánh cửa một lần nữa, hai gò má của nàng vẫn như trước ửng đỏ, nhìn Quý Như Yên không tự nhiên

Tiến vào phủ đệ, phát hiện trong Trần phủ thập phần ngay ngắn

Tiểu Thúy dẫn đường, các nàng rốt cuộc cũng đến được nơi Trần phủ nhân ở

Trần phủ nhân họ Mạc danh Nhược Ly, chỉ là một nữ tử mồ côi

Vinh hạnh được Trần đại nhân ái mộ cả đời, làm cho nàng vô tư chiếm lấy vị trí chính thất này

Trần đại nhân ngay cả là vô con nối dõi, cũng chưa có ý niệm muốn lập thêm thê thiếp

Bên ngoài đồn đãi, thánh thượng từng có ban thưởng mỹ nữ cho Trần đại nhân, nhưng bị hán cự tuyệt thẳng thừng, từ đó về sau không dám nhắc đến chuyện lập thê thiếp cho Trần đại nhân nữa

Cho nên, Trần đại nhân có danh hiệu sợ vợ

Trần phủ nhân tuy rằng rất ít ra ngoài, người bên ngoài đều nghĩ đến nàng là một nữ nhân đánh đá, vì vậy mới có thể làm cho Trần phủ nhân sợ không dám lập thê thiếp như vậy

Quý Như Yên đối với chuyện phu thê bọn họ không thể xen vào, dù sao ở thời đại này, nam nhân ba vợ bốn nàng hầu là chuyện bình thường, hơn nữa đối với cô đưa con nối dõi tông đường là việc vô cùng quan trọng

Người khác không nói, nhưng lão già Quý Đông Minh kia, không phải là bởi vì mẫu thân không sinh hạ được nam hài, kết quả lại bị Quý Đông Minh cho rằng là phế vật vô dụng, vứt bỏ

Hai ngày trước, gặp Trần phu nhân bởi vì khoảng cách xa, vẫn chưa nhìn thấy rõ gương mặt của nàng

Hôm nay gặp mặt, mới biết được Trần phu nhân cự nhiên là một mỹ nhân

Chính là trên mặt thân sắc có bệnh, hơn nữa vẻ mặt có chút mệt mỏi uể oải, cả phòng đều có mùi thuốc đông y làm cho người ta cảm thấy có chút khó chịu

Chính là trên gương mặt thân sắc có bệnh, hơn nữa vẻ mặt có chút mệt mỏi, cả phòng đều là mùi thuốc đông y, làm cho người ta cảm thấy có chút khó chịu

Quý Như Yên có chút nhú nhú mày. Trần phu nhân nhìn trước mặt vị thiếu niên công tử, có chút nghi hoặc, nàng cũng không có quen biết vị công tử này, vì thế mở miệng dò hỏi: "Vị công tử này, ta với người không quen biết, vì cái gì muốn tặng lễ vật cho ta?"

"Trần phu nhân, tiểu sinh đến nơi này kỳ thật là muốn cùng phu nhân làm một giao dịch"

"Giao dịch gì?"

"Ta sẽ làm cho Trần phu nhân được như ý nguyện hoài thai có con nối dõi, mà Trần phu nhân chỉ cần ở trước mặt trăn đại nhân nói vài câu"

Trần phu nhân gương mặt bình tĩnh như hồ nước, giống như bị người dùng hòn đá đập vào đầu, khơi dậy vô số bọt nước

Nàng hít một hơi thật sâu, cũng không có nóng lòng đáp ứng, ngược lại hỏi: "Thiếu công tử cũng biết ta mắc bệnh gì sao?"

"Cung hàn chi chứng!"

Quý Như Yên thời điểm nói ra bốn chữ này, chắc như đinh đóng cột

Trần phu nhân cười yếu ớt: "Nếu thiếu công tử biết ta mắc bệnh cung hàn chi chứng, dùng cái gì có thể cho rằng ta hoài thượng có con nối dõi?"

Quý Như Yên cặp mắt đen như bảo thạch lúc này lóe sáng, thần nhiên nói: "Người nói không thể chữa trị, cũng không có nghĩa là Ngân Diện công tử ta bó tay!"

"Người là Ngân Diện công tử?"

Trần phu nhân đứng lên, kinh hô ra tiếng

Thật sự là bởi vì những năm gần đây, nàng luôn tại Phượng gia hiệu thuốc bắc xem bệnh, nơi đó có nói rằng, người chữa trị được bệnh này, chỉ có Ngân Diện công tử

Cho nên nàng muốn tìm Ngân Diện công tử trị liệu, chính là phát hiện người này căn bản không thể tìm kiếm, càng không biết diện mạo, phải làm sao tìm được?

Ngay cả Tiểu Thúy đang đứng một bên cũng kinh ngạc, theo sau là vừa cười vừa khóc, tiến lên giúp đỡ Trần phu nhân, ngữ điệu cực nhanh: "Phu nhân, người rốt cuộc gặp được Ngân Diện công tử rồi! Đây là hỷ sự a!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 137: Tặng được trao đổi

Thấy bộ dạng chủ tớ hai người như vậy, Quý Như Yên mỉm cười, chuyện về Trần phu nhân, ngày đó nàng đi đến Hương Sơn ước hẹn, sau làm cho Dao Quang thuận tiện đi đến Phượng gia hiệu thuốc bắc điều tra Trần phu nhân, trong lòng liền nắm chắc có thể làm cho nàng hoài thai nối dõi

Hơn nữa ở Ti U quốc, lời nói của quan chính là có đá kích rất lớn, làm cho Quý Đông Minh ở trong quan trường thân bại danh liệt, sống không bằng chết, nhìn được lại không chiếm được, đây không phải là cách trả thù tốt nhất sao?

"Ngân Diện công tử, nô tỳ cầu xin người chữa trị cho Trần phu nhân!"

Tiểu Thúy thấy Quý Như Yên đứng ở nơi đó không nhúc nhích, vội vàng tiến lên quỳ gối trước mặt nàng, đau khổ cầu xin

Quý Như Yên không có đỡ nàng dậy, người lại là tiến lên nhìn Trần phu nhân: "Không biết ý của Trần phu nhân thế nào?"

Trần phu nhân đang kích động lúc này đây bình tĩnh trở lại, lúc nói chuyện vẫn là gắt gao nắm chặt tay, khăn lụa kia đã sớm thay đổi hình dạng: "Không biết công tử muốn lão gia nhà ta làm việc gì?"

"Chỉ cần phu nhân hướng Trần đại nhân nói về chuyện phu nhân của Quý Đông Minh nháo phố cửa hàng"

Trần phu nhân sùng sốt, đột nhiên cảm thấy việc này rất đơn giản, không khỏi ngoài ý muốn: "Chỉ việc này thôi sao?"

"Đúng vậy"

"Công tử yên tâm, mặc dù ta không nói cùng lão gia, lão gia cũng sẽ làm tốt công việc này. Lão gia làm quan chắc chắn sẽ không thiên vị một ai"

"Lời nói này của phu nhân, khiến cho tiểu sinh cũng an tâm hơn"

Quý Như Yên nở nụ cười, vỗ nhẹ bàn tay, Dao Quang lập tức tiến lên, từ trong lòng ngực lấy ra hai bình dược nhỏ, đưa đến tay Trần phu nhân, sau đó lại đứng về phía sau Quý Như Yên

Quý Như Yên giải thích: "Bình màu trắng là dược hoàn, mỗi ngày uống một lần, liên tục dùng trong mười ngày, sau khi Trần đại nhân vào phòng, trước nửa canh giờ phải dùng bình dược màu hồng kia, tiếp tục tiến hành chuyện phòng the. Tháng sau, phu nhân liền có tin vui"

"Nếu như không có tin vui, ta như thế nào tìm công tử?"

"Tiếp tục đi đến hiệu thuốc bác Phụng gia, đại phu sẽ chẩn mạch cho người"

Trần phu nhân kích động không thôi: "Tạ ơn công tử, nếu như ta thực sự có con nối dõi, ta nhất định sẽ xem công tử là ân nhân, ngày sau nếu có cơ hội báo đáp, không phạm phải lương tâm, ta chắc chắn sẽ báo đáp công tử!"

"Phu nhân, cáo từ!"

"Tiểu Thúy, theo ta đưa công tử ra phủ"

Quý Như Yên nhanh chóng từ chối: "Phu nhân không thể, sợ rằng người ngoài sẽ chú ý"

Trần phu nhân hiểu được ý tứ của hân, chính mình trước nay đều ít ra ngoài, vạn nhất lúc công tử rời đi, làm cho người ta nhìn thấy, chắc chắn sẽ sinh ra thị phi

Do dự một chút, nói Tiểu Thúy: "Kia... Tiểu Thúy, thay tao hảo hảo đưa công tử ra ngoài, không được chậm trễ!"

"Nô tỳ đã rõ, phu nhân yên tâm"

Tiểu Thúy đưa Quý Như Yên ra ngoài, đi đến cửa lớn, liền do dự hỏi một câu: "Công tử, không biết ta phải bồi bồi như thế nào?"

Quý Như Yên buồn cười, nhìn nàng một cái: "Không cần quá mức bồi bồi, hiện tại chính là mùa son dược, người đến hiệu thuốc bác mua một chút trở về, nấu cùng với cháo tiến hành bồi bổ cơ thể. Nếu như muốn có kết quả nhanh hơn, có thể nói đại phu kê một số đơn thuốc"

Tiểu Thúy vui vẻ nói: "Tạ ơn công tử!"

"Tiểu Thúy tỷ tỷ không trách tiểu sinh đường đột sao? Tiểu sinh là nam tử thân thể..."

Quý Như Yên hướng Tiểu Thúy chớp mắt vài cái, dù sao loại sự tình này, là việc của nữ tử, cũng không thể nói cho người khác biết

Tiểu Thúy quay về gương mặt tươi cười, cắt ngang lời nói: "Công tử là người tốt, nếu không có công tử hảo hảo nói rõ, nô tỳ cũng không thể tiếp tục chịu đựng lâu hơn. Công tử chính là một đại phu giỏi, như thế nào còn chấp nhặt chuyện này? Đại môn đã mở, thứ cho nô tỳ không thể đưa người xa hơn, chỉ có thể đứng ở trong này, công tử đi thông thả!"

"Tiểu Thúy tỷ tỷ, cáo từ!"

Quý Như Yên gật đầu, hướng nàng chấp tay, phong độ rời đi

Dao Quang ở bên đi theo, khoe miệng có giết

Cái gì gọi là vừa chiếm tiện nghi còn khoe mẽ, chính là tiểu thư nhà mình!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 138: Hồi khẩu thánh thượng 1

Lại nói Quách Ngọc Kỳ bị Quý Đông Minh đuổi về Quách phủ, nàng mặt mũi bầm tím trở lại, khiến cho nhị lão gia kinh hãi không thôi

Sau khi Quách Ngọc Kỳ nói ra nguyên nhân, nhị lão gia lại trầm mặc

Quách lão gia tỏ rõ quan điểm việc này hẳn mặc kệ, tự Quách Ngọc Kỳ giải quyết

Lão phu nhân Quách gia cũng không để ý tới, nguyên nhân Quách Ngọc Kỳ này chính là thứ xuất nữ nhi, nguyên bản nữ nhân đã gả ra ngoài chính là bát nước hắt đi, nếu như Quý Đông Minh không phải là thái y viện phán, bọn họ cũng sẽ không để cho nữ nhân này hồi phủ

Cũng vào đêm hôm đó, Quách Lập Đức liền hồi phủ

Hắn vừa mới vào cửa, liền nhìn thấy được Quách Ngọc Kỳ: "Ngọc Kỳ? Ngươi như thế nào lại ở đây? Ngươi phải hảo hảo ở lại Quý phủ, chạy về Quách phủ làm gì, không phải là bị lưu rồi chứ?"

"Quách Lập Đức! Ngươi còn dám nói như vậy sao?"

Quách Ngọc Kỳ hận đến nghiến răng, nếu không phải mình còn cần cấp cho Quý Đông Minh một cái công đạo, nàng khẳng định đã xông lên, đem cái lang tâm cầu phế đại ca này cắn chết

Quách Lập Đức nhún nhún vai, ngồi ở một bên: "Nói vậy, hôm nay có người gọi ta trở về, liền là bởi vì ngươi đi, nói đi, chuyện gì?"

"Chín năm bạc hồi khẩu thánh thượng đưa cho ta"

"Hồi khẩu thánh thượng?"

Quách Lập Đức cười thấp phân quỹ dị, âm thanh trầm thấp nói: "Muội nói lời này là có ý gì?"

"Nguyên nhân hôm nay ta đến Quý phủ, chính là muốn ngươi đưa ra chín năm tiền ngươi thiếu ta hồi khẩu thánh thượng"

"Nực cười! Ta Quách Lập Đức trở thành hoàng thượng, chính là bằng bản lĩnh thực sự, sao lại phải cấp thánh thượng hồi khẩu?"

"Quách Lập Đức, ngươi đây là không hiểu sao?"

Quách Lập Đức liên tục cười lạnh: "Không hiểu? Vậy ngươi đưa ra bằng chứng, ta chưa cấp thánh thượng hồi khẩu?"

Thẳng thắn mà nói, mười năm nay, Quách Lập Đức kiếm tiền cũng không ít, hơn nữa gần đây hắn đã không muốn làm hoàng thượng nghiệp được, mà là bí mật cùng người khác đoạt đi mỏ vàng

Vì vậy, Quách Ngọc Kỳ tìm đến đòi hắn tiền, hắn trực tiếp làm thái độ ương ngạnh không chịu giao ra

Dù sao chuyện hồi khẩu thánh thượng, thánh thượng tất nhiên cũng không biết trong đó còn nhiều việc rắc rối, nếu như làm cho thánh thượng biết, Quý Đông Minh kia còn có thể hay không còn giữ được mũi quan

Quách Ngọc Kỳ tức giận đến sắc mặt thay đổi, chỉ thẳng vào Quách Lập Đức: "Đại ca, số tiền kia chính là để cho lão gia ta cứu mạng, ngươi như thế nào có thể không giao ra?"

Quách Lập Đức bùng lên chén trà, chậm rãi nhấp một ngụm: "Ngươi cũng đã nói, đó là lão gia nhà ngươi! Quách Ngọc Kỳ, ngươi cần phải làm cho rõ ràng, ngươi đã là người ngoài, không phải là người Quách gia. Huống chi, ngươi từ nãy đến giờ đối với ta hô to gọi nhỏ, chẳng lẽ không ai nói cho ngươi biết, lễ nghi của ngươi thật sự không có sao? Thứ xuất chính là thứ xuất, quả nhiên không thể tốt hơn được!"

Dứt lời, chén trà đập thật mạnh xuống mặt bàn

Quách Ngọc Kỳ bị âm thanh kia đập xuống, kinh hồn trở về

Đúng vậy!

Nàng như thế nào gấp đến nỗi không có đầu óc?

Đại ca hiện tại chính là người duy nhất cứu mạng nàng, nếu như đại ca không đem tiền giao ra, nàng cũng đừng mơ đến cái gì mà phu nhân của Quý

Đông Minh, với tính tình của Quý Đông Minh, chắc chắn sẽ làm cho nàng sống không bằng chết, trực tiếp đưa tới trước mặt nàng một hưu thư

Tuổi của nàng đã như vậy, bị đuổi ra Quý phủ, chỉ có một con đường chết

"Đại ca, người coi như Ngọc Kỳ cầu người, được không?"

Quách Ngọc Kỳ bùm một tiếng quỳ xuống mặt đất đau khổ cầu xin

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Hồi khẩu thánh thượng 2

Quách Lập Đức cao ngạo cúi xuống nhìn thứ xuất muối muối kia, không khỏi hừ lạnh một tiếng: "Ngọc Kỳ, không phải ta không muốn giúp ngươi, mà là ta thật sự đầu tư tiền vào buôn bán. Cho dù là có tâm muốn giúp ngươi cũng thật không giúp được. Như vậy đi, chỗ này có một trăm lượng ngân phiếu, xem như đây là tâm ý của ta"

Quách Ngọc Kỳ tức giận đến bốc hỏa, đứng lên điên cuồng hét lớn: "Cái gì, một trăm lượng! Quách Lập Đức, ngươi đây xem ta là hành khất có phải hay không?"

"Như thế nào? Chê ít! Một khi đã như vậy, ta đây liền thu hồi, người đâu, tiền khách!"

Quách Lập Đức nguyên bản cũng không có ý định xuất ra tiền, bắt quá là xem nàng túng quẫn như vậy, mới nghĩ ra cấp một ít tiền

"Quách Lập Đức! Ngươi đây là muốn đem ta dồn vào chân tường sao?"

Quách Ngọc Kỳ trừng mắt nhìn hắn, hận không thể lột da, uống máu của hắn

Quách Lập Đức cười lạnh: "Ai bức ai? Hồi khẩu thánh thượng này lúc trước là ai nói cấp cho Quý Đông Minh? Đây chính là ngươi nói. Phải biết rằng, lúc trước ngươi đơn giản cũng lợi dụng ta, muốn ta làm nghiệp được, hảo hảo tể hạ Quý Đông Minh đích đại phu nhân, thật tốt leo lên vị trí đại phu nhân, không phải sao?"

"Chính là, lúc ấy ngươi cũng chưa đồng ý a!"

Quách Lập Đức thoáng nhìn qua nàng, sâu kín nói: "Quách Ngọc Kỳ a Quách Ngọc Kỳ, ngươi trừ bỏ ngực lớn, đầu óc cũng không thể lớn hơn được sao? Hồi khẩu thánh thượng này, vốn là ở đáy nước gặp không được quãng đi. Ta không cấp ngươi hồi khẩu, đó là vì một khi cấp cho ngươi ta đây sống bằng gì? Ngươi vẫn là nên quay về phủ đi thôi!"

"Đại ca, ngươi có biết hay không, lão gia hiện tại rất tức giận, muốn ta trở về cần phải mang tiền về. Một khi ta không lấy được tiền, ta đây cũng liền không muốn về, lão gia chắc chắn sẽ đưa ta hưu thư a!"

Quách Ngọc Kỳ nóng nảy, nói như thế nào nàng mới có thể lấy được bạc a

Nghe vậy, Quách Lập Đức nở nụ cười, cười đến cực kỳ vô tội: "Ngọc Kỳ a, việc này ta không thể giúp được người. Dù sao mọi nhà đều có hoàn cảnh riêng, cũng là ta không giúp được người. Ngươi tự giải quyết cho tốt đi!"

Dứt lời Quách Lập Đức xoay người rời đi

"Đại ca, đại ca!"

Quách Ngọc Kỳ ở sau lưng vội vàng gọi lớn, nhưng cũng là không thể gọi ai quay lại

Mà hạ nhân ở một bên đã muốn đi tới đuổi nàng đi

Quách Ngọc Kỳ không muốn ở nơi này, trước mặt hạ nhân la khóc om sòm, nàng hiểu được, một khi thực sự ở nơi này làm như vậy, hôm sau sẽ bị hưu, nàng ngay cả cánh cửa của Quý phủ cũng không thể chạm vào

Trăng ở giữa trời, đã là giờ tý

Quách Ngọc Kỳ lưu lạc ở trên đường, nàng bị hạ nhân Quách phủ đẩy ra khỏi cửa. Nàng hôm nay vội vàng trở về Quách phủ, ngay cả nửa lượng bạc cũng chưa mang về được

Nếu thật sự không mang được bạc trở về, kết cục của nàng...

Nghĩ đến đây, Quách Ngọc Kỳ chỉ cảm thấy trong lòng sợ hãi, bởi vì chuyện tiền bạc không thể giải quyết, mà nàng chỉ có thể tiếp tục nghĩ biện pháp

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 140: Thiếu bạc

Ở bên ngoài khách điểm hai ngày, Quách Ngọc Kỳ vẫn là không nghĩ ra được biện pháp tốt gì

Hôm nay ban đêm, nàng lén lút trở về Hào Hoa viện

Gặp được Yến Tuyết, như là mèo vớ được cá, lập tức gọi nhỏ: "Yến Tuyết, bình thường ta đối đãi với ngươi như thế nào?"

"Đại phu nhân đối nô tỳ thực "hảo!" "

"Ngươi chủ ý nhiều, ngươi giúp ta tìm cách, phải đến nơi nào tìm hai trăm vạn lượng bạc kia?"

Yến Tuyết hạ mi mắt, Quách Ngọc Kỳ này đúng là mặt dày, ngay cả nàng nói mát cũng còn không biết?

Ra vẻ khó xử đáp: "Đại phu nhân, hai trăm vạn lượng bạc này, nô tỳ thật sự không có cách. Số tiền này quá lớn, người bình thường như ta sao lại có nhiều bạc như vậy a?"

"Ngươi cũng không có biện pháp?"

Quách Ngọc Kỳ đòi bại đặt mông ngồi xuống dưới đất, đột nhiên lên tiếng khóc lớn, miệng ôn ào: "Ta như thế nào như vậy mệnh khổ a? Ta đây là đòi trước thiếu nợ các người sao? Quách Lập Đức, Quách Tử Đệ ta thề không đội trời chung với ngươi!"

Yến Tuyết ở bên nhủ mảy, đại phu nhân thật đúng là làm cho nàng không thể nói được gì

Đáng giận chính là nàng đã hận sai người?

Hôm sau, Quý Đông minh biết được Quách Ngọc Kỳ không thể cầm bạc trở về, tức giận chạy đến Hào Hoa viện, xem nơi đó có cất giấu vàng bạc tài bảo, còn có khế đất linh tinh gì không

Mà Quý Đông Minh bắt được mấy thứ này, chạy đến cửa hàng, đem mọi thứ liền bán đi

Vì hai trăm vạn lượng bạc, mười ngày, Quý Đông Minh đầu tóc đã sớm bạc trắng, còn nghĩ hạ nhân ở Quý phủ phải bán mấy chục người, đều phải bán, miễn cưỡng mới có thể đủ một trăm tám mươi vạn lượng

"Làm sao bây giờ? Còn thiếu hai mươi vạn hai?"

Quý Đông Minh gấp đến độ ở trong phòng đi tới đi lui

Kiều di nương như thế nào cũng không nghĩ ra, mặt mình lúc này trở thành kiệt tác, là Dao Quang cái thị tỳ kia làm

Gặp Quý Đông Minh ưu phiền không thôi, đại não chợt lóe, thưa dạ nói: "Lão gia, thiếp thân có một câu không biết có nên nói?"

"Nói mau, nói mau"

"Số tiền đưa cho đại tiểu thư, còn kém hai mươi vạn lượng, lão gia đã làm hết sức, đem số bạc đưa cho đại tiểu thư, sau đó làm cho đại tiểu thư thả đến cuối năm, hiện tại đến cuối năm cũng còn kém bảy tháng mà thôi, đợi cho đến cuối năm, lão gia đến đem bạc cho nàng như thế nào?"

Quý Đông Minh trước mắt sáng ngời, đúng vậy, số tiền kia là cho nữ nhi nhà mình, hẳn là không thành vấn đề

Quý Đông Minh nhìn Kiều di nương, ánh mắt thập phần vui vẻ: "Vẫn là Ngọc Nhi thông minh nhất, việc này, người đi cùng Quý Như Yên nói chuyện được không?"

"Nếu lão gia tin Ngọc Nhi, Ngọc Nhi sẽ vì lão gia xử lý tốt việc này"

Kiều di nương trên mặt ý cười. Phải biết rằng lần trước nàng uy hiếp Quý Như Yên, nàng cũng không quên

Cũng không biết tính tình đại tiểu thư có thể hay không ghi hận nàng, chính là nếu như Kiều di nương không đem cơ hội này nắm lấy thật tốt, không biết

sẽ còn có cơ hội khác hay không

Vì thế, nàng phải kiên trì làm việc này

Mười ngày, nhanh chóng qua đi

Hôm sau, Quý phủ liền sáng sớm đi đến Yên vương phủ tìm Quý Như Yên

Mà Yên vương thế tử Phù Nhạc Thánh tâm tình lại muốn xem cuộc vui, xung phong nhận việc muốn đi theo cùng, Yên vương tất nhiên là vô cùng vui mừng, dẫn hai người đi sớm về sớm

Buổi trưa qua đi, họ liền nhập hoàng cung tham gia cung yến tết trung nguyên

Quý Như Yên lần này chỉ mang theo Phù Nhạc Thánh cùng nhau trở về Quý phủ, còn lại Dao Quang ở lại Yên vương phủ, làm cho nàng chuẩn bị tốt như Quý Như Yên cũng phải mặc y phục đẹp, tiến vào hoàng cung.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 141: Nhân chứng

Sau khi tới Quý phủ, Kiều di nương gương mặt tươi cười tiếp đón: "Đại tiểu thư đã trở lại? Ai nha ngay cả thế tử gia cũng đến, các người thời gian quen biết không được lâu, tình cảm huynh muội cự nhiên lại tốt như vậy, thật làm cho người khác ngưỡng mộ"

Lời này chính là ngầm nói Quý Như Yên có thủ đoạn, cự nhiên tâm cơ đặt lên người Yên vương thế tử

Quay mặt về phía lời nói chua xót của Kiều di nương, Quý Như Yên lười biếng liếc nàng một cái: "Nếu Kiều di nương trong lời nói còn phảng phất sự khó nghe, nói như vậy ta đây cũng phối hợp người mà làm theo"

Một câu đó, làm cho Kiều di nương sắc mặt lúc xanh lúc trắng

Mà nàng lúc này lại không thể không nhẫn, bởi vì hôm nay nàng có chuyện cần cầu Quý Như Yên

Kiều di nương nắm chặt tay, áp chế lửa giận: "Đại tiểu thư đây là đang nói giỡn sao, lão gia là hoan hỉ mới có thể làm cho ta tại Quý phủ này làm di nương"

"Nếu biết thân phận mình là di nương, cũng đừng lên nói chuyện không biết suy nghĩ, nói ra chỉ làm mình thêm xấu hổ"

Quý Như Yên không tốt nhìn nàng một cái, đừng tưởng rằng nàng mù, ngay cả việc rõ ràng như vậy cũng nhìn không ra đâu

Nàng lại có biện pháp sao?

Đình đặc ngồi ở một bên: "Nói đi, bảo ta trở về Quý phủ, có chuyện gì?."

Kiều di nương gặp câu nói này của Quý Như Yên liền bần chồn, nàng cũng không có vòng vo, thẳng thắn nói: "Lão gia mấy ngày hôm nay đã cố gắng hết sức, chỉ thu được một trăm tám mươi vạn, còn thiếu đại tiểu thư hai mươi vạn, lão gia muốn hỏi đại tiểu thư có thể thử thả một chút thời gian hay không, đợi đến cuối năm, nhất định sẽ bổ sung đầy đủ"

Quý Như Yên mâu quang vừa chuyển: "Có thể, nhưng ta là người vẫn là thích giấy trắng mực đen viết xuống, mới có sức thuyết phục. Tiền nợ hai mươi vạn kia thiếu khi nào thì trả cho ta?"

Kiều di nương sùng sốt: "Tất cả mọi người đều là người một nhà, như thế nào vẫn còn muốn viết xuống sao?"

"Kiều di nương, thân huynh đệ phải tính toán sổ sách, huống chi ta cùng phụ thân cũng không có hảo quan hệ đâu?"

"Này..."

"Như thế nào? Người không làm chủ được sao?"

Kiều di nương lúc này mới cảm thấy đại tiểu thư thật phần khó chơi, do dự một chút: "Không, không phải. Ta thay lão gia viết cho người, được chưa?"

"Khó mà làm được, ai thiếu, người đó viết, nếu như lúc đó lật lọng rồi, ta như thế nào tìm a?"

Kiều đi nương vừa thấy Yến vương thế tử, liền nói: "Kia làm cho Yến vương thế tử làm nhân chứng đi, như vậy được không?"

Quý Như Yên nhìn lướt qua Phù Nhạc Thánh: "Thế tử ca ca, có bằng lòng hay không?"

Phù Nhạc Thánh cười hắc hắc: "Nhân chứng sao, có thể. Nhưng có lợi ích gì hay không?"

"Muốn ưu đãi?"

Quý Như Yên không nói gì, không nghĩ tới Phù Nhạc Thánh này, cũng là một người phúc hắc

Chỉ làm nhân chứng còn muốn có chỗ tốt

Thôi dù sao hai mươi vạn lượng kia có thể lấy được hay không cũng không biết!

Quý Như Yên cười một cái, ý cười trong suốt: "Như vậy đi, nếu như thế tử ca ca làm nhân chứng, chỉ cần Quý phủ đem số tiền hai mươi vạn kia trả hết nợ, ta đây liền đưa ra cấp thế tử ca ca, như thế nào?"

Phù Nhạc Thánh nghe được vậy ánh mắt sáng ngời: "Cho ta hai vạn lượng bạc?"

"Ân"

"Được! Mau đến, mang giấy bút lên đây!"

Phù Nhạc Thánh tự nhiên thấy thích thú làm nhân chứng, có thể được hai vạn lượng bạc, vậy hẳn đi tìm kiều mỵ mỹ nữ, uống rượu ở mấy đại tửu quán, không biết bao nhiêu thích ý đâu!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 142: Quét sạch một trăm tám mươi vạn

Việc khiếm nợ rất nhanh được giải quyết tốt

Mà Kiều đi nương viết xuống tên vẫn còn chưa được, còn muốn ấn lên dấu vân tay

Phù Nhạc Thánh nhìn thấy tên kia, nhìn Kiều đi nương một cái, nguyên nhân người này, chính là người Quý Như Yên nhờ hẳn bỏ đi tiện tịch!

Chính là, vì cái gì vừa mới vào cửa, phát hiện nữ nhân này căn bản là không có hảo ý

Phù Nhạc Thánh cũng không ngạc nhiên, hẳn là rất giỏi nhìn người, nếu không, thánh thượng như thế nào để hẳn là tâm phúc trong mắt đây

Sau khi viết xong, đôi bên kiểm kê ngân phiếu

Cứ như vậy, Quý Như Yên lấy ra được một trăm tám mươi vạn lượng ngân phiếu, đương nhiên thời điểm trước khi đi, Quý Như Yên cũng hướng Kiều đi nương nói, nàng sẽ ở trước mặt thánh thượng nói tốt vài câu cho Quý Đồng Minh

Nói vừa xong, Kiều đi nương tự nhiên tâm tình vui vẻ như nở hoa

Quý Như Yên cùng Phù Nhạc Thánh vừa ra khỏi Quý phủ, hẳn liền hỏi: "Nữ nhân người kêu Kiều đi nương kia gọi là Kiều Ngọc?"

"Ân"

"Trước đây người chính là kêu ta hủy đi tiện tịch cho nàng?"

"Ân"

"Người giúp nàng như vậy, tại sao nàng còn đối với người có oán khí?"

"Lòng tham của con người"

"Nhìn dáng vẻ của người, là nàng đắc tội người?"

"Không tính đi"

Quý Như Yên hảo tâm giải thích chuyện, đứng là Kiều di nương cũng không có đắc tội với nàng, hơn nữa Kiều di nương tuy rằng hướng Quý Đông Minh mật báo hai cửa hàng kia là do nàng mua xuống, cũng chính vì nguyên nhân này nàng mới có thể lấy được một trăm tám mươi lượng ngân phiếu, quả thực chính là quá lời!

Nghĩ đến đây, Quý Như Yên lại sung sướng nheo mắt lại

Kế tiếp, nên hảo hảo chinh Quý Đông Minh cùng Quách Ngọc kỳ rồi

Bất quá, lúc này chính bọn họ, chỉ mong Kiều di nương đừng có không biết phân biệt tốt xấu, nếu không người chịu thiệt chỉ có Kiều Ngọc nàng mà thôi

Trở về vương phủ nghỉ ngơi một canh giờ, dùng qua ngọc thiện, liền có công công trong cung tiến đến đón nàng vào cung

Buổi trưa canh ba, Quý Như Yên theo Yến vương vào cung

Hoàng cung này, nàng vẫn là lần đầu tiên đến, hồng tường hoàng ngôi cao ngất, hơn nữa mỗi một chỗ đều xây lên vô cùng hoa mỹ

Yến vương thấy nàng hứng trí nhìn đông nhìn tây, vì thế mặt mang tươi cười, ở bên nhẹ giọng giới thiệu: "Như Yên, nơi kia gọi là Lục cung, đều là chỗ ở của nhóm phi tần. Thánh thượng mười năm trước tuyển tú, liền bây giờ vẫn chưa đồng ý tuyển tú. Tháng mười năm nay chính là còn bảy mươi lăm ngày nữa sẽ mở ra tuyển tú. Lúc đó thánh thượng muốn cấp chức vị hoàng tử chọn lựa ra hoàng phi"

Quý Như Yên gật gật đầu, về chuyện tuyển tú, nàng cũng nghe qua, bất quá nàng cảm thấy đối với mình cũng không có quan hệ gì, lại thật không ngờ Quý Đông Minh cùng Quách Ngọc Kỳ vì muốn nịnh bợ lục hoàng tử, cự nhiên làm cho mình cùng tam vương gia thô bạo kia thành thân, còn muốn làm cho mình trở thành kẻ thất của tam vương gia

Hừ!

Phu quân của Quý Như Yên, như thế nào người khác có tư cách thay nàng tuyển

"Nghĩa phụ, nghe nói lục hoàng tử ở trước mặt vẫn vô bá quan không tòi đầu"

Nghe được nàng đề cập tới lục hoàng tử, Yến vương có chút tim đập nhanh nhìn bốn phía, sau đó lôi kéo tay nàng thấp giọng quát mắng: "Người nhà đầu kia, nơi này là hoàng cung, há có thể bàn về lục hoàng tử? Nếu như làm cho người khác nghe thấy được, không chừng sẽ sinh ra phong ba gì đâu!"

Quý Như Yên biết Yến vương lo lắng cho mình, trong lòng âm áp: "Nghĩa phụ không nên tức giận, Như Yên không nói đến chuyện đó nữa"

Yến vương thật sâu nhìn nàng một cái: "Nếu như có thể, nghĩa phụ thật không hy vọng người cùng lục hoàng tử quen biết. Người này tính cách đến một bát com cũng phải tính tiền, từng mất một cái liền oán hận. Tâm tư cực nhỏ, chính là đến một cái liếc mắt cũng có thể ghi hận trong lòng".

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Diện kiến thánh thượng

Hắc!

Lục hoàng tử này cự nhiên lại là người như vậy sao?

Bụng dạ hẹp hòi!

"Như Yên hôm nay hãy theo sát bên cạnh nghĩa phụ, không được rời nghĩa phụ nửa bước"

"Ân"

Yến vương lúc này mới yên tâm, dẫn Quý Như Yên vào Chính Dương điện, đứng bên ngoài chờ tuyên gặp

"Yến vương, Yến vương thế tử, Như Yên quận chúa tấn kiến!"

Đoàn người tiến vào Chính Dương điện, Quý Như Yên còn chưa kịp ngẩng đầu nhìn long nhan, thấy Yến vương quỳ xuống, nàng cũng như vậy quỳ xuống theo: "Thần tham kiến thánh thượng, thánh thượng vạn tuế vạn tuế vạn tuế!"

Quý Như Yên còn lại cũng nói theo: "Tham kiến thánh thượng, thánh thượng vạn tuế"

Phù Nhạc Thánh ở bên nghe được nhất thanh nhị sở, cười khổ không thôi

Quý Như Yên lá gan cũng lớn, cự nhiên ngay cả tự xưng cũng không nói

Bất quá, hôm nay thánh thượng Phù Ngao Thiên tâm tình rất tốt, cũng không có để ý đến, phát phát tay: "Đứng lên đi, hoàng đệ, cô vương nói bao nhiêu lần rồi, trước mặt cô vương ngươi không cần hành lễ. Ngươi thực lâu mới tiến cung một lần, sao phải khách khí như vậy?"

Yến vương mỉm cười: "Hoàng huynh quan tâm thần đệ, đó là phúc của thần đệ, lễ nghĩa quân thần, thần đệ một khắc cũng không dám quên"

"Ha ha ha! Ngươi tỉnh tỉnh vẫn bước bình như vậy. Người nha còn không bằng đưa nhỏ Nhạc Thánh đâu!"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên quét mắt nhìn Phù Nhạc Thánh, có chút hờn giận: "Ngươi tiểu tử này, mấy ngày nay đi đâu chơi, cự nhiên hơn nửa tháng không tiến cung bồi cô vương giải khuây?"

Phù Nhạc Thánh cười hắc hắc: "Thánh thượng bá bá, tiểu chất ta đây phải đi một chuyến đến Mạch thành a, nếu không phải ta vội vàng đi, cũng không thể thấy được một đại nhân vật đâu!"

"Úc? Ngươi thấy ai?"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên tùy miệng hỏi một câu

Phù Nhạc Thánh thần bí hề hề nói: "Thánh thượng bá bá đoán xem?"

"Đoán cái gì, nửa điểm đều không có gợi ý, bảo ta như thế nào đoán?"

"Đây là một người rất giỏi y thuật"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên kích động vạn phần: "Ngươi thấy Ngân Diện công tử?"

"Đúng vậy!"

"Kia hắn ở đâu?"

Phù Nhạc Thánh gương mặt hé ra nhần nhó: "Hắn chạy! Tiểu tử này so với việc chuồn êm là không ai bằng! Tiểu chất ngay cả một thị nữ bên cạnh hắn cũng đánh không lại! Thánh thượng bá bá, ngươi cho ta sai khiến một hai cao thủ, như vậy lần sau ta thấy hắn, nhất định sẽ cho mời

hắn vào cung"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên trừng lớn hai mắt, không chút khách khí mắng: "Ngươi, tiểu tử thú này! Thành sự không đủ, bại sự có thừa!"

Mà Quý Như Yên lúc này híp lại hai mắt, cúi đầu, cự nhiên không biết thánh thượng muốn tìm nàng

Chính là, nàng đã quan sát long thể thánh thượng, thấy đều thập phần khỏe mạnh, ít nhất vẫn có thể sống thêm được mười năm nữa

Nếu thánh thượng thân thể an khang, vậy hần tìm Ngân Diện công tử có việc gì?

"Thánh thượng bá bá, người mắng ta như vậy, cẩn thận ta sẽ không giúp người tìm hần, phải biết rằng ta vì truy tìm xú tiểu tử này, cũng đã ba năm, mỗi một lần đều chỉ đứng đến được cái đuôi của hần, lúc này a, ta chính là đem được bức họa của hần về được ra!"

"Thật sự? Mau cấp cô vương nhìn xem!"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên vô cùng sung sướng

Một già một trẻ mở ra bức họa, vui vẻ nói chuyện

Mà Quý Như Yên nhìn đến bức họa kia chín phần tương tự bộ dáng giống nàng, trong lòng không khỏi ai oán!

Trúng thối!

Nàng chỉ biết Phù Nhạc Thánh này, không phải tiết kiệm giấy mực

Cự nhiên đem bộ dạng nữ giả nam trang của nàng vẽ xuống dưới

Thật là muốn chết mà

Bất quá, thánh thượng Phù Ngao Thiên muốn tìm Ngân Diện công tử có chuyện gì?

Ngân Diện công tử tinh thông y thuật, tuy đồn là thần y, nhưng mà đối với thánh thượng Phù Ngao Thiên mà nói tựa hồ không có tác dụng gì. Trong

hoàng cung này thái y cũng không phải ít đâu!

Xem ra, nàng cũng phải tìm cơ hội, hào hạo nói chuyện với Phù Nhạc Thánh

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 144: Cứu ái nhân của ta

"Nhạc Thánh a, vậy người nói Ngân Điện công tử này hiện giờ ở đâu?"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên ánh mắt lo lắng, tựa hồ thật sự rất muốn tìm Ngân Điện công tử

Phù Nhạc Thánh cười khỏ: "Thánh thượng bá bá, ta cũng không phải hần, ta làm sao biết được hần hiện tại ở đâu?"

Quý Như Yên ở trong lòng nóng nảy: Người người muốn tìm chính là ta, có rắm gì mau phóng!

Thánh thượng Phù Ngao Thiên thờ dài một tiếng: "Vậy người hãy mau chóng tìm hần cho cô vương có được không?"

"Yên tâm đi, thánh thượng bá bá, lần sau nếu thấy hần, nhất định làm cho hần tiến cung gặp người"

Phù Nhạc Thánh vỗ vỗ ngực lời thề sắt son, chính mình ra lời thề ưng thuận

Quý Như Yên nhú nhú mày: Chi bằng tiểu tử thúi này, ta khẳng định sẽ không đến!

Thời điểm nàng cúi đầu suy nghĩ, không nghĩ tới thánh thượng lại nhìn về người phía sau Yên vương, phát hiện ở nơi đó có một cô nương thanh tú

Tiểu cô nương một thân cung trang màu bạch, càng làm lộ vẻ xinh đẹp tuyệt lệ

Lông mày lá liễu đen bóng, khuôn mặt trái xoan nho nhỏ, đứng ở nơi đó duyên dáng yêu kiều, phảng phất sự tươi mát của hoa sen

"Người đó là Quý Như Yên?"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên hồ nghi không thôi, Quý Đông Minh tên xấu xí kia, cự nhiên có thể sinh ra một nữ nhân tuyệt sắc như vậy sao?

"Quý Như Yên tạ ơn thánh thượng, thánh thượng ban ân, Như Yên trong lòng khắc rõ"

"Cô vương không có nhớ rõ đã ban cho người đặc ân gì?"

"Nếu không có thánh thượng ban cho Như Yên phong vị quận chúa, hơn nữa hôn sự còn do thánh thượng làm chủ, chỉ sợ phụ thân..."

"Nguyên lại là việc này. Người cũng đừng sợ, chuyện của người, cô vương đều có định đoạt"

"Như Yên tạ ơn thánh thượng!"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên khoát tay áo: "Hiện giờ người là nghĩa nữ của hoàng đế, đứng lên đi chúng ta là người một nhà, đừng quá câu lệ lễ tiết, ở trong này vẫn là ít chút quy củ, biết không?"

Nghe được hần nói như vậy, Quý Như Yên còn mong gì hơn

Nàng cũng không phải bị coi thường, đứng yên bất động làm cho người ta hành lễ cúi đầu, không phải rất phiền hà sao?

Thấy thánh thượng Phù Ngao Thiên ân cần như vậy, Quý Như Yên cũng không muốn gò ép chính mình, trên mặt hiện ý cười: "Kia Như Yên liền vâng lời thánh thượng. Như Yên vừa nghe thấy thể tử ca ca cùng thánh thượng nói, người muốn tìm Ngân Điện công tử sao?"

"Người tiểu cô nương này, cũng đã nghe qua Ngân Điện công tử sao?"

Quý Như Yên con mắt lay chuyển: "Thánh thượng có điều không biết, Ngân Điện công tử này chính là cùng ta kết bái huynh muội. Nếu như thánh thượng muốn triệu kiến hần, Như Yên có thể giúp thánh thượng gọi hần vào cung"

"Người nói có thật không?"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên kích động không thôi, vốn Phù Nhạc Thánh mang đến cho hần một thất vọng, không nghĩ Quý Như Yên này lại mang đến

cho hấn kinh hi không thôi

Yến vương cùng Phù Nhạc Thánh ngự ngốc ở một chỗ, Quý Như Yên quen biết Ngân Diện công tử, việc này cũng không nói với bọn họ

Quý Như Yên mỉm cười: "Ở trước mặt thánh thượng, Như Yên cũng không dám phạm tội khi quân"

"Hảo, hảo, người có thể làm cho hấn ở lễ bái nguyệt đến hoàng cung sao?"

"Lễ bái nguyệt này, hấn không thành vấn đề. Bất quá thánh thượng có thể nói vì sao muốn hấn đến hoàng cung không?"

Yến vương thấy nàng nói chuyện này quá mức ngay thẳng, chạy nhanh đến trước mặt thánh thượng răn dạy, miễn cho nàng phải chịu ủy khuất: "Như Yên! Ở trước mặt thánh thượng làm sao có thể ra điều kiện đây!"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên khoát tay, ý bảo chính mình cũng không để việc này trong lòng: "Ta là muốn Ngân Diện công tử cứu ái nhân của ta"

"Ái nhân của ta?"

Có thể làm cho vua một nước nói ra điều này, nữ tử kia ở trong lòng thánh thượng, địa vị cũng không thấp đâu

Thánh thượng Phù Ngao Thiên đang muốn nói chuyện, thì bị công công ở ngoài cắt lời, hấn vội vàng chạy đến hồi báo: "Thánh thượng, hoàng hậu nương nương cùng lục hoàng tử ở ngoài điện cầu kiến"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 145: Kính An Tự Tĩnh quý phi

"Tuyên!"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên lúc này không nói gì nữa, ngược lại vị tiểu thái giám kia lại nói

Trong chốc lát, hoàng hậu nương nương mặc kim hoàng sắc phượng bào, một thân hoàng kim long lãnh, chói mắt vô cùng đi đến

Khí thế trực tiếp chiếm lấy cả đại điện, làm cho người ta không dám nhìn thẳng

Mà theo hoàng hậu nương nương đi tới, chính là người được lòng đại thần nhất, lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn

"Thần thiếp thỉnh an thánh thượng, thánh thượng vạn tuế!"

"Nhi thần thỉnh an phụ vương, phụ vương hồng phúc tề thiên!"

Hai người trước sau hướng thánh thượng Phù Ngao Thiên thỉnh an, hoàng hậu nương nương ý cười dịu dàng: "Thánh thượng, cung yến đã an bài tốt, thánh thượng có thể đến đó rồi!"

"Cô vương đã biết, các người đi trước đi, cô vương còn có việc muốn bàn với Như Yên quận chúa, nói xong sẽ lập tức đi"

"Vậy thần thiếp đi trước một bước"

Hoàng hậu nương nương nhìn thoáng qua Quý Như Yên, mâu quang vi tiếm, vẫn là cười mang theo lục hoàng tử rồi đi

Mà lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn ngay cả nhìn cũng không nhìn Quý Như Yên lấy một cái, ngược lại chính là cùng Phù Nhạc Thánh trao đổi ánh mắt

"Tiểu An Tử, người ở ngoài điện chờ ta"

"Dạ, thánh thượng!"

An Huyền nghe lời đi ra phía bên ngoài đại điện, cẩn thận thay bọn họ đóng cửa lại

Thánh thượng Phù Ngao Thiên hít một hơi thật sâu: "Tiên hoàng lúc còn sống, có chỉ cho ta một hôn sự với hộ quốc công chúa, người đó hiện tại chính là hoàng hậu. Nhưng ta thiết tình thích một người, cũng là kính an hậu, nàng gọi là Tổng Tĩnh. Tĩnh Nhi từ nhỏ đã đắc tội với mẫu phi, cùng ta lưỡng tình tương duyên, sau này ta đăng cơ, ý chỉ của thái hậu muốn ta phong Tĩnh Nhi là quý phi của Ti U quốc, ban thường nàng vị đồng phó hậu"

Quý Như Yên lắng lắng nghe, nàng cảm thấy thánh thượng nhắc đến chuyện xưa, khẳng định là có nguyên do của nó

Đội hồi lâu, thánh thượng vẫn như trước không nói ra lời, lâm vào bi thương không thể thoát ra

Phù Nhạc Thánh ở một bên nói tiếp: "Sau này, Tình quý phi vì cân bằng địa vị Tĩnh An Hậu làm lá chắn của hộ quốc công, tự nguyện giao ra quyền phó hậu, đối với hoàng hậu vô cùng hữu lễ. Hai mươi năm trước, tẩm cung Kính An Hậu của Tình quý phi, phát hiện chuyện cổ thuật, mà người bọn họ dùng cổ thuật chính là thánh thượng bá bá. Chuyện này gây xôn xao cả kinh thành, văn võ bá quan yêu cầu xử tử Tình quý phi, hơn nữa phải tịch thu gia sản giết toàn bộ người trong phủ Kính An Hậu. Vì bảo toàn mạng sống cho Tình quý phi, thánh thượng bá bá mới đem Tình quý phi đến ở Kính An Tự, làm cho Tình quý phi vì dân cầu phúc, không có lệnh không được ra, nếu không giết không tha!"

Kính An Hậu? Kính An Tự?

Quý Như Yên lúc này mới nhớ tới, phường chủ Cẩm Tú Phường thấy nàng, sau đó liền đến Kính An Tự

Chẳng lẽ nói, chủ tử của Mạnh phường chủ chính là Tình quý phi

"Người đang suy nghĩ cái gì?"

Phù Nhạc Thánh thất thần, có chút không hồn giật lấy khủy tay đụng nàng một cái

Quý Như Yên trừng mắt nhìn hấn một cái: "Đang suy nghĩ, nếu Tình quý phi ở Kính An Tự, có phải hay không mắc bệnh gì?"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên đã trấn an lại mình, thần nhiên nói: "Từ ba năm trước đây, nàng thân thể đã không được khỏe, hiện tại chỉ có thể nằm trên giường, cô vương đã phái rất nhiều thái y đến bắt mạch, tất cả đều nói nàng không còn sống được bao lâu. Mà trên giang hồ xuất hiện thần y, Ngân Điện công tử có thể chữa được tất cả mọi bệnh mà không để lại chi chứng gì, vì vậy cô vương mới phái Nhạc Thánh đi tìm Ngân Điện công tử"

"Thánh thượng yên tâm, Như Yên chắc chắn làm cho Ngân Điện công tử ở lễ bái nguyệt gặp người! Nếu như hấn không đến, Như Yên nguyện dâng lên đầu mình"

"Người đứa nhỏ này... Nói chuyện như vậy, cô vương cũng không muốn chặt đầu đứa nhỏ dễ thương như vậy a!"

"..."

Quý Như Yên cứng họng, thánh thượng này như thế nào lại cho nàng cảm giác thân thiết như vậy, hấn cự nhiên còn cùng nàng nói giỡn?

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 146: Phong ba Thiên Hi điện 1

Yến vương cười cười, ở bên nói: "Hoàng huynh, nếu như Như Yên đã cam đoan như vậy, người cũng đừng quá lo lắng cho Tình quý phi. Hiện tại lên đi Thiên Hi điện tiến hành cung yến, nếu như người còn không đi ra, nhóm hoàng thân kia, đảm bảo sẽ sốt ruột không yên"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên nở nụ cười, liên tục gật đầu: "Đúng vậy lên đi Thiên Hi điện"

....

Thiên Hi điện

Hồng mạn sa che kín, ngọn đèn sáng ngời, thật làm cho nơi này càng thêm tráng lệ

Quý Như Yên được An Huyền dẫn đến chỗ ngồi, một bên nhẹ giọng nhắc nhở: "Tỷ tỷ, trong cung người phải nói ít nghe nhiều. Miễn cho rước họa vào thân, nhất là hoàng hậu nương nương kia!"

"Ân"

Quý Như Yên gật gật đầu, không nói gì thêm nữa

Nàng làm như vậy là vì tránh hiềm nghi, miễn làm cho người khác nhận ra nàng cũng An Huyền quen biết

Vị trí của nàng, chính là góc tối của cung điện

Vì cái gì lại nói như vậy?

Bởi vì nàng ngồi chính là bên cạnh đại cột, thử hỏi còn có ai chú ý đến nàng đây?

Cho dù là chú ý tới, cũng bị người ta nghĩ thành cung nữ thôi

Thánh thượng Phù Ngao Thiên đến, lúc này cung yến mới bắt đầu

Ra lệnh một tiếng, nhạc nổi lên, vũ kỹ cũng như cá gặp nước tiến vào nhảy múa

Bên trái chính là các hoàng tử, gương mặt ôn hòa nội tâm bất hòa nói chuyện cùng với nhau, mà bên phải Quý Như Yên đang đánh giá hoàng hậu nương nương

Chỉ thấy hoàng hậu nương nương về ôn hòa cùng hoàng thân nữ quyến nói chuyện, vui cười thoải mái, có vẻ thập phần cao hứng

Quý Như Yên nhũ nhũ mày, cung yến này, so với vũ hội ở hiện đại cũng không có gì khác nhau

Đối với sự việc này, nàng cũng không có hứng thú, hơn nữa nàng cũng không có cùng những người nơi đây có quan hệ gì

Nàng sờ dĩ đáp ứng thánh thượng lấy danh phận Ngân Điện công tử tới gặp, đó là bởi vì nàng thiếu hẳn một món nợ ân tình, thân phận quận chúa này so với thánh thượng chỉ là một cái nhắc tay dễ dàng, nhưng đối với nàng mà nói lại cảm thấy giúp ích rất nhiều

Thí dụ như, dùng thân phận quận chúa này, đề đề nặng Quý Đông Minh

Nghĩ đến đây, Quý Như Yên nở nụ cười không thôi

"Người là Quý Như Yên?"

Một giọng nữ trầm ấm, đột nhiên vang lên ở phía sau nàng

Quý Như Yên quay đầu, liền thấy một nữ nhân xa lạ

Chỉ thấy nàng mặc một bộ y phục hoa hồng vàng bằng gấm cẩm y, uốn lượn thướt tha, khoác một thân phi đạm tử sắc

Mái tóc dài đen bóng xõa xuống bả vai, búi tóc cao phong lưu rất khác biệt, nhẹ giữ lại trên đám tóc mây là cây trâm hoa nhài bằng ngọc, da trắng nõn nà, trên tay có đeo một vòng ngọc phi thúy, thắt lưng in hình không tước, mặt trên lộ ra một cái hã bao, chân đeo giày thêu hoa mềm mại, nữ nhân này quốc sắc thiên hương, toát ra sự ấm áp như mùa thu

Người này chính là Tuyết phi ở Tử Dương cung, cũng chính là mẫu phi của Hạo vương gia đã chết

Tuyết phi ý cười dịu dàng, mở miệng liền giới thiệu thân phận: "Bổn cung là mẫu phi của Hạo vương, nói đến cũng coi như người và bổn cung có duyên phận, đáng tiếc bất quá hiện tại liền không còn cơ hội, bằng không người làm sủng phi của thất hoàng tử, như thế nào?"

Tuyết phi muốn cho Quý Như Yên làm sủng phi, đã là nghĩ đề cao Quý Như Yên

Bởi vì nàng cần dùng đến Quý Đông Minh, Quý Đông Minh là người biết rõ nàng là người làm nhiều việc ngầm ngầm xấu xa, vạn nhất tiết lộ ra ngoài, chỉ sợ hậu quả khó lường

Quý Như Yên mặt lạnh ngạo nghễ nhìn Tuyết phi: "Tuyết phi nương nương cảm thấy thất hoàng tử nguyện ý sao?"

"Chỉ cần người nguyện ý, bổn cung liền làm cho thất hoàng tử nhập người vào phủ"

"Nực cười, ta không muốn!"

Tuyết phi sùng sốt, then quá hóa giận, lúc này sắc mặt biến đổi, quát chói tai: "Quý Như Yên! Người đừng rượu mời không uống muốn uống rượu phạt!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Phong ba Thiên Hi điện 2

Quý Như Yên khinh tán một hồi, nàng thật sự đối với Tuyết phi cực độ không muốn nói gì

Nàng thực hoài nghi, mặt của nàng có phải hay không nhìn rất dễ bị khi dễ?

Cho nên những người này mới tìm mọi cách đưa nàng đến nhục nhã?

"Tuyệt phi nương nương, Như Yên cùng người nói rõ ràng. Thứ nhất việc hôn sự cùng Hạo vương là do ý kiến của phụ mẫu ta, đối với ta không có quan hệ. Thứ hai, ta đối với hoàng quyền chỉ tranh không có nửa điểm hứng thú, cho nên người đừng đến làm phiền ta, ta và người vốn là người ở hai thế giới khác nhau, đừng nên làm ta phải khó xử, thực sự ta không muốn làm phe cánh của người"

Tuyệt phi tức giận đến muốn giết chết nàng, Quý Như Yên thật sự là không biết tốt xấu, muốn chống đối cùng với nàng!

Nha đầu này, có thân phận gì, cớ nhiên dám cùng nàng nói chuyện như vậy!

"Quý Như Yên! Người đừng tưởng rằng thánh thượng phong người làm quận chúa, người liền không coi ai ra gì!"

Quý Như Yên ánh mắt lay chuyển, ngữ khí càng thêm ác liệt: "Xem ra ta vừa mới nói, cũng như là nói với cầu! Một khi đã như vậy, ta cũng không ngại nói thẳng, trong mắt của người con trai là bảo bối, ở trong mắt của ta ngay cả cầu cũng không bằng, ta thấy thực chán ghét!"

Một tiếng hô, theo sau vang lên: "Lớn mật Quý Như Yên! Dám đối với mẫu phi vô lễ, còn không để hoàng huynh ta ở trong mắt! Bản công chúa xem, người đây là muốn vả miệng, mới có thể biết thế nào là trời cao đất rộng!"

Người mở miệng, là một nữ nhân so với Quý Như Yên không sai biệt tuổi tác là mấy, nàng gương mặt trái xoan, mi nhân hình tam giác, như thế nào cũng đều không tính là mỹ nhân, nhiều lắm chỉ có thể gọi là thanh tú mà thôi

Nữ nhân vừa mới cất lời, khiến cho mọi người phải chú ý

Mà hoàng hậu nương nương không thể không tiến đến, quan tâm dò hỏi: "Tuyệt phi muội muội, phát sinh chuyện gì?"

"Hoàng hậu nương nương, Quý Như Yên này thật to gan, lại dám mở miệng thách hoàng tử ở trong mắt nàng cầu cũng không bằng"

"A?"

Hoàng hậu nương nương nghe vậy, kỳ thật trong lòng muốn cười, nhưng lại phải giả bộ nghiêm túc, Tuyệt phi a Tuyệt phi, không thể tưởng tượng được người cũng có ngày hôm nay

"Tuyệt phi muội muội, bôn cung nghĩ trong đó có hiểu lầm a?"

Tuyệt phi còn muốn mở miệng bẽ cong sự thật, Quý Như Yên đã nhìn thấy ý đồ của nàng, mở miệng cắt ngang: "Hoàng hậu nương nương, Tuyệt phi nương nương muốn ta làm sủng phi của thất hoàng tử, Như Yên đã lễ phép cự tuyệt, Tuyệt phi nương nương lại nói Như Yên không biết tốt xấu, rượu mới không uống muốn uống rượu phạt. Thánh thượng nói toàn quyền quyết định chuyện chung thân đại sự của Như Yên, Như Yên khi nào thì dám kháng chỉ đâu. Hiện giờ Tuyệt phi nương nương nói như vậy, khiến cho Như Yên thực cảm thấy khó xử, xin hoàng hậu nương nương thay Như Yên chủ trì công đạo"

"Lớn mật Quý Như Yên, hoàng hậu nương nương đang cùng mẫu phi ta nói chuyện, khi nào đến lượt người xen vào!"

Tĩnh Nhân công chúa híp mắt nhìn nàng, nếu ánh mắt có thể giết người, chỉ sợ Quý Như Yên đã chết vài lần

Quý Như Yên kia thật sự lớn mật, dám làm trò trước mặt của nàng, làm cho mẫu phi bị bôi nhọ!

Tốt lắm, thù này đã định rồi!

Mà Tuyệt quý phi bị Quý Như Yên cả gan làm loạn, đã muốn tức giận đến bốc khói

Phải biết rằng, nàng ở trong cung ẩn nhẫn hồi lâu, cũng không nghĩ bị Quý Như Yên ở trước nhóm hoàng thân nữ quyến làm cho cho tức giận đến run lên

Hoàng hậu nương nương thấy Tuyệt phi không nói được gì, trong lòng vui sướng, có thể làm cho đối thủ của nàng chịu thiệt, trong mắt của nàng lúc này đều hướng về Quý Như Yên

Huống chi, về chuyện Quý Như Yên, hoàng hậu nương nương cũng có nghe thấy, nữ nhân này được hoàng thượng ban hôn, tự nhiên cũng không đến phiên Tuyệt phi xen vào

"Tuyệt phi muội muội, chuyện này chỉ có người không đúng. Không nói đến Như Yên quận chúa có đồng ý làm sủng phi của thất hoàng tử hay không, điểm này nàng cũng không thể làm chủ được. Bôn cung cũng không thể quyết, việc này chỉ có thể hỏi thánh thượng. Người vội vàng như vậy muốn Như Yên quận chúa làm con dâu người, trong đây không biết có ân ý gì không?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 148: Phong ba Thiên Hi điện 3

Tuyệt phi tâm tình nhảy dựng, biết hoàng hậu nương nương từ trước đến nay nham hiểm, trong lòng không dám khinh thường, cẩn thận đáp: "Hoàng hậu nương nương nói quá lời, muội muội chỉ thích đùa nhỏ Như Yên này, không nghĩ đến đùa nhỏ này lại cự tuyệt việc kháng cự. Do muội muội đường đột, khiến cho Như Yên quận chúa sinh khí, là muội muội có lỗi"

"Nếu đều là hiểu lầm, theo bốn cung tốt nhất là nên bắt tay giảng hòa đi, được không?"

Hoàng hậu nương nương khéo léo an bài, nàng cũng biết tết trung nguyên đối với thánh thượng mà nói vốn là có mục đích riêng, nếu để cho việc nhỏ này quấy rầy việc người đã an bài, không chừng nàng còn bị trách phạt theo

Quý Như Yên mỉm cười: "Hoàng hậu nương nương là mẫu nghi thiên hạ, Như Yên tất nhiên là nghe theo ý chỉ của hoàng hậu nương nương, không truy cứu việc này"

Lời nói ở trong tai Tuyệt phi chính là ý nói Quý Như Yên vì nể mặt mũi của hoàng hậu mới không có làm lớn việc này

Hào Quý Như Yên!

Tuyệt phi không hề rằng, ngược lại lẳng lặng nhìn Quý Như Yên, trong lòng đã nghĩ biện pháp, làm cho Quý Như Yên sống dở chết dở

Tĩnh Nhân công chúa đột nhiên nở nụ cười, chủ động đến kéo tay Quý Như Yên: "Nguyên lai là hiểu lầm, thực xin lỗi, Quý tỷ tỷ, là ta xúc động. Người sẽ không trách ta đi?"

Quý Như Yên gạt tay Tĩnh Nhân công chúa: "Nực cười, ta phải để ý chuyện đó sao"

Ngụ ý đó chính là nói Tĩnh Nhân công chúa không xứng cùng nàng gây khó dễ

Tĩnh Nhân công chúa gương mặt tươi cười cứng lại, con tức thẳng tới ột lại phát tác không được, bởi vì một khi nàng phát tác, kia đó chính là như lời Quý Như Yên nói

Nữ quyền nơi này, một mảng yên tĩnh

Hoàng hậu nương nương đột nhiên nở nụ cười, cười đến phá lệ thoải mái: "Như Yên quận chúa quả nhiên không giống người thường, khó trách thánh thượng lại coi trọng người. Bốn cung cũng thật thích tính tình này của người!"

"Như Yên tạ ơn hoàng hậu nương nương khích lệ, Như Yên từ nhỏ không lớn lên ở Thịnh kinh, tự nhiên khó tránh mang điểm tích cách thôn cô, nếu có đắc tội công chúa cùng Tuyệt phi nương nương, xin hãy lượng thứ!"

Nghe vậy, hoàng hậu nương nương ý cười càng sâu: "Làm sao có thể như vậy được, ta xem tính tình của quận chúa rất tốt, Tuyệt phi muội muội ta nói có đúng hay không?"

Tuyệt phi tức đến muốn nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng phải nuốt xuống cục tức này, mở miệng nói: "Hoàng hậu nương nương nói rất đúng, muội muội cũng đồng ý!"

Tuyệt phi nương nương muốn cho Quý Như Yên kia làm sườn phi của con mình, không nghĩ hoàng hậu nương nương lại chen chân vào, lúc này không thể không tức giận

Mà trên ngai vàng ở Thiên Hi điện kia, thánh thượng Phù Ngao Thiên đang nâng chén rượu: "Hôm nay là tết trung nguyên, là ngày quý môn quan mở rộng, cô vương nghĩ muốn hôm nay ở trong này hướng tiên tổ Ti U quốc nâng lên chén rượu, nếu không có bọn họ hy sinh, cũng không có Thịnh kinh chúng ta thịnh vượng như ngày hôm nay. Nào chư vị hoàng thân, chúng ta cùng kính tiên tổ một chén!"

"Kính tiên tổ một chén!"

Ngồi bên trái thánh thượng là thái tử điện hạ Phù Nguyên Dương cùng thái tử phi

Bên trái là Yên vương cùng Yên vương thê tử Phù Nhạc Thánh

Mọi người nâng chén cung kính, Quý Như Yên cũng thuận theo số đông, nâng lên chén rượu nhấp nhẹ một hơi, rượu này thập phần tinh khiết và thơm, phỏng chừng con số ghi trên cũng phải vượt qua sáu mươi độ

Đối với rượu mạnh như vậy, xin miễn thứ cho kẻ bất tài Quý Như Yên

Rượu mạnh sẽ làm tổn hại sức khỏe, một ngụm rượu nhỏ di chuyển

Thái tử điện hạ Phù Nguyên Dương chiếm được lòng thánh thượng, xoay người hướng đoàn người nói: "Hôm nay phụ hoàng có chỉ, lễ bái nguyệt sắp đến, vốn là thời gian gia đình đoàn tụ, nhưng là vì biên giới quốc gia vẫn còn an nguy, chư vị tướng sĩ còn phải coi chừng biên quan. Vì vậy bốn thế tử muốn mọi người giúp quyền tiền cho quốc khố, có thể cấp tướng sĩ một bộ tân trang mới, an ủi các tướng sĩ ở biên quan"

Quý Như Yên khỏe miệng co giật, hắc! Thánh thượng lão nhân hôm nay tổ chức cung yến, là vì muốn cướp đoạt bạc trắng của nhóm hoàng thân a

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 149: Phong ba Thiên Hi điện 4

Toàn bộ đại điện lặng ngắt như tờ, bởi vì nói tới bạc, ai dám làm chim đầu đàn đây?

Nếu là quyền nhiều, kia tất nhiên đoàn người cũng phải quyền giống như vậy, khẳng định bị người ta mắng đến chết

Nếu là quyền ít, kia nhất định sẽ làm cho thánh thượng tận giận, ngày sau chết thế nào cũng không biết

Quý Như Yên thoáng nhìn qua Tuyết phi, nảy ra ý hay, nụ cười xấu xa, mở miệng nói: "Ta quyền mười vạn hai!"

Mọi người nghe vậy, hít một hơi

Duy chỉ có bốn người vui mừng

Bốn người này chính là, thánh thượng, thái tử điện hạ, Yến vương, và Yến vương thế tử

Thánh thượng Phù Ngao Thiên vừa thấy được Quý Như Yên mặt giãn ra vui cười: "Như Yên a, đứa nhỏ này, không nên quyền nhiều bạc như vậy!"

Quý Như Yên vui vẻ nói: "Thánh thượng có điều không biết, mẫu thân từ nhỏ đã dạy Như Yên, nếu như không quốc cũng không có ngày hôm nay, nếu như quốc mất kia nhất định là gia vong, nếu muốn sống yên ổn kia nhất định phải trung thành tận tâm với tướng sĩ, có tướng sĩ cũng chưa đủ, cần phải có trang bị tốt, mới có thể làm cho tướng sĩ phòng ngự đến cực đại, cũng có thể làm cho chúng ta cuộc sống không lo. Mẫu thân đích mẫu tộc là Phụng gia hiệu thuốc bắc, cũng có một số đồ cưới. Hôm nay Như Yên thay mẫu thân đã qua đời quyền góp cho quốc khổ mười vạn lượng bạc, làm cho các tướng sĩ ở biên quan vì nước dốc hết sức lực, bảo vệ quốc gia chúng ta!

"Nói rất hay!"

Thái tử Phù Nguyên Dương vỗ tay, ở bên lấy lòng nói: "Phụ hoàng, Như Yên quận chúa nói rất đúng, thật sự là một nữ tử quyết đoán!"

Hắn tất nhiên là cao hứng, hôm nay thu bạc, là vì cấp cho tướng sĩ

Mặc cho ai cũng đoán không được, quốc khố hiện tại cực nhiên rất căng thẳng

Số bạc kia đều là bị nhóm hoàng thân mượn đi, hôm nay cử hành cung yến, đều là muốn cho nhóm hoàng thân đó phun ra ít bạc mới được

Mà chim đầu đàn, vốn là muốn cho Yến vương thế tử Phù Nhạc Thánh đứng ra, sau đó mở miệng quyền năm vạn là có thể

Lại không nghĩ rằng, Quý Như Yên lại sớm hơn Phù Nhạc Thanh một bước

Yến vương lôi kéo Phù Nhạc Thánh, bí mật truyền âm: "Tiểu tử, Như Yên có nhiều bạc như vậy sao?"

Phù Nhạc Thánh cười khỏ nhìn Yến vương, khỏe miệng giật giật: "Phụ vương, ta như thế nào có thể biết? Toàn bộ Yến vương phủ chúng ta cũng chưa nghĩ rằng là người có nhiều bạc như vậy!"

Yến vương sừng sốt theo sau lại vui vẻ

Thánh thượng Phù Ngao Thiên nghe được thái tử điện hạ phụ họa, tất nhiên là vui vẻ: "Đứa nhỏ Như Yên này đúng là có khí chất của một đại nam nhân!"

"Thánh thượng, không biết có thể cho Như Yên cả gan nói một câu không?"

"Người nói!"

Quý Như Yên nở nụ cười: "Theo ta được biết, cái đại quốc công hậu phủ, đều có việc buôn bán ở Thịnh kinh, ít nhất cũng là có hai cái cửa hàng, hơn nữa nhóm quốc công hậu phủ hàng năm đều có bổng ngân thu vào. Như Yên hôm nay quyền mười vạn hai, đối với nhóm quốc công hậu phủ cũng chỉ là một năm bổng ngân mà thôi. Như Yên không biết Tuyết phi nương nương đích mẫu tộc, hội quyền nhiều ít đâu?"

Câu nói này trực tiếp đánh trên người Tuyết phi

Tuyệt phi kinh ngạc nhìn Quý Như Yên, hoàn toàn không ngờ nàng có lá gan lớn như vậy, dám cả gan đốt lửa trên người mình!

Tình Nhân công chúa thấy mẫu phi ngăn người, tức giận trừng mắt một cái, sau đó ở một bên hé miệng mỉm cười: "Như Yên quận chúa nói đúng, Trần Bắc hậu phủ hôm nay sẽ quyên hai mươi vạn"

Quý Như Yên bĩu môi, tiếp tục nói: "Mới hai mươi vạn? Quá ít đi! Ta chính là đem đồ cưới của mẫu thân ta quyên cấp a!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 150: Phong ba Thiên Hi điện 5

"Kia ý Như Yên quận chúa là muốn Trần Bắc hậu phủ quyên bao nhiêu?"

Tuyệt phi trừng mắt nhìn Quý Như Yên, còn muốn khoe mẽ, nàng chắc chắn sẽ không khách khí

Hừ lạnh một tiếng: "Trần Bắc hậu phủ, dù thế nào cũng phải ý tứ một chút đi. Quyên gần trăm vạn là mới có thể!"

Gần trăm?

Kia cũng không phải là một trăm lượng, mà là một trăm vạn lượng!

Quý Như Yên này cự nhiên đem Trần Bắc hậu phủ là nơi sản sinh ra bạc sao?

Tuyệt phi sắc mặt đen như đáy nồi đứng lên: "Như Yên quận chúa, người đây là ép buộc"

"Có sao? Bản quận chúa không biết như thế nào gọi là ép buộc, ai không biết Trần Bắc hậu phủ ở phương bắc nổi danh muối chúa, hơn nữa muốn mua muối, đều cùng Trần Bắc hậu phủ ký hiệp thương, hiệp thương..."

Quý Như Yên lời còn chưa nói hết, Tuyệt phi đã muốn cắt ngang lời của nàng, vội vàng mở miệng: "Ta thay mẫu gia quyên ứng một trăm vạn lượng!"

Quý Như Yên lạnh lùng nhìn nàng một cái

Muốn đấu với ta, cũng không nghĩ vết thương trí mệnh của người ở trong tay ta

Chỉ dựa vào chuyện chứa muối kí kết hiệp nghị kia, có thể làm cho toàn bộ Trần Bắc hậu phủ tru diệt cũng không đủ

"Tuyệt phi nương nương thật sự hào phóng, thánh thượng người cũng nên hảo hảo ban thưởng một chút"

"Người nói rất đúng, cô vương nhất định sẽ trọng thưởng"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên cũng không phải ngu ngốc, tự nhiên hiểu được vì cái gì Tuyệt phi lại vội vàng quyên góp, vừa rồi một bộ không tình nguyện, hiện tại lại mau chóng đáp ứng thật nhanh. Chỉ vì Quý Như Yên đề cập đến hiệp thương kia, hiệp thương kia khẳng định không minh bạch. Hào cho một cái Trần Bắc hậu phủ, việc này hẳn nhớ kỹ!

Chuyện này, khiến cho mọi người không dám quyên ít, đám người mau chóng tính toán, ít nhất quyên ra năm mươi vạn lượng

Không thể không nói, tết trung nguyên này làm cho, chư vị hoàng thân ỏi ra một đồng máu

Mà thánh thượng Phù Ngao Thiên lại vô cùng cao hứng, phân phó An Huyền ghi lại số bạc mọi người đã quyên

Sự tình tiến hành thập phần thuận lợi, bất chi bất giác yến hội đã kết thúc

Thái tử điện hạ Phù Nguyên Dương vui vẻ cùng thánh thượng nói chuyện, đột nhiên sắc mặt xám đen, há miệng: "Phốc__" Một ngụm máu đen phun trên long bào của thánh thượng. Hai mắt trừng lớn, dưới chân mềm nhũn, ngã trên mặt đất, miệng tiếp tục chảy ra máu màu đen

Mọi người đều kinh hoàng sửng sốt một hồi

Quý Như Yên thấy thế, chính là híp mắt, không hề động, chạy nhanh hướng An Huyền trao đổi ánh mắt

An Huyền thấy thế, vội tiến lên bảo hộ thánh thượng, lập tức kêu: "Hộ giá, hộ giá!"

Bên ngoài điện mấy trăm thị vệ đột nhiên chạy vào

Thấy hộ vệ bảo hộ thánh thượng, hoàng hậu nương nương lúc này mới hồi phục tinh thần, chạy nhanh phân phó: "Mau, truyền thái y!"

Thái tử như thế nào lại trúng độc?

Chết tiệt, cung yến chính là do một tay mình xử lý, mọi thứ cũng đều phân phó tỉ mỉ chuẩn bị, như thế nào lại có chuyện này?

Nhìn trên mặt đất, vệt mặt đen xám của thái tử, vạn nhất thái tử chết rồi...

Hoàng hậu nương nương nghĩ cũng không dám nghĩ, chỉ cảm thấy lòng bàn chân lạnh cả người

Hoàng cung hoang mang rối loạn đi đến hai thái y, trong đó có một người là Quý Đông Minh

Quý Đông Minh thấy Thiên Hi điện lộn xộn, trong lòng căng thẳng bồn chồn, vừa mới quỳ xuống hành lễ, thánh thượng Phù Ngao Thiên đã quát mắng: "Còn hành lễ cái gì, nhanh nhìn xem thái tử, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 151: Phong ba Thiên Hi điện 6

Quý Đông Minh nhanh chóng lĩnh mệnh, ngồi xổm xuống trước mặt thái tử, thân thủ dò xét xem hơi thở của thái tử điện hạ

Hơi thở hoàn toàn không có...

Phát hiện này, làm cho Quý Đông Minh sợ tới mức tè ra quần: "Thánh thượng, thái tử điện hạ..."

Áp úng, không dám đem lời nói thái tử đã chết nói ra

Quý Như Yên mắt lạnh thấy Quý Đông Minh bộ dạng không có tiền đồ như vậy, nàng đã biết thái tử Phù Nguyên Dương trúng độc, hơn nữa nhìn máu đen kia phun ra, ý nghĩa độc tố đã muốn chạy đến huyết mạch, căn bản là vô phương cứu chữa

"Nói mau, thái tử làm sao?"

"Thánh thượng, thái tử điện hạ đã muốn đi..."

"Cái gì?"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên khiếp sợ dưới chân mềm nhũn, liên tục rút lui hai bước, An Huyền vội vàng đỡ hấn, nhìn thái tử của mình một khắc trước còn nói chuyện với hấn, ngay sau đó lại té trên mặt đất, không một tiếng động, chết không nhắm mắt

Thái tử phi chính mắt nhìn phu quân của mình bị độc chết, nàng đau lòng không thôi, đi về hướng thi thể của thái tử Phù Nguyên Dương, khóc lớn: "Phụ hoàng, van cầu người cấp thái tử làm chủ a! Thái tử điện hạ chết rất oan ức! Thái tử chết như vậy, phụ hoàng nói ta cùng hoàng tôn của người phải làm sao bây giờ?"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên tức giận, nổi trận lôi đình: "Tra! Mau tra cho cô vương! Rốt cuộc là ai hại chết thái tử!"

An Huyền ở bên lên tiếng: "Dạ thánh thượng, nô tài lập tức đi điều tra!"

"Báo!"

Bên ngoài rất nhanh chạy vào một tiểu thị vệ: "Tham kiến thánh thượng, Thiên Độc quốc thất hoàng tử điện hạ cùng quốc sự có việc cầu kiến!"

"Tuyên!"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên mặc dù không muốn gặp bọn họ, nhưng cũng biết nếu không có chuyện gấp, hai người kia cự nhiên sẽ không tìm đến hấn

Lạc Thuần Thần cùng Tích Tiểu Mộng tiến vào, vừa lúc thấy thái tử nằm trên mặt đất, hai người nhìn nhau ánh mắt nghi hoặc

Tích Tiểu Mộng từ trước đến nay rất giỏi về ngôn từ, phụng phịu chậm rãi nói: "Gặp qua thánh thượng, ta cùng Thiên Độc quốc thất hoàng tử điện hạ

van cầu gặp, chỉ có một việc, thánh thượng không thích ta cùng Thiên Độc quốc đến cầu thân sao? Cự nhiên phái người đến ám sát ta cùng thất hoàng tử điện hạ!"

Thế tử Phù Nhạc Thánh đứng bên cạnh nghe vậy, hít một hơi, việc này lớn chuyện rồi

Nếu xử lý không tốt, chắc chắn sẽ làm cho hai nước giao chiến!

"Tích quốc sư, lời này nói ra, cũng là nên có chứng cứ!"

"Chứng cứ? Người đâu, đem chứng cứ nâng lên đi!"

Quốc sư Tích Tiểu Mộng quát lạnh, thị vệ Thiên Độc quốc lập tức mang đến bảy cỗ thi thể, mà mỗi cỗ thi thể trên ngực, đều khắc một chữ "Duong"

Thánh Thượng Phù Ngao Thiên thấy bảy thích khách kia, cảm thấy có chút lo lắng, vừa thấy được chữ khắc trên ngực, lại kinh ngạc vô cùng!

Tại sao có thể như vậy?

Bảy thích khách này chính là ám vệ của phủ thái tử!

Lại có bảy ám vệ này là do thánh thượng lựa chọn cho thái tử

"Thánh thượng Tì U quốc, bốn quốc sư bắt sống một gã thích khách, thích khách đó nói, bọn họ đều là ám vệ của phủ thái tử! Chuyện này, thánh thượng nên cho Thiên Độc quốc ta một cái công đạo!"

Phù Nhạc Thánh chỉ cảm thấy như đầu không thôi, này thái tử điện hạ không hiểu như thế nào trúng độc đã chết, nay lại phát hiện ám vệ chạy tới ám sát Thiên Độc quốc thất hoàng tử điện hạ?

Đây không phải là chuyện nhỏ, mà là chuyện hết sức hệ trọng!

Thánh thượng Phù Ngao Thiên trải qua sóng to gió lớn, lúc này mới nói người đưa đến ghế dựa: "Thất hoàng tử điện hạ, Tích quốc sư, xin hãy bình tĩnh, đợi cô gia điều tra rõ nguyên nhân cái chết của thái tử, sau đó mới xử lý chuyện thích khách của hoàng tử có được hay không?"

Tích Tiểu Mộng đương nhiên là không muốn như vậy, há miệng thở dốc: "Ta không..."

"Có thể!"

Lạc Thuần Thần nói ra hai từ này làm cho Tích Tiểu Mộng buồn bực không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152: Phong ba Thiên Hi điện 7

"Thỉnh hai vị ngồi"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên mời bọn họ ngồi xuống, theo sau lập tức gọi hình quan tiến vào xem xét

Quý Như Yên không chút để ý về tới vị trí của mình, tự mình nhắc lên chén rượu, nhấp một hơi

Yến vương thấy sắc mặt của nàng có chút trắng, đi đến quan tâm hỏi nàng: "Như Yên, có phải làm ngơ sợ hay không?"

"Nghĩa phụ ta không sao!"

"Nếu không thoải mái, liền đi về phủ nghỉ ngơi trước đi"

"Không cần, Như Yên muốn cùng trở về với nghĩa phụ"

"Vậy ngơ sợ trước ăn chút gì đi, đừng để bụng đói"

"Hào"

Yến vương đối với chuyện quan phủ khám nghiệm tử thi này cũng không hiểu biết, hẳn từ trước cũng không giao thiệp với quan trường, chỉ an phận làm một vương gia, nếu hẳn không làm như vậy, thánh thượng như thế nào lại có thể ưu ái hẳn?

Đã một canh giờ khám nghiệm, tất cả đều sùng sốt không tra ra được, cuối cùng hồi báo với thánh thượng. Thái tử điện hạ vì trúng độc mà chết, cụ thể là độc gì, thì chưa tra ra được

Quý Như Yên ngẩng đầu nhìn ánh trăng bên ngoài, lúc này phòng chùng cũng đã rạng sáng, kéo dài thời gian nữa, chỉ sợ hôm nay sẽ không được ngủ

Khó khăn lắm mới được tiến cung một chuyến, kết quả lại gặp được tiết mục phản kích đến như vậy, thật đúng là không khỏi một tiếng thở dài

Tĩnh Nhân công chúa ở một bên nhìn Quý Như Yên, chỉ cảm thấy nữ nhân này thực nghĩ được Yên vương bao che, là có thể thích làm gì thì làm sao?

Đi đến trước mặt Tuyết phi nhỏ giọng nói: "Mẫu phi, muốn nhìn kết cục của nữ nhân kia không?"

Tuyết phi nghe vậy, trước mắt sáng ngời: "Người có biện pháp sao?"

"Mẫu phi, người nhìn ta"

Tĩnh Nhân công chúa đi tới trước mặt Quý Như Yên, đem một vật ném ở dưới chân của nàng, đột nhiên lớn tiếng quát: "Như Yên quận chúa, vật này là của người sao?"

Quý Như Yên sùng sốt, cúi đầu vừa thấy, một bao bọc là tờ giấy màu vàng, lách đầu phủ nhận: "Không phải là của ta"

"Như Yên quận chúa, đây chính là ở dưới chân của người, không phải của người thì là của ai? Chính là, bao kia là cái gì vậy?"

Tĩnh Nhân công chúa nở nụ cười xấu xa, cúi người nhặt lên, đưa ở trước mặt mọi người, đem bọc đó mở ra, bên trong đều là bột phấn

Bởi vì đã sớm quen thuộc, Quý Như Yên cũng nhận ra bột phấn kia là cái gì, nàng nhưng lại thật không ngờ, đường đường là một công chúa, cự nhiên lại mang theo xà độc được, đây đại biểu cho cái gì?

Tĩnh Nhân công chúa thấy thế, làm bộ ngạc nhiên: "Lam đại nhân, nhanh đến đây xem là thứ gì, cự nhiên lại có màu đỏ tươi như vậy?"

Nói xong còn muốn lấy tay chấm chấm qua

Hình quan Lam Chi Đồ chạy nhanh khuyên can: "Công chúa, ngàn vạn lần đừng đụng! Để cho thần nhìn xem"

Lam Chi Đồ cẩn thận nghiệm chứng, lúc sau sắc mặt đại biến khó coi: "Như Yên quận chúa, trên người của người tại sao lại có độc phấn này?"

Quý Như Yên mỉm cười, không tức giận: "Bản quận chúa vừa mới nói, thứ này không phải của ta"

Tĩnh Nhân công chúa đắc ý che lấy khóe môi, trên mặt lại nghiêm túc không thôi: "Như yên quận chúa, đây chính là ta phát hiện ở dưới chân người, chẳng lẽ muốn nói bản công chúa nghi oan cho người? Người lấy nhiều cớ như vậy, chẳng lẽ, người chính là người dùng độc giết chết thái tử ca ca!"

Nghe được lời ấy, mọi người đều hít một hơi

An Huyền một bên lại sùng sốt, hẳn đã quên nói với tỷ tỷ, trong cung này nham hiểm nhất, là Tĩnh Nhân công chúa này

"Đúng vậy!"

Lời nói kinh ngạc, Quý Như Yên thế nhưng lại gạt đầu

Mọi người đều nhìn về phía nàng, mà ngay cả thánh thượng Phù Ngao Thiên cũng không ngoại lệ

Thời điểm mọi người nghĩ đến hung thủ là Quý Như Yên, nàng lại thẳng tắp nhìn đến Tĩnh Nhân công chúa, từng chữ từng chữ một nói ra: "Chính là người nghi oan cho ta! Độc phấn là của người không phải của ta"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 153: Phong ba Thiên Hi điện 8

Cả sảnh đường lại một trận kinh hãi, ánh mắt chuyển hướng về phía Tĩnh Nhân công chúa

Tĩnh Nhân công chúa trừng mắt nhìn Quý Như Yên: "Người nói bậy bạ gì đó? Phải biết nói láo sẽ có kết cục gì! Nói xấu công chúa một nước, tội danh này người gánh nổi sao?"

Quý Như Yên nhủ mảy: "Nếu ta có thể lấy ra chứng cứ thì sao?"

"Nực cười! Người lấy được chứng cứ, vậy liền nói ra đi! Bản công chúa thật muốn nhìn xem, người như thế nào muốn tự chui đầu vào rọ!"

Tĩnh Nhân công chúa lớn tiếng nói

Quý Như Yên trong lòng có chút thay công chúa thương tiếc, sự việc còn chưa hoàn toàn theo ý muốn, đã dương dương tự đắc như vậy, cự nhiên còn có thể sống trong cung lâu như vậy sao?

Quý Như Yên hướng mọi người gật gật đầu: "Nếu công chúa nói ta không thể lấy ra chứng cứ, ta đây cũng phải chứng minh cho nàng. Để công bằng chứng thực, xin mọi người hãy làm nhân chứng, chẳng biết có được không?"

Mọi người không dám nói chuyện, dù sao Quý Như Yên cũng nói xấu công chúa của một nước, tội danh này nếu như thành lập, đảm bảo bị liên lụy

Lạc Thuần Thần ngồi dựa ở trên ghế, ngón tay thon dài chống ở trên cằm, một đôi mắt cơ trí dừng lại ở trên người Quý Như Yên, thản nhiên mở miệng: "Bổn hoàng tử, nguyện làm nhân chứng"

Lạc Thuần Thần mở miệng, lại làm cho Tích Tiểu Mộng giật mình

Tích Tiểu Mộng phát hiện, từ sau khi thất hoàng tử gặp Quý Như Yên, liên tiếp vì nàng làm ra những điều ngoại lệ

Đây là vì cái gì?

Tích Tiểu Mộng lúc này mới đánh giá lại Quý Như Yên, phát hiện nữ nhân này quả nhiên là một mỹ nữ, liếc mắt một cái sẽ để lại cho người ta ấn tượng. Thuộc loại không thể chịu đựng nổi, chính là cá tính thập phần nóng nảy, ngay cả công chúa nàng cũng không cấp cho mặt mũi

Tích Tiểu Mộng kỳ thật đã tới chậm một bước, Quý Như Yên ngay cả hoàng phi còn không khách khí, làm sao có thể để ý đến một công chúa?

Quý Như Yên nghe được lời nói của Lạc Thuần Thần, đầu tiên là giương mắt nhìn tới, lại là hần, trong lòng xẹt qua một tia âm áp. Người này thoát nhìn tuy rằng lạnh lùng, nhưng là hiện tại nàng cần trợ giúp, hần nguyện ý đứng ra giúp nàng, người này nếu không trở thành bằng hữu, tất nhiên cũng không phải địch nhân!

Vì thế nàng hướng Lạc Thuần Thần gật gật đầu, tỏ vẻ biết ơn, tiện đà nói: "Đã có Thiên Độc quốc thất hoàng tử điện hạ làm chứng, như vậy thỉnh Tĩnh Nhân công chúa nghe cho rõ, ta sẽ đưa ra chứng cứ"

Dứt lời, Quý Như Yên đi qua hình quan Lam Nhất Đồ, rồi hướng thẳng tới hình qua Lam Chi Đồ đặt câu hỏi: "Lam đại nhân, thời điểm Tĩnh Nhân công chúa phát hiện bao độc phần, là ai nhặt lên?"

"Dạ là công chúa"

"Tốt lắm, vừa rồi Tĩnh Nhân công chúa luôn miệng nói, bao độc phần này là của ta Quý Như Yên. Giả thiết nếu bao độc phần này là của ta, kia tay ta tất nhiên cũng sẽ cầm bao độc phần này, tất nhiên cũng lưu lại dấu vân tay của ta"

"Vân tay?"

Hình quan Lam Nhất Đồ có chút khó hiểu: "Quận chúa, vân tay có lợi ích gì?"

Tại đây Thanh Loan đại lục, còn chưa hữu dụng dùng dấu vân tay phân biệt hung thủ. Đây chính là biện pháp nhanh đơn giản nhất xác định hung thủ là người phương nào

"Vân tay, là thứ trên đời này chỉ có một, mỗi người đều có bàn tay khác nhau. Nếu như không tin, mọi người có thể lấy ra tay của mình, cùng người bên cạnh đối chiếu, lập tức liền biết. Mà ta lấy ra căn cứ chính xác nhất là, trên mặt giấy của bao bột phần này, không có dấu vân tay của ta, chỉ có của Lam đại nhân cùng Tĩnh Nhân công chúa. Nếu không tin mọi người có thể tiến lên, ta cấp mọi người xem rõ ràng

Mọi người đều đi tới, Quý Như Yên gọi một cung tỳ cầm chút bạch diện phấn, sau đó dùng nội lực làm bạch diện cho thật khô ráo, cầm một đôi đũa trúc, kẹp lấy bao độc được, đem độc phần đến một bên, cầm trong tay bạch diện phần nhẹ nhàng đổ lên bao độc được

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 154: Phong ba Thiên Hi điện 9

Chính là trong nháy mắt, lập tức làm cho người ta thấy được dấu vân tay hiện lên trên giấy

Vân tay không vì nhiều mà loạn, mà là rất rõ ràng, trong đó có một vân tay ở chính giữa trống rỗng

Vân tay ở chính giữa xuất hiện ở sáu bảy chỗ

Mọi người thời điểm thấy được dấu vân tay, tất cả đều nhìn về phía Tĩnh Nhân công chúa

Bởi vì Tĩnh Nhân công chúa ở giữa ngón trỏ có một nốt ruồi, thế nên ở giữa ngón trỏ mới không thể lấy được dấu vân tay

Từ lúc Quý Như Yên nói bao bột phấn không phải của mình, nàng liền chú ý tới ngón trỏ của Tĩnh Nhân công chúa có một nốt ruồi, vì vậy mới có thể tìm ra biện pháp nhanh chóng chứng minh mình vô tội

Thánh thượng Phù Ngao Thiên tức giận: "Tĩnh Nhân nguoi thật to gan! Dám hạ độc thái tử ca ca của nguoi, nguoi ngay cả nghiệt súc cũng không bằng!"

Tĩnh Nhân công chúa bùm một tiếng quỹ rạp xuống đất cầu xin tha thứ, liều chết không nhận sai: "Phụ hoàng tha mạng a! Cái chết của thái tử ca ca thật sự không liên quan đến ta. Bột phấn vừa rồi chỉ là ta nhặt lên, thật không phải là của ta!"

Tuyệt phi thấy thế hoảng hốt không thôi, nguyên bản nghĩ Tĩnh Nhân công chúa hãm hại Quý Như Yên lại không nghĩ rằng sự tình lại ra như vậy, việc này nếu truy cứu, chỉ sợ Tĩnh Nhân công chúa không giữ được tánh mạng

Tuyệt phi chạy nhanh đi đến, quỹ gối trước mặt thánh thượng cầu tình: "Thánh thượng, điều này chỉ sợ là quỷ kế của Quý Như Yên, muốn hãm hại công chúa, thánh thượng phải điều tra rõ ràng a"

"Nguoi làm càn! Đừng nói hươu nói vượn, cô vương sẽ cho nguoi cùng xử tội! Tuyệt phi a Tuyệt phi, nguoi thực là cho cô vương già rồi mất hoa sao? Cự nhiên muốn cho Tĩnh Nhân công chúa tâm địa độc ác kia đẩy tội cho nguoi khác. Độc dược này nếu không phải của Tĩnh Nhân, như thế nào ở trên giấy lại nhiều dấu vân tay của nàng đến vậy?"

"Phụ hoàng..."

Thánh thượng Phù Ngao Thiên ngay cả nhìn cũng không nhìn, trực tiếp phân phó: "Hoàng kim vệ, nghe cô vương nói, lập tức đem Tĩnh Nhân công chúa nhốt vào thiên lao, không cho bất luận kẻ nào đến thăm, nguoi vi phạm, giết không tha!"

Tĩnh Nhân công chúa quá sợ hãi, liên tục lắc đầu: "Phụ hoàng, phụ hoàng, nữ nhi biết sai rồi, phụ hoàng đừng nhốt ta vào thiên lao..."

Hoàng kim vệ tiến đến kéo nàng đi, Tĩnh Nhân công chúa liều mạng giãy dụa, thất thanh hét chói tai: "Phụ hoàng, thái tử ca ca không phải là do ta hại chết!"

"Nguoi câm miệng! Ngay cả thái tử ca ca không phải do nguoi hại chết, nhưng là nguoi mang theo độc phấn vào cung yến, nguoi đây là muốn giết ai? Vẫn là nói, nguoi chờ thời cơ giết cô vương đi!"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên hướng chén rượu trên mặt bàn ném tới trước mặt Tĩnh Nhân công chúa, chén rượu đập trúng trán, khiến cho máu chảy ròng ròng

"Phụ hoàng, nguoi nghe ta giải thích..."

"Cút! Cô vương không muốn nghe thấy thanh âm của nguoi này!"

An Huyền nghe vậy, hướng hoàng kim thị vệ trừng mắt nhìn, thị vệ hiểu rõ, liền hướng Tĩnh Nhân công chúa ra chướng, khiến cho nàng ngất ngay tại chỗ, cuối cùng trực tiếp bị hoàng kim thị vệ dùng phương pháp như kéo lợn chết rời đi

Quý Như Yên lạnh lùng cười, chỉ sợ nàng vào thiên lao rồi, đây chính là địa bàn của An Huyền đã an bài, y lòng dạ độc ác, thủ đoạn vô số, Tĩnh Nhân công chúa này nếu còn sống được trở ra, cái tên An Huyền này, thật đúng là có thể viết ngược lại

Người nào không biết thiên lao là địa bàn của Trường An Hậu, mà Trường An Hậu chính là nanh vuốt của thánh thượng, chức trách của Trường An Hậu chính là vì thánh thượng diệt trừ tất cả bất an

Thánh thượng Phù Ngao Thiên đối với hình quan Lam Nhất Đồ hỏi: "Lam Nhất Đồ, nguoi nói thái tử trúng độc phấn này, không thể biết là độc gì sao?"

"Hồi bẩm thánh thượng, rất khác lạ, vì thần thật sự không hiểu, thỉnh thánh thượng thứ tội!"

Lam Nhất Đồ có chút xấu hổ, nhưng vẫn là thẳng thắn nói ra

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 155: Phong ba Thiên Hi điện 10

Đối mặt với Lam Nhất Đồ thẳng thắn bẩm báo, Quý Như Yên ở bên nghe nhưng thực ra là thập phần bội phục

Ít nhất vị Lam đại nhân này, cũng không phải vì xuất hiện việc này, mà cho rằng bao độc phần này là thứ hại chết thái tử, đem mọi tội danh đẩy trên người Tĩnh Nhân công chúa

Tuy rằng nói, Quý Như Yên đối với Tĩnh Nhân công chúa kia không có hảo cảm gì, nhưng nàng vẫn là không thể không nói, nàng đối với hung thủ ở đằng sau tấm màn là thập phần hứng thú

Tài năng ở bữa tiệc giết người của hung thủ, tất nhiên chính là người ở trong cung

Ngư ông đắc lợi nhất chính là hung thủ

Quý Như Yên cảm thán một hơi, xem ra chính mình nếu không phải giải đi nghi vấn cái chết của hoàng tử, chỉ e rằng phải đứng ngây ngốc tại đây đến sáng

Đi đến trước mặt thánh thượng nói: "Thánh thượng, có thể cho Như Yên nhìn qua thi thể được không?"

"Người?"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên có chút nghi hoặc, không biết nàng vì cái gì muốn xem thi thể

Quý Đông Minh một bên tức giận trừng oán hai mắt nhìn nàng, này đúng thật là oan gia, thật là sát tinh mà!

Bây giờ là khi nào, cự nhiên còn muốn nháo?

Đây chính là chuyện đại sự cái chết của thái tử, hơn nữa thái tử chết còn liên lụy đến chuyện Thiên Độc quốc thất hoàng tử điện hạ

Nghĩ đến đây, Quý Đông Minh mau chóng đứng dậy: "Thánh thượng, nữ nhi không hiểu chuyện, mong thánh thượng thứ tội"

Quý Như Yên lạnh lạnh liếc hắt một cái, không có nghe theo lời Quý Đông Minh ngược lại tiếp tục nói: "Sư huynh của Như Yên là Diễm Tông chi nhân, Như Yên cũng hiểu sơ qua độc dược, có thể đề tiểu nữ xem thái tử là trúng động gì không?"

"Diễm Tông?"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên nghe vậy, mâu quang vì thiểm, thần sắc trở nên kính cẩn, gật đầu: "Hảo! Mau nhìn xem"

Được thánh thượng cho phép, Quý Như Yên hướng thi thể của thái tử điện hạ, ngồi xổm xuống, vươn hai tay, cẩn thận kiểm tra rồi đứng lên

Kiểm tra nửa canh giờ, Quý Như Yên sắc mặt nghiêm trọng: "Thánh thượng, thái tử điện hạ trúng độc gì Như Yên đã biết, nhưng loại độc này, Như Yên muốn cùng thánh thượng người nói"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên nhìn thoáng qua Quý Như Yên, thấy nàng thần sắc kiên định, vì thế tuyên bố kết thúc yến tiệc, sau đó mang theo Quý Như Yên đến Chính Dương điện

Đương nhiên, Quý Như Yên cũng không quên phân phó An Huyền, làm cho hần an bài thật tốt thi thể của thái tử điện hạ

Phong ba Thiên Hi điện, tết trung nguyên này, thật đúng là sóng gió chưa yên, mưa giông lại nổi

Thánh thượng Phù Ngao Thiên vừa vào Chính Dương điện, theo sau chính là Quý Như Yên. Không đợi hần đặt câu hỏi, nàng đã tự nói thẳng ra: "Thánh thượng, thái tử điện hạ trúng Liệt Tửu Hương của Dị quốc"

"Liệt Tửu Hương?"

"Đúng vậy, Liệt Tửu Hương có hương vị gần giống với nhân sâm. Thái tử là muốn uống nhân sâm nhưng lại không may uống nhầm phải Liệt Tửu Hương này. Lại có loại Liệt Tửu Hương này chỉ cần không uống thêm rượu mạnh, mười hai canh giờ qua đi, độc sẽ tự động giải"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên sửng sốt một chút: "Độc này cự nhiên thần kỳ như vậy"

"Kỳ thật muốn nhìn xem thái tử điện hạ có phải dùng Liệt Tửu Hương không, chỉ cần tra phủ thái tử, hỏi trước khi tham gia cung yến, thái tử có dùng qua nhân sâm không là liền biết được"

"Kia người nghĩ hung thủ là ai?"

Quý Như Yên cười khò: "Thánh thượng người nghĩ ta điều gì cũng biết sao?"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên ý cười nói: "Người vừa nói, độc này là từ Dị quốc?"

"Đúng vậy"

"Trong hậu cung, chỉ có Tuyệt phi là người đến từ Dị quốc"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên cười lạnh, vẫy tay An Huyền tiến vào, nói hần gọi Yên vương thế tử Phù Nhạc Thánh đến

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: Phong ba Thiên Hi điện 11

Yên vương thế tử Phù Nhạc Thánh luôn luôn ở bên ngoài điện chò, hần cũng không có bởi vì thánh thượng không triệu kiến mà rời đi, hơn nữa Yên vương cũng không cho hần đi. Lại rận hần, nhất định phải mang Quý Như Yên an toàn trở về Yên phủ

Phù Nhạc Thánh vừa tiến đến, vội vàng hỏi: "Thánh thượng bá bá, thái tử điện hạ rốt cuộc trúng độc gì?"

"Liệt Hương Tửu của Dị quốc"

"Dị quốc?"

Phù Nhạc Thánh run sợ một lúc, rồi lâm vào trầm tư

Toàn bộ hoàng cung, đến từ Dị quốc, chỉ có Tuyệt phi

Kỳ thật, trước khi Hạo vương chết, Tuyệt phi vẫn là một Tuyệt quý nhân, vì bù đắp nỗi đau đứa con đã mất cho nàng, thánh thượng mới có thể tấn phong nàng làm phi. Lại không nghĩ rằng, Hạo vương chết chưa được trăm ngày, Tuyệt phi đã không chịu nổi, muốn giết chết thái tử, đây là vì muốn con trai của nàng thất hoàng tử Phù Nguyên Phong trải ra con đường lớn sao?

Thánh thượng Phù Ngao Thiên ngồi ở trên long ý: "Nhạc Thánh, hiện tại người theo dõi nhất cử nhất động của thất hoàng tử. Chỉ cần hần có bất kỳ dị thường nào, trực tiếp lấy tội danh phản nghịch bắt lại!"

"Thần tuân chỉ!"

Phù Nhạc Thánh dánh vè xơ xác tiêu điều lên tiếng nói

Trần Bắc Hậu phủ Trần Bắc Công là người của Tì U quốc, nhưng Trần Bắc phu nhân lại là trưởng công chúa của Dị quốc. Mấy năm trước Trần Bắc Hậu thống lĩnh ba mươi vạn nghĩa quân, tiến đánh Dị quốc. Mà khi Dị quốc bại trận phải dâng lên hai vị công chúa, bồi thường một trăm vạn lượng hoàng kim, mới có thể làm chiến tranh bình ổn

Tuyệt phi chính là tiểu muội của trưởng công chúa, nàng bị đưa vào trong cung, biến thành tần phi của Phù Ngao Thiên, làm lên được quý nhân

Gần hai mươi năm qua, sóng yên biển lặng, lại không nghĩ rằng lại xảy ra chuyện đại biến như ngày hôm nay

Quý Như Yên nhú mày không có hé răng

Kỳ thật, ở trong lòng của nàng, nàng cũng không cho rằng hung thủ là Tuyệt phi

Bởi vì, nếu quả thực là Tuyệt phi hạ độc, vì cái gì lại để cho Tĩnh Nhân công chúa ngu ngốc đi nháo vụ hãm hại nàng?

Nếu như nháo không tốt, liền làm mọi chuyện đổ bể

Một người ngu dốt cũng nên biết tiến hay lui khi đã nắm chắc phần thắng

Từ hoàng cung về tới Yên phủ, đã là bình minh, Quý Như Yên không cảm thấy có được niềm vui nào, mà ngược lại hoàng cung đại biến liên tục một mối vô cùng

Thái tử chết, chuyện thích khách, hơn nữa Tĩnh Nhân công chúa mang theo độc phần

Ba sự việc này, liệu có quan hệ với nhau?

Quý Như Yên trong thời gian ngắn cũng không thể rõ ràng, lúc sau rửa mặt liền tuyệt mỹ tiến vào giấc ngủ

Khi...tỉnh lại, đã là lúc mặt trời ngả về tây

Yến vương đã đứng ở sảnh chính của Phi Liễu Các chờ nàng. Quý Như Yên nhanh chóng thay y phục, trên đầu chỉ dùng một cây trâm bằng gỗ đơn giản, đi ra ngoài gặp Yến vương

"Nghĩa phụ, người như thế nào đây sớm vậy?"

"Như Yên, người tỉnh? Đến, ăn một chút đi"

Yến vương để hết tất cả thức ăn tới gần phía nàng, đó là mấy món ăn sáng, ngoài ra còn có một chén cháo nóng hổi

Quý Như Yên thấy thế, cảm thấy hiểu được, Yến vương có chuyện muốn nói với mình

Gấp qua mấy món, động tác ăn của nàng rất nhanh, có thể nói là gió tốc cũng không bằng, nhưng cứ chỉ lại hết sức tao nhã làm cho người ta cảm thấy hết sức kỳ cục

"Nghĩa phụ, ta ăn xong rồi, người có lời muốn nói cũng với ta sao?"

Yến vương mỉm cười: "Người là một đứa nhỏ thông minh, ngày hôm qua biểu hiện rất tốt, làm cho ta thập phần vui mừng. Có thể nói cho ta biết cái chết của thái tử có liên quan đến Tĩnh Nhân công chúa không?"

Quý Như Yên nhún nhún mày: "Nghĩa phụ, việc này ta chỉ có thể nói, ta cũng không dám khẳng định. Bởi vì thái tử chính là trúng độc của Dị quốc Liệt Từ Hương, nếu như Tĩnh Nhân công chúa không liên quan, cũng không có chứng cứ chứng minh nàng không liên quan. Phải biết rằng, Tuyệt phi chính là đến từ Dị quốc":

"Không nghĩ tới, trong cung cứ nhiên lại phát sinh ra chuyện như vậy"

Yến vương thờ dài một tiếng: "Vậy người thấy thế nào, cảm thấy ai mới chính là hung thủ thực sự?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 157: Phong ba Thiên Hi điện 12

Quý Như Yên nhún nhún vai: "Này, chuyện này không có chứng cứ, ta cũng không thể hoài nghi bất luận kẻ nào, nếu như làm vậy chỉ sợ hung thủ sẽ thoát đi tầm mắt của mình. Nghĩa phụ, thái tử vừa chết ở Thiên Hi điện, kết quả Thiên Độc quốc thất hoàng tử điện hạ và quốc sư liền tiến cung, hai sự kiện này thật sự trùng hợp!"

"Đúng vậy thực khéo, từ Hành cung đến Thiên Hi điện, nói như thế nào cũng phải một canh giờ"

Quý Như Yên do dự một chút, vẫn là nói ra suy nghĩ của mình: "Nghĩa phụ, có chuyện ta phải nói, thái tử điện hạ một khắc trước có lẽ đã đi ra ngoài Thiên Hi điện, hẳn nhất định là trong lúc đó uống xuống Liệt Từ Hương, cho nên chỉ cần tra ra người một khắc trước gặp thái tử là ai, liền có thể tìm ra được manh mối"

Yến vương trước mắt sáng ngời: "Người xác nhận thật sự là như vậy?"

Quý Như Yên cười khò: "Ta thề, lời này tuyệt đối chân thật. Nghĩa phụ ta không hy vọng liên lụy ở trong đó, cho nên xin nghĩa phụ hãy giữ bí mật. Người có thể nói với thế tử ca ca nhưng đừng nói người phát hiện ra điều này là ta. Miễn cho thánh thượng chiếu hoài nghi đến ta, ta căn bản không muốn có dính dáng gì đến người trong hoàng thất, cũng không muốn mọi người nghĩ ta sao lại phát hiện ra được chuyện như vậy, tránh để nghi ngờ không đáng"

"Người yên tâm, ta biết nên làm như thế nào. Việc này thánh thượng giao cho tiểu tử thúi kia xử lý, ta sợ hắn xử lý không tốt, lại chọc giận mọi người. Yến vương phủ, cũng chỉ có một huyết mạch là hắn, ta không thể để cho hắn xảy ra việc gì"

Quý Như Yên ở một bên an ủi: "Nghĩa phụ yên tâm, thế tử ca ca tuy rằng ngang bướng cố chấp hay xúc động. Nhưng bản tính lại lương thiện, hẳn không có tâm tư, có nghĩa phụ ở bên tương trợ, nhất định sẽ sớm ngày tìm được hung thủ giết chết thái tử"

Yến vương cười lớn: "Người đứa nhỏ này, miệng chính là ngọt! Tốt lắm, ta đây đi trước bồi tiểu tử thúi kia tiến cung một chuyến, xem xem thái tử thời điểm kia gặp ai, uống cái gì"

"Hào! Nghĩa phụ cẩn thận"

"Ân"

Quý Như Yên thấy Yên vương rời đi, nhẹ nhàng thở dài một tiếng

Dao Quang cùng Linh Tinh thấy nàng như vậy, ở bên cạnh cảm như hén

"Linh Tinh!"

"Có thuộc hạ!"

Linh Tinh chạy nhanh đi ra, e ngại nhìn Quý Như Yên

Quý Như Yên phân phó nàng: "Người cùng ta đi Trường An Hậu phủ"

"Hiện tại?"

Linh Tinh gương mặt nhỏ nhắn, che kín kinh ngạc

"Không được sao?"

Quý Như Yên lạnh lạnh liếc nàng một cái

"Kia thuộc hạ lập tức liền đi chuẩn bị"

Quý Như Yên cùng Linh Tinh xuất môn, cẩn thận đi vào một tiểu viện ở Trường An phủ

An Huyền vừa vặn về tới Trường An Hậu phủ nghỉ ngơi, thấy Quý Như Yên tiến vào phòng của hắn, hắn lập tức liền tỉnh dậy, vừa mừng vừa sợ: "Tỷ tỷ! Người như thế nào đến đây?"

"An Huyền, người nói ta nghe một chút đi, thái tử chết là do ai gây nên?"

An Huyền có chút do dự, cảm thấy vẫn là nên nói: "Tỷ tỷ, có chuyện ta phải cùng người nói một chút"

"Chuyện gì?"

"Thời điểm ta biết thái tử chết vì Liệt Tửu Hương, ta liền hỏi Tình Nhân công chúa một vấn đề, thái tử một khắc trước khi chết thấy ai, uống cái gì? Tình Nhân công chúa nói thái tử gặp Quý Đông Minh, Quý Đông Minh trong tay cầm một chén không biết là cái gì, nàng tận mắt thấy thái tử uống ngay"

"Cái gì?"

Quý Như Yên hai mắt trừng lớn, cảm thấy khó tin

Quý Đông Minh như thế nào lại liên quan đến chuyện này?

Nếu Tình Nhân công chúa nhìn thấy, kia đại biểu sẽ có người khác thấy, mà việc đầu tiên, kia tất nhiên là muốn hỏi rõ ràng Quý Đông Minh ngu xuẩn kia, tại sao lại cho thái tử uống Liệt Tửu Hương. Hơn nữa nàng có thể trăm phần trăm khẳng định, tên Quý Đông Minh ngu ngốc này, bị người khác sai khiến!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thái Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158: Phong ba Thiên Hi điện 13

Tội danh dùng độc hại chết thái tử, Quý Đông Minh một mình gánh được, nhưng là Phượng gia tuyệt đối không thể gánh

Cho dù là Phượng Thiên Sương đã chết, nhưng Quý Đông Minh cùng Phượng gia vẫn là có quan hệ thông gia

Quý Như Yên lúc này mới hiểu được sự tình, nàng phải mau chóng tìm ra hung thủ, nếu không Phượng gia chắc chắn bị vạ lây

Sống chết của Quý gia, nàng không quan tâm, nhưng sự việc liên quan đến Phượng gia, nàng phải quản

Nàng thê, chuyện này giải quyết xong, nàng nhất định sẽ cùng Quý Đông Minh phân rõ ranh giới, nếu không Quý Đông Minh ngu xuẩn kia, chắc chắn sẽ lại gây tai họa cho Phượng gia

"Tỷ tỷ, ngươi nói bây giờ nên làm gì?"

An Huyền khó xử nhìn nàng: "Việc này chỉ có thể giấu trong nhất thời, lại không thể giấu được lâu"

Quý Như Yên tuy bình ổn nhưng trong lòng lại vô cùng bất an: "Không, ngươi cũng không cần giấu việc này, cứ bẩm báo lên thánh thượng, có chuyện gì, ta sẽ tự mình gánh lấy. Ta phải đi gặp Quý Đông Minh một chuyến, ngươi nghỉ ngơi một lúc rồi hãy vào cung báo với thánh thượng"

"Chính là, tỷ tỷ như vậy sẽ liên lụy người"

"Yên tâm! Ta cam đoan không sao"

"Ta..."

An Huyền vẫn là do dự, chuyện này dù sao, cũng rất nguy hiểm, không tránh được họa mất đầu

Hắn không thể trơ mắt nhìn Quý Như Yên mạo hiểm như vậy, Quý Như Yên vỗ vỗ bờ vai hắn: "An Huyền ngươi nghe. Tỷ tỷ chưa từng lừa gạt ngươi, ta nói không có việc gì, liền không có việc gì. Ngươi đã quên, thánh thượng không phải muốn gặp Ngân Điện công tử sao, cùng lắm thì ta thừa nhận ta chính là Ngân Điện công tử, như thế nào thánh thượng cũng không thể muốn lấy đầu ta"

"Tỷ tỷ, người mạo hiểm như vậy, đáng sao?"

Quý Như Yên mỉm cười: "Ta là vì Phượng gia, làm như vậy là rất đáng. Mấy năm nay nếu không có đại cữu cữu đốc sức duy trì, ta cũng không có cách nào bồi dưỡng thế lực của mình. Phượng gia hồng y vệ, Đình Phong Ngân tồn tại, chính là điều kiện cứng rắn để cho Phượng gia đứng vững. Ngươi nếu thật muốn giúp ta, liền hào hào tra xem, đến tột cùng là ai đứng đằng sau sự việc này"

An Huyền thận trọng gật đầu: "Tỷ tỷ yên tâm, ta sẽ dùng hết lực lượng hoàng kim vệ, cố gắng sớm ngày tìm ra hung thủ"

"Hắc, ta cũng không cùng ngươi nói nhiều, ta phải trở về Quý phủ một chuyến, ngươi nếu có tin tức gì, hãy nói với Dao Quang"

"Ân, tỷ tỷ hết thảy cẩn thận"

Quý Như Yên lặng yên ly khai khỏi Trường An Hậu phủ, thẳng đến Quý phủ

Quý phủ im lặng như chưa có chuyện gì phát sinh, Quý Như Yên thẳng hướng vào Thủy Tiên Các, đem Quý Đông Minh còn nằm trên giường gọi dậy, sau đó hung hăng đập một cước ngã trên mặt đất

Quý Đông Minh quỳ rạp trên mặt đất, lửa giận bốc lên, quát lớn: "Người nào không có mắt dám đá lão tử! Muốn chết à!"

Quý Như Yên đứng ở trước mặt hắn, cười lạnh: "Đầu của ngươi cũng đã sắp không còn, cự nhiên còn có tâm tình ngủ?"

Quý Đông Minh sùng sốt: "Ngươi là có ý tứ gì?"

Quý Như Yên vẽ mặt xơ xác tiêu điều, lạnh giọng hỏi: "Ta hỏi ngươi, thái tử điện hạ một khắc trước khi chết, ngươi bùng cái gì cấp thái tử uống?"

"Nhân sâm, bởi vì thái tử điện hạ nghĩ muốn nhanh chóng giải rượu, cho nên ta liền nói với dược đồng làm cho hắn một chén nhân sâm"

Quý Như Yên híp lại ánh mắt: "Dược đồng? Sợ là dược đồng sớm đã có âm mưu! Ngươi có biết, chính là bởi vì ngươi cấp thái tử uống nhân sâm kia, đã trực tiếp làm cho thái tử điện hạ mất mạng không!"

"Cái gì? Quý Như Yên, ngươi đừng nói hươu nói vượn!"

Quý Đông Minh quá sợ hãi, hắn như thế nào cũng không suy nghĩ đến, thái tử điện hạ chết, lại liên quan đến hắn

Quý Như Yên cười lạnh liên tục, ngồi xuống ghế, như từ trên cao nhìn xuống kẻ hèn mọn: "Ta cũng không có nói quàng, ngươi đại có thể cho người đi tìm dược đồng, hỏi cho ra lẽ, sau đó đến tìm ta!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 159: Cha không muốn chết

Quý Đông Minh thấy thế, trong lòng cũng lo lắng bồn chồn

Hắn sợ hãi nếu sự tình đúng như Quý Như Yên nói, như vậy hắn sẽ mang tội danh hại chết thái tử, cho dù là tịch thu tài sản, giết kẻ phạm tội cũng không đủ

Quý Như Yên lạnh lùng nhìn hắn: "Thế nào, ngươi còn muốn tiếp tục giả bộ hồ đồ sao?"

Quý Đông Minh trầm mặc không lên tiếng, lúc này hắn đã đoán ra được, là ai muốn mạng của hắn

Quý Như Yên cũng không có nóng nảy, chỉ lẳng lặng đứng một bên quan sát

Thời gian nửa nén hương, Quý Đông Minh rốt cuộc nhận không được: "Ngươi nói thật sự nhân sâm kia có vấn đề?"

"Nhân sâm? Nực cười, ngươi có thể xác nhận thực sự là nhân sâm sao? Nhân sâm này cũng không phải là ngươi tự mình nấu"

Lời của nàng, như là đâm đến tâm của Quý Đông Minh, đại não chợt lóe lên một điều: "Đúng vậy, nhân sâm kia không phải do ta nấu! Đây chính là chứng cứ chứng minh ta vô tội a!"

Quý Như Yên thấy người trước mắt rất ngu ngốc, nhận không được lạnh giọng nói: "Nhân sâm là do được đồng của ngươi nấu, ngươi cảm thấy không có liên quan sao?"

"Này..."

"Ngươi nói thực cho ta, ngươi gần đây rốt cuộc đắc tội với ai? Cự nhiên đưa ngươi làm thế thân, hơn nữa còn là tội danh lớn như vậy?"

Quý Đông Minh do dự không thôi nhìn Quý Như Yên, vẫn là nghĩ không nói ra

Mà lúc đó, hoàng kim vệ vọt vào Thủy Tiên Các, người dẫn đầu chính là Yến vương thế tử Phù Nhạc Thánh

Phù Nhạc Thánh, thấy Quý Như Yên sững sốt một chút: "Ngươi như thế nào ở nơi này?"

"Ta quay về xem mà thôi"

Phù Nhạc Thánh nhìn thoáng qua Quý Đông Minh, vẫn là ăn ngay nói thật: "Như Yên, ta đến Quý phủ là phụng chỉ làm việc, mang Quý đại nhân áp giải đi"

Quý Như Yên gật gật đầu, hai tay khoanh ở trước ngực, tỏ vẻ đã rõ: "Xin cứ tự nhiên"

"Không! Như Yên! Như yên, ngươi cứu cha, cha không muốn chết! Thái tử không phải do ta dùng thuốc độc hại chết! Như Yên!"

Quý Đông Minh rốt cuộc bị dọa đến thần trí rối loạn, hoàng kim vệ xuất hiện ở Quý phủ, đại biểu cho thánh thượng đã biết việc này

Nếu thánh thượng thật sự vì báo thù cho thái tử, nhất định đem đầu hắn xuống chém cũng chưa đủ

Quý Như Yên liếc hắn một cái: "Hiện giờ mới nói không muốn chết, có phải hay không đã quá muộn?"

"Ngươi muốn biết cái gì, ta tất cả đều nói cho ngươi biết!"

Quý Đông Minh không muốn chết, vội vàng kêu lên

"Thế tử ca ca, có thể cho ta làm một chuyện trước được không?"

"Thời gian không thể quá dài, thánh thượng còn ở tại Chính Dương điện chờ"

Phù Nhạc Thánh đối với yêu cầu của nàng, mặc dù có chút khó hiểu, nhưng vẫn là đáp ứng

Quý Như Yên gật gật đầu: "Thế tử ca ca yên tâm, Như Yên rất nhanh sẽ xong. Linh Tinh, chuẩn bị giết bút!"

"Dạ, tiểu thư"

Linh Tinh làm việc nhanh nhẹn, chẳng bao lâu thời gian, đã chuẩn bị xong, Quý Như Yên dùng bút viết xuống, đương nhiên đây chính là ly thư của Quý Đông Minh cùng Phương Thiên Sương

Nguyên nhân chính là vì, hiện tại Quý Đông Minh mắc phải đại tội, nàng phải bảo hộ Phương gia cho thật tốt

Lạnh lùng nhìn Quý Đông Minh: "Ký xuống ly thư!"

"Không ký!"

Quý Đông Minh thấy nàng viết ra điều này, tự nhiên cảm thấy căm tức không thôi. Nha đầu này chính là ăn cây táo rào cây sung. Điều này không phải vì cứu hần, ngược lại là muốn cùng hần cắt đứt quan hệ! Không có cửa đâu!

Quý Như Yên cười lạnh: "Thật sự không ký sao?"

"Không ký! Không ký! Không ký! Người đừng cho là ta không biết, người chính là muốn Phụng gia cùng Quý gia không có bất cứ quan hệ nào, người nghĩ quá hay rồi! Quý Như Yên ta cho người biết, nếu tội danh của ta thật sự thành lập. Phụng gia một người cũng đều chạy không thoát! Ta một khi chết, cũng muốn Phụng gia từng người đi cùng ta. Ha ha ha!"

Quý Đông Minh phát rồ la lớn

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 160: Thủ đoạn tàn bạo ký xuống ly thư

Quý Như Yên thở dài một tiếng: "Linh Tinh, động thủ!"

"Dạ!"

Linh Tinh ở bên, gương mặt mang theo ý cười như ác ma, tiến đến gần Quý Đông Minh, lấy tốc độ sét đánh chưa kịp bật tai, nắm lấy tay của hần, mọi người chỉ nghe thấy "Ca" một tiếng

Quý Đông Minh hai tay đã như bị bẻ gãy

"A ____"

Tiếng hét giống như heo bị trọc tiết tru lên, vang vọng toàn bộ Quý phủ

Linh Tinh thủ pháp cực nhanh, bẻ gãy tay hần ra sau, hướng mực nước ấn xuống tờ giấy ly thư kia

Quý Như Yên thấy mọi chuyện xong xuôi, cười tươi như hoa, hướng Phù Nhạc Thánh nói: "Thế tử ca ca, chuyện của ta đã xong, người có thể mang người đi"

Phù Nhạc Thánh nuốt nuốt nước miếng, nữ nhân này, quả nhiên không dễ chọc!

Cự nhiên đối với cha mình, cũng ra thủ đoạn ác độc như vậy. Thủ đoạn ác độc này bất quá cũng là do Quý Đông Minh tự tìm đến

Đã chết đến nơi, lại còn không phân rõ thế cục, muốn uy hiếp Quý Như Yên, vậy cũng khó trách nàng vô tình như vậy

Hoàng kim vệ áp giải Quý Đông Minh đi, Phù Nhạc Thánh ở bên cẩn thận hỏi: "Như Yên, người theo ta cùng tiến cung được không?"

Quý Như Yên suy nghĩ, sau đó gật gật đầu: "Hào"

Phù Nhạc Thánh lúc này mới thở một hơi, kỳ thật là Quý Đông Minh hai tay đã sớm bị phế, hần cũng không muốn bị thánh thượng bá bá mắng đầu

Nếu người gây ra chuyện này ở đây, hần cũng sẽ phải hết sức lấy lòng nàng, lừa gạt Quý Như Yên cùng nhau tiến cung cho thỏa đáng

...

Chính Dương điện

Quý Đông Minh quỳ trên mặt đất, ngay cả thờ cũng không dám thờ

Đúng lúc này hai cung tỷ vạch ra gương mặt của thái tử đã chết, Quý thái y cùng thái tử có tiếp xúc, hơn nữa chính tay Quý thái y bưng chén thuốc cho thái tử dùng, một khắc sau, thái tử liền chết bất đắc kỳ tử

Thánh thượng Phù Ngao Thiên lạnh lùng nhìn Quý Đông Minh: "Quý Đông Minh! Người còn gì để nói không?"

"Thánh thượng tha mạng! Việc này thật sự không liên quan đến thần, là thái tử điện hạ yêu cầu có nhân sâm giải rượu, vì thần mới phân phó dược đồng đi sắc nhân sâm"

Quý Đông Minh vội vàng biện hộ cho chính mình

Thế tử Phù Nhạc Thánh lạnh giọng chất vấn: "Hào hảo người cấp thái tử nhân thân, như thế nào liền biến thành Liệt Tửu Hương?"

"Này, vì thần không biết"

"Được đồng của người từ trước đến nay trung thành với người, hiện tại hân đã chết. Người có phải hay không nghĩ người đã chết rồi không thể đối chứng, cho nên sau khi chuyện thành công, hạ độc thủ giết hân?"

Quý Đông Minh sợ tới mức sắc mặt xanh trắng, lắc lắc đầu: "Thế tử chó ngậm máu phụ người! Vì thần vốn là đại phu sao có thể giết người?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh cười lạnh: "Đại phu, thiện tâm đều cứu người, tâm ác có thể giết người! Điểm này Quý thái y hân là hiểu rõ mới đúng"

"Vi thần thật sự không có hạ độc thái tử!"

"Vậy người nói, người gần đây đắc tội với người nào?"

"Vi thần từ trước đến nay nhất gan sợ phiền phức, như thế nào đắc tội với người ta đâu?"

"Là vậy sao? Nói thí dụ như Tuyết phi nương nương!"

"Tuyết phi nương nương..."

Quý Đông Minh cả người giật mình, sắc mặt lo lắng, rồi lại không dám xác định. Quý Như Yên cười lạnh, chỉ sợ tên ngu ngốc này còn nghĩ sẽ có may mắn đến cứu hân, xem ra, hân là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ

"Thánh thượng, có thể cho Như Yên hỏi Quý đại nhân vài vấn đề?"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên thấy Quý Như Yên nhún tay hỏi đến, cũng nghe ra ý tứ của nàng trong lời nói, nàng thành thật không nghĩ phải che chở hành vi xấu xa của phụ thân, còn làm cho thị nữ bẽ gãy hai tay của phụ thân, nữ nhân này chắc là không có tâm tư xấu gì

Trong lòng vòng vo một hồi, thánh thượng gật đầu rồi đáp ứng

Bạn đang đọc truyện *Thân Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161: Nanh vuốt của Tuyết phi

Quý Như Yên đi đến trước mặt Quý Đông Minh: "Quý đại nhân, Uyển quý phi, thập hoàng tử và thập ngũ hoàng tử trên người có độc được phát tác chậm, không biết Quý đại nhân vì sao không phát hiện ra?"

Nghe vậy, thánh thượng Phù Ngao Thiên chấn động, vội vàng nắm lấy tay Phù Nhạc Thánh, hạ giọng hỏi: "Nguyên Tuấn cùng Nguyên Dịch trúng độc?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh hít lại hai ánh mắt, chuyện này vốn rất bí mật, vì cái gì Quý Như Yên lại biết?

Nhưng thánh thượng đặt câu hỏi, hân cũng không có giấu diếm, nhanh chóng thấp giọng trả lời, đem mọi chuyện phát sinh nhất nhất bẩm báo

Quý Đông Minh vừa nghe Quý Như Yên ngay cả chuyện này cũng biết, sợ hãi sau một lúc lâu cũng không nói ra lời

Quý Như Yên lại không quan tâm, tiện đà nói: "Uyển quý phi đối với mọi người luôn ôn hòa khoan dung, mạch bình an của nàng từ trước đến nay cũng đều là do Quý đại nhân phụ trách. Vì sao vẫn giấu diếm Uyển quý phi là nàng bị trúng độc? Vẫn là nói, người ngấm ngấm hạ độc, không muốn cho ai biết bí mật này!"

Quý Đông Minh thất thần nhìn Quý Như Yên, trăm tư không thể lý giải được, vì cái gì nữ nhân này mọi chuyện đều biết, căn bản đều không thể gạt được hai mắt của nàng!

Chính là, nữ nhân này chỉ có mười sáu tuổi, tại sao ngay cả hậu cung tranh đấu lại hiểu biết rõ ràng như vậy?

Rất nhiều điều khó hiểu, làm cho Quý Đông Minh ngây ngốc

Thánh thượng Phù Ngao Thiên đã nghe xong thế tử hồi báo, Thấy Quý Đông Minh vẫn là không muốn khai ra chân tướng, tức giận quát: "Quý Đông Minh, người còn không mau nói rõ ràng, thật sự muốn cô vương dùng khổ hình sao? Người đâu mang tới đinh cốt giá!"

An Huyền lĩnh mệnh, chạy nhanh đi chuẩn bị

Mà Quý Đông Minh sợ tới mức khóc lớn: "Thánh thượng tha mạng, vì thần nói, vì thần nói!"

"Còn không mau nói ra!"

"Sự tình là như vậy, năm đó vì thần trở thành viện phán của thái y viện, đều là do Tuyết quý nhân chiếu cố, nếu không có Tuyết quý nhân mang thai thất hoàng tử, hơn nữa lại sinh hạ long tử, Tuyết quý phi nói cho vì thần một đại lễ, vài ngày sau, vì thần từ một tiểu thái ý trở thành viện phán của thái y viện"

Quý Như Yên nhủ mảy, không nghĩ Quý Đông Minh leo lên được vị trí này đều là do Tuyết phi nâng đỡ

Ở thời điểm Quý Đông Minh đưa ra lời khai, Quý Như Yên cũng không để ý nhiều đến lời nói của hắn, kết luận như sau: Bởi vì cảm thấy dựa được vào Tuyết phi, mới có thể sinh tồn trong hoàng cung. Lúc này mọi chuyện Tuyết phi an bài đều nhất nhất tuân theo. Đương nhiên việc hãm hại vài phi tần, tất nhiên cũng không thiếu

Chính là, Quý Đông Minh đã nói ra một tin tức rất quan trọng, chính là Tĩnh phi ở Kính An Tự, cự nhiên chính là do Quý Đông Minh hãm hại. Chỉ xuống tay một lần, đã làm cho hoàng thượng đuổi Tĩnh phi ra ngoài

Nếu Quý Đông Minh không có nói việc của Tĩnh phi, thánh thượng Phù Ngao Thiên cũng sẽ không đến nỗi nổi trận lôi đình. Nhưng là hắn lại nói ra chuyện này, kia chỉ có thể nói hắn hôm nay vận khí thật đen đủi, đã giẫm phải mìn, chỉ sợ là chết không có chỗ chôn

Thánh thượng còn đang trong cơn tức giận, phản phó An Huyền đem người đến thiên lao, thờ phi phi ngồi trên long ý, uống một hớp trà lớn, vẫn là không có biện pháp nguôi giận trong lòng

"Thánh thượng bá bá nguoi đừng quá tức giận, đừng cùng tiểu nhân đó sinh khí, kia chỉ làm thân thể thêm mệt mỏi!"

"Cô vương tức giận nhất là tiện nhân Tuyết phi kia! Cự nhiên can đảm giết hại phi tần, tiện nhân kia quả nhiên tâm địa rắn rết, Uyển quý phi an phận như vậy, chưa bao giờ đắc tội với nàng, có thể thấy được lòng nữ nhân kia có bao nhiêu độc ác! Không được, người thủ đoạn như vậy không thể lại ở trong cung! Cô vương muốn chém đầu nàng!"

"Không được!"

Quý Như Yên cùng Phù Nhạc Thánh trầm miệng một lời khuyên nhủ

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 162: Gừng càng già càng cay

Thánh thượng Phù Ngao Thiên nhìn hai người kia, nhủ mảy không hồn giận: "Cấp cô vương một lý do!"

Quý Như Yên cùng Phù Nhạc Thánh nhìn nhau, cuối cùng vẫn là Phù Nhạc Thánh nói trước: "Thánh thượng bá bá, nguoi cũng biết, đứng phía sau Tuyết phi chính là hoàng thất Dị quốc. Cho dù thánh thượng muốn chém nàng, cũng cần có chứng cứ, hiện tại chỉ dựa vào lời nói của Quý Đông Minh, đã luận tội của Tuyết phi, như vậy quả mức độc đoán, không tốt!"

Quý Như Yên nở nụ cười, ngữ khí nhẹ nhàng: "Thánh thượng, muốn làm cho Tuyết phi tâm phục khẩu phục nhận tội, chỉ có thể tìm ra chứng cứ phạm tội của nàng, mới có thể làm cho Dị quốc không thể nói lời nào, mà còn làm cho Dị quốc chịu nhận lỗi, bằng không, như thế nào...làm cho cái chết của nhóm phi tần không oan uổng! Như thế nào cũng phải làm cho cho Dị quốc đưa ra một số bạc lớn làm cho quốc khố tràn đầy nga!"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên sững sốt, nhìn Quý Như Yên nửa ngày, theo sau cười ha ha: "Đúng vậy! Đúng vậy! Nguoi cái nha đầu quý này chính là nói ra điểm quan trọng, ha ha việc này liền giao cho các nguoi làm đi!"

Mặc niệm...

Quý Như Yên thay chính mình bị ai ba gãy

Nhìn xem, đây chính là kết cục xen vào việc của người khác

"Như thế nào, nguoi không muốn?"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên liếc mắt nhìn Quý Như Yên một cái, thấy nàng bộ dạng hóa đá, cảm thấy không vừa lòng, trên mặt bộ dạng hờn giận

Quý Như Yên trừu rút khóe miệng: "Thánh thượng, Như Yên tất nhiên nguyện ý. Chính là án tử này của phụ thân, ta là nữ nhi của hắn, chỉ sợ mang đến

thánh thượng phiên toái"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên chụp bàn đứng dậy, khiển trách nói: "Cầu thì! (Chó má) Ngươi nghe cho kỹ, ngươi là quận chúa, đã là người của hoàng gia, Quý Đông Minh gây chuyện, đó là tự hấn phải gánh chịu, ngươi không cần để ý đến người khác nhiều lời, nói này nói nọ!"

Quý Như Yên trầm mặc không nói, chính là yên lặng lấy từ trong lòng ngực ra ly thư mà Quý Đông Minh đã điểm chỉ

"Thánh thượng, người giúp Như Yên xử lý tốt việc này, Như Yên nhất định vì người tra ra là ai hạ độc thái tử!"

Thánh thượng tiếp nhận tờ giấy trước mặt, cự nhiên là ly thư

"Đây là Quý Đông Minh đã điểm chỉ?"

Quý Như Yên lắc lắc đầu, thành thực nói: "Không, hấn không điểm chỉ, là bị đánh gãy tay, bắt đắc dĩ điểm xuống"

"Vì cái gì ngươi đưa ra ly thư này?"

"Ta là vì bảo vệ gia tộc của mẫu thân"

"Ngươi cũng biết hiệu lực của ly thư đó, một khi đã viết ra, Phụng gia cùng người nhà họ Quý không có bất cứ mối quan hệ nào..."

Quý Như Yên gật gật đầu, thận trọng vô cùng: "Thỉnh thánh thượng hạ chỉ, đồng ý mẫu thân cùng Quý Đông Minh không quan hệ, hơn nữa ta muốn đem mộ phần của mẫu thân quay trở về Phụng gia"

Vốn việc này không cần đến thánh thượng ra tay, nhưng Quý Đông Minh hôm nay nếu không phải gây ra đại họa, nàng cũng không phải đi đến bước này

Việc này làm cho thánh thượng biết, có lợi cũng có hại

Lợi ở chỗ Quý Đông Minh phạm lỗi, sẽ không phiền tới người Phụng gia. Cái hại chính là nàng đã để lộ ra vết thương trí mạng của mình

Bất quá Quý Như Yên cũng không sợ, nàng đã tìm thánh thượng làm chủ, cự nhiên cũng nắm chắc người Phụng gia có thể bình an vô sự

Thánh thượng Phù Ngao Thiên thật sâu nhìn nàng một cái, nữ nhân này đúng là thông minh lanh lợi, đường tiến đường lui đều đã an bài thật tốt!

"Cô vương sẽ hạ chỉ, ngươi cũng là nên nói cho cô vương biết một chút sự tình đi"

Quý Như Yên cười khỏ, nàng tự nhận mình chính là đủ giao hoạt, cũng không nghĩ thánh thượng lão gia hóa kia so với nàng còn khôn khéo hơn vài phần

Quả nhiên, gừng càng già càng cay a

Nàng đi đến một bên, đề thấp âm thanh, chậm rãi nói: "Như Yên chỉ nói ra suy nghĩ của bản thân, mà ai là thủ phạm, cũng chưa có kết luận"

"Được rồi, nói mau!"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên vội vàng không thôi

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Nội trong một tháng phá án

"Muốn tìm ra hung thủ, trước tiên phải biết một sự kiện, chính là thái tử sau khi chết ai có lợi lớn nhất? Lại có, việc ám sát Thiên Độc quốc thất hoàng tử có phải là mệnh lệnh của thái tử hay không? Nếu không phải thì ai đã làm?"

Nàng vừa nói xong, ba người trực tiếp trầm tư

Mà Phù Nhạc Thánh tử trước đến nay can đảm can trọng, nguyên nhân của hấn chính là không sợ thánh thượng, mới được thánh thượng coi trọng vài phần

Hấn cau mày: "Thái tử chết, có thể nói các hoàng tử là được lợi nhất, bởi vì thái tử sau này sẽ kế ngôi, chỉ có hấn chết, như vậy vị trí thái tử sẽ được tuyển chọn một lần nữa. Về chuyện ám sát Thiên Độc quốc thất hoàng tử, ta bây giờ không thể hiểu được. Như Yên ngươi cảm thấy hai vụ việc này phải tra cùng một lúc sao?"

Quý Như Yên nhủ mảy kiên định nói: "Phải tra cùng một lúc! Đêm qua ở Thiên Hi điện phát sinh ra chuyện, thái tử vừa mới chết, Thiên Độc quốc thất hoàng tử cùng quốc sư cùng lúc cầu kiến, nói có người ám sát bọn họ. Việc này thật trùng hợp, hơn nữa tội danh vẫn làm muốn đẩy trên người thái tử đã chết kia, nếu không đồng nhất tra, thực dễ làm cho Ti U quốc thiệt thòi lớn. Vạn nhất đối phương quốc sư coi đây là cớ, nói Ti U quốc đối với thất hoàng tử gây bất lợi, mà huy động binh lính, Ti U quốc chúng ta cùng Thiên Độc quốc có thể khai chiến sao?"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên mặc dù đã ngoài bốn mươi tuổi, nhưng phán đoán năng lực chưa từng sai, hắn trầm ngâm nói: "Kia ý các ngươi xem, việc thái tử cùng chư vị hoàng tử có liên quan, thậm chí việc ám sát thất hoàng tử cũng là cùng một hung thủ?"

"Thánh thượng, trước mắt nói, thái tử chết có lợi nhất chính là các vị hoàng tử"

Quý Như Yên gật gù đầu, lúc trước nàng không nghĩ muốn dây dưa việc này, chính là cảm thấy trong hoàng cung rất nhàm chán, vì quyền lực, cả ngày người đầu ta đá, người hãm ta hại, làm cho mọi người đều gặp phiền phức

"Việc này toàn quyền giao cho hai ngươi, nhất định nội trong một tháng đem hung thủ giải đến trước mặt ta!"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên lạnh lùng phân phó nói

Quý Như Yên cùng Phù Nhạc Thánh nhìn nhau, sau đó ly khai khỏi Chính Dương điện

Đương nhiên, thánh thượng Phù Ngao Thiên cũng đồng thời hạ chỉ đem Phượng Thiên Sương cùng Quý Đông Minh cắt đứt quan hệ

Ly khai khỏi hoàng cung, Quý Như Yên cùng Phù Nhạc Thánh bước chậm ở trên đường cái, Linh Tinh đi phía sau nàng, nhất nhất không lên tiếng

"Như Yên, trong một tháng phá án, ngươi có nắm chắc không?"

Quý Như Yên nhún nhún vai: "Không biết, nhưng ta hiện tại muốn đi một chỗ"

"Đi đâu?"

"Đến hình phủ"

"Đi vào trong đó làm cái gì?"

"Nghiệm xét thi thể thái tử!"

"Cái gì?!"

Phù Nhạc Thánh ba hồn bảy vía đều bị thổi đi, chỉ còn lại lá gan chia ra: "Thái tử chết khủng bố như vậy, ngươi cự nhiên còn muốn khám nghiệm tử thi?"

"Không khám nghiệm tử thi, như thế nào có được nhiều chứng cứ chính xác?"

"Được được, ngươi nói như nào cũng đúng, ta không cùng ngươi đi. Có tin tức gì, quay về Yên phủ nói cho ta"

Nói xong, Phù Nhạc Thánh không nghĩ khí phát tay, bước nhanh rời đi

Nhìn bóng lưng của hắn, Quý Như Yên đột nhiên nở nụ cười

Sau khi cười xong, sắc mặt lại trở lên trầm trọng, kỳ thật tết trung nguyên đêm đó, thái tử trúng phải Liệt Tửu Hương, hung thủ đương nhiên sẽ cùng thái tử tiếp xúc, nếu không thái tử như thế nào uống nhiều rượu như vậy, đến nỗi muốn thái y mang đến chén nhân sâm giải rượu?

Chỉ dựa vào điểm này, nàng đã nghĩ muốn tra xem ở trên người thái tử có manh mối hay không, có thể tiến thêm một bước nhắm thẳng mục tiêu

Quý Như Yên đột nhiên hướng Linh Tinh nói: "Thất sát bọn hắn đã tới Thịnh kinh chưa?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 164: Manh mối ngoài ý muốn

"Tiểu thư, Thất Sát bọn hắn ngày đêm không nghỉ, dự tính ngày mai sẽ đến Thịnh kinh"

Linh Tinh mau chóng trả lời

Quý Như Yên gật gù đầu: "Tốt lắm! Đi, hiện tại chúng ta đến hình phủ, vừa hay ngày mai ta có việc muốn an bài cho bọn họ"

...

Nói đến hình phủ, Lam Chi Đồ cũng một đêm không ngủ, thánh thượng có chỉ, tử thi của thái tử phải bảo quản thật tốt, vì cần phải điều tra, nên không thể hạ táng

Kể từ đó, Lam Chi Đồ chỉ có thể làm theo lời của thánh thượng, đưa tử thi của thái tử đến hầm băng, còn phải trọng binh canh gác

Quý Như Yên đi đến, Lam Chi Đồ mau chóng nghênh đón: "Thần gặp qua quận chúa, quận chúa cát tường!"

"Lam đại nhân khách khí, mau mau miễn lễ, chức quan của ngài so với phẩm cấp của ta cao hơn, không cần hướng ta hành lễ, về sau gọi tên của ta là được rồi"

Lam Chi Đồ khoảng ba mươi tuổi, thái độ làm người chính trực, tết trung nguyên đêm hôm đó, biểu hiện của Quý Như Yên làm cho hắn thập phần khâm phục

Không nghĩ tới, chỉ trong một buổi tối, Quý Như Yên lại đến hình phủ, ngồi đợi hắn bằng vẻ mặt ôn hòa

Như vậy làm cho hắn ngoài ý muốn không thôi: "Quận chúa không trách ta lúc trước hoài nghi người sao?"

"Lam đại nhân chính là giải quyết việc chung mà thôi, hơn nữa công chúa ở bên nói dối, Lam đại nhân hiểu lầm ta là chuyện có thể hiểu"

Quý như Yên mỉm cười: "Ta hôm nay tới đây, là muốn nhìn qua thi thể thái tử một chút, Lam đại nhân không biết đã nghe, thánh thượng giao cho ta toàn quyền xử lý vụ án này chưa?"

"Đã nghe qua! Ta có một yêu cầu nhỏ, không biết quận chúa có thể đáp ứng hay không?"

Lam Chi Đồ cẩn thận nói ra vấn đề

"Yêu cầu gì?"

"Ta có thể lấy danh phận trợ giúp, cùng người tham gia vụ án này không?"

Quý Như Yên buồn cười nhìn hắn một cái: "Như thế nào Lam đại nhân không sợ bị liên lụy sao? Phải biết rằng, thái tử chết là do bị hạ độc, một khi tra không ra chân tướng, thánh thượng nhất định sẽ trách tội, đến lúc đó ngay cả người trợ giúp cũng tất nhiên không tránh được họa roi đầu đầu"

Lam Chi Đồ ánh mắt lộ vẻ nghiêm túc: "Quận chúa, thần không sợ chết,! Thần chỉ muốn tìm ra hung thủ, làm cho hắn bị trừng trị thích đáng!"

Quý Như Yên trừng mắt nhìn hắn, gật gù đầu: "Ngươi có thể tham gia, nhưng đối với quyết định của ta không được phép nghi ngờ, việc này ngươi có thể làm được không?"

Không thể nghi ngờ?

Lam Chi Đồ do dự một chút, cuối cùng vẫn gật đầu đáp ứng

Đi đến hầm băng, bởi vì nơi đây tồn tại vô cùng nhiều khối băng, nên nhiệt độ rất thấp

Quý Như Yên ra lệnh cho người ta thấp nên mấy chục ngọn đèn, đem toàn bộ hầm băng sáng lên

Trên khối băng có một người, đó chính là thái tử Phù Nguyên Dương đã chết

Thời điểm thái tử chết, bởi vì tâm mạch bị độc ăn mòn, chết cũng thập phần không cam lòng, nên hai tròng mắt mở ra vô cùng lớn, chỉ nhìn liếc qua một cái, có thể làm cho người ta khiếp sợ

"A!"

Linh Tinh tiểu nha đầu này, đều đã bị dọa đến hoảng sợ

Quý Như Yên thấy nàng có chút sợ hãi, phân phó nàng đứng ở bên ngoài coi chừng, chính mình cẩn thận đi đến thi thể của thái tử kiểm tra, quần áo vẫn là nguyên bộ hôm tết trung nguyên mặc, đầu móng tay đã biến thành màu đen

Đứng bên cạnh băng sáng, Quý Như Yên đột nhiên đặt ra câu hỏi: "Lam đại nhân, báo cáo nghiệm chứng thi thể, người nói qua một lần cho ta nghe"

Lam Chi Đồ ở một bên gật đầu, bắt đầu kể rõ: "Ở bên ngoài, thi thể thái tử không có vết thương, thời điểm trước lúc tắt thở ánh mắt lộ vẻ tức giận, tròng mắt sung huyết, khi chết hai tay nắm thành quyền, trong móng tay không có phát hiện dị vật gì"

Quý Như Yên nhìn vương quan (mũ thái tử) trên đỉnh chính là làm từ vàng ròng, ôm lấy một bạch ti (dải dây tơ tằm màu trắng), lúc này nàng ngồi xổm

xuống bên cạnh xác chết, phân phó Lam Chi Đồ, lấy một cặp mộc lại đây

Thời điểm đem bạch ti lấy ra, Lam Chi Đồ hít một hơi: "Đây là hàng của Vân Ti Cẩm!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 165: Vân Ti Cẩm

"Vân Ti Cẩm?"

Quý Như Yên hai ánh mắt hít lại, danh tiếng về Vân Ti Cẩm, nàng cũng có nghe thấy

Vân Ti Cẩm đến từ Xuyên Đô thành, bởi vì hàng Vân Ti Cẩm chính là được dệt bằng máy, vì vậy giá cả thấp phần cao, một ngàn lượng bạc cũng chỉ có thể được một

"Lam đại nhân, nhóm cung nhân phi tần có thường dùng Vân Ti Cẩm hay không?"

Lam Chi Đồ ở bên cười khổ: "Việc y phục này, ta thật không biết, việc này chỉ có thể hỏi tổng quản trong phủ nội vụ mới có thể biết được"

Quý Như Yên gật gù đầu, nói Lam Chi Đồ giữ lại bạch ti này làm vật chứng

Mà nàng lại tiếp tục xem xét thi thể thái tử, lần qua lộn lại cũng không có phát hiện bất cứ cái gì

Kỳ thật nàng có một loại kích thích, muốn giải phẫu thi thể thái tử, như vậy mới có thể xem xét được nhiều hơn, nhưng là nàng so với ai khác đều rõ ràng, cho dù nàng nguyện ý giải phẫu, thánh thượng người ta cũng không muốn đem con của mình cho nàng giày vò

Vì vậy, nàng vẫn không có nói đến

Còn nữa, tại đại lục này, không có ai gan lớn như vậy, dám giải phẫu thi thể người đầu

Quý Như Yên chỉ có thể suy sụp ly khai khỏi hình phủ, trở về Yến phủ

Một đoạn nữa mới đến Yến phủ, lại nghe được thanh âm chanh chua của nữ nhân la hét ầm ĩ, người này chính là Quách Ngọc Kỳ cùng Kiều di nương

Bởi vì bọn họ là nữ nhân, Yến vương chỉ có thể làm cho thị vệ ngăn ở bên ngoài phủ, không cho các nàng tiến vào

Lúc này, Quách Ngọc Kỳ mở miệng không sạch sẽ mắng chửi: "Quý Như Yên ngươi cái tiểu tiện nhân! Ngươi như thế nào mang người tới bắt cha ngươi, lòng của ngươi đều bị câu tha đi sao? Ngươi lòng lang dạ sói, sớm biết có hôm nay, lúc trước ta đã nói lão gia ném ngươi ra khỏi Quý phủ, cần gì phải đợi đến lúc này, ngươi đối với lão gia làm chuyện vô nghĩa! Quý Như Yên, ngươi đi ra đây! Đừng cứ mãi ở trong đó không dám ra, ngươi dám làm còn không dám nhận sao? Quý Như Yên ngươi mau đưa lão gia thả ra, nếu không ngươi đừng trách lão nương!"

Kiều di nương tuy rằng không có chửi bậy, nhưng đứng ở phía sau Quách Ngọc Kỳ, im lặng làm bạn, hiển nhiên là đồng ý với Quách Ngọc Kỳ

Linh Tĩnh nghe thấy Quách Ngọc Kỳ mở miệng nói lời khó nghe, mi tâm khẽ nhíu, không đợi Quý Như Yên phân phó, đã muốn vọt lên, Quách Ngọc Kỳ vừa quay mặt ra đã có một đạo tát giáng thẳng vào mặt: "Ta khinh! Cậu điên khi nào ở trong này sủa quàng? Cũng không có mắt sao? Nơi này là Yến phủ, còn dám ra oai nữa câu, ta sẽ cho ngươi chết không toàn thân"

Linh Tĩnh tàn nhẫn, làm cho Quách Ngọc Kỳ lúc này không dám hé răng

Ngược lại Kiều di nương hướng ánh mắt sắc nhọn nhìn Quý Như Yên

Bước nhanh tiêu sái đi đến trước mặt nàng, nước mắt như vỡ đê, rầm rộ chảy xuống

"Đại tiểu thư, ta biết lúc ngươi còn nhỏ, lão gia đối với ngươi không quan tâm, thậm chí là xem nhẹ sự tồn tại của ngươi, nhưng là hần dù gì cũng là phụ thân của ngươi! Ngươi tại sao lại có thể dẫn người tới bắt hần a? Đại tiểu thư, lão gia dù gì cũng là phụ thân của ngươi, ngươi mau nghĩ cách thả hần ra, được không?"

Kiều di nương nói câu này, lập tức liền làm đổi trắng thay đen

Nói nàng là một nữ nhi không có hiếu nghĩa, còn làm cho người ta đến bắt cha

Nghe vậy, Quý Như Yên nhíu đầu mày: "Các ngươi thật sự xác định, là do ta mang người đến bắt Quý Đông Minh?"

Đêm qua, Quý Như Yên đi đến Quý phủ, phát hiện hai nữ nhân này không có ở trong, mà ngay cả một đám đi nương khác cũng không thấy bóng dáng, chỉ có Quý Đông Minh một mình ở Thủy Tiên Các nghỉ ngơi

Cũng bởi vì như vậy, thời điểm Quý Đông Minh bị bắt đi, không có đám đi nương ngăn cản

Sau nàng lẩm miệng hỏi một câu, mới phát hiện ngày đó là ngày nhóm phụ nữ có chồng phải đi Kính An Tự cầu thần bái phật, thuận tiện đã ở đó một buổi tối

Thời điểm vội vàng quay về Quý phủ, mới biết được Quý Đông Minh bị Quý Như Yên dẫn người đến bắt đi

Lúc này, vội vàng đến Yên vương phủ nào loạn

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 166: Người đừng xằng bậy

"Đại tiểu thư, hạ nhân đều nói, là người mang lão gia đi, đại tiểu thư còn không thừa nhận sao?"

Kiều di nương nhìn nàng chằm chằm, không cho Quý Như Yên rời đi tầm mắt của mình

Quý Như Yên gặp ánh mắt như đao của nàng, dường như là muốn giết mình, không khỏi buồn cười: "Phụ thân đại nhân không phải là ta mang đi, mà là Yên vương thế tử Phủ Nhạc Thánh phụng chỉ thánh thượng làm theo, hiện giờ phụ thân đang ở thiên lao, Kiều di nương người có muốn bồi không?"

"Thiên lao?"

Kiều di nương sợ tới mức mặt mày đại biến, lui lại hai bước

Quý Như Yên cười đến quỷ dị: "Kiều di nương từ trước đến nay đều cùng phụ thân ân ái, nếu không ta nói thái tử ca ca đưa người cùng vào, hảo hảo cùng phụ thân ở thiên lao gần bố?"

"Đại tiểu thư, người đừng xằng bậy!"

Kiều di nương trong lòng rối loạn, nàng nghĩ như thế nào cũng thật không ngờ, Quý Đông Minh cự nhiên bị giam trong thiên lao, nàng còn tưởng rằng là Quý Như Yên muốn gây khó dễ cho lão gia, lại không nghĩ rằng, cự nhiên là ý chỉ của thánh thượng!

Này, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Buổi tối tết trung nguyên. Tin tức thái tử bị trúng độc chết, thánh thượng có chỉ, không được phép truyền ra ngoài, nếu không tru di cửu tộc, vì thế tin tức thái tử bị giết chết cũng không có nhiều người biết được

Thấy Kiều di nương sợ hãi như vậy, Quý Như Yên nở nụ cười: "Ta sẽ không xằng bậy, chính là Kiều di nương có thể biết xằng bậy hay không. Quý phủ cũng không thể so sánh với Yên vương phủ, người ở trong này cãi lộn, ảnh hưởng tới việc vương gia nghỉ ngơi, người không sợ đắc tội với vương gia sao?"

Kiều di nương sắc mặt khó coi, nàng biết ý Quý Như Yên muốn nói là gì, quả thật nàng không thể chọc vào Yên vương

Mà Quách Ngọc Kỳ đối với Quý Như Yên phần nộ, nàng từ trước đến nay không có nửa điểm hảo cảm gì đối với Quý Như Yên cả

"Quý Như Yên, người ở trong này hồ ngôn loạn ngữ! Người nguyên rửa lão gia như vậy, người có ý gì?"

Linh Tinh nhìn Quách Ngọc Kỳ xem thường: "Vị phụ nhân này, tiểu thư nhà ta nguyên rửa lão gia nhà các người sao? Tiểu thư nhà ta đã hảo tâm nói cho lão gia nhà các người biết, người cũng đừng có chó cắn Lã Động Tân, không nhìn ra người tốt!"

"Nàng là người tốt? Nếu như nàng là người tốt như người nói, nàng đã không đòi lão gia hai trăm vạn!"

Quách Ngọc Kỳ tức giận vô cùng, cự nhiên đánh chửi nàng để cấp cho tiện nhân này hai trăm vạn

Quý Như Yên nhìn nàng chằm chằm: "Kỳ di nương, hai trăm vạn lượng đó là phụ thân cho ta đồ cưới, người nếu muốn đổi chứng thì hãy tìm phụ thân mà đàm đạo. Người tới, đưa hai người các nàng đến thiên lao, làm cho nàng cùng phụ thân hội hợp"

"Không! Ta không đi!"

Kiều đi nương thanh âm hết lớn

Mà ngay cả Quách Ngọc Kỳ cũng choáng váng, nàng chỉ muốn đến Yến vương phủ nháo một hồi, không nghĩ kết cục lại bị bắt đến thiên lao?

Chính là, mặc kệ các nàng có kháng cự như thế nào, làm sao có thể thoát được thân thể cường tráng của thị vệ đâu?

Trước mắt không còn hai nữ nhân lấm mồm kia, cái lỗ tai cũng là thanh tịnh không ít

Linh Tinh ở bên Quý Như Yên về mặt lo lắng: "Tiểu thư, các nàng cùng tiểu thư đối nghịch như vậy, tiểu thư vẫn còn muốn nhẫn sao?"

Quý Như Yên xi cười một tiếng: "Vậy người muốn làm cái gì?"

Linh Tinh tiểu nha đầu kia, nghiêm trang nói: "Những người kia căn bản là không xứng ở trên đời"

Quý Như Yên hoảng sợ: "Người nha đầu kia, khi nào thì tâm tư trở nên độc địa như vậy? Các nàng chỉ đối với chúng ta mắng vài câu thôi, cũng không phải muốn lấy đi mạng của chúng ta, giáo huấn các nàng thật tốt là được rồi"

Hai người một trước một sau, chuẩn bị tiến vào Yến phủ, Dao Quang vội vàng chạy ra, vừa thấy được Quý Như Yên, tiến lên hạ giọng bẩm báo: "Tiểu thư, Thất Sát bọ hắc tới rồi"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 167: Thất Sát, Tuế Tinh, Trấn Tinh

Quý Như Yên mừng rỡ không thôi: "Tới rồi? Bọn họ ở đâu?"

"Phía đông đại trạch"

"Đi, chúng ta đi cùng bọn họ hội họp"

Quý Như Yên ở trên Thanh Loan đại lục, chính mình lập ra một tổ chức, có tên là Hồng Y Vệ

Lúc trước đại sư huynh Sở Lam Thiên giao cho nàng một nhóm người, đây đều là tâm huyết của hắn

Sau này Quý Như Yên liền đem những người năng lực bình thường này đến Phượng Thiên phủ để bảo hộ người Phượng gia

Nàng chọn lựa ra mười tám vị tinh anh, sắp xếp thành bát sát tinh

Bát sát tinh, có tám nhóm nhỏ, từng nhóm nhỏ có một đội trưởng

Có thể chỉ huy mười tám người này, chỉ có mình Quý Như Yên

Năm đó vì huấn luyện tám mươi người, Quý Như Yên đem bọn họ che hai mắt lại, mang họ tiến vào trong lửa cháy không gian, làm cho đại sư huynh hảo hảo huấn luyện bọn họ một phen, để họ vào trong một khu hắc ám có tên ____ La Sát Cốc

La Sát Cốc có rất nhiều hung thần mãnh thú, nơi này không biết đã bao nhiêu năm chưa bị mở ra, La Sát Cốc này mãnh thú đều có ở khắp nơi

Sau khi đi vào, một đám đều là bị trọng thương trở ra

Dưỡng thương thật tốt xong lại ném vào

Lập đi lập lại nhiều lần như vậy, những người này tố chất ngày càng cao, vừa ra chiêu chính là trí mạng

Nhóm tinh anh này có thể nói hao kiệt rất nhiều tâm huyết của nàng cùng đại sư huynh Sở Lam Thiên, vì làm cho bọn họ kiên trì tập luyện đã tự mình chế ra rất nhiều cường thân kiện thể cho bọn họ, mới có thể cho bọn họ sinh tồn nhiều năm trong La Sát Cốc như vậy, những người này đều là tuyệt đỉnh cao thủ, từng nhóm nhỏ đều có ám hiệu không giống nhau

Mặt đông tiểu viện, đứng ba mươi tám người

Cả trai lẫn gái đều có, bọn họ tuổi tác đều không lớn, vẻ mặt xơ xác tiêu điều đứng ở nơi đó, lẳng lặng đợi chủ tử của bọn họ

Quý Như Yên mang theo Linh Tinh cùng Dao Quang đến phía đông biệt viện. Hai người lập tức đứng vào trong đội ngũ

Bốn mươi người, chia làm năm đội, từng đội có tám người, trừ bỏ Linh Tinh cùng Dao Quang, ba mươi tám người còn lại đều là một thân hắc y

Hiện tại đã là buổi chiều, Quý Như Yên nhìn trước mắt bốn mươi người, giống như quân đội tồn tại

Đứng ở phía trước năm người chính là Dao Quang, Linh Tinh, Tuế Tinh, Trần Tinh, Thất Sát

Nàng hít một hơi thật sâu: "Nhiệm vụ lần này, ta muốn các người trong vòng một tháng tra ra hung thủ dùng độc hại chết thái tử. Thất Sát, người phụ trách giám thị thất hoàng tử Phù Nguyên Tấn. Dao Quang và Linh Tinh phụ trách mọi người, cần nhân lực hướng các nàng yêu cầu, hiểu chưa?"

"Thuộc hạ lĩnh mệnh!"

"Tốt lắm, các người tạm thời nghỉ ngơi một chút, đêm ngày mai liền bắt đầu hành động. Nhớ kỹ ngày nào cũng phải báo cáo hành tung bọn họ cho ta"

"Dạ!"

May mắn phía đông đại trạch này rất lớn, bởi vậy đủ cho những người này ở lại nghỉ ngơi

An bài ổn thỏa, Quý Như Yên nói Trần Tinh đến gặp. Trần Tinh là một nam tử hai mươi tuổi. Trên mặt có một vết sẹo lớn do đại đao để lại, khiến cho người ta phải khiếp sợ

Quý Như Yên cũng cùng hắn nói qua, muốn chữa vết thương kia, miễn cho hắn sau này không tìm được lão bà, nhưng tiểu tử Trần Tinh này vẫn không muốn, hỏi hắn nguyên nhân, hắn cũng là lắc đầu không nói

"Tiểu thư, người gọi ta có gì phân phó?"

Trần Tinh mặt không chút thay đổi chấp tay hỏi

Quý Như Yên ngồi trên ghế, đàm thanh phân phó: "Người cẩn thận quan sát nhất cử nhất động của thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn, nếu như nói ai có tội tâm muốn ngồi lên ngôi vị hoàng đế, theo ta thấy hắn chính là loại người muốn đạt được mục đích mà không từ thủ đoạn âm hiểm nhất"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 168: Rắn lục

"Tiểu thư yên tâm, thuộc hạ nhất định sẽ thay tiểu thư điều tra rõ vụ này"

"Ân, trên đường đến Thịnh kinh, các người có gặp phiền toái gì không?"

"Không có"

"Tốt lắm, người đi nghỉ ngơi đi"

Đuổi Trần Tinh đi rồi, Quý Như Yên híp lại hai mi mắt, ngón tay thon dài đặt ở trên mặt bàn, ngón trỏ nhẹ nhàng gõ theo nhịp

Đúng vậy, người nàng hoài nghi nhất chính là thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn

Từ lúc thấy được bạch ti của Vân Ti Cẩm kia, nàng liền hoài nghi thập hoàng tử

Nàng rất rõ ràng, thời gian ở Mạch thành kia, Ngọc lão gia chính là cho thập hoàng tử này hai bộ quần áo, cũng đều là hàng cao cấp nhất của Vân Ti Cẩm, căn bản không được tiêu thụ bên ngoài. Thập hoàng tử chính là thập phần rất thích, hai bộ quần áo của Vân Ti Cẩm kia mỗi ngày đều luân phiên mặc

Huống hồ thập hoàng tử này chính là mặt người dạ thú, nếu việc này cùng hắn không có liên quan, Quý Như Yên như thế nào cũng không tin được

Chính là, thập hoàng tử lớn lên rất thông minh, cự nhiên có thể đẩy âm mưu này lên đầu Tuyết phi nương nương

Nghĩ đến đây, Quý Như Yên hào quang chợt lóe, có phải hay không là Uyển quý phi luôn giả trư ăn lão hổ?

Dù sao, ở trong cung thực rất đơn thuần, chỉ sợ Uyển quý phi đã sớm không còn thuần khiết như người ta thấy

Quý Như Yên lúc này càng cảm thấy sự tình không đúng, mọi chứng cứ đều đổ trên người tiểu công chúa Dị quốc Tuyết phi kia. Thật sự rất kỳ quái

Buồn bực đứng lên, quay về vương phủ, hỏi Phù Nhạc Thánh một chút mới biết được mật sự trong cung

Một mình ở ngã tư đường, Quý Như Yên nhìn chân trời biến thành màu tím, than nhẹ. Đến Hương Sơn hóng gió một chút cho thoải mái

Vì thế nhắc chân chuyển đến Hương Sơn

Thời điểm nàng đi đến chân núi, mặt trời cự nhiên vẫn chưa xuống núi, nhưng sắc trời cũng đã dần biến màu đen

Quý Như Yên đột nhiên ý cười xấu xa, có lẽ ở Hương Sơn nướng gà rừng, sau đó hưởng thụ gió lạnh về đêm, cũng là một chuyện vui

Đang chuẩn bị đi vào hướng đường nhỏ, lại thỉnh thoảng nghe được tiếng kêu đau đớn

Quý Như Yên ngẩng đầu hoảng sợ, vừa thấy được người từ trên sườn núi lăn xuống núi

Tình huống thập phần nguy cấp, người kia cứ như vậy lăn xuống phía trước đã năm mươi thước, chỉ sợ ngay cả mạng cũng không có bảo đảm!

Nàng chạy nhanh tháo xuống liên từ bên lưng, huy động nội lực, trực tiếp đem chân người kia quấn vào, dùng sức kéo, mới có thể kéo được người kia lên

Cứu sống được người kia, Quý Như Yên mới thấy trong tay hắc, đang gắt gao cảm trong tay một con rắn lục nhỏ đã chết

Đầu rắn lục hình tam giác, mắt màu vàng, hiển nhiên chính là rắn độc

Mà trên tay hắc lộ ra hai cái lỗ máu, nàng liền nhanh chóng cứu người

Trực tiếp lấy ra giải độc đan, nhét vào miệng đối phương, sau đó dùng nội lực đẩy nhanh dược liệu

Lấy liên từ rách vết rắn cắn, máu đen nồng đậm chảy ra, rồi sau đó huyết đỏ chậm rãi chảy ra, đổ một chút bột lên miệng vết thương, nàng mới xé ra từ váy mình một ít vải, thay hắc băng bó vết thương

Sau đó đi đến khe núi lấy ra chút nước, dứt cho đối phương uống xong, người đó mới chậm rãi tỉnh lại, thanh âm có chút khàn khàn: "Là người cứu ta?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 169: Nam tử xa lạ

"Phía sau chân núi, độc xà thường lui tới, người như vậy không muốn sống, ở trong núi đi loạn, cũng không phải là chuyện tốt"

Quý Như Yên nhìn hắc, thần nhiên nói ra ý là hắc không muốn sống đi loạn

Nam tử trên mặt còn dính bùn, sờ sờ túi lớn bên hông, cảm giác được bọc to kia vẫn còn, lúc này mới thở dài một hơi: "Nguyên Chiêu tạ ơn ân cứu mạng của cô nương. Ta biết nơi này không thể đi loạn, nhưng ta vẫn muốn tới"

Quý Như Yên nghe vậy nhíu nhíu mày: "Nói nghe một chút, người ở trong núi muốn tìm cái gì?"

"Tìm Khuẩn Cô (mình nghĩ là nấm), cho nương ta ăn"

Khuẩn Cô?

Quý Như Yên trước mắt sáng ngời, nghĩ đã lâu mình chưa có được ăn rồi, thời gian nàng rời đi lửa cháy không gian kia chắc chắn Khuẩn Cô cũng đã lớn rồi, nàng dạo này không rảnh làm đồ ăn ngon, cho nên vẫn tùy ý nó sinh trưởng

Gặp nam tử trước mắt có hiếu tâm như vậy, Quý Như Yên nói: "Ta giúp người tìm, người ở chỗ này chờ ta một khắc"

Dứt lời, không đợi nam tử kia trả lời, nàng đã hướng phía núi cao đi đến

Nhìn trái nhìn phải, phát hiện không có ai, nàng lắc mình tiến vào không gian hái xuống phượng vĩ cô, cây trà cô, kim thoa cô, hương cô, rom cô. Sau đó tiến vào Ngao Thế Bảo lấy ra một cái sọt trúc, để toàn bộ mấy thứ đó vào, rồi rời đi lửa cháy không gian

Nhìn thời gian vẫn còn sớm, liền thuận tiện đi bắt một con gà rừng, lúc này mới trở về

Về tới chỗ nam tử kia đang ngồi, đem sọt trúc đều đưa cho hắn: "Đây, ta mới vừa hái về, nếu muốn cho nương người ăn, thứ này hái thời điểm này sẽ rất ngon"

Nam tử kia có chút thụ sủng nhược kinh: "Cô nương, sao lại cho ta?"

"Đưa cho người, người cầm đi. Bây giờ cũng không còn sớm, người mau trở về đi, ban đêm độc vật sẽ càng xuất hiện nhiều"

Dứt lời, đem sọt trúc đặt trước mặt hắn. Quý Như Yên đang định rời đi

Nam tử kia ôm nhanh sọt trúc, đi đến trước mặt Quý Như Yên: "Cô nương, người vừa mới cứu tính mạng ta. Ta còn chưa kịp hỏi tên cô nương, như vậy về sau Nguyên Chiêu muốn báo đáp, mới có thể tìm đến được cô nương"

Quý Như Yên nhìn hắn gương mặt khẩn trương, thanh âm có chút từ tính, phi thường dễ nghe

"Ta gọi là Quý Như Yên, người nghĩ muốn báo đáp ta như nào?"

"Nói vậy nếu Quý cô nương chưa dùng bữa, vậy cùng ta đến nhà ăn bữa tối luôn, có thể chứ?"

Quý Như Yên ngăn người, nam tử này không phải là có ý định gì chứ?

Ngẩng đầu nhìn đôi mắt của hắn, phát hiện đôi mắt trong suốt dị thường

Không biết vì cái gì, nhìn ánh mắt của hắn, lại làm cho Quý Như Yên nghĩ đến muội muội Phụng Như Tuyết

Tuyết Nhi một thời gian dài không có gặp nàng, cũng không biết có nhớ mình hay không?

Trong lòng mềm nhũn, liền đối với nam tử gật đầu: "Hào"

Đi theo nam tử đến con đường nhỏ, nam tử dẫn Quý Như Yên hướng đến sơn đạo Kính An Tự

Thời điểm nam tử đi vào ngôi nhà tranh nhỏ, vẻ mặt có chút khốn quẫn, bởi vì chỗ ở của hắn, không có ghế dựa, cũng không có bàn, chỉ có đơn giản một cái giường

Quý Như Yên nhìn ngôi nhà đơn sơ như vậy, hai mắt trừng lớn, vẻ mặt không dám tin!

Trong đầu chỉ hiện lên bốn chữ: Nghèo rớt mòng tơi!

Nguyên Chiêu cảm thấy nàng có chút khác thường, gương mặt hiện vẻ lúng túng: "Quý cô nương, tại đây hàn xá đơn sơ, xin người bỏ qua cho"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 170: Nguyên Chiêu, cứu hoàng tử?

Quý Như Yên trừu rút khóe miệng, tỏ ý tươi cười: "Không có việc gì, chính là phòng ở này cũng có chút đơn sơ"

Nguyên Chiêu sắc mặt quẫn bách: "Ta từ lúc còn nhỏ, vẫn đều ở nơi này, người trước cứ đi dạo xung quanh, ta đi làm khuôn cô"

"Ta giúp người"

Quý Như Yên đề nghị

Kỳ thật, nàng cho Nguyên Chiêu nhiều khuôn cô như vậy, cũng là muốn có một chén, hảo hảo ăn một chút

Nguyên Chiêu thấy nàng không có ý giễu cợt, liền gật đầu: "Hào, người đi theo ta"

Theo Nguyên Chiêu đi đến đằng sau nhà tranh, chỗ phòng bếp, nói là phòng bếp nhưng cũng chỉ là chỗ bùn loãng cùng vài khối đá làm thành

Một khi trời mưa, trăm phần trăm cái bếp này cũng không dùng được

Chính là nam tử này, động tác lại thập phần nhanh nhẹn, nhóm lửa thêm củi, sau đó rửa một cái nồi đất, nồi đất kia nhìn cũng không quá cũ nát

Xem động tác của hấn, có thể thấy hấn thập phần yêu thích nôi đất này

Hấn cẩn thận cảm lấy khuôn cô, một bên rửa, một bên cắt làm hai nửa

Quý Như Yên đứng ở một bên, để vào một ít củi, tò mò hỏi: "Vừa ngưởi mới nói, ngưởi làm khuôn cô cho nưong ngưởi ăn, ta như thế nào không thấy nưong của ngưởi?"

Nguyên Chiêu ý cười nói: "Nưong ta ở đằng sau Kính An Tự, nàg còn phải sao chép kinh thư, không thể nhanh như vậy trở về ăn"

Nưong của hấn, ở Kính An Tự chép kinh thư?

Hấn gọi là Nguyên Chiêu?

Nguyên?

Từ từ!

Nan có thể, hấn chính là cửu hoàng tử, không được ghi danh trong lịch sử?

Quý Như Yên cười khỏ, việc này quá mức trùng hợp đi?

Nguyên Chiêu không có nhìn Quý Như Yên, chỉ tự mình làm tốt khuôn cô, hấn dùng muối mức ra một chén lớn, đưa cho Quý Như Yên: "Quý cô nưong, ngưởi dùng trước, ta đi đưa khuôn cô cho nưong của ta"

"Ăn"

Khuôn cô hương vị thập phần ngon

Không nghĩ tới Nguyên Chiêu có thể làm ra thứ ngon đến như vậy

Quý Như Yên thấy hấn cầm cái nôi đất đi rồi, nơi đây chỉ còn con gà rừng, nàg tìm một nhánh cây, đem gà rừng xiên vào, để ở trong bếp nưong lên

Gà nưong chưa được lâu, đã thấy Nguyên Chiêu một mình đi về

Thời điểm hấn trở về, nôi đất lúc nãy còn nguyên vẹn bây giờ đã thành mảnh nhỏ lảng lảng nằm trước ngực hấn

Trên mặt của hấn, lộ toàn nước mắt, có vẻ thập phần ủy khuất

Quý Như Yên nhìn bộ dạng của hấn, có chút lo lắng: "Sao lại thế này? Khuôn cô của nưong ngưởi đâu?"

Nguyên Chiêu lắc lắc đầu, đột nhiên đem mảnh nhỏ trong ngực để xuống mặt đây, nhanh chân chạy đi

"Nguyên Chiêu! Nguyên Chiêu!"

Quý Như Yên gọi hấn, phát hiện tiểu tử này chạy càng ngày càng nhanh

Tâm tình của hấn xấu như vậy, hiện tại trời lại càng tối, ngọn núi kia không biết có dã thú hay không. Tiểu tử này cảm xúc không ổn định, ở trong núi đá đi lung tung, không chết mới là lạ!

Nàg lo lắng cho hấn, gà rừng trong tay cũng chưa nưong xong, trực tiếp cầm theo, thi triển khinh công vội vàng đuổi theo

Lúc đuổi theo, nàg lại nghe được, hấn bị phấn quất lớn, một bên hò hét, một bên chạy nhanh

"Vì cái gì!"

"Vì cái gì người đối với ta như vậy?"

"Ta rốt cuộc làm sai cái gì!"

Bởi vì đêm đen, trên núi đường cũng trơn, Nguyên Chiêu bùm một tiếng, ngã lăn trên mặt đất

Hấn quỳ rạp dưới đất, tay cầm thành nắm, đầm xuống bùn đất, thanh âm khàn khàn: "Ta rốt cuộc phải như nào, người mới liếc nhìn ta một cái?"

Quý Như Yên ở phía sau lảng lảng nhìn hấn, không biết hấn đã xảy ra chuyện gì, nàg cũng sẽ không loạn miệng

Nguyên Chiêu trầm mặc hồi lâu, đột nhiên nói một câu: "Quý Như Yên, ngưởi ngày hôm nay không nên cứu ta, làm cho ta cứ vậy chết đi, thì tốt rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 171: Hiếu tử? Nương vô tình?

Quý Như Yên nhún nhún vai, một tay xé xuống cánh con gà, sau đó đem đến trước mặt hắn: "Được rồi! Ngươi cho dù phải chết, tốt xấu gì cũng phải làm ma no đã! Ngươi trước ăn một chút đi"

Nguyên Chiêu lắc lắc đầu: "Ta không ăn thức ăn mặn"

Quý Như Yên khước mắt nhìn hắn một cái: "Không ăn thức ăn mặn? Ngươi cũng không phải là hòa thượng, học người ta không sát sinh là cái gì? Hơn nữa, ngươi không phải muốn chết sao. Còn so đo vấn đề có hay không ăn thức ăn mặn?"

"Ngươi không hiểu"

"Ân, ta quả thật không hiểu. Đến, nói nghe một chút, ngươi cảm khuẩn cô đến cho nương của ngươi, đã phát sinh chuyện gì?"

Nguyên Chiêu nghe vậy, vẻ mặt ảm đạm không phản chấn, như là sương rơi xuống lá cà

Quý Như Yên nghĩ hắn sẽ không nói gì, hắn lúc này lại mở miệng: "Ta sáu tuổi đã không sống cùng với nương. Tuy rằng không rõ vì cái gì nương đuổi ta đi, không cho ta ở lại Kính An Tự. Ta vẫn không muốn rời khỏi nương, liền chính mình tự dựng lên nhà tranh. Ta nghe trụ trì nói qua, nương ở Kính An Tự bị thiếu máu, ta nghe nói khuẩn cô có thể bồi dưỡng thân thể, ta liền mỗi ngày lên núi tìm khuẩn cô"

Quý Như Yên có chút ngạc nhiên nhìn hắn, tiểu tử này ở Hương Sơn đã mười năm

"Ngươi có hiếu như vậy, nương ngươi không biết sao?"

"Không phải nương không biết. Chính là nương mỗi ngày đều đối đãi với ta vô cùng lạnh lùng, nương không cho ta gọi người một tiếng nương. Buổi tối hôm nay, nương ở thiện phòng học máu, ta thất kinh vọt vào hỏi han, muốn hay không thỉnh đại phu, nương liền tức giận đập vỡ nồi khuẩn cô. Còn hướng ta tức giận, nói ta lập tức rời khỏi tầm mắt của nàng, nàng về sau cũng không muốn gặp lại ta"

Nguyên Chiêu vừa nói, vừa một bên đau lòng khóc: "Ta không biết ta đã làm sai cái gì, trước năm sáu tuổi, nương đối với ta vô cùng tốt. Ta còn nhớ rõ mùa đông năm ta năm tuổi, sinh bệnh phát sốt, ba ngày ba đêm, đại phu đều nói không chữa được. Chính là nương không quản sống chết, chính mình đem thân thể nằm ở trên tuyết, khiến cho toàn thân như muốn đóng băng, sau lại đến ôm ta, như vậy tới lui cả ngày, ta mới có thể sống lại. Chính là nương từ một năm trước, liền mắc bệnh hàn thấp thống, mỗi khi đến mùa đông, toàn thân lại đau nhức"

Quý Như Yên nghe vậy, ngồi xổm xuống nhìn Nguyên Chiêu, không hề để ý đến hình tượng tiếp tục xé thịt gà

Không có biện pháp, nàng thật sự đói, cả ngày hôm nay đều khám nghiệm tử thi thái tử, thật vất vả mới được nghỉ ngơi, nghĩ đến Hương Sơn hưởng thụ an nhàn, kết quả lại gặp sự việc này

Không thể không nói, vận khí của hắn hôm nay quả thật không tốt. Xem ra phật tổ muốn nàng hôm nay đến Kính An Tự dâng cho người một nén hương?

Tiểu tử Nguyên Chiêu này còn đau lòng không thôi

Quý Như Yên đã ăn xong, ném xương gà trong tay, đột nhiên đứng lên: "Đi thôi, hôm nay ta đưa phật đến tây thiên, mang ta đến chỗ nương của ngươi, ngươi không phải nói nương ngươi hôm nay phát bệnh sao? Ta là đại phu, biết đâu có thể chữa cho nàng"

"Ngươi thật là đại phu sao?"

Nguyên Chiêu vừa mừng vừa sợ

Quý Như Yên tức giận xem thường: "Ngươi đã quên hôm nay là ai giúp ngươi giải xà độc?"

"Quý Như Yên, đại ân đại đức của ngươi, Nguyên Chiêu kiếp này khắc trong tâm khảm."

Thấy hắn còn muốn tiếp tục vô nghĩa, Quý Như Yên một hơi cắt lòi của hắn: "Bớt sàm ngôn đi, mang ta đến gặp nương của ngươi quan trọng hơn, có thể cứu nàng hay không, ta cũng không nắm chắc"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 172: Không phải nói ngươi cút sao?

"Ta tin tưởng ngươi nhất định có thể cứu nương của ta!"

Nguyên Chiêu chạy nhanh trên mặt đất, vội vàng lôi kéo Quý Như Yên

Quý Như Yên nhìn qua hắn: "Ngươi không phải muốn chết sao?"

"Không, ta không muốn chết! Ta muốn cứu nương của ta!"

Nguyên Chiêu khẩn trương nói

"Vạn nhất ta không thể cứu được nương của ngươi, ngươi còn muốn chết không?"

"Ta..."

Quý Như Yên thật sâu nhìn hắn một cái: "Nam tử hán đại trượng phu, nên có chí hướng của mình!"

Dứt lời nàng đi về phía đại môn Kính An Tự, có Nguyên Chiêu dẫn đường, nhanh chóng tiến về nơi đó thuận tiện

Đi qua hành lang, Quý Như Yên có thể cảm giác được nơi này, có cao thủ từ một nơi bí mật gần đó giám sát

Quý Như Yên thanh sắc bất động, theo ở phía sau Nguyên Chiêu, Nguyên Chiêu dường như không biết, lập tức chạy tới cánh cửa của thiện phòng, mạnh mẽ đập cửa: "Nương! Cầu người mở cửa, Chiêu Nhi thỉnh đại phu, người mau mở cửa đi!"

"Ta không phải nói ngươi cút rồi sao? Ngươi như thế nào còn ở tại nơi này! Ngươi đây là muốn muốn ta tức chết mới bằng lòng chứ gì?"

Nữ tử trong phòng thanh âm sắc bén lại có chút vô lực

"Nương, ta là do người chín tháng sinh hạ, cho dù nương không nhận đứa con này, ta cũng không thể rời khỏi nương. Nương, cứ xem như ta cầu người lần cuối, người cho đại phu xem bệnh! Được không?"

Trong phòng yên lặng, cuối cùng vẫn có tiếng phát ra: "Ngươi đi đi, nơi này không phải là nơi ngươi nên lưu lại. Đi, ngươi đi đến địa phương khác, đó mới là nơi ngươi nên sống"

"Nương! Người không cần đuổi ta! Ta sẽ không đi!"

Nguyên Chiêu ở ngoài cửa đau khổ cầu xin, vẫn là không có cách nào đã động được nữ tử ở bên trong phòng

Quý Như Yên ở bên nhìn, cũng lại càng thêm khó hiểu, Nguyên Chiêu hiểu thuận như vậy, vì sao nàng kia còn vô tình?

Quý Như Yên than nhẹ, vỗ vỗ bả vai Nguyên Chiêu, ý bảo chính mình nói, hắn hãy lui sang một bên

Hít một hơi, thanh âm ổn định mà kiên trì: "Phu nhân, tại hạ Quý Như Yên, bởi vì từ nhỏ ở nhà đại cửu cửu học y thuật, vì vậy cũng hiểu biết một chút, không biết phu nhân có thể cho tiểu nữ thử một lần hay không?"

Quý Như Yên?

Trong phòng Tĩnh phi có chút run sợ, tên này rất quen thuộc, nàng đã nghe qua ở đâu?

Đột nhiên nghĩ đến lần đó Mạnh ma ma đến Kính An Tự nói chuyện của nàng, nàng chính là nữ nhi của Phượng Thiên Sương, gọi là Quý Như Yên!

Tĩnh phi tìm đập nhanh hơn, cố gắng bình ổn không kích động, nàng biết ở bên có cao thủ giám thị, vì miễn cho bọn họ hoài nghi, nàng chỉ có thể làm bộ cự tuyệt: "Không cần, cơ thể cả ta sớm đã hỏng, làm sao có thể chữa được?"

"Nếu phu nhân nghĩ thân thể sớm đã hỏng, sao không để cho tiểu nữ thử xem? Có lẽ vẫn còn một đường sống!"

Đối phương cự tuyệt, càng làm cho Quý Như Yên muốn gặp nàng hơn

Nguyên nhân chính là, nàng muốn biết được, vì điều gì đối phương phải đối đãi với chính nhi tử của mình như vậy?

Tĩnh phi trầm mặc không thêm nhắc lại

Mà Nguyên Chiêu thấy mẫu thân vẫn là không nghe, cắn chặt răng, dường như quyết định làm điều gì đó, quỳ gối ở trước cửa: "Nương! Chỉ cần ngươi

đáp ứng ta, cho Quý cô nương xem bệnh cho người, ta nguyện ý rời đi Hương Sơn! Không tái xuất hiện ở trước mặt nương như trước nữa!"

Quý Như Yên kinh ngạc, có chút không nói lên lời: "Nguyên Chiêu, người làm sao lại tự làm như vậy?"

Ai ngờ nữ tử trong phòng lại mở miệng: "Chiêu Nhi, lời người nói là thực sao?"

"Nhi tử tại nơi này phát lời thề!"

"Hảo, ta đây tin người một lần"

Cánh cửa mở ra, người trước mặt Quý Như Yên là một phu nhân một thân bạch y đậm mực, vóc người nhỏ bé yếu ớt, sắc mặt trắng tuyết, không có chút huyết sắc gì, đôi môi có chút tím tái

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 173: Chuyện xưa

Một người bình thường, một khi môi màu tím tái, đại biểu cho người này tuần hoàn máu không tốt, bị bệnh tim, thiếu máu, có khuynh hướng trúng gió. Hơn nữa ở nhiệt độ cực lạnh, máu ở thân thể tuần hoàn kém, vì vậy môi mới một màu tím tái như thể này

Quý Như Yên thấy thế, liền tự trầm xuống, vị phu nhân này quả nhiên mắc bệnh rất nặng

Tĩnh phi nhìn lướt qua Quý Như Yên, con người lay chuyển, hai tay khẽ run, nhưng vẫn là trấn an nói: "Người theo ta tiến vào, Chiêu Nhi ở bên ngoài đợi"

"Dạ, nương!"

Đối với mẫu thân lạnh lùng, nhưng Nguyên Chiêu lại thập phần vui vẻ, bởi vì mẫu thân rốt cuộc cũng nguyện ý cho đại phu xem bệnh

Không biết vì cái gì, Nguyên Chiêu cảm thấy Quý Như Yên có thể cứu sống được mẫu thân của hắn, vì vậy mới quyết định, nhất định phải làm cho mẫu thân đồng ý cho Quý Như Yên xem bệnh

Tĩnh phi xoay người, lập tức hướng thiện phòng đi vào, Quý Như Yên còn lại vỗ vỗ bả vai Nguyên Chiêu, lúc này mới đi theo phu nhân kia vào, đóng lại cánh cửa của thiện phòng

Cửa lớn vừa đóng, Quý Như Yên liền thấy âm thanh của vị phu nhân kia truyền trong đầu: "Người là nữ nhi của Phụng Thiên Sương?"

Quý Như Yên trong lòng hơi kinh hãi, nàng như thế nào cũng không ngờ, phu nhân này lại là một vũ kỹ cao thủ, hơn nữa nội lực tuyệt đối thâm hậu

Lập tức xoay người, cảnh giác nhìn Tĩnh phi, đồng dạng truyền âm thanh dò hỏi: "Người là ai?"

"Người diện mạo cùng Phụng Thiên Sương có vài phần tương tự, hơn nữa nhìn qua người cũng là mười sáu mười bảy tuổi, tính thời gian nữ nhi của Phụng Thiên Sương cũng khoảng đây. Thời gian trôi qua thực mau, không nghĩ ta đây tiện mệnh, cự nhiên còn có thể nhìn được người..."

Tĩnh phi nhìn Quý Như Yên, trên mặt lộ ra vẻ buồn rầu, nàng cảm xúc có chút kích động, khiến cho hô hấp khó khăn, lại ói ra một ngụm máu nữa

Quý Như Yên thấy nàng học máu, bất chấp trong lời nói có chứa điểm đáng ngờ, nhưng vẫn là tiến lên thay nàng bắt mạch, bắt mạch xong, Quý Như Yên một phen sửng sờ

Nguyên nhân chính là, nữ nhân này cự nhiên lại trùng Tủy Diễm Hoàng

Tuy chỉ là một lượng nhỏ, nhưng vẫn có thể thấy được. Độc được Tủy Diễm Hoàng này, tuy là chỉ dính một chút cũng làm cho người ta thống khổ đến cực điểm

"Người tại sao lại trùng Tủy Diễm Hoàng?"

Thanh âm của Quý Như Yên trở lên nghiêm nghị, nguyên nhân đơn giản, chắc chắn người này cùng với mẫu thân có liên quan, thậm chí còn có thể biết được hung thủ hạ độc mẫu thân là ai

Tĩnh phi lau khóe miệng còn dính máu tươi, nhìn nàng cười khổ: "Đứa nhỏ, người nguyện ý nghe ta nói chuyện xưa không?"

Quý Như Yên không nói, thán nhiên nhìn nàng

Tĩnh phi hít một hơi thật sâu: "Mười tám năm trước, ta cùng mẫu thân ngươi quen biết ở trong yến tiệc tại Kinh An Hậu phủ. Đến giờ ta vẫn còn nhớ Phụng Thiên Sương cầm kỳ thi họa đều tinh thông, có thể xứng với danh đệ nhất tài nữ của Tì U quốc. Thậm chí ngay cả dung mạo cũng không ai sánh bằng. Đối với sự xuất sắc của nàng ta cũng không có nửa phần đồ kỵ, ngược lại chính là bội phục. Sau này ta cũng nàng kết thành hảo hữu. Ta tính tình hoạt bát hiếu động, hơn nữa to gan lớn mật. Đối với những thứ của nam tử như kỳ mã, bắn tên, luận võ, ta đều tinh thông"

Quý Như Yên lắng lắng đứng đối diện nàng, lắng nghe nàng tự thuật

"Mùa thu năm đó, tiên hoàng muốn đi săn thú, các đại tiểu thư của hậu phủ đều tham dự, cha ta cũng để cho ta đến, bởi vì tiên hoàng ngày đó tuyển phi cho các vị hoàng tử. Ta liền đáp ứng sau đó dẫn theo Thiên Sương đi cùng, lấy tên Thiên Sương đổi thành Tuyết Sương, danh phận chính là biểu muội của ta. Mà tại thời điểm đó, đại hoàng tử Dị quốc Bùi Khê ở tại Tì U quốc làm con tin, hẳn lại liếc mắt một cái nhìn trúng Thiên Sương, đồng thời người coi trọng Thiên Sương còn có Yên vương điện hạ"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 174: Thân thể bí mật

Nghe đến đó Quý Như Yên mày nhăn càng sâu!

Bùi Khê cự nhiên là đại hoàng tử của Dị quốc?

Điểm này, nàng như thế nào cũng thật không ngờ!

Quý Như Yên hiện tại chỉ cảm thấy trên đỉnh đầu mình có đám mây đen, ép tới nàng như sắp nổ mạnh

Tĩnh phi nhìn thoáng qua Quý Như Yên, tiếp tục nói: "Lúc đó bắt đầu, Thiên Sương liền bị Yên vương cùng Bùi Khê đồng thời theo đuổi, bắt quá ta nhìn ra được, người Thiên Sương thích chính là Bùi Khê. Một năm sau ta vào cung làm hoàng phi, mà Thiên Sương ở lúc ta sinh hạ Chiêu Nhi sau ba ngày, liền cấp bách gả cho Quý Đông Minh, Quý Đông Minh lúc ấy không danh không phận, chỉ là một tiểu thái y. Thời điểm ta nhận được tin tức này, nàng cùng Quý Đông Minh đã bãi đường. Ta muốn đi tìm Bùi Khê, lại phát hiện hắn đã ly khai khỏi Tì U quốc, không biết tung tích. Đến hỏi Yên vương, Yên vương nói quốc chủ của Dị quốc mới mất, Bùi Khê phải về đó một tháng"

Quý Như Yên cười khổ, vị phu nhân trước mắt này là Tĩnh phi, được đương kim thánh thượng đặt ở trong tim, bắt quá Tĩnh phi tựa hồ có nhiều tâm sự, vì vậy mới mang vẻ u buồn như thế này

"Bởi vì Quý Đông Minh thành thân quá nhanh, ta cho người trực tiếp gọi nàng vào cung, muốn hỏi nàng đã xảy ra chuyện gì, nàng lại cự tuyệt gặp mặt ta, chỉ truyền cho ta bốn chữ: Hết thầy mạnh khỏe!"

Tĩnh phi nói tới đây, hít một hơi: "Hết thầy mạnh khỏe sao? A, nếu thật sự mạnh khỏe, nàng tại sao từ ngày nhập Quý phủ, cự tuyệt tham dự cung yến, không lộ ra ngoài. Bảy tháng sau, ngươi liền sinh ra. Thiên Sương thân thể từ trước đến nay rất tốt, làm sao có thể sinh non? Ta căn bản không cần đi thăm dò, cũng biết ngươi không phải là cốt nhục của Quý Đông Minh, mà chính là nữ nhi của Bùi Khê!"

Quý Như Yên lắng lắng đứng ở nơi đó. ở ngoài mặt thoát nhìn im lặng, nhưng thực tế trong lòng đã sớm nổi lên làn sóng kinh sợ!

Mẫu thân thời điểm hoài thai nàng, gả cho Quý Đông Minh

Điểm này, nàng đã biết được từ Quách Tử Đệ

Lúc ấy cũng không vội vàng điều tra, đối với nàng mà nói, việc quan trọng nhất chính là tra ra hung thủ giết hại mẫu thân

"Thẳng đến mười năm trước, Bùi Khê trốn cuộc đến Tì U quốc, đi cùng hẳn chính là hoàng hậu. Bùi Khê tìm đến ta, nói muốn một mình cùng Thiên Sương gặp mặt. Đêm hôm đó, ta hẹn Thiên Sương, thấy bọn họ đứng nói chuyện, ta cũng không biết họ nói chuyện gì. Bùi Khê rời đi, Thiên Sương từ đó cũng không biết tung tích. Sau lại, ta nghe tin Thiên Sương mang thai, tính toán thời điểm, chính là buổi tối nàng cùng Bùi Khê gặp mặt"

Tĩnh phi cười khổ: "Từ lúc Thiên Sương mang thai, ta dùng biện pháp gì cầu kiến, nàng đều kháng cự không gặp. Mà Bùi Khê từ đêm hôm đó ở Thịnh kinh ba ngày sau liền rời đi. Hoàng hậu của Bùi Khê họ Trần, chính là đại tiểu thư của quan Dị quốc. Ta bên ban đêm đến cung Mẫu Đơn gặp Trần hoàng hậu. Cũng bởi vì ta không có cảnh giác chuyện này, chỉ một tháng sau, ta và An Hậu phủ bị vu oan tội danh sử dụng vu thuật, khiến cho ba trăm người trong An Hậu phủ bị giết không còn một ai sống sót..."

Nói tới đây, Tĩnh phi nước mắt hối hận chảy ra

Quý Như Yên cầm nhanh nắm tay lại buông ra: "Người làm sao biết ta là nữ nhi của Phụng Thiên Sương?"

"Mạnh ma ma thời điểm lần đầu tiên nhìn thấy ngươi, liền đến Kính An Tự nói cho ta biết!"

"Người nói cho ta biết chuyện xưa, là muốn ta giúp ngươi làm gì?"

Tĩnh phi nhìn chằm chằm mắt nàng, từng chữ rõ ràng nói: "Ta nói cho ngươi biết một chuyện, Trần hoàng hậu tuyệt đối không đơn giản, buổi tối Bùi Khê ở Thịnh kinh, nàng cùng mẫu thân ngươi đã gặp mặt!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 175: Một mũi tên trúng mấy đầu điều

"Cái gì?"

Quý Như yên kinh hô ra tiếng

"Ngươi không có nghe nhầm, Trần hoàng hậu cùng mẫu thân của ngươi đã gặp mặt"

Tĩnh phi kiên định nói: "Đứa nhỏ, thời gian của ta không còn nhiều, ta biết ta chỉ là đang sống tạm bợ, căn bản là thực có lỗi với ba trăm mạng người của An Hậu phủ. Nhưng ta hiện tại bị giam lỏng ở Kính An Tự, ngay cả đại môn của Kính An Tự cũng không thể bước ra. Ta đã từng nghĩ, muốn vì Kính An Hậu phủ làm rõ tội danh, lại hữu tâm vô lực, chỉ có thể ngay tại nơi này mỗi ngày chép kinh, làm cho oan hồn của người trong Hậu phủ sớm ngày siêu thoát"

Quý Như Yên nhìn nàng: "Người nếu nghĩ muốn sửa lại án xử sai, vì sao không để cửu hoàng tử ra mặt"

Tĩnh phi cười khổ: "Ta đã từng nghĩ qua, ở năm Chiêu Nhi sáu tuổi, ta muốn hất ròi đi, muốn hất đến hoàng cung, đừng theo ta ở lại Kính An Tự, hắt kia tính tình lại quật cường giống ta trước kia a"

Xem ra, Tĩnh phi muốn điều tra rõ chuyện An Hậu phủ

Bất quá, hiện tại tình thế trong cung, lại không phải là lúc thích hợp nhất

Quý Như Yên đột nhiên nảy ra ý hay, nói: "Có lẽ, ta nên nói cho người một việc. Thái tử đương triều ở tét trung nguyên chết bất đắc kỳ tử! Bên ngoài thì chính là do Quý Đông Minh hạ độc. Người cho rằng người sau lưng làm chủ là ai?"

"Thái tử?"

"Đúng vậy"

Tĩnh phi liên tục cười lạnh: "Chết bất đắc kỳ tử, hảo! Xem ra Ngọc Uyển thủ đoạn ngày càng lợi hại"

Ngọc Uyển?

Quý Như Yên sững sốt, nàng nghĩ Tĩnh phi sẽ nói hoàng hậu nương nương làm mới đúng, lại không nghĩ rằng người nàng nói đến lại là Uyển quý phi

Tĩnh phi lạnh lạnh liếc mắt một cái, ngữ khí thập phần lãnh liệt: "Ngọc Uyển lúc trước chỉ là con của di nương, ngắn ngủn vài năm, có thể trở thành quý phi đương triều, ngươi thực nghĩ nàng đơn thuần sao? Ta và An Hậu phủ xuống dốc, người này thoát nhìn ôn nhu vô tội, cũng chính nàng là người đã báo trong An Hậu phủ có vụ vật, sau hoàng hậu nương nương liền phái người đến khám xét. Chuyện năm đó, không phải nàng cùng hoàng hậu hợp tác, ta sao có thể bị thua thảm hại như vậy?"

"Thái tử chết, cũng không có chứng cứ do Uyển quý phi làm"

Quý Như Yên lời nói sắc bén, nói ra trọng điểm của vụ án này

Tĩnh phi mỉm cười: "Ngươi nếu thật muốn biết có phải hay không thái tử bị Uyển quý phi hạ độc, rất đơn giản, ngươi chỉ cần đi thái y viện tìm phó viện phán thái y, đối Hà thái y đó sử dụng cực hình, liền có thể điều tra ra rõ ràng"

Hà thái y sao?

Quý Như Yên trong lòng âm thầm nhớ rõ tên này, theo sau lại hỏi: "Người vì cái gì hoài nghi Uyển quý phi, mà không phải hoàng hậu nương nương?"

Tĩnh phi mỉm cười, ngồi ở trên ghế, tiện đà thấp giọng nói: "Nguyên nhân rất đơn giản, hoàng hậu cùng Uyển quý phi không phải là đồng minh, mà là quan hệ đối lập. Lý do chỉ có một, thái tử đã chết, ngôi vị thái tử kia sẽ một lần nữa bị tranh đoạt. Thái tử chết, lục hoàng tử là người có lợi nhất. Phải biết rằng

phía sau lục hoàng tử có Tuyết phi duy trì. Mà Quý Đông Minh chính là tâm phúc của Tuyết phi. Từ Quý Đông Minh ra tay, tội danh có thể đổ hết lên đầu Tuyết phi. Cho dù không thể lật đổ hoàng hậu, cũng có thể loại bỏ được trợ thủ đắc lực của nàng!"

Quý Như Yên chỉ cảm thấy đầu sắp không đủ dùng, nữ nhân trong cung, thật đúng là lợi hại

Riêng Uyển quý phi này, cũng làm cho người ta nhìn với cặp mắt khác xưa!

Nếu việc này thật sự do Uyển quý phi gây nên, kia không thể không nói, nàng đối phó với Quý Đông Minh, quả thực sẽ tạo thời cơ cho Uyển quý phi hạ kế sách này

Chính là, kế sách này rốt cuộc liên quan đến rất nhiều người, một mũi tên trúng mấy đầu đũa, nhất thời thật đúng là không thể tính rõ ràng được

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176: Chậm một bước

"Thời điểm không còn sớm, Kính An Tự không phải là nơi người nên ở lâu, người rời đi đi"

Tĩnh phi vẻ mặt thân nhiên, mở miệng nói chuyện đuổi người ra ngoài

Lúc này mở miệng, nàng cũng không có dùng nội lực truyền âm, mà là nói thẳng

Quý Như Yên hiểu được ý của nàng, nàng là muốn nói cho Quý Như Yên, đừng nhìn các nàng nói chuyện an tĩnh, không người quấy rầy, nhưng là ở Kính An Tự hiện tại, nàng đã không có tự do, bởi vì mọi nhất cử nhất động đều bị âm vệ giám thị

Nàng tới là xem bệnh cho Tĩnh phi, cũng không thể ở lại lâu, miễn cho người khác nghi ngờ

Quý Như Yên gật gật đầu, giọng nói: "Người thân mình thiếu máu trầm trọng, ta kê cho người một đơn thuốc"

Vừa nói, nàng một bên lấy ra một bình đan dược, lặng lẽ đưa cho Tĩnh phi, truyền âm nói: "Ngày mùng một tháng sau, ta sẽ trở lại thăm người"

Dứt lời, Quý Như Yên tự mở cửa lớn, nhấc chân đi ra ngoài

Tiểu tử Nguyên Chiêu vừa thấy Quý Như Yên đi ra, liền vội vã tiến lên: "Quý cô nương, bệnh tình của nương ta thế nào?"

Quý Như Yên biết chỗ này phải cẩn thận nói chuyện, liền lắc lắc đầu, không nói gì

Nguyên Chiêu nghĩ nương hán không thể cứu, kinh ngạc nhìn phía thiện phòng, lo lắng không thôi

Thấy tiểu tử ngốc này bộ dáng hồn bay phách lạc, vì thế mở miệng: "Người theo ta xuống núi"

"Không, ta muốn ở cùng nương của ta"

"Người không giúp ta xuống núi, như thế nào bốc thuốc cho nương người?"

"A?"

Nguyên Chiêu vừa mừng vừa sợ: "Ý của người là nương của ta có thể cứu?"

Quý Như Yên cũng không muốn lừa gạt hắn, thẳng thắn nói: "Ta chỉ có thể nắm chắc hai phần"

"Chỉ cần có hy vọng, ta đều hy vọng nương mệnh dài trăm tuổi!"

Nguyên Chiêu nhìn hướng thiện phòng, kiên quyết nói

Quý Như Yên mỉm cười, hướng chân núi đi đến

Bóng đêm ngày càng đậm, theo hướng Hương Sơn trở lại Thịnh kinh đã là nửa đêm. Vừa mới vào đến Thịnh kinh, Dao Quang cùng Trần Tĩnh đã ở cửa thành chờ

Trần Tĩnh xuất hiện, nàng biết có chuyện

Vì thế phân phó Dao Quang: "Người mang vị công tử này đến hiệu thuốc bắc Phụng gia, bốc một ít dược, chuyên trị cung hàn chi chứng cùng thuốc bổ huyết"

"Dạ tiểu thư. Vị công tử này, thỉnh đi theo ta"

Nguyên Chiêu có chút kinh sợ nhìn Dao Quang, rồi lại nhìn lại Quý Như Yên

Quý Như Yên hướng hẳn cười: "Nguyên Chiêu người đi đi, ta ở chỗ này chờ người"

Đội Dao Quang cùng Nguyên Chiêu đi rồi, Quý Như Yên xoay người về phía Trần Tĩnh nhẹ giọng hỏi: "Phát sinh chuyện gì?"

"Tiểu thư, thập hoàng tử cùng Hà thái y của thái y viện định ngày hẹn. Thập hoàng tử muốn giết Hà thái y, sau Hà thái y lại được một hắc y nhân cứu đi, trước mắt rồi đi không rõ tung tích"

"Hắc y nhân cứu đi?"

"Đúng vậy!"

Quý Như Yên lạnh giọng nói: "Phải tra ra tung tích của Hà thái y! Nếu như lời của người nói, Hà thái y kia chắc chắn là nhân chứng tốt!"

"Thuộc hạ tuân mệnh!"

Trần Tĩnh chấp tay, lắc mình ẩn vào bóng đêm

Quý Như Yên lâm vào suy tư, là ai cứu Hà thái y?

Hắc y nhân là địch nhân hay bằng hữu?

Nàng vừa mới thu được tin tức từ Tĩnh phi, đang muốn tìm Hà thái y chứng thực một chút, cũng không nghĩ đã có người sớm hơn nàng một bước! Loại tư vị này cũng thật khó chịu

Dao Quang đưa cho Nguyên Chiêu vài bao dược dùng trong vài ngày, Quý Như Yên phân phó nàng đưa Nguyên Chiêu trở về Kính An Tự

Còn lại Quý Như Yên trở về Phi Liễu Các của Yên phủ, mới vừa ngồi xuống rót một chén trà, đột nhiên cảm thấy trong phòng khác thường, nơi đây cụ thể có người

Trong tay còn cầm chén trà, không chút do dự lập tức hướng trên giường ném tới!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 177: Không nên để lão nam nhân vào

Theo hướng chén trà bay tới lúc này chính là được người thường thức trong tay

"Ai?"

Quý Như Yên quát lạnh một tiếng, chất vấn người đang ngồi ở trên giường kia

Trên giường truyền đến âm thanh trầm thấp mà tà nịnh: "Không nghĩ tới, bỗn hoàng tử vất vả vì mỹ nhân mà đến, vừa thấy mặt, đã cấp đại lễ như vậy cho ta?"

Quý Như Yên vừa nghe thấy thanh âm này, kinh hãi cảm đều như muốn rơi xuống mặt đất

Người này...

Cự nhiên là Thiên Độc quốc thất hoàng tử điện hạ!

"Là người?"

Quý Như Yên trầm tư không lý giải được: "Người như thế nào biết ta ở đây?"

"Như Yên quận chúa ở Thịnh kinh tiếng tăm vang xa như vậy, bỗn hoàng tử cho rằng không nghĩ lưu ý, dân chúng cũng sẽ tương truyền a. Biết người

muốn tìm người này, cho nên, đem người này đến cho người. Người yên tâm, hấn đã bị ta điểm bách thụ huyết, chỉ cần không giải huyết, hấn chắc chắn sẽ không tỉnh lại!"

Lạc Thuần Thần đứng lên, từng bước hướng nàng đi tới, hấn dáng người thon dài, trên người mặc trường bào màu tím, tóc đen dài mượt mà, theo trên người một cổ lực đạo sâu kín phiêu đảng, tản ra một loại hắc sắc khiếp người

Đối mặt với nhân vật nguy hiểm như vậy, Quý Như Yên theo bản năng lùi lại hai bước

"Người biết ta muốn tìm người nào?"

Lạc Thuần Thần thật sâu nhìn nàng một cái, thần nhiên nói ra ba chữ: "Hà thái y"

Quý Như Yên thân hình chấn động: "Người như thế nào biết?"

"Chỉ cần ta muốn, ta sẽ biết!"

Lạc Thuần Thần khoe miệng cứng rắn tươi cười, dung nhan tuấn mỹ như được trạm trổ, tỏa ra hơi thở cường đại

Nam nhân này tác phong thật kinh người

Làm cho nàng không tự giác cảm thấy khẩn trương cảnh giác, tinh thần cao độ đề phòng

Cố gắng hít một hơi, bình tĩnh trở lại, nàng biết rõ ràng, sẽ không có người nào nguyên nhân vô cớ đến tìm nàng, mà vị hoàng tử điện hạ này ngoài dự đoán làm việc, kia tất nhiên sẽ có sở cầu

"Người muốn tìm ta làm cái gì?"

Lạc Thuần Thần ánh mắt lay chuyển, cười nói: "Người quả nhiên thông minh, ta thích giao tiếp cùng với người thông minh, về phần ta muốn cái gì, qua thời gian ngắn, ta sẽ cho người biết"

"Hào. Nếu hiện tại không có việc gì, ta đây muốn nghỉ ngơi, người là cũng nên rời đi"

Lạc Thuần Thần nâng mắt nhìn thẳng nàng: "Người thật to gan, cự nhiên dám hạ lệnh đuổi khách"

Quý Như Yên không sợ hãi: "Lá gan lớn sao? Ta không cho là như vậy, bởi vì đây chính là phòng của ta, nam nữ thụ thụ bất thân, huống chi lúc này đã là đêm khuya. Hoàng tử điện hạ cũng không nên ở lại chỗ này, không phải sao?"

"Người sau lưng dùng độc giết thái tử là Uyển quý phi. Nếu không tìm ra căn cứ chính xác, bỗn hoàng tử giúp người"

"Không nhọc người lo lắng, ta sẽ xử lý tốt"

Nàng lãnh đạm, làm cho Lạc Thuần Thần nở nụ cười, thân hình chợt lóe, biến mất trong bóng đêm

Cảm giác được bốn phía không có hơi thở của hấn, Quý Như Yên lúc này mới dám thở mạnh một hơi, thất hoàng tử điện hạ này, quả nhiên không phải người bình thường. Hấn vũ kỹ bí hiểm, chỉ sợ cùng nàng tương xứng

Chính là, vì cái gì hấn biết Hà thái y là người nàng muốn tìm?

Lại đem người này cấp đưa đến trước mặt nàng, lẽ nào chỉ cần Hà thái y chỉ ra Uyển quý phi, kia hết thầy chân tướng đều rõ ràng sao?

Ánh mắt lạnh như băng nhìn ở trên giường Hà thái y đang nhắm chặt mắt, Quý Như Yên thở dài một tiếng, đêm nay lại là đêm không ngủ

Đi đến nhéo thế tử Phù Nhạc Thánh còn đang mơ mơ màng màng yên giấc ngủ vàng, nói hấn đến Phi Liễu Các, làm Phù Nhạc Thánh bất mãn không thôi. Đột nhiên trên giường thấy một lão nhân đang nằm nghiêng ngủ ngon lành: "Nơi này không nên để lão nam nhân vào! Từ từ, như thế nào nhìn rất quen mắt a?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 178: Uyển quý phi sai khiến

Quý Như Yên tức giận nhìn hấn nghi hoặc: "Đây là Hà thái y!"

"Hắn như thế nào ở nơi này?"

Phù Nhạc Thánh thất thanh kêu lên

Quý Như Yên nhìn thấy hắn ngạc nhiên như vậy chịu không nổi, dương tay đánh thẳng vào sau gáy hắn: "Câm miệng! Ngạc nhiên như vậy làm cái gì? Ngươi có phải muốn nghĩa phụ nghe thấy có phải hay không, vạn nhất quấy rầy giấc ngủ của nghĩa phụ, ngươi phụ trách được sao?"

Phù Nhạc Thánh há miệng thở dốc nói, nhưng hắn còn chưa nói một câu, đã bị người từ phía sau đá vào

Lảo đảo ngã vào Phi Liễu Các, Quý Như Yên cùng Phù Nhạc Thánh nhìn phía sau, phát hiện Yến vương đang hé mắt nhìn bọn họ

"Xú tiểu tử, đây là khuê các của muội muội ngươi! Đã trễ thế này, ngươi còn thập thò làm cái gì!"

Phù Nhạc Thánh ủy khuất khóc không ra nước mắt: "Phụ vương, người thật bất công! Rõ ràng là ta đang ở trong phòng ngủ, là nàng nhéo ta đến!"

"Thật sự là như vậy?"

Yến vương hồ nghi nhìn Quý Như Yên, suy nghĩ nếu tiểu tử Phù Nhạc Thánh này lời nói có nửa phần dối trá, hắn hội sẽ không chút nương tay

Quý Như Yên buồn cười nhìn hai phụ tử nhà họ: "Nghĩa phụ, đúng là ta gọi thế tử ca ca đến đây. Là như vậy, phòng ta xuất hiện một người, mà người này chính là Hà thái y của thái y viện. Nghĩa phụ có nhận thức người này?"

Yến vương ngăn ra: "Hà thái y? Hắn như thế nào ở nơi này?"

Quý Như Yên cũng không kể tới chuyện của Lạc Thuần Thần, nhưng cũng không tiết lộ thế lực của mình, tránh để Yến vương lo lắng

Vì thế, suy nghĩ một lúc mở miệng nói: "Hắn bị thập hoàng tử đuổi giết, mà ta trùng hợp cứu hắn"

"Thập hoàng tử muốn giết Hà thái y?"

Phù Nhạc Thánh ngạc nhiên không thôi

Mà ngay cả Yến vương cũng đồng dạng khiếp sợ: "Hà thái y này từ trước đến nay không gây thù bên ngoài, vì cái gì thập hoàng tử lại muốn giết hắn?"

"Cái này, nên hỏi bản thân Hà thái y"

Quý Như Yên nhún nhún vai, nhìn Hà thái y đang nằm trên giường

Ba người đến gần giường, Quý Như Yên giải khai huyết đạo trên người Hà thái y, Hà thái y mơ mơ màng màng tỉnh lại, mở ra hai mắt, liền thấy được đoàn người Yến vương

Trong lòng kinh sợ, sợ tới mức cả người run lên, nhưng lý trí vẫn hoạt động, cự nhiên từ trên giường đứng lên, quỳ gối trước mặt Yến vương: "Thần tham kiến Yến vương, cầu Yến vương cứu tính mạng của thần"

Phù Nhạc Thánh liếc hắn một cái: "Hà thái y, ngươi làm sao? Cái gì mà cứu mạng, ngươi đắc tội ai?"

Hà thái y nghe vậy, hé miệng không đáp

Quý Như Yên ở bên nhìn, nàng cũng không muốn lúc này cùng Hà thái y nói lời vô ích

"Hà thái y, cho dù ngươi không nói, không có nghĩa là ta không biết. Ngươi tới nay nên ở lại thái y viện trực vì sao ngươi không ở nơi đó, ngược lại lại đến gặp thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn, thập hoàng tử vì sao lại muốn giết ngươi?"

Hà thái y vẫn không nói

Yến vương kiên nhẫn đứng ở bên cạnh Hà thái y không nói gì

Yến vương thế tử Phù Nhạc Thánh mang toi ghé dựa, trước cấp lão tử nhà mình ngồi lên, hắn đứng ở bên người Yến vương, nghe Hà thái y nói ra những bí mật kinh thiên động địa

Quý Như Yên thấy Hà thái y tuổi đã cao, nghĩ gia quyến cũng không phải ít

"Hà thái y, ngươi đêm nay tuy rằng may mắn thoát chết, nhưng người nhà của ngươi, thập hoàng tử sẽ bỏ qua cho bọn họ sao? Ngươi cứ tri hoãn như vậy, chúng ta cũng không có tổn thất gì, nhưng tính mạng của Hà phủ..."

Hà thái y cả người chấn động, toàn thân mềm nhũn, ngồi dưới đất, thì thào nói: "Thái tử điện hạ, là Uyển quý phi sai khiến"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 179: Thất hoàng tử có ở đây không?

Hắn nói những lời này, lập tức làm cho Yến vương cùng Phù Nhạc Thánh thần trọng, hai người cùng lúc nhìn nhau. Lúc này tiến hành thăm vấn

Việc thăm vấn này, đối với Phù Nhạc Thánh đã quá quen thuộc bởi vì hắn thường thay thánh thượng làm việc này

Mọi chuyện đã rõ ràng, hơn nữa Hà thái y cũng đã xác nhận

Quý Như Yên lúc này mới dám thở một hơi, quả nhiên Tĩnh phi đoán không sai

Nghĩ đến đây, nàng không khỏi bội phục người ở xa kia, dù không ở trong hoàng cung, nhưng đối với hoàng quyền tranh đấu, nàng đều rõ mồn một

Bình minh vừa lên, Phù Nhạc Thánh mang theo Hà thái y vào cung, chuyện kể tiếp đều tự hắn xử lý

Quý Như Yên hướng Hành cung đi đến, bất kể như thế nào, nàng cũng muốn hỏi thất hoàng tử Lạc Thuần Thần kia, vì cái gì lại giúp nàng?

Còn có, hắn rốt cuộc muốn làm cái gì?

Đi đến Hành cung, hướng bọn thị vệ nói ra danh tính của mình, lại không nghĩ rằng được cái người có bộ mặt khuynh quốc khuynh thành ra tiếp đón

Tích Tiểu Mộng vừa thấy được Quý Như Yên, cười đến phá lệ vui vẻ: "Quý cô nương? Không nghĩ tới, người cự nhiên sẽ đến nơi này, thật đúng là khách quý khách quý mà!"

"Tích quốc sư hào, không biết thất hoàng tử có ở đây không?"

Nhìn gương mặt tươi cười kia, nàng chỉ muốn đánh ngay một phát lên gương mặt của hắn, Quý Như Yên cười yếu ớt hỏi

"Thực ngại quá, điện hạ không có ở đây?"

"Không ở đây?"

"Đúng vậy, điện hạ đã vào cung. Nghe nói thánh thượng tháng mười tổ chức tuyển tú, muốn điện hạ thời điểm đó chọn ra hoàng phi, hảo hảo mang về Thiên Độc quốc"

Quý Như Yên nhăn mày, không có hé răng

Tích Tiểu Mộng nhìn thẳng nàng: "Quý cô nương, không biết ta có hạnh diện được mời người uống trà?"

Lại là uống trà?

Lần trước cũng vì nàng hạnh diện, Tích quốc sư đã mất mười vạn

Lần này, hắn vẫn không có sợ sao?

Bất quá Quý Như Yên cũng không có thời gian cũng hắn vòng vo: "Người muốn biết cái gì, cứ nói thẳng ra đi"

Tích Tiểu Mộng nhìn nàng vẻ tán thưởng, bình tĩnh nói: "Điện hạ sáng hôm nay biết người chắc chắn đến tìm. Mà hắn vào cung cũng chính là giúp người giải quyết vụ việc của thái tử. Chứ không phải người thực nghĩ chỉ dựa vào một Hà thái y nho nhỏ có thể lật đổ quý phi được thánh thượng sủng ái?"

Quý Như Yên cá kinh: "Lời này là có ý gì?"

"Ý của ta, ta nghĩ Quý cô nương thực hiểu được, ta nhìn người cũng không phải là người ngu ngốc!"

"Người là nói, Hà thái y làm chứng, cũng không thể làm cho Uyển quý phi nhận tội?"

Tích Tiểu Mộng gật gật đầu: "Hoàng quyền Ti U quốc người hiểu biết được bao nhiêu? Nhất là gia tộc của Uyển quý phi ở Mạch thành, đệ đệ của nàng đang trấn thủ ở biên cương, nghe nói hai người tình cảm tỷ muội rất tốt, nếu như thánh thượng xử tử Uyển quý phi, với tính khí của Ngọc tướng quân, chắc chắn sẽ vì tỷ tỷ mà phản quốc"

Nghe đến đây, Quý Như Yên sắc mặt lạnh xuống

"Hoàng quyền Tì U quốc, cũng không phải một mình thánh thượng duy ngã độc tôn, mà còn dựa vào mấy đại gia tộc, không có binh quyền của mấy đại gia tộc kia duy trì, giang san này của Tì U quốc sớm đã bị người khác thôn tính"

Tích Tiểu Mộng ý nói, Thiên Độc quốc đã nghĩ muốn thống nhất thiên hạ, nhưng thời cơ chưa thực sự đến, vì vậy mới phải án binh bất động

Quý Như Yên đột nhiên có chút phiền chán, cuộc sống như vòng lẩn quẩn, mỗi ngày không phải người chết ta sống, giải về tâm kế, sống như vậy không mệt mỏi sao?

Gia tộc? Hoàng quyền?

Nên nỗ lực vì hạnh phúc của bản thân, sinh mệnh?

Nàng không ở trong thâm cung, nhưng cũng cảm thấy được bi ai

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 180: Thất hoàng tử có tình cảm chân thành?

"Tích quốc sư, Thiên Độc quốc thất hoàng tử điện hạ, vì cái gì lại giúp ta? Cung yến tết trung nguyên, điện hạ tự mình đứng ra làm chứng, mà đêm qua lại đem nhân chứng trọng yếu Hà thái y đến chỗ ta, hẳn muốn ta giúp hắn làm cái gì?"

"Điều này không phải ta có thể nói, vẫn là Quý cô nương tự mình lĩnh ngộ đi"

Tích Tiểu Mộng tựa tiểu phi tiểu nhìn nàng

Quý Như Yên khuôn mặt giật giật: "Tích quốc sư, không phải thất hoàng tử có tình cảm chân thành với ta chứ?"

"Tình cảm chân thành sao?"

Tích Tiểu Mộng đột nhiên cười ha ha đứng lên, xoay người đi vào Hành cung, không hề để ý đến Quý Như Yên

Quý Như Yên thấy hắn quái dị như vậy, cũng không biết câu nói nào của nàng lại làm cho hắn cười lớn đến vậy

Nghe đồn, Thiên Độc quốc thất hoàng tử điện hạ, không phải là đoạn tay áo chỉ phích sao?

Hơn nữa, nam nhân của thất hoàng tử điện hạ, ở Thiên Độc quốc chính là không đếm xuể

Tỷ như Chí quốc sư, đọc sách sĩ tử

Chỉ cần tư sắc tốt một chút, liền chạy không thoát khỏi lòng bàn tay của thất hoàng tử

Một hoàng tử thích nam tử, tại sao lại liên tiếp giúp nàng?

Quý Như Yên thật là trăm tư không lý giả được

...

Hoàng cung, Chính Dương điện

Thánh thượng Phù Ngao Thiên sắc mặt thật sự không tốt, đã điều tra ra được hung thủ giết thái tử, nhưng hắn cũng không thể hành động thiếu suy nghĩ

Đơn giản là đệ đệ của Uyển quý phi chính là tướng quân trấn thủ ngoài biên cương, có được ba phần binh quyền của Tì U quốc

Một khi xử tử Uyển quý phi, kia không có nghĩa là Ngọc tướng quân kia sẽ không làm phản, đối với Tì U quốc bỏ đá xuống giếng cũng không biết chừng

Yến vương thế tử Phù Nhạc Thánh thấy sắc mặt đen như đáy nồi của hắn, ở một bên cười: "Thánh thượng bá bá nguoi đừng nóng giận. Nếu như tra ra manh mối vẫn nên là chuyện lớn hóa nhỏ đi"

"Cô vương sợ giang sơn này không ổn!"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên vô cùng đau đớn

"Thánh thượng bá bá..."

Phù Nhạc Thánh không biết nên an ủi như thế nào, dù sao sao thánh thượng bên ngoài toàn quyền nhưng bên trong đã có nhiều thế lực chi phối

Nếu năm đó Kính An Hậu phù không phát sinh ra chuyện vu thuật, binh quyền tuyệt đối cũng không ở trong tay Ngọc gia

Người trong hậu cung tuy rằng bên ngoài không được can thiệp vào việc triều chính, nhưng thực tế có thể làm cho triều chính điều đứng

"Nhạc Thánh, người nói thất hoàng tử, hôm nay vào cung chỉ ra người đứng sau cái chết của thái tử là Uyển quý phi, còn có chứng cứ, hửn là có ý gì? Là hửn muốn truy cứu việc này sao?"

"Này tiểu chất không biết"

"Thiên Độc quốc, cũng không phải là người nên đắc tội"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên này đau đầu không thôi

Phù Nhạc Thánh cười khở, đứng ở một bên, thật sự không biết nên nói cái gì

An Huyền đứng ở phía sau long ý, cũng yên tĩnh không có hé răng

Thánh thượng Phù Ngao Thiên rút cuộc hạ ý chỉ: Uyển quý phi xử trí bất công, đoạt lại phong hào quý phi, hàng xuống vi phi, phạt bế cung ba tháng

Mới vừa trở lại Phi Liễu các, Quý Như Yên thời điểm nghe được ý chỉ, cảm thấy không muốn nói điều gì

Thánh Thượng này, thật đúng là tiếng sấm lớn hạt mưa nhỏ a

Chỉ là đoạt đi phong hào Uyển quý phi, nhưng vẫn còn là vi phi, chỉ cần Uyển phi này vẫn có tâm cơ muốn giành hoàng quyền, sao có thể dễ buông tha được?

"Như Yên, người là cảm thấy thánh thượng vô dụng"

Yến vương ở bên nhẹ giọng hỏi

Quý Như Yên lắc lắc đầu: "Không có, chỉ là cảm thấy Uyển quý phi phức tạp, thánh thượng xử trí như vậy cũng đã ổn thỏa"

Yến vương than nhẹ một tiếng: "Có điều người cũng nên nhìn thật thấu đáo, sự tồn tại của hoàng quyền, từ trước đến nay đều nhiều oan hồn, rất nhiều người vì tranh quyền đoạt thế không tiếc hãm hại người khác, mục đích cuối cùng chính là ngồi trên ngai vàng kia. Nhưng ngồi trên ngai vàng kia thật sự liên năm giữ được thiên hạ sao? Đây chẳng qua chỉ là một cuộc chiến mới nữa bắt đầu"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 181: Nguyên Chiêu cầu kiến

Nghe Yến vương nói chuyện, Quý Như Yên là cười không nói gì

Yến vương nhìn Quý Như Yên, như là nghĩ tới chuyện gì, há miệng thờ dốt, không có nói nữa

Quý Như Yên thấy hửn bộ dạng khó xử liền nói: "Nghĩa phụ, người có gì cứ trực tiếp nói ra, không cần khó xử như vậy"

"Như Yên, người thật sự quen biết Ngân Điện công tử sao?"

Quý Như Yên nở nụ cười: "Nghĩa phụ cho rằng ta đang nói dối?"

"Không, không phải. Mà là nếu người thật sự quen biết Ngân Điện công tử, có thể nói với hửn nhất định phải dốc hết sức cứu Tĩnh phi nương nương không?"

Yến vương cười khở: "Tuyệt Sương khi còn sống chỉ có một hảo bằng hữu là Tĩnh phi. Từ sau khi Bùi Khê rời khỏi Ti U quốc ta cũng chưa từng thấy Tuyệt Sương, ta nghĩ Tuyệt sương cũng...không nhớ rõ ta nữa rồi"

Hửn sắc mặt bi ai, Quý Như Yên không biết nên nói thế nào với người si tình như vậy

Mẫu thân đã chết, mặc kệ khi còn sống là kêu là Tuyết Surong thì vẫn là Phurong Thiên Surong. Nàng cũng đã sớm hóa thành khói bụi

Nếu như cho Yến vương biết mẫu thân phát sinh ra chuyện như vậy, chỉ làm cho hắn càng thêm thương tâm

"Nghĩa phụ, giai nhân không có ở đây, người cũng phải nên hảo hảo bảo trọng thân thể"

Yến vương gật gật đầu: "Ân, cũng là người quan tâm đến sức khỏe của ta. Mà cái xú tiểu tử kia, suốt ngày không thấy, cũng không biết là đi chỗ nào lêu lổng"

Quý Như Yên nở nụ cười, Yến vương nói đến xú tiểu tử, chính là nhắc đến đến Yến vương thế tử Phù Nhạc Thánh kia

Cũng là hài tử độc nhất của Yến vương phù

Tại Yến phủ không có nữ quyến, lúc trước nàng đến Yến phủ đã cảm thấy ngoài ý muốn, sau Phù Nhạc Thánh nói với nàng Yến vương chỉ thú qua một sủng phi

Sau khi sủng phi kia sinh hạ hắn, thân mình quá mức gầy yếu, năm Phù Nhạc Thánh lên ba liền sinh bệnh mà chết

Từ đó Yến vương cũng không tái thú thêm người, tự mình nuôi lớn Phù Nhạc Thánh, vừa làm cha vừa làm nương

Đến thời điểm Phù Nhạc Thánh tám tuổi, Yến vương đã đưa hắn đến điểm tông, tập võ nghệ của đệ tử ngoại môn. Học tập tám năm, liền trở lại kinh thành, mười sáu tuổi liền thay thánh thượng Phù Ngao Thiên làm việc

Hiện tại Phù Nhạc Thánh đã mười hai tuổi, nhưng vẫn mẹ góa con cô một người

"Nghĩa phụ, thế tử ca ca không có lêu lổng, hắn đang giúp thánh thượng xử lý công chuyện. Nhưng đối với hôn sự của thế tử ca ca, nghĩa phụ không thể tìm cho hắn một hôn sự tốt sao?"

Yến vương nghe vậy, lắc đầu liên tục, đập thẳng xuống bàn: "Tiểu tử ngu ngốc kia, căn bản không nghĩ tới chuyện thành thân, đề cập đến vấn đề này, liền nói nữ nhân rất phiền toái. Sống chết không muốn thành thân, nếu dám bức bách hắn, hắn liền xuất gia làm hòa thượng!. Người nói nghịch tử này có phải muốn chọc ta tức chết không!"

Quý Như Yên trờ rớt khóe miệng, Phù Nhạc Thánh này thật đúng cứng đầu

Bất quá, hai mươi tuổi thành thân, đúng là có chút sớm

"Nghĩa phụ đừng lo lắng, đó là thế tử ca ca chưa tìm được người làm cho hắn ái mộ, một khi gặp gỡ, không cần thúc giục, chính hắn cũng sẽ nói ra"

"Điều này cũng đúng!"

Yến vương bán tín bán nghi, suy đi nghĩ lại, chính mình đối với Tuyết Surong cũng là như vậy. Liền bình thường trở lại

Thời điểm hai người đang nói chuyện, ngoài cửa có tiếng bước chân, tiến vào khỏi bẩm: "Vương gia, quận chúa, ngoài cửa có người cầu kiến quận chúa. Là một nam tử, tên gọi là Nguyên Chiêu, không biết quận chúa có muốn gặp hay không?"

Quý Như Yên có chút kinh ngạc, Nguyên Chiêu này làm sao lại tìm đến đây

Chẳng lẽ bệnh tình của Tĩnh phi có chuyển biến xấu?

"Mau mời Nguyên Chiêu công tử vào"

"Dạ"

Hạ nhân lĩnh mệnh, nhanh chóng mang Nguyên Chiêu đi vào

Nguyên Chiêu lúc tiến vào, sắc mặt cũng không khẩn trương, ngược lại, lại hướng Quý Như Yên quỳ xuống: "Quý cô nương, Nguyên Chiêu ta cảm ơn người đã cứu mạng nương"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 182: Gặp qua hoàng thúc

"Nguyên Chiêu công tử, điều này sao có thể? Mau mau đứng lên"

Quý Như Yên hoảng sợ, chạy nhanh nâng hân dậy

Việc này nếu để cho thánh thượng biết, còn không chém đầu nàng mới lạ!

Nguyên Chiêu đường đường là cửu hoàng tử, làm cho hoàng tử một nước hướng tiểu nữ quỳ lạy, quả thật là đại nghịch bất đạo

Nguyên Chiêu đứng lên: "Đêm hôm qua, ta sắc thuốc cho mẫu thân, mẫu thân liền có thể an ổn tiến vào giấc ngủ. Cho nên hôm nay ta liền tuân thủ lời hứa, rời đi Kính An Tự, mẫu thân nói muốn ta đến đây"

Quý Như Yên có chút ngạc nhiên: "Người nghĩ tốt lắm? Cái địa phương, ăn tươi nuốt sống..."

"Mặc kệ thế nào, nơi đó, cũng là nhà của ta"

Nguyên Chiêu ánh mắt kiên định nhìn Quý Như Yên, còn có phần tín niệm

Yến vương luôn đứng ở một chỗ, chỉ cảm thấy Nguyên Chiêu tuy là một công tử, nhưng hân lại một thân bồ y, ngũ quan lại có chút quen mắt, nhất thời lại không nhớ ra là giống ai

Quý Như Yên than nhẹ một tiếng: "Nguyên Chiêu, đây là Yến vương, cũng là hoàng thúc của người, người tham kiến hoàng thúc đi"

"Nguyên Chiêu gặp qua hoàng thúc"

Nguyên Chiêu cung kính hướng Yến vương chấp tay hành lễ

Yến vương chấn động, vừa mừng vừa sợ nhìn Nguyên Chiêu, lại nhìn lại Quý Như Yên: "Như Yên, đứa nhỏ này thật sự là do Tĩnh quý phi sinh ra? Cửu hoàng tử sao?"

"Nghĩa phụ, hân đúng là cửu hoàng tử. Ta cùng với cửu hoàng tử quen biết, cũng là ngẫu nhiên gặp mặt. Mà Tĩnh phi đêm hôm qua ta cũng đã gặp qua. Ta từ nhỏ ở Phụng Thiên phủ lớn lên, Phụng gia chính là thế gia y dược, đại cửu cửu thời điểm rảnh rỗi, liền dạy ta một chút y thuật, vì vậy mới cấp Tĩnh quý phi mấy thang thuốc bồi bổ thân thể"

Quý Như Yên sắc mặt không sợ hãi, thản nhiên đem chuyện đêm qua ở Hương Sơn kể ra, ngắn gọn vài câu liền rõ ràng. Nàng không có nhắc đến chuyện Nguyên Chiêu muốn tìm đến cái chết, cũng không nhắc tới chuyện Tĩnh phi muốn đuổi Nguyên Chiêu đi

Điều này làm cho Nguyên Chiêu cảm kích nhìn nàng một cái, còn lại nàng quay sang nói với hân: "Nguyên Chiêu, người nghĩ muốn về nhà, hay là ở trong Yến vương phủ nghỉ lại, đợi thể từ ca ca trở về, nói hân vào hoàng cung nói cho thánh thượng, xem thánh thượng an bài như thế nào cho tốt"

Nàng không có nói cho Nguyên Chiêu, hiện tại hân trở về cũng không phải là thời điểm thích hợp

Thái tử vừa mới chết, ngôi vị thái tử kia như miếng mỡ lớn, được mọi người nhắm nhe

Mà hân trở về lúc này, chỉ sợ mạng cũng chưa chắc giữ được

Yến vương nghe được Quý Như Yên nói như vậy, cảm thấy rất sáng suốt liền tục gật đầu: "Chiêu Nhi, người hãy ở Yến vương phủ trước, chờ thể từ ca ca người hướng thánh thượng đề cập, để cho thánh thượng an bài tốt, lúc đó người hồi cung cũng chưa muộn. Là một hoàng tử cũng nên nhất định phải học tập thật tốt, người ở lại nơi đây, hoàng thúc ta sẽ thỉnh cho người một sư phó. Như vậy được không?"

"Nguyên Chiêu hết thầy nghe theo an bài của hoàng thúc"

Nguyên Chiêu thái độ làm người đơn thuần, nghe Yến vương nói như vậy, liền ôn thuận gật đầu đáp ứng

Thấy hân đáp ứng, Yến vương mau chóng an bài tốt chỗ ở, đem Phúc Cư quét tước thật sạch sẽ, để Nguyên Chiêu ở lại, cũng sai hạ nhân làm cho hân mấy bộ y phục cùng phục sức

Đường đường là một hoàng tử, mặc bồ y như vậy, quả là thất lễ

Quý Như Yên thấy đôi mắt Nguyên Chiêu có chút thâm đen, tròng mắt lộ ra tơ máu. Sợ là ngọc tiểu tử này đêm qua đều canh giữ ở bên người Tĩnh phi, liền sai hạ nhân mang hân về Phúc Cư nghỉ ngơi trước

Yến vương nhìn Nguyên Chiêu rời đi, không khỏi đau đầu: "Cửu hoàng tử thuận lợi trở về, thật không tránh khỏi cảnh gió tanh mưa máu a"

Quý Như Yên nhíu đầu mày: "Nghĩa phụ cảm thấy được, cửu hoàng tử có thể quay về hoàng cung không?"

Hai người nhìn nhau, khóe miệng bất đắc dĩ lộ ra chua xót

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 183: Tiểu thư không nên tham dự

Hôm sau, sắc trời u ám

Quý Như Yên tỉnh ngủ, lại phát hiện Thất Sát đã đứng ở bên giường. Giọng nói có chút trầm trọng: "Ngươi đến rồi, như thế nào không gọi ta dậy?"

"Thuộc hạ thấy tiểu thư ngủ rất ngon, vì vậy không muốn gọi người"

"Ngươi giám thị lục hoàng tử, hẳn có điều gì bất thường không?"

Quý Như Yên ngồi dậy, ngẩng đầu nhìn Thất Sát

Thất Sát kính cẩn nhìn nàng: "Lục hoàng tử cùng thất hoàng tử đánh một trận, cuối cùng người thua là thất hoàng tử"

"Nga?"

Quý Như Yên nghe vậy, trước mắt sáng ngời, không thể tin được đứa con của hoàng hậu nương nương cùng Tuyết phi, bên trong xảy ra đấu đá?

Thất Sát nhìn vẻ mặt của Quý Như Yên, thờ dốc, mặt không chút thay đổi nói: "Tiểu thư, có câu Thất Sát phải nói với người. Hoàng quyền từ trước đến nay tàn nhẫn vô cùng, dưới ngai vàng đều là trăm ngàn thi cốt. Tiểu thư không nên tham dự!"

"Thất Sát ngươi có biết mình đang nói gì không?"

Quý Như Yên liếc hắn một cái, thanh âm lạnh lẽo

"Thuộc hạ biết, nếu tiểu thư cho rằng Thất Sát đã phạm sai lầm, người điều thuộc hạ đến La Sát cốc, thuộc hạ cũng cam nguyện lĩnh phạt"

Thất Sát chấp tay cúi đầu, bình tĩnh tự nhiên

Thấy hắn như vậy, Quý Như Yên không khỏi cảm thấy buồn cười, kỳ thật trong bát sát tinh, người tốt nhất chính là Thất Sát

Thất Sát là người duy nhất không sợ hãi úy kỵ nàng, mà dám can đảm nói thẳng ra điều mà bản thân lo lắng

"Vậy ngươi nói, ta nên làm như thế nào?"

"Tiểu thư nên trở về Phụng Thiên phủ, Quý phủ đã không thể cứu vãn, hơn nữa tiểu thư cũng không muốn lấy đi tính mạng của Quý Đông Minh. Hiện tại ở lại Thịnh kinh cũng không có chuyện gì, không bằng sớm rời đi, miễn cho bị liên lụy của hoàng quyền tranh đấu"

"Thất Sát ngươi nói nghe dễ dàng. Tuy rằng ta không muốn bị liên lụy, nhưng đã sớm bị liên lụy. Ta đã hứa với thánh thượng, cứu Tĩnh phi ở Kính An Tự, chỉ cần đến lễ bái nguyệt, Khôi Tĩnh từ Dị quốc trở về, đến lúc đó chúng ta liền lập tức rời đi đến Dị quốc"

Quý Như Yên phân phó nói

Thất Sát gật đầu: "Đúng vậy!"

"Ngươi chỉ cần giám thị lục hoàng tử, chỉ cần không liên lụy đến lợi ích của Phụng gia, không cần xem vào việc của người khác"

"Thuộc hạ đã hiểu"

Thất Sát hướng cửa sổ nhảy ra, còn lại Quý Như Yên tự hỏi chính mình nên như thế nào để thoát thân

Dù sao thời điểm nàng ở Thịnh kinh lo chuyện bao đồng, nàng cũng không phải không biết nhóm hoàng thân quốc thích này đã đánh chủ ý lên nàng

Tết trung nguyên ngày đó, làm cho một nhóm hoàng thân xuất ra một đồng bạc, nếu thật dễ cho những người đó thấy nàng, chỉ sợ nước bọt của họ cũng đủ dìm nàng chết đuối

Tuy rằng nhóm hoàng thân đó đối với nàng chỉ là vô tình thuận nước đẩy thuyền, nhưng vẫn còn muốn dẫm lên nàng. Vì vậy bản thân bị người khác chú ý đến cũng chẳng có gì lạ

Linh Tĩnh bưng một chậu nước ấm đi đến: "Tiểu thư, trước rửa mặt một chút đi"

Hầu hạ nàng rửa mặt xong, Linh Tinh lúc này mới ghé sát tai nàng nói khẽ: "Tiểu thư, An Huyền vừa nói, Quý Đông Minh ở trong thiên lao muốn gặp tiểu thư"

Quý Như Yên nhú nhú mày, Quý Đông Minh muốn gặp nàng nói cái gì?

Linh Tinh ở bên thì thầm: "Tiểu thư, thuộc hạ thấy, Quý Đông Minh này chắc không có lời hay gì, tiểu thư nếu không muốn đi cũng không sao"

"Không, giúp ta thay y phục"

Nếu Quý Đông Minh không có việc gì, An Huyền nhất định sẽ không nói với nàng

Nói cách khác, Quý Đông Minh có bí mật cùng nàng nói

Một khi đã như vậy, muốn nàng đi đến thiên lao một chuyến cũng được

Quý Đông Minh muốn cầu xin nàng giúp đỡ, tốt nhất là nên phun ra những câu giá trị một chút, nếu không, nàng tuyệt sẽ một cước giết chết hắn tại chỗ!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 184: Người xứng làm cha ta?

Thiên lao

Quý Đông Minh đã chỉ còn nửa cái mạng, giống như một con cầu chết dục ở trong góc

Quý Như Yên đến thiên lao, An Huyền ở một bên nói: "Mấy ngày nay Tuyết phi muốn gặp Quý Đông Minh, tuy rằng không biết vì cái gì muốn gặp, nhưng ta đã ngăn nàng lại, không cho nàng tiến vào thiên lao một bước. Tội danh của Quý Đông Minh thánh thượng đã hạ ý chỉ, giết chết cả nhà không tha. Ta đây phải đến Quý phủ bắt người, tỷ tỷ cho người một canh giờ"

Quý Như Yên gật gật đầu, tỏ ra mình đã hiểu

An Huyền thấy vậy phát phát tay, ý bảo thị vệ mở khóa cửa thiên lao

Lúc sau An Huyền đem thị vệ rời đi, để lại không gian yên tĩnh cho Quý Như Yên và Quý Đông Minh: "Người có gì muốn nói với ta?"

Quý Đông Minh cặp mắt tràn đầy hận ý: "Người ước gì ta chết, có phải hay không?"

"Người sống hay chết, cùng ta không liên quan"

Quý Như Yên lạnh lùng trả lời, không phải nàng vô tâm vô phẩy, mà là nàng thật sự không có cách nào hòa nhã với Quý Đông Minh

Năm đó mẫu thân chết, nàng vẫn nhớ rõ đó là ban đêm, đông tố không ngừng, nàng đau khổ cầu xin Quý Đông Minh, cầu hắn cứu nương

Nhưng hắn lại bạc tình bạc nghĩa, ngay cả liếc mắt nhìn nương một cái cũng không thể, càng không thể nói đến xem nàng khóc lóc kể lể

Quý Đông Minh đột nhiên nở nụ cười: "Ta biết người hận ta, ánh mắt của người có hận ý, ta cũng nhìn được!"

"Người muốn ta tới, chỉ để nói những lời vô nghĩa này sao? Thời gian của người không nhiều lắm, ta nghe Trường An Hậu nói, thánh thượng đã hạ ý chỉ, tịch thu tài sản giết cả nhà người cùng Hà thái y"

Tịch thu tài sản, giết chết cả nhà?

Quý Đông Minh hết hồn, hắn như thế nào cũng thật không ngờ, chính mình thuận lợi hơn mười năm, nhưng lại rơi vào hoàn cảnh như vậy

"Người nói thánh thượng đã hạ chỉ?"

"Ta không nhất thiết phải lừa người, tin tưởng lúc này Trường An Hậu đã đến Quý phủ bắt người"

Quý Như Yên vẻ mặt bình tĩnh, nhẹ nhàng nói ra tình thế của Quý phủ hiện giờ

"Không! Không thể! Quý Như Yên người đừng quên, người cũng mang họ Quý!"

Quý Đông Minh đột nhiên đứng lên, vọt tới trước mặt nàng, hai tay gắt gao bám trụ lên vai nàng, ánh mắt có tia phần nộ

Quý Như Yên lạnh lùng nhìn hắn một cái: "Ta mang họ Quý? Thật sự là chuyện nực cười nhất thiên hạ, xin hỏi Quý đại nhân người đã từng một khắc xem ta là nữ nhi chưa? Theo như ta biết, từ lúc ta sinh ra, người không một lần tiến vào Thiên Sương viện. Cho dù muội muội sinh ra, nương mất quá nhiều máu mà chết, người cũng không rơi bất kỳ một giọt nước mắt. Một năm sau khi nương mất, ta chỉ có sáu tuổi, sau tuổi lại bị người cùng Kỳ di nương làm cho rời đi Quý phủ, thậm chí Kỳ di nương còn thuê sát thủ muốn lấy tính mạng của ta cùng muội muội, điểm này người không biết sao? Người nói một chút, người xứng làm cha ta?"

Thấy hắn vẻ mặt nhăn lại, Quý Như Yên ý cười mặt lạnh: "Kia muốn nhìn người nói nguyên nhân chết hay không đối với ta cũng đều không liên quan, nếu như người có nửa phần nói dối, người cũng đừng nghĩ muốn bọn họ sống. Nhớ kỹ, người nắm giữ tính mạng của bọn họ không phải là ta, mà là thánh thượng".

Quý Đông Minh nghe vậy, tức giận mà không dám nói, bỏ qua ánh mắt, lời nói kinh người phát ra: "Thiên Sương chết vì Túy Diễm Hoàng!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 185: Phượng Thiên Sương! Ta hận người!

Quý Như Yên cả người chấn động, nàng nghĩ như thế nào cũng thật không ngờ, Quý Đông Minh lại biết chuyện này!

Sát ý cực đại ngay lập tức nắm trên yết hầu của Quý Đông Minh, giọng nói giống như hàn băng: "Là người hạ độc nương?"

Lực đạo trên tay càng lúc càng lớn, Quý Đông Minh muốn thoát ra khỏi nàng, mau chóng nói: "Không! Không phải là ta! Một nữ tử nói cho ta biết!"

Bộ dạng của hắn cũng không giống như đang nói dối, Quý Như Yên liền buông lỏng tay: "Là ai?"

"Nữ tử này ta chỉ gặp qua một lần, ta nhớ rõ người đó là thị nữ bên cạnh Trần hoàng hậu, tên gọi là Băng Phàm"

Băng Phàm?

Thị nữ bên cạnh Trần hoàng hậu?

Quý Như Yên nghĩ lại, đêm hôm đó ở Kính An Tự, Tĩnh phi từng nói qua với nàng, trước một buổi tối Bùi Khê rời khỏi Thịnh kinh, Trần hoàng hậu đã gặp mặt mẫu thân của nàng!

Nói như vậy, lẽ nào buổi tối kia, mẫu thân đã trúng Túy Diễm Hoàng!

Quý Như Yên thấy nàng thần sắc bất định: "Ta đem những chuyện ta biết đều nói hết cho người, người cũng nên đến Quý phủ cứu muội muội cùng đệ đệ của người!"

Quý Như Yên giương mắt quét qua hắn một cái: "Người còn không nói một chuyện"

"Chuyện gì?"

"Nương hậu sản rong huyết, là ai cấp thang cư đại bổ thang?"

Quý Đông Minh tái nhợt, hắn thật không ngờ, Quý Như Yên ngay cả chuyện này cũng biết

Quý Như Yên đứng một chỗ, cười lạnh liên tục: "Người không muốn nói, đó là vì người kẻ đơn, chính là người người yêu nhất Kiều di nương!"

Quý Đông Minh sợ tới mức dưới chân mềm nhũn, trực tiếp té ngã trên mặt đất

Quý Như Yên gương mặt mang ý cười, làm cho hắn cảm thấy được hắn như đang ở trong mùa đông khắc nghiệt, ngay cả một tia ấm áp cũng không có

Vốn Quý Như Yên không biết thang cư đại bổ thang này là do Kiều di nương hạ, cũng là do Yến Tuyết đã nói sự việc này với nàng

Yến Tuyết lúc đó rất bị phần, tất nhiên sẽ không nói dối

Hơn nữa thời điểm nương sinh Như Tuyết, chính mình đi đến nói đầu bếp nữ sắc thuốc, đúng lúc đó Kiều di nương lại xuất hiện là do Kiều di nương mở miệng, mới có thể làm cho Quý Như Yên cảm kích trong lòng

Chính bởi vì một cái nguyên do, nàng mới vừa hỏi phủ, đã đáp ứng Kiều di nương báo ân

Ai ngờ, nàng nhưng lại giúp tiện nhân muốn hại chết mẫu thân của nàng!

Vì vậy, về sau Quý Như Yên không đáp ứng Kiều di nương bất cứ chuyện gì

Quý Như Yên từng bước đi đến chỗ Quý Đông Minh, trên cao nhìn xuống hắn: "Ngươi yên tâm, bốn đứa nhỏ của Quý phủ, ta sẽ cho chúng một con đường sống. Về phần những người khác, thánh thượng có chỉ, làm cho bọn họ một đường xuống hoàng tuyền, tin tưởng trên đường đến hoàng tuyền, Quý đại nhân cũng sẽ không tịch mịch!"

"..."

Quý Đông Minh ngồi dưới đất, vẻ mặt tuyệt vọng

Quý Như Yên nhắc váy, đi ra bên ngoài, nói thị vệ khóa cửa lại, Quý Như Yên như nhớ tới một việc gì nói: "Đúng rồi, quên nói cho ngươi biết. Ta không phải là do ngươi cùng sinh ra, vì vậy ta cũng không phải họ Quý"

"Ngươi không phải họ Quý? Ngươi không phải họ Quý..."

Thì thảo lặp đi lặp lại hai câu

Quý Đông Minh tim đập mạnh loạn nhịp, phá lệ cười to: "Ta biết Phụng Thiên Sương không phải một thân trong sạch. Phụng Thiên Sương! Phụng Thiên Sương ngươi lừa ta khổ a! Ngươi biết rõ ta luôn coi ngươi là thân nữ. Ngươi lại dối dối với ta như vậy. Phụng Thiên Sương! Phụng Thiên Sương ta hận ngươi! Ngươi đừng nghĩ muốn rời khỏi ta. Cho dù ta chết, ta cũng muốn ngươi bồi ta!"

Nói xong Quý Đông Minh hướng đầu đập lên vách đá. Lão đảo ngã xuống

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 186: Mộ phần bị lấy

Bọn thị vệ trong thiên lao vội vàng mở cửa, vài người chạy nhanh nâng Quý Đông Minh trên mặt đất dậy, Quý Như Yên nhíu nhíu mày: "Các ngươi còn thất thần làm cái gì, còn không đi thỉnh thái y!"

"Đúng! Quận chúa nói rất đúng, ngươi cái tên ngu ngốc này, còn không mau đi thỉnh thái y!"

"Tiểu nhân liền đi ngay"

Quý Như Yên nhìn về phía Quý Đông Minh, cảm thấy câu nói của hắn rất khó hiểu

Mẫu thân phải bồi bên cạnh hắn?

Mẫu thân không phải chết rồi sao? Như thế nào còn có thể bồi hắn?

Từ từ!

Mộ phần?!

Chết tiệt! Quý Như Yên tức giận trừng mắt nhìn Quý Đông Minh, tên âm hiểm này, cự nhiên động tay với mộ phần của mẫu thân!

"Quý Đông Minh ngươi nói ta nghe! Nếu ngươi dám động đến mộ phần của mẫu thân, ngươi cũng đừng mơ tưởng bốn đứa nhỏ trong Quý phủ còn sống!"

Dứt lời Quý Như Yên chạy thẳng đến Tô Sơn của Quý phủ, xa xa thấy được phần mộ của mẫu thân, đã chỉ còn một hố rỗng!

Quý Như Yên vừa giận vừa hận, nhện không được tự trách mình!

Ba_____

Trên tay không có nửa điểm lưu tình, đánh thẳng trên người mình

Nàng hận chính mình, mộ phần của mẫu thân tự nhiên cũng có người đánh chú ý lên

Lệ lúc này bất lực chảy xuống

Nàng thật sự không biết thi hài của mẫu thân đến tột cùng ở đâu, nàng đã có ý muốn, muốn đưa mộ phần của mẫu thân về Phụng gia, không nghĩ hiện giờ mộ phần lại không biết tung tích!

Mà người duy nhất biết, chỉ có Quý Đông Minh!

Chính là Quý Đông Minh như vậy, cho dù là cứu sống hân, chỉ sợ hân cũng sẽ không nói thật cho nàng biết

Quý gồi xuống vũng bùn bên cạnh, Quý Như Yên cắn cắn môi, giờ lên tay phải, ánh mắt kiên định, vững chắc như bàn thạch nói: "Ta, Quý Như Yên thê! Mặc kệ là ai động đến mộ phần của mẫu thân, cho dù là thiên hoàng lão tử, ta nhất định cũng nghiền xương thành tro!"

Sắc trời vô cùng âm u, mà lúc Quý Như Yên phát xong lời thề, phía chân trời hiện lên một đạo sáng chói, ngay sau đó mưa tầm tã rơi xuống

Nàng quỳ ở nơi này, không nhúc nhích

Tùy ý để giọt mưa đánh trên người, nàng thiên tính vạn tính, cũng không tính đến sẽ có người động đến phần mộ của mẫu thân

Nàng hiện tại trăm tư không kỳ giải được, chính là Quý Đông Minh ngu ngốc kia khi nào lại nghĩ ra được thâm kế này

Nếu tìm không thấy mộ phần, nàng như thế nào đối mặt với cữu cữu, phải như thế nào đối mặt với muội muội?

Nghĩ vậy, trời mưa trên đầu lạnh như nước suối đổ xuống, nhưng cũng không có biện pháp làm cho nàng suy nghĩ thông suốt, ngược lại là càng ngày càng loạn

Mưa to rơi xuống càng nhiều, mà Quý Như Yên quỳ bên cạnh hố to, ước chừng khoảng một canh giờ vẫn là bất động không nhúc nhích

Trận mưa này khá lớn

Hố to bị mưa rơi xuống ngày càng sâu, ước chừng khoảng mười phân

Nàng giống như một lão tăng bình tĩnh nhìn xuống cái hố đó

Thời điểm Lạc Thuần Thần chạy đến Tô Sơn, nhìn một màn này, nàng quỳ bên cạnh đó thất hồn lạc phách, giống như một tiểu oa nhi, không nhúc nhích

Đi đến bên người nàng, Lạc Thuần Thần đau lòng nói: "Đừng quỳ, ta biết thi hài của mẫu thân ngươi ở đâu!"

Một câu nói này của hân, như là đốt lên hy vọng trong lòng nàng

Quý Như Yên quay đầu lại, trực tiếp nắm vào y phục của hân: "Nói! Thi hài của mẫu thân ở đâu?"

"Ngươi trước đứng lên!"

"Ngươi nói mau"

Hai người ta nhìn người, người nhìn ta, giăng co dưới mưa

Cuối cùng vẫn là Lạc Thuần Thần thoái nhượng: "Nếu ta đoán không sai, thi hài của mẫu thân ngươi, đang trên đường đến Dị quốc"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 187: Dị quốc loạn đao khách

"Đoán?"

Quý Như Yên sắc bén nhìn Lạc Thuần Thần, hiển nhiên bất mãn với đáp án của hân

Lạc Thuần Thần kéo nàng đứng dậy, trầm giọng khuyên giải an ủi: "Ngươi bình tĩnh một chút, khi ta phái người tới nơi này, liền thấy có người muốn mang thi hài của mẫu thân ngươi đi. Bọn họ đều am hiểu loạn đao, kia đúng là loạn đao khách của hoàng thất Dị quốc. Bọn họ ước chừng có năm mươi người, người của ta không địch lại, chỉ có thể nhìn bọn họ đoạt đi thi hài của mẫu thân ngươi"

"Loạn đao khách"

Quý Như Yên nâng mắt nhìn hần, thì thảo nói ra trọng yếu trong lời nói

"Đúng vậy"

Lạc Thuần Thần gật đầu

Quý Như Yên thật sâu nhìn hần một cái, rút tay của chính mình về: "Vậy ngươi vì cái gì muốn giúp ta? Đừng nói cho ta, kia chính là trùng hợp mà thôi. Từ chuyện của Hà thái y, ngươi liền luôn âm thầm giúp ta, ngươi rốt cuộc muốn điều gì ở ta?"

Mưa phùn nhẹ nhẹ, không ngừng rơi xuống

Lạc Thuần Thần ánh mắt trống rỗng, thanh âm như là từ phía xa truyền đến: "Ta nghĩ, ngươi bây giờ nên trở về ở đây không khéo ngày mai không dậy nổi"

Quý Như Yên nhìn hần đột nhiên không biết vì cái gì có loại cảm giác, vị hoàng tử điện hạ trước mắt này, rõ ràng đứng ở bên cạnh hần, nhưng nàng lại cảm giác hai người đứng ở hai thế giới khác nhau

"Tốt nhất nên trở về, ngươi cho dù tiếp tục ở nơi này, cũng không có việc gì"

Lạc Thuần Thần dẫn đầu xoay người xuống núi, bóng lưng của hần có vẻ như cô độc mà tuyệt ngạo

Quý Như Yên không lên tiếng đi ở phía sau hần, suy nghĩ hỗn loạn lập tức khôi phục lại bình tĩnh

Cửa thành Thịnh kinh ở trước mắt, Lạc Thuần Thần đột nhiên xoay người lại nhìn nàng: "Ngươi xác định là ngươi không muốn vào?"

Quý Như Yên buồn cười nhìn hần: "Chẳng lẽ ngươi biết thuật đọc tâm sao?"

"Không biết, nhưng biết ngươi là người nói là làm. Ngươi đã biết mẫu thân ngươi đi Dị quốc, nếu lúc này ngươi ở lại Thịnh kinh chắc chắn sẽ bị cuốn vào hoàng quyền chi tranh, cho dù ngươi thông minh nhưng cũng không thể toàn vẹn trở ra"

"Thất hoàng tử, ngươi thật sự thông minh. Hi vọng chúng ta là bằng hữu, mà không phải địch nhân!"

"Địch nhân? Ngươi muốn trở thành địch nhân với ta sao?"

Quý Như Yên sững sốt, theo sau là trịnh trọng lắc đầu: "Sẽ không! Ngươi chính là ân nhân của ta, ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi về sau cần tới ta, ta nhất định sẽ báo đáp ngươi!"

Lạc Thuần Thần mỉm cười: "Không cần báo đáp ta, ngươi vẫn là trước đến Dị quốc xử lý tốt chuyện của ngươi. Ta ở lại Thịnh kinh chờ ngươi trở về, đến lúc đó ta sẽ cùng ngươi uống rượu, không say không về, như thế nào?"

"Hảo một lời đã định!"

Quý Như Yên quả thật không nghĩ tái ở lại Thịnh kinh, các hoàng tử ngày đêm tranh giành đấu đá tranh quyền đoạt vị, nàng đối với hoàng quyền không hứng thú, tự nhiên cũng sẽ không giúp ai

Vì thế nàng lẳng lặng trở về Quý phủ một chuyến

Quý phủ lúc này sớm đã người đi nhà trống, đại trạch lúc trước náo nhiệt vô cùng, lúc này lại tịch mịch không thôi

Quý Như Yên đi tới Thiên Sương viện, hướng phòng trống, lạnh giọng kêu: "Lãnh Liên ngươi đi ra cho ta!"

"Nô tỳ tham kiến thiếu chủ!"

Lãnh Liên thân hình giống như quỷ mỵ, hiện ra ở phía sau lưng Quý Như Yên, sắc mặt bình thường

Thấy đối phương bộ dạng cung kính, Quý Như Yên đối với Lãnh Liên như trước không có nửa điểm hòa nhã: "Thi hài mẫu thân, chính là do hần hạ lệnh?"

Lãnh Liên trầm mặc không lên tiếng

"Đừng tưởng rằng ngươi không nói, ta sẽ không biết. Ngươi hiện tại có thể trở về phục mệnh, ta sẽ khởi hành đến Dị quốc! Ngươi nói với hần, đừng nói hần có phải là phụ thân của ta hay không, nhưng hần tuyệt đối không thể nhục mạ thanh danh của mẫu thân ta!"

Dứt lời, Quý Như Yên lạnh lùng ly khai của Thiên Sương viện

Để lại Lãnh Liên một mình đứng ngầy ngốc ở đó, sau một lúc lâu, nàng mới hồi phục tinh thần: "Chủ công, thiếu chủ oán hận người như vậy, cho dù thiếu chủ thực sự trở lại bên người, đối với người mà nói, thật là chuyện tốt sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 188: Trâu già gặm cỏ non

Ly khai khỏi Quý phủ, Quý Như Yên vội vàng đến phía đông đại trạch

Phát ra tín hiệu khẩn cấp, trong nửa canh giờ, đã triệu hồi đủ năm mươi người. Ra lệnh một tiếng bốn mươi năm người thẳng hướng Dị quốc tiến đến

Quý Như Yên phân phó Tuệ Tinh cùng Trần Tinh ở lại Thịnh kinh, lưu ý phong vân kinh thành, có điều gì biến hóa, phải thông báo cho nàng biết

Phân phó Dao Quang đi Phụng Minh Hạng báo tin cho Âm Nô, về chuyện giải dược của Qủy Hoàng, làm cho Dao Quang phụ trách liên lạc với đại sư huynh, cũng làm cho nàng ở Thịnh kinh giữ liên lạc với Âm Nô

Nàng mang theo Linh Tinh, Thất Sát hai người ra roi thúc ngựa tiến thẳng Dị quốc

Quý Như Yên rời đi rất nhanh, thậm chí không cùng Yến vương nói lời nào

Chỉ phân phó Dao Quang đến hồi báo một tiếng, liền biến mất vô ảnh vô tung

Biết được Quý Như Yên rời đi, điều này khiến Yến vương thế tử Phù Nhạc Thánh than mắng liên tục: "Nha đầu chết tiệt kia, như thế nào cũng không cùng chúng ta dùng bữa, liền như vậy không tin tức mà rời đi?"

Yến vương liếc hắt một cái: "Như Yên là có việc gấp, hơn nữa nàng không phải đã sai người đến báo cho chúng ta sao. Người không nên như chim nhỏ suốt ngày chiêm chiếp méo mó đi"

"Phụ vương, ta vốn là muốn hỏi nàng một chút, nhóm tiểu thư thiếu gia của Quý phủ, cần phải làm sao bây giờ? Thật sự ý thánh thượng bá bá là tịch thu tài sản giết kẻ phạm tội sao?"

Yến vương thần nhiên nói với hắt một câu: "Người muốn kháng chỉ?"

"Đương nhiên không phải!"

Fù Nhạc Thánh sợ tới mức liên tục xua tay, đùa giỡn như vậy, tội kháng chỉ lớn như vậy hắt vẫn còn muốn sống nha!

"Vậy thì, cứ như vậy mà làm đi!"

Yến vương liếc đưa con một cái, mâu quang hiện lên một ý gạt bỏ

Như Yên đưa nhỏ kia, còn tưởng rằng hắt không biết người hắt ngày đêm thương nhớ chính là Phụng Thiên Sương

Chính là Phụng Thiên Sương giấu diếm hắt thật khổ!

Nàng năm đó cũng bởi vì câu nói của mẫu hậu, thân phận thương hộ chi nữ không xứng mới rời xa hắt

Nếu không phải là cửu hoàng tử Nguyên Chiêu trở về, Yến vương còn không biết Như Yên đưa nhỏ kia còn muốn giấu diếm mình bao lâu

Người có thể làm cho Tinh phi nguyện ý gặp, trừ bỏ nữ nhi của Tuyết Sương, còn ai vào đây?

Quý Đông Minh cái nam nhân kia, căn bản là chết không hết tội!

Tuy nói cái chết của thái tử, Quý Đông Minh vô tội, nhưng hậu cung cùng hắt và Tuyết phi liên thủ ám hại nhóm phi tần là vô tội sao?

Tuy nói nhóm tiểu hài tử ở Quý phủ là vô tội, nhưng Yến vương ở hoàng thất hiểu được một đạo lý: Đào cùng giết tận

Nếu để lại hậu họa này cho Quý Như Yên, hắt trăm triệu lần không muốn

Đến lúc đó làm cho Quý Như Yên khó xử, không bằng tự mình làm chủ, phụng chỉ giết hạ một trăm miệng ăn của Quý phủ

Chính là vì cái gì, đưa nhỏ Như Yên này lại vội vàng rời đi?

Nha đầu Dao Quang kia vừa mới nói, Như Yên đi Dị quốc, chẳng lẽ là tìm Bùi Khê sao?

Chỉ mong tên hỗn đản Bùi Khê đối đãi với Quý Như Yên tốt một chút, đừng làm cho đứa nhỏ này phải chịu ủy khuất

Phù Nhạc Thánh nhìn lão cha của mình, không biết vì cái gì hắn cảm thấy được từ khi Quý Như Yên rời khỏi Yến phủ, phụ vương trở nên khác lạ
Giống như đối với chuyện Quý Như Yên là đặc biệt quan tâm

Trong mắt hiện lên một tia sợ hãi: "Phụ vương, người không phải là coi trọng Quý Như Yên chứ? Người có phải muốn lập nàng làm thiếp?"

Yến vương nghe vậy, sắc mặt đổi đen, tiểu tử thối này, đầu óc thật xấu xa!

Đứng lên, dương tay đánh mạnh lên đầu Phù Nhạc Thánh: "Người cái đồ ngu xuẩn! Tuổi tác của bổn vương, có thể làm cha của Như Yên nha!"

"Tuổi tác không là vấn đề, trâu già gặm cỏ non cũng có thể a!"

Phù Nhạc Thánh xoa nhẹ sau đầu

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 189: Phế đi phi vị

Yến vương tức giận, trực tiếp nên xuống đầu hắn: "Người có phải nhàn rồi, ăn nhiều uống nhiều trở lên như viên cầu rồi không, mau lăn ra đây, lão tử giúp ngươi đã thông xương cốt!"

"Không cần a! Phụ vương! Ta sai rồi, ta sai rồi, được không?"

Đùa cái gì vậy chứ!

Phùng thúc phụ vương đã thông xương cốt, khẳng định làm cho hắn ba ngày không thể xuống giường

Phù Nhạc Thánh ở bên cầu xin tha thứ, một bên hướng Yến vương gương mặt nhăn lại

Yến vương thấy hắn bộ dạng đáng thương, cười hắc hắc, nắm lấy cổ áo của hắn, hướng ra phía bên ngoài, thanh âm có chút hàn băng: "Tiểu tử lúc này ngươi tỉnh ngộ đã quá muộn rồi!"

"Thiên a! Địa a! Người làm cho ta chết coi như hết!"

Phù Nhạc Thánh luôn miệng kêu khổ

Hậu viện Yến vương phủ, không bao lâu, liên vang lên tiếng kêu thảm thiết của người nào đó

...

Từ Dương cung, Tuyết phi kinh ngạc quỳ trên mặt đất, An Huyền mát lạnh nhìn nàng một cái, mắt không chút thay đổi, cầm trên tay thánh chỉ: "Phụng ý chỉ thánh thượng, Tuyết phi quản giáo không tốt, phế đi phi vị, giáng xuống phi tẩn. Tình Nhân công chúa tâm địa độc ác, mang độc dược tiến cung yến, mưu đồ gây rối, khai trừ ngọc điệp hoàng thất, ban cho rượu độc, khâm thủ!"

Thánh chỉ tuyên xong, An Huyền ngoài cười trong không cười nói: "Tuyết tẩn, thực xin lỗi. Ta phụng lệnh thánh thượng làm việc. Người đâu, bỏ đi chế phục trên người Tuyết tẩn, đem mọi thứ trong Từ Dương cung xung vào Nội Vụ phủ!"

Tuyết tẩn than khóc ngồi dưới đất, tùy ý để cung tỳ tháo đi phục sức trên người, vẻ mặt bất động

Chuyện mấy ngày nay, giống như một bản hí kịch

Nữ nhi bị bắt đến thiên lao, ngay sau đó hoàng hậu đối với chính mình khác thường, thấy nàng gặp nạn không tương trợ

Càng làm cho nàng vừa giận vừa hận nàng ta. Tỷ tỷ ở Trần Bắc Hậu phủ cấp cho hoàng thượng một số bạc, cũng đều là nàng tự bỏ ra, nếu không chỉ sợ đã ân đoạn nghĩa tuyệt!

Hảo một cái ân đoạn nghĩa tuyệt!

Trong đại trạch của Từ Dương cung tranh cãi âm ỉ không ngớt, ước chừng hai canh giờ, lúc này mới yên tĩnh trở lại

Quỳnh Hoa nhìn thoáng qua chủ tử ngồi dưới đất, trong lòng chua xót không thôi, tiến lên giúp đỡ Tuyết tần: "Nương nương trời lạnh, người thân thể lại không tốt, mau mau đứng lên"

"Quỳnh Hoa, ta cái gì cũng đều không có, cái gì cũng đều không có"

Tuyết tần hồi hận, nước mắt chợt rơi xuống

Quỳnh Hoa nhẹ nhàng thở dài một tiếng: "Nương nương, còn có thất hoàng tử, hiện tại thất hoàng tử đang rất khó khăn, nếu nương nương hiện tại gác ngã, bên trong hậu cung hội sẽ cướp đi địa vị của thất hoàng tử. Hoàng hậu nương nương hiện tại đối với người không quan tâm, nhưng người phải tự đứng lên, mới có thể làm cho thất hoàng tử làm chỗ dựa a"

"Đúng! Ta còn có Phong Nhi!"

Tuyết tần giống như một người bị dùng được kích thích, lúc này phục hồi tinh thần trở lại: "Phong Nhi ở đâu? Nói hán lập tức đến tìm ta!"

Quỳnh Hoa cười khổ: "Nương nương người đừng quá mệt mỏi. Thất hoàng tử hiện tại đã bị thánh thượng cấm không được ra khỏi phủ, làm sao có thể đi ra"

"Cấm! Đã phát sinh ra chuyện gì?"

"Thất hoàng tử cùng lục hoàng tử nổi lên tranh chấp, hai người ở trước mắt thái phó đánh nhau, thánh thượng phạt thất hoàng tử ở trong phủ một tháng tu thân dưỡng tính"

Tuyết tần tức giận hướng cung Mẫu Đơn quát mắng: "Hoàng hậu kia khinh người quá đáng!"

Quỳnh Hoa chạy nhanh khuyên nhủ: "Nương nương, trong cung nhiều người, người vẫn đừng nên quát mắng. Trước mắt, người nên nghĩ biện pháp, vượt qua khốn cảnh này!"

Tuyết tần gương mặt u sầu: "Ta đây tự thân khó bảo toàn, tỷ tỷ lại không giúp ta, ta nên làm sao bây giờ?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Quỳnh Hoa

Quỳnh Hoa mâu quang chợt hiện, ở bên nhỏ giọng nói: "Nương nương, người còn có ca ca. Chỉ cần người viết một phong thư, làm cho quốc chúa phái sứ giả đến Ti U quốc, chẳng lẽ người trông mắt nhìn kết cục này sao?"

Tuyết tần nghe vậy, tinh tế suy nghĩ sâu xa, đúng vậy!

Chỉ cần ca ca phái sứ giả đến Ti U quốc, hoàn cảnh khốn cực của mình, đều có thể hóa giải!

Tuyết tần mừng rỡ, cầm lấy tay Quỳnh Hoa: "Vẫn là Quỳnh Hoa người thông minh nhất, lúc nào cũng có kế sách!"

"Tài cán vì nương nương công hiến, là phúc khí của Quỳnh Hoa"

Một chủ một tớ, tâm tư suy nghĩ không giống nhau

Tuyết tần lúc này đi đến bên bàn, Quỳnh Hoa đứng bên cạnh mài mực, nàng mau chóng viết xuống một phong thư cho ca ca của mình, cũng làm cho Quỳnh Hoa đem tin tức này đưa đến Dị quốc

Quỳnh Hoa cầm thư, ban đêm mang theo lệnh bài, chân trước bước ra khỏi Tử Dương cung, sau lưng lại đến phủ đệ của thập hoàng tử

Thị vệ bên người nói nhỏ với hán vài câu, Phù Nguyên Tuấn trước mắt sáng ngời, lập tức vỗ vỗ tay, cả sảnh đường nhóm vũ kỹ dừng động tác

"Đều lui ra!"

"Dạ"

Chúng nữ nhân nổi đuôi nhau li khai khỏi đại đường

Đại đường thời điểm đều khôi phục im lặng, thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn phân phó Biên thị vệ: "Đề cho nàng vào đi"

"Dạ"

Không bao lâu, thị vệ dẫn Quỳnh Hoa đi đến

Quỳnh Hoa vừa thấy được thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn ánh mắt trở nên quẩn rữ, phong tình vạn chủng mà hành lễ: "Nô tỳ tham kiến thập hoàng tử điện hạ, điện hạ cát tường"

"Lại đây!"

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn cười cười, hướng nàng vẫy vẫy tay

Quỳnh Hoa chậm rãi đi đến bên cạnh hắn

Thình lình bị kéo tiến vào trong ngực của hắn, mùi Long Tiên Hương thoang thoảng truyền đến khoang mũi, làm cho Quỳnh Hoa suy nghĩ trở nên trì độn

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn ôm nàng, cười tà xấu xa: "Tiểu mỹ nhân, ngươi nói có thư trọng yếu đưa cho ta, ở đâu?"

"Điện hạ, người ôm nô tỳ, nô tỳ như thế nào đưa cho người?"

Quỳnh Hoa hai tay bám trụ cổ hắn

"Úc? Thật sự không thể lấy sao?"

"Điện hạ chính mình lấy, không phải càng tốt sao?"

Quỳnh Hoa ánh mắt nhu tình, lắc lắc thân mình, càng ghé sát vào người hắn, ý bảo thư kia ở trong ngực

"Tiểu yêu tinh, nhanh như vậy đã không thể chờ, chính là muốn bỏn hoàng tử sao?"

"Nô tỳ là người của điện hạ, người nô tỳ muốn cũng chỉ có một mình điện hạ người!"

"Ha ha! Cái miệng nhỏ nhắn chính là ngọt!"

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn hào phóng hôn Quỳnh Hoa một cái, thần thủ ở trước ngực nàng lấy ra phong thư, mở ra phong thư hắn không khỏi nảy ra vui mừng: "Hảo! Quả nhiên là tin quan trọng! Quỳnh Hoa, ngươi chính là lập công lớn nha, nói đi, ngươi muốn cái gì bỏn hoàng tử đều cho ngươi!"

"Nô tỳ chỉ cần điện hạ, cái gì cũng không cần!"

Dứt lời nàng chủ động dâng lên đôi môi của mình, hai người song song ngã trên mặt đất

Bóng đêm dày đặc, khung cảnh làm cho người ta đỏ mặt tía tai

Đáng thương Tuyết tần hoàn toàn không biết, mọi nhất cử nhất động của nàng, đã sớm bị người khác biết hết

Mà người đứng đằng sau chính là đứa con của Uyển phi, thập hoàng tử!

Thập hoàng tử từ trước đến nay tao nhã, đối với hạ nhân cũng không đánh chửi, được phong là một vị hoàng tử tốt

Lần này hắn muốn tiếp cận người bên cạnh Tuyết phi, không hiện tại lên gọi là Tuyết tần chính là Quỳnh Hoa, chỉ cần hi sinh một chút nam sắc, là có thể dễ dàng đạt những gì hắn muốn!

Nữ nhân của hoàng tử, thân phận này ở hoàng cung đối với các cung nữ mà nói, tuyệt đối là có ma lực hấp dẫn!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 191: Cả vốn lẫn lời

Canh ba, Quỳnh Hoa rời khỏi phủ đệ của thập hoàng tử

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn ngồi ở trên đại đường, quần áo hỗn độn, không nói ra được là khí phách gì

"Nhan Cổ ngơoi xuất hiện đi"

Trong bóng tối hiện ra một thân ảnh, hần một thân hắc y, ngay cả trên đầu cũng mang theo miếng vải đen, chỉ lộ ra hai con mắt

"Chủ thượng!"

"Sáng mai, bốn hoàng tử có phải hay không nên hảo hảo cấp Tuyết phi một đòn phủ đầu?"

"Chủ thượng, trăm triệu không thể!"

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn nhìn hần: "Vì sao không thể?"

Nhan Cổ cúi đầu: "Thánh thượng không muốn có người để ý đến hậu cung, nếu phong thư này ngày mai cho thánh thượng biết, tất nhiên sẽ làm cho thánh thượng kiêng kỵ người, đây chính là cố hết sức mà không lấy được lòng. Nếu như ngày mai đánh đòn phủ đầu cho Tuyết tần, sẽ là thời cơ không thích hợp, như vậy sẽ làm cho Tuyết tần hạ vô đơn chí sao? Lại có, nếu như hoãn chút thời điểm, cũng có thể làm cho Quỳnh Hoa cung cấp một số tin tức, làm như vậy sẽ càng an toàn hơn"

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn nhú nhú mày: "Cung nữ kia còn dùng cái gì?"

"Chủ thượng có điều không biết, ở trong cung có nữ quan tồn tại, tất nhiên sẽ cho chủ thượng thấy tình hình phong vân trong hậu cung. Vì giang san mong chủ thượng có thể ân nhân một chút"

"Hảo, theo ý của ngươi mà lo liệu là được. Sát thủ trong phủ thái tử, ngươi đã xử trí tốt chưa?"

Nhan Cổ chấp tay: "Chủ thượng yên tâm, đã an bài thỏa đáng"

"Thời gian kế tiếp, ngươi cũng phải để ý nhất cử nhất động của Thiên độc quốc thất hoàng tử và quốc sư, hai người bọn họ cũng không phải dễ chọc. Hơn nữa mấy ngày hôm trước mẫu phi không hiểu vì sao bị hàng phi vị, bốn hoàng tử còn muốn biết được sự thật đến cùng"

"Thuộc hạ biết!"

Hai người không nói gì, thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn sử sang lại quần áo, đứng dậy ly khai khỏi đại đường

Nhan Cổ đi đằng sau bóng lưng hần, ánh mắt chột đảo, hần đến hiện tại cũng không làm rõ được, vì cái gì Thiên Độc quốc thất hoàng tử cự nhiên biết thân phận của hần, có thể tìm tới chỗ ở của hần

Trực tiếp động thủ, đánh cho hần từng bước bại lui, cuối cùng lại không giết hần

Ngược lại buộc hần giao ra vật chứng, Uyển quý phi có liên quan đến vụ việc này

Tuy nói mẫu phi của chủ thượng không bị trừng phạt nặng, thánh thượng chỉ nói nàng xử sự bất công. Nhưng trên thực tế, đã là đối với Uyển quý phi cảnh giác

Nhan Cổ đi ra khỏi đại đường, nhìn ngôi sao trên trời, sâu kín thờ dài một tiếng

Có lẽ mong muốn của chủ thượng là thống trị thiên hạ, không có khả năng thành hiện thực!

Bởi vì, đã sớm làm cho đế tâm đề phòng

Một khi thập hoàng tử biết, người làm cho Uyển quý phi bị hàng vị chính là mình, hần như thế nào đối đãi với mình đây?

Mà hần, có nên hay không chọn ra một chủ tử khác mà nương nhờ?

Rời đi phủ đệ của thập hoàng tử, Nhan Cổ về chỗ ở của mình

Vừa vào cửa, cảm giác được trong phòng có người, Lạc Thuần Thần đang ngồi ở trên ghế bất chéo chân, một bên có nam tử đứng bên cạnh, người kia chính là khuynh thành quốc sư

"Cuối cùng đã trở lại? Ngồi!"

Lạc Thuần Thần vừa nói, một bên đưa chén trà cho Nhan Cổ

Nhan Cổ chỉ cảm thấy người trước mắt giống như oan hồn không tan, lần trước một mình Lạc Thuần Thần đến tìm hần, lần này còn mang theo người giúp đỡ đến đây!

Trong lòng bang bang nhảy loạn, cảnh giác nhìn Lạc Thuần Thần: "Ngươi tìm ta có chuyện gì?"

Lạc Thuần Thần nhìn hần, nụ cười tà khí: "Ngươi dám can đảm phái người đi ám sát ta, dù sao ta cũng phải can đảm hảo hảo tính sổ đi"

Nhan Cổ sững sờ tại chỗ: "Người lần trước đến, không phải đã tính xong sao?"

Lạc Thuần Thần thu hồi tươi cười, nghiêm trang nói, lần trước là đến lấy vốn mà thôi, lần này đến chính là mang cả lời lấy đi"

Nhan Cổ sắc mặt đại biến: "Người là muốn mạng của ta?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 192: Hủy đi thập hoàng tử

"Mạng của người, ở trong mắt ta không đáng một xu!"

Lạc Thuần Thần chắc chắn lắc đầu, vẻ mặt hèn mọn nhìn Nhan Cổ

Nhan Cổ trừu rút khoe miệng, nam nhân này thật đúng là một chút tình cảm cũng không lưu lại cho hắn

"Nghe kỹ, ta muốn người rời đi thập hoàng tử. Sau đó đến bên người cứu hoàng tử bảo hộ hắn"

"Cứu hoàng tử?"

Nhan Cổ sững sốt một chút, một lúc sau mới kịp phản ứng

Lạc Thuần Thần ánh mắt chợt lạnh, nhìn chằm chằm về mặt Nhan Cổ, như là muốn giết người: "Người không đồng ý?"

Nhan Cổ là một người tập võ, võ kỹ cũng không kém, đối phương phát ra sát ý, nếu hắn dám can đảm nói không đồng ý, hắn không chút nghi ngờ nam tử trước mắt có thể một chiêu đánh chết hắn, sau đó chỉ có thể đợi diêm vương gia đến mang hắn đi

"Không, tôi đồng ý. Chính là, cứu hoàng tử này hiện tại ở đâu?"

Nhan Cổ mau chóng trả lời

Lạc Thuần Thần mỉm cười: "Yến vương phủ"

"Yến vương phủ?"

"Đúng vậy. Đường đại gia đã chỉ cho người, hy vọng người không làm cho đại gia ta thất vọng"

Nhan Cổ cười khò: "Điện hạ, người làm cho ta đột nhiên đi bảo hộ cứu hoàng tử, nay người muốn ta đối đãi với thập hoàng tử như thế nào?"

Tích quốc sư ở bên lạnh lùng nở nụ cười: "Đó chính là chuyện của người, đừng hi vọng hoàng tử nhà ta giúp người chùi đất!"

Nhan Cổ bị sặc một cái, nhất thời không nói ta lời, chỉ có thể nuốt xuống chua xót trong lòng

Lạc Thuần Thần đứng lên, hướng Tích Tiểu Mộng gật gật đầu

Tích Tiểu Mộng hiểu ý: "Người nếu có thể phù trợ tốt thập hoàng tử, cũng có thể hủy đi hắn, đối với người mà nói việc này cũng không phải chuyện khó, không phải sao?"

Nhan Cổ ngạc nhiên, hắn cự nhiên phải chính mình hủy đi thập hoàng tử sao?

Này...

Lạc Thuần Thần đã hướng cửa, thành âm u lãnh: "Phù Nguyên Tuấn, là hung thủ giết chết sư phụ người"

Dứt lời, đi nhanh khỏi phòng ở

Tích Tiểu Mộng thấy Lạc Thuần Thần đã rời đi, mới quay đầu hướng Nhan Cổ nói: "Người bộ tộc Nhan thị bị hủy diệt, chính là kiệt tác của Uyển quý phi nương nương. Thập hoàng tử vì muốn người tương trợ, mới có thể an bài hãm hại hết thầy, làm cho người nghĩ hắn là ân nhân cứu mạng. Người nếu vẫn tiếp tục ở bên cạnh thập hoàng tử, người xác định sau khi hắn thống nhất thiên hạ, có thể lưu lại tính mạng cho người sao?"

Nhan Cổ nghe vậy, quá sợ hãi

Tuy nói hần mang theo miếng vải đen, chỉ lộ ra đôi mắt, nhưng hần toàn thân đều nhin không được run rẩy, cũng đã biểu hiện khiếp sợ cùng phần nộ

"Người có chứng cứ? Muốn ta hủy đi thập hoàng tử có tác dụng gì?"

Tuy là nói như vậy, nhưng trong lòng Nhan Cổ đã là tin đến bảy phần

Tích Tiểu Mộng mất lạnh nhìn hần: "Người đối với bốn quốc sư mà nói, một chút tác dụng cũng không có. Đối với người cảm thấy hứng thú, chính là điện hạ. Nếu không có điện hạ thấy người còn có chỗ hữu dụng, từ lúc người ám sát chúng ta, bốn quốc sư đã tặng người một kiếm, lấy đi mạng của người rồi! Mớ mắt cầu của người để hạo hạo thấy rõ lệnh bài từ ở trước mặt!"

Dứt lời Tích Tiểu Mộng từ trong ngực lấy ra một cái lệnh bài đồng, trên đó có vết máu, lệnh bài này không trọn vẹn chỉ có một nửa

Nhan Cổ tiếp nhận lệnh bài từ Tích quốc sư, cẩn thận xem xét, tim đập như muốn nổ tung, từ trong lòng ngực của chính mình lấy ra một nửa lệnh bài còn lại, hai khối không trọn vẹn hợp thành một, hần mới phát hiện hai khối này cự nhiên ăn khớp với nhau

Quan trọng nhất chính là, đằng sau lệnh bài, có khắc một chữ "Thập"

Đó là dùng nội lực viết lên trên lệnh bài

Trước đây hần vẫn nghĩ người sát hại bộ tộc mình chính là thái tử điện hạ

Cũng không nghĩ, hần trước đều bị lừa, luôn luôn bán mạng cho cừu nhân

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 193: Đôi phương là quỷ sao

Thấy sắc mặt Cổ Nhan tái nhợt kỳ cục, Tích Tiểu Mộng cũng chỉ là liếc hần một cái, sâu kín nói: "Hiện giờ, người đã biết ai là cừu địch của bộ tộc Nhan thị, đừng để cho cừu nhân che đi mắt của người. Đừng một lần nữa có mắt không trông, nếu không, người lấy mặt mũi đầu đi gặp tộc nhân đã chết?"

Nắm lệnh bài trong tay, trực tiếp tạo thành bột phấn

Nhan Cổ hai mắt sung huyết, tàn ác hiện lên: "Người yên tâm, ta từ nay về sau, tuyệt không tái là người có mắt không trông! Đại ân đại đức của điện hạ, đội Nhan Cổ báo thù xong, chắc chắn sẽ đến Yên vương phủ tương trợ cừu hoàng tử!"

Tích Tiểu Mộng gật đầu, đi ra cửa: "Nhớ kỹ lời nói này của người, sau này còn gặp lại!"

Tích Tiểu Mộng sau khi rời đi, Nhan Cổ vẫn đứng tại chỗ, không nhúc nhích, cả người rơi vào trầm tư

...

Đêm, thanh âm lại càng phát ra thâm thúy

Quý Như Yên đang trên lưng ngựa thẳng tiến đến Dị quốc

Nàng đã mệt mỏi không chịu nổi, liên tục chạy đi hai ngày hai đêm, con ngựa ở trên đường chân chạy cũng đã chậm lại

Thất Sát đột nhiên tung người bay lên, nhảy lên trên con ngựa của Quý Như Yên, một bên kéo lại dây cương, đem con ngựa ngừng lại

Con ngựa bị chấn kinh, chân trước lại phi lên

Thất Sát như trước không rời dây cương, nói: "Tiểu thư, nên nghỉ ngơi!"

Quý Như Yên liếc hần một cái, không nói gì, từ trên lưng ngựa nhảy xuống

Linh Tinh nhanh chóng lấy ra bọc lương khô: "Tiểu thư, trước ăn một chút gì đi. Đợi ta đi tìm củi lửa, để tiểu thư sưởi ấm"

Quý Như Yên tiếp nhận bình nước, uống mấy ngụm, không hề hé răng

Linh Tinh vừa thấy nàng như vậy, chỉ cảm thấy sợ hãi, nhanh chóng đi ra xa

Tiểu thư ở nơi này sinh khí, không thể áp chế đâu

Nếu không để cho tiểu thư thư thái, chỉ sợ một hồi nữa còn gây sức ép

Đem ngựa cột vào cái cây bên cạnh, Linh Tinh mau chóng thi triển khinh công

Thất Sát đứng ở bên lẳng lẳng bảo hộ Quý Như Yên

Quý Như Yên tay cầm bình nước: "Thất Sát, người nói những người đó, có thể đến Dị quốc trước chúng ta không?"

"Không có khả năng! Đường đi Dị quốc chỉ có một hướng, cho dù bọn họ vận dụng thiên lý mã, cũng không thể so với tốc độ của chúng ta, từ nơi này đến Dị quốc, nhanh nhất mất mười ngày. Mà bọn họ so với chúng ta cũng chỉ đi sớm hơn một ngày thôi. Bọn họ cũng không phải quý, khẳng định cũng cần nghỉ ngơi"

Quý Như Yên khước miệng trừu rút, Thất Sát cười lạnh nói như vậy, thật làm cho nàng không thể nói gì

Quý?

Đối phương là quý sao?

Có nói như vậy sao?

Thất Sát trầm mặc chỉ có thể tiếp tục khuyên nhủ: "Tiểu thư, Thất Sát biết người muốn lấy lại thi hài của phu nhân, hiện tại chúng ta mau chóng đuổi theo, nhất định có thể đuổi kịp bọn họ. Chẳng lẽ tiểu thư không tin năng lực của chính mình sao?"

"Đã biết, ta hiện tại chỉ lo lắng bọn họ đem thi hài của mẫu thân đánh tráo"

"Tiểu thư đã phái bốn mươi lăm người đánh đằng trước, tất nhiên sẽ không để cho bọn họ đánh tráo, chỉ cần đem thi hài cướp được về, chúng ta liền lập tức quay trở về Ti U quốc"

Quý Như Yên gật đầu: "Chim ưng của người cũng xuất ra, vậy làm cho nó đi tìm Khôi Tinh, Khôi Tinh đang ở Dị quốc, nói hẳn quan sát nhất cử nhất động của hoàng cung Dị quốc. Nhìn thấy có thi hài xuất hiện, lập tức ra tay lấy về"

Thất Sát mỉm cười: "Tiểu thư yên tâm, lúc xuất phát, ta đã cho chim ưng đi báo tin"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 194: Uy hiếp Trần hoàng hậu

Đối với việc Thất Sát làm việc, Quý Như Yên vẫn là thập phần yên tâm

Thất Sát đối người khác lạnh khốc, làm việc sớm không cần người khác nhắc nhở, điều này cũng chính là nguyên nhân mà Quý Như Yên mang theo Thất Sát đến Dị quốc

Hai người đang nói chuyện, đột nhiên nghe thấy được tiếng hét thất kinh của Linh Tinh ở xa

"A! ____"

Tiếng kêu làm kinh động đến chim chóc trong rừng, chim chóc đều giương cánh bay xa, còn có lông chim từ trên cao rơi xuống

Ban đêm tình huống như vậy càng thêm kinh người!

Quý Như Yên cùng Thất Sát nhìn nhau, hai người một trước một sau hướng Linh Tinh chạy đến, vừa chạy đến thấy Linh Tinh ngồi ngây ngốc trên mặt đất, kinh hồn vẫn chưa ổn định lại được

Bên người Linh Tinh có hai con gà rừng, trên mặt đất đang gãy dựa

"Làm sao vậy? Người kêu cái gì?"

Thất Sát nhìn thoáng qua Linh Tinh, không nói gì

Linh Tinh chỉ về hướng đất trống kia, thanh âm run rẩy không thôi: "Thất Sát, người giúp ta nhìn xem nơi đó, vừa mới bỗng nhiên nắm lấy chân ta, rồi

cuộc là người hay quý!"

Quý Như Yên nghe vậy, muốn hướng phía đất kia đi đến, bởi vì sắc trời tối đen, cái gì cũng nhìn không rõ

Nàng trực tiếp hướng một chường về phía nhánh cây bên cạnh, dùng nội lực cường thịnh, làm cho nhánh cây bốc hỏa, cuối cùng cũng thấy được rõ ràng mảnh đất bên cạnh kia

Kia là một hắc y nhân, bởi vì trên mặt đối phương dính bùn đất, nên nhìn không rõ là nam hay nữ

"Thất Sát người nhìn xem, người đó đã chết hay chưa"

"Dạ"

Thất Sát lĩnh mệnh đem hắc y nhân kéo lên, dò xét một chút, phát hiện đối phương vẫn còn chút hơi thở mỏng manh

Cẩn thận kiểm tra lại nói: "Tiểu thư, nam tử này bị ngoại thương. Mất quá nhiều máu, mới có thể không duy trì được, đã hôn mê. Tin tưởng hắn mới vừa tỉnh lại, phát hiện có Linh Tinh, nghĩ muốn cầu cứu Linh Tinh, kết quả Linh Tinh làm cho hắn thêm vết thương mới, ngược lại thành trọng thương. Tay phải của hắn xương cốt đã bị gãy, sau lưng bị tảng đá lớn đè lên, thất lưng bị tổn thương nghiêm trọng, chắc chắn là kiệt tác của Linh Tinh!"

Linh Tinh tiểu nha đầu này nghe vậy, cuối cùng cũng hồi phục lại tinh thần, có chút bất mãn: "Thất Sát! Người nói rõ ràng như vậy làm cái gì? Ta cũng không phải cố ý. Hơn nữa rõ ràng là hắn không đúng, nửa đêm lại đi dọa người, còn nắm chân ta, ta tự nhiên phải tung cước đá hắn a!"

Quý Như Yên vỗ vỗ cái trán, việc này nếu bàn về đúng sai, quả thật có chút khó khăn

"Trước đem người này cứu tính mạng, rồi nói sau"

"Dạ"

Thất Sát đưa hắc y nhân về, Linh Tinh cầm gà rừng cùng cùi trở về tới bên ngựa

Thất Sát lấy nước rửa mặt cho đối phương xong, hắn không khỏi ngăn ra: "Lãnh Văn Bách? Như thế nào chính là hắn?"

Quý Như Yên thấy Thất Sát như vậy: "Như thế nào? Người biết hắn?"

Thất Sát hít một hơi thật sâu, ngữ khí không bình tĩnh: "Lãnh Văn Bách, đại công tử của Dị quốc. Trần hoàng hậu là di của hắn"

Nàng nghe vậy, ánh mắt trở nên u ám: "Nói như vậy, hắn chính là cháu ngoại của Trần hoàng hậu? Hắn với Trần hoàng hậu quan hệ tốt không?"

Thất Sát lắc lắc đầu: "Cha mẹ sau khi sinh ra hắn đều đã chết. Hắn được Trần hoàng hậu nuôi lớn, ở bên ngoài xem ra quan hệ cũng không phải là thập phần tốt, nói cách khác chính là khách sáo. Hắn sau khi trưởng thành, liền rời đi kinh thành Nhạ Châu, ngao du thiên hạ"

Linh Tinh liếc mắt nhìn hắn: "Thất Sát, người nói như vậy, đại tiểu thư cứu người này cũng không có tác dụng gì"

Thất Sát khóe môi nhếch lên: "Người sai lầm rồi, Lãnh Văn Bách hoàn toàn là uy hiếp lớn của Dị quốc Trần hoàng hậu!"

"Cái gì?"

Quý Như Yên kinh ngạc vạn phần, mà ngay cả Linh Tinh cũng không hiểu được bất khả tư nghị

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 195: Chỉ có một người là tiểu thư

Thất Sát thấy hai người các nàng kinh ngạc, cũng không tái thừa nước đục thả câu: "Trần hoàng hậu đối với Lãnh Văn Bách thập phần sủng ái, có lẽ bởi vì Lãnh Văn Bách là do nàng một tay nuôi lớn, trong mắt Trần hoàng hậu, Lãnh Văn Bách cũng khác biệt so với con mình. Hơn nữa Lãnh Văn Bách quả thực thông minh, kinh thư đọc qua một lần là sẽ không quên, vì vậy mới có danh tiếng đại công tử hoàn mỹ của Dị quốc. Lãnh Văn Bách mười tuổi đối với Trần hoàng hậu vẫn là thần nhiên, Trần hoàng hậu đối với hắn vừa sợ vừa yêu. Vì vậy ta mới nói Lãnh Văn Bách chính là uy hiếp lớn đối với Trần hoàng hậu"

Quý Như Yên đột nhiên nhìn Thất Sát, rồi lại nhìn vết sẹo trên mặt hắn: "Thất Sát, người nói thực, người đối với chuyện của hắn rõ ràng như vậy, có phải người chính là người quen biết cũ với hắn?"

Thất Sát sững sốt một chút, dời tầm mắt đi chỗ khác, nhìn về phía lửa trại Linh Tinh mới đốt lên, trầm mặc không nói

Quý Như Yên thấy bộ dạng kia của hắn, biết hắn không muốn nói, vì thế không ép hỏi

Thất Sát, ba năm trước, chính mình ven đường nhặt về

Cái thời điểm kia, hắn cũng một thân trọng thương, nửa sống nửa chết

Nếu không phải nhờ tiền được trong không gian, hơn nữa ý thức muốn sống cường đại của hắn, sợ là hắn sớm đã chết rồi

Quý Như Yên sâu kín thở dài một tiếng, phân phó Linh Tinh chiếu cố Lãnh Văn Bách, xử lý tốt vết thương trên người hắn, cũng không biết có phải hay không vì miệng vết thương đau đớn, làm cho Lãnh Văn Bách từ từ tỉnh lại

Mở ra hai mắt, Lãnh Văn Bách nhìn nhìn mọi người: "Các người là ai?"

Quý Như Yên không trả lời hắn, ngược lại hỏi: "Người vì sao lại ở trong rừng cây hoang vu kia?"

Lãnh Văn Bách lấy tay chống đỡ mình ngồi dậy: "Ta chẳng qua chỉ là muốn đi dạo mà thôi, lại thật không ngờ, nơi này thập phần quỷ dị, có hắc hùng (gấu chó) thường lui tới"

"Hắc hùng?"

Quý Như Yên trước mắt sáng ngời, nàng như thế nào cũng thật không ngờ, nơi này cự nhiên lại có hắc hùng

Phải biết rằng chân hắc hùng chính là bảo bối hiếm có

Quan trọng nhất chính là bộ lông, nếu chế thành áo choàng, như vậy Tuyết Nhi vào mùa đông không đến mức lạnh cóng không dám ra khỏi cửa

Ở thời điểm Lãnh Văn Bách nói có hắc hùng, trong lòng Quý Như Yên đã quyết định, nhất định phải đem hắc hùng có ở trong tay

Nhìn qua Thất Sát: "Thất Sát người ở đây"

"Không tiểu thư, ta với người cùng đi"

Thất Sát lắc lắc đầu nghĩ muốn cùng đi theo Quý Như Yên

Quý Như Yên nhú nhú mày, không có đáp ứng: "Linh Tinh, người đi theo ta, đem hắn giao cho Thất Sát đi"

"Hào!"

Linh Tinh vui mừng đáp ứng, chỉ cần không cho nàng chiếu cố người bệnh, tiểu thư bảo nàng làm gì cũng được

Thất Sát lúc này chỉ có thể ngậm miệng không nói

Quý Như Yên dẫn Linh Tinh ly khai, Lãnh Văn Bách thấy được Thất Sát, hồ hấp nín thở, thật cẩn thận nói một tiếng: "Thật là người sao? Tiểu Thất?"

Thất Sát ánh mắt bình tĩnh: "Lãnh công tử, đã lâu không gặp"

"Quả nhiên là người, Tiểu Thất, người thật sự không chết! Lãnh Di nói với ta người không chết, ta còn không có tin, nguyên lai là người không chết thật! Thật tốt quá! Thật xin lỗi, Tiểu Thất, ta nhưng lại không thể bảo hộ được người, còn mang cho người đến tai họa này! Năm đó là lỗi của ta..."

Nhắc tới chuyện năm đó, Thất Sát trực tiếp ngắt lời của hắn: "Lãnh công tử, chuyện năm đó đã là quá khứ. Người cũng không nợ ta cái gì, ta cũng không nợ người. Từ nay về sau, ta là ta, người là người, không còn là quan hệ chủ tớ. Ta hiện giờ chủ tớ chỉ có một người là tiểu thư, hôm nay cứu người, hoàn toàn là trùng hợp mà thôi".

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 196: Có gì chỉ giáo

Lời nói của Thất Sát như một thùng nước đá đổ xuống đầu Lâm Văn Bách

Lâm Văn Bách sắc mặt đỏ trắng, cuối cùng vẫn là vô lực cười khò: "Ta biết ta nên làm như thế nào, người muốn cùng ta phân rõ giới tuyến, ta sẽ không

tái dây dưa cùng với người. Với người đi theo ta, chỉ biết mang đến cho họ họa sát thân, là do ta vô năng, năm đó cũng sẽ không để người..."

Thất Sát sắc mặt đổi đen, một hơi đánh gãy lời nói của hắn: "Đủ rồi! Lãnh công tử, thương thế của người không nhẹ, vẫn là nghỉ ngơi cho thỏa đáng!"

"Nói đi, người nhiều năm như vậy, cũng không xuất hiện tại Dị quốc. Tại sao đột nhiên lại xuất hiện ở Dị quốc đây?"

"Thay tiểu thư làm việc"

"Có thể cho ta biết là chuyện gì không? Nếu có thể giúp ta nhất định sẽ giúp!"

Thất Sát do dự một chút, ôm một tia hi vọng: "Thi hài của phu nhân bị loạn đao khách trộm đến Dị quốc, hiện tại không biết tung tích của loạn đao khách"

Lãnh Văn Bách sừng sốt: "Người nói loạn đao khách?"

"Đúng vậy"

"Ta vốn là trên đường về Thương Vân sơn trang, đúng lúc nhận được thư của di, nói sẽ ở Thương Vân sơn trang chờ ta. Lại không nghĩ rằng, vừa mới đến biên giới Nhữ Châu, trong rừng cây liền gặp hắc hùng..."

Thất Sát hí mi mắt, Trần hoàng hậu ở Thương Vân sơn trang?

Sự xuất hiện của nàng cùng loạn đao khách có quan hệ gì?

Bất kể như thế nào, tin tức này cũng muốn cho tiểu thư biết, làm cho tiểu thư tự mình quyết định

"Cảm ơn sự thành khẩn bẩm báo của người"

Thất Sát hướng hắn gật gật đầu, khách khí như người xa lạ

Lãnh Văn Bách chỉ cảm thấy trái tim như bị người ta hung hăng đâm một kiếm, đau đớn vô lực

Trước kia ở trong lòng hắn chưa từng xem Tiểu Thất là người hầu, mà thật tâm coi hắn như là huynh đệ của chính mình

Chuyện năm đó, cũng chính mình xử sự không chu toàn, mới có thể làm cho Tiểu Thất mắc họa sát thân, tính đến nay cũng đã ba năm

Hắn vẫn nghĩ Tiểu Thất đã chết, lại không nghĩ rằng Tiểu Thất hiện tại cứu hắn một mạng

Hơn nữa Tiểu Thất thay đổi, trở nên lạnh lùng xa cách, đối với mình không thân thiết như trước kia

Cành cây bị lửa trại thiêu đốt, tạo ra âm thanh ba ba tách tách

Hai người lâm vào yên lặng, một người không nghĩ sẽ lên tiếng trước, một người tâm lại nhát gan

Bốn phía tịch mịch đến quỷ dị

Thời điểm Quý Như Yên trở về, nhìn thấy chính là tình cảnh này

Nàng tay không trở về, Thất Sát cũng không có hỏi nhiều đến chuyện hắc hùng, ngược lại mau chóng hỏi báo chuyện Lãnh Văn Bách nói cho nàng biết

Quý Như Yên nghe vậy, nhíu nhíu hai mắt, như thế nào, người lấy đi thi hài của mẫu thân không phải là Bùi Khê mà là Trần hoàng hậu?

Chính là Trần hoàng hậu như thế nào biết Ti U quốc xảy ra chuyện?

Chẳng lẽ...

Quý Như Yên suy nghĩ chột lóc, chết tiệt!

Lãnh Liên!

Chủ công của Lãnh Liên, tất nhiên chính là Bùi Khê!

Hơn nữa rất có thể nàng là hai mặt, mặt ngoài giúp đỡ Bùi Khê, mặt trong chính là nghe lệnh Trần hoàng hậu!

Cũng chỉ có như vậy, mới có thể giải thích hết sự việc phát sinh trong thời gian qua, chỉ có Lãnh Liên, Trần hoàng hậu mới thu được tin tức nhanh như vậy

Trần hoàng hậu này ở Thương Vân sơn trang, rất có thể chính là đang chờ thi hài của mẫu thân

Quý Như Yên ánh mắt cường đại sát khí bức người: "Trần hoàng hậu! Ngươi tốt nhất đừng động đến mẫu thân của ta, nếu không ta nhất định làm cho ngươi sống không bằng chết!"

"Tiểu thư, chúng ta kế tiếp nên đi đâu?"

"Thương Vân son trang! Ngươi nói Khôi Tinh ở Nhạc Châu thành chú ý loạn đao khách xuất nhập, một khi thấy, giết không tha!"

Quý Như Yên thời điểm phát ra mệnh lệnh, hào khí bức người, khiến cho Lãnh Văn Bách chú ý

Nữ tử trước mắt, một thân y phục vàng nhạt, khuôn mặt xinh xắn, trên đó chính là một đôi mắt to đen như bảo thạch, cùng nàng cho người ta không thể bỏ qua sự tồn tại của nàng

Quý Như Yên thấy hấn nhìn mình, mắt lạnh quét qua: "Lãnh công tử, ngươi nhìn ta là muốn có gì chỉ giáo?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 197: Nửa đường cướp đi

Lãnh Văn Bách bị hỏi câu này, sửng sốt một chút

Gặp ba tầm mắt đều dừng lại ở trên người hấn, vội vàng giải thích: "Cô nương đừng hiểu lầm, ta chỉ là muốn hỏi một chút, vì cái gì ngươi cùng đi có oán khí lớn như vậy? Ta nhớ rõ lúc trước ta ở Dịch quốc hoàng thất, cũng chưa từng gặp qua ngươi"

Quý Như Yên cười lạnh: "Hoàng thất? Ta không quan tâm. Về phần đi của ngươi có thật sự đặc tội với ta hay không, vậy phải đến Thương Vân son trang một chuyến"

"Này..."

"Đủ rồi! Ta không muốn cùng ngươi nói lời vô nghĩa! Thất Sát, Linh Tinh lên ngựa. Chúng ta lập tức đến Thương Vân son trang"

"Dạ!"

Mau chóng thu dọn đồ đạc, nhanh chóng phi ngựa rời đi, chỉ để lại một mình Lãnh Văn Bách ở lại chỗ này

Quý Như Yên từ trước đến này không phải là người tốt, nàng tự nhận có thể cứu người, nhưng không có nghĩa là nói cứu người ta một mạng, sẽ phụ trách chiếu cố đối phương mãi cho đến khi thương thế khỏi hẳn

Nàng không phải nhà từ thiện, không phải lúc nào cũng rảnh rỗi xen vào việc của người khác

Nàng làm hết thấy, đều vì là người nhà mà thôi

Nếu không vì mẫu thân, nàng quả quyết sẽ không đến Dịch quốc cùng bất cứ người nào có mối quan hệ

Cho dù là Tinh phi nương nương từng nói, phụ thân của nàng chính là bộ hạ Dịch quốc Bùi Khê, nàng như trước vẫn thờ ơ

Đơn giản, phụ thân là ai, nàng cũng không cần

Nhiều năm như vậy, phụ thân tồn tại, đối với nàng mà nói, sớm đã không có cũng được

Lại có, nàng không cho là Bùi Khê sẽ mang đến cho mình thật nhiều chỗ tốt

Chỉ cần những người này không mang đến phiền toái cho nàng, nàng nghĩ phải thấp hương kính phật cảm ơn rồi!

Bình minh ba người đã đến Thương Vân son trang

Thương Vân son trang ngự trên một tòa núi cao, kiến trúc mạnh mẽ khí phách. Làm cho người ta thấy giống một con giao long trên ngọn núi

Quý Như Yên vừa đến chân núi, liền nghe thấy có tiếng vó ngựa phía sau

Không cần nàng chỉ thị, mọi người đã tìm kiếm chỗ ẩn nấp tốt

Ba người đều nhảy lên đại thụ, hình thành một hình tam giác, chuẩn bị chặn đánh

Tiếng vó ngựa càng ngày càng tới gần, Quý Như Yên thấy người đi đầu một thân y phục màu lam, bên hông có một cây cung dài

Người mặc y phục màu lam một bên chạy đi, phía sau hai con ngựa kéo một tấm bảng dài, tấm bảng được bịt kín một tầng vải trắng mỏng, nhìn không rõ đó là cái gì

Quý Như Yên đánh giá thứ đằng sau hai con ngựa, đại khái có thể khẳng định, đó chính là quan tài của mẫu thân

Nàng ngắt một lá cây, dùng nội lực thâm hậu, công kích những người nơi đây, hai con ngựa của loạn đao khách hoảng loạn không thôi

Nàng vừa động thủ, Linh Tinh nhiều năm hợp tác, biết mình nên làm cái gì, tiểu thư vừa động thủ nàng lập tức lòi hai đầu con ngựa

Vung lên mã tiễn, quất vào hai con ngựa kéo theo quan tài đi

Thình lình xảy ra biến cố, làm cho nhóm loạn đao khách phản ứng không kịp, đợi đến khi kịp phản ứng, Linh Tinh đã điều khiển con ngựa cách xa năm thước

"Gan cầu thật lớn, dám đoạt đồ của chúng ta! Lão tử tiễn ngươi về tây thiên!"

Thấy mình vất vả lắm mới đem về được vật này, nửa đường lại bị người khác cướp đi, điều này làm cho thủ lĩnh áo lam giận dữ, giờ lên loạn đao, hướng Quý Như Yên đánh tới!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 198: Chờ người lâu rồi

Gặp loạn đao hướng mình đánh đến, Quý Như Yên lộn người ra phía sau, nhắc chân thẳng hướng nam tử kia đá đến

Oanh____

Con ngựa trực tiếp bị đá ngay ra ngoài, người cưỡi ngựa tự nhiên cũng bị ngã xuống

Thất Sát rút ra nhuyễn kiếm bên hông, cùng nàng xuống tay động thủ, đều tìm đến điểm trí mạng của đối thủ, một nhát bị mất mạng

Nhất thời, chân núi lúc này máu tươi nồng đậm đến mùi phàn

Chính là ngăn ngừa một khắc đồng hồ, Quý Như Yên cùng Thất Sát đứng ở bên cạnh mùi máu thi thể loạn đao khách

Quý Như Yên mặt lạnh nhìn đám thi thể đó: "Thất Sát, hủy thi diệt tích!"

"Tiểu thư yên tâm, ta có mang theo hóa thi thủy, cam đoan nơi này sẽ không có bất cứ dấu vết gì"

Xa xa trăm mét, Linh Tinh hướng Quý Như Yên vẫy vẫy tay: "Tiểu thư! Mau đến xem a!"

Quý Như Yên thi triển khinh công, hướng tới phía quan tài, năm đó mẫu thân hạ táng, chính mình cũng đã làm một ký hiệu. Cẩn thận quan sát, xác định quan tài cũng không có mở ra

"Linh Tinh người lập tức mang theo quan tài của phu nhân trở về Mân Thanh trấn. Ta cùng Thất Sát hai ngày nữa sẽ trở về, người thuận tiện để mắt đến nhị tiểu thư, đừng làm cho nàng chạy lung tung"

"Dạ!"

Linh Tinh dùng vải trắng che đậy quan tài, quất roi hướng Mân Thanh trấn mau chóng rời đi

Quý Như Yên nhìn Thương Vân son trang, mang theo nhất mạt phệ huyết ý cười, cùng Thất Sát đi lên núi

"Tiểu thư, quan tài của phu nhân đã tìm về, người còn muốn tìm phiền toái sao?"

"Hết lòng vì việc chung, tựa hồ không tốt"

Quý Như Yên thân nhiên nói

Thất Sát nghe vậy trều rút khóe miệng, không nói được gì

Tiểu thư tính cách từ trước đến nay đã như vậy. Người không phạm ta, ta không phạm người. Nếu như người phạm ta, ta ắt phải bồi gấp vạn

Trần hoàng hậu, ta chỉ có thể chúc vận nhĩ hảo

Bên trong Thương Vân sơn trang, một phu nhân quỳ gối bái lạy trước tượng phật tổ cao mười thước

Phu nhân kia mặc một thân bạch y, bên trong còn có xiêm y màu xanh biếc, váy lụa chấm đất thêu hình phượng hoàng, áo choàng màu vàng thêu ô vân báo sa y

Tóc đen bóng bệnh như mây, búi tóc nhẹ nhàng khác biệt, trên tóc cài kim hoa mẫu đơn, da trắng nõn nà, trên tay cầm một chuỗi ngọc màu xanh lục bảo, thắt lưng còn có một hầu bao màu trắng thêu hình bạch hạc đang sải cánh bay, chân đeo hài màu đỏ tím cùng hoa văn hài hòa, cả người toát ra vẻ thiên tiên

Quý Như Yên thời điểm thấy được vị phu nhân kia, cũng thật không ngờ Trần hoàng hậu này chính là một mỹ nhân tuyệt sắc

Luận về tuổi tác, phu nhân này so với mẫu thân của chính mình nhìn qua có phần lớn tuổi hơn một chút. Dù thế nào thì nàng cũng đã ba mươi sáu tuổi!

Nhưng hôm nay Trần hoàng hậu nhìn chỉ có hai mươi tuổi, mỹ mạo tuyệt đối không giảm

Quý Như Yên đề Thất Sát đứng ở bên ngoài, chính mình tiêu sái tiến về phía Trần hoàng hậu

Trần hoàng hậu nghe được có tiếng động, đứng dậy quay đầu nhìn Quý Như Yên, trên mặt không chút sợ hãi, lộ ý cười nhợt nhạt: "Người rốt cục đã đến, bổn cung chờ người lâu rồi"

"Người đợi ta?"

Trần hoàng hậu hướng nàng gật đầu, thản nhiên nói: "Người đến Thương Vân sơn trang không phải vì quan tài của mẫu thân người sao? Mà người ở dưới chân núi làm chuyện gì, bổn cung cũng biết rồi"

Quý Như Yên trong lòng suy nghĩ, nữ nhân này quả nhiên không đơn giản

"Người hành sự như vậy, muốn ta tới đây làm cái gì?"

Trần hoàng hậu mỉm cười: "Người quả nhiên thông minh, so với mẫu thân đã chết kia của người có điểm hơn. Bổn cung muốn người từ nay về sau không được bước chân vào Dị quốc!"

Quý Như Yên nhún nhún vai: "Nếu ta không đồng ý?"

Trần hoàng hậu đột nhiên nở nụ cười, ý tứ hàm súc: "Bổn cung sợ hậu quả này, người gánh vác không nổi a. Tiểu cô nương, người có muốn thử một chút hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 199: Một phần đại lễ

Trần hoàng hậu bộ dạng nắm chắc trong tay, thật sự làm cho người ta cảm thấy được tin tưởng

Quý Như Yên lạnh lùng đáp: "Chỉ cần người không động ta, ta tự sẽ không gây phiền toái cho người"

"Tốt lắm! Thương Vân sơn trang, đồ ăn chay ở đây chính là nổi danh Dị quốc, Quý tiểu thư có hứng thú cùng ta thưởng thức?"

Trần hoàng hậu lên tiếng mời

Quý Như Yên nhìn nàng bộ dạng thần bí, cũng không biết trong hồ lô của nàng ta đựng thứ gì

"Như thế nào? Không dám sao?"

Trần hoàng hậu khiêu khích, liếc mắt nhìn Quý Như Yên

Quý Như Yên cười lạnh một tiếng: "Không phải không dám, chính là đối với ngươi, ta sợ ta ăn đau dạ dày"

Một câu, làm cho Trần hoàng hậu sắc mặt khê biến

Nhưng nàng dù sao cũng trải qua không ít sóng gió, chính là trước mắt mau chóng trung ra khuôn mặt tươi cười

Quý Như Yên không khỏi bội phục trong lòng, ngoài miệng lại tiếp tục nói: "Trần hoàng hậu khuôn mặt tươi cười, vì cái gì cảm thấy giống như tú bà ở Bách Hoa Nhai của Thịnh kinh ta a? Chẳng lẽ nói, Trần hoàng hậu xuất thân từ Bách Hoa Nhai?"

"Làm càn!"

Bên cạnh một cung tỳ phần nộ hướng Quý Như Yên đi tới, lớn tiếng chỉ trích nói: "Dám đối hoàng hậu nương nương vô lễ, không sợ bị tru di cửu tộc sao?"

Đối mặt với lời chỉ trích của cung tỳ, Quý Như Yên chỉ trừng mắt nhìn: "Ai nha! Cậu chủ nhân còn chưa lên tiếng, như thế nào cậu diên đã ra sủa?"

Quý Như Yên lời nói đều là mang ý tứ châm chọc Trần hoàng hậu và cung tỳ của nàng

Cung tỳ này trong hoàng thất đều được người ta nể mặt, như thế nào tiểu nữ oa trước mặt cự nhiên đối với nàng loạn ngôn, còn thẳng kêu nàng là cẩu!

Điều này nàng làm sao có thể nhẫn được?

"Ngươi lớn mặt! Ngươi..."

Cung tỳ còn chưa nói hoàn, Quý Như Yên đã mở miệng đánh gãy lời của nàng: "Ngươi là ai? Dựa vào cái gì trước mặt ta kỳ kỳ méo mó? Cái gì hoàng hậu nương nương? Ta chính là quận chúa Ti U quốc, cũng không phải là con dân Dị quốc! Đừng đem điệu bộ cáo mượn oai hùm dùng trên người bản quận chúa! Nếu đắc tội ta, ta đảm bảo làm cho ngươi sống không bằng chết!"

Cung tỳ bị nàng thẳng thắn đối mặt, một câu cũng nói không ra lời

Mà Trần hoàng hậu cũng thu hồi khuôn mặt tươi cười

Bởi vì người Quý Như Yên mắng cũng không phải chỉ có một mình cung tỳ, mà là nhân tiên cũng đem Trần hoàng hậu ra cáp mắng

Cung tỳ này chính là người bên cạnh Trần hoàng hậu, mà đánh chó cũng phải xem mặt chủ. Quý Như Yên không giữ thể diện cho mình như vậy, còn trước mặt giáo huấn cung tỳ của nàng, kia không phải là hướng nàng tặng một cái tát sao?

"Quý tiểu thư, có chút quá lời"

Trần hoàng hậu sâu kín nhắc nhở

Quý Như Yên cười tà: "Quá sao? Trần hoàng hậu muốn tiếp đón ta ra sao? Chỉ cần ngươi hạ chiếu, Quý Như Yên ta sẽ nghênh đón!"

Trần hoàng hậu thật sâu nhìn thoáng qua Quý Như Yên, hảo cho một con nghe mới sinh lại không sợ cộp!

Thật đúng là làm cho nàng như thế nào có thể ngồi yên?

Một khi đã như vậy, vậy đừng trách mình tâm ngoan thủ lạt!

Trần hoàng hậu cười nhạt, cũng không có vòng vo: "Có bản lĩnh ở trong này cùng bản cung kêu gào, không bằng quay về xem, bản cung cho ngươi một đại lễ, ngươi nhất định sẽ thích"

Quay về xem?

Một phần đại lễ?

Quý Như Yên đột nhiên nhớ tới đại cữu cữu Mân Thanh trấn, đột nhiên cảm thấy nóng ruột!

Trần hoàng hậu này, có động tay đến Phụng Thiên phủ không?

Quý Như Yên mắt lạnh nhìn Trần hoàng hậu: "Ngươi làm cái gì?"

Trần hoàng hậu trừng mắt nhìn nàng: "Bản cung nói, chính là chuẩn bị một phần đại lễ"

"Ngươi nghe cho ta, nếu như để ta phát hiện ra chuyện gì, như vậy ta cũng không để ngươi được yên ổn, toàn bộ đều phá hủy!"

"Ai nha! Quý đại tiểu thư ánh mắt thực đáng sợ. Hoa Châu, bản cung mệt mỏi, đưa bản cung đi nghỉ ngơi!"

Trần hoàng hậu xoay người, tùy ý để cho nha đầu bồi mình đi vào trong

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 200: Ô long cầu hôn 1

Theo hướng Thương Vân sơn trang rồi đi, Quý Như Yên tâm tình không thôi nhảy loạn, tổng có cảm giác bất an

Tuy rằng nói hảo mã trở về, như thế nào cũng phải mất ba bốn ngày

Không biết, Phụng Thiên phủ ở Mân Thanh trấn có mạnh khỏe?

...

Hôm sau, Phụng Thiên phủ tiếp đón một vị khách không mời mà đến

Mà người này làm cho gia chủ của Phụng Thiên phủ là Phụng Thiên Hữu trăm tư không kỳ giải được, vì cái gì một đại nhân vật như vậy lại đến Phụng gia?

Mang theo nhiều đồ vật, nhìn qua những thùng kia, nhất định là đựng vàng bạc châu báu

Người tới chính là Thiên độc quốc thất hoàng tử điện hạ___Lạc Thuấn Thần

Cùng hắn đồng hành chính là khuynh thành quốc sư Tích Tiểu Mộng

Hai người dẫn theo mấy đại bang thị vệ y phục đỏ thẫm, vô cùng náo nhiệt tiến vào Phụng Thiên phủ

Phụng Thiên Hữu nhìn người trước mắt, không khỏi cảm thấy được ngoài ý muốn, hướng Phụng Từ Ân nhìn lại

"Từ Ân, đây là như thế nào?"

"Phụ Thân, ta cũng không biết"

Phụng Thiên Hữu sắc mặt trầm xuống, chỉ sợ là giả bất thiện thiện giả bất lai

Ra lệnh cho hạ nhân dâng trà, đem hai vị khách quý đưa đến thư phòng của chính mình, Phụng Thiên Hữu mở miệng hỏi: "Không biết hoàng tử điện hạ hôm nay đến Phụng phủ, là có chuyện gì quan trọng sao?"

Lạc Thuấn Thần hướng Phụng Thiên Hữu gật gật đầu: "Ta hôm nay đến, là muốn hướng Phụng lão gia cầu hôn"

"Cầu hôn?"

Phụng Thiên Hữu kinh ngạc không thôi, nghĩ như thế nào cũng thật không ngờ, lại có tình huống như vậy

Hắn cự nhiên muốn cưới nữ nhi Phụng Y Diễm?

Ca ca Phụng Từ Ân sột ruột, không đợi Phụng Thiên Hữu cự tuyệt, đã lập tức nói ra: "Điện hạ nói quá lời, gia muội hiện tại chưa đến tuổi lấy chồng, sợ là không thể đáp ứng yêu cầu của người"

Lạc Thuấn Thần mỉm cười: "Phụng công tử hiểu lầm, ta tới là cầu hôn Quý Như Yên"

"Như Yên?"

Phụng Thiên Hữu trong lòng nhảy dựng, không hiểu đứa nhỏ Như Yên này, như thế nào lại quen biết thất hoàng tử điện hạ?

Lạc Thuấn Thần không đổi sắc, thần nhiên nói: "Đúng là, Như Yên quận chúa, ở Thịnh kinh cùng ta quen biết, liền hướng bốn hoàng tử muốn mười vạn bạc làm sính lễ. Chính là ta vô cùng thích Như Yên quận chúa vì thế mới đưa thêm chút sính lễ, để tránh bạc đãi Như Yên, mong rằng Phụng lão gia có thể đồng ý việc hôn sự này"

Phụng Thiên Hữu nghe vậy đề xuống sống to gió lớn trong lòng: "Như Yên đứa nhỏ này, cũng không phải là con ruột của ta, sợ là ta không thể thay nàng làm chủ. Hoàng tử điện hạ vẫn là mời người trở về"

Lạc Thuần Thần hướng Tích Tiểu Mộng liếc mắt một cái, Tích Tiểu Mộng đánh phải kiên trì, đem khối Phượng hoàng huyết ngọc đặt ở trước mặt Phượng Thiên Hữu: "Phượng lão gia, người nhìn xem huyết phượng hoàng chính là vật của Như Yên quận chúa nha!"

Phượng Thiên Hữu thời điểm nhìn thấy huyết phượng hoàng, liền xác định lời nói của thất hoàng tử này là thật

Đơn giản, huyết phượng hoàng chính là gia bảo của Phượng gia, lúc trước nương cảm thấy Phượng Thiên Sương bị thua thiệt, liền cho nàng huyết phượng hoàng này

Không nghĩ tới, nhiều năm như vậy, hắn lại một lần nữa thấy khối ngọc kia xuất hiện

Hắn còn tưởng rằng huyết phượng hoàng đã sớm biến mất, lại không nghĩ rằng Như Yên đứa nhỏ này đem ngọc bội tặng ra ngoài

Cho dù hắn muốn nói rõ ràng, cũng không có khả năng

Bởi vì Như Yên không ở đây, hắn làm sao có thể biết rõ được sự tình?

Lạc Thuần Thần thấy hắn khó xử, vì thế nói: "Phượng lão gia không cần lo lắng, bốn hoàng tử sẽ ở lại khách điểm của Mân Thanh trấn, ba ngày sau quay lại hỏi ý kiến Phượng lão gia, như thế nào?"

Phượng Thiên Hữu không muốn đắc tội hắn, liền chuyển hướng khuyên nhủ: "Làm cho điện hạ ở ngoài khách điểm như vậy sao được? Nếu điện hạ không ngại, vẫn là ở tại Phượng phủ đi. Ta đây sẽ nói hạ nhân quét tước Minh Thủy Viện cho điện hạ hảo hảo nghỉ ngơi. Vậy có được không?"

Lạc Thuần Thần mâu quang vì thểm, kế hoạch của hắn cuối cùng cũng thành công, điều hắn muốn chính là ở tại Phượng Thiên phủ, để hảo hảo giải quyết nhược điểm của Quý Như Yên

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 201: Ô long cầu hôn 2

Ở Thiên Độc quốc thất hoàng tử điện hạ thanh danh rất lớn

Bất quá, chính là thanh danh phế vật

Bởi vì thất hoàng tử là đoạn tay áo chi phích, hơn nữa cùng quốc sư quan hệ mờ ám. Lại có phủ đệ của thất hoàng tử không có cung tỷ hầu hạ, tất cả đều là nội thị vệ

Thất hoàng tử thân hình gầy yếu, nghe nói từ bé đã trúng độc, vì thế không thể thường xuyên ra ngoài

Chỉ cần nam nhân có một ít tư sắc, đều trở thành nam sủng của hắn

Vì vậy thanh danh của thất hoàng tử, tuyệt đối chỉ là thanh danh không ra gì

Phượng Thiên Hữu tuy rằng không rời khỏi Ti U quốc, nhưng đứa con Phượng Từ Ân lại thường xuyên chu du chư quốc. Đối với chuyện của Thiên Độc quốc, vẫn là có chút rõ ràng

Đội thất hoàng tử cùng Tích quốc sư rời đi. Phượng Từ Ân nhìn phụ thân có chút bất kính nói: "Phụ thân, người như thế nào có thể để hắc ở Phượng Thiên phủ?"

"Sao không thể? Đắc tội thất hoàng tử, người có thể gánh được trách nhiệm này sao?"

Phượng Thiên Hữu tức giận khiển trách

Phượng Từ Ân vừa tức vừa vội: "Hắc đến là muốn cầu hôn với Như Yên, Như Yên như thế nào có thể gả cho hắc? Nếu thật sự gả cho hắc, đây chẳng phải làm cho Như Yên thủ tiết suốt đời sao?"

Phượng Thiên Hữu thở dài một tiếng, tâm sự của đứa con, hắc là người từng trải, tất nhiên hiểu được đứa con này tâm tư đều đặt trên người đứa bé Như Yên kia. Chính là Như Yên lại không để Từ Ân trong mắt. Cho dù là có, kia cũng chỉ là tình huynh đệ, còn thứ khác tuyệt không có

"Mấy ngày nay, người đừng đi quấy rầy điện hạ. Người đi ra ngoài hạ lệnh nói hồng y vệ làm cho Như Yên trở về"

"Dạ"

Phượng Từ Ân có chút không cam lòng, rồi lại không thể không nghe lời, ly khai rời khỏi thư phòng

Vừa đem thất hoàng tử đuổi đi, một người thích xen vào việc của người khác Sở Lam Thiên lão nhân lại xuất hiện

Chỉ thấy hắn hấp tấp vọt vào thư phòng của Phượng Thiên Hữu, cửa cũng không gõ, giống như lốc xoáy hiện ra trước mặt Phượng Thiên Hữu

Sở Lam Thiên một đầu tóc bạc, hai mắt dường như có ông sao, hừng trí ngang nhiên: "Ta vừa nghe hạ nhân nói, có người đến cầu hôn với Như Yên? Đây có thật không?"

Đối mặt với câu hỏi của Sở Lam Thiên, Phượng Thiên Hữu vẫn xem hắn là trưởng bối, huống chi, nếu không có Sở Lam Thiên xuất thủ cứu giúp, Như Tuyết đứa nhỏ kia đã sớm không còn

Đại ân nhân trước mắt hắn tất nhiên không dám đắc tội, cũng biết hắn là người có năng lực, liền dò hỏi: "Đúng vậy, Sở lão, người nói, việc này nên làm sao bây giờ?"

Sở Lam Thiên xem thường, lập tức nói: "Kia còn hỏi sao? Tất nhiên là đáp ứng a! Loại phạm phu tục tử, làm sao có thể xứng với Như Yên. Thất hoàng tử này lớn lên một dạng tuần mã phi phạm, còn làm cho lão phu thấy vui vẻ, hơn nữa gần cốt không tồi, hảo hảo dạy dỗ một chút, nhất định là trò giỏi hơn thầy"

Nếu Quý Như Yên nghe được lời này của Sở Lam Thiên, khẳng định sẽ thổ huyết a

Trúng thối!

Thì ra sư huynh xem nàng quá mức ung dung, cho nên muốn thu một người xương cốt thật tốt, sau đó để hảo hảo dạy dỗ phục tùng nàng sao?

Phượng Thiên Hữu nghe Sở Lam Thiên nói như vậy, có chút buồn lòng: "Sở lão ý này là đồng ý sao? Chính là ta nghe Từ Ân nói, thất hoàng tử này là đoạn tay áo chi phích"

"Đoạn tay áo chi phích cái gì? Dựa vào bộ dạng kia của Như Yên, có loại nam nhân nào mà không chiếm được? Liền xem Như Yên có thích hay không! Hơn nữa, ta vừa nghe nói, hoàng tử kia đem tin vật Như Yên giao ra, nếu không phải Như Yên tự mình tặng, ta thật không tin ai có thể từ người nàng trộm được đâu! Nói không chừng nam nhân này chính là do Như Yên tự chọn. Nếu là người dám ngăn trở, đừng trách lão phu ra tay với người!"

Sở Lam Thiên trừng mắt nhìn Phượng Thiên Hữu giận giữ

Phượng Thiên Hữu mau chóng lấy lòng: "Sở lão, người nói rất đúng a, người là trưởng bối của ta, ta sao lại không nghe lời của người đây!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 202: Ô long cầu hôn 3

Thấy Phượng Thiên Hữu nói như vậy, Sở Lam Thiên vừa lòng gật gật đầu: "Vậy người liền đáp ứng tiểu tử kia. Nói người đã đồng ý!"

Phượng Thiên Hữu ngẩn ra cười khò: "Sở lão, việc này vẫn là chờ Như Yên trở về rồi nói sau. Nếu nàng không đồng ý, đến lúc đó đào hôn, vậy phải tính sao?"

"Này..."

Sở Lam Thiên nhú nhú mũi, với tính cách nóng nảy, Quý Như Yên tuyệt đối như núi lửa phun trào, chỉ động một chút liền phát nổ

Lại nói nàng căn bản thông minh, muốn cho nàng ngoan ngoãn xuất giá, này cũng thật là có chút khó khăn

"Nếu như vậy, làm cho người ta tìm nàng trở về, cũng đừng nhắc tới chuyện có người cầu hôn với đứa nhỏ kia, nàng đã đến tuổi cập kê, cũng nên yên bề gia thất thôi!"

"Sở lão nói rất đúng, ta đã phân phó hồng y vệ đi tìm nàng"

"Vậy chờ nàng trở lại bàn đi"

Sở Lam Thiên nói xong, vỗ vỗ hông rồi đi

Về tới Tuyết Sương viện

Một đạo thân ảnh hồng phấn, nhanh như chớp chạy lên: "Sư phụ, hôm nay ta nghe Thanh mẹ nói, có người hướng tỷ tỷ cầu hôn?"

"Người nha đầu kia, tin tức thật sự rất mau nha"

Sở Lam Thiên cung chiều sờ đầu của nàng, đây đúng là Phụng Như Tuyết, hiện giờ nàng vừa tròn mười tuổi, bộ dạng nhỏ nhắn ngây thơ

"Người ta chính là theo người học nha! Sư phụ người nói mau đi!"

Phụng Như Tuyết gương mặt trẻ con nhăn nhó, sắc mặt hồng nhuận, bị kích động lôi kéo tay hắn, bộ dạng tình quái bày ra

Đối mặt với tiểu cô nương đáng yêu như vậy, Sở Lam Thiên từ trước đến nay không có năng lực chống cự

"Đúng là có người tới cầu hôn. Hơn nữa còn là Thiên Độc quốc thất hoàng tử điện hạ"

"Hoàng tử? Rất lợi hại sao?"

Phụng Như Tuyết khờ dại hỏi

Cũng khó trách nàng hỏi như vậy, từ lúc nàng sinh ra tới nay đều là Như Yên cùng Sở Lam Thiên bảo hộ nàng, mà nàng cùng người bên ngoài cũng rất ít tiếp xúc

Phần lớn đều cùng Như Yên ở trong lửa cháy không gian, mà Sở Lam Thiên ở trong lửa cháy không gian, liền trực tiếp đi đến luyện đan thất bế quan

Còn lại Phụng Như Tuyết cùng linh thú Viên Viên sống cùng một chỗ, nói nàng thời gian cùng bạn chơi đùa dài nhất, chính là bạch mao vượn người Viên Viên này

Sở Lam Thiên cười cười: "Rất lợi hại nga, nếu hắn thật sự cùng tỷ tỷ ngơoi ở cùng một chỗ, về sau sẽ rất có nhiều người đến trân trọng tỷ tỷ ngơoi a"

"Thật vậy sao? Kia sư phụ mang ta đi gặp hắn được không?"

"Hảo"

Sở Lam Thiên gật đầu đáp ứng

Kỳ thật hắn cũng có tâm tư, Quý Như Yên thật sự quá cường hãn, với tính khí của nàng, có thể tìm được một người làm cho nàng vừa lòng, thật đúng là so với lên trời còn khó hơn

Hơn nữa những năm gần đây, nàng đều ở bên ngoài, bốn ba tìm kiếm mọi loại thảo dược, trong lòng chỉ hướng tới một người là Phụng Như Tuyết, một lòng muốn giải trừ thai độc trên người muội muội

Hiện giờ vất vả lắm mới có người tới cửa cầu hôn, hơn nữa đối phương lại có gân cốt rất tốt, tập võ tuyệt đối là hàng thượng đẳng

Nếu thất hoàng tử này nguyên ý để cho hắn dạy dỗ, hắn chắc chắn thất hoàng tử này so với Quý Như Yên võ nghệ còn muốn lợi hại hơn!

Nếu không, hắn là sư huynh cự nhiên không đánh thắng tiểu sư muội, việc này mà ở Diễm Tông truyền ra, mặt của hắn không biết dẫu đi đâu a!

Vừa nghe nói có người hướng Quý Như Yên cầu hôn, Sở Lam Thiên mới có thể như vậy để bụng, hai tay hai chân tán thành luôn, ước gì có thể bắt người nên để đáp ứng

Dắt Phụng Như Tuyết, một lớn một nhỏ hướng Minh Thủy Viện đi đến

Trên đường lại gặp Phụng Y Diễm, Phụng Y Diễm cũng từ trong sân lao tới, có người đến phủ hướng Quý Như Yên cầu hôn, tin tức này nàng cũng thu được, đương nhiên nghĩ chạy nhanh đến Tuyết Sương viện, hỏi Như Tuyết một chút đã xảy ra chuyện gì

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 203: Ô long cầu hôn 4

"Y Diễm tỷ tỷ! Người muốn đi đâu a?"

Phụng Như Tuyết nhìn thân ảnh hóa hồng trước mắt, chạy nhanh kêu

Phượng Y Diễm một thân võ trang lửa đỏ, mặc ở trên người nàng có vẻ thập phần phù hợp, nhan sắc cùng với bộ y phục này tương đối hợp nàng làm không chút tục khí

"Tuyệt Nhi nguoi như thế nào lại ở nơi này?"

Phượng Y Diễm sững sốt, dừng lại cước bộ

Vừa thấy được Phượng Như Tuyết đứng bên cạnh Sở Lam Thiên, Phượng Y Diễm chấp tay: "Y Diễm gặp qua Sở gia gia, Sở gia gia mạnh khỏe"

Sở Lam Thiên mỉm cười: "Nguoi đứa nhỏ này thật lễ phép, gấp gấp như vậy là muốn đi đâu đây?"

"Sở gia gia, ta đây muốn đến Minh Thủy Viện"

"Nguoi một nữ nhân đến nơi đó làm gì? Nếu là chọc giận hoàng tử kia, chỉ sợ phụ thân nguoi cũng chịu không nổi đâu"

Phượng Y Diễm nghe vậy, có chút do dự một chút, cuối cùng ánh mắt kiên định: "Ta chỉ là muốn hỏi một chút, đối phương muốn thú Như Yên biểu tỷ sau có thể đưa theo Tuyệt Nhi muội muội có thai độc đi theo không. Tuyệt Nhi muội muội cùng Như Yên biểu tỷ từ nhỏ đã sống nương tựa lẫn nhau. Nếu như đối phương không thích Tuyệt Nhi muội muội, ta dù có chọc thủng trời, cũng tuyệt không đáp ứng việc hôn nhân này!"

Sở Lam Thiên nở nụ cười: "Nguoi đứa nhỏ này, thật có tâm. Chính là việc này hãy để cho Tuyệt Nhi tự mình đến hỏi, không phải tốt hơn sao?"

"Sở gia gia, như vậy sao được a? Chính là sợ Tuyệt Nhi không thể chịu được kích động này" Phượng Y Diễm sốt ruột không thôi

"Không thể có việc gì, ta ở bên người của nàng. Nguoi nếu vẫn còn lo lắng, liền đi cùng chúng ta"

Phượng Y Diễm khẽ cắn môi, gật gật đầu: "Hào"

Vì thế, đi đằng trước toàn đội đến Minh Thủy Viện là muội từ mười hai tuổi

Tới Minh Thủy Viện, Sở Lam Thiên thùng thỉnh mang theo hai tiểu nữ nhân tiêu sái bước vào trong sân

Minh Thủy Viện chính là địa phương yên tĩnh nhất Phượng Thiên phủ, cùng với Tuyệt Suong viện chỉ cách một trăm thước. Minh Thủy Viện này là nơi ở trước kia của Phượng lão thái gia

Từ sau khi lão thái gia qua đời, vẫn không có người ở

Gia chủ Phượng Thiên Hữu, phân phó hạ nhân quét tước sạch sẽ Minh Thủy Viện để Lạc Thuần Thần cùng Tích Tiểu Mộng ở lại, đối với bọn hắn là vô cùng là nể mặt

Minh Thủy Viện này thiết kế cũng không phải không đẹp, nhưng ngược lại, lại làm cho Tích Tiểu Mộng có chút ghét bỏ: "Viện này, âm khí rất nặng. Điện hạ ở tại nơi này, không sợ nửa đêm có quỷ đến gõ cửa sao?"

Lạc Thuần Thần ngồi ở bên trên, cũng không thèm liếc hắn đến một cái: "Vĩnh Môn cung không phải càng nhiều âm khí sao? Người kia ngu tại nơi đó, nói như thế nào cũng đã hai mươi năm, hắn hàng năm cũng thỉnh đại sư đến trấn quỷ, theo ta thấy hắn chính là thật sự vui mừng nha"

Tích Tiểu Mộng khoe miệng trừu rút, Vĩnh Môn cung?!

Đây chính xác là Độc Hiết thành của hoàng cung

Điện hạ nói người kia, chính là chi phụ thân của hắn, cũng là đương kim Thiên Độc quốc chí tôn___ Lạc Chi Hiên, Thiệu Trữ đế

Tích Tiểu Mộng thì thảo bác bỏ: "Điều này sao có thể so sánh?"

Lạc Thuần Thần nhướng nhướng mi mắt: "Không thể so sánh sao? Vậy so với tướng quân phủ đi, tướng quân phủ không phải cũng có người chết sao? Ta nhớ rõ, tết trung nguyên hai mươi năm trước vào lúc ban đêm trong tướng quân phủ, bị treo cổ ba mươi bảy người. Nguoi cũng nói không thể so sánh sao?"

Im lặng..

Tích Tiểu Mộng không nói ra lời

Quả thật, ngày xưa tướng quân phủ, chính là bị Thiệu Trữ đế hạ chi, lấy tội danh phản quốc, treo cổ hai thế hệ của lão tướng quân, chỉ chừa ra một mình Hạ lão tướng quân

Nếu không có Phúc quý phi trong cung cầu tình, chỉ sợ ngay cả Lão tướng quân cũng chết không được tử tế

Hai người lâm vào trầm mặc, cánh cửa truyền đến thanh âm âm ỷ

"Tham kiến đại tiểu thư, biểu nhị tiểu thư"

Bên ngoài tỷ nữ cung kính hành lễ

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 204: Ô long cầu hôn 5

Tích Tiểu Mộng nghe vậy, trước mắt sáng ngời

Vừa mới đến nơi đây không bao lâu, cự nhiên có người đến Minh Thủy Viện!

Mà Lạc Thuần Thần vẫn là giữ vẻ mặt bình tĩnh, thương thức khối huyết phượng hoàng trong tay, tâm tư bay xa

Nàng nói, nàng đồng ý gả cho hắn

Tuy nói là sau một năm mới có thể đi cùng hắn, nhưng là hắn có một loại nguyên nhân không rõ, sợ nàng bị người khác đoạt đi, vì thế quyết định ra tay chiếm tiện nghi trước

Quý Như Yên cũng không biết tình huống của hắn, tuy rằng nói hắn là Thiên Độc quốc thất hoàng tử, nhưng trên thực tế, hắn từ nhỏ không lớn lên trong cung, mà luôn ở trong tướng quân phủ được ngoại công nuôi dưỡng

Ở Thiên Độc quốc thanh danh có thể nói là thập phần không ra gì, hơn nữa cũng không có nữ tử nào nguyện ý làm thê tử của hắn

Đơn giản là hắn không được hoàng đế sủng ái, cũng có lời đồn đại là đoạn tay áo chi phích, như thế nào thất hoàng tử cũng chỉ là một phế vật

Nhớ lại những điều này, làm cho Lạc Thuần Thần vẻ mặt trở nên âm trầm

Lúc này ở bên ngoài viện đoàn người Sở Lam Thiên cũng tiến đến

Sở Lam Thiên vừa nhìn thấy Lạc Thuần Thần tùy tiện hỏi: "Tiểu tử, ngươi còn nhớ lão phu?"

Lạc Thuần Thần hướng hắn kinh ngạc không thôi, mau chóng đứng dậy: "Sở gia gia? Người như thế nào ở nơi này?"

Sở Lam Thiên cùng ngoại công là tri kỷ lão bằng hữu, hai người thường tới lui, cho dù không phải thường gặp mặt, nhưng một năm đều có một phong thư gửi đến tướng quân phủ, thông báo cho ngoại công biết tình huống của hắn

Võ công của hắn, cũng đều từ cuốn nội công tâm pháp mà Sở Lam Thiên cho. Mới có thể làm cho hắn những năm gần đây độc dược không phát tác

Tích Tiểu Mộng ở bên há hốc mồm, căn bản không biết lão nhân gia này lai lịch như thế nào

Phải nói rằng, Lạc Thuần Thần người kia, ngay cả tới hoàng thượng, hắn cũng như trước ngồi yên bất động. Chính là lão đầu này vừa xuất hiện, ngữ khí cũng không mấy khách khí, thế nhưng làm cho Lạc Thuần Thần đứng dậy cung kính chào đón

Sở Lam Thiên thấy tiểu tử này còn nhận ra được mình, không khỏi cười ha ha: "Xem ra, ngươi cùng lão phu vẫn là hữu duyên! Ngươi có biết người ngươi cầu hôn cùng lão phu có quan hệ gì không?"

Lạc Thuần Thần trong lòng cả kinh: "Sở gia gia, người đừng nói nàng là tôn nữ của người đi?"

Sở Lam Thiên nghe vậy, tức giận trực tiếp gõ lên đầu Lạc Thuần Thần: "Ngươi nói bậy bạ gì đó? Như Yên đứa nhỏ kia họ Quý, cũng không phải họ Sở! Nghe kỹ cho lão phu, nàng chính là tiểu sư muội. Nếu ngươi thật muốn kết hôn với nàng, tuyệt đối không thể làm tổn thương nàng, nếu không lão phu sẽ không tha cho ngươi!"

Tiểu sư muội?

Chuyện này, không chỉ khiến Tích Tiểu Mộng há hốc mồm, mà ngay cả Lạc Thuần Thần cũng ngây ngốc tại chỗ

Bất thần nửa ngày cũng hồi phục

Tích Tiểu Mộng không nghĩ chính là, một lão nhân đầu bạc, cự nhiên có một tiểu sư muội mười sáu tuổi

Này thật là chênh lệch quá lớn đi!

Mà Lạc Thuần Thần từng sờ chính là nguyên nhân bản lĩnh của Sở gia gia hẳn rất rõ ràng. Quý Như Yên cự nhiên lại là tiểu sư muội của Sở gia gia

Nói như vậy, Quý Như Yên vũ kỹ rất mạnh!

Khó trách lần ấy ở Hương Sơn gặp mặt, phát hiện nàng dùng kinh công dường như không hao tổn chút khí lực gì

Bởi vậy Quý Như Yên tồn tại đối với hắn mà nói, tuyệt đối có lợi chứ không có hại

Sở Lam Thiên thật sâu nhìn thoáng qua hắn, nội lực truyền âm nói: "Tiểu tử, ta biết ngươi cùng cha ngươi huyết hải thâm thù. Nhưng là, ngươi báo mối thù của ngươi, chớ có thương tổn đến Như Yên. Đứa nhỏ này từ nhỏ đã khổ, có thể nói nàng từ nhỏ đã theo ta lớn lên. Ngươi hiện giờ đã mười tám tuổi, chiếu theo quy củ của Thiên Độc quốc, ngươi quả thực nên tại thời điểm này thành thân, chứng tỏ mình đã trưởng thành"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 205: Ô long cầu hôn 6

Lạc Thuần Thần không vội đáp ứng, ngược lại đối với Sở Lam Thiên nói: "Sở gia gia, ta có thể cùng người một mình nói chuyện không?"

"Hào"

Sở Lam Thiên gật gật đầu

Lạc Thuần Thần lập tức để Tích Tiểu Mộng ở tại trong phòng, hơn nữa còn làm cho hắn phụ trách hai cái tiểu nữ nhân kia. Lạc Thuần Thần cùng Sở Lam Thiên tiến đến chỗ hoa viên của viện

Hoa viên cũng không lớn, nhưng đây là nơi trong mười thước không có người

Lạc Thuần Thần thấy xung quanh không có ai, lúc này mới hướng Sở Lam Thiên thẳng thắn nói: "Sở gia gia, ta không muốn gạt ngươi. Ta đến Ti U quốc thủ hoàng phi, ta chắc chắn dùng tính mạng của mình để bảo hộ nàng. Mà Như Yên, chính là do ta mười năm trước vô tình cứu được, nàng đã nguyện ý gả cho ta. Bất quá người hứa hẹn với nàng là Quý Hoàng"

"Quý Hoàng?"

Sở Lam Thiên gạt mình, không khỏi bật cười: "Ngươi chính là Quý Hoàng?"

"Đúng vậy"

"Ngươi đứa nhỏ này, ngươi có biết Như Yên mười năm nay như thế nào trôi qua không? Nàng đến mỗi nơi đều hỏi thăm tin tức của Quý Hoàng, nếu ngươi thẳng thắn thành khẩn tương giao, tin tưởng Như Yên sẽ hội tương trợ ngươi"

Mười năm, đều hỏi thăm tin tức của hắn sao?

Nàng thế nhưng lại xem câu nói đùa của hắn lúc đó là thật?

Lạc Thuần Thần đột nhiên có chút sợ hãi, hắn sợ hãi quyết định của chính mình, sẽ đem đến cho nàng phiền toái

Hơn nữa, nàng không lên ở địa phương bên trong lục đục đấu đá nhau, mà vẫn là nên yên bình tìm một nam tử trong lòng ngưỡng mộ, an ổn sinh sống qua ngày là được

Cầm nắm tay, Lạc Thuần Thần đột nhiên nói: "Sở gia gia, nghe người nói vậy, ta không nghĩ sẽ thú nàng"

Sở Lam Thiên từng sờ một chút: "Ngươi nói cái gì?"

Lạc Thuần Thần chậm chậm nói: "Ta không thể mang đến cho nàng thương tổn. Sở gia gia đã nói ta cùng cha ta có huyết hải thâm cừu. Mà người đó chính là cửu ngũ chí tôn của Thiên Độc quốc. Một khi nàng theo ta, nếu ta làm sai cái gì, nàng kết quả cũng là ở vậy đến già"

"Đã quá muộn"

Sở Lam Thiên lắc lắc đầu: "Ngươi cũng không còn cơ hội đổi ý! Lý do chỉ có một, ngươi chính là người nàng muốn tìm. Một khi đã như vậy, ngươi còn muốn trốn tránh đến khi nào?"

"Sở gia gia, ta cũng không phải là người ngưỡng mộ trong lòng nàng, không thể cho nàng cuộc sống yên ổn..."

Sở Lam Thiên tức giận ngắt lời hắn: "Ngươi có phải hay không là người ngưỡng mộ trong lòng nàng, cũng không phải do ngươi định đoạt. Có phải hay không cho nàng cuộc sống yên ổn, kia cũng là muốn xem ngươi có nguyện ý làm cho nàng hay không!"

"Ta..."

Sở Lam Thiên khiển trách: "Đủ rồi! Nếu ngươi thật sự không muốn thành thân, ngươi cũng sẽ không cùng ta ở nơi này thẳng thắn, trên thực tế ngươi là chỉ có chút do dự, cần người duy trì không phải sao? Ngươi yên tâm, Sở gia gia chính là ủng hộ ngươi. Quý nha đầu này từ trước đến nay đều thích tự cho mình là cao ngạo, cái gì cũng không để vào mắt, ta thật muốn nhìn một chút. Nếu nàng đi Thiên Độc quốc, có thể hay không đem Thiên Độc quốc chao đảo một phen?"

Im lặng...

Lạc Thuần Thần nghĩ như thế nào cũng thật không ngờ, Sở gia gia muốn thúc đẩy chuyện chung thân đại sự của nàng, đơn giản chỉ là muốn nhìn một chút Quý Như Yên có thể hay không là cho Thiên Độc quốc chương khí mù mịt

Vô lực nhìn trời, kết quả chính là bị Sở Lam Thiên thuyết phục, chờ Quý Như Yên trở về, quyết định thành khẩn bẩm báo, cuối cùng nhìn xem thái độ của nàng như thế nào rồi nói sau

Hai người thời điểm trở lại, trong phòng liền truyền đến thanh âm mềm mại: "Ngươi có thể bảo đảm điện hạ sau khi thú Như Yên biểu tỳ, sẽ không ghét Tuyệt Nhi không?"

"Điều này sao có thể? Điện hạ thú Như Yên cô nương, cũng sẽ trở thành tỳ phu của Tuyệt Nhi, tất cả đều là người một nhà, như thế nào có thể không thích đây?"

Tích Tiểu Mộng khuôn mặt như trước tươi cười, lời nói ngon ngọt lấy lòng đại tiểu thư Phụng gia

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 206: Ô long cầu hôn 7

"Ngươi cũng không phải điện hạ, ta không tin lời nói của người ẻo lả"

Phụng Y Diễm bộ dáng oai phong không muốn cùng Tích Tiểu Mộng nói chuyện

Tích Tiểu Mộng sắc mặt đại biến

Hắn bình sinh ghét nhất bị người khác nói chính mình giống cái ẻo lả, hắn tướng mạo âm nhu, giống như nữ nhân, nhưng thanh âm của hắn là mười phần nam tử, như thế nào giống ẻo lả? Tâm tình nổi lên cổ tức giận cự nhiên cùng một tiểu cô nương mười hai tuổi tranh chấp: "Từ từ! Ta làm sao giống ẻo lả?"

Phụng Y Diễm nhìn trước ngó sau xem xét một lúc, không sợ người ta tức chết nói: "Ngươi cái gì cũng giống!"

Phốc!

Tích Tiểu Mộng tức giận đến phát điên, cái tiểu nữ nhân này, cự nhiên nói hắn như vậy, nếu không phải hắn còn nhớ rõ thân phận của mình là khách ở Phụng phủ, thì hắn đã đem tiểu nữ oa này hảo hảo chỉnh lại một chút cho hết giận

Phụng Y Diễm nghiêng đầu sang chỗ khác, không nhìn hắn, nhìn chung quanh một chút, liền thấy được Sở Lam Thiên cùng vị điện hạ kia đi đến

Lúc này vừa đến thì điện hạ cũng rời đi, lúc này mới có thể chân thực đánh giá hắn

A?

Bộ dáng của điện hạ so với ca ca đúng là suất hơn, người cũng cao hơn ca ca, thoạt nhìn, nếu như nói là biểu tỳ phu cũng không sai đâu!

Bất quá, nàng là muốn xem hắn có tốt với Tuyệt Nhi hay không!

Nếu hắn không tốt với Tuyệt Nhi, cho dù hắn lớn lên hảo soái, nàng cũng tuyệt không khách khí, lấy chổi đánh hắn ra khỏi Phụng phủ!

Phụng Y Diễm âm thầm hạ quyết định, vì thế tay nhỏ bé duỗi ra, nhắm thẳng vào Lạc Thuần Thần: "Điện hạ, người muốn thành thân với biểu tỳ, hội có

ghét Tuyết Nhi không? Tuyết Nhi một năm bốn mùa phải ti mi nuôi dưỡng. Mùa xuân ẩm ướt, Tuyết Nhi không thể ở tại địa phương ẩm ướt. Mùa hè nóng nực, không thể để cho Tuyết Nhi chịu nóng. Mùa thu trời chuyển lạnh, Tuyết Nhi rất dễ sinh bệnh cần được liệu thượng đẳng điều dưỡng. Mùa đông Tuyết Nhi không thể chịu lạnh, nếu không bệnh tình sẽ càng nặng thêm, đảm bảo gánh vác không được"

Lạc Thuần Thần nhìn tiểu cô nương đáng yêu trước mắt mỉm cười: "Trước khi ta trả lời vấn đề này, có thể nói Tuyết Nhi là ai không?"

"Ta là muội muội của tỷ tỷ"

Tiểu nữ oa phấn hồng đột nhiên đằng sau lưng Phụng Y Diễm xông ra, dương cặp mắt to như sao sáng, vẻ mặt đáng yêu có chút mong đợi

Tiểu nữ oa này thân không cao, chỉ tới hông của hân, mắt to thẳng tắp theo dõi hân không hề e ngại

Lạc Thuần Thần có chút ngoài ý muốn, hân cũng không biết Quý Như Yên cự nhiên còn có một muội muội

Xem ra những năm gần đây, nàng thật sự đem muội muội bảo hộ khá tốt

Ngồi xổm xuống đưa tay xoa nhẹ đầu nàng: "Ta thú tỷ tỷ người, cũng có nghĩa là phải hảo hảo chiều cổ người, như thế nào có thể ghét bỏ người?"

"Đại ca ca, ta thích người!"

Phụng Như Tuyết nghe vậy, cười đến nhắm tịt hai mắt, lớn tiếng tuyên bố

Mà Sở Lam Thiên ở bên châm ngòi thổi gió: "Tuyết Nhi, vậy người có vui mừng đại ca ca này trở thành tỷ phu của người hay không?"

"Tỷ phu?"

"Ân, Về sau nếu có người khi dễ tỷ tỷ người, hân có thể đánh người đó chạy xa!"

"Thật sự? Ta đây thích tỷ phu!"

Nói xong, Phụng Như Tuyết trực tiếp hướng Lạc Thuần Thần chạy đến, hai tay gắt gao ôm lấy cổ hân không chịu buông

Bị nàng bất ngờ ôm chặt, làm cho Lạc Thuần Thần có chút không thờ nổi, ho khan vài tiếng

Phụng Như Tuyết thấy thế, mau chóng buông tay, lo lắng nhìn hân, lại có chút áy náy: "Tỷ phu, có phải Tuyết Nhi lỡ mồm hay không? Thực xin lỗi, ta không phải cố ý"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 207: Sư huynh tính kế 1

"Không có việc gì, là chính mình không thờ nổi, không liên quan đến người. Tuyết Nhi đừng tự trách mình. Vừa lúc ta đến nơi này, có mang theo một chút lễ vật, muốn tặng cho các người"

Lạc Thuần Thần vỗ vỗ khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, đứa nhỏ này mẫn cảm mà lại rất thông minh, nhìn nàng bộ dạng tự trách mình, làm cho người ta cảm thấy đau lòng không thôi

Phụng Như Tuyết lập tức khôi phục lại bộ dáng vui mừng, cùng Phụng Y Diễm chọn lễ vật

Cứ như vậy, Lạc Thuần Thần bất tri bất giác, trực tiếp thu phục đại tiểu thư Phụng gia, cùng muội muội quan trọng nhất của Quý Như Yên

Phụng Như Tuyết cảm viên minh châu chơi chơi một lúc, đột nhiên dưới chân mềm nhũn, cả người ngã xuống đất

"Tuyết Nhi! Người làm sao vậy?"

Phụng Y Diễm đứng bên cạnh nàng, thất thanh hét lên, thân thủ kéo nàng dậy

Sở Lam Thiên vừa thấy Tuyết Nhi như vậy, lắc mình một cái, chạy nhanh ôm lấy nàng, trước tiên bắt mạch, sau đó nghiêm túc phân phó: "Tuyết Nhi, người đừng quá cao hứng, đến, hít sâu"

"Ân"

Phượng Như Tuyết khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng dị thường, nhưng vẫn là cố gắng hít sâu

Phượng Y Diễm thuận tay đỡ sau lưng Tuyết Nhi, làm cho nàng tư thế thật thoải mái

Tình huống như vậy, tựa hồ cũng là thường xuyên xảy ra

Sở Lam Thiên chỉ đạo hít sâu, Tuyết Nhi sắc mặt dần dần khôi phục bình thường

Lạc Thuần Thần nhìn Phượng Như Tuyết khác thường, cũng không nói gì thêm, chính là yên lặng thu hồi lễ vật trong tay Tuyết Nhi, sau đó để vào một cái hộp nhỏ: "Tuyết Nhi, chọn lễ vật tốt lắm, ngươi cũng đã mệt mỏi, hay là trở về nghỉ ngơi trước có được không? Chờ ngươi tinh thần khỏe lại, ta lại cùng người chơi đùa như thế nào?"

"Tỷ phu, ôm một cái!"

Phượng Như Tuyết đáng thương hướng về phía hắn

Lạc Thuần Thần đem hộp lễ vật trong tay đưa cho Tích Tiểu Mộng, thuận ý ôm lấy Phượng Như Tuyết

"Tỷ phu ôm Tuyết Nhi về Tuyết Sương viện được không?"

"Hảo"

"Tỷ phu thật tốt!"

Tuyết Nhi cười cười ngọt ngào, ghé vào lồng ngực của hắn, trong chớp mắt liền ngủ say

Sở Lam Thiên thấy nàng đang ngủ, trong lòng thầm thở một hơi

Lạc Thuần Thần vẫn là lần đầu tiên ôm một cái tiểu nữ oa, động tác có chút cứng ngắc

"Sở gia gia, Tuyết Sương Viện ở đâu? Ta đưa người cùng Tuyết Nhi trở về"

"Đi!"

Có Sở Lam Thiên dẫn đường, đoàn người mau chóng về tới Tuyết Sương viện

Chính là, thời điểm tới Tuyết Sương viện rồi, Tuyết Nhi vẫn là ôm cổ Lạc Thuần Thần gắt gao không buông tay

Mọi người lại không dám gọi nàng tỉnh dậy, bởi vì Tuyết Nhi đối với Quý Như Yên là hòn ngọc quý trên tay, được Phượng gia tận tâm che chở

"Sở gia gia, ta về trước. Đợi chuẩn bị xong bữa tối, ta lại đến xem Tuyết Nhi muội muội"

Phượng Y Diễm hướng Sở Lam Thiên cáo từ, đợi nàng rời đi, hắn mới hướng Lạc Thuần Thần nói: "Có phải hay không rất hiếu kỳ, Tuyết Nhi vì cái gì lại như vậy?"

"Sở gia gia muốn nói cho ta chân tướng sao?"

"Tuyết Nhi từ nhỏ liền không giống như người bình thường, nàng từ trong bụng mẫu thân trúng Túy Diễm Hoàng. Mà ngày sinh ra nàng cũng là ngày mẫu thân qua đời. Vừa lúc sinh ra liền mất đi mẫu thân, lại không được phụ thân yêu thương. Có thể nói Như Yên đứa nhỏ kia một mình chiếu cố Tuyết Nhi"

Lạc Thuần Thần hí lên hai mắt: "Túy Diễm Hoàng? Đây không phải bí độc của Dị quốc hoàng thất sao?"

Sở Lam Thiên gật đầu: "Ngươi tất nhiên biết Túy Diễm Hoàng là độc dược Dị quốc, nhưng xuất xứ của Túy Diễm Hoàng mười năm nay ta cũng chưa từng nói với Quý Như Yên. Năm Tuyết Nhi sinh ra Quý Như Yên chỉ có sáu tuổi. Cho dù hiện tại là nàng mười sáu tuổi, ở trong mắt ta, nàng như trước vẫn là một đứa nhỏ"

"Sở gia gia yên tâm, chuyện sau này của nàng, chính là chuyện của ta, ta sẽ bảo hộ nàng chu toàn"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 208: Sư huynh tính kế 2

"Người sai lầm rồi, an nguy của nàng ta không lo, ta lo lắng nhất chính là an nguy của Tuyết Nhi. Mười năm nay ta cùng Như Yên chu du đại lục, tìm kiếm thảo dược chung quanh có thể luyện chế thành giải dược cho Tuyết Nhi. Như Yên đứa nhỏ này đối với an nguy của Tuyết Nhi tuyệt đối là đặt lên hàng đầu"

Lạc Thuần Thần có chút ngoài ý muốn, theo sau lại hiểu rõ, xem biểu hiện của Quý Như Yên ở Thịnh kinh, nàng cũng không xem bất cứ người nào ở Quý gia làm thân nhân, nói cách khác, chỉ để người Phụng gia trong mắt

Huống chỉ Tuyết Nhi cùng nàng cũng không phải là quan hệ thuần huyết mạch

Sở Lam Thiên đi đến phía bàn, cầm lấy ấm trà, rót ra một chén nước trong: "Tuyết Nhi từ nhỏ không có bạn, chỉ có Viên Viên bạch mao vượn người cùng lớn lên. Như Yên vội vàng tập võ tìm dược, mà Tuyết Nhi thân mình quá yếu, hơn nữa nếu quá mức xúc động sẽ dẫn đến trái tim đặt không đúng chỗ mà lâm vào an nguy. Hôm nay đột nhiên phát bệnh, ta nghĩ bởi vì nàng rất cao hứng"

Lạc Thuần Thần gật đầu tỏ vẻ đã hiểu

Sở Lam Thiên nhìn thoáng qua Tuyết Nhi đang ở trong lòng ngực Lạc Thuần Thần ngủ thoải mái, tiến lên gỡ hai tay nàng ra, đem nàng đặt ở trên giường, thay nàng đắp lên chăn mỏng

Lúc này mới quay đầu về phía hắc tăng thán nói: "Người là tôn tử của hắc lão phu cũng mặt dày mày dạn nói với người. Như Yên không có quyền có thể, Quý phủ bây giờ cũng đã bị luận tội, nói khó nghe một chút nàng bây giờ đã là tội nhân chỉ nữ. Nếu nói dễ nghe một chút chính là nghĩa nữ của Yên vương danh phận quận chúa. Quận chúa như trước chỉ là một cái tên, cũng không có nửa phần ưu đãi, nếu nàng ngày sau chống lại hoàng thất Dị quốc, chỉ sợ người khác bóp chết nàng dễ như bóp chết một con kiến. Tuy nói Phụng Thiên phủ kính trọng cửa hàng trải rộng khắp nơi, nhưng trước sau vẫn là thương nhân, căn bản không thể là cây trụ lớn sau lưng Như Yên"

Lạc Thuần Thần cười khổ: "Sở gia gia, thân phận của ta có thể bảo hộ cho nàng sao?"

"Ít nhất là trước mắt có thể"

"Nhưng là, Vĩnh Môn cung một đám người trong đó không phải ngồi không. Ta sợ nếu Như Yên thật sự đi, những người đó hội sẽ đối phó Phụng Thiên phủ"

Câu kế tiếp, hắc tăng không có nói ra

Sở Lam Thiên cười lạnh: "Những kẻ đó mặt người dạ thú, có bản lĩnh sẽ thử xem! Nếu Như Yên thật sự theo người đến Thiên Độc quốc, người có thể yên tâm, ta sẽ cùng người đi cũng có thể khuyên Phụng Thiên Hữu đi cùng"

Lạc Thuần Thần trước mắt sáng ngời, nếu thật sự như vậy, thật quá tốt

Dù sao ở Thiên Độc quốc có hắc che chở, người Phụng Thiên phủ nhất định sẽ không bị uy khuất

"Tốt lắm, việc này cũng có thể chậm rãi thương lượng, người trước vẫn nghĩ như nào cho Như Yên đáp ứng người cùng đến Thiên Độc quốc. Lại có cầu hoàng đế kia nắm trong tay hôn sự của Như Yên nên giải quyết như thế nào?"

Lạc Thuần Thần gật gù đầu: "Sở gia gia đừng lo lắng, tin tưởng tâm tư của Phù Ngao Thiên quả quyết sẽ không để cho công chúa nước mình đi đến một nơi xa xôi như vậy, lại càng không vội chỉ hôn cho ta. Lấy tình hình Tì U quốc hiện tại, tuyệt đối không muốn cùng Thiên Độc quốc gây chiến, hai nước có thể sống an cư lạc nghiệp, kia cũng chỉ là thời gian ngắn ngủi. Như Yên bây giờ là nghĩa nữ của Yên vương, ta thủ nàng như vậy, Phù Ngao Thiên chính là cảm thấy ta thay hắc giải quyết một chuyện phiền toái. Đợi đến lúc đó lấy thân phận quận chúa xuất giá, cũng sẽ không hủy đi thanh danh của Tì U quốc, kể từ đó hai nước đều có thể diện. Cho nên, ta mời đến Phụng Thiên phủ cầu hôn"

Sở Lam Thiên vuốt vuốt râu, trầm ngâm nói: "Một khi đã như vậy, lão phu thấy, miễn cho đêm dài lắm mộng, hay là người ở tại Phụng Thiên phủ cử hành lễ thành thân luôn, rồi hãy trở về sau!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 209: Chưa yêu đã thất tình 1

"Tại đây cử hành lễ thành thân?"

"Đúng vậy! Nan có thể nào, người cho rằng người trở lại Thiên Độc quốc bọn họ sẽ cho người thuận lợi thành thân sao?"

Lạc Thuần Thần có chút bất đắc dĩ: "Chính là, ở trong này thành thân, trở lại Thiên Độc quốc, cũng cần làm lại hôn ước a!"

Sở Lam Thiên liếc hần một cái: "Tiểu tử ngươi không hiểu câu nói gao nấu thành com sao?"

Thấy hần có chút không hồn giận, Lạc Thuần Thần lúc này không lên tiếng

...

Thư phòng Phụng Thiên phủ, Phụng Thiên Hữu ngồi ở trên ghế, cầm trên tay cuốn sách, một chút cũng không xem vào

Phải biết rằng, biểu hiện của Quý Như Yên những năm gần đây, trong mắt hần đánh giá nàng rất cao

Thậm chí chính là Quý Như Yên chỉ đường, mới có thể làm cho Phụng gia hiệu thuốc bắc phát triển như hôm nay. Không chỉ hướng đến tầm mắt của thánh thượng, mà còn khuếch trương ra bên ngoài Thanh Loan đại lục. Số bạc Phụng Thiên phủ kiếm được, tuyệt đối có thể nhiều hơn bạc trong quốc khố của Ti U quốc

Chính là dù nhiều đến như thế nào, có thể cùng hoàng quyền tranh chấp sao?

Lại có, Như Yên đưa nhỏ này ở Thịnh kinh gây chuyện, hần đều được hồng y vệ truyền kết quả, vẫn là cảm thấy hết hồn không thôi

Đưa nhỏ này, từ nhỏ không cùng hần lớn lên mà chính là đi theo bên người Sở lão

Tuy rằng nói đưa nhỏ này hàng năm vẫn ở lại Phụng Thiên phủ vài ngày, chỉ điểm cho Từ Ân một chút, đã làm cho hần thông suốt. Phụng Thiên phủ có thành tựu này, tuyệt đối không thể không kể đến Quý Như Yên

Hôm nay diện hạ đến cầu hôn, làm cho hần tâm tình không khỏi nhảy loạn

Cửa thư phòng vang lên một giọng nam: "Lão gia, phu nhân đã tới"

"Mau mời tiến vào"

Cánh cửa chi nha một tiếng, một mỹ phụ đi vào

Người này đúng là chính thê của Phụng Thiên Hữu Trầm Lệ Quyên, khuôn mặt nàng mang theo lo lắng: "Lão gia, ta mới vừa nghe nói, có người hướng Yên Nhi cầu hôn? Người này hội sẽ không xử tệ với Yên Nhi cùng Tuyết Nhi chứ? Nếu đối phương không tốt, ta thành thật không thể đồng ý để lão gia gả Yên Nhi ra ngoài"

"Phu nhân ngươi đừng vội, ngồi xuống rồi hãy nói"

Phụng Thiên Hữu tiến lên giúp đỡ nàng, làm cho nàng ngồi xuống ghế dựa, lúc này mới đem sự việc đã phát sinh ra kể hết, đương nhiên ngay cả lời Sở lão khuyên bảo cũng nói ra

Trầm thị nghe vậy, khuôn mặt giảo hoạt mang theo nghi hoặc: "Đối phương là hoàng thất, xuất thân của Yên Nhi, đối phương sẽ đối xử tử tế với nàng sao?"

Phụng Thiên Hữu sầu khổ: "Ta cũng hoài nghi điểm này, hơn nữa đối phương còn là đoạn tay áo chi phích, nếu Yên Nhi thật sự gả cho hần, ta sợ là Yên Nhi sẽ bị hủy cả đời"

Trầm thị hít một hơi thật sâu: "Lão gia! Việc này vẫn là cùng Yên Nhi bàn bạc một chút, cho dù Sở lão là đại ân nhân đối với Phụng gia, nhưng việc chung thân đại sự của Yên Nhi, trăm triệu không thể do chúng ta có thể quyết định được! Nếu đối với Yên Nhi không tốt, ta như thế nào ăn nói với Sương muội ở dưới tuổi vàng đây?"

"Phu nhân, ngươi nói ta cũng biết. Ta đã làm cho hồng y vệ tìm Yên Nhi trở về, tin chắc chỉ vài ngày nữa, là có thể nhìn thấy nàng. Trước đó ta và ngươi cũng không thể đắc tội với vị khách kia"

Phụng Thiên Hữu dặn dò

Trầm thị gật gật đầu: "Lão gia yên tâm, ta đã hiểu. Sẽ không để cho hạ nhân đến Minh Thủy Viện quấy rầy khách quý"

Phu thê hai người nói chuyện một lúc, rồi đi nghỉ ngơi

Đại thiếu gia Phụng Từ Ân từ hiệu thuốc bắc trở về đã là nửa đêm

Hần rất muốn sớm một chút trở về, nhưng sổ sách ở cửa hàng kia đã là ba tháng không xem qua, chuyện này không phải việc của hần, nhưng phụ thân lại phải hần đi làm

Dùng tốc độ nhanh nhất, làm từ sáng sớm đến nửa đêm, lúc này đem sổ sách ba tháng xuất nhập đều hảo, vội vàng xông vào Thúy Trúc Cư của phụ mẫu!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 210: Chưa yêu đã thất tình 2

Thúy Trúc Cư, phía sau như trước vẫn sáng đèn

Kia đại biểu cho chủ nhân nơi đó vẫn chưa đi nghỉ ngơi, Phụng Từ Ân vọt vào, vừa thấy hai người trong phòng ngẩn ta, sau đó chấp tay: "Hải tử cấp cha nương thỉnh an"

Phụng Thiên Hữu nhìn hải tử tuần tú lịch sự, không khỏi thở dài một tiếng: "Miễn lễ, ngồi đi"

Ý bảo hần ngồi bên cạnh, sau đó Trầm thị cùng Phụng Thiên Hữu nhìn nhau, mở miệng nói: "Từ Ân, người thích Yên Nhi, việc này ta cùng mẫu thân người cũng biết. Chính là trong lòng Yên Nhi vẫn chỉ xem người là ca ca. Hiện giờ, Yên Nhi cũng nên phải thành thân"

"Cha, ta thích Như Yên. Ta không muốn nàng gả cho người trong hoàng thất, hậu cung lục đục, không thích hợp với nàng!"

Trầm thị ánh mắt mang theo tia bất đắc dĩ: "Hải tử ngọc, thích hợp hay không chỉ có Yên Nhi mới biết. Hôn sự này không phải là cha mẹ làm chủ, mà là do nàng tự mình lựa chọn. Huyết phụng hoàng, vốn là truyền gia chi bảo, lại ở trong tay hoàng tử kia, vậy hần tất nhiên cùng Yên Nhi quen biết, chỉ dựa vào điểm này, ta có thể đoán được nếu Yên Nhi trở về sẽ không cự tuyệt cùng hần thành thân đâu"

Phụng Từ Ân kích động phản bác nói: "Chính là, ta vẫn còn có cơ hội"

"Đúng vậy, người vẫn còn cơ hội. Nhưng cơ hội này người thật sự muốn sao? Một khi nói cho Yên Nhi biết việc này, nàng lại cự tuyệt, vậy người cùng nàng hội về sau như thế nào gặp mặt?"

Trầm thị nhìn con mình đứng lên, một bước tiêu sái tiến đến trước mặt hần: "Từ Ân, thích một người có rất nhiều phương pháp. Ta biết người đối với Yên Nhi có ý, nhưng các người đều ở chung mấy chục năm, Yên Nhi đối với người vẫn là tình cảm huynh muội, người nếu không nghe chúng ta khuyên bảo, kia liền nói cho nàng biết đi. Nói xong, người cùng Yên Nhi tuyệt đối sẽ thành người xa lạ, đây có phải là kết cục người muốn không? Biết rõ không thể, vì cái gì vẫn cố tình lâm vào, người thật sự muốn làm, hậu quả sẽ tự người gánh vác lấy"

Phụng Từ Ân từ kích động trở lên trầm mặc

Phụng Thiên Hữu cũng không khuyên nữa, chính là ngồi ở một chỗ, trong tay bưng một chén trà, lặng lẽ mím môi

Sau một lúc, Phụng Từ Ân xoay người, đưa lưng về phía bọn họ: "Ta có chút mệt mỏi, cha, nương, sớm một chút nghỉ ngơi đi"

Thời điểm hần xoay người, Trầm thị thấy được hần khoe mắt chứa lệ, há miệng thở dốc như muốn nói điều gì, cuối cùng lại thôi

Đợi hần rời khỏi Thúy Trúc Cư, Trầm thị hướng Phụng Thiên Hữu nói: "Lão gia, Từ Ân đứa nhỏ kia có thể không nghĩ ra hay không?"

Phụng Thiên Hữu lắc đầu: "Sẽ không, hần là một thương nhân, nên hiểu được cái gì nên làm, mới có thể kiếm lợi cho mình nhất. Bằng không, hần không xứng với vị trí gia chủ của Phụng gia"

Rời đi Thúy Trúc Cư, Phụng Từ Ân thương tâm không thôi, thời điểm Như Yên biểu muội tiến vào Phụng Thiên phủ, hần liền đối với muội muội để ý, mỗi lần gặp mặt đều thập phần vui mừng

Thậm chí trong lòng âm thầm quyết định, chờ Như Yên biểu muội trưởng thành, hần liền thú nàng làm vợ

Nhưng...

Mộng của hần vĩnh viễn cũng chỉ là giấc mộng mà thôi

Trong lòng chua xót, làm cho hần hướng tửu quán đi đến

Chui vào một góc của tửu quán, ngồi ở nơi u ám nhất, hướng tiểu nhị mang một bình rượu trắng, cùng với ánh trăng trên cao nhăm nháp

Chưa yêu đã thất tình, loại cảm giác này thực khổ sở a

Một mình thương tâm, đột nhiên nghe thấy sau lưng có tiếng vang: "Ly Hưởng, người nếu không muốn sống! Lão tử liền thành toàn cho người!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 212: Bình tĩnh trong phong ba 1

Lý Hường nghe được lời của đối phương, nhất thời mau chóng đứng lên

Chỉ cần mở ra cửa sau, chẳng những xóa bỏ được nợ, hơn nữa chính mình còn có một trăm lượng

Nếu hán không đồng ý với hán tử này, hội chết sẽ khó coi

Hán cũng không phải là ngốc tử, tự nhiên biết nên chọn cái nào có lợi cho mình

Vì thế, Lý Hường can đảm gật gật đầu: "Ta làm, ta làm".

Hán tử nở nụ cười, chính là nụ cười của kẻ đạt được mục đích: "Đi thôi! Chúng ta tính toán lại một chút!"

Dứt lời hai người một trước một sau ly khai khỏi tửu quán

Phượng Từ Ân ngồi trong bóng tối, ánh mắt như chim ưng, nhìn đối phương rời đi. Mà hán vẫn tiếp tục ngồi lại chỗ này, nhấp nhấp chén rượu

Tâm tư cũng không chìm đắm trong cảm giác thất tình, ngược lại chính là lo cho Phượng Thiên phủ ngày, đêm mai sẽ xảy ra chuyện gì

Lý Hường như thế nào lại phản bội cha?

Kỳ thật Lý Hường là con của Lý đại thúc, chỉ cần Lý Hường ngày mai nguyện ý ở trước mặt cha nói thật, mặc kệ như thế nào cha cũng sẽ nể mặt Lý thầy thuốc, mà phát tiền giúp Lý Hường

Chính là Lý Hường này tựa hồ không có nghĩ như vậy, ngược lại còn muốn phản bội chủ tử

Bất kể như thế nào, Phượng Thiên phủ bị người ngoài dòm ngó, chắc chắn là đến từ kinh thành

Bằng không, Phượng Thiên phủ mấy chục năm nay không có người tìm đến gây phiền toái, ngược lại Thiên Độc quốc thất hoàng tử đến cầu hôn, lập tức có người đến hỏi thăm rồi?

Nghĩ đến đây Phượng Từ Ân lại nhớ đến thất hoàng tử

Uống cạn một chén rượu, Phượng Từ Ân theo hướng đường nhỏ trở về Phượng Thiên phủ, lần nữa trở lại Thúy Trúc cư

Thấy Thúy Trúc cư đèn đã tắt, trong phòng Phượng Thiên Hữu cùng Trầm thị đã nghỉ ngơi

Phượng Từ Ân đứng ở cửa, do dự một chút rốt cuộc có nên đánh thức cha mẹ. Cuối cùng vẫn là vрон tay, nhẹ nhàng gõ ba tiếng

Phượng Thiên Hữu đang miên man ngủ, đột nhiên nghe tiếng gõ cửa, liền tỉnh táo lại: "Ai?"

"Cha, là ta, có chuyện gấp!"

"Người chờ một chút!"

Nghe ra được thanh âm của đứa con, Phượng Thiên Hữu thở nhẹ một tiếng, lúc này cẩn thận rời giường, không đánh thức Trầm thị, tiến ra ngoài mở cửa

Cánh cửa vừa mở, đập vào mũi hán chính là mùi rượu nồng nặc từ trên người Phượng Từ Ân, không khỏi nhú mày: "Người đã uống nhiều rồi, nên quay về Phong Diệp cư nghỉ ngơi. Như thế nào đến đây?"

"Cha, nơi này không phải chỗ nói chuyện, người vẫn là theo ta đến Phong Diệp cư đi"

Phượng Từ Ân trên mặt trầm tĩnh, ngữ khí có chút bất an

Phượng Thiên Hữu nhìn đứa con liếc mắt một cái, đành phải gật gật đầu

Phụ tử trước sau hướng Phong Diệp cư đưa đến

Tiến vào trong Phong Diệp Cư, Phượng Thiên Hữu đợi trong chốc lát, còn không thấy tiểu tử Phượng Từ Ân đốt đèn, khó hiểu hỏi: "Đứa nhỏ này, đem ta gọi đến đây, như thế nào không đốt đèn?"

"Cha, ta đêm nay ở tửu quán nhìn thấy Lý Hường, Lý Hường vì thiếu nợ cá cược, bị một hán tử uy hiếp, đáp ứng đáp ứng đối phương ngày mai sẽ mở ra

cửa sau của Phụng Thiên phủ"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 213: Bình tĩnh trong phong ba 2

Phụng Thiên Hữu hít một thật sâu, tự trấn định hỏi: "Tin tức quả thật không sai?"

Phụng Từ Ân nhìn chằm chằm hần: "Cha, mặc kệ tin tức này thật hay không, chúng ta đều phải chuẩn bị sẵn sàng. Chúng ta không quá mức bị động, nếu không đến lúc đó người bị thương tổn chính là chúng ta. Lý Hưởng có phản bội chúng ta hay không, chỉ cần đêm mai sẽ biết, nhưng chúng ta cũng là nên an bài người nhà đi chỗ khác, tốt nhất chính là yên lặng rời đi".

"Lặng yên không một tiếng động, tựa hồ khả năng này không ổn"

Phụng Từ Ân nghĩ nghĩ, đề nghị nói: "Cha người đã quên sao? Nương là tín đồ của phật tổ, sao không làm cho nương mang theo nữ quyến đến Xương Hưng Tự dâng hương đi? Đến lúc đó làm cho bọn họ đến biệt viện nghỉ ngơi, tuy nói biệt viện kia có chút đơn sơ, nhưng đồ dùng cũng đầy đủ"

"Kia làm cho các nàng đến Xương Hưng Tự, hội không làm cho bọn họ đối với các nàng xuống tay sao?"

"Này không thể! Cha, nếu đối phương cảm thấy được Lý Hưởng đã muốn ở bên bọn họ, cũng sẽ không hội muốn đối phó đám nữ quyến đi dâng hương. Huống chi, nương từ trước đến nay đều dâng hương, sợ ngày mai không đi sẽ làm cho đối phương hoài nghi"

Phụng Thiên Hữu trầm tư nửa khắc, lúc này mới gật đầu đồng ý: "Hảo, an nguy của nữ quyến trong phủ, liền giao cho người, đến lúc đó đem một trăm người hồng y vệ bảo hộ trong phủ. Còn người đi biệt viện bảo hộ các nàng"

Phụng Từ Ân gật gật đầu: "Cha, kia Tuyệt Nhi phải làm sao bây giờ?"

"Việc này, sợ là lừa không được Sở lão, hay là nên cùng Sở lão nói một tiếng đi. Nếu là hần nguyện đi biệt viện cùng nương, kia tự nhiên sẽ là chuyện tốt, nếu không chúng ta liền hết sức bảo hộ Tuyệt Nhi, vô luận như thế nào cũng không thể làm cho Tuyệt Nhi xảy ra chuyện gì"

"Dạ"

Hai người phụ tử bọn hần tiếp tục bàn bạc, đem bất an hảo hảo một lưới bắt hết, vẫn thương nghị đến tờ mờ sáng

Trời vừa sáng, hai người đều tự làm việc

Một người đi khuyên Trầm thị mang theo mọi người đi dâng hương, một người đem tình huống này nói lại cho Sở lão

Phụng Thiên phủ mặt ngoài như trước đều tới lui bình thường, chính là bên trong đã gấp rút khẩn trương, tùy thời ứng phó nguy hiểm

Tuyệt Sương viện

Phụng Thiên Hữu đem nguyên do nói ra, chính là giấu diếm kế hoạch

Sở Lam Thiên biết được tình huống, ngồi ở bên giường coi chừng nữ nhân, sắc mặt ngưng trọng

"Không thể tưởng tượng được, Tiểu Lý Tử lại sinh ra một cái nghịch tử! Được rồi, việc này ta đã có chủ trương, người không cần khuyên ta rời đi, ta muốn nhìn một chút, rốt cuộc là ai dám đánh chủ ý lên Phụng Thiên phủ!"

"Sở lão, chính là Tuyệt Nhi.."

Phụng Thiên Hữu có chút lo lắng

"Yên tâm, đêm nay, lão phu sẽ cho nàng ăn một chút dược ngủ say là có thể được"

"Kia an toàn của Tuyệt Nhi, liền giao cho Sở lão"

"Ân"

Thấy Sở lão như vậy, Phụng Thiên Hữu cũng yên tâm

Sở Lam Thiên gặp Phụng Thiên Hữu trên mặt mày nhũn chặt, cảm thấy vừa động, hần chỉ lộ một cái: "Phụng lão gia, nếu nghĩ muốn bảo trì Phụng

Thiên phủ, ý lão phu xem, ngươi vẫn là tìm Thất hoàng tử, chỉ cần hấn nguyện ý ra tay, tất nhiên sẽ không để cho Phụng Thiên phủ chịu tổn thất gì"

Phụng Thiên Hữu có chút ngoài ý muốn, lại khó xử: "Thất hoàng tử sẽ hỗ trợ sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 214: Bình tĩnh trong phong ba 3

"Ngươi không thử làm sao biết hấn không đồng ý?. Phải biết rằng, hấn hiện tại ăn không uống không ở Phụng gia mà không trả tiền! Hiện giờ Phụng gia gặp nạn, hấn như thế nào có thể đứng yên nhìn xem

Khách ăn không?

Phụng Thiên Hữu xấu hổ, hấn căn bản không có suy nghĩ này

Huống chi thất hoàng tử vốn là tới đây để cầu hôn, cũng chính là khách nhân, hấn như thế nào không biết xấu hổ làm cho khách nhân tương trợ đâu?

Bất quá, tình huống hiện tại đúng là không thể không quý rầy thất hoàng tử, về tình hình của Thiên Độc quốc, Phụng Thiên Hữu cũng biết một chút

Thí dụ như, nam nhân nghiêng nước nghiêng thành như nữ nhân quốc sư___ Tích Tiểu Mộng kia

Nghe nói là một tuyệt đỉnh cao thủ, thuộc loại lục đoạn võ suất

Vũ kỹ tu luyện có bảy phần: Xích đoạn, bạch đoạn, hoàng đoạn, lục đoạn, thanh đoạn, lam đoạn, tử đoạn!

Cấp đoạn thứ nhất, nội công trong cơ thể sinh ra màu đỏ quang mang hộ thể, xích đoạn này là cấp bậc võ sĩ, mười vạn người thì có tám vạn dễ dàng đạt được

Cấp đoạn thứ hai, trong người nội công bạch sắc quang mang, cấp bậc võ sư, mười vạn người thì năm vạn có thể đạt tới

Cấp đoạn thứ ba, trong cơ thể nội công màu vàng, cấp bậc võ tướng, mười vạn người thì có tám vạn đạt được đến cảnh giới này

Cấp đoạn thứ tư, trong người nội công màu xanh biếc, cấp bậc võ suất, cũng chính là tuyệt đỉnh cao thủ. Mười vạn người thì năm nghìn người đạt được

Cấp đoạn thứ năm, cơ thể sinh ra thanh sắc quang mang, cấp bậc võ thần. Mười vạn người chỉ có một ngàn người

Cấp đoạn thứ sáu, nội công màu lam quang mang, cấp bậc võ thánh, mười vạn người chỉ chọn được năm trăm người

Cấp đoạn thứ bảy, nội công trong cơ thể sinh ra sắc tím quang mang hộ thể, cấp đoạn có thể gọi là võ hoàng, mười vạn người chỉ có năm mươi người có thể đạt đến cảnh giới này

Toàn bộ đại lục, vũ kỹ cao thủ không nhiều không ít, hơn nữa cảnh giới càng cao, càng là ẩn nấp hành tung, căn bản rất khó tìm

Sở Lam Thiên thấy Phụng Thiên Hữu sắc mặt thay đổi không thôi, biết hấn khó nói, hít một hơi: "Nếu ngươi cảm thấy khó nói, lão phu thay ngươi nói chuyện đó"

"Sở lão nguyện ý hỗ trợ, tất nhiên là ta cảm kích"

Phụng Thiên Hữu nhìn hấn một cái, nhanh chóng chấp tay nói lời cảm tạ

Việc này không nên chậm trễ, Sở Lam Thiên đi tìm Lạc Thuần Thần, Lạc Thuần Thần nghe vậy, lập tức gạt đầu cùng bảo hộ Phụng Thiên phủ

Đội Phụng Thiên Hữu rời đi, Lạc Thuần Thần hướng trong phòng hô một tiếng: "Mẽ, ra đi"

Từ một nơi bí mật Mễ Nhĩ thân ảnh hiện ra

"Thuộc hạ tham kiến điện hạ"

"Mẽ, lập tức liên hệ cho Ám Nô ở Thịnh kinh, làm cho nàng tìm hiểu là ai muốn gây bất lợi cho Phụng Thiên phủ, ta muốn nàng tra rõ thân phận của người đó"

"Dạ"

"Mặt khác lập tức an bài ám vệ, đến Phượng Thiên phủ đợi mệnh của ta!"

"Dạ"

Mệnh lệnh như đại đao chém xuống, Lạc Thuần Thần nhũ mảy kiếm, như trước không có buông lỏng

Tích Tiểu Mộng ngồi ở bên cạnh, thân nhiên hỏi: "Người điều động nhiều tuyệt đỉnh cao thủ như vậy, không sợ bại lộ thân phận sao?"

"Có Tích quốc sư người ở đây, thì sợ gì?"

Lạc Thuần Thần miễn cưỡng liếc mắt nhìn hắn, tức giận hỏi ngược lại

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 215: Huyết tẩy Phượng Thiên phủ 1

Tích Tiểu Mộng nâng lên chén trà, lập tức cứng ngắc, khoe miệng trều rút, Lạc Thuần Thần này chính là tận cùng vất kiệt!

Tích Tiểu Mộng bắt đầu dĩ nháp một ngụm trà, lúc này mới hỏi: "Kia người đoán là ai phái tới?"

"Không biết"

"Không biết? Người là lừa gạt tiểu hài tử ba tuổi sao? Nếu như người không biết, người đâu cần điều động đến mười người tuyệt đỉnh cao thủ? Hơn nữa ta và hai người cũng đã đủ hạ hai mươi người rồi!"

Lạc Thuần Thần nghiêm nghị, nghiêm túc nói: "Nhớ kỹ, ta chỉ là một phế vật thất hoàng tử, không thể ra tay. Nếu như người Phượng gia gặp nguy hiểm, là người ra tay, chứ không phải ta!"

"Đã biết, nói đi, người đoán là ai?"

"Như Yên đi Dị quốc"

Tích Tiểu Mộng sững sờ: "Người nói là người Dị quốc?"

"Mười phần là như vậy"

"Khó trách người triệu hồi nhiều người đến vậy, nói cách khác chúng ta rất có thể sẽ phải chống lại Dị quốc loạn đao khách?"

Lạc Thuần Thần thương thức khối huyết phượng hoàng kia, cười đến tà khí: "Lúc trước người của ta cùng loạn đao khách đã giao thủ qua một lần, có lẽ sẽ khiến bọn họ chú ý, mà ta hiện giờ ở tại Phượng Thiên phủ, ý là người ở Dị quốc kia thật sự lo lắng, sợ hãi ta sẽ thành thân với Như Yên"

Tích Tiểu Mộng như nghe được điều gì, vui vẻ đi đến bên cạnh hắn, lấy lòng hỏi: "Điện hạ, người nói người kia, là ai a?"

"Bí mật!"

"..."

Tích Tiểu Mộng lúc này cảm thấy mình như bị bỏ rơi, thiếu chút nữa nghẹn chết!

Người này, thật đúng là phải để cho hắn dùng hai chân cực độ đập xuống mới hết giận

Chính là hắn chỉ có thể nghĩ mà không dám làm

Buổi tối, Mễ Nhĩ cuối cùng cũng trở lại, đồng thời mang theo một tờ giấy hương tới Thủy Minh Viện: "Điện hạ, đây là tin tức Ám Nô truyền đến"

Lạc Thuần Thần tiếp nhận tờ giấy, vừa thấy được nội dung trong đó hắn liền u ám

Tích Tiểu Mộng ở bên, có thể cảm giác được sát ý của hắn: "Làm sao vậy?"

Lạc Thuần Thần thu hồi sát khí, nghiêm túc phân phó: "Không có gì, quốc sư đêm nay giết toàn bộ thích khách, một đạo nương tay cũng không cần!"

Tích Tiểu Mộng đứng thẳng, chấp tay nói: "Điện hạ yên tâm, thần nhất định không phụ sự nhờ vả của điện hạ!"

...

Tối gần nửa đêm, quân gia Lý Hưởng lấp la lấp liếm từ chỗ ở của mình đi đến phía cửa sau của Phụng Thiên phủ. Tái đi bộ đến nơi cánh cửa, nhìn trái nhìn phải, vẫn là mở ra cửa sau

Hắn hoàn toàn không biết, nhất cử nhất động của chính mình đã sớm rơi vào trong mắt của người khác

Phụng Thiên Hữu thờ dài một tiếng, Lý Hưởng làm như vậy, cho dù Phụng Thiên phủ không có bất kỳ tôn thương nào, cũng không thể để hắn ở tại nơi này làm việc được

Lý Hưởng mở ra cửa sau, trong chốc lát, đại hán tráng kiện kia liền tiến vào

"Đại gia, cửa sau đã mở, không có chuyện gì ta đi?"

"Ân. Đúng là không còn chuyện của ngươi!"

Hắn từ đột nhiên từ phía sau rút ra loạn đao sáng loáng, trực tiếp lấy đi đầu của Lý Hưởng, máu chảy đầm đìa ngã nhào trên mặt đất

Hắn từ cười lạnh liên tục: "Các huynh đệ, tiến vào cho ta, chỉ vụ đêm nay huyết tẩy Phụng Thiên phủ, một mạng người cũng không cần lưu lại!"

Ẩn nấp trong bóng đêm nhóm loạn đao từ sĩ nghe được, giương cung, gương mặt xơ xác tiêu điều

Leo tường, tiến đại môn, vòng qua cửa sau, ý đồ bao vây xung quanh, huyết tẩy toàn bộ Phụng Thiên phủ

"A! ____"

Trong Phụng Thiên phủ truyền đến tiếng kêu thê lương thảm thiết

Cũng may Phụng Thiên phủ vốn đặt tại nơi yên tĩnh, chung quanh không có người

Tiếng kêu thảm thiết đó, làm cho hắn từ tráng kiện nghe tới vô cùng êm tai, trên mặt ý cười càng sâu

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 216: Huyết tẩy Phụng Thiên phủ 2

Thời điểm hắn từ kia dương dương tự đắc, bả vai của hắn bị vỗ nhẹ một chút

Sợ tới mức vừa quay đầu lại, chỉ thấy người nọ một bộ trường bào thực cảm, thất lung bên hông màu tím, thân hình nhỏ xinh, có điểm mỉa hoặc, quả nhiên là tướng mạo phi phàm

"Ngươi là ai?"

Hắn từ trong tay giờ lên loạn đao, một bên đặt câu hỏi, một bên hướng Tích Tiểu Mộng thân thủ chém tới

Tích Tiểu Mộng chắc chắc lắc đầu: "Như thế nào lại không lễ phép như vậy, vừa thấy liền muốn chém ta? Như thế nào không nghĩ đến ngươi có đủ năng lực để chém ta hay không?"

Hắn từ hoảng hốt, hắn đã tiếp cận tám phần, mỗi một đao, đều sắp hướng đến được thân thể của đối phương, nhưng chỉ trong một khắc lại biến mất không thấy

Tích Tiểu Mộng lười trêu chọc hắn, toàn thân hóa thành nội lực đấu khí hộ thể, kiểm trực tiếp đặt ở trên cổ đối phương: "Nói! Là ai phái ngươi tới?"

Hắn từ động cũng không dám động, ánh mắt lộ ra kinh hãi, bởi vì hắn thấy nam tử này thân hình yếu đuối, trên người cự nhiên lại phát ra đấu khí màu xanh biếc!

Người này, cấp bậc chắc chắn là võ suất!

Đấu khí xanh đậm, đó có thể thấy đối phương đã đạt được đến cảnh giới, hắn từ tuy rằng cũng một thân võ suất, nhưng chỉ là màu xanh nhạt hộ thể

Hai người tuy rằng cảnh giới cùng ngang hàng nhau!

Hán tử muốn chạy trốn, một bên hướng hấn đánh, một bên tìm đường thoái lui

Cũng không nghĩ tới xa xa có tiếng ngựa truyền tới

Tích Tiểu Mộng sững sốt, hướng địa phương kia nhìn đến, phát hiện thấy Quý Như Yên phong trần mệt mỏi, cả người chấn động không thôi

Hôm qua điện hạ không phải nói nàng đi Dị quốc sao?

Như thế nào lại nhanh như vậy trở về?

Ở phía sau nàng còn có một nam một nữ, trong đó nữ nhân kia ngồi trên xe ngựa, xe ngựa đằng sau chở một hòm dài lớn, có vải trắng phủ lên, không rõ là vật gì

Hán tử vừa thấy được Tích Tiểu Mộng mất cảnh giác, lập tức nắm lấy cơ hội đào tẩu

Quý Như Yên vừa thấy người kia muốn chạy, không chút nghĩ ngợi, tháo xuống liên tử bên hông, hướng nam tử kia quăng đến

Liên tử mang theo sát khí, giống như một mũi tên nhọn trực tiếp xuyên thấu giữa lưng hán tử kia, một mũi tên mất mạng

Một chiêu giết người này, Tích Tiểu Mộng chưa từng gặp qua, cũng không biết nữ tử này vũ kỹ cao như vậy

Há to miệng, khoe miệng không khỏi trừu rút: "Quý cô nương, người cự nhiên biết vũ kỹ cao như vậy?"

Quý Như Yên nhìn thoáng qua Tích Tiểu Mộng, có chút ngoài ý muốn, người này như thế nào ở Mân Thanh trấn?

Hắn phải ở trong Hành cung của Thịnh kinh, cùng vị thất hoàng tử điện hạ kia mới đúng a

"Người như thế nào ở đây?"

Tích Tiểu Mộng nghe vậy nói: "Điện hạ ở đâu, ta tất nhiên là ở đó a"

"Ý người nói thất hoàng tử ở nơi này à"

"Đúng vậy"

"Hắn đến đây làm cái gì?"

"Đương nhiên là đến Phụng Thiên phủ cầu hôn"

Cầu hôn?!

Quý Như Yên hoảng sợ, đây là kịch gì đây?

Mà thất hoàng tử điện hạ như thế nào chạy đến Phụng Thiên phủ, hơn nữa còn hướng cứu cứu cầu hôn?

Quý Như Yên nóng vội, vội nói chuyện cùng Tích Tiểu Mộng, lập tức chạy vào đại môn Phụng Thiên phủ

Vừa vào đến đại môn, mùi máu tươi đã nồng nặc, làm cho nàng hết hồn

Trên mặt đất, thi thể hỗn độn, đi vào bên trong, thi thể càng nhiều

"Cha!"

Thanh âm của Từ Ân biểu ca từ trong viện truyền ra

Quý Như Yên thân ảnh quỷ mị, hướng bên trong vọt vào, đập vào mắt nàng lúc này là tình huống loạn đao khách từ phía sau lưng Phụng Thiên Hữu đánh lên, tình huống thập phần nguy cấp

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 217: Huyết tẩy Phượng Thiên phủ 3

Trước mắt cấp bách cứu người

Quý Như Yên không chút nghĩ ngợi, trực tiếp đá khối đá hướng đối phương ném tới

Sau lấy tốc độ nhanh nhất vọt đến cứu người

Với cố gắng của nàng, Phượng Thiên Hữu cuối cùng cũng được cứu, nhưng bởi vì nàng né tránh có chút chậm, nên sau bả vai bị loạn đao khác chém một nhát

Phượng Thiên Hữu vô sự, tâm tình của Quý Như Yên cũng có thể an ổn, xoay người hướng sát thủ dám can đảm đánh lên Phượng Thiên Hữu, một chưởng đánh trên đỉnh đầu, nhất thời không có tiếng động

"Người bị thương"

Lạc Thuần Thần đứng ở một bên, trong mắt hiện lên lo lắng

"Ta không sao! Cảm ơn thất hoàng tử đến Phượng Thiên phủ cứu người. Như Yên vô cùng cảm kích!"

Quý Như Yên trên vai bị thương, căn bản không để trong mắt

Nàng trước đi tìm được cho Tuyết Nhi thường bị thương, nếu không phải có tiểu thiên thể giới trong tay, sợ là trên người sọc chất một đồng có thể hù dọa người ta

Xoay người giúp đỡ Phượng Thiên Hữu, vội vàng quan tâm hỏi: "Đại cữu cữu, người không sao chứ? Như thế nào trên người nhiều máu như vậy?"

"Ta không sao, đây đều là máu của địch nhân"

Phượng Thiên Hữu lắc lắc đầu, trong lòng vẫn còn sợ hãi

Phượng Từ Ân cũng nhanh chạy tới, thay phụ thân kiểm tra một hồi, xác định phụ thân không có bị thương. Ngược lại nhìn trên bả vai của Quý Như Yên còn có máu chảy ra, lo lắng hỏi: "Như Yên, bả vai của người đổ máu, ta đây có bột cầm máu, trước cấp miệng vết thương bôi lên. Bằng không ta cùng cha sẽ lo lắng"

"Như Yên, nhanh dùng được, đừng chống cự"

Phượng Thiên Hữu ở bên khuyên nhủ

Không chịu được hai người này riu rít bên tai, Quý Như Yên đành phải áp chế, làm cho Phượng Từ Ân hướng bả vai nàng rắc lên thuốc bột

Lạc Thuần Thần nhìn Phượng Từ Ân, rồi lại nhìn qua Quý Như Yên, ánh mắt âm u

Đơn giản xử lý xong vết thương, Quý Như Yên lúc này mới hỏi: "Đại cữu cữu, đại cữu mẫu không có việc gì chứ?"

Phượng Thiên Hữu an ủi: "Yên tâm, các nàng đều ở biệt viện, cũng chưa trở về, cũng không biết nơi này phát sinh ra chuyện như vậy"

"Trước hết đem thi thể xử lý, miễn cho người quan phủ đến điều tra, trừu chọc phiền toái, Thất Sát!"

Lạc Thuần Thần lẳng lặng nhìn nam tử gọi là Thất Sát kia, bước nhanh tiêu sái đến trước mặt Quý Như Yên trầm giọng đáp: "Tiểu thư yên tâm, chuyện này giao cho ta. Quan tài của phu nhân phải để ở đâu đây?"

"Đặt ở Tuyết Sương viện đi, chờ sáng, trực tiếp hộ tống quan tài đến phần mộ tổ tiên của Phượng gia"

"Dạ!"

Lạc Thuần Thần giơ tay, từ một nơi bí mật gần đó Mễ Nhĩ lĩnh ý, lúc này chỉ huy mọi người phối hợp Thất Sát, đem quan tài đi

Ở phía sau, Lạc Thuần Thần đi đến bên người Quý Như Yên: "Quý cô nương, có thể nói chuyện cùng với ta không?"

Quý Như Yên nhìn nhìn hắn, đối với người có ân với mình nàng tất nhiên sẽ hiểu đạo lý báo đáp

"Hào"

Phượng Thiên Hữu mang theo người Phượng gia đi xử lý vết thương, mà Quý Như Yên còn lại mang theo hắn đến một cái đình thần nhiên hỏi: "Không biết thất hoàng tử có lời gì muốn cùng Như Yên nói?"

Lạc Thuần Thần từ trong lòng lấy ra tờ giấy, đưa tới trước mặt nàng

Quý Như Yên tiếp nhận, nhìn tờ giấy chỉ có vền vền vài chữ, không khỏi cười lạnh, nụ cười tỏa ra sát khí nồng đậm

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 218: Ta muốn người!

"Đại ân đại đức của thất hoàng tử đối với Phụng gia Như Yên khắc sâu trong lòng. Trước đây ta đến Hành cung tìm người nhưng người không ở đó. Vừa hay người ở đây, ta liền muốn hỏi thất hoàng tử một chút. Người đối với ta tốt như vậy, thậm chí thời điểm ta gặp nguy hiểm, người cũng kịp thời tương trợ, người nghĩ muốn cái gì?"

"Ta muốn người!"

Lạc Thuần Thần nói lời này làm cho Quý Như Yên sửng sốt không thôi

"Người nói cái gì?"

"Ta nói, ta muốn người!"

Quý Như Yên sắc mặt đen lại: "Thất hoàng tử, thận trọng lời nói"

"Đây là người đã đáp ứng ta"

Lạc Thuần Thần đột nhiên từ trong lòng ngực lấy ra huyết phụng hoàng

Quý Như Yên nhìn huyết phụng hoàng, rồi lại nhìn sang Lạc Thuần Thần, nàng nghĩ như thế nào cũng không ngờ, ngọc bội mình tặng cho Quý Hoàng lại ở trên người hắn!

Từ từ!

Nàng nhớ rõ thời điểm ở Độc Huyết thành, nhìn thấy Quý Hoàng hắn chính là mắc bệnh lên cơn, sau này sư huynh luyện chế trăm độc đan, nàng không cùng hắn gặp lại

Thẳng đến khi nàng đến Thịnh kinh, gặp thất hoàng tử, biết được hắn trúng độc, liền hảo tâm tặng hắn một lọ dược dưỡng thân

Mấy ngày trước tình cờ gặp Ám Nô, sau đó đến Hương Sơn gặp Quý Hoàng thay hắn bắt mạch, là hỗn độc

Mà nàng thời điểm trả lại cho Tích Tiểu Mộng ngọc ấn, gặp thất hoàng tử cũng là hỗn độc

Trên đời này, làm sao có thể làm cho nàng gặp hai người đồng thời cùng trúng hỗn độc

Nói như vậy, cũng khó trách từ lần đó, chỉ cần nàng ở đâu, thất hoàng tử luôn đứng ở bên nàng, vô luận là chuyện lớn hay nhỏ, đều ra mặt giúp nàng

Quý Như Yên kinh ngạc nhìn Lạc Thuần Thần, phát hiện không có mang mặt nạ, diện mạo ôn nhu như ngọc, đôi mắt cao ngạo, thân hình thon dài, cũng không phải là lùn, hắn chính là cao hơn nàng một cái đầu

Quý Như Yên đánh giá Lạc Thuần Thần, Lạc Thuần Thần cũng chăm chú nhìn nàng biến hóa, hắn không muốn làm cho Quý Như Yên hiểu lầm, không biết vì cái gì, thời điểm nhìn thấy Phụng Từ Ân ở trước mặt nàng nói chuyện, so với chính mình còn nhiều hơn, hắn liền có một loại cảm giác muốn phát điên, rất muốn đem Phụng Từ Ân một chương đánh bay

Càng muốn hỏi Quý Như Yên một chút, nàng như thế có thể ngay cả biểu ca mình cũng không tha!

Bất quá, hắn đương nhiên không dám nói như vậy, trải qua vài lần gặp mặt, hắn biết rõ tính tình của Quý Như Yên, nếu dám nhục mạ nàng, nàng liền trực tiếp trở mặt

"Người là Quý Hoàng?"

"Đúng vậy"

"Chúng ta khi nào thì nhận thức?"

"Ở năm người sáu tuổi, bên ngoài Thịnh kinh, ta làm cho Âm Nô xuất thủ cứu người"

Quý Như Yên trừu rút khoe miệng thất hoàng tử này thật đúng là có thể nói ra đáp án

"Lúc ấy ta và người ước định cái gì?"

"Cứu người xong, người nói phải báo đáp ta, ta nói đùa muốn người lấy thân báo đáp, mà người nói mười năm sau không cần ta báo hộ. Vì thế hứa hẹn mười năm sau, cho người làm nữ nhân của ta!"

Lạc Thuần Thần chuẩn xác nói ra lời nói năm đó

Quý Như Yên nhìn Lạc Thuần Thần, còn có chút không nhận ra, bất quá trong lòng nàng để ý cường đại!

Chính là nàng hồ hạp thật sâu: "Thân thể của ta, người có hiểu biết?"

"Huyết mạch trên người người, chính là nữ nhi của hoàng thất Dị quốc"

"Vậy người còn dám muốn ta sao?"

"Có gì không dám?"

Lạc Thuần Thần nhú mày: "Người còn có nghi vấn gì nói ra đi"

Quý Như Yên thật sâu nhìn hấn: "Ta có thể gả cho người, nhưng ta có một yêu cầu, chỉ cần người còn sống, nhất định phải cùng ta bảo hộ chu toàn Phụng Thiên phủ"

"Hảo! Cùng lắm thì, tất cả theo ta đến Thiên Độc quốc, ở tướng quân phủ, không có người nào can đảm dám động đến các người!"

Quý Như Yên kinh ngạc không thôi: "Ý của người là làm cho toàn bộ người trong Phụng Thiên phủ đến Thiên Độc quốc?"

Lạc Thuần Thần mỉm cười hỏi ngược lại: "Bằng không, người kia sẽ bỏ qua Phụng Thiên phủ sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 219: Phụng thiếu gia thích người

"Ta biết đối phương sẽ không buông tha, nhưng ta cũng không phải là người dễ chọc, hai người kia hợp tác, ta nhất định sẽ cho các nàng sống không bằng chết!"

Đúng vậy, đáp án trong tờ giấy kia, chính là Trần hoàng hậu cùng hoàng hậu Ti U quốc liên thủ hợp tác, mới có chuyện đêm nay huyết tẩy Phụng Thiên phủ phát sinh

Không thể không nói, Trần hoàng hậu thủ đoạn quả nhiên hảo, hạ độc mẫu thân của mình, hơn nữa ngay cả người Phụng Thiên phủ cũng không tha!

Lão hổ không phát uy, thật đúng là để người khác xem thường nàng là mèo bệnh sao

Lạc Thuần Thần nhìn nàng cười đến quý dị, bình tĩnh đánh giá, chỉ cảm thấy tiểu cô nương này, thật đúng là không giống người thường

"Vậy người định như thế nào?"

Quý Như Yên cười lạnh lùng: "Nếu Trần hoàng hậu cùng hoàng hậu Ti U quốc hợp tác, ta đây tự nhiên phải tiến đi trợ thủ đắc lực của nàng"

Lạc Thuần Thần tán thưởng nhìn nàng một cái: "Ý của người, là muốn tham gia vào hoàng quyền chi tranh sao?"

"Không phải là ta muốn, mà là ta bị người khác ép buộc. Không phải sao? Một khi đã như vậy, ta sao lại không làm cho Uyển quý phi cùng hoàng hậu tranh chấp, sau đó mình đứng ở một bên ngư ông đắc lợi đâu?"

"Tuy là nghĩ như vậy, nhưng để làm được cũng khó khăn. Một khi tân hoàng đế đăng cơ, nếu không phải mình quân, sẽ làm cho bách tính lâm phải cảnh nước sôi lửa bỏng. Người sẽ không muốn lấy bách tính ra đùa rồn chứ?"

Quý Như Yên lắc đầu: "Yên tâm đi ta sẽ không làm vậy. Chỉ cần thời gian ba tháng, ta có thể giải quyết xong việc này"

"Ba tháng?"

"Đúng vậy"

"Ta đây mới mắt mong chờ nga"

Lạc Thuần Thần nhìn bộ dạng kia của nàng, không biết vì cái gì, tâm tình cũng trở lên vui sướng

Quý Như Yên mỉm cười: "Bất quá, ta cần có người hỗ trợ. Tỷ như hiện tại, ta hi vọng người Phụng Thiên phủ rời đi Ti U quốc. Ta nghĩ cần một tháng, ta sẽ làm cho Từ Ân biểu ca đem toàn bộ được trong hiệu thuốc bắc bán ra, đợi tân hoàng đế đăng cơ, sẽ mở lại hiệu thuốc bắc ở trên Ti U quốc"

"Phụng đại thiếu gia thích người"

Lạc Thuần Thần ánh mắt có chút quái dị

Quý Như Yên nhìn chằm chằm hắn: "Ta cũng thích Từ Ân biểu ca, bởi vì hắn chính là thân nhân của ta"

Câu nói này, làm cho sắc mặt Lạc Thuần Thần thay đổi nhiều lần, tiếp theo chính tâm tư nở hoa

Ý của nàng, nàng chỉ coi Phụng Từ Ân là biểu ca, những thứ khác đều không có

Nói chuyện một lúc, liền quay trở về nghỉ ngơi

Hôm sau sắc trời u ám, mưa rơi tí tách

Vừa tẩy trừ xong mùi máu trong phủ, Tuyết Sương viện Quý Như Yên nhìn chằm chằm Phụng Như Tuyết, vẻ mặt lộ ra cung chiêu

Phụng Như Tuyết từ đêm hôm qua đến giờ đã được Sở Lam Thiên cho uống Trầm Thủy Hương

Chỉ một khắc nữa nàng sẽ tỉnh lại

Linh Tinh từ bên ngoài bụng đồ ăn sáng tiến vào, đặt ở trên bàn

Đồ ăn sáng thập phần phong phú, có sủi cảo nhân tôm, thịt bò viên, bánh bao, miến xào, một đĩa hoa quả lớn, còn có hai bát sữa đậu nành

"Tiểu thư đồ ăn sáng đã chuẩn bị tốt"

Linh Tinh xoa xoa mồ hôi trên trán, nói

"Đã biết, người nghỉ ngơi đi"

"Dạ"

Linh Tinh rời đi không bao lâu, trên giường Phụng Như Tuyết cũng chậm chậm mở mắt, mơ mơ màng màng thấy được tỷ tỷ thân yêu của mình, liền mau chóng tiến lên, thẳng tắp ôm Quý Như Yên, hai mắt có chút đỏ ửng, thanh âm mang theo giọng mũi: "Tỷ tỷ! Tuyết Nhi nhớ người!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 220: Ta thích tỷ phu

"Ta cũng nhớ người, Tuyết Nhi"

"Tỷ tỷ nói dối, rời đi một tháng, mới quay trở lại gặp Tuyết Nhi"

"Tỷ tỷ có việc cần làm, xong xuôi mới có thể quay lại tìm người a"

"Thật vậy chăng?"

Quý Như Yên vuốt vuốt lưng của nàng, nhẹ giọng nói: "Ngoan, trước đi rửa mặt, rồi sau đó ăn sáng"

Tỷ muội hai người các nàng ăn qua thức ăn sáng, Quý Như Yên kiểm tra một chút cho Phụng Như Tuyết, tuy rằng nói vẫn như trước kia không sai biệt lắm, nhưng trong lòng vẫn là cảm giác nói không nên lời

Tuyết Nhi đã mười tuổi, cơ hồ từ nhỏ chính là được ngấm mình trong được mà vượt qua

Ba tháng tiếp theo, sợ là vẫn phải ở trong lửa cháy không gian để ngấm mình cường thân kiện thể, nếu không thời tiết lạnh như vậy rất dễ phát tác thai độc

"Tuyết Nhi người thời gian này có phải có gì vui dẫn đến kích động hay không?"

Phượng Như Tuyết dường như làm sai, cúi đầu: "Đúng vậy"

"Là vì chuyện gì?"

"Ta... Ta thích tỷ phụ"

"Tỷ phụ? Người thích hẳn?"

Quý Như Yên có chút ngoài ý muốn, Tuyết Nhi đứa nhỏ này tuy không cùng người bên ngoài tiếp xúc nhiều, nhưng tính tình cũng thập phần lãnh

Nếu không phải là thân nhân, Tuyết Nhi quả quyết sẽ không cùng người khác thân cận

"Đúng vậy"

Quý Như Yên xoa xoa đầu nàng, ôn nhu cười nói: "Kia, Tuyết Nhi người thích hẳn cái gì?"

Phượng Như Tuyết cười khờ dại, hai mắt híp vào: "Su phụ nói, hẳn về sau sẽ bảo hộ tỷ tỷ, ta cũng hy vọng có người giống ta yêu thương tỷ tỷ. Như vậy, Tuyết Nhi thích nhất!"

Nghe được lời nói thật này của nàng, Quý Như Yên dở khóc dở cười

"Người gần đây thân thể không tốt, nên bế quan, lúc này ta sẽ làm cho Linh Tinh cùng người đi"

"Kia Tuyết Nhi đêm trừ tịch (đêm 30) có thể gặp lại cữu cữu không?"

"Chỉ cần người nghe lời, tỷ tỷ sẽ cho người gặp lại bọn họ"

"Ân"

Kế tiếp Phượng Như Tuyết trầm mặc, cho dù Quý Như Yên có cho nàng cùng bạch mao vượn người tiến vào, nàng vẫn là không thích thú cho lắm, bộ dáng có chút khổ sở

Địa phương bế quan, cũng chính là trong lửa cháy không gian

Tại không gian kia, không có phân chia bốn mùa, độ ẩm ôn hòa, vĩnh viễn đều là nhiệt độ ổn định

Cũng bởi vì nhiệt độ ổn định, mới có thể làm cho Tuyết Nhi những năm gần đây mạnh khỏe, bằng không nàng đã sớm nằm trên giường

Ngoài phòng, Trầm thị đi đến: "Yên Nhi, người đã trở lại, sao không nói với ta một tiếng, để đại cữu mẫu hảo hảo tiếp đón người"

"Đại cữu mẫu không cần phiền toái như vậy, ngày mai Tuyết Nhi cũng phải lên đường. Đến cuối năm chúng ta sẽ trở về"

Trầm thị có chút ngoài ý muốn nhìn nhìn Tuyết Nhi, có chút hối tiếc: "Lại muốn đi sao? Ở lại thêm vài ngày, ta còn muốn làm cho Tuyết Nhi vài bộ xiêm y còn có mũ đội đầu cùng bao tay a"

"Này..."

Quý Như Yên nhìn muội muội, phát hiện trong ánh mắt của nàng có tia mong chờ, nghĩ lại mấy ngày nay cũng không vội đi Thịnh kinh, liền gật đầu: "Vây phiền toái cữu mẫu"

"Chúng ta là người một nhà, đừng nói những câu như vậy, bằng không ta sẽ tức giận đó!"

Trầm thị liếc mắt nhìn nàng một cái: "Đúng rồi, đại cữu cữu ở thư phòng chờ người. Người đi đi, Tuyết Nhi cứ giao cho ta"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 221: Mượn đao giết người

"Hào, ta đây liền đi trước"

"Ân"

Quý Như Yên hướng Phụng Như Tuyết gật gật đầu, lúc này mới rời đi Tuyết Sương viện, hướng thư phòng đi đến

Đi vào cửa thư phòng, lại phát hiện trong phòng còn có Sở Lam Thiên

"Sur huynh, người như thế nào ở nơi này?"

"Ta như thế nào không được ở chỗ này sao?"

Sở Lam Thiên hướng nàng nháy mắt, ý cười dịu dàng hỏi lại

Quý Như Yên còn không biết Sở Lam Thiên đã bàn bạc cùng đại cữu cữu tốt lắm, muốn đại cữu cữu đem nàng gả cho Lạc Thuần Thần

"Mấy ngày nữa, Tuyết Nhi cũng nên tiến hành ngâm dược, sư huynh cũng nên luyện chế đan dược cấp Tuyết Nhi"

"Yên tâm, yên tâm, việc này sư huynh ta đã nhớ rõ. Vẫn là trước đi vào, tiểu tử Phụng gia chờ người lâu rồi"

Sở Lam Thiên phân trần, nắm tay nàng, hướng vào trong thư phòng

Quý Như Yên trừu rút khóe miệng, tiểu tử Phụng gia?

Sư huynh, người nói tiểu tử Phụng gia là đại cữu cữu đúng không?

Tiến vào thư phòng, Phụng Thiên Hữu ý bảo hai người ngồi xuống, đợi mọi người an tọa, lúc này hắn mới hướng Quý Như Yên nói: "Như Yên, thất hoàng tử đến Phụng Thiên phủ cầu hôn, người có nghe nói?"

"Việc này ta đã biết"

"Vậy người tính toán xử lý như thế nào?"

Quý Như Yên suy tư một chút: "Đại cữu cữu, thất hoàng tử nói đến chuyện cầu hôn, việc này ta đã đồng ý. Nhưng là, hắn tốt nhất phải đến xin chỉ hôn từ thánh thượng. Bởi vì tên của ta có trên ngọc điệp của Yên vương phủ, thuộc dòng nhà hoàng thất"

"Ân. Chuyện này đại cữu cữu sẽ nói với thất hoàng tử an bài ổn thỏa"

Phụng Thiên Hữu thấy nàng đáp ứng, trong lòng tảng đá lớn cũng rơi xuống đất

Thất hoàng tử này cầu hôn, nếu như Quý Như Yên không đồng ý, kia tức là sẽ cự tuyệt thất hoàng tử

Một khi chuyện này truyền ra ngoài, Phụng Thiên phủ không quyền không thế, như thế nào tự bảo vệ mình?

May là đứa nhỏ này đồng ý, kế tiếp chính là lo liệu thật tốt chuyện hôn sự

Quý Như Yên nhìn Phụng Thiên Hữu, quyết định đem những gì hôm qua đã bàn với Lạc Thuần Thần nói ra, làm cho người Phụng phủ mau chóng rời đi, bằng không sẽ lại tạo cơ hội để hoàng hậu nương nương hạ thủ

"Đại cữu cữu, Như Yên nếu như thật sự cùng thất hoàng tử thành thân, Như Yên nghĩ muốn đại cữu cữu theo ta đến Thiên Độc quốc"

Phụng Thiên Hữu ngẩng đầu, nhìn thẳng nàng: "Cùng người đi Thiên Độc quốc? Đây là ý của điện hạ sao?"

"Không, là ý của ta. Đại cữu cữu, hung thủ giết hại mẫu thân, ta đã tìm ra được. Chính là đối phương bối cảnh quá mức cường đại, nếu như lấy ta cùng Phụng Thiên phủ chống lại chính là không chịu nổi một kích"

Phụng Thiên Hữu nghe vậy, kích động đứng lên nói: "Rốt cuộc là ai hại chết Sương muội?"

Quý Như Yên thấy hắn kích động, cũng không có ý định giấu diếm: "Hung thủ chính là Trần hoàng hậu Dị quốc, đồng lõa là hoàng hậu Ti U quốc. Hai người cấu kết với nhau làm việc xấu, mới có thể hại mẫu thân mệnh tang hoàng tuyền. Hơn nữa, đêm qua người tiến đến Phụng Thiên phủ làm xăng bậy, chính là lĩnh mệnh của Trần hoàng hậu loạn đao khách! Người Dị quốc không thể tùy tiện đi vào lãnh thổ của Ti U quốc, nếu không có hoàng hậu nương nương tương trợ, như thế nào loạn đao khách có thể tiến vào Mân Thanh trấn, đối với Phụng Thiên phủ huyết tẩy đâu?"

"Cự nhiên hoàng hậu nương nương cũng dính dáng đến chuyện này"

Phượng Thiên Hữu cực kỳ khó hiểu, Phượng Thiên phủ khi nào gặp được một nhân vật như vậy?

Quý Như Yên gật gù đầu, có chút áy náy: "Nói đến việc này, ta muốn hướng đại cữu cữu nói lời xin lỗi, có lẽ là bởi vì ta ở Thịnh kinh gây chuyện, mới có thể làm cho hoàng hậu nương nương đề phòng ta. Có Trần hoàng hậu Dị quốc muốn hủy đi Phượng Thiên phủ, nàng cũng liền mừng rỡ mượn đao giết người!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 222: Mau chóng báỉ đường thành thân

"Vậy ngươi nghĩ muốn đại cữu cữu làm như thế nào?"

Phượng Thiên Hữu ngẩng đầu nhìn nàng

Quý Như Yên cũng không có quanh co lòng vòng, nói thẳng: "Trong một tháng, đem tất cả được ở Ti U quốc bán ra. Sau đó ta sẽ làm cho hồng y vệ đưa các người đến Độc Hiết thành. Ba tháng sau, ta sẽ đến Độc Hiết thành cùng các người tụ họp"

Phượng Thiên Hữu trầm tư một lát, gật gù đầu: "Hảo, việc này ta sẽ giao cho Từ Ân đi làm. Nhất định trong vòng một tháng phải xử lý xong. Sau đó cả nhà sẽ đến Độc Hiết thành"

"Cám ơn đại cữu cữu"

Quý Như Yên nhìn hân thập phần vui mừng

Chỉ cần Phượng gia đến Độc Hiết thành, chuyện kế tiếp sẽ hoàn toàn thuận lợi

Phượng Thiên Hữu vui mừng nhìn nàng: "Không cần cảm tạ ta, ta biết ngươi cũng là vì an nguy của Phượng gia, nếu chúng ta còn tiếp tục ở lại Ti U quốc, sẽ làm cho người ta dễ dàng gán một cái tội danh. Vì vậy có thể cho ngươi chuyên tâm làm việc, không cần phiền chuyện nhà, ta tất nhiên cũng biết nên làm như thế nào"

"Đại cữu cữu còn chuyện gì không?"

"Không còn"

Phượng Thiên Hữu vừa dứt lời, Sở Lam Thiên liền nhảy dựng lên, nhắm thẳng Quý Như Yên: "Hắn không có nhưng ta có"

Quý Như Yên nhìn sang phía đại sư huynh: "Sư huynh ngươi có chuyện gì sao?"

"Ngươi nếu đáp ứng Lạc Thuần Thần rồi, như thế nào còn chưa thành thân?"

Quý Như Yên híp lại hai mắt, sư huynh từ trước đến nay đều là mặc kệ chuyện của nàng, hôm nay như thế nào nhảy vào góp vui đây?

Nan có thể hay không hân cùng Lạc Thuần Thần là người quen biết cũ?

"Sư huynh, chuyện của ta cũng không có liên quan đến ngươi nha"

Sở Lam Thiên tức giận: "Như thế nào không liên quan đến ta, một cái là tôn tử của hảo hữu, một cái là tiểu sư muội của ta!"

Im lặng!

Sư huynh quả nhiên biết Lạc Thuần Thần

Chẳng trách, vì cái gì Lạc Thuần Thần lại thẳng thắn nói ra thân phận của chính mình cho nàng biết, mà không tiếp tục giấu diếm, khẳng định chính là đã có người làm thay đổi chủ ý của hắn

Lại thật không ngờ, người đó cự nhiên là sư huynh

Quý Như Yên miễn cưỡng nhìn Sở Lam Thiên một cái: "Kia ý sư huynh là gì?"

"Mau chóng báỉ đường thành thân!"

Quý Như Yên thấy hân đột nhiên hét lên, nàng còn tưởng có phải hay không đầu của hân bị cánh cửa kẹp

Nàng cũng không phải vĩnh viễn không gả đi, vì cái gì phải nóng vội như vậy? Huống chi nàng cũng cần phải có sự đồng ý của thánh thượng mới có thể thành hôn nha

Việc này nếu rơi vào tai thánh thượng, Phụng Thiên phủ hơn một trăm người không bị chém đầu mới là lạ

Phải biết rằng, thánh thượng chính là miệng vàng lời ngọc, đã từng nói muốn đích thân chỉ hôn cho nàng

Nàng hiện tại mau chóng thành thân, thánh thượng như thế nào sẽ không tức giận đây

Quý Như Yên tức giận nhìn Sở Lam Thiên: "Sư huynh nếu không có việc gì, ta có thể chỉ cho ngươi việc làm!"

"Ít lời đi! Nhanh chóng đem gạo nấu thành cơm, đây mới là chuyện quan trọng!"

Sở Lam Thiên không thuận theo ý của nàng

Quý Như Yên thấy hắn giống như là một con trâu, hoàn toàn không nghe người khác khuyên bảo, cũng không để ý tới hắn, lập tức đứng dậy rời đi

Sở Lam Thiên thấy thế, hướng phía Phụng Thiên Hữu hô: "Tiểu tử! Ngươi còn không khuyên nhủ nàng?"

Phụng Thiên Hữu hai tay buông xuống, tỏ vẻ bất lực

Sở Lam Thiên dậm chân, chạy nhanh đuổi theo Quý Như Yên: "Tiểu sư muội! Ngươi vì cái gì không thể lập tức thành thân?"

Hắn lại nhai truy vấn, làm cho Quý Như Yên vô lực nhìn trời: "Sư huynh, ngươi ở trong giang hồ có thể muốn cái gì thì làm cái đó, không có nghĩa ta cũng vậy. Ta có trách nhiệm của ta, nếu ta thật sự nghe theo lời ngươi, cùng thất hoàng tử bái đường. Vậy ngươi có tin hay không, sau khi thành thân một đạo thánh chỉ sẽ trực tiếp được đưa tới Phụng Thiên phủ, viết người trong Phụng gia toàn bộ sẽ bị rơi đầu! Hậu quả như vậy ngươi gánh vác được sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 223: Công cao chấn chúa

Sở Lam Thiên thấy nàng nói như vậy cũng không có quá mức khoa trương, không khỏi nhún nhún: "Có nghiêm trọng như vậy sao?"

"Vua bảo ai chết, người đó liền phải chết! Thánh thượng quyền cao, sư huynh ngươi là người trong giang hồ, có thể không để ý tới. Nhưng Phụng Thiên phủ chính là thường dân, chỉ dựa vào vua một nước"

"Vậy ngươi muốn thế nào mới nguyện ý thành thân?"

Quý Như Yên thật sâu liếc mắt nhìn Sở Lam Thiên: "Sư huynh, ngươi quan tâm đến chuyện thành thân của ta như vậy, là vì cái gì?"

Sở Lam Thiên há miệng thở dốc, muốn nói lại thôi

"Nếu không nói, ta cũng không miễn cưỡng"

"Không! Chính là chuyện xưa hơi dài, đứng ở chỗ này khó nói!"

"Vậy quay về Tuyết Sương viện, như thế nào?"

"Theo ta đến tửu lầu uống một chén"

Dứt lời, Sở Lam Thiên dẫn đầu đi ra ngoài

Quý Như Yên thấy thế, cũng đi ngay ở phía sau hắn

Đi tới tửu lầu, lúc này cũng ít người

Sở Lam Thiên cầm bầu rượu đi lên. Quý Như Yên trầm mặc không lên tiếng, sư huynh như vậy, nàng vẫn là lần đầu tiên thấy

Ảnh tượng của nàng đối với Sở sư huynh cho tới nay, chính là vô tâm vô phách, thậm chí ngay cả mình cũng bị hăm hại lừa gạt

Chỉ cần hắn muốn, đều sẽ tìm cách đạt được. Nàng cũng không quên, dược liệu cao cấp trong không gian do chính nàng tìm được, đều bị hắn cướp một

lần

"Sự tình là như vậy, ngoại công của thất hoàng tử tên Hứa Tử Minh, là ngoại môn đệ tử của điểm tông, hắn là một tiểu tử có thiên phú, hắn cùng với ta bằng tuổi, đệ tử ngoại môn cùng bên trong là có phần khác biệt, nhưng ta vẫn gọi hắn một tiếng Hứa sư đệ. Hắn luôn biểu hiện tốt, lúc trước sư môn cũng muốn cho hắn nhập môn học tập. Sau khi học thành vũ kỹ, liền cáo biệt sư môn, xuống núi vì quốc báo hiếu. Sau hai mươi năm, hắn trở thành Trấn Quốc tướng quân của Thiên Độc quốc. Thời điểm hắn lập nhiều công lớn, quốc chúa Thiên Độc quốc phong hào cho nữ nhi của hắn là Hứa Linh vị Linh phi"

Nói tới đây, Sở Lam Thiên dừng một chút, tiện đà nói: "Linh phi vào cung một tháng, liền mang thai. Mười sáu tuổi sinh hạ thất hoàng tử, đứa nhỏ chưa tròn một trăm ngày, Trấn Quốc phủ liền trải qua họa diệt môn. Người bị chết chính là hai thân đệ của hắn. Có thể nói người trong phủ đều bị chết hết. Chỉ để lại một mình Hứa Tử Minh, trở thành một cô gia lão nhân"

"Sao lại như vậy?"

Quý Như Yên ở bên nghe, trong lòng cũng hiểu được Hứa gia phải là công cao chấn chúa, mới có thể làm cho vị quốc chúa kia hạ sát như vậy

"Linh phi thu được tin tức, liền ôm thất hoàng tử quỳ gối trước đại điện, đau khổ cầu xin. Không biết quốc chúa cùng Linh phi nói cái gì. Cự nhiên đem thất hoàng tử chưa đầy một tháng xuất cung, giao cho Hứa Tử Minh, hạ chỉ cho thất hoàng tử từ nay về sau ở tại tướng quân phủ. Mà Linh phi vì xúc phạm quốc chúa, bị cấm trong thâm cung, không được bước ra ngoài nửa bước"

Sở Lam Thiên nói tới đây, lộ ra cười khổ: "Một năm sau, ta mới biết tin tức này, chạy nhanh tới Độc Hiết thành, toàn bộ tướng quân phủ đều tịch mịch trầm tĩnh, ta gặp Hứa sư đệ, chỉ thấy hắn một đầu đầy tóc bạc, trong lòng ôm một nam hài tử vừa mới tròn một tuổi. Nam hài tử sắc mặt tái nhợt, không chút máu, rõ ràng là trúng độc. Ta lúc này xuất thủ cứu giúp, vẫn là không có cách nào chữa trị hết được. Nam hài đó chính là người hướng người cầu hôn, thất hoàng tử"

Quý Như Yên gật gật đầu, tỏ vẻ hiểu: "Sau đó thì sao?"

"Người đã cùng hắn hữu duyên, thân làm sư huynh, ta tự nhiên cũng hai tay tán thành! Người nhất định phải gả cho hắn!"

Nghe được sư huynh lời nói đồng ý, Quý Như Yên trừu rút khóe miệng: "Sư huynh, việc này ta sẽ cùng hắn xử lý, người cũng đừng nhúng tay vào được không?"

"Không được!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 224: Xem bản lĩnh của hắn

Sở Lam Thiên cố chấp nói: "Chỉ có các người thành thân, lòng ta mới có thể yên ổn chút"

Quý Như Yên thấy hắn như thế, không vội cũng không giận, thản nhiên nói: "Sư huynh ta cùng hắn nhất định sẽ thành thân. Nhưng không phải là hiện tại, hơn nữa hiện tại mới là thành công bước đầu, cụ thể phải xem bản lĩnh của hắn, có biện pháp gì làm cho thánh thượng chỉ hôn. Đây mới là trọng điểm!"

"Kia vạn nhất nếu không được thánh thượng chỉ hôn?"

Quý Như Yên trêu tức nói: "Đấy chính là hắn không có bản lĩnh, không thể trách ta"

Kỳ thật, mặc kệ Lạc Thuần Thần có hay không lấy được thánh chỉ, chỉ cần hắn dám thú, nàng liền dám lấy

Bởi vì nàng năm sáu tuổi, đã đáp ứng gả cho hắn rồi

Cụ thể, còn cần suy nghĩ một chút, nên như thế nào cho Lạc Thuần Thần đồng ý yêu cầu khác của nàng

Có lẽ, buổi tối hôm nay, nàng phải tìm Lạc Thuần Thần hảo hảo nói chuyện

Sở Lam Thiên nhìn Quý Như Yên một câu cũng không nói lên lời

Hắn biết, muốn Quý Như Yên làm theo ý của hắn, sợ là không thể

Xem ra, chỉ có thể xem Lạc Thuần Thần có lấy được thánh chỉ ban hôn của thánh thượng hay không

Rời đi khỏi tửu quán, Quý Như Yên chọn mua cho mình một vài đồ cần thiết

Thăng đến lúc hoàng hôn, không trung đều một màu cam, nàng lúc này mới hồi phủ

Về tới Phụng Thiên phủ ngoài ý muốn nhìn thấy được Lạc Thuần Thần

Mễ Nhĩ đứng đằng sau Lạc Thuần Thần, Quý Như Yên mỉm cười nghênh đón: "Điện hạ như thế nào cao hứng? Đây là muốn đi đâu?"

"Ta đang muốn đi tìm người"

"Àn? Có chuyện gì không?"

"Đêm nay phải rời khỏi Mân Thanh trấn, tiến Thịnh kinh, cầu thánh thượng chỉ hôn"

Quý Như Yên gật gù: "Thánh thượng hạ chỉ cũng tốt, miễn cho đêm dài lắm mộng, một khi đã như vậy, tiểu nữ cũng không đi theo điện hạ rồi"

Lạc Thuần Thần bật cười: "Người với ta, có cần xa lạ như vậy không?"

Quý Như Yên trừng mắt nhìn: "Ta cùng điện hạ không có thân thiết a. Không phải sao?"

"Kia là trước ai nói với ta lấy thân báo đáp?"

"Đúng vậy. Bất quá, lời kia là nói với Quý Hoàng nga"

Quý Như Yên nghịch ngợm cười nói

Mễ Nhĩ đứng ở bên nhìn hai người này, không khỏi trừu rút khóe miệng, rõ ràng hai người kia đã từng qua lại vài lần, cũng nhìn qua mặt nhau, nhưng đứng ở chung lại như người xa lạ, làm cho người ta cảm thấy không được tự nhiên

Lạc Thuần Thần thật sâu nhìn nàng một cái, đột nhiên hỏi: "Gả cho ta, tức là sẽ vô cùng phiền toái, có lẽ sẽ nguy hiểm đến tánh mạng, người có hối hận không?"

"Người thú ta, lúc đó chẳng phải sẽ cùng gánh vác an nguy của Phụng Thiên phủ sao? Cho nên tình huống của ta và người cũng chính là như vậy"

Quý Như Yên nhún mày: "Điện hạ, đợi thánh thượng đồng ý, lúc đó chúng ta hào hào nói chuyện, thế nào?"

"Được"

Lạc Thuần Thần nở nụ cười tà khí, Mễ Nhĩ đứng một bên, chỉ cảm thấy nổi da gà

Phải biết rằng, điện hạ rất ít khi cười như vậy, cho dù tươi cười vui vẻ, vẫn là không vui đâu

Mễ Nhĩ cẩn thận ở bên nhắc nhở: "Điện hạ, thời điểm không còn sớm, nên khởi hành"

"Àn"

Lạc Thuần Thần lười biếng lên tiếng

Quý Như Yên liếc nhìn hắn một cái: "Như Yên còn có việc phải xử lý, không thể tiễn điện hạ,. Hẹn gặp lại ở Thịnh kinh!"

"Gặp lại ở Thịnh kinh"

Lạc Thuần Thần nói xong mang theo Mễ Nhĩ rời đi, nhìn bóng dáng của hắn ở phía xa, Quý Như Yên chỉ cảm thấy, hắn tựa hồ thực cô độc

Chẳng qua, hiện tại nàng có chuyện quan trọng cần xử lý, nói thí dụ như Tuyết Nhi

Tuyết Nhi bệnh nặng cần ngâm dược, cho nên nàng đi hiệu thuốc bắc mua dược liệu về, đưa Tuyết Nhi vào trong không gian, làm cho nàng hào hào tinh dưỡng thân thể

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 225: Chọn sườn phi

Hoàng thành Thịnh kinh, Mẫu Đơn cung

Hoàng hậu nương nương mặc phượng bào hoàng kim, một thân lóng lánh. Cao cao tại thượng làm cho người ta không dám nhìn thẳng

Nàng lúc này ngồi ở trên ghế hoàng hậu

Trong tay cầm một chén trà, màu quang vi thiêm, giống như đang suy nghĩ

Nhóm cung tỳ ở một bên hầu hạ, đứng ở bên cạnh câm như hến, ngay cả hít thở mạnh cũng không dám

Một thị nữ đi đến: "Khởi bẩm nương nương, lục hoàng tử ở bên ngoài điện cầu kiến"

"Cho hắn ta vào đi"

"Dạ"

Nàng vừa dứt lời, ngoài điện liền truyền tới thanh âm của lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn: "Mẫu hậu, người cho gọi ta"

"Nguyên Tấn ngrog đến rồi, mau ngồi xuống"

Phù Nguyên Tấn theo hướng nàng chỉ ngồi xuống

Hoàng hậu giờ tay, ý bảo mọi người đều lui ra

Nhóm cung tỳ sau khi lui ra, nàng mới lên tiếng: "Ngươi cùng Nguyên Phong nổi lên tranh chấp?"

"Mẫu hậu, nếu là người tìm ta, chỉ để trách cứ ta, thì ta không muốn nghe". Phù Nguyên Tấn sắc mặt lúc này vô cùng tức giận

Hoàng hậu mỉm cười: "Hải tử ngốc này, mẫu hậu như thế nào lại trách ngươi. Quyết định của Tuyết tần nàng ta tưởng ta không biết, nhưng nàng ta chỉ là một nữ nhân Dị quốc, sinh hạ được hoàng tử. Thánh thượng khi nào sẽ truyền ngôi cho con của nàng ta. Thái tử sau khi chết, ngươi chính là con trưởng. Tương lại nghiệp lớn, không truyền cho ngươi, thì truyền cho ai đây?"

Sắc mặt Phù Nguyên Tấn lúc này mới khá lên một chút: "Vậy hôm nay mẫu hậu tìm ta là?"

"Ta tìm ngươi đến, là muốn thương lượng với ngươi một chuyện"

"Chuyện gì?"

"Việc hôn sự của ngươi"

Phù Nguyên Tấn ngăn ra: "Mẫu thân đã nhìn trúng ai?"

Hoàng hậu cười nhạt: "Hoàng phi của ngươi tất nhiên là nữ nhi của nhị cữu cữu, Sườn phi ta nghĩ cho ngươi lấy muội muội của Trần đại nhân"

"Trần đại nhân? Trần Vĩ Kỳ?"

"Ân"

"Hắn cự nhiên còn có muội muội?"

"Đương nhiên là có, nàng gọi là Trần Diệu Đồng, năm nay mười bảy tuổi, coi như là một tài nữ. Nếu ngươi muốn có cơ hội đăng cơ, cũng không thể thiếu có quan lại đứng ra nói tốt. Phải thiết lập quan hệ tốt với Trần đại nhân mới là việc nên làm lúc này"

Phù Nguyên Tấn lập tức hiểu rõ: "Vị Trần tiểu thư hiện tại đang ở nơi nào?"

"Thượng quan phố số một trăm bảy mươi"

"Mẫu hậu ngươi nói với thánh thượng trực tiếp hạ chỉ đi"

"Không vội. Mẫu hậu gọi ngươi tới, là báo cho ngươi một tiếng, ngươi nếu có thích nữ tử khác có thể cho nàng làm sườn phi, nhưng thân phận hoàng phi thì không thể, ngươi hiểu chứ?"

"Nhi thần hiểu được"

Ở lại Mẫu Đơn cung một lúc, có một thị nữ đột nhiên đi vào bẩm báo: "Khởi bẩm nương nương, thánh thượng đến Mẫu Đơn cung, thỉnh nương nương ra ngoài nghênh giá!"

"Thánh thượng đến đây?"

Hoàng hậu nương nương trước mắt sáng ngời, mau chóng đứng dậy, chỉnh sửa lại cung trang, sau đó cùng lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn ra ngoài, hướng chính điện mà đi

Vừa ra ngoài chính điện, đã thấy thánh thượng đứng ở bên ngoài, bên người còn có Trường An Hậu hầu hạ

"Thần thiếp nghênh đón thánh giá chậm trễ, thỉnh thánh thượng thứ tội"

"Nhi thần tham kiến phụ hoàng, phụ hoàng thiên tuế!"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên nhìn thấy lục hoàng tử có chút bất ngờ: "Nguyên Tấn người vào cung?"

Ở Ti U quốc, chỉ cần hoàng tử đến mười sáu tuổi, liền phải rời cung ra ngoài sinh sống, ở ngoài hoàng cung lập hoàng tử phủ đệ, vì vậy thánh thượng mới hỏi như vậy

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn gật gù đầu: "Hôm nay mẫu thân gọi nhi thần tiến cung, nói là lập hoàng phi cho nhi thần, hỏi nhi thần có vui hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 226: Chỉ hôn cho Như Yên

Thánh thượng Phù Ngao Thiên hí lại hai mắt: "Nguyên lại là việc này, vậy hoàng tử phi là tiểu thư nhà nào?"

Hoàng hậu nghe vậy, nhanh chóng trả lời: "Chính là con chính thất của Hộ Quốc Công, Cốc Bích Lâm"

"Nếu xác định, kia cô vương liền hạ chỉ tứ hôn. An Huyền, chuẩn bị giấy bút"

"Dạ"

An Huyền nhanh chóng đi phân phó nội thị vệ chuẩn bị giấy bút, không mất nhiều thời gian, thánh thượng liền hạ thánh chỉ ban hôn

Thánh chỉ viết xong, lập tức làm cho An Huyền ấn lên ngọc tỷ, mang thánh chỉ đi đến phủ tuyên đọc

Chờ làm xong chuyện này, hoàng hậu tiếp nhận chén trà từ cung nữ nâng lên cho thánh thượng: "Thánh thượng vất vả, đây chính là Long Dạ Hương người thích nhất"

Thánh thượng cầm lấy chén trà nhấp một hơi, sau đó mới nói tiếp: "Sự tình là như vậy, Thiên Độc quốc thất hoàng tử điện hạ tiến Phụng Thiên phủ cầu hôn, cô vương thấy thất hoàng tử là thật sự thích nha đầu Như Yên kia, vì vậy cô vương muốn chỉ hôn cho Như Yên "

"Ý của thánh thượng là cho Như Yên quận chúa làm hoàng phi của thất hoàng tử sao?"

"Đúng vậy"

Hoàng hậu nhăn mày suy nghĩ một chút: "Thất điện hạ thân phận cao quý, Như Yên quận chúa thật sự không ổn"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên cười lạnh một tiếng: "Nếu là không đồng ý, dòng họ chư vị hoàng thất, cũng chỉ có thứ nữ của Hộ Quốc Công có thể xuất giá, người cho cháu ngoại của người xuất giá sao?"

"A? Không, không được"

Hoàng hậu vội vàng lắc đầu, nếu là đồng ý, ca ca nhất định sẽ không tha cho nàng

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn lúc này nói một câu: "Phụ hoàng, nhi thần có lời không biết có nên nói hay không?"

"Nói"

"Nếu hoàng tử kia đã chọn được người, kia phụ hoàng liền hạ chỉ đi. Vị điện hạ này ở Thiên Độc quốc cũng chỉ là một phế hoàng tử mà thôi, lại là đoạn tay áo chi phích. Như Yên quận chúa qua đó, có thể giải quyết cho phụ hoàng một vấn đề lớn. Nếu phụ hoàng muốn chọn thứ nữ của Hộ Quốc Công phủ, này là muốn cho nàng thủ tiết suốt đời sao?"

"Người nói rất đúng"

Thánh thượng Phù Thiên Ngao gật gật đầu, sự thật là hần cũng nghĩ như vậy

Trường An Hậu nói cho hần biết chuyện này, thánh thượng Phù Ngao Thiên cũng đã có chủ ý, hiện giờ đi đến Mẫu Đơn cung, chính là muốn thương lượng với hoàng hậu nương nương một chút, đến lúc đó cấp ra một ít bạc trong ngân khố đưa Quý Như Yên làm đồ cưới, miễn cho người khác nói là hoàng thất bạc đãi nàng

Ý kiến của hoàng hậu và thánh thượng đều nhất trí, cho dù chính nàng bất đồng quan điểm cũng không dám nhắc lại, đành phải gật gật đầu: "Thánh thượng đã có quyết định, thần thiếp là tuân theo"

"Lễ bái nguyệt cũng sắp đến, cung yến thiết đãi quần thần liền giao cho người. Đừng một lần nữa gây ra sai lầm!"

"Thần thiếp tuân chỉ"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên nói xong, liền xoay người rời đi

Hoàng hậu nhìn bóng dáng của thánh thượng, không khỏi cười khổ: "Thánh thượng đem như Yên quận chúa cấp cho thất hoàng tử, thật sự có tốt không?"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn có chút khó hiểu: "Mẫu hậu, là chuyện đầu đầu của phụ hoàng, chúng ta quản việc này làm cái gì?"

Hoàng hậu cười khổ: "Không có việc gì, người trước hỏi phủ đi"

"Nhi thần cáo lui"

Đội Phù Nguyên Tấn rời đi, hoàng hậu thu lại gương mặt tươi cười, làm cho nhóm cung tỳ rời đi

Chính mình đi vào bên trong mật thất, dùng giấy viết ra một vài chữ Quý Như Yên được chỉ hôn cho Thiên Độc quốc thất hoàng tử, viết xong liền xoay người rời đi

Nàng sau khi rời đi, trong mật thất liền có người mang tờ giấy này đến Dị quốc, giao cho Trần hoàng hậu

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 227: Trần phủ có hỉ

An Huyền cầm trên tay thánh chỉ đi đến phủ Trần Vi Kỳ Trần đại nhân, tuyên đọc: "Thánh thượng có chỉ, Tiểu thư Trần Diệu Đồng đã mười bảy tuổi, tài văn chương hơn người, đặc biệt tứ hôn, làm hoàng phi của cửu hoàng tử Nguyên Chiêu, khâm thờ!"

"Thần tiếp chỉ!"

Trần Vĩnh Kỳ sau khi tiếp chỉ, lập tức hướng An Huyền nói: "Trường An Hậu, có thể cho tại hạ nói vài câu?"

"Trần đại nhân, thỉnh!"

Trần Vi Kỳ mang theo An Huyền tiến vào thư phòng của chính mình, lúc này mới nhỏ giọng hỏi: "Hậu gia, không biết cửu hoàng tử khi nào thì trở về Thịnh kinh? Còn có Tĩnh phi nương nương đâu?"

An Huyền mỉm cười: "Trần đại nhân, hôn sự của tiểu thư quý phủ, là thánh thượng tự mình ra chỉ. Về tin tức khác, ta cũng là không biết. Bất quá, hiện tại cửu hoàng tử đang tạm thời ở Yên vương phủ, nếu Trần đại nhân muốn gặp có thể đi đến Yên vương phủ một chuyến"

Trần Vi Kỳ hoảng sợ: "Hạ quan không dám? Hậu gia nói lời này, hạ quan đã vô cùng cảm kích"

"Trần đại nhân khách khí, mấy ngày này Trần đại nhân sắc mặt hồng hào, chính là phu nhân đã có thai sao?"

Trần Vĩnh Kỳ cười ha ha: "Hậu gia tin tức chính là nhanh nhẹn, phu nhân của ta vừa mới được chuẩn là có thai. Đến lúc đó Lâm Nhi sinh ra, thỉnh hậu gia đến phủ uống rượu một chuyến"

"Một khi đã như vậy, ta cũng nên chuẩn bị đại lễ tốt mới được"

"Hậu gia khách khí!"

An Huyền cười nhạt: "Trần đại nhân còn có việc gì không?"

"Hậu gia là đại ân nhân, hạ quan đưa Hậu gia ra phủ"

"Trần đại nhân khách khí rồi"

Hai người đi ra khỏi thư phòng, Trần Vĩ Kỳ nhìn theo hướng Trường An Hậu rồi đi, lập tức sau người hướng vào bên trong đại trạch

Trần phu nhân Mạc Thị đang nằm trên giường, bên người có một nữ tử ôn tình làm bạn cùng với nàng: "Tẩu tẩu lần này có thai, nhất định phải hảo hảo nghỉ ngơi, chớ có làm việc vất vả, chuyện trong phủ cứ để Diệu Đồng thay tẩu tẩu an bài"

Mạc Thị đưa tay sờ lên bụng mình, đáy mắt lộ ý cười, trong lòng đầy vui mừng

Nàng như thế nào cũng thật không ngờ, Ngân Diện công tử kia, chỉ cho nàng hai bình dược, thật sự làm cho nàng có đứa nhỏ, đối mặt với sự quan tâm em chồng Trần Diệu Đồng, nàng vô cùng cảm kích nói: "Muội muội, Trần phủ ít chuyện, nhưng việc nhặt nhạnh rất nhiều, ta sợ là làm muội muội mệt mỏi"

"Tẩu tẩu, cũng đừng có đối với ta khách khí như vậy, ta chỉ là muốn sớm một chút chất tử a"

Trần Diệu Đồng ở bên cười đến thập phần sung sướng

Trần Vĩ Kỳ đẩy cửa bước vào, liền thấy được hai người bộ dạng ôn hòa ở chung cất lời hỏi: "Các người đang nói gì vậy?"

"Lão gia"

"Đại ca"

Hai nàng hướng Trần Vĩ Kỳ kêu một tiếng, cuối cùng vẫn là Mạc Thị nói trước: "Vừa muội muội nói muốn thay thiệp xử lý mọi chuyện trong phủ, nhưng thiệp thân là sợ làm muội muội mệt nhọc"

"Ly Nhục, theo ta thấy, Diệu Đồng đúng thật là nên học quản lý mọi chuyện

trong nhà đi. Vừa mới thánh thượng có chỉ về việc hôn sự của Diệu Đồng. Đối phương chính là cửu hoàng tử Nguyên Chiêu"

Trần Diệu Đồng nghe vậy, sắc mặt đột biến, có chút kích động: "Đại ca, này..."

"Diệu Đồng, ta nói là sự thật, ngươi không cần hoài nghi. Cửu hoàng tử đã trở lại, hơn nữa còn đang ở Yên vương phủ. Đợi một ngày tốt, ta mang ngươi đến Yên vương phủ gặp cửu hoàng tử được không?"

"Ân ân"

Trần Diệu Đồng liên tục gật đầu, vui mừng đến muốn khóc

Mạc Thị thấy muội muội như vậy, cũng hiểu tâm tư của Trần Diệu Đồng. Năm đó muội muội ở Kính An Tự gặp cửu hoàng tử, liền đối với hắn vừa gặp đã yêu. Mặc kệ là ai cầu hôn, đều cự tuyệt

Thậm chí thường xuyên đi đến Kính An Tự cầu phạt, chính là chỉ để gặp cửu hoàng tử

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 228: Cũng là kháng chỉ không được

Yên vương phủ

Nguyên Chiêu biết được hôn sự của mình, chỉ là lãnh đạm không có phản ứng gì, gật gật đầu tỏ vẻ mình đã biết

Yên vương nhìn hắn một cái: "Nguyên Chiêu, ngươi có đứng đối với việc hôn sự không có gì bất mãn không? Nếu là có, có thể nói cho hoàng thúc, hoàng thúc sẽ ở trước mặt thánh thượng nói ra"

"Hoàng thúc người hiểu lầm, Nguyên Chiêu không có gì bất mãn cả"

Nguyên Chiêu thân nhiên trả lời một câu, nhưng trên mặt cũng không có vẻ gì tỏ ra vui mừng

Thấy hắn như thế, Yên vương truy vấn cũng không hỏi ra được cái gì, đành phải để cho hắn trở về thư phòng học tiếp

Yến vương thế tử Phù Nhạc Thánh ngồi ở một bên, chính là Nguyên Chiêu cũng không dám ngồi cùng hắn

Yến vương quay đầu vừa nhìn thấy tư thế ngồi của tiểu tử thúi này, nhìn không được hỏa giận bốc lên: "Ngươi tiểu tử này! Học được ở đâu bộ dạng đáng ngồi lưu manh như vậy? Nếu mông ngươi không được hảo, lão tử liền đập nát mông của ngươi!"

Phù Nhạc Thánh liếc mắt một cái: "Phụ vương, Nguyên Chiêu bức bội, ngươi tất yếu cũng không nên đem bức bội này đẩy lên người của ta!"

"Câm miệng!"

"Hảo, hảo! Ta câm miệng"

Yến vương trừng mắt nhìn hắn một cái, ngồi đối diện hắn, cầm chén trà uống một hớp lớn, đột nhiên hỏi: "Như Yên đứa nhỏ kia, như thế nào đi lâu như vậy, một chút tin tức cũng không có? Có thể hay không xảy ra chuyện gì rồi?"

Người đối diện nửa điểm phản ứng cũng không có

Yến vương tức giận, trực tiếp hướng chén trà đến mặt hắn tap: "Ngươi tiểu tử này! Bỏn vương đang cùng người nói chuyện!"

Phù Nhạc Thánh nhanh mắt nhanh tay, đem chén trà đón ở trong tay, nước trà trong chén cũng không vãi ra, lúc này hắn mới nói: "Phụ vương, vừa mới người bảo ta câm miệng đúng không?"

"Ít nói những chuyện vô ích đi! Ta hỏi ngươi, Như Yên đứa nhỏ kia đâu?"

"Ngày hôm qua nhận được tin, nàng đang ở Mân Thanh trấn Phụng Thiên phủ"

"Phụng Thiên phủ?"

Yến vương kinh ngạc không thôi, chẳng lẽ Bùi Khê không gặp Như Yên? Đã xảy ra chuyện gì?

Phù Nhạc Thánh gật đầu: "Nhưng lại có một việc, Thiên Độc quốc thất hoàng tử điện hạ mang theo quốc sư đến Phụng Thiên phủ cầu hôn"

"Cái gì?!"

Yến vương kinh hãi, lập tức đứng dậy

Điều này sao có thể?

Như Yên là nữ nhi của Bùi Khê, chính là công chúa của Dị quốc!

Nàng như thế nào có thể gả cho phế vật Dị quốc thất hoàng tử?

Hơn nữa thất hoàng tử kia nghe nói trúng kỳ độc, căn bản là quỷ đoán mệnh!

Quỷ đoán mệnh cũng không tính, hắn lại còn là đoạn tay áo chỉ phích!

Như Yên tương lai thật sự phải thủ tiết suốt đời sao!

Phù Nhạc Thánh thấy bộ dạng của cha gấp đến độ như kiến bò trên chảo nóng, không khỏi khuyên nhủ "Phụ vương, hôn sự của Như Yên chúng ta đều không thể nhúng tay, ngươi quên rồi sao? Thánh thượng bá bá có nói, hôn sự của nàng là do hắn làm chủ. Hơn nữa ta thấy, nếu thất hoàng tử quả thật muốn thú Quý Như Yên, thánh thượng bá bá nhất định sẽ nhận lời của hắn, chỉ hôn cho hắn và Như Yên"

"Chính là..."

Phù Nhạc Thánh đem chén trà đến trước mặt Yến vương: "Phụ vương, ta và ngươi cũng là không thể kháng chỉ"

Một câu này, làm cho Yến vương không cam tâm tình nguyện, cũng chỉ có thể buông tha

Đúng vậy, thiên hạ này đều là của thánh thượng

Tuy nói hắn đường đường là một vương gia, nhưng không có quyền lực gì trong tay, cho dù là nghĩ muốn giúp Như Yên, cũng đều là không giúp được.

Yến vương đang uể oải, ngoài phòng hạ nhân bẩm báo: "Vương gia, thế tử gia, Như Yên quận chúa đã trở lại"

"Đã trở lại? Đến, mau mang ta đi!"

Yến vương trước mắt sáng ngời, mau chóng đứng lên, phi thẳng đến bên ngoài cửa

Phù Nhạc Thánh thấy hấn cao húng như vậy, không khỏi bĩu môi, hấn rõ ràng thấy, từ lúc Quý Như Yên vào vương phủ, thành nghĩa muội của hấn, thì địa vị của hấn trong phủ liền xuống dốc không phanh!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 229: Người ngu ngốc

Quý Như Yên một mình trở về Thịnh kinh

Nàng trở về, cũng không gây chú ý đến quá nhiều người, nàng tiến vào đại môn, liền thấy được Yên vương vội vàng đi ra

"Như Yên!"

"Nghĩa phụ? Người như thế nào đi ra đây?"

Quý Như Yên có chút ngoài ý muốn, nàng biết mẫu thân khi còn sống, có quan hệ rất tốt với Yên vương, nhưng lại không nghĩ Yên vương đối đãi với mình thực tâm như vậy

"Người đưa nhỏ này, như thế nào rồi đi, cũng không nói cho nghĩa phụ một tiếng?"

Yên vương có chút hờn giận

Quý Như Yên cười khổ: "Nghĩa phụ có điều không biết, ta lúc đấy là đuổi theo quan tài mẫu thân, không thể không ngay trong đêm đó vội vàng rời đi. Nếu là vì như thế làm nghĩa phụ hờn giận, Như Yên nguyện chịu nghĩa phụ trách phạt!"

"Thi hài của mẫu thân ngươi! Đã xảy ra chuyện gì?"

Yên vương có chút khó hiểu, hấn như thế nào không biết, có chuyện lớn như vậy xảy ra

Quý Như Yên nghĩ nghĩ, vẫn là thẳng thắn nói: "Ngày đó ta nghĩ muốn đem quan tài của mẫu thân về phần mộ tổ tiên của Phụng Thiên phủ an táng, lại không nghĩ rằng có người sớm hôm ta một bước, quấy rầy mẫu thân yên giấc, vì muốn mau chóng đoạt lại thi hài, ta liền mau chóng rời đi"

Yên vương lo lắng hỏi: "Kia hiện tại như thế nào? Ngươi có lấy lại được quan tài không?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh xem xét liếc Quý Như Yên, hảo tâm nói một câu: "Phụ thân, nếu nàng không đem về được quan tài, người nghĩ nàng còn có thể đứng ở đây cùng người nói chuyện sao?"

Chính là tiểu tử này ngữ khí quả thực không hảo, tự nhiên cũng khiến Yên vương tức giận, trừng mắt quát lớn: "Câm miệng! Lão tử không có nói chuyện với người đâu!"

Nhìn xem, đây là cha hấn nha!

Thế tử Phù Nhạc Thánh không nói gì chỉ nhìn lên trời, rốt cuộc ai mới là thân nhân của hấn đây?

Ai!

Quý Như Yên buồn cười nhìn hai phụ tử bọn họ, kỳ thật hai phụ tử ở chung luôn luôn đầu khẩu, nói là thân nhân, càng giống như là hảo hữu ở chung hơn

"Nghĩa phụ, quan tài của mẫu thân đã an bài tốt, thỉnh người đừng lo lắng"

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi!"

Yên vương gật đầu liên tục: "Người vừa trở về, cũng mệt nhọc! Nên trước về Phi Liễu các nghỉ ngơi đi, bữa tối gặp lại"

"Hảo"

Quý Như Yên cũng không khách khí, nghe lời hấn trở về Phi Liễu các nghỉ ngơi

Vừa mới rửa mặt xong, thế tử Phù Nhạc Thánh lại tới chơi

Quý Như Yên xoắn lại mái tóc đen: "Thế tử ca ca như thế nào lại rảnh rỗi đến như vậy?"

"Ta cũng không muốn rảnh, chính là ta tra được tin có liên quan đến ngươi!"

"Tin tức gì?"

Phù Nhạc Thánh nhìn chằm chằm Quý Như Yên, từng chữ rõ ràng nói: "Ngươi chính là Ngân Diện công tử!"

"Úc?"

Quý Như Yên tiểu phi tiểu, liếc hần một cái, cũng không giải thích

Phù Nhạc Thánh thấy nàng không cự tuyệt, lại khẳng định nói: "Dao Quang là thị nữ của ngươi. Ta nhớ rõ ở Mạch thành thời điểm ta gặp nàng còn bị nàng đánh một chút, lúc ấy ngươi cùng nàng dịch dung! Ra vào Ngọc gia. Nếu không, ngươi như thế nào biết Ngọc phi, thập hoàng tử, thập ngũ hoàng tử trúng độc?"

Quý Như Yên cặp mắt đen như bảo thạch, mang theo tia lóe sáng như sao thần lấp lánh: "Không sai, ta chính là Ngân Diện công tử, thế tử ca ca muốn đem ta cho thánh thượng sao?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh thấy nàng thừa nhận, mau chóng đi đến bên nàng: "Ngươi chính là Ngân Diện công tử sao?"

"Không phải thế tử ca ca đã phát hiện ra rồi sao?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh tức giận, há miệng lắc lắc đầu, mắng: "Ngươi ngu ngốc a! Ngươi cũng không biết sẽ phủ nhận sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 230: Hung thủ phía sau bức màn

"Ta vì cái gì phải phủ nhận? Thánh thượng còn muốn lễ bái nguyệt muốn gặp Ngân Diện công tử không phải sao?"

Quý Như Yên thân nhiên tiếp tục đưa tay lên xoa xoa mái tóc

Thế tử Phù Nhạc Thánh đau đầu nhìn nàng: "Như Yên! Ngươi hiểu thánh thượng chính xác có ý gì sao?"

"Ta biết, muốn ta cứu Tĩnh phi"

"Bệnh của Tĩnh phi, rất nhiều đại phu đều không chữa được, nếu ngay cả Ngân Diện công tử điều trị không được, sợ là thánh thượng giận chó đánh mèo. Không phải nói, mỗi người sau khi mắc bệnh đều có thể cứu sống"

Thế tử Phù Nhạc Thánh đau đầu nhìn nàng liếc mắt một cái: "Ngươi nói lời này, thánh thượng sẽ tha cho ngươi sao? Ngươi có biết Tĩnh phi đối với thánh thượng mà nói, chính là bảo bối của hần không!"

Quý Như Yên thân nhiên cười nhạt một tiếng: "Bảo bối? Thật sự đem Tĩnh phi làm bảo bối sao. Vì sao lại làm cho nàng ta bị người ta tùy ý hãm hại, để cho nàng chịu nhiều ủy khuất như vậy? Một cái vu thuật, đã làm cho toàn gia người ta bị chém đầu. Để cho mọi người mà Tĩnh phi yêu thương đều bị chết oan uổng sao?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh sững sốt, sau một lúc lâu nói không ra lời

"Thế tử ca ca, ngươi nếu nghĩ muốn cho thánh thượng biết thân phận của ta, có thể đi mật báo. Còn có thể nói, bệnh của Tĩnh phi, ta đây bắt lực, bởi vì nàng trúng Túy Diêm Hoàng, độc tố đã sớm ăn sâu vào tâm mạch"

"Túy Diêm Hoàng? Đây không phải là bí độc của Dị quốc hoàng thất sao?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh kinh ngạc không thôi, như thế nào cũng thật không ngờ, Tĩnh phi cự nhiên lại bị trúng loại độc này

Nếu như Tĩnh phi thật sự trúng Túy Diêm Hoàng, kia tất nhiên hung thủ là người Dị quốc cũng có liên quan

Mà Dị quốc hoàng thất có liên quan, kia cũng chỉ là người đang bị cấm trong thâm cung Tuyệt tẩn

Quý Như Yên thân nhiên liếc thế tử Phù Nhạc Thánh một cái: "Ngươi có biết mẫu thân của ta chết như thế nào không?"

"Nghe lời đồn trong kinh thành, là hậu sản rong huyết"

"Đây chẳng qua chỉ là lời đồn, trên thực tế mẫu thân của ta chết vì Tủy Diễm Hoàng. Bởi vì khi mang thai, khiến cho độc tố phát độc, ngày sinh kiệt sức mà chết. Rong huyết đây chẳng qua là thủ đoạn của tiểu thiếp trong phủ mà thôi. Mẫu thân vốn là sông không được, tiểu thiếp kia cự nhiên còn cho nàng thêm được. Vì thế, sau khi mẫu thân sinh ra muội muội, nửa canh giờ sau liền cáo biệt nhân thế"

Thế tử Phù Nhạc Thánh vốn là người thông minh, nhạy cảm sắc bén, hiểu được nàng nói chuyện này là có mục đích gì: "Ý của người Quý phu nhân cùng Tĩnh phi đều là bị người Dị quốc giết hại?"

"Muốn biết hung thủ là ai không?"

Quý Như Yên đứng lên, đem khăn khô trong tay ném sang một bên, rồi đi về phía cửa sổ, ngoài cửa có gió thổi vào, mang đến cảm giác mát lạnh

Thế tử Phù Nhạc Thánh nhìn bóng dáng của nàng: "Chăm chú lắng nghe!"

"Hung thủ có hai người, một là Dị quốc Trần hoàng hậu, một là Cốc hoàng hậu của Tì U quốc"

"Cái gì?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh chấn động, cho dù hấn nghĩ như thế nào cũng sẽ không nghĩ đến là do hai nữ nhân này làm

Quý Như Yên quay đầu nhìn hấn: "Lúc trước thái tử điện hạ chết, ta vô tình nhìn thấy Tĩnh phi ở Kinh An Tự, hỏi qua Tĩnh phi nương nương việc này chính là ai gây nên. Tĩnh phi kết luận một người đó chính là Ngọc Uyển Sở làm, nàng cảm thấy hiện tại chư vị hoàng tử đều trưởng thành, thái tử điện hạ không có sinh mẫu bảo hộ, lại tự đại làm bậy, hậu cung hoàng tử đều không ưa gì hấn"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 231: Tôn kính nhưng không thể gần gũi

"Ngọc Uyển cùng Cốc hoàng hậu, không biết bởi vì nguyên nhân gì, hai người hỗ trợ nhau đột nhiên lại trở thành địch nhân, không nể mặt nhau, thái tử điện hạ chết chính là Ngọc Uyển cấp Cốc hoàng hậu một cái tát"

Thế tử Phù Nhạc Thánh khó hiểu: "Lời này nghĩa là như thế nào? Hiện tại Ngọc Uyển bị hàng phi vị, đoạt phong hoàng quý phi, cũng bị tước đi quyền quản lý hậu cung"

"Ở mặt ngoài, Ngọc Uyển bị thánh thượng khống chế, bị giáo huấn. Nhưng ở bên trong cũng không bị mất địa vị, ai dám động đến nàng? Đừng quên, nàng chính là phi tử có hai vị hoàng tử! Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn cũng không phải là ngồi không, hơn nữa người và hấn từ trước đến nay giao hảo, không cảm thấy gì sao?"

Quý Như Yên nói một câu, đâm trúng tâm của Phù Nhạc Thánh, khiến hấn cũng nói không nên lời

Phải biết rằng, hấn chưa từng nghĩ đến, hậu cung nhóm phi tử tranh quyền lại tàn khốc như vậy, còn có tâm kế sâu xa

Quý Như Yên nhìn hấn một cái thật sâu: "Thế tử ca ca, Như Yên gọi người một tiếng ca ca, là bởi vì quan tâm đến người, nghĩa phụ cũng chỉ có một người nói dối. Người cùng thập hoàng tử đứng quá thân cận, nếu không e rằng cấp Yến vương nguy hiểm. Thập hoàng tử có dã tâm, không phải nói cũng biết mục tiêu của hấn là gì, chính là lòng ý cao cao tại thượng kia"

Thế tử Phù Nhạc Thánh có chút thất thần: "Người là ý muốn nói, những năm gần đây, ta đều bị thập hoàng tử lợi dụng sao?"

"Điều đó là hiển nhiên. Bởi vì người chính là thân cận của thánh thượng, nếu hấn cùng người có mối giao hảo tốt, hấn sẽ có rất nhiều ưu đãi, không phải sao?"

"Có lẽ người đúng"

Thế tử Phù Nhạc Thánh thì thảo, thần sắc uể oải

Kỳ thật hấn đều biết, chính là hấn vẫn không muốn thừa nhận thôi

Bởi vì trong các vị hoàng tử, luận tài trí, làm người, thập hoàng tử quả nhiên có phần hơn các vị hoàng tử khác

Hiểu được tiến lui, làm cho thánh thượng rất hài lòng

Không thể so sánh với lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn, lục hoàng tử mặc dù là nhi tử của Cốc hoàng hậu, có Hộ Quốc Công ở phía sau hỗ trợ, mọi chuyện đều là ngược mắt lên trời, khinh thường thường nhân

Quý Như Yên không nói gì nữa, ngồi ở chiếc ghế bên cạnh cửa sổ, tiếp tục hưởng thụ gió nhẹ

Thế tử Phù Nhạc Thánh cân nhắc một khắc đồng hồ, trong mắt mê mang biến mất không thấy : "Như Yên, hiện giờ hoàng tử tranh đấu, ngươi muốn giúp đỡ ai?"

Quý Như Yên tán thưởng nhìn hấn, Phù Nhạc Thánh quả nhiên là người thông minh

"Cửu hoàng tử"

"Nguyên Chiêu? Chính là hấn hiện giờ rất nhiều chuyện không hiểu, như thế nào có thể cùng các hoàng tử tranh đoạt?"

Quý Như Yên mỉm cười: "Không hiểu, cũng không có nghĩa là không thể học. Hơn nữa ngươi cảm thấy lục hoàng tử, thất hoàng tử, thập hoàng tử người nào xứng đáng ngồi trên ngai vàng để đối xử tử tế với dân chúng?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh cười khỏ: "Người nói vài người này ta cảm thấy không ổn. Thất hoàng tử là nhi tử của Tuyết tần, có huyết thống cùng với Dị quốc. Không cần nói thêm gì nữa thánh thượng chắc chắn sẽ không truyền ngôi cho hấn, mà lục hoàng tử cùng thập hoàng tử ta cảm thấy hai người họ không người nào ổn"

"Một khi đã như vậy, ngươi còn cố kỵ điều gì?"

"Muốn cho Nguyên Chiêu trở thành tân thái tử, có quá nhiều người phải đối phó. Mà người đứng mũi chịu sào chính là Cốc hoàng hậu"

Quý Như Yên gật gật đầu: "Cho nên, kế tiếp, ta sẽ đối phó Cốc hoàng hậu"

"Ngươi muốn làm cái gì?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh có chút lo lắng nhìn nàng, sợ nàng xúc động dẫn đến hỏng chuyện

Quý Như Yên nở nụ cười thần bí: "Không làm cái gì, chính là chúng ta sẽ cấp Cốc hoàng hậu một phần đại lễ. Tin chắc ở lễ bái nguyệt, Cốc hoàng hậu sẽ thực vui mừng"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 232: Đạt được hợp tác

Thấy nàng cười đến quỷ dị như vậy, làm cho Phù Nhạc Thánh lông mao dựng hết lên

Phải biết rằng, Quý như Yên vốn rất lợi hại, hơn nữa còn là Ngân Điện công tử được chốn giang hồ đồn đại. Nếu nàng muốn ra tay lấy tính mạng một người, hấn cũng không thể có bốn sự đề ngăn cản nàng

Hương Sơn Kính An Tự, Quý Như Yên lần thứ hai đến nơi này, mỗi lần đều đến ban đêm, đối với lối kiến trúc nơi đây cũng không thấy rõ ràng

Lúc này tới, làm cho nàng vô cùng xúc động

Trong chùa tôn một tượng thiên thủ quan âm đại sĩ, khoác lên một tầng kim y, càng thêm to lớn hiển hách hơn

Đứng ở đại đường, Quý Như Yên lăng lăng nhìn Tĩnh phi xuất hiện

Nàng tin, Tĩnh phi nhất định sẽ gặp nàng

Quả nhiên, sau nửa canh giờ, Tĩnh phi một thân bạch y, trong tay cầm chuỗi phật châu, một mình tiến vào đại đường

"Người tìm ta có chuyện gì?"

Quý Như Yên không sợ có người nghe lén, đồng dạng nói thẳng: "Muốn hỏi người một câu, có muốn báo thù cho một trăm người trong Kính An Hậu phủ không? Chỉ cần người muốn, ta liền dốc hết sức của ta giúp người! Nội trong ba tháng mọi chuyện nhất định sẽ xong!"

Tĩnh phi nghe vậy, trong tay cầm chuỗi hạt châu cũng mất đi sức lực, ba một tiếng rơi trên mặt đất, sợi dây bị đứt, khiến hạt châu rơi rụng xung quanh

"Ngươi nói là sự thật?"

Quý Như Yên gật gù: "Đúng vậy, chỉ cần người muốn, ta liền giúp người!"

Tĩnh phi nắm chặt tay, ánh mắt toát ra sát ý sắc bén, nghiêng răng nghiêng lợi từng chữ nói: "Ta muốn đám người hại chết Hậu phủ, từng người từng người chết không từ tế!"

Vừa nói xong, Tĩnh phi liền phun ra một ngụm máu

Ho khan đứng lên, hít thở khó khăn, hết sức thống khổ

Thấy nàng kích động như vậy, Quý Như Yên cũng không khuyên can, chỉ ở bên lạnh lùng nói: "Thân mình của người đã quá mức gầy yếu, cho dù ta dùng hết mọi biện pháp cứu tính mệnh của người, cũng không duy trì được quá ba năm. Nếu ta dùng nội lực đẩy hết độc tố trong người có thể bảo toàn một mạng. Tại một năm người sẽ giống như người bình thường, không phải chịu đựng sự thống khổ của Tủy Diễm Hoàng. Một năm sau vì áp chế quá lâu độc tố nứt ra, sẽ làm cho người mất mạng. Người có thể chọn"

"Ta lựa chọn cách sau!"

"Người phải suy nghĩ cho thật kỹ, cửu hoàng tử còn cần người"

"Không, Nguyên Chiêu không nên sống trong cừu hận. Thù của Kính An Hậu phủ, nên do ta tự mình báo, ta chỉ xin một điều rằng, Như Yên sau khi ta chết người hãy quan tâm đến Nguyên Chiêu"

Quý Như Yên nghe vậy có chút cười khò: "Ta ngày sau sợ là không thể trở về Tì U quốc, bởi vì thánh thượng đã hạ chỉ tứ hôn, làm cho ta đi theo Thiên Độc quốc thất hoàng tử, đợi sau khi báo thù xong, ta sẽ đến Thiên Độc quốc thành thân"

"Người đã biết ai hại chết mẫu thân của người?"

Tĩnh phi nhìn nàng, đột nhiên cảm thấy thẹn với nàng

Rõ ràng chỉ là một đứa nhỏ mười sáu tuổi, lại phải gánh vác nhiều cừu hận như vậy

Quý Như Yên gật gù, ánh mắt kiên định: "Ta biết, cho nên những người hại mẫu thân của ta, từng người từng người một đều không thoát được!"

Trần hoàng hậu Dị quốc, người cứ chờ xem!

Ta trước xử lý mọi chuyện ở Tì U quốc, kế tiếp sẽ là đi đến Dị quốc háo hức dạy dỗ người kia!

Người thiếu nợ Phụng gia, ta sẽ khiến cho bọn họ phải trả gấp trăm lần!

Tĩnh phi đồng ý sự trợ giúp của Quý Như Yên, hai người lặng lẽ rời khỏi Kính An Tự đến Yên vương phủ

Tĩnh phi vừa đến Yên vương phủ, liền lập tức tiến vào mật thất

Yên vương nhìn Tĩnh phi có chút áy náy: "Tĩnh phi nương nương, Vương đệ năm đó không giúp được người, xin người hãy thứ lỗi!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 233: Bức độc

"Vương gia khách khí rồi, chuyện Kính An Hậu phủ năm đó, ngay cả thánh thượng cũng bất lực, bởi vì người đó đã sớm làm tốt chuyện huyết tẩy An Hậu phủ. Bằng không, tại sao thánh thượng còn chưa hạ chỉ, Kính An Hậu một người đã không còn sống?"

Tĩnh phi nghĩ đến chuyện xưa, chỉ cảm thấy trong lòng như có khối đá đè nặng, không thở được

Phụ mẫu song thân chết thảm, ngay cả đại tẩu vừa sinh cũng không tha

Từ hoàng cung đến Kính An Tự, thánh thượng cho phép nàng lặng lẽ trở về Kính An Hậu phủ, nhìn dưới mặt đất kia máu chảy thành sông, thi thể chất như núi, làm cho nàng bi thống không thôi

Từ lúc đó, nàng liền thề, tuyệt không cam nguyện chết, nàng nhất định phải chính tay đâm cừu nhân, không thể làm những người của An Hậu phủ dưới cừu tuyền kia chết oan uổng được

Tuy rằng dưới mật thất không có ánh mặt trời, nhưng là vẫn thập phần thoáng khí: "Tĩnh phi nương nương, thời gian không còn nhiều, ta phải đem độc tố

trong người người bức ra, mới có thể cho người ở lễ bái nguyệt gặp người khác"

"Các người trước đừng vội, ta sẽ sai người coi chừng nơi này, không để người ngoài đến làm phiền"

Yến vương vội vã nói

Quý Như Yên lắc đầu: "Nghĩa phụ, không cần phải sai hạ nhân đến coi chừng. Khác thường sẽ khiến người khác chú ý. Cừu hoàng tử ở Yến vương phủ đã khiến người khác chú ý, nơi này có người coi chừng sẽ không ổn. Vẫn là nên như thường mà làm"

"Chính là..."

"Vương gia, cứ theo lời Như Yên đưa nhò này đi"

"Kìa, được rồi. Có chuyện gì cứ sai người gọi ta, ta sẽ đến ngay"

Yến vương thỏa hiệp, nói xong xoay người rời đi

Quý Như Yên một thân nội lực toát ra bên ngoài, nội lực hòa làm đầu khí, đầu khí mang theo ánh sáng thiên thanh, làm cho dung mạo của nàng lúc này như là một tiên nữ hạ phàm

Tĩnh phi thất thần nhìn đầu khí sắc thiên thanh kia, không khỏi kinh hô ra tiếng: "Này, điều này sao có thể? Đây là cảnh giới võ thần sao?"

Quý Như Yên gật đầu: "Đúng vậy, thời gian trước ta đã đột phá. Hiểu được quy luật, thêm vận may nên mới tấn chức. Hiện nay người cứ tin tưởng, ta có khả năng lo cho người chu toàn"

Tĩnh phi thở dài một hơi: "Đưa nhò, người thật là một vũ kỹ thiên tài"

"Ta không phải thiên tài, ta chỉ là mỗi ngày chăm chỉ tập võ, cho dù mệt mỏi đến đâu cũng quả quyết không dừng lại. Không tiến lên sẽ bị thụt lùi, đạo lý này của sư huynh ta đã lĩnh hội rất tốt. Nếu muốn vĩnh viễn đứng ở chỗ cao, phải đánh bại lưỡi biếng của chính mình, mới có thể làm cho mình cực mạnh"

Tĩnh phi nghe câu nói kế tiếp liên tục gật đầu: "Tĩnh phi nương nương thỉnh người cỡi bỏ xiêm y, quay lưng về phía tôi"

Tĩnh phi giống như một con dơi gỗ, động tác cứng nhắc cỡi bỏ xiêm y

Điều nàng không biết chính là, Quý Như Yên đã thôi miên nàng, cho nên nàng mới có thể ngoan ngoãn nghe theo lời của Quý Như Yên

Thời gian từng khắc từng khắc một trôi qua

Quý Như Yên truyền nội lực cho Tĩnh phi, cũng theo tầng thiên thanh quang mang biến thành màu trắng, đến cuối cùng biến thành hư vô

Thời điểm nàng thu hồi hai tay mình, sắc mặt tái nhợt vô lực, mồ hôi trên trán như trân châu chảy xuống

Đờ Tĩnh phi nằm xuống, thay cho nàng quần áo tử tế, Quý Như Yên lúc này mới hiểu thế nào là thoát lực

Vương tay trái, hoa sen vàng thân nhiên hiện ra trong lòng bàn tay. Quý Như Yên lắc mình tiến vào không gian, trực tiếp đi đến hồ nước, cả người nhảy xuống hồ

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 234: Sư huynh bị đánh một trận

Hồ nước này nàng không biết bên trong chứa thứ nước gì, nhưng điều nàng biết chính là, thứ nước này có thể giúp nàng ra tăng nội lực

Mười năm nay, nàng vì sao so với sư huynh Sở Lam Thiên lợi hại hơn, cũng ít nhiều phụ thuộc vào hồ nước này

Nếu không phải hồ nước này tồn tại, nàng cũng không thể nâng cao vũ kỹ nhanh đến như vậy

Quý Như Yên ngâm mình ở giữa hồ nước, lẳng lặng ngồi trong đó, một khắc đồng hồ sau nội lực trong cơ thể đều khôi phục

Mở to hai mắt, Quý Như Yên vừa mừng vừa sợ

Bởi vì, nàng phát hiện ra vũ kỹ của mình lại tăng, thế nhưng lại trực tiếp đột phá đến màu xanh thẫm rồi

Thực là phi thường kì quái!

Nàng dừng lại ở cảnh giới võ suất tuyệt đỉnh cao thủ đã bốn năm rồi, chính là mấy ngày nay lại đột phá đến cảnh giới võ thần, giúp Tinh phi bức độc, còn tưởng rằng nội lực cạn kiệt, vài ngày mới có thể khôi phục lại được, lại không nghĩ rằng, chính mình chỉ trong một khắc đồng hồ liền khôi phục như ban đầu

Thời điểm cảnh giới võ thần lúc đầu đến lúc thời kì cuối, nâng lên rất nhanh, làm cho nàng vừa mừng vừa sợ

Quý Như Yên vào không gian, Sở Lam Thiên tất nhiên là biết, nhưng hắn phải trông coi được thang cho Tuyết Nhi, nên không thể phân thân ra được, chỉ làm cho bạch mao vượn người đi đón nàng

Quý Như Yên một thân lục y, vừa lúc nhìn thấy bạch mao vượn người đi đến

"Viên Viên, người lại cao lớn thêm!"

Quý Như Yên nhìn bạch mao vượn người không khỏi vui mừng

"Úc, ngô!"

Thấy có người gọi tên mình, bạch mao vượn người hướng lên trời kêu một tiếng

Quý Như Yên cảm giác được nó rất vui sướng, lại vui vẻ: "Viên Viên, chúng ta trở về đi!"

"Úc ngô!"

Viên Viên hai tay cầm Quý Như Yên, sau đó đặt ở trên vai, rồi bước nhanh ly khai khỏi hồ nước

Trở lại Ngao Thế Bảo, Quý Như Yên ở phía xa đã nhìn thấy sư huynh Sở Lam Thiên

Sở Lam Thiên nhìn thấy Quý Như Yên, chỉ thấy nàng một thân nữ tử vô lực, không khỏi chấn động: "Tiểu sư muội, nội lực của ngươi đâu?"

"Sư huynh muốn biết sao?"

Quý Như Yên cười xấu xa

"Nói mau!"

Quý Như Yên đột nhiên phát phát tay, cây đại thụ ngàn năm ở cách xa mười thước kia, trực tiếp bị nàng chặt đứt, lẳng lẳng rơi xuống không một tiếng động

Mà đại thụ mất đi chỗ chống đỡ, ngã về phía sau

Rầm__

Sở Lam Thiên hai mắt trừng lớn, vẻ mặt không dám tin, đây là dạng nội lực gì?

Cự nhiên dễ dàng đem cây tùng ngàn năm một chiều chặt xuống? Hơn nữa còn từ gốc?

Quý Như Yên hướng về phía hắn, đột nhiên cười làm cho người ta sợ hãi: "Đó là bởi vì cây đó sẽ cản tầm mắt ta, sẽ làm cho ta không thấy rõ rừng trúc trước mặt kia!"

"Ách..."

"Sư huynh, có hứng thú đánh một trận không?"

Sở Lam Thiên cổ quái nhìn thoáng qua Quý Như Yên, tiểu sư muội này, thực không tầm thường a!

Căn bản là cổ quái!

Nhớ rõ trước kia tiểu sư muội tập võ, hắn thường xuyên đem nàng trở thành bao cát mà đánh!

Hiện tại nàng thần bí như vậy, thật sự không muốn đem hắn thành bao cát, sau đó hảo hảo báo thù sao?

Sở Lam Thiên lắc lắc đầu: "Không cần! Thử người nghĩ đừng nghĩ tới!"

"Sư huynh đây là sợ sao?"

"Ai sợ gì? Không phải là chỉ đánh một trận thôi sao? Đến! Sư huynh cũng không phải là mèo bệnh!"

Dứt lời, hai người liền tiến lên

Sau nửa canh giờ, một bóng đen từ không trung hùng hăng đáp xuống mặt đất

Oanh ____

Bụi đất bay lên

Mà Sở Lam Thiên gương mặt đầy bụi, hướng lên tận trời mắng to: "Quý Như Yên! Ngươi là quái vật!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 235: Lấy nhiều một chút

Bạch mao vượn người ở bên xem cuộc vui, thời điểm Sở Lam Thiên rơi xuống, động tác của nó vô cùng nhanh đưa tay lên che ở trước mắt mình, làm như kiểu cái gì cũng không nhìn thấy

Mà Sở Lam Thiên tự nhiên bị quăng ngã dưới nền đất, đứng lên một cách chật vật

Quý Như Yên từ trên không nhảy xuống, thân nhiên đứng ở trước mặt của hắn, cảm hơi hướng lên trên: "Nguyên lại, bao cát bằng người cũng thập phần không tồi đâu"

"Quý Như Yên!"

Một tiếng gầm rú, làm chấn động bốn phía, lá cây rơi rụng xuống đất

Sở Lam Thiên tức giận như muốn bốc khói

Quý Như Yên thoải mái quăng cho hắn một câu: "Như thế nào? Sư huynh ngươi không phục sao? Muốn hay không đánh lại một lần nữa?"

"Ta cùng ngươi đánh! Ngươi cự nhiên nâng cấp đến thời kỳ cuối của cảnh giới võ thần, ngươi cũng không nói với ta một tiếng, trong mắt của ngươi còn có sư huynh này sao?"

"Ngươi không có hỏi, ta cũng sẽ không nói"

"Thì! Lão phu xem ngươi chính là muốn đánh ta một trận cho hết giận, có phải hay không?"

"A? Sư huynh thật đúng là một người thông minh!"

Quý Như Yên gật gật đầu, Sở Lam Thiên trừng mắt nhìn nàng một cái, vỗ vỗ trên người bần đất: "Được rồi! Nhiều năm như vậy ngươi đều bị ta đánh, lần này ngươi đánh ta, cũng coi như huê nhau! Còn có, lần sau đừng có nói đến chuyện này!"

Câu kế tiếp, hắn không nói ra

Mà Quý Như Yên cũng thông minh, lập tức nở nụ cười: "Sư huynh chính là hảo"

"Hừ! Tiếp đi!"

Một bình dược trong tay hắn nhẹ nhàng lấy ra

Quý Như Yên nhìn thấy bình dược này, có chút ngoài ý muốn: "Sư huynh, đây là cái gì?"

"Đây là thuốc giải độc cho nam nhân của ngươi. Ngươi nói cho hắn biết, thuốc này nếu dùng, trong hai tháng sẽ mất đi nội lực. Hai tháng sau, hắn phải chăm tập võ kỹ nội công, đây là quyền nội công tâm pháp ta cho hắn, ngươi thay ta truyền cho hắn"

Sở Lam Thiên vừa nói, vừa lấy ra một cuốn bí tịch võ công cũ kỹ

Quý Như Yên nhìn lướt qua: "Sư huynh, bí tịch này là trong Ngạo Thế Bảo của ta đi!"

Sở Lam Thiên trừng mắt nhìn nàng: "Như thế nào? Sư huynh ta lấy một quyển, ngươi có ý gì sao?"

Quý Như Yên thấy hấn dựng lông, mau chóng giơ hai tay lên, vẻ mặt vô tội, vội vàng lắc đầu: "Như thế nào có thể? Lúc trước ta đã nói trong tiểu thiên thế giới này, chỉ cần huynh cần thứ gì, ta đều tặng cho huynh hết thầy"

"Hừ! Coi như còn có chút tình người!"

Sở Lam Thiên hừ lạnh, xoay người bước vào trong Ngao Thế Bảo

Quý Như Yên nhìn bí tịch trong tay, không khỏi cười khò, đây là cái gì nội công tâm pháp?

Tên như thế nào lại buồn cười như vậy, Long Dương**?

Sẽ không thật sự làm cho Lạc Thuần Thần luyện thành long dương chi phích chứ!

Nếu thật sự là như vậy, đến lúc đó nàng nhất định tìm sư huynh tính sổ

Quý Như Yên theo Sở Lam Thiên đi vào phía trong

Ngao Thế Bảo thiết kế thập phần cổ điển, hơn nữa bốn phía thập phần sạch sẽ, hoa viên, non bộ, nước chảy, thủy trì, cái gì cần đều có

Mỗi cửa chính của một gian phòng đều có tấm ván gỗ ghi rõ đây là địa phương nào

Một đường đi tới, trải qua rất nhiều phòng, đan phòng, tàng dược phòng, luyện công phòng, bế quan thất, luyện khí phòng, linh tuyền trì...

Quý Như Yên hướng Linh Tuyền Trì đi đến, Sở Lam Thiên thấy thế, mau chóng hỏi: "Ngươi đến Linh Tuyền Trì làm cái gì?"

"Thu thập hai bình linh tuyền, cấp tôn tử của bằng hữu sư huynh. Ngươi cho hấn uống thuốc giải độc, làm hấn mất hết nội công, nếu như không có linh tuyền, ngươi cảm thấy hấn sẽ không sinh đại bệnh sao?"

Sở Lam Thiên suy nghĩ một chút, liên tục gật đầu: "Điều này cũng đúng, vậy ngươi lấy nhiều một chút!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 236: Có chỗ gì tốt?

Quý Như Yên nghe vậy, hận không thể đánh sư huynh một lần nữa

Phải nói, linh tuyền trong tiểu thiên thế giới này, cũng là loại cực kỳ trân quý

Sở Lam Thiên phát hiện linh tuyền này để chế đan dược, có thể phát huy mười phần trăm xác suất thành công, cơ hội vài ngày sẽ luyện chế một ít thượng cô đan dược

Đương nhiên, thiết yếu chính là tạo ra dược vật cho Phượng Như Tuyết

Lấy xong linh tuyền, Quý Như Yên lại hỏi Sở Lam Thiên: "Sư huynh, thái cực tiên đan của Tuyết Nhi khi nào thì luyện xong vậy?"

"Ngươi lần trước lấy được hạnh hoa băng hỏa nhân, ta đã đem nó luyện thành bột phấn, chờ dược thang của Tuyết Nhi làm xong. Ta sẽ tiến hành bế quan, có thể luyện chế thái cực tiên đan"

"Kia cần ta đem Tuyết Nhi mang theo bên người không?"

Sở Lam Thiên lắc đầu: "Không, không cần, để Tuyết Nhi tại đây. Miễn cho nàng ở bên ngoài cảm xúc bị kích thích, càng khó không chế được. Ít nhất ngươi còn cho nhà đầu Linh Tinh kia ở trong này bởi Tuyết Nhi, tin tưởng nàng sẽ không cô độc. Hơn nữa không phải còn có Viên Viên sao?"

"Hảo, hết thầy nghe theo sư huynh"

"Tiểu sư muội, ngươi rời đi tiểu thiên thế giới, nhớ rõ thay ta bảo vệ tốt Lạc Thuần Thần"

Quý Như Yên trừng mắt nhìn hấn: "Có chỗ gì tốt?"

Sở Lam Thiên tưởng mình nghe nhầm, vẻ mặt bất khả tư nghị: "Hấn là nam nhân của ngươi, ngươi cự nhiên còn hỏi ta có chỗ gì tốt?"

Quý Như Yên làm dáng vẻ đương nhiên: "Đương nhiên. Hắn không phải là tôn tử của băng hữu ngươi sao? Ngươi cũng biết ta cho dù ra ngoài, cũng cần phải đối phó với rất nhiều địch nhân, chưa chắc đã bảo vệ tốt được cho hắn. Nếu không, ta đưa hắn đến tiểu thiên thế giới?"

"Không được!"

Sở Lam Thiên không chút nghĩ ngợi, liền cự tuyệt: "Đây là bảo vật sư phụ truyền cho ngươi. Nếu ngươi vô pháp đem sau lưng của mình dao cho đối phương, nói cho đối phương biết chuyện của tiểu thiên thế giới! Băng không ôm vách tường có tội, đạo lý này, ngươi đừng nói với ta là ngươi không hiểu".

Quý Như Yên mỉm cười: "Yên tâm đi sư huynh, ta cũng chỉ là thuận miệng nói ra. Ta đi thấp cho nương một nén hương, ngươi không cần tiễn ta"

Thi hài của mẫu thân, nàng đã lặng lẽ trao đổi, đem nương mai táng ở trong tiểu thiên thế giới này

Hơn nữa tự mình thiết kế mộ của mẫu thân, một tòa phần mộ đơn giản, chỗ này nàng ngay cả Tuyết Nhi cũng không nói cho biết, chính là sợ muội muội cảm xúc kích động, cho nên không nói ra

Rời đi Ngao Thế Bảo, đi đến phái sau chân núi, bên cạnh có một ngôi mộ

Ngôi mộ này trước mặt là một thác nước

Thanh âm âm vang, nghe nhịp tim cũng muốn dồn dập

Quý Như Yên ngắt lấy một ít hoa tươi, mang theo hương nến, quỳ gối trước mộ phần

"Nương, Như Yên đến thăm ngươi. Người tại đây có thích không? Thác nước ở đây nhiều năm sẽ không ngừng chảy, hơn nữa xung quanh đều có từng bách thanh thụ làm bạn với ngươi. Trong đình trên bàn thạch còn có một cỗ cầm, nếu người dưới suối vàng biết, chắc chắn sẽ rất vui mừng"

Vừa nói, động tác trên tay cũng không chậm lại. Trong chốc lát hương nến đã đặt lên

Quý Như Yên đưa tay sờ sờ bia mộ, thanh âm trầm thấp: "Nương, người dùng thuốc độc giết chết ngươi, Như Yên đã biết là ai. Có lẽ là người cũng biết là ai hạ độc thủ, ta không biết nương có hận nàng ta hay không. Nhưng ta sẽ không để nàng ta còn sống. Thủ này ta nhất định phải báo. Nương, nếu trên trời có linh, hãy bảo hộ cho nữ nhi báo thù thành công!"

Nói xong, Quý Như Yên xoay người rời đi, theo ý nghĩ của nàng, cả người lúc này rời đi tiểu thiên thế giới, trở về mặt đất của Yên vương phủ

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 237: Trấn Bắc Hậu phủ cho mời

Trên giường, Tĩnh phi như trước vẫn còn đang ngủ say, Quý Như Yên nhìn thoáng qua Tĩnh phi, thấy nàng không có biểu hiện gì lạ, lúc này mới từ mặt thất đi ra

Thời điểm trở lại Phi Liễu Các, Yên vương cũng không có xuất hiện, ngược lại Yên vương thế tử Phù Nhạc Thánh lại ở trong phòng của nàng đi tới đi lui, như kiến bò trên chảo nóng

"Như Yên, phu nhân Trấn Bắc Hậu phủ đưa thiệp, nói là mời ngươi đến tham gia đại thọ năm mươi của Trấn Bắc Hậu gia"

Quý Như Yên có chút mê man: "Trấn Bắc Hậu phủ?"

Thấy nàng một bộ dạng ngốc tử, thế tử Phù Nhạc Thánh lúc này lại nói: "Ngươi không có ấn tượng?"

"Thiệt tình không có"

"Cung yến của tết trung nguyên, ngươi còn nhớ không? Ngươi chính Tuyết phi, kết quả làm cho Trấn Bắc Hậu phủ ra một trăm vạn lượng bạc. Phu nhân Trấn Bắc Hậu phủ chính là tỷ tỷ của Tuyết phi. Sau này người Trấn Bắc Hậu phủ đến tìm Tuyết phi, hai tỷ muội cật hứng bỏ về, chắc là bởi vì một trăm lượng bạc kia, hai người liền không vui"

Quý Như Yên lúc này mới bừng tỉnh: "Nguyên lai là tỷ tỷ của Tuyết phi a, nàng mời ta tham gia, ta có thể cự tuyệt đi!"

Thế tử Phù Nhạc Thánh ngoài cười trong không cười: "Ngươi cứ nói đi"

"Nhìn bộ dạng của ngươi, nghĩa là ta không tham gia không được?"

"Đương nhiên! Đường đường là Trần Bắc Hậu, như thế nào có thể không tham gia?"

"Nghe người nói như vậy, Trần Bắc Hậu thế lực rất lớn"

Quý Như Yên đi vào phòng của mình, tìm ghế dựa ngồi xuống, bộ dạng như rất chăm chú lắng nghe

Thế tử Phù Nhạc Thánh giải thích: "Trần Bắc Hậu cùng Kính An Hậu, hai người đều là cánh tay của tiên hoàng, đối với tiên hoàng trung thành và tận tâm. Sau này tiên hoàng qua đời, tiên đế kế vị, hai vị Hậu gia, một cái an nội, một cái nhượng ngoại. Mới có thể khiến cho hoàng quyền của Ti U quốc không thay đổi mà dẫn tới đại loạn. Vì vậy hai vị Hậu gia này chính là đại công thần của Ti U quốc"

"Đại công thần? Ta xem là chưa hẳn đâu, nhìn xem Kính An Hậu phủ bị người hại chết đến một người cũng không còn!"

Quý Như Yên liếc mắt nhìn hắn, tức giận trực tiếp hướng hắn hét lớn

Thế tử Phù Nhạc Thánh tức giận trừng mắt nhìn nàng: "Ta nói cho người biết, Trần An Hậu phủ rất lợi hại!"

"Vậy người tin hay không, nếu ta thật sự đi đến Trần Bắc Hậu phủ, chỉ sợ Trần Bắc Hậu phủ ngay cả lễ bái nguyệt đều qua không được, mọi người toàn bộ trên dưới đều đi xuống nền đất bồi tiên hoàng"

"Như Yên! Người có cần phải nói mạnh miệng như vậy không?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh vô lực

Quý Như Yên liếc hắn một cái: "Ta cũng không nói mạnh miệng, vẫn là nói người không tin lời ta đi!"

"Ta..."

"Còn nhớ rõ tết trung nguyên lần đó, chỉ bằng một câu nói của ta có thể làm cho Tuyết phi đáp ứng quyền trăm vạn lượng sao?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh trước mắt sáng ngời: "Người là nói Trần Bắc Hậu phủ cùng nhóm thương nhân ký kết hiệp nghị sao?"

"Đúng vậy"

"Vậy người có trong tay hiệp nghị kia?"

"Hiện tại không có"

Quý Như Yên thành thật đáp, nàng hiện tại quả thật là không có

Nhưng là không có nghĩa nói vài ngày sau nàng không có

Bất quá lời nói sau kia nàng không thể nói cho Phù Nhạc Thánh

Đơn giản là, nàng thấy bộ dạng sốt ruột của thế tử ca ca, vẫn là nhìn chỉ được cái đáng yêu mà thôi!

"Quý Như Yên! Người nói muốn tức chết ta sao! Phụ vương nói ta đi giúp người, người căn bản không cần người giúp, chính là người không chính người người ta đến người ngã ngựa đổ, tên của ta có thể viết lại"

Thế tử Phù Nhạc Thánh quả thực chính là phát điên, Quý Như Yên này chính là khắc tinh của hắn!

Quý Như Yên cười hắc hắc, nịnh hót một câu: "Thế tử ca ca, quả nhiên là tinh mắt, không hổ là Yên vương thế tử!"

Thế tử Phù Nhạc Thánh nghe vậy, sắc mặt như chịu oan ức

"Tốt lắm, không trêu chọc người nữa. Nói đi, Trần Bắc Hậu gia khi nào thì đại thọ?"

"Ngày mốt"

"Ngày mốt?"

Quý Như Yên trầm tư một chút, sau đó đứng lên đi ra ngoài

Thế tử Phù Nhạc Thánh thấy nàng đi ra ngoài: "Người đi đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 238: Nói điều kiện

"Nếu là đại thọ, dù thế nào cũng phải chuẩn bị hảo lễ, không phải sao?"

Dứt lời, không hề để ý tới thế tử Phù Nhạc Thánh còn ngây ngốc trong phòng, nàng đã sải bước ly khai

Mà nàng vừa ra khỏi Yến vương phủ, hướng đến Phượng Minh Hạng mà đi

Vừa đến Phượng Minh Hạng, phát hiện nơi này chỉ có một hộ vệ đứng trước đại trạch

Đại môn vừa đóng, Quý Như Yên tiến lên gõ gõ cửa

Cửa lớn chỉ nha một tiếng, người mở cửa, chính là Âm Nô

Âm Nô cách ăn mặc như trước vẫn giống nhau, da thịt tuyết trắng, trên người mang theo sát khí

Ở trước ngực còn có hình xăm độc nhất vô nhị

"Như Yên cô nương? Người đã tới, mau vào đi"

Quý Như Yên đi vào: "Chủ tử nhà ngươi có nhà không?"

"Chủ tử đang ở đây. Người chờ một chút, ta đi bẩm báo"

"Hảo"

Âm Nô bước nhanh rời đi, Quý Như Yên đánh giá một chút đại trạch này

Nơi này rất bình thường, duy nhất có một thứ chính là ngôi nhà này nhìn qua rất vững chắc

Lạc Thuần Thần mang mặt nạ để lộ một nửa bên má phải, hoàn mỹ không hề sút mẻ, ngũ quan tinh xảo, tuấn lãng mang theo vài phần hậm hực âm nhu, lông mi dài như phiến, màu quang sâu thẳm tối đen, thẳng tắp nhìn chăm chăm nàng

"Ngươi đã đến rồi"

Quý Như Yên nhìn Âm Nô đằng sau hắn: "Có thể một mình nói chuyện không?"

"Đi theo ta"

Lạc Thuần Thần nhắc chân hướng phòng trong mà đến, phân phó Âm Nô canh giữ ở bên ngoài cửa, sau đó đi đến một giá sách, lấy ra một quyển sách

Sách vừa được lấy ra, Quý Như Yên nghe thấy được một thanh âm cổ quái

Giá sách lúc này cũng liền được chia làm hai phần, lộ ra một cái thông đạo

"Đi thôi"

Lạc Thuần Thần đi trước dẫn đường, Quý Như Yên đi ở phía sau

Vừa đi vừa đánh giá, phát hiện làm nàng kinh ngạc: "Nơi này thông đến đâu?"

Lạc Thuần Thần cười thần: "Hành cung"

Quý Như Yên trều rút khóe miệng, từ Phượng Minh Hạng đến Hành cung, cho dù là đi ở trên mặt đất cũng phải đến nửa canh giờ

Chính là Lạc Thuần Thần xây dựng mật thất này phải tốn bao nhiêu tài lực đây?

"Ngươi tìm ta có chuyện gì? Có thể vừa đi vừa nói!"

Quý Như Yên nghe vậy, nhanh chóng từ trong tiểu thiên thể giới lấy ra ba đồ vật, đưa đến cho hắn

Lạc Thuần Thần tiếp nhận bình dục: "Đây là giải dược sao?"

"Đúng vậy. Nhưng là sau khi dùng được này, nội công sẽ không còn, hai tháng sẽ trở thành người bình thường, bình này sẽ không làm cho thân thể người gầy yếu, Long Dương bí tịch là sư huynh đưa cho ngươi, ngươi có thể sau hai tháng luyện thứ này để lấy lại nội công"

Quý Như Yên chỉ vào ba thứ này, giống như đang giải thích cách sử dụng của nó

Lạc Thuần Thần trầm nghĩ: "Hai tháng không có võ công?"

"Đúng vậy"

"Lúc này chính là lúc quan trọng, có thể hoãn lại một chút không?"

Quý Như Yên lắc lắc đầu: "Sư huynh nói hai tháng, chính là thời gian ngắn nhất rồi. Nếu ngươi lo lắng cho an nguy của mình, như vậy có thể phái cao thủ của Quý Hoàng đến bảo hộ. Nếu bọn họ không thể lo liệu được, ta sẽ thay họ bảo hộ ngươi"

"Ngươi?"

Lạc Thuần Thần cười khỏ, hẳn không có thói quen để nữ nhân bảo hộ mình

Quý Như Yên nở nụ cười: "Như thế nào, ngươi không tin ta sao?"

Lạc Thuần Thần lắc lắc đầu: "Đương nhiên không phải, chính là cảm thấy có chút không quen mà thôi"

Quý Như Yên nhìn hẳn một cái, đột nhiên nói: "Thánh thượng đã hạ chỉ, ta và ngươi có thể thành thân, ta hôm nay tới gặp ngươi chính là muốn nói với ngươi một điều kiện"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 239: Điều kiện: Không được viên phòng

"Nói điều kiện?"

Lạc Thuần Thần ánh mắt đột nhiên trở nên u lãnh không rõ

Quý Như Yên thấy hẳn như vậy, tim đột nhiên đập thình thịch, nhưng là vì không muốn ủy khuất chính mình, vẫn là kiên trì nói ra

"Đúng vậy, ta sẽ gả cho ngươi, nhưng ta hy vọng nội trong hai năm chúng ta không viên phòng, có thể chứ?"

Lạc Thuần Thần ngẩn ra, lập tức cảm thấy phần nợ dĩ thường, nhưng hẳn ngoài mặt lại cực kỳ bình tĩnh: "Lý do không viên phòng?"

"Này..."

Quý Như Yên đột nhiên không biết nên nói cái gì?

Nàng muốn nói, nữ tử mười sáu tuổi không thích hợp để mang thai sao?

Nếu là nói như vậy, mình cũng có chút nhớ nhưng hơn

Dù sao, hôn sự của nàng cùng Lạc Thuần Thần hoàn toàn là lợi dụng lẫn nhau, dựa vào lẫn nhau, nàng nửa điểm cũng không nhận ra, nàng chính là thích nam nhân thần bí này

"Thôi, nếu ngươi muốn nói, như vậy liền thuận theo ngươi"

Lạc Thuần Thần thấy nàng khó xử, cũng không có nói cái gì nữa

Quý Như Yên thấy hẳn không muốn truy vấn, thở nhẹ một hơi

Nhưng bộ dáng nàng thở nhẹ kia, lại đặt ở trong mắt Lạc Thuần Thần

Hắn không khỏi nhăn mày kiếm, cả người lãnh khí phóng ra bên ngoài

Quý Như Yên chỉ cảm thấy hẳn có chút khó chịu, nhưng cũng không phải là muốn ngóc đến nỗi đi chọc miệng núi lửa, vì thế nói sang chuyện khác: "Ngươi ở trước mặt Âm Nô vì cái gì phải mang mặt nạ?"

"Ám Nô là sát thị của Quý Hoàng, cũng không phải là thị nữ của thất hoàng tử ta"

Quý Như Yên có chút kinh hãi nhìn hắn, không thể tưởng tượng: "Ý của ngươi là Ám Nô chưa từng thấy qua mặt của ngươi sao?"

"Ân"

Điều này thật khó tin!

Ám Nô ngay cả bộ dáng thực của chủ tử cũng chưa thấy qua, đã liền nguyện trung thành với hắn, thậm chí ngay cả tính mạng cũng không cần

Quý Như Yên trều rút khóe miệng, cuối cùng vẫn là không đặt ra câu hỏi, hỏi nữa cũng là như vậy a

Dù sao, Quý Hoàng chính là người đông thể mạnh, nàng cũng không thể nhất thời hiểu được tại sao Lạc Thuần Thần đối với nàng lại thẳng thắn nói ra thân thể thực sự của mình

Lạc Thuần Thần đột nhiên mở lời tán thưởng: "Hong y vệ của Phụng gia cũng không tệ lắm. Có thể so với đại nội thị vệ của hoàng thất"

Quý Như Yên gật gật đầu: "Hong y vệ tồn tại, vốn chính là người phiêu bạt giang hồ, thân thể bí hiểm, là sư huynh đem họ giao cho ta, mà ta hy vọng bọn họ có thể bảo vệ Phụng gia, đây chính là tâm nguyện duy nhất của ta"

Lạc Thuần Thần hít lại hai mắt: "Chúng ta tới rồi"

Hắn vừa nói một bên thân thủ ẩn xuống địa phương trước mắt, làm cho bóng tối trong phòng tràn vào tia sáng quang mang mãnh liệt, khiến cho Quý Như Yên có chút không thích ứng được, lấy tay che mắt

"Có hứng thú ném thử cung yển ở hành cung không?"

"Hào"

Quý Như Yên không có cự tuyệt, ngược lại là sẵn khoái đáp ứng

Hành cung Ti U quốc, chính là cung uyển của ái phi tiên hoàng. Sau này ái phi kia mất, nơi này liền trở thành nơi tiếp đãi sứ thần của các quốc gia lấy tên là Hành cung

Lạc Thuần Thần vừa nói, lập tức đem mặt nạ quý tháo xuống, dưới ánh mặt trời hắn lại càng toát ra ngưu khí bức người, làm cho người ta thấy được trước mắt chính là một công tử tuấn tú nho nhã

Quý Như Yên cùng hắn đứng ở một chỗ, người hỏi kẻ đáp, cũng không thấy vẻ gì khác lạ

Tích Tiểu Mộng thời điểm thấy hai bọn họ, chỉ cảm thấy hai người giống như một bức họa trên tranh, quả là một cặp trời sinh một đôi

Nhìn Lạc Thuần Thần đáy mắt mỉm cười, hắn không khỏi ngẩn ra, rất nhiều năm nay hắn chưa từng thấy điện hạ mỉm cười vui vẻ như vậy bao giờ

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 240: Phúc hắc tính kế

"Điện hạ, người cuối cùng đã trở lại. Không nghĩ khi trở lại cự nhiên còn mang về được một mỹ nhân a"

Tích Tiểu Mộng nghênh đón, ngoài miệng lại không quên trêu chọc đôi nam nữ này

Quý Như Yên liếc hắn một cái: "Nguyên lai là quốc sư đại nhân, nghe điện hạ nói quốc sư đại nhân trù nghệ rất cao, không biết Như Yên có may mắn có thể thưởng thức đồ ăn do quốc sư làm hay không?"

Tích Tiểu Mộng trừng mắt liếc nhìn Lạc Thuần Thần một cái, điện hạ quả nhiên là không nghĩa khí, mới quen biết Quý Như Yên không lâu, cự nhiên bán hắn cho nàng

Khuôn mặt hiện lên tươi cười: "Làm sao làm sao, Như Yên cô nương hãnh diện, ta tất nhiên là tiếp đón khách quý rồi"

"Kia Như Yên liền cung kính không bằng tuân lệnh!"

Quý Như Yên cười cười, theo cước bộ của Lạc Thuần Thần bước vào, đi vào đến một gian đại điện, mới phát hiện nơi này cự nhiên không có một thị nữ nào hầu hạ

Thậm chí rót trà cũng chính là tự mình làm

Lạc Thuần Thần rót cho Quý Như Yên một chén trà, sau đó chính mình cũng ngồi xuống, nhìn Quý Như Yên, như có điều suy nghĩ

Quý Như Yên nhấp một ngụm trà, thấy hần bộ dáng do dự, có chút không thoải mái, liền hỏi: "Làm sao vậy?"

"Hai tháng thời gian, có chút dài quá"

"Người có phải hay không có việc gì cần xử lý?"

Lạc Thuần Thần thật sâu nhìn nàng một cái: "Bốn mươi lăm ngày sau, Bò Đề Thủy Lộ xuất hiện tại núi Bò Đề của Bò Đề quốc"

Bò Đề Thủy Lộ?

Kia không phải là thứ Tuyết Nhi tới mười bốn tuổi cần dùng sao?

Quý Như Yên vội vàng hỏi hần: "Thật vậy sao?"

Lạc Thuần Thần hỏi lại: "Ta đã lừa gạt ngươi sao?"

"Trước mắt mà nói, không có"

Quý Như Yên liếc mắt nhìn hần một cái, lại hỏi: "Bò Đề quốc ở đâu?"

"Cần ngồi thuyền để đi, lộ trình chỉ có một mình ta biết. Nếu như ta không có võ công trong người, như thế nào mang ngươi đi?"

Lạc Thuần Thần thần nhiên nói thẳng

Quý Như Yên trờu rút khoe miệng, nguyên lai đây chính là nguyên nhân hần muốn mau chóng khôi phục võ công

Kỳ thật muốn khôi phục võ công cũng không phải không được, đến lúc đó đem hần vào trong không gian kia, ngâm mình trong hồ nước một khắc đồng hồ, liền có thể giải quyết hết thảy

Chính là, sư huynh nói qua, nàng không thể tùy tiện dẫn người đi vào

Xem ra, đến lúc đó lấy từ hồ nước một thùng là được

Quý Như Yên trừng mắt nhìn Lạc Thuần Thần: "Vậy người hiện tại đem giải độc đan ăn, chờ thời điểm chúng ta xuất phát đến Bò Đề quốc, ta tự có biện pháp!"

"Hảo"

Lạc Thuần Thần cười vui vẻ đến phá lệ

Thấy bộ dáng của hần, Quý Như Yên lại cau giận, người này chính là người giỏi tính kế, tâm nhĩ cũng quá tối!

Tích Tiểu Mộng lúc này đi đến: "Hai vị đã nói chuyện xong chưa? Đồ ăn đã chuẩn bị tốt, thỉnh hai vị đến thiên điện"

Hai người nhìn nhau, cái gì cũng chưa nói, chính là thập phần ăn ý đứng dậy di chuyển đến thiên điện

Trên bàn đặt chín món, màu sắc phối hợp hài hòa, làm cho người ta thấy được thập phần vui mắt. Quý Như Yên nhìn trên bàn có cá đường dầm, gà hầm hạt sen, cánh vịt vừa chín tới. Không khỏi giật mình, tại thời đại này, nam tử bình thường không có mấy người thích nấu ăn như vậy

Đương nhiên nam tử làm đầu bếp thì ngoại lệ

"Hai vị, mời ngồi. Đến nếm thử, tay nghề của bốn quốc sư hôm nay!"

Quý Như Yên bộ dáng bị thực vật hấp dẫn, làm cho hần tâm sinh kiêu ngạo

Quý Như Yên thần nhiên ngồi xuống, cầm lấy chiếc đũa, gấp một miếng cá, đột nhiên hít một hơi

Hần khản trương vội vàng hỏi: "Như Yên cô nương, làm sao vậy?"

Quý Như Yên cười khò: "Quốc sư đại nhân, người đem muối nhầm thành đường sao?"

Chương 241: Nấu ăn có thể gạt chết người

"A?!"

Tích Tiểu Mộng quá sợ hãi!

Nhìn sắc mặt của Quý Như Yên không tin tưởng, chính mình tự gấp lên miếng thịt bò. Thịt bò vừa đưa vào trong miệng, hương vị liền vọt tới, làm cho hần "Phốc" một tiếng, trực tiếp mang miếng thịt bò ói ra ngoài

Lạc Thuần Thần ngồi ở một bên, khoe miệng mang theo ý cười như có như không

Nhìn thấy Quý Như Yên kia đưa ra khuôn mặt nhăn nhó, chuyện ở dưới mặt thất kia cũng theo gió mà tan

Thôi, không viên phòng thì không viên phòng

Nàng hiện tại tuổi cũng còn nhỏ, cho phép nàng có nguyên nhân khác

Một ngày nào đó, hần tin tưởng nàng sẽ chủ động cho hần biết

Quý Như Yên liếc qua hần thấy ý cười, hèn giận trừng mắt nhìn hần: "Ngươi sớm biết hần không biết nấu ăn?"

Lạc Thuần Thần cự nhiên gật gật đầu: "Hần làm cái gì, ta chưa bao giờ ăn"

"Cái gì?"

Quý Như Yên trừng mắt nhìn hần, lại nhìn đến một bàn thức ăn động lòng người kia, không khỏi cảm thấy Tích Tiểu Mộng này nấu ăn có thể gạt chết người không đền mạng a!

Cuối cùng cũng hiểu được, vì cái gì, Tích Tiểu Mộng bụng đồ ăn lên, Lạc Thuần Thần chỉ hoàn toàn ngồi ở trên bàn rót trà, chiếc đĩa cũng không động lấy một cái

Tích Tiểu Mộng thấy Quý như Yên cặp mắt sắc bén như đao, không cần nghĩ nhiều cũng biết là nàng muốn đâm chết mình, hần trong lòng không khỏi sợ hãi

"Cái kia, nếu không ta làm lại một lần nữa?"

Quý Như Yên vội vàng lắc đầu: "Không cần. Ngươi ngay cả đường muối cũng không phân biệt được, ta cũng không nghĩ ngươi có thể làm ra được cái gì ngon. Ta xem, một bàn đầy đồ ăn này, Tích quốc sư vẫn là tìm cách giải quyết đi"

Nàng cũng không muốn bạc đãi dạ dày của mình

Tích Tiểu Mộng thực bi thương nhìn nàng, muốn nói lại thôi

Cuối cùng vẫn là Lạc Thuần Thần thay hần mở miệng giải vây: "Nghe nói Trần Bắc Hậu phủ, mời ngươi ngày mốt đến mừng đại thọ?"

"Ngươi tin tức cũng thật mau lẹ"

"Cần ta đi cùng ngươi không?"

Quý Như Yên lắc đầu: "Không cần, đối phó với Trần Bắc Hậu cũng không cần ngươi phải ra tay giúp. Thật muốn ngươi thay ta hỗ trợ một việc, ta muốn hiệp nghị của Trần Bắc Hậu phủ cùng muối thương"

Tích Tiểu Mộng nghe vậy, không khỏi bội phục Lạc Thuần Thần

Điện hạ quả thật là dự đoán như thần

Thời điểm ở tết trung nguyên, Lạc Thuần Thần đã sớm phái người đi lấy hiệp nghị kia, nguyên lai chính là đưa cho Quý Như Yên dùng!

Lạc Thuần Thần đứng lên, đi tới lấy ra một cái hộp, đưa tới trước mặt Quý Như Yên: "Cầm"

Quý Như Yên thân thủ tiếp nhận, sau đó mở hòm ra, cự nhiên thấy một chi ngọc lục bảo

Bên dưới còn có một tờ giấy, nàng mắt sắc liếc vài tờ, đúng là thứ nàng muốn, hiệp thương của Trần Bắc Hậu phủ

Kiểm tra một chút, không phát hiện có sai lầm, lúc này mới nhìn chăm chăm ngọc lục bảo

"Đây là?"

Lạc Thuần Thần thân nhiên giải thích: "Người tương lai chính là thất hoàng phi của ta, đây là ngoại công đưa cho người. Ngoại công nói ngọc lục bảo này chính là lễ gặp mặt thất hoàng phi. Người sẽ không cự tuyệt chứ?"

Quý Như Yên nghe vậy: "Như thế nào cự tuyệt? Quả gặp mặt như thế nào lại không cần"

Tích Tiểu Mộng thấy hai người nói rất đúng, thật là muốn bật cười

Thất hoàng phi nói cái gì a? Bất quá, nàng tính tình thẳng thắn như vậy, làm cho Tích Tiểu Mộng rất thích

Quý Như Yên rời đi, Lạc Thuần Thần thu lại khuôn mặt tươi cười, đôi mắt trở nên u lãnh nhìn Tích Tiểu Mộng: "Quốc sư! Về sau chú ý thân phận của người một chút, Như Yên là thất hoàng phi của bốn hoàng tử! Một lần nữa để cho bốn hoàng tử thấy người đối với nàng xum xoe, bốn hoàng tử không ngại đưa người đến Hồng Quan Nhi của Quý Hoàng, cho người hảo hảo đối với ngoại nhân mà xum xoe"

Ngã Mã Yêu!

Tích Tiểu Mộng toàn thân rung mình một cái, điện hạ trở nên thật đáng sợ!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 242: Tự phế võ công

Đối mặt với lãnh khí của Lạc Thuần Thần như vậy, Tích Tiểu Mộng đột nhiên trở nên u oán, ngữ khí ỳ khướt: "Xem ra, điện hạ có mỹ nhân, liền không cần ta. Điều này làm cho ta không cam nguyện!"

"Xem ra người thực nhàn rồi. Thời điểm chúng ta ở Ti U quốc, an nguy của ta liền giao cho người!"

Lạc Thuần Thần miễn cưỡng nói với hắn một câu, vẻ mặt bình tĩnh cầm lấy hai bình dược, không chút do dự cầm lấy giải độc đan nuốt vào

Cho dù hai tháng làm phế nhân, hắn cũng quyết không thể dễ dàng nhận thua!

Tích Tiểu Mộng thấy Lạc Thuần Thần không có mỉm cười, cũng trở nên nghiêm túc: "Điện hạ, tại sao không đem Âm Nô bên cạnh?"

"Không! Âm Nô không thể động!"

Lạc Thuần Thần lắc đầu cự tuyệt, nếu hắn đã quyết định thành thân với Quý Như Yên, liền tuyệt không thể tái trêu chọc nữ nhân khác

Âm Nô đối với người mang mặt nạ quý kia, chính là có tình ý, nàng là một người thông minh

Cũng không có biểu hiện quá mức, mà Lạc Thuần Thần cũng đã rõ ràng, chỉ cần nàng quá phận một chút, hắn tuyệt đối không chút do dự, đem Âm Nô ly khai khỏi bên cạnh mình

"Kia hiện tại chỉ có Mễ Nhĩ ở bên cạnh điện hạ, sợ là không đủ"

"Thật sự không đủ, không phải còn có người sao?"

Lạc Thuần Thần liếc hắn một cái, đứng dậy, hướng giường đi tới, giải độc đan vừa mới đưa vào bụng đã có hiệu quả, làm cho hắn cảm thấy toàn thân huyết khí cuộn cuộn, nhất thời không khống chế được, huyết đã theo khóe miệng tràn ra

"Điện hạ!"

Tích Tiểu Mộng thấy hắn thổ huyết, mà chính là một màu đen, khiến hắn hoảng sợ

"Không có việc gì, thay ta hộ pháp!"

"Dạ"

Hắn ngồi ở trên giường, mâu quang trầm xuống, nhanh chóng đưa ra quyết định, hắn cần phải tự phế võ công, nếu không thuốc này sẽ thấm sâu dần, sớm hay muộn cũng đem thân thể hắn bị tổn thương

Khó trách Quý Như Yên nói như vậy, chính mình sẽ mất đi võ công trong hai tháng là chuyện nhỏ, nếu thân thể bị tổn thương, mới là chuyện lớn!

"Tiểu Mộng, đem lọ dược kia đưa cho ta"

Nhắc hai tay, Lạc Thuần Thần chỉ cảm thấy tay của mình giống như không phải của chính mình

Dường như bị ngàn cân đè xuống, hắn để trên mặt bàn một lọ dược thủy, Quý Như Yên nói qua, bình dược thủy kia sẽ không làm cho hắn trở nên mềm yếu!

Tích Tiểu Mộng chạy nhanh lấy bình dược thủy kia, tự mình giúp đỡ Lạc Thuần Thần uống xuống

Lạc Thuần Thần mới cảm nhận lúc này chính mình như được sống lại, trải qua đau đớn cực hạn, đột nhiên thoải mái đứng lên, làm cho hắn lâm vào giữa hôn mê

Hắn không biết rằng, Linh Tuyền kia đang chậm rãi chảy vào kinh mạch bị tổn thương của hắn, từng chút từng chút một làm dịu thân thể

Quý Như Yên rời đi Hành cung liền đến phía đông đại trạch

Vừa mới nhảy vào phía sau đại trạch, liền nhìn thấy Dao Quang đang một bộ dạng phòng bị, cầm nhuyễn kiếm trong tay, quát: "Ai?"

"Là ta"

"A? Tiểu thư! Người trở lại khi nào?"

Dao Quang mừng rỡ

Quý Như Yên thấy ánh mắt của nàng có vẻ buồn rầu: "Có chuyện gì phát sinh sao?"

Dao Quang không dám giấu diếm, mau chóng nói thẳng: "Tiểu thư, Khôi Tinh truyền đến tin tức, hoàng thượng Dị Quốc Bù Khê đã quyết định sắp tới sẽ đến Ti U quốc"

"Hắn tới Ti U quốc làm cái gì?"

"Tạm thời chưa biết được"

"Đã biết. Nói Khôi Tinh tiếp tục ở lại Dị quốc hảo hảo tra tìm tin tức mẫu tộc của Trần hoàng hậu, dù là chuyện nhỏ cũng không được bỏ qua"

"Dạ"

Dao Quang gật đầu lĩnh mệnh đáp

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 243: Ta tuyệt đối không đồng ý

"Dao Quang..."

Quý Như Yên nhìn nàng, nghĩ nghĩ, không biết có nên nói ra hay không

"Tiểu thư, có chuyện gì không?"

Cẩn cẩn môi dưới, Quý Như Yên nói: "Là như vậy, Thiên Độc quốc thất hoàng tử không có võ công, ta nghĩ muốn người đến bảo vệ hắn trong vòng hai tháng, người có nguyện ý không? Vấn đề này Thất Sát có thể làm, nhưng Phụng Thiên phủ hiện tại đang gặp nguy hiểm, Thất Sát cùng Hòa Tinh bọn họ không thể rời đi, bên cạnh ta người đắc lực nhất cũng chỉ còn một mình người!"

Dao Quang đầu tiên sững sờ: "Tiểu thư không cần phải cảm thấy có lỗi với Dao Quang, Dao Quang nguyện ý đi. Dao Quang là thật tâm muốn vì tiểu thư làm việc, từ nhỏ Dao Quang đã là một kẻ khát cái, được tiểu thư mang về, mạng của Dao Quang chính là của tiểu thư"

"Dao Quang, người..."

Quý Như Yên thấy nàng cặp mắt mở to, đột nhiên không nói ra lời

Lúc trước nàng cuu mang nhóm khát cái, chính là muốn cho bọn họ vì mình cũng vì Phụng gia phụng sự

Mà khi huấn luyện những người này, nàng lại có một loại cảm giác, chính là có điểm yêu quý đối với bọn họ

Dao Quang cười nhạt: "Tiểu thư, trong Bát Sát Tinh vẫn là tiểu thư cao nhất. Đối với mệnh lệnh của tiểu thư, chúng ta tuyệt đối phục tùng vô điều kiện. Huống chi tiểu thư muốn Dao Quang bảo vệ phu quân tương lai của tiểu thư, Dao Quang chắc chắn sẽ làm chu toàn, không cần tiểu thư phải lo lắng"

"Cám ơn người, Dao Quang"

Quý Như Yên hướng nàng nói lời cảm ơn chân thành

"Tiểu thư, nếu như Dao Quang đi bảo hộ thất hoàng tử, kia an nguy của người làm sao bây giờ?"

"Yên tâm đi, ta ở Yên vương phủ, cho dù có người muốn tính kế ta, cũng phải có một chút thế lực. Nếu không có thể tiếp nhận được sự trả thù của Yên vương phủ, không phải sao?"

"Thuộc hạ đã hiểu"

"Kia hiện tại người đến Hành cung tìm hần, nhớ kỹ, nói người là người của ta, hần tuyệt đối sẽ không gây khó dễ cho người"

"Dạ"

Quý Như Yên an bài hết thấy, lúc này mới ly khai khỏi phía đông đại trạch, rồi theo hướng Bách Bảo Trai đi đến

Tìm được Lý Mặc, Lý Mặc từ trước luôn luôn quản lý cửa hàng ở Thịnh kinh, đối với chuyện ở Mân Thanh trấn chỉ sợ hần còn chưa biết

Quý Như Yên cảm thấy phải nói mọi chuyện cho Lý Mặc biết, dù sao hần cũng là đệ đệ của Lý Hường

Trong Bách Bảo Trai: "Mặc thúc, gần đây thế nào?"

"Tiểu thư, người đã trở lại?"

Lý Mặc kinh hi nhìn nàng, mau chóng từ quỳ đi ra, tiếp đón nàng

"Mặc thúc, ta có chuyện muốn tìm người nói, hiện tại có rảnh hay không?"

"Hào! Tiểu thư đến hậu đường đợi một lát, ta phân phó tiểu nhị một chút"

Quý Như Yên nghe vậy tiến vào hậu đường. Trong hậu đường thê tử của Lý Mặc cung kính dâng trà, sau đó nhỏ giọng lui xuống

Hậu đường được bài trí làm cho người ta cảm thấy thoải mái, bốn góc đặt cây bạc hà tươi xanh, khiến cho không khí nơi đây thoang thoang hương vị thanh mát

Lý Mặc tiến vào, kính cẩn nói: "Tiểu thư, người có chuyện gì cần ta lo liệu sao?"

"Đại ca Lý Hường của người, bị người khác giết chết. Việc này người đã biết chưa?"

Lý Mặc cười khổ: "Ta đã biết. Phụ thân vì thế còn rất đau lòng, ngay cả thi thể cũng không thu về được"

"Kia, phụng dưỡng Lý đại phu người định làm như thế nào?"

Lý Mặc chấp tay: "Tiểu thư, có thể để cho ta mang phụ thân đến phụng dưỡng hay không?"

Quý Như Yên nhìn hần một cái thật sâu: "Mặc thúc, ta có thể đồng ý cho người đem Lý đại phu đến Thịnh kinh, nhưng là thê thất cùng con nhỏ của Lý Hường, ta tuyệt đối không thể giải quyết! Tội danh của Lý Hường ở Phụng Thiên phủ tin rằng người so với ta còn rõ hơn. Nếu không có Từ Ân biểu ca phát hiện kịp thời, chỉ sợ người trong Phụng Thiên phủ phải chịu tổn thất như thế nào, cũng còn chưa biết!"

Lý Mặc thần sắc nghiêm túc: "Tiểu thư yên tâm, ta biết nên làm như thế nào"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 244: Đứng ở cửa đón khách

Thời gian trôi qua trong giây lát

Hôm nay tiết trời trong sáng, Thịnh kinh bắt đầu chuyển lạnh

Quý Như Yên rời giường đứng ở cửa sổ, nhìn bên ngoài thấy lá đã chuyển màu vàng, mùa thu bắt tri bắt giác đã đến

Sau khi rửa mặt xong liền có hạ nhân đến tìm này, nói vương gia cùng thế tử đang ở đại điện chờ nàng

Quý Như Yên thời điểm đến đại đường, Yên vương cùng thế tử đã ngồi ở đó: "Như Yên, người chuẩn bị tốt chưa? Chúng ta cùng đi đến Trấn Bắc Hậu phủ"

Thế tử Phù Nhạc Thánh cười hỏi: "Người đã chuẩn bị lễ vật gì cho Trấn Bắc Hậu a?"

Quý Như Yên thấy hấn cười đến cổ quái: "Thế tử ca ca chính là cảm thấy hứng thú sao? Có muốn xem qua không?"

"Tốt, tốt!"

Thế tử Phù Nhạc Thánh vui vẻ rạo rức nhìn nàng, thật đúng là muốn xem lễ vật nàng sẽ cấp cho Trấn Bắc Hậu phủ

Quý Như Yên thấy thế không khỏi bật cười: "Thế tử ca ca, ta cái gì cũng không chuẩn bị"

"Cái gì?"

"Thế tử ca ca không phải nghĩ sẽ giống như Hồng Môn Yên chứ, còn muốn ta tiêu tiền tặng lễ vật sao?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh trều rút khóe miệng: "Vậy người cũng không thể đến tay không chứ?"

"Ta như thế nào đến tay không? Nghĩa phụ cũng không đi cùng sao? Thế tử ca ca sẽ cùng ta đi, các người đưa lễ vật đến cho Trấn Bắc Hậu phủ, lúc đó chẳng phải sẽ để lại dấu ấn sâu đậm cho Yên vương phủ sao?"

Quý Như Yên vẻ mặt vô tội, làm cho thế tử Phù Nhạc Thánh buồn bực không thôi

Hai việc này, căn bản là khác nhau

Yên vương nhìn sắc trời: "Được rồi, có lời gì đợi đến Trấn Bắc Hậu phủ rồi nói sau"

Nói xong, ba người rời khỏi Yên vương phủ

Trấn Bắc Hậu phủ đưa thiệp mời Quý Như Yên, vốn chính là thi triển một hồi Hồng Môn Yên

Trọng yếu chính là, thiệp này do phu nhân của Trấn Bắc Hậu hạ

Trấn Bắc Hậu phu nhân chính là đại công chúa Dị quốc, thà rằng gả cho Trấn Bắc Hậu, cũng không muốn vào cung làm vi phi, liền đều thấy nàng là người thập phần có tâm kế

Gả cho Trấn Bắc Hậu, thì phải là chính thê

Vào cung làm vi phi, kia chẳng qua chỉ là thiếp thất

Bên nào tốt bên nào không tốt, Trấn Bắc Hậu phu nhân này không biết sao?

Lúc trước lựa chọn của đại công chúa, có thể làm cho rất nhiều người đoán sai

Làm cho người ta không nói được lời nào chính là, Trấn Bắc Hậu cùng vị đại công chúa này thành thân, hoàn toàn bởi vì lúc trước Trấn Bắc Hậu hộ tống vị đại công chúa này đến Thịnh kinh, hai người không biết như thế nào, liền phát sinh quan hệ

Vì thế Trấn Bắc Hậu vào cung nhận tội, hướng thánh thượng Phù Ngao Thiên xin lỗi

Sau này, thánh thượng cũng không trách tội Trấn Bắc Hậu, mà còn cho hai người họ thành thân, cho phép đại công chúa làm chính thất của Trấn Bắc Hậu

Lúc trước đại công chúa gả cho Trấn Bắc Hậu mọi người đều không có hiểu rõ sự tình, chỉ biết đại công chúa chính là nói đúng

Phải biết rằng, Trấn Bắc Hậu là tướng quân thiện chiến, hơn nữa nắm binh quyền ở vùng tây bắc, cũng là địa phương phụ cận của Dị quốc

Nếu đại công chúa ra nhập Trấn Bắc Hậu phủ, kia quả thực chính là đại trợ lực cho Dị quốc

Hơn nữa, vị trưởng công chúa này cam nguyện ở Trấn Bắc Hậu phủ, an phận mà sống

Nghe nói Trấn Bắc phu nhân còn sinh cho Trấn Bắc Hậu ba nam một nữ, không thể không nói phúc khí tề thiên

Quý Như Yên cầm trong tay báo cáo điều tra, cẩn thận nhìn một lần

Đối với vị Trấn Bắc phu nhân đại công chúa Dị quốc này, nàng cảm thấy thực có hứng thú

"Quận chúa, đến Trấn Bắc Hậu phủ rồi!"

Kiều phu ở bên ngoài nói một tiếng, Quý Như Yên đem mấy tư liệu kia cất ở trong không gian, nhắc váy, xốc màn kiệu đi ra ngoài

Thế tử Phù Nhạc Thánh đứng ở bên, trong tay cầm một hộp gấm màu hồng, nhỏ giọng nói với nàng: "Như Yên, xem ra mặt mũi của ngươi cũng thật lớn, không nghĩ tới thất hoàng tử cự nhiên đứng ở cửa đón khác nha"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 245: Khí thế của Trường An Hậu

Thất hoàng tử?

Quý Như Yên trong lòng cả kinh, hấn đến nơi này làm cái gì?

Ngẩng đầu nhìn thoáng qua, âm thầm thở dài một hơi, thất hoàng tử này cũng không phải là thất hoàng tử kia

Thất hoàng tử này, là thất hoàng tử Phù Nguyên Phong, cũng là ở trong tết trung nguyên nói muốn đưa nàng lên làm sùng phi cho hắn. Bộ dáng của Tuyết tần lúc đó mất cao hơn đầu, nên nàng mới không chịu nổi kích động, chính Tuyết tần một phen

Thất hoàng tử Phù Nguyên Phong thấy được Yến vương, lập tức ân cần đến nghênh đón: "Hoàng thúc mời vào!"

Yến vương bình tĩnh thản nhiên: "Thất hoàng tử hữu lễ"

"Hoàng thúc khách khí, nếu là biết người đến Trấn Bắc Hậu phủ, lát nữa nhất định sẽ mời hoàng thúc uống cạn hai chén rượu"

"Kia bốn vương nếu từ chối thì bất kính!"

Hai người còn đang nói chuyện, liền có một thanh âm lớn cất lên: "Trường An Hậu đến!"

Cửa lớn Trấn Bắc Hậu phủ nguyên bản nhộn nhịp, đột nhiên giống như bị người ta điểm huyết cầm, một đám không phát ra tiếng động

Trên lưng hắc mã, An Huyền một thân lam nhạt thêu chỉ bạc, nhìn hắn càng tăng thêm vẻ tuấn tú, tuổi còn nhỏ đã làm công công, làm cho diện mạo của hắn có chút nữ tính âm nhu, cặp mắt âm ngoan đảo qua toàn bộ người nơi đây, như một mũi đao nhọn xẹt trên cổ mỗi người

Một số người chột dạ, đều cúi đầu, không dám nhìn thẳng hắn

An Huyền nhảy xuống lưng ngựa, phía sau vài người thị vệ đi theo, hắn đi tới trước mặt Yến vương: "An Huyền gặp qua vương gia, thế tử, quận chúa!"

Yến vương mau chóng trả lời: "Trường An Hậu khách khí, không nghĩ tới Trấn Bắc Hậu phủ có thể thấy được Trường An Hậu, lát nữa phải cùng bốn vương uống một ly!"

"Yến vương nói như vậy, An Huyền sao có thể cự tuyệt!"

An Huyền về mặt hồn nhiên tươi cười

Mọi người thấy Yến vương cùng Trường An Hậu quan hệ tốt như vậy, một đám đổ kị lại không dám lên tiếng

Trường An Hậu ở Thịnh kinh chính là vang danh tàn nhẫn

Người này chính là nanh vuốt của thánh thượng, làm việc từ trước đến nay không từ thủ đoạn, chỉ cần đạt được mục đích của mình

Hắn để cho người ta sợ hãi, chính là ở cửa ngõ môn kia, trừng phạt hai thần tử phạm vào đại tội, hai vị thần tử kia bị lột da, còn treo ở trên tường phơi nắng một trăm ngày

Toàn bộ Kinh thành, thần tử nào nghe được thanh danh của Trường An Hậu là sợ hết hồn

Chỉ sợ chính mình một ngày nào đó, vô tình rơi ở trên tay hắn, chết thảm

Thất hoàng tử Phù Nguyên Phong đối với Trường An Hậu cũng không dám chậm trễ, mau chóng nói hạ nhân dẫn hắn vào Trấn Bắc Hậu phủ

"Trường An Hậu cũng đã tới, bên trong đã chuẩn bị tiệc rượu tốt lắm, thỉnh Hậu gia bước vào"

An Huyền thân nhiên lướt qua thất hoàng tử Phù Nguyên Phong: "Làm phiền thất hoàng tử dẫn đường"

Đoàn người theo phía sau Trường An Hậu tiến vào

Quý Như Yên đánh giá Trấn Bắc Hậu phủ, không thể không nói thập phần đẹp mắt, ít nhất là cảnh đẹp ý vui đang tồn tại

Mùa này không phải là mùa hoa thực được nở rộ, chính là tại đây Trấn Bắc Hậu phủ chung quanh đều có thể nhìn thấy bảy màu nở rộ của thực được

Xem ra Trấn Bắc Hậu phủ có một cao thủ trồng hoa

Trên đường hòn đá nhỏ nói thẳng đến đại uyển, đại uyển đã sớm để hơn mười bàn tiệc rượu, người đến chúc thọ cũng không ít

Lúc bọn họ đi đến, có một nam tử trung niên trên người mặc hồng bào tiến lên tiếp đón, tinh thần phấn chấn, mặt mày hồng hào. Hắn chấp tay: "Trấn Bắc Hậu Tuyết Phách tham kiến Yên vương! Gặp qua Trường An Hậu!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 246: Đại cô cô

"Trấn Bắc Hậu khách khí. Nhạc Thánh đem lễ vật đưa cho Trấn Bắc Hậu đi!"

Yên vương gật gật đầu, phân phó Phù Nhạc Thánh

Thế tử Phù Nhạc Thánh mau chóng cầm hộp gấm trong tay, đưa tới trước mặt Tuyết Phách

Trấn Bắc Hậu Tuyết Phách cũng không có tự mình tiếp nhận, ngược lại ý bảo hạ nhân cầm lấy

Trường An Hậu An Huyền thấy thế, khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh

Xem ra Trấn Bắc Hậu này càng ngày càng không xem hoàng thất tôn vương ra gì, Quý Như Yên cùng An Huyền nhìn nhau, sau đó An Huyền đưa tay, đột nhiên nói: "Thánh chỉ đến! Trấn Bắc Hậu tiếp chi!"

Mọi người vừa nghe thấy có thánh chỉ, vội vàng quỳ xuống tiếp chi

Mà ngay cả Trấn Bắc Hậu Tuyết Phách nghe vậy cũng run sợ một chút, mau chóng quỳ gối xuống

An Huyền cầm lấy thánh chỉ từ trong tay một tiểu thái giám, cao giọng nói: "Nay nghe Trấn Bắc Hậu Tuyết Phách đại thọ năm mươi tuổi, đặc biệt ban cho một trăm ngàn bạc trắng, chân trâu một hộp, mười mẫu ruộng tốt. Khâm thủ!"

"Thần Tuyết Phách tiếp chi, thánh thượng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế"

Trấn Bắc Hậu Tuyết Phách gương mặt thân nhiên tiếp chi

Đưa mọi người vào bàn rượu, Trấn Bắc Hậu Tuyết Phách lúc này mới hướng hạ nhân thấp giọng nói: "Đi nói phu nhân ở thư phòng đợi ta"

"Dạ, nô tài liền đi ngay"

Qua một khắc, Trấn Bắc Hậu Tuyết Phách mượn cơ uống nhiều rượu, đi về phía thư phòng

Trong thư phòng, đã có một vị phu nhân đang chờ ở đó

Phu nhân cách ăn mặc thập phần đơn giản, tư sắc hơn người

"Hậu gia, người gọi thiệp thân đến là có chuyện gì?"

"Ý chỉ của thánh thượng, người biết chưa"

"Thiệp thân đã biết"

"Người thấy thế nào?" Trần Bắc Hậu Tuyết Phách ở một bên hỏi, một bên lại hướng lên ghế trên ngồi, bụng lên chén trà còn nóng, nhấp nhẹ một hơi

Vị phu nhân kia mâu quang chợt hiện: "Hậu gia, thánh thượng làm như vậy, chính là ban cho người một cây táo ngọt. Trước mặt việc hậu gia phải xử lý chính là, Như Yên quận chúa rút cuộc từ nơi nào biết được Hậu gia cùng muối thương ký kết hiệp nghị?"

"Việc này giao cho người"

"Dạ, thiệp thân liền làm ngay"

Hai người ở trong thư phòng một lúc, sau đó liền rời đi

Bàn tiệc phía sau chính là nữ quyến của Trần Bắc Hậu, phát hiện Quý Như Yên đang ngồi ở phía kia, cùng mấy người ở đây có vẻ không hợp nhau. Trần Bắc Hậu phu nhân hiểu ý cười, sau đó bước tới: "Như Yên quận chúa, nơi này có làm người hài lòng không?"

Quý Như Yên đang giống như trời nổi trên mặt nước, đột nhiên có một thanh âm đánh gãy lạc thú của nàng, chau mày, xoay người vừa thấy, đúng là cá lớn hôm nay nàng phải câu

Hắc!

Đợi lâu như vậy, cuối cùng con cá cũng xuất hiện rồi

Quý Như Yên hướng Trần Bắc Hậu phu nhân hành lễ: "Như Yên gặp qua Trần Bắc Hậu phu nhân, phu nhân an khang!"

"Quận chúa khách khí, thực chất người phải gọi ta một tiếng đại cô cô mới phải"

Quý Như Yên khóe miệng ẩn hiện một tia cười lạnh, đại cô cô?

Thật đúng là người này không biết xấu hổ

Trần Bắc Hậu phu nhân này chính là đại tỷ của Bùi Khê, mà Quý Như Yên chính là huyết mạch của Bùi Khê, gọi nàng một tiếng đại cô cô, quả thật không đủ

Chính là Quý Như Yên cũng không thừa nhận mình là nữ nhi của Bùi Khê, đối với nàng mà nói, Bùi Khê không phải là phụ thân, mà chính là kẻ khiến mẫu thân bước một bước đầu tiên trên hoàng tuyến

Trần hoàng hậu là chính thất của Bùi Khê, nói cách khác chính là nữ nhân hướng tới nam nhân của mình

Bùi Khê cự nhiên phong lưu, câu dẫn hoàng hoa khuê nữ, còn làm cho mẫu thân si tình với hắn lâu như vậy, cam nguyện vì hắn sinh hạ nữ nhi, cũng không hối hận lấy một lần

Mẫu thân quyết định như vậy, đương nhiên nàng không có quyền nói gì, nhưng chính là mình có quyền lựa chọn có nên nhận phụ thân kia hay không

Quý Như Yên nhìn lướt qua Trần Bắc Hậu phu nhân, lạnh lùng đáp: "Phu nhân ăn nói cẩn thận, Như Yên họ Quý. Trong trí nhớ, tổ mẫu cũng không từng sinh qua nữ nhân"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 247: Thăm dò

Quý Như Yên không nhận đặc ân, lại cùng đối đãi với mình lạnh lùng, làm cho Trần Bắc Hậu phu nhân sừng sốt một chút

Bất quá, Trần Bắc Hậu phu nhân rất biết tự kềm chế, nàng chỉ cười khanh khách: "Quận chúa nói như vậy, ta cũng không miễn cưỡng, quận chúa có thể hay không cùng ta đi tản bộ nói chuyện?"

"Nơi này phong cảnh rất tốt, không biết Trần Bắc Hậu phu nhân có lời gì không thể nói trước mặt những người nơi đây?"

Trần Bắc phu nhân liếc Quý Như Yên một cái: "Ý của quận chúa, chính là muốn đối địch với Trần Bắc Hậu phủ ta sao?"

Quý Như Yên vẻ mặt vô tội: "Như thế nào có thể như vậy? Ta cùng với Trần Bắc Hậu phủ không thù không oán, như thế nào lại trở thành địch nhân của Trần Bắc Hậu gia rồi?"

"Nếu không nghĩ là địch nhân, có thể cùng ta đi tản bộ nói chuyện, được không?"

Trần Bắc Hậu phu nhân thân nhiên hỏi lại

Quý Như Yên đột nhiên che miệng cười khê: "Phu nhân nói lời này thật buồn cười, ta cùng Trần Bắc Hậu phủ xưa nay không quen biết, phu nhân tự nhiên liền muốn nhận ta làm thân thích, cự nhiên muốn ta gọi người một tiếng đại cô cô. Khiến cho ta trong thời gian ngắn không thể tiếp nhận được. Muốn ta cùng người tản bộ nói chuyện, phu nhân đây là có chủ ý gì? Có lời gì cứ trực tiếp nói ra, không phải càng tốt sao?"

Trần Bắc Hậu phu nhân liếc Quý Như Yên một cái thật sâu, phát hiện tiểu cô nương chỉ có mười sáu tuổi kia thật không dễ dàng đối phó

Quả thật chính là ngoài ôn trong cương!

Nhìn bốn phía còn có nhóm nữ quyến, Trần Bắc Hậu phu nhân đành phải phân phó hạ nhân: "Minh Châu, mang chur vị phu nhân cùng các tiểu thư đến Thu Thục Viện, làm cho các nàng xem một chút hoa ở Dị quốc"

"Dạ, phu nhân"

Thị nữ đi theo Trần Bắc phu nhân lúc này gạt đầu lĩnh mệnh rồi đi

Thao tác vô cùng nhanh nhạy, không cần đến thời gian nhấp một chén trà, đã làm cho nhóm nữ quyến kia ly khai khỏi đại đường

Đối mặt với thủ đoạn của Trần Bắc phu nhân, nàng cũng không khỏi bội phục

Không hổ là đại công chúa của Dị quốc, chỉ bằng thanh danh của mình có thể làm cho nhóm nữ quyến kia vui vẻ rồi đi, mà không có nửa câu oán hận

Quý Như Yên muốn cho Trần Bắc phu nhân khó xử, không nghĩ đến Trần Bắc phu nhân này chỉ vài ba câu có thể đem khốn cảnh hóa giải, cũng không muốn cùng nàng xé rách mặt nhau

Như vậy xem ra, Trần Bắc Hậu phu nhân cũng không nghĩ đến làm chuyện vu oan cho mình

Quý Như Yên trong tay thưởng thức chén trà, nhàn nhã ngồi ở chỗ này, thờ ơ nhìn nhóm nữ quyến kia rồi đi

Trần Bắc phu nhân thấy nàng vẫn bình tĩnh, trong lòng lại càng đề cao Quý Như Yên

Nàng lúc này lại mở miệng nói: "Quận chúa, hiện tại có thể nói chuyện chưa?"

Quý Như yên liếc mắt nhìn đối phương: "Ta tựa hồ không có nói cự tuyệt, phu nhân có chuyện gì cứ nói đi"

Trần Bắc phu nhân liền nói thẳng: "Quận chúa làm thế nào người biết chuyện của Hậu gia cùng muối thương?"

"Nếu muốn người ta không biết trừ phi đừng làm"

"Quận chúa trong tay có chứng cứ?"

"Chứng cứ, phải xem ở trong tay của ai mới có thể trở thành chứng cứ"

Trần Bắc phu nhân trầm xuống, xem ra, Quý Như Yên thật sự có chứng cứ, nàng thử hỏi một tiếng: "Không biết quận chúa muốn nói gì?"

Quý Như Yên mâu quang vi thiểm: "Phu nhân là nghĩ ta muốn nói gì?"

Hai nàng không ai nhường ai, người xem ta, ta trừng người

Sau một lúc lâu, vẫn là Trần Bắc phu nhân nhượng bộ

"Quận chúa, Trần Bắc Hậu phủ ta không nghĩ muốn cùng quận chúa gây chuyện. Nếu không, Trần Bắc Hậu phủ một ngày nào đó gặp khó khăn. Phụng gia cũng đừng mong sống đến già!"

Quý Như Yên cười lạnh: "Phu nhân đây là muốn uy hiếp ta sao? Kia có muốn thử một chút hay không, người Trần Bắc Hậu phủ gặp đại nạn, Phụng

gia như thế nào không thể sống đến già?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 248: Yêu cầu

Trần Bắc Hậu phu nhân đột nhiên thở dài một tiếng: "Quận chúa, ta và ngươi không thể bình tĩnh nói chuyện sao?"

"Có thể bình tĩnh nói chuyện! Trước hết xin phu nhân đem cái thể cao cao tại thượng kia rút về, ta cũng không thiếu ngươi cái gì, ngươi cũng đừng xem ta là cò cây ven đường, có thể tùy ý nhò lên!"

Quý Như Yên nâng chén trà lên, uống một hơi gần cạn

Nước trà nguội lạnh, có một phần mỹ vị chua sót

Trần Bắc Hậu phu nhân thần sắc thay đổi, thu lại cặp mắt khinh thị, ngôn ngữ hòa nhã: "Quận chúa muốn cái gì? Chỉ cần Trần Bắc Hậu phủ ta có thể làm được nhất định sẽ giúp!"

Quý Như Yên nở nụ cười, chính là nụ cười này ở trong mắt Trần Bắc Hậu phu nhân có phần kinh khủng

"Phu nhân nói quá lời, ngươi hôm nay thử ta bằng mọi cách, đơn giản chính là muốn biết ta là một người như thế nào mà thôi."

Trần Bắc Hậu phu nhân nghe vậy, trong lòng trầm xuống, không nói tiếp

Quý Như Yên thấy nàng không phản ứng, chính là muốn nàng nói ra mục đích, mà nàng cũng không có thời gian nhiều để ở Trần Bắc Hậu phủ lãng phí, đem chén trà đặt trên bàn, nàng đứng dậy, từ trên cao nhìn xuống Trần Bắc Hậu phu nhân

"Thất hoàng tử Phù Nguyên Phong đến Trần Bắc Hậu phủ, là muốn cho Trần Bắc Hậu phủ chống đỡ cho hắn, làm cho hắn có lợi thế đáng cơ. Ta đáp ứng lời mời đến đây, chính là muốn giết chết hy vọng này, ý của phu nhân tính sao?"

Trần Bắc Hậu phu nhân cảm thấy kinh hãi: "Quận chúa, Nguyên Phong là hài tử của Tuyệt tần. Cùng ngươi cũng có quan hệ huyết mạch, hắn là biểu ca của ngươi..."

Quý Như Yên mặt lạnh liếc nàng một cái, mở miệng cắt ngang lời của nàng: "Phu nhân, ngươi nếu còn muốn làm thân với ta, thì chúng ta của chúng ta cũng nên dừng ở đây đi!"

Cái gì mà biểu ca?

Nàng cũng không có thân thích ghê tởm như vậy!

Ngắm lại, sắc mặt ờ tét trung nguyên của Tuyệt tần, Quý Như Yên nghĩ đã cảm thấy chán ghét

Nàng không thương cho Tuyệt tần một đại tát, đã là đặc ân cho nàng ta rồi

Trần Bắc Hậu phu nhân nghe Quý Như Yên nói vậy, chỉ có thể nắm nắm tay không hề hé răng

Ngược lại chính là cản trở cân nhắc, điều Quý Như Yên muốn chính là không để cho Trần Bắc Hậu phủ là chỗ dựa của Phù Nguyên Phong

Một khi tân đế đăng cơ, nếu phát hiện Trần Bắc Hậu phủ có nhiều tiền đến mức có thể sai khiến một quân đội. Nếu để cho tân đế biết, có thể hay không đối với Trần Bắc Hậu phủ xuống tay không lưu tình?

Huống chi, nếu như mình không giúp đỡ Nguyên Phong, Tuyệt tần trong cung như thế nào chịu bỏ qua? Hoàng đế Dị quốc lại càng không thể trở mặt nhìn mình ở Tì U quốc trả giá đắt như vậy!

Quý Như Yên thấy nàng cân nhắc hồi lâu, hẳn là đang do dự

Hiểu được nàng đang suy nghĩ gì, liền hảo tâm nói: "Chỉ cần Trần Bắc Hậu phủ không tham gia hoàng tử chi tranh, ta đây sẽ không đem chuyện hiệp thương nói với thánh thượng"

"Chỉ đơn giản như vậy sao?"

Trần Bắc Hậu phu nhân có chút không dám tin

Quý Như Yên gật gù đầu: "Người cùng ta không cừu không oán, ta chỉ muốn đơn giản như vậy!"

"Nhưng tân đế đăng cơ, Trần Bắc Hậu phủ ta..."

"Ai, tương lai tân đế là ai còn chưa rõ, nếu đem rở trứng chim đặt lên một người, không bằng âm thầm quan sát, phụ trợ người có khả năng, không phải càng tốt sao?"

Trần Bắc phu nhân hiểu rõ, Quý Như Yên nói rất đúng, Nguyên Phong đứa nhỏ này không có tài để làm hoàng đế

Nguyên Phong đứa nhỏ này đã bị Tuyết tần ngốc nghếch kia dạy dỗ, trong bụng chỉ có thể hiểu được đạo lý vong ân phụ nghĩa, người khác giúp nàng ta là lẽ đương nhiên, không giúp nàng ta đường như chính là thiếu nàng một món nợ ân tình, lúc đó nàng sẽ liền không từ thủ đoạn mà đâm người sau lưng!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 249: Vong ân phụ nghĩa

Trần Bắc Hậu phu tể trung nguyên xuất ra một trăm vạn lượng bạc, đây chính là Hậu gia phía đông tiếp cận, phía tây di chuyển!

Nếu không phải Tuyết tần kia không có đầu óc, làm sao lại đắc tội với Quý Như Yên, còn làm cho Quý Như Yên tự mình đặt bẫy, để Tuyết tần ngoan ngoãn bước vào

Đúng là một kẻ ngu xuẩn!

Trần Bắc Hậu phu nhân nghĩ tới đỉnh bạc trắng bóc kia, hận đến nổi nghiến răng nghiến lợi!

Một trăm vạn lượng, có thể nuôi quân đội ở tây bắc trong vòng ba tháng

Liền như vậy đi vào quốc khố, Trần Bắc Hậu phu nhân lúc này sao có thể không giận đây, tự nhiên vào cung một chuyến, đã bị Tuyết tần gây họa như vậy

Thực thật là thành việc không đủ, bại sự có thừa!

Trần Bắc phu nhân hít một hơi: "Yêu cầu của quận chúa, ta đã hiểu, ta chắc chắn sẽ nói với Hậu gia"

"Kia làm phiền phu nhân"

Quý Như Yên đạt được mục đích, cũng không muốn ở lại chỗ này

Vừa đúng lúc thế tử Phù Nhạc Thánh tử bên ngoài đi đến: "Như Yên, phụ vương nói cần phải trở về"

"Hảo"

Quý Như Yên hướng Trần Bắc phu nhân về mặt tươi cười: "Phu nhân Như Yên cáo từ, sau này còn gặp lại!"

Trần Bắc phu nhân về mặt cứng đờ, gật gù đầu: "Ta tiễn quận chúa"

Nhìn đoàn người Yên vương rời đi, Trần Bắc phu nhân lúc này mới thu lại gương mặt tươi cười. cũng lười quay lại tiếp đám nữ quyến, liền tự mình trở về sân sau nghỉ ngơi

Một lúc lâu sau, thị nữ Minh Châu tiến vào đáp: "Phu nhân, chư vị phu nhân cùng chư vị tiểu thư đã rời đi"

"Làm tốt lắm, Minh Châu đi tiễn viện thỉnh Hậu gia đến đây"

"Dạ"

Minh Châu lại rời đi

Trần Bắc phu nhân nhăn lại mày liễu, có chút đau đầu, không giúp đỡ Nguyên Phong, nàng nên giúp đỡ ai?

Quý Như Yên muốn nàng giải quyết một vấn đề nan giải, thật đúng làm cho nàng đau đầu

Một khi làm sai, kia chắc chắn sẽ làm cho Trần Bắc Hậu phù chết nhanh hơn!

Trần Bắc Hậu Tuyết Phách tiến vào phòng, thấy nàng ngồi trên ghế, bàn tay đang xoa trán, một bộ dạng lo lắng, tiến đến hỏi han: "Nguyệt Nhi, người làm sao vậy?"

"Hậu gia, người đã đến rồi"

Trần Bắc Hậu phu nhân cười khổ: "Hôm nay thiếp thân cùng Như Yên quận chúa nói chuyện, trong tay nàng quả thực giữ hiệp thương. Nàng có một yêu cầu với Trần Bắc Hậu phu, chính là không muốn chúng ta giúp đỡ Nguyên Phong"

Trần Bắc Hậu Tuyết Phách sững sốt: "Vì cái gì?"

"Ta không biết. Bất quá xem ra Quý Như Yên vẫn ghi hận chuyện Tuyết tàn, cho nên mới giận chó đánh mèo, đẩy sang cho Nguyên Phong"

"A! Không giúp Nguyên Phong chỉ là chuyện nhỏ, hơn nữa đứa nhỏ này ta thấy không có cái gì gọi là mưu lược để làm hoàng đế!"

Trần Bắc Hậu Tuyết Phách cười lạnh, ngược lại hỏi: "Người có biết, đứa nhỏ đó hôm nay đã làm chuyện gì hay không?"

Trần Bắc Hậu phu nhân ngăn ra: "Nguyên Phong làm cái gì?"

"Đứa nhỏ này đã tâm không nhỏ, cự nhiên muốn kết hôn cùng nữ nhi Băng Di của chúng ta!"

Nghe vậy, Trần Bắc Hậu phu nhân tức giận đập bàn: "Nực cười! Băng Di là người như thế nào có thể để cho tiểu tử kia nghĩ đến! Văn bất thành, võ không có, mỗi ngày chỉ biết trầm mê trong nữ sắc! Hẳn như thế nào không nghĩ đến, trong phủ có bao nhiêu nữ nhi của thị thiếp di nương, cự nhiên lại chọn trúng Băng Di của chúng ta! Hậu gia việc này ta quyết không đồng ý!"

Trần Bắc Hậu Tuyết Phách đau lòng, lôi kéo tay nàng: "Nguyệt Nhi, nàng tức giận với đám người đó làm cái gì, đừng để thân mình sinh bệnh! Tuy nói Nguyên Phong là một hoàng tử, nhưng ở trong mắt của ta, hẳn không là cái gì. Ngay từ lúc nhỏ chỉ biết a dua nịnh hót, một chút việc nhỏ cũng không làm được! Ta đã nghĩ nếu như chúng ta thật sự giúp thất hoàng tử đăng cơ, hẳn hội sẽ không đối với chúng ta vong ân phụ nghĩa chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 250: Bên trong loạn

Trần Bắc Hậu phu nhân trầm mặc, tính tình của Nguyên Phong, nàng cũng đã biết đến

Vong ân phụ nghĩa, tuyệt đối ở trên người hẳn phối hợp nhuần nhuyễn!

"Hậu gia, vậy người phải..."

Câu nói kế tiếp, Trần Bắc Hậu phu nhân không có nói gì, nàng cùng Tuyết Phách là phu thê hơn mười năm, hẳn nghĩ cái gì, nàng liền có thể đoán ra vài phần

Trần Bắc Hậu Tuyết Phách, hai mắt lộ ra tia ngoan độc, đột nhiên hỏi: "Bùi Nguyệt, người có nhớ ta đã từng nói với người điều gì không?"

"Nguyệt Nhi đương nhiên không quên. Hậu gia sẽ không ủy khuất Nguyệt Nhi, sẽ cho Nguyệt Nhi thứ mình muốn"

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá mềm lòng, thân thủ ôm lấy nàng, thấp giọng bên tai nói: "Nguyên Phong, ta sẽ không giúp đỡ hắn, thậm chí về sau Trần Bắc Hậu phu sẽ xếp hắn vào sổ đen, cự tuyệt hẳn không cho hắn nhập phủ"

Trần Bắc Hậu phu nhân ghé vào lòng ngực của hắn, lắng nghe tim hắn đập, lẩm bẩm nói: "Việc này hậu gia tự mình làm chủ"

"Người sẽ không trách ta chứ?"

"Việc Hậu gia làm, đều là vì chúng ta. Nguyên Phong ngàn vạn lần không nên đánh chủ ý vào Băng Di. Băng Di là nữ nhi của chúng ta, tuyết sẽ không gả cho nam nhân không có tương lai"

Trần Bắc Hậu phu nhân quay về hướng Trần Bắc Hậu Tuyết Phách, khiến cho hắn càng ôm chặt nàng hơn

Xa xa ở trong phủ đệ của thất hoàng tử, Phủ Nguyên Phong căn bản không biết, hôm nay mình đã làm ra chuyện ngu xuẩn gì. Trong lòng rạo rực, tiến trong cung, vui vẻ đi thăm Tuyết tàn

Tuyết tần ở trong Tử Dương cung được nửa tháng, giống như hoa mất nước, có vẻ già đi rất nhiều

Bên người chỉ có cung nữ Quỳnh Hoa hầu hạ, toàn bộ Tử Dương cung im ắng, có thể so với lãnh cung

Mà thánh thượng cũng không có ý chỉ, nàng phải ở trong đây đến khi nào

Tuyết tần đã trở thành phế quân cò của Cốc hoàng hậu. Cốc hoàng hậu tự nhiên cũng sẽ không vì nàng cầu tình, mà tự rước lấy phiền phức

Hôm nay, là ngày đại thọ năm mươi tuổi của Trần Bắc Hậu phủ

Tuyết tần vốn tưởng rằng, thánh thượng sẽ nể mặt Trần Bắc Hậu phủ, mà giải trừ lệnh cấm cho nàng, để cho nàng đi đến chúc thọ

Người trong cung thấy nàng thất thế ngay cả cơm canh đưa đến cũng đều không đủ

Hải nhi Phù Nguyên Phong đã đến, Tuyết tần thập phần vui sướng, nàng biết rõ chỉ vì đứa con này, nàng bị thánh thượng cảm chừng, nhưng hấn cũng không quan tâm nàng, thậm chí là không đi cầu tình giúp nàng

Làm cho nàng đối với đứa con này có chút nản lòng, thoái chí. Lúc này thấy hấn gương mặt tươi cười tiến vào Tử Dương cung, nàng lạnh giọng nói chuyện: "Người tới làm cái gì?"

"Mẫu phi, nhi thần đến đây để nói với người, không bao lâu nữa, người có thể ra khỏi Tử Dương cung"

Thất hoàng tử Phù Nguyên Phong đắc ý dạt dào nói

Tuyết tần ngăn ra: "Vì cái gì?"

Thất hoàng tử Phù Nguyên Phong nhìn nàng, cười vô cùng nham hiểm: "Nhi thần hôm nay hướng Trần Bắc Hậu nói coi trọng Băng Di, muốn Trần Bắc Hậu đem Băng Di gả cho ta. Thứ nhất có thể giải quyết lệnh cấm của mẫu phi, thứ hai có thể để Trần Bắc Hậu phụ làm chỗ dựa cho ta"

Tuyết tần nghe vậy, sắc mặt đại biến, lập tức đứng lên

Phù Nguyên Phong bất ngờ bị Tuyết tần tát mạnh một cái "Ba"

"Mẫu phi, người..."

Phù Nguyên Phong ngây ngốc nhìn Tuyết tần, không biết mình đã làm sai cái gì

Tuyết tần cả người run lên, nhin không được mắt to!

"Ngu xuẩn! Người như thế nào lại làm ra chuyện ngốc nghếch đến vậy! Người có tư cách gì nghĩ đến muốn Băng Di! Người chẳng lẽ không biết, đó chính là nữ nhi Trần Bắc Hậu yêu mến nhất sao? Người hướng Trần Bắc Hậu nói ra lời như vậy, về sau cũng đừng mơ bước chân vào Trần Bắc phủ nữa bước!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 251: Giết hấn

Phù Nguyên Phong vẻ mặt phần nộ, thay chính mình nói ra: "Mẫu phi, nhi thần là thật sự thích Băng Di. Vì cái gì không thể cưới nàng? Hơn nữa, nhi thần hứa sẽ cho Băng Di làm chính phi, như thế nào ừy khuất nàng?"

"Chính phi?"

Tuyết tần cười lạnh liên tục, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép mắng: "Vị trí chính phi kia của người, căn bản là không xứng với Băng Di. Chỉ sợ Trần Bắc Hậu cũng sớm xem người không đáng một đồng. Ta hỏi người, vị trí chính phi đối với Trần Bắc Hậu mà nói có ích lợi gì? Ngược lại, nếu cưới Băng Di, sẽ làm cho nàng ta rơi vào hoàn cảnh gì?"

Bị chính mẫu thân hạ thấp, dù cho là ai cũng không cảm thấy dễ chịu

Phù Nguyên Phong là người tính tình nóng nảy: "Chỉ cần ta đăng cơ, Băng Di liền làm hoàng hậu, Trần Bắc Hậu còn có gì bất mãn?"

Thấy đứa con của mình căn bản không tỉnh táo ra được, Tuyết tần tức giận đến mức cả người run lên, nàng cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới, những năm gần đây ở trong hậu cung tranh đấu, nhưng lại quên không dạy cho đứa con này tính ẩn nhẫn

Đi lên để vị?

Ý niệm nực cười như vậy trong đầu, chỉ cần một ngày chưa diệt trừ, sớm muộn gì cũng chết trong tay người khác

Đứa con này vụng về như trư, hôm nay lại gây rắc rối, phải như thế nào giải quyết, cũng còn chưa biết!

Tuyệt tẩn càng nghĩ càng giận, đối với Phù Nguyên Phong lại hạ một cái tát!

"Ngu xuẩn! Đi lên để vị, phụ hoàng ngươi còn chưa chết, ngươi cũng đừng có mơ!"

Phù Nguyên Phong vỗ vỗ mặt của mình, mang theo cảm xúc giận dữ: "Kia, ta sẽ giết hần"

Hôm nay liên tiếp bị mẫu thân đánh, hần sớm đã bị tức giận

Huống chi, hần làm hết thấy, đều là vì muốn cho mẫu thân mau chóng rời khỏi nơi này

Mà trên mắt tỷ nữ Quỳnh Hoa kia, lại lộ vẻ khinh thường, bất quá nàng vẫn phải tiến lên giúp đỡ Tuyệt tẩn: "Thất hoàng tử, người vẫn là không nên ồn ào, tai vách mạch rừng, nếu bị người khác nghe được, người cùng nương nương không biết còn có thể bảo trì được tính mạng hay không nữa?"

Lời nói này của Quỳnh Hoa, làm cho Tuyệt tẩn phục hồi tinh thần

Trùng mắt nhìn đứa con, hít một hơi thật dài: "Quỳnh Hoa, ngươi đi pha cho ta một ly Hồ Quế Hoa"

"Dạ nô tỳ liền làm ngay"

Quỳnh Hoa thời điểm rời đi, còn để lại trên khóe miệng nụ cười lạnh

Sợ nương nương kích động, nàng cũng không nên cấp chủ ý

Chứ không phải lời nói của thất hoàng tử làm nương nương bị thuyết phục chứ?

Giết thánh thượng?

Nếu thật là như vậy, xem ra tính mạng của thất hoàng tử cũng không ai giúp được

Quỳnh Hoa rời đi, Tuyệt tẩn nhìn Phù Nguyên Phong: "Mẫu phi đánh ngươi, ngươi không phục?"

"Không phục!"

"Tốt lắm! Ngươi thực không phục, kia mẫu phi liền nói với ngươi! Ngươi nói muốn thành thân với Băng Di, vốn là điều sai thứ nhất! Sai ở chỗ nào? Ngươi không quyền không thế, trừ bỏ thân phận là một vị hoàng tử, còn có cái gì làm người ta vui mừng?"

Phù Nguyên Phong trùng mắt nhìn Tuyệt tẩn, cuối cùng vẫn là vô lực phản bác

Quả thật, hần hiện tại không phải là thánh thượng, không thể ngồi được trên long ý kia, ai có thể tin hần sau này sẽ là hoàng đế?

Tuyệt tẩn đột nhiên nở nụ cười: "Nhưng ngươi vừa mới nói một câu rất hữu dụng, chính là phải giết hần, ngươi mới có thể ngồi lên vị trí này"

Phù Nguyên Phong sợ tới mức hai chân mềm nhũn ra, thì thào nhìn nàng: "Mẫu phi... Người..."

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 252: Phản đồ

Tuyệt tẩn nhìn hần, ánh mắt sáng như kiếm: "Như thế nào? Chính là ngươi nói, nhưng lại không dám làm sao? Nếu phải làm đại sự, liền không thể không hy sinh vài việc!"

"Mẫu phi, đó là phụ hoàng! Nhi thần vừa mới chỉ là tức giận, mà nhất thời không suy nghĩ..."

"Tức giận mới có thể nói ra được sao? Theo ta thấy! Trong lòng của ngươi đã sớm có suy nghĩ này rồi, không phải sao? Ngươi chính là hải tử của ta, ta còn không biết trong lòng của ngươi muốn cái gì sao?"

Tuyết tần nhìn thẳng vào mắt hắn

Phù Nguyên Phong bị nhìn chằm chằm như vậy, da đầu cũng run lên, đột nhiên có cảm giác, có phải mẫu phi phát điên rồi hay không?

Kỳ thật hắn nói giết phụ hoàng, như thế nào cũng không phải phát điên rồi sao?

"Ta bảy ngày trước đã viết thư đưa đến cho hoàng huynh ở Di quốc, tối thiểu một tháng nữa, hoàng huynh sẽ đến Ti U quốc. Nếu ngươi thật sự muốn ngồi trên long ý kia, tốt nhất ở bên cạnh hoàng cữu ngươi. Đợi đến khi thánh thượng quy thiên. Đến lúc đó chỉ cần Trấn Bắc Hậu hét một tiếng, như vậy, người ngồi trên long ý kia sẽ là ngươi!"

Tuyết tần lời nói hấp dẫn

Nàng chịu mọi sóng gió trong hậu cung, mỗi ngày đều phải nở khuôn mặt tươi cười đi nghênh đón lão già kia!

Những năm gần đây, mặc kệ nàng sinh bao nhiêu đứa nhỏ, thân phận cũng không được nâng lên. Còn bị người khác bức bách!

Thật vất vả lắm mới tìm được chỗ dựa Cốc hoàng hậu, chính là Cốc hoàng hậu cùng Uyển phi tranh chấp, lại lấy nàng làm lá chắn, chính mình thật sự bị oan uổng, lúc này đây bị Cốc hoàng hậu không để ý tới, trở thành người bị cả hậu cung chê cười!

Cái gì mà tỷ muội tình thâm, toàn bộ đều là chó má!

Nếu không có đứa con hôm nay nói lời này, nàng vẫn còn không có dám hạ quyết tâm!

Nếu thánh thượng đã đối với nàng bất nhân, vậy cũng đừng trách nàng bất nghĩa

Hai mẫu tử ở trong Tử Dương cung bàn bạc kế hoạch kế tiếp, chẳng biết lời nói này của các nàng đã bị Quỳnh Hoa nghe không sót chữ nào

Quỳnh Hoa ở bên nghe, mới cảm thấy được hai mẫu tử nhà này rất giống nhau, cùng một dạng ngu ngốc

Đội ước chừng nửa canh giờ, nàng mới hô to bưng nước trà tiến vào, làm như chuyện gì cũng không biết

Ban đêm, thừa dịp mọi người không để ý, nàng từ Tử Đường cùng lặng lẽ đi ra ngoài

Mới vừa đi tới cửa sau, tay định đưa ra lệnh bài, đã bị thanh âm lạnh như băng của Tuyết tần ngăn lại: "Quỳnh Hoa, trể thế này, ngươi còn muốn đi đâu?"

Quỳnh Hoa hoảng sợ, quay người lại, liền thấy Tuyết tần y phục chỉnh tề cùng với thất hoàng tử Phù Nguyên Phong còn đứng ở phía sau

Tại sao có thể như vậy?

Không phải sau bữa tối chính nàng đã tiễn hắn ly khai khỏi Tử Dương cung sao?

Tại sao lại ở chỗ này?!

Quỳnh Hoa trong lòng hoảng hốt, nhưng vẫn cố gắng trấn tĩnh Tuyết tần: "Gió thu khô hanh, nô tỳ không ngủ được, đang định đi ngự phòng lấy chút hạt sen, tiện thể cấp nường nường người!"

Tuyết tần gật đầu tỏ vẻ hiểu rõ, tựa tiểu phi tiểu: "Úc? Nguyên lại như vậy, vì sao cửa chính không đi, lại muốn đi cửa sau?"

"Khoảng cách từ cửa sau đến ngự phòng tương đối gần..."

Quỳnh Hoa trong lòng bất an, sợ hãi Tuyết tần đối với mình gây khó dễ, đến lúc đó chính mình thật là chết không có chỗ chôn!

Tuyết tần đột nhiên nở nụ cười: "Quỳnh Hoa tại sao không nói, cửa sau ra bên ngoài cung có điều gần hơn?"

Quỳnh Hoa bùm một tiếng, quỳ rạp trên mặt đất: "Nường nường, nô tỳ thật không có ý này! Xin nường nường minh xét!"

"Người có ý này hay không ta không biết, nhưng ta lúc trước viết thư cho hoàng huynh, ngươi lại giao cho thất hoàng tử Phù Nguyên Tuấn. Việc này ngươi phải giải thích như thế nào?"

"Việc này ta tuyệt không làm, nô tỳ đoạn sẽ không bán đứng nường nường!"

Quỳnh Hoa sống chết không thừa nhận, nàng biết chỉ cần mình thừa nhận, đêm nay chính là ngày chết của nàng!

Chương 253: Âm thầm báo trước

Tuyệt tần thấy Quỳnh Hoa không chịu thừa nhận, cũng không tức giận, ngược lại nở nụ cười

Chính là nụ cười này ở trong mắt Quỳnh Hoa, lại thập phần làm cho người ta cảm thấy kinh sợ

Tuyệt tần tiến đến phía Quỳnh Hoa, từng chữ rõ ràng nói: "Người lần trước rời cung ra ngoài, trên người dính rất nhiều bột dạng quang, nếu người thật sự trung thành với ta, tại sao lại dính nhiều bột dạng quang đến như vậy? Ta viết thư đưa cho ca ca, chính là để ở đó không ít phần dạng quang"

Quỳnh Hoa nghe vậy, rốt cục cũng vô lực quỳ xuống đất

Nàng đã đi theo Tuyệt tần nhiều năm, cũng biết Tuyệt tần là người như thế nào. Tuy rằng không phải là người biết báo ân, nhưng chính là loại người có cừu tất báo

"Quỳnh Hoa a Quỳnh Hoa! Người nói bốn cung nên xử trí người như thế nào mới tốt đây?"

"Nương nương tha mạng a! nô tỳ cũng không dám... nữa!"

Quỳnh Hoa nét mặt sợ hãi, quỳ trên mặt đất, cầu xin Tuyệt tần tha mạng

Tuyệt tần cười lạnh: "Tha mạng cho người, ai sẽ tha mạng cho bốn cung đây? Bức thư kia thật lâu cũng chưa đưa cho thánh thượng, chắc là nghĩ muốn cấp cho bốn cung một vết thương chí mạng, đúng hay không? Đêm nay, bốn cung chính là bắt được tiện nhân nhà người! Quỳnh Hoa, bốn cung đối với người không tệ, người lại lựa chọn phản bội bốn cung, kia kết cục của người, người cũng đã biết. Cũng tốt hành động của người đêm nay, sẽ giúp bốn cung hủy bỏ lệnh cấm"

Dứt lời, Tuyệt tần cười đắc ý

Quỳnh Hoa tuyệt vọng nhìn Tuyệt tần, trong lòng chỉ cảm thấy sợ hãi

Nàng không nghĩ tới, Tuyệt tần trước nay đều biểu hiện như một kẻ ngu ngốc, nhưng lại biết mình cùng thập hoàng tử sau lưng làm chuyện xấu

Nàng biết cho dù giờ phút này nàng không muốn chết, nhưng cũng là không có khả năng. Bởi vì Tuyệt tần muốn nàng đêm nay phải chết

Có thất hoàng tử tương trợ, hai người đem Quỳnh Hoa đến Chính Dương Điện gặp mặt thánh thượng

Thông qua thông báo của nội thị vệ, thánh thượng Phù Ngao Thiên triệu kiến đám người Tuyệt tần

Vừa vào đến Chính Dương điện, thánh thượng Phù Ngao Thiên còn chưa lên tiếng, Tuyệt tần đã một bên khóc lóc, một bên hồi báo rõ ràng: "Thánh thượng, người cấp thần thiếp làm chủ a! Người này cùng thập hoàng tử có quan hệ bất chính, mà cung nữ này còn hãm hại thần thiếp, nói thần thiếp cùng hoàng huynh ở Di quốc hợp tác, muốn cướp giang sơn của thánh thượng! Thần thiếp từ trước đến nay vốn nhất gan, làm sao có gan lớn suy nghĩ ra việc này? Thánh thượng, thập hoàng tử hãm hại thần thiếp như vậy, hần có phải là muốn thần thiếp và Nguyên Phong cùng chết không?"

An Huyền đứng ở phía sau thánh thượng Phù Ngao Thiên, lặng lẽ nhìn Tuyệt tần biểu diễn, chỉ liên tục cười lạnh

Tuyệt tần không phải nhất gan, mà là một nữ tử ngu ngốc

Quỳnh Hoa cùng thập hoàng tử quan hệ bất chính, hần đã sớm biết, hơn nữa từ lúc Quý Như Yên trở về Thịnh kinh hần đã nói cho tỳ tỳ biết

Tỳ tỳ sau khi biết, chính là lặng lẽ sai người báo cho Tuyệt tần, nói nô tỳ bên người sớm đã bán đứng nàng

Tuyệt tần coi như cũng có chút thông minh, để bột dạng quang vào bức thư, tuy rằng biết Quỳnh Hoa bán đứng mình, nhưng lại không biết là người nào đứng sau lưng hãm hại mình

Có An Huyền bí mật tương trợ, hơn nữa mật báo, Tuyệt tần tự nhiên cũng mượn cơ này tiến đến Chính Dương điện, cầu thánh thượng Phù Ngao Thiên giúp đỡ

Thánh thượng Phù Ngao Thiên nghe vậy, giận dữ không thôi: "Nực cười, Uyển quý phi giáo huấn nhi tử thật tốt! Lại làm ra chuyện đại nghịch bất đạo như vậy, dám để mắt đến người trong hậu cung, chẳng lẽ không biết nữ tử trong hậu cung đều là do cô vương sở hữu sao? Người đâu, đem thập hoàng tử đến đây!"

Ban đêm, thập hoàng tử bị người gọi đến Chính Dương điện

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 254: Nổi giận lôi đình

Bất quá, để ngừa vạn nhất, thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn thông minh, đã làm cho tâm phúc đến Thước Dực cung cầu Uyển phi đi đến Chính Dương điện

Để ngừa có chuyện xảy ra, Uyển quý phi cũng có thể ở một bên che chở cho mình

Chính Dương điện, thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn tiến vào, chỉ thấy thánh thượng Phù Ngao Thiên ngồi trên long ý, đằng sau còn có Trương An Hậu An Huyền hầu hạ

Không khí có chút quái dị, nhưng hắn lại không biết đã xảy ra chuyện gì

"Nhi thần tham kiến phụ hoàng, phụ hoàng cát tường vạn an!"

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn chấp tay hành lễ

Đột nhiên, thánh thượng Phù Ngao Thiên tức giận, đem tấu chương cầm trong tay hướng hắn ném tới: "Nghịch tử, ngươi đã gây ra chuyện lớn gì, vẫn còn mặt mũi đến Chính Dương Điện sao?"

Thánh thượng đột nhiên giận dữ, điều này làm cho thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn không hiểu gì, nhưng vẫn ngoan ngoãn quỳ trên mặt đất: "Phụ hoàng bớt giận, nhi thần không biết đã làm sai chuyện gì, xin phụ hoàng minh xét"

"Hảo! Hảo! Quả nhiên có tiền đồ, một đám các người đều xem cô vương là kẻ ngốc mà đối đãi, có phải hay không? Ngươi với mẫu phi của ngươi đều cùng một bộ dạng, dám can đảm lừa gạt bản vương, các người có phải hay không là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ!"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên tức giận, cầm lấy nghiền mực trên mặt bàn, ném tới hướng của thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn

Lần ném này, hắn căn bản cũng không lưu tình

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn cũng không dám né tránh, một khi né, phụ vương không chừng sẽ tức giận hơn

Nghiên mực này, ít nhất cũng một cân

Hơn nữa từ phía trên, lực ra tay lớn, bị nghiền mực cứng rắn đập trúng, thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn chỉ cảm thấy bả vai của chính mình đau đến muốn chết

Nghiên mực từ trên người hắn rơi xuống, cũng không có sút mẻ nửa phần

Chỉ tiếc bộ y phục Vân Ti Cẩm kia, đã đều bị dính nước mực, đen một mảng lớn

Lúc này, có người chợt bẩm báo: "Khởi bẩm thánh thượng, Uyển quý phi ở bên ngoài cầu kiến!"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên nghe vậy, cười lạnh liên tục, nói: "Tin tức cũng thật mau lẹ, truyền!"

Nội thị vệ nghe được, sợ tới mức hai chân nhũn ra, chạy nhanh thông báo cho Uyển phi nương nương tiến vào

Uyển phi nương nương vừa bước vào, trong tay còn cầm theo một hộp thức ăn thật to, hướng mắt nhìn thấy nhi tử một thân đầy nước mực, quỳ trên mặt đất, cũng nhìn thấy nghiền mực ở trên mặt đất kia, liền biết thánh thượng đang giận dữ

Cũng không biết thánh thượng vì cái gì sinh khí, nếu là chuyện lần trước thái tử chết cũng không phải nha

Dù sao sự tồn tại của thái tử, thánh thượng cũng không mấy vui mừng, thái tử thích đào to búa lớn, đối nhân xử thế không hiểu lòng dân, thánh thượng đã sớm có ý phế thái tử, chính là vẫn chưa động thủ mà thôi

"Thần thiếp thỉnh an thánh thượng, thánh thượng cát tường vạn an!"

Uyển phi mâu quang lưu chuyển, về mặt bình tĩnh, thần nhiên cấp thánh thượng thỉnh an

Thánh thượng Phù Ngao Thiên lạnh lùng nhìn nàng: "Uyển phi đã trẻ thế này, như thế nào còn chưa nghỉ ngơi?"

"Thần thiếp thấy thánh thượng làm việc mệt nhọc, có ý đến trừ phòng làm cho thánh thượng một ít điểm tâm cùng canh hạt sen, biết thánh thượng ban đêm còn đang phê duyệt tấu chương, liền cố ý đưa tới cho thánh thượng một ít đồ ăn khuya"

Một bên trả lời, Uyển quý phi vừa mở hộp ra

Nắp hộp vừa mở, bên trong liền có mùi thơm tràn ra

Thánh thượng Phù Ngao Thiên sắc mặt lúc này mới khá lên một chút, nhưng vẫn là không có nét cười, phân phó An Huyền tiếp nhận đồ ăn, sau đó làm cho Uyển phi đứng ở một bên

Thánh thượng Phù Ngao Thiên xụ mặt, đối với thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn hỏi: "Nguyên Tuấn, cô vương hỏi lại một lần nữa, ngươi có biết sai chưa?"

"Nhi thần biết sai, thỉnh phụ hoàng bớt giận"

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn có nỗi khổ không nói nên lời, ngoài miệng tuy rằng nhận sai, nhưng hấn căn bản không biết mình sai cái gì, nếu là nói chuyện sau lưng phụ hoàng làm, thì là vô số cũng không đếm được

Vấn đề là không biết chuyện gì, lại có thể làm cho phụ hoàng tức giận đến như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 255: Đả thương đối thủ một ngàn, tổn hại chính mình tám trăm

"Đã biết sai, lần sau còn can đảm dám phạm hay không?"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên căn bản không nghĩ tới hấn thật sự nhận sai, nhìn bộ dạng kia của hấn, chỉ sợ hấn không biết là mình đã phạm phải chuyện gì đâu

"Nhi thần không dám"

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn đáp

Uyển quý phi nghe được không hiểu ra sao, mà ngay cả thập hoàng tử căn bản cũng là không hiểu

Thánh thượng Phù Ngao Thiên lúc này mới phân phó An Huyền: "Tiểu An Tử đem người trong thiên điện tiến vào!"

"Dạ thánh thượng"

An Huyền vẫy vẫy tay, một nhóm nội thị vệ liền đem Quỳnh Hoa tiến vào

Theo sau còn có Tuyết tần cùng thập hoàng tử Phù Nguyên Phong

Lúc này hấn cảm thấy hối hận không thôi, đáng lẽ hấn sớm phải ra tay chiếm tiện nghi trước

Không nghĩ tới, đánh rắn, còn bị rắn cắn lại!

Hảo một cái Tuyết tần, lại dám can đảm tính kế hấn

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn mâu trung hiện lên tia sát ý, sớm muộn gì cũng có ngày, hấn nhất định phải đem tiện nhân kia trừng trị

Thánh thượng Phù Ngao Thiên chỉ tới hướng cung nữ Quỳnh Hoa: "Tiện nhân kia, ngươi muốn xử trí như thế nào?"

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn liếc mắt nhìn Quỳnh Hoa một cái: "Mặc cho phụ hoàng xử trí"

Hào một cái thập hoàng tử vô tình

Quỳnh Hoa đem hy vọng cuối cùng trong lòng đập tắt

Cuồng dại phò thác bản thân mình cho hấn, kết cục lại chính là hấn cũng không để ý tới

Quỳnh Hoa quý ở nơi đó, hai hàng nước mắt không tự chủ được lăn xuống, ở một khắc kia, nàng ý thức được, chính mình thật sự quá ngu ngốc

Tại thâm cung nội uyển, nàng nhưng lại mong được thập hoàng tử yêu thương, đây thật là chuyện buồn cười?

Thánh thượng Phù Ngao Thiên nhìn thoáng qua Quỳnh Hoa: "Người phản bội chủ tử, câu dẫn hoàng tử, bất kể chuyện gì, đều là tử tội! Người đâu, đem nàng kéo xuống, loạn trượng đánh chết!"

Quỳnh Hoa vô thanh vô thức bị lôi đi, cũng không cầu xin tha thứ đến một lời

Thánh thượng Phù Ngao Thiên liếc mắt nhìn thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn một cái: "Những ngày kế tiếp, người cấm không được bước ra khỏi phủ đệ nửa bước, mệnh lệnh của cô vương, người có nghe rõ hay không?"

"Nhi thần tuân chỉ!"

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn cúi đầu, ngoan ngoãn nhận sai

Nghe được thập hoàng tử bị xử trí đơn giản như vậy, Tuyết tần có chút không cam lòng, lập tức mở miệng: "Thánh thượng, người như vậy là dễ dàng tha cho thập hoàng tử, nếu không trừng phạt nghiêm khắc, chỉ sợ ngày sau các hoàng tử sẽ lo gương thập hoàng tử mà mơ ước đến nữ tử trong hậu cung, phong lưu thành tính!"

"Kia ý của người muốn trừng phạt như thế nào?"

"Ý thần thiếp chính là, thập hoàng tử xem ra quá mức nhàn rỗi, nếu thánh thượng phái thập hoàng tử đi trấn thủ tây bắc, có thể giáo huấn thập hoàng tử càng có thể cho thập hoàng tử học được bản lĩnh đánh giặc, như vậy không phải càng tốt sao?"

Uyển phi hoảng sợ, mau chóng đứng ra, mở miệng ngăn cản: "Thánh thượng, điều này trăm triệu không thể. Từ khi Ti U quốc sáng lập tới nay, hoàng tử chưa bao giờ cầm binh quyền, tần này là có ý gì?"

Tuyết tần mỉm cười: "Uyển tỷ tỷ, Tuyết Nhi không phải là làm cho hoàng tử cầm binh, chỉ là làm cho thập hoàng tử đi tây bắc theo Hậu gia, cùng Hậu gia rèn luyện một chút cách sử dụng binh quyền, như thế nào là sai đâu?"

Uyển quý phi bị Tuyết tần nói như vậy, liền không mở miệng được

Ngược lại thánh thượng Phù Ngao Thiên trước mắt sáng ngời, hấn gần đây thấy mấy hài tử, tranh giành ngôi vị thái tử đến phát điên, chiêu thức chồng chất đa dạng, làm cho người ta khó lòng phòng bị

Vì thế giả ho hai tiếng: "Tốt lắm! Việc này cô vương đã có chủ ý. Nguyên Tuấn, người ngày mai liền khởi hành đến tây bắc, theo Trấn Bắc hậu gia Tuyết Phách học tập, Nguyên Phong người ngày mai cũng khởi hành đến nam cương, theo Vũ tướng quân Ngọc Tiểu Long học tập"

Lời vừa nói ra khỏi miệng, làm cho Uyển quý phi cười lạnh, mà Tuyết tần lúc này lại há hốc mồm

Cái gì gọi là tự bẽ mặt đập chân mình, Tuyết tần trước mặt chính là như vậy

Uyển phi liếc mắt nhìn Tuyết tần, đã thương đối thủ một ngàn, tổn hại chính mình tám trăm, cũng chỉ có Tuyết tần ngu ngốc này mới làm ra được

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 256: Mười phần sai

Đèn hôm đó Chính Dương điện xảy ra chuyện, phải đến khi trời hừng sáng mới giải quyết xong

Quý Như Yên đối với kết cục hiện tại, nàng hết sức hài lòng, vì thế tâm tình tự nhiên cũng thập phần vui sướng

Sáng sớm, thế tử Phù Nhạc Thánh nhận được tin tức, thì vui vẻ chạy đến nói với nàng: "Như Yên, ngươi biết chuyện gì chưa? Thánh thượng đem thất hoàng tử Phù Nguyên Phong cùng thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn đuổi ra ngoài! Lúc này, cả kinh thành đều chỉ có một mình lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn có thể có khả năng lên làm thái tử!"

Quý Như Yên thấy hấn hấp tấp tiến vào, tức giận trừng mắt liếc hấn một cái: "Thế tử ca ca, ngươi sáng sớm đã đến chỗ của ta, không cần phải báo cho ta tin xấu trong hoàng cung đâu!"

Thế tử Phù Nhạc Thánh tức giận đến chỉ tay: "Ngươi! Hừ, ta cũng chỉ là sợ ngươi kích động! Nói mau, kế tiếp, chúng ta phải làm cái gì? Thật sự để lục hoàng tử trở thành thái tử sao?"

Quý Như Yên cự nhiên gạt gạt đầu

Điều này làm cho thế tử Phù Nhạc Thánh nóng nảy: "Ngươi không phải nói là..."

"Thế tử ca ca, tình huống thành dạng gì, lại làm cho ngươi biến thành một bộ dạng điên cuồng thế này?"

"Này..."

Quý Như Yên mâu quang lạnh lùng thần nhiên nói: "Đun sôi, con vịt mới có thể chết! Đây mới là làm cho người ta phát điên. Nhìn như sắp thành công, kết quả lại thất bại. Loại tư vị này, thật sự là thứ khó chịu nhất!"

Thế tử Phù Nhạc Thánh nghe vậy, trong lòng mắng to, quả nhiên vô sỉ!

Đủ phúc hắc!

Cái gì gọi là độc ác nhất là lòng dạ đàn bà, hôm nay xem như hấn được mở rộng tầm mắt

Lập tức lại có chút lo lắng: "Chính là, đã kích như vậy, lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn cùng Cốc hoàng hậu có thể chịu được sao?"

"Chịu không nổi cũng phải chịu, thánh thượng không phải yêu Tĩnh phi sao? Một khi cửu hoàng tử Nguyên Chiêu kế vị, thánh thượng từ hoàng đế trở thành thái thượng hoàng, không phải tốt sao?"

"Lời này tuy là nói vậy, theo ta thấy thánh thượng chưa chắc đã nguyện ý làm thái thượng hoàng"

Quý Như Yên cười đến quỷ dị: "Điều này cũng không phải do hấn"

Thế tử Phù Nhạc Thánh chỉ cảm thấy trong lòng sợ hãi, nhìn bộ dạng của Quý Như Yên, giống như trong nàng có ác ma tồn tại vậy

Hắn trước kia chưa bao giờ cảm thấy, nữ nhân chính là động vật máu lạnh, nhưng hôm nay, cũng coi như được mở rộng tầm mắt

Nữ nhân trước mắt, với nữ nhân khác không giống nhau

Nàng diện mạo không tính là tuyệt sắc đến mức khuynh thành, ở chung cùng với nàng lại làm cho người ta hít thở không thông

Nếu như nàng tức giận, cả người khí phách không áp chế được, lại có thể chế ngự mọi người, còn có thể thay đổi sự tình

Phụ vương từng nói qua, Như Yên không đơn giản, nói hấn đừng trêu chọc nàng, nàng đối với Yến vương phủ mà nói, tuy không phải là bằng hữu, nhưng đừng ngu ngốc cùng nàng trở thành địch nhân

Thế tử Phù Nhạc Thánh nhìn Quý Như Yên: "Kế tiếp, ngươi muốn làm cái gì?"

"Đương nhiên kế tiếp là tiếp tục xem cuộc vui, vừa này chỉ là mở màn mà thôi!"

Quý Như Yên cười cười: "Đi thôi, ta đói bụng, đi tìm nghĩa phụ ăn sáng, ngươi không phải nên cùng một chỗ với người sao?"

"Đương nhiên! Yến vương phủ chỉ có một mình ta mà!"

Hai người ta một câu, ngươi một câu, thập phần hòa thuận

Trong Yến vương phủ một mảnh âm áp, mà ở nơi khác, lại nổi lên vụ tranh cãi vô cùng âm ỉ, thí dụ như, Thục Dược cung

Từ khi bước ra khỏi Chính Dương cung, Uyển phi dẫn theo thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn đi đến Thục Dược cung, nàng ngồi trên ghế cao, lạnh lùng nhìn thoáng qua hải tử của mình, không nói lời nào

Phù Nguyên Tuấn thoả nhỏ được nàng dạy dỗ mà trưởng thành, tất nhiên là biết mẫu phi đã muốn sinh khí, mau chóng đến thỉnh tội: "Mẫu phi, nhi thần biết sai, thỉnh mẫu phi bớt giận"

"Sai ở chỗ nào?"

Uyển phi thần nhiên hỏi lại

Phù Nguyên Tuấn đáp: "Không nên đánh rấn, có thể bị rấn cắn lại"

Uyển phi cười lạnh: "Người căn bản không biết mình sai ở đâu, mưòi phần sai!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 257: Làm khó hấn

"Nhi thần thỉnh mẫu phi chỉ giáo!"

Phù Nguyên Tuấn đối với thái độ của Uyển phi là thập phần kính cẩn

Uyển phi liếc mắt nhìn đứa con một cái, sắc mặt trầm trọng: "Cái sai thứ nhất, người cùng cung nữ Quỳnh Hoa xảy ra quan hệ bất chính, vì sao không nói cho mẫu phi? Nếu như mẫu phi biết, chắc chắn sẽ thay người lưu ý tình huống của Quỳnh Hoa, cũng sẽ không để cho tình huống hôm nay xảy ra. Cái sai thứ hai, người biết rõ phụ hoàng của người kiêng kỵ người mơ ước đến hậu cung của hấn, vì sao người còn muốn phạm sai lầm như vậy? Trong cung đều là nữ nhân của thánh thượng, đạo lý này người không rõ sao! Cái sai thứ ba, trong tay người đã có vết thương trí mạng của Tuyệt tần, vì cái gì không sớm một chút lấy ra, ngược lại lại làm cho nàng ta quay lại đâm người một nhát?"

"Mẫu phi, ta lúc trước cùng cung nữ Quỳnh Hoa xảy ra quan hệ, là muốn cho tiện nhân Tuyệt tần kia chết không có chỗ chôn! Không nghĩ tới, nữ nhân kia cự nhiên lại biết Quỳnh Hoa cùng ta nảy sinh quan hệ mờ ám. Trong tay của ta có bức thư của Tuyệt tần gửi cho quốc chúa Dĩ quốc, lúc ấy vốn định dâng lên cho phụ hoàng, nhưng Nhan Cô lại nói ta không nên nhanh chóng như vậy. Bởi vì thời điểm đó, người bị cách đi quý phi vị, nhi thần lại không biết nguyên nhân, không dám tùy tiện hành động, đành phải một thời gian mới đề cập tới"

Thất hoàng tử Phù Nguyên Tuấn về mặt đau khổ giải thích

"Nhan Cô? Người còn dùng hấn?"

Uyển phi giống như ngoài ý muốn, nhìn thoáng qua hải tử một cái thật sâu: "Nguyên Tuấn đối với Nhan Cô, người không thể không đề phòng, lúc trước người đối đãi với bộ tộc Nhan thị như thế nào, nếu để hấn biết người chính là hung thủ, hấn đoạn sẽ không tái giúp người"

"Mẫu phi yên tâm, nhi thần đã biết"

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn ngoài miệng tuy rằng đáp ứng như vậy, nhưng trên thực tế không đem lời Uyển phi nói để ở trong lòng. Ngược lại lo lắng chuyện khác: "Mẫu phi, phụ vương làm cho ta đi Tây Bắc, Trấn Bắc Hậu phủ đối với ta gây bất lợi thì sao?"

Uyển phi lắc lắc đầu, thăm thía nói: "Bỏn cung xem Trấn Bắc Hậu sẽ không đối với người bất lợi, chỉ cần người an phận, Trấn Bắc Hậu cũng không có thể gây ra chuyện gì đối với người. Bình quyền ở Tây Bắc cũng không thể chạm vào. Nếu không phải phụ hoàng người biết chuyện này, chỉ sợ cái đầu của người đã không còn!"

"Nhi thần hiểu được, lúc ấy có thể mượn sức của Trấn Bắc Hậu sao?"

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn có chút suy nghĩ kỳ lạ

Uyển phi xem thường nói: "Người cảm thấy có thể làm khác sao? Một ngày còn có Trấn Bắc Hậu phụ nhân, quả quyết sẽ không giúp đỡ người! Người vẫn là đừng mơ tưởng hảo huyền! Người hãy nghe cho kỹ, Trấn Bắc Hậu là người người không thể đắc tội, cũng không có thể mượn sức! Nếu không chết như thế nào, mẫu phi cũng không thể cứu người!"

"Mẫu phi đừng nóng giận, nhi thần chỉ là nói chưa hết câu"

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn thấy giọng nói cay nghiệt của nàng, liền chạy nhanh đến lấy lòng

Nhìn bộ dạng ngoan ngoãn của hải tử, Uyển phi có cảm giác, Nguyên Tuấn lần này đến Tây Bắc, sợ là thời gian ngắn không thể trở lại Thịnh kinh

Xem ra, nàng cũng phải viết một phong thư gửi cho cha ở Mạch thành, làm cho cha cấp đệ đệ ở Nam Cương hảo hảo chiếu cố thất hoàng tử Phù Nguyên Phong!

Không cho hải tử của Tuyệt tần thoải mái

Uyển phi mâu quang lộ ra sát ý, không thể giết Phù Nguyên Phong, không có nghĩa là không thể làm khó hắn!

Tin tưởng ở trên chiến trường, sẽ có nhiều ngoài ý muốn xảy ra

Uyển phi mỉm cười: "Nguyên Tuấn, ngươi nếu ở Tây Bắc, nhớ kỹ, thà rằng làm một người không biết việc gì, cũng đoạn không thể đi ra chiến trường làm linh tinh. Dao kiếm không có mất, nếu không người khác sẽ làm khó ngươi, đến lúc đó mẫu phi cũng lực bất tòng tâm. Chỉ tiếc Ngân Diện công tử không ở đây, bằng không, sẽ cho ngươi cùng hắn đến Tây Bắc, làm như vậy mẫu phi cũng yên tâm"

Ngân Diện công tử?

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn sắc mặt cứng đờ, nhớ tới nam tử lạnh khốc cuồng ngạo, trong lòng tức giận cái thị nữ kia

Không phải chỉ là một cái thị nữ thôi sao, như thế nào lại dám khinh thường hắn!

Hừ!

Hắn sẽ không cần cái nam tử kia đâu!

Hắn đường đường là một hoàng tử, sao lại cần đến một dân đen giúp đỡ?

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 258: Ta có lợi gì?

Hành cung

Lạc Thuần Thần vô lực nằm trên giường, chỉ cảm thấy gân mạch toàn thân đều như muốn chặt đứt

Mễ Nhĩ ở một bên hầu hạ hắn: "Điện hạ, ngươi muốn uống nước sao?"

"Ân"

Lạc Thuần Thần gật gật đầu

Mễ Nhĩ chạy nhanh đi rót một chén nước, thật cẩn thận giúp đỡ Lạc Thuần Thần, hầu hạ hắn uống xuống

Cửa phòng chi nha, bị người mở ra, Lạc Thuần Thần không ngẩng đầu lên, cũng biết đó là Tích Tiểu Mộng

"Chuyện gì?"

"Điện hạ có biết, là ai tới thăm người không?"

Tích Tiểu Mộng tâm tình sung sướng, hé ra khuôn mặt tươi cười như đóa hoa cúc nở rộ

Lạc Thuần Thần liếc hắn một cái: "Nếu là ngươi ngứa ngứa khó chịu, Mễ Nhĩ ngươi bồi quốc sư đi"

"Đừng!"

Thừa dịp Mễ Nhĩ còn chưa phản ứng, Tích Tiểu Mộng liền cự tuyệt, vẻ mặt thương tâm: "Ngươi thật nhỏ mọn, ngay cả cơ hội trêu chọc cũng không có, thật làm ta rất thương tâm nha!"

"Nói vào chuyện chính đi!"

Lạc Thuần Thần lạnh lùng nhìn hắn, không để ý tới hắn đang tự biên tự diễn

Tích Tiểu Mộng bộ dáng bị hắn đả kích: "Một chút cũng không vui, Quý Như Yên tới tìm ngươi, ngươi có thích hay không?"

"Nàng tới làm gì?"

Lạc Thuần Thần có chút ngoài ý muốn

"Nói là đến mượn địa phương này dùng tạm"

Tích Tiểu Mộng ăn ngay nói thật

Mượn địa phương dùng tạm?

Lạc Thuần Thần có chút khó hiểu, Hành cung này không phải của hắn. Đây chính là địa bàn của thánh thượng Phù Ngao Thiên ở Ti U quốc, hắn không có quyền

Bất quá, Lạc Thuần Thần vẫn là phân phó nói: "Nếu là nàng cần, nàng có thể tùy thời xuất nhập"

"Ta biết ngươi sẽ nói như vậy, nên ta sớm đã để nàng bước vào, ngươi có muốn gặp nàng hay không?"

Tích Tiểu Mộng bộ dạng hiểu rõ, ngao ngễ hỏi hắn

Lạc Thuần Thần gật gật đầu: "Để nàng vào đi"

Quý Như Yên tiến vào, phía sau còn mang theo Dao Quang, nàng tự giới thiệu hai người với nhau

"Điện hạ, đây là thị nữ Dao Quang của ta, khoảng thời gian tiếp theo ta sẽ để cho nàng chiếu cố sự an toàn của ngươi. Dao Quang, đây là điện hạ"

Dao Quang nghe vậy, nhanh chóng hành lễ: "Nô tỳ Dao Quang bái kiến điện hạ"

Lạc Thuần Thần dù liếc cũng không liếc Dao Quang một cái, ngược lại nhú nhú mày: "Nàng không phải thị nữ bên người ngươi sao? Ngươi đem nàng phái tới nơi này, vậy ngươi như thế nào?"

"Ta ở Yên vương phủ, như thế nào không có một cái thị nữ sao? Ngươi cứ yên tâm đi!"

Quý Như Yên cười đến vô tâm vô phế, thấy hắn sắc mặt có chút tái nhợt, tiến lên chủ động thay hắn bắt mạch

Trong lòng âm thầm giật mình, thuốc giải đã dùng, đối với hắn mà nói, cũng không phải chuyện xấu

Ít nhất tập võ kinh mạch tốt, nếu còn muốn tu luyện nội công, chắc chắn tiến triển cực nhanh, tốc độ nhanh vô cùng!

Khó trách Sở sư huynh lại coi trọng hắn như vậy, Sở sư huynh muốn tìm hắn đến ngăn chặn chính mình có phải hay không?

Quý Như Yên nhìn chằm chằm Lạc Thuần Thần, thất thần một chút

Lạc Thuần Thần thấy nàng biến thành cái dạng này, đáy lòng có chút hờn giận, hắn không thích thời điểm nàng ở trước mặt hắn, suy nghĩ lại miên man ở nơi nào đó

Hắn không có mị lực sao?

Nghĩ đến đây, Lạc Thuần Thần tâm tình lại không thoải mái

Cả người không tự giác phát ra lãnh ý: "Ngươi muốn mượn địa phương này dùng tạm, đây là chuyện gì?"

Quý Như Yên bị hắn đột nhiên hỏi chuyện, hoảng sợ, khôi phục lại tinh thần, liền cười đùa đáp: "Cho ta mượn để một người"

"Ai?"

"Tĩnh phi"

Lạc Thuần Thần nhú nhú mày: "Ta có lợi gì?"

"Ngươi cứ nhiên còn hỏi ta lợi ích?"

Quý Như Yên trừng mắt nhìn hắn, người này như thế nào cùng Sở sư huynh giống nhau đến như vậy, đều là một bộ dạng đáng giận! Hờ một tí là đòi ưu đãi

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 259: Người đây là muốn đại gia chết sớm sao?

"Ân, không có?"

Lạc Thuần Thần thấy nàng không để cho hắn có chút ưu đãi gì, liền tỏ ra bộ dáng cự tuyệt

Quý Như Yên oán hận nhìn hắn, không cam lòng lấy ra một lọ dược thủy trong lòng ngực. Nàng cố ý đến Linh Tuyền lấy ra một ít thủy dù sao cũng là muốn để cho hắn.

Kết quả lại biến thành tình huống không thể không cấp cho hắn

Cùng một mục đích, nhưng lại hội có suy nghĩ khác nhau. Loại chuyển biến này, thật đúng là làm cho nàng tức giận không thôi

Lạc Thuần Thần thấy nàng đúng là muốn đưa cho hắn ưu đãi, khoe miệng lộ ra nét cười, nàng vừa mới sinh khí sao?

Quý Như Yên đưa dược thủy cho hắn, nghiêm túc nói: "Tĩnh phi ta sẽ để lại Hành cung một thời gian, sau lễ bái nguyệt ta sẽ đưa nàng đi"

Lạc Thuần Thần hiểu rõ: "Từ nay đến lễ bái nguyệt chỉ còn sáu ngày"

"Sáu ngày sẽ rất nhanh qua đi. Chính là trong sáu ngày đó sẽ có không ít chuyện xảy ra"

Quý Như Yên liệu trước được mọi chuyện, ngón tay thon dài khẽ lưu chuyển, đột nhiên đứng lên nói với Tích Tiểu Mộng: "Quốc sư đại nhân, hy vọng người sẽ hỗ trợ. Bằng không..."

Câu nói kế tiếp, Quý Như Yên không có nói ra, lãnh ý mườì phần uy hiếp

Một bên Lạc Thuần Thần sắc bén ai oán hướng Tích Tiểu Mộng, Tích Tiểu Mộng chết tiệt này, chắc chắn lại sau lưng hắn làm ra chuyện xấu gì rồi

Cự nhiên lại ngoan ngoãn nghe theo lời của Quý Như Yên như vậy

Tích Tiểu Mộng bất gặp ánh mắt của Lạc Thuần Thần nhìn mình như vậy, trong lòng kinh sợ, nhưng bên ngoài vẫn là cười cười đáp ứng Quý Như Yên: "Như thế nào không tương trợ? Lời nói của thất hoàng phi, ta chắc chắn sẽ dốc hết sức lực"

Lạc Thuần Thần nghĩ, thì ra Tích Tiểu Mộng cũng nhận thức được nữ nhân này là của hắn

Quý Như Yên gật đầu vừa lòng, kết quả này đối với dự kiến nàng đặt ra không có sai biệt lắm

Nói Lạc Thuần Thần chú ý nghỉ ngơi, còn có cách sử dụng dược thủy, sau đó mới rời đi

Quý Như Yên vừa ly khai, Lạc Thuần Thần nhìn thoáng qua Dao Quang, sau đó phân phó Mễ Nhĩ: "Mễ, người an bài chỗ ở tốt cho Dao Quang"

"Dạ điện hạ"

Mễ Nhĩ lĩnh mệnh, mang Dao Quang đi xuống

Tích Tiểu Mộng nhìn trong phòng chỉ có Lạc Thuần Thần và hắn, trong lòng liền có cảm giác bất an, hắn không muốn bị người ta tra khảo a

Nhất là người nham hiểm như thất hoàng tử điện hạ

Lạc Thuần Thần ngoài cười trong không cười, đôi mắt thâm thúy nhìn chằm chằm Tích Tiểu Mộng: "Mộng cô, người có phải có chuyện gì giấu ta hay không?"

"Như thế nào giấu người? Điện hạ thông minh cơ trí như vậy, thần sao có thể làm ra chuyện gì giấu người?"

Tích Tiểu Mộng lập tức đứng ra xa, một chút cũng không muốn đứng cùng Lạc Thuần Thần

Lạc Thuần Thần từng mắt nhìn hắn một cái: "Nàng tìm người làm chuyện gì?"

Tích Tiểu Mộng nghe vậy, không chút nghĩ ngợi, nhanh chóng xuất chiêu: "Thất hoàng phi muốn ta ở lễ bái nguyệt mang theo người đến hoàng cung tham dự cung yến, mặt khác còn muốn ta bảo hộ Tĩnh phi chu toàn, làm cho Tĩnh phi bí mật vào cung"

"Ngoài việc này, không có chuyện khác?"

"Ngoài việc này, không có chuyện khác!"

Lạc Thuần Thần thăm nghĩ: "Tĩnh phi người an bài chỗ nào?"

"Ở phía sau phòng của điện hạ"

"Ân. Người nói Dao Quang chiếu cố Tĩnh phi, không cần đề mắt tới ta!"

Lạc Thuần Thần thân nhiên nói chuyện, lời này vừa nói ra, lại làm Tích Tiểu Mộng ngăn ra: "Điện hạ, như vậy không tốt! Thị nữ kia dù sao cũng là hảo ý của thất hoàng phi..."

Lạc Thuần Thần liếc hắt một cái: "Đừng quên! Ở Ti U quốc, cũng có mật thám của Thiên Độc quốc! Nếu như bên cạnh ta có một thị nữ, người đây là muốn đại gia ta chết sớm sao?"

Tích Tiểu Mộng sững sốt, lúc sau hiểu được: "Đừng vậy, thần không suy nghĩ kỹ! Thịnh điện hạ trách phạt!"

"Lui xuống đi"

Lạc Thuần Thần khoát khoát tay áo, không nói thêm điều gì

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 260: Nguyên Chiêu tặng lễ

Đuổi mọi người đi, Lạc Thuần Thần một mình nằm ở trên giường, nhìn phong cảnh bên ngoài cửa sổ, mỗi huyết hải thâm cừu giữa hán và cha hán, một khắc hán cũng không dám quên

Hiện giờ bệnh lên đơn trong cơ thể đã được giải trừ, nhưng hán phải tiếp tục trong hai tháng làm phế nhân, loại cảm giác này làm cho hán cảm thấy không an toàn

Từ nhỏ đến lớn, hán chỉ tin vào mỗi chính mình

Tổ chức Quý Hoàng này, cũng là hán giấu ngoại công lập lên

Một đời của hán, vào quân đội, thành lập quân quyền, ủng hộ tam hoàng tử kế vị, nhưng cũng không muốn hán kế vị. Thứ nhất ban phát thánh chỉ đó là cho hán

Ngoại công tuổi đã già, cũng vẫn là chạy không khỏi chết

Hán cũng sớm trở thành nghịch tặc, cho dù là thân mắc bệnh lên đơn, cũng bị tam hoàng tử kiêng kỵ, không chút do dự chém giết

Lạc Thuần Thần vừa nghĩ tới hán, tay nắm chặt, mâu trung trở lên lạnh lùng làm người ta sợ hãi

Hán sống lại một lần nữa, làm cho hán càng phải thận trọng hơn, thăm nghĩ đem người đã thiếu nợ hán, dẫm đạp ở dưới chân, để cho hán nguôi giận

Thời điểm Quý Như Yên lần đầu tiên xuất hiện, là lúc hán sống lại được một năm, đi ra ngoài cũng không nghĩ muốn cứu người, mà chỉ là nhất thời động lòng

Cúi đầu nhìn bình được màu trắng trong tay, Lạc Thuần Thần đột nhiên sâu kín tự nói: "Như Yên, nàng đừng phản bội ta..."

Mở ra nắp bình, uống xuống

Lúc này trong hán tràn ngập năng lượng, cảm giác hai ngày suy yếu lúc này không thấy tồn tại

Trong miệng còn lưu lại hương vị thơm ngát, Lạc Thuần Thần mỉm cười, y thuật của Quý Như Yên đúng là cao, nàng cự nhiên có thể đem bệnh lên đơn từ nhỏ của hán chữa trị được

Nói như vậy, cả đời của hán, nhất định sẽ không bị người nào khống chế nữa

Sớm muộn gì cũng có một ngày, hán muốn đem những người đã thiếu ngoại công, làm cho bọn chúng hoàn lại mấy chục lần

....

Yến vương phủ

Quý Như Yên ở bên ngoài cả ngày bận việc, thật vất vả mới trở về được Phi Liễu các

Vừa mới ngồi trên ghế, còn chưa ấm chỗ, đã có một người chạy đến bẩm báo: "Quận chúa, cửu hoàng tử nói muốn gặp người"

Nguyên Chiêu?

Quý Như Yên có chút ngoài ý muốn, nhưng vẫn là nói hạ nhân cho hẳn vào

Dù sao, luận thân phận, Nguyên Chiêu cũng có thể nói thân phận cao hơn nghĩa nữ của vương gia trong vương phủ

Nguyên Chiêu một thân hoa phục, tinh thần sáng khoái, ở nơi đây một thời gian đọc sách, làm cho hẳn thật sự tu thân dưỡng khí thành một nhà nho giả

Trong tay hẳn cầm một cây quạt, đi vào liền đưa cây quạt ở trước mặt nàng: "Đây là tạ lễ của ta, người nhận lấy đi"

Quý Như Yên nhìn chằm cây quạt kia, khó hiểu nói: "Cho ta?"

"Ân, Cảm tạ người đã cứu mẫu phi của ta, đại ân đại đức của người, ta nhất định sẽ không quên"

Nguyên Chiêu nhiệt tình nói lời cảm tạ

Quý Như Yên nghe vậy cười khỏ: "Nguyên Chiêu, ta cũng không có cứu mẫu phi của người. Thắng thán mà nói, bệnh của mẫu phi người ta cũng vô lực. Hiện giờ người nhìn thấy mẫu phi của người khỏe mạnh, nàng ta cũng chỉ còn có một năm thời gian nữa mà thôi"

Cửu hoàng tử Nguyên Chiêu rũ xuống: "Ta biết. Lúc mẫu phi rời đi Yến vương phủ, đã nói cho ta biết, nói ta không được hận người, càng không được đến tìm người gây phiền toái. Còn muốn ta cảm kích người, người chính là người cho mẫu phi cơ hội này, mẫu phi là phải cười rồi đi Yến vương phủ

Quý Như Yên cười cười: "Trong lòng người có hận ta không? Dù sao, nếu không bởi vì ta, Tĩnh phi cũng có thể sống thêm ba năm nữa. Cũng tại vì ta nàng mới chỉ còn sống được một năm nữa"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 261: Trách nhiệm của ca ca

Quý Như Yên nhìn thẳng Nguyên Chiêu, Nguyên Chiêu ngẩng đầu, mâu quang trong suốt: "Ta không hận người. Ta là thật tâm cảm kích người, ta chưa từng thấy mẫu phi vui vẻ như vậy, đó chính là vui vẻ thật sự"

Quý Như Yên đứng lên, thở dài một tiếng: "Nguyên Chiêu, nếu người thật muốn cho mẫu phi yên tâm, vậy người hãy mau chóng cường đại đứng lên, đi lên kế vị, ta có thể giúp người. Nhưng nếu người không có năng lực, cũng không thể ngồi vững vàng trên long ý kia. Cũng phải nói, điều này tất cả là dựa vào bản lĩnh của người"

"Quý muội muội yên tâm, Nguyên Chiêu nhất định sẽ không để cho muội thất vọng. Chỉ cần ta làm hoàng đế của Tì U quốc, ta sẽ bảo hộ vô điều kiện mẫu gia của người!"

Nguyên Chiêu nói ra lời này, làm cho Quý Như Yên thất thần

Nàng chưa từng nghĩ, Nguyên Chiêu lại đối đãi với nàng tốt như vậy

"Nguyên Chiêu, người..."

Nguyên Chiêu nở nụ cười tao nhã như ngọc: "Người là nghĩa nữ của hoàng thúc, so với ta nhỏ hơn một tuổi, về sau người cũng nên gọi ta một tiếng ca ca! Người đã là muội muội của ta, ta tự nhiên phải làm tốt trách nhiệm của một người ca ca, nhất định sẽ không để người bị người ngoài khi dễ!"

Nhìn hẳn tươi cười ấm áp như ánh mặt trời, Quý Như Yên đột nhiên có một loại cảm động không nói nên lời

Mặc kệ là kiếp trước, hay là kiếp này, nàng cũng chưa từng có một người ca ca. Đều tự chiều cổ chính mình

Từ khi đầu thai sang kiếp mới, nàng cũng từng ảo tưởng rằng mình có một người ca ca hoặc tỷ tỷ, nhưng sự thật vẫn cứ tàn khốc

Bất quá, may mắn nàng còn có một muội muội

Việc chăm sóc muội muội, loại gánh vác này, thật sự rất ngọt ngào

Nàng nguyện vì Tuyết Nhi trả giá, cho dù là trả giá hết thảy, nàng cũng nguyện ý, đơn giản là Tuyết Nhi và nàng có cùng huyết mạch

Có lẽ Nguyên Chiêu cũng cảm thấy cô độc, hẳn nghĩ muốn đem mình làm muội muội, kia mình tại sao lại không cho hắn cơ hội

Quý Như Yên cười: "Nguyên Chiêu ca ca ngươi cũng phải có thêm sức khỏe nga, ngươi còn phải chinh phục rất nhiều thứ"

"Quý muội muội yên tâm, ca ca ta nhất định sẽ cố gắng

Nguyên Chiêu trịnh trọng gật đầu

Quý Như Yên nhận cây quạt, mở ra cây quạt liền thấy, viết bốn chữ ____Thượng Thiên Nhục Thủy

Bốn chữ này vô cùng cứng cáp hữu lực, liền biết thư pháp của hắn cũng luyện được đến mức tiến bộ

Quý Như Yên nhìn nhìn, đột nhiên nhớ tới chuyện gì đó: "Nguyên Chiêu ca ca, thánh thượng ban hôn cho ngươi, ngươi có cảm thấy vui mừng không?"

"Quý muội muội nói đến chính là muội muội của Trần đại nhân?"

"Đúng vậy"

Nguyên Chiêu trầm mặc một chút: "Ta đối với hôn sự này không có ý kiến, ta ở Kính An tự cũng đã gặp qua Trần tiểu thư. Nàng tài năng xuất chúng, lương thiện, là một nữ tử tốt khó tìm, chính là ta một chữ bẽ bối cũng không biết, nàng cùng ta ở cùng một chỗ, sợ là ủy khuất nàng"

"Nói vậy, Nguyên Chiêu ca ca cũng thích nàng"

Quý Như Yên trước mắt sáng ngời, cảm thấy được việc này tiến triển càng thuận lợi

Sắc mặt Nguyên Chiêu có chút ửng đỏ, khốn quẫn không biết nên nói cái gì: "Phu tử còn phải dạy ta, Quý muội muội ta đi trước. Tái kiến":

Nói xong, biến mất so với con thỏ còn nhanh hơn

Nhìn bóng dáng của Nguyên Chiêu, Quý Như Yên xì cười một tiếng

Không thể tưởng tượng được, Nguyên Chiêu ca ca cự nhiên còn có một mặt như vậy. Bất quá việc bây giờ nàng phải làm, là đi nhìn qua Trần gia đại tiểu thư một chút

Phu nhân Trần gia có thai, chuyện này An Huyền cũng đã nói cho nàng biết

Như vậy kể tiếp, nàng cũng nên làm cho Trần phu nhân giúp nàng một chuyện, chính là nàng thân phận là Quý Như Yên cự nhiên sẽ không có biện pháp làm người ta giúp mình

Nhưng nếu như làm Ngân Diện công tử, vậy cũng nói không thể!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 262: Người có hiểu mình đang nói gì không?

Hôm sau

Thượng Quan Nhai

Quý Như Yên thay đổi một thân nam trang, mang theo thể tử Phù Nhạc Thánh đến phủ đệ của Trần Vĩ Kỳ Trần đại nhân bá kiến

Quý Như Yên như trước mang theo mặt nạ bằng bạc, mà thể tử Phù Nhạc Thánh sáng sớm đã bị Quý Như Yên gọi dậy, sau đó tay không đi đến

Thượng Quan Nhai

"Như Yên muội, sáng sớm muốn ta đến Trần phủ làm gì?"

"Nếu không có việc gì, ta đến đây làm gì? Cũng không phải là quá nhà rồi! Nếu thánh thượng đã hạ chỉ, Trần tiểu thư phải gả cho Nguyên Chiêu ca ca, vậy có phải nên hỏi nàng ý kiến hay không? Nếu là gả cho người không muốn, đến lúc đó biến thành một đôi oan gia, đó chính là lỗi của chúng ta!"

Quý Như Yên liếc hần một cái, nói thẳng ra ý đồ đến đây của mình

Thế tử Phù Nhạc Thánh ngập một cái: "Cũng bởi vì việc này?"

"Như thế nào? Nhìn đáng vẻ của ngươi, tựa hồ đã sớm biết?"

"Trần tiểu thư này vốn chính là đã ngưỡng mộ Nguyên Chiêu, bằng không, ta sao dám cùng thánh thượng bá bá đưa ra chủ ý này?"

Quý Như Yên chấn động: "Nàng ta trong lòng ngưỡng mộ Nguyên Chiêu?"

"Vô nghĩa! Trần tiểu thư cùng Nguyên Chiêu bằng tuổi nhau, nữ tử mười lăm cập kê, mười sáu liền lập gia đình, vì cái gì Trần tiểu thư đến nay mười bảy tuổi chưa gả ra ngoài, cự tuyệt cầu hôn của người khác. Thậm trí còn đến ở Kính An tự hơn nửa năm! Người khác có lẽ không biết, nhưng là ta trong lòng hiểu rõ, bởi vì Trần tiểu thư ở Kính An tự cùng Tĩnh phi sao chép kinh phạt hơn nửa năm!"

Thế tử Phù Nhạc Thánh gãi gãi cái gáy, bất tri bất giác nói một câu: "Nói không chừng, Trần tiểu thư này, cũng là con dâu của Tĩnh phi nhìn trúng chưa biết chừng"

Nghe vậy, Quý Như Yên trều rút khóe miệng: "Lo lắng của ta đều là thừa?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh trừng mắt nhìn nàng: "Theo bản thế tử thấy, Như Yên muội đã làm điều dư thừa"

"Đi chết đi!"

Quý Như Yên tức giận đập một cước

Hai người đứng ở đại môn Trần phủ vừa giờ, cửa đại môn đột nhiên chi nha một tiếng, cánh cửa mở ra chính là Tiểu Thúy a hoàn của Trần phu nhân

Tiểu Thúy vừa thấy Quý Như Yên, vô cùng vu vè: "Công tử! Người đã đến rồi?"

Quý Như Yên gật gật đầu: "Tiểu Thúy hảo, không biết Trần phu nhân có nhà không?"

"Có, có. Lão gia hôm nay ở trong phủ! Công tử vào đi!"

Tiểu Thúy nhiệt tình tiếp đón Quý Như Yên, đem thế tử Phù Nhạc Thánh ở một bên không để ý tới

Thế tử Phù Nhạc Thánh cảm thấy ngoài ý muốn, muội muội này khi nào thì lấy thân phận Ngân Diện công tử đến Trần phủ?

Hai người một trước một sau tiến vào Trần phủ, Tiểu Thúy rất là cao hứng, không đợi Quý Như Yên hỏi, liền tự mình nói ra: "Công tử! Phu nhân thật sự có hỉ, vẫn là sự giúp đỡ của công tử mới có thể như ý nguyện, nô tỳ thật sự cảm kích công tử!"

Quý Như Yên khiêm tốn cười nói: "Tiểu Thúy khách khí, Trần phu nhân cùng người này hữu duyên. Mang thai là điều tất nhiên dễ dàng!"

"Hừ! Công tử chớ có lấy chốn giang hồ ra hù dọa Tiểu Thúy, Tiểu Thúy cũng không mù đâu! Công tử ở chỗ này chờ một chút, nô tỳ đi gọi lão gia và phu nhân!"

Tiểu Thúy hồn dỗi, liếc mắt nhìn Quý Như Yên, sau đó mau chóng đi gọi lão gia và phu nhân đến

Thừa dịp không có ai, thế tử Phù Nhạc Thánh hỏi Quý Như Yên: "Ta nói này Như Yên muội, ngươi không phải là nam nữ đều muốn chứ! Theo ta thấy, nữ nhân tên gọi Tiểu Thúy kia, đối với ngươi cũng không bình thường"

Quý Như Yên liếc hần một cái: "Ngươi có hiểu mình nói gì hay không? Cái gì gọi là nam nữ đều muốn, ngươi cảm thấy ta là dạng thích nữ nhân sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 263: Lần đầu gặp mặt Trần Diệu Đồng

Thế tử Phù Nhạc Thánh cười hắc hắc: "Này không phải là nhất định nga! Phải biết rằng, thất hoàng tử của ngươi, không phải cũng đoạn tụ sao?"

Nghe hắn nói như vậy, sắc mặt của Quý Như Yên nhất thời đen như đáy nồi!

"Phù Nhạc Thánh, ngươi còn dám ăn nói linh tinh, có tin hay không ta đánh ngươi ra khỏi phủ!"

"Đừng! Ta câm miệng!"

Thế tử Phù Nhạc Thánh nhanh chóng che miệng, ngoan ngoãn ngậm miệng lại

Nhưng là hai cặp mắt kia rất không an phận, làm cho Quý Như Yên trong lòng tràn đầy khó chịu, nắm chặt nắm tay, ban ngay cho hắn một nắm đấm vào mắt

Thẳng đến khi thế tử Phù Nhạc Thánh hét lên một tiếng: "Ngươi nói không giữ lời! Không phải nói ta không nói lời nào, ngươi sẽ không động thủ sao?"

Quý Như Yên thu hồi nắm tay, xoay xoay cổ tay, cười đến vô cùng đắc ý: "Ai bảo ngươi làm biểu tình làm cho ta cảm thấy khó chịu? Ân hừ!"

Hai huynh muội đang đùa giỡn, lúc này có tiếng bước chân, sau đó vài người đi ra

Người đi phía trước kia, đúng là Trần Vi Kỳ Trần đại nhân, mà theo sau hắn là hai nữ nhân, một người là phu nhân của hắn Mạc thị, một người thanh xuân nữ tử đi bên cạnh giúp đỡ Mạc thị

Nữ tử mắt ngọc mày ngài, vóc dáng thon cao. Y phục dù giản dị nhưng vẫn có tư vị xuất trần

Hảo một nữ tử diễm lệ!

Quý Như Yên trong lòng thầm khen

Nữ tử kia cũng không có chút ngượng ngùng nào nhìn Quý Như Yên

Trần đại nhân vừa thấy thế tử Phù Nhạc Thánh mau chóng đến hành lễ: "Nguyên lai là Yên vương thế tử đến đây, lão phu thất lễ"

"Trần đại nhân không cần khách khí, là ta mạo muội quấy rầy"

Thế tử Phù Nhạc Thánh khuôn mặt tươi cười

Quý Như Yên trông mắt lộ ra ý cười, nói nhỏ, thế tử ca ca ngươi cũng có ngày hôm nay!

Xoay người hướng Trần đại nhân chấp tay: "Tại hạ là Ngân Diện công tử, gặp qua Trần đại nhân. Lần này đến Trần phủ, thứ nhất là muốn xem thân thể phu nhân thế nào, thứ hai là có chuyện muốn nhờ. Không biết Trần đại nhân có thể nói chuyện cùng với ta được không?"

Trần Vi Kỳ sớm nghe trong giang hồ đồn đại thân y Ngân Diện công tử, lúc này mới có dịp được thấy ở ngoài, chỉ cảm thấy đối phương không cao lớn, thanh âm cũng không phải là người lớn tuổi

Trần đại nhân gương mặt mang theo ý cười: "Công tử, mời!"

Mọi người tiến vào phía trong. Tiểu Thúy dâng mấy chén trà, sau đó phân phó nha hoàn trong phòng đều rời đi, đem không gian yên tĩnh để lại cho mọi người

Quý Như Yên nhìn thoáng qua Mạc thị, thấy Mạc thị một tay xoa bụng liền nói: "Phu nhân gần đây cảm thấy thèm ngủ, cả người mệt mỏi sao. Mọi thứ đều nhạt nhẽo vô vị, không muốn ăn?"

Mạc thị nghe vậy, liên tục gật đầu: "Điều công tử nói hoàn toàn đúng, không biết ta phải điều trị như thế nào?"

"Phu nhân hiện tại nên ăn một chút đồ chua trước khi ăn cơm, lúc đầu có thai biểu hiện đó là hoàn toàn bình thường, nhưng phu nhân tuổi cũng đã cao, thời điểm mang thai cần phải cẩn thận. Ba tháng đầu nhất định phải hảo hảo chú ý, chớ để quá mệt nhọc, nên nằm nhiều một chút. Đương nhiên, nếu có thể phải đi tắm nắng vào buổi sáng, để tăng cường thể chất"

Mạc thị trước mắt sáng ngời, vội vàng nói cảm tạ

Quý Như Yên nói ra lời này làm cho Trần Vi Kỳ thiết tình bội phục

Trần Vi Kỳ hướng Mạc thị nói: "Phu nhân, trước mắt đã gần tới giờ Ngọ, chúng ta phải thiết đãi hai vị khách quý, nàng cùng Diệu Đồng đi nói nha hoàn chuẩn bị một chút đi

"Lão già nói rất đúng, thiếp thân liền đi chuẩn bị"

Mạc thị dịu dàng, mau chóng rời đi

Trần Diệu Đồng một bên nhìn thoáng qua Quý Như Yên, liền giúp đỡ Mạc thị đi xuống

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 264: Bí mật truyền âm

Trong phòng, còn lại ba nam nhân, không, nói đứng ra, phải là một nữ hai nam

Trần Vi Kỳ nhìn Quý Như Yên sau đó hỏi: "Không biết Ngân Diện công tử có chuyện gì muốn nhờ? Nếu có thể làm, lão phu nhất định sẽ giúp đỡ hết mình"

Quý Như Yên thân nhiên nói: "Trần đại nhân khách khí, kỳ thật lần này đến đây là muốn hỏi muội muội của đại nhân có nguyện ý gả cho cửu hoàng tử Nguyên Chiêu hay không? Nếu như nàng không muốn, ta sẽ nói cho cửu hoàng tử biết, cửu hoàng tử nhất định sẽ nói thánh thượng thu hồi thánh chỉ"

Trần Vi Kỳ lắc đầu: "Xá muội đối với cửu hoàng tử là tình thâm ý nặng, suốt ba năm cự tuyệt mọi lời mời cầu thân, chỉ vì ái mộ cửu hoàng tử. Nay được thánh thượng chỉ hôn, xá muội tâm cũng có thể hoàn thành ý nguyện"

"Nếu đã như vậy, tiểu sinh tất nhiên cũng vui mừng cho hai người"

Quý Như Yên cười cười, thời điểm cười, đôi mắt như mũi kiếm, vẫn sắc nhọn chứa về phía thế tử Phù Nhạc Thánh

Ai nếu sớm biết như vậy nàng cũng sẽ không mất thời gian đến đây

Bất quá, nếu đã đến rồi, như vậy có một số việc, trước tiên vẫn là dự phòng một chút

Quý Như Yên đột nhiên đề nghị: "Trần đại nhân nghe nói thư phòng của người có rất nhiều thi thư, có thể cho tiểu sinh đi tham quan một chút không?"

Trần Vi Kỳ nghe vậy, lập tức hiểu rõ

Sợ là, ngày hôm nay Ngân Diện công tử muốn đến đây, chắc chắn là có mục đích

Hắn gật gật đầu: "Vừa lúc lão phu có được quyển quân thượng hạ, công tử có hứng thú cùng lão phu đánh giá?"

"Quân thượng hạ? Đây là thủy kiến quân của thừa tướng Ti U quốc sao? Kìa tất nhiên là muốn xem một chút"

Thế tử Phù Nhạc Thánh kinh hi kêu lên

Quý Như Yên trừu rút khóe miệng, không ngờ thế tử ca ca này còn có thần tượng!

Vòng qua hành lang, đi tới thư phòng

Vị trí ở thư phòng rất khác biệt, nằm ở giữa một hồ nhỏ

Hòn đá nhỏ dẫn đến cửa thư phòng, nhìn từ cửa sổ lớn ra phía ngoài, làm cho phong cảnh bên ngoài nhìn rất khác biệt

Gió nhẹ thổi qua, làm mặt nước trên hồ dao động

Quý Như Yên khen ngợi: "Thư phòng của Trần đại nhân thật sự rất khác biệt"

"Công tử quá khen"

Trần Vi Kỳ cười nhẹ đáp, sau đó chuyển đề tài: "Không biết công tử, muốn cùng ta nói chuyện gì?"

Quý Như Yên đột nhiên dùng bí âm truyền đến: "Trần đại nhân, ta hỏi ngươi, nếu đồng ý thì gật đầu, còn không thì lắc đầu. Nếu cửu hoàng tử Nguyên Chiêu lên làm thái tử, ngươi có giúp đỡ không?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh ở một bên, cầm lấy cuốn thi thư quân thượng hà, chắc chắc một tiếng, sau đó lại kinh hô ra tiếng

"Ai nha! Thật đúng là bút tích của quân thượng hà a! Trần đại nhân, người cũng thật giỏi!"

"Oa, còn có bức họa hải vô ngôn, đây chính là nghìn vàng khó cầu a!"

"..."

Hắn làm như vậy, là muốn cho ám vệ bên cạnh Trần đại nhân không nghi ngờ gì khác thường

Trần Vi Kỳ không thể không bội phục hai người trước mắt, thật tâm muốn bảo vệ chính mình

Vì thế trình trọng gặt đầu

Quý Như Yên hỏi lại: "Một khi cửu hoàng tử xuất hiện ở trước mắt mọi người, Cốc hoàng hậu sẽ muốn lấy tính mạng của hắn sao?"

Trần Vi Kỳ đầu tiên là lắc đầu, sau đó là gặt đầu

Quý Như Yên hiểu rõ, Nguyên Chiêu vừa mới xuất hiện sẽ khiến Cốc hoàng hậu chú ý, nhưng nếu như Nguyên Chiêu có tâm với vị trí thái tử kia, chỉ sợ Cốc hoàng hậu tuyệt đối sẽ không ngồi chờ chết

"Điểm chí mạng của Cốc hoàng hậu là Hộ Quốc Công phủ đúng không?"

Trần Vi Kỳ cười đến quý đi, gặt gặt đầu

Quý Như Yên thay đổi, không hề dùng bí âm: "Trần đại nhân, có thể tặng cho thế tử bản quân thượng hà kia không?"

"Tất nhiên là có thể, mấy ngày nữa lão phu sẽ đưa đến Yến vương phủ!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 265: Thẻ không làm trái hẹn ước

Ba người nói chuyện chuyển đề tài khác, đều là những chuyện không có hệ trọng

Lúc mới đầu đến Trần phủ, lúc dùng bữa trưa, Quý Như Yên phát hiện Trần tiểu thư nhìn mình mấy lần, không khỏi cười thầm

Sợ là vị tiểu thư này có chuyện muốn cùng mình nói đi, nhưng chính là ngại giáo đường tiểu thư khuê các, nàng cũng chỉ có thể lo lắng suông

Trước khi đi, Quý Như Yên đột nhiên nói với thế tử Phù Nhạc Thánh: "Ta phải đến Bách Bảo Trai mua một số thứ, không thể đi cùng thế tử"

Thế tử Phù Nhạc Thánh cũng đang muốn trở về tiếp tục giấc ngủ, nên liên tục gặt đầu đáp ứng

Trần Diệu Đồng nghe được lời của Quý Như Yên, mâu quang vi tiểm, nhưng không nói

Quý Như Yên đi tới Bách Bảo Trai được nửa canh giờ, Trần Diệu Đồng cũng đến

"Trần tiểu thư, có lời gì cần tại hạ chuyển cáo cửu hoàng tử sao?"

Quý Như Yên trên mặt mang theo ý cười, nhưng mặt nạ bạc đã che hết nửa khuôn mặt của nàng, lúc này chỉ có thể thấy được miệng của nàng hơi nhếch lên

"Ngân Diện công tử quả nhiên thông minh, tiểu nữ muốn nhờ công tử nói cho cửu hoàng tử biết biết, Diệu Đồng đối với cửu hoàng tử là thật tâm, nhật nguyệt chứng giám, thẻ không làm trái hẹn ước"

Ước hẹn?

Quý Như Yên có chút ngoài ý muốn nhìn nàng, không thể tưởng tượng được, Trần tiểu thư này cùng Nguyên Chiêu có hẹn ước

Dù sao việc này cũng không khó, Quý Như Yên gặt gặt đầu: "Tiểu sinh chắc chắn sẽ nói lời này với cửu hoàng tử, tiểu thư cứ yên tâm!"

"Vây Diệu Đồng đa tạ công tử"

Trần Diệu Đồng hướng Quý Như Yên chào hỏi, sau đó liền ly khai khỏi Bách Bảo Trai

Quý Như Yên nhìn bóng dáng của Trần Diệu Đồng, khóe miệng gợi lên ý cười cười

Tiểu mỹ nhân thông minh như vậy, ái mộ Nguyên Chiêu, cũng không phải là chuyện không tốt

Quý Như Yên xoay người hướng phía Hành cung mà đi, về việc hôn sự của Trần Diệu Đồng và Nguyên Chiêu, Tĩnh phi cũng đã biết. Nhưng vẫn là phải chuẩn bị thật tốt, chu toàn mọi việc

....

Mẫu Đơn cung

Cốc hoàng hậu tự mình tiến bước thất hoàng tử Phù Nguyên Phong cùng thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn, đầy lòng vô cùng sung sướng

Trong Thịnh kinh, hoàng tử đã trưởng thành cũng chỉ có hài tử của nàng là lục hoàng tử, Phù Nguyên Tấn

Cốc hoàng hậu rất vui vẻ, không nghĩ đến lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn, gương mặt âm trầm vội vàng đi đến

"Mẫu hậu, tiểu muội của Trần đại nhân, bị chỉ hôn cho cửu đệ! Đây là chuyện gì?"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn hỗn hển xông vào, khuôn mặt tuấn tú so với lúc trước tái đi vài phần!

"Cái gì?"

Cốc hoàng hậu kinh ngạc không thôi: "Chuyện này khi nào thì phát sinh?"

"Chính là ngày phụ hoàng đến Mẫu Đơn cung viết thánh chỉ"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn đáp

Cốc hoàng hậu hít lại mi mắt: "Thôi nếu đã bị hứa gả cho hài tử của Tĩnh phi, vậy không cần để ý tới. Cùng lắm thì, ta chọn cho người một nữ nhân khác, Toàn bộ Ti U quốc cũng không phải chỉ có Trần đại nhân làm quan!"

"Nhưng là..."

"Được rồi! Việc này ta tự có lo liệu. Người không cần để ý nhiều, hôm nay tiến cung, đã đến Nội Vụ phủ chưa?"

"Mẫu hậu yên tâm, nhi thần đã đến"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn có chút hờn giận, nhưng đối với câu hỏi của nàng vẫn ngoan ngoãn trả lời

Mẫu tử bọn họ nói chuyện hồi lâu, lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn không nhịn được nói ra: "Mẫu hậu, nhi thần cảm thấy được phụ hoàng đối xử không công bằng với cửu đệ"

Cốc hoàng hậu mâu quang lưu chuyển, khinh thường nói: "Không công bằng như thế nào? Kết cục của Kính An Hậu phủ, người không thấy sao? Ngay cả Tĩnh phi cũng sớm bị cấm bước chân ra khỏi Kính An tự nửa bước!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 266: Nữ nhi của hộ quốc công

"Mẫu hậu, nhi thần vẫn cảm thấy được, cửu đệ không thể không đề phòng"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn đưa ra quan điểm của chính mình, muốn phái người đi giám thị cửu hoàng tử Nguyên Chiêu

Cốc hoàng hậu vốn định nói hài tử quá mức cẩn thận, hơn nữa người này yên lặng nhiều năm, cửu hoàng tử kia căn bản không có năng lực cùng nàng

đầu

Thái tử, ngôi vị này chắc chắn là do hài tử của mình sở hữu

Mà nàng, cũng sẽ là một thái hậu độc nhất vô nhị!

Đôi khi, sức tưởng tượng của con người rất phóng đại, hơn nữa nghĩ mọi chuyện đều tốt đẹp

"Vậy ngươi cảm thấy cần thiết, liền đề phòng hấn đi"

Cốc hoàng hậu cũng không có ngăn cản, liền chuyển sang chuyện khác: "Ngươi cùng Yến vương thế từ quan hệ thế nào rồi?"

"Này..."

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn không nói lời nào, chỉ cảm thấy thế tử Phù Nhạc Thánh đối với mình căn bản là không hợp, luôn luôn xa cách

Nếu không phải phụ hoàng coi trọng hấn, hấn còn cần thế tử Phù Nhạc Thánh hỗ trợ sao? Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn sớm nghĩ muốn đem tên tiểu tử không vừa mắt kia đánh tới

"Mẫu hậu, nhi thần mấy ngày nay đều lấy lòng thế tử Phù Nhạc Thánh, chính là hấn luôn cách xa nhi thần"

Cốc hoàng hậu thở dài một tiếng: "Mặc kệ ngươi dùng biện pháp gì, cũng phải thiết lập mối quan hệ thật tốt với thế tử Phù Nhạc Thánh, chỉ cần thế tử chịu giúp đỡ ngươi, kia cơ hội ngươi ngồi lên ngai vàng càng cao, Yến vương phù chính là người trợ lực lớn nhất cho ngươi"

"Nhi thần hiểu"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn cười khổ, đành phải đề xuống bát mẫn, tính toán cái khác

Cốc hoàng hậu đột nhiên nói: "Ngươi gần đây không cùng Bích Lâm gặp mặt sao? Bích Lâm nói với ta, nàng đi đến phủ đệ của ngươi vài lần, nhưng ngươi không muốn gặp nàng, lại còn tránh mặt, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

"Mẫu hậu, nhi thần mấy ngày nay đều bận việc... cùng đại thần văn võ bá quan giao hảo, mỗi ngày đều đi sớm về trễ, làm sao có thời gian gặp Bích Lâm muội muội?"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn nhún mày, tỏ ra bất mãn

Cốc hoàng hậu cười lạnh một tiếng: "Bổn cung không biết ngươi là vội thật hay là giả vội, Bích Lâm là nữ nhi của cậu ngươi, luận thân phận, là người xứng đôi với ngươi nhất! Tuy tính tình của Bích Lâm có chút điều ngoa, nhưng tốt xấu gì cũng là nữ nhi của hộ quốc công, ngươi bây giờ phải đến hộ quốc công phủ cùng Bích Lâm giải thích ngay!"

"Mẫu hậu, nhi thần..."

"Như thế nào? Ngươi từ nhỏ đã không muốn cùng Bích Lâm chơi đùa, làm đại sự tất nhiên phải có hy sinh! Trừ phi, ngươi có thể dựa vào năng lực của chính mình ngồi lên ngai vàng kia, bằng không hộ quốc công tuyệt đối không phải là người ngươi có thể đắc tội!"

Cốc hoàng hậu giáo huấn lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn

Cái gì gọi là khổ nói không nên lời, tình huống hiện tại của lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn chính là như vậy

Bích Lâm là con chính thất của hộ quốc công, đâu chỉ đơn giản là điều ngoa?

Kia căn bản là một nữ tử lạnh khốc tàn nhẫn, thủ đoạn làm cho người ta cảm thấy không thể tưởng tượng được!

Ở Thịnh kinh không ai không biết đến thanh danh này của Bích Lâm

Lời đồn đại đều nói, Cốc Bích Lâm tâm ngoan thủ lạt, trước mặt mọi người đánh chết thị nữ của mình, sau khi đã chết, trực tiếp đem thị nữ kia cho độc xà ăn thịt

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn sau khi rời đi Mẫu Đơn cung, bắt đầu đi đến phủ hộ quốc công

Thật ra hấn không thích Cốc Bích Lâm, thủ đoạn quá mức tàn nhẫn, thậm chí được cung chiêu đến vô pháp vô thiên

Chính là, nàng lại xuất thân từ thị tộc Cốc thị của mẫu hậu

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn thở dài một tiếng, một khi hấn kế vị, nữ nhân kia theo lý mà nói sẽ cầm quyền hậu cung, nhưng hấn tuyệt đối sẽ không để điều đó xảy ra

Hấn thật sự nghĩ, không nhưng hấn không cấp quyền hành hậu cung cho Cốc Bích Lâm, mà ngay cả Cốc hoàng hậu cũng sẽ không

Bằng không, Cốc hoàng hậu cảm quyền như thế nào cũng giống nữ nhân kia cảm quyền mà thôi

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 267: Vậ thì người phải chết

Quý Như Yên vừa rời đi khỏi Bách Bảo Trai, phía xa phong trần cuộn cuộn, hắc mã thẳng tiến, như là nỗi con điên

Hắc mã mất khống chế, khiến cho rất nhiều người ở trên đường cái bị thương

Quý Như Yên thấy con ngựa sắp lao đến vào Bách Bảo Trai, trong lòng thầm tức giận

Nếu như không ra tay, hắc mã kia đảm bảo sẽ gây rất nhiều tổn thất cho cửa hàng của nàng

Tay nhẹ nhàng vung lên, chém vào gió, nhưng gió lại ảnh hưởng trực tiếp đến con ngựa kia

Máu tươi phun ra, nhóm người xung quanh đều phải né tránh

Hắc mã vừa mới ngã trên mặt đất, đột nhiên có một thanh âm của nữ nhân vang lên: "Là ai ăn phải gan hùm, dám giết hắc kỵ, lăn ra đây cho ta!"

Quý Như Yên theo thanh âm nhìn lại, là một mỹ nữ trước mắt làm cho người ta sáng ngời

Nhưng trên mặt nàng lại mang theo thần sắc tàn nhẫn, làm cho người ta không muốn gần gũi

Mỹ nữ kia đi đến trước mặt Quý Như Yên, roi ngựa chỉ thẳng vào mặt nàng: "Là ngươi giết hắc kỵ của ta!"

Câu này cũng không phải câu hỏi

Mà chính là câu khẳng định

Cốc Bích Lâm nhìn nam tử mang mặt nạ màu bạc, ánh mắt trở nên sâu thẳm ngập tràn sát ý

Quý Như Yên lạnh lùng cười, không thể tin được nàng lại bị nữ tử này nhìn chằm chằm, ánh mắt đối với mình lại sát ý đến vậy

Nàng thật muốn nhìn một chút, cuối cùng là ai sẽ giết ai!

Quý Như Yên lạnh giọng: "Đúng vậy, là bản công tử thì như thế nào?"

Cốc Bích Lâm đột nhiên cười đến xán lạn: "Là ngươi đã thừa nhận, vậy ngươi phải ____ chết!"

Cuối cùng là chữ chết, Cốc Bích Lâm trên mặt có ý cười, nhìn nàng ánh mắt tràn đầy khinh bỉ

Quý Như Yên đột nhiên nở nụ cười: "Là vậy sao? Ta từ lúc ở trong bụng mẫu thân có rất nhiều người muốn lấy mạng của ta! Nhưng bất quá những người muốn lấy mạng của ta, đều đã chết hết, vị cô nương này ngươi có muốn đi hoàng tuyền bồi bọn họ không?"

"Làm cần! Tiểu thư nhà ta chính là đại tiểu thư của hộ quốc công, ngươi là cái thứ gì"

Thị nữ phía sau Cốc Bích Lâm tức giận nói với Quý Như Yên

Ba ba ____

Một tiếng tát vang dội, thị nữ kia má sưng lớn

Quý Như Yên chính là tuyệt đỉnh cao thủ võ suất, có thể làm cho người ta nhìn không ra chính mình động thủ. Lúc này ra tay đánh người căn bản là người bình thường không thể nhìn thấy được

Quý Như Yên liếc mắt nhìn thị nữ kia, cũng là như nói với Cốc Bích Lâm "Thời điểm bản công tử nói chuyện, cậu vẫn là câm miệng thì tốt hơn!"

Cốc Bích Lâm cũng là kẻ luyện võ, nguyên nhân cũng là được hộ quốc công sủng ái, nàng muốn học vũ kỹ tất nhiên hộ quốc công cũng đi tìm sư phụ

cho nàng, hảo hảo dạy nàng một chút võ nghệ, sau này cũng là để phòng thân

Cốc Bích Lâm lúc đầu đối với Quý Như Yên cao ngạo

Nhưng là thị nữ bị đánh, hơn nữa còn không thấy rõ đối phương xuất thủ, đối diện với nam tử mang mặt nạ bạc kia, nàng có chút đề phòng lùi lại hai bước: "Người là người phương nào?"

Quý Như Yên mỉm cười: "Đi không sửa họ, ngồi không đổi danh, tại hạ là Ngân Điện công tử!"

"Ngân Điện công tử?"

Cốc Bích Lâm thì thầm lập đi lập lại một tiếng, trong khoảng thời gian ngắn, cảm thấy tên này dường như đã nghe qua ở đâu

Quý Như Yên chỉ nhìn Cốc Bích Lâm, cũng không muốn gây chuyện sinh sự, vì thế nói: "Tại hạ còn có việc phải làm, cáo từ!"

"Từ từ!"

Mất thấy nàng muốn rời đi, Cốc Bích Lâm lập tức hét lên: "Người giết ngựa của ta, như thế nào nghĩ muốn rời đi sao?"

"Cuồng mã đã thương vô số người, hủy đi nhiều hàng quán, bản công tử vì sao không được giết?"

"Người cũng biết, đó là con ngựa ta thích nhất!"

Cốc Bích Lâm phát điên kêu lên

Quý Như Yên liếc nàng một cái, thân nhiên nói: "Thì sao? Phạm hạ tội nghiệt, nên trả giá đại giới! Những người dân trên phố bị thương, sợ là hộ quốc công phủ cũng không tránh được đại tội!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thắt Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 268: Nháo phố chi tranh

Nghe được nàng nói ra tên của hộ quốc công, Cốc Bích Lâm lên tiếng không được

Quý Như Yên lạnh lùng đưa lưng về phía nàng: "Đại tiểu thư vẫn là ngoan ngoãn bồi thường, việc này nếu đến tai quan phủ. Chỉ sợ đến lúc đó, người mất mặt sẽ là phụ thân người!"

Dứt lời, Quý Như Yên không nói lời nào, tiêu sái bước đi

Đề lại Cốc Bích Lâm nổi trận giận lôi đình nhìn Quý Như Yên, nếu ánh mắt có thể giết người, chỉ sợ Quý Như Yên đã sớm chết dưới ánh mắt của Cốc Bích Lâm kia từ lâu

Ngắm lại trong Thịnh kinh này, Cốc Bích Lâm tuyệt đối là một nữ tử ngang ngược

Cho dù tàn bạo, nhưng cũng là nữ nhi của hộ quốc công, là cháu của Cốc hoàng hậu, luận về thế lực, tuyệt đối là địa vị đứng hàng thứ nhất trong nhóm tiểu thư công chúa ở Thịnh kinh

Cho dù là trước kia Tĩnh Nhân công chúa còn sống, cũng tuyệt không dám trêu chọc vị đại tiểu thư Cốc gia này

Cốc Bích Lâm dậm chân, đem doi ngựa hung hăng vút xuống đất: "Người đâu! Đi tra ra thân phận của Ngân Điện công tử này cho ta. Nếu không tra ra, bốn tiểu thư đem các người ném cho sói ăn!"

Ra lệnh một tiếng, làm cho một đám người hầu phía sau câm như hến, nhưng cũng không thể không lĩnh mệnh

Ban đêm bọn người hầu không tìm ra được tin tức, liên trở lại, kết cục cũng không tránh khỏi cái chết

Hộ quốc công phủ, lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn ban đêm giờ Ngọ đến gặp Cốc Bích Lâm

Cốc Bích Lâm vừa thấy lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn, mặt lộ vẻ kinh hãi, tiến lên tiếp đón: "Nguyên Tấn biểu ca đến hộ quốc công phủ, như thế nào không sai người báo trước cho ta?"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn ngoài cười trong không cười: "Nghe quần sự trong phủ ta nói, vài ngày trước ngươi đến tìm ta. Hôm nay ta vừa lúc rảnh, liền đến tìm ngươi"

"Nguyên Tấn biểu ca thật tốt!"

Cốc Bích Lâm cười đến thập phần vui vẻ, từ nhỏ đến lớn nàng thích nhất chính là lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn

Bởi vì hắn là hài tử của cô cô, mà lúc nhỏ cô cô có nói, tương lai nàng sẽ là nương tử của lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn

Vì vậy, lúc thánh chỉ ban xuống, toàn bộ quốc công phủ đều vì nàng mà cao hứng

Phụ thân đối với nàng quản giáo rất nghiêm, yêu cầu nàng học tập lễ nghi trong cung, các loại việc vặt vãnh, thật vất vả mới có nửa ngày rảnh rỗi, tính toán đem hắc kỵ ra ngoài dạo chơi

Ai ngờ, hắc kỵ lại bị người khác giết chết

Nghĩ tới việc này, Cốc Bích Lâm tức giận không thôi: "Nguyên Tấn biểu ca, người có biết Ngân Diện công tử là ai hay không?"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn sững sờ, quay đầu nhìn nàng: "Như thế nào lại hỏi như vậy?"

"Ngân Diện công tử này thật đáng giận! Cự nhiên giết chết hắc kỵ của ta! Còn nói nếu không bồi thường cho mọi người, sẽ khiến cho phụ thân ta mất mặt! Khẩu khí thật lớn, hắn thật có thể làm cho quốc công phủ đứng ngồi không yên sao?"

Cốc Bích Lâm tức giận, chửi thề một câu

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn sắc mặt trầm xuống: "Ngân Diện công tử? Ngươi gặp hắn ở chỗ nào?"

"Ngay tại Bách Bảo Trai"

Chết tiệt!

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn trầm chửi một tiếng, vì cái gì hắn không thu được tin tức Ngân Diện công tử đến Thịnh kinh?

Ngân Diện công tử này trong chốn giang hồ này danh xưng thần y, hắn hiện tại ở Thịnh kinh, sợ là cũng không phải trùng hợp

"Bích Lâm ta có chuyện cần phải xử lý, hôm nào rảnh rỗi lại đến tìm ngươi!"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn nói xong lời này, xoay người rời đi

Vội vàng trở về phủ của mình, triệu tập nhóm mưu sĩ điều tra

Biết rõ Ngân Diện công tử xuất hiện, nếu hắn không có nửa điểm phòng bị, chỉ sợ Thịnh kinh hiện tại có biến cố gì, hắn cũng không có cách nào ngăn cả con sóng dữ!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 269: Lễ bái nguyệt

Lễ bái nguyệt

Thiên Hi điện trang trí thập phần tinh xảo, nhất là ban đêm, ánh trăng sáng tỏ, càng làm cho người ta cảm thấy long lanh phi phàm

Từ ngày nháo phở bại lộ thân phận Ngân Diện công tử, Quý Như Yên liền ở trong Yến vương phủ, nửa bước cũng không ra ngoài

"Như Yên, ngươi mấy ngày nay như thế nào không ra khỏi cửa? Có phải là muốn làm cái gì hay không? Ngươi nếu không nói cho ta biết, cũng là không xem ta là ca ca!"

Thế tử Phù Nhạc Thánh nhìn Quý Như Yên vẻ mặt hờn giận

Quý Như Yên liếc hắt hắt một cái: "Vậy người nghĩ ta muốn làm cái gì?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh không có hảo ý nhìn nàng, môi mím tạo thành một đường cong: "Theo tin tức của ta, người cùng Cốc đại tiểu thư họ quốc công nháo phố, đã xảy ra xung đột?"

"Đúng thế thì sao?"

"Người không sợ nàng ta tìm người gây phiền toái sao?"

Quý Như Yên xùy cười một tiếng: "Tìm ta gây phiền toái? Kia cũng phải biết nàng có năng lực hay không? Chỉ sợ cuối cùng tự mình tìm đến cái chết cũng không biết chừng!"

"Như Yên người nói lời này thật khó nghe!"

"Lời nói của ta khó nghe, người cũng có thể không nghe!"

Quý Như Yên không tiếp tục để ý đến hắt, ánh mắt nhìn quanh bốn phía, tìm một nơi tốt nhất để đặt chân, nguyên bản không muốn cùng ngồi với nam nữ trong yến hội này

Huống chi, tết trung nguyên tháng trước, Quý Như Yên ra mặt chen ép Tuyết tần, kết quả liên liên lụy đến hoàng thân quốc thích mất đi một số bạc lớn

Như thế nói, Quý Như Yên đối với chức vị hoàng thân quốc thích là cái gai trong mắt

Dù sao, không có ai muốn đưa bạc của chính mình ra, không phải sao?

Thế tử Phù Nhạc Thánh đột nhiên lôi kéo ống tay áo của nàng, hạ giọng nói: "Nhìn xem, Cốc gia đại tiểu thư đến đây"

Quý Như Yên theo hướng hắt bảo nhìn lại

Không khỏi sửng sốt, bởi vì lúc này, Cốc Bích Lâm cùng lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn đi cùng một chỗ, phía trước bọn họ còn có Cốc hoàng hậu dẫn đường

Thái giám bên cạnh cao giọng nói: "Hoàng hậu nương nương giá lâm!"

"Hoàng hậu nương nương thiên tuế thiên tuế thiên tuế!"

Mọi người đều hành lễ

Quý Như Yên lại đứng nơi đó, không nhúc nhích

Cốc hoàng hậu này, muốn giết hại Phượng Thiên phù, còn làm hại nương bị Dị quốc Trần hoàng hậu hạ độc chết thê thảm

nàng làm sao có thể hành lễ với người như vậy?

Thế tử Phù Nhạc Thánh nhìn thoáng qua Quý Như Yên, phát hiện sắc mặt của nàng có chút khác thường, hơi thờ ơ tỏ ra lãnh ý

"Như Yên, người làm sao vậy?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh có chút lo lắng, nàng đột nhiên trở nên khác thường xa lạ, tựa hồ đây mới chính là con người thật của nàng

"Thế tử ca ca, ta không sao"

Quý Như Yên lắc lắc đầu dời đi tầm mắt

Bởi vì bọn họ đứng ở vị trí rất vắng vẻ, cho nên không ai để ý đến hành động bất kính của bọn họ

Mọi người như trước cười nói vui vẻ

Thế tử Phù Nhạc Thánh đột nhiên nghĩ tới cái gì, liền vội vàng hỏi: "Như Yên, người cùng thánh thượng bá bá nói, muốn để hắt nhìn thấy Ngân Diện công tử, người hiện tại lại mặc y phục của nữ nhi, này..."

"Thế tử ca ca hiện giờ mới nhớ, không phải là đã quá muộn sao?"

Quý Như Yên vừa bực mình vừa buồn cười nhìn hắt, người này thật đúng là nước đến chân mới nhảy. Lửa cháy đến nơi mới nghĩ đến đại sự sao?

Thế tử Phù Nhạc Thánh trừng mắt nhìn nàng: "Người còn cười được? Người cũng biết, tội khi quân lớn như thế nào, ai cũng không thể đảm đương nổi a!"

"Người cứ yên tâm! Đừng quên Tinh phi ta đã chữa trị!"

Chẳng qua, chỉ còn sống được một năm

Câu sau Quý Như Yên cũng không nói ra, những thứ nên làm, nàng cũng đã làm

Kế tiếp, liền muốn nhìn xem thánh thượng Phù Ngao Thiên đối với người mình yêu thương, có bao nhiêu phần chân tình

Tinh phi về cung, đó cũng phải thánh thượng Phù Ngao Thiên đồng ý mới được

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 270: Ngổ nghịch?

Bóng đêm, trở nên ngày càng thâm thúy

Quý Như Yên ngẩng đầu nhìn ánh trăng, trầm nghĩ hiện tại. Lạc Thuần Thần cũng phải mang theo Tinh phi đến rồi mới phải

Chỉ mình không xuất hiện sơ xuất gì là tốt rồi

Quý Như Yên đang ngồi một bên thưởng thức chén trà, trầm tư suy nghĩ về vấn đề thời gian, đột nhiên bên tai vang lên một giọng nữ bén nhọn: "Người chính là Quý Như Yên?"

Thanh âm này có chút quen thuộc, Quý Như Yên không cần ngẩng đầu cũng biết là ai

Người này chính là Cốc Bích Lâm

Quý Như Yên gương mặt nhìn nàng, thần nhiên nói một câu: "Không biết Cốc đại tiểu thư có gì chỉ bảo?"

Cốc Bích Lâm gương mặt lộ vẻ ghét bỏ: "Người là một tội nhân chi nữ, như thế nào còn có mặt mũi ngồi ở chỗ này? Nếu là ta, đã sớm xấu hổ không dám bước ra ngoài!"

"Đó là người, cũng không phải là ta. Làm sao lại đem suy nghĩ của người áp đặt lên ta được?"

Cốc Bích Lâm nghe vậy, nhất thời giận dữ: "Người thật to gan, dám ngỗ nghịch với ta?"

"Ngỗ nghịch? Không biết Cốc đại tiểu thư lấy thân phận gì nói chuyện cùng với ta? Thứ nhất người không phải Quý Như Yên ta. Thứ hai, ta không phải là nô tài, nữ nhân của hộ quốc công phủ, mà là quận chúa được thánh thượng phong, luận tôn ti lớn nhỏ, hai từ ngỗ nghịch này phải là ta nói, chứ không phải người!"

Quý Như Yên thần nhiên nói xong, sắc mặt của Cốc Bích Lâm thay đổi từ hồng đến tím rồi xanh mét

Giống như màu sắc của chậu nước rửa tay, có phần đẹp đến phá lệ

"Người cái đồ tiện nhân, dám nói ta hèn mọn?"

Quý Như Yên than nhẹ một tiếng, liếc nhìn Cốc Bích Lâm: "Cốc đại tiểu thư, đây là Thiên Hi điện, chỉ có một người mới có thể ở trước mặt mọi người nói người khác hèn mọn, người kia chính là thánh thượng. Vẫn là nói, người nói hấn đối với người ngỗ nghịch sao?"

"Người..."

Cốc Bích Lâm một câu cũng không nói nên lời

Quý Như Yên cũng lười cùng nàng vô nghĩa: "Cốc đại tiểu thư, thật ngại quá, ta còn có việc, không thể cùng người nói chuyện"

Dứt lời, Quý Như Yên cũng không để ý đến nàng

Bởi vì nàng cảm thấy người kia cũng đến lúc phải xuất hiện

Lạc Thuần Thần một thân bạch y nam tử, bốn phía thêu rồng vàng, càng làm hắn không vương chút bụi trần, giống như một tuấn mỹ thiên tiên

Hắn đi đến, trực tiếp áp bức xuống sắc đẹp của nam tử nơi đây

Quý Như Yên hướng hắn nhìn đến, Lạc Thuần Thần vẻ mặt mang ý cười: "Để nàng đợi lâu";

"Có chuyện gì xảy ra?"

Lạc Thuần Thần nhìn bốn phía, lắc lắc đầu

Lúc này đây, đi theo Lạc Thuần Thần còn có Dao Quang

Dao Quang thấy Quý Như Yên muốn nói lại thôi, bởi vì hoàn cảnh này hiện tại không thích hợp

Quý Như Yên thấy thần sắc của hai người không mấy tốt lắm, đoán chắc là đã xảy ra chuyện gì không hay

"Trước đi qua ngồi đi"

Quý Như Yên nhìn Lạc Thuần Thần ý bảo hắn ngồi xuống bên cạnh mình

Ba người một trước một sau hướng đình đi đến, Lạc Thuần Thần lúc này liền mở miệng nói: "Hành cung tối nay có người đánh lén, xem ra đã là biết hành tung của Tĩnh phi"

Quý Như Yên nghe vậy, nhất thời nắm chặt tay: "Tĩnh phi, có bị thương hay không?"

"Yên tâm đi, Tĩnh phi không có việc gì. Nhưng là Mộng cô đã bị thương, còn bất sống được hai người, ta tính sau khi cung yến kết thúc, sẽ quay về thăm vấn"

"Cung yến kết thúc, ta đến hành cung cùng với người!"

Quý Như Yên kiên định nói ra yêu cầu của mình, nàng cũng muốn biết, rốt cuộc là ai biết được hành tung của Tĩnh phi!

Phải biết rằng, chuyện của Tĩnh phi chỉ có vài người biết

Không lý do gì lại có thể để lộ tin tức được!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 271: Sắc mặt đại biến

"Thánh thượng giả lâm!"

Thái giám đột nhiên hô lớn

"Thánh thượng vạn tuế vạn tuế vạn tuế!"

Mọi người quỳ rạp xuống đất nghênh đón

Quý Như Yên hiện giờ đã được chỉ hôn cho Lạc Thuần Thần, tương lai là thất hoàng phi, nên cũng không phải hướng thánh thượng Phù Ngao Thiên hành lễ, nhiều lắm chỉ là cúi đầu

Thánh thượng Phù Ngao Thiên một thân long bào màu đen, càng làm cho thân hình thêm cao lớn

Hắn hướng mọi người nói một câu: "Các khanh miễn lễ!"

An Huyền giúp đỡ hắn ngồi trên long ỷ, lúc này mới nhìn chung quanh: "Nhạc Thánh, lại đây!"

"Thánh thượng bá bá, có chuyện gì cần tiểu chất làm sao?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh cột nhà nhìn hắn, không đứng đắn nói

Thánh thượng Phù Ngao Thiên liếc hần một cái: "Ngươi đã trưởng thành rồi, cự nhiên còn không đứng đắn như vậy?"

"Thánh thượng bá bá ghét bỏ tiểu chất sao? Kia tiểu chất sẽ không vào cung nữa, tránh cho người phải phiền mắt!"

Thế tử Phù Nhạc Thánh lắc lắc đầu, bộ dáng cà lơ phất phơ, hần còn mong thánh thượng bá bá không triệu kiến hần!

Đờ phải cách vài ngày lại bắt hần vào trong cung, một chút tự do đều không có, thật là buồn bực chết khiếp

Có lần thánh thượng bá bá giao việc cho hần, đến nửa tháng hần cũng không có thời gian bước chân vào Yên vương phủ

Thánh thượng thấy tiểu tử này đánh rần bằng cón, cự nhiên còn dám chống đối với mình, lòng mi dưng thẳng: "Ngươi tiểu tử này! Một ngày không điều người nên lóc nhà canh chừng, ngươi liền ngứa ngứa da thịt phải không?"

"Thánh thượng bá bá, người chính là trời của Ti U quốc, tiểu chất nào dám chống đối người. Hắc hắc, người tìm tiểu chất là có việc gì?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh lập tức liền trở nên kinh cẩn, sắc mặt cũng lập tức thay đổi, làm cho Quý Như Yên bội phục không thôi

Sắc mặt này của thế tử ca ca, so với Tuyết Nhi còn thật sự giỏi hơn rất nhiều

"Như Yên đưa nhỏ kia đâu?"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên nói

Bởi vì Thiên Hi điện tách làm hai phần, một bên là bàn tiệc của nữ một bên là của nam. Hơn nữa Quý Như Yên còn bị Cốc hoàng hậu cố ý an bài ở ngõ ngách, thánh thượng Phù Ngao Thiên ở chỗ cao, nhìn chung quanh, cũng không thể thấy được Quý Như Yên

Thế tử Phù Nhạc Thánh cười hắc hắc, hiểu rõ ý muốn của thánh thượng, hướng lỗ tai người nói nhỏ: "Thánh thượng bá bá, người muốn gặp Ngân Điện công tử sao?"

"Nếu biết, ngươi còn hỏi vô nghĩa!"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên liếc hần một cái, nhin không được nghĩ muốn đánh đầu hần

"Thánh thượng bá bá, nếu muốn gặp Ngân Điện công tử, người tốt nhất nên cho phép Tĩnh phi vào cung. Bằng không, cho dù người thấy Ngân Điện công tử, vạn nhất để cho hoàng hậu biết, sợ là...."

Câu nói kế tiếp, Phù Nhạc Thánh không có nói ra

Nhưng năm gần đây, thánh thượng Phù Ngao Thiên hơn ai khác đều hiểu rõ, hộ quốc công phủ càng ngày càng quá mức

Nhất là đứa nhỏ Cốc Bích Lâm kia, ở trên phố phóng ngựa, đã thương vô số người. Hủy đi rất nhiều kế sinh nhai, làm cho muôn dân oán hận, mấy ngày hôm trước còn có tấu chương nói hộ quốc công phủ ức hiếp người quá đáng, cần phải nghiêm trị

Thánh thượng Phù Ngao Thiên híp lại hai mắt, ngữ khí thập phần nghiêm khắc: "Hộ quốc công, ở chỗ nào?"

"Thần ở đây!"

Hộ quốc công Cốc Quân đứng lên, thánh âm hồng lớn lên tiếng

Hần vừa mới bước vào tuổi bốn mươi, Cốc gia thân thể hiển hách, mà muội muội lại là mẫu nghi thiên hạ, nữ nhi là phi tử của lục hoàng tử, chỉ cần lục hoàng tử đăng cơ, hần sẽ trở thành quốc trượng đại nhân, đến lúc đó, thân phận địa vị không người nào địch nổi!"

"Cô vương hỏi ngươi, ngươi có biết tội của ngươi không?"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên đột nhiên làm khó dễ hần, làm cho mọi người đều sững sờ tại chỗ, nhất thời hồi lâu không kịp phản ứng

Mà ngay cả Cốc hoàng hậu, cũng thật không ngờ thánh thượng lại nói ra câu này với ca ca của mình, nàng mau chóng đứng dậy, cúi đầu nói: "Thánh thượng bớt giận, không biết hộ quốc công phạm vào tội gì, xin thánh thượng làm rõ!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 272: Đáp lễ

"Hoàng hậu thật sự không biết gì cả sao?"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên cười như không cười nhìn Cốc hoàng hậu: "Mấy hôm trước, nữ nhi Cốc Bích Lâm của Hộ quốc công, ở trên phố cười ngửa, đả thương vô số dân chúng vô tội, hơn nữa còn không bồi thường, nữ nhân này chính là một tay hộ quốc công dạy dỗ sao? Hộ quốc công vô năng trong việc giáo dưỡng nữ nhi, đây không phải là tội sao?"

Một câu hỏi này, làm cho Cốc hoàng hậu kinh hãi

Nàng rốt cuộc cảm thấy được, thánh thượng muốn xuống tay với hộ quốc công sao?

Không, không thể!

Ca ca trong tay còn có ba mươi vạn đại quân, thánh thượng sẽ không hành động thiếu suy nghĩ, chỉ là muốn trừng phạt nhỏ để cảnh cáo mà thôi

Cốc hoàng hậu biết tính tình ca ca, vội hướng mắt với hộ quốc công chớp mắt vài cái: "Thánh thượng giáo huấn rất tốt, hộ quốc công vô năng giáo dưỡng nữ nhi, thiếp thân sẽ nói hộ quốc công bồi thường cho dân chúng, hơn nữa còn chi trả trợ giúp cho dân chúng nửa tháng sinh nhai, như vậy được không?"

Hộ quốc công nhìn Cốc hoàng hậu, cuối cùng vẫn là nhẫn nhịn lên tiếng: "Hoàng hậu nương nương nói rất đúng, thần sẽ mau chóng xử lý"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên cười lạnh một tiếng: "Hộ quốc công về sau giáo dưỡng nữ nhi cho thật tốt, về sau tránh làm xấu mặt! Đường đường là chi nữ của quốc công, nhưng lại xử sự vô lý, nếu một mai trở thành thái tử phi, có phải là sẽ làm những điều xằng bậy hơn? Con dâu của hoàng thất ta, như thế nào có thể có một nữ nhân như vậy?"

"Hoàng thượng bớt giận, thần sau khi trở về, sẽ dạy dỗ nữ nhi thật tốt!"

Hộ quốc công sắc mặt đỏ lên, nhưng không thể không nhận sai

Mà lúc này Cốc Bích Lâm chỉ cảm thấy mặt mũi của mình đều bị hủy, nếu như hiện tại có một cái hồ nào, nàng khẳng định sẽ chui xuống, không muốn gặp người khác

Nhất là nhóm nữ quyến đứng bên cạnh nàng, cũng vô ý lùi lại vài bước, như là e sợ quan hệ với nàng

Cốc Bích Lâm từ trước đến nay vẫn là mặt cao hơn đầu, không coi ai ra gì, nhưng không có nghĩa là nàng không có ai nịnh hót!

Hộ quốc công phủ vốn là phủ đệ hoàng thân quốc thích, có thể quan hệ hảo cùng hộ quốc công, có nghĩa mọi người phải gián tiếp lấy lòng Cốc Bích Lâm

Hiện giờ, thánh thượng lại có ý không muốn nể mặt mũi Cốc hoàng hậu, trước mặt mọi người khiển trách hộ quốc công, như vậy là có ý gì?

Tâm tư hoàng đế, âm tình bất định, lại không thể đoán được

Quý Như Yên cười lạnh, quay sang nói với Lạc Thuần Thần: "Có thể cho Tĩnh phi xuất hiện"

Lạc Thuần Thần mỉm cười gật đầu: "Ân"

Tĩnh phi y phục tao nhã tuyệt lệ, một thân lăng sa hồng nhạt, càng làm cho nàng giống như hoa mai mềm mại

"Tĩnh phi nương nương đến!"

Người nói là An Huyền

Thiên Hi điện lúc này nhất thời im lặng đến kỳ cục

Cốc hoàng hậu về mặt kinh hãi nhìn Tĩnh phi xuất hiện, Tĩnh phi kia gương mặt đoan trang tuyệt mỹ, đáng người nhỏ bé yếu ớt, không thể không ngờ là nàng vẫn có thể duy trì tốt đến như vậy

Nàng như thế nào cũng thật không ngờ, Tĩnh phi vẫn có cơ hội trở lại Thịnh kinh

Nàng không phải bị cấm ở Kính An Tự sao?

Tại sao lại xuất hiện ở Thiên Hi điện?

Cốc hoàng hậu như thế nào cũng không thể tưởng tượng nổi, mọi chuyện đều tuột khỏi tầm tay mình

Đột nhiên, nàng nhìn qua hướng Quý Như Yên

Chỉ là một tiểu nữ nhân!

Quý Như Yên thở dốc, nói vài câu cũng không để phát ra thanh âm lớn, nhưng nàng khẳng định, Cốc hoàng hậu biết nàng đang nói gì

Cốc hoàng hậu nhìn khẩu hình miệng, tức giận đến nắm chặt tay, hảo!

Tốt lắm!

Nguyên lại, đây chính là đại lễ của ngươi dành cho ta!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 273: Tĩnh phi hồi cung

Tĩnh phi là ngươi cấp đại lễ cho ta sao?

Nàng từng là thủ hạ bại tướng của ta, trước kia như vậy, bây giờ thậm chí là tương lai cũng như thế!

Ngươi đã muốn cho Tĩnh phi tìm cái chết! Kia bốn cung liền không khách khí mà lấy mạng của nàng!

Cốc hoàng hậu xoay người, hướng thánh thượng nói: "Thánh thượng, Tĩnh phi vốn đang phải chịu tội, tại sao lại ở nơi này? Tĩnh phi đây là ngang nhiên kháng chỉ sao?"

Tĩnh phi hướng Cốc hoàng hậu cười nhạt: "Hoàng hậu nương nương có khỏe không? Muội muội đây là phụng chỉ thánh thượng, cố ý từ Kính An Tự trở về, chỉ vì bồi thường cho thánh thượng một lễ bái nguyệt mà thôi, chẳng lẽ hoàng hậu nương nương keo kiệt như vậy, ngay cả thời gian để hứa, cũng không cho muội muội gặp thánh thượng sao?"

Cốc hoàng hậu lạnh lùng, từng chữ từng chữ một nói: "Ngươi là một tội thần chi nữ, có tư cách gì đứng ở nơi đây? Vu cổ thuật, ngươi chẳng lẽ không tỉnh ngộ sao?"

Tĩnh phi nghe vậy, mâu quang mang theo nước mắt: "Trước kia ở Kính An Hậu phủ phạm phải đại tội, muội muội biết mình nghiệp chướng nặng nề, vì thế cố ý ở Kính An Tự cầu phúc hơn mười năm. Nay phụng chỉ thánh thượng trở về cung đoàn tụ, hoàng hậu nương nương không mừng cho muội muội sao? Thánh thượng đối với muội muội tình sâu ý nặng, hoàng hậu nương nương là đồ kị với muội muội sao?"

"Ngươi hồ ngôn loạn ngữ! Bốn cung khi nào đồ kị với ngươi?"

Cốc hoàng hậu phát điên, Tĩnh phi hôm nay tự nhiên xuất hiện trước mặt nàng, làm cho nàng phần nộ không thôi

Mà Tĩnh phi từ trước đến nay là chỗ trí mạng của nàng, nàng một lòng vì thánh thượng, nhưng trong lòng thánh thượng chỉ có Tĩnh phi kia mà thôi!

Hơn nữa, Tĩnh phi sinh ra được cửu hoàng tử, thánh thượng còn cao hứng hơn là hoàng tử nàng sinh ra

Đãi ngộ khác nhau như vậy, điều này khiến cho Cốc hoàng hậu từ trước đến nay tâm cao khí ngạo, không thể nào không hận Tĩnh phi

Nàng rõ ràng là hoàng hậu một nước, cũng không thể có được trái tim của phu quân mình

Pphu quân sủng ái thiếp thất, lạnh nhạt chính mình, điều này như thế nào không làm cho nàng tức giận

Ánh mắt của thánh thượng Phù Ngao Thiên lúc này đều trở nên si ngốc, thẳng tắp nhìn chăm chăm Tĩnh phi

Tĩnh phi một thân y phục xinh đẹp, vẫn làm cho hắn thấy trước kia quen thuộc như nhau. Nàng một thân xiêm y hồng nhạt, khí chất giống như hoa mai nở rộ giữa trời đông giá rét, trực tiếp đi thẳng vào nội tâm của hắn

"Tĩnh Nhi..."

Thánh thượng Phù Ngao Thiên thì thào một tiếng, từ trên long ý đi xuống, hướng về phía Tĩnh phi

Cầm lấy tay nhỏ bé của Tĩnh phi thánh thượng Phù Ngao Thiên nhìn không được, ôm chặt lấy nàng

"Thánh thượng, thần thiếp không tốt. Để cho người lo lắng!"

Tĩnh phi ở trước ngực hần, nhẹ nhàng nói

Thánh thượng Phù Ngao Thiên cao hứng không thôi, lập tức phân phó: "Cung yến bắt đầu"

Cốc hoàng hậu thấy thế, liền biết kết cục đã định, cười lạnh không thôi.

Tốt lắm!

Dám can đảm trở về cung, vậy cũng đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt!

Tĩnh phi, là người tự tìm cái chết, vậy cũng đừng trách bản cung!

Ánh mắt như đao, bắn thẳng về hướng Tĩnh phi, trong lòng Cốc hoàng hậu như mặt biển dậy sóng, căn bản không thể bình tĩnh trở lại

Trong yến hội, Cốc hoàng hậu vẻ mặt không hồn giận, mà hộ quốc công lại là bộ dạng suy nghĩ

Cốc Bích Lâm ngồi một bên, bị mọi người không đếm xỉa tới

Lễ bái nguyệt này, không thể không nói, thật sự là có sự thay đổi bất ngờ

Nguyên nhân chính là, hộ quốc công bị giáo huấn, mà người bị thiếu chút nữa bỏ quên ở Kính An Tự, Tĩnh phi đột nhiên trở về

Thánh thượng đối đãi với Tĩnh phi vô cùng tốt, làm cho mọi người mở mang tầm mắt. Tĩnh phi được xếp ngồi bên cạnh cửu hoàng tử, ngôi vị thái tử này thuộc về ai, thật đúng là khó nói

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 274: Huynh muội nảy sinh hiềm khích

Lễ bái nguyệt này nảy sinh nhiều chuyện, làm cho mọi người vừa kinh ngạc vừa sợ hãi

Người hoảng sợ nhất chính là vây cánh của Cốc hoàng hậu và hộ quốc công

Người kinh ngạc là nhóm văn võ bá quan, Kính An Hậu phủ trong một đêm xét nhà, giết người, làm cho nhóm văn võ bá quan cảm thấy vụ vụ cổ thuật này có rất nhiều lỗ hổng, nhưng bởi vì Kính An Hậu phủ đã không còn người nào còn sống, cũng liền yên lặng mà kết thúc vụ án

Hiện giờ Tĩnh phi yên lặng hơn mười năm, đột nhiên từ Kính An Tự đi ra

Này có phải hay không thánh thượng muốn cấp lại chính danh cho Kính An Hậu phủ?

Nếu muốn làm cho thánh thượng vui, ngày mai nhất định phải vào triều sớm, dâng lên tấu chương, yêu cầu tra xét lại một lần nữa vụ án vụ cổ thuật ở Kính An Hậu phủ

Sau khi cung yến kết thúc, Uyển phi trên mặt mang theo ý cười, trong lòng hiểu rõ. Cốc hoàng hậu sắp phải gặp lại uy hiếp lớn nhất

Tĩnh phi từ trước đến nay vẫn là người được thánh thượng sủng ái nhất, Tĩnh phi tồn tại tuyệt đối sẽ cướp đi cung chiều của thánh thượng. Người như vậy tồn tại, làm sao Cốc hoàng hậu lại chịu để yên?

Uyển quý phi đang tính toán, ngồi xem hồ đầu, chính mình ngư ông đắc lợi

....

Mẫu Đơn cung

Cốc hoàng hậu ngồi ở trên ghế phượng hoàng, đứng trước mặt nàng là hộ quốc công cùng đứa con của mình Phù Nguyên Tấn, ngoài ra còn có Cốc Bích Lâm

"Ca ca, Bích Lâm là hoàng phi, hành vi cử chỉ, đều phải hảo hảo kiểm điểm lại một chút. Nếu một lần nữa để thánh thượng tức giận giáng tội xuống, ta và

ngươi ai cũng không có trái ngon mà ăn đâu!"

Hộ quốc công Cốc Quân thở dài một tiếng: "Muội muội, ý của ngươi là Bích Lâm sai lắm sao? Bích Lâm từ nhỏ đến lớn, đều hành xử như vậy. Như thế nào hôm nay, lại làm cho thánh thượng để ý rồi?"

Cốc hoàng hậu thật sâu nhìn hần một cái, lời nói thấm thía: "Lần đầu tiên mặc kệ, lần thứ hai không để ý tới, lần thứ ba không nhìn, số lần cứ tăng lên, người cảm thấy thánh thượng có thể không để ý sao? Trước kia Bích Lâm còn chưa là người trong hoàng thất, nhất cử nhất động của nàng, đại biểu cho mặt mũi của hộ quốc công phủ. Hiện giờ thánh thượng chỉ hôn cho Nguyên Tấn cùng Bích Lâm, Bích Lâm chính là hoàng phi, tương lai có thể là hoàng hậu! Nếu việc này truyền ra ngoài, đường đường là hoàng phi lại ở bên ngoài cười ngạo hành hung, hộ quốc công không còn mặt mũi, mà ngay cả Ti U quốc ta cũng mất đi thể diện!"

"Ngay cả như thế, cũng nên phải có thời gian để ta hảo hảo quản giáo Bích Lâm!"

"Thời gian? Chẳng lẽ ta chưa cho ca ca thời gian sao? Ca ca Bích Lâm năm ấy gây ra tai họa còn nhỏ sao? Nếu không phải ca ca người sốt ruột ái nữ, ta sao ta phải đưa ra hạ sách này, đến nỗi còn làm cho thánh thượng đối với ta sinh ra hiềm khích nhiều năm như vậy?"

Hộ quốc công Cốc Quân, hé miệng không nói, trong lòng có chút khinh thường

Muội muội này vì cái gì, lại nhắc lại chuyện cũ?

Ngay cả ngày Kính An Hậu phủ bị phá hủy, nếu không có muội muội đồng ý, cho dù là hần muốn xuống tay, cũng không có khả năng a

Rõ ràng muội muội đối với Tĩnh phi là không đội trời chung, kết quả ngược lại, còn chỉ trích mình

Hộ quốc công bất mãn, Cốc hoàng hậu đều thấy rõ, nhưng cũng không nói cái gì, ngược lại quay sang nói với Cốc Bích Lâm: "Bích Lâm, thời gian này, cô cô không muốn ngươi có tin tức liên quan đến những việc xấu. Nếu như ngươi gặp phải tai họa, chính ngươi tự mình lo liệu!"

"Cô cô, ta..."

Cốc Bích Lâm ủy khuất đến cực điểm, nàng từ trước đến nay đều tùy ý làm bậy, hiện tại lại bị mọi người cảm thấy được sai lầm của mình

Trước kia, nàng làm như vậy, phụ thân chỉ cảm thấy nàng không khác gì một nam tử, muốn cho nàng trở thành một nữ tướng quân chinh chiến sa trường

Vì vậy, nàng muốn học võ, phụ thân liền vui vẻ mà đáp ứng ngay

Vì cái gì đến bây giờ, nàng lại bị người ta nói phạm sai lầm rồi?

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 275: Mưu sĩ nhắc nhở

Hộ quốc công nghe thấy Cốc hoàng hậu nói như vậy, cũng không có ngăn cản, ngược lại thần nhiên nhìn Cốc hoàng hậu: "Hoàng hậu nương nương, phải biết rằng, nước có thể đẩy thuyền, cũng có thể lật thuyền"

"Ca ca lời này là có ý gì?"

Cốc hoàng hậu trong lòng sợ hãi, mau chóng hỏi

Trong lòng ca ca khó chịu, nàng hiểu được, nhưng là bây giờ phải nhắc nhở Cốc Bích Lâm, nếu như nháo đến tai thánh thượng một lần nữa, đến lúc đó chỉ sợ mọi thứ đều ngoài tầm kiểm soát

"Tiếng người, ngươi nghe không hiểu sao?"

Hộ quốc công Cốc Quân lạnh lùng cười: "Bổn quốc công có chút mệt mỏi, trước liền mang theo nữ nhi hồi phủ!"

Cứ như vậy mang theo Cốc Bích Lâm rời khỏi Mẫu Đơn cung

Cốc hoàng hậu nhìn theo phụ tử nhà họ rời đi, cũng không thể nói ngăn cản, càng không thể ngăn cản được

Nàng thật sâu nhìn thoáng qua hộ quốc công Cốc Quân, biết hần đối với mình có điều oán hận

Nàng bảo hộ ca ca, làm sao ca ca biết, những năm gần đây, có người buộc tội hấn xử sự tùy tiện người ta

Nếu không phải chính mình, âm thầm thu dọn những tấu chương này, mấy năm qua, chỉ sợ tấu chương đã sớm chất thành núi

Có lẽ những năm gần đây, mình đối với ca ca tốt quá, mới có thể làm cho hấn đối với mình không tôn trọng

Hộ quốc công Cốc Quân thờ phi phi không ly khai, lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn có chút lo lắng: "Mẫu hậu, đại bá đây là..."

"Không phải chuyện của ngươi, ngươi cũng không cần để ý tới, cứ để cho mọi chuyện tiếp diễn bình thường, không cần làm chủ ý khác. Hộ quốc công những năm gần đây, truyện lớn còn ít sao?"

Cốc hoàng hậu tức giận, phát phát tay: "Ngươi cũng sớm quay về phủ đệ của mình đi, không cần ở lại trong cung, tránh để mọi người dị nghị"

"Dạ, mẫu hậu"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn gật gật đầu

Rời khỏi Mẫu Đơn cung, lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn đi vào phủ đệ của mình, một nam tử tuổi đã cao, đầu đầy tóc bạc, đứng ngoài đợi hấn: "Lục hoàng tử, người đã trở lại!"

"Trình mưu sĩ, ngươi còn ở nơi này sao?"

Hấn chấp tay: "Lục hoàng tử, tại hạ có mấy câu, muốn nói cùng với người. Không biết lục hoàng tử có muốn nghe?"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn vội vàng gật đầu: "Ngươi nói"

"Lục hoàng tử, phong vân Thịnh kinh, chính là sóng ngầm quý dị lạ thường, Tĩnh phi xuất hiện, muội muội của Trần đại nhân được chỉ định là hoàng phi của cửu hoàng tử Nguyên Chiêu. Thoạt nhìn chỉ là trùng hợp. Nhưng ta nghĩ đứng sau hết thảy những việc này, chính là một người. Có lẽ mục đích cuối cùng của người đó chính là ngồi trên long ý kia"

"Lời này có chứng cứ không?"

Trình mưu sĩ mỉm cười: "Lục hoàng tử cảm thấy còn cần chứng cứ sao? Những chuyện này xảy ra, làm cho người ta trở tay không kịp. Lục hoàng tử nói Ngăn Diện công tử xuất hiện, mọi chuyện đều có thay đổi, không phải sao?"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn thở dài một tiếng, âm thầm suy nghĩ, phát hiện những lời Trình mưu sĩ cùng suy nghĩ của mình là hoàn toàn giống nhau

Đầu tiên là cửu hoàng tử Nguyên Chiêu được chỉ hôn, rồi tới lễ bái nguyệt, Tĩnh phi lại quay trở về hoàng cung, xuất hiện ở Thiên Hi điện

Những sự việc này đều chứng minh, có người sau lưng muốn đối nghịch cùng với hấn

Tĩnh phi xuất hiện, đây luôn luôn là một phi tử phải kiêng kỵ

Cửu đệ từ khi ra đời đến nay, luôn chiếm được lòng của phụ vương, nếu nói phụ vương không yêu thích cửu đệ, đó căn bản là không có khả năng

Để cho lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn không chịu được chính là, cửu đệ dựa vào cái gì có thể, làm cho phụ vương chỉ hôn cho hấn cùng muội muội của Trần đại nhân, nữ nhân này hấn đã có ý định muốn đưa nàng lên làm sủng phi

Nghĩ đến đây, lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn cảm cảm nắm tay, nhìn thoáng qua Trình mưu sĩ: "Vậy ngươi nói, nên làm như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 276: Đệ nhị ký hồi lễ 1

Yến vương phủ

Quý Như Yên bị thế tử Phù Nhạc Thánh áp giải đến tiểu viện của hấn

Tiểu viện này không có tên

Quý Như Yên hiểu kỳ đánh giá hết thấy nơi này, toàn bộ tiểu viện bố trí rất đơn giản, chỉ có một gian để nằm, hai bên chính là nơi để ngồi

Để cho Quý Như Yên có chút ngoài ý muốn chính là, trong tiểu viện này ngay cả một cái thanh xuân thị nữ cũng không có

"Quận chúa thỉnh uống trà"

Một phu nhân khoảng bốn mươi tuổi, thập phần khiêm tốn

Quý Như Yên nhìn vị phu nhân này, chỉ cảm thấy bà ta không đơn giản, nhưng lại có thể xuất hiện ở địa bàn của thế tử Phù Nhạc Thánh

Thế tử Phù Nhạc Thánh thấy ánh mắt của nàng dừng trên người của vị phu nhân kia, liền giải thích: "Đây là nãi nãi của ta, bởi vì mẹ góa con côi một người, vì thế ta liền cho nàng ở tiểu viện này dưỡng lão"

Quý Như Yên hiểu rõ: "Đã trễ thế nào, thế tử ca ca gọi ta đến đây, có chuyện gì sao?"

"Tình phi đã vào cung, kế tiếp chúng ta phải làm những gì?"

"Cái gì cũng không làm"

"A?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh có chút kinh ngạc: "Cái gì cũng không làm? Nhưng điều trước kia chúng ta làm không phải là đều không công sao?"

"Đúng vậy, không làm cũng còn chưa biết!"

Quý Như Yên có ý nửa thất nửa mở cái nút

Nghe được lời của nàng, thế tử Phù Nhạc Thánh chỉ cảm thấy trên trán mình, đang xuất hiện vài cái vạch đen

"Quý Như Yên!"

Thế tử Phù Nhạc Thánh oán hận nghiêng răng nghiêng lợi

Quý Như Yên miễn cưỡng liếc hắt một cái: "Ta cũng không phải nói không làm, chính là Tình phi không cần giúp mà thôi. Tình phi vừa mới xuất hiện trước mắt mọi người, làm cho mọi người chú ý, nếu người hiện tại đứng ra giúp nàng, vậy nghĩa là nói toàn bộ Yên vương phủ đứng về phía Tuyết phi, chẳng lẽ người muốn Cốc hoàng hậu nhân cơ hội này làm khó để Yên vương phủ?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh bĩu môi: "Nhưng cửu hoàng tử Nguyên Chiêu sống ở Yên vương phủ, sợ là Cốc hoàng hậu là sớm biết chúng ta là đồng đảng"

"Quả thật Cốc hoàng hậu đã sớm cho là như vậy, nhưng nàng không có chứng cứ, chỉ cần Yên vương phủ không ai đứng ra giúp đỡ Tình phi, như vậy tuyệt đối Cốc hoàng hậu sẽ không dám xuống tay với Yên vương phủ"

"Vậy kế tiếp chúng ta nên làm gì?"

Quý Như Yên nhắc chén trà, nhẹ nhàng uống một hơi: "Kế tiếp chúng ta sẽ đối phó với chỗ dựa của Cốc hoàng hậu _____ Hộ quốc công phủ"

"Người sẽ đối phó với hộ quốc công phủ?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh chấn động!

Hộ quốc công phủ cũng không phải là nơi dễ động vào, bởi vì hộ quốc công đương nhiệm Cốc Quân, trong tay cầm ba mươi vạn đại quân, tác phong nhanh nhẹn dũng mãnh, khiến cho bọn sơn tặc vùng phía tây Viễn Đông không dám tự tiện xông vào Ti U quốc

Đối với thánh thượng mà nói vẫn là luôn nể trong công lao này của hắn

Nếu không có uy danh của hộ quốc công bên ngoài, thánh thượng sao có thể để cho hắn tác oai tác quái?

Thế tử Phù Nhạc Thánh lúc này nghe Quý Như Yên nói sẽ đối phó với hộ quốc công, có chút không đồng ý: "Hộ quốc công đối với bọn sơn tặc vẫn là có uy danh, vì vậy mới có thể khiến cho bọn sơn tặc không dám phạm tội!"

Quý Như Yên thường thức chén trà: "Đúng vậy không dám phạm tội, vẫn là nói bọn sơn tặc kia sớm đã bị hộ quốc công thu mua đi!"

"Này..."

Thế tử Phù Nhạc Thánh không trả lời ngay, nhưng suy nghĩ lại, phát hiện đúng là thế thật

Khi thánh thượng chưa giao binh phù thống lĩnh ba mươi vạn đại quân cho hộ quốc công, bọn sơn tặc vẫn luôn nháo sự

Sau đó khi hộ quốc công nhận được binh phù, tướng lĩnh sơn tặc bị giết

Nếu như nói trong này không có mờ ám, thật đúng là làm cho người ta không tin được

Thế tử Phù Nhạc Thánh thập phần chăm chú hỏi: "Vậy người tính toán làm như thế nào?"

Quý Như Yên mỉm cười: "Biện pháp tốt nhất, chính là làm cho hộ quốc công chết ở trên chiến trường. Phải biết rằng đao kiếm không có mắt! Việc hấn như thế nào chết liền giao cho người. Thánh thượng đối với người luôn luôn tin tưởng, đến lúc đó người chỉ cần nói với thánh thượng một tiếng, người muốn đi chiến trường nhìn xem. Thánh thượng chắc chắn sẽ không ngăn cản người"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 277: Đệ nhị ký hồi lễ 2

"Ý của người là muốn ta theo dõi quân tình?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh có chút kinh ngạc

"Như thế nào? Người sợ chết sao?"

Quý Như Yên hỏi ngược lại

"Vô nghĩa! Ta còn chưa sống đủ, làm sao có thể chết được?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh ôn ào

Quý Như Yên nhìn hấn thân nhiên nói: "Ta còn tưởng rằng, người muốn chấn hưng Yến vương phủ. Dù sao đây cũng chính là cơ hội hiếm có, có được binh phù ba mươi vạn đại quân, nếu như ta không đoán sai, thánh thượng đến lúc đó sẽ cấp binh phù cho người. Bởi vì người sẽ là chỗ dựa cho Nguyên Chiếu!"

Binh phù ba mươi vạn đại quân?

Lời nói của Quý Như Yên, giống như một mũi tên trúng đích

Thăng tấp đâm vào trong lòng thế tử Phù Nhạc Thánh

Phải biết rằng, hấn tuy là thế tử, nhưng người trong hoàng thất, cũng không chân chính để hấn trong mắt

Thánh thượng bá bá cung chiều, hấn là do sủng phi sinh ra, cũng không phải là con trai trưởng của Yến vương

Cho dù ngày sau Yến vương trăm tuổi, hấn nhiều nhất cũng chỉ là người kế thừa Yến vương phủ

Quý Như Yên hiện tại chỉ cho hấn một con đường, đó chính là con đường mà hấn chưa bao giờ nghĩ tới

Ra chiến trường chém giết, cuộc sống như thế, tuy nói là vô số nguy hiểm, nhưng so với ở Yến vương phủ trở thành người vô dụng vẫn còn hơn

"Như Yên, đây là người nghĩ sớm muốn tốt cho ta sao?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh đột nhiên hỏi

Quý Như Yên liếc hấn một cái: "Cũng không nói là sớm, chỉ là suy nghĩ này ta vừa mới nghĩ ra cách đây năm ngày"

Năm ngày?

Không phải là ngày nàng trở thành Ngân Diện công tử, sau đó còn cùng Cốc Bích Lâm phát sinh xung đột sao?

Thế tử Phù Nhạc Thánh bật cười: "Thế nhân chỉ nói Ngân Diện công tử là thần y, lại không biết Ngân Diện công tử chính là nữ nhân lòng dạ hẹp hòi, hơn nữa còn có cừu tất báo a?"

Quý Như Yên gật gù đầu: "Điều người nói cũng không toàn bộ đúng, Ngân Điện công tử quả thật chính là có cừu tất báo"

Cốc hoàng hậu thiếu nợ nàng, như vậy cũng là ít

Bình phù ba mươi vạn đại quân, chính là hồi lễ thứ hai mà nàng muốn cấp cho Cốc hoàng hậu, hoàng hậu sau khi biết tin này, còn có tâm tình cũng Tình phi đầu sao?

"Ta ngày mai sẽ hướng thánh thượng đề nghị, làm cho thánh thượng thu hồi bình phù của hộ quốc công"

"Ân. Nhớ kỹ, hết thấy phải cẩn thận. Nếu người thật sự theo hộ quốc công cùng đi, nhớ rõ nói cho ta một tiếng trước, có ta bồi bên cạnh người, cũng tốt làm cho nghĩa phụ an tâm"

Quý Như Yên dặn dò

"Yên tâm, ta tự có chừng mực"

Thế tử Phù Nhạc Thánh tin tưởng mười phần cười nói

Trên bàn có ngọn đèn, đang cháy, chiếu sáng toàn bộ căn phòng nơi đây

Đã gần đến đêm khuya

Quý Như Yên nói chuyện với Phù Nhạc Thánh hồi lâu, hai người ý kiến không sai biệt mấy, Quý Như Yên lúc này mới nói cáo từ trở về Phi Liễu các

Quý Như Yên vừa mới vào Phi Liễu các, liền thấy Lạc Thuần Thần ngồi ở trên ghế đá

"Đã tỉnh trở lại?"

"Tại sao lại bực bội với ta?"

Quý Như Yên giật mình không nhỏ, nhìn hấn sợi tóc hỗn độn, âm thầm trừu rút khóe miệng, nam nhân này thật có nghị lực

"Ta đến là để nói cho nàng biết, Mộng cô đã trở về Thiên Độc quốc"

"Cái gì? Tại sao lại như vậy?"

Lạc Thuần Thần thần nhiên nhìn nàng một cái: "Phụ hoàng ở Thiên Độc quốc có chuyện gọi hấn trở về, nói hấn phải bẩm báo chuyện ta ở Ti U quốc chọn hoàng phi"

Quý Như Yên chấn động, việc này, như thế nào lại đột nhiên như vậy?

Phải biết rằng, Tích Tiểu Mộng rời đi, người nào sẽ bảo hộ Lạc Thuần Thần?

Hiện tại Lạc Thuần Thần cũng không phải là người có vũ kỹ cao siêu so với trước kia, hấn bây giờ là người bình thường

Nếu không phải mình cho hấn uống nước suối linh tuyến, chỉ sợ lúc này, bước xuống giường cũng không thể

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 278: An nguy của người ta sẽ phụ trách

"Kia an nguy của người làm sao bây giờ?"

Quý Như Yên cảm thấy không có kế sách nào có thể chu toàn

Dù sao hồng y vệ bên người nàng đã đều phải đi làm đại sự, trong nhất thời cũng không thể chia ra để bảo hộ hấn

Lạc Thuần Thần ánh mắt lay động: "Nàng là hoàng phi của ta, tất nhiên là do nàng phụ trách"

"Điều này sao có thể? Chúng ta căn bản còn chưa có đại hôn!"

Quý Như Yên không chút nghĩ ngợi, liền muốn cự tuyệt

"Còn chưa đại hôn, nhưng cũng đã có thánh chỉ ban hôn, Như Yên nàng còn muốn kháng chỉ sao?"

Lạc Thuần Thần giao hoạt hỏi lại

Quý Như Yên bị hấn hỏi như vậy, nửa ngày cũng không nói ra được lời nào

Đột nhiên nghĩ ra một người: "Đúng rồi! Còn có Âm Nô! Ngươi có thể đem Âm Nô bên cạnh ngươi!"

"Quý Như Yên! Nếu nàng không muốn bảo hộ ta, có thể nói thẳng, sống chết của ta từ nay không liên quan đến nàng! Đừng ở trước mặt ta nhắc đến người khác!"

Lạc Thuần Thần phút chốc biến sắc, ngữ khí trở lên thập phần rét lạnh

Quý Như Yên ngăn người, theo sau liền thỏa hiệp: "Được rồi, được rồi! Ta vừa mới tỉnh, còn chưa có kịp nói ra, an nguy của ngươi ta sẽ phụ trách, được chưa?"

"Hừ!"

Lạc Thuần Thần liếc nàng một cái, trực tiếp đứng dậy, tiến vào khuê phòng của nàng

Nhìn bóng lưng của hấn, Quý Như Yên có chút thờ dãi

Lạc Thuần Thần đưa lưng về phía Quý Như Yên. Nắm chặt hai tay, nữ nhân này, thờ ơ đối với sắc đẹp của hấn sao?

Còn muốn đem hấn giao cho nữ nhân khác bảo hộ?

Ngay cả Âm Nô, hấn cũng chưa ở trước mặt nàng lộ ra diện mạo thật, vì hấn không muốn thuộc hạ nảy sinh ra ý tưởng khác

Quý Như Yên kia rõ ràng không đem hấn coi là nam nhân của nàng!

Nghĩ đến đây, Lạc Thuần Thần không biết vì cái gì, trong lòng đột nhiên phát ra ngọn lửa vô danh

Đi vào Phi Liễu các, Lạc Thuần Thần thân nhiên nhìn lướt qua

Phát hiện nơi này cùng các khuê phòng khác cũng không khác nhau là mấy, tùy tiện ngồi trên giường nói: "Ta mệt mỏi, muốn ngủ tại nơi này!"

Nói xong, hấn đã nằm xuống

"Từ từ!"

Quý Như Yên vội vọt lên, kéo tay của hấn, vội vàng ngăn cản

"Như thế nào, ta hiện tại chính là người bệnh, nàng không để cho ta ngủ trên giường sao?"

Lạc Thuần Thần cau mày, mười phần hờn giận

Quý Như Yên xem thường nhìn hấn: "Đại gia! Giường này cho ngươi ngủ biết không? Ta kéo ngươi là muốn nói cho ngươi biết, nếu muốn ta bảo hộ an nguy của ngươi, vậy ngươi chiều ngày mai đi theo ta đến Viễn Đông một chuyến"

"Đến Viễn Đông? Đây không phải là lãnh địa của sơn tặc sao?"

Lạc Thuần Thần đột nhiên nhắc nhở nàng

Quý Như Yên gật gật đầu: "Đúng vậy ta muốn đi. Ngươi có hai lựa chọn. Một là theo ta, hai là ở lại, tìm Âm Nô đến bảo hộ ngươi. Ta nhiều nhất một tháng sẽ trở về"

Khuôn mặt tuấn tú của Lạc Thuần Thần chìm xuống: "Nàng đừng mơ tưởng vứt bỏ ta! Ta đi cùng với nàng, Quý Như Yên!"

Dứt lời, không để ý tới Quý Như Yên nói gì nữa, hấn liền lên giường đi ngủ

Quý Như Yên trừng mắt nhìn người nam nhân trước mặt này, hận không thể đem hấn treo lên, quát cho một trận mới hết giận

Nhưng, nàng lại không nổi

Nàng rõ ràng là muốn tốt cho hấn, không muốn để hấn bị thương, mới đề nghị hấn cho Âm Nô bảo hộ một tháng, nàng làm như vậy có gì là sai?

Hắn lại cứ muốn theo nàng đến Viễn Đông, đây chính là địa bàn của son tặc, hờ một tí chính là rút đao xem ai thắng, ai mới chính là lão đại!

Quý Như yên sở dĩ đến đó, chính là muốn thế tử Phù Nhạc Thánh có thể thuận lợi lấy được binh phù ba mươi vạn đại quân kia, hơn nữa giết hộ quốc công Cốc Quân!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 279: Tà Minh Quân Tử Đường

Hôm sau

Sắc trời vừa tờ mờ sáng, thế tử Phù Nhạc Thánh liền vội vàng vào cung

Hắn phải vào triều sớm, muốn thánh thượng gây khó dễ với hộ quốc công, làm cho hộ quốc công giao ra binh phù ba mươi vạn đại quân

Tuy rằng đây chỉ là một cái cớ, chỉ cần hộ quốc công không đưa ra, tin tưởng bọn son tặc ở Viễn Đông sẽ gây chuyện

Mà việc thế tử Phù Nhạc Thánh cần làm, chính là yêu cầu đi theo hộ quốc công giám quân

Lạc Thuần Thần tỉnh dậy ở trên giường Quý Như Yên, vào lúc hừng đông

Thời điểm tỉnh ngủ, phát hiện Quý Như Yên ngủ trên mỹ nhân tháp thượng, lông mày lá liễu gắt gao nhíu lại, giống như là có tâm sự gì

Lạc Thuần Thần nhìn Quý Như Yên, có chút suy nghĩ

Đến lúc này bên ngoài phòng có tiếng bước chân rất nhỏ, ngoài cửa có tiếng gõ

"Điện hạ, đã có tin tức của Tà Minh"

Người ngoài cửa nói chuyện chính là Mễ Nhĩ, sắc mặt của hắn có chút khó coi

Lạc Thuần Thần nghe vậy mở miệng: "Tiến vào nói đi!"

"Dạ"

Mễ Nhĩ tiến vào, phát hiện chủ tử sắc mặt thản nhiên đang ngồi trên giường, mà Quý Như Yên kia đang ở mỹ nhân tháp thượng ngủ say

Lạc Thuần Thần nhìn thoáng qua Mễ Nhĩ: "Nói đi, có tin tức gì không?"

"Điện hạ, Tà Minh minh chủ Quân Tử Đường muốn đi Viễn Đông, tựa hồ muốn lấy Viễn Đông dùng"

"Nga? Trùng hợp vậy sao?"

Lạc Thuần Thần ngón tay thon dài, không tự giác xoa bên hông khối huyết phượng hoàng

"Điện hạ, kế tiếp chúng ta nên làm như thế nào?"

"Người cùng Âm Nô tiếp tục trấn thủ Thịnh kinh, về phần Quân Tử Đường, đại gia ta tự có kế sách"

Mễ Nhĩ nóng nảy: "Điện hạ, người hiện tại võ công đã mất hết, như thế nào có thể..."

Lạc Thuần Thần gãi tay, chặn lời của hắn: "Yên tâm đi, có nàng ở bên cạnh ta, ta sẽ không xả ra bất cứ chuyện gì"

"Nàng?"

Mễ Nhĩ theo phương hướng hắn chỉ nhìn lại

Phát hiện Quý Như Yên nguyên bản nên ngủ say, nằm ở trên mỹ nhân tháp thượng, hứng trí bừng bừng nghe bọn họ nói chuyện, có vẻ thập phần hứng thú

Thấy Mễ Nhĩ đang nhìn mình, Quý Như Yên nhún nhún vai mỉm cười: "Ngàn vạn lần đừng nói ta nghe lén, cô nương ta chính là quang minh chính đại nghe, các người ở trong phòng ta nói chuyện, cũng chính là rất hoan nghênh ta nghe, không phải sao?"

Lạc Thuần Thần thấy nàng nói lời này, đột nhiên cảm thấy tính tình của nàng thật hợp khẩu vị của hắn, vì thế cũng không so đo chuyện nàng nghe lén

"Vậy nàng có ý kiến gì không?"

"Viễn Đông chính là vùng sơn tặc nhìn trúng, tất nhiên sẽ không để cho Tà Minh Quân Từ Đường cướp đi. Nhưng nếu như ta làm lão đại sơn tặc, thì cũng không có gì gọi là không thể a!"

Nàng nói như vậy, làm cho Mễ Nhĩ trở mình xem thường nàng

Lạc Thuần Thần cự nhiên gật gật đầu: "Nếu là nàng, ta đây tất nhiên sẽ giúp đỡ"

"Àn hử! Người thông minh a!"

Quý Như Yên không keo kiệt nói câu tán thưởng: "Ta phải chuẩn bị đến Viễn Đông, các người cứ ở tại nơi này, người có lời gì muốn nói với Mễ Nhĩ cứ nói. Chờ ta trở lại sau đó chúng ta xuất phát"

Dứt lời nàng cũng không nhìn Lạc Thuần Thần cùng Mễ Nhĩ, liền xoay người ly khai khỏi Phi Liễu Các, đi ra ngoài chuẩn bị

Mễ Nhĩ nhìn bóng dáng của nàng, có chút không kịp phản ứng: "Điện hạ, Quý cô nương là ý muốn cùng người đi đâu?"

Lạc Thuần Thần thần nhiên đáp: "Đi Viễn Đông"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 280: Đi bộ?

"Điện hạ, điều này sao có thể? Người nếu đi, xin nhất định phải mang theo nô tài!"

Mễ Nhĩ vội vàng quỳ xuống thỉnh cầu

Lạc Thuần Thần từ trên giường đứng lên: "Mễ, người không thể đi theo ta, ở Thịnh kinh luôn có người để mắt đến hành tung của ta. Một khi để cho bọn họ biết ta đến Viễn Đông, đến lúc đó thật sự chính là, ta chết không có chỗ chôn"

"Chính là, an nguy của người, ta không yên tâm"

"Yên tâm đi, ta sẽ không chết. Ngược lại người ở Thịnh kinh phải chú ý mọi chuyện, mặc kệ là ai muốn gặp ta, đều phải lấy có lừa dối bọn họ. Ta chậm nhất một tháng sẽ quay trở về Thịnh kinh!"

Mễ Nhĩ kinh hô ra tiếng: "Phải đến một tháng, lâu như vậy ư?"

"Đúng vậy" Lạc Thuần Thần đi lên phía trước, vỗ vỗ bả vai của hắn: "Mễ người không làm được sao?"

Mễ Nhĩ nhìn đôi mắt đen như mực của điện hạ, gật gật đầu: "Điện hạ yên tâm, nô tài sẽ sắp xếp ổn thỏa"

"Tốt lắm. Vậy người trở về đi, ta phải chuẩn bị đi đến Viễn Đông, nên nhớ việc này chỉ người biết, đừng nên nói với người khác, nếu không..."

Câu nói kế tiếp Lạc Thuần Thần cũng không nói ra

Việc này liên quan đến tính mạng, Lạc Thuần Thần cũng không thể không coi trọng, người bên cạnh tuy là trung thành, nhưng khó sẽ không nổi lên dị tâm

Nếu như bên người thật sự có kẻ nổi lên dị tâm, thừa dịp lần này hắn đi Viễn Đông, cũng có thể đưa bọn họ nhỏ cò tận gốc, toàn bộ tru diệt không đủ

Chỉ là cứ như vậy, Quý Như Yên sẽ vất vả hơn

Vì an nguy của hắn trả giá rất nhiều tính lực

Buổi chiều, Quý Như Yên trở về, mặt mày hớn hởi, vừa thấy Lạc Thuần Thần đang nằm trên giường, liền nói: "Đi thôi, nên xuất phát"

"Đói!"

Lạc Thuần Thần đáng thương nói một câu

Quý Như Yên trều rút khóe miệng, đói?

Hắn đây là lừa dối à?

Nàng đi ra ngoài, đã nói phòng bếp làm đồ ăn mang đến Phi Liễu các

Làm sao có thể để vị đại gia này đói bụng được?

"Đừng giả bộ, đi mau! Bằng không, lát nữa sẽ có chuyện không hay xảy ra ở đại môn kinh thành"

Quý Như Yên liền trực tiếp kéo hắn xuất môn

Lạc Thuần Thần đột nhiên hỏi: "Nàng sẽ không nói cho ta là, đi đến Viễn Đông chúng ta đi bộ đi?"

"Có gì không thể?"

Quý Như Yên nở nụ cười xấu xa

Lạc Thuần Thần không nhìn được, nghĩ muốn đánh xuống đầu nữ tử này: "Từ Thịnh kinh đến Viễn Đông phải sáu ngày cưỡi ngựa không ngừng nghỉ. Nếu đi bộ, đây chính là phải một tháng mới đến nơi sao?"

Thấy hắn thật đúng là nóng lòng muốn đến Viễn Đông, Quý Như Yên đột nhiên cười đến thập phần vui vẻ, nam nhân này trong thời điểm như vậy, vẫn có thể đáng yêu đến thế!"

"Người nếu muốn chạy, ta cũng không muốn đi đâu!" Quý Như Yên liếc hắn một cái: "Nếu thật sự là muốn tiêu sái mà đi chỉ sợ là mệnh của ngươi đã không còn một nửa"

Lạc Thuần Thần cũng không cảm thấy một chút xấu hổ nào nói: "Quả thật, không biết nàng sẽ phụ trách phu quân của nàng như thế nào?"

Quý Như Yên liếc hắn một cái không nói gì, ngược lại là dùng nội lực, sau đó hướng rừng rậm kia, hô một câu: "Viên Viên!"

Viên Viên_____

Viên Viên_____

Viên Viên_____

Hồi âm cứ liên tiếp, làm cho Lạc Thuần Thần giật cả mình

Nội lực của nàng thật hùng hậu

Vũ kỹ của nàng tất nhiên so với mình đều cao giống như nhau

Trong chốc lát, một bóng dáng thật lớn màu trắng, hướng bọn họ đi đến

Kia đúng là bạch mao vượn người Viên Viên của Quý Như Yên

Viên Viên so với lúc trước, lại cao lên, hiện tại thân hình đã muốn cao đến hơn năm thước

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 281: Tuyệt mạch dưới chân

Bạch mao vượn người nếu như trưởng thành, thân phải cao ít nhất là mười thước, đây chính là loài đầu hoàng vua của rừng rậm

Lạc Thuần Thần thấy bạch mao vượn người, đồng tử hơi co lại, lần trước Quý Như Yên mang theo bạch mao vượn người tới Độc Hiết thành, Mễ Nhĩ đã nói cho hắn biết

Không nghĩ tới bạch mao vượn người này thật sự đã bị nàng thu phục

Quý Như Yên tiến lên ôm lấy tay của bạch mao vượn người, vô cùng thân thiết nói: "Viên Viên mang ta cùng hắn đến Viễn Đông được không?"

Bạch mao vượn người bị gọi tên, ánh mắt màu nâu nhìn Lạc Thuần Thần, hơn nửa ngày mới gật đầu

Nhìn ra được là nó có chút không vui, nhưng vẫn là đồng ý gật đầu

Quý Như Yên cười hắc hắc, không biết từ nơi nào lấy ra quả đào, đặt ở trong tay,: "Viên Viên nghe lời, đây là cho ngươi ăn!"

Quý Như Yên biết Viên Viên thích ăn đào, sau đó nói với Lạc Thuần Thần: "Chờ Viên Viên ăn đào xong, chúng ta sẽ đi"

Lạc Thuần Thần không nói, hiểu ý gật đầu

Đào đã ăn xong, Viên Viên hai tay nắm lấy bọn họ, sau đó đưa bọn họ lên vai, trái phải mỗi người một bên vai của nó

Quý Như Yên nhanh chóng dặn dò Lạc Thuần Thần: "Mau nắm lấy lông của Viên Viên, bằng không lúc Viên Viên chạy toàn lực về phía trước, ngươi sẽ bị ngã xuống"

Từ Ti U quốc đến Viễn Đông đường bộ cũng tính khoảng bảy nghìn dặm

Trong này, có một tòa tuyết mạch kéo dài trong khoảng bảy nghìn dặm cây cối

Toàn bộ đại tuyết mạch, hàng năm đọng lại tuyết, vài ngày lại có gió lốc, tình cảnh ác liệt vô cùng

Quý Như Yên sở dĩ mang theo Viên Viên, chính là nghĩ muốn mau chóng đến nơi. Viên Viên là vua của rừng rậm, nhiều nhất chỉ cần thời gian ba ngày, là có thể đi tới Viễn Đông

Cũng bởi vì nơi này có đại tuyết mạch, nên bọn họ son tặc không dám đi qua, dù sao cứ vài ngày lại có một trận gió tuyết, đến bất từ cũng phải tàn đời

Sức người có thể so với sức thiên nhiên sao?

Màn đêm buông xuống, bọn họ cuối cùng cũng tới được chân núi tuyết mạch, Viên Viên tựa hồ đối với nơi đây rất quen thuộc, thời tiết cứ việc khắc nghiệt, nhưng nó vẫn có thể tìm thấy được một hang động nhỏ

"Viên Viên, đi tìm một chút củi lại đây"

Một tiếng phân phó, Viên Viên nhanh như chớp biến mất trong đêm tối

Lạc Thuần Thần nhìn qua hang động này, phát hiện rất đơn sơ, trống rỗng, cỏ mọc thành bụi, mọi nơi đều cảm thấy lạnh như băng

Vượn tay, chỉ cảm thấy vì lạnh mà đỏ lên, tất cả đều không có cảm giác

Quý Như Yên thấy hắn bị lạnh, mỗi đều có chút tím tái, mau chóng từ trong không gian lấy ra một chiếc áo choàng, đắp lên cho hắn: "Ngươi lạnh, tại sao không nói một tiếng? Nếu như thật sự bị lạnh chết, ta sao có thể ăn nói với Đại Mễ?"

Quý Như Yên không quên, từ lúc Mễ Nhĩ rời đi Yến vương phủ, đã đến tìm mình niệm kinh suốt một ngày

Nói Lạc Thuần Thần đối với mình quan tâm như thế nào, như thế nào như thế nào cũng thật tốt, lúc trước là hắn cứu nàng, muốn nàng cho dù phải chết cũng phải bảo hộ tính mệnh hắn an toàn...

Tóm lại những lời này nàng dường như đã học thuộc lòng đi, tiểu tử Mễ Nhĩ kia lúc này mới chịu buông tha cho nàng

Lạc Thuần Thần thân nhiên nói một câu: "Không sao"

Quý Như Yên thấy hắn như vậy, không khỏi ngăn được thở dài một tiếng, quét tước sạch sẽ một chỗ, giúp hắn ngồi xuống

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 282: Qua đêm tại hang động 1

"Hôm nay đi nhanh quá, có làm người mệt mỏi không? Để ta xem giúp người!"

Nói xong, nàng nắm lấy cổ tay hắn, cẩn thận bắt mạch

Phát hiện vẫn bình thường

Quý Như Yên lúc này mới thở nhẹ một hơi, quả thật giống như lời hắn nói, không sao

Bốn phía đều là không khí lạnh lẽo

Quý Như Yên truyền cho hắn một chút nội lực, để cho hắn làm ấm thân mình, lúc này mới tiếp tục thu dọn nơi đây

"Đêm nay chúng ta phải nghỉ tại đây, ngày mai sẽ lên đường"

"Hào"

Đem những khe hở ở trong hang động bịt lại bằng vải bố, làm xong mọi việc, Viên Viên cũng đứng lúc trở lại

Thời điểm nó trở về, một tay kéo theo hai khúc gỗ thật dài, tại kia còn có một con lợn rừng

Quý Như Yên nhìn lợn rừng, trước mắt sáng ngời

"Viên Viên, người vận khí thật tốt! Xem ra buổi tối hôm nay có tiệc lớn ăn, lát nữa sẽ thưởng cho người một đùi heo lớn

Một bên khen ngợi Viên Viên, một bên xử lý hai khúc gỗ kia

Nội lực ở lòng bàn tay, trực tiếp hóa thành đao, phá hủy khúc gỗ kia, như là thái đậu hũ, rất dễ dàng

Tất cả củi đều được nàng xếp thành một đống lớn, sau đó lấy từ trong không gian ra một bình rượu lớn, toàn bộ đổ vào củi, sau đó dùng nội lực đốt lên

Tất cả đều bị thiêu đốt

Lạc Thuần Thần vốn đang suy nghĩ, củi kia có rất nhiều tuyết, không thể dễ dàng mà đốt lên, lại không nghĩ rằng, Quý Như Yên lại dùng biện pháp đổ rượu để châm lửa

Lạc Thuần Thần đột nhiên đề nghị: "Lợn rừng kia, ta giúp nàng rửa sạch"

Quý Như Yên sững sờ: "Người biết làm?"

Lạc Thuần Thần cười cười không trả lời, đứng lên, đi ra phía ngoài: "Nàng có mang theo dao nhỏ không?"

"Có!"

Quý Như Yên nhanh chóng đưa cho hắn một chùy thủ rất tinh xảo, chùy thủ này chính là do nàng tự tay vẽ lên, sau đó đưa cho thợ rèn đã nhiều năm làm ra

Lạc Thuần Thần cầm chùy thủ trong tay, động tác thập phần mau lẹ, chỉ ba nhát đã xẻ được bụng của lợn rừng, đem những thứ kia xử lý sạch sẽ

Quý Như Yên mở to mắt: "Nha! không nhìn ra, người cự nhiên cũng là cao thủ a! Chùy thủ kia liền tặng người phòng thân"

Nói xong, nàng kéo lợn rừng vào phía trong hang động, dùng tuyết rửa sạch một chút, lại dùng cây gỗ lớn chắn ngang, lúc này nàng mới tiến về phía hòn đá nhỏ trong động

Hòn đá kia cũng không lớn, bởi vì không cao, cho nên Viên Viên có thể ở bên ngoài hòn đá chắn gió, chông cui dùm

Hoàn cảnh ác liệt như vậy, cũng chỉ có Viên Viên là vui mừng nhất

Bạch mao vượn người thích nhất là có tuyết rơi, điều này sẽ làm nó vô cùng có tinh thần

Lúc này Quý Như Yên mới bắt đầu nướng lợn rừng

Trước đem lợn rừng vứt vào trong đám lửa, lửa đốt một lần, toàn bộ lợn rừng đều bị cháy đen như than, đem cạo hết những thứ bên ngoài, lúc này nàng mới đặt ở trên giá, chậm rãi nướng

Còn đem rượu hồ quế hoa đặt ở giữa đám lửa, đun rượu, lát nữa uống làm ấm thân mình

Nàng thân thủ vô cùng nhanh nhẹn, tất cả dường như đã quen thuộc, Lạc Thuần Thần lúc này mới nói: "Nàng thường xuyên ở bên ngoài sống sao?"

Quý Như Yên gật gù đầu: "Đúng vậy"

"Nàng năm ấy sáu tuổi không phải vẫn sống ở Phượng Thiên phủ sao? Như thế nào lại..."

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 283: Qua đêm tại hang động 2

Lạc Thuần Thần có chút khó hiểu, lúc đó chính Âm Nô đã đưa nàng trở về

Nếu không phải năm nàng mười hai tuổi kia, có một lần gặp nàng bên bờ biển, hẳn cũng không biết nàng đang đi tìm những thứ cổ quái gì

Quý Như Yên nhún nhún vai: "Đại khái ta không phải là người được hưởng thụ. Người cũng đã gặp qua Tuyết Nhi, Tuyết Nhi vừa sinh ra, liền mang theo thai độc. Ta đã đáp ứng mẫu thân, hảo hảo chiều cổ muối muối, những năm gần đây ta vì muốn chữa trị cho Tuyết Nhi, mà đi khắp nơi tìm kiếm giải dược"

"Tuyết Nhi bị trúng thai độc?"

Lạc Thuần Thần có chút ngoài ý muốn

"Ân. Người không phải là người ngoài, nên ta sẽ nói thật. Tuyết Nhi trúng Tủy Diễm Hoàng, mẫu thân chết cũng vì độc này, hung thủ giết hại mẫu thân, người chắc cũng đã biết, ta cũng không muốn nhắc lại

Lạc Thuần Thần gật đầu, nói: "Tủy Diễm Hoàng, không phải không có thuốc giải sao?"

"Không phải không chữa được. Mà là giải dược thập phần phiền toái,. Cần hơn mười loại linh dược, trọng yếu là phải đủ năm, một khi không đến năm, hái trở về cũng vô dụng"

Quý Như Yên nói tới đây không có nói gì nữa

Lửa cháy không gian giúp ích cho nàng rất nhiều, chỉ cần tưới nước linh tuyến kia vào dược, liền có thể lấy dược dược đúng năm mong muốn

Bí mật này, ngoại trừ sư huynh Sở Lam Thiên, nàng cũng không nói cho người khác

Tuy rằng nói, Lạc Thuần Thần chính là ân nhân cứu mạng mình, tương lai còn làm lão công của nàng, nhưng nàng còn chưa dám chắc hẳn sẽ không đi nói lung tung, Tốt nhất là yên lặng, tránh để phiền toái sau này

"Trên người nàng có mang theo một cái túi?"

Lạc Thuần Thần hai mắt dừng lại ở cái túi nhỏ bên hông nàng kia

Quý Như Yên híp lại hai mắt, tháo xuống từ trên thắt lưng tiểu hương bao: "Đúng vậy, đây là Sở sư huynh cho ta. Người thích liền tặng cho người"

"Không cần, ta chỉ thuận miệng hỏi thôi"

Lạc Thuần Thần cự tuyệt, hẳn chỉ là tò mò, cũng không thật sự muốn bảo bối kia của Quý Như Yên

Hai người nói chuyện vài câu, nàng đột nhiên nói: "Lần trước người nói chuyện Bồ Đề quốc, chỉ cần Cốc hoàng hậu chết, chúng ta sẽ đi. Người nói cho ta tình huống của Bồ Đề quốc trước, để ta còn chuẩn bị sẵn sàng"

Lạc Thuần Thần chà xát hai tay, thở ra một hơi sương trắng, thần nhiên nói: "Bồ Đề quốc là nơi ở của một số đạo cư sĩ. Nàng nếu là tiểu sư muội của Sở gia gia, kia tất nhiên cũng phải nghe qua Diễm Tông. Diễm Tông là nơi chế dược của tiên sư, ở toàn bộ đại lục là đại môn phái trứ danh. Môn phái này thu nhận đệ tử thập phần cổ quái, nếu đưa đến đại môn của môn phái, bọn họ cũng không tiếp nhận. Chỉ có là người được bọn họ coi trọng, mới có thể thu. Bồ Đề quốc lại là trái ngược với môn phái này, chỉ cần một lòng muốn đến, liền có thể thu nhận là đệ tử"

Quý Như Yên thập phần chăm chú lắng nghe

"Bồ Đề quốc, nam nữ đạo sĩ đều có, hữu tình giả, bọn họ đều đã kết thành một. Vì vậy ở Bồ Đề quốc, dân chúng thập phần đông đúc, hơn nữa đều là một đám người nhàn hạ, có thể không gây chuyện tốt nhưng đừng trêu chọc bọn họ, tránh bị quần công mà chết. Nhưng lần này thứ nàng cần chính là bồ đề thủy lộ, thứ kia chính là quốc bảo của Bồ Đề quốc. Động thủ là việc không thể tránh khỏi"

Quý Như Yên nghe vậy không sợ hãi ngược lại nở nụ cười: "Thứ kia chắc chắn không phải là rác rưởi mà là bảo bối. Yên tâm đi, chỉ cần có biện pháp nhìn thấy bồ đề thủy lộ, ta chắc chắn lấy được nó!"

Nữ nhân này, thật đúng là làm cho hắn không biết nói gì!

Lạc Thuần Thần có chút vô yêu nhìn nàng, tự tin là chuyện tốt, nhưng quá mức tự tin chưa chắc đã là một chuyện tốt

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 284: Thiên tiên ngọc lộ 1

"Người như thế nào lại biểu hiện như vậy?"

Quý Như Yên thấy Lạc Thuần Thần như vậy, liền hỏi một câu

Lạc Thuần Thần buồn cười nhìn nàng: "Nàng biết Bồ Đề quốc có bao nhiêu tuyệt đỉnh cao thủ không?"

"Không biết"

"Có năm nghìn người"

Quý Như Yên nghe vậy, kinh ngạc há miệng thở dốc, có chút không dám tin

Phải biết rằng, vũ kỹ ở trong đại lục, tuyệt đỉnh cao thủ thuộc cảnh giới võ suất, nội lực trong cơ thể hóa thành màu xanh biếc để phòng thân, đây chính là cảnh giới của tuyệt đỉnh cao thủ

Mười vạn người, chỉ có năm nghìn nhân tài mới có thể tu luyện đến cảnh giới võ suất này

Chính là, chỉ một Bồ Đề quốc nho nhỏ, nhưng lại có đến năm nghìn người thuộc cảnh giới võ suất sao?

Quý Như Yên thu hồi kinh ngạc của mình: "Bồ Đề quốc kia có rất nhiều người sao?"

"Chỉ có đến một vạn người"

Phốc!

Bồ Đề quốc như vậy, căn bản là tồn tại trái ý trời sao?

Quốc gia như vậy, ở đầu hoàng đại lục cũng không để mắt tới, càng như tự cổ thủ, không để ý nhiều đến chuyện bên ngoài

Quý Như Yên chuyển hướng đến lợn rừng, thần nhiên nói: "Cho dù có năm nghìn tuyệt đỉnh cao thủ, ta cũng không sợ hãi. Bồ đề thủy lộ, ta sẽ lấy được"

Lạc Thuần Thần nghe vậy, nữ nhân này quả thật không giống người thường

Biết rõ phía trước nguy hiểm, nhưng nàng cũng lựa chọn bước tới

"Thịt rất ngon, trước tiên ăn cho đỡ đói, rồi nói sau!"

Quý Như Yên động tác vô cùng nhanh, bên hông lấy ra liên tử xẻ thịt lợn thành từng miếng

Lạc Thuần Thần nhìn động tác kia của nàng, lúc này lại có ý nghĩ vụt qua

"Nàng hiện tại đã đạt đến cảnh giới gì?"

Vấn đề này hẳn cũng không vòng vo mà nói thẳng

Quý Như Yên cười nhạt, ăn một miếng thịt nướng, rồi lên tiếng: "Võ thần điên phong kỳ"

Võ thần điên phong kỳ?

Đó chính là cảnh giới mười vạn chọn một ngàn sao!

Hơn nữa nàng còn là điên phong kỳ, vậy có nghĩa là, chỉ cần kỳ ngộ đến, nàng có thể trực tiếp đạt được cảnh giới võ thánh sao

Lạc Thuấn Thần đột nhiên có cảm giác, thứ kia chỉ là truyền thuyết của đại lục, có lẽ sắp không phải là truyền thuyết nữa rồi

Trong lòng nghĩ như vậy, hắn lại hướng Quý Như Yên nói: "Đấu hoàng đại lục từng có một truyền thuyết, truyền thuyết kia cách đây một vạn năm, đại lục này còn chưa có nhiều người đạt tới cảnh giới võ hoàng, mà bọn họ tồn tại, chỉ là chém giết nhau, ai cũng không phục ai. Vì thế trở thành hoàn cảnh võ hoàng tàn sát lẫn nhau, sau này đấu hoàng đại lục liền biến thành Thanh Loan đại lục. Truyền thuyết này, nàng nghe qua chưa?"

"Điều này ta cũng đã nghe sư huynh nói qua, lúc ấy ta cũng chỉ nghĩ là truyền thuyết, không đáng tin. Nhưng khi ta đạt tới võ thần điên phong kỳ, lại phát hiện nếu như không có cơ duyên để đột phá lên cảnh giới võ thánh, thì sẽ không bao giờ... có thể đạt được. Thanh loan đại lục vũ kỹ cao nhất cũng chỉ là cảnh giới võ thần, nên mới có tên là thanh loan, màu xanh hộ thể bên ngoài"

Quý Như Yên về mặt lơ đãng

Nàng đối với đột phá vũ kỹ cũng không mấy quan tâm, mà điều nàng mong muốn nhất chính là giải được cho Tuyệt Nhi

Lúc Tuyệt Nhi hai mươi tuổi, dùng xong hết các loại dược, mới có thể sống sót an toàn

Lạc Thuấn Thần gật đầu: "Nàng nói đúng, có lẽ lần này đi Viễn Đông, sẽ cho nàng một cơ duyên kỳ ngộ"

"Lời này có ý gì?"

"Viễn Đông có một hang động cổ quái, về phần động này như thế nào, ta cũng chưa thấy qua. Ta nghe nói, trong động có một loại lộ thủy, gọi là thiên tiên ngọc lộ"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 285: Thiên tiên ngọc lộ 2

"Thiên tiên ngọc lộ?"

Quý Như Yên hai mắt trừng lớn, về mặt bất khả tư nghị nhìn Lạc Thuấn Thần, đây chính là dược Tuyệt Nhi cần năm mươi năm tuổi

Nàng sao lại không kích động dược?

"Đúng vậy"

Lạc Thuấn Thần khẳng định gật đầu

Thấy dược hẳn nói như vậy, Quý Như Yên không mỉm cười

Điều này làm cho Lạc Thuấn Thần có chút ngoài ý muốn: "Nhìn dáng vẻ của nàng, có vẻ như không thực sự vui vẻ?"

"Ta sao có thể vui vẻ dược! Phải biết rằng, bình thường những linh vật tiên thủy đó, đều có nham thú trông coi. Người muốn cho ta đi dọa chúng nó sao? Huống chi, động kia ở đâu cũng còn chưa biết"

Quý Như Yên liếc mắt nhìn Lạc Thuấn Thần, trong lòng đều có tính toán, nếu thật sự thấy cái động kia, nàng chắc chắn một trăm phần trăm sẽ đi vào

Vì nếu như thiên tiên ngọc lộ thật sự như trong lời nói có rất nhiều, nàng cũng muốn lấy về, có thể đi Bồ Đề quốc, tìm nhóm đạo sĩ, đổi lấy một chút Bồ Đề thủy lộ

Bồ Đề quốc năm nghìn tuyệt đỉnh cao thủ kia cũng không phải là ngồi không

Cho dù nàng vũ kỹ cao, cũng không thể đánh bại nhiều người như vậy

"Người có biết lão đại sơn tặc của Viễn Đông là ai không?"

"Nguyệt Như Hòa"

"Tên này nghe giống như một nữ nhân?"

Lạc Thuần Thần lắc đầu: "Nàng làm rồi, hán là một nam nhân. Hơn nữa thực lực cũng không thấp, trong tay có mấy vạn sơn tặc, có thể nói ở Viễn Đông chính là đại vương"

"Nói cách khác, chỉ cần ta đánh bại hán, liền có thể tiếp quản vùng Viễn Đông này?"

"Đúng vậy, nhưng điều này không có nghĩa là nàng sẽ có cơ hội này. Nguyệt Như Hòa hành tung quỷ dị, thần long không lộ đầu đuôi, biết tìm hán ở chỗ nào mà đánh bại hán?"

Quý Như Yên nhíu đầu mày: "Người nói như vậy, nghĩa là người trước kia cũng tìm hán?"

"Àn. Chính là không thể tìm được"

"Xem ra người này rất thích ẩn nấp. Lúc xuất phát Đại mã có nói với người, Tà Minh Quân Từ Đường cũng đi Viễn Đông, người cùng Tà Minh đã từng quen biết sao?"

Đúng!

Hơn nữa còn đối thủ của nhau!

Lạc Thuần Thần hé miệng, không trả lời vấn đề của Quý Như Yên, ngược lại ngồi ở một bên cầm chùy thủ xẻ thịt heo lên ăn

"Thịt nướng này không tồi"

Thấy hán không muốn nói chuyện này, Quý Như Yên cũng không miễn cưỡng, ngược lại là một bên săn sóc hán, đưa cho hán quả hoa tửu đã làm nóng tốt

"Ban đêm lạnh, người uống chút rượu làm ấm cơ thể đi"

"Cám ơn"

Hai người ăn một chút, uống một chút, lúc này mới cảm thấy ấm áp hơn một tý

Quý Như Yên đem phần còn lại cho Viên Viên, làm cho nó toàn bộ ăn sạch sẽ

Ngoài động tiếng gió gào thét, làm cho nhiệt độ càng lạnh thêm

Hai người tại hòn đá nhỏ vượt qua một đêm

Hôm sau

Sắc trời trong vắt, Quý Như Yên thời điểm bước từ trong hang động ra, chỉ cảm thấy có chút chói mắt

Loại bạch mang quang thị này có thể làm tổn thương mắt, một khi chăm chú nhìn hồi lâu, sẽ bị đâm vào mắt, phải mất một thời gian khá dài mới có thể hồi phục thị lực

Quý Như Yên nhìn trên mặt tuyết kia, lại phát hiện có rất nhiều tuyết mới

Không khỏi hiểu ý cười: "Viên Viên đêm qua chính là bạo phong tuyết ạ?"

"Úc ác!"

Viên Viên vỗ vỗ bông tuyết trên người, ứng với lời nói của Quý Như Yên

"Chúng ta bây giờ xuất phát, nhanh chóng đến Viễn Đông"

"Úc ưc!"

Viên Viên hưng phấn đứng lên, ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng

Bên trong Lạc Thuần Thần đã chuẩn bị tốt, lúc này mới đi ra: "Vậy xuất phát đi!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 286: Thiên tiên ngọc lộ 3

Quý Như Yên thấy hắc biến thành bộ dạng như cái bánh trưng, không khỏi bật cười: "Bộ dạng này của ngươi giống như cầu hừng ở trên núi a!"

"Ta còn ước gì có da giống như cầu hừng, cũng tốt để ta không bị chịu lạnh như thế này"

Lạc Thuần Thần ai oán liếc nàng một cái

Nữ nhân này, miệng thật đúng là không phun ra được lời hay

Trên người hắc không có nội lực hộ thân, chạy đến tuyết mạch, người thường đều sẽ chịu không nổi, làm sao có thể so được như nàng, không sợ lạnh

Quý Như Yên liếc nhìn hắc: "Ta có chút hoài nghi, ta đem huyết phượng hoàng kia tặng cho ngươi, là bị ngươi không biết dùng đúng chỗ. Huyết phượng hoàng kia là noãn ngọc mà thành. Ngươi sao có thể thật sự coi nó là trang sức ngọc bội mà dùng chứ?"

Lạc Thuần Thần sùng sốt, nếu không có câu nói này của Quý Như Yên, hắc thật sự không biết huyết phượng hoàng kia còn có công dụng như vậy

Đưa tay đến phần eo, đụng vào khối huyết phượng hoàng kia

Một cỗ noãn lưu mỏng manh từ lòng bàn tay truyền đến, cuộn cuộn không ngừng chuyển động, làm cho hắc cảm thấy hàn khí đều được đẩy ra ngoài, thay vào đó là một cỗ ấm áp truyền vào trong

"Huyết phượng hoàng này có thể nói là thiên hạ chí bảo, nàng tại sao lại lấy vật trân quý như vậy tặng cho ta?"

Lạc Thuần Thần khó hiểu

"Đó là di vật của mẫu thân để lại cho ta. Nghĩ tới nghĩ lui, ta lúc ấy tuổi còn nhỏ, khối ngọc này quý giá như vậy, chắc chắn sẽ bị người khác đoạt đi, lên liền tặng cho ngươi giữ"

"Nếu nàng nghĩ muốn lấy về, vậy trả cho nàng"

Lạc Thuần Thần đưa huyết phượng hoàng đến trước mặt Quý Như Yên

Quý Như Yên liền lắc lắc đầu, thanh âm có chút trầm thấp: "Ta sẽ không lấy lại, vật tặng cho ngươi tức là của ngươi. Hơn nữa ngươi cũng không phải là người ngoài, đại cử cử cũng từng nói, ngươi tuy không phải là người có địa vị cao, nhưng nhìn ra được, ngươi quyết tâm cầu thủ ta, là thật tâm. Điều không phải là muốn vui đùa, cho nên cử cử mới tìm ta nói chuyện, cũng không phải là ngươi không tốt, mà là cử cử không muốn tùy tiện thay ta làm chủ"

Bị nàng nói như vậy, Lạc Thuần Thần có chút áy náy

Kỳ thật hắc đến Ti U quốc căn bản không phải là muốn thủ nữ nhân nhà ai

Hắc đến Ti U quốc để chơi đùa, còn có thể nghe ngóng tin tức, để chính mình có thể tìm được đối thủ cả đời của hắc, lúc trước bọn họ đối địch, hiện giờ người kia liền biến thành huynh đệ của mình

Người này chính là Nguyệt Như Hòa

Thế nhân không biết son tặc đại vương Nguyệt Như Hòa ở nơi nào, không có nghĩa là hắc không biết

Đại vương của Viễn Đông cũng không phải là nơi hộ quốc công Cốc Quân có thể chiếm được địa bàn

Chắc chắn hai người hộ quốc công Cốc Quân cùng son tặc đại vương Nguyệt Như Hòa đã có một thỏa thuận, làm cho bọn họ giúp đỡ lẫn nhau

Lạc Thuần Thần thay đổi thần sắc, thành thực nói: "Ta có thể đáp ứng nàng, chỉ cần ta còn sống, ta sẽ tận lực để bảo hộ nàng"

"Hào. Ta sẽ chờ đến ngày đó. Nhưng hiện giờ trước mắt, ngươi vẫn là phải đề ta bảo hộ. Đã không còn sớm, chúng ta phải mau chóng đi thôi. Nếu không vào được tuyết mạch, chỉ sợ hôm nay chúng ta lại phải ngủ gật ở lại đây một đêm, Viên Viên xuất phát!"

Bạch mao vượn người chạy rất nhanh, gần tới bọn họ đã xuyên qua rừng tùng thụ kia.

Quý Như Yên thị lực rất tốt, từ phía xa đã nhìn thấy một hồ băng

Ở giữa tuyết mạch, có một hồ băng rất lớn, hồ băng này cũng là nơi có thần thú trấn thủ

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 287: Sơn đại vương Nguyệt Như Hỏa 1

Băng trong hồ chưa kết băng, nhưng ở đây cũng không có độ ẩm

Nhìn điểm nước đá mỏng manh kia, làm cho người ta cả giác, nếu bước vào nhảy mất sẽ nứt ra

Quý Như Yên muốn bước vào, Viên Viên ở phía sau đột nhiên gia tốc, sau đó vù vù kêu lên

"Viên Viên, có dị trạng gì sao?"

Vù vù hô...

Địa phương trước mặt cách năm mươi thước, có một bầy sói tuyết, vây quanh một người

Trên mặt tuyết có mấy xác chết của sói tuyết

Mùi máu tươi nồng nặc, mới có thể làm cho Viên Viên cảm nhận được sự khác thường nơi đây

Nhìn bầy sói tuyết kia cũng không phải ít, nếu cứ thế nhảy vọt vào, một cái không để ý, sẽ làm cho Lạc Thuần Thần bị thương

Quý Như Yên nói với bạch mao vượn người: "Viên Viên! Đứng ở chỗ này, bảo vệ tốt cho hần, ta đi một lát sẽ trở lại"

"Úc úc!"

Viên Viên nghe lời dừng lại cước bộ, không dám tiến về phía trước

Quý Như Yên dùng nội lực, phi thân về hướng bầy sói tuyết kia, bên hông lấy ra liên tử

Trên người quang mang đầu khí màu xanh hộ thể, khiến cho bầy sói tuyết nơi đây có con bị thương

Quý Như Yên đi đến trước mặt nam tử kia, thấy hần vẽ mặt cảnh giác, quần áo trên người cũng đã rách nát, trên mặt dính máu loang lổ, khiến cho nàng không nhìn rõ diện mạo của hần

Chỉ có thể thấy được, nam nhân này có một cặp mắt rất khác biệt

Con ngươi màu lam tối sẫm, có chút quỷ dị

Trọng yếu lúc này, là trên người hần phát ra sát khí

Chỉ dựa vào sát khí này, liền đủ cho Quý Như Yên tỉnh ngủ hoàn toàn; "Ngươi tại sao lại ở trong tuyết mạch, còn bị đàn sói tuyết công kích?"

"Ta..."

Nam tử kia vừa định mở miệng nói liền ngã xuống trên mặt đất

Quý Như Yên trừng mắt nhìn nam nhân kia, giống giận nghiêng răng nghiêng lợi!

Chết tiệt a!

Nàng lúc này mới vừa thay hân giải quyết sói tuyết, còn chưa kịp biết tình huống gì, hân đã hôn mê bất tỉnh

Viên Viên đi tới, ngồi ở trên vai nó là Lạc Thuần Thần, sắc mặt thản nhiên nói: "Hân đã bất tỉnh, vậy dẫn hân cùng đi đi. Nơi này mùi máu tươi quá nặng, nếu cứ để hân ở nơi này, chỉ sợ lũ sói sẽ kéo đến, đến lúc đó chúng ta sẽ lại mệt mỏi"

Quý Như Yên biết hân nói rất có lý, nhưng có chút khó chịu: "Viên Viên ngại mang theo hân đi, đừng quên cầm theo hai sói tuyết kia, buổi tối chúng ta sẽ ăn"

Viên Viên nghe theo lời của Quý Như Yên, cầm theo sói tuyết cùng nam tử kia lên đường

Thăng đến khi mặt trời không thấy, bầu trời thay bằng ánh trăng, Quý Như Yên phân phó mọi người đến một hang động nhỏ để nghỉ ngơi

Lửa được đốt lên lần nữa, Quý Như Yên hào tâm đun nóng nước

Sau đó đưa cho Lạc Thuần Thần lau mặt cho nam nhân kia, lúc này nàng mới phát hiện, nam tử được nàng cứu, cự nhiên còn là một nam tử thô cuồng

Nhìn gương mặt của hân cùng với Lạc Thuần Thần thật sự là bất đồng mà

Nếu như nói Lạc Thuần Thần thuộc dạng ôn nhu như ngọc, tà khí lan tràn khắp thiên hạ, người nam nhân này tuyệt đối là la sát giáng xuống, thân thể hoàn toàn giống như tuyền thủ cử tạ a

Quý Như Yên trừu rút khóa miệng, nàng bây giờ mới có thể thấy rõ, nam nhân được nàng cứu này, tuyệt đối thuộc loại cực kỳ nguy hiểm

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 288: Sơn đại vương Nguyệt Như Hỏa 2

Nếu như không cẩn thận, rất có thể sẽ bị cắn lại một phát

Lạc Thuần Thần thời điểm rửa xong mặt cho nam nhân kia, cũng có một chút sùng sốt

Nhưng hân là người che dấu rất tốt, mà lực chú ý của Quý Như Yên cũng không đặt trên người Lạc Thuần Thần, nên nàng không có phát hiện chuyện khác thường gì

Lạc Thuần Thần nhìn chằm chằm nam nhân kia. Trong lòng nổi lên kinh sợ!

Quý Như Yên xuất thủ cứu người, cự nhiên cứu đúng được sơn tặc vương Nguyệt Như Hỏa!

Chính là Nguyệt Như Hỏa này, như thế nào lại xuất hiện ở tuyết mạch?

Như thế nào gặp phải bầy sói tuyết?

Đã xảy ra chuyện gì?

Lạc Thuần Thần cho Nguyệt Như Hỏa uống mấy ngụm nước, hân lúc này mới chậm rãi tỉnh lại

Nguyệt Như Hỏa dùng một cặp di đồng nhìn Quý Như Yên: "Là người đã cứu ta?"

Quý Như Yên liếc hân một cái: "Người có thể không thừa nhận"

Dù sao nàng không trông cậy vào việc cứu người, có thể được cái gì đó

Nói một cách chân chính, người cứu hân không phải là nàng, mà là Viên Viên, nếu không phải Viên Viên ngửi thấy được mùi máu tanh, nàng làm sao có thể đến cứu hân được

Quý Như Yên nghĩ được điều này, liền đưa tay sờ sờ lưng Viên Viên

Viên Viên lúc này đang một bộ dạng hưởng thụ được nàng vuốt ve bạch mao

"Từ nay về sau, ta liền là người của người"

Nguyệt Như Hòa đột nhiên nói như vậy với Quý Như Yên

Mà hần vừa nói xong câu này, Lạc Thuần Thần gương mặt liền đen lại!

Nếu như Lạc Thuần Thần hiện giờ còn nội lực, đã sớm đem Nguyệt Như Hòa đánh chết!

Lúc trước hai người đấu đến chết cũng không ngừng, lúc này vừa thấy mặt, hần cự nhiên còn tranh giành nữ nhân của mình, điều này làm sao lại không làm cho hần tức giận cho được?

Quý Như Yên liếc mắt nhìn Nguyệt Như Hòa một cái: "Người của ta? Thu nhận ngươi, ta có lợi gì?"

"Viễn Đông năm vạn sơn tặc, đều tùy ngươi chơi đùa"

"Nam vạn sơn tặc?!"

Quý Như Yên nghe vậy, trước mắt sáng ngời, đột nhiên nhớ tới đêm qua nàng cùng Lạc Thuần Thần nói chuyện, lúc này mới kịp phản ứng: "Ngươi là sơn tặc vương Nguyệt Như Hòa?"

"Đúng vậy!"

Nguyệt Như Hòa thấy nữ nhân trước mặt biểu tình thật phong phú

Lúc trước bình tĩnh, cái gì cũng không sợ không vui. Lúc này lại biểu hiện kinh hi

Quý Như Yên cười hắc hắc: "Ta không cần ngươi, ngươi trước liền đem năm vạn sơn tặc kia cho ta"

Nguyệt Như Hòa vừa nghe vậy, khóe miệng không khỏi trừu rút, nữ nhân này như thế nào chớp mắt một cái liền thay đổi rồi?

Hần chính là đại vương của nhóm sơn tặc kia, chỉ cần hần hô một tiếng, như thế nào bọn họ lại không đáp ứng

"Ngươi không cần ta, năm vạn sơn tặc kia, ngươi như thế nào sai sử được"

Nguyệt Như Hòa tựa tiểu phi tiểu, cặp lam sắc dị đồng kia, mang theo ý cười

Quý Như Yên hừ lạnh một tiếng: "Đừng xem thường cô nãi nãi ta. Quy củ của các ngươi ở Viên Đông, ta đây đều rõ ràng. Không phải là người thắng làm vua, thua làm giặc sao! Chỉ cần ta thắng được ngươi, thì ta chính là lão đại của bọn họ"

"Ý của ngươi là, muốn cùng ta giao chiến?"

"Có gì không thể? Chờ ngươi dưỡng thương hảo, chúng ta sẽ giao chiến!"

Nguyệt Như Hòa có chút ngoài ý muốn, tiểu nữ tử này tuy rằng cảnh giới vũ kỹ không thấp, nhưng tuyệt đối không phải là đối thủ của mình. Thờ nhẹ một hơi, hần thẳng thắn nói: "Ngươi không phải là đối thủ của ta"

Quý Như Yên liếc hần một cái: "Đừng quên là ai cứu ngươi ra khỏi bầy sói tuyết"

"Ta không quên, ta chỉ là ăn ngay nói thật"

Nguyệt Như Hòa lẳng lặng nói, nội lực trên người cũng khôi phục vài phần, nội lực ngưng tụ, bao trùm toàn thân, đầu khí hộ thể là màu lam

Quý Như Yên nhìn đầu khí màu lam trên người hần kia, nhất thời giống như bị ai đó điểm huyết, không nói lên lời

Mà Lạc Thuần Thần lại có suy nghĩ, lúc trước hần biết sơn tặc vương Nguyệt Như Hòa thực lực rất mạnh, nhưng không nghĩ tới hần đã đạt đến cảnh giới võ thánh! Nếu như không cẩn thận, rất có thể sẽ bị phản hệ!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 289: Sơn đại vương Nguyệt Như Hỏa 3

"Có phải ngươi cảm thấy bất ngờ ta là người đã đạt đến cảnh giới võ thánh hay không?"

Nguyệt Như Hòa cười khỏ, nhưng thần sắc trong con ngươi hấn cũng thấp phần ngưng trọng

Quý Như Yên thấy hấn nói chuyện, lập tức hồi phục tinh thần, thu hồi thần sắc kinh ngạc, sau đó nói với Nguyệt Như Hòa: "Ngươi lợi hại như vậy, tại sao không giải quyết bầy sói tuyết?"

Nguyệt Như Hòa lạnh lùng cười: "Bầy sói tuyết ta không sợ, ta sợ nhất chính là cái động kia"

"Động?"

Quý Như Yên cùng Lạc Thuần Thần nhìn nhau, suy nghĩ đều hướng đến hang động thần bí mà bọn họ muốn đến kia

"Chính là nghe đồn động kia có thiên tiên ngọc lộ!"

Nguyệt Như Hòa không chút che giấu, hấn vừa mới tiến vào trong động kia khoảng mười thước, đã bị một bầy dã thú tấn công, cho dù hấn lợi hại vô cùng, cũng không thể đấu lại nổi mấy ngàn dã thú

Trong hang động có rất nhiều dã thú, cho nên hấn phải dốc hết toàn lực rời khỏi, cấp bách chạy ra ngoài

"Vậy ngươi có nhìn thấy trong động có vật gì không?"

Quý Như Yên cảm thấy thấp phần hứng thú

Nguyệt Như Hòa lắc lắc đầu: "Ta chỉ biết một điều duy nhất là trong động kia có rất nhiều dã thú, nếu muốn tiến vào từ cửa động là không có khả năng, trừ khi là người thuộc cảnh giới võ hoàng"

"Cảnh giới võ hoàng? Ngươi cảm thấy đấu hoàng đại lục này, có người đạt tới cảnh giới võ hoàng sao? Nếu có, đã sớm đi ra xưng đế rồi!"

Quý Như Yên tức giận, nhìn về phía Lạc Thuần Thần, phát hiện hấn từ trước đến giờ luôn im lặng, thực dễ dàng làm cho người ta cảm thấy được nơi đây không có sự hiện hữu của hấn

Trước mặt người ngoài, Quý Như Yên cũng không khách khí gọi ra ngoại hiệu của hấn trên giang hồ: "Quý hoàng, ngươi tới phân tích một cái"

Quý hoàng?

Tên này, hấn vẫn là lần đầu tiên nghe thấy được từ miệng nàng phát ra khi hấn không mang mặt nạ

Quý Như Yên cặp mắt to mong đợi nhìn hấn, tựa hồ muốn từ trong miệng nghe ra được suy nghĩ của hấn

Lạc Thuần Thần một bên cầm lấy gỗ cây tùng, ném vào trong đồng lửa: "Nếu như là hang động chắc chắn có hai cửa hang. Lối mà Nguyệt huynh vừa tìm, có lẽ là cửa động chính, chắc chắn vẫn còn cái cửa động phụ!"

Nghe hấn nói như vậy, làm cho Quý Như Yên cùng Nguyệt Như Hòa trước mắt sáng ngời, không thể không nói, Lạc Thuần Thần đã nói ra được một tin tức tốt

Chỉ cần bọn họ tìm được cái cửa động kia, việc tiến vào hang động thật sự rất dễ dàng

Nguyệt Như Hòa dường như nhớ đến chuyện gì đó: "Quý hoàng huynh, đề nghị này tuy rằng không tồi, nhưng nếu chúng ta lấy thiên tiên ngọc lộ, sợ là dã thú sẽ phát hiện ra. Đến lúc đó khó mà thoát nổi!"

Hiển nhiên, Nguyệt Như Hòa đã được giao chiến cùng đám dã thú kia, nên trong tâm vẫn còn đề phòng lo lắng

Quý Như Yên bĩu môi: "Chúng ta không đánh được thì chạy là xong rồi"

"Chạy?"

Nguyệt Như Hòa liếc nàng một cái: "Ngươi nghĩ rằng chúng ta có thể chạy sao? Phải biết rằng trong động kia có ngốc ung tốc độ bay cực kỳ nhanh!"

Ngốc ung, thuộc loại động vật ăn thịt

Trời sinh bản tính hung tàn, công kích rất mạnh

Quý Như Yên nghe hấn nói như vậy, cũng không nói gì, nàng cũng thường xuyên ở bên ngoài sống, cũng biết được nếu như có nguy hiểm không thể xông loạn. Nếu như xông loạn có thể mất mạng như chơi

Lạc Thuần Thần không nói gì, chỉ tiếp tục nhìn đồng lửa trước mặt

Hắn đang ở trước đồng lửa kia nướng thịt sói tuyết

Đêm khuya ở tuyết mạch vô cùng rét, gió từ phía bắc thổi đến, càng làm cho người ta cảm thấy được lông tơ dựng đứng

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 290: Hàm tu thảo 1

Lạc Thuần Thần nhắc nhở bọn họ: "Nghĩ muốn thuận lợi lấy thiên tiên ngọc lộ cũng không phải không thể, chính là cần chuẩn bị mọi thứ đầy đủ. Nhớ rõ có một loại thảo dược, có thể che dấu mùi"

"Người đang nói là hàm tu thảo?"

Quý Như Yên lúc này mới nghĩ đến, bởi vì loại cỏ này cũng giống như với cây xấu hổ ở hiện đại

Loại cỏ này nếu như gặp phải tình huống khác thường, sẽ tự che dấu mùi của mình, hơn nữa bởi vì nó thẹn thùng, lên thường xuyên hờ một tí là che dấu mùi của nó, khiến cho người ngoài không thấy được sự tồn tại của hàm tu thảo

Quý Như Yên cảm thấy chơi rất tốt nên cũng đã lấy vài cọng mang về trong không gian của mình trồng

Không nghĩ tới, lúc này lại có thể dùng tới

Lạc Thuần Thần gật gật đầu: "Đúng là hàm tu thảo. Nhưng việc trước mắt của nàng vẫn là phải đến Viễn Đông, trợ giúp Yến vương thế tử lấy được binh phù"

Được hắn nhắc nhở, Quý Như Yên lúc này mới hướng Nguyệt Như Hòa nói: "Cái kia, các người ở Viễn Đông, là ai cùng hộ quốc công Cốc Quân ở Tỉ U quốc hợp tác?"

"Ta nhiều năm nay không trở về Viễn Đông, người hỏi ta, ta cũng không biết:"

"Người là sơn tặc vương thật đúng là một chút trách nhiệm cũng không có! Làm cho người ta cảm thấy người là người có trái tim thập phần băng giá a!"

"Bọn họ sống hay chết liên quan gì đến ta! Chính ta cũng chưa bao giờ muốn làm sơn tặc vương, là bọn họ tự tôn xưng ta, ta cũng chưa bao giờ sai bọn họ làm chuyện gì"

Quý Như Yên xem thường Nguyệt Như Hòa, lão đại như vậy, thiết tình làm cho người ta thay bọn sơn tặc lo lắng a!

"Vậy người không ở Viễn Đông, là ai đang phụ trách mọi việc?"

Nguyệt Như Hòa sáng khoái đáp: "Nhiệm vụ ta, Quân Tử Đường"

Lạc Thuần Thần nghe vậy, có chút kinh ngạc: "Quân Tử Đường là Tà Minh minh chủ, như thế nào lại ở Viễn Đông làm nhiệm vụ gia?"

"Người đây là có điều không biết, ta cùng nhiệm vụ vốn là người trong Tà Minh, sau này ta một mình tiến đến Viễn Đông đánh ngã hết bọn sơn tặc, nhiệm vụ ta nghĩ muốn có thật nhiều tinh anh ra nhập Tà Minh, nên muốn chọn người trong đám sơn tặc, ta rời đi cũng đều là hắn thay ta quản lý"

Nguyệt Như Hòa nhắc đến Quân Tử Đường trên mặt thần sắc tràn ngập kiêu ngạo

Xem ra hắn cùng nhiệm vụ tình cảm rất tốt

Lạc Thuần Thần lúc này mới bình tĩnh, khó trách Quân Tử Đường lại đến Viễn Đông

Sợ là muốn chọn ra một đám người mới ra nhập vào Tà Minh kia

Quân Tử Đường cái tên kia, nửa chính nửa tà

Hắn ở trên giang hồ, là tiếp nhận việc giết người

Muốn hắn giết người, cũng phải xem tâm tình của hắn, nếu như tốt sẽ tiếp nhận, còn nếu như không tốt, tất cả đều cự tuyệt

Có khi một tháng mới nhận một vụ, hơn nữa công phu từ ngoạm của hắn rất tốt, nếu nhận được bạc liền giết, còn không trả nổi bạc, liền đem người sai giết, giết chết

Tác phong làm việc như vậy, ở trong chốn giang hồ làm cho người ta khinh thường

Nhưng rất nhiều thương nhân muốn cùng Tà Minh hợp tác, làm cho Tà Minh thay mình đi lấy tiền nợ

"Thật đối! Thịt sói tuyệt có thể ăn chưa? Nếu nướng nữa sợ sẽ thành than!"

Nguyệt Như Hòa nhìn chằm chằm thịt sói trên đồng lửa, vô lực vỗ vỗ cái bụng đói của mình

Quý Như Yên thấy bộ dạng kia của hắn, cũng không muốn cùng hắn so đo, lấy cái đùi sói đưa cho hắn, sau đó đem một con sói tuyết khác nướng lên, cho bạch mao vượn người ăn

Viên Viên vui ăn rất nhiều, thân hình sẽ mau chóng cao lớn

Quý Như Yên cũng không phải đói lắm, nài nỉ chỉ ăn một chút, sau đó liền uống rượu làm ấm người

Nhưng thực ra Lạc Thuần Thần cùng Nguyệt Như Hòa hai người đã ăn không ít

Đội bọn họ ăn xong Quý Như Yên nói hai người họ đi ngủ trước, để nàng gác đêm

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 291: Hàm tu thảo 2

Bọn họ khi ngủ, đều trực tiếp nằm trên người Viên Viên. Viên Viên trên người có lông rậm rạp, rất ấm áp

Hai người cũng không từ chối, ngoan ngoãn đi ngủ

Đến canh ba, Quý Như Yên cũng chưa cảm thấy buồn ngủ

Nhìn bọn họ đã ngủ say, nàng liền quay sang nói với Viên Viên: "Viên Viên, nhìn bọn họ, nếu như bọn họ tỉnh, nhớ kêu to báo cho ta. Ta có việc phải đi tìm sư huynh nói chuyện!"

Viên Viên gật gật đầu

Quý Như Yên lắc mình một cái, liền biến mất tại chỗ, tiến vào trong không gian

Không khí trong không gian thật phần thoải mái, đó là không khí giao nhau giữa hệ sang thu, không có khí lạnh

So với tuyết mạch, thật sự là ấm áp hơn rất nhiều

Quý Như Yên cũng không để ý lắm, lập tức tiến vào Ngạo Thế Bảo, hướng phòng luyện đan mà đi đến

Tại phòng luyện đan, Sở Lam Thiên như trước ở trong đó

Hắn nghe được tiếng bước chân của Quý Như Yên cũng không quay đầu lại: "Phát sinh chuyện gì? Ngươi không phải đi đến Viễn Đông sao?"

"Sư huynh, có tin tức của thiên tiên ngọc lộ. Ta nghĩ sau khi giải quyết việc ở Viễn Đông sẽ đem thiên tiên ngọc lộ lấy về"

"Thiên tiên ngọc lộ?"

Sở Lam Thiên kinh hi vài phần

"Đúng vậy"

Quý Như Yên hiểu được tại sao hắn vui mừng, ngay từ đầu Sở sư huynh đã đáp ứng lời thỉnh cầu mình tiến vào không gian chữa trị cho Tuyết Nhi. Nay hắn cũng đã sớm đem Tuyết Nhi đặt ở trong tâm can

"Địa phương kia, người có thể tiến vào?"

"Ta chưa đến, hôm nay ở tuyết mạch cứu được một người, người kia chính là sơn tặc vương Nguyệt Như Hòa, hắn đã đạt tới cảnh giới võ thánh. Hiện đang bị trọng thương, đang dưỡng thương ở trong động. Trong động kia có sói tuyết cùng ngọc ung. Nghe Lạc Thuần Thần nói, bình thường trong hang động có hai cửa động, chúng ta có thể tìm cửa phụ của hang động tiến vào"

Sở Lam Thiên sờ sờ râu, sắc mặt ngưng trọng, một lúc lâu sau mới lên tiếng: "Người nghĩ muốn một người nữa đi không?"

"Không, ta nghĩ muốn sư huynh đi phụ trách an nguy của Lạc Thuần Thần"

Quý Như Yên sớm đã có chủ ý: "Ta đến lúc đó sẽ cùng sơn tặc vương Nguyệt Như Hòa tiến vào động kia, tận lực đem thiên tiên ngọc lộ tiến ra"

Sở Lam Thiên lắc lắc đầu: "An bài như vậy không ổn"

"Sư huynh nói xem"

"Thứ nhất, ta nếu đi ra ngoài, ai sẽ chiếu cố Tuyết Nhi? Tuyết Nhi mấy ngày nay đang dùng dưng. Thứ hai, ta cùng Lạc Thuần Thần ở Viễn Đông, ai có thể đảm bảo sơn tặc sẽ không đánh chủ ý nên chúng ta. Thứ ba, một mình người ở trong động, ta cũng sẽ lo lắng, người đi cùng người ngoài, nếu như lấy được thiên tiên ngọc lộ, có chắc hắn sẽ không nổi lên dị tâm, hơn nữa hắn còn đã đạt đến cảnh giới võ thánh"

Quý Như Yên liếc Sở Lam Thiên một cái: "Kia ý của Sở sư huynh là?"

Sở Lam Thiên cười hắc hắc: "Thời điểm xuất phát, người đem tiểu tử Lạc Thuần Thần kia đánh hôn mê, lão phu cho hắn ăn trăm thụ hoàn. Đem hắn tiến vào trong không gian, lão phu sẽ đi ra ngoài, dùng mặt nạ da người, lão phu có thể biến thành hắn. Cho dù là sơn tặc kia muốn đối với người bất lợi, ta cũng có thể thay người hảo hảo giáo huấn hắn!"

Quý Như Yên lúc này cũng hiểu được

Sư huynh Sở Lam Thiên làm sao lại cảm thấy sự an bài của nàng không ổn?

Căn bản là nghĩ muốn cùng nàng ra ngoài thám hiểm!

Quý Như Yên tức giận liếc hắn một cái: "Sư huynh xác định thật sự phải làm như vậy sao? Chuyện không gian tốt nhất không nên cho hắn biết đi"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 292: Hàm tu thảo 3

"Ít nói đi! Người đã sớm đem nước suối ở Linh Tuyền cho tiểu tử Lạc Thuần Thần kia dùng, nếu như sợ phiền toái, sao không trực tiếp đem hắn tiến vào không gian, đến lúc đó cho hắn một thùng linh tuyền không phải là tốt rồi sao?"

"..."

Quý Như Yên nhìn thấy Sở sư huynh một bộ dạng như con khỉ, cũng không nói gì

Nàng lúc trước giúp đỡ Lạc Thuần Thần, cũng chỉ là muốn cho hắn giúp đỡ nàng đến Bồ Đề quốc mà thôi

Không ai biết đường đến Bồ Đề Quốc, nên nàng chỉ có thể phụ thuộc vào sự giúp đỡ của Lạc Thuần Thần

Quý Như Yên hít một hơi: "Được rồi, mấy ngày nay huynh tận lực cho Tuyết Nhi ổn định một chút. Bởi vì lúc xuất phát cũng cần thời gian rất dài"

"Yên tâm yên tâm"

Sở Lam Thiên tâm tình vô cùng tốt, vội vàng cười nói

Quý Như Yên nói hắn phối cho một ít dược làm từ hồn tu thảo, lúc này mới tiến ra khỏi không gian

Thời điểm đi ra, thấy Viên Viên đang cảnh giác bốn phía

Quý Như Yên nhìn trên người nó có hai nam nhân đang nằm. Phát hiện hai người này ngủ giống như là heo chết

Liên mỉm cười đi đến chỗ đốt lửa, tiếp tục ngồi gác đêm

Điều nàng không biết chính là, lúc nàng trở về, một trong hai nam nhân kia, có người nhú mày một chút

Bọn họ từng là cao thủ, ngủ khi nào có thể say sưa mướt phần được?

Lạc Thuần Thần cảm thấy khó hiểu, hắn vừa nãy không cảm nhận được hơi thở của nàng

Nàng cùng Viên Viên nói nhỏ, hắn cũng nghe rõ ràng, nàng cùng Sở gia gia nói chuyện? Sở gia gia cũng không ở tuyết mạch, sao có thể nói chuyện?

Nguyệt Như Hòa bình tĩnh ngủ say, bởi vì hắn biết xung quanh hắn không có địch nhân, hơn nữa trên người còn bị trọng thương, còn có Viên Viên canh chừng, hắn tất nhiên có thể hảo hảo ngủ ngon

Buổi sáng mặt trời lên cao vạn trượng, chiếu thẳng vào tuyết mạch, ngân quang lóng lánh, càng khiến nơi đây có vẻ xinh đẹp hơn

Quý Như Yên đứng lên, sống lưng có chút cứng ngắc

"Sớm vậy!"

Lạc Thuần Thần hướng nàng tươi cười, tuy rằng hắn vừa mới ngủ dậy sợi tóc có chút hỗn độn, nhưng lại tuyệt đối không ảnh hưởng đến mỹ lực của hắn, càng làm cho hắn phong tình hơn

Nguyệt Như Hòa dường như không muốn thức dậy, hắn chỉ mở nửa mắt sau đó lại nhắm lại

"Trời đã sáng"

Hắn nói một câu, sau đó ngáp một cái thật to

Quý Như Yên thấy Nguyệt Như Hòa đã tỉnh, vì vậy tiến đến đập vào sau lưng của hắn: "Nếu đã tỉnh cũng đừng muốn ngủ tiếp. Đừng quên nơi này là tuyết mạch, ngươi nếu muốn ngủ tức là không muốn sống nữa sao?"

Lạc Thuần Thần buồn cười nhìn động tác thô lỗ của Quý Như Yên, chỉ cảm thấy nàng như vậy, mới thật sự là nàng

Nguyệt Như Hòa có chút bất đắc dĩ: "Bàn tay của ngươi đúng thật là to, ngươi sẽ không muốn đem ta đánh chết chứ?"

"Yên tâm, lúc đó ngươi chết, cầm đến cho ngọc ung, bọn chúng chắc chắn sẽ vui mừng"

"Nguyệt huynh quen thuộc Viễn Đông, xin hãy chỉ đường, đưa chúng ta đến được nơi đó ngươi lại có thể hảo hảo nghỉ ngơi"

Lạc Thuần Thần ở bên nói với hắn

Nguyệt Như Hòa gật gật đầu: "Yên tâm, ta sẽ dẫn các ngươi đi"

Ba người ngồi trên vai của Viên Viên, theo hướng chỉ của Nguyệt Như Hòa mà đi

Tới buổi trưa, bọn họ đã nhìn thấy đỉnh núi của Viễn Đông

Núi này chỉ có cỏ dại ngắn ngủn, ngay cả một cây nhỏ cũng không nhìn thấy, ngoài ra có rất nhiều núi đá

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 293: Tặc Vương trại 1

Quý Như Yên đánh giá nơi này một lượt: "Viên Viên để chúng ta xuống đây đi"

Bạch mao vượn người nghe lệnh, để bọn họ xuống dưới

Phân phó Viên Viên đi đến chỗ tuyết mạch nghỉ ngơi, địa phương lạnh băng kia, mới là nơi nó yêu thích nhất

Đuổi Viên Viên rồi đi rồi. Quý Như Yên lúc này mới để Nguyệt Như Hòa dẫn đường

Về tới địa bàn của mình, sơn tặc vương Nguyệt Như Hòa có vẻ hết sức cao hứng, một bên dẫn bọn họ, một bên vừa giới thiệu

"Phía trước Viễn Đông này chính là biên cảnh, núi cao có rất nhiều hàng rào, nơi đó chính là hàng rào do ta lập lên, các người có thể thăm quan núi rừng ở đây, cây cũng không có nhiều, chủ yếu chỉ là bụi cỏ thôi. Mùa đông vừa đến, mấy đám cỏ đó sẽ trụi lủi"

Quý Như Yên nhìn lướt qua, quả thật giống y như hần nói, địa phương này không có một loại lương thực nào

Dưới đất đều hỗn loạn đá sỏi, nơi như vậy sao có thể gieo trồng thực vật được?

Đi lâu đến như vậy rồi, ngay cả một khối bùn tinh khiết cũng không có

Viễn Đông này thật đúng là nơi hoang vu, cũng không biết vì cái gì bọn sơn tặc lại đến nơi này

"Vậy lương thực từ đâu tới?"

"Ồ tuyết mạch dã thú không ít, cách vài ngày, sẽ có tổ đội đến chân núi săn thú. Chỉ cần không gặp phải bầy sói tuyết, bọn họ sẽ không chết"

Nguyệt Như Hòa giọng nói thật lạnh nhạt

Quý Như Yên cũng không nói gì, lương thực ở đây là phải dùng tính mạng mới có thể lấy sao?

"Ở nơi đây cuộc sống gian nan, còn không bằng đi nơi khác không phải tốt hơn sao?"

Nguyệt Như Hòa hỏi lại: "Nói thì dễ, có quốc gia nào dám thu nhận sơn tặc không?"

Đúng vậy!

Sơn tặc số lượng không ít, Viễn Đông sơn tặc cũng đến mười vạn người, hơn nữa còn phân chia thành sơn trại. Trại lớn, trại nhỏ đều vì phân chia lương thực mà khác nhau lẫn nhau

Nếu thật sự đám người kia tiến vào một quốc gia nào đó, một khi phát sinh ra xung đột, trong triều đình ai sẽ đứng ra? Đến lúc đó kết cục cũng giống nhau, là bị đuổi đi

Lạc Thuần Thần nghe hai người kia nói chuyện, chỉ cảm thấy bọn họ thật đáng yêu

Một người là hiểu đời chưa sâu, còn một người lại là đại vương của bọn sơn tặc

Hần cũng nhìn không ra, Nguyệt Như Hòa là người thân thể tuy lớn, nhưng suy nghĩ lại vô cùng đơn giản

Phải biết rằng sơn tặc vương Nguyệt Như Hòa là người có thể đạt tới cảnh giới võ thánh, nhất định không đơn giản

Quý Như Yên tuy rằng thẳng thắn, nhưng nàng cũng không có ác ý, nguyên nhân như vậy, nên Lạc Thuần Thần cảm thấy Nguyệt Như Hòa không có ác ý gì với Quý Như Yên

Ngược lại, Tà Minh Quân Tử Đường mới là người làm cho Lạc Thuần Thần phải kiêng kỵ

Quân Tử Đường kia là một người giao hoạt, mặc kệ là người giàu hay kẻ nghèo, chỉ cần hắn nhận nhiệm vụ, người bị hắn giết cũng bị móc sạch tài bảo

Nếu không, một tổ chức lớn như vậy, không có bạc, như thế nào có thể duy trì

"Chúng ta tới rồi, đây chính là Tặc Vương trại!"

Tặc Vương trại?

Quý Như Yên ngẩng đầu liếc mắt nhìn một cái, không khỏi trợn rút khóe miệng, cửa của trại này cũng thật lớn

Trên biển kia của cánh cửa, như là được làm từ gỗ tùng ngàn năm, làm người ta cảm thấy thập phần khí thế

Điểm trọng yếu ở đây là ba chữ "Tặc Vương trại" viết rất to, còn có nét chữ rồng bay phượng múa

"Chữ này viết không tồi!"

Quý Như Yên khen

Lạc Thuần Thần vừa thấy ba chữ kia, sắc mặt có chút khác thường, lúc trước hắn cùng với Quân Tử Đường đấu nhau đến người chết kẻ sống, sao có thể không nhận ra được nét chữ của hắn đây?

"Đúng vậy không tồi, nhưng vẫn thiếu điểm khí phách!"

Nguyệt Như Hòa nghe thấy bọn họ khen ba chữ kia, giống như là chính mình được khen, sắc mặt có chút ửng đỏ: "Đi thôi, ta mang các người đến gặp nhị đệ của ta!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 294: Tặc Vương trại 2

Đi vào trong trại, Quý Như Yên còn chưa kịp xem bên trong bày trí như thế nào, liền nghe thấy một âm thanh nhức óc: "Hoan nghênh đại ca trở về! Đại ca! Đại ca! Đại ca!"

Quý Như Yên che hai lỗ tai, những người này thật đúng là có tình cảm mãnh liệt

Cái lỗ tai của nàng sắp chịu không nổi rồi

Đứng trước mặt bọn sơn tặc, nhìn qua bọn họ đều là một đám nhanh nhẹn dũng mãnh, sau lưng còn có một cây đao. Chuỗi đại đao màu đỏ, hiển hách mà hung ác

Đám người bọn họ đều tự động tránh đường

Theo đường kia, có một nam tử mảnh khảnh nhỏ gầy, râu dài hình chữ bát, đôi mắt khôn khéo lướt nhìn qua bọn họ

"Đại ca, hoan nghênh trở về"

Quân Tử Đường cười tủm tỉm nhìn Nguyệt Như Hòa, tiến lên ôm hân, hai người lúc này mới tách nhau ra

"Nhị đệ, đến đây ta giới thiệu vài người với đệ. Vị này chính là ân nhân cứu mạng của ta, Quý Như Yên cô nương, vị này chính là Quý huynh. Quý cô nương, đây là nhị đệ của ta, Quân Tử Đường

"Ân nhân cứu mạng?"

Quân Tử Đường có chút ngoài ý muốn, thực lực của đại ca như thế nào, hân so với người ngoài hiểu biết rất rõ ràng. Nếu một đánh một, ai có thể là đối thủ của đại ca?

Nhưng là, theo đại ca nói, tiểu nữ tử trước mắt chính là người đã cứu mạng của đại ca

Nguyệt Như Hòa cười ha ha: "Nhị đệ, chẳng lẽ ngươi không tin ta?"

Quân Tử Đường mỉm cười: "Như thế nào không tin? Lời của đại ca nói, tiểu đệ trăm ngàn không nghi ngờ, Chỉ là vừa mới có chút kinh ngạc mà thôi, Quý cô nương, nếu là ân nhân cứu mạng của đại ca, cũng chính là ân nhân của ta, hôm nay hai vị đến đây, ta sẽ hảo hảo tiếp đón"

"Chỉ sợ là làm phiền các người"

Quý Như Yên cảm giác nam tử râu hình chữ bát kia, tuy là bên ngoài niềm nở, nhưng ánh mắt vẫn còn nghi ngờ

Vì vậy nàng cũng khách khí nói

"Người đâu, mang hai vị tôn khách đi rửa mặt nghỉ ngơi"

"Hai vị thỉnh"

Một sơn tặc sai vật tiến lên, khuôn mặt tươi cười, tiếp đón Quý Như Yên cùng Lạc Thuần Thần rời đi

"Nguyệt huynh, lát nữa gặp!"

Quý Như Yên hướng Nguyệt Như Hòa chấp tay, xoay người cùng Lạc Thuần Thần rời đi

Nhìn bọn họ rời đi, Quân Tử Đường lúc này mới kéo Nguyệt Như Hòa lại nói chuyện: "Đại ca, ngươi có biết người dẫn theo người nào trở về không?"

"Ân nhân cứu mạng của ta!"

Nguyệt Như Hòa cười nói

Quân Tử Đường thở dài một tiếng: "Đại ca! Quý Hoàng kia chính là người mà ta kiêng kỵ nhất, huynh không phải đã quên rồi chứ?"

"Hắn trêu chọc người?"

"Không có"

"Nhị đệ, không phải đại ca nói người, nếu như không phải địch nhân thì sẽ không biến thành địch nhân. Huống chi, theo ta thấy, hắn không phải là người xấu"

Quân Tử Đường nhìn hắn: "Đại ca, người xấu như thế nào sẽ không nói cho huynh biết?"

Nguyệt Như Hòa trừng mắt nhìn hắn một cái, cảnh cáo nói: "Bất kể như thế nào, mạng của ta cũng là bọn hắn cứu, người cũng chớ có đánh chủ ý lên người bọn họ!"

"Yên tâm đi, điểm ấy đệ còn muốn tránh. Bất quá, đại ca người không phải là đi lấy thiên tiên ngọc lộ sao? Sao nhanh như vậy đã trở về?"

"Vào không được, còn bị trọng thương, nếu không phải bọn họ cứu ta, chỉ sợ ta cũng đã chết rồi"

Chuyện vừa mới phát sinh, Nguyệt Như Hòa trong lòng vẫn còn chút sợ hãi

Động kia thật đúng là thập phần cổ quái, hắn ngay cả một chút ý tưởng đối phó cũng không có

"Đại ca còn muốn đi không?"

Nguyệt Như Hòa cầm cầm nắm tay, nói lớn: "Đi! Vì cái gì không đi? Không lấy được thiên tiên ngọc lộ, lão tử thề sẽ không bỏ qua!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 295: Tặc Vương trại 3

Quân Tử Đường nhíu mày: "Cần ta đi cùng đại ca không?"

Nguyệt Như Hòa sừng sốt một chút: "Người không phải không thích cùng ta đi mạo hiểm sao?"

"Đại ca nếu thứ kia thật sự nguy hiểm như đại ca nói, ta là nhị đệ cũng nên đi trợ giúp người một phen mới đúng"

Quân Tử Đường mỉm cười, tiện đà nói: "Hơn nữa đại ca mang về vị Quý cô nương kia, chỉ sợ không phải là người đơn giản"

Nguyệt Như Hòa nhất thời hiểu được là hắn lo lắng cái gì: "Người nói rất đúng, vị Quý cô nương kia quả thật không đơn giản, tuổi còn trẻ, cũng đã đạt tới võ thánh điên kỳ, chỉ cần nàng ta gặp được cơ duyên, sẽ đột phá đến cảnh giới võ thần. Người như vậy, chúng ta không thể gây hấn, nếu như là hảo hữu, như vậy mới có lợi"

"Đại ca ý là, vị Quý cô nương kia cũng là muốn thiên tiên ngọc lộ sao?"

"Đúng vậy"

Quân Tử Đường có chút nghi hoặc: "Nếu thiên tiên ngọc lộ chỉ có một giọt, đại ca cũng muốn cho nàng sao?"

"Nàng là ân nhân cứu mạng của ta, tất nhiên muốn cho nàng. Bất quá, thiên tiên ngọc lộ kia là một bảo bối, có thể nhìn thấy cũng là có phúc khí rồi, không phải sao?"

Nguyệt Như Hòa lòng dạ thẳng thắn

Quân Tử Đường gật gật đầu nói: "Vậy đại ca tự mình lo liệu đi!"

...

Được son tặc an bài ổn thỏa, Quý Như Yên cùng Lạc Thuần Thần ở lại Bì Lân cư, Quý Như Yên đánh giá bốn phía một lúc. An bài cho nàng ở phòng này không phải là phòng tốt nhất, nhưng tuyệt đối cũng không tính là quá kém, ít nhất còn nơi này cũng bố trí thập phần tinh xảo

Ngoài cửa sổ còn có một ôn tuyền nhỏ, đối với ôn tuyền như vậy, nàng từ trước đến nay cũng chắc chắn không bỏ qua

Vì thế, khi son tặc kia rời đi, nàng liền thoải mái mà hưởng thụ ôn tuyền

Ngắm mình nửa canh giờ, cũng cảm thấy được thoải mái, hàn khí cùng một môi trong người cũng thoát ra

Quý Như Yên mặc xong y phục, ngoài phòng liền truyền đến thanh âm: "Như Yên, ta có thể vào không?"

Người bên ngoài chính là Lạc Thuần Thần, Quý Như Yên một bên lau tóc, đáp: "Vào đi"

Lạc Thuần Thần đã ăn mặc thập phần chỉnh tề, chắc chắn hẳn cũng đã ở trong phòng nghỉ ngơi, lúc này mới có thể có tinh thần như vậy

Quý Như Yên nhìn hắn một cái: "Người tìm ta có chuyện gì không?"

"Hiện giờ chúng ta đang ở trên địa bàn của người khác, nàng không sợ sao?"

"Có gì phải sợ? Đánh không lại cũng có thể chạy trốn, nơi này trừ bỏ vách tường có hơi cao, còn có chỗ nào lợi thế?"

"Quả thật không có, nhưng nàng không thể không đề phòng"

Lạc Thuần Thần đi đến phía sau nàng, cầm khăn trên tay nói: "Ta giúp nàng"

"Cám ơn"

Lạc Thuần Thần một bên cẩn thận lau tóc cho nàng, nói: "Nguyệt Như Hỏa là một người ngay thẳng, nhưng Quân Tử Đường cũng chưa hẳn như vậy. Hắn cười đối với chúng ta, nhưng cũng chưa biết được một ngày nào đó, sẽ ám sát chúng ta"

"Quân Tử Đường kia, người quen sao?"

"Lão đối thủ"

Lạc Thuần Thần cười xấu xa: "Muốn nghe đánh giá của ta đối với hắn không?"

"Nói nghe một chút"

"Giảo hoạt như cáo"

"Bốn chữ này có thể hình dung được hắn là người thông minh"

Lạc Thuần Thần nói: "Quân Tử Đường là người chưa bao giờ đặt mình vào nguy hiểm, là một đối thủ khôn khéo, đối với kẻ địch hắn đưa ra kế sách, sẽ chắc chắn không đặt mình vào nguy hiểm. Không phải kẻ địch nhưng nếu có lợi cho hắn, chắc chắn cũng bị hắn tính kế"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 296: Tặc Vương trại 4

"Nói như vậy, thời điểm chúng ta bước vào sơn trại, cũng đã bị hắn đề ý tới sao?"

"Cũng có thể nói như vậy"

Quý Như Yên xoa xoa ngón tay, thần nhiên nói: "Không quan trọng, chỉ cần không liều mạng, chịu thiệt một chút cũng tốt"

Chịu thiệt là tốt!

Biện pháp như vậy, chỉ có kẻ ngốc mới tin

Lạc Thuần Thần bỏ khăn trên tay xuống, sau đó đi đến bên bàn lấy một cây lược gỗ giúp nàng chải tóc

Tóc của nàng rất mềm, vừa đen vừa dài, giống như là tơ lụa

Lạc Thuần Thần lần đầu tiên đụng tới tóc của nàng, hần liền rất thích tóc nàng

"Đêm nay ngươi ở tại phòng của ta, giúp ta ngăn trở đám người đó, ta muốn đi xem địa hình nơi đây"

"Nàng muốn bản đồ ở nơi đây?"

"Ân, nếu như nắm chắc trong tay, mới có thể bách chiến bách thắng"

Lạc Thuần Thần nở nụ cười: "Ta đã biết rõ địa hình nơi đây, nàng không cần đi xem nữa"

"Ngươi trước kia từng tới nơi này?"

Quý Như Yên có chút ngoài ý muốn, không nghĩ là hắn đã từng tới Viễn Đông

Lạc Thuần Thần không trả lời, liền đi đến phía bàn cầm bút lông vẽ ra bản đồ nơi đây

"Ở Viễn Đông chỉ có sơn tặc, vùng này không có dân chúng đến đây sinh sống. Sơn tặc cũng chia thành bè phái, mà Tặc Vương trại, chính là sơn trại lớn nhất nơi đây

"Ý của ngươi là, trừ bỏ sơn trại này, còn có sơn trại khác?"

"Đương nhiên. Buổi tối nàng có thể đến hỏi Quân Tử Đường xem có biết ai là người hợp tác với hộ quốc công hay không"

Quý Như Yên thông minh hiểu ý của hắn: "Ý của ngươi là, Quân Tử Đường không phải là người hợp tác với Hộ quốc công?"

"Tà Minh không thiếu tiền, nàng cảm thấy Quân Tử Đường cần phải đến hợp tác với hộ quốc công hay sao?"

Lạc Thuần Thần hỏi lại

Hắn nói rất có đạo lý, nếu một người vừa có tiền lại vừa có nhân lực, còn cần đến hợp tác với mệnh quan triều đình sao?"

Quý Như Yên liền nói: "Đêm nay ta đến hỏi hắn một chút cũng được"

"Ân"

Bên ngoài vang lên tiếng gõ cửa, tiểu sơn tặc ở bên ngoài nói: "Quý cô nương, Quý Hoàng công tử trại chủ cho mời"

"Hảo, chúng ta đến đây"

Quý Như Yên cùng Lạc Thuần Thần nhìn nhau, rốt cục cũng muốn được gặp mặt

Theo sơn tặc đi trước, hai người đi đến một gian phòng rất lớn

Nhìn bên ngoài có hai lầu. Đi lên lầu hai, lúc này mới cảm thấy phong cảnh khác thường

Bên ngoài được bao quanh bởi rừng cổ phong, điều này làm cho Quý Như Yên vô cùng thích thú

Nơi đây có màn che thật dài, buổi tối gió thổi qua màn che màu trắng lay động, nhìn qua giống như là cuộn sóng

Nguyệt Như Hòa ngồi ở trên ghế, mắt sắc, đưa tay mời bọn họ: "Quý cô nương, Quý Hoàng huynh, mời ngồi"

Trên ghế còn có một vị nữ tử

Nữ tử này một thân y phục màu vàng nhạt, dung mạo xuất chúng, lay động lòng người

"Lữ thị, đa tạ hai vị đã cứu phu quân của ta"

Lữ thị đứng lên, hướng Quý Như Yên cùng Lạc Thuần Thần cảm ơn

Chương 297: Tặc Vương trại 5

Quý Như Yên hướng Lữ thị gật đầu: "Lữ phu nhân khách khí rồi"

Lúc này hai người mới theo Lạc Thuần Thần ngồi xuống

Quân Tử Đường phân phó đám sơn tặc mang thức ăn lên, sau đó bọn sơn tặc rời đi

Toàn bộ lầu hai cũng chỉ còn năm người bọn họ

Nguyệt Như Hòa bưng chén rượu trên mặt bàn: "Quý cô nương ta kính ngời một ly"

"Nguyệt huynh khách khí"

"Thắng thần mà nói ta cả đời này là một hán tử, cũng không hiểu cái gì là bất quy củ. Mạng của ta là do ngời cứu, về sau Quý cô nương có cái gì khó khăn, cứ nói với ta một tiếng, ta sẽ dốc lực giúp được!"

Quý Như Yên cười cười, cũng không có bưng chén rượu lên: "Ý của Nguyệt huynh là, nếu ta muốn thiên tiên ngọc lộ, ngời cũng cho sao?"

"Đúng vậy!"

Nguyệt Như Hòa gật gật đầu

Quý Như Yên nhìn sang Quân Tử Đường: "Cho dù Nguyệt huynh nghĩ muốn cho ta, không biết nhị đệ của ngời có nguyện ý không"

Đột nhiên chuyển hướng đến trên người Quân Tử Đường, hắn liền nhìn thẳng Quý Như Yên, gật gật đầu: "Ta quả thật không đồng ý, nhưng đại ca đã lên tiếng, ta là nhị đệ cũng tôn trọng ý muốn của hắn"

"Các ngời không cần vì ta cứu Nguyệt huynh mà đối với ta nhân nhượng, ta cứu ngời không tính là sẽ có thứ gì. Thiên tiên ngọc lộ là thứ vô cùng trân quý, cũng không cần đem nó ra cảm tạ ta. Như vậy đi, Nguyệt huynh, chỉ cần huynh giúp ta hai điều, coi như là đã báo đáp ta rồi. Có được không?"

Quân Tử Đường hỏi: "Hai việc này là gì?"

"Thứ nhất, sơn tặc nào hợp tác với hộ quốc công của Ti U quốc, thứ hai cái động kia ở vị trí nào, chỉ cần nói cho ta biết một tiếng"

Quân Tử Đường trầm tư một lúc: "Điều kiện thứ hai cũng không khó làm, như vậy chẳng lẽ, ngời không muốn đoạt lấy thiên tiên ngọc lộ sao?"

"Ta cũng không nói không lấy thiên tiên ngọc lộ. Đương nhiên thiên tiên ngọc lộ nếu như đến tay Nguyệt huynh, ta cũng không muốn giành lấy. Hiện tại thiên tiên ngọc lộ không ở trong tay chúng ta, cho nên bằng thực lực của mình đi lấy về, không phải là rất tốt sao?"

Quý Như Yên đề nghị

"Hảo! Cùng Ti U quốc hợp tác là Kha Long trại của trại chủ Kha Long, ngời nếu muốn lấy thủ cấp của hắn, ta tùy thời có thể mang tới. Về phần thiên tiên ngọc lộ chỉ có đại ca của ta mới biết"

Ánh mắt của Quân Tử Đường dừng lại trên người Nguyệt Như Hòa

Nguyệt Như Hòa hiểu ý của hắn liền nói: "Ồ giữa tuyết mạch, có một khu rừng. Đi theo phía nam khu rừng đó sẽ đến được cái động"

Lạc Thuần Thần cười cười: "Lời nói này của Nguyệt huynh tựa hồ có điểm không đúng đi! Ở giữa rừng cây kia phải vượt qua một hồ băng, này phải như thế nào mới vượt qua được?"

"Chỉ có thể dựa vào thực lực của chính mình, lúc trước dựa vào đầu khí hộ thể của ta mới có thể qua"

Sắc mặt của Nguyệt Như Hòa có chút bối rối, giống như là không có ý tốt

Quý Như Yên nhìn thấy sự khác thường của hắn, cũng không có nói ra

Vốn là tình cờ gặp mặt, cứu một mạng ngời, sau đó làm cho cả gia đình nhà ngời ta đối tốt với mình, đó không phải là sự thật

Cho dù là người nhà, cũng có bí mật cá nhân, còn chưa biết đối phương là người như thế nào, làm sao có thể nói ra bí mật của mình được

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 298: Tặc Vương trại 6

Lạc Thuần Thần nhìn thoáng qua Quý Như Yên, thấy nàng hướng mình lắc lắc đầu, ý muốn không truy cứu

Hắn cũng không nhắc đến nữa, đành phải chuyển đề tài: "Thủ cấp của Kha Long tạm thời không cần, phải đợi hộ quốc công Cốc Quân của Ti U quốc tới, đến lúc đó người đưa thủ cấp của Kha Long cho chúng ta cũng chưa muộn"

"Được"

Quân Tử Đường lập tức đồng ý

Một bàn rượu mỹ vị, nhưng mọi người đều có tâm sự, ăn vào cũng không biết mùi vị ra sao

Quý Như Yên chỉ ăn hai miếng, liền cảm thấy không có hứng thú

Lạc Thuần Thần thấy nàng ăn ít như vậy, liền nói: "Có muốn đi tản bộ hay không?"

"Cũng tốt"

"Một khi đã như vậy, thứ lỗi cho tại hạ cùng Yên Nhi không tiếp được"

Đội hai người bọn họ rời đi

Lữ thị lúc này mới nói chuyện: "Phu quân, thiếp thân thấy hai người họ cũng không phải là người có tâm địa bất chính. Nếu như bọn họ lấy được thiên tiên ngọc lộ chắc chắn cũng sẽ chia cho chàng"

Nguyệt Như Hòa không có mở miệng, Quân Tử Đường ở một bên nói: "Đại tẩu lòng người khó đoán. Đối phương là địch hay bạn còn chưa biết. Không thể vì bọn họ cứu đại ca một mạng mà không đề phòng bọn họ. Phải biết rằng, đại ca lấy thiên tiên ngọc lộ đây là vì chữa bệnh cho tẩu"

"Đúng vậy ta thể chất không tốt, không thể trách người khác được"

Lữ thị có chút xót xa nói

Nguyệt Như Hòa thấy nàng như vậy, liền kéo tay an ủi nàng: "Lữ Nương, nàng đừng như vậy, ta đáp ứng nàng, nhất định sẽ chữa khỏi bệnh cho nàng"

Lữ thị nước mắt chảy ra, thương tâm không thôi

Quân Tử Đường nhìn hai người bọn họ như vậy, liền nghĩ ra được biện pháp có lợi đôi đường, vì thế lặng yên không một tiếng động rời khỏi phòng, đi theo Quý Như Yên

Quý Như Yên vừa mới đi ra khỏi phòng, khí hậu ở nơi đây mặc dù không rét lạnh như ở tuyết mạch, nhưng so ra cũng không kém là mấy, gió to thổi la phong đâm trúng vào mặt của nàng, khiến nàng bị đau

"Buổi tối ở nơi này, thật không đẹp"

Quý Như Yên có chút khó chịu

Lạc Thuần Thần chỉ cảm thấy buồn cười: "Khí hậu vùng này đều như thế, ta nhớ rõ lúc đầu nơi này khí hậu cũng không tốt như vậy"

"Người từng ở nơi này bao lâu?"

"Một năm"

Một năm kia, cũng đã được một năm hắn cùng Quân Tử Đường trở mặt, bởi vì lúc trước thay thế ngoại công ra chiến trường, đến Viễn Đông giết sơn tặc, phá bỏ Tặc Vương trại

Cũng từ lúc đó đắc tội với Quân Tử Đường, Quân Tử Đường cũng liền không muốn gặp hắn, biết hắn là Thiên Độc quốc thất hoàng tử, liền đứng ra giúp đỡ cho tam hoàng tử, cuối cùng chính mình bị chết trong tay tam hoàng tử

Lúc trước, hần trăm tư không lý giải được tại sao hần lại cùng Quân Tử Đường đối nghịch, có lẽ đáp án chính là Viễn Đông Tặc Vương trại này

Hai người trầm mặc, phía sau liền truyền đến một thanh âm: "Quý cô nương, xin dừng bước!"

Quý Như Yên vừa quay đầu, liền phát hiện ra Quân Tử Đường

Quân Tử Đường mau chóng đi đến phía nàng nói: "Quý cô nương nếu như thức ăn không hợp khẩu vị, xin lượng thứ!"

"Không có việc gì, ta cũng không ở đây lâu, thức ăn có không hợp khẩu vị đi chẳng nữa cũng không phải là ăn cả đời"

Quý Như Yên thân nhiên trả lời

Quân Tử Đường biết tính tình của nàng, biết nàng thật sự tức giận, liền quỳ xuống nói: "Quý cô nương, người có điều không biết. Thiên tiên ngọc lộ kia đại ca nhất định phải có được. Đó là bởi vì đại tẩu từ nhỏ rơi vào băng hồ của tuyết mạch, từ đó thân mình gầy yếu, cũng đã kiếm qua nhiều đại phu, mọi người đều nói chỉ có thiên tiên ngọc lộ mới có thể cứu được đại tẩu. Nếu không đại tẩu sống không quá hai mươi tuổi, năm nay đại tẩu cũng đã mười chín"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 299: Hoa chu sa

Lạc Thuần Thần nghe vậy, nhớ rõ hần lúc trước dẫn quân tấn công Viễn Đông là vào mùa đông

Nói cách khác, Lữ thị kia, chính là người mà Quân Tử Đường phải lưu tâm sao?

Quý Như Yên nghe vậy, lạnh lùng cười: "Đại phu nói Lữ phu nhân sống không quá hai mươi tuổi đều là lang băm! Chẳng qua chỉ là hần khí xâm nhập cơ thể, lâu lại không lấy ra được, liền trở thành hần chứng, bởi vì do hần chứng, Lữ phu nhân mới không thể sống chết mà mang thai"

"Hàn chứng?"

Quân Tử Đường nghe nàng nói như vậy, đúng thật là có chút đạo lý, chính là không biết nàng có thể chữa trị hay không

"Kia Quý cô nương có thể chữa hay không?"

"Hiện tại không thể chữa, bởi vì không có được"

"Được? Vậy cần những gì?"

Quân Tử Đường vội vàng hỏi nàng, chỉ cần có một tia hy vọng, hần tuyệt đối không làm cho đại tẩu hương tiêu ngọc vẫn

Quý Như Yên thật sâu nhìn hần một cái: "Hoa chu sa"

"Hoa chu sa? Đây không phải là vật kịch độc sao?"

Quân Tử Đường có chút hốt hoảng, cảm thấy không thể tin được

Quý Như Yên thân nhiên nói: "Kịch độc không có nghĩa là không dùng được, có thể lấy độc trị độc là một biện pháp tốt. Thân thể của Lữ phu nhân những năm gần đây tình đường không tồi, tin tưởng chỉ cần có hoa chu sa, sau nửa năm liền có thể chữa khỏi"

"Này..."

Quân Tử Đường có chút do dự, hoa chu sa tồn tại, cũng không ở Viễn Đông mà là ở vùng tây bắc

Vùng tây bắc, là chỗ giữa của Ti U quốc và Dị quốc

Lúc này, hần có thể rời đi Viễn Đông, tìm kiếm hoa chu sa sao?

Lạc Thuần Thần ở một bên nghe hai người nói chuyện, không biết vì cái gì, hần liền nhìn thấy Quý Như Yên như là đã dự liệu trước được mọi việc

Chẳng lẽ nói, nàng có hoa chu sa sao?

Điều hần không biết chính là, Quý Như Yên có hoa chu sa này thật hay không

Nếu như có, nàng cũng sẽ không xuất ra hoa chu sa, người trước mặt không biết là địch hay bạn, nàng tuyệt đối sẽ không xuất thủ cứu người, nếu như nàng cứu phải một con sói, như vậy không phải là chết không có chỗ chôn sao?

"Lấy được hoa chu sa, thì làm như thế nào?"

"Đi tìm Ngân Diện công tử, hần tự biết nên chữa như thế nào"

Quý Như Yên thân nhiên nói

Quân Tử Đường nghe vậy, trước mặt lập tức sáng ngời

Ngân Diện công tử kia không phải là người được mệnh danh là thần y trong giang hồ sao?

Một khi tìm được hoa chu sa, lấy Tà Minh người đông thế mạnh, muốn tìm Ngân Diện công tử thật dễ như trở bàn tay

Hần hướng Quý Như Yên cảm tạ: "Quý cô nương, đại tẩu nếu như chữa được hàn chứng, tiểu đệ ta nhất định sẽ dâng lên tạ lễ!"

"Ân"

Quý Như Yên khoát khoát tay, hướng Lạc Thuấn Thần nói: "Chúng ta đi thôi"

"Được"

Lạc Thuấn Thần gật gật đầu

Hai người lại tiếp tục đi trên núi, đêm dài yên lặng, đứng trên đỉnh núi cao kia, khiến cho người ta phát run

Lạc Thuấn Thần chỉnh lại áo choàng trên người: "Nàng tại sao nói với Quân Tử Đường hoa chu sa có thể chữa được hàn chứng trên người Lữ phu nhân?"

"Đây chẳng qua là thử xem lời của hần là thiệt hay giả mà thôi, nếu như hần thật sự tìm tới, ta đây sẽ thay hần chữa trị cho Lữ phu nhân, nếu như hần thật đến thử dò xét chúng ta, vậy kia thật ngại quá ta sẽ không ngại mà đem hần chinh thê thăm"

Lời này của Quý Như Yên phong vân khinh đạm, dọa cho người khác nghe được cũng phải hoảng sợ

Lạc Thuấn Thần cười khỏ, tính tình của nữ nhân này thật đúng là cường thế

"Ngày mai chúng ta đến Kha Long trại một chuyến xem sao?"

"Không, chúng ta sẽ ở tại Tặc Vương trại vài ngày, đợi thể từ ca đến đây sẽ đem hộ quốc công giết, sau đó liền đi tuyết mạch"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 300: Ngã xuống giếng 1

"Làm như vậy, có phải rõ ràng quá hay không? Vạn nhất để Cốc hoàng hậu biết được chân tướng, bà ta sẽ quay lại cắn một cái với Yên vương phủ hay không?"

Quý Như Yên nhìn thoáng qua ánh trăng trên bầu trời, cười nói: "Yên tâm đi, chắc chắn sẽ không. Đừng tưởng rằng nghĩa phụ Yên vương thật sự ăn chay, hần cũng là người từ trong hoàng cung ra, cũng không phải là không biết gì, chỉ là lười không muốn tranh đấu mà thôi"

Lạc Thuấn Thần ở bên nhẹ giọng nói: "Cho dù là đem trời sập, ta cũng sẽ thay nàng gánh"

Lời nói của hần, lộ ra cung chiều

Quý Như Yên kinh ngạc nhìn hần, có chút không thể hiểu nổi, hần tại sao lại đối với nàng tốt như vậy?

Hôn sự của nàng và hắn, tuy nói hai người đều đồng ý, nhưng cũng chỉ là hữu tình

Một cái là báo ân, một cái là lợi dụng, hai người bọn họ đều có mục đích

Nhưng một điều không thể phủ nhận được là, bọn họ đều hiểu suy nghĩ của đối phương

Biểu tình sững sờ của nàng, được Lạc Thuần Thần nhìn thấy hết, hắn không có giải thích lời mình nói, ngược lại là khuyên giải: "Sắc trời đã không còn sớm, nàng đã hai ngày này không nghỉ ngơi, vẫn là nên trở về"

"Cũng tốt"

Nghe theo lời khuyên bảo của hắn, Quý Như Yên quyết định trở về ngủ bù, có chuyện gì ngày mai sẽ tính tiếp

Hôm sau

Sắc trời u ám, trên không trung rơi xuống vài hạt mưa bay

Quý Như Yên khi tỉnh lại, đã là gần đến buổi trưa

Nếu không có người đến gõ cửa phòng, nàng nhất định sẽ tiếp tục ngủ

Không cam lòng rời giường, đi đến trước cửa, mở cửa phòng phát hiện người đó là Nguyệt Như Hòa

Nguyệt Như Hòa vừa thấy được nàng vội vàng không thôi: "Quý cô nương, nghe nói hôm qua nhị đệ tôi gặp người, liền chưa quay trở về trại. Người có biết hắn đi đâu không?"

"Không biết"

Nàng quả thật không biết, có lẽ hắn đi đến nơi có hoa chu sa

"Hôm nay Lữ Nương bắt tỉnh, ta vừa định tìm hắn, nhưng không tìm được. Vậy phải làm sao bây giờ? Lữ Nương trước nay đều do hắn chăm sóc, là hắn đi tìm đại phu cho nàng, bây giờ không tìm thấy hắn, ta phải làm sao bây giờ?"

Nguyệt Như Hòa gấp gáp như kiến bò trên chảo nóng

Quý Như Yên nghe vậy, lắp bắp kinh hãi: "Người vừa mới nói, Lữ phu nhân bắt tỉnh, đây rốt cục là đã xảy ra chuyện gì?"

"Hôm nay Lữ Nương không biết làm sao, lại rớt xuống giếng nước, thời tiết như vậy nàng lại ngã xuống nước, đến lúc ta đi tìm mới phát hiện cứu nàng lên. Lúc đó nàng đã hôn mê bất tỉnh!"

"Đi, mang ta đi xem nàng"

Quý Như Yên lúc này phân phó nói

Trong phòng lớn có động tĩnh, đã làm cho Lạc Thuần Thần ở bên cạnh nghe thấy lời của nàng cùng Nguyệt Như Hòa, cũng mau chóng đi theo

Căn phòng ở hướng bắc năm, cũng cần gió, cho dù là thời tiết rét lạnh, cũng có thể mở cửa sổ, chuyển đổi không khí mới mẻ

Trên giường Lữ Nương sắc mặt trắng bệch cả người không tự chủ run rẩy

Quý Như Yên thấy vậy chạy nhanh đến kiểm tra, sau đó nói: "Trong phòng này có ôn tuyền hay không?"

"Có! Ngay ở phía sau"

Nguyệt Như Hòa lúc này nói

"Nguyệt huynh, phiền huynh đem Lữ phu nhân đặt ở ôn tuyền, sau đó dùng nội lực đẩy hàn khí trong người Lữ phu nhân đi, mau!"

Quý Như Yên nói sắc mặt ngưng trọng, tình huống của Lữ phu nhân thật nghiêm trọng, nếu như chậm chạp không làm ấm cơ thể, chỉ sợ sẽ chết

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 301: Ngã xuống giếng 2

Thời tiết như thế này, đừng nói là rơi xuống giếng, cho dù là bình thường động vào nước lạnh, đều cảm thấy mười đầu ngón tay bị đông cứng

Huống chi một người bị bệnh lại ngã xuống giếng?

Lữ phu nhân biết mình có hàn chứng, vì sao có thể đi đến giếng nước, rồi lại bị rơi xuống?

Nguyễn Như Hòa ôm Lữ Nương đi đến ôn tuyền, Quý Như Yên dùng ánh mắt như mũi kiếm, nhìn chăm chăm Nguyệt Như Hòa

Quý Như Yên xoay người, nhìn tỳ nữ ở phía bên ngoài đang chờ ở cửa kia

Kìa chính là tỳ nữ bên cạnh Lữ phu nhân, ánh mắt của nàng chỉ lộ ra vẻ hận ý, nàng nhận thấy Quý Như Yên đang nhìn mình, vội vàng cúi mặt xuống, không dám cử động

Tỳ nữ này biểu hiện rất khác lạ

Quý Như Yên nhìn nàng như vậy, chắc chắn sẽ không bỏ qua

Từng bước hướng đến nàng, đứng trước mặt tỳ nữ kia đã thấy trên trán nàng ta lấm tấm mồ hôi

"Người tên gì"

"Hồi tiểu thư, nô tỳ là Phân Nhi"

"Phân Nhi, người đối với Nguyệt huynh tựa hồ có hận ý?"

Tỳ nữ Phân Nhi nghe vậy, dưới chân mềm nhũn, mau chóng quỳ xuống đất: "Nô tỳ không dám! Trại chủ là anh hùng của Tặc Vương trại. Đối với đại anh hùng, Phân Nhi tuyệt đối không dám oán hận"

Quý Như Yên cười cười: "Nói như vậy, người đối với Lữ phu nhân có hận ý?"

"Nô tỳ không có"

"Không có? Người nói không đúng sự thật, vì cái gì ta lại nhìn thấy đôi mắt của người tràn ngập sát khí?"

"Tiểu thư nhìn nhầm rồi, nô tỳ từ trước đến nay rất tôn kính phu nhân"

Tỳ nữ Phân Nhi này nói dối không chớp mắt, Quý Như Yên thấy vậy, nói: "Kìa chắc là ta nhìn nhầm rồi, ta cùng bằng hữu đều đói bụng, người đi làm đồ ăn cho chúng ta đi"

"Dạ, nô tỳ liền đi làm ngay"

Ánh mắt của Phân Nhi có chút khác thường đáp

Đi đến trước bàn đồ ăn, Quý Như Yên cười như sấm khiến cho người ta phát hoảng

Phải biết rằng, Quý Như Yên kiếp này chính là cùng độc được tiếp xúc quen thuộc

Bàn thức ăn này, chỉ sợ đã có người bỏ thêm thứ gì đó rồi

Không thể tưởng tượng được, Phân Nhi này thật đúng là can đảm, mình đã không muốn truy cứu nàng, ngược lại nàng ta còn muốn hạ độc mình

Quả nhiên là đủ ngoan độc

Nguyên bản, nàng chính là hoài nghi chuyện Lữ phu nhân ngã xuống giếng, cùng với tỳ nữ này có quan hệ. Nhưng vẫn là chưa có chứng cứ xác thực

Hiện tại bàn đồ ăn này, thật sự cho nàng nghĩ tỳ nữ Phân Nhi kia quả thật có động cơ

Quý Như Yên vẻ mặt thản nhiên nhìn chén canh trước mặt, cố ý nói lên một tiếng: "Ngô, chén canh này cũng không tệ lắm"

"Tiểu thư nếu người thích có thể uống nhiều một chút"

Phân Nhi ở bên cười nói, uống nhiều có thể sớm đi gặp diêm vương! Đừng ở chỗ này nói lung tung, nếu không trại chủ biết mình vừa tròng mắt với phu nhân, chắc chắn sẽ cho nàng chết không có chỗ chôn!

Người nào không biết, trại chủ đối với phu nhân vô cùng cung chiều, coi phu nhân như mạng sống của mình, bằng không tại sao những năm gần đây, trại chủ thường lưu lạc bên ngoài, đi tìm được cho phu nhân

Quý Như Yên bưng chén canh, đột nhiên nói với Phân Nhi: "Người nấu ăn thiết đãi chúng ta cũng không tồi, chén canh này thưởng cho người"

"Nô tỳ không dám kể công, tiểu thư không cần khách khí"

Phân Nhi trong lòng cả kinh, mau chóng đáp lời

Quý Như Yên sắc mặt băng lãnh: "Như thế nào? Chén canh này ta thưởng cho người, người khinh thường sao?"

"Nô tỳ không dám"

Phân Nhi cắn cắn môi, suy nghĩ vắt óc để cự tuyệt không phải uống chén canh kia

Chén canh này đã bỏ thêm một số thứ, nếu như nàng thật sự uống chỉ sợ mạng cũng không còn

Quý Như Yên nhìn sắc mặt của nàng, cười nhạt nói: "Không dám sao? Chén canh này người đã bỏ thêm một số thứ, rồi cuộc người cũng không dám uống"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 302: Ngã xuống giếng 3

"Người___"

Phân Nhi giật mình nhìn Quý Như Yên giống như là nhìn thấy quỷ

Quý Như Yên cười lạnh: "Như thế nào? Người muốn hạ độc cho ta chết, để cho kế hoạch của người không một khe hở sao?"

"Người chết tiệt!"

Phân Nhi từ trong cổ tay đột nhiên rút ra một chùy thủ sắc nhọn, hướng Quý Như Yên

Đối mặt với hành động của Phân Nhi, Quý Như Yên thân nhiên liếc mắt nhìn nàng, một cước đá trúng tay của nàng, đem chùy thủ bay ra ngoài, sau đó hung hăng đạp thẳng người Phân Nhi khiến cho nàng ngã xuống mặt đất

Lúc này Quý Như Yên sắc mặt không có một tia cười nói: "Nói! Người vì sao muốn hại chết Lữ phu nhân? Chẳng lẽ người không biết nước giếng kia lạnh đến như thế nào sao?"

"Nàng không xứng được trại chủ yêu thương! Nàng chính là đang trói buộc trại chủ!"

Phân Nhi hét lớn

"Lữ Nương là một tiện nhân, mẫu thân của nàng là kỹ nữ hạng ba, hai người đều giống như nhau không biết xấu hổ!"

Ngoài phòng truyền đến một trận gió, theo tiếng gió mang theo đai lưng. Hướng tới người Phân Nhi, ba ba___

Phân Nhi lập tức bị đánh thành đầu heo. Quý Như Yên đứng ở một bên, nhìn người vừa nãy xông tới

Người trước mặt chính là son tặc vương Nguyệt Như Hòa, cặp mắt lam sắc tối sầm nhìn Phân Nhi: "Người mới là kỹ nữ hạng ba thối nát! Nếu không phải Lữ Nương nắm đó đầu khổ cầu xin ta, tha cho mạng sống của người. Ta sao có thể không truy cứu chuyện người hại nàng bị ngã xuống hồ băng? Không thể ngờ được nhiều năm như vậy người còn không biết hối cải! Lại dám can đảm đem Lữ Nương đẩy xuống giếng nước, theo ta thấy Lữ Nương đối với người đã quá tốt! Người cảm thấy từ trước đến nay Lữ Nương đều thiếu người sao?"

"Không, Phân Nhi không phải là hạng người đó! Trại chủ, Phân Nhi thích người, Phân Nhi là thật tâm thích người a!"

Phân Nhi bị đánh thành đầu heo, nhưng vẫn ngoan cố bám lấy chân Nguyệt Như Hòa, khóc không thành tiếng: "Trại chủ, là ta gặp người trước, Lữ Nương dựa vào cái gì mà đoạt người đi? Người là của ta, là của ta!"

Nguyệt Như Hòa giận dữ: "Là của ngươi? Ta cũng không nhớ rõ là ta đã thú ngươi! Ngươi tâm địa ngoan độc, ta cũng không dám thú một nữ nhân như vậy! Lữ Nương là người thiện lương, ngươi dám đâm nòng sau lưng. Nếu như Tặc Vương trại còn giữ lại ngươi, thì đã không còn quy củ!"

"Không, không phải. Ta là ở lại giúp trại chủ giải quyết trói buộc, Lữ Nương nòng ta không xứng với ngươi..."

"Im miệng! Thê tử của ta, nô tỳ như ngươi không thể ăn nói xằng bậy! Người đâu, đem nòng ta lôi ra ngoài, đánh bốn mươi đại bản, sau đó ném xuống hồ băng! Năm đó Lữ Nương phải chịu thống khổ, ta cũng muốn làm cho nòng ta lĩnh giáo một chút, nếu không ủy khuất cho Lữ Nương mấy năm phải chịu đau khổ!"

Nguyệt Như Hòa ra lệnh một tiếng, ngoài cửa vài tên sơn tặc, liền chạy vào lôi nòng kéo đi

Quý Như Yên nhìn thoáng qua Nguyệt Như Hòa, sắc mặt của hắn vô cùng không tốt

Ân oán của bọn họ, nòng cũng không có hứng thú. Vốn Phân Nhi nếu không hạ độc vào chén canh kia, nòng cũng sẽ không đem mọi chuyện xấu xa trong Tặc Vương trại này phanh phui

Chọc nòng, đương nhiên nòng không phải là người có khả năng bị người khác trêu chọc

"Quý muội muội, thật xin lỗi. Là ta quản giáo hạ nhân không nghiêm, cho mọi người sợ hãi"

Nguyệt Như Hòa có chút xấu hổ, hướng nòng cúi đầu nhận sai

Thấy hắn trong giọng nói có chút dịu dàng, không giống như xem nòng là người ngoài

Quý Như Yên cũng liền nói: "Nguyệt đại ca khách khí rồi, chỉ là một nô tỳ mà thôi, cũng không làm cho ta cả kinh gì. Nhưng thật ra tình huống của Lữ tẩu không tốt lắm, nếu không kịp thời cứu chữa, chỉ sợ là di chứng càng ngày càng nghiêm trọng"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 303: Mãnh thú dưới hồ băng

"Nhị đệ hiện giờ cũng không biết đi nơi nào!"

Nguyệt Như Hòa tức giận, một chưởng đánh xuống đất

Mặt đất kia bị hắn dùng lực đánh, lúc này có một vết lõm rất sâu

Quý Như Yên mau chóng khuyên nhủ: "Nguyệt đại ca, cho dù hiện tại phá nát chỗ này cũng vô dụng. Nếu ngươi tin ta, ta đây sẽ cho Lữ Nương uống được. Tuy rằng không thể giải hết chất độc trong người, nhưng tốt xấu gì cũng làm cho nòng tỉnh lại"

"Thật có thể làm cho Lữ Nương tỉnh lại sao?"

Nguyệt Như Hòa như là thấy được tia hy vọng, gắt gao nắm lấy tay Quý Như Yên, vội vàng nói

Lạc Thuần Thần ở một bên thấy vậy, nhanh chóng tiến đến kéo lấy tay Quý Như Yên trở về, tay nữ nhân của hắn, há có thể người khác dễ dàng sờ loạn

Chuyện này tuy là đang nói đến vấn đề mạng sống của Lữ phu nhân, hắn sẽ không so đo

Nhưng không có nghĩa là hắn không để ý, hai tay của nòng, hắn cũng chưa có từng động đến đâu

Lạc Thuần Thần liếc mắt nhìn Nguyệt Như Hòa, thanh âm như hàn băng: "Nguyệt huynh, có lời gì cứ bình tĩnh nói, nếu là bị thương phu nhân của ta, đừng trách ta không nói tình cảm!"

"Quý Hoàng huynh, xin lỗi, ta đây quá khẩn trương, cho nên mới..."

Quý Như Yên liếc mắt nhìn Lạc Thuần Thần, người này đúng là thích chen vào chuyện của người khác

Vốn nòng muốn từ miệng của Nguyệt Như Hòa hỏi ra một chuyện, bị hắn phá hoại như vậy, còn hỏi cái rắm gì!

Không có biện pháp, chỉ có thể đợi Lữ phu nhân tỉnh lại, khách sao hỏi sau

Vì thế, Quý Như Yên xoay người đi tìm được

Lúc chuẩn bị đi, Lạc Thuần Thần đi tới, nói muốn giúp nàng

Quý Như Yên liền đem cái đựng được đưa cho hắn, để cho hắn cầm hết

Xuất phát nửa canh giờ, Quý Như Yên cũng không nói lời nào với Lạc Thuần Thần, tự mình đi tới núi đá kia

"Như Yên, nàng tức giận cái gì?"

Lạc Thuần Thần cẩn thận hỏi

Quý Như Yên nghe vậy, nổi trận lôi đình, người này cố ý đến gây chuyện chọc nàng tức giận sao?

Đã làm chuyện sai, cự nhiên còn đến hỏi nàng vì sao tức giận!

"Ta tại sao tức giận, ngươi còn không biết sao?"

"Ta cũng không phải lòng của nàng, chỉ có nàng nói ra, ta mới biết được"

Lạc Thuần Thần tao nhã cười nói, nụ cười khiến người ta cảm thấy thập phần âm áp

Quý Như Yên trườ rút khóe miệng: "Ngươi vì cái gì, muốn ngăn cản ta cùng Nguyệt Như Hòa nói chuyện?"

"Hắn kéo tay nàng"

"Thì sao, không phải chỉ là kéo một chút sao?"

Quý Như Yên tức giận

Lạc Thuần Thần nghiêm mặt nói: "Nàng là nữ nhân của ta, ta sẽ không để nam nhân khác mơ ước đến nàng!"

Quý Như Yên ngăn người, hắn đứng là một đại nam nhân có chủ nghĩa thật cường đại!

Chạm tay cũng có ý kiến sao?

Đào cặp mắt, Quý Như Yên nói: "Ta muốn biết tin tức, ngươi có thể nói cho ta sao?"

"Nàng muốn biết cái gì?"

"Như thế nào vượt qua hồ băng!"

"Hồ băng bởi vì rét lạnh, ngoài mặt sẽ có một tầng tuyết mỏng, nếu muốn vượt qua đó, chắc chắn sẽ lập tức phá vỡ băng trong hồ. Toàn bộ hồ rất rộng, ít nhất cũng hai nghìn thước. Nếu nàng có khinh công lợi hại, có thể nhẹ nhàng bay qua"

Quý Như Yên nghe vậy, cau mày nói: "Ngươi có phải đã quên cái gì hay không? Nếu như thật sự đơn giản, Nguyệt Như Hòa đã không cần đầu gối hổ thê mới có thể xông vào!"

Lạc Thuần Thần tán thưởng nhìn nàng nói: "Đúng vậy! Dưới đáy hồ băng có mảnh thú. Nếu như nói bạch mao vượn người chính là vua rừng rậm, như vậy mảnh thú dưới hồ băng chính là vua đáy hồ giao long"

"Giao long?"

Quý Như Yên kinh ngạc vạn phần, nàng nghĩ như thế nào cũng không ngờ tới, dưới đáy hồ băng cự nhiên còn có một thần thú lợi hại như vậy trấn thủ

Nếu như quả thật có giao long trấn thủ, nàng muốn lấy thiên tiên ngọc lộ không phải khó như lên trời sao?

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 304: Tinh hồn thảo 1

"Như thế nào? Nghe đến giao long, liền sợ sao?"

Lạc Thuần Thần ở một bên trêu tức nói

Quý Như Yên tức giận liếc mắt nhìn hắn: "Ta không phải là người máu lạnh, nghe thấy giao long tất nhiên là sợ. Nhưng thiên tiên ngọc lộ, ta cũng nhất định phải có được. Nếu không có thiên tiên ngọc lộ, Tuyết Nhi như thế nào có thể sống được?"

Vừa nghĩ đến Tuyết Nhi còn nhỏ đã phải ngâm mình trong được, hiện tại cũng đã mười năm, nàng vẫn gầy yếu như vậy

Không thể lớn tiếng cười, không thể lớn tiếng khóc, không được tiếp xúc nhiều với bên ngoài

Đối với một đứa nhỏ, như vậy chính là có biết bao tàn khốc

"Giao long ta chưa từng thấy qua, nhưng là cũng sẽ có điểm trí mạng, đến lúc đó chúng ta tìm xem"

Lạc Thuần Thần đề nghị nói: "Nhưng nàng thật sự phải cứu Lữ phu nhân sao?"

"Không cứu sao?"

Quý Như Yên hỏi lại

Đừng nghĩ rằng nàng không thấy gì được không, rõ ràng nàng nhìn thấy Lạc Thuần Thần đối với Quân Tử Đường và Nguyệt Như Hỏa không mấy hảo ý

Lạc Thuần Thần về mặt hèn mọn nhìn nàng, cũng không biết nói cái gì: "Cứu đi, cứu nàng cần được liệu gì?"

Quý Như Yên thấy hắn cuối cùng cũng thừa nhận, lúc này sắc mặt mới tốt một chút: "Người đối với Viễn Đông cũng quen thuộc quá nhỉ?"

Lạc Thuần Thần mỉm cười: "Đó là bởi vì, ta đối với Viễn Đông mất rất nhiều tinh lực, vì thế cũng không thể không quen thuộc được"

Đối với lời nói của hắn thập phần không minh bạch, Quý Như Yên cũng không muốn truy vấn

Dù sao có một số việc, hắn nếu không muốn nói, chính mình cũng sẽ không ép hỏi

"Người đối với vùng này quen thuộc, vậy mang ta đi tìm tinh hồn thảo đi"

"Tinh hồn thảo?"

"Ân, chưa nghe qua sao?"

"Đã nghe qua, nhưng từ trước giờ chưa thấy"

Lạc Thuần Thần cười khỏ, hắn làm sao biết Quý Như Yên lại muốn tìm cây cỏ quái như vậy?

Tinh hồn thảo nghe nói chính là kỳ được

Vừa thấy được sao trời, tinh hồn này sẽ biến thành ánh sáng vô cùng chói mắt, nhưng vật này phải buổi tối mới có thể phát hiện được

"Nàng sẽ không ở ngọn núi này đến đêm khuya mới trở về chứ?"

Lạc Thuần Thần kinh ngạc hỏi

Quý Như Yên nở nụ cười: "Không thì sao? Vẫn là nói, người muốn trở về Tặc Vương trại xem Nguyệt Như Hỏa xử lý tỷ nữ kia như thế nào đi, muốn trở về để tự mình bị vây trong khó xử sao?"

Nghe nàng nói như vậy, Lạc Thuần Thần thật ra cũng không có hứng thú sớm trở về

Chuyện của những người đó, hắn thật sự không có chút hứng thú

Cùng với chuyện xấu nhà người khác chỉ bằng không cần gấp gấp trở về, đi làm chuyện khác còn hơn

"Hôm nay nghe Nguyệt Như Hỏa nói Quân Tử Đường không trở về"

"Đúng vậy ta cũng không thấy. Ta cảm giác hắn đã đi xử lý chuyện gì rồi"

Quý Như Yên nghĩ Quân Tử Đường đã sớm lên đường tìm hoa chu sa

Tặc Vương trại quả là náo nhiệt

Nàng không hứng thú xem chuyện nhà người khác, chỉ làm cho đau đầu, không bằng ở trên núi vui vẻ một chút

Đưa Lạc Thuần Thần đi tới đi lui, trước ngất một ít được thông thường, thời điểm nghỉ ngơi, sắc trời cũng đã tối sầm

Lạc Thuần Thần đi theo nàng, tuy rằng lác đác mồ hôi, nhưng vẫn ngoan ngoãn đi phía sau nàng, không kêu khổ một tiếng

"Ngươi mệt không?"

"Vẫn tốt"

Lạc Thuần Thần lau mồ hôi trên mặt, thần nhiên nói

Quý Như Yên nhìn hấn bộ dạng hỗn hển, nhìn quanh bốn phía phát hiện phía trước có củ cải đường

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 305: Tinh hồn thảo 2

Vì thế liền tiến đến đào lên

Sau đó đưa đến dòng suối nhỏ rửa qua, rồi đưa trước mặt hấn: "Thời tiết lạnh, nước suối không uống được, ăn cái này cũng có thể giải khát"

"Đây là cái gì?"

"Ngươi chưa ăn? Ném thử rồi sẽ biết"

Lạc Thuần Thần nhìn củ cải đường màu hồng cổ quái, làm giống như Quý Như Yên, bóc lớp vỏ ngoài cùng ra, sau đó mới cắn xuống

Phát hiện thứ này cực ngọt, nhưng cũng có thể giải khát rất tốt, bổ sung thể lực

Cả ngày chạy qua chạy lại ở trên núi, thường thường để ý tảng đá dưới chân để tránh bị ngã. Không nghĩ nơi này lại có thứ tốt như vậy

Quý Như Yên cắn hai ba cái, liền giải quyết xong một củ cải đường

"Ngươi ngồi chỗ này chờ ta một chút, ta sẽ trở lại"

Chỗ này không tìm thấy tinh hồn thảo, xem Lạc Thuần Thần đã mệt mỏi không chịu được, nàng không nghĩ muốn làm khó hấn

Đi được một khắc, trên tay nàng đã cầm tinh hồn thảo, phát ra ánh sáng chói mắt

Lạc Thuần Thần có chút thất thần nhìn cây cỏ trong tay nàng: "Trong tay nàng là tinh hồn thảo sao?"

"Ân, muốn xem không?"

Quý Như Yên biết tinh hồn thảo rất hiếm, nên rất có nhiều người muốn thấy nó

Đưa tinh hồn thảo trước mặt Lạc Thuần Thần làm cho hấn cảm thấy rõ ràng hơn

Lạc Thuần Thần nhìn cây cỏ kia: "Dược này như thế nào cũng thật giống như huỳnh hóa trùng"

"Ngươi nói rất đúng, tinh hồn thảo ánh sáng phát ra từ rễ, mới có thể làm cho toàn bộ cây cỏ đều sáng. Tinh hồn thảo không có ánh sáng sẽ không thể làm thuốc"

Quý Như Yên ở bên giải thích

Tác dụng của tinh hồn thảo, lúc trước nàng cũng không hiểu, cũng là do sư huynh Sở Lam Thiên nói cho nàng, nàng mới biết được

Bất quá, thứ này nàng cũng chưa thử qua

Nhưng Sở Lam Thiên đối với cây cỏ này rất quen thuộc, ngay cả hạt giống của tinh hồn thảo cũng lưu lại như bảo bối, trồng trong lửa cháy không gian. Trong tiểu thiên thế giới kia không có ban đêm, nên tinh hồn thảo này cũng chỉ giống như là cây cỏ xanh bình thường

Lạc Thuần Thần lúc này đứng lên: "Chúng ta trở về đi"

"Ân, chắc chuyện kia bây giờ cũng đã xử lý xong"

Quý Như Yên cười hắc hắc

...

Tặc Vương trại

Quân Tử Đường từ bên ngoài trở về, nghe được sự tình của Lữ Nương bị ngã xuống giếng nước, thì giận tím mặt!

"Tiện nhân Phân Nhi kia ở đâu?"

Nguyệt Như Hòa cũng mang về mặt phần nộ: "Ta đã sai người đánh bốn mươi đại bản, sau đó ném vào hồ băng"

"Đại ca, người quá nhân từ! Chỉ làm như vậy, kia thật sự làm cho đại tẩu ủy khuất sao?"

Quân Tử Đường có chút bất mãn

Nguyệt Như Hòa liếc hán một cái: "Nhân từ sao? Chẳng lẽ ngươi không biết trong hồ băng kia có thứ gì? Giao long kia ta đã cùng nó đại chiến hai năm, nhưng vẫn không làm tổn thương nó nửa phần!"

Quân Tử Đường nghe vậy, trầm mặc không nói gì

Nguyệt Như Hòa trầm tư một chút, sau một lúc mới lên tiếng: "Ta vừa mới hỏi Quý muội muội, nàng nói có biện pháp làm cho Lữ Nương tỉnh lại. Chỉ cần Lữ Nương tỉnh lại, ta đây sẽ nói cho nàng biết cách đi qua băng hồ kia"

"Đại ca..."

Quân Tử Đường khuyên nhủ, nhưng bị Nguyệt Như Hòa cắt lời: "Nhị đệ! Ngươi không cần nói gì nữa, chuyện ta quyết sẽ không rút lại. Nếu để cho Quý muội muội đi công kích giao long, đẩy nàng vào chỗ chết, như vậy không phải là vong ân phụ nghĩa hay sao? Nên nhớ rằng, mạng của ta cũng là do Quý muội muội cứu về"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 306: Chịu đòn nhận tội 1

"Đại ca, ý của ta không phải là muốn khuyên can ngươi. Mà là muốn người giúp đỡ Quý cô nương đi lấy thiên tiên ngọc lộ, ta nghĩ bệnh tình của đại tẩu, cũng chỉ có Quý cô nương mới có thể cứu. Bởi vì nàng liếc một cái liền có thể tìm ra chứng bệnh của đại tẩu. Hơn nữa, nguyên nhân quan trọng nhất, nàng chính là Ngân Diện công tử được chốn giang hồ kêu danh thần ý!"

Quân Tử Đường thán nhiên nói ra lời của mình

"Ngươi nói cái gì? Nàng là Ngân Diện công tử? Quý muội muội là một nữ tử!"

Nguyệt Như Hòa hoảng sợ về mặt không tin tưởng

Quân Tử Đường thấy hán như vậy, liền cười khò: "Bộ dạng khó tin này của đại ca cũng giống như ta lúc sáng nay. Chuyện này ta đã đến Tà Minh xác thực. Đại ca, Quý cô nương thật sự chính là Ngân Diện công tử. Mọi người đều nói Ngân Diện công tử xuất hiện ở Thịnh kinh của Ti U quốc, hiện tại Quý cô nương lại cùng Quý Hoàng xuất hiện ở Viễn Đông, người cảm thấy đây không phải là thật trùng hợp sao?"

Nguyệt Như Hòa kinh ngạc không thôi: "Vậy ngươi nói, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?"

"Đại ca, ta nghĩ hướng Quý cô nương nhận sai, chúng ta không nên đề phòng nàng. Dù sao nàng từ đầu đến cuối cũng không có ác ý"

Quân Tử Đường cúi đầu xuống, tiện đà nói: "Nói cho cùng, nếu không có Quý cô nương, chúng ta cũng không thể biết tiện nhân Phân Nhi kia thật sự quá nguy hiểm. Nếu như không phải nàng phát hiện kịp thời, chỉ sợ đại tẩu đã hương tiêu ngọc vẫn.."

Hai huynh đệ nhìn nhau trầm mặc

Quý Như Yên ở bên ngoài Tặc Vương trại được tiểu sơn tặc hồi báo rằng nhị đường gia đã trở về

Nhị đường gia này là ai, nàng cũng rất rõ ràng, người này chính là Quân Tử Đường

Quý Như Yên cùng Lạc Thuần Thần nhìn nhau, tiến vào gặp Quân Tử Đường

Địa điểm vẫn là lầu hai của đêm qua

Đi lên lầu hai, Quân Tử Đường cùng Nguyệt Như Hòa đang nửa quỳ ở trên cạnh mạn gai, vừa thấy được Quý Như Yên lập tức cúi đầu: "Ta Nguyệt Như Hòa cấp Quý muội muội chịu tội. Ngươi rõ ràng gọi ta một tiếng đại ca, ta lại giấu diếm ngươi quá nhiều thứ. Là ta không phải, từ hôm nay trở đi, chỉ cần Quý muội muội muốn biết cái gì, ta đều thành thật trả lời"

"Ta Quân Tử Đường, lấy lòng tiểu nhân đo lòng quân tử, mong Quý cô nương chớ cùng ta so đo. Chỉ cần ngươi cứu đại tẩu ta, về sau ta nguyện ý cho ngươi sai bảo"

Hai người thái độ thành khẩn, chịu nhận tội

Quý Như Yên ngậy ngốc nhìn bọn họ một cách khó hiểu, đây là làm sao vậy?

Nàng cùng Lạc Thuần Thần chỉ đi ra ngoài một chuyến, như thế nào lại làm cho hai người bọn họ biến hóa lớn đến như vậy?

Quý Như Yên nhanh chóng giúp hai người họ đứng lên: "Nguyệt đại ca, Đường nhị ca, các người làm sao vậy?"

Nguyệt Như Hòa biết mình ăn nói vụng về, cũng không muốn làm cho nhị đệ bị Quý Như Yên dùng ánh mắt giết chết, vì thế liếc mắt sang nhìn Quân Tử Đường, ý bảo hắn nói

Quân Tử Đường thấy vậy hướng Quý Như Yên chấp tay: "Quý cô nương ngươi chính là thần y trong chốn giang hồ đồn đại Ngân Diện công tử, ta có mắt như mù, lại hoài nghi ngươi. Ta hướng ngươi nhận tội!"

Quý Như Yên nghe vậy trờu rút khóe miệng, xem ra thể lực của Tà Minh cũng không tầm thường

Nhanh như vậy, đã biết tin tức!

Bất quá, Ngân Diện công tử xuất hiện ở Thịnh kinh, còn cùng Yến vương thế tử đi đến Thượng Quan Nhai, chỉ cần có tâm muốn điều tra, vẫn có thể tra ra ngay!

Nàng lần đầu tiên đến Thịnh kinh, liền theo đuôi Yến vương thế tử, chỉ dựa vào điều đó, Quân Tử Đường cũng không đủ suy tính nàng chính là Ngân Diện công tử

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 307: Chịu đòn nhận tội 2

Quý Như Yên nhìn Quân Tử Đường bất đắc dĩ nói: "Ngươi cũng đã biết, kia cũng không cần đối với ta hành lễ lớn như vậy, làm như vậy chẳng lẽ nói ta đây quá hẹp hòi sao?"

"Không, là huynh đệ chúng ta làm sai rồi, trong lòng có áy náy, mong Quý muội muội tha thứ cho chúng ta"

Nguyệt Như Hòa chạy nhanh đứng dậy, vội vàng nói

"Nguyệt đại ca đã gọi ta một tiếng muội muội, vậy bệnh tình của Lữ đại tẩu, ta cũng sẽ không đứng nhìn. Ta vừa mới cùng Quý Hoàng đi lấy được về"

Quý Như Yên cười nhạt nói tiếp: "Kế tiếp, sẽ giúp Lữ phu nhân chữa bệnh"

"Hào, hào!"

Nguyệt Như Hòa cùng Quân Tử Đường hết sức cao hứng liên tục gật đầu

Trong khoảng thời gian ngắn, hai huynh đệ bọn họ bị Quý Như Yên sai đi làm việc

Một hồi nấu nước, một hồi mài dược, một hồi lấy châm, một hồi lấy vải

Vội đến mức không kịp ngồi xuống

Nhưng bọn họ thập phần vui vẻ, Quý Như Yên lúc này mới lên tiếng: "Lần đầu tiên ngâm châm trong nước nóng đã hoàn thành, kế tiếp mười năm ngày sau sẽ trị liệu lần thứ hai. Mười năm ngày sau không biết nhị ca đã có hoa chu sa cấp cho ta hay chưa?"

"Nhất định có thể"

Quân Tử Đường tính toán thời gian, liên tục gật đầu

"Vây là tốt rồi"

"Như Yên, nàng mệt mỏi rồi, nên nghỉ ngơi"

Lạc Thuấn Thần ở một bên khuyên nhủ, từ lúc trở về từ ngọn núi, nàng luôn chân luôn tay, không được nghỉ ngơi

Quý Như Yên cũng cảm thấy mệt, làm cho Lạc Thuấn Thần giúp mình đi nghỉ ngơi

Nếu như còn không nghỉ ngơi, người được tạo bằng sắt đá cũng chịu không được a

Cứ như vậy vài ngày nhanh chóng trôi qua, thẳng đến lúc Yến vương thế tử phát tín hiệu cho Quý Như Yên, nói chính mình đã cùng hộ quốc công Cốc Quân xuất phát đến Viễn Đông

"Làm sao vậy? Sáng sớm đã nhú mày?"

Lạc Thuấn Thần nhìn nàng, trêu chọc nói

Mấy ngày nay, cuộc sống thật bình thản, mỗi ngày chính là cùng nàng đi xem bệnh cho Lữ phu nhân, sau đó lại đi dạo trên đỉnh núi

Sáng sớm hôm nay, liền thấy nàng giống như bị điểm huyết, ngồi trầm tư yên một chỗ

"Thế tử ca ca đã lên đường"

"Đây không phải là chuyện tốt sao? Rất nhanh sẽ có thể hoàn thành chuyện nơi đây"

"Đúng vậy, bất quá ta có chút lo lắng cho an nguy của thế tử ca ca, dù sao hấn cũng lẻ loi một mình đi theo hộ quốc công Cốc Quân, vạn nhất xảy ra chuyện gì, hộ quốc công chỉ cần một câu nói chiến trường binh đao không có mất, hấn sẽ không phải gánh trách nhiệm gì"

Lạc Thuấn Thần chớp chớp mi: "Việc này rất đơn giản, nàng trước mắt không phải có một người rất tốt để lợi dụng sao?"

"Ai?"

"Xa tận chân trời, gần ngay trước mắt!"

"Người nói không phải là... Đường nhị ca? Đúng vậy, ta đây phải đi tìm hấn, người ở chỗ này chờ ta"

Quý Như Yên nói xong trước mắt sáng ngời

Đúng vậy, Quân Tử Đường chính là minh chủ của Tà Minh, nếu làm cho hấn hạ lệnh vài người bảo vệ thế tử ca ca chu toàn, có cái gì không được đâu?

Nghĩ đến đây, nàng đứng lên, mau chóng chạy đi tìm Quân Tử Đường

Để một mình Lạc Thuấn Thần ở trong phòng, vội vàng đi tìm người bàn chuyện

Nhìn Quý Như Yên như vậy, Lạc Thuấn Thần đột nhiên bật cười

Nàng đôi khi đối với chuyện lớn, biểu hiện giống như là một tiểu đại nhân. Nhưng chuyện nhỏ này lại có chút mơ mơ màng màng

Quý Như Yên chạy vọt vào phòng Quân Tử Đường: "Đường nhị ca, người ở đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 308: Giúp một chuyện

Quân Tử Đường đang ở trong thư phòng, vừa thấy Quý Như Yên vội vàng như vậy, còn tưởng rằng Lữ Nương xảy ra chuyện gì, nhanh chóng ngăn đầu đáp: "Ta ở chỗ này, Như Yên muội muội, có chuyện gì?"

"Đường nhị ca, ta nghĩ muốn huynh giúp ta một chuyện!"

"Người nói, chỉ cần ta làm được nhất định sẽ giúp"

Quý Như Yên thở một tiếng rồi mới nói: "Là như vậy, thể tử ca ca của ta, phải từ kinh thành xuất phát đến Viễn Đông. Tuy rằng nói thể tử ca ca có vũ kỹ trong người, nhưng cũng có rất nhiều người muốn mạng của hắn. Muốn nhờ Nhị ca phái người bảo hộ tính mạng của hắn, không biết có được hay không?"

Nghe vậy Quân Tử Đường thở nhẹ một hơi, chỉ cần không phải là bệnh tình của Lữ Nương, kia hết thảy đều dễ dàng giải quyết

"Yến vương thể tử muốn tới Viễn Đông?"

"Ân"

"Là cùng đi với hộ quốc công Cốc Quân sao?"

"Đúng vậy"

"Chuyện này cũng không phải dễ làm"

"Làm sao vậy?"

Quân Tử Đường thật sâu nhìn nàng một cái: "Trong phủ hộ quốc công có bốn tuyệt đỉnh cao thủ. Hơn nữa mỗi lần ra khỏi phủ, hộ quốc công đều mang theo bốn người này. Nếu như hắc phái hai tuyệt đỉnh cao thủ đi đối phó Yến vương thể tử, kia đúng là dễ dàng như thái đậu hũ"

Quý Như Yên trừng lớn hai mắt: "Ta tại sao không có tin tức này?"

Chết tiệt!

Nàng thật sự không thu được tin tức này, hộ quốc công Cốc Quân cự nhiên còn có bốn tuyệt đỉnh cao thủ

Lúc trước đến Thịnh kinh những tin tức đều là do thể tử Phủ Nhạc Thánh thay nàng tra

Cũng không nghĩ điều tra, lại bỏ sót một tin quan trọng như vậy

Quân Tử Đường mau chóng đứng lên, vội vàng nói: "Người cũng đừng vội, ta sẽ nói Nguyệt đại ca đi bảo hộ Yến vương thể tử. Có Nguyệt đại ca, bốn tuyệt đỉnh cao thủ kia cũng chỉ là thứ bỏ đi"

"Ừừừ!"

Quý Như Yên gọi hắn

Hắn liền quay đầu nhìn nàng: "Làm sao vậy?"

"Nếu có thể, chỉ cần bọn họ vừa đến Viễn Đông, liền mang thủ cấp của hộ quốc công Cốc Quân mang về cho ta"

Quý Như Yên trong lời nói thật bình tĩnh, quyết định

Quân Tử Đường nghe vậy, thật sâu nhìn nàng một cái sau đó cười: "Hảo!"

Quý Như Yên nói xong hắn liền rời đi

Trong lòng hắn đột nhiên có một phát hiện, Quý Như Yên là một nữ nhân có bản lĩnh, cùng nàng kết giao, chắc chắn sẽ không thiệt thòi cho chính mình

Nếu nàng muốn thủ cấp của hộ quốc công Cốc Quân, vậy hấn cho dù có làm mất danh dự của Tà Minh, cũng tuyệt đối không làm trái ý nàng!

Từ lúc bước đi, ý niệm trong đầu Quân Tử Đường cũng ngày một kiên định hơn

Quý Như Yên lúc này không tự giác nắm chặt nắm tay, tốt nhất hộ quốc công Cốc Quân đừng hành động thiếu suy nghĩ, nếu như để thể tử ca ca bị tổn thương, nàng nhất định sẽ khiến cho hộ quốc công phải trả giá gấp bội!

...

Thịnh kinh

Yến vương phủ, Yến vương khó khăn lắm mới được cùng hài tử ăn cơm cùng một chỗ

Đây là lần đầu tiên hai phụ tử ngồi cùng một chỗ ăn cơm phân ly. Phù Nhạc Thánh nhìn phụ vương mình, trong lòng có chút chua xót

Hấn từ lúc còn nhỏ tới nay, cũng rất ít ở Yến vương phủ cùng phụ vương

Ba ngày hai lần đều bị thánh thượng bá bá gọi tiến cung, bồi chơi cờ, hoặc là ở trong cung huấn luyện hoàng kim vệ, làm cho hấn bảo hộ an nguy của thánh thượng bá bá

Nếu như nói về thời gian gặp mặt, hai còn gặp mặt thánh thượng bá bá nhiều hơn phụ vương của mình

Phù Nhạc Thánh nhìn trước mặt đều là món mình thích, lại phát hiện mình căn bản không biết phụ vương thích ăn cái gì

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 309: Thập lý hương

Không khỏi cảm thấy được mình làm một hài tử thật là quá thất bại đi

"Phụ vương, ngài..."

Phù Nhạc Thánh há miệng thở dốc, đột nhiên không biết nói cái gì, cảm thấy giờ phút này mình nói cái gì, giống như đều là dối trá

Yến vương miễn cưỡng nhìn hấn một cái: "Ngươi đã trưởng thành, Như Yên đứa nhỏ kia cũng quả thật so với ta hiểu rõ ngươi hơn, biết chí hướng của ngươi, trước kia ta cũng lừa dối ngươi. Thậm chí phản đối ngươi can thiệp vào chuyện hoàng cung, chính là không nghĩ tới ngươi đã sớm bị cuốn vào vòng tranh đoạt hoàng quyền, sợ ngươi rước họa vào thân... Thôi, đây đều là chuyện quá khứ. Hiện giờ ngươi phải theo hộ quốc công Cốc Quân đến Viễn Đông, một đường nhớ phải cẩn thận, chú ý mọi thứ"

"Phụ vương dạy bảo, hài tử chắc chắn sẽ lưu tâm"

Phù Nhạc Thánh nhìn Yến vương gật gật đầu, tỏ vẻ mình đã hiểu rõ

Yến vương cầm lấy bầu rượu trên mặt bàn, rót cho hấn một ly: "Đây là Như Yên mua đến hiếu kính ta rượu ngon thập lý hương, ngươi tiểu tử rất có lộc ăn, không được uống nhiều, miễn làm cho hỏng đại sự!"

"Phụ vương, thập lý hương này..."

"Như thế nào? Ngươi không dám uống?"

Phù Nhạc Thánh trừng Yến vương rất muốn kháng nghị!

Phụ vương rót cuộc có biết hay không thập lý hương này là loại rượu vô cùng mạnh, nghe nói chỉ cần uống một ngụm nhỏ, liền có thể làm cho người ngủ ba ngày ba đêm không tỉnh lại!

Nhưng mà, lúc này phụ vương lại cho hấn uống một bát lớn!

Yến vương tựa tiểu phi tiểu nhìn hấn: "Tiểu tử, ngươi đừng trợn mắt. Đây là Như Yên phân phó, cho ngươi uống một bát này, đến khi tỉnh lại cũng đã đến được Viễn Đông. Chỉ có ngươi hôn mê bất tỉnh, mới có thể làm cho hộ quốc công Cốc Quân phớt lờ, nhưng cũng có thể làm cho sát thủ xuống tay với ngươi. Ta đã an bài người hầu đi theo ngươi, chỉ cần ngươi gặp nguy hiểm đến tính mạng, liền cho ngươi uống giải rượu"

"Phụ vương! Người nói sớm có được không!"

Phù Nhạc Thánh tức giận, làm hấn còn tưởng rằng phụ thân hại hấn, muốn cho hấn uống quá chén

Yến vương thật sâu nhìn hấn một cái: "Kỳ thật, luận tầm nhìn ngươi không bằng Như Yên đứa nhỏ kia, luận mưu kế ngươi cũng không bằng nàng. Cho nên lúc nhỏ, ta không muốn cho ngươi tham dự triều chính, để tránh cho ngươi gặp nguy hiểm. Nhưng ngươi đã có hứng thú như vậy, về sau tự bảo vệ mình, tốt nhất thành lập thế lực của mình ở Viễn Đông, nếu cửu hoàng tử Nguyên Chiêu đăng cơ, tất nhiên ngươi sẽ không tránh khỏi một mối"

"Phụ vương yên tâm, chỉ cần ta ổn định ở nơi đó, chắc chắn sẽ đem người đón qua"

Yến vương lắc lắc đầu: "Phụ vương ta già rồi. Hơn nữa có phụ vương ở kinh thành thiên tử mới có thể an tâm. Ngươi uống chén rượu này, đến lúc đó cũng không biết khi nào phụ tử mới có thể gặp mặt"

"Phụ vương..."

Phù Nhạc Thánh cảm thấy yết hầu có chút nghẹn ngào, làm cho hấn nói không lên lời

Yến vương liếc hấn một cái tức giận khiển trách: "Đường đường là nam tử hán đại trượng phu, đừng có học theo nữ nhân sắp gả đi vậy. Thu hồi nước mắt của ngươi. Nhớ kỹ, hảo nam nhi không bao giờ đổ lệ! Đi đến Viễn Đông, phải nghe theo lời của Như Yên, có nàng ở bên giúp ngươi, ngươi mới có thể không phạm sai lầm!"

Phù Nhạc Thánh có điểm bị thương, bị Yến vương nói như vậy, lập tức cách xa vạn dặm

"Phụ vương! Ta phát hiện người đứng càng ngày càng bất công, người nói như vậy là đem Như Yên đề cao, xem ta là phế vật sao!"

Phù Nhạc Thánh hờn giận nhìn Yến vương, biểu đạt khó chịu trong lòng

Hấn khó chịu, chỉ làm cho Yến vương xem thường: "Như thế nào? Ngươi không phải phế vật sao? Ngươi như thế nào không nghe người trong Thịnh kinh nói gì về ngươi? Mỗi ngày không có việc gì, đều ở kinh thành ăn chơi trác táng, không giống một Yến vương thế tử đâu!"

Bạn đang đọc truyện *Thân Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 310: Hoàng hậu mặt chỉ 1

"Phụ vương, người có biết, đó là biểu tượng..."

Yến vương nghiêm túc đánh gãy lời của hấn: "Bỏ vương biết! Ngươi đến Viễn Đông, cũng không cần có loại biểu tượng này! Hải tử của Yến vương ta, sẽ là một nam tử hán đầu đội trời chân đạp đất, chỉ cần có quyền hành trong tay, ngươi mới có thể bảo vệ tốt nữ nhân của ngươi!"

"Đúng vậy, ta biết!"

Phù Nhạc Thánh vào giờ khắc này cũng chưa hiểu rõ ý tứ của Yến vương, thẳng đến khi hấn thích một cô nương, mới hiểu được ý tứ của phụ vương hôm nay nói với mình

"Vậy ngươi đem thập lý hương uống đi"

Yến vương bảo hấn uống xuống thập lý hương, kế tiếp, còn muốn an bài cho hấn tốt một số chuyện

Thí dụ như, đem con ma men này đưa lên xe ngựa trước mặt thánh thượng

Sau đó chiếu cáo đại thần, thế tử uống thập lý hương nên không còn biết trời đất gì, như vậy mới có thể cho người bảo vệ chu toàn thái tử

Yến vương phái người hầu trong vương phủ, người này cũng là tiên hoàng cấp cho Yến vương, tên gọi là Ảnh

Phù Nhạc Thánh uống xong thập lý hương, lập tức ghé lên bàn, không nhúc nhích

Yến vương ánh mắt sùng nịch nhìn qua đứa con, thanh âm trầm thấp: "Ảnh"

"Chủ tử"

Một thân ảnh mặc y phục màu xanh biếc đi đến, nàng là tuyệt đỉnh cao thủ điền kỳ phong, được Yến vương tin nhiệm

"Từ nay về sau, tiểu tử Nhạc Thánh này, liền giao cho ngươi"

"Chủ tử yên tâm, nô tỳ chắc chắn sẽ bảo hộ thể tử chu toàn"

"Ân"

Hai người nói chuyện, ngoài phòng vang lên thanh âm của hạ nhân: "Khởi bẩm vương gia, hộ quốc công Cốc Quân cầu kiến"

"Đã biết, bẩm vương liền đi làm"

Yến vương liếc mắt nhìn đứa con một cái, lúc này mới xoay người đi ra ngoài, người ngựa của hộ quốc công đã bên ngoài chờ lệnh

Hắn thay Phù Nhạc Thánh an bài tốt mọi chuyện, cho dù lo liệu không ổn, cũng không muốn làm cho sinh mệnh của hắn bị uy hiếp

Hộ quốc công Cốc Quân tiến đến đón Phù Nhạc Thánh xuất phát, phát hiện thể tử đã uống say, Yến vương còn sai nhiều người chiếu cố hắn, khiến cho hộ quốc công không thể không đáp ứng

Quân đội của hộ quốc công ly khai khỏi Thịnh kinh, đi được một trăm dặm bên ngoài thì sai dựng lều trại, một tiểu binh liền xông vào lều trại của Lý phó tướng quân: "Báo! Hoàng hậu nương nương mất chi!"

"Truyền!"

Một tiểu binh đi đến: "Hộ quốc công ở đâu, chỗ nào?"

"Ta ở đây"

Hộ quốc công thoáng nhìn qua tiểu binh trước mặt, cảnh giác

Tiểu binh từ trong lòng ngực lấy ra mật chỉ: "Đây là mật chỉ của hoàng hậu nương nương, hộ quốc công tự mình xem xét"

Tiếp nhận mật chỉ từ tay tiểu binh kia, mở ra xem xét, xác nhận chính là bút tích của muội muội mình, liền hướng người kia phát phát tay

Đem mật chỉ kia giao cho phó tướng xem: "Lý phó tướng, ngươi xem xem nên làm gì bây giờ?"

Lý phó tướng thoáng nhìn qua, lúc này quay sang nói với hộ quốc công Cốc Quân: "Đại nhân, chuyện này trăm triệu không thể, Yến vương thể tử lúc này vẫn ở kinh thành, lại uống thập lý hương, nếu lúc này lấy tính mạng của hắn, chẳng phải làm cho thánh thượng biết, đại nhân là người giết hại Yến vương thể tử sao?"

Hộ quốc công Cốc Quân cười lạnh: "Ngươi cũng đã nhìn ra?"

"Đúng vậy, hoàng hậu nương nương hành sự quá liều lĩnh"

Lý phó tướng thấp giọng nói

"Một khi đã như vậy, kế tiếp ngươi cũng biết nên phải làm như thế nào"

"Đúng vậy, mặt tướng đã biết"

"Đi xuống đi"

"Mặt tướng cáo lui"

Lý phó tướng rời đi, hộ quốc công Cốc Quân lại nhìn phía trên mặt bàn, khóe miệng nâng lên nụ cười lạnh

Hào một muội muội, lại có thể đưa ra một chủ ý hồ đồ như vậy, thật sự coi hắn là ngốc tử sao?

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thắt Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 311: Hoàng hậu mặt chỉ 2

Hiện tại giết Yến vương thế tử, vậy hẳn chẳng phải sẽ bị thánh thượng chỉ trích hay sao, đến lúc đó không chừng binh phù ba mươi đại quân cũng bị đoạt về

Hôm sau ban đêm, tiểu binh về tới Thịnh kinh hồi báo Cốc hoàng hậu biết. Cốc hoàng hậu chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, ở trong Mẫu Đơn cung nổi giận!

Lập tức cho gấp lục hoàng tử tiến cung

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn tiến cung, cũng không biết chuyện gì đã xảy ra, đi tới Mẫu Đơn cung phát hiện mảnh vỡ nằm bừa bãi trên mặt đất

Cốc hoàng hậu ngồi trên ghế phượng, vẫn là vẻ mặt xơ xác tiêu điều

"Mẫu hậu, phát sinh chuyện gì?"

"Hộ quốc công rất hồ đồ!"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn nghe được không đầu không đuôi, tự nhiên cũng khó mở lời

Cốc hoàng hậu áp chế hỏa nóng trong người mình: "Yến vương thế tử đi theo hộ quốc công đến Viễn Đông, để giám sát quân tình, kỳ thật là muốn giành binh phù ba mươi vạn đại quân. Điềm này, người có biết?"

"Mẫu hậu, người có phải đã nghĩ nhiều quá hay không? Thế tử Phù Nhạc Thánh ở Thịnh kinh chính là nổi danh ăn chơi trác táng, hẳn làm sao có bản lĩnh lấy binh phù ba mươi vạn đại quân?"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn lơ đãng, ngược lại cảm thấy Cốc hoàng hậu đã suy nghĩ quá nhiều

"Ngu ngốc! Phụ hoàng người mơ ước binh phù ba mươi vạn đại quân đã lâu rồi, trước kia luôn luôn phái giám sát quân đến Viễn Đông, nếu không phải bọn họ đều bị sơn tặc giết chết, người nghĩ rằng Cốc gia của chúng ta còn được như thế này sao?"

Cốc hoàng hậu hận không thể đào lỗ ở trên đầu hẳn, nhét xuống tin tức này

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn tức giận nhìn nàng: "Mẫu hậu, lúc này phụ hoàng giao đại sự cho ta làm, thi hương năm nay sẽ do ta phụ trách, ta hiện giờ còn bận nhiều chuyện, không thể suy nghĩ quá nhiều đến việc khác. Người cũng biết, thi hương là chuyện lớn, bình thường đều do thái tử phụ trách làm, hiện giờ phụ hoàng giao cho ta, kia đại biểu cho cái gì!"

Dứt lời, không đợi Cốc hoàng hậu lên tiếng, hẳn liền xoay người rời khỏi Mẫu Đơn cung

Cốc hoàng hậu thấy đứa con không để ý đến nàng, không khỏi lửa giận công tâm

Thân mình mềm nhũn ngã xuống, bên người nữ quan liền tiến lên giúp đỡ: "Nương nương, người thân mình không tốt, chớ tức giận. Nếu cứ tức giận, e là sẽ không tốt đến sức khỏe"

"Câm miệng!"

Cốc hoàng hậu quát cường trừng mắt liếc hẳn một cái, cảm thấy bọn họ thật sự không tin tưởng chính mình

Như vậy, nàng cũng thật không tin không chỉ huy được người đi giết Yến vương thế tử!

Yến vương thế tử một khi còn sống, kia tức là binh phù của hộ quốc công sẽ bị đoạt!

Ca ca biết rõ âm mưu sau lưng này, còn chưa động thủ loại bỏ thế tử Phù Nhạc Thánh!

Đúng vậy, hiện tại nếu động thủ giết Yến vương thế tử, sẽ làm cho thánh thượng tức giận, nhưng thánh thượng cũng không có chứng cứ, chỉ cần đến được Viễn Đông, sau đó trở về nói thế tử đã bị sơn tặc hạ sát, kia vẫn là thánh thượng vô kế khả thi

Nếu Yến vương thế tử chưa chết, vậy người chết chính là Hộ quốc công

Cốc hoàng hậu ở trong hậu cung nhiều lắm, thật sự biết đạo lý bút dây động rừng

Một khi Hộ quốc công mất đi binh phù, như vậy Cốc gia cũng điêu đứng

Mà ngay cả ngôi vị hoàng hậu này, cũng sẽ có nguy cơ sụp đổ

Tại sao đại ca không nhìn thấu, mà ngay cả đứa con nàng cảm thấy thông minh cũng không nhìn thấu, còn nói mình nghĩ quá nhiều?

Nàng cũng không muốn nghĩ nhiều, nhưng cục diện trước mắt rất rõ ràng, nếu nàng không ra chiêu, tức là chờ cho thánh thượng hủy diệt Cốc gia.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 312: Âm Nô tìm tới cửa

Hành cung

Mễ Nhĩ nhìn Âm Nô trước mặt, chỉ cảm thấy đau đầu vạn phần

Hắn trước kia cũng biết Âm Nô rất khó chơi, hiện tại nàng quả thực chính là âm hồn không tan!

"Âm Nô, ngươi trở về đi. Chủ tử nói không muốn gặp ngươi!"

"Ngươi nói láo, trong phòng căn bản không có hơi thở của chủ tử!"

Âm Nô mí mắt cũng không thèm nhìn phản bác lời của hắn

Mễ Nhĩ nghe vậy tức giận đến muốn đánh nàng

Chính là, hắn chưa bao giờ đánh người một nhà, vì thế chỉ có thể nói qua nói lại

"Ngươi tìm chủ tử làm cái gì?"

"Bảo hộ chủ tử, là sứ mệnh của ta!"

"Ta biết, nhưng chủ tử thật sự không cần ngươi bảo hộ"

"Nàng ở đây làm gì?"

Âm Nô mặt khác chỉ Dao Quang, Dao Quang có chút ngạc nhiên khi bị người khác chỉ, nàng vô tội có được hay không?

Cái gì gọi là nằm cũng trúng tên, đây chính là nàng

Mễ Nhĩ nhìn Dao Quang, rồi lại nhìn Âm Nô, chịu không nổi, trực tiếp mang theo Âm Nô đi tới nơi yên lặng, lúc này mới nói: "Âm Nô! Ngươi biết rõ thân phận của mình! Ngươi có tư cách gì hỏi đến chuyện của chủ tử?"

"Ta sống, chính là để bảo hộ cho chủ tử không có thương tổn gì!"

Âm Nô mặt không chút thay đổi nhìn Mễ Nhĩ, từng câu từng chữ một trả lời

Mễ Nhĩ nghe vậy, nhất thời giận dữ: "Lấy bộ dạng này của ngươi, ngươi có tin hay không, ta nói chủ tử đưa ngươi trở về! Ngươi căn bản không phải đang bảo hộ chủ tử mà là làm hại chủ tử! Nếu như ngươi vẫn chưa hiểu ra, ta không ngại giết ngươi ngay bây giờ!"

Lời nói của hắn, không có nửa phần thỏa hiệp!

Nơi đây là Thịnh kinh cũng không phải Độc Hiết thành

Cũng có người ngấm ngầm theo dõi, Âm Nô xuất hiện ở Hành cung như vậy, sợ khiến cho người khác chú ý, nếu như không mau chóng đuổi nàng rồi đi, hậu quả sẽ không tưởng tượng nổi!

"Chủ tử ở đâu?"

"Đu rồi! Chủ tử đi đâu, ngươi có tư cách hỏi sao? Ngươi thật sự làm cho ta quá thất vọng! Ta cho ngươi biết. Nếu chủ tử bởi vì ngươi xuất hiện mà lâm nguy, ta nhất định sẽ không tha thứ cho ngươi!"

Mễ Nhĩ đã rút kiếm chìa thẳng vào người Âm Nô, ngữ khí có tia tàn nhẫn

Âm Nô nhìn hắn một cái, rồi xoay người rồi đi

Thấy nàng rời đi, Mễ Nhi vội vàng hỏi: "Người đi đâu?"

"Quay về Phụng Minh Hạng"

Ám Nô không có quay đầu lên tiếng

Thấy nàng rời đi, Mễ Nhi lúc này mới dám thở ra hơi

Nếu Ám Nô không đi, hẳn sẽ phải động thủ, dù sao chuyện ở Thịnh kinh cũng không có nhiều người biết

Quay trở về, thấy Dao Quang vẻ mặt vô tội nhìn mình, Mễ Nhi có chút ngượng ngùng: "Dao Quang cô nương, xin lỗi, Ám Nô chính là người như vậy, người cũng đừng chấp nhặt nàng"

"Ta không sao, nàng là ai?"

Dao Quang lắc lắc đầu, tỏ vẻ chính mình không có việc gì

Thấy Dao Quang nghi hoặc, Mễ Nhi chỉ có thể cười khổ: "Nàng gọi là Ám Nô, là thị vệ của điện hạ!"

"Thị vệ? Xem bộ dáng của nàng, tựa hồ đối với điện hạ tình ý sâu đậm"

Dao Quang nói xong, liền sinh ra phòng bị với người tên Ám Nô kia

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 313: Xe trượt tuyết

Không biết tiểu thư có biết hay không, nếu tiểu thư biết vậy nên làm như thế nào?

Cho dù Ám Nô kia chỉ là một thị vệ, nhưng tóm lại vẫn là nữ nhân, vạn nhất leo lên giường thất hoàng tử, chỉ sợ tiểu thư sẽ không để cho thất hoàng tử sống yên ổn đi

Nghĩ đến đây, nàng cũng không nhịn được rung mình một cái

Thời gian nàng đi theo tiểu thư tuy rằng không tính là dài, nhưng cũng đủ biết cá tính của tiểu thư. Một khi thứ bị tiểu thư nhìn trúng, kia có chết cũng không để bị cướp đi

Mễ Nhi nghe thấy Dao Quang nói lời này, như là một mũi tên xuyên tim, làm hắn nói không ra lời

Ám Nô thích điện hạ?

Này...

Hắn rất muốn nói không có khả năng! Nhưng biểu hiện mấy ngày nay của Ám Nô, cũng rất rõ ràng, không phải chỉ đơn thuần muốn bảo vệ chủ tử, mà còn có tình ý!

Xem ra, khi điện hạ trở lại

Hắn nên nhắc nhở điện hạ, chuyển Ám Nô đi nơi khác

Điện hạ không thích nữ tử, Ám Nô thế nhưng lại phạm vào điều cấm kỵ của điện hạ, nên phải rời đi bên cạnh điện hạ

...

Trong chớp mắt hai người Lạc Thuần Thần và Quý Như Yên đã ở trong Tặc Vương trại mười ngày

Mười ngày ở chỗ này, Quý Như Yên có thể nói là ăn ngon ngủ ngon. Nhàm chán lại cùng Lạc Thuần Thần nghiên cứu bản đồ tuyết mạch

Nguyệt Như Hòa từ ngày đó, cũng đem lối tắt đi đến hồ băng nói cho Quý Như Yên biết

Lối tắt kia chính là dùng đầu khí hộ thể lặn xuống nước

Quý Như Yên nghe Nguyệt Như Hòa nói như vậy cũng thật không tin

Lặn xuống nước?

Đây chính là hồ băng, nhiệt độ lên tới âm mấy chục độ!

Người ngã xuống, liền có thể không cử động được đầu ngón tay,

Vạn nhất dùng hết nội lực, liền chôn thân ở hồ băng sao

Nghĩ đến hậu quả kia, Quý Như Yên không chút nghĩ ngợi, liền không tán thành biện pháp này

Nhưng nghĩ vài ngày cũng không nghĩ ra được biện pháp tốt hơn

"Quý Hoàng, người không có biện pháp thoát mái đi qua hồ băng sao, không cần phải lặn xuống, cũng không cần phải đối phó với giao long"

Trong tay Lạc Thuần Thần đang cầm bút lông vẽ này đó, bởi vì vẫn chưa vẽ xong, hắn liền hướng nàng nói: "Nàng chờ một chút, ta đã nghĩ ra được biện pháp tốt!"

"Biện pháp tốt gì?"

Quý Như Yên có chút mờ mịt

"Rất tốt!"

Lạc Thuần Thần thu hồi bút lông, sau đó hướng nàng vẫy vẫy tay: "Nàng đến đây xem"

Quý Như Yên đứng lên, đi đến bên cạnh hắn, liền vui mừng: "Đây là xe trượt tuyết sao? Ta sao lại không nghĩ ra cái này! Hồ băng không thể chịu được trọng lực của người, nhưng nếu có xe trượt tuyết phân tán trọng lực, còn làm cho sỏi tuyết đến kéo. chúng ta có thể lướt trên mặt băng!"

Xe trượt tuyết?

Lạc Thuần Thần nhìn nàng nghĩ, xe trượt tuyết này chính là thứ mà hắn mới nghĩ ra về lên, không nghĩ rằng Quý Như Yên có thể hiểu được. Còn gọi được tên của nó

Quý Như Yên lúc này nhìn Lạc Thuần Thần phát hiện hắn đang đứng bất động: "Người ngây ngốc cái gì?"

"Không, không có việc gì. Chính là bản vẽ này, không biết ai có thể làm ra được"

"Yên tâm đi, ta lúc trước đi dạo một vòng ở sơn trại biết có một người tên Hải thúc vô cùng khéo léo, hắn nhất định có thể làm được. Đến lúc đó, người cứ đưa bản vẽ cho ta, ta tìm hắn nói chuyện"

Không đợi Lạc Thuần Thần nói gì, nàng đã cầm bản vẽ lao ra ngoài

Nhìn bóng dáng của nàng, Lạc Thuần Thần không giấu được nụ cười

Nữ nhân này nếu như ở trong hoàng cung của Thiên Độc quốc, chắc chắn có thể sinh tồn được. Bởi vì nàng rất thông minh

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 314: Thợ mộc khéo léo

Quý Như Yên cầm bản vẽ trên tay đi tìm Hải thúc

Hải thúc năm nay chừng bốn mươi tuổi, bởi vì một mắt bị hỏng, cho nên gọi là Độc Nhãn Long

Độc Nhãn Long ở trong Tặc Vương trại nổi danh thợ mộc khéo léo

Quý Như Yên đi tới phòng của Hải thúc: "Hải thúc, Hải thúc, người ở đâu?"

Trong phòng truyền đến thanh âm khàn khàn: "Ai a?"

"Hải thúc! Là ta, ta tới tìm người muốn nhờ người làm cho thứ này"

Quý Như Yên nghe được trong phòng có tiếng nói, liền chạy vào phòng, muốn đưa bản vẽ cho Hải thúc

Độc Nhãn Long Hải thúc nhìn thoáng qua Quý Như Yên, tiểu cô nương này đối đãi với hắn thập phần khách khí, cho dù người khác gọi hắn là Độc Nhãn Long, nhưng tiểu cô nương này vẫn cung kính gọi hắn một tiếng Hải thúc

"Nguyên lai là khách quý của trại chủ, tiểu cô nương, người muốn ta giúp chuyện gì?"

Trong tay Hải thúc cầm một bảo mộc, trên tóc vẫn còn dính vụn gỗ

Quý Như Yên vừa thấy hắn vội vàng đưa cho hắn bản vẽ của Lạc Thuấn Thần: "Hải thúc, người xem một chút, có thể làm giúp ta hay không, nếu có gì không hiểu cứ hỏi ta"

Hải thúc nhìn bức vẽ tỉ mỉ cũng thấy rõ được vài phần

Hỏi ra mấy câu hỏi, Quý Như Yên đều giải đáp cho hắn

"Tiểu cô nương, thứ này cần hai ngày mới có thể làm xong"

"Không thành vấn đề, vậy hai ngày sau ta sẽ trở lại! Hải thúc lúc đó người chắc chắn phải hoàn thành"

"Yên tâm đi, tiểu cô nương, Độc Nhãn Long ta tại Tặc Vương trại vẫn là có danh dự"

Quý Như Yên để bản vẽ ở chỗ Hải thúc, cao hứng rời đi

Về đến phòng, phát hiện Quân Tử Đường và Lạc Thuấn Thần đang đứng cùng nhau

Lạc Thuấn Thần rót cho Quân Tử Đường một chén trà, hai người địa phương khác không đến, lại đến đúng phòng của nàng thưởng trà thật là ngoài ý muốn

"Đường nhị ca như thế nào đến đây?"

Quân Tử Đường uống một chén trà rồi mới lên tiếng: "Đại ca truyền tin tức nói Yên vương thế tử đã đến Viễn Đông, bởi vì Yên vương thế tử hôn mê bất tỉnh, nên không biết phải xuống tay như thế nào"

Quý Như Yên nghe xong cười đến quỷ dị: "Trại chủ Kha Long của Kha Long trại đã gặp hộ quốc công hay chưa?"

"Chưa. Bất quá thu được tin tức đêm nay hắn sẽ đến"

"Vậy người nói Nguyệt đại ca động thủ, tối nay ta sẽ cùng hắn hội họp!"

"Người cũng đi?"

Quân Tử Đường có chút kinh ngạc

Quý Như Yên khó hiểu nhìn hắn: "Như thế nào? Đường nhị ca có ý kiến gì sao?"

"Không. Ta đây sẽ an bài, đêm nay chúng ta cùng đến"

"Hảo, phiền toái nhị ca"

Quý Như Yên hướng hắn gật đầu, sau đó Quân Tử Đường mau chóng rời đi

Lạc Thuấn Thần một bên nhìn Quý Như Yên: "Kỳ thật đêm nay là cũng không cần thiết phải tham gia, vì cái gì phải đến?"

Quý Như Yên sờ liên tử bên hông, nói: "Hộ quốc công Cốc Quân, chưa chắc sẽ giao ra ba mươi vạn đại quân kia. Nếu hắn không chịu nói binh phù ở chỗ nào, như vậy cho dù giết chết hắn không phải đều vô nghĩa sao? Binh sĩ cũng chỉ nghe theo lệnh người có binh phù trong tay"

"Ta đây cùng đi với nàng"

"Người? Người trong người không có võ công, theo ta làm cái gì? Nói không chừng còn làm vướng tay vướng chân"

Lời của nàng cũng không làm cho Lạc Thuấn Thần tức giận, hắn ngược lại chỉ nở nụ cười: "Nếu ta biết binh phù kia ở đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 315: Đêm tập kích 1

"Vậy người nói, binh phù ở đâu?"

Lạc Thuấn Thần không trả lời câu hỏi ngược lại yêu cầu nàng: "Trừ phi đồng ý đưa ta đi cùng, nếu không ta tuyệt đối sẽ không nói"

"Người___"

Quý Như Yên nhìn bộ dạng quật cường của hắn, cũng không biết phải nói gì

Nam nhân này thật đúng là khó thu phục mà

Mang hắn đi cùng kỳ thật cũng không phải là vấn đề lớn lắm, chỉ cần hành xử thật cẩn thận mà thôi

"Được rồi, ta sẽ mang người đi! Người hiện tại có thể nói chưa?"

Quý Như Yên trừng mắt bộ dạng như muốn bức cung hắn

Ai ngờ Lạc Thuấn Thần lại đứng lên, gấp một cái: "Tốt a! Nếu buổi tối có hoạt động, gia phải đi ngủ một giấc đã!"

Nói xong, không để Quý Như Yên la to, hắn đã mau chóng rời khỏi phòng của nàng

Lạc Thuấn Thần thời điểm xoay người đi, trên mặt thần sắc ngưng trọng

Quý Như Yên không biết binh phù của hộ quốc công ở đâu, không có nghĩa là hắn Lạc Thuấn Thần không biết

Phải biết rằng, lúc trước hắn đã đem Ti U quốc thôn tính ở trong tay, nhất thống chư quốc, là vô địch tướng quân của đầu hoàng đại lục

Lúc trước hắn cùng hộ quốc công đã giao thủ, mới phát hiện binh phù được hộ quốc công Cốc Quân giấu ở chỗ không ai ngờ tới!

...

Bóng đêm buông xuống, Viễn Đông chìm trong bóng tối, đưa tay lên trước mặt cũng không nhìn rõ năm ngón

Trại chủ Kha Long của Kha Long trại mang theo vài tên sơn tặc, ra roi thúc ngựa hướng đến nơi đóng quân của hộ quốc công Cốc Quân

Tới địa bàn của hộ quốc công, Kha Long hiên ngang đi vào, nhìn thấy hộ quốc công, tùy tiện cười nói: "Hộ quốc công, hy vọng vẫn tốt a!"

"Kha trại chủ nhìn vui vẻ như vậy, có chuyện gì tốt sao?"

Hộ quốc công Cốc Quân ngoài cười trong không cười

"Làm sao, làm sao. Chỉ là lâu lắm chưa cùng hộ quốc công hợp tác, huynh đệ trong trại đều không có cơm để ăn a!"

Hai mắt Kha Long nhìn thẳng hộ quốc công Cốc Quân không chút thoái nhượng

Hộ quốc công Cốc Quân tuy là tức giận, nhưng cũng phải áp chế qua đi, nhiều năm qua, hai bên hợp tác khăng khít, mới có thể làm cho hắn nắm trong tay ba mươi vạn đại quân

"Lần này, hiếm khi có Kha Long trại chủ tương trợ. Bỏ quốc công tất nhiên sẽ không để cho người thiệt thòi. Một lượng cũng không thiếu. Mặt khác, ta còn đưa thêm cho trại chủ một ngàn hai bạc trắng, coi như ta lễ"

"Một ngàn hai sao?"

Kha Long mang ý cười, ánh mắt hiện lên tia lãnh ý

Một ngàn hai đó không phải là coi bọn họ là khát cái chứ?

Kha Long trại trên dưới có sáu bảy ngàn người, một ngàn hai kia, xem như là quá ít đi!

Hộ quốc công này thật sự là khinh người, hay là thật nghĩ người trong Kha Long trại dễ ăn hiếp?

"Như thế nào? Kha trại chủ bắt mẫn sao?"

Hộ quốc công lơ đãng hỏi ngược lại

"Là có chút bất mẫn, hiện giờ số người ra nhập trại quá nhiều, chi tiêu cũng cần phải tăng. Không bằng hộ quốc công cho Kha Long trại ta, thêm chút ngân lượng nữa?"

"Nga? Kha trại chủ là muốn thêm bao nhiêu?"

"Một vạn"

Hộ quốc công Cốc Quân lúc này nghiêm mặt: "Một vạn lượng bạc trắng? Kha Long! Ngươi đây là được đẳng chân lân đẳng đầu sao?"

"Hộ quốc công, mọi chuyện cứ từ từ, huynh đệ ta đối với người hợp tác đã nhiều năm. Vì ngươi làm nhiều chuyện, ngươi có cũng không phải chỉ một vạn lượng đi? Hiện giờ huynh đệ trong trại chỉ yêu cầu một vạn lượng hoàng kim như vậy là quá tiện lợi cho ngươi rồi!"

"Cái gì? Một vạn lượng hoàng kim?"

Hộ quốc công trừng mắt nhìn hấn, cảm thấy Kha Long chính là ăn phải gan hùm mật gấu rồi! Ra giá trên trời như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 316: Đêm tập kích 2

Hộ quốc công Cốc Quân có chút kinh ngạc, Kha Long mắt lạnh trừng hấn, cũng không có một tia sợ hãi nào

Lúc trước hợp tác, có lẽ người hấn sợ nhất chính là hộ quốc công Cốc Quân của Ti U quốc này

Nhưng hôm nay, người hộ quốc công muốn hấn giết, cũng không phải là tiểu nhân vật tầm thường. Mà chính là một đại nhân vật, thế tử được hoàng thượng sủng ái

Nếu như hộ quốc công không hợp tác với hấn, nghĩ muốn đi tìm Tặc Vương trại nói chuyện, kia cũng không có khả năng

Vì vậy, Kha Long mới có lá gan lớn như vậy, muốn hộ quốc công xuất huyết một phen

Cũng không uống những năm gần đây, chính mình vì hộ quốc công làm nhiều việc

Hộ quốc công híp lại hai mắt, Kha Long hiện tại có lẽ được sủng mà kiêu, hấn cảm thấy rõ ràng Kha Long trại kia đã không còn để hấn ở trong mắt

Hộ quốc công hấn nếu như không hợp tác với Kha Long trại của bọn họ, chỉ sợ bọn họ ngay cả bùn cũng không có mà ăn đâu

"Tốt lắm, không tồi! Không hổ là người được bốn quốc công nhìn trúng, lá gan cũng thật lớn!" Hộ quốc công nói lời khen ngợi, nhưng thực ra chính là châm biếm! Xoay người hướng người bên cạnh nói: "Lý phó tướng, chuẩn bị rượu thịt, hôm nay coi như bốn quốc công cùng Kha trại chủ gặp mặt lại sau hai năm"

"Quốc công yên tâm, mặt tướng đã thay người chuẩn bị thỏa đáng"

Lý phó tướng hướng hộ quốc công gật đầu, xoay người nói binh sĩ bụng thức ăn lên

Không lâu sau trên mặt bàn toàn là thịt cùng rượu thơm

Ở Viễn Đông này, có thể có thịt để ăn cũng là niềm vui lớn nhất rồi

Kha Long liền nói: "Hộ quốc công, không biết mười vạn lượng hoàng kim, khi nào thì có?"

"Kha trại chủ gấp cái gì, tiệc rượu đã bày, đây chính là đề thiết đãi ngươi. Chớ không phải Kha trại chủ ngay cả cái này còn tính toán ta chứ?"

Hộ quốc công nghiêm mặt, vẻ mặt không hài lòng

Kha Long nghe vậy, hiểu được hần đã đồng ý, cảm thấy mừng rỡ, mau chóng chấp tay: "Làm sao, làm sao! Hộ quốc công mời, tiểu nhân tất nhiên là không dám cự tuyệt!"

"Kha trại chủ, mời ngồi!"

"Tạ ơn hộ quốc công!"

Lúc sau hai người uống ngay ba chén rượu, hộ quốc công lúc này cười khanh khách: "Kha trại chủ, có chút chuyện, xin ngươi giúp ta!"

"Không biết hộ quốc công có chuyện gì phân phó?"

Kha Long mau chóng hồi phục lại tinh thần, hỏi

Hộ quốc công Cốc Quân sờ sờ râu trên cằm, dừng một chút rồi nói: "Là như vậy, có một người đến quân doanh, mong ngươi thay ta hỗ trợ giải quyết, tốt nhất là làm cho không tìm thấy thi thể"

Kha Long là người thông minh, lập tức hiểu được

"Ý của hộ quốc công tiểu nhân đã hiểu. Hủy thi diệt tích, việc này đối với ta vô cùng đơn giản, hộ quốc công xin người cứ yên tâm"

Không phải đều giống như trước kia sao?

Chỉ cần giết người, sau đó đem cái xác vứt vào hồ băng, là xong việc!

Hồ băng kia có thủy quái, còn có ai dám đi mò vớt thi thể?

Huống chi hồ băng chiều sâu cũng không có người nào đo nổi

Hộ quốc công Cốc Quân nghe vậy, cảm thấy yên tâm: "Kia cái này làm càng sớm càng tốt, Kha trại chủ có phiền hay không nếu ngay bây giờ giải quyết? Giải quyết xong bốn quốc công nhất định sẽ đưa cho ngươi một vạn lượng hoàng kim!"

"Hảo!"

Kha Long không biết là Hộ quốc công nói dối, liền sáng khoái đáp ứng

Quý khách của bọn họ đã bị một nữ nhân nghe hết

Nàng thân hình quý mỹ, nhảy xuống trên nóc trại của Yến vương thế tử. Hộ quốc công thấy vậy kinh ngạc, ngược lại Kha Long chỉ cười nhạt nhìn hần, không một tia sợ hãi

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 317: Đêm tập kích 3

Tiến vào trong trại của Yến vương thế tử Phù Nhạc Thánh, nàng nhanh chóng lấy ra viên thuốc giải trong người, nhét vào miệng hần

Thế tử Phù Nhạc Thánh sau khi tỉnh lại, chỉ cảm thấy toàn thân vô lực

Hần phải hảo hảo vận động gân cốt mới tốt, nhìn trước mặt có một lão phụ: "Có phải phát sinh tình huống gì rồi hay không?"

"Thế tử gia thông minh, nô tỳ vừa nghe thấy hộ quốc công cùng Kha Long trại cấu kết, hần muốn dùng Kha trại chủ kia đi giết thế tử gia"

Biểu tình của Ảnh vô cùng lãnh đạm, lời nói cũng thập phần ngắn gọn, đi vào trọng điểm

Thế tử Phù Nhạc Thánh nghe vậy, mày kiếm dựng thẳng: "Lão già hộ quốc công Cốc Quân chết tiết kia! Nếu có một ngày lọt vào trong tay thế tử ta, nhất định sẽ lột da hần!"

"Yêu! Thế từ ca ca khẩu khí thật lớn a!"

Bên ngoài trại, truyền đến thanh âm của Quý Như Yên

Thế tử Phù Nhạc Thánh vừa mừng vừa sợ, ngẩng đầu liền nhìn thấy một nữ tử đang cười xấu xa với hắn: "Như Yên?"

"Thế tử ca ca, thoát nhìn cũng không nhận được đãi ngộ tốt a. Hộ quốc công này cũng làm cho ta có chút ngạc nhiên. Lá gán cũng không phải lớn như ta nghĩ!"

Thế tử Phù Nhạc Thánh nghe vậy, trên trán xuất hiện ba vạch đen: "Như Yên! Ngươi nói như vậy giống như là muốn ta gặp nguy hiểm sao? Ngươi hiện tại tới cũng tốt, lão già hộ quốc công chết tiết kia vừa mới muốn Kha Long trại chủ gì đó đối phó ta"

Quý Như Yên buồn cười liếc hắn một cái: "Yên tâm đi, chờ một chút ngươi sẽ được xem trò hay!"

"Trò hay?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh có chút khó hiểu, nhưng cũng không hỏi nhiều

Hắn đối với tính tình của muội muội cũng lĩnh giáo vài phần. Nếu như nàng không muốn nói, bức như thế nào cũng vô dụng, còn không bằng cứ bình tĩnh xem trò hay diễn ra

Nhìn thấy Lạc Thuần Thần lúc này từ bên ngoài đi đến đứng bên cạnh Quý Như Yên làm cho hắn giật mình không nhỏ: "Thất diện hạ? Ngươi như thế nào lại ở đây? Ngươi không phải đang ở Hành cung Thịnh kinh sao?"

Lạc Thuần Thần liếc mắt nhìn hắn, sau đó quay đầu nhìn Quý Như Yên: "Hoàng phi của bốn hoàng tử đi đâu, bốn hoàng tử đương nhiên đi đó"

Một câu này, hắn trực tiếp đem trách nhiệm đẩy trên người Quý Như Yên

Điều này làm cho Quý Như Yên trừng mắt nhìn hắn một cái, cái gì gọi là nàng đi đâu hắn liền đi đó?

Rõ ràng chính hắn muốn đến Viễn Đông còn công khai như vậy!

"Như Yên! Thất diện hạ cũng không thể một thời gian dài không xuất hiện trước mặt người khác, nếu như điều này làm cho thánh thượng bá bá biết, chỉ sợ người lại nổi trận lôi đình"

Thế tử Phù Nhạc Thánh nhìn đôi nam nữ trước mặt khuyên nhủ

Quý Như Yên gật gật đầu: "Ta biết, chờ ngươi lấy được binh phù, sau đó ta đi làm một chuyện, đến tháng mười tuyển phi ta nhất định sẽ trở lại Thịnh kinh. Sườn phi của Nguyên Chiêu cũng không thể khinh thường, nhất định phải tuyển cho hắn một trợ lực tốt"

"Ngươi biết vậy là tốt rồi"

Thế tử Phù Nhạc Thánh cười cười

"Cứu mạng a___"

Bên ngoài trại Lý phó tướng thét chói tai

Tiếp theo tính mạng của hắn cũng bị nguy hiểm, bởi vì son tặc vương Nguyệt Như Hòa đã muốn giết hắn

Bữa tối của toàn bộ quân doanh, đã được Quân Tử Đường an bài hạ thuốc mê, cho dù là khỏe mạnh như trâu cũng bị bột phấn của hắn làm mê mang, mà ngã xuống

Quân Tử Đường đi đến trước mặt Kha Long, cười giống như bò sát: "Lão Kha, không thể tưởng tượng được, chúng ta sẽ gặp nhau ở chỗ này. Nhiều năm ngươi âm thầm khiêu khích các huynh đệ ở Tặc Vương trại, chỉ cần không thuận theo các ngươi liền ám sát bọn họ! Mọi thứ này chúng ta cũng nên hảo hảo thanh toán một lần a!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 318: Đêm tập kích 4

Kha Long sợ đến mức không dám cử động, kỳ thật hắn cũng không động đậy được

Trong rượu có thuốc mê, cho dù hắn muốn chạy cũng không thể thoát

Chỉ có thể trơ mắt nhìn Quân Tử Đường tiêu sái bước đến, sau đó cầm thanh trường kiếm kia chĩa thẳng vào mặt hắn

Mũi kiếm lạnh như băng dán trên da thịt, truyền đến từng trận chiến ý

Kha Long kinh hãi, liên tục cầu xin tha thứ: "Không, Đường nhị ca! Người thả ta đi, ta về sau sẽ không dám... không bao giờ đối nghịch với người nữa. Ta sẽ không động đến người của Tặc Vương trại, như vậy được không?"

"Đã quá muộn! Quân Tử Đường ta từ trước đến nay không phải là người tốt gì, cũng nên giải quyết ngươi một lần cho xong, để còn quay trở về ăn nói với huynh đệ trong trại!"

Quân Tử Đường ngoài cười trong không cười, chuyện hai năm nay của Kha Long, hắn không phải hoàn toàn không biết, chính là hắn vẫn không muốn ra tay tự mình tìm phiền toái mà thôi

Vừa đúng lúc trở về Viễn Đông, Quý Như Yên cũng muốn tìm tới Kha Long này, cũng chỉ có thể nói, Kha Long phạm vào sát thân, chộc phải người không nên chọc!

"Đường nhị ca, chỉ cần người thả ta, mỹ nữ trong trại của ta đều thuộc về người!"

Kha Long lấy sắc đẹp để hấp dẫn Quân Tử Đường

"Giết người, mỹ nữ ở Kha Long trại cũng có thể thuộc về ta!"

Quân Tử Đường bình thản nói

Thấy vậy Kha Long cắn cắn môi, tiếp tục nói: "Ta ở Kha Long trại cất giấu mười vạn lượng bạc, chỉ cần người thả ta, ta hứa sẽ nói cho người biết địa điểm cất giấu!"

Mười vạn lượng bạc?

Quân Tử Đường hai tròng mắt khẽ chuyển, không thể tưởng tượng được người này lại có ngân lượng trong người

Trong một khắc Nguyệt Như Hoa đã xử lý xong bốn tuyệt đỉnh cao thủ của hộ quốc công, thấy Quân Tử Đường vẫn đang tốn thời gian với Kha Long, khuôn mặt của hắn méo mó tức giận: "Nhị đệ! Thời gian không còn nhiều, còn muốn nói cái gì nữa?"

Kha Long nghe vậy, cảm thấy không còn bất cứ hy vọng nào

Mà Quân Tử Đường lúc này cũng cười vô tội: "Kha Long a Kha Long, ngươi giấu bạc ở đâu cũng không có quan trọng, chỉ cần mười vạn lượng bạc kia thật sự có, cho dù là phải đào sâu ba thước, Quân Tử Đường ta nhất định sẽ tìm được. Không nghĩ ngươi trước khi chết, lại có thể cho Tặc Vương trại một số bạc lớn như vậy, tâm ân tình này, ta sẽ không cần cảm tạ nga!"

Nói vừa xong, mũi kiếm liền trực tiếp xẹt qua cổ của Kha Long

Quân Tử Đường mang theo đầu của Kha Long đặt cẩn thận vào trong hộp

Đi tới trước mặt Nguyệt Như Hỏa: "Đại ca, người này làm sao bây giờ?"

Nguyệt Như Hỏa trầm ngâm một chút: "Quý Hoàng huynh muốn giữ lại mạng của hắn, nói là có điều muốn hỏi, trước đem hắn trói lại"

"Hảo!"

Hộ quốc công Cốc Quân đã sợ đến mức ngất đi

Nguyên nhân chính là thấy trên người Nguyệt Như Hỏa phát ra lam sắc hộ thể võ thánh

Ở trong đấu hoàng đại lục, mấy ngàn năm nay chưa từng gặp qua tuyệt đỉnh cao thủ nào cao hơn võ giả

Không nghĩ tới, hắn lại thấy được võ thánh làm cho người ta vô cùng kinh hãi

Hộ quốc công Cốc Quân bị chói giống như con gà, được thả từ Phù Nhạc Thánh kéo theo. Đến lúc kéo về vẫn chưa có tỉnh lại, khiến cho người ta không chút khách khí tặng hắn một thùng nước đá, lúc này mới tỉnh

Vừa mới mở mắt, phát hiện được đoàn người thế tử Phù Nhạc Thánh, nhất thời giận dữ! Hét lớn: "Yến vương thế tử! Ngươi thật to gan, lại dám cùng son tặc cấu kết!"

Thế tử Phù Nhạc Thánh ngoạn thế bất cung, nở nụ cười: "Hộ quốc công, ngươi cũng cần phải làm rõ ràng, bốn thế tử không có cùng son tặc bên ngoài cấu kết. Nhưng thật ra theo bốn thế tử thấy, người cấu kết với son tặc chính là ngươi thì đúng hơn"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 319: Đêm tập kích 5

Nói xong, trong tay của hắn cầm một bức thư của hộ quốc công và Kha Long

Nhìn đến bức thư kia, hộ quốc công lúc này mới cảm thấy cứng họng, không biết nói gì!

Hắn như thế nào cũng không hiểu được, trong tay của Yến vương thế tử Phù Nhạc Thánh tại sao lại có bức thư của mình và Kha Long?

Hộ quốc công Cốc Quân trừng mắt nhìn thế tử Phù Nhạc Thánh, chất vấn nói: "Ngươi tại sao lại có bức thư này?"

Quý Như Yên nhìn thấy biểu hiện của hộ quốc công như vậy, cũng không có gì ngạc nhiên

Bức thư này trừ bỏ phó tướng biết, còn có ai vào đây?

Một đường đến Thịnh kinh này son tặc vương Nguyệt Như Hòa đã xuống tay với Lý phó tướng

Với bản lĩnh của mình, nguy trang thành Lý phó tướng thật sự rất đơn giản, tự nhiên cũng dễ dàng lấy được chứng cứ phạm tội của hộ quốc công Cốc Quân

Đương nhiên Lý phó tướng lúc chết kêu to một tiếng là Lý phó tướng thật, hắn mới vừa được Nguyệt Như Hòa thả ra, cũng không biết tốt xấu, liền hét to, thế nên chỉ có thể tiến lên đường

Quý Như Yên liếc mắt một cái nói: "Hộ quốc công, binh phù ở đâu?"

"Thì ra các ngươi đánh chủ ý lên binh phù của ta! Bốn quốc công sẽ không bao giờ nói cho các ngươi biết, các ngươi đừng có mơ"

Hộ quốc công Cốc Quân lớn tiếng quát, hận không thể chọc thủng lỗ tai của bọn họ

Quý Như Yên nhìn không được đưa hai tay bịt lỗ tai, như vậy thanh âm cũng có thể lọt vào tai

Lạc Thuần Thần đi đến trước mặt Quý Như Yên bỏ hai tay đang bịt lỗ tai của nàng ra, nói: "Như Yên, để ta hỏi"

"Ân"

Quý Như Yên thấy hắn tự nguyện thừa nhận, tất nhiên vui mừng gật đầu liên tục

Lạc Thuần Thần hướng nàng mỉm cười: "Vậy mọi người ra ngoài trước đi"

"Ta không nghe được sao?"

"Đương nhiên không phải, nàng ngồi ở chỗ này đi"

Hắn cung chiêu nhìn nàng, ngón tay ma sát lên khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng

Quân Tử Đường vượt vượt râu của mình, đôi mắt đảo qua người Lạc Thuần Thần cùng Hộ quốc công

Hắn cảm thấy được, Lạc Thuần Thần đối với hộ quốc công không đơn giản

Lạc Thuần Thần đi tới trước mặt hộ quốc công từ trên cao nhìn xuống đối phương: "Lục hoàng tử, là huyết mạch của ai?"

Một câu này làm cho Quý Như Yên cùng Quân Tử Đường trừng lớn mắt

Quý Như Yên nhìn không được mắng to trong lòng

Than bùn a!

Vấn đề này, hỏi rất táo bạo!

Lục hoàng tử?

Đây không phải là hài tử Phù Nguyên Tấn của Cốc hoàng hậu sao?

Lạc Thuần Thần từ trước đến nay làm việc rất cẩn trọng, hẳn hỏi như vậy, nhất định là đã có chứng cứ chứng minh, Phù Nguyên Tấn không phải là hài tử của thánh thượng Phù Ngạo Thiên

Quý Như Yên nhìn nhìn thế tử Phù Nhạc Thánh, không khỏi lôi kéo tay hắn hỏi: "Thế tử ca ca, điện hạ nói..."

"Chậm đã"

Thế tử Phù Nhạc Thánh cũng thập phần khiếp sợ, bí mật của hoàng thất cự nhiên để cho thất điện hạ của Thiên Độc quốc biết được

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn mới sinh ra chưa được bao lâu, đúng là đã bị thánh thượng bá bá hoài nghi huyết thống, còn cố ý lấy máu để kiểm tra, việc đó chính là lạng lẹ mà làm

Không biết thất điện hạ này, như thế nào lại biết?

Hộ quốc công Cốc Quân bị Lạc Thuần Thần hỏi như vậy, cả người cũng sững sốt, lúc này mới kịp phản ứng, chửi ầm lên!

"Người có ý gì? Lục hoàng tử tất nhiên là huyết mạch của thánh thượng!"

Lạc Thuần Thần đột nhiên nở nụ cười: "Đúng vậy sao? Ta còn tưởng rằng đại tướng quân của Kỳ Thiên quốc mới là cha ruột của lục hoàng tử!"

"Người nói hươu nói vượn cái gì!"

Hộ quốc công Cốc Quân nghe vậy cũng hết hồn

Huyết mạch của Cốc gia là bí mật lớn nhất, tại sao mỹ nam tử tà khí này lại biết rất rõ ràng, đây quả thực là không thể tưởng tượng được.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 320: Đêm tập kích 6

"Ta nói bậy hay không, hộ quốc công trong lòng đều biết rõ ràng, không cần ta lặp lại. Bất quá, ngày này năm sau chính là ngày giỗ của người, không biết còn có người dâng hương tề bái cho người hay không?"

Lạc Thuần Thần cười đến vô tâm vô phách, thập phần đáng ghét

Quý Như Yên thấy hắn cười như vậy, cũng muốn tiến lên đánh một cái mới hả giận

Hộ quốc công Cốc Quân liếc mắt một cái nhìn Lạc Thuần Thần: "Không có binh phù, các người giết ta cũng vô dụng"

"Binh phù của người, không phải ở bên trong hông của người sao?"

Lạc Thuần Thần nhìn cũng không nhìn, trực tiếp nói ra nơi để binh phù

"Người___"

Người này là quý

Chuyện bí mật như vậy hắn cũng biết sao?

Hộ quốc công Cốc Quân kinh hãi chỉ thẳng vào Lạc Thuần Thần, sau một lúc cũng không nói lên lời

Bình phù đích xác là ở đằng sau thất lưng của hấn, hấn đã mời một đại phu để bình phù ở trong đó, vì hấn sợ một ngày thánh thượng sẽ đoạt lại

Không muốn để bí mật bị bại lộ, hấn cuối cùng đã giết vị đại phu kia

Thật không nghĩ tới tin tức này đã sớm bị Lạc Thuần Thần biết

Lạc Thuần Thần hướng Nguyệt Như Hòa nói: "Nguyệt đại ca, người này liền giao cho người, trước lấy bình phù, sau đó giết hấn đi"

"Hảo"

Nguyệt Như Hòa đối với Lạc Thuần Thần chỉ có bội phục

Người này chuyện gì cũng biết, quả nhiên mọi thứ không thể vượt qua khỏi tầm mắt của hấn

Nguyệt Như Hòa kéo hộ quốc công Cốc Quân ra bên ngoài, đoàn người Quý Như Yên nhìn chăm chăm Lạc Thuần Thần ánh mắt có tia cổ quái

"Các người sao lại nhìn ta như vậy, trên mặt ta có thứ gì sao?"

Lạc Thuần Thần buồn cười nhìn mọi người

Quý Như Yên trừu rút khóe miệng: "Người đối với chuyện của Cốc gia rốt cuộc là hiểu biết như thế nào?"

"Chuyện nên biết đều biết. Chuyện không nên biết cũng biết"

Lạc Thuần Thần không che dấu, thẳng thắn nói

Quý Như Yên đứng lên, một tay vỗ vỗ bả vai của hấn: "Khó trách người nói biết bình phù kia ở đâu lại chắc chắn đến như vậy. Theo ta thấy, hộ quốc công quả nhiên mắc bệnh thần kinh, vì bình phù mà rạch người mình ra. Hấn không sợ hoại tử, cuối cùng tính mạng cũng không còn chứ!"

Thế tử Phù Nhạc Thánh ở một bên xen mồm nói: "Hấn mới không sợ, ta bây giờ mới hiểu được tại sao mấy năm trước lão ngự y lại đột nhiên chết. Thì ra là hộ quốc công làm chuyện này. Ta lại tưởng hấn chết chỉ là ngoài ý muốn!"

Ba người ở trong lều trại nói chuyện, bên ngoài Nguyệt Như Hòa đã lấy được bình phù ra,

Bình phù đến tay Phù Nhạc Thánh, hơn nữa hộ quốc công Cốc Quân cũng đã chết

Quý Như Yên lúc này nói: "Thế tử ca ca, chuyện kế tiếp một mình người đón thu ba mươi vạn đại quân kia có sao không?"

"Yên tâm đi. Đại quân của Ti U quốc, đều là nghe theo lệnh của bình phù. Bình phù đã ở trong tay của ta, người cũng không phải quá lo lắng"

"Hảo, một khi thu nhận được đại quân kia. Lập tức làm cho người đưa thi thể hộ quốc công về Thịnh kinh, nói hộ quốc công bị sơn tặc đánh lén, vì nước mà hy sinh thân mình"

Thế tử Phù Nhạc Thánh nhú nhú mày: "Như vậy chẳng phải làm cho hấn chết rất vinh hoa sao?"

Quý Như Yên lạnh lùng cười: "Vinh hoa? Người đã quên mình trong tay còn có bức thư sao? Có đôi khi cũng đừng chiếm hết ưu đãi, cũng đừng quên để cho người khác nếm thử một chút ưu đãi. Nói thí dụ như tướng lĩnh ba mươi vạn đại quân, người muốn dùng bọn họ cũng phải cấp cho bọn họ một chút lợi ích, mới có thể làm cho bọn họ hết lòng vì người"

Thấy nàng nhắc nhở như vậy, thế tử Phù Nhạc Thánh lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ, vội vàng hướng Quý Như Yên đưa lên ngón tay cái: "Như Yên quả nhiên thông minh!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 321: Ý tốt

Quý Như Yên nghĩ: "Đúng rồi, ta còn chút việc chưa thể quay trở về Thịnh kinh, người an bài thi thể hộ quốc công trở về đi. Ta khoảng ba ngày nữa sẽ trở lại"

"Hào"

Thế tử Phù Nhạc Thánh gật gật đầu

Lạc Thuần Thần nghe vậy, nhíu lại đầu mày, sợ là Quý Như Yên muốn nhanh chóng đến hồ băng, tìm cái động không biết tên kia

Thiên tiên ngọc lộ, nàng nhất định phải có được

Quân Tử Đường là người thông minh, lập tức hiểu rõ, cũng không nói thêm cái gì

Quý Như Yên bên ngoài phòng ngự, vẫn tiếp tục dặn dò thế tử Phù Nhạc Thánh phải luôn luôn chú ý. Sau đó mới cùng đoàn người Nguyệt Như Hóa rời khỏi quân doanh

Về tới Tặc Vương trại

Lữ Nương lúc này cũng đã khỏe lại, vừa thấy được Quý Như Yên liền nhiệt tình đi đến: "Như Yên muội muội, các người cuối cùng cũng trở về"

"Lữ đại tẩu, người thân mình không tốt, đêm khuya gió lớn, như thế nào còn đến phòng bếp làm đồ ăn khuya cho chúng ta làm gì?"

Quý Như Yên oán trách nàng vài câu, nhưng cũng không nói quá nặng lời

Dù sao Lữ Nương cũng là có hảo tâm

Nguyệt Như Hóa cười cười: "Lữ Nương là thích Như Yên muội muội, muội muội người cũng đừng trách móc nàng. Lữ Nương ở sơn trại này cũng không có nhiều bằng hữu, cũng là Như Yên muội muội không chê phiền, mới nguyện ý bồi nàng"

"Nguyệt đại ca nói lời này ta không thích nghe nga, Lữ đại tẩu chính là một mỹ nhân, đội Đường nhị ca lấy được về hoa chu sa, ta sẽ giúp Lữ đại tẩu chữa bệnh. Ngày sau hai thế giới của các người, làm sao còn có sự tồn tại của của ta đâu!"

Quý Như Yên bĩu môi đi đến trên bàn

"Tốt lắm, tốt lắm, đừng nói nhiều nữa, mau ngồi xuống đi"

Lữ Nương nói mọi người ngồi xuống, múc cho bọn họ mỗi người một chén cháo thịt lớn, rồi vài cái bánh bao

Quý Như Yên ăn một cái bánh bao, uống cháo xong, đang định đi ngủ thì Quân Tử Đường lại gọi nàng lại: "Như Yên muội, có thể nói chuyện với ta một lúc không?"

"A? Được!"

Quý Như Yên vốn tưởng rằng là Lạc Thuần Thần, không nghĩ tới lại là Quân Tử Đường

Đi theo Quân Tử Đường đến thư phòng, hắn đi đến giá sách, sau đó rút ra một cuốn sách, trong cuốn sách đó hé ra một tấm bản đồ làm bằng da

"Tấm bản đồ này, có lẽ hữu dụng đối với ngươi"

Quân Tử Đường nói như vậy

Quý Như Yên tiếp nhận tấm bản đồ kia, phát hiện trên bản đồ vẽ đúng là hồ băng

"Bản đồ này..."

Quân Tử Đường cười cười: "Bản đồ này là mấy năm tâm huyết của ta, lúc trước cùng đại ca phát hiện động kia, liền một lòng nghĩ đến như thế nào lấy được thiên tiên ngọc lộ. Hiện giờ bệnh của đại tẩu cũng có cách chữa trị, tấm bản đồ này đối với ta và đại ca cũng không cần thiết, nên muốn đưa cho muội"

"Nguyên lại là đồ không cần mới cho ta"

Quý Như Yên mở tấm bản đồ trong tay ra, miệng bất mãn

Quân Tử Đường thấy nàng chiêm được tiện nghi nhưng vẫn làm ra bộ dạng ngoan cố đến cùng

Không khỏi thở dài một tiếng: "Ngươi muốn ba ngày sau đến hồ băng, ngươi yên tâm đến lúc đó ta cùng đại ca sẽ đi với ngươi. Nhưng có một điều ta muốn nhắc ngươi, Quý Hoàng huynh trên người không có nội lực, mang theo hắn chỉ sợ là gánh nặng. Một khi nảy sinh ra tình huống xấu, ví dụ như giao long xuất hiện, đến lúc đó chỉ sợ khó đối phó"

Lời của hắn xuất phát từ thực tâm, cũng không mang theo một chút bất công gì

Quý Như Yên cầm trong tay tấm bản đồ, biết Quân Tử Đường nói rất đúng

Nhưng nếu như nói ra việc này, nhiều ít cũng sẽ dả kích đến lòng tự trọng của hần

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 322: Nhà của người

Bất quá, đối với nơi ở của Lạc Thuần Thần nàng cũng đã sớm an bài

Sư huynh Sở Lam Thiên cũng đã nói, không thể để Lạc Thuần Thần đến hồ băng được

"Đường nhị ca yên tâm, hần chỉ là tạm thời không có nội lực mà thôi. Đến lúc xuất phát, ta sẽ không để cho hần là gánh nặng của chúng ta"

Quý Như Yên an ủi Quân Tử Đường

Quân Tử Đường mỉm cười: "Vây là tốt rồi. Vây người về trước đi. Chuyện người nhờ Hải thúc làm xe trượt tuyết, ta sẽ nói hần nhanh một chút"

"Cám ơn Đường nhị ca"

Quý Như Yên cảm kích hần, sau đó nói với hần chuẩn bị vài thứ cần thiết trước khi xuất phát, hỏi khi nào có thể lấy được hoa chu sa

Xác định trước khi xuất phát, phải chữa được bệnh cho Lữ Nương

Hai ngày sau

Hoa chu sa cuối cùng đã đến được Tặc Vương trại, Quý Như Yên vừa thu được tin tức, lập tức tự mình đi đến hiệu thuốc, bảo dược, thừa dịp không ai chú ý nâng đi vào không gian lấy ra một ít gốc hoa chu sa

Được đã chuẩn bị tốt, Quý Như Yên cũng đem gốc cây chu sa cho Lữ Nương ăn

Lữ Nương ăn xong, từ trong bụng truyền đến cảm giác vô cùng ấm áp, làm cho nàng nhiều năm lo lắng bây giờ cũng không còn

"Như Yên muội muội, người là đại ân nhân của ta..."

Quý Như Yên rung rung nước mắt, định quỳ xuống trước mặt Quý Như Yên

Cũng may Quý Như Yên nhanh tay lẹ mắt, mau chóng giúp đỡ Lữ Nương đứng lên: "Lữ đại tẩu, người làm như vậy là quá khách khí rồi. Mấy ngày nay, ta ở Tặc Vương trại quấy rầy đã lâu, cũng là do người cùng Nguyệt đại ca chăm sóc chu đáo, mới làm cho ta có cảm giác như ở nhà"

Này nói lời này cũng vô cùng thành ý

Nói thật ra, lúc ở Quý phủ nàng không có cảm giác an toàn

Nhóm người di nương tính kế, phụ thân cùng kế mẫu cường hãn, không nhưng không cho nàng cảm thấy phiền lòng, thậm chí còn chán ghét

Hiện giờ Quý phủ cũng đã không còn, trên miệng Quý Như Yên có một tia cười khổ

Trong mắt người ngoài, nàng thật may mắn, được thánh thượng phong làm quận chúa, có Yến vương làm nghĩa phụ, thế tử dùng mọi cách lấy lòng, nhìn qua đều là những thứ thường nhân không thể có được. Yến vương phủ có phải là nơi cho nàng cuộc sống ổn định hay không?

Sự tồn tại của Yến vương, đối với thánh thượng vẫn là rất phòng bị

Một khi thế tử ca ca chiếm được binh quyền, phong văn ở Thịnh kinh cũng lập tức biến đổi, nàng phải thật thận trọng

"Như Yên muội muội, đại ân đại đức của người, Lữ Nương ta đều nhớ rõ. Tặc Vương trại về sau sẽ làm nhà của người! Chỉ cần người nói một tiếng, Tặc Vương trại sẽ dốc hết sức giúp đỡ"

Lữ Nương cầm lấy tay của Quý Như Yên, ngữ khí kiên quyết

Lúc này Nguyệt Như Hòa cùng Quân Tử Đường đã nghe được tin tức của Lữ Nương, chạy vào phòng vừa nghe thấy được lời này

Nguyệt Như Hòa lớn tiếng nói: "Phu nhân nói lời này vô cùng đúng, về sau Tặc Vương trại sẽ là nhà của Như Yên muội muội! Ai dám khi dễ ngươi, nói cho Nguyệt đại ca một tiếng. Nguyệt đại ca chắc chắn sẽ không để cho hán yên ớn!"

Quân Tử Đường vuốt vuốt râu nói: "Như Yên muội muội, ngươi gọi ta một tiếng Đường nhị ca, Tà Minh do nhị ca quản lý cũng sẽ trở thành nhà của ngươi. Có chuyện gì, cứ trực tiếp nói với ta. Nhị ca sẽ dốc hết sức làm!"

Quý Như Yên nhìn hai nam tử hán trước mặt, cảm thấy có chút cảm động.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 323: Hương án kết bái

Thời gian quen biết của bọn họ không nhiều, còn phòng bị lẫn nhau, nếu không phải là bệnh tình của Lữ Nương, bọn họ cũng không cách nào mở rộng lòng mình, tiếp nhận đối phương

Lữ nương ở một bên nhìn nhìn ba người bọn họ, đột nhiên đề nghị, "Phu quân, người và nhị đệ cùng Như Yên muội muội cũng coi như là có duyên, bằng không các người kết bái làm huynh muội, như vậy được không?"

"Hảo! Chủ ý này rất hay! Như Yên muội muội, ngươi xem như thế nào?"

Nguyệt Như Hòa lập tức vỗ tay tán thưởng, ánh mắt nhìn đến trên người Quý Như Yên

Quý Như Yên giật mình một chút, sau đó cười khanh khách

Quân Tử Đường cũng trực tiếp nói "Đại tẩu, vậy người còn đứng đó làm cái gì, mau bày hương án a."

"Được, được ta liền đi tìm hương án."

Lữ nương về mặt tươi cười, có thể có muội muội như Quý Như Yên, nàng cảm thấy rất vui mừng!

Quý Như Yên vội vàng kéo Lữ nương, "Đại tẩu, không cần vội. Gian phòng của ngươi không phải có quan âm hương án sao? Nguyệt đại ca cùng Đường nhị ca nếu không đề ý, chúng ta để Quan Âm nương nương làm người chứng kiến, như vậy được không?"

Quân Tử Đường ngăn người, sau đó gật đầu, "Hảo, Như Yên muội muội muốn thế nào thì thế đó đi! Lấy Quan Âm làm chứng, thật vô cùng mới mẻ độc đáo."

"Hảo!"

Lữ nương vội vàng đưa cho ba người bọn họ chín nén hương, mỗi người ba nén.

Ba người đồng thời quỳ gối trước Quan Âm nương nương, thẳng lưng chấp tay dâng hương

Nguyệt Như Hòa nghiêm mặt, từng chữ từng chữ một nói, "Quan Âm nương nương ở trên đệ tử Nguyệt Như Hòa, năm nay hai mươi ba tuổi, muốn cùng nhị đệ Quân Tử Đường, tiểu muội Quý Như Yên kết làm huynh muội, không cầu sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm, chỉ mong chết cùng ngày cùng tháng cùng năm!"

"Quan Âm nương nương ở trên, đệ tử Quân Tử Đường, năm nay hai mươi tuổi, muốn cùng đại ca Nguyệt Như Hòa, tiểu muội Quý Như Yên kết làm huynh muội, sau này huynh muội nếu gặp khó khăn, tiểu đệ nguyện vào nơi nước sôi lửa bỏng, quyết không chối từ!"

Quý Như Yên thấy hai người này cũng vô cùng chân thành, nắm chặt ba nén hương, cao giọng nói, "Quan Âm nương nương ở trên, đệ tử Quý Như Yên, năm nay mười sáu tuổi, muốn cùng đại ca Nguyệt Như Hòa, nhị ca Quân Tử Đường kết làm huynh muội, mặc kệ sau này nghèo khó, phú quý, chỉ cần ta sống, vĩnh viễn cùng hai vị ca ca hết lòng!"

Lời của nàng không có quá nhiều hoa lệ lời, chỉ nói sáng tỏ một điểm, mặc kệ giàu nghèo hay phú quý, đều cùng hai người cùng tồn tại.

Nói cách khác, dù cho nghèo rớt mồng tơi, nàng cũng đi với hai người bọn họ một cách tự nhiên nhất.

Phú quý cùng ở, cũng cùng hưởng.

Nhiều người sau khi vinh hoa phú quý, đều quên hết huynh đệ tỷ muội

Đơn giản là một khi có tiền tài, người ham hư vinh sẽ bị tiền bạc che mờ mắt, sau đó sẽ ghét bỏ những người đã cùng mình đồng cam cộng khổ.

Ba người cầm trong tay nén hương cắm ở trên lư hương, lúc này mới đứng lên.

"Tiểu muội!"

"Tiểu muội!"

Nguyệt Như Hòa cùng Quân Tử Đường nhao nhao gọi Quý Như Yên một tiếng,

Xem biểu tình của hai người bọn họ, đều coi Quý Như Yên như người nhà.

Nguyệt Như Hòa cùng Quân Tử Đường hai người, đều là cô nhi, những năm gần đây, đều sống như vậy, đột nhiên lão thiên gia lại cho hai người họ một tiểu muội, bọn họ trong lòng đã âm thầm thề, sau này nhất định phải đối xử thật tốt với Quý Như Yên!

Quý Như Yên cười hắc hắc, "Nguyệt đại ca, Đường nhị ca! Muội muội sau này, sẽ phải nhờ các người quan tâm rồi."

"Tiểu muội lời này quá khách khí, ta không thích!"

Nguyệt Như Hòa là một hán tử thẳng thắn, lập tức chỉ trích nói.

Quân Tử Đường cũng ở bên cạnh thêm vào, "Tiểu muội nói như vậy là muốn xem chúng ta là người ngoài rồi. Đêm nay ta phải phạt rượu muội mới được!"

"Đại ca, nhị ca đây là muốn bắt nạt ta?"

Quý Như Yên liếc nhìn hai đại nam nhân một cái.

Quân Tử Đường giả hoạt sờ sờ râu của mình, "Tiểu muội không muốn uống rượu cũng được, cho ta và đại ca quà gấp mặt đi!"

Nói xong, đã có một cái bàn tay to đưa tới trước mặt nàng.

Quý Như Yên nhìn bàn tay kia, nhìn không được nghĩ đánh nó!

Nàng luôn luôn là người cướp đồ, lúc nào thì đến phiên người khác cướp của nàng rồi

Bất quá, người này cũng là nhị ca nàng vừa kết bái, nàng dù cho là keo kiệt cũng không thể keo kiệt, không đếm xỉa tới người trong nhà được.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 324: Thái âm cứu sát trận

Hừ hừ liếc mắt nhìn Quân Tử Đường một cái, thấy hắn và Nguyệt Như Hòa bên hông đều đeo một miếng ngọc bội giống y hệt nhau, xem ngọc bội kia cũng là hàng thượng đẳng

Nhìn cũng khá lớn, làm vạn kiếm trận, cũng có thể.

"Đại ca, nhị ca, người đem ngọc bội bên hông đưa cho ta một chút."

Hai người bọn họ không biết nàng có dụng ý gì, nhưng cũng không keo kiệt, không nói hai lời, lấy ngọc bội đưa cho Quý Như Yên.

Quý Như Yên tiếp nhận ngọc bội, cẩn thận cảm nhận linh khí của ngọc bội.

Phát hiện thật đúng là không tệ đâu!

Đem hai khối ngọc bội đặt ở trên mặt bàn, hai tay đều đưa lên.

Vì thế, nội lực trong cơ thể tăng mạnh, làm cho Lữ Nương phải lui lại ba bước, Nguyệt Như Hòa thấy vậy vội vàng tiến lên đỡ nàng, sau đó nhìn Quân Tử Đường, không biết Quý Như Yên rốt cuộc muốn làm những gì.

Quý Như Yên không nói gì, ánh mắt chăm chú nhìn về phía trước, ngón trỏ cùng ngón giữa xác nhập cùng một chỗ, cứ như vậy búng vào nội lực chuyển

hóa sang ngọc bội.

Theo động tác của nàng, nhìn đến trên ngọc bội kia có ánh sáng mờ nhạt màu trắng

Một khắc đồng hồ thời gian trôi qua, Quý Như Yên đầu đã đầy mồ hôi.

Trên mặt bàn hai khối ngọc bội đột nhiên nở rộ ra kim quang chói mắt,

Vẫn là Nguyệt Như Hòa hiểu biết nhiều hơn, lúc này nhìn, không biết Quý Như Yên muốn làm cái gì.

Hiện tại hẳn cuối cùng đã hiểu, thì ra Quý Như Yên là nghĩ cho bọn mang theo họa trận ngọc bội để phòng thân

Là trận pháp gì, hẳn cũng không rõ lắm, chỉ biết một điều duy nhất, toàn bộ đấu hoàng đại lục, người hiểu được họa trận pháp, sớm đã không biết tung tích !

Lại không nghĩ rằng, tiểu muội vừa kết bái này, lại am hiểu trận pháp

Như vậy nói, nếu thật đi đến hồ băng, có lẽ bọn họ thật sự có cơ hội thuận lợi lấy được thiên tiên ngọc lộ!

Quý Như Yên thu hồi nội lực của mình, lúc này mới thu tay lại.

"Được rồi, đây là lễ vật ta tặng cho đại ca nhị ca, thái âm cửu sát trận."

"Thái âm cửu sát trận?"

Quân Tử Đường gương mặt từ trước đến nay không thay đổi, lúc này cũng phải nhíu mày, thì thảo luận lại theo lời của Quý Như Yên

Thấy hẳn như vậy, Quý Như Yên cũng có ý tốt ở bên giải thích: "Thái âm cửu sát trận, cách sử dụng cũng thập phần đơn giản, vào thời điểm nguy hiểm đến tính mạng, có thể tung khối ngọc bội này. Ngọc bội có thái âm cửu sát trận, sẽ ngay lập tức được khởi động, sau đó sẽ hỗ trợ các huynh muội thành công lực, trong phạm vi trăm mét, có thể hủy diệt tất cả mọi thứ. Đương nhiên, thứ này sẽ không tiếp nhận người ngoài, cho nên hiện tại để có được thái âm cửu sát trận, còn cần của các huynh nhỏ một giọt máu tươi để nhận chủ, như vậy mới có thể kích hoạt."

"Trong phạm vi trăm mét hủy diệt tất cả mọi thứ?"

Nguyệt Như Hòa giật mình không nhỏ!

Trận pháp như vậy, nếu là sử dụng ở chỗ động băng, chẳng phải là sẽ rất hữu ích sao?

Quý Như Yên như là hiểu suy nghĩ của mọi người, "Đại ca chớ đem thái âm cửu sát trận này đến nơi không thích hợp, trận pháp này mạnh ở chỗ chính là đánh bất ngờ, một khi đối phương có phòng bị đó cũng trở nên vô dụng. Cửu sát trận này, chỉ cần bị vây bởi tuyệt đỉnh cao thủ, vô suất cảnh giới những cao thủ đem đấu khí hộ thể phòng bị tối cao, có thể nói sẽ không thể động đến được một sợi lông của bọn họ"

Quân Tử Đường thông minh, lập tức hỏi lại, "Có được mấy tuyệt đỉnh cao thủ, ở thời gian chiến đấu, đem đấu khí hộ thể cảnh giới đến tối cao?"

Quý Như Yên nhìn hẳn một cái, tán dương, "Nhị ca thông minh, cho nên sử dụng thứ này, chỉ có cơ hội một lần. Nếu là hai người dùng hết rồi, nhất định phải đến tìm ta làm cho một khối khác. Vì thứ này tiêu phí rất nhiều nội lực, hiện tại nội lực của ta chỉ có một thành, cho dù muốn xuất phát đến hồ băng cũng phải ngày kia mới có thể xuất phát được."

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thái Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 325: Lễ vật

"Tiểu muội, tạo ra trận pháp này, đối với thân thể của người tổn thương rất lớn, sau này đừng làm!"

Nguyệt Như Hòa là chuẩn võ thánh cao thủ, rõ ràng cũng hiểu rõ nội lực một khi suy kiệt, sẽ gây cho thân thể vô cùng đau đớn.

Quý Như Yên thấy hẳn quan tâm mình như vậy, trong lòng ấm áp, cười cười, "Đại ca yên tâm, ta tự có chừng mực, ngọc bội này, các huynh trước nhanh chóng cấp máu cho nó."

"Hào."

Quân Tử Đường cũng không khách khí, trực tiếp cắt ngón tay của mình, nhỏ một giọt máu vào ngọc

Khối ngọc kia đem toàn bộ máu của hấn hút vào.

Quý Như Yên liếc mắt nhìn Lữ Nương, "Đại tẩu, nội lực của ta bây giờ không đủ, không thể làm trận pháp tặng cho người, nếu không đợi ngày sau ta sẽ làm cho tẩu một cái."

"Không cần. Ta chỉ là một nữ nhân đã có chồng, thường xuyên ở trong trại này, cũng không đi đâu. Từ sau chuyện của Phân Nhi, Như Hòa cũng đã để ý đến ta nhiều hơn, cũng làm cho nhị đệ phải hai tuyệt đỉnh cao thủ bảo vệ ta, muội không phải lo lắng cho ta."

Lữ nương nắm tay nàng, "Trái lại muội, người hao phí nội lực như vậy, sau này cũng đừng thường xuyên dùng đến, miễn cho thân thể bị tổn thương. Nữ nhân một khi thân thể không được khỏe sẽ rất đau khổ..."

Câu nói kế tiếp, Lữ nương không có lại nói.

Chỉ là trên mặt khuôn mặt u sầu, cũng làm cho Quý Như Yên hiểu rõ, lập tức ôm lấy nàng, "Đại tẩu yên tâm, những đau khổ trước kia của tẩu sau này sẽ không còn. Chờ sau khi chúng ta đi hồ băng trở về, để đại ca cùng người hảo hảo ở trong vương trại, sinh cho ta một cháu trai mập mập trắng trẻo mới tốt"

Lữ nương nghe nói, khuôn mặt nhỏ nhắn liền ửng hồng, lập tức giận dữ mắng, "Tính tình này của ngươi, thật đúng là không nguyện chịu thiệt!"

"Chịu thiệt cũng phải tùy lúc, nếu là đại ca dám tìm tiểu thiếp, tẩu nói cho ta biết một tiếng, ta nhất định sẽ không cho hấn làm một nam nhân nguyên vẹn!"

Quý Như Yên khiêu khích nhìn Nguyệt Như Hòa, thoải mái hạ chiến thư. Nguyệt Như Hòa cười khỏ, "Tiểu muội! Đại ca không phải người như vậy!"

"Có phải là người như vậy hay không, phải để thời gian chứng minh, cũng không phải một hai lời mà nói được."

"Này..."

Nguyệt Như Hòa chỉ có thể cầu cứu Quân Tử Đường.

Quân Tử Đường thấy hấn nói không nên lời, hảo tâm chen vào nói một câu, "Tiểu muội, ngươi đi theo ta, ta và đại ca cũng có lễ vật muốn tặng cho muội."

"Lễ vật?"

Quý Như Yên có chút giật mình, không nghĩ đến mình cũng có lễ vật.

Nàng căn bản không tính toán sẽ có thứ gì.

"Thế nào, ngươi không cần lễ vật này sao?"

"Không phải, chỉ là có chút ngoài ý muốn."

Quý Như Yên hướng Quân Tử Đường cười cười.

Ở thời điểm bọn họ đang cười, Quý Như Yên phát hiện Nguyệt Như Hòa đối với Quân Tử Đường gật gật đầu, như là đồng ý cái gì đó.

Đi theo Quân Tử Đường đi ra bên ngoài, rời khỏi Tặc Vương trại

Quý Như Yên không biết Quân Tử Đường muốn dẫn nàng đi đâu, liền hỏi, "Đường nhị ca, ngươi đây là muốn mang ta đi đâu?"

"Đi trụ sở bí mật của Tà Minh."

Tà Minh?

Quý Như Yên tâm trạng cả kinh, kia không phải là tổ chức Lạc Thuần Thần kiêng kỵ sao?

Hơn nữa, tổ chức này hoạt động để sinh lợi, có thể nói là trên đầu hoàng đại lục là một tổ chức có tiền nhất.

Quân Tử Đường vừa đi vừa nói, "Ta và đại ca đều đồng ý đem lệnh bài Tà Minh cho muội, cái lệnh bài kia là dành riêng cho Tà Minh, chỉ có một cái. Muốn chỉ huy thành viên các nơi của Tà Minh, chỉ cần dựa vào lệnh bài này. Ngày sau muội cùng chúng ta cách xa, ngươi nếu cần ta cùng đại ca giúp, chỉ cần đem lệnh bài kia cấp người của Tà Minh, tự sẽ có người đem tin tức mang cho ta và đại ca."

Quý Như Yên nghe nói như vậy, cũng đã hiểu, liền không nói thêm gì nữa

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 326: Không thể đối với hấn có tâm

Lấy được lệnh bài, Quân Tử Đường do dự một chút, "Tiểu muội, có câu ta không biết có nên hỏi hay không?"

"Chuyện gì?"

"Quý Hoàng, có phải là Thiên Độc quốc thất điện hạ hay không?"

Quý Như Yên ngược mắt, nhìn Quân Tử Đường, "Đúng vậy. Hấn tên gọi là Lạc Thuấn Thần, cũng là phu quân của ta. Đợi ta sau khi báo thù xong, sẽ cùng hấn đến Thiên Độc quốc."

Quân Tử Đường thờ dài một tiếng, "Tiểu muội, mặc kệ người với hấn có quan hệ như thế nào, tốt nhất nên chuẩn bị cho mình một đường lui. Vị điện hạ này, phi thường không đơn giản!. Đêm đó hấn biết được Cốc gia có nhiều chuyện xấu như vậy, liền đủ biết được hấn không tâm thường"

"Cảm ơn nhị ca nhắc nhở, ta đã biết."

Quý Như Yên biết, là người trong hoàng thất, nếu như quá đơn giản, chỉ sợ sớm đã chết rồi.

Hơn nữa Lạc Thuấn Thần có có mối huyết hải thâm cừu đối với phụ vương của mình, điều này cũng khó tránh.

Cho nên nàng vẫn nhắc nhở chính mình, không thể với hấn có ý.

Nếu hấn chỉ đơn thuần là Quý Hoàng trong giang hồ, mà nàng ái mộ; chỉ là, hấn vẫn còn một thân phận khác, người trong hoàng thất, điều này làm cho nàng tôn kính mà không thể gần gũi.

Quý Như Yên mặc dù đối với Lạc Thuấn Thần có hảo ý muốn giúp hấn báo thù, nhưng không nghĩ muốn cả đời trong hoàng cung tranh đấu, sẽ khiến cho nàng ngày càng giống như người máy, ở trong hoàng cung chỉ biết tính kế lẫn nhau.

"Tiểu muội, người... Tất cả nên bảo trọng!"

"Nhị ca yên tâm."

Quý Như Yên gật gật đầu, mỉm cười một cái.

Cầm lệnh bài, Quý Như Yên liền trở về phòng, vốn định trực tiếp báo quan đến ngày kia, đột nhiên nghĩ đến sư huynh Sở Lam Thiên từng nói, vội vàng từ trên giường bò dậy, sau đó gõ gõ phòng sát vách của Lạc Thuấn Thần.

Lạc Thuấn Thần vẫn chưa ngủ, hấn luôn chờ Quý Như Yên trở về.

Chuyện Quý Như Yên cùng Nguyệt Như Hòa kết bái, hấn đã sớm nhận được tin tức, nhưng vẫn ở trong gian phòng của mình, không đi ra ngăn cản.

Ở Thiên Độc quốc, Quý Như Yên không chỗ nương tựa, Tặc Vương trại này có thể nương đỡ nàng, kia cũng là chuyện tốt.

Thấy trong phòng nàng đèn đã tắt, hấn cũng tính toán nghỉ ngơi, lại không nghĩ rằng một lúc sau có tiếng gõ cửa.

"Quý Hoàng, người đã ngủ chưa?"

"Vào đi."

Lạc Thuấn Thần tiến lên mở cửa ra, đem nàng đón tiến vào.

Đến Tặc Vương trại lâu như vậy, đây là lần đầu tiên Quý Như Yên chủ động tiến vào phòng hấn.

Gian phòng của Lạc Thuấn Thần rất đơn sơ, chỉ có một giường, một bàn hai ghế, còn lại không có thứ gì khác.

"Không phải nên ngủ rồi sao? Tại sao lại tới đây?"

Lạc Thuấn Thần quan sát sắc mặt của nàng một chút, phát hiện có chút tái nhợt, không biết thân thể của nàng thế nào, liền ân cần hỏi một câu.

Quý Như Yên lắc lắc đầu, "Ta không sao. Chỉ là đột nhiên nhớ tới, ngươi không phải là muốn nội lực sớm một chút khôi phục sao? Sư huynh đưa cho ngươi long dương bí tịch ngươi đã thuộc chưa?"

"Ân, thuộc lâu lâu rồi."

Lạc Thuần Thần một bên trả lời của nàng, một bên giơ giơ lên quyển sách trên tay.

Quý Như Yên lúc này mới phát hiện, thì ra hắn đang ở trong phòng, đọc cuốn bí tịch này

"Viên này là dược hoàn, sẽ làm ngươi ngủ say, đến lúc nội công tâm pháp luyện thành, mới có thể cho ngươi tỉnh lại. Tính toán thời gian, ngươi bây giờ sẽ phải uống nó ."

Cầm trong tay một viên dược màu trắng, đưa tới trước mặt Lạc Thuần Thần.

Dược hoàn lộ ra mùi hương, Lạc Thuần Thần không có cầm lấy, thì ngược lại nhìn nàng, "Nàng không muốn ta cùng nàng đi hồ băng sao?"

"Không muốn. Bởi vì, ta chưa chắc chắn có thể bảo hộ chu toàn cho ngươi."

Lạc Thuần Thần mỉm cười, "Có đôi khi, nàng thành thật như vậy rất dễ đã thương người."

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 327: Để ý nàng sao?

"Nếu là làm cho ngươi tổn thương, ta ở nơi này nói với ngươi lời thành thật xin lỗi"

Quý Như Yên nhàn nhạt trả lời.

"Mà thôi, ta thuận theo ý của nàng. Nhớ kỹ tự bảo vệ mình cho thật tốt, đừng để gặp chuyện không may, bằng không dù cho đem toàn bộ hồ băng lật lên, ta cũng nhất định tìm được nàng!"

Lời của hắn, làm cho Quý Như Yên trong lòng kinh sợ.

Hắn đây là đang để ý nàng sao?

Truyện được copy tại <http://truyen.org/threads/than-y-quy-nu-cung-chieu-that-hoang-phi.1733/>

Nghĩ đi nghĩ lại, quan hệ của nàng và hắn cũng chỉ là lợi dụng lẫn nhau, khóe miệng nổi lên một tia cười khổ, nàng cũng không có hỏi, miễn cho nhận được đáp án đối với suy nghĩ của mình là hoàn toàn khác nhau, càng đã thương người khác.

Viên dược hoàn màu trắng, Lạc Thuần Thần đã nuốt xuống.

Cảm giác sau chốc lát ý thức trở lên mơ hồ, Quý Như Yên vội vàng phân phó, "Vận chuyển nội công tâm pháp, chuyên tâm tu luyện!"

Lời của nàng vừa nói xong, Lạc Thuần Thần đã ngã xuống giường .

Quý Như Yên giơ tay trái, ý thức vừa động, liền mang theo Lạc Thuần Thần tiến vào lửa cháy không gian.

Trong không gian sư huynh Sở Lam Thiên sớm đã cảm nhận được Quý Như Yên xuất hiện, vừa thấy được tiểu tử Lạc Thuần Thần kia, lập tức nói: "Hiện tại đem hắn giao cho Linh Tinh, chỉ cần để hắn trong thùng nước kia là được rồi."

"Sư huynh, ngươi cũng muốn đi?"

"Đương nhiên!"

"Vẫn là không nên đi..."

"Không được!"

Quý Như Yên trên dưới nhìn hắn một lượt, "Ngươi quá già rồi, vạn nhất ngươi tuổi già mất mớ, đem giao long coi như cạp con chọc giận nó, này nên

làm cái gì bây giờ a?"

"Người cự nhiên chê ta già?"

Sở Lam Thiên tức giận đến nỗi râu thỏ tung, hận không thể đem tiểu cô nương trước mắt đánh đòn

Hắn vốn sẽ không phải trẻ mãi không già có được hay không, bây giờ cũng đã tám mươi tuổi, như thế nào so với người trẻ tuổi được?

Bất quá, tuổi tác của hắn ở Diễm Tông mà nói, cũng coi như là trung đẳng niên kỷ, vẫn là chưa có già.

Quý Như Yên liếc hắn một cái, "Người muốn cùng ta đi, cũng có thể, nhưng không được giả thành Lạc Thuần Thần. Người bây giờ đã là một lão ông, còn muốn phân thành một thiếu niên trắng nõn, như thế này sao có thể được?"

"Vậy ta xuất hiện, nên nói với người khác như thế nào?"

Sở Lam Thiên ngây ngốc hỏi.

Quý Như Yên trừng hắn liếc mắt một cái, không để ý nhiều nói, "Nói người già rồi người còn không thừa nhận, đầu óc so với người khác cũng phát triển chậm hơn! Người lúc đó chỉ cần đứng ở hồ băng tuyết mạch chờ ta không được sao?"

"Đúng vậy! Chúng ta lúc này lập tức xuất phát đi!"

Sở Lam Thiên không thể chờ đợi được kéo tay nàng. Muốn mong chóng đi ra ngoài.

Quý Như Yên lại không nói gì nhìn trời, "Su huynh, cho dù muốn xuất phát, cũng phải đem người này an bài xong đã."

"Nhanh chóng!"

Sở Lam Thiên như là nhớ ra cái gì đó, mau chóng chạy vào trong phòng luyện đan, không biết để làm cái gì.

Quý Như Yên thì đi vào trong, đem Linh Tinh gọi đến, làm cho nàng chiếu cố Lạc Thuần Thần, đem hắn ngâm mình ở linh trì nước suối, cứ ba canh giờ lại cho hắn uống nước suối linh trì.

Dặn dò xong mọi thứ, nàng lúc này mới theo Sở Lam Thiên ly khai khỏi tiểu thiên thể giới.

Vừa ra tới tiểu thiên thể giới, Sở Lam Thiên liền dẫn đầu đi trước đến tuyết mạch tìm kiếm vị trí hồ băng, Quý Như Yên để cho hắn mang theo bạch mao vượn người cùng đi.

Sở Lam Thiên sau khi rời đi, Quý Như Yên lúc này mới trở về bế quan.

Thời gian bế quan, trôi qua nhanh giống như nước chảy.

Lúc Lữ Nương đi đến gọi nàng đã là buổi trưa.

Buổi trưa, Lữ Nương trong tay cầm một bộ y phục làm từ hồ ly, da lông thập phần mỹ lệ, sáng như tuyết.

Quý Như Yên vừa mở cửa ra, liền nhìn thấy Lữ nương ôm y phục này đứng ở trước cửa phòng của nàng "Đại tẩu, đây là cái gì?"

"Tiểu muội, đây là ta làm cho người. Trước đây đại ca người thường xuyên ra vào tuyết mạch, đánh nhiều dã thú, thấy được da lông này rất đẹp, liền lấy về cho ta. Chỉ là ta tuổi tác đã không còn nhỏ, thứ này cảm thấy vẫn là hợp với tiểu cô nương hơn, cũng vẫn giữ lại. Hôm nay nhân lúc muội phải xuất phát đến tuyết mạch, ta hai ngày này liền suốt đêm làm cho muội bộ y phục này, mau mặc cho ta xem, nếu có chỗ nào không ổn, ta sẽ mau chóng sửa lại."

Lữ nương vừa nói, một bên đem y phục làm bằng lông hồ ly kia đưa đến trước người nàng, nghiêm túc ước lượng.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 328: Xuất phát đến hồ băng 1

Quý Như Yên buồn cười nhìn Lữ Nương, "Đại tẩu, người đối với ta tốt như vậy làm cái gì? Ta cũng không phải đi vào tuyết mạch sau đó không ra nữa..."

Lời còn chưa nói hết, Lữ Nương liền thân thủ che lại miệng của nàng, "Phi phi phi! Thứ xấu không lành, thứ tốt sẽ lành! Người đứa nhỏ này, nói năng không kiêng kỵ, người có biết ở tuyết mạch có tuyết thần tồn tại không, đừng nhắc tới những điềm xấu. Người là người tốt, tuyết thần nhất định sẽ phù hộ cho người bình an trở ra."

Tuyết thần?

Quý Như Yên không tin.

Nếu hỏi nàng tin ai nhất, nàng sẽ đáp nàng tin chính mình nhất

Bất kể là ai, cũng có thể lừa nàng, chỉ có chính mình là không lừa được mình, nước trà lạnh hay ấm, chỉ có mình mình thử mới có thể biết được.

Thứ xong y phục, lúc này Lữ Nương mới kéo nàng ra, đang muốn đi đến cửa phòng Lạc Thuần Thần gọi hần dậy, Quý Như Yên vội vàng gọi nàng, "Đại tẩu, hần đã ly khai. Nói là trở về Thịnh kinh trước chờ ta."

"Ly khai? Như thế nào cũng không nói một tiếng, vương trại có hảo mã, có đưa hần mau chóng đến Thịnh kinh."

"Không cần lo lắng hần, chẳng lẽ hần lớn như vậy rồi, ngay cả bản thân mình cũng không lo được sao?"

Vừa nói xong, Quý Như Yên lại cười.

Lạc Thuần Thần là người khôn khéo như vậy, sao có thể dễ xảy ra sơ sót được?

Ở Tặc Vương trại dùng xong ngọc thiện, chuẩn bị kỹ túi lương thực, Quý Như Yên phát hiện Nguyệt Như Hỏa cũng có túi đựng đồ bảo bối như mình.

Mà Quân Từ Đường lần này xuất phát, cầm trong tay tập doanh hắc kiếm đêm hôm đó, tất cả đã chuẩn bị thỏa đáng.

Ba người cùng nhau xuất phát, xe trượt tuyết lớn như vậy, một mình Nguyệt Như Hỏa khiêng trên vai.

Quân Từ Đường kia thân thể nhìn như thư sinh yếu ớt, tất nhiên là không đủ sức khiêng được thứ đó.

Quý Như Yên là nữ tử, cũng không có khả năng giúp.

Lúc này, chỉ còn mình hần, thân hình cao lớn như đại lực sĩ.

Lúc xuất phát, Nguyệt Như Hỏa có hỏi đến Lạc Thuần Thần, sau biết được hần đã rời đi, cũng không có hỏi nhiều.

Quân Từ Đường thì ngược lại, nghe thấy tin Lạc Thuần Thần rời đi thì phi thường vui mừng, dọc theo đường đi thường cùng Quý Như Yên nói chuyện. Ba người thập phần hợp tính

Vừa tiến đến chân núi tuyết mạch, Quý Như Yên liền đề nghị đi bắt vài con sói tuyết qua đây, mới có thể kéo xe trượt tuyết mang theo ba người bọn họ lướt đi.

Nguyệt Như Hỏa xung phong làm việc này, Quân Từ Đường cùng Quý Như Yên thì lại ở yên tại chỗ, chờ Nguyệt Như Hỏa trở về.

Chỉ một canh giờ sau, Nguyệt Như Hỏa đã trở về, đồng thời còn dắt theo sáu con sói tuyết

Đưa sói tuyết buộc tốt vào dây thừng, xua xua bọn chúng đến hướng hồ băng, lần này đi, nhanh nhất một ngày mới có thể trở về được.

Ba người cũng có võ công trong người, trên người cũng không cần mặc quá nhiều y phục để giữ ấm.

Chỉ là Quý Như Yên lúc này lại mặc trên người áo khoác mà Lữ Nương làm cho, khiến cho thân hình của nàng càng thêm nhỏ xinh.

"Tiểu muội, nếu người một có thể nghỉ ngơi một chút. Có ta và đại ca canh chừng, không cần lo lắng."

Quân Từ Đường sẵn sàng khuyên nhủ.

"Nhưng mà sớm đến hồ băng một chút, cũng có thể sớm thử xe trượt tuyết này có thể đi qua hồ băng được hay không?."

Trên hồ băng là một tầng băng mỏng, trọng lực đi qua đó không được quá mạnh, sói tuyết mặc dù trọng lượng giống như một con cầu bình thường, nhưng bọn chúng quanh năm ở trong thế giới băng tuyết sinh trưởng, tất nhiên là biết làm như thế nào để giảm bớt trọng lượng của mình trên mặt băng.

Khi đó, liền mượn sự khôn khéo của bọn chúng, để đưa ba người bọn họ vượt qua hơn hai nghìn mét trên hồ băng

Nguyệt Như Hỏa không chế rất tốt đám sói tuyết.

Hần vừa mừng vừa sợ nói, "Tiểu muội đừng lo lắng, Xe trượt tuyết này nhất định có thể. Người không phát hiện chúng ta ở trên mặt tuyết đi lại, cũng không để lại quá nhiều dấu vết, hơn nữa trọng lực cũng không quá nặng, nếu là lấy tốc độ như vậy vượt qua hồ băng, chắc chắn không phải là vấn đề

quá lớn”

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 329: Xuất phát đến hồ băng 2

Quý Như Yên cười khổ: "Điều ta lo lắng không phải là điều này, mà là giao long kia"

Giao long?

Quân Tử Đường đầu tiên sững sốt, theo sau là cùng Nguyệt Như Hóa cười to

Tiếng cười của hai người lan truyền thật xa, làm cho Quý Như Yên có chút khó hiểu

Điều nàng nói có gì buồn cười sao?

Nàng nói là giao long thôi, bọn họ như thế nào lại cười vui vẻ đến như vậy?

"Các người cười cái gì?"

Quý Như Yên có chút bất mãn

Quân Tử Đường ngừng cười, nhưng trong con ngươi vẫn không có ý định ngừng: "Bản tính của giao long rất đặc biệt, nếu không có việc gì nó sẽ ngủ. Hồ băng là ổ của nó, chỉ cần không kinh động nó, nó căn bản sẽ không đá thương người! Bằng không người cho rằng giả thú có thể đến đó uống nước sao?"

Thì ra là thế

Khó trách hai người kia xuất phát, lại không có chút lo lắng nào

Người lo lắng những chuyện không đâu chỉ có một mình nàng sao?

Bất quá, chuyện ngu xuẩn làm kinh động giao long nàng sẽ không làm. Nhưng bảo bối thiên tiên ngọc lộ vừa ra, giao long có thể tỉnh lại hay không, điều này nàng cũng không dám cam đoan

Nghĩ vậy, Quý Như Yên lại có chút buồn bực, nếu như bảo bối thiên tiên ngọc lộ vừa đến tay, nàng sẽ thu lại để trong lửa cháy không gian, giao long kia cũng không thể phát hiện bảo bối có trong tay của nàng!

Hắc hắc!

Cứ như thế mà làm!

Đã nghĩ được đường lui tốt, Quý Như Yên cũng không có rối rắm, nhích đến phía Quân Tử Đường: "Nhị ca, cho ta mượn bả vai, ta ngủ một lát. Đến nơi gọi ta!"

"Hào"

Chờ Quý Như Yên ngủ say, Nguyệt Như Hóa mới hướng Quân Tử Đường nói một câu ý vị thâm trường: "Nàng đã có phu quân, người vẫn muốn canh giữ bên người nàng sao?"

Quân Tử Đường ánh mắt như sao đêm: "Nàng là tiểu muội của ta, ta canh giữ bên người nàng, có gì không thể?"

"Người rõ ràng là thích nàng, vì cái gì không nói cho nàng biết?"

"Không cần nói, nói cũng sẽ không có gì thay đổi. Tiểu muội là một người có ý kiến riêng của mình. Về phần người kia có thật sự là phu quân của nàng hay không, có phải nói đã quá sớm không. Đại ca, Thiên Độc quốc thất hoàng tử kia là người rắc rối như thế nào, ta và người không phải không rõ sao"

Quân Tử Đường thần nhiên lên tiếng, thay Quý Như Yên khoác lại áo trên người, khiến cho nàng ngủ thoải mái hơn

Nguyệt Như Hóa sâu kín thở dài: "Người đã có suy nghĩ riêng, ta cũng không nói thêm cái gì nữa, liền theo ý người"

"Đại ca, cảm ơn người!"

"Đừng cảm ơn ta, nếu không phải người chủ động tìm tiểu muội nói rõ ràng tình huống của Lữ Nương. Sợ là chúng ta cũng không thể kết bái huynh muội, nàng đối với Lữ Nương có ân, điều này ta và người đều nhớ rõ, cũng ắt phải báo. Người trong hoàng thất của Thiên Độc quốc, cũng không phải dễ chọc! Ngày sau, chúng ta sẽ ở kinh thành Thiên Độc quốc thành lập tổng bộ Tà Minh, cho tiểu muội một chỗ dựa, không thể để cho người khác khi dễ nàng!"

Quân Tử Đường gật gật đầu: "Đại ca yên tâm, việc này ta đã sớm an bài xong. Chỉ cần lấy được thiên tiên ngọc lộ, kế tiếp ta sẽ đi đến Thiên Độc quốc an bài tổng bộ Tà Minh, nhất định trở thành trợ lực của nàng, không đến mức cho nàng ở Thiên Độc quốc cô độc không một chỗ nương tựa!"

"Háo! Người cũng nghỉ ngơi một chút, đợi sáng mai, đợi người điều khiển xe"

"Được, đại ca"

Nguyệt Như Hòa đánh xe, vội vàng đi đến hồ băng

Ban đêm ở tuyết mạch, gió lạnh vù vù

Đánh thẳng đến lòng người cũng cảm thấy rét lạnh, mà có một người cũng thập phần âm áp vượt qua

Người này chính là sư huynh của Quý Như Yên, Sở Lam Thiên

Sở Lam Thiên sau khi đến được tuyết mạch, liền đi đón Viên Viên cùng nhau đến hồ băng

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 330: Giao long xuất hiện

Một lớn một nhỏ, một người một thú, ở tại nơi có nhiều băng tuyết vô cùng cao hừng

Sở Lam Thiên than thở: "Những năm gần đây vẫn ở cùng Tuyết Nhi, đã quên lưu lạc giang hồ, hôm nay phải tiêu dao hơn mười năm ngày"

"Úc úc!"

Viên Viên ở bên cũng lên tiếng

"Người cũng có loại cảm giác này sao? Ha ha không hồ là người cùng lý tưởng với ta! Viên Viên đi, mang ta đi hái bông tuyết, thứ kia cũng là người thích ăn! Hôm nay liền cho người ăn đủ!"

Viên Viên nghe vậy, đôi mắt to màu nâu mở to, hưng phấn dị thường, ôm Sở Lam Thiên đặt lên vai mình, cũng không cần phải Sở Lam Thiên lên tiếng, chính nó tự tìm đường đi

Ở một chỗ Huyền Nhai trên vách đá, bên cạnh vách tường dài kia là nơi đọng lại bông tuyết

Bởi vì chỗ này nguy hiểm, nên Viên Viên cũng không có biện pháp ngắt lấy

Sở Lam Thiên dùng khinh công của mình, thuận lợi hái xuống được mười đoá, lúc này mới thôi

Thời điểm một người một thú vô cùng cao hừng, đột nhiên thấy dưới mặt đất chấn động

Chấn động như vậy, cũng là cho thần dã thú Viên Viên toàn thân nhin không được run rẩy, giống như là nơi tồn tại một thứ gì làm cho nó thập phần sợ hãi

Phản ứng đầu tiên chính là mang theo Sở Lam Thiên, cùng bông tuyết nhanh chóng đi tránh ra xa

Viên Viên đi không được bao lâu, trên vách đá Huyền Nhai kia xuất hiện một cái đầu xà rất lớn

Trên đỉnh đầu xà có một cái sừng, mắt xà mang theo quang mang sắc bén, nhìn chăm chăm phương hướng Viên Viên đang chạy, nhưng lúc này lại mở miệng nói: "Dám ăn trộm bảo bối của ta! Coi như người chạy nhanh, bằng không ta cho người vào trong bụng ta sống!"

Thanh âm vang vọng cách mấy trăm thước, Sở Lam Thiên ngồi trên vai Viên Viên cũng thấy được cái đầu xa kia xuất hiện

Bông tuyết trong tay của hắn cũng bởi vì quá kinh hãi, mà bị hắn bóp nát

"Trờ ạ! Như thế nào chính là... Giao long?"

Sở Lam Thiên chớp động hai mắt nhiều lần, phát hiện thật sự đúng là giao long

Giao long có sừng trên đầu rất mạnh, nếu thật sự bị nó đâm trúng, chắc chắn là chết không còn xác

Viên Viên vừa nghe đến hai chữ giao long, ngay cả bông tuyết cũng không cần, dùng cả hai tay, bò sát xuống mặt đất

E sợ chậm một bước, ngay cả mạng cũng không còn

"Viên Viên! Bình tĩnh, đừng sợ!"

Đáng tiếc Viên Viên quá mức sợ hãi, đã không còn nhìn rõ đường đi

Viên Viên dựa vào bản năng, đều nhắm hướng cây cối mà đi, lúc này đột nhiên xông tới, lao vào cây tùng ngã xuống

Sở Lam Thiên chỉ cảm thấy nếu cứ như vậy sẽ không hay, cần phải mau chóng trấn an Viên Viên: "Viên Viên! Dừng lại, chúng ta đi tìm chủ tử của ngươi! Chủ tử ngươi còn đang rất nhớ ngươi!"

Viên Viên vẫn cứ như cũ, chạy trốn

Sở Lam Thiên tức giận, tập hợp nội lực, hét lớn: "Viên Viên! Quý Như Yên đến đây!"

Tiếng gầm giận dữ này, làm cho Viên Viên nhất thời đứng yên lại

Mọi người có thể tưởng tượng, giống như là đang trên xe đột nhiên phanh gấp lại

Động tác như vậy, người ngồi trong xe, cũng phải lao về phía trước

Mà Sở Lam Thiên của chúng ta, bởi vì không giữ chặt lông mao của Viên Viên, nên bắn thẳng về phía trước, trong miệng lúc này ngậm rất nhiều tuyết

Đỡ Sở Lam Thiên đứng dậy, hắn rút cuộc cũng không chịu nổi, bộ dạng chống nạnh giống như mấy phu nhân ngoài chợ, chỉ thẳng vào mặt Viên Viên quát: "Ngươi không có tiền đồ ngu ngốc! Nghe được tên của giao long, đã chạy chối chết! Ngươi a ngươi, đường đường là giao long nhưng so sánh cũng kém với địa vị Quý Như Yên trong lòng ngươi, ngươi đây là muốn tức chết ta sao?"

Điều đáng buồn nhất chính là, hắn ở trong lòng Viên Viên, thế nhưng so với địa vị của giao long còn thấp hơn

Thật buồn a!

Điều khuất nhục này thử hỏi sao Sở Lam Thiên hắn có thể nhịn được

Thiên a, địa a! Mau đánh xuống một đạo sấm, mang bạch mao vượn người này bắn đi cho ta!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 331: Hồ băng

Sở Lam Thiên giận dữ, đòi lại Viên Viên vẫn ngây ngốc đứng ở một chỗ

Sở Lam Thiên đi đến trước mặt Viên Viên, đưa ra mệnh lệnh: "Theo ta đi! Còn dám làm loạn, ngươi cũng không cần phải theo ta nữa!"

Viên Viên nghe hiểu tiếng người, lúc này cũng im miệng, đi theo phía sau hắn

Sở Lam Thiên tức nghẹn một bụng khí, không biết nên nói cùng ai mới tốt đây

Đi trong tuyết mạch một ngày, cuối cùng cũng đến được trung tâm nơi này, hồ băng

Toàn bộ hồ băng im ắng, không hề có tung tích của dã thú

Lúc này là ban ngày, bầu trời không có ánh mặt trời, nhưng cũng đều đem tất cả cảnh vật hồ băng nhìn rõ

Hắn nhìn hồ băng, phát hiện dưới ánh sáng hồ không có gợn sóng

Trên mặt hồ, chỉ có một tầng băng mỏng manh

Thoáng dùng sức, có thể đập vỡ chúng

Đem toàn bộ bề mặt đều phá hủy

Nước ở dưới hồ băng, vô cùng lạnh, nếu chẳng may ngã xuống, chỉ có thể sống không được lâu lắm

Sở Lam Thiên nhìn quanh bốn phía, phát hiện mọi thứ đều trống rỗng

Xa xa có một điểm đen

Cũng không biết có phải là cái động mà Quý Như Yên nói hay không, cho dù là kinh công lợi hại đến đâu, cũng không có khả năng đi được đến cái động kia

Khoảng ba canh giờ sau, Sở Lam Thiên phát hiện được trước mặt có tình huống khác thường

Ngẩng đầu nhìn xung quanh, liền nhìn thấy mấy con sói tuyết, lôi kéo một vật rất cổ quái, đi đến hồ băng

Quý Như Yên lúc hứng động đã tỉnh lại, cũng cường chế Nguyệt Như Hòa cùng Quân Tử Đường đi ngủ, để chính mình tự đánh xe

Quý Như Yên điều khiển mấy sói tuyết, hoàn toàn thuận buồm xuôi gió

Đi tới trước mặt Sở Lam Thiên, nàng dùng lực lôi kéo dây thừng, nhất thời làm cho mấy con sói tuyết dừng lại

"Sur huynh, người như thế nào lại chặt vật như vậy, y phục trên người giống như một tên khát cái"

Quý Như Yên buồn cười nhìn Sở Lam Thiên hỏi tới

Sở Lam Thiên trừng mắt nhìn nàng một cái: "Người còn không biết xấu hổ! Còn không phải là Viên Viên nhà người gây tai họa!"

"Viên Viên làm sao vậy! Nó từ trước đến nay rất nghe lời nha!"

Quý Như Yên đưa tay vuốt ve bạch mao vượn người, vuốt ve một chút, đầu của nó tự hạ xuống, cho nàng thân mật

Sở Lam Thiên liếc mắt nhìn một người một thú trước mặt: "Hừ! Viên Viên này vừa nghe đến tên của giao long, liền hoảng sợ chạy không biết đường, mang ta xông loạn, nếu không phải ta gọi tên của người, đường đường là bạch mao vượn người vua của cây cối, lá gan lại nhỏ đến như vậy!"

Vừa nghĩ đến chuyện đó, Sở Lam Thiên vẫn còn rung mình

Nói cũng lạ, Viên Viên này lại không sợ hắn, mặc dù là sợ giao long, nhưng cũng không bằng Quý Như Yên

Cũng không biết Viên Viên này rốt cuộc sợ Quý Như Yên cái gì

Quý Như Yên nghe vậy, híp híp hai mắt: "Giao long? Sur huynh nhìn thấy nó?"

Vỗ về Viên Viên đang bắt an, Quý Như Yên tính toán, trước thu nó vào trong không gian

"Ân. Ở trên vách đá Huyền Nhai, ta mang theo Viên Viên đi lấy bông tuyết, lại không nghĩ rằng giao long cũng ở đó. Giao long này không đơn giản, đã mọc một cái sừng dài, thực lực không thể khinh thường"

Sở Lam Thiên nghĩ đến một màn kia, băng lãnh nói

Thật sự là giao long kia cũng không phải là dễ đối phó, nếu như cùng nó giao chiến, hẳn chắc chắn sẽ bị xé nát

Nguyệt Như Hòa cùng Quân Tử Đường đi xuống, hướng Sở Lam Thiên hỏi: "Tiểu muội, vị này là?"

Chương 332: Diệu kế đi qua hồ băng

"Nguyệt đại ca, Đường nhị ca, vị này chính là sư huynh của ta Sở Lam Thiên. Tuổi của hắn so với chúng ta lớn hơn rất nhiều, nhưng cũng không phải chú ý, các ngươi cũng gọi hắn một tiếng Sở sư huynh là được rồi."

Sở Lam Thiên hiếm khi được thấy Quý Như Yên đối với người khác hòa nhã như vậy, thấy nàng đang giới thiệu chính mình với đối phương, còn để cho bọn họ gọi hắn một tiếng Sở sư huynh.

Không thể không nói, nàng xem như là đã cấp mặt mũi cho chính mình.

Sở Lam Thiên lúc này mới quan sát Nguyệt Như Hòa cùng Quân Tử Đường.

Hai người này nhìn qua có chút cổ quái.

Bởi vì, hắn căn bản là không nhìn ra được cảnh giới của bọn họ.

Quý Như Yên biết vị sư huynh này luôn luôn mắt cao hơn đầu, bất quá hai người kia cũng không phải là người hắn có thể chọc vào.

Âm thầm truyền âm cho sư huynh, nói cho hắn biết cảnh giới vũ kỹ của Nguyệt Như Hòa và Quân Tử Đường.

Nguyệt Như Hòa cùng Quân Tử Đường nhìn nhau, nhao nhao hướng Sở Lam Thiên chấp tay, "Sở sư huynh hảo!"

"Hảo, hảo!"

Sở Lam Thiên thấy hai vị cao thủ trước mặt, không có nửa điểm bất mãn, ngược lại là thập phần vui vẻ.

Dù sao, lát nữa cũng phải cùng bọn họ tiến vào cái động kia, tìm kiếm thiên tiên ngọc lộ.

Có thể có nhân lực giúp đỡ, hắn đương nhiên sẽ không phản đối.

Sở Lam Thiên chỉ chỉ mặt băng mỏng trên hồ, "Người đã tới, vậy người nói một chút, chúng ta nên như thế nào vượt qua mặt băng này?"

Theo hướng ngón tay hắn chỉ, Quý Như Yên nhìn thấy miếng băng bị đập làm đôi kia, độ dày của nó khoảng chừng có ba xen ti.

Thảo nào lại không chịu nổi trọng lực, nếu người đứng ở mặt băng không cử động, mặt băng đó cũng sẽ không chịu được, mà khiến mình mau chóng bị ngã xuống.

"Nguyệt đại ca, trước đem sói tuyết chạy trên mặt băng, nhìn xem có thể qua được hay không?"

"Được."

Nguyệt Như Hòa làm theo lời của nàng, không lâu sau, sói tuyết cùng xe trượt tuyết bình yên vô sự mà đi qua.

Quý Như Yên nhìn mặt băng mỏng, trong lòng đã có tính toán, chỉ sợ một hồi sẽ phải khảo nghiệm mức độ thông minh sắc sảo của bốn người.

"Ta trước để Viên Viên đi, nó thể trọng so với chúng ta nặng hơn rất nhiều, không có khả năng theo chúng ta đi chỗ đó."

"Àn."

Sở Lam Thiên biết ý tưởng của nàng, cũng không ngăn trở.

Nguyệt Như Hòa và Quân Tử Đường thì cho rằng nàng muốn cho Viên Viên đi đến trong rừng ở tuyết mạch, nên không nói thêm cái gì nữa.

Quý Như Yên dẫn Viên Viên ly khai tầm mắt của bọn họ, xác định chỗ này không có người phát hiện, nàng đem Viên Viên thu vào lửa cháy không gian, lúc này mới đi ra ngoài.

Về tới bên cạnh bọn họ, lúc này nàng mới nói: "Sư huynh, Nguyệt đại ca, Đường nhị ca. Một hồi các ngươi đi đem đầu khí hộ thể, tận lực giảm bớt thể trọng của mình. Sau đó để cao lực phòng ngự của chính mình, để tránh ở trên mặt băng phát sinh cái gì ngoài ý muốn. Nghe theo lời của ta, xe trượt tuyết có bốn góc, chúng ta đông tay nam bắc mỗi người một góc, sau đó do ta điều khiển sói tuyết! Nghe rõ chưa?"

"Đã rõ!"

Ba nam nhân đều tập trung tinh thần, đáp.

"Tốt!"

Nói xong, bốn người bọn họ lấy tốc độ nhanh nhất ngồi lên bốn hướng của xe trượt tuyết, chỉ cảm thấy xe trượt tuyết động một cái, cũng không có dấu hiệu miếng băng mỏng bị vỡ vụn.

"Đi!"

Quý Như Yên huy lấy ra liên tử, thẳng vỗ vào sáu con sói tuyết, sói tuyết lấy tốc độ nhanh nhất ở giữa hồ băng mà đi.

Đây là lần đầu tiên bốn người bọn họ hợp tác, cũng may mắn mọi người đều đạt tới cảnh giới tuyết đỉnh cao thủ.

Sói tuyết chạy trên hồ băng thập phần nhanh.

Bốn người chỉ có thể nghe thấy được tiếng gió rít gào bên tai, Quý Như Yên càng đem độ cảnh giác đến mức độ cao nhất.

Bên cạnh nàng chính là sư huynh Sở Lam Thiên, ở phía sau là Nguyệt Như Hỏa cùng Quân Tử Đường.

Dọc theo đường đi cũng không xảy ra cái gì không ổn.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 333: Giao long giáo hoạt

Thuận lợi đến được chấm đen trước mặt, phát hiện nơi đây là một hang động nho nhỏ.

Hang động có cửa rộng ba thước.

Đoàn người Quý Như Yên mau chóng đến được hang động trước mặt, Vừa lên đến nơi, Quý Như Yên thu lại đầu khí hộ thể trên người.

Đứng nhìn bọn họ đơn giản đến nơi, nhưng thực ra là đã tiêu hao một nửa nội lực trong người.

"Tiểu muội, biện pháp của ngươi thật hữu hiệu!"

Nguyệt Như Hỏa khen, hẳn cho tới bây giờ cũng chưa từng nghĩ đến biện pháp này.

Quý Như Yên cười khỏ, "Biện pháp tuy là tốt, nhưng cũng cần phải có vũ kỹ cao để chống đỡ nếu không nửa đường vừa đứt, khẳng định toàn bộ đều phải rơi vào kia trong hồ băng."

Quân Tử Đường nắm chắc hắc kiếm, "Trước đừng nhiều lời như vậy, hãy nghỉ ngơi thật tốt đi, khôi phục lại nội lực rồi nói tiếp. Tiểu muội, ngươi cùng đại ca là mạnh nhất, hay là trước khôi phục đi, ta làm hộ pháp cho các ngươi."

Quý Như Yên lắc lắc đầu, quay đầu nhìn chăm chăm Sở Lam Thiên, hướng hắn nói, "Quá lãng phí thời gian, sư huynh, ngươi đem hồi lực hoàn lấy ra. Giữ lại những thứ đó cũng không cần dùng đến!"

"Hừ! Ngươi luôn muốn chờ thời cơ cướp của ta!"

Sở Lam Thiên tuy nói ngoài miệng nói không vui, nhưng động tác lại không có nửa phần chậm lại, móc ra hồi lực hoàn.

Đưa cho mỗi người một viên, nuốt xuống.

Chỉ vài hơi thở, nội lực lại khôi phục lại như lúc bình thường.

Nguyệt Như Hỏa trước mắt sáng ngời, nhìn Sở Lam Thiên ánh mắt cũng trở nên kinh ngạc, đan hoàn kỳ diệu như vậy, nếu đặt ở đầu hoàng trên đại lục bán, tất nhiên sẽ được nhiều người tìm mua.

Sở Lam Thiên thấy ánh mắt của Nguyệt Như Hỏa như vậy, "Bản thân ta luyện đan hoàn, cũng không muốn bán ra ngoài!"

Quý Như Yên buồn cười nhìn vị sư huynh này, vừa bực mình vừa buồn cười.

Rõ ràng rất cao hứng khi được người khác tán thưởng, nhưng lại bày ra bộ dáng kiêu ngạo, làm cho người ta không biết nên nói cái gì cho phải.

"Được rồi, đừng nói nhảm. Trước mau chóng tiến vào thôi! Cái động này như Nguyệt đại ca nói, là có rất nhiều dã thú tồn tại, như vậy hiện tại chúng ta chỉ có thể che dấu hơi thở tiến vào. Sư huynh, ta nói ngươi luyện chế hàm tu hoàn đâu?"

"Ồ đây!"

Sở Lam Thiên vội vàng lấy một cái bình từ bên hông ra, "Một được hoàn dung được trong mười hai canh giờ, ta chỉ luyện hai mươi viên, nhiều hơn nữa cũng không có."

Quý Như Yên gật gù đầu, "Đã biết, mỗi người chia đều năm viên. Cũng có nghĩa là chúng ta chỉ có thời gian nhiều nhất là năm ngày, nhất định phải trong năm ngày tìm ra được thiên tiên ngọc lộ, hơn nữa thuận lợi rồi đi."

Nàng thần sắc trịnh trọng, Quân Tử Đường cùng Nguyệt Như Hỏa đều hiểu được lời nói của nàng.

Nếu như trong năm ngày nàng chưa tìm ra được thiên tiên ngọc lộ, dựa vào tính tình của nàng cũng sẽ trực tiếp ly khai, chờ cơ hội lần sau lại đến.

Bất quá, Nguyệt Như Hỏa cùng Quân Tử Đường thời điểm xuất phát, đã sớm ước định ,phải đem thiên tiên ngọc lộ tìm ra, quyết không để Quý Như Yên tay không mà về.

Bốn người ăn hàm tu hoàn, hơi thở trên người hoàn toàn không nhận ra, lúc này mới từng bước tiến vào trong động.

Điều bọn họ không biết chính là, ở lúc bọn họ bước đi được khoảng mười thước vào trong động. Ở trên hang động đã sớm có một kẻ núp, lộ ra một sừng trên đầu của giao long, nó hà miêng, đem hai con sói tuyết nuốt xuống

"Hừ! Bọn chúng dám đánh chủ ý lên thiên tiên ngọc lộ của ta, vậy ta nhìn ngươi có thể mang ra hay không, nếu thật sự có thể, ta đây còn muốn cảm ơn các ngươi!"

Giao long một sức đắc ý dào dạt, sau đó lại lặn xuống hồ băng, biến mất không thấy.

Toàn bộ mặt băng, giống như là chưa có sự việc gì từng phát sinh ra.

Nhưng ở trên mặt băng, đám sói tuyết cũng biến mất, chỉ còn lại đơn độc một cái xe trượt tuyết

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 334: Động dưới lòng đất

Bên trong động, lại sáng sủa dị thường.

Toàn bộ đều là hào quang lam sắc của thủy tinh.

Cũng bởi vì bọn họ đã giấu đi hơi thở trên người, lên mới có thể không làm cho dã thú để ý đến.

Quý Như Yên vừa đi, vừa quan sát tất cả mọi thứ.

Ở trong này có rất nhiều dã thú, cái gì là báo tuyết, hoàng sư, ngọc ung, tất cả đều có.

Chỉ là, lúc này bọn họ dã thú đều đang ngủ đông.

Quý Như Yên đi đến phía trước, càng đi vào bên trong, lại càng cảm thấy vô cùng lạnh.

Nàng có thể hoàn toàn khẳng định, hang động này tuyệt đối có thể so sánh với nước trong hồ băng.

Nhẹ nhàng hà hơi, cũng có thể thở ra khói !

Đi xa bao nhiêu, Quý Như Yên cũng không biết.

Chỉ biết là động này càng đi càng hẹp, hơn nữa đều giống như là vô tận, làm cho nàng cũng không xác định được phương hướng.

Chỉ có đi tiếp.

Đi tới đi lui, đột nhiên phát hiện phía trước không còn ánh sáng lam sắc của thủy tinh, ngược lại là tối om

Động này nhỏ hẹp, nếu như phía trước có một hố đen thì rất nguy hiểm, bốn người bọn họ cũng không thể né tránh.

Nguyệt Như Hòa xung phong nhận việc, "Tiểu muội, để ta đi trước. Ta không cảm giác được phía trước có dã thú tồn tại, coi như là có, lấy thực lực của ta cũng có thể giải quyết."

"Đại ca, cẩn thận."

Quý Như Yên cũng không có khăng khăng từ chối, chỉ là bình tĩnh phân phó mọi chuyện

Nguyệt Như Hòa mang theo một cây đuốc, nhảy xuống cái động kia, lại phát hiện cái kia hố đen này rất cổ quái.

Đưa tay sờ sờ vào vách tường của cái động kia, mặc dù nhìn qua lạnh lẽo, lại không cảm nhận được sự lạnh lẽo.

Kiểm tra một lần, phát hiện không có cái gì là không ổn, liền trở về chỗ của ba người Quý Như Yên.

"Ta đã xem qua, động kia không có gì khác thường, chỉ là không khí nhiệt độ ở hố đen, cũng không có lạnh như bên ngoài."

Quý Như Yên trước mắt sáng ngời, "Như vậy nói cách khác, cái động này, đã là ở dưới lòng đất, không còn là trong hồ băng."

"Động dưới lòng đất?"

Quân Tử Đường có chút không hiểu, "Ý của ngươi là, chúng ta đã rời khỏi hồ băng?"

"Đúng vậy."

Quý Như Yên gật gù đầu khẳng định, bọn họ vừa đi lâu như vậy, tuy nói một đường tới đây không bằng phẳng, nhưng ít nhất cũng đi đến ba canh giờ rồi!

Từ lúc xuất phát đến hiện tại cũng đã sáu canh giờ, sớm cũng phải đi qua địa bàn của hồ băng rồi

Nếu như không sai, động động này là một cửa động khác, chính là ở lục địa, chỉ là không biết sẽ thông ra quốc gia nào.

Bốn người nhảy xuống trong động, Quý Như Yên vừa thấy kết cấu trong động kia, không khỏi trều rút khóe miệng.

Bởi vì, chất liệu của động này, thật sự là quá quen thuộc.

Ở hiện đại, nàng từng nghe qua một quốc gia nọ có một cái động rất cổ quái, cũng là đi xem, kết quả phát hiện là một hang động làm bằng gỗ cây đa thật lớn

Cái động này, hiển nhiên cũng là một gốc cây đa lớn vô cùng!

Quý Như Yên vừa mừng vừa sợ, có lẽ ngày thiên tiên ngọc lộ đặt ở nơi này

"Đi, chúng ta đi đến phía trước đi."

Quý Như Yên ngữ khí nhẹ nhàng, có thể nhìn ra được tâm tình của nàng rất tốt.

Bốn người tinh lực cũng có chút mệt mỏi, nhưng vẫn là theo lời của nàng đi làm, chỉ nghĩ nhanh một chút lấy được thiên tiên ngọc lộ, cũng tốt để cho bọn họ lần này đi đến sẽ có thu hoạch được.

Quý Như Yên càng ngày càng nóng ruột, nàng cấp Lạc Thuần Thần ăn hôn thủy hoàn, được hiệu chỉ có ba ngày, xem ra nàng phải ở trong động này năm ngày

Kì thực chỉ có ba ngày, một khi Lạc Thuần Thần tỉnh lại, vạn nhất biết chuyện không gian, nàng muốn giấu giếm cũng không được.

Cho nên, bất luận như thế nào, nàng cũng không muốn làm cho chuyện như vậy phát sinh.

Đi tới phía trước, Quý Như Yên đột nhiên cảm giác được trên đỉnh đầu có một giọt nước lạnh lẽo nhỏ xuống.

Lập tức ngừng cước bộ, ngẩng đầu lên!

Trên đầu như cũ là một mảnh tối om om, bất quá, lại là lam sắc quang mang. Bên trong động, lại sáng sủa dị thường.

Toàn bộ quang mang này là màu sắc của thủy tinh.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 335: Thiên tiên ngọc lộ

"Làm sao vậy?"

Sở Lam Thiên đứng ở bên cạnh, thấy nàng đứng bất động, vội vàng hỏi

"Bên trên hình như trống không"

Quý Như Yên chỉ nơi ở phía trên đầu

Nói xong, ba nam nhân nghe vậy liền giờ lên cây đuốc, hướng phía trên soi sáng, quả nhiên là trống không

Hơn nữa ở phía trên đó, còn có một cửa động

Quân Tử Đường vuốt vuốt râu của mình: "Tiểu muội, có muốn đi lên nhìn hay không? Theo ta thấy, thiên tiên ngọc lộ chưa chắc đã ở phía dưới, mà là ở bên trên cũng không biết chừng"

"Vây đi lên!"

Quý Như Yên nói xong ba người cũng không có ý kiến gì, đi theo phía sau nàng

Đã đi được một ngày trời, Sở Lam Thiên nói mọi người nuốt xuống hàm tu hoàn, để tiếp tục đi tiếp

Trong động này giống như là không có điểm cuối, căn bản là rất khó tìm kiếm được thiên tiên ngọc lộ

Quý Như Yên có chút thấp thỏm không yên, cái động chết tiệt này, hoàn toàn làm cho người ta không biết nên đi hướng nào cho đúng, chỉ có thể dựa vào cảm giác

Cũng không biết, nơi đây có thật sự tồn tại thiên tiên ngọc lộ hay không

Đi được một lúc, Quý Như Yên nói bọn họ nghỉ ngơi một lúc, ăn lương khô, rồi mới tiếp tục đi

Không gian không có ánh sáng, khiến cho bọn họ cũng không muốn nói chuyện

Bọn họ đều trầm mặc

Thời điểm nàng có chút suy sụp, đột nhiên người thấy một hương khí ngòn ngọt

Loại hương này không phải khí độc, mà có thể làm cho người ta xua tan cảm giác mệt mỏi

Quý Như Yên tinh thần lập tức tỉnh táo: "Các người có ngửi thấy mùi gì không?"

"Ta có ngửi thấy, giống như ở ngay bên cạnh chúng ta"

Quân Tử Đường trầm ổn, ở địa phương hắc ám như vậy, không có nửa điểm ánh sáng, hần đường như cảm thấy thời gian trôi qua rất lâu

Làm cho hần có một loại tuyệt vọng điên cuồng

Sở Lam Thiên hít hít cái mũi, về phía trước mặt: "Giống như là từ nơi này phát ra"

"Chúng ta đến xem"

Nguyệt Như Hòa đề nghị nói

Đoàn người sớm đã mệt mỏi, nhưng vẫn tiếp tục kiên trì đi tiếp

Chỉ có thiên tiên ngọc lộ lúc này mới để cho bọn họ chú ý, ngược lại không còn thứ gì khác

Đi qua vài bậc đá cao. Tiến vào trong mắt bọn họ chính là một cái chậu cây nho nhỏ

Chậu cây không lớn, ước chừng một thước

Trong chậu cây có nước, tản ra ánh sáng quang mang

Hương khí, cũng từ nơi đó phát ra

Quý Như Yên vừa mừng vừa sợ khi nhìn thấy ánh sáng quang mang đó, rồi lại quay sang nhìn ba người: "Chúng ta đều ném thử xem!"

Ba nam nhân đã sớm không để ý đến lời nàng nói, mau chóng chạy lên rồi

Trong không gian chật hẹp, chỉ có một chậu cây, nhưng lại làm cho nơi này sáng rực lên

Bốn người bọn họ uống một hớp lớn

Cảm thấy nước kia, giống như là dược tiên, làm xua tan mệt mỏi trong người bọn họ, làm cho bọn họ đã dùng một ít, ngày càng mê luyến hơn

Quý Như Yên uống xong, chỉ cảm thấy cơ thể giống như muốn nổ tung

Qua một hồi, toàn thân đều trở nên nóng bỏng

Thân thể nhũn ra, không còn sức lực

Quân Tử Đường là người đầu tiên phát hiện ra biểu hiện khác thường của nàng: "Tiểu muội! Tiểu muội ngươi làm sao vậy?"

"Ta... ta rất khó chịu, giống như là trong cơ thể muốn nổ tung" Quý Như Yên nắm lấy tay của hắn, thống khổ dị thường

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 336: Nguy hiểm trước mắt

Nguyệt Như Hòa nghe vậy, mau chóng tới hỏi nàng, hắn là người từng trải, lập tức phân phó: "Ngươi là chuẩn bị tiến nhập đến cảnh giới võ thánh! Tiểu muội, càng chống cự sẽ càng đau đớn, hay phân tán nội lực, trong bụng đan điền!"

Trong bụng đan điền?

Quý Như Yên nhắm chặt hai mắt, đem nội lực áp chế xuống dưới

Nguyệt Như Hòa nhìn thấy Quý Như Yên như vậy, quay sang nói với Sở Lam Thiên

"Sở sư huynh, có biện pháp thu hồi thiên tiên ngọc lộ này không?"

"Có, làm sao?"

"Một khi tiểu muội thật sự tiến đến cảnh giới võ thánh, đan điền một khi áp chế thành công, nhất định sẽ đem nội lực dư thừa phóng ra! Uy lực rất lớn, nếu chúng ta không mau chóng rời đi động này, khẳng định sẽ bị chôn sống!"

Nguyệt Như Hòa sắc mặt ngưng trọng!

"Cái gì? Chôn sống! Ta đi! Lão phu còn chưa sống đủ đâu! Như thế nào bị chôn sống ở địa phương quý quái này!"

Sở Lam Thiên trừng mắt nhìn Quý Như Yên, quả thực là vô cùng sợ hãi

Cũng không để ý đến Quý Như Yên có thống khổ hay không, mau chóng lấy ra cái hồ lô thu thiên tiên ngọc lộ vào

Hắn chính là lòng tham không đáy, lấy thiên tiên ngọc lộ một giọt cũng không để lại

Lấy xong, Sở Lam Thiên quay sang nói Quân Tử Đường với Nguyệt Như Hỏa: "Lát nữa các người nâng nạng, chúng ta phải nhanh chóng đi ra ngoài. Mặc kệ như thế nào chúng ta liền đi về phía trước! Ta không tin là không thể tìm ra lối thoát"

"Chúng ta đều nghe theo lời của Sở sư huynh phân phó"

Quân Tử Đường tiến lên nói

Sở Lam Thiên dẫn đường, Quân Tử Đường và Nguyệt Như Hỏa đi phía sau đỡ Quý Như Yên, mau chóng tìm đường đi

Vừa mới rời đi khoảng ba canh giờ, vẫn tìm không được lối ra. Bọn họ từ lúc nhảy xuống cái động này, chỉ biết theo cảm tính mà bước đi căn bản không thể tìm được lối ra

Sở Lam Thiên dừng cước bộ, hàm tu hoàn trên người cũng biến mất không thấy, cho dù lúc này có ăn thêm hàm tu hoàn cũng không kịp nữa rồi

Bởi vì hô hấp của Quý Như Yên càng ngày càng dồn dập, chỉ sợ không bao lâu nữa nội lực của nàng sẽ bùng phát

"Sở sư huynh, không còn thời gian!"

Nguyệt Như Hỏa lớn tiếng nói với Sở Lam Thiên

Sở Lam Thiên cũng biết không còn thời gian, vì thế khê cần môi: "Như vậy đi, chúng ta tập chung nội lực, phá vỡ cái chỗ này, nếu vẫn không được, kia cũng là số mệnh của chúng ta!"

Quân Tử Đường cười khỏ, Nguyệt Như Hỏa không nói gì, nghẹn một bụng khí: "Liều mạng!"

Ba người dồn hết lực, rầm rầm oanh!

Địa phương trực tiếp biến thành tro, ánh mặt trời chiếu vào

Quang mang chói mắt, làm cho bọn họ nhìn không được, đưa tay che chắn trước mắt

Sở Lam Thiên mừng rỡ: "Mau, chúng ta mau ra đi"

Sau khi rời khỏi đây, là một rừng rậm, rừng cây thô tráng kỳ cục, cô đại so với người mọc cao hơn

Quay đầu lại, bọn họ nhìn thấy cây đại thụ cao trăm thước

Sở Lam Thiên trừng mắt, nhìn cây đại thụ: "Chúng ta vẫn chưa ra khỏi động sao?"

Nguyệt Như Hỏa nở nụ cười: "Nếu không phải tự mình trải qua, chúng ta đều không thể tin được"

Quân Tử Đường nhìn bốn phía, sắc mặt đại biến, hắc kiếm đã rút ra, thanh âm có chút bén nhọn: "Mọi người cẩn thận, giao long xuất hiện!"

"Giao long?"

Sở Lam Thiên theo hướng của Quân Tử Đường nhìn lại

Đầu xà màu đen, trên đỉnh có một cái sừng, không phải giao long, thì là cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 337: Ai đánh ai cướp

"Loài người kia! Để thiên tiên ngọc lộ ở lại, ta sẽ tha cho các người một mạng!"

Giao long biết nói tiếng người, vừa mở miệng đã đòi thiên tiên ngọc lộ

Nguyệt Như Hỏa đỡ Quý Như Yên, phát hiện hô hấp của nàng đã bình tĩnh trở lại, thầm tức giận

Chết tiệt, phải làm sao bây giờ?

Phía trước có giao long, phía sau có Quý Như Yên như bom hẹn giờ!

Sở Lam Thiên nhìn đầu khí trên người Quý Như Yên đã hoàn toàn không áp chế được, trực tiếp tiến lên ném Quý Như Yên về hướng giao long

Giao long thấy thế, chỉ lạnh lùng nhìn người đang bay về hướng mình, miệng lớn mở rộng, muốn đem Quý Như Yên nuốt vào bụng

Nhưng Quý Như Yên có muốn cho nó nuốt vào hay không?

Miệng của giao long như bốn máu mở to, Quý Như Yên hai tay chấn động, dùng nội lực phóng thẳng

Đầu khí hộ thể trên người nàng lúc này chính là màu lam

Nguyệt Như Hòa kinh hi nhìn nàng, Quân Tử Đường cũng như vậy, nhìn Quý Như Yên đã đạt tới cảnh giới võ thánh, từ đáy lòng cũng vui mừng thay cho nàng

Nội lực lúc này của nàng như một lưỡi dao sắc bén

Giao long thấy có gì đó không đúng, muốn tránh né về phía sau đã không còn kịp rồi

Thấy nội lực của nàng đột nhiên bùng nổ đến cảnh giới võ thánh, uy lực tuyệt đối không phải là thứ nó có thể chống cự

Phốc____

Răng nanh chắc chắn của giao long đều bắn ra hết

Vây trên cổ bị bong ra một mảng lớn, máu chảy đầm đìa

Đột nhiên bị thương như vậy, giao long giật dử, cái đuôi thô dài bay thẳng đến Quý Như Yên

Quý Như Yên thấy vậy cũng không sợ hãi

Lên tới cảnh giới võ thánh, nàng có một loại cảm giác, giao long không phải là đối thủ của nàng, vì thế lấy liền từ bên hông tập trung nội lực vào đó, trực tiếp đánh tới hướng trái tim của giao long

Nguyệt Như Hòa nhất thời thấy vậy, liền vùng loạn đao chém thẳng tới cổ của giao long

Hai người bùng nổ nội lực cực mạnh, cho dù là giao long cũng không thể tránh được sự công kích này

Rầm rầm____

Giao long dù sao thân thể vẫn là xà, chưa hóa thành rồng

Lực phòng thủ cũng không thể so với rồng vô cùng cường hãn, nên mới có thể gọi là giao long

Giao long té trên mặt đất, hấp hối nửa sống nửa chết

Quý Như Yên đi về phía nó, đang muốn ra tay lấy tính mạng của nó, giao long thấy vậy nhanh chóng cầu xin tha thứ: "Thả ta đi, ta về sau sẽ không dám... nữa"

Lạnh lùng cười: "Ngươi không phải là nên ở hồ băng sao, sao lại dám ra đây cướp bóc? Ngươi không biết đồ trong tay ta không phải muốn cướp là cướp được?"

"Ta, ta đây đã biết..."

Giao long mở miệng không có răng nanh, có vẻ đáng thương

Quý Như Yên thu hồi liên từ, đánh giá bốn phía: "Muốn ta thả ngươi cũng được, đây là địa phương nào?"

"Vạn Dong Lâm"

Vạn Dong Lâm

Đây chẳng phải là cấm địa của Ti U quốc sao?

Thật không nghĩ tới, từ lúc ở hồ băng đi ra, cự nhiên lại đến Vạn Dong Lâm này

"Bây giờ có thể thả ta chưa?"

Quý Như Yên nhìn lướt qua giao long: "Đem xà cầu châu trong cơ thể người giao ra đây, người có thể rời đi"

Xà cầu châu, chính là hạt châu chuyên chở của giao long

Nếu lấy được hạt châu này, chẳng khác nào lĩnh hội được nội lực cường đại của giao long, nói không chừng có thể đột phá đến cảnh giới cũng không biết chừng

Lại có, giao long là thuộc tính hàn băng, xà cầu châu tất nhiên có thể làm âm áp cơ thể, cấp Tuyết Nhi thứ này có khi là vô cùng tốt

Giao long định nói, Quý Như Yên lại cắt lời: "Không muốn giao cũng được, đem mệnh của người lưu lại!"

Giao long ảo não không thôi, vẫn là mạng quan trọng hơn, chỉ có thể phun ra một viên xà cầu châu màu thủy lam

Quý Như Yên thấy nó như vậy, liền tiếp nhận xà châu, sau đó đuổi nó đi: "Được rồi, người có thể đi"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 338: Nhân sâm ngàn năm

Giao long ngoan ngoãn rời đi, Sở Lam Thiên ở bên nhiều chuyện: "Như Yên, tại sao không giết nó?"

Quý Như Yên liếc hần một cái: "Giết nó? Có lợi gì? Thân thể của nó nhiều thịt nặng như vậy, người có thể vác nổi sao?"

Sở Lam Thiên lắc lắc đầu: "Giao long này dù sao cũng phải sống đến mấy trăm năm, sao có thể khiêng vác được?"

"Điều đó cũng không phải quan trọng, nó cũng không có làm chúng ta bị thương, nếu đã như vậy, sao còn không muốn để cho nó đi, dù sao xà cầu châu trên người nó mới là vật đáng giá nhất"

Quý Như Yên đột nhiên đưa tay, không chút khách khí nói: "Thiên tiên ngọc lộ, lấy ra đây"

"Người muốn làm gì?"

Sở Lam Thiên che chắn cái túi bên hông mình, bộ dạng giống như là không muốn giao ra

Quý Như Yên nhú nhú đầu mày: "Không có Nguyệt đại ca cùng Đường nhị ca, người có thể lấy được thiên tiên ngọc lộ sao? Độc chiếm, cũng không phải là một đức tính tốt. Mau giao ra đây, nếu không chịu giao ra..."

Câu nói kế tiếp, nàng không nói gì, chỉ đem hai nắm tay nắm chặt lại

Sở Lam Thiên quen biết nàng đã lâu, cũng biết nữ nhân này căn bản không thể cùng nàng mạnh bạo, mau chóng đưa thiên tiên ngọc lộ đã cất kỹ lấy ra

Đương nhiên hần cũng không quên cất giấu một bình

Quý Như Yên nhìn trên mặt đất có mấy cái hồ lô to to nhỏ nhỏ, lấy ra hai cái bình lớn nhất, đưa tới trước mặt Nguyệt Như Hỏa cùng Quân Tử Đường: "Đại ca, nhị ca thiên tiên ngọc lộ hôm nay đối với việc tăng cường võ công rất hữu ích. Nếu chúng ta bốn người cùng nhau tìm kiếm được, tiểu muội cũng sẽ không ích kỷ, hai hồ lô này chia cho các người"

"Như Yên, Tuyết Nhi bị bệnh, người nếu tặng cho bọn họ, vạn nhất không đủ..."

Sở Lam Thiên mau chóng khuyên can, dù sao thứ này không phải muốn là có, nếu nhờ chế được không đủ, lúc đó biết phải tính sao

Quý Như Yên trừng mắt nhìn hần một cái, không muốn hần nhiều lời

Nguyệt Như Hỏa nhìn hai người bọn họ, đem hồ lô có chứa thiên tiên ngọc lộ kia giao cho Quý Như Yên: "Tiểu muội, người đã kêu ta một tiếng đại ca, đại ca không phải vì thứ này mới đi cùng người. Thứ này người vẫn nên giữ lại cho Tuyết Nhi. Chỉ có Tuyết Nhi mạnh khỏe ta mới an tâm".

"Đúng vậy, tiểu muội, người cầm lấy đi. Nhị ca ta không cần thứ này, võ công phải dựa vào sự cố gắng của chính mình, người yên tâm, nhị ca thiên phú cũng không kém, vẫn có thể tự bảo vệ được chính mình"

Quân Tử Đường cũng đứng ở một bên nói, không muốn lấy bảo bối thiên hạ khó gặp này của Quý Như Yên

Quý Như Yên thật sâu nhìn hai nam nhân trước mặt, đột nhiên nhận ra được một điều, thì ra có người quan tâm mình, cảm giác lại ấm áp đến như vậy. Chính là nàng vẫn không thể buông cừ hận của mẫu thân mà tiêu dao sống qua ngày, chỉ có thể báo thù xong cho mẫu thân lúc đó mới nghĩ đến chuyện khác

"Ta sau khi báo thù được cho mẫu thân, nhất định sẽ quay về Viễn Đông, bồi đại ca và nhị ca ở Tặc Vương trại một thời gian"

"Hảo! Một lời đã định!"

Nguyệt Như Hòa nhếch miệng cười không ngừng

Quân Tử Đường sờ sờ râu mình cười: "Tiểu muội chỉ cần quan tâm đến chuyện của mình, ta và đại ca nhất định sẽ hết lòng hậu thuẫn!"

"Ân. Ta còn phải trở về Thịnh kinh, không thể cùng đại ca và nhị ca ở lại. Bệnh tình của tẩu tẩu ta đã an bài ổn thỏa, chỉ cần ăn uống đầy đủ, hàng ngày tắm nắng, thân thể sẽ mau chóng bình phục"

Quý Như Yên tuy rằng không muốn rời đi, nhưng cũng phải tiếc nuối mà lên đường

Nguyệt Như Hòa tỏ vẻ lý giải: "Tiểu muội trở về trước. Ta và nhị đệ tính toán muốn ở lại Vạn Dong Lâm đi dạo, nhìn xem có thứ gì đáng giá hay không, cũng tốt mạng về cho Nương Nhi bồi bổ thân thể"

Hắn vừa nói xong, Quý Như Yên đã nghĩ muốn lấy ra một thứ gì đó trong không gian

Suy nghĩ vừa hiện, liền cảm trên tay năm sáu củ nhân sâm ngàn năm

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 339: Người yên tâm

Đem nhân sâm đưa tới trước mặt Nguyệt Như Hòa: "Đại ca, thứ này cho người, người mang về cho đại tẩu, nhân sâm này đã hơn ngàn năm, mỗi lần chỉ cần dùng một ít là được"

Lúc trước cự tuyệt thiên tiên ngọc lộ, nếu lần này lại không nhận nhân sâm, chỉ sợ Nguyệt Như Hòa sẽ tức giận, nên hắn cũng không từ chối, vui vẻ mà nhận lấy nhân sâm: "Đại ca không khách khí! Trở về nhất định sẽ hầm cùng với canh gà cho Nương Nhi. Thời điểm cũng không còn sớm, người cùng Sở sư huynh nhanh chóng trở về Thịnh kinh đi, có chuyện gì nhớ rõ chỉ cần cầm lệnh bài đi đến địa bàn của Tà Minh, ta và Tử Đường thu được tin tức, nhất định sẽ mau chóng liên hệ với người"

Quý Như Yên nhìn sắc trời gập gập đầu: "Ta đây liền đi trước, đại ca nhị ca hai người bảo trọng!"

"Hảo!"

Quý Như Yên vung tay đem hồ lô trên mặt đất thu về, cùng với Sở Lam Thiên rời đi

Nhìn bóng dáng Quý Như Yên rời đi, Nguyệt Như Hòa liếc nhìn Quân Tử Đường bên cạnh: "Người vì cái gì không theo nàng đến Thịnh kinh?"

Quân Tử Đường ý cười càng sâu: "Hiện tại ta không có thời gian, đại ca không phải đã quên sớm muộn gì nàng cũng phải gả đến Thiên Độc quốc sao? Hiện tại người cùng bồi bên cạnh nàng không phải có vũ kỹ cực cao sao"

Ai nói Nhị đệ hắn là một nam tử không hiểu phong tình?

Phải hắn nói, nhị đệ là một nam tử sẽ không thể không đẩy người khác vào khốn quẩn

Chính là tiểu muội trong mắt nhị đệ cũng không phải là tình yêu nam nữ

Dừng, dừng, cứ thuận theo tự nhiên!

...

Hoàng cung Thịnh kinh, lúc lâm triều liền nhận được tin tức hộ quốc công Cốc Quân bị sơn tặc giết chết

Thế tử Phù Nhạc Thánh viết tấu chương hộ quốc công vì bảo vệ hấn lên mới bắt hạnh bỏ mạng. Thịnh cầu niệm phong phủ hộ quốc công

Cái chết của hộ quốc công làm cho cả triều đình run sợ

Nói trắng ra là toàn bộ Cốc gia chỉ trông cậy vào ba mươi vạn đại quân, mất đi ba mươi vạn đại quân này, Cốc hoàng hậu còn biết dựa vào đâu?

Vì vậy sau khi bãi triều, lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn vội vàng đi đến Mẫu Đơn cung gặp Cốc hoàng hậu

"Mẫu hậu, cứu cứu vì sao lại chết?"

Hắn mang sắc mặt mờ mịt kinh ngạc, ở trong Mẫu Đơn cung Cốc hoàng hậu đang lạnh lùng cười, cũng không thèm nhìn hắn đến một cái, tiếp tục xử lý bình hoa tươi trước mặt

Cầm trong tay kéo, tự mình cắt những lá úa

"Mẫu hậu, người có nghe ta nói hay không?"

"Nghe"

Cốc hoàng hậu thản nhiên lên tiếng

"Ba mươi vạn đại quân kia nên làm sao bây giờ?"

"Thuận theo ý trời"

"Này..."

Cốc hoàng hậu thu tay, ánh mắt như hàn băng nhìn về phía lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn: "Bổn cung đã sớm nói, cho người đi giết Yến vương thế tử, người không nghe. Hiện tại chạy đến nơi này có ích gì?"

"Nhi thần..."

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn chỉ cảm thấy vừa tức giận vừa hối hận, mất đi ba mươi vạn đại quân, hắn làm sao có thể chắc chắn ngồi trên long ý kia?

Cốc hoàng hậu đưa tay vuốt lại mái tóc, thản nhiên nói: "Yên tâm đi, binh phủ sẽ không ở trong tay Yến vương thế tử Tần Đào, đã đáp ứng bổn cung, chỉ cần Yến vương đến doanh trại sẽ thừa cơ giết hắn"

"Vẫn là mẫu hậu cơ trí! Nhi thần bội phục!"

"Mấy ngày nay phụ hoàng cho người phụ trách thi hương, người có thể nhìn xem mấy văn sinh, nếu như bọn họ đối với người có tâm, đừng ngại lời kéo, sau này cũng có thể trở thành người của người"

"Mẫu hậu yên tâm, nhi thần hiểu nên làm thế nào. Nhưng thật ra nghe nói, phụ hoàng muốn chuẩn bị một lễ vật cho sinh thần của Tĩnh phi, vừa lúc đêm hôm đó sẽ là ngày tuyển tú. Nhi thần sợ phụ hoàng sẽ cho cử đệ lập sủng phi, vạn nhất nhìn trúng nữ thị lang của nhi thần, thì phải làm sao?"

Cốc hoàng hậu nghe vậy, chỉ cười lạnh: "Kia liền mới mắt mong chờ, nếu như phụ hoàng người thật sự đối với người như vậy, vậy chuẩn bị bức hấn thoái vị đi!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 340: Âm mưu bức vua thoái vị

"Bức vua thoái vị?"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn nghe vậy hết hồn!

Một khi việc này thất bại, hậu quả chính là chu di cửu tộc. Cốc thị của mẫu hậu không phải là trong chốc lát bị hủy diệt sao?

Cốc hoàng hậu liếc mắt nhìn hẩn một cái: "Như thế nào? Sợ sao/. Muốn ngồi trên long ý, đạo lý vạn cốt khô này ngươi không hiểu sao?"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn do dự một lát, vẫn là nói thẳng: "Mẫu hậu, nhi thần cho rằng phụ hoàng không phải là không cho chúng ta cơ hội"

"Quả thật, người làm như vậy muốn làm cho chúng ta biết khó mà lui. Chẳng lẽ người lại muốn dồn con trai trưởng của mình vào góc tường sao?"

Cốc hoàng hậu gương mặt không mang theo lo lắng: "Bình phù ba mươi vạn đại quân đang ở trong tay Yến vương thế tử, phụ hoàng ngươi tuyệt đối sẽ không giao lại cho ngươi, hoàng tử không có binh quyền, muốn yên ổn sống trong hoàng cung, đây chính là si tâm vọng tưởng!"

Lời nói của nàng, giống như một mũi dao bén nhọn đâm thẳng đến tim của lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn

Không thể không hiểu rõ, Cốc hoàng hậu sống trong hậu cung đã nhiều năm, chuyện lớn nhỏ cũng đã trải qua, thậm chí liếc một cái cũng có thể nhìn ra hết sự việc

Nàng luôn đề phòng thánh thượng làm ra những việc bức giết đối với Cốc thị, cũng không nghĩ rằng thánh thượng lại làm cho Yến vương thế tử giết ca ca mình!

Hảo cho một chiêu dụ rắn ra khỏi hang!

Ba mươi vạn binh phù kia đúng là mạng của nàng

Mất đi ba mươi vạn binh phù này, nghĩa là Cốc thị không còn là gia tộc huy hoàng, tùy thời đều có thể bị thánh thượng chém giết

Cũng bị động thừa nhận, tùy thời có thể vũ nhục, còn không bằng cùng nhau độ sức!

Tình phi quả nhiên không đơn giản, lúc này vừa mới hồi cung, lại khiến cho thánh thượng hạ lệnh với Cốc thị

Bất quá, Cốc Tình nàng cũng không phải ngồi không

"Mẫu hậu bớt giận, nhi thần sau này sẽ nghe theo lời của mẫu hậu, chỉ cần mẫu hậu nghĩ muốn thế nào, nhi thần đều sẽ làm theo thấy ấy!"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn mau chóng quỳ xuống dưới chân của Cốc hoàng hậu, lời nói kiên định

Cốc hoàng hậu gật gật đầu: "Thời gian còn nhiều, ngươi trước đi cùng đệ đệ Chung Bi Hòe Chung tướng quân của Chung thị lang tạo dựng quan hệ tốt. Chung Bi Hòe tướng quân là thủ lĩnh cấm vệ quân ở Thịnh kinh, trong tay có năm vạn quân. Chỉ cần hẩn hướng về phía ngươi, vậy cơ hội bức vua thoái vị sẽ càng ngày lớn

"Nhi thần đã hiểu"

"Trở về đi, về sau không có chuyện gì thì đừng tiến cung. Trong khoảng thời gian này, hãy bí mật kết giao với thật nhiều võ tướng, ngày sau ngươi kế vị, tuyệt đối sẽ là trợ lực tốt cho ngươi!"

"Dạ"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn rời đi khỏi Mẫu Đơn cung, lúc sau cung nữ vội vàng đi đến: "Hoàng hậu nương nương, Uyển quý phi đến đây, nói là muốn thỉnh an nương nương, không biết nương nương có muốn gặp hay không?"

Uyển phi?

Cốc hoàng hậu lạnh lùng cười, trong hậu cung này không thiếu địch nhân

Địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu

Đạo lý này, Cốc hoàng hậu so với ai khác đều hiểu được. Vì thế hướng cung nữ kia nói: "Để cho nàng vào"

"Dạ"

Cung nữ ra ngoài mang theo Uyển phi tiến vào Mẫu Đơn cung

Uyển phi cầm trong tay một hòm màu đỏ, ý cười dịu dàng: "Nhiều ngày không thấy tỷ tỷ, nơi này của tỷ tỷ vẫn như trước vô cùng hoa lệ, so với Thục Dục cung của muội không chỉ hơn nửa phần"

Cốc hoàng hậu ngoài cười trong không cười: "Là vậy sao? Trong hậu cung này chỉ có Thục Dục cung của ngươi có thể so với Mẫu Đơn cung của ta. Chẳng lẽ muội muội đây muốn đổi Mẫu Đơn cung, muốn cướp lấy ngôi vị hoàng hậu này?"

"Tỷ tỷ nói giỡn, tỷ tỷ là mẫu nghi thiên hạ, muội muội sao có thể tranh giành với tỷ tỷ. Hôm nay đến đây, là nghe nói đến sinh thần của Tình phi, thánh thượng tỷ tỷ an bài chuyện này, không biết muội muội có phúc phần để tương trợ tỷ tỷ hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 341: Kết làm một phe

Dung nhan xinh đẹp của Uyển phi lộ ra một vẻ tàn độc

Cốc hoàng hậu lắc lắc đầu: "Muội muội có tâm, chuyện thánh thượng giao cho bổn cung, bổn cung quyết không dám nửa điểm sai lầm"

"Đây là điều đương nhiên, muội muội cũng không muốn lễ sinh thần kia bị phá hỏng, nếu không làm long nhan giận dữ, kia chẳng phải là hậu cung chúng ta sẽ không có ngày được sống yên ổn sao"

Uyển phi cười cười

Hai nữ nhân liếc nhau một cái, theo sau liền mỉm cười

"Nếu Uyển phi đã có tâm, bổn cung cũng không muốn từ chối, vậy phiền toái muội muội rồi"

Cốc hoàng hậu ngoài cười trong không cười, gật đầu đáp ứng

"Muội muội tạ ân điểm của tỷ tỷ, nhất định sẽ không làm cho tỷ tỷ thất vọng"

Uyển phi thanh âm mềm mại dễ nghe, hai người đều có tâm tính muốn xem cuộc vui

Ban đêm, thánh thượng ở trong Chính Dương điện phê duyệt tấu chương, bên cạnh có An Huyền hầu hạ

"Tiểu An Tử, lục hoàng tử gần đây đang vội làm cái gì?"

"Hồi thánh thượng, lục hoàng tử gần đây bận việc thi hương, cùng vài sĩ tử tạo mối quan hệ, có một số người thường xuyên tiến nạp phủ hoàng tử, đã muốn kết làm một phe"

"A!"

Thánh thượng Phù Ngạo Thiên cười lạnh: "Kết làm một phe? Quả nhiên không hổ là con trai của nàng, làm việc đều thuận buồm xuôi gió, nhanh như vậy đã muốn cô vương chết?"

"Thánh thượng bớt giận, nếu như thánh thượng không thích đám sĩ tử đó, nô tài có thể xử lý bọn họ!"

"Không! Cô vương muốn nhìn, nàng rốt cuộc muốn làm thứ gì, người bí mật truyền Chung thị lang tiến cung, cô vương có việc muốn giao cho hắn làm"

"Dạ"

...

Đêm khuya, hai người ra roi thúc ngựa trở về Thịnh kinh

Quý Như Yên nhìn xung quanh không phát hiện kẻ nào, liền hướng Sở Lam Thiên ở một bên nói: "Sur huynh, được của Tuyệt Nhi liền giao cho người. Ta đây sẽ đem Lạc Thuần Thần ra, cũng tốt đem hắn trở về Hành cung, miễn cho phong ba nổi lên"

"Tiểu sư muội, hắn sẽ rất nhanh trở thành phụ quân của người, người như thế nào vẫn xưng hô cả họ tên của hắn?"

Sở Lam Thiên có chút khó hiểu

Quý Như Yên sợ run một chút, có chút không tự nhiên, tùy ý tìm cớ: "Đem hắn đi ra"

Quý Như Yên thấy hắn không nói gì nữa, lúc này mới thở nhẹ một hơi

Trong bóng đêm, nàng mang theo Lạc Thuần thần hướng Hành cung chạy tới

Trong Hành cung, Mễ Nhĩ cảnh giác bốn phía, đột nhiên cảm giác phòng ngủ có chút khác thường, mau chóng rút kiếm tiến vào

Lại phát hiện là Quý Như Yên, mà điện hạ nằm trên giường không nhúc nhích

Mễ Nhĩ kinh hãi: "Quý cô nương, điện hạ làm sao vậy?"

"Yên tâm đi, nửa khắc sau, hấn sẽ tỉnh lại"

Quý Như Yên vỗ vỗ bả vai của hấn, sau đó phân phó: "Hảo hảo chiếu cố điện hạ nhà ngươi, ta quay trở về Yên vương phủ trước, có chuyện gì, cứ nói Dao Quang đến tìm ta"

"Quý cô nương, người không đợi điện hạ tỉnh lại sao?"

"Không được, mới vừa quay về kinh, còn rất nhiều chuyện cần ta an bài"

Quý Như Yên cười cười, hướng phía cửa sổ nhảy xuống

Mễ Nhĩ hướng nhìn theo bóng dáng của nàng, tự hạ thấp giọng thì thầm nói: "Điện hạ mị lực không đủ sao? Quý cô nương như thế nào không muốn dính chặt điện hạ!"

"Ngươi nói cái gì?"

Phía sau truyền đến thanh âm lạnh lùng, làm cho Mễ Nhĩ sợ tới mức hồn vía lên mây

Phải biết rằng, bây giờ là đêm khuya

Đột nhiên phía sau truyền đến âm thanh như vậy, khẳng định là dọa chết người

Mễ Nhĩ xoay người lại, đã thấy Lạc Thuấn Thần ngồi ở trên giường, phượng mâu nhìn chăm chăm hấn

Mễ Nhĩ sờ ngực nén giận nói: "Điện hạ, người tỉnh như thế nào cũng không nói ta một tiếng, đột nhiên mở miệng nói chuyện là muốn hù chết ta sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 342: Trở về kinh

"Ta rời đi mấy ngày, có người đến tìm ta có việc hay không?"

"Tìm việc thì không có. Nhưng thật ra Âm Nô..."

Mễ Nhĩ không dám có điều giấu diếm, mau chóng đem phát hiện của mình nói ra cho hấn

"Chuyện Âm Nô ta tự có sắp xếp, không cần ngươi xen vào"

Lạc Thuấn Thần lạnh lùng phân phó: "Tích quốc sư về nước, rốt cuộc là chuyện gì?"

Mễ Nhĩ nghe vậy, lập tức nhú mày: "Chuyện điện hạ ở Ti U quốc tuyển hoàng phi, đã truyền về Thiên Độc quốc. Quốc chúa rất giận dữ, cũng nhờ quốc sư cực lực khuyên can mới làm cho quốc chúa bớt giận. Chính là muốn vài ngày nữa làm cho điện hạ nghênh đón tân vương phi trở về"

Nghe vậy, Lạc Thuấn Thần không tự giác cầm nắm nắm tay

"Đã biết, ngươi trước đi an bài"

"Dạ"

Mễ Nhĩ lui ra sau, Lạc Thuấn Thần lúc này mới đứng lên

Trong đầu xẹt qua một màn, làm cho hấn muốn đánh thẳng xuống giường

Định vương chính là tam hoàng tử, cũng là ca ca của hấn

Vị tam ca này, không thể không nói là che dấu vô cùng tốt

Chính là lúc này hấn muốn cướp đi ngôi vị hoàng đế của tam ca, cướp đi mọi thứ của hấn. Chỉ có như vậy hấn mới có thể báo thù

Bởi vì tức giận, làm cho nội lực trong người hấn không tự giác phóng thích

Quý Như Yên cho hấn ăn thủy hoàn, chỉ cảm nhận được toàn thân giống như một dòng nước ấm áp tràn vào gân mạch

Sở gia gia cho hấn cuốn nội công tâm pháp kia, hấn luyện giống như là toàn thân bị đốt cháy, mỗi lần cảm thấy khí lạnh hấn lại được uống một ngụm nước suối, nếu không hấn đã sớm không chống đỡ kịp

Hôm nay hấn đã khôi phục được võ công, thậm chí còn muốn tăng cao

Đạt tới võ thần trung kỳ, trong lòng có trực giác, chỉ cần hấn cố gắng tu luyện, sẽ rất nhanh đạt tới võ thần kỳ cuối

Mặc dù năm Quý Như Yên sáu tuổi, hấn đã cứu nàng một mạng

Nhưng hiện giờ, không phải là nàng đã cho hấn sống lại một lần nữa sao

Lúc trước hấn mắc bệnh lên đơn, hiện tại nàng đã vì hấn giải hết độc trên người

Nhìn ánh trăng khuyết trên trời, Lạc Thuần Thần tự hỏi: "Là nị lực của ta không đủ, cho nên không có cách nào làm nàng ái mộ ta sao?"

Quý Như Yên đi được một đoạn khá xa, đột nhiên cảm thấy rung mình, cánh mũi ngứa ngáy, nhin không được hắt xì một cái thật to

Nhăn nhăn cái mũi, hít hít vài cái: "Là ai ở sau lưng nói xấu ta?"

Về tới Yến vương phủ, nàng không trực tiếp đi đến Phi Liễu Các mà đi đến Thiên Tùng Viện

Lặng yên không một tiếng động đi đến đó, phát hiện Yến vương vẫn còn chưa ngủ đưa tay gõ cửa: "Nghĩa phụ, ta là Như Yên. Ta có thể vào không?"

"Như Yên? Mau, mau vào"

Yến vương đang nhìn bức họa trên mặt bàn, kia không phải là bức họa của Phụng Thiên Suong mà là của thế tử Phù Nhạc Thánh

Quý Như Yên vừa vào nhìn đến bức họa kia, hiểu ý cười: "Nghĩa phụ đang nhớ đến thế tử ca ca sao? Nghĩa phụ yên tâm, binh phù ba mươi vạn đại quân kia sẽ đến tay thế tử ca ca, chỉ cần thánh thượng an bài. Nếu như thế tử ca ca có thể đóng quân ở Viên Đông, đối với hấn mà nói cũng không phải là không tốt. Nghĩa phụ đừng lo lắng"

Thần sắc của Yến vương vẫn không hết thương tâm: "Như Yên, còn biết không, đứa nhỏ Nhạc Thánh này từ trước đến nay đều vô tâm vô phé, thậm chí ở Thịnh kinh nổi danh ăn chơi trác táng. Ta đã đánh hấn không biết bao nhiêu lần, nhưng mỗi lần bản tính của hấn vẫn không thay đổi"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 343: Thẳng thắn thừa nhận

"Nhưng ta biết, đứa nhỏ này chính là dùng phương thức đó để bảo vệ chính mình. Quần áo lụa là, là vì giảm bớt sự hoài nghi của thánh thượng đối với đệ đệ ta đây. Vì thánh thượng làm việc là vì lấy tín nhiệm, sau này vĩnh viễn không cản trở về kinh. Đứa nhỏ này từ bé đến lớn, chưa bao giờ cầu xin ta việc gì. Nhưng trước lúc nó đi đã nói với ta"

Quý Như Yên lắng lắng nghe, không xen mồm

"Hấn cùng ta nói, cho dù nguoi đến Thiên Độc quốc xa xôi, cho dù nguoi không phải là nghĩa nữ của Yến vương ta, cho dù thánh thượng có gây khó dễ, hấn nói ta nhất định phải đứng sau làm chỗ dựa cho nguoi"

Nghe đến đây, Quý Như Yên ngẩng đầu, có chút nói không ra lời

Nàng nghĩ như thế nào cũng thật không ngờ, thế tử ca ca lại vì nàng đi một bước này

Quý Như Yên đột nhiên cảm thấy mình có lỗi với Yến vương và thế tử ca ca rất nhiều, nàng còn có chuyện lừa gạt bọn họ, phải thực xin lỗi

"Nghĩa phụ, Như Yên bất hiếu. Nói dối người rất nhiều việc. Bức họa ở Phi Liễu Các, người nói là Tuyết Suong, thật ra là mẫu thân của ta Phụng Thiên Suong. Từ lúc mẫu thân sinh ta ra, chưa từng nhắc đến người"

Quý Như Yên dừng một chút, ánh mắt kiên định như lúc đầu: "Mẫu thân chết, ta chỉ có thể nói với người Cốc hoàng hậu là kẻ đồng lõa. Người chân chính hạ độc, là Trần hoàng hậu của Dị quốc. Ta nghĩ đây là cừu của chính mình, không muốn liên lụy đến nghĩa phụ. Cho dù hôm nay ta thẳng thắn nói ra, cũng không phải là vì muốn phụ thân thay ta xuất đầu lộ diện. Chỉ là muốn nói thật cho người biết, nghĩa phụ tuổi tác đã cao, chuyện này ta tự mình gánh vác là được rồi"

Yên vương hai mắt chứa lệ quang: "Hảo"

Hắn lúc trước đã sớm đoán được Quý Như Yên là nữ nhi của Tuyết Suong, nhưng nghe được hiện tại Quý Như Yên thẳng thắn thừa nhận, hắn cũng không muốn bức nàng thêm gì nữa

Thiên Suong a Thiên Suong, nàng có linh, nhất định phải phù hộ cho Như Yên bình an

"Nghĩa phụ, người nghỉ ngơi sớm đi, ta ngày mai có chuyện muốn cùng người thương lượng"

"Hảo. Người cũng sớm trở về Phi Liễu Các nghỉ ngơi đi"

Yên vương phân phó nói

"Dạ"

Quý Như Yên về tới Phi Liễu Các, không biết vì cái gì, rõ ràng là mệt mỏi nhưng lại không có một tia buồn ngủ nào

Thấy trên mặt bàn có cổ cầm, khóe miệng khẽ lộ ra tia cười khổ

Nhớ rõ năm nàng ba tuổi, nàng lần tiên nhìn thấy dáng vẻ của mẫu thân đánh đàn

Rất đẹp, tiếng đàn như thấu tận trời xanh, dư âm tha lương

Quý Như Yên sâu kín thờ dài một tiếng, lúc nàng còn nhỏ, mẫu thân thích nhất là chải đầu mặc xiêm y cho nàng

Nàng thích đọc sách, mẫu thân liền đi tìm sách đưa cho nàng khỏi phiền chán

Mẫu thân...

Kiếp trước nàng là một cô nhi, không biết đến tình thương của thị mẫu, cũng không biết thế nào là cảm giác một gia đình

Cho nên nàng mới trở thành một pháp y, lạnh lùng giống như một người máy

Kiếp này may mắn có mẫu thân, nhưng nàng còn chưa cảm thụ hết sự sung ái chăm sóc, mẫu thân liền bị người hâm hại. Cảm giác này, làm cho nàng cảm thấy mình thật vô dụng

Chỉ cần nghĩ tới dáng vẻ ôn nhu của mẫu thân bên cạnh cổ cầm, nước mắt nàng sẽ không kìm được mà rơi xuống

Mẫu thân rất xinh đẹp, rất thông minh, tài văn chương xuất sắc, nhưng lại đoản mệnh, hai mươi tuổi đã hương tiêu ngọc vẫn...

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 344: Bị bệnh

Vừa nghĩ đến cái chết của mẫu thân, nàng lại vô cùng đau đớn

Nhưng một tiếng mệt mỏi cũng không nói, Quý Như Yên nắm chặt tay, nợ máu này nàng nhất định phải trả lại cho Cốc hoàng hậu cùng Trần hoàng hậu

Túy Diêm Hoàng nàng không có

Nhưng không có nghĩa độc khác nàng không có!

Trong đêm tối, đột nhiên đánh xuống một tia chớp, theo đó mưa lớn như đậu tương rơi xuống

Tí ta tí tách trên mặt đất, nóc nhà, mái ngói giống như là điệu nhạc

Quý Như Yên tâm tư lo lắng, lắng nghe tiếng mưa rơi, chậm rãi đi vào giấc ngủ

Thời tiết vào thu, gió đêm lạnh, nàng cuộn mình thành khối, trên mặt còn vương nước mắt

Lạc Thuấn Thần vốn tìm nàng có việc, khi đến gần Phi Liễu Các lại nhìn thấy cảnh này

Nhìn nàng bất lực như vậy, đây cũng là lần đầu tiên hắn thấy

Trên mặt vẫn còn nước mắt, chứng minh rằng nàng vừa mới khóc

Là ai khi dễ nàng?

Nhẹ nhàng ôm lấy Quý Như Yên, cảm giác nàng thật nhỏ bé

Nếu không cảm nhận trong lòng ngực nhiệt độ lạnh lẽo kia, hắn căn bản không cảm thấy có sự tồn tại của nàng

Đem nàng đặt ở trên giường, nhẹ nhàng lau nước mắt trên mặt, lại nhìn thấy trước mắt là gương mặt sáng ngời

Rõ ràng là một nữ tử nhu nhược cần được che chở, lại làm ra vẻ mạnh mẽ, khiến cho người ta phải đau lòng

Kéo lấy chăn bên giường, đắp lên cho nàng, Lạc Thuấn Thần cứ như vậy nhìn nàng đến khi trời sáng

Quý Như Yên tỉnh lại, hai tròng mắt mở lớn. Phát hiện bên giường mình có người

"Tỉnh rồi? Khát nước không?"

Bên giường truyền đến thanh âm của nam nhân, làm cho nàng sùng sốt, quay người lại đứng là Lạc Thuấn Thần

"Người sao lại ở đây?"

Giọng nói của Quý Như Yên khàn khàn, hơn nữa cảm thấy được cổ họng như muốn bốc hỏa, nàng cự nhiên lại nhiễm phong hàn

Người khỏe mạnh như nàng, không thể ngờ lại có một ngày bị nhiễm phong hàn

Không khỏi cười khổ

Lạc Thuấn Thần ở một bên, đưa tới chén nước cho nàng: "Nàng đã phát sốt ba ngày ba đêm, nếu như bệnh tình của nàng không thuyên giảm, ta còn tính toán muốn đưa nàng đi tuyết mạch, cho nhiệt độ của nàng mát lên"

"Ba ngày?"

Quý Như Yên giật mình không nhỏ, nàng còn phát sốt đến ba ngày

"Ân, nàng yên tâm, chuyện nàng muốn làm, ta đã thay nàng an bài ổn thỏa, Tĩnh phi ở trong cung bình an, hiện tại chỉ cần đợi tháng mười tuyển tú, từ đây đến ngày tuyển tú chỉ còn thời gian bảy ngày"

"Tin tức hộ quốc công chết, đã truyền đi chưa"

"Đã truyền đi rồi, thánh thượng đã hạ lệnh hậu táng"

"Cốc hoàng hậu có hành động gì không?"

Lạc Thuấn Thần lắc lắc đầu: "Nàng không có hành động gì, nhưng lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn gần đây bí mật liên lạc cùng rất nhiều võ tướng, trong đó có Chung Bi Hòe"

Quý Như Yên vẽ mặt khó hiểu: "Chung Bi Hòe?"

Thấy vẻ mặt của nàng như vậy, Lạc Thuấn Thần ở một bên hảo tâm giải thích: "Là đệ đệ của Chung thị lang, Chung Bi Hòe là tướng lĩnh ở Thịnh kinh, trong tay nắm năm vạn cấm vệ quân"

"Thì ra là vậy, người nghĩ Cốc hoàng hậu muốn làm cái gì?"

Lạc Thuấn Thần vừa bực mình, vừa buồn cười nhìn nàng: "Nàng là đang hạ thấp năng lực của ta sao? Cốc hoàng hậu nàng ta muốn làm cái gì, chẳng lẽ nàng không biết!"

Quý Như Yên lẽ lười, biểu hiện trên chốc: "Ta nghĩ nàng chưa chắc sẽ như chúng ta nghĩ"

Lạc Thuần Thần cười xấu xa: "Cốc hoàng hậu muốn bức vua thoái vị, nàng chỉ còn con đường này có thể đi. Mất đi ba mươi vạn đại quân, nếu như nàng không phản kích, thánh thượng nhất định sẽ không cho lục hoàng tử ngồi vào long ý kia"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 345: Phụng chỉ quay về kinh

"Bức vua thoái vị? Một khi thất bại, nàng không sợ mất đầu hay sao?"

"Không quản được nhiều chuyện, cho nên chỉ có thể tính bước này"

Quý Như Yên gật gật đầu, đột nhiên nhớ tới điều gì đó: "Người sao lại ở đây?"

"Ta muốn nói với nàng một truyện, kết quả nàng lại bị nhiễm phong hàn. Hơn nữa đột ngột đến tận ba ngày, sợ là hiện tại nói cho nàng biết, cũng không giải quyết được gì"

"Chuyện gì?"

"Thánh thượng muốn điều tướng quân Ngọc Tiểu Long trở về Thịnh kinh, thánh chỉ đã được truyền đi ba ngày trước, sợ là lúc này đã đến Nam Cương"

Quý Như Yên trừng mắt: "Cái gì?"

Nàng nghĩ không muốn dính dáng đến Ngọc gia, kết quả Ngọc Tiểu Long này lại trở lại

Đại tướng quân Ngọc Tiểu Long mặc dù ở Nam Cương nhưng lại là người có tâm tư kín đáo, nếu như hắn liên thủ cùng với Uyển phi, sợ là trong cung có đại biến, sẽ ảnh hưởng đến kế hoạch của nàng

Như vậy xem ra, nếu muốn lấy thắng lợi cuối cùng, nàng vẫn phải hạn chế đối với Ngọc Tiểu Long

Giúp người cần trả công, trước kia nàng sẽ không làm như vậy, nhưng lúc này sợ là phải làm như vậy

Ngọc gia thiếu nàng một món nợ ân tình, cũng nên trả

Lạc Thuần Thần trầm tư nhìn nàng một chút, không nói, vừa lúc trong phòng có một tiểu nha hoàn, nha hoàn cầm trên tay chén cháo nóng hổi, nghe được lời nói của Lạc Thuần Thần liền đặt chén cháo xuống bàn, rồi mau chóng lùi ra

Hắn cầm lấy chén cháo vẫn còn nóng, tiến đến bên giường của nàng, nhẹ nhàng quấy cháo cho nguội: "Làm sao vậy? Đang suy nghĩ điều gì?"

"Đang suy nghĩ, Ngọc Tiểu Long có chịu giúp ta"

Nghe Quý Như Yên nói, Lạc Thuần Thần nhíu nhíu mày: "Đừng nghĩ nhiều, trước mắt vẫn ăn hết chén cháo này đi, để ta giúp nàng"

Thấy hắn thật sự chuẩn bị giúp nàng ăn, hành động như vậy khiến cho nàng vừa sợ vừa thẹn: "Không cần, không cần, ta tự mình ăn"

Nói xong, liền mau chóng đoạt lấy chén cháo trên tay hắn, tự mình ăn

Giữa hai bọn họ đột nhiên hiện lên tia xấu hổ

Lạc Thuần Thần nhìn chằm chằm nàng ăn, thấy ngay cả đầu nhỏ cũng không dám ngẩng lên

Một chén cháo, được Quý Như Yên dùng tốc độ nhanh nhất có thể xử lý sạch

Giống như là nuốt chửng, đến mùi vị như thế nào cũng không cảm nhận được, chỉ biết nuốt từng ngụm từng ngụm

Lạc Thuần Thần có chút bất đắc dĩ, tiếp nhận chén cháo từ trên tay nàng, nhân tiện nói: "Ta và nàng lúc trước không như vậy. Tuy rằng không phải là thân nhân, nhưng sau này nàng sẽ là thê tử của ta, ta sẽ dùng tánh mạng bảo hộ nàng, nàng lại không nguyện cấp cho ta một cơ hội sao?"

Lời của hắn rất ôn nhu, thiếu chút nữa khiến cho Quý Như Yên gật đầu đáp ứng rồi

Nhưng mà may mắn lý trí của nàng vẫn chiếm thế thượng phong, làm cho nàng kìm cương trước bờ vực

"Điện là nói lời này là quá mức khinh suất rồi"

Thấy nàng nói vậy, làm cho Lạc Thuấn Thần cười khò: "Như Yên, nàng cũng không thiếu ta cái gì. Nếu nàng không nghĩ muốn làm thê tử của ta, ta cũng không miễn cưỡng nàng nữa phần. Mười năm trước, ta cứu nàng một mạng, mười năm sau nàng chẳng phải đã cứu ta một mạng sao?"

"Điện hạ quá lo lắng rồi, ta có chút mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi, người trở về trước đi"

Thấy nàng không muốn trả lời, Lạc Thuấn Thần cũng không miễn cưỡng nàng, đành phải đứng lên: "Vậy nàng hảo hảo nghỉ ngơi, ta về trước. Có việc gì, chỉ cần sai người vào cung nói với ta một tiếng"

"Ân"

Lạc Thuấn Thần rời đi, Dao Quang liền đến, vội vàng nói với Quý Như Yên: "Tiểu thư, người cuối cùng cũng tỉnh lại, hù chết ta!"

"Dao Quang, người tại sao lại trở về?"

Quý Như Yên có chút ngạc nhiên, nàng cũng không cho gọi Dao Quang trở về

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 346: Không ngủ không nghỉ

Dao Quang mau chóng trả lời: "Đúng vậy, điện hạ cho ta trở về, nói là tiểu thư bị bệnh, bên cạnh không có người chiếu cố"

"Vậy đi nấu cho ta chút cháo, ta đói"

Quý Như Yên lập tức hướng nàng khoát tay áo

Dao Quang há hốc mồm: "A? Vừa mới không phải người nói ăn no rồi sao?"

Quý Như Yên trừng mắt nhìn nàng: "Ai nói ta ăn no rồi? Mau lấy cho ta một chén nữa, ta sắp chết đói rồi!"

"..."

Dao Quang chỉ có thể chạy nhanh đến phòng bếp mau chóng làm cháo

Quý Như Yên ở một bên anh, Dao Quang đứng ở một bên nói

Đơn giản chính là nàng bị bệnh ba ngày, Lạc Thuấn Thần một bước cũng không rời nàng, không ngủ không nghỉ

Dùng khăn ướt để hạ nhiệt độ của nàng, đều là hắn thay nàng làm

Quý Như Yên nghe được Dao Quang nói như vậy, không biết tại sao nàng đang ăn cháo, đột nhiên không cảm nhận được hương vị, đều cảm thấy vô vị

"Tiểu thư, tiểu thư, người đang suy nghĩ điều gì?"

Dao Quang đưa tay trước mặt nàng quơ quơ, đem linh hồn bé nhỏ của Quý Như Yên kéo lại

"Làm sao vậy?"

"Tiểu thư, có chuyện, tôi cảm thấy nhất định phải cùng người nói"

Quý Như Yên nhìn nàng kéo kéo khuôn mặt tình cười: "Nói đi, ta đang nghe"

"Là chuyện về Ám Nô"

Quý Như Yên có chút ngoài ý muốn, đang yên lành tự nhiên lại nhắc đến Ám Nô: "Ám Nô? Nàng làm sao vậy?"

Dao Quang mau chóng hồi báo: "Tiểu thư cùng điện hạ rời đi Thịnh kinh, ngày hôm sau Ám Nô liền tìm tới cửa. Hơn nữa vừa thấy mặt, là đòi tìm điện hạ, Mễ Nhi nói điện hạ không khỏe, không thể làm cách nào để Ám Nô rời đi. Sau hai ngày giằng co cuối cùng Ám Nô cũng rời đi. Ta cảm thấy mức độ trung thành của Ám Nô đối với điện hạ là trên mức chủ tử, ngược lại là có chút quan tâm quá mức. Điện hạ là phu quân tương lai của tiểu thư, nhất định phải cảnh giác Ám Nô"

Quý Như Yên nghe vậy, còn lại là lo lắng: "Ám Nô là trung phó của điện hạ, người có phải là suy nghĩ nhiều rồi hay không? Nàng tồn tại vốn là phụ trách an nguy của điện hạ, điện hạ đột nhiên không biết tung tích, nàng đương nhiên là lo lắng"

"Chính là, cái loại lo lắng này..."

Dao Quang còn muốn nói cái gì nữa, Quý Như Yên liền đưa bát cháo cho Dao Quang: "Được rồi, chuyện của Ám Nô đã có điện hạ xử lý. Hiện tại ta và điện hạ cũng chưa thành hôn, không đến lượt chúng ta lo chuyện của bọn họ. Người mấy ngày hôm nay lo chuyện liên lạc với nhóm người Thất Sát, xem bọn họ đã xử lý chuyện Phụng gia hiệu thuốc bắc như thế nào. Một khi xử lý xong lập tức an bài bọn họ đến Thiên Độc quốc"

"Dạ, ta liền đi lo liệu"

Vừa nói đến nhiệm vụ, Dao Quang liền khôi phục lại trạng thái nghiêm túc, mau chóng gạt đầu, chạy đi làm chính sự

Ba ngày nay, ngoài cửa sổ vẫn như trước mưa to như hạt đậu, rơi tí tách

Trận mưa này, thời gian cũng thật kéo dài, nhiệt độ trong không khí cũng giảm xuống đến lợi hại

Sợ là mấy ngày nữa, sẽ nghiêng đón mùa đông

Quý Như Yên nghĩ nghĩ, lễ trừ tịch năm nay, nàng phải lên đường đến Thiên Độc quốc

Nghĩ đến đây, nàng đột nhiên nhớ tới, Tuyết Nhi thích nhất là đón năm mới

Nàng vẫn nên nhân cơ hội này, mau chóng đến Thịnh kinh mua một chút quần áo, làm cho Tuyết Nhi cảm thấy có không khí năm mới mới tốt

Đứng dậy mặc quần áo, đi đến Bách Bảo Trai chọn mấy thứ tốt cho mùa đông

Đi đến Bách Bảo Trai Quý Như Yên nghĩ muốn chuyển hướng, bởi vì nàng nhìn thấy nữ nhi của Hộ quốc công, Cốc Bích Lâm

Hộ quốc công rõ ràng đã chết, Cốc Bích lâm này sao lại có tâm tình ở trong này chọn y phục, tâm phế của nữ nhân này sợ là đã bị cướp đi

Quý Như Yên vốn muốn rời đi, cũng không nghĩ Cốc Bích Lâm kia lại thấy được nàng, liền lên tiếng gọi: "Như Yên quận chúa đã đến đây còn không vào? Chẳng lẽ Yên vương không dạy quận chúa nghĩ lễ hay sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 347: Nói ra sợ dả thương người

Lời này thật đúng là chói tai, cái gì gọi là Yên vương không dạy nàng lễ giáo?

Nói như nàng chỉ là một dã nha đầu không biết lễ nghi phép tắc

Quý Như Yên nhìn Cốc Bích Lâm một cái: "Cốc đại tiểu thư nói lời này sai rồi. Ta vừa mới bước vào đại môn, đột nhiên phát hiện quên làm điểm tâm cho nghĩa phụ, vì thế liền muốn quay trở về. Nhưng Cốc đại tiểu thư nhìn thấy bốn quận chúa không hành lễ sao?"

"Người là ai, mà ta phải hành lễ?"

Cốc Bích Lâm vô cùng giận dữ

Quý Như Yên mỉm cười: "Ta được thánh thượng phong làm quận chúa, luận phẩm vị, không thể thấp hơn đại thần chi nữ được?"

Cốc Bích Lâm không cam lòng: "Ta là hoàng phi của lục hoàng tử, không cần hướng người hành lễ!"

"Là vậy sao? Thánh thượng chỉ hôn cho ta, ta hiện giờ cũng là thất hoàng phi của Thiên Độc quốc thất điện hạ. Không biết Cốc đại tiểu thư cảm thấy, có cần phải hướng ta hành lễ hay là không?"

Nực cười!

Quả thật là không biết sống chết!

Thiên Độc quốc thế lực lớn mạnh, khiến cho chư quốc kiêng kỵ, Lạc Thuần Thần dù sao cũng không được quốc chúa sủng ái, nhưng thân phận hoàng tử ở Thiên Độc quốc dù sao cũng là không thể với tới. Nàng tuy không cần phải lấy lòng, nhưng cũng không thể khiến cho hai nước phân tranh

Cốc Bích Lâm trừng mắt nhìn Quý Như Yên, hoàng hậu đã sớm nói không nên đắc tội với nàng ta

Cốc Bích Lâm giận giữ là bởi vì lễ bái nguyệt, Quý Như Yên đã cho nàng phải mất mặt, hiện giờ lại không đem nàng để ở trong mắt

Cự nhiên còn lấy thân phận, thất hoàng phi Thiên Độc quốc ra để áp đảo nàng, điều này làm cho nàng cảm thấy từ trước đến nay kiêu ngạo, trực tiếp bị vứt bỏ trên mặt đất, dư vị này nàng sao có thể quan tâm?

Quý Như Yên lãnh lạnh liếc nàng một cái: "Cốc đại tiểu thư, nếu như bản quận chúa không phải là thất hoàng phi của Thiên Độc quốc, cũng không cảm thấy e ngại người. Hiện giờ họ quốc công đã vì nước hy sinh thân mình, người cũng nên vì phụ thân mình mà giữ đạo hiếu đi. Như thế nào còn đến nơi này tìm mua xiêm y trang sức?"

Lời nói này làm cho nhóm danh môn quý nữ, đều liếc mắt khinh thường Cốc Bích Lâm, theo sau là nhóm tỷ nữ đi theo Cốc Bích Lâm cũng cảm thấy nàng có chút không hiểu lễ giáo

Cốc Bích Lâm thẹn quá hóa giận, nhưng lại phản phô hộ vệ bên người: "Người tới! Đem người này bắt lại cho bản tiểu thư!"

"Dạ"

Ra lệnh một tiếng, năm hộ vệ liền đi tới, vây xung quanh Quý Như Yên

Quý Như Yên nhìn năm hộ vệ kia, chỉ cười lạnh, hảo cho một đám chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng!

Liếc mắt nhìn Dao Quang, ý bảo nàng giải quyết

Dao Quang lập tức hiểu ý, đứng ra hộ chủ: "Lớn mật! Dám vô lễ với quận chúa, đều không muốn sống nữa sao?"

Một tiếng hô nhưng lại làm cho đám thị vệ kia có chút do dự

Dù sao, quận chúa Quý Như Yên này cũng không phải dễ chọc

Phải biết rằng, hơn một trăm người Quý phủ, đều bị chém giết, nhưng chỉ có một vị đại tiểu thư này là không có việc gì, còn được Yến vương gia cùng Yến vương thế tử che chở

Hiện giờ, Quý đại tiểu thư ở Thịnh kinh, tuyệt đối là vì đại nghĩa diệt thân, ngay cả đối với thân nhân cũng không nhân nhượng, đối với người ngoài sao lại có lòng nhân nhượng?

Cốc Bích Lâm thấy bọn thị vệ do dự, trên mặt lập tức liền không có ánh sáng, tức giận mắng: "Các người hôm nay nếu không bắt nàng, bản tiểu thư sẽ cho các người sống không bằng chết!"

Bọn thị vệ bị uy hiếp liền phải tiến lên, không nói hai lời liền trực tiếp rút kiếm tiến lên

Nhìn biểu hiện của bọn họ, Dao Quang đều không để trong mắt, khinh công của nàng trong bát sát tinh rất lợi hại. Võ công tự nhiên cũng không kém, nàng cố ý không muốn rút ra chùy thủ

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 348: Uy hiếp

Ngân lượng hướng ra ngoài, giống như lưỡi dao kẻ sát da thịt, thân pháp như nước chảy, vừa ra tay liền chặt đứt đôi cổ tay của người khác

Đối phương đau đớn, không cầm nổi thanh kiếm

Dao Quang cũng không phải là người hiền lành, đối phương bị thương, còn tặng cho hắn một cước, đem hòn đá trên mặt đất đá đến, khiến cho hắn không đứng lên được

Dao Quang tốc độ vô cùng nhanh, ở trong chớp mắt, trực tiếp hạ xuống bốn người

Bốn người còn lại thấy thế, lập tức phát ra dấu khí hộ thể trên người

Nhìn thấy màu sắc trên người bọn họ, Dao Quang liên tục cười lạnh

Ngay cả tuyệt đỉnh cao thủ cũng không phải, lại có lá gan phạm thái tử, đều không muốn sống nữa sao?

Thân pháp Dao Quang lại nhanh hơn, thẳng lấy đi tánh mạng của đối phương, chùy thủ ;lại bay thẳng đến những người muốn chết kia

Vừa mới trong chớp mắt, năm thị vệ liền ngã xuống đất

Quý Như Yên lạnh lùng nhìn những người kia sống chết còn chưa rõ, lạnh lùng nói với Cốc Bích Lâm "Cốc đại tiểu thư, còn muốn chơi nữa sao? Nếu muốn tiếp tục, bản quận chúa sẽ đi đến trước mặt thánh thượng cáo trạng! Người ở đây tùy ý đã thương người, tội trạng như vậy, người xác định sẽ không mất đi phong vị hoàng phi chứ?"

"Người uy hiếp ta?"

"Không, không, bản quận chúa chỉ nói sự thật. Động thủ trước là người, không phải bản quận chúa!"

Quý Như Yên vẻ mặt vô tội

Cũng không biết có phải hay không, Cốc Bích Lâm vận khí quá kém, thế nhưng lại gặp được Trần đại nhân Trần Vĩ Kỳ cùng Trần phu nhân đi ra, một màn như vậy từ đầu đến đuôi, làm cho Trần Vĩ Kỳ nhìn thấy rõ ràng

Trần Vĩ Kỳ giúp đỡ Trần phu nhân, thanh âm trầm ổn nói: "Hộ quốc công đứng là giáo đường ra được một hảo nữ nhân, thái độ làm người ương ngạnh, bên đường phóng túng thị vệ đã thương người khác! Hộ quốc công tang sự còn chưa hết, nữ nhi vẫn còn có thời gian ở bên đường sai người hầu nháo phở, sợ là tội trạng này ở Ti U quốc, khó có thể làm được hoàng phi! Nếu như truyền ra ngoài, chẳng phải là làm cho người khác chê cười Ti U quốc chúng ta hay sao?"

"Trần đại nhân?"

Quý Như Yên có chút sửng sốt, nàng thật không có chú ý đến đám người nơi đây, cự nhiên còn có sự xuất hiện của hắn

Trần Vĩ Kỳ hướng nàng vuốt vuốt cằm, ý là hành lễ

Quý Như Yên hướng hắn phúc thân, chức quan của hắn so với nàng cao hơn, tự nhiên cũng phải hướng hắn hành lễ. Hắn ngượng vuốt cằm, đã xem như là xem trọng nàng rồi

Trần phu nhân nhìn thoáng qua Quý Như Yên, mâu quang chợt hiện, lại không dám khẳng định, nàng chỉ cảm thấy Quý Như Yên thoạt nhìn có chút quen mắt, như là đã gặp ở nơi nào

"Cốc tiểu thư, người nếu còn muốn nháo phở, bản đại nhân lập tức có thể viết một tập thơ tặng cho người, Cốc tiểu thư không biết có muốn thử hay không?"

Trần Vĩ Kỳ nói như vậy

Sắc mặt của Cốc Bích Lâm lập tức đỏ lên, không tiếp tục gây chuyện, mau chóng rời đi

Oán hận trừng mắt nhìn Quý Như Yên: "Người chờ ta! Ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho người"

"Như Yên xin đợi!"

Quý Như Yên nhếch mi

Đừng nói là Cốc Bích Lâm, cho dù là Cốc hoàng hậu nàng cũng tuyệt đối không để cho mặt mũi

Cốc hoàng hậu thiếu nàng, cũng không phải một hai lời giải thích là có thể tha thứ

Cốc Bích Lâm rời đi, Quý Như Yên hướng Trần Vĩ Kỳ nói: "Trần đại nhân, cảm tạ người giải vây cho Như Yên"

Lại nói tiếp, đây là lần đầu tiên nàng dùng thân phận nữ tử nói chuyện với Trần đại nhân

Trần Vi Kỳ khách khí gật đầu: "Ta cũng chỉ là bồi phu nhân chọn một chút trang sức, muội muội sắp cùng kết thân với cửu hoàng tử. Nghe nói cửu hoàng tử ở Yên vương phủ, hiện giờ thế tử không ở Yên vương phủ, chuyện của cửu hoàng tử, chỉ có thể nhờ Yên vương chiếu cố nhiều hơn"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 349: Nguyên Chiêu trúng độc

"Trần đại nhân khách khí, cửu hoàng tử là nhi tử của thánh thượng, nghĩa phụ chắc chắn sẽ hảo hảo chiếu cố hửn"

"Vâng đa tạ"

Trần Vi Kỳ thái độ làm người ngay thẳng, không quanh co lòng vòng, vì vậy Quý Như Yên rất thích ở chung cạnh người này

Hai người không nói thêm gì, liền tự giác rời đi

Quý Như Yên đến Bách Bảo Trai tìm Lý Mặc, nói hửn bán rẽ tám phần cho Trần đại nhân

Lý Mặc hiểu ý cười cười, liền tục gật đầu làm theo

"Đại tiểu thư, ta có chuyện nghĩ muốn người đồng ý"

"Chuyện gì?"

"Là như vậy, hôm nay trên phố, có mấy cửa hàng muốn bán, ta cảm thấy có thể mua được"

"Nga? Là mấy gian?"

"Ngay tại Phụng Minh Hạng"

Quý Như Yên híp lại hai mắt, Phụng Minh Hạng?

Kia không phải là nơi bí mật của Lạc Thuần Thần sao? Cửa hàng nơi đó là sản nghiệp của hửn, hay là của người khác?

Bất kể như thế nào, có sản nghiệp tốt, nàng tự nhiên muốn thu mua

"Mặc thúc, người đánh tiếng hỏi đối phương có muốn bán thật hay không, nếu là thật, hỏi một số chuyện liên quan đến kẻ đất. Còn có hỏi thăm một chút giá cả, tốt nhất đến Thuận thiên phủ dẫn, tìm Mặc Viêm Hoa, làm cho hửn trợ giúp điều tra, để tránh có những tổn thất không cần thiết, cần phải một tay giao tiền, một tay giao cửa hàng":

"Được, ta đã hiểu"

Lý Mặc gật đầu, tiếp tục đi làm chuyện của mình

Quý Như Yên chọn vài thứ trang sức, sau đó rời đi

Rời đi cũng không quên đến Tổ Cao Trai mua một số món điểm tâm tinh xảo, lúc này mới trở về Yên vương phủ

Trở lại Yên vương phủ, Yên vương đã ở Phi Liễu Các chờ nàng, thần sắc có chút khản trương

"Nghĩa phụ, người làm sao vậy? Sắc mặt sao lại khó coi thế?"

Quý Như Yên có chút khó hiểu

"Nguyên Chiêu trúng độc!"

"Cái gì? Đây là có chuyện gì?"

Yên vương vô cùng tức giận, nhưng vẫn có thể kiềm chế: "Ta cũng không biết, chỉ biết hôm nay nhìn thấy hửn liền thấy hửn mặt mũi trắng bệch, vội vàng truyền thái y, cự nhiên phát hiện ra là hửn trúng độc!" Cũng là bản vương quá sơ suất, không nghĩ tới ở Yên vương phủ còn có nội giám, thật sự đáng giận!"

"Đi, mau mang ta đến xem Nguyên Chiêu. Giờ khắc này không thể để cho Nguyên Chiêu xảy ra chuyện gì được! Nếu không luận tội, Yến vương phù nhất đi họa tai ương!"

Quý Như Yên không nói gì nữa, trực tiếp rời đi

Hai người chạy nhanh đến phòng của Nguyên Chiêu, Quý Như Yên đi thẳng đến giường hán, thật cẩn thận nhìn xem

"Làm sao vậy? Là trúng độc gì?"

Quý Như Yên híp lại hai mắt: "Độc tính không mạnh, trong cơ thể cũng không tồn tại dư độc, sợ là thức ăn có điều không đúng. Hôm nay ai làm thức ăn cho Nguyên Chiêu?"

Yến vương nghĩ nghĩ nói: "Đầu bếp mới đổi, là do thánh thương ban cho"

"Thánh thượng ban sao?"

Quý Như Yên sững sốt, theo bản năng cảm thấy đầu bếp này rất có vấn đề

"Nghĩ phụ, mau gọi đầu bếp đó đến đây!"

"Hào!"

Phân phó người đi tìm người đầu bếp kia, tin tức truyền lại làm cho Yến vương và Quý Như Yên trầm mặc

Bởi vì vị đầu bếp kia đã chết, hơn nữa chết đã lâu, cho dù muốn hỏi kết quả cũng không được

Cùng lúc đó, hạ nhân bên ngoài báo lại, nói là Trường An Hậu bên ngoài tuyên chỉ, làm cho Yến vương mau chóng tiếp chỉ

Cự nhiên chuẩn đến như vậy

Mong chóng đi ra đại đường tiếp chỉ, Trường An Hậu An Huyền nhìn Quý Như Yên một cái thật sâu, lúc này mới tuyên chỉ: "Cô vương nghe nói Nguyên Chiêu trúng độc bất tỉnh, hiện cho gọi Yến vương cùng Như Yên quận chúa vào cung gấp"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 350: Vào cung cầu kiến

"Thần đệ lĩnh chỉ!"

"Như Yên lĩnh chỉ!"

Hai người song song hướng An Huyền cúi đầu một cái

Lúc đứng lên, Trường An Hậu An Huyền giúp đỡ Yến vương cùng Quý Như Yên đứng lên, âm thầm truyền âm: "Uyển phi"

Uyển phi?

Quý Như Yên nghe vậy thở dài một tiếng, quả nhiên lại có tranh đấu

Năm xưa hủy diệt Kính An Hậu phủ sợ là Uyển phi tồn không ít lực, bây giờ sợ cửu hoàng tử kế vị, người đầu tiên không bỏ qua, chính là nàng

Cũng khó trách, nàng ta lại chủ động đến vậy, chỉ cần Nguyên Chiêu chết, cho dù Tĩnh phi có được cung chiêu đến đâu, cũng sẽ không làm gì được, chẳng lẽ đây là quả sinh thần Uyển phi dành cho Tĩnh phi?

Nếu đúng là như vậy, kia thật phải nói Uyển phi ra chiêu này thật độc

Chiêu này chính là đánh vào chỗ dựa của Tĩnh phi, một khi Nguyên Chiêu chết, Tĩnh phi sợ là sẽ lung lay

Quý Như Yên cười lạnh, xem ra nàng phải đến Mạch thành gặp Ngọc lão gia cùng với Ngọc Tiểu Long tướng quân

Ngọc Uyển thủ đoạn như vậy, ở trong cung tùy ý đùa bỡn tính mạng của người khác

Tuy nói rằng, ở trong cung tranh đấu là chuyện không thể thiếu

Nhưng chủ động công kích người khác, thì không thể tha thứ được

Yến vương cùng Quý Như Yên tiếp chỉ, lập tức vào cung

Chính Dương điện

"Như Yên tham kiến Tĩnh phi nương nương, Tĩnh phi nương nương cát tường"

Quý Như Yên duyên dáng yêu kiều thi lễ

Tĩnh phi vẻ mặt lo lắng, vừa thấy được Quý Như Yên, lập tức tiến lên đón: "Nghĩ thức này đó không cần phải làm. Người nói cho ta biết, Nguyên Chiêu như thế nào? Hắn đang sống êm đẹp sao lại trúng độc?"

Quý Như Yên nhìn nhìn Yến vương, Yến vương dù sao cũng là chủ sự trong Yến vương phủ

Yến vương thấy được ánh mắt của nàng, lúc này quay sang nói với thánh thượng Phù Ngạo Thiên: "Hoàng huynh, cửu hoàng tử Nguyên Chiêu ngộ độc thức ăn. Độc tố không đến nỗi quá nặng cướp đi tính mạng, hiện tại còn đang hôn mê. Thần đệ điều tra rõ, hôm nay cấp cửu hoàng tử Nguyên Chiêu làm đồ ăn, là đầu bếp do hoàng huynh ban thưởng. Nhưng hắn đã chết, nên không thể truy hỏi cái gì"

"Lại có chuyện này?"

Thánh thượng Phù Ngạo Thiên vẻ mặt kinh sợ, nhi tử của hắn, hắn tất nhiên sẽ không phải người đi giết hại. Nói cách khác, trong hậu cung có người mượn tay hắn, muốn Nguyên Chiêu bỏ mạng!

Thật là thủ đoạn độc ác!

"Hoàng huynh, hiện giờ Nguyên Chiêu ở Yến vương phủ không an toàn, hay là nên ban phủ đệ riêng để ở!"

Yến vương đề nghị

"Cho dù là cô vương ban thưởng phủ đệ khác, ai có thể bảo đảm Nguyên Chiêu không bị người khác ám hại? Chỉ cần nghịch thần tặc tử một ngày chưa diệt, tính mạng của Nguyên Chiêu ngày đó vẫn còn nguy hiểm!"

Thánh thượng Phù Ngạo Thiên lắc lắc đầu, không tán thành suy nghĩ ban thưởng phủ đệ

"Tiểu An Tử!"

"Có nô tài"

An Huyền mau chóng đi đến

"Người lập tức dẫn hoàng kim vệ điều tra rõ ràng, là ai đằng sau sai đầu bếp làm việc này, bắt được thủ phạm, lập tức dẫn tới gặp cô vương, nếu chống cự giết không tha!"

"Dạ!"

An Huyền nghe vậy, trước mắt sáng ngời, đây chính là một cơ hội tốt, có thể tùy thời loại đi Uyển phi

Chuyện khác hắn không am hiểu, vu oan giá họa cụ thể là sở trường của hắn!

Hướng hồ, việc này vốn là Uyển phi đứng sau, như thế nào còn phải vu oan?

An Huyền xoay người rời đi, Quý Như Yên cười nhẹ, có lẽ mượn cơ hội này, nàng có thể thu phục Ngọc lão gia cùng Ngọc tướng quân

Muốn chết hay là ngôi vị hoàng đế, lần này bọn họ tự chọn đi

Tĩnh phi nghe thánh thượng nói như vậy, trong lòng vẫn không yên

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 351: Thay đổi bất ngờ

"Nương nương yên tâm, nghĩ phụ đã an bài thị vệ bên cạnh cửu hoàng tử, tạm thời sẽ không có nguy hiểm gì. Nhưng mà nếu trong cung có đại nội thị vệ, xin thánh thượng hãy an bài cho cửu hoàng tử hai ba người, mặc kệ là bảo hộ bên cạnh hay là chỗ tối tương trợ, cũng là chuyện tốt!"

Quý Như Yên thẳng thắn đề nghị, tuy rằng nàng có hồng y vệ, nhưng nàng cũng không nghĩ muốn lộ ra nửa phần trước mặt hoàng thất

Thánh thượng Phù Ngao Thiên trầm ngâm một chút: "Vậy cô gia chỉ định ban cho cửu hoàng tử hai ám vệ"

"Tạ ơn thánh thượng!"

Tĩnh phi cảm kích đứng ở một bên phúc thân trước thánh thượng

"Tĩnh Nhi, nàng đừng quá lo lắng. Yên vương chắc chắn cũng không để cho chuyện này phát sinh một lần nữa. Chỉ cần tuyển tú qua đi, cô vương chắc chắn sẽ an bài tốt mọi chuyện"

Thánh thượng Phù Ngao Thiên thâm tình nhìn Tĩnh phi, ngữ khí cũng lộ ra chân thành kiên định

"Thần thiếp hiểu được"

Tĩnh phi mỉm cười

Quý Như Yên trừng mắt nhìn, xem ra Tĩnh phi trở về, đúng là sẽ làm cho hậu cung độc sủng một người, cũng khó trách Uyển phi nhịn không được, xuống tay trước

"Các người trước về đi, hảo hảo chiêu cố Nguyên Chiêu, cần phải làm cho hần lúc tuyển tú hồi phục sức khỏe, cô vương đã có an bài"

"Thần đệ lĩnh chỉ"

Yên vương chấp tay, ý bảo Quý Như Yên đi theo mình

Theo Yên vương rời đi, Quý Như Yên một đường đều không nói chuyện

Yên vương quét mắt nhìn nàng một cái: "Như Yên, ngươi đang suy nghĩ cái gì?"

"Nghĩa phụ, hậu cung không bình tĩnh. Nếu thật sự muốn Nguyên Chiêu đăng cơ kế vị, còn cần trợ lực khác. Thế tử ca ca có ba mươi vạn đại quân, dù sao còn chưa ổn thỏa, kia trong quân đội chắc chắn còn có tướng lĩnh không ủng hộ ca ca, nguyện ý duy trì Nguyên Chiêu"

"Vậy ý của ngươi là?"

Yên vương như là nghĩ tới cái gì, lắc lắc đầu: "Ngươi nói là Ngọc gia sao?"

"Đúng vậy"

"Ngọc gia ở Mạch thành, Ngọc Tiểu Long tướng quân cùng Uyển phi là đệ đệ tình cảm vô cùng tốt, sợ là không dễ làm. Hơn nữa Uyển phi còn có thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn, cũng là người có dã tâm không nhỏ, muốn ngồi lên vị trí kia. Nếu thật sự muốn để Ngọc gia theo chúng ta, người đầu tiên phải xử lý chính là thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn"

Quý Như Yên gật gật đầu: "Nghĩa phụ nói có lý, bất quá trước mắt cửu hoàng tử Nguyên Chiêu gặp chuyện không may, việc này sau lưng hung thủ là ai, nghĩa phụ đoán xem?"

"Này khó mà nói, dù sao Tĩnh phi ở trong cung thánh được cung chiêu, đối với nàng có địch ý tàn phi không ít"

Quý Như Yên từng chữ một nói: "Nguyên Chiêu trúng độc, là kiệt tác của Uyển phi! Lợi dụng việc thánh thượng ban ngự trù, giết Nguyên Chiêu bằng thuốc độc, cũng may Nguyên Chiêu mạng lớn mới không chết. Nếu không Nguyên Chiêu thật đã chết rồi, kia mưu kế của Uyển phi coi như đã thành công"

"Này có chứng cứ không? Thật sự là do Uyển phi làm?"

Yên vương chấn động, cảm thấy không thể tin được

Quý Như Yên lạnh lùng cười: "Ngày xưa Kính An Hậu phủ trong một đêm bị huyết tẩy, chẳng lẽ thật sự là ý chỉ của thánh thượng sao? Sợ là mặc kệ thánh thượng không hạ chỉ, thì người trong Kính An Hậu phủ cũng sớm bị giết. Thánh thượng hạ chỉ cũng chính là bức thánh thượng thỏa hiệp thôi. Hiện

giờ Tĩnh phi vừa trở về, bộ tộc Cốc thị mất đi binh phù ba mươi vạn đại quân, Ngọc Uyển từ quý nhân, đi đến làm quý phi, chẳng lẽ thật sự sẽ không giẫm lên Tĩnh phi sao?"

Yến vương thờ dài một tiếng: "Xem ra, tiền triều, hậu cung đều phải gặp thay đổi bất ngờ"

"Có đôi khi, có một số việc trong một khoảng thời gian dài tích lũy, luôn sẽ có bộc phát. Bạo phát này chúng ta phải nắm được trong tay mới tốt"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 352: Ngọc lão gia

Yến vương gật gật đầu: "Nói như vậy, nhưng thật ra phải chuẩn bị sẵn sàng, cần ta làm những thứ gì?"

"Nghĩa phụ chỉ cần hảo hảo chiếu cố Nguyên Chiêu không xảy ra bất cứ chuyện gì là được"

Quý Như Yên cười cười, hiện tại cũng là thời điểm tốt, nàng đi hội ngộ Ngọc tướng quân

...

Thời gian cực nhanh

Trong nháy mắt đã đến tháng mười thi hương

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tâm ở kinh thành, giám sát cuộc thi, không thể phân thân

Mà cùng lúc đó, ở Nam Cương Ngọc Tiểu Long tướng quân cũng trở về kinh thành

Ngọc Lão gia ở Mạch thành, vì gặp mặt đứa con, cũng đi theo về Thịnh kinh, tạm ở lại tướng quân phủ

Quý Như Yên nghe được tin tức Ngọc lão gia đến Thịnh kinh, cũng ngay ban đêm, nữ phần nam trang, mang theo Dao Quang đi đến tướng quân phủ

Ngọc lão gia, Ngọc Tiểu Cương ở tướng quân phủ, đứa con hai ngày nữa sẽ tới Thịnh kinh

Tuy rằng không thể nhìn thấy đứa con trước tiên, nhưng Ngọc lão gia vẫn lo lắng bởi vì lần này hắn trở về, còn mang theo hai tôn tử cùng nương tử trở về

Ngọc gia chỉ cần đứa con còn sống, liền không có bất cứ vấn đề gì

Quý Như Yên lặng yên không một tiếng động đứng phía sau Ngọc lão gia, nhìn lão nhân cô độc này không khỏi than nhẹ một tiếng

"Ngọc lão gia, người có khỏe không?"

Thanh âm của nàng, làm cho Ngọc Tiểu Cương vừa quay đầu liền nhìn thấy nam tử đeo mặt nạ bạc, làm cho hắn có chút kinh hi: "Ngân Diện công tử? Người sao lại biết lão phu ở chỗ này?"

"Thực không dám dấu diếm, tiểu sinh lần này đến đây, là có chuyện cùng Ngọc lão gia thương lượng"

Quý Như Yên hướng hắn chấp tay

Ngọc Tiểu Cương đầu tiên là sửng sốt, theo sau liền hiểu rõ: "Chuyện gì? Công tử cứ nói, chỉ cần lão phu có thể làm, quyết sẽ không chối từ!"

Quý Như Yên đi đến trước mặt hắn, thanh âm không cao không thấp thản nhiên nói: "Cửu hoàng tử Nguyên Chiêu trúng độc, việc này Ngọc lão gia đã từng nghe qua?"

"Thời điểm nhập kinh, có nghe người ta nói"

"Thánh thượng phái Trường An Hậu điều tra việc này, hung thủ hạ độc cửu hoàng tử đều hướng đến Uyển phi. Tiểu sinh cùng Ngọc gia coi như có vài phần giao tình, không đành lòng để Ngọc gia bị hủy hoại trong chốc lát, kết cục là bị cái danh chu di cửu tộc, vì thế đêm nay liền đến đây thăm hỏi. Nếu có chỗ đường đột, xin Ngọc lão gia thứ lỗi"

Quý Như Yên nói thấu tình đạt lý, khiến cho Ngọc lão gia lùi lại hai ba bước

Hắn sao lại không biết, tội dùng thuốc độc giết hoàng tử nghiêm trọng đến cỡ nào

Hắn chưa từng nghĩ tới, Uyển Nhi lại có thể gây ra chuyện lớn đến nhường này?

"Không, này..."

Hắn không tin, Quý Như Yên đều nhìn thấy liên tiếp tục khuyên bảo: "Ngọc lão gia hiện giờ thái tử đã về cõi tiên, mà chư vị hoàng tử đã trưởng thành lại tranh đoạt ngôi vị thái tử, những chiêu thâm độc gì đều có thể nghĩ ra được. Thất hoàng tử Phù Nguyên Phong cùng thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn bị thánh thượng điều đi tây bắc, Nam Cương cũng không phải chuyện bí mật gì. Hiện giờ Uyển phi lại làm ra chuyện như vậy, chẳng lẽ thật sự đối với ngôi vị hoàng đế không có dã tâm sao?"

"Kìa ý của công tử là?"

Ngọc lão gia ngẩng đầu, một đôi mắt mờ mịt nhìn Quý Như Yên

Quý Như Yên bình tĩnh nói: "Hoặc là rời khỏi hoàng tử chi tranh, hoặc là tất cả Ngọc gia đầu rơi xuống đất, trở thành tội nhân"

Ngọc lão gia nghe vậy, sắc mặt trở nên trắng bệch

Phòng trong im ắng

Quý Như Yên cùng Dao Quang vẫn như trước đứng ở đó không nhúc nhích

Ngọc lão gia tự hỏi một hồi, vẫn không có đáp án

Quý Như Yên cũng không có thời gian tiếp tục ở chỗ này chờ đợi, vì thế nói với Ngọc lão gia: "Như vậy đi, nếu như Ngọc lão gia muốn cùng Ngọc Tiểu Long tướng quân thương nghị cũng có thể. Hai ngày nữa Ngọc Tiểu Long tướng quân sẽ đến Thịnh kinh, vậy ba ngày nữa ta ở sông Cẩm Tú trên thuyền Thiên Các Tĩnh đợi tin tốt lành"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 353: Bùi Khê muốn tới

"Lão phu tạ ơn công tử, ba ngày sau, chắc chắn sẽ cùng Tiểu Long đến nơi phò ước"

Từ tướng quân phủ đi ra, Dao Quang có chút nghi hoặc: "Tiểu thư, Ngọc lão gia sợ là sẽ không nghĩ buông tha cho thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn kẻ vị đăng cơ!"

Quý Như Yên mỉm cười: "Hắn là không nghĩ, không ai nghĩ để vị sắp đến tay, lại dâng cho người khác. Nhưng là hiện giờ, nếu hắn không muốn cũng không còn cách nào, bởi vì Uyển phi chỉ cần bị Trường An Hậu xác nhận tội danh dùng độc hại hoàng tử, cả bộ tộc Ngọc thị mà nói đều bị liên lụy. Bên nào nhẹ bên nào nặng, đạo lý này hắn tự nhiên phải rõ ràng. Chính là hiện tại vẫn không cam tâm bỏ xuống mà thôi, huống chi Ngọc Tiểu Long sau khi trở về, sẽ thấy rõ toàn bộ tình thế của Thịnh kinh"

Dao Quang mặt mày chừ ừ: "Tiểu thư, nếu như thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn kẻ vị, chỉ sợ dân chúng trong thiên hạ sẽ không có một ngày được yên ổn"

"Nói được hay không, hiện tại còn quá sớm. Nếu như thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn còn hy vọng xa vời đến long ý, kia ta cũng không ngại tiến hẳn một đoạn đường"

Lời nói của Quý Như Yên, tuy rằng bình thường nhưng chứa đầy khí thế

Uyển phi làm chuyện, đã muốn xúc phạm đến điểm mấu chốt của nàng, lúc trước lấy đầu của Quý Đông minh, giết thái tử, hiện giờ còn muốn mượn Yên vương phủ bỏ Nguyên Chiêu

Nữ nhân thâm độc này chủ động công kích, thật làm cho nàng không thể sinh hảo cảm với nàng ta

Rõ ràng chính là một nữ nhân mảnh mai, nhưng xoa với độc xà còn muốn thâm độc hơn

"Tiểu thư, Khôi Tinh truyền đến tin tức, nói là vài ngày nữa quốc chúa của Dị quốc sẽ khởi hành đến Ti U quốc. Đến lúc đó người của chúng ta cũng về

cùng"

Quý Như Yên nghe vậy, mi mắt khẽ nhú lại

Bùi Khê là có ý gì?

Chẳng lẽ hán cũng muốn dính vào chuyện hoàng tử chi tranh sao?

Cho dù Tuyết tần là muội muội của hán, hán nếu dám duy trì đưa con phế vật Phù Nguyên Phong kia của nàng ta đi lên kế vị, nàng liền dám đề cho Trường An Hậu giết Phù Nguyên Phong

Dao Quang có chút lo lắng nhìn nàng: "Tiểu thư..."

Quý Như Yên trầm tư một chút: "Không có việc gì, để cho Khôi Tinh bọn họ trở về cũng tốt. Hiện giờ Thịnh kinh xảy ra nhiều chuyện, càng nhiều chuyện thì càng cần nhiều người. Chuyện của Phượng Thiên phủ thế nào rồi?"

"Theo Thất Sát hồi âm, nói là đã xử lý xong đến bảy tám phần, Phượng lão gia đã bắt đầu phân chia người hầu trong phủ, nhiều nhất ba ngày sau, là có thể khởi hành"

Dao Quang nói lời này, lộ vẻ vui mừng

Quý Như Yên cười cười: "Tốt lắm, nói đại cứu cứu đem mộ phần nhóm tổ tiên cùng đến Thiên Độc quốc luôn đi"

"Dạ"

Ngẩng đầu nhìn đêm đen, Quý Như Yên có chút nề hà, khi nào thì nàng mới có thể nghĩ đến cuộc sống của mình?

Nếu có thể, nàng thật muốn ở trong tiểu thiên thế giới, mỗi ngày ngâm đủ loại thảo dược nhân nhĩ mà tắm, tu luyện võ kỹ, vui vẻ sống qua ngày

Chính là trước mặt thị phi vô cùng nhiều, có thể để cho nàng tùy hứng được sao?

"Tiểu thư, người đã ba ngày chưa đi gặp điện hạ rồi"

Dao Quang ở bên nhắc nhở

Quý Như Yên sững sốt: "Nhiều ngày như vậy rồi sao?"

Dao Quang mếu máo, đối với nàng vô cùng bất mãn: "Đương nhiên là dài. Tiểu thư người bị bệnh mất ngày nay, đều là do điện hạ tự mình chiếu cố người, nói như thế nào thì hiện giờ người hết bệnh rồi, cũng nên đến đó nói lời cảm tạ với điện hạ"

Vừa nhắc đến Lạc Thuần Thần, Quý Như Yên liền có một loại cảm giác vô lực, muốn chạy trốn, không muốn đối mặt

Lạc Thuần Thần chính là Quý Hoàng, Quý Hoàng chính là Lạc Thuần Thần

Loại cảm giác thân phận đột nhiên biến hóa này, làm cho nàng ít nhiều không thể tiếp nhận ngay được, nàng vốn tưởng rằng Quý Hoàng là một người trong giang hồ, thậm chí còn ảo tưởng sau khi lớn lên sẽ cùng người này lưu lạc thiên nhai

Chính là, hán lại có thân phận là một vị hoàng tử

Kia hán chắc chắn sẽ không bỏ lại mọi thứ, cùng nàng hai bàn tay trắng phiêu bạt giang hồ

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 354: Chuẩn bị tạ lễ

"Tiểu thư..."

Dao Quang thấy nàng có chút ngần ngại, liền nói vài câu, lúc này Quý Như Yên mới hồi phục lại tinh thần

"Tiểu thư, người thật sự không muốn đến nhìn điện hạ sao?"

Dao Quang thử hỏi

Quý Như Yên sâu kín thở dài một tiếng: "Kia ngày mai đi đi"

"Đúng vậy, có cần nô ty chuẩn bị tạ lễ cho tiểu thư không?"

Dao Quang vui mừng hỏi

"Không cần, để ta tự lo đi"

Quý Như Yên cự tuyệt

Trở về Yên vương phủ, Quý Như Yên hão hão chìm vào giấc ngủ

Bình minh ngày hôm sau, nàng tỉnh lại, nếu nói là muốn đi cảm tạ Lạc Thuấn Thần, kia đúng ra mà nói nàng thiết tình một chút cũng không có

Đi vào trù phòng, phát hiện Dao Quang đã ở đó: "Tiểu thư, người mau đến đây. Nô tỳ vừa mới lấy về một ít nguyên liệu tươi ngon. Người xem còn thiếu cái gì không?"

"Người lấy nhiều quá đó, trước giúp ta nhóm lửa đi"

"Dạ"

Quý Như Yên cầm gạo vo vo vài cái

Trù phòng có rất nhiều thức ăn, xem ra Dao Quang đã phải đi chuẩn bị từ rất sớm

Cũng tốt, không cần nàng phải tự mình đi tìm kiếm, một bên xử lý tôm sòng, nàng muốn làm món ăn mình thích nhất tôm giao

Sau đó làm một chút thịt bò viên, một ít bánh ngọt củ sen

Quay đầu vừa thấy, phát hiện cự nhiên có một cái lồng hấp thật to, nghĩ lại nói không chừng còn có thể cho cả người mình vào đó

Nghĩ đến đây nàng liền mau chóng làm

Một lát sau mọi chuyện đều đã được xử lý tốt

Đương nhiên nàng tại trù phòng nấu ăn không chỉ cho Lạc Thuấn Thần mà còn một còn có Yên vương

Sau khi làm xong, liền để Dao Quang đi trước đưa cho Yên vương

Còn mình tự cầm một hộp thức ăn nóng hổi đi đến chỗ Lạc Thuấn Thần, nàng biết hẳn chỉ có một mình, nên cùng hẳn ăn vậy

Trong nồi vẫn còn một ít, dĩ nhiên là để cho Dao Quang

Mang theo hộp thức ăn, nhanh chóng thi triển khinh công, hướng về phía Hành cung

Thức ăn này phải ăn lúc còn nóng mới ngon, im lặng không một tiếng động bước vào Hành cung, tiến thẳng đến phòng ngủ của Lạc Thuấn Thần

Vừa mới nhảy từ cửa sổ xuống, bên tai liền truyền đến thanh âm trầm tức của Lạc Thuấn Thần: "Có cửa nàng sao không đi? Lại cứ muốn học theo hành vi của hái hoa tặc?"

Quý Như Yên xoay người, trừng mắt liếc hẳn một cái: "Không nói người sẽ chết sao! Người nghĩ rằng ta không nghĩ đến đại môn sao? Nếu như đi từ cửa lớn vào thì những thứ này sẽ không thể ăn"

"Ăn?"

Lạc Thuấn Thần lúc này mới chú ý tới, nàng mang theo một hộp thức ăn vô cùng lớn

Quý Như Yên thấy gương mặt hẳn có chút tiểu tụy: "Người mấy ngày nay làm sao vậy, đôi mắt đen kia đều đã sớm biến thành gấu mèo rồi!"

"Xử lý một việc, cho nên chậm ngủ"

Lạc Thuấn Thần cười cười, không giải thích nhiều

Hắn không than phiền với nàng, chính mình có bao nhiêu mệt mỏi

Đem hộp thức ăn đặt trên mặt bàn, rồi bỏ những thứ trong đó ra: "Ăn mấy thứ này đi, đây xem như là tạ lễ ba ngày nay người chiếu cố ta"

Vừa nói vừa gấp thức ăn cho Lạc Thuần Thần

Lạc Thuần Thần nhìn thức ăn trước mặt, có chút xúc động

Chưa từng có người nào gấp thức ăn cho hắn, nấu cho hắn ăn

Cho dù là ở tuyệt mạch, Quý Như Yên nướng thịt sói, thì đó cũng là điều nàng phải làm vì sự sống còn

Chính là một bàn thức ăn hương thơm ngon miệng này, cụ thể lại vì hắn mà làm

"Làm sao vậy? Không muốn ăn sao? Đây chính là công sức sáng sớm của ta, nguyên liệu cũng là do Dao Quang đích thân đi chọn!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 355: Thế tử bị thương

Quý Như Yên thấy hắn tâm tư để ở chỗ nào đó, có chút khó hiểu, vì thế tự mình cầm lấy một đôi đũa ăn thử, phát hiện hương vị cũng không có gì khác thường

Lạc Thuần Thần cười cười: "Nhìn nàng vội vã như vậy, sợ là cũng chưa ăn, bằng không ngồi xuống cùng ta ăn đi!"

"Hừ! Vốn sẽ không muốn hạ độc người!"

Quý Như Yên liếc hắn một cái, coi như hắn vẫn có lương tâm, không đuổi nàng đi

Hai người ngồi xuống, Lạc Thuần Thần còn tự pha cho nàng một chén trà xanh, nhưng thật ra cùng ăn sáng cũng không tồi

Lạc Thuần Thần nếm thử một chút thức ăn trước mặt, tâm giao cảm giác được hương vị vô cùng thơm, làm cho người ta muốn ăn ngay

Thịt bò lại không quá mềm cũng không quá dai, rất vừa ăn

Trong hộp thức ăn còn có bánh phở trong suốt, bên trên có một ít thịt lợn, càng thêm đậm đà

"Ăn ngon không?"

Quý Như Yên nhìn chăm chăm hắn, trong mắt mang theo chờ mong

"Ân, vô cùng ngon"

Lạc Thuần Thần mỉm cười tán dương

Hắn cười như vậy rất chói mắt

Đôi mắt đẹp kia lại càng chói mắt hơn

Quý Như Yên nhìn hắn như vậy có chút ngại ngùng, lập tức cảm thấy quần bách, lấy tay vuốt vuốt lại sợi tóc

Lạc Thuần Thần thấy nàng như vậy, cảm thấy vô cùng vui vẻ, nhưng lại có chuyện không thể không nói: "Tam hoàng tử Thiên Độc quốc cũng muốn đến Ti U quốc, nói là muốn chúc mừng ta, hơn nữa nghe nói đó nàng và ta trở về Thiên Độc quốc đại hôn. Thời gian nhanh nhất cũng chỉ có ba tháng, vừa đến mùa đông chúng ta sẽ khởi hành đến Thiên Độc quốc. Mà ngay cả Bồ Đề quốc cũng tạm thời không đến được. Chờ sau khi đại hôn, ta sẽ mang nàng đi!"

Quý Như Yên suy tư một chút nói: "Không cần đến ba tháng, ta nhiều nhất một tháng sẽ giải quyết mọi thứ. Ngày mốt, Ngọc Tiểu Long sẽ trở về Thịnh kinh, lúc đó ta sẽ giải quyết Uyển phi"

"Sợ là chỉ cần Phù Nguyên Tuấn còn sống, Uyển phi sẽ không dễ dàng buông tay"

"Người nói đến việc này, ta cũng đã từng suy nghĩ qua. Nếu thật sự không được, vậy thì phải tiễn Phù Nguyên Tuấn đến gặp Phật tổ!"

Quý Như Yên nói lời này kiên định như sắt thép

Lạc Thuần Thần ở một bên gật đầu: "Còn có một việc, muốn nói với nàng. Yên vương thế tử ở Viễn Đông bị thương"

"Thế tử ca ca bị thương? Đây là có chuyện gì?"

Quý Như Yên chấn động, vội vàng đứng lên, nàng tại sao lại không biết việc này?

Lạc Thuần Thần vỗ vỗ bả vai nàng: "Nàng đừng vội, chuyện này ta đã sớm cho người xử lý tốt rồi. Viễn Đông có ba mươi vạn đại quân, cũng không chỉ có hộ quốc công Cốc Quân và Cốc hoàng hậu độc chiếm, vẫn còn có nhóm phi tần ở phía sau hậu cung. Cốc hoàng hậu lợi dụng điều này, mới có thể làm cho mọi người nghe lời bà ta. Người làm bị thương Yên vương thế tử, là phụ thân của Tần quý phi Tần Đào Tần Tiên Phong"

"Kia thế tử ca ca bị thương có nặng không?"

"Hắn không có việc gì, còn tự tay đi lấy thủ cấp của Tần Đào, tin tưởng không quá vài ngày nữa tin tức này sẽ đến Thịnh kinh"

Quý Như Yên cười khổ: "Ta còn nghĩ là mọi chuyện đã chu toàn, thế như là cho thế tử ca ca bị thương"

Lạc Thuần Thần giúp đỡ nàng ngồi xuống, nhẹ giọng an ủi: "Đừng nghĩ nhiều như vậy, lấy tuổi của nàng làm như vậy đã là tốt lắm rồi. Ở trên chiến trường, binh bất yên trá, Cốc hoàng hậu nhiều năm ở trong hậu cung không ngã, thủ đoạn của bà ta không chỉ có đơn giản như vậy. Hơn nữa bà ta còn cùng với Trần hoàng hậu của Dị quốc có quan hệ, không thể không đề phòng"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 356: Nữ nhi Chung thị lang 1

"Trần hoàng hậu muốn giúp Cốc hoàng hậu?"

Quý Như Yên ánh mắt mất sắc sảo hiểu được ý tứ trong lời nói của hắn

Lạc Thuần Thần lắc lắc đầu: "Sai, phải nói là quốc chúa Dị quốc muốn tới Ti U quốc. Hắn có thể thuận tay giúp đỡ Tuyệt tần cũng không biết chừng, nhưng tuyệt đối sẽ không giúp Cốc hoàng hậu"

"Hắn muốn tới, ta cũng không sợ!"

Quý Như Yên biết Bùi Khê muốn tới, căn bản sẽ không sợ hắn

Nếu thật sự dám tìm đến nàng, vậy đừng trách nàng không nể tình. Bùi Khê kia thật sự không xứng làm phụ thân nàng

Lại càng không xứng là người nam nhân mà mẫu thân ái mộ

"Nơi Chung thị lang nàng không cần lo lắng. Chung thị lang chúng thành với thánh thượng. Cho dù Cốc hoàng hậu cùng lục hoàng tử muốn mượn sức của Chung thị lang hắn cũng không có khả năng, chỉ cần thánh thượng còn sống, Chung thị lang tuyệt đối sẽ không phản bội thánh thượng"

"Chiều theo lời người nói, mẫu tử bọn họ chẳng phải đang làm điều vô dụng sao?"

"Kia cũng chưa chắc, phụ nhân của Chung thị lang, thương yêu trưởng nữ Chung Xảo nhất, nếu như có thể lấy được lòng Chung Xảo cô nương, Chung thị lang đối với cường thế của phụ nhân, tuyệt đối cũng nhượng vài phần. Cho nên Cốc hoàng hậu mới muốn cho Chung Xảo làm sủng phi của lục hoàng tử"

Lạc Thuần Thần rót cho nàng một chén trà nóng, đưa trước mặt nàng

Quý Như Yên tiếp nhận chén trà uống một hơi: "Ý của người là Chung Xảo cô nương là uy hiếp lớn của Chung thị lang sao?"

"Đúng vậy"

"Chung Xảo cô nương kia là người thế nào?"

"Hiếu động thích luyện võ, cùng với Trần Diệu Đông muội muội của Trần đại nhân mà nói không phân biệt cao thấp. Điều đặc biệt hai người này lại là

hào hữu của nhau

Hào hữu tốt sao?

Nói như vậy, có thể cho hai nữ nhân này cùng gả cho Nguyên Chiêu

Cũng không biết Chung Xảo có đồng ý hay không, dù sao nhiều người hầu một phu cũng không phải là tốt đẹp gì. Một khi ai có đổ tâm, vậy chính là sẽ làm ra chuyện không thể tưởng tượng nổi

Nguyên Chiêu đăng cơ kế vị, nhất định cũng sẽ tuyển tú làm phong phú hậu cung

Nếu như có hai vị hiền thê giúp sức, kia cũng là chuyện tốt

Đệ đệ Chung Bi Hòe của Chung thị lang là tướng lĩnh cấm vệ quân trấn thủ Thịnh kinh nhiều năm, có bọn họ tương trợ, Nguyên Chiêu có thể lập không ít công lớn

Quý Như Yên đầu óc bay loạn, nhưng vẫn cảm thấy có chút khó xuống tay, nếu Chung Xảo cảm thấy Nguyên Chiêu là một gỏi thêu hoa, vậy phải làm thế nào?

Lạc Thuần Thần thấy nàng bộ dạng rầu rĩ, cũng không muốn nàng phiền lòng liền nói: "Nàng ở trong này tốn thời gian nghĩ đông nghĩ tây, không bằng sắp xếp cho Nguyên Chiêu và Chung Xảo cô nương gặp mặt đi, nhìn xem Chung Xảo cô nương có ý không, không phải xong sao?"

Quý Như Yên thở dài một tiếng: "Tiểu thư khuê các, sao có thể dễ dàng xuất môn"

"Nàng đã quên tuyển tú sắp bắt đầu, nhóm tiểu thư đều phải xuất môn ra ngoài mua y phục cùng trang sức, cũng có vài vị phu nhân mang theo nữ nhi đến phật tổ phù hộ"

Lạc Thuần Thần ở một bên nhắc nhở nói

Đúng vậy, nàng sao có thể quên chuyện này?

Khó trách, ngày hôm qua nàng xuất môn liền gặp Cốc Bích Lâm, chắc là tuyển tú sắp bắt đầu, nên nàng ta muốn chọn một vài thứ đồ, để tươi đẹp lúc đó

Chính là Cốc Bích Lâm không phải là dạng nữ nhân đặc biệt xinh đẹp

Thêm nữa là tính nết của nàng ta cũng không được tốt, nên làm cho người ta đối với nàng tị như rắn rết

Nhưng mà, ngại Cốc hoàng hậu, cho nên chư vị quý nữ cũng không thể dễ dàng đắc tội nàng

Quý Như Yên hôm qua đối đãi như vậy với Cốc Bích Lâm. Cốc hoàng hậu lại cũng không tỏ vẻ gì, càng làm cho cho đại quan trong kinh thành cả thấy phong vân phải đổi

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 357: Nữ nhi Chung thị lang 2

Quý Như Yên xấu hổ nói: "Ta phải đi, ngại hào hào nghỉ ngơi đi"

"Như Yên, ta cảm thấy, nàng đối với ta khi mang mặt nạ và không mang mặt nạ, là hai loại thái độ hoàn toàn khác. Nàng có phải là có chỗ nào bất mãn với ta hay không?"

Lạc Thuần Thần thẳng thắn hỏi, không tính toán muốn để cho nàng thời gian nữa

Đợi mấy ngày nữa, nàng vẫn như vậy

Tuy rằng nói, hắn không dám nói là mình thích nàng

Nhưng nếu như là nữ nhân của Lạc Thuần Thần hắn, hắn nhất định sẽ phụ trách nàng

Nếu là thê tử của hần, hần nhất định sẽ dùng tính mạng bảo hộ, mà không phải loại tôn trọng nhau như khách.

Nếu như ở chung như vậy, thật sự là không thoải mái

Quý Như Yên đứng lên, cương một chút, cuối cùng thân nhiên nói: "Còn nhớ yêu cầu lúc trước ta nói với người hay không? Ta nói trước không viên phòng, là bởi vì ta không thích cuộc sống trong cung đình, không thích cao cao tại thượng, không thích lục đục với nhau, ta chỉ thích sống cuộc sống trong giang hồ, một cuộc sống tự do tự tại!"

"Cho nên nàng đối với Quý Hoàng sẽ có gương mặt tươi cười chào đón, còn đối với thất hoàng tử liền không thể như vậy?"

"Đúng thế"

Lạc Thuần Thần hít một cái thật sâu: "Ta hiện tại không thể cho nàng đáp án, đợi mọi việc xử lý xong, chúng ta sẽ nói chuyện này, được không?"

"Ân"

Quý Như Yên cười cười, trong lòng cũng dâng lên một tia hy vọng

"Vậy nàng về trước đi, có chuyện gì ta sẽ cho người báo cho nàng biết"

"Ân"

Rời khỏi Hành cung, Quý Như Yên đi đến Bách Bảo Trai, ở Bách Bảo Trai, Lý Mặc đã sớm chờ nàng

Lý Mặc vừa thấy nàng, liền đi lên tiếp đón, sau đó nói cho nàng đã thu xếp ổn thỏa mọi việc, để cho nàng yên tâm

Quý Như Yên gật đầu: "Mặc thúc, nữ nhi của Chung thị lang, có đến đây chọn trang sức hay không?"

"Có, vài ngày trước có đến, đang định hôm nay đưa đến Chung phủ"

Trời cũng giúp nàng

Quý Như Yên cười hắc hắc: "Đưa những thứ Chung tiểu thư đã chọn đưa cho ta, ta muốn tự mình đem qua"

"Được, tiểu thư"

Lý Mặc không nói hai lời, trực tiếp nghe theo

Cầm trang sức trên tay, Quý Như Yên hướng về phía Chung phủ

Chung phủ

Tọa lạc ở phía đông Thịnh kinh, Chung thị lang là tâm phúc của thánh thượng Phù Ngạo Thiên

Bởi vậy chỗ ở cũng cách Yên phủ không xa

Bởi vì nàng lấy thân phận quận chúa đến Chung phủ, cho nên cũng dễ dàng tiến vào

Chung phủ bày trí, không thể không làm cho Quý Như Yên ngây ngốc

Bởi vì toàn bộ nơi đây đến một bông hoa cũng không có, chỉ có tùng bách cao ngất

Xem ra, Chung thị lang này là một văn sĩ bất khuất

Quý Như Yên đang chờ, không nghĩ rằng hạ nhân lại đi mời Chung thị lang, Chung phu nhân, cùng Chung tiểu thư thỉnh đến đây

Chung thị lang vừa thấy Quý Như Yên liền khách khí hành lễ: "Gặp qua Như Yên quận chúa, không biết quận chúa đến Chung phủ, có gì chỉ giáo?"

Quý Như Yên mau chóng đứng lên: "Chung đại nhân khách khí rồi, ta tới đây chỉ là đưa đồ trang sức cho Chung tiểu thư. Cửa hàng gần đây có rất nhiều việc, người đưa hàng không đủ, ta cũng không có biện pháp, chỉ có thể đích thân đi"

Nói như vậy, cũng không có cái gì không ổn

Từ khi Kỳ di nương ngu ngốc nháo sự, có ai là không biết Bách Bảo Trai là sản nghiệp của Quý Như Yên nàng

Vốn mọi người cũng không muốn vào xem, nhưng thật sự những đồ trong Bách Bảo Trai rất tinh xảo, mà còn độc nhất vô nhị

Nữ nhân mua đồ sợ nhất là đụng hàng

Vì thế thanh danh của Bách Bảo Trai cứ như vậy mà nổi tiếng

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 358: Nữ nhi Chung thị lang 3

Chung thị lang vừa nghe nàng nói như vậy, tâm tình vừa mới được treo lên, lúc này cũng hạ xuống: "Thì ra là thế, làm phiền Như Yên quận chúa đưa đến đây. Không bằng ở lại đây dùng bữa, làm cho lão phu cảm tạ người"

Lời này...

Như thế nào cũng có thể nghe được, Chung thị lang có lời muốn nói với vàng

Quý Như Yên thân nhiên cười: "Chung đại nhân nói như vậy, kìa Như Yên ta cung kính không bằng tuân mệnh"

"Lão phu còn cú chút việc phải làm, vậy để phu nhân tiếp đãi quận chúa"

Chung phu nhân Nhân Huệ lúc này gật gật đầu đáp: "Lão gia yên tâm"

Thấy Chung phu nhân đáp lời, Chung thị lang lúc này liền xoay người rời khỏi đại đường

"Chung phu nhân, đây là trang sức của Chung tiểu thư, người xem có nhầm hay không?"

Đem hòm trang sức trong tay đưa cho Chung phu nhân. Chung phu nhân ý cười tiếp nhận lấy hòm xanh ngọc kia

"Công phu của Bách Bảo Trai quả nhiên tinh tế, đa tạ Như Yên quận chúa"

Chung phu nhân vừa lòng nhận lấy, đưa cho Chung Xảo, thấy nữ nhi bộ dạng ngây ngốc, không khỏi khẽ mắng một câu: "Người đưa nhò này, như thế nào thấy quận chúa lại ngơ ngác như vậy?"

Chung Xảo đứng một bên, mặc một bộ y phục màu xanh đậm, gương mặt khí khái thật có vẻ khác thường

"Xảo Nhi gặp qua Như Yên quận chúa"

Quý Như Yên hướng nàng gật gật đầu: "Gặp qua Chung tiểu thư. Bộ trang sức này rất thích hợp với kiểu tóc của người, nếu Chung tiểu thư không ngại, ta có thể vì Chung tiểu thư cài thử, thử xem trang sức này, có hợp với người không. Nếu không hợp có thể sửa đổi"

Chung Xảo là một nữ tử có trí tuệ, lập tức liền hiểu rõ: "Mẫu thân, ta muốn thử trang sức này"

Chung phu nhân ý tứ hàm xúc nhìn hai người các nàng, mỉm cười nói: "Cũng tốt, một khi đã như vậy mẫu thân liền đi xem người chuẩn bị đồ ăn thế nào rồi"

"Đa tạ mẫu thân"

Chung Xảo nhu thuận hướng Chung phu nhân cười

Chung phu nhân rời đi, Chung Xảo nhìn thoáng qua Quý Như Yên một cái thật sâu nói: "Quận chúa đi theo ta"

Thế Chung Xảo tiến vào khuê các của nàng, sắc mặt của nàng ta lập tức không còn nụ cười: "Người tới Chung phủ có mục đích gì?"

"Lời này của Chung tiểu thư là có ý gì?"

Chung Xảo thân nhiên nói: "Người chẳng phải là muốn thay lục hoàng tử đến khuyên bảo ta sao? Nếu như vậy phiền người về nói với lục hoàng tử một tiếng, Chung Xảo ta tuyệt đối sẽ không gả cho hắn"

Hắc!

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn này làm cái gì, lại khiến cho Chung đại tiểu thư tức giận như vậy?

Quý Như Yên cười khỏ: "Chung tiểu thư, tôi mặc dù là một quận chúa, nhưng cũng là lão bản của Bách Bảo Trai, làm sao có thể thay hài tử của Cốc hoàng hậu đi thuyết phục khách nhân của mình? Huống chi, chuyện tranh chấp của ta với nữ nhi của hộ quốc công Cốc Bích Lâm, ngươi không phải không biết chứ?"

Chung Xảo nghe vậy có chút sững sốt: "Ngươi thật không phải muốn đến thay lục hoàng tử thuyết phục chứ?"

Quý Như Yên trực tiếp nói, hoàn toàn không che dấu tâm tình của mình

Chung Xảo nghe như vậy, trong lòng cũng yên tâm "Vậy ngươi đến, thật sự là chỉ vì muốn đưa đồ trang sức cho ta sao?"

"Này... Thật ra cũng không phải"

Quý Như Yên thành thật nói

Chung Xảo nghe vậy, mặt liền biến sắc: "Ngươi! ____"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 359: Nữ nhi Chung thị lang 4

"Chung tiểu thư, ta đến nơi này, chỉ là muốn hỏi ngươi đã có người trong lòng hay chưa? Nếu có, ta tuyệt đối sẽ không nhiều chuyện"

"Ngươi là có ý tứ gì?"

Chung Xảo khó hiểu hỏi

Quý Như Yên thấy vậy liền nói: "Chung tiểu thư là ái nữ của Chung thị lang, Chung thị lang lại là tâm phúc của thánh thượng, hôn sự của ngươi sợ là sẽ có sự nhúng tay của thánh thượng. Hiện giờ lục hoàng tử đang ra sức lấy lòng Chung thị lang, thậm chí muốn thú ngươi là sủng phi, ngươi chẳng lẽ nguyện ý làm thiếp thất sao?"

"Không! Chung Xảo ta tuyệt không làm thiếp!"

Chung Xảo lúc này đen hơn phân nửa

Quý Như Yên cười cười: "Ta hôm nay tới đây, chỉ là muốn hỏi ngươi đã có người trong lòng chưa, nếu đã có vậy ta liền chúc mừng ngươi. Nếu chưa có ta cũng chỉ có thể lực bất tòng tâm. Dù sao hôn sự của ngươi thánh thượng cũng muốn chỉ hôn"

"Ngươi thật sự có thể giúp ta sao?"

Chung Xảo đột nhiên nhỏ giọng hỏi

"Không thử vĩnh viễn sẽ không có cơ hội, ta không dám nói nhất định có thể thành, nhưng ta sẽ cố hết sức"

Quý Như Yên nói lời này, giống như một bày mỹ vị đặt trước mặt Chung Xảo, muốn ăn nhưng lại vô cùng kiêng kỵ

Quý Như Yên cũng không nói, chỉ tiến lên, mang trang sức cài trên đầu cô

Thanh âm nhẹ nhàng chậm chạp: "Một nữ nhân hạnh phúc nhất chính là sống cùng người mình yêu đến già. Ngươi nấu ăn cho hắn, hắn vì ngươi vẽ lông mày. Đạo lý ngươi chắc cũng hiểu. Nam tử trên thế gian rất nhiều, nhưng ngươi muốn người nào chỉ có mình ngươi biết. Nếu như ngươi không tranh thủ, bỏ lỡ chuyện cả đời này, thì đừng hối hận"

Vừa nói, Quý Như Yên vừa thay đổi kiểu tóc của Chung Xảo

Bởi vì Chung Xảo đang nhập tâm suy nghĩ đến chuyện đại sự của mình, lên không chú ý đến cử chỉ của Quý Như Yên

Chung Xảo cười nhẹ nhàng, hai má hiện lên lúm đồng tiền, thanh âm nhẹ nhàng mà kiên định: "Ta thích Yên vương thế tử, ta muốn cùng hắn ở cùng một chỗ!"

A!

Đại mỹ nhân này cự nhiên thích thế tử ca ca?

Phải biết rằng, danh tiếng của thế tử ca ca ở Thịnh kinh không tốt, tuyệt đối là bị người ta dẫm đạp

Chính là, Chung Xảo lại thích thế tử ca ca ăn chơi trác táng?

Quý Như Yên kinh ngạc nhìn Chung Xảo: "Chung tiểu thư, người sao lại thích Yến vương thế tử?"

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Chung Xảo có chút đỏ ửng: "Hắn đối với ta có ơn, năm kia thánh thượng ở vùng tây bắc săn bắn, ta mang theo hai tỷ nữ cùng đi. Sau lại vô tình gặp bầy sói công kích, sau đó hai tỷ nữ rời đi, trong lúc ta tuyệt vọng nhất, là hắn xuất hiện đuổi bầy sói kia đi..."

Quý Như Yên nghe trong lòng rất muốn không nói gì

Nói đi nói lại, vẫn là anh hùng cứu mỹ nhân!

Thỏ địa a!

Nghĩ đi nghĩ lại, không phải là giống như nàng và Lạc Thuần Thần sao?

Quý Như Yên hé miệng, không muốn nghĩ đến Lạc Thuần Thần kia

Ngược lại tiếp tục hỏi chuyện Chung Xảo, nếu nàng đã có người trong lòng, đương nhiên cũng không thể ở cùng một chỗ với Nguyên Chiêu

Nếu Chung Xảo có thể cùng thế tử ca ca kết làm phu thê, thật có thể cũng là chỗ dựa vững chắc cho thế tử ca ca

Miền cho Yên vương giống như bây giờ, bị cấm trong Thịnh kinh

"Quận chúa, người sẽ giúp ta sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 360: Nữ nhi Chung thị lang 5

Chung Xảo nhìn Quý Như Yên ánh mắt mang theo lo lắng

Quý Như Yên buồn cười nhìn nàng, đem gương đưa cho nàng: "Ta sẽ giúp người"

Lúc gương đưa cho Chung Xảo, là lúc nàng tươi cười như hoa

Nhìn bộ dạng mình trong gương, Chung Xảo hai má ửng hồng, càng giống như là nữ nhân đang thẹn thùng

"Kế tiếp ta phải làm cái gì?"

Chung Xảo hỏi

Thật đúng là một nữ nhân nóng vội

Quý Như Yên nghĩ nghĩ: "Chuyện người thích Yến vương thế tử, Chung đại nhân có biết không?"

"Phụ thân đương nhiên biết, cho nên mới không đồng ý cho lục hoàng tử cầu thú ta!"

Chung Xảo nghĩ đến lục hoàng tử, liền hận không thể đem hắn bóp thành mảnh vụn

Cái gì, còn muốn nàng trở thành thiếp thất của hắn sao?

Bằng thân phận của nàng, sao có thể làm thiếp!

Quý Như Yên gật gật đầu: "Nói như vậy, ta đây trước phải cùng Chung đại nhân bàn bạc một chút, dù sao cũng là chuyện của người cùng thế tử, vẫn phải hỏi ý kiến hắn mới tốt. Bằng không làm cho phụ mẫu người thương tâm khổ sở cũng không phải hiếu!"

Quý Như Yên đề nghị, Chung Xảo liền liên tiếp gật đầu tán thành: "Quận chúa nói rất đúng, nếu ta thật sự có thể cùng Yến vương thế tử ở cùng một chỗ, thì người chính là đại ân nhân của ta"

"Chung tiểu thư nói lời này khách khí rồi, nếu người thật sự có thể cùng thế tử ca ca kết làm phu phụ, đến lúc đó ta cũng phải gọi người một tiếng tâu tâu"

Quý Như Yên cười cười, nghĩ đến điều gì đó tiện đà hỏi: "Chung tiểu thư, nếu thế từ ca ca không trở về Thịnh kinh, ngươi nguyện ý ở cùng hân ở Viễn Đông không?"

"Đương nhiên nguyện ý. Ở Thịnh kinh có rất nhiều trói buộc, ta không thích nơi này, ở chỗ này ta cảm thấy không thoải mái. Nếu không phải mẫu thân không cho ta rời đi, ta cũng nhất định muốn cùng thúc thúc rời đi"

Người Chung Xảo nhắc đến chính là, tướng lĩnh Thịnh kinh Chung Bĩ Hòe

Lục hoàng tử muốn có Chung Xảo, đơn giản là muốn Chung Bĩ Hòe duy trì, khiến cho hân thành công bức vua thoái vị

Chính là, Chung Bĩ Hòe này cũng không phải kẻ ngốc

"Vạn nhất nhiều năm cũng không trở về?"

"Này..."

Chung Xảo ngăn người, theo sau dường như quyết định: "Nếu như ta thật sự thành thân cùng thế tử, ta đây sẽ khuyên phụ thân đổi nơi ở, làm cho phụ thân đến Viễn Đông. Ta là nữ nhi duy nhất trong nhà, tất nhiên phải bồi dưỡng bọn họ quãng đời còn lại mới đúng"

Quý Như Yên mỉm cười: "Ngươi có thể yên tâm, Yên vương còn ở Thịnh kinh, cho dù thế tử ca ca có không thích Thịnh kinh như thế nào, cuối cùng cũng vẫn phải trở về thăm Yên vương, đạo lý hiếu tử này hân cũng không thể không hiểu"

Chung Xảo lúc này mới yên tâm thở một hơi

"Không nói chuyện này nữa, đến xem tay nghề của ta, trang điểm như vậy, ngươi có hài lòng không?"

Quý Như Yên ý bảo nàng xem mình trong gương

Chung Xảo bước tới gương đồng, nhìn nhìn mới phát hiện ra mình thật sự kiều mỹ xinh đẹp, cách trang điểm này đúng là uyển chuyển động lòng người

"Này, là ta sao?"

Chung Xảo vừa mừng vừa sợ

Quý Như Yên ở bên trên ghẹo nàng: "Đây không phải là Chung tiểu thư, thì là thiên tiên hạ phàm sao?"

"Quận chúa miệng của ngươi đúng là không buông tha người khác!"

Chung Xảo vừa thẹn vừa giận

Hai người đang ở trong khuê phòng đùa giỡn, bên ngoài có tiếng gõ cửa của tỳ nữ: "Đại tiểu thư, phu nhân nói thức ăn đã chuẩn bị xong, nói đại tiểu thư cùng quận chúa đến dùng bữa".

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 361: Nữ nhi Chung thị lang 6

"Đã biết"

Chung Xảo lên tiếng, hướng Quý Như Yên nói: "Mẫu thân đã chuẩn bị tốt, ngươi cùng ta đi thôi"

"Hảo, vậy quấy rầy"

Quý Như Yên hơi hơi vuốt cằm

Trên bàn ăn, đều là những thứ thức ăn thường ngày, cũng không phải bởi vì Quý Như Yên đến mà phô trương lãng phí!

Đối với điểm này, Quý Như Yên quả thật rất bội phục Chung phu nhân

Mọi người vừa lên bàn, Chung phu nhân mang về mặt tươi cười, đối với Quý Như Yên nói: "Như Yên quận chúa, quý phủ chỉ có mấy thứ đồ ăn cùng rượu nhạt, nếu có tiếp đón không chu toàn xin thứ lỗi cho"

"Chung phu nhân khách khí, vì ta mà khiến cho Chung phu nhân tốn nhiều công sức như vậy"

Quý Như Yên lại quay sang Chung thị lang nói: "Chung đại nhân, cho rằng như thế nào"

Chung thị lang sờ râu trắng như suốt của mình, vui mừng gật đầu: "Quận chúa quả nhiên là một vị quận chúa tốt"

"Chung đại nhân quá khen, nếu như nhóm đại quan trong triều, đều sẽ ở trên bàn ăn com phô trương lãng phí, cũng tất nhiên không biết nhân dân đói khổ mà mặc sức ra tiêu ngân lượng"

Quý Như Yên nhắm thẳng vào sự khoa trương trong cung, nói như vậy, cũng chính là muốn trực tiếp nhắm thẳng đến thánh thượng Phù Ngao Thiên. Tuyệt đối có thể phạm vào tội bất kính, thậm chí còn bị chém đầu

Lần trước tết trung nguyên trừ khoản ở Thiên Hi điện, cũng là do hần đề nghị, may mà ngân lượng thiếu đã có lại được, thay thánh thượng giải quyết vấn đề ở vùng Nam Cương

Hiện giờ, Quý Như Yên lại nhắm thẳng vào sự ăn tiêu lãng phí trong cung, quả thật cũng là số tiền chi tiêu lớn

"Kia làm phiền Chung đại nhân"

"Đến ăn com"

Nhà giàu trên bàn ăn com sẽ không nói sự thật, vì vậy nghĩ muốn ở trên bàn ăn com hỏi chuyện gì đó, cũng thật sự không có khả năng

Ăn xong một bữa, cũng là buổi chiều

Sau khi uống trà xong, Chung thị lang mời Quý Như Yên đến thư phòng

Nam nhân bàn đại sự đều ở trong thư phòng

Bước tới thư phòng, về mặt của Chung thị lang vô cùng u sầu, đột nhiên quỳ xuống trước mặt Quý Như Yên: "Lão phu có chuyện muốn cầu quận chúa hỗ trợ, nếu được chuyện, Chung gia nhất định sẽ coi quận chúa là đại ân nhân"

Quý Như Yên thấy thế hoảng sợ, chạy nhanh giúp hần đứng dậy: "Chung đại nhân đứng lên đi. Ngươi là mệnh quan triều đình, ta chỉ là một tiểu nữ tử, không đáng để ngươi quỳ lạy ta"

Chung thị lang cười khổ: "Thế nhân chỉ biết lão phu là tâm phúc của thánh thượng, ai lại không biết ta tuy là tâm phúc, nhưng phải giải quyết các vị hoàng tử thế nào cho chu toàn mới là một"

Quý Như Yên giúp đỡ hần đứng dậy, ở bên khuyên nhủ nói: "Người còn sống một ngày chính là tu luyện phẩm tâm. Chung đại nhân vì nước vì dân, đã trả giá rất nhiều, ngươi nếu có khó khăn gì cứ nói thẳng, chỉ cần ta giúp được nhất định sẽ giúp"

"Xảo nhi nha đầu kia nói với ngươi tâm sự không?"

Quý Như Yên gật gù: "Chung tiểu thư đã muốn nói"

Chung thị lang cười khổ: "Nha đầu kia, từ nhỏ liền đã là nữ nhi lão phu cùng phu nhân yêu thương nhất. Đứa nhỏ đó cá tính kiên cường, một khi đã quyết định chuyện gì sẽ không bỏ cuộc, nó chung tình với Yên vương thế tử, việc này lão phu đã sớm biết. Chính là vẫn chưa nói cho Yên vương thế tử biết. Hiện giờ Lục hoàng tử đang dựa, thậm chí Cốc hoàng hậu cũng âm thầm hướng đệ đệ tạo áp lực, nếu là không làm cho Xảo Nhi tìm được vị hôn phu thích hợp, cả đời Xảo Nhi nhất định sẽ bị hủy a!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 362: Giả có thai 1

Chung thị lang lời nói thâm thía, khuôn mặt lộ vẻ mệt mỏi, nghĩ tới việc này, khiến tim của hần đau giống như bị dao cắt

Quý Như Yên biết, mấy ngày nay, Cốc hoàng hậu đối với nhóm nữ nhi đại quan trong kinh thành, đều gián tiếp ám chỉ, muốn cho nhóm quý nữ này làm sủng phi của lục hoàng tử

Chung thị lang là tâm phúc của thánh thượng, đệ đệ lại ở kinh thành làm tướng lãnh cấm vệ quân, tuyệt đối là sự lựa chọn số một của Cốc hoàng hậu

Nhưng là, nữ nhân Chung Xảo này lại là bảo bối của Chung thị lang, vô cùng sủng ái, hần sao có thể để nữ nhi mới chỉ mười sáu tuổi tiến vào cung làm sủng phi của lục hoàng tử

Chung phu nhân lại nói với Chung thị lang, nếu như nữ nhi làm thiếp nàng tuyệt đối sẽ không sống nữa

Kể từ đó, Chung thị lang lại càng cảm thấy khó xử

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn, tuy nói là một nhân tài, nhưng nếu nhập cung làm thiếp thất, kia nhất định phải có tâm kế mới có thể sống trong hậu cung lâu dài

Lấy tính tình thẳng thắn kia của Chung Xảo, không bị người khác nuốt chửng mới lạ

"Kia ý của Chung đại nhân là"

Chung thị lang nhìn chằm chằm nàng: "Giúp Xảo Nhi, nếu thế tử không thích Xảo Nhi, ta đây cũng chỉ có thể tìm người nhân phẩm tốt cho đứa nhỏ kia, không thể để nó làm thiếp thất"

Hần!

Nàng không phải là thần tiên đâu?

Hơn nữa hôn sự của Chung Xảo nhất định sẽ có sự nhúng tay của thánh thượng

Trước mắt muốn hóa giải việc này chỉ có một cách

Gạo nấu thành cơm!

Thế tử ca ca ở Viễn Đông xa như vậy, hơn nữa trong thời gian ngắn cũng không thể trở về

Nghĩ đến đây, trước mắt Quý Như Yên sáng ngời, như là vớ được cái gì đó, vỗ vỗ ót mình: "Có cách!"

Chung thị lang thấy cử chỉ của nàng, liền vội vàng hỏi: "Không biết quận chúa có cách gì?"

Quý Như Yên có chút khó xử nhìn nhìn Chung thị lang: "Chung đại nhân, biện pháp là có. nhưng sợ sẽ mất thể diện, hơn nữa..."

"Người cứ nói nghe một chút"

Chung thị lang khẩn cấp

Quý Như Yên thấy thế cũng không che giấu, nói thẳng: "Giả có thai!"

"Giả có thai?"

"Đúng vậy, nói Chung tiểu thư mang thai cốt nhục của Yên vương thế tử! Như vậy có thể không cần tham gia tuyển tú, thậm chí có thể cho Chung tiểu thư như ý nguyện ở cùng một chỗ với Yên vương thế tử!"

Chung thị lang do dự một chút: "Yên vương thế tử sẽ thú Xảo Nhi sao?"

"Chỉ cần Chung đại nhân nguyện ý, tôi có thể cam đoan thế tử ca ca nhất định thú Chung tiểu thư, cũng hứa lấy vị trí thế tử phi, tuyệt không ủy khuất Chung tiểu thư!"

Quý Như Yên cam đoan, chỉ cần có thể nói như vậy, lấy tâm tình của Yên vương hiện tại vô cùng muốn bé cháu, sao có thể không bắt Yên vương thế tử thú thê tử đây

Thế tử ca ca tuyệt đối trốn không thoát khỏi lòng bàn tay của Yên vương!

Hơn nữa, lúc đại hôn, thế tử ca ca có thể tạm thời quay về Thịnh kinh ở vào ngày, tốt nhất có thể bí mật mang mấy vạn binh lính trở về, nắm chắc phần thắng trong tay

Quý Như Yên hứa hẹn làm cho Chung thị lang có chút buông lỏng

Nhưng vẫn không nhả ra, Quý Như Yên cũng biết Chung thị lang xuất thân là văn nhân, đối với danh dự rất coi trọng, sự tình liên quan đến nữ nhi, hần cũng không muốn

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 363: Giả có thai 2

Quý Như Yên đợi hồi lâu, vẫn không thấy Chung thị lang đáp lời, vì thế cười cười: "Chung đại nhân, muốn cùng Chung phu nhân bàn bạc một chút không? Dù sao việc liên quan đến danh dự của Chung tiểu thư, tôi chỉ là người ngoài cũng không tiện nói nhiều!"

Lời nói này, làm cho Chung thị lang nhìn nàng cảm kích

"Quận chúa, trước tiên cứ ở thư phòng thưởng trà, lão phu đi một chút sẽ trở về"

"Chung đại nhân mời"

Quý Như Yên thân nhiên cười cười

Nhìn theo Chung thị lang rời khỏi thư phòng, Quý Như Yên tùy ý tìm kiếm thư tập trên giá sách. Nhìn nơi nơi đều là tùy bút

...

Khuê các của Chung Xảo, Chung phu nhân yêu thương vuốt ve gương mặt của cô: "Xảo Nhi, con cùng quận chúa đã nói cái gì?"

"Mẫu thân, con nói với quận chúa, người con thích là Yên vương thế tử"

Chung Xảo cầm tay mẫu thân của mình, thanh âm nhu hòa

Chung phu nhân hiểu ý cười: "Chỉ cần con vui vẻ, vậy chiều lòng con đi. Hạnh phúc phải nắm trong tay, đây mới là hạnh phúc thật sự"

"Mẫu thân..."

Chung Xảo có loại cảm giác nghĩ muốn roi lệ, mẫu thân vì chuyện của nàng mà đã bạc mấy sợi tóc

Phụ thân lại gấp đến độ cả ngày ngủ không ngon

Đều là vì lo lắng chuyện của nàng

Hai người đang nói chuyện giống như tri kỷ, Chung thị lang vội vàng tiến vào

"Xảo Nhi! Phu nhân? Hai người ở đây, ta cũng không phải đi gọi hai người, hai người thông thả nghe ta nói. Quận chúa vừa mới nói cho ta một biện pháp, nhưng sự việc trọng đại, ta cảm thấy phải cùng hai người thương lượng mới có thể quyết định"

Chung thị lang vừa tiến đến, lập tức đem kế sách của quận chúa nói nhỏ cho nữ nhi biết

Chung phu nhân trầm mặc không nói, Chung Xảo thì lại đỏ mặt xấu hổ

Chung thị lang thấy hai mẹ con nàng nửa ngày không nói, liền cấp bách hỏi: "Hai người nghĩ thế nào? Nếu không đồng ý, ta sẽ quay về nói với quận chúa!"

Chung phu nhân không nhìn Chung thị lang, ngược lại quay lại nhìn nữ nhi nhà mình: "Xảo Nhi, con thấy sao?"

"Con nguyện ý!"

Ánh mắt Chung Xảo vô cùng kiên định

Chung thị lang ở bên nói: "Van nhất, Yên vương thế tử không thú con, đến lúc đó con có thể..."

Chung Xảo ánh mắt trong suốt: "Phụ thân, nếu thế tử không muốn thú con, kia cũng là cái mệnh của nữ nhi. So với bị người khác bài bố, làm thiếp của hoàng thất, nữ nhân thả rằng buông tay đánh cược một lần! Chính là làm như vậy, xem ra bất hiếu với hai người!"

Chung phu nhân dịu dàng ôm nàng: "Nữ nhi ngọc, con là nữ nhi của chúng ta, sao có thể trách con? Cũng là cha mẹ vô năng, làm cho con lâm vào khốn cảnh này"

Ngụ ý là tự trách mình, không thể bảo hộ nàng chu toàn

Chung thị lang trong lòng cảm thấy chua chát, lời nói này của phu nhân, cũng là nỗi khổ của hắn

Mặt ngoài là quan lớn, nhưng trước mặt hoàng thất vẫn bị người khác an bài

Chung thị lang an ủi: "Xảo Nhi, con đừng nói nhiều, chỉ cần con nguyện ý, phụ thân nhất định giúp con! Huống hồ quận chúa của nói, chỉ cần con nguyện ý giả có thai tránh được đợt tuyển tú, quận chúa nhất định sẽ có cách cho con làm chính phi của Yến vương thế tử"

"Phụ thân"

Chung Xảo khóc thảm, chỉ cần nghĩ đến hai người sinh thành ra mình, nàng lại cảm thấy áy náy

Vì chuyện của mình, mẫu thân và phụ thân mới cân nhắc kỹ lưỡng như vậy

Chung thị lang tiến lên vỗ vỗ bả vai của nàng: "Tốt lắm, con đã đồng ý, ta đây trở lại nói với quận chúa, sau đó thương nghị chuyện tiếp theo với người. Vài ngày nữa là đến đợt tuyển tú, nếu như không nhanh chóng chuẩn bị, chỉ sợ không còn kịp"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 364: Giả có thai 3

Nói xong, ánh mắt của hắn lại dừng trên người Chung phu nhân

Chung phu nhân hướng hắn gật đầu, tỏ vẻ chính mình tán thành

Chung thị lang dặn dò các nàng vài câu, liền vội vàng đi đến thư phòng

Trong thư phòng Quý Như Yên đang lật xem quyển tùy bút, nghe thấy tiếng bước chân, liền biết Chung thị lang trở lại, trong lòng âm thầm nghĩ: Thương lượng thực nhanh

Chung thị lang vừa thấy nàng liền nói: "Quận chúa, chuyện kế tiếp, phiền người an bài"

Nói như vậy chính là đồng ý với kế hoạch của nàng

Quý Như Yên mỉm cười: "Đầu tiên phải thay đổi mệnh tướng của Chung tiểu thư, làm cho nàng thoát nhìn như nữ tử mang thai, tiếp theo Chung đại nhân phải lập tức vào cung thỉnh tội với thánh thượng, tội tự nhiên chính là vô phương giáo nữ, thỉnh cầu thánh thượng giáng tội, chuyện kế tiếp, liền giao cho ta là được"

"Này, trong phủ có thái y thánh thượng ba, chỉ sợ là thái y đó có thể nhìn ra được việc này..."

Chung thị lang có chút khó xử

Quý Như Yên nghe vậy: "Việc này giao cho ta, đêm nay ta sẽ nói bằng hữu trên giang hồ của ta đến Chung phủ một chuyến, chuyện này hắn làm rất tốt"

"Có cần lão phu tiếp đãi?"

"Không cần, hắn đến vô ảnh đi vô tung, là Ngân Diện công tử trong giang hồ. Có hắn ra tay, chuyện giả có thai này nhất định sẽ không ai phát hiện"

"Kia thật sự đa tạ quận chúa!"

Chung thị lang còn kém không đem nàng tôn lên là phật sống, thật muốn quỳ trên mặt đất mà dâng hương cho nàng

"Một khi đã như vậy, Chung thị lang chuẩn bị tốt chuyện thỉnh tội với thánh thượng đi, hướng thánh thượng làm khó dễ, sau đó yêu cầu Yến vương thế tử phụ trách. Nói phải từ từ, tuyệt đối đừng làm thánh thượng tức giận"

"Hảo, hảo, lão phu sẽ làm thật chu toàn"

Chung thị lang đáp

"Ta bây giờ rời đi, có chuyện gì phái người nói chuyện với chương quầy Bách Bảo Trai là Mặc thúc, miễn cho ta và người lộ kế hoạch"

"Quận chúa lo lắng chu đáo, ta đây hiểu được"

"Chung đại nhân, cáo từ!"

Quý Như Yên đem sách ở trên tay tùy ý đặt trên bàn, mau chóng ly khai khỏi Chung phủ

Quý Như Yên vừa rời khỏi Chung phủ, tin tức này liền truyền đến tai lục hoàng tử

Đối với quận chúa Quý Như Yên này, lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn chưa từng để trong mắt, nàng chẳng qua chỉ là một nữ tử, cũng không có giỏi giang gì

Nữ tử không có khả năng làm trở ngại chuyện đại sự của hắn, vì vậy khi hạ nhân báo điều này, hắn liền không để ý đến

Hôm sau

Lúc lâm triều, Chung thị lang lập tức thỉnh tội từ chức, nói khuê nữ chưa phụ quân đã mang thai, còn nói nam tử cùng Chung Xảo kia chính là Yên vương thế tử Phù Nhạc Thánh

Thánh thượng Phù Ngao Thiên mới đầu nghe được tin này, tất nhiên là tức giận

Nhưng tức giận xong cũng bình tĩnh phân tích sự tình, Trường An Hậu bên cạnh cũng ghé vào tai hắn thổi gió, vì thế Chung thị lang mới không bị xử phạt

Cùng lúc đó, thánh thượng Phù Ngao Thiên hạ chỉ, làm cho Yên vương thế tử Phù Nhạc Thánh từ Viễn Đông trở về Thịnh kinh thành hôn

Khi lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn lâm triều, chỉ có thể tro mắt nhìn thánh thượng chỉ hôn cho nữ nhi của Chung thị lang, thậm chí chỉ cần Yên vương thế tử Phù Nhạc Thánh hồi kinh, hai người liền kết hôn

Nghe tin tức như vậy, lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn cả người tức giận đến muốn giết con tiện nhân Chung Xảo kia!

Mẫu Đơn cung

Cốc hoàng hậu thu được tin tức này, lập tức hướng lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn đặt câu hỏi: "Người mấy ngày nay làm cái gì, lời nói của bản cung đều nghe như gió thổi bên tai sao? Chẳng lẽ người không biết nữ nhi Chung thị lang quan trọng với chúng ta thế nào? Chung Xảo cùng Yên vương thế tử kết thân, người sẽ hai bàn tay trắng!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 365: Giả có thai 4

Tâm tình của Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn vốn đã khó chịu, nay lại bị Cốc hoàng hậu gọi đến Mẫu Đơn cung, nguyên do cũng không chịu hỏi, liền bắt đầu quở trách hắn

Hắn cũng giận: "Mẫu hậu có bản lĩnh như vậy, vì sao không đi thỉnh phụ hoàng hạ chỉ, trực tiếp đem Chung Xảo kia trở thành sủng phi của con không phải nhanh hơn sao?"

"Người___"

Bị hài tử của mình nói như vậy, Cốc hoàng hậu cũng giận đến run người!

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn tức giận không thôi: "Chung Xảo là người không biết thẹn, nếu nàng ta đã như vậy thì thần quả quyết không muốn. Mẫu hậu nếu không có chuyện gì, thì thần cáo lui trước!"

"Người đứng lại! Mẫu hậu nói người hai câu người liền không chịu được có phải hay không? Người hai ngày trước không phải nói thái độ làm người của Chung thị lang rất tốt hay sao? Như thế nào hôm nay lại xảy ra chuyện như vậy?"

"Nhi thần cũng không phải thần tiên, làm sao có thể biết được!"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn vẫn tức giận, bị người khác lừa gạt làm cho hắn có cảm giác như muốn phát điên

Nếu không phải Chung thị lang là tâm phúc của phụ hoàng, chỉ sợ chuyện này cũng đủ cho hắn làm Chung thị lang chết một trăm lần

Cốc hoàng hậu liếc hắn một cái: "Bản cung không phải đã cho người âm thầm giám thị Chung phủ sao?"

Nghe thấy lời nói của Cốc hoàng hậu, Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn lúc này mới nhớ ra điều gì đó

"Mẫu hậu, ngày hôm qua có ám vệ báo lại, nói là Quý Như Yên đến Chung phủ đưa trang sức cho Bách Bảo Trai..."

Lời của hắn còn chưa nói hết, khuôn mặt của Cốc hoàng hậu đã trở nên dữ tợn, sắc nhọn kêu lên: "Lại là nàng!"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn bị nàng bắt thình lình oán hận, biến thành không hiểu sao: "Mẫu hậu, người làm sao vậy?"

"Người tôi! Tuyên thái y lập tức đến Chung phủ xem Chung Xảo có thật sự mang thai hậu không, nếu không mang thai, lập tức đi báo thánh thượng!"

Cốc hoàng hậu hận khí cực đại, phân phó cung tỳ bên người làm chuyện

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn can lại cung tỳ: "Mẫu hậu, người đây là hồ đồ rồi sao? Nếu Chung Xảo thật không phải mang thai, thì phải là tội khi quân, tội danh lớn như vậy, Chung thị lang quả quyết không dám phạm vào!"

"Hắn không dám, cũng không có nghĩa là Quý Như Yên không dám!"

Nàng có thể khẳng định Chung thị lang nhất định là bị Quý Như Yên châm ngòi, mới có thể can đảm dám làm ra chuyện khi quân như vậy

Thấy mẫu hậu có chút mất ý trí, lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn đành phải ăn ngay nói thật: "Mẫu hậu! Phụ hoàng dưới con thịnh nộ, đã phái thái y đi xem Chung Xảo, có hai vị thái y làm chứng, chứng nhận nàng mang thai, hơn nữa còn hơn một tháng!"

"Thật sự mang thai?"

Cốc hoàng hậu vẫn không tin

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn thấy trong lòng mẫu hậu vẫn có lòng nghi ngờ, có chút tức giận nói: "Mẫu hậu, người kiểm tra cho Chung tiểu thư trong đó còn có thân tín của người, như vậy người còn không tin sao?"

Cốc hoàng hậu vẫn còn kinh hãi không tin tưởng chuyện trước mắt của mình

Rõ ràng trước mắt đã là năm vạn cấm vệ quân, cứ như vậy liền bị Quý Như Yên cướp đi

Nói không chừng, chuyện ba mươi vạn đại quân kia cũng là do Quý Như Yên một tay làm nên

Nếu thật sự là như thế, kia vậy chính mình đã quá coi thường nàng!

Nghĩ đến chuyện Uyển phi từng nói qua với nàng, Cốc hoàng hậu không khỏi liên tục cười lạnh

Một khi đã như vậy, vậy làm cho nàng cùng Yên vương phủ xuống hoàng tuyền đi

Mẫu Đơn cung không bình tĩnh, đồng dạng Từ Dương cung cũng vậy

Tuyết tần lần trước đã có dã tâm vạch trần thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn, khiến cho thánh thượng giải trừ lệnh cấm với nàng

Hiện giờ nàng đã được trở về Từ Dương cung, tuy chỉ mới là tần, nhưng so ra cũng là một tin tức tốt, ca ca rốt cuộc muốn đến Tì U quốc!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 366: Ngọc Tiểu Long nhập kinh 1

Tuyết tần vui vẻ rạo rực tươi cười, chỉ cần ca ca tới đây, xem ai còn dám khi dễ nàng!

Cái gì Uyển phi, cái gì hoàng hậu, đều cho các nàng chờ coi!

Tuyết tần nắm trong tay chén rượu, khoe miệng nổi lên ý cười phê huyết

Tỳ nữ đứng ở một bên nhìn thấy Tuyết tần như vậy cũng cảm thấy khinh thường

Nếu không tiểu thư giữ lại cho nàng ta mạng sống khi đến lúc còn dùng, thì làm sao nàng ta có thể sống được đến hôm nay

...

Cùng ba đêm ngày hôm đó Trường An Hậu An Huyền lặng lẽ tiến vào Phi Liễu các của Quý Như Yên

"Tỷ tỷ mọi chuyện đã ổn thỏa..."

An Huyền vừa tiến đến, thấy Quý Như Yên nằm trên ghế, liền trực tiếp nói một câu như vậy

Quý Như Yên đưa mắt nhìn về hướng cái bàn trong phòng: "Hôm nay gặp người bán trái cây trên phố, ta nhớ rõ người thích ăn trái cây này nhất, liền mua cho người một ít"

An Huyền nhìn về hướng bàn, phát hiện thấy trái cây kia màu hồng, chính là quả lựu mà hắn thích ăn nhất

Quả lựu nhiều hạt, Quý Như Yên từ trước đến nay đều không thích ăn, hơn nữa thứ này lại vô cùng ngọt l

Nhưng loại hoa quả này lại là thứ An Huyền thích ăn nhất

Bởi vì, thời điểm hắn cùng tỷ tỷ quen biết, chính tỷ tỷ đã đưa cho hắn trái cây này

"Đa tạ tỷ tỷ, tỷ tỷ còn có một chuyện, sau khi bãi triều, lục hoàng tử liền đến cung gặp hoàng hậu"

Quý Như Yên nhắm hai mắt, cuối cùng mở ra một nửa: "Àn, Cốc hoàng hậu hắn là cũng phải nên biết việc này đều là do tôi bày ra. Nếu như nàng ta còn không biết, kia thật không xứng đáng chết dưới tay ta. Chuyện thiên kim của Chung thị lang, giao cho người xử lý. Thế tử Phù Nhạc Thánh nếu như trở lại, trực tiếp bắt hắn động phòng, việc này Yên vương đã đồng ý. Người cứ như vậy mà làm"

"Dạ"

"Ngọc Tiểu Long khi nào nhập kinh?"

"Tối nay sẽ đến kinh, chính là chưa trở về tướng quân phủ, cũng không gặp mặt thánh thượng, ngược lại, lại đến phía đông đại trạch, tựa hồ đang đợi tỷ tỷ xuất hiện"

Nghe vậy, hai trong mắt của Quý Như Yên lập tức mở ra, có tia thú vị: "Hắn cứ nhiên đi vào trong đó chờ ta?"

"Đúng vậy tỷ tỷ, muốn hay không..."

Con người của An Huyền lộ ra hung quang

Quý Như Yên lắc lắc đầu: "Không, Ngọc Tiểu Long không thể chết được, nếu không Nam Cương sẽ hỗn loạn, hơn nữa đứa con của Tuyết tần vẫn còn ở Nam Cương! Một khi Ngọc Tiểu Long chết, phế vật hoàng tử Phù Nguyên Phong kia không phải sẽ trở thành tướng quân vùng Nam Cương sao?"

"Kia tỷ tỷ muốn đi thấy hắn?"

"Nếu đã đến, vậy ta cũng nên đến"

Quý Như Yên đứng lên, lời kéo xiêm ý: "Người cũng theo giúp ta"

"Được"

Hai người một trước một sau rời khỏi Yên vương phủ, thẳng đến phía đông đại trạch của Quý Như Yên

Phía đông đại trạch lạng yên không một tiếng động

Quý Như Yên đi vào bên trong, cũng không cần đảo mắt nhìn quanh bốn phía, liếc mắt một cái đã thấy Ngọc Tiểu Long đứng ở giữa sân

Ngọc Tiểu Long ba mươi tuổi, nếu như ở hiện đại mà nói, chắc chắn là một soái ca có cả tiền lẫn sắc

Ngọc Tiểu Long dưới ánh trăng, một thôi khô giáp màu bạc, càng có vẻ uy vũ khí phách

Quý Như Yên cùng An Huyền xuất hiện, lúc đầu hắn ngăn ra, theo sau đó là chấp tay: "Ngọc Tiểu Long gặp qua ân nhân"

Về phần An Huyền đứng ở phía sau, Ngọc Tiểu Long cũng không để ý tới

"Không nghĩ tới, người nhìn đến ta là một nữ nhân, vẫn còn giữ được vẻ trầm ổn như vậy. Người cùng Ngọc lão gia, quả nhiên không phải một loại người. Ngọc tướng quân, mời vào"

"Ân nhân, thỉnh!"

Ngọc Tiểu Long kiên trì để cho Quý Như Yên bước trước, chính mình đi theo phía sau, tiến vào đại đường tối om kìa

Ba người ngồi vào một chỗ, Quý Như Yên trước đặt câu hỏi: "Ngọc tướng quân ra roi thúc ngựa tiến vào nhập kinh, tìm ta có chuyện gì không?"

Chương 367: Ngọc Tiểu Long nhập kinh 2

"Ân nhân, không biết tỷ tỷ của ta trong cung phạm phải chuyện gì?"

Ngọc Tiểu Long thẳng thắn hỏi đúng trọng điểm

Quý Như Yên nhìn lướt qua An Huyền ý bảo hần nói

An Huyền hiểu ý, lập tức nói: "Cửu hoàng tử Nguyên Chiêu tạm cư ở Yến vương phủ, thánh thượng ban đầu bếp, cùng ngày cửu hoàng tử Nguyên Chiêu bị đầu độc, đầu bếp đó liền chết. May là cửu hoàng tử Nguyên Chiêu phúc lớn mạng lớn chưa chết được. Thánh thượng mệnh cho bản hậu điều tra chân tướng, hiện giờ mọi bằng chứng đều hướng đến Uyển phi, không biết Ngọc tướng quân muốn xử lý thế nào?"

Ngọc Tiểu Long cau mày kiếm, hần cùng với Uyển phi tình cảm rất tốt, đây không phải người khác muốn phá là phá

Nhưng là, hần rất coi trọng an nguy của phụ thân, một khi chuyện của Uyển phi làm bị vỡ nợ, không nói đến thanh danh, sợ là ngay cả mạng sống của toàn dòng họ cũng không giữ được

Chỉ cần Trường An hậu đưa tin tức này đến tai thánh thượng, toàn bộ người trong Ngọc gia sẽ không còn mạng

Độc hại hoàng tử, đại nghịch bất đạo!

Tôi này, đủ để cho toàn bộ Ngọc gia phải chết

"Kia ý của ân nhân là?"

Ngọc Tiểu Long trực tiếp hỏi Quý Như Yên

Quý Như Yên cũng không khách khí với hần, liền nói thẳng: "Chỉ cần Uyển phi không tranh quyền đoạt vị, ta liền bảo đảm toàn bộ Ngọc gia không có việc gì. Nếu như nàng ta khăng khăng một mực, như vậy kết cục cũng chỉ có chu di cửu tộc, Ngọc lão gia tuổi tác đã cao. Ta cũng không muốn Ngọc lão gia như vậy mà bêu danh thiên cổ!"

Ngọc Tiểu Long nghe vậy, lập tức trả lời: "Ân nhân ý tứ của người ta hiểu được. Ta sẽ làm theo, chỉ xin người bảo hộ Ngọc gia, Ngọc Tiểu Long ta nguyện là trâu làm ngựa của người!"

Vừa nói xong, bùm một tiếng, hần quỳ gối trước mặt Quý Như Yên

Hần đường đường là nam tử hán, lại là một đại tướng quân uy chấn

Hiện giờ vì Ngọc gia, lại không ngại quỳ xuống trước mặt Quý Như Yên

Quỳ gối trước mặt Quý Như Yên, Ngọc Tiểu Long không cảm thấy thẹn, chỉ cảm thấy tức giận Uyển phi!

Tỷ tỷ ở trong cung nhiều năm như vậy, ngay cả Ngọc gia cũng không để ý đến, thật sự làm cho hần thất vọng

Quý Như Yên phát phát tay, cũng không có ý định đỡ hần lên, chỉ thản nhiên nói: "Người đứng lên đi, ngày mai trước đi gặp thánh thượng, sau đó đi gặp Uyển phi nói chuyện, nếu nàng vẫn không cam lòng, vậy ban đêm đem nàng đến thuyền hoa gặp ta. Ta sẽ ở đó đợi các người đại giá quang lâm!"

"Hào. Ta đâu đi trước, ngày mai hướng ân nhân bồi tội!"

Ngọc Tiểu Long đứng dậy rồi đi

An Huyền có chút khó hiểu: "Tỷ Tỷ, tại sao Ngọc Tiểu Long này lại bình tĩnh như vậy?"

"Hần chính là tướng quân uy chấn, nếu chỉ vì chuyện nhỏ này mà bất ngờ, sao có bản lĩnh trở thành đại tướng quân trấn thủ Nam Cương?"

Quý Như Yên đứng lên, ngáp một cái thật lớn, liên tục hai ngày nàng không ngủ, thật sự có chút mệt mỏi

Chuyện kể tiếp chỉ cần yên tĩnh chờ xem sóng gió

Chuyện Uyển quý phi đã xử lý xong, kết tiếp là chuyện Bùi Khê đến Tì U quốc

Nàng sắp phải đến Thiên Độc quốc, trước phải đem Nguyên Chiêu lên kế vị!

Chỉ có như vậy, mới có thể làm cho Cốc hoàng hậu bị thương nặng!

"Tỷ tỷ, chuyện của cửu hoàng tử Nguyên Chiêu, có hồi báo hay không?"

"Không, tạm thời cứ xem xét trong hai ngày!"

Quý Như Yên phân phó nói: "Dựa vào Uyển phi trong cung sinh tồn đã mười mấy năm. Cho dù lúc trước nàng đối với quyền vị không cần, nhưng hiện giờ nàng chỉ sợ tuyệt đối sẽ không buông tay. Cho dù ngày mai nàng thỏa hiệp với Ngọc Tiểu Long cũng sẽ tuyệt đối không tác loạn. Chẳng thả đề cho thánh thượng đối phó nàng, trực tiếp đẩy nàng vào lãnh cung, đối với nàng coi như là trừng phạt nhẹ nhất! Về phần Nguyên Chiêu sau khi kế vị nhất định phải đem đứa con của Uyển phi là Phù Nguyên Tuấn và đứa con của Tuyết tần là Phù Nguyên Phong bỏ, để tránh xuân phong thổi lại!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 368: Say rượu 1

"Vây thập ngũ hoàng tử?"

An Huyền đột nhiên hỏi

Thập ngũ hoàng tử?

Quý Như Yên sợ run một chút, đó là đứa con thứ hai của Uyển phi Phù Nguyên Dịch, mới chỉ mười tuổi

Lần trước vội vàng gặp mặt, nàng cũng không biết bản tính của hắn ra sao

"Người ở trong cung nhiều năm, vậy bản tính của hắn thế nào?"

An Huyền suy tư một chút: "Thập ngũ hoàng tử bản tính thiện lương, cũng không thích tranh chấp"

"Vây giữ lại. Chỉ cần hắn không nổi lên dị tâm, sau khi Nguyên Chiêu đăng cơ sẽ cho hắn là thân vương, đối với thanh danh đối xử tử tế với hoàng đế, cũng rất có lợi cho Nguyên Chiêu"

Quý Như Yên bình tĩnh phân tích, đối với việc này nàng đều an bài tốt. Chỉ mong Uyển phi hiểu được những thứ kia không thuộc về mình, suy nghĩ đến Ngọc gia. Miễn cho sau này trở thành hai bàn tay trắng

Bóng đêm trở nên tối tăm, gió thu điên cuồng thổi

Tóc dài của Quý Như Yên bị gió thổi tung, có chút hỗn loạn. Làm nô ra đôi mắt đen kiên định vững như bàn thạch, đôi môi mỏng manh gắt gao mím chặt lại

Tâm tình của nàng mấy ngày nay không tốt, khiến cho nàng cảm thấy mệt mỏi

An Huyền trở về, một mình lẳng lặng đi giữa ngã tư đường

Lẳng lặng tiêu sái hồi lâu, đi tới chỗ rừng cây, Quý Như Yên đột nhiên hỏi: "Theo ta lâu như vậy, không tính muốn xuất hiện trước mặt ta sao?"

"Sợ quấy rầy suy nghĩ của nàng, lẳng lặng nhìn nàng là tốt rồi"

Thanh âm của Lạc Thuần Thần thản nhiên ở phía sau vang lên

Nghe nói như vậy, Quý Như Yên đột nhiên có chút xúc động

Hắn ôn nhu, luôn không bức nàng

Cho dù quan tâm nàng, cũng chỉ lẳng lặng đứng yên không nên tiếng, người nam nhân này thật đúng là không am hiểu lời ngon ý ngọt

Nhưng lại cứ làm cho nàng cảm động

"Xuất hiện đi, cùng ta đi uống rượu"

Quý Như Yên hít hít cánh mũi

Lạc Thuần Thần đi đến trước mặt nàng, thân hình cao lớn nhẹ nhàng đưa tay vuốt mái tóc nàng: "Nếu mệt, nói cho ta biết, ta nhất định sẽ thay nàng làm tốt"

"Đừng nói nữa, đi uống rượu thôi"

Quý Như Yên bá đạo ra lệnh

Lạc Thuần Thần tao nhã cười: "Hảo"

Từ trong không gian, lấy ra bình rượu của đại sư huynh Sở Lam Thiên: "Đến! Uống!"

Không chờ hắn đáp lại, nàng đã ngửa cổ uống

"Uống chậm một chút, miễn cho hại người";

Lạc Thuần Thần ở bên khuyên nhủ

Quý Như Yên kinh ngạc nhìn Lạc Thuần Thần cười nói: "Có đôi khi ta sẽ không để ý đến bản thân người khác, người nói ta như vậy có tàn nhẫn hay không?"

Lạc Thuần Thần vỗ nhẹ vai của nàng, thanh âm trầm thấp nói: "Đối với địch nhân từ, chính là đối với ta tàn nhẫn. Lúc trước Tĩnh phi cũng đối với địch không đủ cảnh giác, mới có thể để cho Kinh An Hậu phủ rơi vào hoàn cảnh như vậy. Chuyện Tĩnh phi nếu không thể thuyết phục nàng. Vậy ta sẽ nói cho nàng chuyện mẫu phi của ta, ngoại tổ phụ vô tội vốn không có tâm tư tranh quyền đoạt lợi. Mẫu phi liều mạng không muốn sống, cũng muốn đem ta đến tướng quân phủ, chỉ nghĩ muốn ta chiếu cố ngoại tổ phụ..."

Câu kế tiếp, Lạc Thuần Thần không nói, chỉ ngẩng đầu nhìn đám mây đen trên không trung

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 369: Say rượu 2

Quý Như Yên tìm đập mạnh loạn nhịp nhìn hắn: "Tâm tư có nhiều khúc mắc như vậy, còn muốn che chở ta?"

"Đúng vậy"

"Vì cái gì? Ta sáu tuổi quen người, nhưng cũng không biết người, người cũng đối với ta hoàn toàn không biết. Như vậy muốn che chở ta, chẳng lẽ bởi vì muốn ta giúp người giải độc?"

"Ta và nàng đều là cô nhi, có thể gặp được nàng, chính là thay đổi lớn nhất của cuộc đời ta"

Quý Như Yên nghe được lời này, cũng không hiểu cho lắm

Từ khi Lạc Thuần Thần được sống trở lại, hắn rất rõ ràng đạo lý, trên đời này không ai tự nhiên đối tốt với mình

Chỉ có Quý Như Yên đối với hắn thật tâm, không cầu gì cả

Thậm chí, tuy rằng cá tính của nàng bề ngoài lạnh lùng, nhưng bên trong lại vô cùng quan tâm đến hắn

"Điện hạ..."

"Ta nghĩ nàng nên gọi ta một tiếng Thuần Thần, người nhà của ta đều gọi ta như vậy, có thể chứ?"

Nhìn đôi mắt thâm thúy của hắn, khiến cho Quý Như Yên há miệng thở dốc, vốn muốn cự tuyệt, nhưng nàng giống như bị quỷ ám, gọi hắn một tiếng: "Thuần Thần"

Thanh âm không lớn, nhưng hắn có thể nghe thấy rất rõ ràng

Lạc Thuần Thần cao hứng nở nụ cười, nụ cười kia so với bầu trời sao còn muốn chói mắt hơn ngàn lần

Hắn vốn là một nam nhân có đủ mị lực, dáng người cao nhất, hơn nữa nhiều năm luyện võ, thân hình lại không lực lưỡng giống như Nguyệt Như Hỏa, cũng không giống Tích Tiểu Mộng kia eo là nhỏ nhắn

"Như Yên, ta hôm nay thật cao hứng!"

Quý Như Yên nghe vậy rất muốn đánh người!

Con mẹ nó!

Nàng hôm nay rất mất hứng có được không?

Nam nhân này cự nhiên nói với nàng rằng hắn rất cao hứng?

Mi mất Quý Như Yên hoàn toàn nhủ lại

"Người cao hứng, ta khó chịu, kia phải thế nào?"

Lạc Thuần Thần đột nhiên đặt một nụ hôn xuống môi nàng

Quý Như Yên ngây ngốc trừng mắt, hắn vừa mới làm cái gì?

Mà chính nàng, căn bản lại không muốn đề phòng hắn?

Cử chỉ của hắn không mang sự lỗ mãng nào, giống như là chuyện đương nhiên

Thanh âm của Lạc Thuần Thần trầm thấp mị hoặc: "Từ nay về sau, nàng là nữ nhân của ta, nếu như nàng cùng nam nhân khác làm điều mờ ám, ta sẽ lập tức giết chết hắn!"

Quý Như Yên nghe xong câu này, thần trí cũng được kéo lại, yếu ớt cười nói: "Nếu người với ai có nửa điểm tư tình, truyền đến tai của ta, cô nải nải nhất định đánh người!"

Nàng quát cường làm bộ dáng không phục, khiến cho Lạc Thuần Thần phải bật cười

Hắn thích bộ dáng của nàng như vậy, nhẹ nhàng đem nàng ôm vào trong lòng: "Về sau có chuyện không muốn tự mình động thủ, cứ giao cho ta, ta thay nàng làm!"

Nàng ngửi thấy mùi hương thơm nhẹ, khiến cho tâm tình của Quý Như Yên càng thêm bình tĩnh, đưa tay uống hết bình rượu nhỏ. Cảm thấy trời đất xoay chuyển, dựa vào bờ vai của hắn, nhắm mắt lại

Lặng lặng ngủ say, đối với lời nói lúc nãy của Lạc Thuần Thần, nàng căn bản không nghe thấy cái gì

Lạc Thuần Thần ôm nàng, đợi hồi lâu không nghe thấy nàng đáp lại

Nghe được tiếng hít thở đều đều, cung chiều nói: "Ngủ đi! Ta sẽ bắt đầu luyện long dương của nàng, sẽ không để cho nàng một mình đối mặt với nhiều kẻ thù như vậy. Về sau ta sẽ tận lực cùng nàng bước chân vào giang hồ, không ở trong hoàng thành kia"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 370: Thuyền hoa trên sông 1

Lúc Quý Như Yên tỉnh rượu đã là chạng vạng ngày hôm sau.

Nàng đang nằm trên giường ở Phi Liễu các của Yến vương phủ

Ngẩng đầu vừa thấy Lạc Thuần Thần đang ngồi ở trên bàn đang làm cái gì đó

"Là người đưa ta trở về?"

Thanh âm của nàng khàn đến kỳ lạ

Lạc Thuần Thần xoay người, nhìn thoáng qua: "Nàng tỉnh? Đến đây xem!"

Quý Như Yên không biết hắn đang làm gì ở trên bàn, đi qua vừa thấy thì ra là một bức thư

Trên thư viết tam hoàng tử đã bắt đầu khởi hành đến Ti U quốc, người gửi thư là Tích quốc sư Tích Tiểu Mộng

Quý Như Yên híp lại hai mắt: "Tam hoàng tử này đối đãi với người tốt không?"

"Đối đãi rất tốt!"

Lạc Thuần Thần nở nụ cười tà tứ, tam hoàng tử này chỉ muốn giết hắn độc bá thiên hạ

Quý Như Yên nghe thấy trong lời nói của hắn có sự khinh thường, cũng chỉ hơi nhú mày không hỏi tới

Đi đến ghế dựa, nghĩ tới chuyện đêm nay ở trên thuyền hoa suy tư một chút: "Đêm nay người có rảnh không?"

Lạc Thuần Thần ngẩng đầu nhìn nàng: "Như thế nào, có việc?"

"Hẹn người trên thuyền hoa gặp mặt, coi như ta mời ăn một bữa ngon. Ở Thịnh kinh, nếu chưa từng tới thuyền hoa, vậy không phải đến Thịnh kinh ư!"

"Hảo, khi nào thì đi?"

Quý Như Yên nhìn sắc trời ngoài cửa sổ: "Chờ ta một chút, ta đi thay y phục"

"Được"

...

Cầm Tú Giang là nơi có thuyền hoa nổi tiếng nhất trong Thịnh kinh

Lại là nơi mà nhóm đại quan triều đình thích đến nhất, muốn có một vị trí trong nơi này rất khó

Nếu muốn đặt chỗ trước cũng phải trước một năm, vì vậy thuyền hoa trên sông Cầm Tú tuyệt đối là rất xa hoa

Thuyền này vô cùng lớn cao hơn tòa nhà năm tầng, toàn bộ thuyền đều sáng chói mắt

Trên sông Cầm Tú trở thành một vật thể chói mắt

Quý Như Yên mang theo Lạc Thuần Thần hướng đến phía thuyền, lên thuyền sẽ có hai gã sai vặt hỏi có đặt chỗ trước hay không, sau đó đi xem lại danh sách mới có thể cho vào

Phương thức tiếp đón như vậy thật làm cho người ta mở rộng tầm mắt

Đi vào trong thuyền, nhìn đến bố trí nơi này, quả thực khiến cho mọi người bất ngờ

Tầng thứ nhất của thuyền, phía dưới không phải trải ra bằng gỗ mà là thủy tinh trong suốt, đủ mọi màu sắc, cắt thành từng khối chắp vá lại, phía dưới còn có dạ minh châu

Đem toàn bộ nơi này lung linh huyền ảo vô cùng đẹp

Quý Như Yên nhìn chằm chằm sàn nhà, ở bên cạnh hảo tâm giải thích: "Yên tâm, sẽ không vỡ đâu, đây chẳng qua là trang trí mà thôi, chúng ta đến Thiên Tự các"

Lạc Thuần Thần hồ nghi nhìn nàng: "Thuyền này không phải là của nàng chứ?"

"Người đoán đi!"

Quý Như Yên cười đến cổ quái, đùa hắn một chút

"Của nàng!"

Hắn kiên định nói, lại đổi lấy cái lắc đầu của Quý Như Yên: "Đã đoán sai, thuyền này không phải của ta. Bất quá ta cũng có phần trong đó, bởi vì ta là một trong số cổ đông"

"Cổ đông?"

Từ này, Lạc Thuần Thần có chút khó hiểu

Quý Như Yên một bên lôi kéo hắn, một bên giải thích cho hắn hiểu: "Cổ đông cũng chính là trong thuyền này có phần của ta, không phải là hoàn toàn

của ta. Tương đương với việc ai trong này xuất ra nhiều bạc làm thuyền nhất, thì chính là cổ đông lớn nhất, chính là đại lão bản, những người khác chỉ là tiểu cổ đông"

Lạc Thuần Thần lập tức sáng tỏ, hỏi: "Thuyền này ai là cổ đông lớn nhất?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 371: Thuyền hoa trên sông 2

"Dưới chân thiên tử, mà không bị thánh thượng chú ý đến tiền tài phú quý, ngươi cảm thấy người đó là ai?"

Quý Như Yên thừa nước đục thả câu hỏi một câu như vậy

Lạc Thuần Thần suy nghĩ một lúc, vẫn chưa đưa ra được kết quả

Thấy hần trăm mặc lâu như vậy, vẫn không biết ai là cổ đông lớn nhất, Quý Như Yên thân nhiên nói ra ba chữ: "Giang Thành Từ!"

Giang Thành Từ?

Kia là nhị thiếu gia của Giang gia, nghe nói tuổi còn trẻ, hai mươi tuổi đã được đảm nhiệm vị trí chủ thị tộc

Giang gia mọi thứ đều khổng lồ, dù cho là tài lực hay là vũ kỹ

Có thể nói, Giang gia tuyệt đối là gia tộc mà mọi nước trên đầu hoàng đại lục này phải kiêng kỵ

Nhưng Giang gia trước nay không tham gia tục sự, chỉ tự lực cánh sinh, cũng không vào triều làm quan, không cùng các quốc gia có quan hệ, bọn họ chỉ để ý đến chuyện buôn bán, không để ý đến việc chính sự của các quốc gia

Tỷ như là quy định thuế vụ của Ti U quốc, Giang Thành Từ tuyệt đối hiểu rõ, suy nghĩ trước sau mà làm việc, tuyệt đối thu về số tiền lãi to

"Nàng cùng Giang Thành Từ có quen biết?"

"Giang Thành Từ là bằng hữu chí cốt của ta, đương nhiên là quen biết"

Nếu không sao nàng có thể đem thiết kế hiện đại của thuyền lớn xa hoa như vậy, cấp cho Giang gia?

Sản nghiệp lớn nhất của Giang gia, chính là thuyền lớn này

Lúc trước nàng chỉ cung cấp bản vẽ, mọi việc còn lại đều do Giang Thành Từ đi làm

Ai biết sau này hần lại đem số tiền hàng năm thu vào, trích ra một phần mười đưa cho nàng, nói đây cũng là công lao của nàng

Thiên Tự các là chỗ chuyên dụng của cổ đông, không để người ngoài tiến vào

Lạc Thuần Thần tiến vào, cũng âm thầm tán thưởng, đúng là một chỗ tốt, cảnh đẹp làm cho người ta cảm thấy thập phần vừa lòng

"Ngồi xuống trước đã, một chút nữa sẽ có người đến"

Uyển phi đi ra khỏi cung, cũng cần phải người an bài

Lạc Thuần Thần gật đầu: "Hảo"

Quý Như Yên nói tất cả người hầu đi ra ngoài

"Người nàng hẹn là Uyển phi?"

Lạc Thuần Thần hỏi, Quý Như Yên nở nụ cười: "Tôi hôm qua ngaoi đi theo ta, tự nhiên cũng gặp được Ngọc Tiểu Long. Vậy ngaoi cảm thấy Uyển phi có đến nơi này gặp ta hay không?"

"Chắc chắn sẽ đến! Vì tiền đồ của đứa con nàng đương nhiên sẽ xuất cung một chuyến"

"Nghe ngaoi nói như vậy, vậy ngaoi cũng hiểu biết nàng"

Lạc Thuần Thần vừa thưởng trà vừa nói: "Không phải là hiểu biết, mà là người ở địa vị cao sẽ có tâm tính như vậy. Thái tử đã chết, nàng nếu không có dã tâm sẽ không đi hạ sát thái tử điện hạ. Thái tử chết là do nàng ta làm, nhưng đó cũng chưa phải là điều trọng yếu nhất!"

"Cái gì?"

Quý Như Yên truy vấn

"Thái tử trủng Liệt Từ Hương, loại dược này chỉ có ở Dị quốc. Trong cung Tuyết tần cùng Uyển phi như nước với lửa, cho nên Tuyết tần sẽ không đem dược cấp cho Uyển phi. Mà Ngọc Tiểu Long lại đóng đô ở Nam Cương, càng không thể có quan hệ cùng Dị quốc. Điều duy nhất là nàng ta có quan hệ với người bên ngoài, hơn nữa còn là quan hệ không ít!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 372: Thuyền hoa trên sông 3

Đúng vậy!

Nàng sao lại quên chuyện Liệt Từ Hương đó?

Thấy bộ dạng Lạc Thuần Thần đã định liệu trước, sợ là hần cũng đã biết trước

"Vậy người đã tra ra ai chưa?"

"Người kia đang đến Ti U quốc, nàng chắc sẽ sớm nhìn thấy hần"

Quý Như Yên ngắt ra, trong óc hiện lên một người, có chút bất khả tư nghị: "Bùi Khê?"

"Ân"

Lạc Thuần Thần gật đầu, làm cho cho Quý Như Yên có chút nhớ nhưng phát điên

Bùi Khê?!

Như thế nào lại là hần, hần sao lại có quan hệ với Uyển phi!

Hơn nữa, hần cùng với Uyển phi có quan hệ gì?

Rõ ràng chính là hai người ở hai thế giới khác, Bùi Khê vì cái gì phải giúp Uyển phi?

Giúp Uyển phi, Bùi Khê được lợi gì?

Một đám vấn đề đuổi đến, điều này làm cho Quý Như Yên có chút đau đầu

Lạc Thuần Thần lôi kéo nàng xuống: "Đừng gấp như vậy, muốn biết bọn họ có quan hệ thế nào, chỉ cần Uyển phi đến đây, nàng hỏi nàng ta không phải biết rồi sao?"

Ngay cả như thế, nàng vẫn cảm giác Bùi Khê là người không đơn giản

Hai người trầm mặc một hồi, cửa lúc này được mở ra, gã sai vặt dẫn theo Ngọc Tiểu Long tướng quân và Ngọc lão gia

Nhìn kỹ gã sai vặt kia, mặt trắng môi hồng, dáng người nhỏ xinh, không phải là Uyển phi cải trang ra cung thì là ai?

Ba người vừa đến, đều trầm mặc không thôi

Mà Quý Như Yên vốn lấy bộ mặt thật xuất hiện, điều này làm cho Ngọc lão gia giật mình, Uyển phi trầm tư không lý giải được, không phải là Ngân Điện công tử hẹn đến nơi này sao?

Như thế nào lại biến thành quận chúa Quý Như Yên?

"Ba vị, thỉnh ngồi"

Quý Như Yên mở miệng tiếp đón, đề bọn họ ngồi xuống

Trên cái bàn tròn, có năm người

Lại không ai mở miệng, Lạc Thuần Thần từ trước đến nay vẫn lạnh lùng không thích nói nhiều

Cuối cùng, vẫn là Ngọc Tiểu Long tướng quân mở miệng nói trước: "Quận chúa, ta đã nói với Uyển phi, nàng tuyệt đối sẽ không để cho thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn tranh đoạt ngôi vị hoàng đế, không biết chỗ Trường An hậu..."

Quý Như Yên nhìn lướt qua Uyển phi đang đóng giả già sai vật: "Nói miệng không bằng chứng, này như thế nào tin tưởng?"

Uyển phi là người thông minh, lập tức hiểu được Quý Như Yên muốn chính miệng mình nói ra sẽ không để cho thập hoàng tử tranh giành ngôi vị hoàng đế, mới có thể đồng ý để Trường An hậu không tổ giác với thánh thượng, nàng từng hạ được cửu hoàng tử Nguyên Chiêu

Nghĩ đến đây, Uyển phi như nhớ ra điều gì đó, nói: "Người hôm nay hẹn chúng ta đến đây là Ngân Diện công tử, tại sao quận chúa lại ở chỗ này?"

Quý Như Yên cười lạnh: "Ngân Diện công tử từ trước đến nay là bằng hữu của ta, điểm này thánh thượng so với ai khác đều rõ ràng. Không phải Uyển phi mất trí nhớ chứ?"

Bị nàng nói như vậy, Uyển quý phi chỉ biết nắm chặt hai tay

Đệ đệ Ngọc Tiểu Long khuyên nàng không tranh giành địa vị, nàng mặt ngoài đã đáp ứng, nhưng trên thực tế một mặt muốn gặp Ngân Diện công tử, thuận tiện có thể cầu hãn tương trợ

Nếu có Ngân Diện công tử tương trợ, Phù Nguyên Tuấn nhất định có thể đi lên kế vị

Nhưng đến đây không gặp Ngân Diện công tử, mà lại gặp Quý Như Yên cùng Thiên Độc quốc thật điện hạ

Này, nàng sao có thể mở miệng được?

Quý Như Yên thấy trên mặt Uyển phi không cam lòng, mà nàng cũng muốn nói chuyện riêng với Uyển phi, cho nên quay sang Ngọc Tiểu Long: "Không biết ta có thể nói chuyện riêng với Uyển phi hay không?"

Ngọc lão gia vốn muốn cự tuyệt, nhưng Ngọc Tiểu Long lại kéo ông ra, ý bảo ông chớ lên tiếng

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 373: Ép hỏi 1

Ngọc lão gia đối với cường thế của đứa con, vẫn là khuất phục, đành hé miệng không nói

Ngọc Tiểu Long hướng Quý Như Yên gật gật đầu: "Được, ta trước mang phụ thân đi dạo thuyền hoa"

Lạc Thuần Thần nghe vậy, cũng đứng lên thản nhiên cười: "Bổn vương cùng các người đi!"

Cứ như vậy, ba người đi dạo một vòng trên thuyền

Đề lại hai nữ nhân ở lại

Quý Như Yên thoáng nhìn qua Uyển phi: "Ngươi nếu không buông tha cho ngôi vị hoàng đế, vì cái gì lại đáp ứng với ngọc tướng quân? Ngươi phải một bộ mặt, trái một bộ mặt, không sợ làm chia rẽ tình cảm tỷ muội sao?"

"Ngươi câm miệng! Chia rẽ tỷ muội ta chính là người!"

Uyển phi lớn tiếng nói

"Là vậy sao? Có lẽ ở trong mắt ngươi, con của ngươi Phù Nguyên Tuấn là giỏi nhất, nhưng trong mắt ta hắn là một người thất bại. Ngươi đừng nhìn ta như vậy, thật đúng là sợ hãi, hoàn toàn không giống bộ dạng thường ngày của ngươi..."

Quý Như Yên nở nụ cười, đem Uyển phi bức một bước, sợ là chứng cứ An Huyền thu thập được, sẽ làm Uyển phi không thể phản công lại

Uyển phi trừng mắt nhìn nàng, đánh gãy lời nói của Quý Như Yên: "Người rốt cuộc nghĩ muốn làm gì?"

Quý Như Yên tiếp tục xua tay: "Muốn ta làm cái gì? Không, Uyển phi người nghĩ sai rồi. Câu này phải là ta hỏi người mới đúng. Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn bị thánh thượng đẩy đến vùng tây bắc, cùng Trần bắc hậu học tập. Điều này sao lại hỏi ta muốn gì?"

"Vậy tại sao không đề hài tử của ta đi lên kế vị?"

"Hắn xứng sao?"

"Hắn là đứa con của thánh thượng, vì sao không xứng?"

Uyển phi nói làm cho Quý Như Yên thờ dài một tiếng: "Người có thể bước lên kế vị, đó là tạo phúc cho dân, chứ không phải là hủy diệt giang sơn! Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn thái độ làm người ích kỷ, đảm đương không nổi vị trí thiên tử Ti U quốc, nếu giang sơn này trong tay hắn, chưa đến mười năm, hắn chắc chắn sẽ bị người ta kéo xuống. Rõ ràng không thuộc về mình, cần gì phải tranh giành?"

Uyển quý phi nhìn thoáng qua Quý Như Yên: "Người không phải là thích hài tử của ta, cho nên mới nghĩ cách đối phó hắn chứ?"

Quý Như Yên nghe vậy, lập tức muốn phụt máu

Người này đúng là bệnh thần kinh!

Con mắt nào của Uyển phi nhìn thấy nàng thích Phù Nguyên Tuấn chứ, nếu Phù Nguyên Tuấn nói với Uyển phi như vậy, nàng chắc chắn sẽ là người đầu tiên làm cho hắn không nói được nữa!

Quý Như Yên đen mặt nói: "Uyển phi! Chú ý lời nói của người, ở trong mắt người, con của người là trời, nhưng trong mắt ta hắn ngay cả cút chó cũng không bằng!"

"Người___"

Uyển phi giận dữ!

Như thế nào lại có người càn rỡ như vậy!

Quý Như Yên thấy nàng ta tức giận, cũng không nhiều lời lạnh lùng nói: "Người hãy nghe cho kỹ! Người nếu muốn cho thập hoàng tử tiếp tục tranh giành long ý, ta không ngại đề cho Trường An hậu ở trước mặt thánh thượng nói ra những việc xấu của người. Không biết đến lúc đó người còn mạng để che chở thập hoàng tử cùng thập ngũ hoàng tử hay không?"

Một câu này làm cho Uyển phi im lặng

Thập ngũ hoàng tử là đứa con thứ hai của Uyển phi, cũng là đứa nhỏ nàng vất vả mới sinh ra được

Những năm gần đây, nàng luôn vì con trai lớn của mình trù tính, lại bỏ quên tiểu nhi tử này

Hiện tại Quý Như Yên đột nhiên đề cập đến tiểu nhi tử, làm cho lòng nàng không hiểu sao co rút kịch liệt

"Tranh đoạt kế vị, thật sự có lực hấp dẫn lớn đến như vậy sao? Không làm hoàng đế, thì không biết làm gì sao?. Phải biết rằng, nước có thể lật thuyền, cũng có thể đỡ thuyền!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 374: Ép hỏi 2

Uyển phi ngây ngốc nhìn Quý Như Yên, trong lòng bắt đầu suy nghĩ

Nếu như nàng không tranh giành vương vị, vạn nhất đứa con của hoàng hậu lên ngôi, nàng sẽ còn mạng sống sao?

Nghĩ đến đây, nàng đương nhiên là không muốn

"Người chính là đứng nói chuyện không đau thất lưng, cuộc sống trong thâm cung rất nguy hiểm, vì bảo toàn tánh mạng, chúng ta không thể không tranh giành!"

Quý Như Yên lạnh lùng cười: "Bảo toàn tính mạng của các người? Kia ta phải hỏi người, Nguyên Chiêu ở Yên vương phủ, như thế nào can mắt người, người lại nhẫn tâm hạ độc hần? Hần căn bản không có khả năng làm tổn thương người!"

"Tinh phi đã trở lại, nàng ta tuyệt đối sẽ không buông tha ta! Mà người Tinh phi nhờ vào chính là hần! Cho nên hần phải chết!"

Uyển phi cũng không tiếp tục che dấu, trên mặt có hận ý, dữ tợn giống như gập sát tinh

Nàng từ trước rất xinh đẹp, nhưng vào giờ phút này lại làm cho nàng trở nên xấu xí

Quý Như Yên nghe vậy hỏi lại: "Người nếu lúc trước không cùng hoàng hậu hợp mưu hãm hại Kính An Hậu phủ, Tinh phi cũng sẽ không đối phó người! Người làm chuyện có lỗi với người khác, đừng trách người khác quay về trả thù người!"

"..."

Uyển phi trầm mặc

Hai người không tiếp tục tranh chấp, qua một lúc Quý Như Yên mới nói: "Hôm nay người đã tới, ta hỏi người một vấn đề, người cùng quốc chúa Dị quốc Bùi Khê có quan hệ gì?"

Không biết tại sao, Uyển phi nghe thấy lời này, lại giống như con mèo bị đập trúng đuôi, vẻ mặt kinh hãi

"Người, làm sao người biết..."

Quý Như Yên đánh gãy lời nàng, có chút không kiên nhẫn: "Người trả lời vấn đề của ta là được rồi, người rốt cuộc có quan hệ gì với hần!"

"Chúng ta không có quan hệ

Lời nói này Uyển phi đáp lại rất nhanh

Nhưng biểu hiện của nàng quá mức kinh hãi, lại trả lời vô cùng nhanh khiến người ta cảm thấy vô cùng nghi hoặc

"Người không phải có quan hệ bất chính với Bùi Khê chứ?"

Một câu này, khiến cho Uyển phi trở nên sợ hãi

Thấy nàng có biểu tình như vậy, Quý Như Yên trầm xuống, tiếp tục nói: "Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn là đứa con của Bùi Khê?"

"Không! Không phải!"

Uyển phi xúc động đưa hai tay muốn nắm lấy cổ của Quý Như Yên, không cho nàng tiếp tục nói hươu nói vượn

Quý Như Yên sao có thể để cho nàng ta đắc ý, bắt lấy đôi tay mảnh khảnh kia trực tiếp ấn đầu nàng xuống bàn

Đối với hành động của Uyển phi, Quý Như Yên cũng không quá bất ngờ, chỉ lạnh lùng tiếp tục truy vấn: "Uyển phi! Thập hoàng tử rốt cuộc có phải là đứa con của Bùi Khê hay không?"

Uyển phi bị sự lạnh lẽo của bàn thạch làm cho nàng thanh tỉnh vài phần

Oán hận trừng mắt nhìn Quý Như Yên: "Hài tử của ta là cốt nhục của thánh thượng! Người là ai dám nghi ngờ huyết mạch hoàng thất, quả thực to gan!"

"Là vậy sao? Một khi đã như vậy, ta cũng không ngại đến vùng tây bắc, lấy một ít máu của thập hoàng tử trở về, dù sao Trấn Bắc Hậu vẫn còn thiếu ta một việc. Thánh thượng ở trong cung, chỉ cần ta đề cập một chút, nghĩ đến chuyện giang sơn không thể dâng hai tay cho người khác, chắc chắn cũng không cự tuyệt chuyện lấy máu nhận thân này"

Quý Như Yên nói nhẹ nhàng mà rõ ràng rành mạch

Uyển phi nghe vậy cảm thấy giống như sấm sét đánh giữa trời quang, toàn thân vô lực!

Một khi thánh thượng phát hiện Phù Nguyên Tuấn không phải là cốt nhục của hần, hậu quả thật sự sẽ không tưởng tượng nổi!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 375: Ép hỏi 3

Đừng nói là ngôi vị hoàng đế, ngay cả đến mạng sống của mẫu tử nhà nàng cũng không còn

Cái chết này, ngay cả giấy dựa cũng không có cơ hội!

Uyển phi suy sụp ngồi dưới mặt đất, cả người nhìn qua tiêu tụy đi rất nhiều

Thấy nàng bình tĩnh trở lại, Quý Như Yên mới buông tay nàng ra, tiện đà nói: "Người rốt cuộc quen biết Bùi Khê như thế nào?"

"Ta..."

Uyển phi muốn mở miệng, nhưng dường như nghĩ tới điều gì đó lại không nói

Quý Như Yên ngồi xổm trước mặt nàng, đưa tay nâng cằm nàng, chậm rãi mở lời: "Nhìn ta! Chỉ cần ngươi thành thật nói ra, ta nhất định sẽ toàn lực bảo vệ Ngọc gia ngươi! Cho dù hải tử của ngươi không được làm đế vương, cũng nhất định được làm thân vương!"

Trước hứa hẹn của Quý Như Yên, Uyển phi buồn rầu nói ra chuyện cách đây mười bảy năm về trước

Nguyên lai Bùi Khê lúc ấy vẫn ở Ti U quốc làm con tin, Uyển phi đã vào cung làm phi tần, bởi vì phi vị thấp, chỉ là quý nhân

Lúc ấy trong cung có Tĩnh phi, thánh thượng đối với nhóm phi tần cũng không để ý, chỉ cần vừa đến hậu cung liền đi tìm Tĩnh phi, tuyệt đối không gặp mặt phi tần khác

Uyển phi lúc đó là một quý nhân, trong thâm cung sinh tịch mạch, liền một mình đi dạo cung viện

Lúc đi dạo liền gặp Bùi Khê

Bùi Khê trọng thương không nói còn trúng được, hấn thần trí không rõ ràng liền điên loạn đảo phượng

Lúc sau Bùi Khê trở về Dị quốc làm quốc chúa

Uyển phi khi đó có thai, không dám lộ ra

Đúng lúc Cốc hoàng hậu đến thỉnh nàng hỗ trợ, làm cho Ngọc Tiểu Long tiến đánh Kính An Hậu phủ

Cốc hoàng hậu hứa hẹn, chỉ cần nàng giúp chuyện này, sẽ làm cho thánh thượng đến tẩm cung nàng thị tẩm

Vì thế, giao dịch cứ như vậy thành công, sau nàng cũng thuận lợi sinh ra thập hoàng tử

Quý Như Yên nghe đến đó, sắc mặt hết sức khó coi: "Người trong Kính An Hậu phủ là cho Ngọc Tiểu Long giết?"

Uyển phi vội vàng lắc đầu: "Tuyệt đối không phải! Lúc ấy ta nói Ngọc Tiểu Long không được tổn thương người trong Kính An Hậu phủ, bởi vì Tĩnh phi là nữ nhi của Kính An Hậu, lại được thánh thượng tín nhiệm, sẽ không dễ dàng ngã xuống. Không nghĩ tới sau đó truyền tới tin mấy trăm người cao thấp trong Kính An Hậu phủ một đêm mà bị hủy diệt!"

"Vậy chuyện đó là do ai làm?"

"Này ta thật không biết!"

Uyển phi lắc đầu liên tục, vẻ mặt thản nhiên

Cánh cửa lúc này rầm một tiếng được đẩy ra, đứng ngoài cửa là Ngọc Tiểu Long, khí phách uy vũ mang theo khuôn mặt áy náy. Đi tới trước mặt Quý Như Yên, bùm một tiếng quỳ xuống: "Quận chúa, ta tuyệt đối không thương tổn người nào trong Kính An Hậu phủ! Nếu có nửa điểm lừa dối, ta đây sẽ không được chết từ tể!"

Ngọc Tiểu Long đột nhiên quỳ xuống trước mặt Quý Như Yên, khiến cho Uyển phi hoảng sợ, phải biết rằng, đệ đệ này vốn quật cường, từ khi xảy ra chuyện ở Kính An Hậu phủ kia luôn thẹn với lòng

Uyển phi cảm thấy được là lỗi của mình, không nên đáp ứng lung tung với Cốc hoàng hậu

Vì không muốn ở trong kinh tranh đấu, Ngọc Tiểu Long mới xin đi đến Nam Cương, thà rằng mấy năm trấn thủ Nam Cương, cũng không chịu về nhà một chuyến

Tỷ đệ hai người cũng vì việc này mà có hiềm khích

Sau khi việc này thành công, Uyển phi cũng từ đó mà từng bước thăng chức. Tình phi không còn tồn tại, thánh thượng cũng không còn niềm vui

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 376: Ép hỏi 4

Quý Như Yên nhìn Ngọc Tiểu Long, biết hần thái độ làm người quang minh, sẽ không làm việc xấu xa ngấm ngầm như vậy

Những năm gần đây, tuy rằng Ngọc Tiểu Long chưa từng quay về kinh, nhưng hần vẫn luôn canh cánh trong lòng vì chuyện tỷ tỷ giao năm đó

Tỷ đệ tình thâm, không có cách nào trách cứ tỷ tỷ, cũng chỉ có thể rời xa kinh thành

"Người còn muốn tranh giành vương vị không?"

Quý Như Yên sâu kín hỏi Uyển phi

Nếu nàng còn tranh, thì nàng chắc chắn mất trí rồi

Uyển phi suy sụp cười khổ: "Tranh? Lấy cái gì để tranh, người cũng biết Bùi Khê và ta có quan hệ, chỉ cần người đem chuyện này nói cho thánh thượng, Ngọc gia chúng ta đương nhiên cũng không tránh nổi kiếp nạn này!"

"Chỉ cần người không tranh, ta đây cũng sẽ không xằng bậy. Người vô tội, không tất yếu bị liên lụy vào"

Quý Như Yên vốn biết Cốc hoàng hậu cùng Uyển phi hợp tác, lại không nghĩ rằng Cốc hoàng hậu kêu Uyển phi nói đệ đệ mình đi đánh Kinh An Hậu phủ, khiến cho Kinh An Hậu phủ rơi vào thảm cảnh máu chảy thành sông

Nói như vậy, chỉ sợ Kinh An Hậu phủ đã sớm bị người ta hạ độc

Quý Như Yên cảm thấy được, việc này nhất định có quan hệ với Cốc hoàng hậu

Nghĩ đến đây, Quý Như Yên khẽ nhíu mi, có lẽ nàng nên sai người âm thầm theo dõi Cốc hoàng hậu

"Các người trước đứng lên đi, Ngọc tướng quân về sau đừng quỳ như vậy, tuy rằng ta cứu người một mạng, nhưng ta bây giờ cũng không cần mạng của người"

Quý Như Yên ám chỉ muốn nói cho Ngọc Tiểu Long ghi nhớ bổn phận của mình

Ngọc Tiểu Long hiểu ý Quý Như Yên, giúp đỡ Uyển phi đứng lên: "Không biết quận chúa còn điều gì phân phó? Uyển phi ra khỏi cung đã lâu, hiện tại cần phải trở về, miễn cho xảy ra chuyện ngoài ý muốn"

"Vậy người đưa nàng về trước, ta ở chỗ này chờ người"

Nói lời này, biểu lộ nàng còn muốn nói chuyện với Ngọc Tiểu Long, Ngọc Tiểu Long gật đầu, giúp Uyển phi rời đi

Bọn họ vừa rời đi, sau lưng Lạc Thuần Thần cùng Ngọc lão gia liền đi đến

Ngọc lão gia thấy trong phòng không có người, cũng có chút khẩn trương: "Uyển phi và hải tử của ta đâu?"

"Ngọc lão gia đừng vội, Ngọc tướng quân đưa Uyển phi hồi cung trước, lát nữa sẽ trở lại chỗ này, người trước ngồi xuống uống trà đi"

Quý Như Yên giúp hần ngồi xuống

Ngọc lão gia lúc này mới thở từng một hơi, tuy rằng ngồi ở một bên, nhưng lại sợ hãi Quý Như Yên nên không dám mở miệng

Ngọc lão gia vốn không thích giao tiếp với người trong hoàng thất, năm đó nếu không phải nữ nhi tiến cung làm phi tần, hần cũng sẽ không định cư ở Mạch thành, để thường xuyên nghe được tin tức của nữ nhi

Người đến tuổi này, chỉ là muốn có cuộc sống bình an, được bề tôn tử, đó là hạnh phúc lớn nhất

Quý Như Yên nhìn ra được sự bất an của hắn: "Ngọc lão gia ở trong này có vẻ có gượng ép, là người trong này gượng ép người, hay là hoàn cảnh gượng ép?"

"Không có, chỉ là thời gian dài không biết nên nói chuyện với người như nào, nếu có gì đặc tội quận chúa, thỉnh quận chúa thứ tội cho"

"Ngọc lão gia khách khí, Uyển phi cùng Ngọc tướng quân, đều không đặc tội ta, người cứ an tâm"

Lạc Thuần Thần ở một bên gấp chút điểm tâm cho Quý Như Yên: "Trước ăn chút gì đi, nàng cũng đói bụng rồi"

Hắn chỉ lướt nhìn qua là biết Quý Như Yên đang đói

Đột nhiên nghe được lời này của hắn, bụng của nàng cũng ăn ý kêu lên

Trong sương phòng im lặng, nghe thấy thực rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 377: Cùng một người

Quý Như Yên sắc mặt khốn quẫn một chút: "Đã quên ăn, người cũng ăn một chút đi"

Nói xong, nàng không chút cố kỵ, cầm dưa ăn

Một bàn ba người, ba tâm tư khác nhau

Quý Như Yên chỉ nghĩ đến muốn lấp đầy bụng, Lạc Thuần Thần cẩn thận gấp thức ăn cho nàng, còn Ngọc lão gia thì thấp thòm lo âu

Ăn được một nửa thì Ngọc Tiểu Long trở về

Quý Như Yên thấy hắn trở về liền chỉ thức ăn trên bàn: "Cái gì cũng đừng nói, ăn trước đã"

"Được"

Ngọc Tiểu Long đối với nàng vô cùng kính cẩn, điều này làm cho Ngọc lão gia thập phần khó hiểu

Nhưng Ngọc lão gia vẫn im lặng không hỏi tại sao, cùng đưa con ngồi xuống bàn ăn

Chờ sau khi ăn xong, Lạc Thuần Thần đã pha trà xong, cấp ba người bọn họ mỗi người một ly

"Ngọc tướng quân, thỉnh!"

Lạc Thuần Thần mỉm cười, ở bên ý bảo bọn họ uống trà

Ngọc Tiểu Long vô cùng hào phóng nhận lấy, Quý Như Yên ngửi thấy mùi trà rất thơm, cái miệng nhỏ nhắn liền nhếch lên

"Ân? Công phu pha trà của Thuần Thần không tồi, Linh Tĩnh pha trà cũng rất tốt, về sau có cơ hội cho người thử với nàng"

Quý Như Yên cười hắc hắc, tâm tình vui vẻ

"Chỉ cần nàng vui vẻ là được rồi"

Lạc Thuần Thần dùng ánh mắt cung chiêu nhìn trên người nàng

Ngọc Tiểu Long đánh giá hai người trước mặt một chút, cũng không nói lời nào, chỉ lẳng lặng chờ đợi

Ba người như trâu uống hết ba chén trà Lạc Thuần Thần pha

Quý Như Yên lên tiếng: "Ngọc tướng quân hỏi tướng quân phủ trước đi, có chuyện gì ta sẽ tìm người"

"Được, quận chúa! Ta đây đi trước"

Nói xong, Ngọc Tiểu Long liền mang theo Ngọc lão gia rời khỏi thuyền hoa

"Phụ thân, quận chúa là ân nhân của ta, nếu không có nàng ta đã sớm chết rồi!"

Ngọc Tiểu Long thực bình tĩnh trả lời

Ngọc lão gia sùng sốt, đứa con này chỉ có Ngân Diện công tử là ân nhân, như thế nào hiện tại lại có thêm một ân nhân nữa?

Nghĩ như vậy muốn hỏi Ngọc Tiểu Long, đã thấy Ngọc Tiểu Long gật đầu

Ngọc lão gia là người thông minh, lập tức hiểu được

Khó trách rõ ràng là Ngân Diện công tử hẹn gặp mặt, người xuất hiện lại là Như Yên quận chúa

Hai người này căn bản là một người!

Ngọc lão gia nghĩ đến đây kinh ngạc thở dốc, cuối cùng cũng không nhiều lời

Đứa con này xử lý mọi chuyện rất thỏa đáng

Về phần nữ nhi trong cung, hẳn là người ngoài có gặp cũng không làm được gì

Ngọc Tiểu Long đột nhiên hỏi: "Phụ thân, Nguyên Dịch gần đây thế nào?"

"Hắn mỗi ngày đều đi học, sau đó trở về đọc sách, rất chăm chỉ"

"Phụ thân, đứa nhỏ này so với Nguyên Tuấn tốt hơn nhiều"

Vừa nói đến Phù Nguyên Tuấn, Ngọc lão gia cũng nhịn không được lắc đầu, lúc trước Ngân Diện công tử mang theo Dao Quang đến Mạch thành, đứa nhỏ Nguyên Tuấn kia quá mức háo sắc cự nhiên nhìn trúng thị nữ Dao Quang bên cạnh Ngân Diện công tử, muốn Dao Quang làm sủng phi

Ngân Diện công tử vì việc này rất tức giận

Hiện giờ nghĩ đến cũng khó trách Như Yên quận chúa có cái nhìn xấu đối với Phù Nguyên Tuấn như vậy

Ngọc lão gia hít một hơi: "Đứa nhỏ Nguyên Tuấn kia bị thánh thượng điều đến vùng Tây Bắc, cũng không biết có khỏe hay không?"

Ngọc Tiểu Long thần nhiên nói: "Chỉ cần hắn an phận, tự nhiên sẽ không có việc gì"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 378: Tuyết Băng Di 1

Đứa con nói như vậy, Ngọc lão gia cũng không nghĩ muốn nhắc đến chuyện của Phù Nguyên Tuấn

Bóng đêm đen như mực, ánh trăng màu bạc chiếu sáng một đám mây, khiến cho cảnh trời buổi đêm vô cùng xinh đẹp

Vùng Tây Bắc

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá cưỡi ngựa đích thân chỉ huy quân đội

Một bên thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn nhìn Trần Bắc Hậu trong lòng cảm thấy bội phục, lúc này một nữ tử y phục đồ thẩm cưỡi ngựa chạy đến

"Phụ thân!"

Nữ tử mắt ngọc mày ngài, đôi mắt to linh hoạt hiếu động

Dáng người thon dài, một thân áo da đỏ thắm, làm cho thân hình xinh đẹp của nàng càng thêm nóng bỏng

Nàng nhảy xuống ngựa, đứng ở trước ngựa Trần Bắc Hậu tươi cười như hoa

"Tuyết Băng Di sao con lại ở đây?"

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá giật mình không nhỏ, căn bản không nghĩ tới nữ nhân cự nhiên ở chỗ này, hiện tại lẽ ra nàng phải ở kinh thành chuẩn bị cho đợt tuyển tú nữ mới đúng chứ?

Tuyết Băng Di trừng mắt liếc Trần Bắc Hậu Tuyết Bá: "Phụ thân không thích nữ nhi sao? Một cho nữ nhi nhớ phụ thân, vất vả từ Thịnh kinh đến Tây Bắc tìm người"

"Ai cho con đến Tây Bắc?"

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá khiển trách

"Mẫu thân để con tới, còn làm cho con cảm theo một ít xiêm y chống lạnh cho phụ thân. Nhìn phụ thân như vậy, xem ra là người không muốn nhìn thấy nữ nhi này!"

Tuyết Băng Di một bộ dạng ủy khuất

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá vốn coi nữ nhi này như trân bảo, nhìn thấy nữ nhi hấn đương nhiên là cao hứng

Chính là Thịnh kinh tuyển tú nữ, nữ nhi vốn nên vào cung tham gia, nhưng đứa nhỏ này lại chạy đến Tây Bắc

Nếu xử lý không tốt, thánh thượng sẽ nói Trần Bắc Hậu phủ coi rẻ thiên ân, trách tội xuống dưới, cũng không phải dễ xử lý

Thấy nữ nhi muốn xoay người rời đi, hấn làm sao có thể như vậy?

Vươn bàn tay to, một phen giữ chặt nàng: "Người đưa nhỏ này, phụ thân nói hai ba câu liền muốn giận dỗi bỏ đi có phải hay không? Thật là, nếu đã đến đây cứ vào lều trưởng của ta, chớ có chạy loạn!"

"Úc!"

Tuyết Băng Di trước mắt sáng ngời, lúc này như thuận lên tiếng

Chỉ cần không nói nàng trở về kinh tham gia tuyển tú, thì thế nào cũng được

Tuyết Băng Di vui vẻ đi theo Hà phó tướng vào trong lều trưởng

Mọi nhất cử nhất động của nàng đều dừng ở trong mắt Phù Nguyên Tuấn

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn đưa tay chỉnh lại mũ của mình, ánh mắt mang theo quang mang khác thường

Vùng Tây Bắc dị thường lạnh giá, tuy rằng ở quân doanh cũng có quân kỹ. Nhưng hấn đường đường là một hoàng tử, sao có thể trêu đùa quân kỹ

Ánh mắt của hấn đuổi theo bóng dáng của Tuyết Băng Di, người hầu Tiểu Quế Từ bên cạnh Phù Nguyên Tuấn là một người rất thông minh, thấy chủ tử nhìn chăm chăm mỹ nhân kia, lập tức liền biết chủ tử có hứng thú với cô nương kia

Mắt nhỏ xoay chuyển, khom người cúi xuống bên tai hấn nói: "Chủ tử coi trọng nữ nhi của Trần Bắc Hậu Tuyết Bá hay không? Có cần nô tài làm cho chủ tử vui mừng?"

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn xấu xa nở nụ cười, liếc liếc nhìn Tiểu Quế Từ: "Người có thể sao?"

"Chỉ cần chủ tử muốn, cho dù nô tài lên núi đao xuống chảo dầu, cũng sẽ thay chủ tử hoàn thành!"

Tiểu Quế Từ lời thề sắt son, làm cho Phù Nguyên Tuấn cười vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Thân Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 379: Tuyết Băng Di 2

Không hổ là người đi theo hần, cũng hiểu phần nào tính tình của hần

"Được! Việc kia liền giao cho ngươi! Làm thỏa đáng, bản hoàng tử sẽ có thưởng

"Nô tài nhất định sẽ làm thỏa đáng!"

Tiểu Quế Từ lại kích động hứa hẹn

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn tiếp tục nhìn về vị trí binh lính, không để ý đến Tiểu Quế Từ

Lời nói của chủ tới bọn họ, hoàn toàn rơi vào lỗ tai một người

Người nọ chính là ám vệ được Trần Bắc Hậu Tuyết Bá an bài ở một nơi bí mật, ám vệ này lạnh lùng cười, thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn quả thật không biết sống chết, dám đem chủ ý đánh trên người tiểu thư của bọn họ

Bất kể thế nào, việc này hần phải để cho Hậu gia biết

Hai canh giờ qua đi, cuối cùng cũng huấn luyện binh lính xong xuôi

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá quay muốn về quân doanh, một binh sĩ liền hướng hần nói vài câu

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá giật mình, sai tiểu binh lính kia đi, ánh mắt lại hữu ý vô tình dừng lại trên người thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn

Hảo cho một súc sinh không biết sống chết!

Nếu dám can đảm nổi lên dị tâm với nữ nhi của hần, đừng nói cái gì hoàng tử cho dù là vương gia, hần cũng giết chết

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá âm ngoan xoay người, tay đặt trên chuôi kiếm bên hông, sải bước đi vào lều trưởng của mình

Trong lều trưởng Tuyết Băng Di đã sớm ngồi ở đó cầm trên tay cuốn binh thư

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá đến liền nhìn thấy nữ nhi như vậy, hiểu ý cười, ân cần hỏi han: "Tuyết Băng Di, đói bụng không?"

Tuyết Băng Di đặt cuốn sách trên tay xuống, ngẩng đầu vừa lúc nhìn thấy Trần Bắc Hậu Tuyết Bá đi vào, liền nhanh chóng đứng dậy cười đến sáng lạn, giúp hần cởi áo khoác ra: "Không đói bụng, nữ nhi phải đợi phụ thân về cùng ăn tối! Phụ thân, hôm nay có mệt mỏi hay không? Có cần nữ nhi giúp người xoa bóp?"

Thấy nàng nhu thuận như vậy, Trần Bắc Hậu Tuyết Bá căn bản vừa mới bị thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn làm cho tức giận, lúc này cũng bớt đi không ít: "Con đừng tưởng rằng từ kinh thành tới Tây Bắc, là có thể tránh được đợt tuyển tú, con đã trưởng thành, cũng nên thành thân đi thôi!"

Tuyết Băng Di một bên đem áo choàng của hần vắt lên tấm bình phong, một bên bắt mắt chống đối: "Phụ thân! Nữ nhi còn nhỏ, vì cái gì phải vội vã thành thân? Chẳng lẽ phụ thân muốn nhanh chóng đuổi nữ nhi ra khỏi nhà, để người khác đến bắt nạt nữ nhi sao?"

"Nói bậy! Nữ nhi của Trần Bắc Hậu Tuyết Bá ta, người nào dám bắt nạt! Lão tử chém hần!"

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá trừng mắt thời râu quát

Tuyết Băng Di liếc hần một cái, tiến lên kéo tay hần làm nũng: "Phụ thân! Người ta không muốn tham gia tuyển tú..."

Tuyết Băng Di từ nhỏ đến lớn, đều dùng một chiêu này

Một chiêu này vừa xuất ra, cho dù Trần Bắc Hậu Tuyết Bá là một nam nhi đại trượng phu cũng phải nhanh chóng đầu hàng

Nữ nhi từ trước đến nay luôn có chủ ý, muốn cưỡng bức hôn sự cũng không được, chỉ có thể thoái nhượng

Huống cho còn có phụ thân đứng sau duy trì nàng, Trần Bắc Hậu Tuyết Bá không thể nê hà vỗ vỗ tay Tuyết Băng Di: "Ngươi đứa nhỏ này thật đúng là hồ nháo! Được rồi lát nữa ngươi mài mực để phụ thân viết thư thỉnh tội với thánh thượng!"

"Tuyết Băng Di biết phụ thân hiền nữ nhi nhất!"

Chiếm được kết quả như ý nguyện, Tuyết Băng Di cao hứng không thôi

Phải biết rằng, trong Thịnh kinh căn bản không có nam nhân tốt, nàng lại không thích quan lớn nhà giàu, một đám nhu nhược kỳ cục! Không bằng tự mình đi tìm nam nhân nàng ưng ý thù hơn

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 380: Tuyệt Băng Di 3

Tuyệt Băng Di có thể chiếm được sự sùng ái của Trần Bắc Hậu Tuyết Bá, không chỉ bởi vì nàng từ nhỏ đã xinh đẹp mỹ mạo. Mà là vì nàng là niềm kiêu ngạo của phụ thân mình

Trừ bỏ người thân cận, người ngoài không ai biết, nàng tuy tuổi còn trẻ, đã đem vũ kỹ tu luyện đến cảnh giới võ suất trung kỳ tuyệt đỉnh cao thủ

Ngay cả Trần Bắc Hậu Tuyết Bá cũng chỉ mới luyện đến võ suất điền kỳ phong mà thôi

Cho nên, lúc này đến Tây Bắc, Trần Bắc Hậu Tuyết Bá cũng không hỏi nàng vì sao không dẫn theo người ngựa

Tuyệt Băng Di hướng Trần Bắc Hậu Tuyết Bá nói: "Phụ thân, mẫu thân phân phó mang một số thứ, con đã nói quản gia Lê thúc đi ngựa mang theo. Phòng chừng hai ngày nữa sẽ tới nơi"

"Không vội. Con một đường đến Tây Bắc mệt mỏi, trước nghỉ ngơi đi. Hàng hóa gì đó không cần quan tâm"

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá kéo tay nàng, kéo ghế bên cạnh sau đó giúp nàng ngồi xuống: "Người đưa nhỏ này, luôn tùy hứng như vậy, về sau ai có thể quản nổi người?"

"Phụ thân, con không thích một phế vật! Người con thích phải giống như phụ thân, là một anh hùng chinh chiến sa trường!"

Tuyệt Băng Di vừa nói ánh mắt vừa tràn ngập hy vọng

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá nghe vậy cười ha ha

Nữ nhi này luôn được hân yêu quý nhất. Hai cha con đang nói chuyện thì ở ngoài có tiếng người truyền đến: "Bẩm hầu gia, thập hoàng tử có việc muốn tìm hầu gia!"

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá nghe vậy, ánh mắt híp lại

"Đề hân vào đi!"

Thanh âm đột nhiên trở nên âm lãnh, Tuyệt Băng Di lập tức thấy được sự khác thường của phụ thân

Tò mò muốn nhìn người tiến vào là ai lại làm cho phụ thân không vui đến như vậy

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn lúc tiến vào, đã đổi xiêm y thành một thân cung trang màu lam, trên thêu bốn chân long chào, càng làm cho hân thêm phú quý hiển lộ

Chính là khí phách như vậy dừng ở mắt Tuyệt Băng Di lại là khoe mẽ, nàng nhìn thoáng qua liền không cảm thấy hứng thú. Hai mắt cúi xuống nhìn mũi giày, trầm mặc không lên tiếng

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn vừa tiến đến, liền thấy được Tuyệt Băng Di đang ở chỗ này cảm thấy có chút hơi bất ngờ, nàng quả thật là xinh đẹp phi phàm!

Không hổ là nữ nhi của trường công chúa Dị quốc Bùi Nguyệt, kế thừa bảy phần dung nhan, lại có đôi mắt sắc bén của Trần Bắc Hậu Tuyết Bá

"Nguyên Tuấn bái kiến hậu gia. Vị này là..."

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn chấp tay thi lễ, ý cười nhẹ, nhưng tươi cười hư vậy lại có rất nhiều dối trá

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá bất động thanh sắc, thân nhiên nói một câu: "Đây là nữ nhi có ý đến thăm lão phu. Không biết thập hoàng tử đến đây có chuyện gì?"

"Thì ra là thế. Hiện tại trong cung tuyền tú, tiểu thư ở chỗ này sợ là không ổn. Nếu hậu gia không ngại bôn hoàng tử nhiều chuyện, bôn hoàng tử nguyện vì tiểu thư đây viết một phong thư làm sáng tỏ với phụ hoàng"

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn thời điểm nói lời này, ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm Tuyệt Băng Di. Ý nghĩa lóe qua, hân không thể đem nữ nhân trước mặt hảo hảo hưởng thụ một phen

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá nghe vậy, lại càng thêm tức giận

Đây là coi hấn đã chết sao?

"Không phiền thập hoàng tử, lão phu nhắm mắt cũng có thể thay nữ nhi làm chủ. Nếu thập hoàng tử không còn chuyện gì, bản hậu không tiễn!"

Sắc mặt của Trần Bắc Hậu Tuyết Bá xấu đi, làm cho thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn kinh ngạc một chút, ngẩng đầu nhìn hấn, không muốn xé rách mặt nhau vì thế cười cười: "Đó là bốn hoàng tử nhiều chuyện, một khi đã như vậy bốn hoàng tử cũng không quấy rầy!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 381: Tuyết Băng Di 4

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá nhìn hấn rồi đi, lạnh lùng cười, nếu như thông minh tốt nhất đừng đánh chủ ý gì lên người nữ nhi của hấn

Nếu không, hấn nhất định sẽ làm cho người đó hối hận khi sống trên cõi đời này

Thanh danh Trần Bắc Hậu của hấn cũng không phải là hư ảo

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn rời đi, Tuyết Băng Di cũng không để trong lòng, nàng rõ ràng biết phụ thân nhất định sẽ làm ổn thỏa mọi việc, cho nên vui vẻ tiếp tục trò chuyện với Trần Bắc Hậu Tuyết Bá

"Mẫu thân con sao cũng đồng ý để con đến Tây Bắc?"

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá luôn nghĩ không rõ điểm này, phải biết rằng lúc trước tuyển tú, phu nhân đã sớm chuẩn bị dạy hết các lễ nghi cung quy cho nữ nhi

Hiện tại lại đồng ý cho nữ nhi đến Tây Bắc, điều này làm cho hấn không hiểu

Tuyết Băng Di mỉm cười: "Mẫu thân nói, nam nhân trong Thịnh kinh người nhìn cũng trưởng mắt. Hơn nữa trong cung thay đổi bất ngờ, con có đi hay không cũng không gây trở ngại cho thánh thượng!"

"Con nói cũng có đạo lý! Một khi đã như vậy, con tính toán ở đây đến khi nào?"

"Cùng phụ thân ở hết năm nay, sau đó quay trở về Thịnh kinh mừng năm mới!"

"Con à! Thật đúng là nghịch ngợm, nếu đã đến đây vậy tham mưu với phụ thân một chút xem nên huấn luyện các binh sĩ như thế nào!"

"Được!"

Hà phó tướng đưa thức ăn lên, hai người ăn xong sắc trời cũng tối đen

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá phân phó người lập lên một lều trưởng mới bên cạnh hấn, sau đó lấy đến một số thứ như chăn đệm trải ra, nói Tuyết Băng Di đến đó nghỉ ngơi

Ban đêm, chỉ có binh lính tuần tra đi lại xem xét

Tiểu Quế Từ lén lút đi đến lều trưởng của Tuyết Băng Di. Nhưng không hề phát hiện ra hành động của hấn đã bị Trần Bắc Hậu Tuyết Bá thấy hết

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá thấy vậy cười lạnh

Hào cho thập hoàng tử!

Dám động thủ trên đầu thái tử, quả thật không biết sống chết!

Tiểu Quế Từ thật vất vả mới đến được chỗ lều trưởng của Tuyết Băng Di, lấy ra từ trong người một điều thuốc, thông qua khe hở thổi vào bên trong

Đợi hồi lâu, Tiểu Quế Từ rón ra rón rén đi vào bên trong, bên trong tối đen ngay cả năm đầu ngón tay cũng không thấy rõ

Hấn vừa tiến vào, Tuyết băng Di đã nhìn không nổi, trực tiếp đập hấn ngã quỵ trên mặt đất

"Nói, là ai sai người tới?"

Tiểu Quế Từ bị đá quỳ trên mặt đất, choáng váng mờ mắt, hai mắt miến bàn có bao nhiêu buồn bực

Đề cho hấn kinh hãi hơn chính là thanh âm chất vấn phía sau!

Lập tức làm cho tim hấn đập loạn xạ, xong rồi, hấn đã bị phát hiện!

Tiểu Quế Từ lập tức cầu xin tha thứ: "Tiểu thư tha mạng, nô tài không cố ý, nô tài chỉ đi qua nơi này sau đó cổ chân bị chạt mới ngã vào đây!"

"Yêu cái miệng nhỏ nhắn nói cũng rất nhanh!"

Tuyết Băng Di vỗ tay, trong lều trưởng lập tức liền phát sáng

"Nếu không nói thật, quân pháp hầu!"

Quân pháp hầu hạ?

Thân thể hấn vốn dĩ đã gầy yếu, sao có thể chịu nổi?

Tiểu Quế Từ lập tức sợ hãi

"Nói đi, có phải thập hoàng tử sai người tới đây?"

Tuyết Băng Di cười lạnh, chỉ cần Tiểu Quế Từ nói một câu, nàng liền có can đảm đến tìm thập hoàng tử

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 382: Tuyết Băng Di 5

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn ngồi trong lều trưởng chờ mỹ nhân đến, hấn miến cưỡng nằm trên giường. Hấn đến vùng Tây Bắc, mẫu phi nói chỉ cần không chọc giận Trần Bắc Hậu Tuyết Bá, hấn tự nhiên sẽ không nguy hiểm đến tánh mạng

Nhưng là, hấn sao lại cam tâm nghe lời?

Bởi vì chuyện cùng nữ quan cầu thả, làm cho phụ hoàng đối với hấn nổi lên tâm đề phòng, nên khẩn cấp chuyển hấn đến Tây Bắc, nơi này chính là nơi phân chim không tới!

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn thương thức chén rượu trong tay, ánh mắt trở nên sắc bén

Nhan sắc nữ nhi của Trần Bắc Hậu Tuyết Bá không tệ, thậm chí so với nữ nhi của Định quốc công mẫu phi sắp xếp cho hấn còn xinh đẹp hơn vài phần

Từ khi phụ hoàng chuyển hấn đến Tây Bắc, Định quốc công gia thậm chí cũng không rời Thịnh kinh đến đây liếc hấn một cái

Đối phương đang suy nghĩ cái gì, hấn tự nhiên biết

Đơn giản chính là hấn được điều đến Tây Bắc xa xôi nên ngôi vị hoàng đế cũng không chạm đến được!

Đáng giận!

Cửu cửu của hấn ở Nam Cương là đại tướng quân uy vũ, mà mẫu phi tuy rằng không còn là quý phi, nhưng vẫn là phi tử, hấn bị điều đến Tây Bắc xa xôi, Định quốc công liền xem thường hấn

Từ lúc hấn đến nơi này, thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn đã sớm nghĩ tốt, mặc kệ nữ nhi của Trần Bắc Hậu Tuyết Bá có xinh đẹp hay không, hấn cũng nhất định phải thu vào trong tay!

Đang nghĩ tới, hấn nên viết bức thư như thế nào để gửi cho mẫu thân, mới làm cho nữ nhi của Trần Bắc Hậu Tuyết Bá trở thành chính phi của hấn, cũng thuận tiện lấy danh nghĩa này quay về kinh thành thân!

Liên tiếp vài ngày nghĩ đến chuyện này, còn chưa kịp viết thư gửi cho mẫu thân, thì nữ nhi của Trần Bắc Hậu phù đã đích thân đưa tới cửa

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, cho nên mới cố ý để Tiểu Lục Tử đi làm việc giúp hắn

Đừng tưởng rằng hắn không biết, chỉ cần hắn chiếm được nữ nhi của Trần Bắc Hậu Tuyết Bá, làm cho nữ nhân kia ái mộ hắn, kia việc quay về kinh của hắn không phải là dễ như trở bàn tay sao?

Người tự cao tự đại như thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn, hoàn toàn đã quên mất huynh đệ của mình là thất hoàng tử Phù Nguyên Phong

Phải biết rằng thất hoàng tử Phù Nguyên Phong là đứa con của Tuyết tần, Tuyết tần cùng Trần Bắc Hậu phu nhân là tỷ muội, nếu bàn về vai vế, Tuyết tần còn phải gọi Trần Bắc Hậu Tuyết Bá một tiếng tỷ phu

Lúc trước thất hoàng tử Phù Nguyên Phong cũng mơ ước đến Tuyết Băng Di, Trần Bắc Hậu Tuyết Bá liền lập tức liệt hắn vào danh sách đen, cự tuyệt người này tiến vào Hậu phủ

Luận quan hệ thân thích, thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn so với Phù Nguyên Phong thân thiết với Trần Bắc Hậu hơn sao

Thời gian từng chút trôi qua thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn tiếp tục ở trên giường suy nghĩ kỳ lạ, rượu trên bàn đã uống sạch, nóng lòng đợi Tiểu Quế Tử đem mỹ nhân trở về

Nên không phải đã xảy ra chuyện gì rồi chứ?

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn cả kinh, mau chóng đứng dậy, hắn rút cuộc chờ không nổi nữa, phải đến xem xem

Dựa vào công phu mèo quào, thành công chạy đến bên ngoài lều trưởng của Tuyết Băng Di

Cẩn thận nghe tiếng vang bên trong, cũng không có gì khác thường, hắn liền nghĩ muốn đi vào

Vừa bước vào, phát hiện bên trong tối om om, một chút ánh sáng cũng đều không có

Can đảm bước vào bên trong, thỉnh linh bị vấp phải cái gì đó dưới chân liền mất thăng bằng ngã xuống, mồm miệng dính đầy bùn đất

"Thập hoàng tử đêm khuya hứng thú không ngủ được, muốn đến đây nhìn xem sao?"

Tuyết Băng Di mang theo ngữ khí châm biếm, thập phần rét lạnh

Theo thanh âm vang lên, trong lều đèn đuốc sáng trưng

Bằng vào ngọn đèn kia, thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn mới thấy rõ tình huống bên trong

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá ngồi ở giữa giường, mà nữ nhi Tuyết Băng Di một bên đứng cạnh hắn

Ánh mắt của hai phụ tử nhà họ vô cùng âm lãnh, như là muốn giết chết

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 383: Tuyết Băng Di 6

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn vừa thấy thần sắc hai người trước mặt, trong lòng liền âm thầm sợ hãi, phải biết rằng hắn cũng muốn chuyện tình một khi chưa thành công, liền không thể đắc tội với Trần Bắc Hậu Tuyết Bá

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá là người nhanh nhẹn dũng mãnh, ngay cả các tướng lĩnh trong Dị quốc đều sợ đến mất mặt

"Hậu gia đừng hiểu nhầm, ta không phải..."

Vốn định giải thích, nhưng không biết nên tìm cơ nào mới tốt

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá mỉm cười: "Thập hoàng tử tới tìm Tiểu Quế Tử sao?"

"Đúng vậy, a? Không phải, không phải..."

Người trong khoảnh khắc khẩn trương, luôn theo bản năng nói ra sự thật

Lời nói ra khỏi miệng, muốn rút lại cũng không thể được

Tuyệt Băng Di liếc nhìn thập hoàng tử, khóe miệng mang theo ý cười phê huyệt: "Phụ thân, lúc trước thập hoàng tử trong cung câu dẫn nữ quan, thánh thượng đã vô cùng tức. Điều đến quân doanh Tây Bắc, thập hoàng tử như trước không sợ chết, nếu phụ thân không hảo hảo giáo huấn thập hoàng tử, chỉ sợ cuối năm quay về Thịnh kinh báo cáo thánh thượng, thánh thượng hỏi đến sẽ trách tội xuống dưới!"

Nữ nhi đã nói như vậy, Trần Bắc Hậu Tuyệt Bá cũng hiểu ý, Tuyệt Băng Di muốn thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn phải chết

Bình thường người thích nữ nhi của hần như cá ở sông Trường Giang, chỉ cần người nào quá phận một chút, nữ nhi chắc chắn sẽ không tính toán buông tha người đó

Nhưng thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn thật sự rất đáng giận, còn muốn dùng hương gây mê làm nạng hôn mê quá khứ, sau đó đi tới đạt mục đích của chính mình

"Thập hoàng tử, tiểu nữ nói đúng hay không?"

Trần Bắc Hậu Tuyệt Bá tựa tiểu phi tiểu nhìn thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn đang quỳ rạp dưới đất, trên mặt có ý cười toát ra sát ý

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn cũng không phải ngốc tử, tự nhiên biết nếu như hiện tại mình xử lý không tốt, khẳng định sẽ dẫn đến họa sát thân!

Ở vùng Tây Bắc, Trần Bắc Hậu Tuyệt Bá chính là trời, mà hần làm đến mức này chính là muốn đem trời đâm thủng

Trái lo phải nghĩ mau chóng biện giải cho chính mình: "Hậu gia, tiểu thư, các người hãy nghe ta nói. Ta thập phần yêu mến tiểu thư, muốn cùng tiểu thư kết tình phu thê, ta hứa sẽ để tiểu thư làm chính phi, tuyệt đối sẽ không bạc đãi nàng! Hôm nay ta tiểu trư mộng du, nghe theo lời Tiểu Quế Tử, chuyện này mới xảy ra đến bức sự này. Mong hậu gia đừng tức giận, ta nguyện ý bồi thường cho tiểu thư! Cũng sẽ hướng tiểu thư phụ trách"

Phụ trách?

Không hổ là đứa nhỏ Uyển phi sinh ra

Rõ ràng làm đến bức sự này, thế nhưng còn đem tội danh đẩy hết lên người một nô tài nho nhỏ

Nếu không có thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn hần gạt đầu, nô tài kia sẽ có là gan trên chọc nữ nhi của Trần Bắc Hậu Tuyệt Bá hần sao?

Ánh mắt Trần Bắc Hậu Tuyệt Bá lộ rõ tia khinh thường, người dám làm không dám nhận, đừng nói Tuyệt Bá hần khinh thường, ngay cả nữ nhi hần cũng tuyệt đối khinh thường loại người này

Tuyệt Băng Di khóe môi nhếch lên ý cười: "Thập hoàng tử nói lời này thật buồn cười, Uyển phi nương nương đã tự mình thương nghị với Định quốc công rất tốt sẽ để Hường Y Ninh làm chính phi của hoàng tử. Hiện tại lại nói với ta như vậy, vậy lời hứa với Định quốc công thập hoàng tử sẽ xử lý ra sao?"

"Chỉ cần tiểu thư nguyện ý, ta nguyện vì nàng trả giá tất cả!"

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn vừa nghe thấy có chuyển biến, liền nhanh chóng tiếp tục dụ dỗ

Tuyệt Băng Di quay đầu nhìn Trần Bắc Hậu Tuyệt Bá: "Phụ thân, xem thập hoàng tử như vậy cũng có chút thành ý, phụ thân viết một tấu chương cấp thánh thượng làm rõ việc này, để thánh thượng định đoạt mới tốt"

Một câu làm cho gương mặt thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn cứng lại

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn như nghe được sấm sét giữa trời quang!

Nữ nhân này, sao có thể đối với hần như vậy?

Không phải hần có ý tứ với nàng sao?

Như thế nào lại để Trần Bắc Hậu lên lớp giảng bài phụ hoàng, nếu để cho phụ hoàng biết việc này, hần sẽ còn mạng sao?

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 384: Gặp phải bày sói

"Hà phó tướng, đưa thập hoàng tử về trước đi! Đội thánh thượng hạ chi, ta sẽ đi đến gặp thập hoàng tử"

Ngụ ý là muốn giam lỏng thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá ra lệnh một tiếng, thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn còn quỳ rạp dưới đất liền được Hà phó tướng nhắc lên, áp giải đến lầu trưởng của hắn

Tuyết Băng Di thấy hắn rời đi, trông mắt rõ ràng ánh lên tia tức giận

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá biết nữ nhi bị ủy khuất, liền tiến lên vỗ vỗ vai của nàng: "Băng Di đừng bức bối vì hắn. Hắn chung quy lại vẫn là hoàng tử, phụ thân cũng không thể tùy ý động đến hắn"

"Phụ thân, cho dù hắn là hoàng tử, nhưng có thể viện một lý do, nói binh lính Di quốc xâm phạm, thập hoàng tử tham công liều lĩnh, tử trận trên chiến trường. Phải biết rằng, trên chiến trường chuyện gì cũng có thể xảy ra, cũng không thể vì thân phận hoàng tử của hắn mà đao kiếm phải tránh né!"

"Ý của con là?"

"Thập hoàng tử nếu không phạm chết sẽ không phải chết. Nếu hắn muốn chết như vậy, không bằng phụ thân thành toàn cho hắn. Sợ ngày sau hắn quay về kinh, chắc chắn sẽ tìm đến Trần Bắc Huệ phủ gây phiền toái"

Tuyết Băng Di lo lắng sâu xa, cũng không nghĩ muốn một chút độ lượng nào

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá gật gật đầu, nữ nhân nói rất đúng, thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn một khi quay về kinh, chắc chắn có thể gây khó dễ cho Trần Bắc Hậu phủ

"Việc này phụ thân đã biết, con cứ nghỉ ngơi cho tốt, ta tự có sắp xếp"

Tuyết Băng Di mỉm cười lên tiếng

Vỗ nhẹ vai nữ nhi, Trần Bắc Hậu Tuyết Bá rời khỏi lầu trưởng

Ba ngày sau

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn rốt cuộc cũng chịu không nổi. Tâm phúc Tiểu Quê Tử của hắn cuối cùng cũng trở lại

Nhưng khi Tiểu Quê Tử đến cũng đã chết, hắn chết không nhắm mắt, tay chân đều bị bẻ gãy, không phải nói cũng có bao nhiêu đáng sợ

Mấy ngày này không có ai đưa thức ăn đến cho hắn, chỉ mang cho hắn một ít nước trong

Kể từ ngày đó, thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn đói bụng đến cả người vô lực

Bởi vì ở cùng tử thi trong lầu trưởng, mùi hôi thối bốc lên khiến cho hắn thiếu chút nữa phát điên

Cho dù hắn có kháng nghị, cũng không có người nào để ý đến hắn. Đem ngọc bội bên người hối lộ cho một binh lính, rốt cuộc cũng trốn ra khỏi doanh trại Tây Bắc

Cũng không để ý phương hướng, chỉ để ý nhanh chân bỏ chạy, hận không thể chạy trốn thật xa

Chạy một hồi lâu, thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn thở hổn hển ngồi dưới đất, hạ khí không thông

Tây Bắc là vùng có rất nhiều lang sói

Nếu không quen thuộc đường đi, chỉ xông loạn chắc chắn sẽ bị nhóm lang sói ăn tươi

Vốn tưởng rằng có thể trốn thoát khỏi quân doanh, thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn còn muốn trở về Thịnh kinh bảm tội với thánh thượng

Lại không nghĩ rằng, hắn hiện tại gặp được bày sói

Xa xa có một bày sói sói, một đôi mắt mang theo u lục, gắt gao theo dõi hắn, từng bước một tới gần, làm cho thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn cảm thấy sợ hãi

Bị hơn mười con sói vây quanh, hần đói bụng đã vài ngày, làm sao còn có khí lực chống cự đám dã thú này?

Đàn sói nhào vào đến người hần, móng vuốt cào rách da thịt hần, hần lớn tiếng hét chói tai, nhưng cũng không ngăn lại được sự tàn bạo của bầy sói

Trần Bắc Hậu Tuyết Bá lạnh lùng đứng ở phía xa nhìn thấy hết thấy, khóe miệng có tia cười lạnh

Phía sau Hà phó tướng mặt không chút thay đổi, đứng ở một bên Trần Bắc Hậu Tuyết Bá nói: "Hậu gia, binh lính nhận ngọc bội của thập hoàng tử nên xử trí thế nào?"

"Cùng nhau giải vào kinh, ăn ngay nói thật"

"Dạ"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 385: Đại tuyển tú nữ

Mùa thu tháng mười

Là ngày Thịnh kinh Ti U quốc đại tuyển tú nữ, cho nên nhóm danh môn quý nữ đều hao hết tâm tư trang điểm cho chính mình nổi bật nhất

Vì một ngày bay lên cảnh cao làm phượng hoàng, có thể làm rạng rỡ tổ tông

Toàn bộ Thịnh kinh bởi vì đại tuyển tú nữ, mà mỗi ngã đường vô cùng náo nhiệt, các tri huyện thành thủ đều mang theo gia quyến hướng vào kinh thành, vì thế trên đường lớn có vô số cỗ xe ngựa nguy nga tráng lệ

Đại tuyển tú nữ này không chỉ làm phong phú hậu cung của thánh thượng, mà còn chọn ra một số nữ tử có phẩm tú nhân tuệ để cấp cho nhóm hoàng tử

Quý Như Yên sớm đã bị chỉ định cho thất hoàng tử Lạc Thuấn Thần của Thiên Độc quốc, cho nên không cần tham gia vào cuộc đại tuyển tú nữ

Vì thế, nàng hiện tại rất tự do tự tại

Phi Liễu các im ắng, Dao Quang từ bên ngoài mua một ít hoa quả cầm đến bên cạnh nàng nhỏ giọng nói: "Tiểu thư, Tây Bắc truyền tin tức, không biết là thật hay giả, nói thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn chôn thấy trong bụng sói đến xương cốt cũng không còn"

"Xương cốt không còn?"

"Đúng vậy, hơn nữa Trần Bắc hậu còn nói binh lính áp giải trở lại kinh thành, thỉnh tội với thánh thượng"

Quý Như Yên nghe vậy hơi nhíu mày

Đối với nàng mà nói, việc thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn chết cũng xem như là chuyện tốt

Hắn chết, ít nhất đối với việc đăng cơ của Nguyên Chiêu cũng có nhiều ưu đãi

"Tiểu thư, việc này có cần điều tra rõ chân tướng không?"

"Không cần. Đây là chuyện nhà người ta, không cần nhúng tay vào"

Quý Như Yên lắc đầu cự tuyệt

Thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn không phải là hài tử ruột của thánh thượng, chết thì chết cũng chẳng quan trọng gì

Chính là không biết Bùi Khê có đau lòng hay không?

Trong cung Uyển phi vừa nhận được tin tức này, sợ hãi đến ngất cả đi

Nàng đối với đứa con này ngàn lần dạy bảo, tại sao hắn vẫn cứ gặp phải chuyện này?

Tĩnh lại, liền phái cung tỷ bên người đi hỏi thăm tin tức

Lúc sau liền biết được, Phù Nguyên Tuấn muốn bá vương cứng rắn với nữ nhi bảo bối của Trấn Bắc hậu Tuyệt Bá, đây chẳng phải là động thủ trên đầu thái tuế sao

Hắn lại muốn chạy trốn khỏi quân doanh, vốn đã không quen thuộc địa hình, cho nên việc bị bày sới nuốt chửng cũng đã điều hiển nhiên

Thánh thượng Phù Ngao Thiên không biết vì cái gì khi nhận được tấu chương của Trấn Bắc hậu cũng chỉ liếc một cái, sau đó không để ý đến. Ngược lại còn truyền Tĩnh phi đến Tĩnh Dương điện hầu giá, hai người đang chọn lựa sườn phi cho Nguyên Chiêu

"Tĩnh Nhi, nữ nhi của Định quốc công, nàng xem được không?"

Vừa nói, thánh thượng Phù Ngao Thiên vừa cảm bức họa đưa cho Tĩnh phi

Tĩnh phi vừa xem, liền nhìn thấy bức tranh vẽ một nữ tử đoan trang tú lệ, thoát nhìn vô cùng xinh đẹp

"Thánh thượng, nữ nhi của Định quốc công này, không phải Uyển muội muội đã chấm trước cho thập hoàng tử sao? Nghe nói hai nhà đều đã gặp mặt nhau"

Tĩnh phi bất động thanh sắc, thản nhiên nói

Thánh thượng Phù Ngao Thiên cười lạnh: "Nàng không cần để ý đến người khác, chỉ cần cô vương không đồng ý, bọn họ cũng đừng mơ tưởng đến kết thân! Hải tử Nguyên Tuấn kia to gan lớn mật, ở trong cung không an phận dám nhúng chàm nữ quan, đi Tây Bắc vốn tưởng rằng sẽ sửa đổi, không nghĩ đến hắn còn dám mơ ước nữ nhi của Trấn Bắc hậu! Hắn quả thật là chán sống mà!"

Tĩnh phi thán thiết lời kéo tay hắn, nhẹ giọng khuyên nhủ: "Ý thánh thượng là không để ý đến sự sống chết của thập hoàng tử sao? Sợ là Uyển muội muội sẽ gây náo loạn"

"Náo loạn? Nàng nếu náo loạn, cô vương sẽ đưa nàng đến lãnh cung yên tĩnh một chút!"

Vừa nghĩ tới tấu chương của Trấn Bắc hậu dâng lên, khiến cho thánh thượng Phù Ngao Thiên tức giận không thôi

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 386: Là một ngọc tử

Trấn Bắc hậu cùng Kính An hậu năm đó đều lập công lao hiển hách cho Ti U quốc

Hiện giờ Trấn Bắc hậu Tuyệt Bá khí phách so với tổ phụ năm đó, thật sự là vô cùng uy nghiêm

Tuy rằng nói Trấn Bắc hậu Tuyệt Bá cùng nhóm thương muối có hợp tác, nhưng tiền này chính là thay Ti U quốc nuôi sống đại quân ở Tây Bắc

Vì thế thánh thượng Phù Ngao Thiên mới không động đến Trấn Bắc hậu

Hiện giờ quốc khó trống không, nếu hiện tại đại loạn, chắc chắn sẽ tổn thất nặng nề

Thánh thượng Phù Ngao Thiên tuy không nói là một minh quân, nhưng tốt xấu gì cũng hơn hôn quân

"Thánh thượng bớt giận, nữ nhi của Định quốc công này thoát nhìn có vài phần tư sắc, cũng không biết nàng xuất thân cao quý như vậy, có chịu ủy khuất mà gả cho Nguyên Chiêu hay không. Thánh thượng cũng biết, Nguyên Chiêu từ nhỏ đã theo thần thiếp, sáu tuổi đã đến Kính An tự cùng thiếp ăn chay niệm phật, nên học thức thật ra nông cạn. Nguyên Chiêu vô dụng như vậy, đều là do thần thiếp, thỉnh thánh thượng giáng tội!"

Tĩnh phi nói đến chuyện cũ, mâu thuẫn ý lẽ càng sâu

Thánh thượng Phù Ngao Thiên thấy nàng thương tâm khổ sở như vậy lại tự trách: "Tĩnh Nhi, nàng đừng nói vậy. Đều là cô vương có lỗi với mẹ con các nàng, là cô vương vô dụng. Nàng yên tâm, hiện tại cô vương sẽ chiều cố mẹ con các nàng thật tốt, không để cho người khác ức hiếp hai người nữa!"

Nói xong, hắn lại lôi kéo Tĩnh phi ôm vào lòng, tim của hắn cũng vì như vậy mà bối rối

Sợ hãi ngày nào đó Tĩnh phi xảy ra chuyện, chính mình là vua một nước, nhưng không thể bảo vệ tốt hiền thê cùng hải tử của mình

Chính Dương điện ảm áp, Mẫu Đơn cung lại hoàn toàn khác thường

Cốc hoàng hậu đang ở bên trong sửa móng tay, thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn đã chết, nàng tất nhiên là vui mừng không hết, hận không thể uống rượu chúc mừng

Uyển phi a Uyển phi, bốn cung thật muốn nhìn, người còn có thể đấu với bốn cung như thế nào!

Mất đi thập hoàng tử, trong tay người chỉ còn thập ngũ hoàng tử mới mười tuổi

Đợi đến khi thập ngũ hoàng tử trưởng thành, bất quá người cũng chỉ có thể làm thái phi chết già trong cung

Một cung tỳ tiến vào bên trong bẩm báo: "Nương nương, lục hoàng tử có chuyện muốn gặp người"

"Truyền"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn mặt mày hồng hào, bởi vì nghe được tin vui, thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn đã chết

Hắn vừa tiến đến liền mở miệng hỏi: "Mẫu hậu, thập đệ hân chết rồi sao?"

"Trần Bắc hậu không phải viết rõ ràng mạch sao? Cho dù không phải thật sự thập hoàng tử cũng chỉ là một ngọc tử, ai cũng biết Trần Bắc hậu có một nữ nhi bảo bối, thế như thập hoàng tử lại can đảm dám trêu chọc, hân có lá gan như vậy bốn cung cũng không thể không bội phục"

Cốc hoàng hậu mang theo ý cười, giọng nói châm chọc

"Mẫu hậu, nhi thần có việc muốn cùng người thương lượng"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn cười cười, ý bảo cung tỳ trong Mẫu Đơn cung lui ra

Cốc hoàng hậu hiểu được, liền đưa ta quơ quơ đêm nhóm cung tỳ đuổi hết ra ngoài

Trong cung chỉ còn hai người bọn họ

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn nói: "Mẫu hậu, nếu thập đệ đã mất. Vật thất đệ kia có cần giữ lại không?"

Cốc hoàng hậu nghe vậy khẽ nhăn mày liễu nói: "Không Phù Nguyên Phong phải lưu lại"

"Tại sao?"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn khó hiểu

Cốc hoàng hậu ngừng một chút lại nói: "Hắn chẳng qua chỉ là đứa con của Tuyệt tần, Tuyệt tần lại là công chúa Dị quốc, thánh thượng chắc chắn không thể truyền ngôi cho hắn. Người làm sao cần khổ tâm tiêu phí tâm tư trên người hắn. Nếu người thực muốn động thủ, vậy hướng người trong Yến vương phủ ra tay đi. Chỉ cần hân chết, người chính là người kế vị cuối cùng!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 387: Nửa đêm thăm dò 1

Ý của mẫu hậu nhi thần hiểu được

Trong mắt lục hoàng tử Phù Nguyên Tuấn mang theo ý mừng, đúng vậy chỉ cần cửu đệ chết, phụ hoàng sẽ truyền ngôi cho hắn

Phụ hoàng tuyệt đối sẽ không đem ngôi vị hoàng đế truyền cho thất đệ, một khi đã như vậy hắn còn có kỳ điều gì

...

Ban đêm, Quý Như Yên nằm trên ghế quý phi, trong lòng âm thầm suy nghĩ đến hộ quốc công Cốc Quân Tử

Nhớ rõ lúc trước Lạc Thuần Thần hỏi Hộ quốc công Cốc Quân, lục hoàng tử Phù Nguyên Tuấn có phải là đứa con của đại tướng quân Kỳ Thiên Quốc hay không, thì sắc mặt của ông ta liền thay đổi

Nhưng cho dù hộ quốc công Cốc Quân có phù nhận, thì Lạc Thuần Thần căn bản cũng không cần câu trả lời của hân

Bây giờ nghĩ lại, có lẽ lục hoàng tử Phù Nguyên Tuấn cũng không phải đứa con ruột của thánh thượng

Nghĩ đến đây Quý Như Yên không khỏi thương cảm

Lục hoàng tử là con của Cốc hoàng hậu cùng đại tướng quân Kỳ Thiên quốc, thập hoàng tử lại là con của Uyển phi cùng quốc chúa Dị quốc

Thật đúng là náo nhiệt!

Thùng thuốc nhuộm này, thật đúng là làm cho người ta phải thay đổi sắc mặt

Trong lòng đang trầm oán bọn họ, Lạc Thuần Thần lúc này lại nhẹ nhàng nhảy vào Phi Liễu các của Quý Như Yên

Quý Như Yên không không thèm quay đầu lại nhìn, liền thân nhiên lên tiếng hỏi: "Thuần Thần, cửa lớn không khó, tại sao lại thích vào từ cửa sổ như vậy? Nếu người khác không biết, còn tưởng rằng ngươi là hái hoa tặc!"

Lạc Thuần Thần có chút bất đắc dĩ nhìn thoáng qua nàng: "Lời này của Như Yên, thật đúng là làm ta đau lòng. Ta không phải vì thanh danh của nàng mới vào từ cửa sổ sao? Hiện tại đã là ban đêm, nếu như ta quang minh chính đại mà vào phòng nàng, chắc chắn sẽ làm cho người ta dị nghị. Hơn nữa lúc ta tiến vào cũng đã dò xét một lượt"

Toát mồ hôi!

Chiều theo ý hân nói, hân lén lút tiến vào đây, sẽ không có ai dị nghị sao?

Đừng quên, Yên vương phủ cũng không chỉ có một mình nàng, vẫn còn có một người trí tuệ minh mẫn như Yên vương

"Một thời gian không gặp ngươi, nội công cũng tăng lên không ít, long dương bí tịch kia quả nhiên không tồi"

Quý Như Yên liếc nhìn hân một cái, tán thưởng một câu

Lạc Thuần Thần mỉm cười: "Đều là công lao của nàng"

Hừ!

Xem như hân có lương tâm

"Nói đi, đã xảy ra chuyện gì, có thể làm cho ngươi vội vã đến đây như vậy"

Quý Như Yên đối với hân so với lúc trước tốt hơn nhiều

Tuy rằng hai người không có kẻ cận suốt ngày, nhưng ít nhất Quý Như Yên cũng không cự tuyệt hân

Lạc Thuần Thần đi đến trước mặt nàng nhẹ giọng nói: "Người Phụng Thiên phủ ban đêm đã bắt đầu rời khỏi Mân Thanh trấn, về phần người làm ta cũng đã cho Mễ Nhĩ dẫn bọn họ đi, tối thiểu một tháng nữa bọn họ có thể đến Thiên Độc quốc"

Quý Như Yên nghe vậy, tâm tình cũng trở nên tốt hơn: "Vậy thì tốt quá!"

Nhóm người đại cữu cữu không đi, nàng không thể ngừng lo lắng, sợ một ngày bọn họ sẽ bị tiện nhân Cốc hoàng hậu kia hãm hại

Chỉ cần nhóm người đại cữu cữu rời đi, nàng mới có thể trong Thịnh kinh này đối phó nhóm yêu ma quỷ quái, đem bọn họ hồn phi phách tán, hồn vía lên mây mới tốt

Nàng không biết chính xác là Quân Tử Đường cũng bắt đầu tiến đến kinh thành Thiên Độc quốc, chuẩn bị mở rộng thế lực Tà Minh

Đối với sự chuyển biến như thế, Lạc Thuần Thần cũng chỉ nhún nhún đầu mày. Cả đời này nếu như Quân Tử Đường không đứng về phía tam ca, vật hân cũng sẽ không để tam ca lợi dụng

"Thuần Thần, ngươi đang nghĩ gì đó? Ta còn đang nói chuyện với ngươi!"

Quý Như Yên có chút hờn giận đưa tay đẩy hân, người này cự nhiên còn ở trước mặt nàng thất thần, chẳng lẽ nàng không đủ mị lực sao

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 388: Nửa đêm thăm dò 2

Lạc Thuần Thần thấy nàng đẩy mình, lúc này mới hồi phục tinh thần

"Như Yên, nàng mới vừa nói cái gì?"

Quý Như Yên sâu kín nhìn hắn: "Ta nói người từng hỏi hộ quốc công, lục hoàng tử có phải là con của đại tướng quân Kỳ Thiên quốc Trường Tôn Khang, việc này có thật hay không?"

"Đương nhiên là thật, ở trước mặt nàng ta chưa từng nói qua nửa câu giả dối"

"Cốc hoàng hậu này tại sao lại quen biết đại tướng quân Trường Tôn Khang?"

Quý Như Yên không thể lý giải được, bên trong hậu cung thật sự có thể lẫn lộn huyết mạch hoàng thất sao?

Lạc Thuần Thần mỉm cười: "Nàng phải biết rằng, Cốc hoàng hậu không phải là người duy nhất đảm nhận chức vị hoàng hậu, mà sau này nàng ta mới đi lên"

"Này ta biết, thái tử không phải là do Cốc hoàng hậu sinh ra, cho nên thái tử lúc trước chết, Cốc hoàng hậu thậm chí một giọt nước mắt cũng không có. Không chừng trong lòng còn đang suy nghĩ đến phiên đưa con mình ngồi trên long ý"

Quý Như Yên cười nhạo

"Hai người kia tại sao quen biết, việc này ta cũng không thể hiểu rõ, chỉ biết đối với chuyện này, Cốc thị đa số người đều tự giác treo cổ. Nàng đừng nhìn ta như vậy, chỗ mà Cốc hoàng hậu có thể trông cậy vào, phỏng chừng chỉ có thể là Trường Tôn Khang"

Nghe vậy, Quý Như Yên nhún mày đẹp, chuyện này nếu như bại lộ, chắc rằng sẽ dẫn tới đại loạn

Càng làm cho nàng lo lắng hơn chính là Cốc hoàng hậu cùng lục hoàng tử Phù Nguyên Tuấn tuyệt đối sẽ không buông tay

Nói như vậy, kinh thành không phải nổi lên sóng gió hay sao

Hai người trầm mặc một chút, Quý Như Yên thở dài một tiếng: "Thực là đau đầu, ta muốn ngủ, người nếu không có việc gì liền quay về ngủ sớm đi!"

"Như Yên, còn có việc"

Lạc Thuần Thần đột nhiên giữ chặt tay nàng, ngữ khí vô cùng nghiêm túc

"Làm sao vậy?"

"Chuyện về Âm Nô..."

"Âm Nô?"

Nhún mày, trong lòng nàng ngẩn ra, hắn chủ động nhắc tới Âm Nô là có ý gì?

Là muốn phải Âm Nô quay về hầu hạ hắn sao?

Trong lòng có chút bất an, bên tai liền nghe thấy giọng nói của hắn: "Nếu Âm Nô tới tìm nàng, nàng cái gì cũng không cần để ý, chỉ cần giao cho ta. Biết không?"

Âm Nô đang yên đang lành sao có thể đến tìm nàng?

Chớ không phải Lạc Thuần Thần lại gây ra chuyện gì rồi chứ?

Quý Như Yên liếc hắn một cái: "Người làm cái gì rồi?"

"Ta để nàng ấy quay về Độc Hiết thành"

"Sao lại vậy? Mẽu Nhi người nói sai đi bảo vệ đại cữu cữu, kia bên cạnh người còn có ai bảo hộ?"

Quý Như Yên lấp bắp kinh hãi, không nghĩ ra hắn lại an bài như thế

Lạc Thuần Thần vỗ nhẹ tay nàng: "Như Yên, nàng phải tin tưởng ta, ta không có việc gì. Âm Nô không thể ở Thịnh kinh, nàng ta phải rời khỏi. Ta cũng có thể tự bảo vệ mình"

Nói xong, nội lực trong cơ thể hắn phát ra bên ngoài, đầu khí lập tức hộ thể, một thân màu xanh biếc hiện ra trước mặt Quý Như Yên

Quý Như Yên vừa mừng vừa sợ: "Không thể tưởng tượng được người đã tới cảnh giới võ xuất diên phong, quả thật cũng không cần ai bảo vệ"

"Nhưng Yên, đáp ứng với ta một việc. Đừng quá mức tin tưởng Âm Nô, nàng ta không giống như tưởng tượng của nàng đâu"

Lạc Thuần Thần nói không đầu không đuôi

Quý Như Yên ban đầu ngần ra, nhưng nàng hiểu được hắn sẽ không vô cớ nói như vậy

Nghe ý tứ này của hắn, là muốn nói cho nàng, Âm Nô không đáng tin

"Đã biết, ta biết nên làm thế nào"

Quý Như Yên không hỏi nguyên nhân, nếu Lạc Thuần Thần không giải thích, nàng sẽ không hỏi

Lạc Thuần Thần chiếm được đáp án của nàng, lúc sau mới yên tâm rời khỏi Phi Liễu các.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 389: Âm Nô cầu kiến

Sáng sớm hôm sau

Dao Quang mang lên một chậu nước ấm: "Tiểu thư, bên ngoài có một tử ý nữ tử muốn gặp người, nàng kêu là Âm Nô. Tiểu thư có muốn gặp hay không?"

Quý Như Yên híp lại hai mắt, Âm Nô này tới cũng thật nhanh!

"Để nàng vào đi"

"Dạ tiểu thư"

Dao Quang lĩnh mệnh, đi ra bên ngoài phủ mang Âm Nô vào

Âm Nô đi thẳng đến Phi Liễu Các, Quý Như Yên lúc này cũng đã ăn mặc chỉnh tề

Quý Như Yên sắc mặt như thường ngồi trên ghế nói: "Âm Nô sao lại đến chỗ này?"

Âm Nô đối với nàng không nói hai lời, liền bùm một cái quỳ xuống

"Âm Nô biết mình đã phạm sai lầm, xin Quý cô nương trách phạt!"

Một câu, làm cho Quý Như Yên tay đang vuốt tóc cũng phải dừng lại một chút, sau đó khôi phục như thường. Thân nhiên hỏi một câu: "Không biết người phạm phải tội gì, lại đến chỗ ta thỉnh tội"

"Âm Nô không nên tự tiện xông vào hành cung, lại càng không nên truy vấn chủ tử!"

Âm Nô nói lời này cắn chặt răng, ánh mắt trùng xuống, thật nhìn không ra rốt cuộc nàng ta đang nghĩ gì

"Người nếu bởi vì chuyện này đến thỉnh tội với ta thì thật không phải. Người người đến cầu xin tha thứ phải là thất hoàng tử không phải ta"

Quý Như Yên nói một câu như vậy

Nàng phỏng đoán không sai, Âm Nô chẳng qua là vì năm đó phục lệnh của Lạc Thuần Thần mới đến cứu mình

Hiện tại cũng thế mà về sau cũng vậy

Âm Nô vừa nghe thấy lời Quý Như Yên sắc mặt có chút thay đổi, không nghĩ tới nàng lại đáp lời như vậy

"Nhu Yên cô nương?"

"Ám Nô, người là người bên cạnh điện hạ. Hiện giờ ta cùng điện hạ đã mặc dù đã có hôn ước, nhưng vẫn còn chưa cử hành đại hôn, người tới cầu ta trách phạt, chuyện này cũng thật không hợp. Còn nữa, người là người của điện hạ, có trách phạt hay không ta cũng không thể làm chủ. Đạo lý xuất giá tòng phu không biết người đã từng nghe qua hay chưa"

Quý Như Yên nói ra những lời trong lòng mình, cho dù sau này nàng cùng Lạc Thuần Thần ở chung, nàng cũng sẽ không hỏi đến người hầu bên cạnh hân

Nàng không phải là người có tâm đồ kỵ, nàng nghĩ hai người ở chung phải hoàn toàn tin tưởng nhau, mà đối phương không thể nói dối

Tại thời điểm Lạc Thuần Thần đến Mân Thanh trấn cầu hôn, cũng đã đáp ứng nguyện vọng này của nàng. Còn có điều quan trọng nữa là Lạc Thuần Thần cưới nàng là bởi vì muốn nàng trợ giúp hân!

Hân thú nàng, cũng đã thành thật nói rõ mục đích

Hân nói nàng muốn giúp thì giúp, không muốn giúp hân cũng sẽ không miễn cưỡng

Lạc Thuần Thần là một quân tử, cũng không có cưỡng bức nàng

Đối với điểm này, trong lòng nàng vẫn âm thầm cảm kích

Đặt cây lược gỗ xuống, Quý Như Yên đứng lên, tiêu sái tiến về phía Ám Nô, nàng nàng dạy khuyên nhủ nói: "Ám Nô, người nên trở về tìm điện hạ thì hơn. Nếu để điện hạ biết người đến Yên vương phủ, sợ sẽ làm cho hân nổi cơn thịnh nộ. Người có phạm sai lầm hay không đều do điện hạ xử trí. Bởi vì người là ám vệ của điện hạ, ta cũng không thể làm gì khác hơn. Nếu không, làm điện hạ mất thể diện, chỉ sợ sai lầm sẽ càng nói tiếp sai lầm"

"Nhu Yên cô nương, Ám Nô..."

Ám Nô lộ ra gương mặt kinh hoàng, nếu Quý Như Yên không giúp nàng, vậy từ sau nàng sẽ không được gặp điện hạ nữa sao

Phải biết rằng, điện hạ trách phạt nàng chính là muốn sai nàng trở về canh giữ tướng quân phủ

Nàng là ám vệ bên cạnh điện hạ, nếu như việc nàng bị điều trở về bị tổ chức biết được, vậy sau này nàng còn mặt mũi gặp bọn họ sao?

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 390: Cầu kiến chủ công

Điện hạ là người lạnh khốc, mệnh lệnh hàn băng, làm cho nàng không dám can đảm đứng trước mặt điện hạ làm trò

Thầm nghĩ muốn đến Yên vương phủ, nghĩ muốn cầu cứu Quý Như Yên, nhưng nàng ta lại khoanh tay đứng nhìn, thậm chí còn nói nàng ta không có quyền

Ám Nô đứng ở trước mặt Quý Như Yên, đôi mắt kinh hoàng mở to

"Nhu Yên cô nương, người không thể đến nói với điện hạ chuyện này sao?"

"Người đã làm sai chuyện, người tự gánh vác, đừng nên trốn tránh trách nhiệm. Người nghĩ đúng không?"

Quý Như Yên đạm mạc đáp lời, làm cho ý thức Ám Nô thanh tỉnh, kết quả cuối cùng nàng vẫn phải rời khỏi Thịnh kinh, nghe theo lời điện hạ nói, đến Độc Hiết thành canh chừng tướng phủ

Nghĩ đến đây, Ám Nô nắm chặt hai tay, thật sâu nhìn thoáng qua Quý Như Yên: "Vậy Ám Nô cũng không quấy rầy quận chúa, cáo từ!"

Dứt lời, không đợi Quý Như Yên lên tiếng, nàng liền lui lại mấy bước, trực tiếp rời đi Phi Liễu các

Dao Quang ở bên nhìn cử chỉ của Ám Nô bĩu môi: "Tiểu thư, theo ta thấy Ám Nô này nhất định là ghi hận người. Ngay cả xưng hô cũng đều thay đổi, chẳng lẽ cứ dễ như vậy sao?"

Quý Như Yên cười yếu ớt: "Nàng ghi hận ta thì thế nào? Nàng còn chưa làm bị thương ta nửa phần. Nếu người còn nóng nảy như vậy, vậy thì đến La Sát cốc huấn luyện một năm rưỡi đi

Dao Quang nghe vậy, sắc mặt đại biến

Tiểu thư quả nhiên không phải là người dễ chọc!

Nàng chẳng qua là cầu nhàu vài câu, tiểu thư lại nhẫn tâm đẩy nàng đến La Sát cốc sao?

"Mị Tinh tới Thịnh kinh chứ?"

"Dự tính buổi trưa tới"

Quý Như Yên phân phó một tiếng: "Hào, để bọn họ đến đại trạch phía đông hảo hảo nghỉ ngơi đi"

"Dạ"

...

Trên đường lớn Tây Bắc, một cỗ xe ngựa đang nhanh chóng đi đến Thịnh kinh

Chủ nhân trong xe ngựa, mặt nhìn giống như ngọc, một thân xiêm y màu đen, đầu mang mũ miện màu bạc, khoe mắt âm ngoan sắc bén

"Chủ công, Lãnh Liên tới thỉnh cầu gặp người!"

Một thị vệ đánh xe ngựa trầm giọng thông báo

"Đề nàng vào đi!"

"Dạ!"

Lãnh Liên là tỷ nữ của Quý Như Yên lúc nhỏ, lúc đó nàng kêu là Y Liên lấy cớ giả chết để rời đi Quý phủ

Nói là muốn đi bảo vệ cho chủ công

Thẳng đến khi Quý Như Yên lớn lên, trở lại Quý phủ, Lãnh Liên mới xuất hiện

Lãnh Liên một thân xiêm y màu trắng, cúi đầu đi vào trong xe ngựa, ngồi chồm hổm trước vị nữ nam đối diện kia, thần sắc đậm nhạt: "Lãnh Liên tiến chủ công thỉnh tội, nô tỳ không thể khuyên được tiểu thư cùng trở về, là lỗi của nô tỳ"

Dứt lời, nàng liền quỳ trước mặt đất

Mỹ nam tử này là quốc chúa trẻ tuổi nhất của Dị quốc ____ Bùi Khê

Bùi Khê năm hai mươi tuổi đăng cơ để vị, trở thành hoàng đế trẻ tuổi nhất Dị quốc

Bùi Khê lạnh lùng liếc Lãnh Liên một cái: "Đứng lên đi, việc này không trách ngươi! Là do Trần hoàng hậu ngăn cản"

Lá gan của Trần hoàng hậu càng lúc càng lớn, những năm gần đây hấn dung túng cho nàng, khiến cho nàng trở nên can đảm giống như là ăn gan hùm mật báo

"Nô tỳ cảm tạ chủ không trách phạt"

Lãnh Liên nói cảm tạ xong, vẫn quỳ ngồi ở một bên

Bùi Khê, chỉ chỉ vào một cái bàn nhỏ bên cạnh, nói: "Ngươi am hiểu thi họa, vẽ một bức họa tiểu thư cho cô gia xem"

"Nô tỳ tuân chỉ"

Lãnh Liên ngoan ngoãn đi tới phía bàn nhỏ, bắt đầu mài mực, sau đó nhắm mắt, hít một hơi thật sâu

Tiểu thư cho nàng ấn tượng quá mức khắc sâu

Kiều ngạo bất tuân, phong hoa tuyết đại, này quả thật họa ra cũng không thể biểu lộ hết. Nhưng giọng nói của điện hạ lạnh khốc, mệnh lệnh băng hàn, làm cho nàng không dám có dừng khí cự tuyệt

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 391: Mị Tinh trở về

Thời điểm mở hai mắt ra, trong thời gian ngắn ngủi, bên dưới đã họa xong bức họa của Quý Như Yên

Bùi Khên nhìn bức tranh, không khỏi hít một hơi thật sâu

Nàng, cùng Phượng Thiên Sương lớn lên quả thực rất giống nhau

Phượng Thiên Sương cao ngạo giống như hoa mai mọc trong sương tuyết, bề ngoài cuồng ngạo, bề nghề thiên hạ

Nhìn khuôn mặt của Quý Như Yên sẽ làm Bùi Khê nhớ đến Phượng Thiên Sương

"Mẹ con các nàng không phải lớn lên thập phần giống nhau"

Những lời này vừa nói ra, Lãnh Liên bên ngoài cũng không lên tiếng

Bùi Khê than thở một tiếng, dời đi đề tài này: "Cô gia nghe, thánh thượng Ti U quốc chỉ hôn nàng cho phế vật Thất hoàng tử của Thiên Độc quốc?"

"Đúng vậy. Đại tuyền tú nữ xong, tiểu thư sẽ khởi hành đến Thiên Độc quốc"

"Vô luận như thế nào, cũng phải làm cho nàng nghe lệnh cô gia!"

"Đúng vậy"

Bùi Khê gương mặt tuấn mỹ mang theo nụ cười phê huyết, chỉ cần Quý Như Yên nghe theo lời phân phó của hắn, hắn không ngại phải người bảo hộ an toàn của nàng, bình yên đi đến Thiên Độc quốc

Ánh mắt Lãnh Liên chợt hạ, trong lòng dâng lên một tia nghi hoặc, tiểu thư thật sự sẽ nghe theo lời của chủ công sao?

Tiểu thư đối với chủ công có hận, nàng vẫn không dám nói, cũng không thể nói

Một khi nói, chủ công sẽ cảm thấy chính mình nói dối tiểu thư, nàng cũng liền chỉ có một con đường chết

Trong xe ngựa, mỗi người có suy nghĩ khác nhau

Ngoài cửa sổ, con ngựa mau chóng chạy thẳng theo hướng Thịnh kinh

Buổi trưa, Quý Như Yên nói Dao Quang đi mua thức ăn, để cho lão bản của tửu lầu đưa đến phía đông đại trạch

Mị Tinh trở về, cũng liền đi theo là bốn mươi tám người dưới trướng, phong trần mệt mỏi!

Mà Quý Như Yên mấy ngày kế tiếp có thể động thủ không cần cố kỵ điều gì

Buổi trưa một khắc, Quý Như Yên quả nhiên hướng về phía đông đại trạch mà đi đến

Đi vào, Quý Như Yên cũng không nói gì, chỉ đi về phía bàn ăn ngồi xuống, ý bảo bọn họ ăn trước

Ăn no xong, những người khác đều đi nghỉ ngơi

Chỉ để lại một mình Mị Tinh

Mị Tinh hướng Quý Như Yên chấp tay: "Tiểu thư, trước mắt tình huống của Dị quốc vẫn ổn định, trừ quốc chúa Dị quốc đã rời đi đến Thịnh kinh, tin tưởng thời gian bảy ngày có thể đến nơi"

Bảy ngày?

Thời gian nhanh như vậy, không biết quốc chúa Dị quốc Bùi Khê đến Ti U quốc làm cái gì?

Nếu là vì hài tử của hắn mà đến, kia thật đúng là ngược ngùng, thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn đã táng thân trong bụng sói!

Nếu là vì nàng mà đến, nàng đã nghĩ kỹ, mẫu thân chết được mười năm, hắn cũng không đến tìm nàng đến một lần, lúc này tự nhiên tìm đến, chắc chắn sẽ không có chuyện tốt gì

"Người trước dẫn mọi người đi nghỉ ngơi, mấy ngày nay tình đường thật tốt, vài ngày sau còn cần làm đại sự"

"Dạ"

Mị Tinh lui ra sau

Quý Như Yên mang theo Dao Quang rời khỏi phía đông đại trạch, hướng Yên vương phủ mà đến

Thời điểm hồi phủ, Quý Như Yên đột nhiên nhìn đến một cái hẻm nhỏ, thấy thân ảnh Cốc Bích Lâm ở đó

Dao Quang đương nhiên cũng nhìn thấy: "Tiểu thư, có cần đến xem hay không?"

"Không cần, chuyện không liên quan đến mình. Miễn cho gây chuyện sinh sự!"

"Tiểu thư nói rất đúng"

Dao Quang vốn không muốn nhiều chuyện, chỉ thuận miệng hỏi

Nếu tiểu thư lên tiếng, nàng kia tự nhiên sẽ không làm trái ý tiểu thư

Hai người tiếp tục đi về phía trước, bên cạnh hẻm nhỏ đột nhiên lao tới một thân ảnh chật vật, nhắm thẳng Quý Như Yên đi tới

"Cốc Bích Lâm! Có bản lĩnh ngươi đừng trốn!"

Một công tử tuấn mỹ, cảm mã tiến quát thẳng lên người Cốc Bích Lâm, khiến nàng oa oa kêu to, Cốc Bích Lâm chạy trời chết, này một đường hoàng loạn không thấy rõ, nhưng cuối cùng cũng chạy đến trước mặt Quý Như Yên

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 392: Hủy dung

Quý Như Yên nhìn thấy trước mặt một màn như vậy, ngây ngốc một hồi, vẫn không nghĩ ra được rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì

"Quý Như Yên? Ngươi giúp ta giết hắn! Ta cho ngươi tiền! Ngươi muốn bao nhiêu ta cho bấy nhiêu!"

Cốc Bích Lâm vừa nhắc tay, thấy được Quý Như Yên, nhưng lại vọt lên, trực tiếp tránh ở phía sau thân thể của nàng, néo tay áo nàng, miệng lại không ngừng mở miệng nói chuyện

Quý Như Yên kinh thường liếc Cốc Bích Lâm một cái, giặt tay áo của mình lại, lạnh giọng nói: "Cốc đại tiểu thư, ta cùng ngươi không thân thiết, buông tay của ta ra được không?"

Tóc tai Cốc Bích Lâm bù xù, giống như một người điên: "Quý Như Yên, ngươi dám thấy chết mà không cứu?"

"Ngươi cũng không phải là gì của ta, ta sao lại phải cứu ngươi?"

Quý Như Yên buồn cười nhìn thoáng qua nàng, Cốc Bích Lâm này đầu óc đúng là chứa toàn rom, nàng ta cùng nàng có xích mích thế nào, chẳng lẽ đã quên sao?

Công tử tuấn mỹ đã đứng trước mặt Quý Như Yên, ngũ quan như ngọc, tuy nói thân không lùn, nhưng khuôn mặt anh khí vẫn chứa tia trẻ con, vừa nhìn qua cũng chỉ là một tiểu hài tử

"Ngươi cùng Cốc Bích Lâm có quan hệ như thế nào? Chỉ cần ngươi giao người ra đây, ta sẽ không làm khó ngươi!"

Công tử tuấn mỹ một tay phóng mã tiến chỉ thẳng Quý Như Yên, thái độ kiêu ngạo

Quý Như Yên quyết đoán, đứng sang một bên: "Ta cùng nàng không có quan hệ gì, ngươi muốn đánh thì đánh nàng đi!"

Dao Quang theo sau Quý Như Yên, cũng tính toán giống y hệt tiểu thư nhà mình là đứng một bên xem cuộc vui

Công tử tuấn mỹ vừa thấy Quý Như Yên tránh đường, lập tức vung mã tiến không lưu tình đánh về phía Cốc Bích Lâm

Mã Tiên vừa vung ra, liền hướng thẳng trên gương mặt của nàng!

Cốc Bích Lâm chỉ cảm thấy trên gương mặt mình nóng như lửa thiêu, đưa tay lên sờ máu nóng vẫn còn dính trên tay, không khỏi thất thanh hét chói tai!

A_____

Bùm một tiếng ngắt trên mặt đất

Một màn này, làm cho rất nhiều bách tính vây quanh xem đến trợn mắt há mồm

Thậm chí còn có một số người sợ họa đến thân, mau chóng rời khỏi nơi thị phi này

Quý Như Yên nhìn lướt qua Cốc Bích Lâm giống như con lợn trên bàn mổ, mã tiền này quát ra không lưu tình, sợ là khuôn mặt nhỏ nhắn khó giữ được

Bị hủy dung, sau này Cốc Bích Lâm còn dám ra đường gặp ai?

Cốc hoàng hậu còn có thể cho người quái dị này làm chính phi của lục hoàng tử sao?

Nghĩ đến đây, Quý Như Yên liền chặc chặc cảm thấy vui vẻ

Công tử tuần mỹ hướng Quý Như Yên chấp tay: "Ta là tiểu thiếu gia Hường Dẫn Vũ của phủ Định quốc công, không biết tiểu thư là ai? May mà người giữ Cốc Bích Lâm lại, nếu thật sự dễ dàng chạy thoát, ta thật sự không còn mặt mũi nào"

Phủ Định quốc công?

Quý Như Yên trều rút khóe miệng, phủ Định quốc công cùng Cốc hoàng hậu thật không chung đường sao?

Thế nhưng ở dưới chân thiên tử, cũng dám quát roi đánh xuống đại tiểu thư của hộ quốc công, lá gan này thật đúng là không nhỏ

"Ta là Quý Như Yên, gặp qua Hường tiểu thiếu gia"

"Người chính là quận chúa Quý Như Yên?"

Hường Dẫn Vũ nghe vậy trước mắt sáng người, lông mày hi thượng vào phần: "Tỷ tỷ từng nói qua quận chúa rất tốt, thậm chí muốn cùng quận chúa kết bạn, lần này vô tình gặp mặt. Nếu như quận chúa rảnh, không bằng đến phủ Định quốc công ngồi một chút được không?"

Đối phương phát lời mời, Quý Như Yên chỉ cảm thấy rất bất ngờ, tiểu tử này làm cho nàng không muốn đến gần

Phải biết rằng, một tiểu thiếu gia ngay cả Cốc Bích Lâm cũng dám đánh, sao lại dễ mặt mũi cho người khác?

Quý Như Yên mau chóng từ chối: "Hôm nay ta còn có việc, sẽ không quấy rầy. Ngày khác, ta sẽ đến phủ Định quốc công gặp Hường tiểu thư!"

"Như vậy được rồi, ngày mai ta sẽ chờ người đến. Nếu người không đến, ta liền mang tỷ tỷ đến Yên vương phủ gặp người!"

Nói xong, tiểu tử Hường Dẫn Vũ này dùng khinh công mau chóng rời đi

Quý Như Yên căn bản cơ hội cự tuyệt cũng không có!

Ta phi!

Ta khi nào nói ngày mai sẽ đến phủ Định quốc công?

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 393: Nội tình phủ Định quốc công

Quý Như Yên trừng mắt nhìn Hường Dẫn Vũ đã đi xa, hận không thể kéo tiểu tử kia về đánh một trận cho hả giận

Dao Quang ngờ ngác nhìn tiểu thư, thấy sắc mặt của tiểu thư quả thật là tức giận

Cho nên nàng mới đi đến bên cạnh hỏi Quý Như Yên: "Tiểu thư, Cốc đại tiểu thư kia nên xử lý thế nào?"

"Việc không liên quan đến chúng ta!"

Quý Như Yên hét lên một tiếng, xoay người bước đi

Dao Quang nghĩ trong lòng, Cốc đại tiểu thư này cũng thật đáng thương, thế nhưng cứ như vậy ở trên đường cái không ai quan tâm tới

Tiểu thư nhà nàng mặc dù là thân y, nhưng tuyệt đối lại không phải người phở độ chúng sinh, muốn nàng cứu mạng phải hoàn toàn dựa vào tâm tình của nàng

Tâm tình của nàng tốt, người xấu nàng cũng cứu

Nếu tâm tình không tốt, dù là người nào nàng cũng mặc kệ

Quý Như Yên ghen một bụng hỏa, thẳng hướng đến Hành cung đi đến

Trong Hành cung, Lạc Thuần Thần dường như đang làm cái gì đó. Vừa thấy Quý Như Yên liền mau chóng đem mọi thứ trên bàn cất đi, lúc này mới đứng dậy đi về hướng Quý Như Yên: "Như thế nào lại giận đến như vậy, là ai trêu chọc nàng?"

"Còn không phải xú tiểu tử Định quốc công kia!"

Quý Như Yên hai mắt bốc hỏa

Vừa nhắc tay, liền thấy được được trên ngón tay của Lạc Thuần Thần có vết thương nhỏ, trong lòng cả kinh: "Người đang làm cái gì? Sao tay lại bị thương?"

Lạc Thuần Thần rút tay lại, truy vấn nói: "Không có gì. Nàng trước cùng ta nói chuyện của tiểu tử Định quốc công kia đi? Chẳng lẽ là thiếu gia Hướng Dẫn Vũ của phủ Định quốc công sao?"

"Người biết hắn?"

"Hướng Dẫn Vũ cùng Yên vương thế tử Phù Nhạc Thánh, trong Thịnh kinh là hai đại ma đầu. Hơn nữa hai người tình cảm rất tốt, giống như huynh đệ!"

"Khó trách! Ta nói tiểu tử này tại sao không biết khách khí là cái gì!"

Quý Như Yên lúc này mới hiểu

Quả nhiên người trong Thịnh kinh này nàng chưa hiểu rõ, dù sao nàng cũng không phải từ nhỏ lớn lên ở Thịnh kinh, đối với các công phủ hậu phủ nàng tất nhiên không thể rõ ràng

Lạc Thuần Thần ở một bên rót cho nàng chén nước nhẹ giọng an ủi: "Nàng cũng đừng bức bối với hắn, chờ Yên vương thế tử trở lại, tiểu tử kia tự nhiên sẽ không phải đối thủ của Yên vương thế tử. Hơn nữa, giao hảo với phủ Định quốc công cũng không phải chuyện xấu. Lúc trước Uyển phi muốn đại tiểu thư của phủ Định quốc công là Hướng Y Trữ gả cho thập hoàng tử Phù Nguyên Tuấn!"

"Việc này ta biết, nhưng là Định quốc công này không phải là trong tay không có binh quyền sao? Vì sao còn muốn mượn sức hắn?"

Lạc Thuần Thần kinh ngạc không thôi: "Nàng không biết sao?"

"Biết cái gì?"

Quý Như Yên mờ mịt không thôi

Lạc Thuần Thần thở dài một tiếng: "Phủ Định quốc công này có công với triều đình, xuất thân là văn nhân, hơn nữa còn thành lập đệ nhất thư viện Thái Sơn trong kinh thành, hiện giờ người trong thư viện Thái Sơn đều là nhân tài, hàng năm đều có người thi đỗ trạng nguyên. Nói cách khác chính là quan văn của Ti U quốc, có tám mươi phần trăm người xuất thân từ thư viện Thái Sơn, nàng cảm thấy địa vị của Định quốc công có quan trọng hay không?"

Toát mồ hôi!

Cự nhiên lại quan trọng như vậy?

Cũng khó trách, lần thi hương lúc trước, lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn lại vội vàng kết thân cùng với thư sinh như vậy. Thì ra không muốn duy trì cảm tình với thư sinh mà là với Định quốc công

Này thật là một kế hoạch hay!

Quý Như Yên nhú mày: "Ý của ngươi là nếu như Nguyên Chiêu đăng cơ, nhất định phải mượn sức Định quốc công này?"

"Trong cung đã có tin tức, thánh thượng muốn nữ nhi của Định quốc công gả làm sủng phi cho Nguyên Chiêu"

Lạc Thuần Thần hảo tâm giải thích nghi hoặc cho nàng, Quý Như Yên vừa nghe xong hít một hơi thật sâu

A!

Nói như vậy, Hường Y Trữ kia có thể ủy khuất làm sườn phi sao?

Còn nữa sẽ hợp với Trần gia đại tiểu thư Trần Diệu Đồng?

Hai nàng thân phận địa vị tuyệt đối không ai thấp hơn ai!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 394: Trâm hoa mai gỗ tử đàn

"Vây ý của ngươi là, muốn ta ngày mai đến phủ Định quốc công một chuyến?"

"Đi cũng không nguy hiểm gì"

Lạc Thần Thần tỏ vẻ tán thành

Quý Như Yên miễn mếu máo

Đi thì đi, nàng mấy ngày nay cũng chưa nghĩ ra phải làm thế nào tiêu diệt Cốc hoàng hậu

Dù sao thánh thượng Phù Ngạo Thiên ngày một ngày hai chưa lập thái tử, Cốc hoàng hậu tất nhiên cũng không thể hành động nhanh như vậy

Nữ nhi của Chung thị lang đã ban hôn cho thế tử ca ca, cho dù là Cốc hoàng hậu muốn hành động cũng cần phải có thời gian

"Đừng nghĩ nhiều nữa, ta cùng nàng đi dạo hoa viên được không? Hiện tại là mùa thu trong Hành cung mọc rất nhiều hoa cúc!"

Lạc Thuần Thần đề nghị nói

"Cũng tốt"

Hai người dạo quanh hoa viên một vòng, Quý Như Yên tâm tình có chút buồn bực cũng giảm đi được đôi chút

"Thế tử ca ca không biết khi nào thì trở về?"

"Nếu không có chuyện gì xảy ra, ba ngày nữa sẽ trở về"

Quý Như Yên mâu trung trầm xuống: "Nói như vậy, thế tử ca ca đến nơi thì Bùi Khê cũng có mặt?"

Lạc Thuần Thần chăm chú hỏi: "Như Yên, hắn muốn tới Tì U quốc, hơn nữa là phụ thân nàng, nàng không phải là muốn không quen biết hắn chứ?"

Quý Như Yên cười xùy một tiếng: "Ta cũng không muốn nhận hắn, chỉ cần hắn ở trên người mẹ ta reo rất mồm mồm, sau đó sinh ra ta, là ta sẽ nhận hắn là phụ thân sao? Người cho ta sinh mệnh chính là mẫu thân, nuôi nấng ta cũng chính là mẫu thân, dạy ta tri thức không ai khác là mẫu thân, hắn đã làm được cái gì?"

Câu nói cuối cùng kia, đủ để nói ra thái độ của nàng

Nàng tuyệt đối sẽ không nhận Bùi Khê là phụ thân, càng không thể tha thứ cho hắn

Huống chi, đây là cô đại, cũng không có nói nữ nhi phải dưỡng già cho phụ thân

Nữ nhi đã gả ra ngoài, giống như bát nước đã hắt đi

Cho nên giá trị con người của nữ nhân ở cô đại này có vẻ rất thất

Cho dù năm đó Bùi Khê thật sự thích mẫu thân đi chăng nữa, nhưng mẫu thân sinh nữ nhi cho hắn, chỉ sợ hắn cũng ghét bỏ

Lạc Thuần Thần buồn cười nhìn nàng, thế gian này cũng chỉ có tư tưởng của nàng bất đồng với mọi người, dám nói phụ thân nàng đã làm được cái gì?

Chẳng qua, thân nhân trong hoàng thất, không cần cũng không sao

Huống chi Bùi Khê kia cũng không phải là thứ tốt gì

Nghĩ đến đây, Lạc Thuần Thần lại mở miệng: "Nếu không muốn nhận liền không nhận, dù sao cũng không phải là thứ tốt. Nhưng thời điểm nàng rời khỏi Ti U quốc muốn ta cho nàng sinh lễ gì?"

Quý Như Yên ngăn ra: "Ngươi không phải đã tặng sinh lễ cho ta rồi hay sao?"

Nàng không quên, thời điểm đến Mân Thanh trấn hấn đã mang theo hơn mười thùng lớn đến Phụng Thiên phủ, điều này cũng đủ để cho hạ nhân đàm luận vài ngày

"Ta hỏi chính là thứ nàng thích, chứ không phải là thứ ta mang đến"

Lạc Thuần Thần cố ý hỏi

Nhìn gương mặt chân thật của hấn, Quý Như Yên cười khỏ, chính nàng cũng thật là không đặc biệt thích thứ gì đó

Nếu như có, kia nhất định hấn cũng không cho được

"Chỉ cần ngươi đưa cho ta, ta đều thích!"

"Quý nha đầu, miệng cũng thật ngọt!"

Lạc Thuần Thần bất mãn đưa tay nhéo mặt của nàng: "Nàng đã nói, nếu như ta đưa cho nàng nàng phải nhận. Nếu không ta sẽ tức giận"

"Yên tâm, yên tâm, tuyệt đối sẽ không trả lại"

"Vậy nàng nhắm mắt vào đi"

Quý Như Yên thấy hấn kỳ quái, nhưng cũng mau chóng nhắm lại hai mắt thật nhanh

Đợi Lạc Thuần Thần chuẩn bị tốt, lúc này mới cho nàng mở mắt

"Được rồi, nàng có thể mở mắt!"

Đập vào mắt chính là một cây trầm được làm bằng gỗ từ đàn màu tím in hình hoa mai, mặt trên điêu khắc cũng không phải nói là vô cùng tinh tế, nhưng tram hoa mai lại mai thập phần bóng loáng.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 395: Không phải là của con

"Ta thấy nàng bình thường không thích làm những kiểu tóc phức tạp, cho nên liền muốn tặng cho nàng một cây trầm cài tóc, cửa hàng đều bán trầm vàng bạc hay châu ngọc, ta xem liền không thích. Vì thế liền đi tìm gỗ từ đàn, làm cho nàng một cây trầm hoa mai, nàng xem có thích không?"

Lạc Thuần Thần vừa nói, một bên vừa nhìn sắc mặt của nàng, sợ nàng không thích

Quý Như Yên đưa tay cầm lấy trầm hoa mai, hiểu ý cười: "Ta thích, cảm ơn ngươi, Thuần Thần. Ta sẽ dùng nó!"

"Kia có cần ta giúp nàng mang hay không?"

Lạc Thuần Thần có chút mong đợi

Tóc của nàng mềm nhẹ như mực, giống như là tơ lụa mát lạnh, mỗi khi vừa chạm vào tóc nàng, liền làm cho hấn nhớ mãi không quên

Quý Như Yên cười tươi: "Tốt"

Vừa nói, vừa đưa tay lấy cây trầm bằng ngọc xuống

Lạc Thuần Thần đi đến phía sau nàng, thật cẩn thận cài trầm hoa mai lên. Sau đó hấn mới thỏa mãn nở nụ cười, thật sự rất đẹp

Nếu có một bộ từ sắc ngọc thạch phối hợp. Nhất định sẽ càng xinh đẹp!

Nghĩ đến đây, Lạc Thuần Thần liền âm thầm hạ quyết định, nói người ta mua về ngọc thạch, để cho hấn mài cho Quý Như Yên một bộ

Hai người trong Hành cung nói chuyện yêu đương, đáng thương thay cho Yên vương thế tử của chúng ta một đường phong trần mệt mỏi, dọc đường mệt mỏi không ngừng quay trở về vương phủ...

"Vô Tình, còn bao lâu nữa mới đến kinh thành?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh hỏi

Vô Tình mặt không chút thay đổi đáp: "Một ngày"

"Vậy đừng nghỉ ngơi, trực tiếp trở về kinh thành! Phụ vương đang làm cái gì, thế nhưng lại nói ta đem nữ nhi của Chung thị lang làm lớn bụng, muốn ta quay trở về kinh thành thành thân? Ngày đưa cái gì, ta cùng Chung Xảo kia chẳng qua chỉ hai lần gặp mặt, như thế nào liền có con với ta?"

Vừa nói xong, Thế tử Phù Nhạc Thánh trong lòng lại tức giận!

Phụ thân của hấn chính là đang hãm hại hấn!

Hấn tuy rằng quần áo lụa là, nhưng tuyệt đối không đùa bốn nữ tử đảng hoàng

Bằng không, ở kinh thành này sao hấn có thể sống yên ổn?

Nhưng là phụ thân hấn dường như không nghĩ như vậy, Chung thị lang kia là ăn mật cầu dám nói xấu hấn!

Chờ hấn quay về kinh xem, không đem Chung phủ nháo đến gà bay chó sủa hấn nhất định không mang ba chữ Phù Nhạc Thánh!

Hấn tức giận đưa chân, Vô Tình vẫn như trước giống như cọc gỗ đứng bên cạnh hấn, không tỏ vẻ cái gì

Thế tử Phù Nhạc Thánh ngày đi đêm đi, cuối cùng còn muốn hai ngày phải trở về kinh thành ngay

Vừa về tới kinh thành, chuyện thứ nhất hấn làm cũng không phải là đi gặp thánh thượng bá bá

Mà là trực tiếp quay về Yên vương phủ, hấn muốn hỏi phụ thân hấn rốt cuộc đã được lợi gì, thế nhưng lại đem nhi tử thân sinh của mình đi bán!

Chẳng lẽ phụ thân không biết, hấn là huyết mạch duy nhất sao?

Một trận cuồng phong cuốn vào Yên vương phủ, thẳng đến chỗ Thanh Phong Trai của Yên vương: "Phù Ngạo Ngạn! Phụ thân mau ra đây!"

Thế tử Phù Nhạc Thánh lần này tức giận thật, kêu tên cha mình, ngay cả danh cũng gọi ra

Thanh âm của hấn không lạc, từ bên trong Yên vương đã phi một chén trà về phía hấn: "Đi đến doanh trại Viễn Đông một thời gian, ngay cả toàn bộ tên của lão tử cũng dám kêu! Người ngựa đòn phải không?"

"Phụ thân còn không biết xấu hổ nói, hài tử của phụ thân bốn ba ở Viễn Đông đã phiền không chịu nổi, phụ thân còn ở sau lưng bán con? Đứa nhỏ trong bụng Chung Xảo không phải là của con! Người rốt cuộc có đầu óc hay không, nhanh như vậy đã đem con đi bán?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh tức đến đỏ mặt tía tai, hận không thể đem phụ thân mình đang ngồi trên ghế giao chiến một phen

Đương nhiên này chỉ có thể nghĩ trong đầu

Thật sự, hấn vẫn không dám động thủ, phụ thân của hấn cũng không phải là ngồi không.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiêu Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 396: Người có phải óc heo hay không

Yên vương vẫn như trước bình tĩnh

Thế tử Phù Nhạc Thánh tức giận đến cái mũi hếch lên: "Vậy phụ thân còn muốn con quay về kinh, để cho con cùng nàng ta thành thân sao? Người có

phải là óc heo không?"

Lời của hắn vừa dứt, liền cảm thấy có một thứ gì đó đánh vào ót hắn. Quay lại thì phát hiện chính là nghiên mực do Yến vương đáp tới

"Người nói ai là óc heo? Có đứa con nào nói với phụ thân mình như vậy sao?"

Yến vương buông lỏng tay của chính mình, để nghiên mực xuống bàn, tiện đà nói: "Nữ nhi của Chung thị lang không mang thai, đây chẳng qua chỉ là giả mang thai mà thôi. Tất cả đều là do Như Yên nghĩ ra, người nếu có nghi vấn gì cứ đến tìm nó, nó đang ở Phi Liễu các, tin tưởng có thể giải đáp được nghi vấn của người"

"Như Yên làm?"

"Ân hừ!"

Yến vương đồng đặc gật đầu

Thật ra, hắn nói cũng đúng, việc này chính xác là Quý Như Yên chủ mưu, không phải là Yến vương hắn

Nếu như tính ra, hắn nhiều nhất chỉ là tòng phạm mà thôi

Nhưng con của hắn lúc này, hoàn toàn chính là một con trâu cứng đầu, cho dù hắn có ba hoa chích chòe giải thích, đứa con này cũng tuyệt đối không nghe, chỉ coi như là đàn gảy tai trâu mà thôi

Trước kia nếu không phải Quý Như Yên nói sẽ nhận trọng trách giải thích, hiện tại hắn cũng không biết phải làm sao. Nhưng đã có câu nói kia của Quý Như Yên, hắn đương nhiên có thể thoải mái đem hết tội danh chủ mưu đổ lên đầu Quý Như Yên

Thế tử Phù Nhạc Thánh vừa nghe chuyện này do Quý Như Yên làm, con giận cũng liền tức tốc giảm xuống một nửa

Thậm chí, hắn cảm thấy Quý Như Yên làm như vậy chính là có mục đích khác

Nghĩ vậy, hắn liền không để ý đến Yến vương, lập tức hướng Phi Liễu đi đến

Quý Như Yên đang ở trong phòng nghiên cứu địa hình trên bản đồ. Dao Quang đi xuống phòng bếp làm một chút thức ăn. Cho nên trong phòng cũng không có tỷ nữ khác hầu hạ

Thế tử Phù Nhạc Thánh đến, Quý Như Yên có chút giật mình: "Thế tử ca ca, người khi nào thì về?"

"Vừa trở về đêm nay. Cái kia... Chuyện của nữ nhi Chung thị lang, nghe phụ vương nói là chủ ý của muội, đây là chuyện gì?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh ở trước mặt nàng, thần sắc nghiêm túc, biểu hiện giống như nếu nàng không giải thích rõ ràng nhất định sẽ liều mạng

Quý Như Yên nghe vậy, thờ dài một tiếng: "Thế tử ca ca không thích tiểu thư Chung gia?"

"Này thích hay không có quan hệ gì?"

"Tiểu thư Chung gia thích huynh"

Thế tử Phù Nhạc Thánh sùng sốt, hắn căn bản không nghĩ tới, Quý Như Yên lại nói với hắn như vậy

Quý Như Yên tiện đà nói: "Vốn ngay từ đầu, Cốc hoàng hậu muốn cho tiểu thư Chung gia làm sủng phi cho lục hoàng tử. Nhưng nữ nhân này lại là hòn ngọc quý trong tay Chung thị lang, sao có thể can tâm làm thiếp thất? Hơn nữa ta đã hỏi qua, nàng thật sự thích thế tử ca ca. Chung Xảo cùng thế tử ca ca kết là phu thê, cũng không phải là không có chỗ không tốt, ít nhất thế tử ca ca về sau làm võ tướng, còn có Chung thị lang làm chỗ dựa. Thế tử ca ca đừng quên, Chung thị lang chính là trưởng quân hộ bộ"

Lời của nàng, một câu đón một câu, không vội vàng xao động, giống như là khai đao cho thế tử Phù Nhạc Thánh

Đem nồn nóng trong lòng đè xuống: "Ý của muội là, việc thành thân này rất có lợi với tiền đồ sau này của ta sao?"

"Đúng vậy!"

Quý Như Yên không chút che giấu, nếu không nàng làm sao có thể thuyết phục được Yến vương hỗ trợ chuyện này

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 396: Người có phải óc heo hay không

"Ta biết không phải là của người"

Yên vương vẫn như trước bình tĩnh

Thế tử Phù Nhạc Thánh tức giận đến cái mũi hếch lên: "Vậy phụ thân còn muốn con quay về kinh, để cho con cùng nàng ta thành thân sao? Người có phải là óc heo không?"

Lời của hắn vừa dứt, liền cảm thấy có một thứ gì đó đánh vào ót hắn. Quay lại thì phát hiện chính là nghiên mực do Yên vương đáp tới

"Người nói ai là óc heo? Có đứa con nào nói với phụ thân mình như vậy sao?"

Yên vương buông lỏng tay của chính mình, để nghiên mực xuống bàn, tiện đà nói: "Nữ nhi của Chung thị lang không mang thai, đây chẳng qua chỉ là giả mang thai mà thôi. Tất cả đều là do Như Yên nghĩ ra, người nếu có nghi vấn gì cứ đến tìm nó, nó đang ở Phi Liễu các, tin tưởng có thể giải đáp được nghi vấn của người"

"Như Yên làm?"

"Ăn hừ!"

Yên vương đồng đặc gật đầu

Thật ra, hắn nói cũng đúng, việc này chính xác là Quý Như Yên chủ mưu, không phải là Yên vương hắn

Nếu như tính ra, hắn nhiều nhất chỉ là tông phạm mà thôi

Nhưng con của hắn lúc này, hoàn toàn chính là một con trâu cứng đầu, cho dù hắn có ba hoa chích chòe giải thích, đứa con này cũng tuyệt đối không nghe, chỉ coi như là đàn gảy tai trâu mà thôi

Trước kia nếu không phải Quý Như Yên nói sẽ nhận trọng trách giải thích, hiện tại hắn cũng không biết phải làm sao. Nhưng đã có câu nói kia của Quý Như Yên, hắn đương nhiên có thể thoải mái đem hết tội danh chủ mưu đổ lên đầu Quý Như Yên

Thế tử Phù Nhạc Thánh vừa nghe chuyện này do Quý Như Yên làm, con giận cũng liền tức tốc giảm xuống một nửa

Thậm chí, hắn cảm thấy Quý Như Yên làm như vậy chính là có mục đích khác

Nghĩ vậy, hắn liền không để ý đến Yên vương, lập tức hướng Phi Liễu đi đến

Quý Như Yên đang ở trong phòng nghiên cứu địa hình trên bản đồ. Dao Quang đi xuống phòng bếp làm một chút thức ăn. Cho nên trong phòng cũng không có tỷ nữ khác hầu hạ

Thế tử Phù Nhạc Thánh đến, Quý Như Yên có chút giật mình: "Thế tử ca ca, người khi nào thì về?"

"Vừa trở về đêm nay. Cái kia... Chuyện của nữ nhi Chung thị lang, nghe phụ vương nói là chủ ý của muội, đây là chuyện gì?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh ở trước mặt nàng, thần sắc nghiêm túc, biểu hiện giống như nếu nàng không giải thích rõ ràng nhất định sẽ liều mạng

Quý Như Yên nghe vậy, thở dài một tiếng: "Thế tử ca ca không thích tiểu thư Chung gia?"

"Này thích hay không có quan hệ gì?"

"Tiểu thư Chung gia thích huynh"

Thế tử Phù Nhạc Thánh sùng sốt, hắn căn bản không nghĩ tới, Quý Như Yên lại nói với hắn như vậy

Quý Như Yên tiện đà nói: "Vốn ngay từ đầu, Cốc hoàng hậu muốn cho tiểu thư Chung gia làm sủng phi cho lục hoàng tử. Nhưng nữ nhân này lại là hòn ngọc quý trong tay Chung thị lang, sao có thể can tâm làm thiếp thất? Hơn nữa ta đã hỏi qua, nàng thật sự thích thế tử ca ca. Chung Xảo cùng thế tử ca ca kết là phu thê, cũng không phải là không có chỗ không tốt, ít nhất thế tử ca ca về sau làm võ tướng, còn có Chung thị lang làm chỗ dựa. Thế tử ca ca đừng quên, Chung thị lang chính là trưởng quân hộ bộ"

Lời của nàng, một câu đón một câu, không vội vàng xao động, giống như là khai đao cho thế tử Phù Nhạc Thánh

Đem nôn nóng trong lòng để xuống: "Vậy ý của muội là, việc thành thân này rất có lợi với tiền đồ sau này của ta sao?"

"Đúng vậy!"

Quý Như Yên không chút che giấu, nếu không nàng làm sao có thể thuyết phục được Yên vương hỗ trợ chuyện này

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 397: Cưới vợ hồi phủ

"Kia kể tiếp, muốn ta làm như thế nào?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh hít một hơi thật sâu tỏ vẻ nhận mệnh

Quý Như Yên buồn cười nhìn hắn: "Huynh còn có thể làm cái gì? Điều huynh có thể làm là mặc y phục đồ thẩm, cười thần mã đồ thẩm đến Chung phủ, đem tiểu thư Chung gia về Yên vương phủ"

"Vội vã như vậy?"

"Không vội, đến lúc đó muốn để cho thánh thượng phát hiện ra là mang thai giả sao? Cho dù đứa nhỏ có đôi khi sinh ra muộn hơn cũng không có vấn đề gì. Không muốn phạm tội khi quân, huynh vẫn là nên mau chóng thành hôn, làm cho đại tẩu có thai, chính là chuyện quan trọng nhất"

Quý Như Yên liếc hắn một cái, nói ra điểm mấu chốt

Thế chất mỗi người không giống nhau, có người sinh sớm, có người đẻ muộn. Nữ nhân có thai mọi tình huống đều có thể xảy ra

Thế tử Phù Nhạc Thánh trừng mắt nhìn Quý Như Yên: "Ta như thế nào phát hiện là muội có ý?"

Quý Như Yên xua xua hai tay: "Không! Thật không có!"

Cho dù là có ý, cũng tuyệt sẽ không nói cho hắn biết

Phải biết rằng, Yên vương chính là mỗi ngày đều thúc giục thế tử Phù Nhạc Thánh lập gia đình

Vì thế, Yên vương đương nhiên cũng hài lòng về cuộc hôn nhân này

Chuyện này chỉ cần hướng Yên vương thế tử giải thích, hắn sẽ liền thuận theo

Sau khi nói chuyện xong với Quý Như Yên, Yên vương thế tử Phù Nhạc Thánh liền ra roi thúc ngựa thẳng hướng đến hoàng cung

Nửa đêm vào cung để chịu mắng, phòng chường cũng chỉ có mình hắn mới có lá gan này

Mà thánh thượng Phù Ngao Thiên thiết tình cũng thương đứa cháu này, chỉ mắng chửi vài câu, sau đó liền ban thưởng trân bảo, đuổi hắn ra ngoài

...

Ngày hôm sau, sắc trời xanh mát

Yên vương đã sai bà mối nổi danh trong Thịnh kinh đi đến phủ đệ của Chung thị lang báo phòng. Cấp ngày sinh tháng đẻ của hài tử mình sau đó là chuẩn bị tiệc cưới

Thánh chỉ vốn đã nói, thế tử Phù Nhạc Thánh đến Thịnh kinh phải thành thân nhanh nhất có thể

Chung thị lang cùng Yên vương hai lão nhân này đương nhiên cũng nóng vội, ngay cả thời gian một ngày cũng không chờ, trực tiếp đến ngày mai cử hành hôn lễ

Yên vương lập tức phân phó hạ nhân trong phủ chuẩn bị đồ ăn, sau đó treo lụa đỏ, đèn lồng, song hi dán xung quanh

Chỉ ngắn ngủi hai canh giờ, Yên vương phủ đã được màu đỏ bao quanh

Quý Như Yên tỉnh ngủ, cũng thật không ngờ vừa mở mắt ra liền nhìn thấy tỷ nữ ở trong phòng của nàng, mọi người đang mừng rỡ trang trí hoa văn

Thế tử phi nhập môn, toàn bộ Yên vương phủ cuối cùng cũng có nữ chủ nhân

Kể từ đó, hạ nhân trong Yến vương phủ làm việc cũng có nhiệt tình hơn

Quý Như Yên ngồi dậy, ngẩng đầu nhìn hoa hồng bên ngoài cửa sổ, sắc mặt có chút mê mang, thời gian ngắn ngủi, thế tử ca ca đã thành thân

Thế tử ca ca sau khi cử hành đại hôn, liền sẽ đến Viễn Đông, nàng thật nghĩ muốn cho nghĩa phụ đi cùng, nhưng nghĩ phụ lại không chịu, chỉ nói lòng để vương khó dò

Với hiện tại Nguyên Chiêu chưa kể vị, còn chưa thể chắc chắn được điều gì

"Tiểu thư, người đã tỉnh? Nếu đói bụng mau ăn cái gì đó, hôm nay Yến vương phủ sẽ rất bận, khắp nơi còn đang nhanh chóng trang trí vương phủ"

Dao Quang mặt mang ý cười, bụng một chút điểm tâm đến

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 398: Hướng đại tiểu thư

Quý Như Yên tiếp nhận khay thức ăn, hướng Dao Quang phân phó: "Kia một hồi người xem xem trong phủ có gì cần hỗ trợ hay không"

"Dạ"

Quý Như Yên ăn xong, nghỉ trong vương phủ cũng không còn chuyện của nàng, vì thế liền đi ra ngoài

Thế tử Phù Nhạc Thánh thành hôn, nàng là nghĩa muội của hắn, tốt xấu gì cũng phải chuẩn bị cho hắn một chút lễ vật

Vàng bạc châu báu nàng cảm thấy rất thô tục

Nghĩ nghĩ, vẫn là làm cho hắn một cái ngọc phù hộ thân đi

Trong Thịnh kinh, nổi danh nhất chính là Kỳ Thạch Trai

Chủ nhân sau lưng Kỳ Thạch Trai là Định quốc công

Quý Như Yên tiến vào Kỳ Thạch Trai, chọn ra một khối dương chi ngọc tốt nhất, sau đó chọn một chút trang sức

Đang lúc chọn đồ, phía sau liền có một thanh âm nam tử vang lên: "Quận chúa? Đại tỷ, đại tỷ, đó là Như Yên quận chúa!"

Quý Như Yên vừa nghe thấy thanh âm này liền nhớ đến người hôm trước nháo phố tiểu thiếu gia của phủ Định quốc công Hướng Dẫn Vũ

Hắn đã nhanh như chớp ở trước mặt nàng, khuôn mặt nhỏ nhắn có chút hờn giận: "Như Yên quận chúa nói không giữ lời, không phải nói hôm nay sẽ đến phủ Định quốc công sao, như thế nào lại không đi?"

Quý Như Yên cười khỏ, nhìn thoáng qua hai tỷ đệ

Cảm thấy thâm nghĩ, quả nhiên hôm nay ngày xấu xuất môn

Vừa ra khỏi cửa, liền gặp ngay tiểu ma đầu

"Hướng tiểu thiếu gia, ta cũng muốn đi, nhưng ngày hôm qua vừa ra cửa liền nhìn thấy sắc trời đã tối đen, thế tử ca ca lại trở về, ta nghĩ cũng không có biện pháp thoát ra! Mà thánh thượng lại ban thánh chỉ, nói chỉ cần thế tử ca ca trở về Thịnh kinh, liền cùng đại tiểu thư Chung gia thành thân, hôn lễ cử hành vào ngày mai. Nếu người cùng Hướng đại tiểu thư rảnh rồi, liền đến Yến vương phủ nháo một phen đi"

"Tốt, tốt! Ta thích nhất là náo nhiệt, đại tỷ chúng ta đi được không?"

Hướng Dẫn Vũ tuy rằng vui mừng liên tục, thậm chí hứng thú khá lớn, nhưng hắn vẫn không quên hướng vị nữ tử phía sau hỏi

Nhìn ra được, hắn rất kính trọng vị đại tỷ này

Quý Như Yên hướng nữ tử nhìn qua, diện mạo nữ tử này đoan trang hào phóng, đối diện với sự đánh giá của nàng, nàng ta cũng chỉ hơi cúi đầu thi lễ: "Y Trữ gặp qua quận chúa, quận chúa mạnh khỏe"

"Hướng đại tiểu thư khách khí"

Quý Như Yên cũng mau chóng đáp lễ

Hương Y Trữ cười cười: "Ta cùng với đệ đệ ngày mai đến Yên vương phủ, có đường đột hay không?"

"Như thế nào đường đột? Hương tiểu thiếu gia cùng thế tử ca ca giống như huynh đệ, nếu các người không đi, thế tử ca ca nhất định sẽ mất hứng"

"Được được. Đại Tỷ, đi thôi!"

Hương Duẫn Vũ ở một bên lôi kéo tay áo của Hương Y Trữ, làm ra bộ dáng giống hệt như tiểu hài tử

Quý Như Yên thất thế, chỉ âm thầm nghiêm nghị trong lòng

Vị Hương đại tiểu thư này, quả nhiên không đơn giản, cự nhiên có thể thuận phục một tiểu ma đầu này

Lần trước hấn ở ngoài đường đánh Cốc Bích Lâm một trận, Hộ quốc công phủ cùng Cốc hoàng hậu, cự nhiên không đứng ra chỉ trích Hương Duẫn Vũ nửa câu

Bằng năng lực ấy, cũng phải làm cho Quý Như Yên kiêng kị

Hương Y Trữ tươi cười âm áp, có thể làm cho người ta chỉ liếc qua một cái liền có hảo cảm, nàng thân nhiên nhìn lướt qua Quý Như Yên: "Một khi đã như vậy, chúng ta ngày mai sẽ đến. Hôm nay quận chúa chọn đồ ta coi như đây là lễ vật ra mắt quận chúa!"

Thật hào phóng!

Quý Như Yên chọn mấy món đồ kia, ít nhất cũng đến ba vạn lượng bạc!

Chẳng qua, có người tặng không, Quý Như Yên như trước cho dù là ai cũng không cự tuyệt, lập tức cười hắc hắc: "Một khi đã như vậy, tiểu nữ liền không khách khí"

Hương Y Trữ hướng nàng cười một cái, liền không nói gì thêm

Ba người trò chuyện một lúc, Quý Như Yên liền nói với bọn họ thời gian tổ chức tiệc cưới, sau đó cầm đồ vật này nọ trở về.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 399: Phòng ở thật tục

Trở lại Yên vương phủ, Quý Như Yên trực tiếp đến Thanh Phong Trai tìm Yên vương, sau đó đem bộ ngọc phi thúy đặt trước mặt Yên vương

"Nghĩa phụ, ngày mai là ngày đại tẩu nhập môn, trang sức này, coi như là lễ gặp mặt đại tẩu. Con sợ nghĩa phụ chưa nghĩ chu toàn, hôm nay liền đến Kỳ Thạch Trai chọn mấy thứ đồ tốt, cũng tiện chọn vài thứ là lễ vật cho nghĩa phụ tặng đại tẩu ngày mai"

Quý Như Yên nói lời này, trong lòng có biết bao nhiêu là vui mừng

Nàng cùng Chung Xảo gặp mặt một lần, liền thấy được tiểu thư Chung gia là một người nội tâm trong sạch, cũng không phải là một nữ tử thủ đoạn ngoan hiểm

Nàng rất xứng với thế tử ca ca

Ít nhất về sau ở Yên vương phủ gia đình cũng không bất hòa

Mọi chuyện đi theo hướng ổn định, tương lai thế tử ca ca ở Viễn Đông lập công, đến lúc đó nghĩa phụ sẽ ngồi hưởng thọ

"Người có tâm!"

Yên vương tiếp nhận thứ kia, trên mặt tựa hồ có chút thương cảm, dường như là đau không kể siết

Quý Như Yên nhìn hấn một cái, hỏi: "Nghĩa phụ, người có tâm sự sao?"

"Không có việc gì, ta chỉ cảm thấy thời gian trôi qua thực mau, nháy mắt tiểu tử kia đã trưởng thành, thành gia lập nghiệp. Cảm thấy vui mừng mà thôi!"

Yến vương phiền muộn kể khổ

Quý Như Yên nghe vậy, trều rút khóe miệng: "Nghĩa phụ, thế tử ca ca tuổi cũng sớm không còn nhỏ, đã mười tám, mà vẫn chưa thành thân! Nghĩa phụ không thấy người ta bình thường mười sáu tuổi đã thành thân sao, mười tám tuổi đã sớm lên chức phụ thân thân rồi!"

"Ha ha, người nói rất đúng! Tiểu tử này sống chết không chịu lập gia đình, lần này nếu không phải nhờ người, tiểu tử này cũng không thể nhanh như vậy thành thân được

Yến vương lập tức cảm thấy vui mừng

Quý Như Yên vừa bực mình vừa buồn cười: "Thế tử ca ca thành thân, sợ người chịu khổ là tiểu thư Chung gia mà thôi"

"Ai!"

Yến vương nghe vậy thở mạnh một hơi, không nói gì thêm

Nữ nhân gà đi giống như bát nước đã hắt ra ngoài

Từ đó tự sinh tự diệt

Quý Như Yên thấy Yến vương như vậy, trừng mắt nhìn: "Nghĩa phụ đã chuẩn bị tốt tân phòng của ca ca chưa?"

"Này đương nhiên. Sớm sớm ta đã sai thợ mộc giỏi nhất Thịnh kinh làm cho tiểu tử kia một cái giường cùng với mọi đồ vật này nọ"

"Kia đậu phộng, hạt sen, long nhãn, táo đỏ thì sao?"

"Cần mấy thứ này nữa sao?"

Yến vương sùng sốt, hần dù sao cũng chưa từng cử hành đại hôn, mẫu thân ruột của thế tử Phù Nhạc Thánh là sườn phi, đương nhiên khi nào có chính phi mới có thể hưởng thụ đãi ngộ này

Quý Như Yên mở to hai mắt: "Nói với nghĩa phụ cũng không thể hiểu, vẫn là sai người đến xem xét thì hơn, có thứ gì còn thiếu liền đi mua, tránh không để ngày mai chân tay luống cuống"

Hai người một trước một sau hướng tân phòng đi đến

Gần đến cửa phòng, liền thấy thế tử Phù Nhạc Thạch đứng như tượng thạch nửa ngày không nhúc nhích

"Tiểu tử, đứng ở chỗ này làm cái gì?"

Yến vương có chút khó hiểu liền hỏi một câu

Thế tử Phù Nhạc Thánh hé ra bộ mặt rồi rầm: "Phụ thân, phòng ở này thật tặc!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 400: Đại hôn thế tử 1

"Phụ thân, ai có thể nhìn, thực tặc!"

Thế tử Phù Nhạc Thánh không chút khách khí phê bình nói

Yến vương nghe xong, lập tức hướng cây quạt đập vào gáy hắn: "Xú tiểu tử, người đúng là một cái loa! Đứng yên lặng ở một bên đi!"

Quý Như Yên sống ở Yến vương phủ một thời gian, đương nhiên có thể hiểu được tính cách của hai người này

Hai người một biết rõ đối phương dễ dàng nổi giận, nhưng lại không sợ chết nói ra mới có thể thoải mái

"Phụ thân, này thật sự rất tục! Con nói không sai!"

Thế tử Phù Nhạc Thánh không cam lòng tiếp tục nói

Yến vương phát hỏa, lập tức hướng trên người hắn đá đến: "Tiểu tử, ngươi cầm miệng cho ta! Ngươi nghĩ rằng ta và ngươi rất muốn vương phủ trở thành như vậy sao? Màu đỏ thắm này chính là dùng để đón dâu! Ngươi cho dù khó chịu thế nào, cũng phải nuốt xuống cho lão tử, còn dám ra oai nửa tiếng, ta bỏ ngươi!"

Yến vương nổi bão, thế tử Phù Nhạc Thánh đương nhiên không dám ra oai nửa tiếng. Đêm đại hôn còn bị Yến vương biến thành mất gấu mèo, hắn tuyệt đối không muốn chuyện như vậy xảy ra

Quý Như Yên thấy thế tử Phù Nhạc Thánh như vậy, chỉ biết đứng ở một bên cười

Nhìn thoáng qua phòng, quả thật là tục không chịu nổi

Tất cả cơ hồ đều là màu đỏ thắm

Cây liễu cũng được bao bởi màu đỏ thắm

Xà ngang mọi nơi đều có treo đèn lồng đỏ

Trong phòng nghênh diện cũng là hai chữ song hỉ đỏ thắm

Thật đúng là tục, khó trách thế tử ca ca lại không thể nhẫn xuống

Quý Như Yên hảo tâm giải cứu cho thế tử Phù Nhạc Thánh: "Nghĩa phụ, thế tử ca ca cảm thấy nơi này bài trí có chút tục. Cũng không phải là nói màu đỏ thắm kia không tốt. Huynh ấy chẳng qua chỉ muốn ngày mai khách nhân đến tham dự đại hôn không phải cảm thấy Yến vương phủ chúng ta thực dọa người mà thôi"

"Vậy ngươi nói phải chỉnh thế nào"

Yến vương cảm thấy có chút buồn bực

Quý Như Yên mau chóng nói: "Nếu bên ngoài nhiều liễu thụ như vậy, cũng đừng nên bao tất cả một màu đỏ thắm. Chẳng bằng chỉ trang trí một ít ở hai bên lối đi rủ xuống hồng trần đỏ thắm. Nếu ngày mai thời tiết tốt. Tân nương tại trong tân phòng nhìn thấy một màu đỏ rực, cũng cảm thấy được nhiệt hóa"

Yến vương nghĩ nghĩ, lập tức phân phó hạ nhân: "Hảo, chỉnh như vậy đi! Phúc thúc, mau đem liễu thụ trang trí như quận chúa nói!"

"Dạ, vương gia!"

Trong lúc nhất thời, tân phòng của thế tử Phù Nhạc Thánh lại trở nên náo nhiệt

Trải qua một hồi trang trí, thế tử Phù Nhạc Thánh liền dơ lên một ngón tay cái với Quý Như Yên: "Như Yên muội muội, muội thật sự là quá tốt! Hôn phòng như vậy còn tạm chấp nhận, chứ chẳng như tân phòng phụ thân làm!"

"Tiểu tử, ngươi nếu ngứa da, lão tử ta cũng không ngại giúp ngươi!"

Yến vương vẻ mặt đen như đất nòi

"Đừng, hôm nay đúng là một muốn chết, muốn đi ngủ"

Dứt lời thế tử Phù Nhạc Thánh mau chóng rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 401: Đại hôn thế tử 2

"Hừ! Xú tiểu tử, coi như ngươi chạy nhanh!"

Yến vương nhìn bóng dáng thế tử Phù Nhạc Thánh, tức giận nói

Quý Như Yên lôi kéo ống tay áo của hắn: "Nghĩa phụ, chúng ta đi nghỉ ngơi thôi. Thời điểm cũng không còn sớm, ngày mai chúng ta còn phải tiếp khách"

"Được, được, đi ngủ thôi"

Yến vương đối với Quý Như Yên vĩnh viễn dùng thái độ ôn hòa như vậy. Khiến cho nàng cũng cảm thấy Yến vương kỳ thật là một người đàn ông tốt

Nhưng là, mẫu thân cũng thật không có duyên

Một đêm không nói chuyện

Tờ mờ sáng hôm sau, Quý Như Yên được Dao Quang gọi dậy, nói mọi người trong Yến vương phủ đã thức dậy hết

Sáng sớm, phòng bếp đã mua nguyên liệu mới về, vì lý do muốn bữa tiệc cưới được cử hành thật thuận lợi

Yến vương còn cố ý bỏ ra một số tiền lớn đến Cẩm Tú Giang mua rất nhiều điểm tâm để chào hỏi khách khứa

Dự tính tới giờ lành, thế tử Phù Nhạc Thánh sẽ đi ra khỏi cửa, sau đó lên ngựa cùng đội đón dâu thẳng tiến tới Chung gia, đem Chung tiểu thư đón về Yến vương phủ

Nếu đi chậm một chút, người ta sẽ cho rằng mình khinh thường nữ nhân nhà người ta

Vì vậy trời vừa hừng sáng, Yến vương đã gọi thế tử Phù Nhạc Thánh rời giường, mau chóng ra khỏi nhà, đem con dâu đón trở về

Đối với Yến vương, hai ngày nay hắn liên tục không ngủ ngon, Quý Như Yên cũng thật đau lòng, mau chóng rót cho Yến vương một chén hồng trà: "Nghĩa phụ, uống hồng trà bồi bổ nguyên khí, người hai ngày nay đã ngủ không ngon, nếu trong tiệc cưới không vực dậy được, chỉ sợ sẽ làm cho người ta cười to"

"Ai, người đã già, chung quy là không còn dùng được"

Yến vương cười khổ, tiếp nhận hồng trà uống một hớp lớn

Quý Như Yên đi đến sau lưng của hắn, vươn tay, thay hắn bóp vai: "Nghĩa phụ không già, chỉ là quá mệt nhọc sẽ dẫn đến bị bệnh, đến lúc đó thế tử ca ca còn biết dựa vào ai? Hiện giờ Thịnh kinh thay đổi, nếu nghĩa phụ bị bệnh, càng sẽ làm cho kẻ xấu có cơ hội tác oai tác quái, cướp đi binh phù thế tử ca ca vất vả có được, như vậy đối với thế tử ca ca cũng không tốt"

"Người nói rất có đạo lý, yên tâm đi, nha đầu. Nghe lời người là được, hiện tại tiểu tử kia đi đón tân nương, cần hai canh giờ nữa mới trở về, ta phải đi ngủ một giấc, đến lúc tiểu tử đó về, người gọi ra dậy được không?"

Quý Như Yên gật đầu liên tục: "Nghĩa phụ yên tâm, người cứ ngủ đi"

Từ Yến vương phủ tới Chung gia chỉ đi hết nửa canh giờ

Nhưng chính là tân nương tử phải đi một vòng lớn trong Thịnh kinh, ước chừng cũng phải hai canh giờ sau mới có thể tiến vào vương phủ

Quý Như Yên phân phó quản gia Phúc thúc, nếu có khách nhân đến trước hết mời ngồi ở đại sảnh ăn bánh uống trà

Mà nàng lại tự mình đi ra cửa đón khách, coi như cấp mặt mũi cho khách nhân

Người tới, Quý Như Yên cũng không quá quan tâm, chỉ khẽ mỉm cười mà nói: "Hoan nghênh quang lâm Yến phủ, mời vào bên trong!"

Này hai canh giờ, gương mặt của nàng cười đã sớm mỏi nhừ!

Quý Như Yên âm thầm thề, không bao giờ... Làm chuyện như vậy nữa, quả thực là tự ngược chính mình mà

Đang lúc xoa gương mặt nhỏ nhắn của chính mình, liền nhìn đến phía xa có hai thân ảnh quen thuộc

Không nghĩ tới, người ở phủ Định quốc công thật sự đáp ứng lời mời của nàng mà tới

Hướng Y Trữ mang theo đệ đệ Hướng Duẫn Vũ hướng nàng đi đến. Gương mặt hiện rõ vẻ nghi hoặc: "Như Yên quận chúa, người ở đây chào đón khách khứa sao? Yến vương gia đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 402: Đại hôn thế tử 3

"Gặp qua Hướng đại tiểu thư, Hướng tiểu thiếu gia"

Quý Như Yên hướng hai người họ khẽ gật đầu: "Nghĩa phụ có chút mệt nhọc, đã đi nghỉ ngơi sau hậu đường, đại thế tử ca ca trở về, nghĩa phụ sẽ ra cửa nghênh đón"

"Thì ra là thế, nếu Như Yên quận chúa không ngại, ta bồi Như Yên quận chúa chào hỏi khách khứa được không?"

Hướng Y Trữ nói lời này làm cho Quý Như Yên có chút sững sốt

Dù sao, làm gì có đạo lý khách nhân tiếp đón khách nhân?

Nếu truyền ra ngoài, không chừng còn có thể tự bôi đen Yến vương phủ

Nghĩ vậy, Quý Như Yên mau chóng từ chối: "Không, không cần. Đại tiểu thư của phủ Định quốc công ở ngoài cửa Yến vương phủ tiếp khách, việc này nếu truyền ra ngoài chỉ sợ sẽ không được tốt. Các người vẫn là trước vào trong sảnh ngồi đi, chỉ nửa canh giờ nữa, thế tử ca ca sẽ trở lại rồi"

"Được, ta cùng đệ đệ liền vào chờ"

Hướng Y Trữ mỉm cười, tiến vào Yến vương phủ

Mà Hướng Duẩn Vũ hôm nay dường như ăn phải được ngoan ngoãn hay sao lại không dám kiêu ngạo đối với Quý Như Yên chỉ cười nhẹ một cái

Nói thế tử Phù Nhạc Thánh sáng sớm đã bị Yến vương lôi dậy, sau đó mặc hi phục đỏ thẫm, cỡi tuấn mã cao lớn đi về hướng Chung phủ

Đại đội đón dâu đi đến Chung phủ, Chung thị lang đã ở trước cửa tiếp đón, ở hậu viện Chung phu nhân phân phó nhóm tỷ nữ cùng bà mai nhanh tay một chút, dọn đồ Chung Xảo vài câu, sau đó liền mau chóng cho tân nương đến Yến vương phủ thành thân

Đối với thế tử Phù Nhạc Thánh có thể sáng sớm đến đây đón người, đối với Chung thị lang mà nói luôn âm thầm vui trong lòng

Trước vẫn lo lắng thế tử gia có thể hay không mặc kệ bọn họ

Vạn nhất thế tử gia không chấp nhận, vậy tiểu muội nhà họ sau này phải làm thế nào đây? Đây cũng chỉ có một đường chết!

May mắn, may mắn

Thế tử gia này bình thường trong Thịnh kinh làm việc luôn tùy ý, lúc này tới đây đón người, cũng như là một liều thuốc an thần cho Chung thị lang

Thế tử Phù Nhạc Thánh tự mình dắt tân nương Chung Xảo ra cửa, đưa lên kiệu hoa, sau đó phân phó hồi phủ!

Thế tử gia Yến vương phủ thành thân, ở trong Thịnh kinh nhất thời náo nhiệt

Phó lớn ngõ nhỏ đến một tiểu khát cái cũng đến xem, nghĩ muốn nhìn náo nhiệt, còn muốn được đồ ăn

Trong Thịnh kinh cũng có ít nhất vài trăm tên khát cái

Vốn đại hôn gặp phải khát cái là điều kiêng kỵ

Vô Tình ở trên ngựa nói với thế tử Phù Nhạc Thánh: "Thế tử, làm sao bây giờ?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh nhìn sắc trời đã muộn, nếu cứ để mấy tên khát cái này vây quanh, chỉ sợ không có biện pháp trở về bãi đường

Hắn cũng sớm nghĩ ra được, lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn bị hấn cướp mất sườn phi cho nên mới làm ra bức này

Thế tử Phù Nhạc Thánh nhìn thoáng qua: "Vô Tình, đi tìm đầu lĩnh của bọn họ đến đây"

"Dạ"

Vô Tình phi ngựa về phía trước, thân hình cao lớn, hơn nữa sát khí vô hình, tự nhiên trở thành tâm điểm trong đám người

Ánh mắt âm ngoan đảo qua nhóm khát cái, nội lực ngưng tụ, lúc này quát: "Ai là đầu lĩnh của các người, mau ra đây nói chuyện!"

Thanh âm phát ra, lập tức có một người đứng dậy

"Chính là ta, không biết đại gia có gì chỉ giáo?"

Người kia lớn má khi mặt chó nhìn rất khó coi.

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 403: Đại hôn thế tử 4

"Ngươi là đầu lĩnh của bọn họ?"

Vô Tình đánh giá trước sau người nam nhân này, ánh mắt rõ ràng là không tin

Thế tử Phù Nhạc Thánh ngồi trên ngựa thấy đầu lĩnh đi ra, khóe miệng có một tia cười lạnh: "Ta không dám chỉ giáo các ngươi! Hôm nay là ngày đại hôn của ta, nếu các huynh đệ muốn ăn, chỉ cần đi sau đội ngũ đón dâu, tới Yên vương phủ, ta sẽ cấp cho các người một bữa ăn, như thế nào?"

Ý kiến này chính là biện pháp xử lý tốt nhất

Dù sao, có thể miễn rủi ro, thế tử Phù Nhạc Thánh đã suy nghĩ thấu đáo trước sau

Khất cái hai mắt nhìn nhau, dường như không biết có nên tin tưởng lời nói của thế tử Phù Nhạc Thánh là thật hay không?

Mà đầu lĩnh má khi mặt chó lúc này lại liu liú cười rộ lên: "Đại gia nghĩ chỉ một chút đồ ăn như vậy liền có thể đuổi huynh đệ chúng ta đi sao? Nói như thế nào cũng phải cấp một chút bạc mới tốt, không phải sao?"

"Muốn bao nhiêu?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh lạnh lùng liếc mắt phượng

"Tính theo đầu người, mỗi người một trăm lượng!"

Ta phi!

Nghĩ Yên vương phủ là mỏ vàng sao?

Thế tử Phù Nhạc Thánh lúc này mím môi, khẽ thúc ngựa, làm cho con ngựa đi về hướng đầu lĩnh má khi mặt chó kia

Thời điểm mọi người còn chưa kịp phản ứng, thế tử Phù Nhạc Thánh liền bỏ xuống một đao, đầu lĩnh còn chưa kịp hét lên, cổ liền như vậy rơi xuống dưới

Máu đỏ tươi, theo chỗ cổ kia phun ra điên cuồng

Mắt của đầu lĩnh má khi mặt chó kia, trước khi chết vẫn không nhắm được mắt

Thế tử Phù Nhạc Thánh, cho tới bây giờ không còn là thế tử quần áo lụa là sợ phiền phức!

Hắn vốn muốn giải quyết thật tốt, chính là người kia sau lưng kích động, lại động đến điểm mấu chốt của hắn, vậy cũng đừng trách hắn không nể điểm thể diện cũng không giữ lại cho!

Ý nghĩ của hắn rất đơn giản, hôm nay phải cao hứng vì việc thành thân, cũng làm cho phụ thân ở nhà cao hứng, đó là đạo hiếu mà hắn có thể làm cho phụ thân mình

Ai ngờ, lúc này lại có một tên đuôi mù, vậy cũng đừng mong sống trên đời này nữa!

"Các ngươi, ai còn muốn trăm lượng nữa?"

Thanh âm của thế tử Phù Nhạc Thánh lọt vào tai mọi người

Làm cho nhóm khất cái kinh sợ lùi lại phía sau mấy bước

"Hôm nay là đại hôn của ta, vẫn là câu nói kia, muốn ăn tiệc mừng của ta, ta hoan nghênh. Nếu là đến nháo sự, vậy hãy nhìn kết cục của hắn đi! Còn

không ngoan ngoan theo phía sau đội ngũ đón dâu?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh hét lớn một tiếng, mang bộ dạng ở Viễn Đông huấn luyện quân đội bày ra

Khiến cho cái nhìn của mọi người đối với vị thái tử gia trước đây thay đổi rất nhiều

Vô Tình ở bên cạnh mở miệng nói: "Thế tử, đại hôn không thể gặp máu"

"Đại hôn của ta, cho dù là đồ máu cũng là nhiệt hỏa náo nhiệt! Đi, khởi hành đến Yến vương phủ!"

Nhóm khất cái cũng chỉ còn biết ngoan ngoãn đi đằng sau đội ngũ đón dâu, một đường hộ tống kiệu hoa trở về Yến vương phủ

Lúc Quý Như Yên nhìn thấy đội ngũ khất cái phía sau không khỏi trờu rút khóe miệng

Nhiều khất cái như vậy, ít nhất có đến mấy trăm người

Có phải là muốn đem Yến vương phủ trở thành trại tị nạn hay không?

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 404: Nháo đại hôn 1

Mau chóng đi đến, Vô Tình ở một bên ngăn gọn hồi báo lại tình huống

Quý Như Yên híp lại hai mắt: "Một khi đã như vậy, Vô Tình người hãy đưa nhóm khất cái này tới tửu lầu ăn một bữa, sau đó lấy bạc từ Yến vương phủ ra trả!"

"Dạ"

Vô Tình lĩnh mệnh, mang theo nhóm khất cái hướng tửu lầu đi đến

Mọi người tiếp tục vào trong vương phủ, một khắc trước, Quý Như Yên đã sai người gọi Yến vương dạy

Có Yến vương mới có thể tiến hành thành thân

Thời điểm báai đường thành thân, lễ quan chính xướng: "Nghỉ thức báai đường chính thức bắt đầu"

"Không biết bốn đến có quấy rầy sự hứng trí của thế tử gia hay không?"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn mang theo hạ lễ, đánh gãy lời nói của lễ quan

Mọi người đều hướng nhìn về phía hắn, thấy lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn trên mặt mang theo ý cười, lập tức nhìn ra, lục hoàng tử này sợ là già bất thiện thiện già bất lai

Sắc mặt của Chung thị lang cũng trở nên âm trầm, lục hoàng tử này nghĩ muốn làm cái gì, hắn đương nhiên biết

Chỉ là trước mặt hoàng tử hắn chỉ là thần tử

"Thần tử gặp qua lục hoàng tử"

Chung thị lang tiến lên chấp tay

Yến vương ngồi ở trên cao không nhúc nhích, sắc mặt rõ ràng tỏ vẻ tức giận: "Lục hoàng chất tới tham gia tiệc cưới của thế tử, người đến sớm, hay là lục hoàng chất muốn tới quấy rối?"

Yến vương làm khó dễ

Vốn thế tử Phù Nhạc Thánh muốn thành thân, hắn rất khó chịu, nhưng mẫu hậu vẫn sai hắn đến đưa hạ lễ

Nói đúng hơn là hắn cảm thấy chính mình đang bị chê cười

"Vương thúc nói oan cho tiểu chất rồi, tiểu chất chỉ là đến tặng hạ lễ cho thế tử đường đệ mà thôi. Sao có thể nói là quấy rầy?"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tuấn hướng Yến vương hành lễ, ý cười trong suốt

Yến vương cười lạnh: "Không biết lục hoàng chất đưa đến đây lễ vật gì?"

"Vừa mới đến, liền nghe người ta nói đường đệ thời điểm đón dâu giết người. Thế tử đường đệ cũng thật là không hiểu chuyện, ai cũng biết thời điểm thành thân không thể gặp máu đầu"

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn nói lời này cố ý liếc thế tử Phù Nhạc Thánh một cái

Quý Như Yên vừa mới được Vô Tình hội báo hậu quả, đã hiểu được chuyện gì xảy ra

Mắt thấy giờ lành sắp qua, sắc mặt Quý Như Yên cũng không tốt, liền trực tiếp đứng dậy: "Lục hoàng tử tới tặng lễ, vậy trước cứ đem lễ để qua một bên, nếu làm trễ giờ lành của thế tử ca ca cùng thế tử phi, bản quận chúa sẽ đến Chính Dương điện hướng thánh thượng bẩm báo!"

Yến vương còn cố kỵ không thể nói thẳng như vậy, nhưng Quý Như Yên là có thể

Bởi vì nàng vốn không phải là người hoàng thất, hơn nữa cá tính cũng thật cường hãn, lại có Lạc Thuần Thần ở sau lưng chống đỡ cho nàng

Kể từ đó, thân phận của Quý Như Yên so với lục hoàng tử tuyệt đối không thấp

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn nghe vậy, trừng mắt liếc nhìn Quý Như Yên một cái, cũng không dám lên tiếng

Bởi vì hấn vốn là nghĩ đến nháo giờ lành, làm cho Yến vương cùng Chung thị lang trong lòng tức giận

Thấy bọn họ khó chịu, như vậy hấn mới có thể vui vẻ!

Đáng tiếc mọi việc lại không như hấn muốn

Ánh mắt trở nên âm ngoan, hướng Quý Như Yên nhìn đến

Sớm muộn gì cũng có một ngày, hấn phải hào hào thu thập năng: "Lời này của Như Yên quận chúa là đang chỉ trích bản vương sao?"

Quý Như Yên xem thường, ngữ khí không tốt: "Lục hoàng tử chẳng lẽ không biết mình đang cố ý phá hoại lễ thành thân sao? Nơi này nhiều ánh mắt như vậy, đều có thể chứng kiến được!"

"Ta có thể thấy!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 405: Nháo đại hôn 2

Hướng Dẫn Vũ của phủ Định quốc công đứng dậy, hấn luôn là bằng hữu tốt của thế tử Phù Nhạc Thánh

Lúc thấy lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn làm khó dễ Quý Như Yên, cũng không nghĩ nhiều trực tiếp vọt ra

Lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn vừa thấy người che chở Quý Như Yên là tiểu thiếu gia Hướng Dẫn Vũ của phủ Định quốc công, nhất thời sắc mặt ngày càng nhục nhã

"Hướng tiểu thiếu gia, đây là muốn đối địch với bản vương sao?"

Lời này ngầm nói Hướng Dẫn Vũ đừng nên xem vào việc của người khác

Quý Như Yên thấy bộ dạng của người trước mặt đúng là không chịu để yên, cũng không muốn đợi, phải biết rằng, hiện tại giờ lành từng chút qua đi, nếu còn không bắt đầu, chi sợ không còn giờ lành mà sẽ biến thành giờ hung!

"Đi đi! Đi đi! Người muốn phóng cái rắm gì, đợi thế tử ca ca cùng thế tử phi báai đường xong hãy phóng! Người tới, tiếp tục báai đường!"

Vung tay trực tiếp đem lục hoàng tử Phù Nguyên Tấn đẩy lùi vài bước

Có nàng động thủ, Vô Tình cùng Dao Quang trực tiếp đứng lên, ngăn lực hoàng tử Phù Nguyên Tấn chặn ở trước mặt, ngăn ngừa hắn tiếp tục náo loạn

Lực hoàng tử Phù Nguyên Tấn trong lòng khiếp sợ, phải biết rằng, Quý Như Yên chỉ nhẹ nhàng vung tay, liền có thể làm hắn phải lùi lại, thân thủ như vậy tuyệt đối không đơn giản

Nhưng là nàng nhỏ như vậy làm sao có thể là một tuyệt đỉnh cao thủ?

Thời điểm lực hoàng tử Phù Nguyên Tấn còn đang suy nghĩ, lễ quan đã bắt đầu lên tiếng: "Nhất bái thiên địa"

Thế tử Phù Nhạc Thánh cùng Chung Xảo bắt đầu quỳ lạy. Lực hoàng tử Phù Nguyên Tấn cảm thấy ngăn cản không được, chỉ có thể phát tay áo rồi đi

Lễ quan nói tiếp: "Nhị bái cao đường"

Quý Như Yên liếc mắt nhìn thân ảnh đã đi xa, phân phó Dao Quang: "Nói Mị Tinh mang theo vài người, ta muốn phủ đệ của lực hoàng tử hôm nay gà chó cũng không tha!"

Quý Như Yên nói ra lời này, làm cho Dao Quang nhìn không được run rẩy

Tiểu thư hôm nay thật sự nổi giận, xem ra phủ đệ của lực hoàng tử, ngày mai tuyệt đối sẽ là đề tài bàn tán trong kinh thành

"Phu thê giao bái!"

Lúc phu thê tiến vào tân phòng, sắc mặt của Quý Như Yên lúc này mới dịu đi đôi chút

Chỉ cần lễ thành thân hoàn tất là có thể xong

Lúc thế tử Phù Nhạc Thánh đi vào tân phòng, hắn có đi đến trước mặt tiểu thiếu gia Hường Duẫn Vũ nói một câu: "Duẫn Vũ, người tiểu tử này, hôm nay đắc tội với lực hoàng tử đối với người chắc chắn không hảo"

"Ta phi! Hắn tính cái gì vậy, không phải chỉ là một ngụy quân tử thôi sao? Người Cốc gia bọn họ lão từ nhà ta nói, gặp một lần phải đánh một lần! Hắn nếu dám động vào ta, ta sẽ đem phủ đệ nhà hắn trực tiếp đốt sạch!"

Hường Duẫn Vũ tức giận nói

"Người nếu dám, phòng chừng đại tỷ của người lột da người!"

Thế tử Phù Nhạc Thánh cười cười, nhìn về phía Hường Y Trữ

Dù sao, có Hường Y Trữ, Hường Duẫn Vũ tuyệt đối sẽ là một đứa nhỏ ngoan ngoãn

Nhắc tới tiểu thiếu gia, ai cũng không sợ, chỉ sợ đại tỷ Hường Y Trữ của mình

Hường Y Trữ ở một bên, đương nhiên cũng thấy được thế tử Phù Nhạc Thánh đang trêu tức đệ đệ của mình, mỉm cười nói: "Thế tử gia nói sai rồi, mọi người phải có chính nghĩa công lý thế gian này mới có thể thái bình không phải sao? Nếu như lực hoàng tử làm việc như vậy, phủ Định quốc công tự nhiên cũng đứng ra nói lý"

Ngụ ý của nàng, muốn hướng Hường Duẫn Vũ duy trì hồ nháo như vậy

Quý Như Yên đứng ở một bên đương nhiên cũng nghe thấy được ba người đang thì thầm to nhỏ, nhưng vẫn làm bộ không nghe thấy

Chính nàng chỉ sai người đến nháo phủ đệ lực hoàng tử mà thôi, bọn họ lại còn muốn một mối hảo thiêu rụi phủ đệ của hắn. Đây chính là tội phóng hỏa nha!

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 406: Lễ vật của Quý Như Yên

Vạn nhất độc chết người, tội này vô cùng lớn

Quý Như Yên âm thầm oán, thiếu gia lớn lên từ hoàng quyền thật là không giống với người khác, thành linh bị thế tử Phù Nhạc Thánh vỗ vào bả vai.

"Như Yên, một mình muội đứng ở góc này làm cái gì? Đến cùng ca ca uống một chén đi!"

Quý Như Yên liếc mắt nhìn hấn một cái: "Huynh còn uống? Cửu hoàng tử Nguyên Chiêu còn đang chờ huynh đó"

Nàng không muốn uống rượu, bởi vì nàng quyết định ban đêm sẽ tự mình đến phủ đệ của lục hoàng tử một chuyến, sau đó trực tiếp làm cho hấn bị thương nặng.

"Nguyên Chiêu? Đúng rồi, huynh sao lại quên hấn chứ?"

Thế tử Phù Nhạc Thánh vỗ vỗ ót, trách cứ chính mình

Quý Như Yên buồn cười nhìn hấn: "Huynh a, uống say rồi. Vẫn là đừng nên uống nữa, đại tẩu còn đang ở trong phòng tân hôn chờ huynh, kẻo tiếp huynh còn phải làm chuyện chính sự"

Vừa nói xong, nàng hướng hấn vỗ vỗ mặt.

Trong đó ý tứ, không nói mà tự hiểu.

Dù sao hiện tại Chung Xảo cũng đã bước vào cánh cửa vương phủ, nhưng việc giả mang thai, đúng là vẫn không thể giấu một thời gian dài.

Mọi sự đều phải cẩn thận xử lý, miễn cho người khác đoán mò, tránh để Yên vương phủ rơi vào tình huống bị động.

Vì thế Quý Như Yên còn cố ý để lại một chiêu

Chiêu này, chính là do Dao Quang đảm nhận.

Nói Dao Quang cảm cho Quý Như Yên một thứ, toàn bộ khuôn mặt nhỏ nhắn chỉ hiện lên một đồng hắc tuyến.

Bởi vì, nàng như thế nào cũng không nghĩ ra, tiểu thư nhà nàng lại có thể tà phi như vậy?

Bước nhanh về hướng phòng tân hôn của thế tử, nàng muốn gặp thế tử phi

Thông báo với tỳ nữ bên người của thế tử phi, Dao Quang liền thuận lợi tiến vào

"Nô tỳ tham kiến thế tử phi, thế tử phi cát tường!"

Tiến vào phòng tân hôn kia, Dao Quang liếc mắt một cái liền thấy được Chung Xảo đang ngồi ở giữa giường.

Thời điểm đưa vào động phòng, thế tử Phù Nhạc Thánh liền không làm theo nghi lễ bình thường, hai người đã sớm mở khăn che mặt.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Chung Xảo vừa mới lau đi một lớp son phấn thật dày, nàng hướng Dao Quang phát phát tay: "Ngươi là tỳ nữ bên cạnh quận chúa phải không?"

"Đúng vậy, nô tỳ là Dao Quang. Tiểu thư nhà nô ty muốn tặng cho thế tử phi một đại lễ, chính là phần đại lễ này có chút đặc biệt, cần phải cho lui hết nhóm tỳ nữ ra ngoài, không biết có thể hay không?"

Dao Quang cúi thấp đầu, nói ra mục đích của chính mình.

Chung Xảo nghe vậy, đầu tiên là sững sốt, bởi vì cho thị tỳ bên cạnh mình lui ra, như vậy là không tốt, nếu có cái gì ngoài ý muốn, cũng không thể bảo chúng

Nghĩ lại, nơi đây là Yên vương phủ, cũng không có cái gì là không tốt.

Vì thế, liền hướng thị nữ hai bên nói: "Cát Tường, Như Ý các ngươi lui ra đi"

"Dạ"

Hai thị nữ lập tức lĩnh mệnh, rời khỏi phòng tân hôn, đi ra bên ngoài chờ.

Dao Quang thấy hai bên trái phải không có người, mới từ trong ngực lấy ra một viên dược màu hồng phấn, đặt ở trong tay Chung Xảo: "Thế tử phi, đây là thứ tiểu thư nhà ta muốn đưa cho người, chúc người cùng thế tử sớm sinh quý tử, trăm năm hảo hợp!"

Sớm sinh quý tử?

Chung Xảo nhảy nhót ngửi thấy được mùi của viên dược kia, làm cho trái tim của nàng nhanh chóng đập nhanh

"Đây là?"

"Tiểu thư nói, được này muốn thế tử phi đặt ở trong rượu giao bôi, như vậy mới có thể hoàn thành chuyện lớn"

Dao Quang nói xong lời này, gương mặt đã khốn quẫn

Mà Chung Xảo nghe vậy, gương mặt liền đỏ bừng, xinh đẹp động lòng người

"Thay ta cảm ơn tiểu quận chúa, nếu có con nối dõi, Chung Xảo nhất định sẽ báo ân!"

Thanh âm Chung Xảo nhỏ dần, nhưng Dao Quang là người luyện võ, dĩ nhiên là nghe được rõ ràng

Dao Quang hương này phúc thân: "Thế tử phi vẫn là nên sớm chuẩn bị, tiểu thư một lát sẽ dẫn thế tử đến!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Y Quý Nữ: Cung Chiều Thất Hoàng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.